

کتیپخانه‌ی دیجیتالی
www.rabari.org

هیندی سالان به هاری چوکورواوا له نه کاو دی. خونچه کان، گوله کان، بالنده کان، میشه نگوینه کان، جروجانه وهرو گیاکان له نه کاو سر دیننه دهره هتاویکی نهرم دنیا پر دهکا له رووناکایی. هه موو گیانداران، له بالنده و پی پووه بگره تا مارو میروو و جروجانه وهر له هیلانه کانیاں دینه دهر، به سه رسورماوی و هه ژاوی، نوqm له سه رخوشیی دوزینه وهی دنیا یه کی تازه و پر له سه سه وزی، به ئارامی له دهره و به ردا ده خولینه وه. په له هه وری سپی، له سه ر دهریای میدیترانه (دهریای سپیی نیوه راست) هه لدهستن و له کاتیك دا سیبه ری روونی خویمان به سه ر زهوی دا به ردا وه ته وه، به ره و چیاکانی "تورپووس" ده چن. له نه کاو بارانیکی وهک لافاو که سه رچاوه که ی دیار نیه، ده باری و دهره و به ر لافاو دای ده گری. ئاوه کان هه لدهستن و له کاتیك دا لیته یه کی زهره و نهرم به جی دیلن به خیرایی یه کی شیطان به ره و خوار ده چن و ئاوی رهنگ ئاسمانی رهنگیکی سوور به خو یه وه ده گری. سو یسنه ی کیوی زهره و بریقه دار له نیو گابه رده نووک تیژو شینه کان دا ده پشکون و کیوه کان ده بنه باغیکی گهره و شه پو لاری سو یسنه ی زهره. له م لاوله ولا، له سووچیکی چول و دوورکه وتوو بی پسانه وه دهنگی که وه دهری دیته به رگوئی.

به ته قینه وهی له نه کاوی به هار خه لکی ده شتی چاوه پروانی هاتنی ئاسکه خه نه ییو سرکه کان ده بن. پی شتر، ئه وده م که به هار له ده شتی خواره و هرا ده هات، هه زاران ئاسکی خه نه یی شوپ ده بوونه وه بو ده شتی و له کاتیك دا وهک مه شخه لی سوور له نجه و لاریان ده کرد، میگه ل میگه ل له "ئاناوارزا" وه به ره و خواره وهی "کووزان" و له ویوه به ره و ده شتی "تارسووس" و خاکی "یوره گیر" و له ویوه به ره و "پاپاس" و به ره وهی "عوسمانیه" و له ویوه به ره و "دوملی" و هری ده که وتن و له و کاته دا دانیشتوانی چوکورواوا به راوانی ئاسکان ئه سپه کانی خویمان تاقی ده کرده وه. ره سه ن ترین ئه سپ، ئه و ئه سپه بوو که سواره که ی چالاک ترین ئاسکی ده گرت. ئه سپه بو ره کانی چوکورواوا له سه رده می ئاشووری یه کانه وه تا ئیستا ره سه نایه تیی خویمان پاراستوه و ناوبانگی خویمان له ده ست نه داوه.

له گه ل به هاریک که وا له نه کاو ده هاته چوکورواوا، رهنگیکی شینی له شوق و بریسکاوه ده که وته سه ر دهریای میدیترانه. ئه م بریسکانه وه شینه که له گه ل به هار ده که وته سه ر دهریا، تیشکی ده خسته سه ر ده شت و سه ر هه وره سپی یه کان و به ئارامی به سه ر خاکی به ریژه وو به گول و گیاداپوشراودا تی ده په ری و له گه ل کیوه کانی تورپووس که وهک مانگی یه که شه وه دهری ده شته که یان داوه، تیکه ل ده بوو و ئه و کیوانه که سیبه ریکی شین که وتوه ته قوولایی دوله کانیاں، له نه کاو رهنگی ئاسمانی یان ده گرت و له گه ل داره کان و بالنده کانیاں، له گه ل گابه رده کان و لیپره واره کانیاں به و رهنگه وه دهره و شانیه وه، ده که وتنه تره و سه که دان و ده ستیان ده کرد به جموجول و هه لقولین. هه تاوی نهرم و شنه بایه که که له قه راخی دهریا وه هه لده ستا، له باغه کانی پرته قال و لیمو و تره و نه وه که گوله کانیاں وهک په له هه وریکی سپی ده چوون، بوئی خو شیی گوله نارنجی له گه ل خو ی دینا و هه موو بوونه وه ره کانی ئه و ده شته ی له سه رخوشیی که یفیکی شیطان دا سه رمه ست ده کرد.

ئه و سالانه که له چوکورواوا به هار وا له نه کاو داده هات، هاوینیش له نه کاو په ییدا ده بوو و زهره گه رما وهک گولله به سه ر سه ری دانیشتوانی دا به رده بووه وه که یف و خو شیی به هاریکی زوپیگه یشتووی له دلایان دا نیوه چل ده هیشته وه. هه تاو وهک ته پوله که یه کی گهره ی ئاگر، پریشکی داویشته دهره و به رو خاک و گول و رووه که کانی دیکه ی

دهسوتاند. ئاوى دهكرده ههلم و لهگهه خوى دهبرد. ئاوپووى چومه چووكهكان قهلهشتى دهدان و زهوى وهك داويكى گورهى جالجالووكه دهچوو. خهك له پهسنى ئه و گه رما بئوه خته دا زور گوراني بيان داده نان كه بهشى زوريان بهم سه رهتايه دهست پى دهكران:

چوكوراوا دهسووتى بهم به هاره

هه موو ميشيكي، خوى گورگيكي هاره

دهشت نشينهكان كه لهگهه هه موو شكوو سه رمه ستى به هاردا ده ژيان، له ژير ئه و زه رده گه رمايه دا كه وهك شمشيريكي تيز له نه كاو ده هاته خوار" سه ريان لى ده شيواو نه يان ده زانى چ بكن. ئه وان له تاريكايى تيشكيك دا كه چاويانى ده برژانده وه داده هيژان، بئوه وى به خويان بزنان هه روا كه خويان پيوه گرتبوو به پى دا ده پويشتن و كاريان ده كرد هه تا سه ره نجام به تاريكايى ئه و تيشكه راده هاتن. ئه مجار با له جياتى بوئى گول، تونوخولى لهگهه خوى ديناو گونده كان، شاروچكه كان، ماله كان، گياكان، داره كان و ئينسانه كانى له ژير تويژيكي ناسكى خولى سپى دا ون ده كرد. به به رزبوونه وهى تونوخول پهلما رى ميش و مه گز و بلا بوونه وهى مالاريا ده ستى پى ده كرد. له شاروچكه كان، گونده كان، كيلاگه كان، جاده كان و بيستانه كان دا توبه تى داران لهگهه تاوله رز دهسته ويه خه ده بوون و مردن به نيو مندالان وه رده بوو و گورستانى گونده كان پر ده بوو له ته پوله كى چووكه چووكه خاكى تازه ر هه ش. ميشووله وهك هه وريكي پر له گولاو و قاميشه لان و مه رزه جاره كان هه ل ده ستان و په لاماريان ده برده سه ر ئينسان و هه يوان و خويانيان ده مژين.

له روژگاريكى كونه وه خه لكى چوكوراوا لهگهه داهاتنى هاوين و ته نانه ت زووتريش واته لهگهه لكوو به هار داده هات، باروبنهى خويان تيكه وه ده پيچاو كوچيان ده كرد بو چيا سه رسه وزه كان. ئه وان له قه راخ ئاوه ئاسمانى رهنگه كان چادريان هه ل ده داو ساباتيان ساز ده كرد. به لام ئه مرقو كوستان بو وان، ته نيا به هه شتيكى ون بوو و ئه زه تىكى تاله. ئيستا ئيدى ئه و كانياوه فينكانه كه پنگيان لى ده پروى، گوله هه ميشه سه وزه كانى كوستان، شووره خالداره كان و ئه و ميشوولانه كه له سه ر سه رده رانهى ماله كان ده نيشن، ئه و ئه سپه عه ره بى به راكشاو و چاو گه ورانه كه ياليان ده لى كه زيهى كچانه و ئه و تاژى يانه كه لاقى دريژو راكشاويان هه يه، بو وان خه ون و خه ياللىكى دووره ده ستن. ئيستا، ئه و چادريان كه له موو دروست دهكران - يادگارى باب و باپيرانيان - له قوربى ئه و مالانه دا كه به قاميش و پووش و په لاش پيكه وه نراون و له سووچى ته ويله و كاديانان دا خه ريكن ده رزن. ئيستا ئه وان، به چاوى رق و ئه زه ته وه كه لهگهه خوشحالى به كى كه م تيكه له، ده روانه ئه و كويرة پى يانه كه به ره و چيا ده رون و له نيو ده ر دو نازارى كار له كيلاگه پر له نووسه كه و مالارياكان داو له بهر گه رماى چوكوراوا كه ئاوه كهى وهك خوي شيله و گه رمه، به و هيوايه كه روژيك روژگارى رابردوو ده گه ريته وه، دلخوشي خويان ده دنه وه. هه ر به و ئه ندازه يه كه دانىشتوانى چوكوراوا خه فه تى كيوه سه رسه وزه كان و تامه زروى ئه و به هه شته ون بووه يان له دل دايه، چيان شينه كانيش ئه وه نده - و رهنگه زياتريش - خه فه تى خاكى خواره وه - خاكى چوكوراوا، ئه و خاكه به پيژه كه هه ر ده نكيكى لى بچيندرى سه د ده نك به ره م ده دا - يان له سه ر دل ماوه ته وه و به دواى ريگايه ك دا ده گه رين كه له و شاخ و داخ و به رده لان و ليژه واره و له و هه ژارى و نه دارى به باوه ر پى نه كراوه رزگاريان بى و له وى، له ليواره كانى ميديترانه ده ستيان به كيلاگه گه رم و پر به ره كه ته كان رابگا.

پاش ده شته به ريژه وو لمبى به كان، بناره به رده لان و شوهره كات و نه زوكه كانى توووروس ده ست پى ده كهن، ئه م بنارانه بى به ره كه ت ترين و به يارترين زه وى به كانى ده شتين. دى نشينه كانى دانىشتوى ئه م به رده لانه شوهره كاته له لايه ك لهگهه گه رماو ميش و مه گه زو ده ر دو به لايى چوكوراوا دهسته ويه خه ن و له لايه كى ديكه ش زه وى به كانيان ته نانه ت

گیاشیان لئی ناروی. دهشته کانی ئاناوارزا، یوره گیر، تارسوس، زهوییه راونده کانی عوسمانیه و زهوییه کانی خواروی کووزان، له و مه لبه ندانه ن که جووتیاران به ئاواته وهن دهستیان وی رابگا. له کونه وه تا ئیستا دیهاتییه کانی بناری توورپوس له سه ره وهی باب و باپیرانیان دییان له م ناوچه یه دروست کردوون تووک و نه فرینیان بو ناردوون و بیریان کردو ته وه: له کاتیک دا خاکی به پیره وو بووره ی چوکوراوا به کفلی و نه کیلراوی چاوه پروانی پیایوی به کارو نیرو ئاموور بووه، باپیره کانیان بوچی و چون له م به رده لانه دا نیشته جی بوون؟ له م سالانه ی دواپی دا، دواپی دابه ش کرانی خاکی به پیره وی چوکوراوا، له بناره کانی ش ورده ورده جموجول دست پی کرابوو.

که له بناره کان تی ده پیری، له نه کاو له لیره واره یکی چرو پر، کانیایوی پر له پنگ و په له زهوییه راوندی که م به رو به گیا داپوشراو دست پی ده کن، که له قه راخ و قوولایی ئه و یه که یان دوو خانووی چووکه له ش به رچاو ده که ون. ئه و پارچه زهوییه بچوکانه که له نیو گابه رده نووک تیژه کان دا گیریان کردوه، ناتوانن زگی ته نیا سی بنه ماله ش تیر بکن. له دیهاتی کیوپاره ی ده وروبه ری میدیترانه دا له ماراشه وه بگره تا ئه نتاکیه، خانووه کان یه کجار لیک دوورن. به جوریک که مه وداپی نیوان یه که مین و دوامین خانوو به سواریی ئه سپ پینج تا شه ش سه عاته رییه.

ئه و زهوییه که مانه ش به تیپه پینی روژگارو له ئاکامی داچاندنی زوردا له تاقت که وتوون و ناتوانن زگی دانیشتوانی ده وروبه ریان تیر بکن. لافاو، به شی زوری زهوییه گوره کانی بناری له گه ل خوی بردوه و ئه و بنه مالانه ی له و زهوییه یانه دا نیشته جین له نیو رایه خیکی شاخ و به رد دا به بی هیچ دهره تانیکی ژیان و گوزه ران به خویان و چند سه ر بزنه وه ماونه وه.

هه رچی کیوه کان هه ل ده کشین، چروپیری لیره واره کان که متر ده بیته وه و ئه گه ر هه ورازتر بچی ده گه یه هیندیک بیسه لان که داره کانیان نزن. پاشان درووه لان دست پی ده کا به برکه درووی کورت کورت و ریکی زهوییه وه. پاش ئه م خه له نگ جاره زهوی هه تا دوندی چیا رووته نه و گوینی به رچاوترین رووه کی ئه م زهوییه رووته نه یه. له سه رانسهری هاوین دا له نیو برکه گوینییه کان دا - ئه گه ر سه وزو تازه بن و گوله رهق و زبره کانیان وشک نه بووبن - سه دان و هه زاران خالخالوکه که هیلانه دروست ده کن، به جوریک که له هیندیک سه عاتی روژدا، کوره وی برکه گوینییه کان له دووره وه وه ک گری ئاگر سوور ده چی.

ئه و سالانه که به هاری چوکوراوا له نه کاو دست پی ده کا، باران و لافاو و توفانی له نه کاو و بی وه ختیش ده بنه میوانی چیاکان و لافاوه کان که رووباره کانیان سه رپیره کردوه و شیوو دوله وشکه کانیان پر کردوه، به خیرایییه کی سه رسورهینه ر خاکی پارچه زهوییه بچوکه کانی سه ر کیوه کان و قوولایی دوله کان ده شونه وه و له گه ل خویان ده ی به نه دهشت و نیو دهریای میدیترانه. به دواپی ئه م به هاره پیش وه خته دا، چپانشینه کان، نوqm له سه رخوشیی جوانیی ئه و گولانه دا که له نه کاو به هه زاران رهنگ هه ل ده چن و سه رمه ست له بوئی ئه وانه و دره وشانه وهی ئه ستیره جوان و ته میزه کان له چیاکان دا ده که ونه شه پؤل دان، سه ریان لئی ده شیوی و نازانن چ بکن. له گه ل ئه وهی له بلیسه ی ئه و گه رمایه ی داباریوه ته سه ر چوکوراوا، میشووله کوشنده کانی هه لگری مالاریا و ئاوه ژاراوییه وه ک خوین شیله و گه رمه که ی ئاگادارن، دیسان چوکوراوا یان وه ک خه ونیکی دوورو به هه شتیکی ون بوو و دست وی رانه گیشته و له بیره و له گه لی ده ژین. به و حاله ش هه موو چپانشیه نه کان له چوکوراوا دهرسین، هه روه ک له م سالانه ی دواپی دا دهشت نیشینه کانی ش له کیوپاره دهرسن.

گوښی له بناره بلنده كان و لووتكه بئ ئاوو گياو بئ دارو باره كان د پروئ، يه كيك له گياكانی چولگه به ربلاوه كانی ئاناتوليشه. برکه گوښی كوره و يکی خره به به رزایی سئ تا حوت بست. ئه م كوره وانه له بناره كان و دوندی چيا به رزه كان كه دارو دركيان لئ نيه و له چولگه نزمه كان و زهوی به به رزو هه مواره كان به چرو پری و پؤل به پؤل د پروئین. جاری وایه ده بیینی پینج، ده، په نجاو ته نانه ت سه د چل له یه ك جیگا سه وز بوون و جاری واشه خاکی به تال له دارو درك بئ برانه وه و بئ سنور به گوښی داپوشراوه. چله گوښی به كان هیندی جار پرو به ته نیشته یه كه وهن و هیندی جاریش ته نك و كه م پشت و دور له یه كتر د پروئین. نیوانی چله گوښی به كان له هیندی جئ هه نگاویكه و له جیی واشه ده گاته ده شه قاو. هه ر چله گوښی به ك هه زاران گه لای وهك دهرزیی هه یه كه له هه ر لاسكیكي دا لانی كه م سئ تا چل گه لای به شیوهی ئه ستره، ریک و پیک به دواى یه كتر دا ریز بوون. سه دان لاسك كه له ره گه ی سه ره کیی گيا یه كه رواون و له سه ر زهوی تیكه وه ته نراون چلیکی خرو گه و ره دروست ده كه ن. گوله گوښی به كان به لاسكه بلنده كانیانه وه، له سه ر ئه و گه لا د پرویینه ده پیشكون.

له سه ره تای به هار دا، رهنگی سه وزی نه رمی ئه و گوښی یانه كه له به رقه دی چيا به رزه كان و چولگه كان دا رواون هه موو جئ یه ك داده پوئشئ. له و كاته دا ده لئیی هه وریکی سه وزو رهنگ په رپوی وهك دووكه ل كه وتوه ته سه ر به رقه دی كیوه به رزه كان و سه رانسهری چولگه كه. نووکی گه لا گوښی به كان كه له مه وپیش تورت و ناسك بووه، له گه ل ره ش بوونی رهنگی گه لایه كه ده ست ده كا به ره ق بوون و زبر بوون و به م جوړه، د پروه كه باشتر پی د ه گاو تیژتر ده بی. وه ختیك گيا یه كه رهنگیكي سه وزی تاریکی به خویه وه گرت، د پروه كانی پر ده بن له گول و ئه مجار روبه ری ته پؤل كه به رزو رووته نه كان و روبه ری به رقه ده كان هه وریکی رهنگ سوورای دایان ده پوئشئ كه له نیو ئه و هه وره دا هیندی پریشك به رهنگی شینی پؤلوه ده دره وشینه وه. له سه ر لاسکی ئه و گولانه كه له نیو گه لا ئه ستره یی به كانی د پروه كه د پروئین و پینج تا بیست و پینج سانتی میتر به رزن، ده و روبه ری ده هه تا سئ گول د پیشكون. گولی به خه تی سوورایی پر رهنگی مه یله وشین و زور چووكه له، به راده یه ك كه ته نیا میرووله یه ك یان زه رگه ته یه ك ده توانی خوی تیدا بشاریته وه. گوله سوورای به كان، پرو پال ویک داون و به پریشكه ئاسمانی رهنگه كانی خویانه وه تا ماوه یه کی زور له پانایی چولگه پان و به رینه كان و به رقه دی چيا به رزه كان و ته پؤل كه بلنده كان دا ده بریسكینه وه و ده دره وشین.

بن ته پؤل كه كان و نیو ئه و كوره وه چرو پره گوښی یانه، په ناگه و حه شارگه ی جروجانه وه، بالنده چووكه كان و گیاندارانی دیکه یه.

سواریک كه به لینگان "ناسیاب چه شمه" ی به جئ هیشتبوو، له ده شتیکی پان و به رین تی پهری و به ره و چیاكه ی روبه پرووی كه له دوروه وه شین ده چوو، لئ خوری. بولیل داهاتبوو كه گه یشته لیره وار. پیش ئه وه ی بجیته نیو نزار، تاویك له غاوی ئه سپه كه ی كیشاو له جیی خوی راوه ستا. دارستانی مه یله و تاریك خسه خشی لئ ده هات و له قوولایی دا ده ی نه راند. له دوروه وه دهنگی بالنده یه ك ده هاته به رگوئ. سواره كه له وه پیش شاره زای لیره وار بوو. دودل دیار بوو. وی د چوو ئه و جه ندرمانه ی به دواى دا ده گه ران، له نیو دارستان دا بۆسه یان بۆ نابیته وه. له وانه بوو ئه گه ر له دارستانه كه تی پهری كاره كان كه میك وه ری كه ون. ئه گه ر نه ده چوو نیو نزارو به لای چه پ دا باى ده دایه وه و به ره و خوار ده چوو.

دیسان جیی مهترسی بوو. چونکه له ولایه، نه شاره زای دی یه ک بوو و نه ناشنایه کی شک ده برد. ئه وه هرگیز ئه سپی خوی به ره و ریباژیکي نه ناسراو لئ نه ده خوړی. ئه گهر له دارستان تی په پریاو گه یشتبایه ناوچه کویتستانه که، ده ی توانی خوی بگه یه نیته چادری عه شیره ته کان و ره ننگه چادری که ریم ئوغلئیش. گه یشتن به چادر نشینه کان به مانای رزگار بوونی بوو.

عه لی یه شه لیش ده توانی له نیو چادر نشینه کان دا بی بی نیته وه. له حزه یه ک بیري کرده وه که بگه پریته وه گوندی سله مانه زله. به لام هیچ گومانی تی دا نه بوو که له میژه ئه و دی یه له لایه ن جه ندرمه وه گه مارؤ دراوه. یاوهر فارووق و وه کیل باشی عاصم ده یان زانی ئه و ده چیته لای چادر نشینان. به لام به لکوو ئه وان تا ئیستا نه چووبنه نیو دارستان. پیستی ئه سپه که ی که فی کردبوو و سنگی وه ک کووره ی ئاسنگه ران هه ل ده ستاو ده پووکایه وه. کونه لووتی حه یوانه که لی ک ره و بیبونه وه و به ده نگی به رزه ه ناسه ی ده دا. بیجگه له جاده ی "قورخ سوو" ریگایه کی دیکه بو تی په پوونی به وه خت له لی ره وار نه بوو. ئه سپه که نه ی ده توانی به نیو دارستانی چرو پر دا، به به رده لان و درپوه لانه کان دا برپوا. ئه گهر ئه سپه که ی به ره لالا ده کردو به پی یان خوی به نیو دارستان دا ده کرد، هه رچه ند وه ک به ری ده ستی خوی شاره زای بوو، دیسان به زه حمت ده ی توانی به سی روژان لی تی په پر بی. له ئه سپه که ی دابه زی. هه وساره که ی له بنه درپوه ک خست.

دانیش و پالی وه چناریک دا. به ره به ره نه پوهوړی لی ره وار زیادی ده کرد. له دووره وه ده نگی ناروون و نووساوی بالنده که له گه ل ده نگی قرچه قرچ و هیندی ده نگی دیکه، لی ره واریان ده بری و ده هاتنه به ر گوئی. کابرا گوئی به زه وی یه وه ناو چه ند له حزه یه ک له هه لالو هه نگامه ی دارستان ورد بووه وه. بیجگه له ده نگی بالنده که و ده نگی قرچ وهوړو نه په ی لی ره وار له دوور ده نگی لی ل و ناروونی زه نگو له یه کیشی گوئی لئ بوو. وای هاته به رچاو که زه نگو له که سی جاری ده نگی لئ هات و بیده نگی بوو. کابرا هه روا که گوئی به زه وی یه وه نابوو جاریکی دیکه چاوه ری بیستی ده نگی زه نگو له که بوو. به لام بی سوود بوو. نه ی توانی جاریکی دیکه گوئی له ده نگی که بی. ده نگی که له ری یه کی ئه وه نده دووره وه ده هات که نه ی توانی بزانی ده نگی زه نگو له ی و شتر، ئیستر یان گاجووت، یان بز و نیری یه ... ئه گهر ده نگی که نه ختی ک نیزی کتر بووایه ره نگی بوو به ئاسانی بزانی. ده نگی زه نگی که ش ده سبه جی بیده نگی بیوو. هه ستاو روانیه لک و پوی گه وره و به ربلاوی چناره که ی ژور سهری. گه لای داره که چوو کترین له رینه وه یان نه بوو. له سه ر ئه ستورترین و به رزترین لکی چناره که وه، قه تاریکی میرووه سوورکه به ریچکه یه ک دا به ره و قه دی داره که ده هاتنه خوارو له ویوه ده هاتنه بن داره که که پر بوو له به ری سنوبه ر. له سه ر پشتی چوک و خرو سووری میرووه کان دوا روونا کایی خور ده دره وشا. له نه کاو کابرا که جاریکی دیکه ش پشتی وه قه دی داره که دابوو، خه و بر دیه وه. له به رامبه ری هه وه ئه سپه که، ماندوو و خه والوو سهری به ردابوو هه و ده ستی راستی به به ر زگیه وه نووساندبوو. موی له شی بیوونه نه شته رو ره نگی، خه نه یی یه کی مه یله و ره ش بوو. یاله دریژه کانی ده گه یشتنه سه ر زه وی. کابرا به رده وام روخساری زه ردو زه عفه رانیی هه مزه که چه لی ده هاته وه به رچاو که شیوه نی مه رگی وه بیر پی او دینایه وه و به زاری داپچراوو چاوی ده رتوقیوه وه ده پاراپایه وه و له ته بری ئاسمان و میرووی زه وی یه وه بگره تا دوست و دوژمن داوای کومه گی ده کرد. کابرا له نیوان خه وو بی داری دا بیري ده کرده وه که ره نگی بنیاده م بو پاراستنی گیانی حازر بی خوی سووک بکا. داخوا گیانی مروؤ ئه و هه موو سووکایه تی یه دینی؟ داخوا بنیاده م ده بی به هه ر قیمه تی ک بی دریژه به ژیانی خوی بدا؟ مالاریا، نه خو شی، زولم و زور، برسیه تی و هه ژاری نه یان توانیوه خوراگریی به ره ی ئاده میزاد له ریگای دریژه دانی ژیان دا تی ک بشکی نن و مروؤ پاش ئه و هه موو زولم و زور سووکایه تی و به لالو موسیبه ت و کوشتاره هه روا دریژه ی به ژیانی خوی داوه. ئه م هیزه سامناکه و ئه و خوراگری یه له برانه وه نه هاتوو و قبول کردنی خه راپ ترین سووکایه تی له به رچی و بوچی یه؟ هه مزه که چه ل له نیو دیی وه پیش

ئەسپەكەى وى كەوتىبوو و بە ترس و لەرزەو بەردەوام رادەوہستاو بە چاويك كە وەك چاوى سەگيكي خەريك پارانەوہ دەچوو، بە جۆريك لەوى دەروانى كە لە توانا بەدەر بوو. لەبەر كوشتنى وى، زۆر لەگەل خۆى بەكيشە هات و سەرەنجام بىرى كردهوہ كە دريژەدانى ژيان بۆ كەسيك كە ئەوہندە لە ئينسانەتى دوور كەوتوہتەوہ حەرەمە. عەلى سەفا بەگيش وەختيەك ئەوى ديت و بيستى كە دەىگوت: "ناوم حەمەدۆكە، دەم ناسى ئاغا؟" نيوچاوانى گرز بوو. پيلووى چاوە لەكالانە دەرپەريوہكانى ليك دەدران. لەحزەيەك بە پارانەوہيەكى دوور لە باوہرەوہ چاوى لە لوولەى تەنگەكەيەوہ برى. رەنگە لەو روانينە پر لە پارانەوہيە بكرابا بزائرى كە مروفۆ چۆن دەتوانى بەرەو ئەو پەرى نزمى و سووكايەتى شوپر بيتەوہ. داخوا گيانى بنيادەم ئەو ھەموو نزمى و سووكايەتىيە ديئى؟ بۆ ويئە ئەگەر داىە حۆرى كەوتبايە بەرامبەر مەرگيكي لەو بابەتەو لە سەداسەد دلنيابا كە بە قبول كردنى سووكايەتىيەكى وا، گيانى خۆى نەجات دەدا، ئاواى دەكرد؟ يان عەلىيەشەل؟ بە وەبىر ھاتنەوہى عەلىيەشەل تاويك دوودل ماىەوہو پاشان لەو جۆرە بىركردنەوہيە دەرھەق بەو پەژيوان بووہوہ. شەلە ھىچ وەخت و لە ھىچ ھەل و مەرچيەك دا خۆى خوپرى و چوك نەدەكردەوہ. بىرى كردهوہ: ئەگەر گيانى من بکەويئە خەتەر، داخوا ديسانيش بۆ نەجاتى گيانى من لەبەر ئەو كەسە كە دەيەوى من بكوژى ناپاريتەوہ؟ دوودل بوو، نەىتوانى بگاتە ئاكاميكي روون. ئەگەر مەلافەرھاد ليەرە بايە ھەموو ئەو پرسيارانەى لەو دەكرد... بە وەبىر ھاتنەوہى مەلافەرھادى زيندانى ئاگر لە دللى بەر بوو. داخوا ئيستا ئەو پياوہ لەسەرەخۆو نەرم وەك ئاوريشمە خەريكي چى بى؟ داخوا سووكايەتىيە پىناكەن؟ داخوا لەوى يوبازئوغللى بەو جۆرەى شياوہو پيوستە خزمەتى دەكا؟ داخوا سەيران بەرگ و پارەو خواردنيان بۆ دەبا؟ مەلا ھەر كە گىرا جگەرەى فرى دا، لە كاتيەك دا زۆرى حەز لە جگەرە دەكرد. وەختيەك جگەرەيەكى دادەگىرساندو دووكەلەى ھەل دەمژى، چاوى لەسەر يەك دادەنان و دەچووہ گەشەو نەشەيەكى بىئەندازەوہ... بەراست بۆچى وازى لە جگەرە ھيئا؟ ئيستا مەلا لە بەنديخانە بەو ئاھەنگى دلگرو دەنگى خۆشى خۆى قورئان دەخوينى و ھەموو ئايەتەكان بۆ يەك يەكى بەندىيەكان ليك دەداتەوہ؟

لەم جىھانەدا لەبەرچاوى مەلا ئاقل و شىت و گەرەو چوك وەك يەك بوون. ئەو لەگەل ھەمووان بە سۆزى دل قسەى دەكرد. ئاقل و شىت و گەرەو چوك ھەركەس بە پىي تواناى خۆى بەھرەى لىوہردەگرت. ئەگەر مەلافەرھاد بيستباى كە ئەو ديسان دوو كەسى كوشتوون، دووبارە چووہتەوہ چياو جارتيكى ديكە لەگەل مردن بەرەو پوو بووہ چى دەگوت؟ بەلام كەسانتيك كە ئەو كوشتبوونى، وەدواى دەكەوتن و بە خوئينى سەرى تينو بوون. ئەو چ شتيكى چارەسەر كردهوہ؟ داخوا ئيستا گوندى واواى رزگار بووہ؟ داخوا يەكيكى ديكە جيگەى عەلى سەفا يان ھەمزە كەچەل ناگريتەوہ؟ ئەگەر وا بى، باشە ئەو شەرە بۆ؟ لەمەولا چ دەبى؟ ئيستا تەنانەت جيگايەكيشى نىە بىچيئى. لەوانەيە ھەر ئيستا جەندرمە لە چوار لاوہ گەمارۆيان دا بى. ئەگەر ديھاتىيەكان تەنانەت سەرى قامكيشى ببينن ناى دەنە دەستى حكومەت.

ديھاتىيەكى بىئەژمارى فيلینتا لەشان، لە ريگاي سەرسەوزو بارىكەوہ بەنيو چلەگوينى و كۆماى ئەو گولە سووراوىيانەدا كە بليسەيەكى شينى بە رەنگى پۆلايان تيدا دەدرەوشا، بەريزو بە شوين يەك دا وەك شارە ميروولە دەھاتنە خوارو لەزەويى راوندى رووبەرووى عەلىكۆدا كۆ دەبوونەوہ. مەلا لەسەر تەپۆلكەيەك قورئانى دەخويندو ئايەتەكانى ليك دەدانەوہ. گەردنى ھەل ديئناو لە كاتيەك دا گريى قرتۆمەى ھەلداو پيداى دەكرد، لە كانگاي دلەوہ قسەى لەگەل خەلك دەكرد. دەىگوت: "ناھوميدى نابى دەست و پيمان ببەستى". دەىگوت: "بەربەرەكانى ھەقە" و ئەودەم ئاپۆراى خەلك وەك لافاو لە توورپوسەكان، دارستانەكان، بەردەلانەكان و لافاوكەكان بەرەو خوار، بەرەو دەشتەكانى ئاناوارزا دادەگەرەن و دەشتى ئاناوارزاو مەوداى نيوان ئيلان قەلاو دووملى و لەوى را ھەتا خوارەوہى كووزان و مىسيىس و

ههنجیراوی و پاشان سهرانسهری دهشتهکانیان ههتا دهریای میدیترانه پیر دهکرد. ئاپۆرای خهك له دهشتی ههموارو بهرینی چوکورواوا و ههك دهریایهکی ئارام، به بیدهنگی شهپۆلیان دهدا.

مهلا فههاد باسی قهلائی ئاناوارزای دهکرد. وهك ههوره تریشقه دهی گرماند. قسهی جوان، پیر ماناو گیاندار. ئاپۆرای خهك كه ئهفسوون گرتووی جادووی قسهکانی بوون بهرهو شار دهبزووتن. مهلا فههاد یهك بین قسهی دهکردو ورهو غیرهتی وهبهر دهنان و ههشیمهتیش كه دهرت گوت لافاو ههلی گرتوه بیوچان دهپۆیشت. ههوری تهپ و تۆز سهرانسهری ئاسمانی چوکورواوی داگرتبوو. ئاپۆرای خهك شارو لادیی دادهگرت و شارو لادیی لهنیو ههشیمهت دا ون دهبوون. ههمهده که لهگهرمای ئاگریکی بلیسهداردا له دوندی چیایهکی بهرز مابووهوه، دهکهوته بهر لافاوێک که لهو سهرهوه دههاته خوار، لهگهلا داره ههلهکهندراوهکان و تاته بهردهکان بهسهر زهوی دا دهخشاو به خیرایی خلۆر دهبووهوه. ئاو قومی دهکرد.

مهلافههادیش هاواری دهکرد: "ئهو پیاوهی لافاو بردوویه نهجاتی دن. ئهوه ههمه دۆکه. نهجاتی دن." که سیش گوئی نهدهدایه هاوارو دادورپۆیهکهی. ههشیمهت وهك بهرد له جیگای خۆی رهق بیوو. به چاویکی داپچراوو بیهستهوه، تهماشایان دهکردو له جیی خۆیان نهدهبزووتن. له دوور دهنگی سمی ئهسپان هات. مهلا فههاد لاچاوی به زهوییهوه نابوو، گوئی بۆ دهنگی ئهودیوی چیا ههلهخستبوو. دهنگی سمی ئهسپهکان بهره بهره نیزیکتر دهبوو، زۆرتر دهبوو. ئاپۆرای سواران گهیشته جی و به پرتاو له ژوور سهری ههمه دۆکهوه تیپهپین. سوارهکان دههاتن و بهخیرایی بهسهر ههمه دا دهخزین و تیپهپهپین و ههمه دهتهتوانی سهری ههلهبرئ. تاریکایییهکی ئهوهنده خهست ههمو جیگایهکی داگرتبوو که گوللهی تیپهدهچوو. چاو چاوی نهدهدی و ههناسه له سنگی بنیادهم دا رادهوستا. خۆزگه سوارهکان له حزهیهك له رۆیشتن دهکهوتن و ههمه دهتهتوانی سهر ههلهبرئ. خوینیکی سوورو بۆن ناخۆش چۆر چۆر دهپژایه سهر تاریکایی، ئهه خوینه که خوینی عهلی سهفاو ههمزه کهچهلا بوو، به ههچ جوریک رانهدهوستا. جهندرمهکان و یاوه فارووق لهنیو خوینهکهوه دهردهکهوتن. به چاوی مۆرو چهکهمی سوورو قههچیهکهوه که دهنگی وهك گرهگرفی بلیسه ئاگر دهچوو... له نهکاو دهنگی ئهوه ئهسپانه که له ژوور سهریهوه تیپهپهپین کپ بوو. ئاپۆرای ههشیمهتهکه کشایهوهو رۆیشت، لهمیژ نهبوو میرووهکانیش چووبوونهوه شارهکهی خۆیانوه. باران لیی نهدهکردهوه. عهلی سهفابهگ و ههمزه کهچهلا به چاوی داقلیشاوو دهمی داپچراوهوه له ههلهپه ههلهپ دا بوون. شتیکی خهراپترو زیاتر له بیدهنگی بهسهر فهزادا زال بوو. ئاوازهی بیدهنگی وهك دهنگی زهنگوله بهرز بووهوهو ههمه دهتهتوانی بیپرانهوهدا که له رۆژهلات تا رۆژئاوای داگرتبوو، مایهوه. میچی رووخاوی ئاسمانیکی زۆر شین به ههمو قورسانی خۆیهوه بهسهری دا دهکهوته خوارو ههمه بهرهو ئهه لاهولا رای دهکرد. بهلام له ژیر ئهوه ئاسمانه که وهك مهپهپیکی شینی گهورهو ئهستوور دهچوو رزگار بوونی نهبوو. غاری دهدا ئههولا، رزگار بوونی نهبوو، بۆ ئههولا دههات، دهریاز نهدهبوو، بۆ راست، بۆ چهپ... لهو نیوهدا بهرهو ههمو لایهک رای دهکرد. ئهوه ئاسمانی ژوور دهشتهکهی داپۆشیبوو، ههناسهی له سنگی دا رادهگرت. لایهکی ئاسمان نیشته سهر دهریاو به ههمو قورسایی خۆی ئاوه قوولهکهی کوتا. تهپۆلکهکان، کیوهکان و شاخهکان و دارهکان ریک و تهخت بوون. دارستانهکه لهززی. راتلهکا. دارهکانی بهوه ههمو مهزنییه لهسهر زهوی راکشان و دووباره ههستانهوه. دنیا دهستی کرد به قهلهشین و ئهرزو ئاسمان کهوته جموجۆل و راست لهوه له حزهیهدا ههمه له جیی خۆی راپهپی. ئهسپهکه بهرامبهری و چهند ههنگاو لهولای خۆی بوو، به گوئی قووت کردووی وا دههاته بهرچاو که سهری ههلهپریوهو دهپوانیته قوولایی لیرهوار. ههیوانهکه له نهکاو به لاقی پیشهوهی دهستی کرد به زهوی ههلهکۆلین و پاشان کهوته سمکۆل. به نارعهتهیهوه دهی فیشقاندو زهوی ههلهدهکهند. به ههژانهوه سمکۆلی دهکردو ههولێ دهدا

ههوساره‌که‌ی بپسپینئ و خۆی بهر هه‌ل‌بدا. همه‌د له‌نیۆ خه‌وو بیداری دا، له‌نیۆ خه‌ون و راستی دا مایه‌وه‌و گویی بۆ ده‌نگی لیڤه‌وار هه‌ل‌خست. دنیا به‌ ته‌واوی تاریک ببوو و لیڤه‌وار به‌ توندی ده‌ی‌نه‌راند. ده‌نگی مه‌لیکی ته‌نیا که‌ له‌ دوور ده‌ی‌خویند هه‌یشتا ده‌هاته‌ به‌رگویی. له‌و ده‌ووربه‌ره‌ شتی‌ک نه‌بوو که‌ ئه‌سپه‌که‌ی ئه‌وه‌نده‌ نا‌په‌حه‌ت و توورپه‌ بکا. ئه‌سپی ره‌سه‌ن وایه. ئه‌و ئه‌سپانه‌ له‌ چل قۆناخ ریڤگاو ره‌ی‌ک خه‌شانی دوو‌گه‌ لا‌ هه‌ست پی‌ ده‌که‌ن و کونه‌ لووتیان به‌ ته‌واوی ده‌کرینه‌وه‌. ده‌بی وشیارو ئاماده‌ی شه‌ر بی. ئه‌سپه‌که‌ جار له‌ جار توورپه‌تر ده‌بوو و ئارام و ئۆقره‌ی لی‌پرابوو. تووشی شیتی‌یه‌که‌ی پیشووی، واته‌ به‌ ده‌وری‌خۆ‌داسووپان ببوو. ئه‌گه‌ر ماوه‌یه‌کی دیکه‌ هه‌روا مابایه‌وه‌، ئه‌سپی توورپه‌و وه‌هه‌ژان که‌وتوو لی‌نیزیک بوونه‌وه‌ی نه‌ده‌کرا. ران و لارانی همه‌د ئه‌وه‌نده‌ دیشان که‌ ده‌ت گوت ئیستا نا ئیستا ده‌پچرپین. ئه‌گه‌ر چه‌ند رۆژ به‌ پی‌یان رۆیشتبا هه‌یشتا رانی ئه‌وه‌نده‌ نه‌ده‌کووتران و ئه‌وه‌نده‌ قالبی گران نه‌ده‌بوو. ئه‌سپه‌که‌ سات به‌ سات توورپه‌تر ده‌بوو. به‌ ده‌وری هه‌وساره‌که‌ی دا ده‌سووپا. به‌لاقان لووشکی له‌ فه‌زا ده‌دان و ئه‌وه‌نده‌ به‌ توندی ده‌هه‌ندمی که‌ ده‌نگی هه‌ناسه‌ی هه‌تا دوور ده‌رۆیشت.

همه‌د ئیدی نه‌ی‌توانی بیر له‌ هه‌چ بکاته‌وه‌. له‌په‌ر له‌ جیی خۆی راست بووه‌وه‌. هه‌وساری له‌ دپوه‌که‌ کرده‌وه‌. سواری ئه‌سپه‌که‌ بوو و خیرا به‌ره‌و ئه‌ولایه‌ که‌ لی‌ی را هاتبوو گه‌رایه‌وه‌و به‌ره‌و عه‌لی‌کۆ لی‌ی خوپی. ئه‌سپ که‌ به‌ پرتاو ده‌رۆیشت، کاتی‌ک له‌ خری‌ک تی‌ده‌په‌ری، سه‌لمیه‌وه‌ له‌ جیی خۆی چه‌قی. همه‌د که‌ هه‌نده‌ی نه‌مابوو به‌ریته‌وه‌، به‌ زه‌حه‌مت توانی خۆی بگریته‌وه‌. به‌سپایی جله‌وی ئه‌سپه‌که‌ی به‌ره‌و لیڤه‌وار وه‌رسووپاندو به‌ غاردان چووه‌ نیۆ دارستان. نزاره‌که‌ وه‌ک رووباری‌ک به‌ هه‌ردوو لای دا ده‌رۆیشت و له‌به‌ر ئه‌و بایه‌ که‌ له‌ غاردانی ئه‌سپه‌که‌ - که‌ جار له‌ جار خیراتر ده‌رۆیشت - په‌یدا ده‌بوو هه‌ستی به‌ فینکایی‌یه‌کی دلگه‌ر ده‌کرد. ئه‌و لکه‌ داره‌ ره‌قانه‌ که‌ ده‌وره‌یان دابوو ناچاریان ده‌کرد به‌م لاو ئه‌ولادا خوار بیته‌وه‌و جار جار رووشالی سه‌ر پیستی لی‌هه‌ل‌ده‌بوون و هه‌یندی‌ جاریش برینی قوولی تی‌ده‌بوون. له‌گه‌ل زیادبوونی هاره‌و گرمه‌یه‌ک که‌ ده‌هاته‌ به‌رگویی، ده‌نگی ئه‌و په‌له‌وه‌ره‌ش که‌ له‌ دوور ده‌ی‌خویند، نیزیک تر بووه‌وه‌. وای هاته‌ به‌رچاو که‌ به‌ سیله‌ی چاوه‌ نیوه‌ کراوه‌کانی تیشکی‌کی له‌ ته‌نیشت خۆی دیوه‌. خیرا به‌جیی هه‌یشت. رووناکایی‌یه‌ک، به‌ دوا‌ی وی دا رووناکایی‌یه‌کی دیکه‌، یه‌کی دیکه‌، یه‌کی دیکه‌... یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک ئه‌و رووناکایی‌یه‌ نادیارانه‌ی به‌جیی ده‌هه‌یشت. رووناکایی‌یه‌کان به‌ دوا‌ی یه‌ک دا ده‌رژان و تی‌که‌ل‌ ده‌بوون. تی‌گه‌یشت که‌ به‌ ریچکه‌ بزنیکی باریک دا ده‌رواو جار به‌ جار له‌ هه‌یندی گۆلای چووکیش تی‌ده‌په‌ری. تا راده‌یه‌ک لی‌کی دایه‌وه‌ له‌ کوی‌یه‌. له‌ تاوی ئیشتی‌ک که‌ که‌می‌ک پیش ئیستا، راست له‌ مووره‌گه‌ی پشتی وه‌ستابوو، جینگلی ده‌دان. له‌وه‌ که‌ دیتی چه‌ند له‌ حزه‌یه‌ک ژانه‌که‌ی هیدی بووه‌، که‌می‌ک خۆشحال بوو. پیوست نه‌بوو ئاوزه‌نگی له‌ ئه‌سپه‌که‌ی بدا. ئه‌سپه‌که‌ به‌ملی راکشاوه‌وه‌ له‌ حالیک دا فیشقه‌ فیشقی به‌رز ببوووه‌وه‌، لینگی ده‌دا. تی‌گه‌یشت که‌ خۆی و ئه‌سپه‌که‌ی شه‌لالی ئاره‌قن. به‌ره‌ به‌ره‌ له‌ ته‌واوی له‌شی دا هه‌ستی به‌ سه‌رما ده‌کرد. لاقی که‌ له‌ که‌له‌که‌ی ئه‌سپه‌که‌ی توند کردبوون، سه‌ر ده‌بوون. بی ئه‌وه‌ی بزانی به‌و سه‌ری‌یه‌ چه‌ندی ئه‌سپ لی‌خوپیوه‌، ده‌چووه‌ پیش و وه‌ختیک ئه‌سپه‌که‌ی بن رانی وه‌بیر ده‌هاته‌وه‌ که‌ حه‌یوانه‌که‌ له‌ گۆلاییک، قوولکه‌یه‌ک، مووره‌داریکی سه‌ر ریڤگای یان گابه‌ردو خپو دۆله‌کان بازی ده‌دا، یان ئه‌و وه‌ختانه‌ که‌ لکه‌ داره‌کان به‌ توندی له‌ که‌له‌که‌و سه‌رو پشتی ده‌دران. به‌ که‌م بوونه‌وه‌ی چالاکیی ئه‌سپه‌که‌و هه‌ست کردن به‌ فینکایی ئاو له‌سه‌ر لاقی بۆی ده‌رکه‌وت که‌ له‌ لیڤه‌وار ده‌رکه‌وتوه‌. له‌ نه‌کاو هه‌ل‌لاو هه‌نگامه‌ی هه‌زاران بالنده‌ که‌ ویکرا ده‌یان خویند هاته‌ به‌رگویی، وا دیار بوو به‌ره‌به‌یان نیزیکه‌. وه‌ختیک له‌ ئاوه‌که‌ ده‌په‌ریه‌وه‌، سه‌ری وه‌رسووپاندو ته‌ماشای ئه‌و لایه‌ی کرد که‌ پیی وابوو رۆژه‌لاته‌. ئه‌ستیره‌کان مردبوونه‌وه‌و ئاسمان نه‌ختیک سپی هه‌ل‌گه‌رابوو. به‌ره‌ به‌ره‌ ده‌نگی بالنده‌کان زیادی ده‌کرد. ده‌نگه‌که‌ گویی بنیاده‌می که‌ر ده‌کرد. له‌

دلّی خوی دا گوتی: "پاساری" و زهردهیه کی هاتی. به وه که شاخیکی گه وره هاته سهر ریگای، ئەسپه که له حزه یه که راوه ستاو ئەمجار به پرتاو وه پری که وه ته وه. ده وره به ری ئەو شاخه دارستانیکی له میژینه بوو، که داره کانی سهریان له ئاسمان ده داو ئەگەر سی که س ده ستیان ویک دابایه، ده ستیان له قه دیان نه ده گه یشته وه. وه ختیک ته واوی ئەو ساتانه ی هیئایه وه به رچاوی که له و دارستانه دا رای بواردبوون، که میک شل بووه وه. تیشکیکی که م نووری هیواو شادمانی له هه ناوی دا دره وشاو پاش ده مه ساتیک کووژایه وه. تاویک دواتر لپره واری به جی ده هیشت و ده گه یشته شوینی ئەو عیلاته که له نیزی که کانیواوه کانی بناری پان و به رین و بی داروباری کیوه کان هه لیان دابوو. هوبه ی که ریم ئوغلّی له و نیزیکانه هه لی ده داو زۆرتیش له په نای کانیواویکی پر ئاو له رۆژه لاتی کیوه که وه له و بناره که گاهه ردی نووک تیژی سوورو شینی هه بوون، هه لی ده دا. ئەدی ئەگەر که ریم ئوغلّی له جیگایه کی دیکه ی هه ل دابی؟ ئەگەر عیلات بیگرن و ته سلیمی جه ندرمه کانی بکه ن؟ ئەگەر...؟ له و کاته دا بیری له حالّی خوی ده کرده وه و هه ر له و حالّه دا مه لا فه ره ادی به و چاوه خه مناکانه و به و ریشه ره ش و جوان و تیک چرژاوه وه له به ر چاو ون نه ده بوو. ئەسپه که نه ختیک له پرتاو که وه. فکرو بیری همه د روون تر ببوون و له گه لّ ده نگی هه نگاوه ریک و پیکه کانی ئەسپه که ده هاتنه وه. ئەگەر مه لا فه ره اد یان وه سمانه زله لپره بان، ئەویان ری نوینی ده کردو پی یان ده گوت که ده توانی متمانه به عیلاتی به کان بکا یان نا. ترسیکی گه وره ی سوار بوو. له نه کاو جله وی ئەسپه که ی وه رگپراو ئەسپه که ف کرده وه که ی به و ریگایه دا که پیی دا هاتبوو، تاو دا. وه ختیک ئاوی فیئکی ئەو رووباره که تاویک پیشتر لیی په ریبوو وه، له لاقانی دا وه خوی هاته وه. ئەسپ دیسان به نیو چۆمه که دا تی په ری و دووباره گه یشته وه شاخی گورین. بالنده کان زۆتر ببوون. هه زاران هه زار بالنده له سه ر لکه کان ده ستیان به قاووکیژ کرده بوو. له غاوی ئەسپه که ی کیشا. ئاسمان که م که م روون ده بوو و ره نگیکی شینی نه رم له سه ری ده که وه باله فپه. ئەسپه که ماندوو بوو. له خووه راوه ستا. که میک دواتر ئەو ترسه ی که وتبووه دلّی همه ده وه زیادی کرد. ترس وه ک شمشیریک به سه ری دا به ر بووه وه و که وه سه ر له شی. ئەسپه که دووباره گه رایه وه و گه یشته وه چۆمه که. همه د پیش ئەوه ی ئاوی فیئکی رووبار له په نجه ی پیی بدا، چۆمه که ی دی.

تاریکایی به کی خه ست که به شیوه یه کی نادیار وه ک ئاو ده چوو، به پیش چاوی دا تی ده په ری و له چۆلترین قوژینی لپره وار دا له به ر چاو ون ده بوو. له خواره وه ده نگی خوره ی ئاوی ده هات. ده نگی هاره ی تا فگه یه کی چوکه له ی ده بیست. ئەسپه که دیسان به ره و دوا گه رایه وه و پاش ئەوه ی ماوه یه که هه روا رۆیشت و گه رایه وه، له بن داریک که راست له سه ر لووتکی به رده لانه که روابوو و لک و پۆپیکی چروپری هه بوو، راوه ستا. همه د هه یچ خوی تی نه گه یاند، توانای ئەسپه که ش و توانای خووشی ته واو ببوو. که میک دواتر ئەسپه که گوئی به ردا نه وه و لاقی راستی به به رزگیه وه نوشتانده وه. همه دیش دا هاته وه سه ر ملی ئەسپه که وه ره وه بۆن به که فی ملیه وه بکا تاویکی چاک هه روا مایه وه. هه ردوکیان - ئەسپ و همه د - چه ند له حزه یه ک به و جۆره مانه وه. ملی ئاره ق ده ر کرده ی ئەسپه که بۆنیکی قورسی لی ده هات. ئەسپ که له ده نگیکی به رز تیک رابوو، سله میه وه. گوئی قوت کردن، گوئی بۆ ده نگی ده وره به ری هه ل خه ست و سه ره نجام که وه لینگدان. ئەسپ و سوار به نیو ده نگی ئەو بالنده دا که ده ت گوت شی ت بوون، تی په رین. گه یشته به ستینیکی پان وخیزه لان که لیوا ره کانی، داری "زه ققوم" ی گولّ په مه یی یان لی روا بوون. له نه کاو له گه لّ ده سپرژی کۆمه لیک که له پشت داره کانی لیواری چه پی به ستینه که وه ته قه یان ده کرد به ره ورپوو بوون. ئەسپ خوی پان کرده وه و پاشان به ره و راست بای دایه وه و له کاتیک دا به سه ر خیزه لانه که دا ده خزی که وه لینگدان. همه د کاتیک له قورته که ی رووبه پرووی و کلکه ی رووباره که تی ده په ری، له شانی راستی دا هه ستی به شتیکی وه ک برژانه وه کرد. که میک خوارتر برژانه وه یه کی دیکه... و

راست له ژور ره فیسکیه وه برژانه وه یه کی ناشکراتر... له سهر ملی ئه سپه که راکشابوو و ئه سپ ئه وی به ره و به ستینی چومه که هه وراز ده برد. کم کم برژانه وه ی شاننه کانی همه د زیادی ده کردو ده نگیکیش له دواوه له په ستا ده ی گوت: "همه دۆک... همه دۆک, ئه م جاره له ده ستم رزگار نابی, ئه م جاره له ده ستم, له ده ستم... سه رانسه ری لیره واره که گه مارۆ دراوه, گه مارۆ دراوه."

ئه سپ له نیو لیره واره و ده وه نه درکه کان ده چوو ده رو له به ستینی خیزه لانی روبرادا خوارو ژوری دهد. بۆنی پنگه لئ وشک, بۆنی شیله ی سنۆبه رو بۆنی دووکه لئ داری ته ر ده هات. ئه وانه ی له پشته وه له پاش به رده لانه که سه نگره یان گرتبوو, ده ستیان له ته قه هه ل نه ده گرت. لیکدا لیکدا بارانی گولله ده باری. به ره به ره به یان ده نگوت. دارو گیاو گول ده بینران.

ئه سپه که دیسانیش, ئه ولاتر رویشته و گه یشته شوینییکی هه موارو کاتیك ده نگی زه نگوله ی میگه لیک تیکه ل به ده نگیه کانی دیکه بوو, ده میك راوه ستا. سه رانسه ری بناره رووته نه که هه ر له بن پیی ئه سپه که وه هه تا دوندی چیاکه, دروو گوینی به گولئ په مپی بریسکه دارو بلئسه ی ئاسمانی ره نگیه وه دای گرتبوو و ئاسوی خوره لات له خه رمانه یه کی رووناکی دا نو قم ببوو. همه د گویئ بۆ ده وروبه ری هه ل خست. ده نگی ته قه کپ ببوو. هیزی ئه وه ی نه بوو ئه سپه که ی به ره و دارستان لئ خورئ. وای هاته به رچاو له پشت گابه ردییکی بنه وشیی مه یله و سووره وه که دوندیکی تیژو بریقه داری وه ک شمشیری هه بوو, چه ند هه ودا دووکه لئ شین به ره و ئاسمان به رز ده بنه وه. هه مو په له وه ری دنیا له کاسه ی سه ری دا ده ستیان کردبوو به قاووقیژ. هه ستی کرد خوینییکی شیله و گه رم له سه ر شانی را بۆ سه ر سنگی و له وی را به سه ر زگی دا دیته خوار. له بن لیوانه وه گوتی: "ئه ی دادو بیداد مه لا فه رهاد. چاره نووس ئه مه بوو." ئه مجار ده نگی ئاده میزادی به رگویئ که وت. کۆمه لیک ژن و پیاو و مندالی دیتن که ئارام و بیده نگ له کاتیك دا ورده ورده و مته قیان لیوه نایه, له سه ری را دینه خوارئ و مه لا فه رهاد له حالیک دا سه ری به سه ر سنگی دا شوپ بووه ته وه له پیش هه مو یانه وه ده روا... هه مو ئه ندامی له شی, له ته پلئ سه ری هه وه هه تا نینۆکی لاقی خو شحال بوون. چاوی به ته واوی هه لئنان و ویستی له پشتی هه وری سوورو بریقه داری سه ر برکه گوینی په کانه وه جاریک دیکه چاوی به مه لا فه رهاد بکه ویئ که به ماندوویی و شه که تی, به لام به ئارامی و سه نگیی ده هاته پیش. به لام په رده یه کی تاریک به ری چاوانیی گرت و راست له و له حزه یه دا له ئه سپه که به ربوو وه و دریزاو دریز له سه ر برکه گوینی یان که پییان ده لئین سه رینی شوانان, راکشا. له چاوی ئه و ئه سپه دا که له ژور سه ری چاوه پروان بوو بلئسه یه ک ره نگی دایه وه. بلئسه که گه شایه وه, دامرده وه و دووباره گه شایه وه. هه للاو هه نگامه و هه ستی پی یانیش پتر بوو. ئه سپه که پاش ئه وه ی ماوه یه ک گویئ قوت کردن و چاوه ری ما, به ره و پیش ده خوی نووساو له کاتیك دا خه رمانه یه کی به قه ده ر جئ خه رمانییکی له سه ر گولله گوینی یه کان ده کیشایه وه ده ستی کرد به هه لسووران. هه یوان له گه ل هه ر خولییکی ده ی دا خه رمانه که ی چوک و چوکتر ده کرده وه. پاش ئه وه ی ماوه یه ک وه ک خولخوله به ده وری خوی دا سوورا, سه ری به دیمه نی خوی به گویئ قوته وه هه لئناو به چاوه گه وره کانی روانیه دوندی چیا. به دواي ئه وه دا به پرتاو به ره و چیا ده خوی نووسا.

دویننې شپې کاتیک له مالې عهلی سه فابهگ دهنګی ته قه بهرز بووه وه، خه لک غاریان دایه وئ. ئیستا مالّه که پر بیوو له حه شیمهت. خه بهری کاره ساته که گه یشتبوه دپهاتی زور دور. چهند سعات پیشتر ژماره یه ک ژنی شین گپړ له گونده کانی نیزیکه وه هاتبون و شیوه نیان ده کرد. ئه وان کاتیک له سهر تهرمی خویناوی عهلی سه فابهگ شیوه نیان ده کرد، له بهر داخ وخه فته تی زور خوینان راده ژاند، پله و پایه ی مردوه که یان ده گه یانده ئاسمانی حه وته م، باسی ژیانی پر شکوی ئه ویان ده کرد، ئاکاره باش و ئینسانیه کانی یان هه لده داو حه مه دؤکی پیاوکوژی دلّره شی چنگ به خوینیان ده دایه بهر تووک و نه فرین.

"... هه ر ئه م روژانه جه ندرمه کان حه مه دؤکی ده گرن و ده ی هیننه شاروچکه. ئه وده م عارف صائم بهگ و تاشکه ن بهگ، له پیش چاوی ژن و کهس و کاری عهلی سه فاو هه موو خه لک، له دارچناری حه وشى مزگه وتی سووری شاری ده به ستن و به زیندوویی که ولى ده کهن. چما ئه قلّ ده ی گری ئاغا کان، ئه و هه لؤ شیرکوژانه، بهیلن ئه و خوینخوره، ئه و دوژمنه نزمه به زیندوویی درچی؟ پارچه پارچه ی ده کهن. خوژگه عهلی سه فابهگ، ئه و پیاوه ئازایه، ئه و خاوه ن ملکه مه زنه، ئه و نووری چاوی حکومه ته، به ده ستی پیاویکی پیاو کوژابایه، نه ک به ده ستی دپهاتی یه کی بسته بالای مل باریکی ریوه له ی چاو هه لساو، نه ک هه تیویکی سوالکه ری پئپه تی. کابرا هیندی زه رده کوله که خواردوه، زگی بای کردوه و له بهر میرووله یه کیش هه لدی.

ئه گهر عهلی سه فا، ئه و پیاوه ئازایه، ئه و ئاغا ئینسان و نه جیب زاده یه، ئه و پشت و په نایه ی فه قیرو هه ژاران، به ده ستی پیاویکی پیاو کوژابایه، پیاو په روژی نه بوو. به لام نه ک به ده ستی مندالیکی چلمنی له هه موو جی یه ک ده رکراو. ئه گهر قاتلی عهلی سه فا پیاویکی پیاو بووایه، پیاو خه می نه ده بوو..."

له ژووری حه وشه ی حه شیمهت زیاتر بوو. ئه و قسانه له حه وشه وه چونه شه قام و له شه قامه وه به ره و خوار هه تا حه وشى مزگه وتی رویشتن. لای نیوه روپه ئاپورای خه لک، سه رانسهری بازار، مه یدان و خوار بازاریان پر کردبوو، لافاوی حه شیمهت له ویشه وه خه ریک بوو پالی وه لیواری چۆمی ده دا. شوینى بازارى لیواری رووبار پر بیوو له ئه سپ و عاره بانه و عه پرابه.

هیندیك له خزمانی مردوه که و پیاو ماقولانی شاروچکه ده یانه ویست ده سبه جی تهرمه که بنیژن. به لام خیزانی عهلی سه فابهگ، مورته زا قه رده اغلی ئوغلی و به کر چویماغ زاده و تاشکه ن خه لیل بهگ و روسته م به گی ماموستا به وه رازی نه بوون. ئه وان ه ی ده یانه ویست بنیژری، ده یان گوت: "به م گه رمایه،، تهرمه که هه ر ئیستا ئاوساوه، بوئی کردوه." ده سته که ی دیکه پییان ده چه قاند که: "با برزی و بون بکا. تهرمه خویناوی یه که ی ده بی هه موو کهس بی بیئی و هه موو خه لک ده بی له به خاک سپاردنی تهرمیکی وا پیروز دا به شدار بن." سه ره نجام قسه ی خیزانی عهلی سه فا سه رکه وت و تهرمه که هه تا روژی دواتر نه نیژرا. هه رچی کؤلونیای له شار دا هه بوو، له بازاره وه بگره تا مالّه کان، هه موویان هینا و به تهرمی پیروزی عهلی سه فابه گیان دا کرد!! تهرمه که زیاتریش ئاوسا. وه ک ده هوئی لی هاتبوو. بوگه نه که شی له مال و حه وشه ی مالّ تی په ریوو و گه یشتبوه لیواری چۆم و شوینی بازار. بوئی تهرمی هه لساو که وتبووه سه ر ئاوو دارو خاک و ئه ندامی له شی خه لک. له و گپړه و کیشه یه دا، عارف صائم بهگ نوینه ری مه جلیس، فه رمانده ری جه ندرمه، جی نشینی

والیې نه دهنه و فرمانبهره پایه بهرزه کانی دیکه و هره ها ژماره یکه له خاوهن ملکه سهر زله کان که له گه ل عارف صائم بهگ دوست بوون، خانه له میژ ساله کانی تورکمن له کووزان، عوسمانیه، جهیهان و... وه بو بهرې کردنی تهرمه که گه یشتبوونه جی. مورته زاغا قهره داغلی توغلی خوی هاویشتبوو نه نیو مه سه له که و له سهر و سنگی خوی دهاو ده گریاو دهستی وه ههرکه س راگه یشتبا، پیی ده گوت:

"کوشتی، حه مه دؤکه مل باریک به خوی و بسته بالایه که وه کوشتی. نیره شیریکی وک عه لی سه فای کوشت. هاوړی یان، خمینه، براینه، کوشتی. پیایو ئازاو گه وره ی شهرې سهر به خویی کوشت. هاوالی دوغان پاشای کوشت. تایفون پاشای کوشت. باری ئه م موسیبه ته هل ناگریی. لیره له نیو ئه و جه هه ننه مه گهرمه دا که وتوه و خهریکه ده پزی. ئه م موسیبه ته به که س هل ناگریی. پیشتیش عه بدی خانی کوشت. ئاغای گه وره ی پینج دی یان. کؤله که ی دینمان بوو. عه بدی خانیسی هه روا کوشت، هیرشی کرده سهر دی و کوشتی، چاوه گه شه کانی ئه و به سته زمانه ی پر کرد له قورقوشم. حه مه دؤک کیی نه کوشت...؟ ده لین به خه نجر، زگی ژنه ئاغا کانی هل درپوه. مندالی له زگیان دهر کی شاوه و کردوویه ته نیشانه تفهنگ و گولله بارانی کرده. ئه و، ته نیا خاوهن پاره و ده وله مه نده کانی ئه زیهت و ئازار نه کرده! نازانی ئه و والیکراوو واپیکراوه جیی به سهر فه قیرو هه ژاران هیناوه! ژن و کچه کانیانی ئه تک ده کرد. پاشانیش سهری ده برین، به سهر داریکیه وه ده کردو له قهراخ جاده کان ده ی چه قاند. ئیستاش رووی کرده ته چی او چووه ته گه لی شکوفه، هه تا مه حمود ئاغای گه لی شکوفه، قاره منی شهرې سهر به خویی بکوژی. ده زانی بهرنامه ی داناوه که ئه و کاره بکا؟ ده زانی کی ئه مه ی به من گوت؟ عه لی یه شه لی به ناوبانگ. ههر ئه و عه لی یه که ته نانهت شوینی بالی ته یری ئاسمانیش هل ده گری. ئه و عه لی یه شه له که دؤستی گیانی به گیانی عه بدی خان بوو. ئه و عه لی یه شه له که ئه گهر بکه ویته دهستی ئه و کافره، گؤشتی له شی له قیمه دها. ته نانهت عه لی یه شه لیش دهره قه تی نه هات."

ئو عه لی یه شه له ش که مورته زا په نجه ی بو راده داشت و به خه لکی دهناساندو له دهریای تاریف و پی هه لاگوتن دا نوقمی ده کرد، سهری بهر دابووه وه و له لای راستی ئاغا مورته زاوه، هه نگاویک له و دواتر له حالیک دا نوقمی خه فه تیکی قول بوو، به دوی دا ده پویشت. دت گوت ئه و هه موو پی هه لاگوتنه له باره ی که سیکی دیکه دایه، نه ک دهره ق به و. چونکه بی ئه وه ی چوو کترین جووله یان ئال وگور له هیله کانی نیوچاوانی دا په یدا بی، گوپی له قسه کانی ده گرت:

"ئه گهر جه ندرمه کانمان پیش ئه وه ی بچیته گه لی شکوفه، خویان نه گه یه ننه وئ مه حمود ئاغای گه لی شکوفه قاره منی شهرې سهر به خویی که سنگی کردبووه قه لغانی گولله ی دوژمن، ده کوژی. ئاغا کانی دیکه ش، ئه وانه ی سنگیان کردبووه قه لغان ده کوژی... ژنه کانمان... هاوار به مالْم بو کچه کانمان. پاشانیش حه مه دؤک به ره وه یه که جانه وه ری ته ناف پساندووه وه که هه موویان شیاوی ته نافی دارو ئیعدامن، له کیوپاره ی دیته خوار. له پیش دا هیرش ده کاته سهر شاروچکه که مان. پاشان ئه دهنه و کووزان و سهرانسهری چوکوراوا ده گری. هه مووانمان یه که به یه که ول ده کا. گؤش تا به گؤش سهرمان ده بری. هاوار به مالْم بو ژنه کانمان. هاوار به مالْم بو کچه کانمان، هاوار به مالْم بو مه زراکانمان... وه ی. وه، وه ی که چیمان به سهر دی... به لام با پیتان بلیم ئه گهر هه موو چوکوراواش بگری، دیسان ئیمه هه روه که له شهرې سهر به خویی دا، فه رانسهری یه کانمان له هه ری می نیشتمان دهرکردن و له چیاکانی توورپوس دا له نیومان بردن، ئه ویش، حه مه دؤکیش ده گرین و ده ی خنکینین."

وه ختیک مورته زاغا به و جوړه قسه ی ده کردو خوی راده نا، عه لی یه شه ل جاروبار راده وه ستا، بروی هل ده ته کاندن، به چاویکی فیلبازانه وه به شیوه یه کی سهر له ته نیشته وه ته ماشایه کی ده کردو سهر له نوی ملی ریگای ده گرت وه.

وه زعی فیکریی مورته زاغا قه رهداغللی ئوغلی زور شپرزه بوو. ئه وهی دهی گوت له ناخی دلله وه برپوی پیی هه بوو. له ترسی حه مه دۆك خه ریک بوو زراوی بچی. له ترسی ئه و خوینخوره و ئه و کابرا درنده سروشته خه وو ئارامی نه بوو. به بیستنی خه به ری کوژرانی عه لی سه فابه گ به جاریک خوی دۆراندو تووشی ترسیکی کوشنده بوو. عه لی به شهل ته نیا په ناگه و ته نیا که سی جیی باوه ری و ته نیا لکه داریک بوو که وه ک لاولا و خوی لی هالاندبوو. ئه گه ر عه لی به شهل نه بووایه, مورته زا قه رهداغللی ئوغلی زور له مه وه به ر له ترسان شیته ببوو و که وتبووه کیوان. وه ک سریش پییه وه نووسابوو, حازر نه بوو ده مه ساتیکیش لی جیا بیته وه. کاتی که عه لی به شهل له په نا نه ده بوو, ده که وته چۆل و بیابانی تاریک و ته له می ترسه وه. باوه ری به عه لی هه بوو. ئه گه ر ئه وده م که عه لی چوه مه خفه ری جه ندرمه و هاواری کرد: "فریا که ون, حه مه دۆك خه ریکه بچی عه لی سه فابه گی بکوژی", جه ندرمه کان جوولابان, ئیستا عه لی سه فابه گ زیندوو بوو. ئا...خ, ئیستا زیندوو بوو. عه لی به شهل گریا, نالاندی, خوی رنی. به لام نهی توانی جه ندرمه کان له جیی خوی بزیوی, ئه و حه مه دۆكه فیلینتا به ده ست و ئه سپی رووت سواره ش چوه عه لی سه فابه گی کوشت.

له بهر ئه و هویانه عه لی به شهل پیاوێک بوو ئازا, فیداکارو جیگای متمانه. ئه و هه موو شتیکی باش ده ناسی. کیوه کان, ده شته کان, هیلانهی درنده کان و شوینی گیاخوره کان و نیو دلی بنیاده مه کان:

"ئه من سه د جارم گوت, مار هه تا چووه که له یه ده بی سهری پان بکریتته وه. به لام پان نه کرایه وه و ئیستا کۆماری گه وره ی تورکیه که له گه ل حه وت ده ولته تی گه وره به شه ر هات و هه موویانی ته فروتونا کرد, له سه ر قامکی خوی ده سوورپینی! له سه ر قامکی... ئیستا, ئه گه ر ئیمه یارمه تیی سوپا نه ده یین, کیوه کان گه مارۆ نه ده یین و ده سه بجه ی حه مه دۆك و تا قمه که ی نه گرین مه سه له که گه وره تر ده بیته وه. کلکه ی مه سه له که ده کیشیتته چیاکان و له ویش را ده گاته سه رانسه ری ئاناتولی. ئه وده م ئیدی پیشی ئه و قوون رووتانه ناگیرئ. ئه وده م نیشتمانیک که مردبوو و ئیمه زیندوومان کرده وه, نیشتمانی وه ک گول جوانمان که له چنگی بۆگه نی ده ولته ته گه وره کانمان ده ره یینایه وه, له نیو ده چیئ. ئه گه ر شوین گپه ئازاکه مان, عه لی به شهل نه ده بوو, ئه م نیشتمانه زور له مه وه به ر له ده ستمان ده رچوو بوو و که لله سه ری ئیمه به سه ر داریکه وه کرابوو و دی به دی ده یان گپه را."

مورته زاغا به ئاره ق پرشتن و به لیچ و لیوی داچۆراوو له رزۆکه وه قسه ی ده کرد. خوی ده رنی و ده ی نه پاند. له لای سیاسه تبازی عه ریزه نووسه وه ده چوه لای قایمه قام و له لای قایمه قامه وه ده چوه لای تاشکه ن خه لیل. ئه و له نیو دی و له نیو خه لک, به شله ژاوی به دوا ی چاره دا ده گه را. سیاسه تبازی عه ریزه نووس, تایپ له به رده ست له کاتی که دا ئاگان به سه ر سه رییه وه وه ستابوون, یه ک ته کان برووسکه ی ده نووسی بۆ ئه ده نه و ئه نکه ره. سه رۆکی پۆسته خانه ش به په له و له په ستا برووسکه کانی بۆ ئه ده نه و ئه نکه ره لی ده دا. سیاسه تباز هه م ده قی برووسکه کانی ده نووسی و هه م ده ی نه پاند:

"ته نیا هۆردوه سه ربازی که ده توانی باشاری بکا, له شکرێک. ئیستا له و توورپوسه هه ر بنه دپوویه ک بووه ته حه مه دۆکیک. ئه وه پیتان ده لیم مورته زاغای سه ره رمان هه قیه تی."

هه ر جاره ش که ئه م قسانه ی دوویات ده کرده وه, مورته زاغا به دزیه وه ده لیره یی یه کی له گیرفانی داویشته. ئه ویش هه روه خت ده ی دی سه روسه کوتی مورته زاغا له بهر ده رکی دووکانه که ی په یدا بووه, باسی هه ر شتیکی کردبایه, ده ی بری و به ده نگی به رز ده ی گوت: "جه نابی موباره کی مورته زاغا هه قیه تی. له و توورپوسه هه ر بنه دپوویه ک بووه ته حه مه دۆکیک. نایه لین خاکی نیشتمانمان بکه ویتته بن پیی ئه و دیهاتی یه کاله له پی یانه. ئه و پی په تی یانه خه ریکن پیاهه گه وره کانمان که

ههريهكهى بايى ههزار ليرهى زيرين، سهر دهبرين. بهلام دهبيى بزنانن كه سزاي خويان وهردهگرن. تهنانهت پيش ئهوهى لهشكر له ئهنكهرهشهوه بئ..."

سياسهتباز ههروا شهلالى ئارهق بوو، بهردهوام ئهوهريزانهى دهنووسى و دهيدانه دهستى ئهوهكهسانه كه به ژوور سهريهوه ويستا بوون، بئنهوهى كهسپيش گوئيان بداتئ. ئهوه، پارهى خوئى وهردهگرت و له حالئيك دا له دلوه دوعاى بوو همهدهوك دهكرد پارهكهى داويشته نيو داخلهى ميژهكهى و دهسبهجئ دهستى دهكرد به نووسيني عهريزهيهكى ديكه. لهو نيوهدا هيج كام له ئاغاكان نهدهچوونه لاي فهخرىيه شپئى عهريزه نووس. فهخرىيه شپئت له حالئيك دا موپرهى له سياسهتباز دهكرد كه دوكانهكهى وهك كارخانه له كاردا بوو، ههرجى جنئوى دهيزانى ههوالهى ئهوه و ئاغاكانى دهكرد:

"ئاغاكان ليم بوونه دوژمن. نايه نه لام. بوچى؟ چونكه ئهمن خهجيچئ خيژانى همهدهوكم به عهريزهيهكه له بهنديخانه ئازاد كرد. چونكه ئهمن عهريزه بوو مهلا فههاد، ئهوه پياوه نوورانييه زيندانييه كه ناوهكeshى وهك خوئى جوانه، دهنووسم. چونكه عهريزهكانى من كار دهكهنه سهر بهردى رهقيش، نهجاتى دهن. ئهوه كه دهلئين مهلا فههاد پياوى كوشتوه، قسهى قوره... بوختان بهو پياوه موسولمانه خوايىيه دهكهن... پياوكوژيى همهدهوكيش ههردويه..."

وهختيئكه دهيدى خهلك له پيش دوكانهكهى خر بوونهوه، ههستى دهكرد زورى پئ لئ ههليئاوه. قسهكهى دهگوپرى. بهلام ديسان خوئى پئ راگير نهدهكراو ههلهدهچوو:

"رهنگه، رهنگه همهدهوك عهلى سهفابهگى كوشتبئ... لهوانهشه... لهوانهشه كريكارئيك كه عهلى سهفا ههقهدهستهكهى خواردوه، يان ديهايتىيهكه كه عهلى سهفا زهوىيهكهى له دهست دهرهيناهوه، ئهوى كوشتبئ. ئهوه ههلالوههنگامهيه بوچىيه؟ ئهوهكهلهكبازييه يانى چى؟... بو تاقه زهلاميك داواى لهشكريكيان له ئهنكهره كردوه. گوناح نيه بو تاقه زهلاميك لهشكريكى بهوهگوره يىيه له ئهنكهروه بئته ئيره...؟ هوردوييهكى گوره، همهدهوكيكي نابوته له كوئى بدوزيئهوه؟ زور كهسان، زور لهو ديهايتىيه بهدبهختانه چارهپهش دهكهن، زور كهسان..."

راست له كاتى يهكيئكه لهو نوتقانهدا بوو كه سهروسهكوتى مورتهزاغا له پشت دهركهى دوكانهكهى دهركهوت و نهپراندئ:

"ههتيوه تووتكهسهگه، سهگى شپئى قهلهدهكراو". ئههجار دوو قامكى دهستى وهك دوو تير كه له كهوانئيك دهرچووبن، بهرهوه ههردوو چاوى فهخرى دريژ كردن:

"ئهه دوو قامكهت له چاوان پوكهه م و ههردوو چاوت دهربيئيم؟"

قامكهكانى مورتهزاغا ئهوهنده خيرا گهيشتنه سهر چاوهكانى كه ئهگهرفهخرى سهرى نهبردبايه دواوه، ههردوو چاوى له كالانه دهرهينابوون:

"وست به تووتكهسهگ". فهخرى رهنگى وهك بهفر سپى ههلهگهراو گوئى:

"بهچاوان ئاغا. ئهوه وست بووم". پاشان له حالئيك دا ملي به لاوه نابوو گوئى:

"چما چيم گوئوه" و چاوهپرى ما.

مورتهزاغا له حالئيك دا له رقان رهگى ملي ههستا بوون، نهپراندئ:

"تووتكهسهگ، ههرجى گوئت گويم لئبوو... ئهوه قسانهى توو كردتن ئهگهرفهريمانبهريكى حكومهت بيان بيستتهوه له دارت دهن. دهسبهجئ له دارت دهن... ئهويش راست لهو گوپهپانه. لهو دارت دهبهستن. ئهويش بئ ماتل بوون. كوره، گوئت كهپر بووه قسهكانى خوت نابيسى، ها؟!"

فهخرىيه شپئت به مل كهچى ههستايه سهريئ و له حالئيك دا دهستى بهسنگيهوه گرتبوو، دوولا هاتهوه:

"ئەمان ئاغا، ئەمان. دەكەومە بەر پېت. ئەمان ئاغا... تۆبە... تۆبە. ئەتقە ریزەيەك نادەي بە من بۆت بنووسم. هەمووی سیاسەتباز... هەمووی سیاسەتباز... سیاسەتباز دەولەمەند بوو... لە بەیانئەپەو تا ئیوارئ هەر دەنووسی... هەمووش هەر ئەو..."

"وست بە. سەگی گروئ، قەرزداریشمان دەکاتەو. وست بە."

"وست بووم ئاغا. باسی ئەو حەمەدۆکە کافرەم دەکرد. دەم گوت ئەمشەو نا، سبەي شەو، مسۆگەرە. بەخۆی و سەدو یازدە کەس لە پیاوہکانیەو لە چیارا دیتە خوار. دەیانەوئ شارۆچکە جوانەکەمان بسووتین. ئەمن ئەمەم دەگوت. ئەگەر باوہر ناکەي پەرسە. پەرسە ئیدی. ئەمانە هەموویان گوئیان لئبوو."

بە چاویکی پەر لە پارنەوہو تەماشایەکی ئەو دیتەیانەي کرد کە لەپیش دوکانەکەي خەر ببوونەوہ:

"ئۆو قسە بکەن براینە، چما ئەمن وام نەدەگوت؟"

مورپتەزاغا بە نیگەرانی و پەرشانی پرسى:

"چ... ی؟ ئەمەت لە کوئ زانی؟"

فەخریەشیت لە حالیک دا هەناسەيەکی رەحەتی هەل دەکیشا، گوتى:

"ئەمن خەبەرم هەيە، ئەویش لە جیەکی باوہر پئىکراوہوہ."

مورپتەزاغا لە حالیک دا تەماشای دەوربەری دەکرد، گوتى:

"ئىستا کەوايە... راوہستە بزائم..."

سەرئەجى بۆ لای پیرەپیاویکی لادئى راکشا. بانگی کرد:

"ئەتق وەرە ئیرە."

دیتەیانەيەکە لە حالیک دا بە زەحمەت دپى بە حەشیمەتەکە دەدا بۆ لای چوو:

"ئەتق وەرە ئیرە."

"هەر ئىستا ئەو برووسکەيە کە فەخریەفەندی دەي نووسی بەرەو بەرپئى بکە بۆ ئەنکەرە. ئەگەر خویندەوار نی، قامکی

پئوہ نئ."

فەخری دەسبەجئ خۆي هاویشتە سەر کورسىيەکەو لە حالیک دا کاغەزى دەخستە نئو تاپیەکە گوتى:

"مورپتەزاغا. ئەتق هئچ نیگەرانی مەبە. برووسکەيەکی وا دەنووسم کە لە ئەنکەرە کئو و بەردو مستەفا کەمال و سوپاو

جەندرمە بکەونە جموجۆل."

مورپتەزاغا کە نەرم ببوو، پرسى:

"دەتەوئ چ بنووسی؟"

"دەست خۆش مورپتەزاغا، بەگم دەست خۆش خانى بەرپئز. یانی فەخریەشیت نازانئ دەي چ بنووسی؟"

مورپتەزاغا کە نەختیک توورەيی لە دەنگی دا دەردەکەوت پرسى

دەتەوئ چ بنووسی؟"

"دەنووسم کە حەمەدۆک چۆن بەخۆي و پیاوہکانیەو سەر چیاکانی گرتوہ... هەموو رینگاکان و لارئەکان..."

نامووسی کچان و ژنانی دووگیان... پیرئزنى حەفتا سالە..."

"نا، سوودی نیه. هه مووی ئه وانه ی باست کردن نووسراون. شتیکی دیکه. شتیکی دیکه، شتیکی دیکه... میشتک وه کار خه."

"ئه مشه و حه مه دۆک ده یه وئ به سیسه د سواره وه بی... شارۆچکه که مان..."

مورته زاغا به پیکه نینه وه گوتی:

"ئ، ئه مه شتیکه. ئیستا بوو. ئیستا ده که سی دیکه پهیدا بکه، هه ریه که ی برووسکه یه کیان بو بنوسه. پاشانیش بوخۆت وه پێشیان که وه، بیان به ته لگراف خانه. ئیمه له وئ حیسابمان هه یه. کاغه زه کان بده به به پێوه بهری ته لگراف خانه. وه ره ئه م پاره یه ش بگره..."

پاشان له حالیک دا پاره یه کی باشی له چنگی خۆی دا ده کوشی، له سه ری رۆیشت: "ده ویتی قورمساخ، ئه گه ر تاویک دره نگتر هاتبام، به و میشتکه شیته ت خۆت به ته نافه وه کردبوو."

"به سه رچاو ئاغا. خوا ده ستت ده عومری بگری. خوا له گه وره ییت که م نه کا." ده ستی فه خری که پاره که ی وه رگرتبوو، ده له رزی.

مورته زاغا خیرا دوور که وته وه. عه ریزه نووس رووی کرده ئه وانه ی له پێش دوکانه که ی خرپبوونه وه و هاواری کرد: "وه رنه ژووری، ژووری... ناتوانن برۆن. قامک به م برووسکه وه نه نین تاوانبار ده بن. تاوانه که شی زۆر قورسه... هه موومان تووش ده بین. هه ر ئیستا به چاوی خۆتان دیتان که... به چاوی خۆتان دیتان که خه ریک بوو ملمان به په تی سیداره وه بی."

ده وری پاژده که س خه لکی لادی هاتن و به زه حمه ت خۆیان په ستاوته ژووری دوکانه که. فه خری به شیته کاغه زی خستبووه نیو تایپه که و ته قه ته ق خه ریک بوو تایپی ده کرد:

"په ژیوان بوونه وه، په ژیوان بوونه وه و ئاخه ره که ی هاتنه وه لای خۆم. ئه و سیاسه تبازه چووزانی ته لگراف چۆن ده نووسری، ده بی چۆن بنووسری که له ئه نکه ره ببیته هه نگامه. ئه گه ر له ئه نکه ره یه کی که ته لگرافی منی خوینده وه و چاوی نه بوونه دوو گۆمی خوین، ئه و تایپه هه ل دینم..."

ده زگا تایپه شه ق و شپه که ی هه لینا:

... له به ردیکی راده کیشم و وردوخاشی ده که م. ئه و سیاسه تبازه چووزانی عه ریزه نووسین یانی چی؟ ئه و نازانی کونی قوونیشی له کوئی یه. ئه گه ر ئه نکه ره به و عه ریزه یه که ئه و نووسیویه تی، تاچه جه ندرمه یه ک، ته نانته تاچه جه ندرمه یه کیش بنیری، له پێش چاوی من ئه و جوانی و شکۆیه ی نامینی. ئیستا راوه ستن بزائن هه ر سبه یینی، ته نانته زووتریش، سوپامان چۆن هیرش ده کاته سه ر توورپوس."

فه خری له حالیک دا زه رده خه نه ی له سه ر لیوان بوو، خه ریکی نووسین بوو. له میژ بوو ده یزانی عه ریزه کانی له لای کاربه ده سه ته پایه به رزه کان کار ده که ن و هه ر بۆیه شانازی پیوه ده کردن و ئیستاش ده یه ویست هه رچه ندی بکری خه لکی پهیدا بکا. په نجه مۆر وه ربگری و ته لگراف به ری بکا. سوپاس بو خوا له نیو دی چ زۆر بوو خه لک. له لایه ک زۆر به وردی برووسکه کانی ده نووسی و له لای دیکه وه هیندیک که سی تازه ی پهیدا ده کرد هه تا جیی ئه وانه که کاریان ته واو ببوو، پر بکه نه وه. فه خری په فه ندی به و ده ستوره هه تا ئیواری هه ر نووسی و نووسی. ئه گه ر مورته زاغا نه هاتباو نه ی گوتبا:

"بهسه فهخرییهفهنندی، بهسه براله. بهسه ئیدی. داری سوالیت وهدهستی دام. خوا دهزانی بهو پارهیهی له برووسکهکانی تۆم داوه، دم توانی دئییهک بکرم. بهسه فهخرییهفهنندی، بهسه... " و پیشی پی نهگرتبا، ئه وهتا بهیانی تهلگرافی دنوسین.

فهخرییهفهندی به قسهکانی مورتهزاغا زۆر قهلس بوو. له دلی خوی دا گوتی ئهوانه ههموو بیسفتهتن، چاکه ی کسپان له چاودا نیه... سهری ههلبری و به چاوی سوور هه لگه پارهوه، وهک سهگی ترۆکراو ته ماشای کردو به دهنگیکی ماندوووه گوتی:

"ئهگه ههموو قازییهکانی ئهدهنه و ئهنگه ره و ئهسته مبول کۆ ببهوه ناتوانن ئه تهلگرافانهی من بنوسن. ئه من بو ئه تهلگرافانه له گیان و دل و جهرگم مایه م داناوه."

ئهمه ی گوت و به تووره بییهوه رووی لی وهرگپرا.

مورتهزاغا له قسهکه ی خوی په ژیوان بووه وه به پیکه نینهوه گوتی:

"زۆر باشه. زۆر باشه فهخرییهفهندی. هاوپی، کوره، ئه تو بو هینده دل ناسکی...؟"

پاشان به نیشانهی دلدا نه وه شه قه زله یه کی لی پراکیشاو گوتی:

"براکه م دلی نه یه شابی؟"

"به ری وه لالا دلم ئیشاوه. چونکه شاره زای کاری خۆم. چونکه قه له می من قه له می..."

پاش نه ختیك راوهستان له سهری رویشت:

"... خواردنه وه، خواردنه وه ئیمه ی بریه وه."

لیوی ههلچنین. نیوچاوانی تیک ناو فرمیسک له چاوانی دا قه تیس ما:

"ئا... خ سه رخۆشی..."

"ئه ی بابه. وادیاره پیاو ناتوانی گالتهشت له گه ل بکا. دهزانی هاوپی. هه تا ئیستا تهلگرافه کانت له ئهنگه ره عه رزو عاسمانیان پر کردوه. ئیستا هه رکام له و تهلگرافه جوانانه ی تو له سه ر به ردی دابنن کونی دهکا. هه رکامیکیان دلی بنیاده م وه جۆش دینن. له ئهنگه ره قیامه تیان به رپا کردوه. دهستت نه رزی. بژی. هه ر خۆش بی... به یانیش پیش خۆره لات ده بی بیی و دووباره کاری دلسۆزانه ی خۆت دهست پی بکه یه وه. هه رچه ندی ده توانی بنوسه. ئه تو فهخرییهفهندی. گه وره ترین، گه وره ترین عه ریزه نووسی ئه م شارۆچکه یه ی، عه ریزه ی تو پۆلای کون دهکا. هه تا ده توانی بنوسه. ئه وهنده بنوسه... ئه وهنده بنوسه هه تا حه مه دۆکی داوینه سه ر پشتی که ریک و ده ی هیننه شارۆچکه که مان... پاشانیش به گالته ی من دلت نه یه شی، ئاخو پیاو دلی له مورتهزاغای خوی دیشی؟!..."

فهخرییه شیت که یفی ساز بوو. گوتی:

"نا دلم نه یه شاوه. جا چۆن له قسه ی تو عاجز ده بم؟ مورتهزا ئه فهندی قه ره داغلی ئوغلی، ئه من له هیچ شتیك عیجز نابم. ئه من دلم له تو بیشی؟ له سه ره ری خۆم، وه لی نیعمه تی خۆم، دلم له سولتانی ئاگاگان بیشی؟! ئه گه ر نه که ی تۆم له چاوان دا نه بی خوا ئه و دوو چاوانه م ده رتوقینن و بیان خاته سه ر له پی دهستم... ئه و عه ریزانه ی نووسیومن نایاب بوون. زۆر چاک بوو. له سایه ی سه ری تۆوه، له سایه ی گولی روخسارته وه، عه ریزه کانی من بوونه سه رمه شقی عه ریزه نووسه کانی دیکه. هه رکه س بیان خوینیته وه له سه یران زمانی ره ق ده بی... له راستی دا ده بی بلیم ئه وانه ئه تو نووسیوتن. واته ئه تو بوویه هۆی نووسینیان. چما پیاو ده توانی دلی له سولتانی ههموو ئاگاگان بیشی؟"

هه‌لستا. دهستی راستی هینایه پیش و وهك ئه‌وهی خه‌ریکی وتار خویندنه‌وه بی، هاواری کرد:

"ئه‌مشه‌و، ئه‌مشه‌و چاوه‌پروانی عه‌ریزه‌ی من به. شه‌وان به‌یانی کاکۆل زێرینیان له زگ دایه‌و عه‌ریزه‌ی کاکۆل زێرین... ئه‌من ئه‌مشه‌و وه‌ستایانه‌ترین و جوانترین عه‌ریزه‌کانی ژیا‌نی خۆم ده‌دۆزمه‌وه‌و به‌ که‌لك وه‌رگرتن له‌ نووسراوه‌ی گه‌وره‌ترین مامۆستایانی عه‌ریزه‌نوس، عه‌ریزه‌ی وا ده‌نوسم به‌ ئه‌قلی که‌س دا نه‌هاتبی و هه‌رکه‌س بی‌خوینیته‌وه‌ سه‌ری سوپ بمینی... حه‌مه‌دۆکی خوینخۆر ده‌گرن و ته‌رمی ئه‌و خوینخۆره‌ له‌ حالیک دا هه‌زاران می‌شه‌که‌ره‌ له‌ کالانه‌ی چاوه‌ گه‌ش و ره‌شه‌کانی نیشته‌وه، داوینه‌ سه‌ر پشته‌ی که‌ریکی گرویی، ئه‌ویش که‌ره‌ گرویی‌یه‌کی بی‌گورتان و ده‌ی‌هیننه‌ شارۆچکه‌. پاشان ته‌رمی که‌ول‌کراوی به‌نیو شه‌ست و حه‌وت گوندی کووزان و قه‌دی‌ری و دێهاتی ناوچه‌ی ئه‌ده‌نه‌و به‌نیو ئه‌نکه‌ره‌و ئه‌سته‌مبوول دا ده‌گێرن و ئه‌مجار که‌ره‌که‌ له‌ به‌ر ده‌رکی مه‌جلیسی گه‌وره‌ی میله‌ت ده‌به‌ستنه‌وه‌و به‌ چه‌قوی تیژی قه‌سابان جوان جوان که‌ولی ده‌که‌ن."

فه‌خری‌یه‌فه‌ندی کاتیك ئه‌م قسانه‌ی ده‌کرد، چاوه‌کانی که‌ بریسکه‌یان تیدا ده‌دره‌وشایه‌وه، بریپوونه‌ چاوی مورته‌زاغا چاوه‌پروانی له‌ مل دان و ئافه‌رینی وی بوو. مورته‌زاغاش به‌ نیوچاوانیکی خه‌فه‌تاوی و به‌ گالته‌ پئی هاتنه‌وه‌ گویی بوو قسه‌کانی راده‌گرت و جارجار به‌ حال و بال سه‌ری بوو راده‌وه‌شاند. وه‌ختیک فه‌خری‌یه‌فه‌ندی که‌وته‌ هه‌ناسه‌برکه‌و له‌ جیی خوی دانیشته‌وه، مورته‌زاغا هه‌ستی کرد ده‌بی قسه‌یه‌ک بکا:

"به‌لئ هه‌فته، دنیا‌یه‌کت هه‌قه. ئیشه‌للا چۆنی گووتت وا ده‌بی و حه‌مه‌دۆکی‌که‌ول ده‌که‌ن هه‌تا ئی دیکه‌ی پێوه‌ ته‌مبی بن."

"به‌لئ. ده‌بیته‌ په‌ند بو ئی دیکه‌ش."

دوباره‌ به‌ ماندویی و هه‌ناسه‌برکه‌وه‌ دانیشته‌وه‌و پاشان له‌ حالیک دا به‌داخه‌وه‌ سه‌ری راده‌وه‌شاند گوتی:

"ئاخ، ئاخ ئا... خ. ئه‌من ده‌بوو ئه‌مه‌ رۆژگارم بی؟ ده‌بوو هه‌روا به‌ عه‌ریزه‌نوسی بمی‌نمه‌وه...؟ ئه‌ی چه‌رخه‌ چه‌پگه‌ر، یاخوا کویر بی. مالت خه‌رابی ئه‌ی فه‌له‌ک... به‌لات لی‌دا مه‌ستی و بی‌دراوی... نه‌حله‌ت له‌ بابی بی‌پاره‌یی که‌ سه‌رچاوه‌ی هه‌موو چاره‌په‌شی‌یه‌که‌، به‌..."

"چاره‌نوس و ابوو فه‌خری‌یه‌فه‌ندی. چ بکه‌ین، چاره‌نوس... بنیاده‌م هه‌رچی بلایی له‌ ده‌ستی دی براله. بزانه‌ هه‌تیوه‌ دێهاتی‌یه‌کی پئی‌په‌تی که‌ که‌ولی پووله‌په‌شکه‌یه‌ک ناهین، چۆن له‌ چاوترووکانیک دا، قاره‌مانی ئازای شه‌ری نیشتمانی ده‌کوژی. پاشانیش لی‌ده‌داو ده‌چیته‌ کیو و به‌نده‌نان و شه‌مامه‌ خال خالمان بو ده‌لئ."

مورته‌زاغا له‌ کاتیك دا به‌ راویژیکی دل‌سۆزانه‌و پر له‌ خۆشه‌ویستی ئه‌م قسانه‌ی ده‌کردن، له‌سه‌ره‌خۆو به‌ لاواندنه‌وه‌ ده‌ستی له‌ پشته‌ی فه‌خری ده‌دا:

"شارۆچکه‌که‌مان چاکه‌ی تۆی له‌بیر ناچی، قه‌ره‌بووی ده‌کاته‌وه. ئه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ که‌ ئه‌تۆ خۆتی بو ماندوو بکه‌ی. له‌بیریشته‌ نه‌چی ئه‌و گولله‌بارانه‌ به‌ره‌و ئه‌نکه‌ره‌ درێژه‌ پئی‌بده‌ی."

فه‌خری‌یه‌فه‌ندی نه‌راندی:

"دریژه‌ی ده‌ده‌م... دریژه‌ی ده‌ده‌م... دریژه‌ی ده‌ده‌م. ئه‌ویش به‌ هاوه‌نیك که‌ کیوان له‌بن هه‌ل‌که‌نی... ئه‌نکه‌ره‌ی ئاگر تی‌به‌رده‌ده‌م."

"ئه‌دی براله. دنیا‌یه‌ ئاگر تی‌به‌رده‌. ئاگری ده‌. ئاگری ده‌. ژیا‌نی من و تۆ، نیشتمانه‌که‌مان و ژیا‌نی هه‌موو خه‌لك، ژیا‌نی تۆپی زه‌وی و هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌کان که‌وتوه‌ته‌ مه‌ترسی‌یه‌کی گه‌وره‌وه‌."

قەرەداغلى ئوغلى پاش ئوۋەى ھىندىك پارەى بۇ راداشت، ھىدى ھىدى ۋەپرى كەوت بۇ سەر پردى. دىھاتىيەكان كە چاويان پى دەكەوت، بە حورمەتى ۋى ۋەك خەبەردار رادەۋەستان و خويان دەخزانده قوربىنىك و رادەۋەستان تا تىپەپرى. ئەۋىش خوى قەپ دەکردو سنگى رەپپىش دەکردو مى ھەل دىناو بە فیزو دەمارەۋە سلاوى دىھاتىيەكانى دەستاندەۋە دەپۇيشت.

لەسەر پردى چەند لەحزەيەك لە ئاۋەكەۋە رامما كە ھەتا دوور ديار بوو دەپۇيشت. بە دىتنى پۆلە ماسىي چالاك و سرك لەنىو ئاۋەكەدا، خۇشحال بوو. لە دلى خوى دا گوتى:

"ئىستاش چاوم ۋەك سەردەمى لاۋەتى دەبىنن، زۆر باشە."

ئەمجار سەمىلەكانىي باداۋ بە خۇشحالىيەۋە ماۋەيەكى دىكەش سەيرى ئەۋ ئاۋەى كرد كە بە بنەۋەدا دەپۇيشت. بىرى لە لاي ھەمەدۆك بوو. بۆچى ئەۋەندە دوژمنى ئەۋ مندالە بوو يانى ئەۋەندەى لى دەترسا؟ لە مندالىكى بى كەس و كار كە ھەتويش بوۋە ۋەك باسى دەكەن زۆرىش رىۋەلەيە. مندالىك كە تەنانەت خويىندەۋارىش نەبوو، چىي لە دەست دەھات؟ "ئەگەر ئاگر بى و لە جىيەك بەرى، ھەر بە قەد جەستەى خوى دەسووتىنى. بەلى دەسووتىنى. بەلام خەلكى ھەموو دىھاتى كىۋپارەى لايەنى دەگرن. داخوا ەلى سەفاش ھەر بۆيە الفاتحة مع الصلوات؟! ئەگەر ھەموو خەلكى وايۋاى پىشتىۋانىيان لى نەكردو نەيان شاردەۋە ئەى كى بوو؟ ئەى كى ھانى دا ەلى سەفای بكوژى؟ چما ھەمەدۆك چ قەرزىكى لەسەر ەلى سەفا ھەبوو؟ ھەروا لە ھىچ و خۇرا كابرلى كوشت؟ كەۋابى ئەۋ دوژمنى توخى ئاغاىە. كەۋابو ئەۋ بە خويى ھەرچى پياۋى باش و شەرىفى چوكورواۋايە تىنوۋيە. رەنگە بە خويى منىش." بە بىر كەرنەۋە لەۋ مەبەستە ھەموو گيانى مورتەزاغا لەرزى.

"ۋاديار بوو ھەمەدۆك بە خويى منىش تىنوۋ بوۋە. ئەۋ لادىيىيە پىپەتىيانە بە خويى ھەموومان تىنوۋ بوون. ئەگەر ھەمەدۆك مانگىكى دىكە لەۋ چىايە بىنى؟! نا ناكرى، نابى. دىھاتىيەكان فىر دەبن. فىر دەبن دوژمنايە تىمان بكەن. ۋەختىكىش دىھاتىيەكان فىر بوون ۋەرە گویت لە برەم برەمىيان بى. ئەۋدەم لە چوكورواۋا چ مالىك ويران ناكرى. چ ۋەجاخىك كوي ناكرىتەۋە. ئەگەر نۆرە بگاتە دەستى ئەۋ دىھاتىيانە، ئەۋ خەلكە دوورۋوۋە، ھەر لە ھەۋا كەۋلمان دەكەن. تەنگاۋ كەردنى ئەنكەرە، كارىكى راستە، پىۋىستە. ئەۋەندەمان گوت مار ھەتا چوكەلەيە دەبى سەرى پان بكرىتەۋە، موومان لە زمانى ھات. گوتمان فرىا كەون. ھەمەدۆك بوۋەتە رىبەرى دىھاتىيەكان. كەس باۋەپرى نەكرد. گوتمان بۇ خاترى خوا نىشتمان خەرىكە لە دەست بچى، بەلام كوا گوۋى بىستن؟ گوتيان ئەۋ بستە مندالىكەۋ لەبىر خويان بردەۋە. ئىستا فەرموون ئەۋە بستە مندالەكەتان! ئەۋەتا لى دا ەلى سەفای كوشت. زۆران دەكوژى..."

ئەم جار كوژرانى خويشى ھىنايە بەرچاۋى خوى. ئەۋ ھەتىمچە بى ئەسل و نەسەبە، ئەۋ جانەۋەرە كە بۇنى ئىنسانەتتى بۇ نەچۋە، گوللە راست لە بنى چاۋى قوربانىيەكانى دەدا. دەلىن ەبىدىخانى بەستە زمانىشى ھەر بەۋ دەستوورە كوشتوۋە. ئەۋىش پاش ئوۋەى ناچارى كرد سى سەعاتى لەبەر بپارپىتەۋە. ەبىدىخانى ناچار كرد بەرى پىيانى ماچ بكات، بەرى پىيانى بلىسىتەۋە. ئەۋىش پاش ئوۋەى ناچارى كرد ۋەك مار لەسەر زەۋى بخزى.

ەلى سەفابەگ لەبەرى پارابوۋەۋە. گوتبوۋى: "ھەمەدۆك... زەۋىيەكانم، مال و ملكم، ھەرچى ھەمەۋ نىمە بۇ تۇ. لە گيانم خۇش بە... " زۆر گرىا، زۆرى شىۋەن و فغان كرد، لەبەرى پاراپىەۋە، لەبەر پىيانى لەسەر زەۋى خزى، بەرى كالاكانىي لستەۋە، بەرى ئەۋ كالا چەپەلانەى... كەچى ھەر مىشىكىشى مىۋان نەبوو. پاش ئوۋەى لە ئىۋارىۋە تا لاي بەيانى ناچارى كرد بپارپىتەۋە، راست لە ۋەختى كازىۋە ئەنگوتن دا گوتى: "باش تەماشى ھەتاۋ كەۋتن بكە. چونكە ئىدى

نایبینهوه. پاشانیش لولهی تهنهگهکهی لهسه ر چاوی داناو دهستی لیکیشا. کهله سه ری عه لی سه فا بپوه هه زار کوت، گوشت و نیسکی عه لی سه فا به دارو دیواره وه نووسابوو. نه گه ر نه کهره نه م به سه ره اتهی پی بگاته وه، دهی کاته قیامه ت و تی ده گا که نیشتمان خه ریکه له ده ست بچی. به و برووسکانه که لادیییه کان ده یان نی رن ه یچ شتی ک چار ناکری. بناخه ی حکومه ت خه ریکه له ق ده بی. نیستا حه مه دۆکی کمان هه یه، سبه نیی ده بیته دوو، دووسبه ی ده بیته سی... پاشانیش سه د، دووسه د، سی سه د، هه زار... دووه زار، سی هه زار... نیستا فه رموو وه ری گره! ... هه ر دیه اتهی یه ک ده بیته حه مه دۆکی ک.

به ده م نه م بیرانه وه له پرده که چوه خوار. به ترس و رقیکی بی زلی کراوه وه چاوی له و دیه اتهی یانه کرد که له ده وروبه ری بوون و گوتی:

"خوا نینۆکتان نه داتی خوی پی بخورین." به غاردان خوی گه یانده مالی تاشکه ن خه لیل. حه وشه ی ماله که به گیای خۆرسک داپۆشرا بوو. زۆر خۆش حال بوو. وادیار بوو هیشتا کاربه دهسته پایه به رزه کان نه پۆیشتبوون. زۆری قسه ی کاریگه ر هه بوون پیان بلی. ماوه یه ک له مه وه ر تاشکه ن خه لیل گوتبووی:

"مورته زاغا نه تو زۆر قسه مه که". با وا بلی. زۆرمان قسه نه کرد. زۆریش به ری و جی قسه مان کرد. به چی ده چی. عه لی سه فا کوژرا. زۆر که س به و گولله یه که نه و جانه وه ره له چاویان ده دا ده کوژرین.

مورته زاغا له کاتی ک دا دارزه یتونه که ی ده رکی مالی نیشانی عه لی ده دا، گوتی:

"نه تو لی ره چاوه پوان به."

که می ک به پاریز، له کاتی ک دا دلّه کوته یه کی توندی گرتبوو، له پلیکانه کانی خانوبه ره ی تاشکه ن خه لیل وه سه ر که وت. تاشکه ن خه لیل له نیوه راستی سالۆنی ک که له سه ره وه ی پلیکانه کان بوو، پیشوازیی له مورته زاغا کرد:

"ده خیل، ده ستم به داوینت مورته زا. عارف صائم به گ، جیگری پاریزگارو سه ره نگی جه ندرمه، هه تا بوخویان باس نه که ن، نه تو باسی حه مه دۆکیان له لا مه که. ده ستم به داوینت. عارف صائم به گ له دوینی نیواری وه وه ک هه وری به هار ده گرمینی و ده بارینی. وه ک شیتانی لی هاتوه. هه موو ده لین نه گه ر نه کهره پی بزانی ناگر له چوکوو راوا به ر ده دا. ده ستم به داوینت مورته زا. ده ستم به داوینت، نارام به."

مورته زاغا نیوچاوانی تی ک ناو گوتی:

"با وایی، زۆر باشه. نه دی حه مه دۆک چیی لی دی؟"

"عارف صائم به گ بوخوی وه شوین مه سه له که که وتوه. نه و ئیدی کاری کراوه. نه مپۆ نه بی، سبه نیی... نه تو له و باره یه وه خاترجه م به. چیاکان پر له جه ندرمه ن..."

مورته زاغا گوتی:

"ده ترسم خه لیل. نه من زۆریش ده ترسم. چما نه و جارهی عه بدی خانیشی کوشته نه یان گوت نه و هه تیوه کاری ته واوه؟"

تاشکه ن خه لیل گوتی:

"نه م جارهیان ئیدی ته واوه."

چونه ژووری میوانان. مورته زاغا پیش نه وه ی دوگمه ی چاکه ته که ی دابخاو نی کلام بکی شی، غاری دایه لای عارف صائم به گ و دهستی گرتن. نه گه ر به گ خیرا دهستی نه کیشا بایه وه دواوه، ماچی ده کردن. مورته زا پاشان دهستی جیگری

قایمه قام، دهستی سه ره‌ه‌نگ و به دواى یه ك دا دهستی چهنده كه سى نه ناسیاوو هه‌روه‌ها دهستی دوو نه‌قیبى جه‌ندرمه‌ی گوشى. ئه‌مجار چوو ه قوژبنیكى هۆله‌كه‌و له‌سه‌ر نیوته‌ختیك كه له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌یه‌كى گه‌وره بوو، دانیشته. نیوته‌خته‌كه روپۆشیكى هومایلی سپیی به سوورگول‌دۆزى‌كراوى له‌سه‌ر بوو. له هۆله‌كه‌دا چهنده قه‌نه‌فه‌یه‌كى دارگوئى‌زى نه‌خشاویان دانابوون. به‌لام مورته‌زاغا نه‌ی‌ده‌توانی له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌كى گه‌وره‌ی وه‌ك ئه‌وه كه نوینه‌رى مه‌جلیسى له‌سه‌ر دانیشته‌بوو، دابنیشی. ئه‌مه چه‌شنه بی‌حورمه‌تى‌یه‌كه بوو.

روخسارى عارف صائم به‌گ توورپه‌ی پێوه دیار بوو. له به‌رامبه‌ر خۆیه‌وه رامابوو و قسه‌ی نه‌ده‌كرد. هه‌تا ئه‌و قسه‌ی نه‌كردبايه، ئه‌وانى دیکه‌ش زمانیان نه‌ده‌گه‌را. له‌و كاته‌دا مه‌ لادۆران ئه‌فه‌ندى، به‌ دواى وى دا روشدى به‌گى بازپورس و به‌ دواى ویش دا فه‌خرى به‌گى كووزان ئوغللى و زولفوى تاپوچى هاتن. عارف صائم به‌گ هه‌میه‌تى وه‌ هه‌چیان نه‌دا. به‌ سه‌رى قامكان ده‌ستى ئه‌وانه‌ی ده‌گرت كه تۆقه‌یان له‌گه‌ل ده‌كردو به‌ره‌لاى ده‌كردوه‌ه. به‌لام هه‌ر كه چاوى به‌ زولفوى تاپوچى كه‌وت هه‌ستا. ده‌ستى كرده‌ ملی و به‌ زه‌ده‌خه‌نه‌وه‌ گوتى:

"له‌ كوئى براله‌ زولفو. له‌مێژ بوو لیت بی‌خه‌به‌ر بووم. خیزانیشم نا‌ره‌حه‌ت بوو. هه‌ر ده‌ی‌پرسى زولفو له‌كوئى‌یه. ئه‌رى به‌راست له‌ كوئى بووى؟"

زولفو له‌ كاتیك دا ده‌ی‌گوت: "باشم به‌گ، زۆر باشم... " له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌كى دارگوئى‌زى كه‌ گولئى گه‌وره‌ی لى‌هه‌ل‌كه‌ندرابوون و عارف صائم به‌گ نیشانى دابوو، دانیشته و لاقى له‌سه‌ر لاقى دانا:

"... باشه، ئه‌تۆ چۆنى به‌گ، برابى به‌رێژ. وه‌زعمان لیره‌ باشه. جگه‌ له‌ خه‌مى تۆ نا‌ره‌حه‌تى‌یه‌كه‌م نیه. زكرو فكم تۆى برابى خۆشه‌ویست. سلاوى من به‌خزمه‌ت خیزانى به‌رێژت بگه‌یه‌نه. ده‌سته‌ پیرۆزه‌كانى ماچ ده‌كه‌م. ئه‌و دار هه‌نارانه‌ی له‌گه‌ل به‌رێژتان ناشته‌بوومان گه‌وره‌ بوون. هه‌نارى سووریان گرتوون به‌ قه‌د سه‌رى بنیاده‌م. ئه‌وه‌نده‌یان به‌ر گرتوه‌ كه‌ لکه‌کانیان رای‌ناگرن. كه‌له‌ژم وه‌به‌ر داوون. ئه‌م رۆژانه‌ سه‌وه‌یه‌كى گه‌وره‌ی هه‌نار بۆ ده‌نێرم كه‌ دلئى نه‌یه‌ یه‌كێکیان لى‌بشکینى. خیزانى به‌رێژتان له‌ پێش خویان داده‌نى و ته‌نیا ته‌ماشایان ده‌كا. هه‌ناره‌كان وه‌ك گرى ئاگر سوورن. ته‌نانه‌ت شه‌به‌قى ئیوارانیش به‌ قه‌د وان سوور نیه. به‌راست كاكه‌ ئه‌وه‌ هه‌نجیرانه‌ی بۆ خانم نارده‌بوون پێی گه‌یشتن؟"

عارف صائم به‌گ ده‌م به‌ پێكه‌نین و خۆشحال گوتى:

"گه‌یشتن. ئه‌ی خواجه... له‌ ژيانم دا هه‌نجیری وام نه‌دیوون. براده‌ریكم كه‌ نوینه‌رى "ئایدین" ه، هاتبووه‌ مالئ. وه‌ختیك هه‌نجیره‌كانى دى، زارى پێ داپچراو گوتى: "نه‌ له‌ ئایدین و نه‌ له‌ ئه‌زمیر هه‌نجیری وام نه‌دیوه". كاكه‌ نازانى چهنده‌ خۆشحال بووم. خیزانیشم له‌ خۆشى‌یان هه‌ر هینده‌ بوو بالئى نه‌ده‌گرت. خیزانم ئه‌م زولفوئیه‌ی وه‌ك برابیه‌ك خۆش ده‌وى. برا چیه‌؟! بلئى وه‌ك كورپى خۆی، وه‌ك دایكئى، وه‌ك بابى. به‌لئى كاكه‌... بێینه‌وه‌ سه‌ر هه‌نجیره‌كان. هه‌ریه‌كه‌ی - مستى پێكه‌وه‌ ناو نیشانى دا. ئا ئه‌وه‌نده... ئاوا گه‌وره... زۆر ببووره، له‌ قوونى هه‌ركامێکیان، ببووره له‌ قوونى هه‌ر كامێکیان چۆر چۆر هه‌نگوین هه‌ل‌ده‌رژا. زۆر ده‌بوورى له‌ قوونى ئه‌وه‌ هه‌نجیره‌ بریقه‌دارو كاره‌بایى‌یانه‌ دلۆپ دلۆپ هه‌نگوین هه‌ل‌ده‌رژا. هه‌ر دلۆپێكى وه‌ك ده‌نكى كاره‌با.

به‌لئى، ئه‌م زولفو قوماربازه‌ هه‌نجیری وا په‌نیو دینى. هه‌ناره‌كانیشى ده‌بێ ببینن، هه‌ناریك كه‌ فه‌رانسه‌یى و ئه‌لمانى و ئینگلیزى‌یان نه‌یان توانیوه‌ شتى وا په‌نیو ببینن."

زولفو تاپوچیش قسه‌كه‌ی بۆ ته‌واو كرد:

"ئیتالیاى‌یه‌كانیش..."

دۆستایه تی و براده رایه تی زولفو له گه ل عارف صائم به گ زۆر کۆن بوو. زولفو هه رچه ند ده فته ردارى شاروچکه یه کى چوکه له بوو، به لام پیاویکی زیره ک و به هوش بوو. له کاتى خۆى دا به قه ده ر قایمه قامیک و نوینه ریکی مه جلیس کارى له ده ست ده هات. له گه ل "یه کیه تی خوازه کان" هاوکار ببوو. پاشان له وه ختى گیرانى چوکورواوا له گه ل سه ربازانى فه رانسه هاتبوو هه ده نه. ده کری بلیین وه ک به رده ستیک که وته خزمه تی فه رانسه یی یه کان. له و رۆژانه دا بوو که له گه ل عارف صائم به گ که فه رمانده رى جه ندرمه ی شاره دی یه کى چوکه له بوو یه کتریان ناسی و نه و یه کترناسینه قوول بووه وه تا گه یشته راده ی پێوه ندى برا یانه. له سه رانسه رى چوکورواوا زولفو یه کم که س بوو که بیستی فه رانسه یی یه کان به نیازى پاشه کشه ن. ده سه بجی عارف صائم به گى هاوپی که هاوکاری له گه ل ده کرد، له مه سه له که تی گه یاند. له کووزان سی شه وو رۆژان به ته نیا پیکه وه قسه یان کرد، بی نه وه ی له و ماوه یه دا بخه ون یان ده م له زه وادى بده ن، ته گبیرو راویژیان کردو به دواى نه وه دا چوونه پال "هیزی نیشتمانى". چونکه ماوه یه کى زۆر له ژیر ده ستى فه رانسه یی یه کان دا خزمه تیان کردبوو، چوونیان بۆ پال هیزی نیشتمانى به هاسانى سه رى نه گرت. به لام زولفو که شه ی تانى ده رس داده دا، هه موو گیروگرتیکی پی چاره سه ر ده کرا. نه وان سه ره نجام شان به شانى هیزی نیشتمانى که وته شه رى سه ربه خویى.

به لام زولفو هیچی له ده ولت نه ویست. ته نیا داواى کرد که بی که نه وه ده فته ردارى شاره چوکه له که ی جارن. نه و به وه ستایه تی و کارمه یی کارناسیک نه و زه وى یانه ی که هه ر بستیکیان خوینى گیانبازیک بوو له نیو نه و خه با تگێرانه دا که دژى داگیرکه رانى توورپووس به شه ر هاتبوون و له سه رووی هه مووشیانه وه عاف صائم به گ بوو، دابه ش کرد. گه وره ترین به هره ی نه م خوین با یی یه ش به عارف صائم به گ و دۆسته خۆشه ویسته که ی، زولفو برا. پاش ته واو بوونى شه رى رزگار یخوایى و دامه زانى حکومه تی تازه له لایه ن نه تا تورکه وه، قاره مانانى شه ر وه ک کارگ له زه وى هه ل تۆقین. به نه دازه ی ته واوی نه و که سانه که له سه رانسه رى ماوه ی شه ر دا له توورپووس شه ر یان کردبوو و بگره ده هینده ی وانیش. زولفو نه م جاریش به هاواری عارف صائم به گ و حکومه تی ساوا گه یشت به یارمه تی زه نى تیژى خۆى توانى ریزی نه وانه ی شه ر یان کردبوو و نه وانه ی له سه ربازى رایان کردبوو، لیك جیا بکاته وه. به لئى! زولفو هونه ریکی هه بوو که ده سه بجی ده ی زانى و لیکی ده کرده وه کى شه رى کرده و کى به درۆ نه و ئیددیعا یه ده کا. نه گه ر زولفو بیویستایه، تا ئیستا ده بوو به نوینه رى مه جلیس. پاشانىش ده گه یشته وه زاره ت. به لام زولفو هیچ وازى له و کارانه نه بوو. نه و ده فته ردارى شاروچکه یه کى چوکه له ی پێنسه د که سى له ته واوی نه و شانازى یانه پی با شتر بوو. نه و که سیك بوو که سه ره رای داواو پارانه وه ی عارف صائم به گ، ته نانه ت نه چوو میدالى سه ربه خوییش وه ربگرى. نه و میداله عارف صائم به گ بۆخۆى بۆی له فه رمانده رى گشتى وه رگرتبوو. زولفو ته نیا نه خۆشى یه کى هه بوو. نه ویش زه وى بوو. ده یه ویست له و خاکه به پیتانه دا، با شترین میوه و جوانترین گولى دنیا ره نیو بئى. به نیاز بوو له لۆکه چاندنیش دا شۆرشیک به رپا بکا. له م باره یه وه به لئى دابوو و بئى گومان له ده ستیشى ده هات. نه و عارف صائم به گه ش به پێچه وانه ی نه وه که خه لک بیران لى ده کرده وه، هیچی له باران دا نه بوو. غیره تی نه بوو نه و هه نجیرانه که زولفو ناردبوونى، نه و هه نجیرانه که: "... زۆر ببورن دلۆپ دلۆپ هه نگوینى وه ک کاره با یان له قوونى هه ل ده رژاو نه وه نده روون بوو که نه گه ر که سیك ته ماشای نه و هه نگوینه ی کردبا یه که به قوونى هه نجیره کانه وه بوو، زۆر ببورن وینه ی خۆى تیدا ده دی." بداته ده ستى مسته فا که مال پاشا. خوا بۆخۆى ئاگاداره که زولفو نه و هه نجیرانه ی هه ر بۆ خۆشیرن کردن و به ته مای شتیک بۆ پاشا نه ناردبوو. بۆیه ی ناردبوون تا به و هۆیه وه به پاشا بلئى که له ولاتى خۆمان دا نه و جوړه میوه به هه شتى یانه ره نیو دین.

بۆیه ی ناردبوون تا سه رپه رست و سه رکرده ی نه م میلله ته دلخۆش بکا.

"تریم ناشتوه کاکینه. چ ترئیهک! یهک به یهک پیوه ندم کردوون. له ئیسپانیاوه نه مامه نارنجم هیئاون. لیموم لی موتوربه کردوون. پیوه ندی لیموو پرته قال کاریکه پیویستی به ئه زمون هیه. متمانه م به خوم نه کرد. له دورگه ی رۆدیسه وه وه ستای پیوه ندم کردم هیئا. پاشانیش عه رزی ئاغای خوم بکه م داره نارم پیوه ندم کردن.

ئا... خ عارف صائم بهگ ئا... خ، ئاخ براله، ئه وه هنجیرانه ت دهگه یانده دهستی پاشا، ئه گه ر پاشا له ههنجیری وهک ههنگوینی چوکورواوی دهچاشت، یان ئه وه هنجیرانه ی که... زور بیوون له فلانه جئیان دلۆپه ههنگوینی وهک کاره با هه ل ده پزئین، لانی که م چاو پی دهکوت، له وانه بوو سه رپه رستی ئه م گه ل و نیشتمانه خو شحال بی."

عارف صائم بهگ پاش ئه وه ی داردهسته دهسک زیره که ی خوی سی جار له زهوی راکیشا، گوتی:

"پاشا له دهره فه تیکی له بار دا ههنجیره کانی تو ده بیئی..."

زور به دلناییی وهه قسه ی ده کرد. زولفو له و باره یه وه زور خو شحال بوو وههستی به بهختیاری ده کرد:

"له وانه شه رۆژیک پاشای بیئمه باغ و مه زراکه ت. پاشا وهختیک پیای و زرینگ ده بیئی و دهیان ناسی، زور که یف ده کاو له خو شی یان چاوی پر ده بن له فرمی سک، جا ئه گه ر ئه و پیایه زرینگانه ئه و هاوالانه ی بن که شان به شانی وی شه ریان کرده، له خو شی یان هه ر بال ده گری... ئه توش ده ناسی."

پی که نی. زگی هه ل ده به زیه وه و له گه ل هه ل به زینه وه ی زگی، داردهسته دهسک زیره که شی ده جوولا. پاشان خوی قه پ کرد. نیوچاوانی تیک ناو چه ند دهقیقه یه که له لووتکه ی سووله می شه وه که له په نجه ره وه دیار بوو، پاما. مورته زا قه ره داغلی ئوغللی به و حاله ت گورینه ی خو شحال بوو. بیری کرده وه: ئیستا ده گاته کوژرانی عه لی سه فابهگ و باسی حه مه دوک دینیتته گورپی. به بی سه بری چاوه روانی قسه کردنی عارف صائم بهگ بوو. ئه گه ر ئه و مه سه له که ی هیئا بابه گورپی، باسی مه سه له که بو ئه می ش جیی خوی بوو:

"زولفو ی نه حله تیش ده لپی می شیک ی لی میوان نیه، باسی حه مه دوک ناکا. هه تیوه ده ویته! جاریکیش بللی (حه مه دوک). چ ده قه ومی ئه گه ر ئه و زمانه سه گباب خیه وت بکه یه وه و بللی گولله یان راست له نیو به ندی چاوی عه لی سه فابهگ داو له خوینی سووری خوی دا گه وزان دیان!؟

له رقان شی ت ببوو، دلی دللی ده خوارد. ددانی له چیره وه ده بردن و هه ناسه ی له سنگی دا راده گرت و پاشان هه ناسه ی ده دا:

"زولفو! هه تیوه دوو هه زار رووه. نه م ده زانی له گه ل بهگ ئه وه نده یه کی، ئه گینا وهک تووتی ده م گرتی و ناچارم ده کردی هه رچی به لای حه مه دوک به سه ر ئه و میله ته به سه ته زمانه ی هیئاوه له به ری که ی و پاشان له حوزووری وی وهک ئیستا، راست وهک بلبل هه مووی بگیره وه. ئاخ، خوا بکا یه کیک له مانه ناوی عه لی سه فابهگی له زاری ده رچی... ئه وده م بزانه مورته زاغا قه ره داغلی ئوغللی ده لی چی و چ هه ل ده رپزئی. قسه ی وا به هاوپی گیانی فه رمانده ری گشتی ده لی که که یفی پی بکه ی."

عارف صائم بهگ چاوی له و لووتکه کیوه وه رگیره که تی یه وه رامابوو. هاته وه نیو خه لکه که و پاش ئه وه ی چه ند له حزه یه که به ماتی و بی مه به ست چاوی به ده ور به ری خوی دا گیرا، به وه زعیکه وه وهک ئه وه که له نه کاو شتیکی بیر که وت بیته وه سه ری داردهسته که ی بستیک له زهوی هه ل بری و گوتی:

"زولفو خوت ئاماده که. خوت بو به هاری دادی ئاماده بکه. ده مه وی به سه رۆکایه تی کوریک بت نیرمه ئوروپا. ده چی؟"

زولفو به پیکه نینه وه گوتی:

"جا نه وه قسه یه، ده چی؟ ده چی یانی چی؟ له خوام ده وی..."

"ئیسنا که وایه، خوت سازکه."

"ئه من سازم."

"ئه م میلله ته پاداشی هه موو قاره مانانی شه ری دایه وه، یه کیک نه بی، قاره مانیکی خۆبه که م گر به شی خۆی له و پاداشه وهر نه گرت. ئه ویش برای له گیان خۆشه ویست تر، برای میهره بانم زولفویه. ئه وهی که له ئه نجومه نی ده ولت دا دیووتان، ئه م پیاو هیه. ده فته رداری شارۆچکه یه. راست ئه م زاته. ئه گه ر بمانه وی بی که یه به پیره به ری گشتی تاپو، بی که یه وه زیری کشت و کال، به قبول کردنی ئه م کارانه خۆی چوک ناکاته وه. ئه م زولفوی له گیان خۆشه ویست تره م ده لیم. پاشا هه روه خت ده م بین، ده پرس زولفوت نه دیوه؟ زولفو له کوئی یه. زولفو ده لی چی...؟ چه زه تی پاشا، ئه م نه جات ده ری نیشتمان، ئه م پیاو هه زنه، ئه گه ر ئه م هه نجیرانه که... زور ببورن، له قوونئ هه ر کامیکیان وه ک کاره با هه نگوین ده رژی، ببینی، شیت ده بی، کاروباره که ی به جی دیلی و راسته ری دیته چوکوراوا."

قه ره داغلی ئو غلی له بهر خۆیه وه بۆلاندی:

"با بی چوکوراوا ببینی. بیته نیو ئه و دروه لانه که زولفوی گه وواد پیی ده لی باخی پرته قال، گولله ی هه مه دۆکی له نیوه راستی گلینه ی هه ردوو چاوان بدری. راوهسته لی بدری با ئه قلی بیته وه بهر خۆی، عارف صائم به گی سه گباب، سه گبابی دورزی. دورووی سه د جار له زولفو دورووتر. راوهسته یه کتر ده بینینه وه، راوهسته. ئه گه ر شه ش مانگی دیکه نه هات و هیرشه نه کرده سه ر ئه نکه ره، ئه وه هه مه دۆک پی په تی یه کی قوون پوت زیاتر نیه. ئه گه ر له نیوانی هه ردوو برۆیانتی نه دار، له نیوه راستی هه ردوو چاوانت! نا، ده بی راست له نیو هه ردوو برۆیانت بدا هه تا تی بگی کی توی کوشت."

"به لی، پاشامان زوری چه ز له و جو ره شتانه یه. له دورت یۆل باخیکی پرته قالئ هه یه به دهستی خۆی چه قاندوویه. زور ئوگری زه وی یه. هه تا ئیسنا هه زار دۆنمی زه وی کپیوه. بۆخۆی زه ویی بۆ چه؟ ئه مه ی هه ر بۆیه کردوه هه تا خه لکی دیکه چاوی لی که ن. ئیمه ش بۆ ئه وه ی ریگی ئه ومان ره چاو کرد بی زه وی ده کپین."

پاشان ئاوری دایه وه لای زولفو به میهره بانئیه وه زه رده یه کی کرد:

"ئه تو دیسانیش زه وی ده کپی؟"

"ده کپی نه کرم به گ؟ دیاره ده کرم. ئه من له پیش چاوی خه لکی چوکوراوا نمونه یه کی زیندووی په پیره وی له پاشام... ئه من ده بی به دروست کردنی باخی پرته قال و هه نارو هه نجیر بیمه نمونه یه ک بۆ ئه و په پیره وی یه که... ده بی په مۆجاریک وه ری بخره م که ئوروپایی یه کان سه ریان لی سوور بمینی. خوا تۆمان بۆ راوه ستاو کا. خوا سیبه ری تۆمان له سه ر که م نه کا."

"سوپاست ده که م زولفو. ئیسنا با تو بنیرمه ئوروپا که زانیاریت پتر ببی له وی وه ره وه جا..."

"به گ له سایه ی سه ری زاتی مه باره کته وه زور شت فیڕ ده بم... زور شت، زور زور. به گم! ده زانی چه ده که م؟"

"چه ده که ی زولفو؟"

"به گ... باشت گوئی لی بی، پاشانیش که باشت گوئی له قسه کانم بوو، نه لی شیت بووه."

"نا باب، ئه مه چه قسه یه که؟"

"خه لکی شارۆچکه ی هه موو به من ده لین شیته."

" با ئەوان وا بلین. ئەمن وا نالیم."

"ئىستا ئەمن... دەزانی چی؟ ئەمن ئىستا هەموو پارەكەم دەدم بە ئەمامە زەیتوون. بە دىھاتى یەکان دەلیم لە چىای را ئەمامە زەیتوونم بۆ بێنن. هەمووان لێرە دەچەقینمەو. سەرى تۆ سلا مەت چوکورواو دەبیتە باخە زەیتوونىكى گۆرە. دەزانی چەند ئەمامە زەیتوونم چەقاندووە؟ زۆر... زۆریشیان گوراون..."

"چەندیان؟"

"سێ هەزاریان."

"ئەمپۆ کۆمارەكەمان ئەم جۆرە داھینانەى پىووستە. ئەتۆ هەرچى وىستت لە پاشای داوا بكە. لە بارەى تۆو "نا" لە مەزەبى دا نىە."

"دەزانم بەگم. لێرە زۆر قسەى بى مانا هەل دەبەستن. دەلین ئەم كارەى بۆ خاترى نىشتمان ناکا، مەبەستى هەر زەوى كړینه."

عارف صائم بەگ پاش پىكە نىنپىكى دريژ كە زگى لەگەل هەل دەبەزىو، گوتى:

"ئەى بۆ خاترى خوا، ئەتۆ چ پىووستىت بەم فىل و تەلەكانە هەيە...؟! هەموو چوکورواو بۆخۆت. ئەتۆ هەرودخت پىت خۆش بى، دەتوانى چەندى دلت حەز بكا مەزرات هەبى. ئەو جەنابانە ئەو مەسەلەيە نازانن؟ ئىمە بووين كە ئەم نىشتمانەمان نەجات دا. نازانن كە هەر نەبى ئەو نەندەمان هەق هەيە لەم مەملەكەتە مەزرايەكمان هەبى. گوى مەدە ئەم قسانە. كارى خۆت بكە. هەرچەندى بەتوى دەتوانى زەوى بكړى. لە هەر شوينيك كە پىت باش بوو... كەس ناتوانى قسە بكا. خەلكى ئەم شارۆچكەيە ئەمەى نازانن؟ هەر كەس رەخنەيەك بگري خائين بە نىشتمانە. ئىعدامى دەكەم و دەلیم لە دارى دەن. چما ئەمانە نازانن ئەتۆ كى؟ چما ئەتۆ خۆت نازانى كى؟! "

"دەزانم بەگ! "

مورپەزاغا لەوبەرەووە لەسەر نيوتهختيك خەريك بوو لە رقان بتهقى. بە چاوو برۆو دەست و لاق داواى لە تاشكەن خەليل و مەلا دۆران و ئەوانى ديكە دەكرد كە باسى حەمەدۆك بىننە گۆرئ، ئەوانيش وەك پەيكەرى بەرد، بەوپەرى خۆبەكەم گرتنەووە گوىيان دەدايە قسەكانى زولفۆو بە چاوى داپچراووە تەماشای عارف صائم بەگيان دەكرد. مورپەزاغا لە ناخى دلەووە هەناسەى هەل دەكيشاو لە دلئى خۆى دا هەرچى جنىو بوو بە عارف صائم بەگ و ئەوانى ديكەى دەدا. لە حەزەيەك لە رقان دەگەيشتە سنورى تەقین، پاشان ئەو هيوايەى بۆ پەيدا دەبوو كە بەلكوو يەككە لە حازريان لە بارەى عەلى سەفابەگ و حەمەدۆكەووە سەرى قسە بكاتەو، بۆيە ديسان چاوهري دەما. بەلام حازريان دەت گوت مئشيكيشيان لئى ميوان نىە. ئەوان جارجار بە قينەووە تەماشای مورپەزاغايان دەكردو چاويان لئى مۆر دەكردەووە. لە دلئى خۆيان دا دەيان گوت: ئەو كابرايە لە پيش چاوى بەگ ئابروومان دەبا. لەو بارەيەووە ترسيان رى دەنىشت.

كەمىك دواى نيوەرۆيە چەند ميژيان هينان. لە نيوەرأستى سالۆنەكەدا پىكيانەووە نووساندن و سفەرەيەكى هومايلى سپىيان لەسەر راخست كە گولئى گەورەى نارنجىيى لەسەر چنرابوون. بتلە راکى و شەپايبان لە سەتلى پر لە بەفردا هينان و كەبابى تەندوور، دۆ، پلاوو زۆر جۆرە كەبابى ديكە حازر کران. تەنانەت لەنيو باخى بەرخيكيان بە ساغى بە شيشەووە كړدبوو. لە مەدبەقيكى خوارووە ليشاوى خواردنى جۆراوجۆر بۆ سەر ميژهكە وەري كەوتبوو. عارف صائم بەگ راکيى دەخواردەووە هەر خواردنىكى دەيان هينا لئى دەچەشت و بە دەم جوينەووە لە گژ فركان رادەچوو. ئەگەر لەو وەختانەدا

نهختیک نیوچاوانی تیک نابایه، دسبهبه جی دهوری به مسه سپی کراوه که یان له پیش هله دهگرت و دفریکی دیکه یان بو داده نا. ری وپه سمی نیورپوژخواردن راست هه تا نیواری کیشا.

عارف صائم بهگ که بابی به رخ به شیوهی چه ته کانی، واته به و جوره که به رخه که به ساغی له شیش بدری، زور پی خوش بوو:

"ها! تاشکه ن ناغا. نه ودهم که له چیاکانی توو پروس دا له گه ل دوژمن به شهر ده هاتین نه م جوره که بابه ت بو دروست نه ده کردین؟"

تاشکه ن که نومی خوشحالی بوو، پی که نی و گوتی:

"بوخوت پیم بلئی، له جی دا نه ودهم دهرفته تی نان خواردنمان هه بوو؟"

عارف صائم بهگ به پیکه نینه وه گوتی:

"راست ده که ی، راست ده که ی. به ته وای هه قته."

مورته زاغا ناگری گرتبوو: "نه م گه ووادانه به جوریک له چیاکانی توو پروس و که لین و کونه کانی دا له گه ل دوژمن به شهر هاتن که دهره تانی نان خواردنیشیان نه بوو. نیستا هه قی خوی نیه بلیم (... ی هه موو عالمی خوی به (... ی ژنی هه رچی پایوی دروزه نه؟"

له کاتیک دا له بنه وه، جنیوی به حازریان دها، به روانینیکی پر له ماناوه له چاوی یه که به یه کیانه وه راده ما. نه وانیش به ته وای به بوونی مورته زاغا له مه جلیس دا، قه لس بوون. جاریکیان مورته زاغا له حالیک دا هه روا دهستی به به رزگیه وه گری دابوون، بی نه وهی پشت راست بکاته وه له جی خوی هه ستاو چووه لای زولفو. داهاته وه به گوئی دا چپاند:

"کورپه، زولفو! کورپه... وه جاخت کویر بیته وه کورپه. سهگی سه گباب... نیستا وه ختی باسی باخه زهیتونه؟ میلیت ناسوده یی لی هه ل گراوه! هه مه دوکیش تووشی هه رکه س بی، راست له گلینه ی چاوه کانی دها. کیوو به ندهن پر بوون له و ریگرانه که گولله به گلینه ی چاوی خه لکه وه ده نین. دهستم به داوینت زولفو. کورم کوشتووی و خوم له مائی هاویشتووی. دهستم به داوینت. نه مه چ وه زعیکه؟ به بهگ بلئی فه وجیک، لیوایه که، له شکریک بنیریتته کیو و به ندهنان. دیهاتی یه کان خه ریکن یاغی ده بن."

زولفو نیوچاوانی گرژ کردو گوتی:

"نارام به کابرا. خوا بکا بهگ گوئی له قسه کانت نه بووی."

بهگ له په نجه ره وه دهی پروانیه دهری. پاش نه وهی لایه کی به رخی برژیوی ره وانه ی جه هه ننه می ورگی کردبوو، له سه ره خو خه ریک بوو قامکی ده لستنه وه. وهختیک لستنه وهی قامکه کانی ته وای بوو، پیاله ی راکه یه که ی وه رگرت و له حالیک دا چاوی له سه ر یه که دانا بوون به نیشتیاوه خواردی هه. مورته زا نالاندی: "ده پوم زولفو. به لام نه توش له بیرت نه چی. نه وه پیم گوتی."

مورته زاغا سالونه که ی به جی هیشت. به لام له پشت دهرگای سالون گوئی هه ل خست. عارف صائم بهگ له پشت دهرگاکه وه نه وی ده دی. نه ویش له حالیک دا قیروسیای لی کردبوو، به دهست و به چاو زولفو بانگ ده کرده نزیک دهرگاوه و لی دها به نیشارهت حالیی بکا که قسه یه کی گرنگی هه یه پی بلئی. به لام زولفو نه ده چوو. نیوچاوانی تیک دها و به دهست راوه شانندن دهری ده کرد. کیشی بیدهنگی نه م دووانه دریزه ی کیشا. سه ره نجام مورته زا نیشاره تیکی

وای کرد که زولفوق نهی توانی له جیی خوی دانیشی. راست بووه وه. هاته نيزيك ده رگای سالون و له کاتيک دا ددانی له چیره وه ده بردن, وه ک مار وشاندی و گوتی: "چیت ده وی سەگبابی کەلله وشک. ئیمه له هیچ جییه ک نابیی له دهستی تو ناسوده بین؟! بلئی بزائم چیت له من ده وی؟"

مورته زا له کاتيک دا چاوی لی مؤر ده کرده وه, گوتی:

"زولفوق, براله... ئەتو ئاگات لی نیه... ئیمه ش به مردوو حیسابین. ئەمرو نۆره ی عەلی سەفابەگه, سبەینی نۆره ی منە, دووسبەش نۆره ی تۆیه. حەمەدۆک چیاکانی توورپوسی گرتوه. چیا خەریکه رادەپه ری. ئەگەر سەری مارە که تا جووچکه یه پان نه که یه وه حەمەدۆکیک ده بیته دوو. دوو حەمەدۆک ده بن به چوار. چوار حەمەدۆک ده بن به... پشت ئەو کیوانه حەشیمه تیکی زۆری لی یه. ئەو ئاناتولی یه پان و به رینه خەلکی زۆر لی یه, حەشیمه تی زۆره. دهستم به داوینت. نابیی بیخه یه پشت گوتی. دەر فەت له کیس مه ده. ئەمان... هەر ئیستا به بهگ بلئی... پیس قه وماوه. بلئی ئەمرو وه زعی مه مانان شپرزیه... شهش مانگی دیکه ش وه زعی وان شپرزیه ده بی... ئەگەر حەمەدۆک هه تا شهش مانگی دیکه پالی به دەر وازه ی ئەنکه ره وه نه دا, هەرچی پیم ده لیی بلئی..."

زولفوق له کاتيک دا به دهست زاری وی پیکه وه ده نا, گوتی:

"وس...س! بهگ گویی له م قسانه بی, ده لی له دارت بدن. حەمەدۆک سەگی کئی یه که پال وه دەر وازه ی ئەنکه ره بدا؟ بیدهنگ به. کهس ئەم قسانه ت لی نه بیسی. وس...س!"

"ئیمه فاتیه مان خویندراوه."

"هیچ کهس هیچی لی نایه. تکات لی ده که م بیدهنگ به."

مورته زاغا نووزاندی, پاراپیه وه, بهری پیی زولفوقی ماچ کرد. به لام سوودی نه بوو. کابرا هەر پیی پی ده که نی. سەر نه نجام مورته زاغا گوتی:

"باشه, که سیک که بوخوی ده که وی نابیی بگری."

له پلیکانه کان چووه خوارو به غاردان ئەوی به جی هیشت. عەلی یه شەل له بن دارزه یتوونه که چاوه ری بوو. بو لای مالی عەلی سەفابەگ وه ری که وتن. حەوشه, سالون, به ره یوان و هۆده کانی مالی عەلی سەفا پراو پر له و میوانانه بوون که له دووره وه هاتبوون.

مورته زاغا به سەر سوورماوی گوتی:

"ئەو هەموو حەشیمه ته! ئەو هەموو حەشیمه ته! چەندی دۆست و برادر هەبوون! ئۆ...ۆی."

مورته زاغا نهختیک راوه ستاو له گز فکران راچوو:

"ئەگەر عەلی سەفا به مردنی خوی مردبایه, ئەو هەموو حەشیمه ته بو به ری کردنی تهرمه که ی کو ده بوونه وه?"

"نا ئاغا, کو نه ده بوونه وه."

"به لی عەلی. کو نه ده بوونه وه. کو نه ده بوونه وه. باشه عەلی. ئەتو ئاقل ترین پیای ئه م جیهانه ی. گیان و مال به

فیدای تو... ده مه وی شتیکت لی پیرسم, ده بی بی ترس و گومان وه لامم بده یه وه."

"باشه ئاغا."

"ئەگەر له جیاتی حەمەدۆک که سیکی دیکه عەلی سەفای کوشتبایه, دیسان ئەو هەموو حەشیمه ته ده هاتنه دیتنی

تهرمه که ی?"

"به لئی... نهده هاتن. يهك له سهدى ئه و حه شيمه تهش نهده هات, له سايهى سه رى حه مه دۆكه وه, عه لى سه فا وهك پاشاى ئيران به خاك ده سپي درى."

له راستى ده رگاى حه وشه پرا گه رانه وه.

"عه لى... زۆرى بۆن كردوه!"

"به لئی, بۆنى كردوه."

"بۆنه كهى به ميشكى سه رمه وه نووسا!"

عه لى گوتى:

"ئه منيش هه روا!"

"عه لى."

"فه رموو ئاغا."

"تياگوشينى به هيوای جيرانان هه ر وشكه. ده زانى چى بيان به مام گورگ گوت؟"

ئه مهى گوت و چاوه كانى وهك خه دهنگ له چاوى عه لى يه وه برين.

"گوتيان ملت بۆ هينده ئه ستوره. مه به ستت ئه مه نيه ئاغا؟"

"گورگيش وه رگه رايه وه گوتى: چونكه كارى خۆم بۆخۆم ده كه م... عه لى! ئيمه ش ده بى بۆخۆمان كارى خۆمان بكه ين. نه له ئه نكه ره و نه له جه ندرمه نانئيمان پى نابرى."

عه لى گوتى:

"راسته, پيمان نابرى."

"حه مه دۆك ئه م جار كى ده كوژى؟"

"كى ده كوژى ئاغا؟ دياره... تۆ."

"بريا هينده م خۆ له كارى حه مه دۆك وه رنه دايايه."

عه لى به ده م هه ناسه هه لكيشانه وه بۆى سه لماند:

"بريا خۆت تى وه رنه دايايه."

"هه ر بۆيه ده بى ئيمه كارىك بكه ين كه حه مه دۆكى بكوژن."

"به لئی بى كوژن."

"له م شه و به دواوه نابى له مالى وه مينين. هه ر شه وهى له جى يهك. حه مه دۆك تۆش ده كوژى."

"پاش تۆ نۆرهى منه."

"به چى ده زانى؟"

"ده زانم. حه مه دۆكى نالىي؟ به لاي رۆژگار ه."

"ده زانم به لايه."

"ئه و هه موو شتىك ده بينى و ده زانى. ته نانته ئىستا كه ئيمه قسان ده كه ين دهى بينى و دهى بيسى. ئه و له هه موو جى يهك چاوو گوئى هه ن. ئه و هه موو شتىكى لى روونه. ته نانته خه به رى ئه و مه لهى به ئاسمان دا ده فپرى و ئه و

میروهی له سهر زهوی دهرهوا، به کورتی ههرچی له م دنیا په دا روو بدا پیی ده گه یه ننه وه. نه گهر له و دیو نه م کیوه وه پروانی، چاوه کانی کیوه که ده قه لیشن و ههرچی له م دیویه وه بی دهی بینئ.

"یانی ئیستا نه م قسانه ی ئیمه ی گوئی لئیه؟"

"جا نه مه قسه یه گوئی لئبووه؟! دیاره گوئی لئبووه... شتیک نیه نه و نهی بیسی. گه لای داره کان چاوی وین. نه و ناوانه ی دینه خوار، گیا سه وزه کان، نه و بارانه ی دهباری، نه و بایه ی هه لی ده کا، هه موویان گوئی وین."

"چاووپراوه، دهنگویه، نه گینا کارمان ته واوه."

"کارمان ته واوه ناغا. ئیمه مردوین... به لام کهس بومان ناگری."

"چاووپراوه، دهنگویه... به لام به راستی دایکی زه مانه ش رۆله ی وای نه دیوه."

"نا، نه ی دیوه."

"گوتت نه و هه موو شتیک ده بینئ و ده بیسی. باشه، نه گهر بچینه جئیه کی داپوشراوو به ئیشاره تی چاوو برویانیش قسه بکهین، دیسان نه و دهی بیسی؟"

"به خوا ناغا نه مه یان نازانم."

"چاووپراوه، دهنگویه."

"دهنگویه ناغا."

له شاروچکه دهرکه وتبوون و به ره و "قابه سه قز" ده چوون. ماوه یه کی زور بی نه وه ی قسه یه ک بکه ن، رۆیشتن. نیوچاوانی مورته زاغا گرژ ببوو و له کاتیک دا نومی بیرو خه یال بوو، جار جار راده وه ستاو له سه رتاپای عه لی یه وه - که سی هه نگاو له پشتیه وه دهرۆیشتن - راده ما. هیندیک جار به سه رسورمانه وه و جاروباریش به چاوی سووکایه تی ته ماشای ده کرد. عه لیش بی نه وه ی بتوانئ سهر له بیرو خه یالی وی دهرکا، بیری له حه مه دۆک ده کرده وه.

داخوا توانیویه تی راکاو نه جاتی بی و به ساغی بگاته جیی خوی؟ داخوا جه ندرمه کان کوشتوویانه؟ به دیلیان گرتوه؟ یان په نای برده ته بهر کونیک و بی کهس و کارو برسی و تینوو ماوه ته وه؟

راستی یه که ی نه وه یه عه لی زور نیگه ران بوو. چیاو به نده ن پر له جه ندرمه بوون. جگه له وه، حه مه دۆکیش جئو ری یه کی نه بوو که بتوانئ خوی تیدا حه شار بدا. مندالیک بی نه زمون بوو. هیندیک جار له وه که له گه لی نه چووبوو، ههستی به په ژیوانی ده کردو جاری واش بوو له وه سه له یه خو شحال بوو. چونکه له مه ودوا له شارو له په نای مورته زاغاه ده ی توانی کومه گ به حه مه دۆک بکاو له زور به لایان نه جاتی بدا. به لام ههرچونیک بی رۆژگاریک زور تووش بوو. نه گهر حه مه دۆک توانیبای نه م رۆژه تووشانه تی په ریئئ، نه وی دیکه ی شتیک نه بوو. ئیشه لالا چووه ته لای چادر نشینه کان. نه وان له بهر دلئ که ریم ئوغلئ نه ویان خو ش ده وی. وی ده چی نه ی دهنه دهستی جه ندرمه کان. کی ده زانی؟ پیاو سهر له کاری بنیاده م دهرناکا. له وانیه وه ک گلینه ی چاو بی پاریزن و له وان هه ده سه به جئ بی گرن و بی دهنه دهستی جه ندرمه. ژانیک بی هیدی بوون و په ژیوانی یه کی بی برانه وه ی له دلئ خوی دا هه ست پی ده کرد. بوچی له گه لی وه کیوان نه که وت... نه گهر پیکه وه بایه ن، کی ده ی توانی له و شاخه به رزو گه ردنکی شان ه دا بیان گری؟ له و چیا شینانه دا، قوولکه یه ک نه بوو، کونیک نه بوو و نه شکه وتیک نه بوو که نه و پیی نه زانی و کهس نه بوو نه و نه ی ناسئ...

هینده ی نه مابوو، عه لی مورته زاغای - که قیت له پیشی راوه ستابوو و له ته پلئ سه ری وه هه تا به ری پیی ته ماشای ده کرد. پان و پلچ بکاته وه. ناغا ریک چاوی ده چاویه وه بریبوو و به رقه وه ته ماشای ده کرد. نه راندی:

"قسه بکه عه‌ای‌یه‌شهل. ده‌بی راسته‌که‌یم پی بلیی که..."

عه‌لی دلّی داخوریپا. داخوا مورته‌زاغا هه‌موو شتیکی زانیوه؟ زانیویه‌تی و هه‌تا نیستا وه‌ک پشیله‌یه‌ک که گالته به‌مشک ده‌کا سه‌ری خستوته سه‌روی؟ دیار بوو‌ئو هه‌ر به‌م شیوه‌یه ده‌ی‌کوشت و نه‌میش هه‌رگیز روخساری هه‌مه‌دۆکی نه‌ده‌دیته‌وه؟ عه‌لی ده‌مانچه‌ی پی نه‌بوو. ئای بۆ خه‌نجه‌ریکی چووکه‌له. ئای بۆ چه‌قۆیه‌ک. ده‌بوو ته‌رده‌ستی بکا. له‌وانه‌بوو بتوانی هه‌ر که مورته‌زاغا ده‌مانچه‌که‌ی هه‌ل‌کیشا، له‌ده‌ستی ده‌ریینی، بی‌کوژی. به‌م جوړه ده‌کرا بلیی هه‌مه‌دۆک له‌راستی دا ئا‌غایه‌کی دیکه‌شی کوشتوه.

عه‌لی‌یه‌شهل که وه‌ک گۆچان کۆم ببوو هه‌ گوتی:

"فه‌رموو ئا‌غا، ئه‌تۆ بپرسه ئه‌من یه‌ک به‌یه‌ک پیته‌ ده‌لیم."

له‌راویژی دا پارانه‌وه دیار بوو.

"بلی بزانه‌م ئه‌تۆ بۆ ئه‌وه‌نده دوژمنی هه‌مه‌دۆکی؟"

شه‌له که به‌هیچ جوړ چاوه‌پروانی پرسیاریکی وا نه‌بوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی خوشحال بوو تیگ چوو، شه‌ل‌ژا، به‌لام ده‌سبه‌جی هاته‌وه سه‌رخوی:

"بروانه ئا‌غای... بروانه ئا‌غامان. بروانه ئا‌غای ئازاو دلیر. به‌قوربانی چاوه‌ره‌شه‌کانت بم. یانی ئه‌تۆ نازانی ئه‌من دوژمنی هه‌مه‌دۆکم؟"

"نا، نازانم."

"نیستا که‌وايه، بزانه. عه‌بدی‌خان ئه‌و ئا‌غا باشه که قه‌بره‌که‌ی پر پی له‌نوور، بابی فه‌قیرو هه‌ژاران، ئه‌و جوامیره دل پر له‌ئینسانه‌تی‌یه، ئه‌و تاقانه‌ی رۆژگار، ئه‌و ئا‌غا پیاو چاک ره‌وشته، ئا‌غای کی بوو؟ گلینه‌ی چاوی کی بوو؟ ده‌زانی؟ ئا‌غای من... ئا‌غای من. ئه‌وه‌ی کوشتی کی بوو؟ که‌سیک که چوار کتیب، چوار مه‌زهب، کوشتنی به‌واجب ده‌زانن ده‌زانی کی‌یه؟ هه‌مه‌دۆک... به‌سه؟"

مورته‌زاغا که سه‌ری هه‌ل‌بریبوو و له‌نیوی چاوانیه‌وه رامابوو، گوتی:

"نه‌خه‌یر، به‌س نیه."

"به‌س نیه که نان برآوی کردم. پشت و په‌نای خۆم و ژن و مندالمی کوشت. به‌س نیه؟"

مورته‌زاغا به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی:

"با، به‌سه."

"چه‌ند ساله ترسی مردن له‌دل‌م دا هیلانه‌ی کردوه. خوا ئه‌و ترسه له‌دلّی دوژمنیشت ناوی. له‌م دنیا‌یه‌دا یه‌ک شت له‌هه‌موو شتیگ خه‌راپتره. له‌مردنیش زۆردارتره. ئه‌ویش ترسی مردنه. ئه‌من له‌ترسی مه‌رگ مردم و خه‌لاس بووم. مردم... عه‌بدی‌خان، ئا‌غای خوشه‌ویستیشم، زۆر پیش مردن، له‌ترسی مه‌رگ مردبوو و له‌ده‌ست چوو بوو."

"نیستا که‌وايه نی‌مه‌ش ده‌بی پیش ئه‌وه‌ی وه‌ک عه‌بدی‌خان و عه‌لی سه‌فابه‌گمان لی‌بی، مشووری هه‌مه‌دۆک بخۆین."

ئه‌تۆ له‌مه‌ولا برای منی. کورپی منی. بیلبیله‌ی چاوی منی. که‌وايه ئه‌و چه‌ند ساله ئه‌تۆ له‌گیانه‌لادا بووی؟"

"له‌ترسان، مردووم و نیستاش هه‌ر ده‌رم."

"ئه‌منیش هه‌روا."

"ژیان له‌م جیهانه‌دا بۆ مه‌مانان هه‌رامه؟"

عەلى يەشەل دووپاتى كرده وە:

"حەرامە."

گەر پانە وە لە سەرەخۆ بەرەو شار وەرپى كەوتن. هەتاو بە تەواوى شۆر ببوو وە سىبەرەكان دريژ ببوون. لە شووشە پەنجەرەى خانووەكانى شارۆچكە وە لافاوى تيشك و روناكى وەرپى كەوتبوو. مالهەكان و تەپۆلكەكان كەوتبوونە نيو خەرمانە يەكى رووناكى.

"عەلى."

راويژى دەنگى پەر لە سۆز بوو.

"فەرموو ئاغا."

"عەلى. ئەتۆ ئەم شوين هەلگرتنە لە كوئى فير بووى؟"

"لە هيچ كەس ئاغا."

"ئەتۆ بە شوين گيپى لە دايك بووى؟"

"نا... بەلام دەكرى بليين شتيكى وا بوو."

"شتيكى وا بوو يانى چى؟ يان بە شوين گيپى لە دايك بووى, يان نا..."

"هەم بەلى, هەم نەخەير!"

"باشە... ئەم هونەرە لە كوئى فير بووى؟"

"بە چاوى لى كردن."

"لە هەموو شتيك پتر تەماشاي چيت كردو؟"

"لە هەموو شتيك زياتر لە شوينهەكان ورد بوومە وە."

"لە شوينهەكان دا چيت ديو؟"

"شوينهەكان وەك خاوەنيان دەچن. ئەگەر تەماشاي شوينى ئەسپيەك بكەم, بە كەميك ئەم لاو ئەولا دەتوانم بزەنم چ جۆر ئەسپيەكە. بە كەميك زيادو كەم دەتوانم پييت بلييم. بلييم كلك و يالى چۆن. مىلى چۆنە. ئىستا دەگەينه شوينى ئادەم زياد... لە شوينى بنيادەمە وە كتيبى دلى دەخوينمە وە. دەزانم بۆ كام لا چوو. بىرى لە چى كردو تە وە و چۆنى بىر كردو تە وە و رويشتو. خۆشحال بوو, توورە بوو, دل ئيشاو بوو, خەفەتبار بوو, دلى پەر بوو؟ هەمووى دەزانم, ئەگەر شادو بە دەماخيش بووبى ديسان دەزانم. دۆست بوو يان دۆژمن, ئەمەش دەزانم."

"چاوپراو دەكەى."

"چاوپراو نيه ئاغا."

"ئىستا كە وایە, بروانە شوينى من و بزەنە بىر لە چى دەكەمە وە."

عەلى دەسبەجى كشا يە وە دواو. ئەمجار داها تە وە لە حالیک دا تەماشاي شوينهەكەى دەكرد, هەتا بەستينى خەرەكە هاتە پيش.

"ئىستا گویت لە من بى ئاغا... جارى پيش هەموو شتيك لە من بە گومانى, زياتر لە حەمەدۆك لە من دەترسيى,

راستە؟"

"راستە..."

"پاشان هه تا زیاتر رویشتووی ترسه که ت ره ویوه. ئیدی نه له حه مه دۆک ده ترسی نه له من. دلئیکت هه یه ئاها... به تهنیا ده توانی به گژ دنیا دا بجی. پاشان دووباره ترسیک دات ده گری که رزگار بوونت لیی نیه. له نیو خه لک دا، یه کییک سووکایه تیت پی ده کا. ئەتۆ ددان به جهرگی خۆت دا ده گری و دهنگ ناکه ی پاشانیش له بهری ده پارپییه وه. ئەوده م له داخان وه ک شیانت لیدی و ده ته قیه وه. ئەمجار دلّت به رامبه ر به و که سه ی له گه لته، نه رم ده بی. ئەویش ده بی من بم. دلّت پاک ده بیته وه. شک و گومان نامینی. وه ک برایه ک ئوگری ده بی..."

عه لی یه شه ل له نه کاو ره ق راما. چاوی له شوینی په نای چله دروویه که وه بری که گولئیکی زهردی پیوه بوو. رهنگی وه ک زهرده چیوه ی لی هات. تفی له زاری دا وشک ببوو و به زهحمه ت قسه ی بۆ ده کرا. ده ت گوت قسه کان له ده می دا پینه ده کرین:

"له م شوین پییه دا نووسراوه که من ده کوژی."

هه ستا، به پارانه وه وه له چاوی مورته زاغوه راماو پرسی:

"ئاغا، بۆ ده ته وی بم کوژی؟ چما چ خهرا په یه کی تۆم کردوه؟"

مورته زاغا شله ژاو خیرا دهستی به قسان کرد:

"په نا به خوا. راسته... راسته. لیّت ده ترسم. ته نانه ت هه ر ئیستا. ئەمن له حه مه دۆک ناترسیم. به لام له و شتانه ی له

بنی چاوی تۆ دان تۆقیوم. راسته، ده بی تۆ بکوژم."

عه لی یه شه ل له کاتیک دا ملی به لاوه دنا، گوتی:

"ئیستا که وایه، ئەمن ده رۆم ئاغا. تی ده گه م، بنیاده م ده کری له یه کییک بترسی... به لام ئاخه له منیش ده ترسی؟"

"به لی بنیاده م له تۆ ده ترسی... ده ترسی. جا چۆن ترسانیکیش... ئیستا جی پییه کانی دیکه ش ته ماشا که..."

ده بینی که له کوشتنن په ژیوان بوومه وه..."

عه لی به دیتنی شوین پییه کانی دیکه خوشحال بوو گوتی:

"ئا... وا!"

به میهره بانیه وه قۆلی ئاغای گرت:

"لیزه را ئیدی بووینه برا."

عه لی هه روا ته ماشای شوینه کانی ده کرد. راده وه ستاو له روخساری ئاغوه راده ما. هه تا مورته زاغا گوتی:

"ئیدی به سیه تی عه لی، له مه ولا ئەتۆ برای گیانی به گیانی منی."

"براتم؟!"

"دایکمی، باوکمی، هه موو که سمی."

"هینده ش له حه مه دۆک مه ترسه ئاغا! له مه ودوا ئەمنت له گه لم."

ئاغا به خوشحالی یه وه پی که نی.

عه لی شوینی بالی په له وه چی...؟"

"ئه مه خوا ده ی زانی..."

"شوینی ماسیی نیو ئوی...؟"

"ئه وه خوا ده ی زانی."

"عهلی... شوینی پی عارف صائی گه وواد؟"

"ئه ویش خوا ده زانی."

"ئه ی هاوار، کاک عهلی! به راست ئاخر ئه مه ویزدانه؟ قاره مانیکی گه وره ی شه ری نیشتمانی، وه ک عهلی سه فابه گ کوژاوه... قولی عهلی گرت - ئیستا هرکه س ده بیینی ته نانهت زولفوش، ته نانهت عارف صائمش بووه ته قاره مانی نیشتمانی! بوچی عهلی سه فای به سته زمانی ترسه نۆک که له میرووله یه کیش ده سله میه وه، نه بیته قاره مان... خوا ده زانی به سته زمانه وه ختیکی حه مه دۆکی دیوه چند ترساوه... بی شک وه ختیکی تفه نگی حه مه دۆکی دیوه پیش ئه وه ی ته قه ی لی بکا به سته زمانه له ترسان گیانی ده چووه و ئه و ریگره ش هه روا گولله کانی لی داون. چوم ته رمه که یم دی. یه ک دلۆپه خوینی لی نه هاتبوو. هه روا که گوتم که لله سه ری پارچه پارچه ببوو و به دارو دیواره وه نووسابوو. ته واتوره براله ته واتور (رسته یه که که مورته زاغا زور جار بی جی به کاری دینی. مه به سته ی چاوپراوه .م.) وه ختیکی گولله له مردوو بدری، دلۆپه خوینیکی چیه لی نایه."

عهلی قسه که ی بو سه لماند:

"به لی ده زانم. خوینی لی نایه."

"حه مه دۆک ئه و به سته زمانه ی - که ته نانهت له میرووله یه کیش ده ترسا - بی گولله لی دان کوشتبوو. ئه وانه ش ئیستا له سه ر جه نازه که ی دانیشتون. راکیی ده خۆنه وه که یفه ی ده که ن. یه کیکیان له ری خوادا خه فته بو عهلی سه فا ناخوا، که له میرووله ش ده ترسا. کوره! ئاخر ئه مه ش بوو به ئینسانه تی؟!!"

"ئه مه ش بوو به ئینسانه تی?!!"

"به لام حه مه دۆکه کان دین. ئه وانه ش دلیان به وه خۆشه که پیش مه ره کانیان، ژنه کانیان هه ل ده گرن و ده یان به نه چیاو به نده نان"

عهلی یه شه ل گوته:

"به لی، دلیان به وه خۆشه."

"به لام دوا به دین مال و دارایی یه که شیان به تالان ده به ن."

عهلی یه شه ل لی زیاد کرد:

"دوا ی ئه وه ش سه ریان ده به ن."

"با ئه وانه ئیستا له سه ر گلکوی عهلی سه فا قزقز پی بکه نن. ئه و کوته میسکانه که به دارو دیواره وه نووسابوو، به گالته بگرن... عهلی! دیسان ئه و فه قیرو هه ژاره جوړیک تازیه بارن ده لی برایان مردوه. ده لی هه ره یه که ی جه نازه یه کیان له مالی چووه ته ده ر، شیوه ن و فغان ده که ن و پی هه للا ده لین... به راست ئه گه ر ئه مانه روژیان بیته وه پارچه پارچه مان نا که ن؟"

"نا ئاغا، شتی و نا که ن."

"چیت گوت؟ گوتت له ت و کوتمان نا که ن?!"

"کاری و نا که ن. ئه وان دلیان نایه. ئه گه ر ئه وان بی به زه یی بوونایه، دنیا و نه ده بوو. جوړیکی دیکه ده بوو. ئه وان دلیان زور نه رمه، وه ک ئاوریشم."

مورته زاغا له حالیک دا ده ی گوت وه ک ئاوریشم، هه ناسه یه کی قول و ره حه تی هه ل کیشا:

"که وایه، ئەگەر روژی خۆی هات، ئەوان پارچە پارچەمان ناکەن؟"
عەلی لە کاتێک دا سنگی رهپیش کردبوو، به خوشحالی یهوه گوتی:
"پارچە پارچەمان ناکەن."

مورته زاغا رهنگ و رووی کرایه وه. له جی ی خۆی راوهستاو چاوهڕی بوو تا عەلی گه یشته لای:
"ئەمنیش دەزانم عەلی. ئەوان ئیمه لهت وکوت ناکەن. ئەگەر بیان کردایه دنیا ئاوا نه ده بوو." به لام دهسبه جی لی
بریه وه. سه ری داخست و له گز فکریکی قوول راجوو. پاش ماوه یهکی دووردریژ سه ری هه ل بری. نیوچاوانی زور خه ماوی
بوو. له عەلی پرسی:

"ئەتۆ ناوی مراد پاشای چال هه لکه نت بیستوه؟"
عەلی یه شهل وه لامی دایه وه:
"نه خه یر. نه م بیستوه."

"روژیک، روژگاریک، رهنگه دوو سه د سال پیش ئیستا بووی ئەم چیا یانه ی توورپوس وه که ئەمرو هه وایه که له سه ری
دابوون و ئاوا یاغی ببوون. هه ر ئەو قوون پووتانه که ئەتۆ ده لی کهس ناکوژن و ئەمیش هه ر پیم وایه، باله خانه کانیا ن
ویران کرد، ماله کانیا ن سووتاند، زور که سیا ن سه ر بری و روژ به روژ شی ت ترو توورپه تر بوون. ئەو وه ختیش ئەو
حه مه دۆکه بسته بالایانه و ئەو مه لا فه رها دانه سه ر کرده یان بوون. ئەری به راست مه لا فه رها دیک هه یه ئا... که سیش نازانی
کی یه وچ کاره یه. له وانه شه جاسووس بی. عارف صائم به گ له داری ده دا. له داری ده داو ئیمه ش هه ناسه یه کی ره حه ت
هه ل ده کیشین. راسته ده لین ری نوین و راویژ که ری حه مه دۆکه؟"
"به لی راسته."

"ده لین حه مه دۆک ئەو له دژی ئاغا کان هانی ده دا."

"به لی راسته. ده زانم."

"ئەتۆ ئەگەر حه مه دۆکی ببینی، ده توانی بی ناسی؟"

"پیشتر ده م ناسی."

"ئیستا؟ ناتوانی بی ناسیه وه؟"

"نازانم. ئەو ده م که ده م ناسی بنیا ده میکی ریوه له بوو. مندالیکی نابووته، ئیستا ده لین بووه ته له نده هۆریک. بالای
به قه د سپیداریکی لی هاتوه. پیاو ناویری ته ماشای بکا."

وا ده لین، ئەمنیش وام بیستوه. باشه، که وایه ئەتۆ ناوی مراد پاشای چال هه لکه نت نه بیستوه؟"

عەلی یه شهل به نار هه تی یه وه وه لامی دایه وه:

"نا. نه م بیستوه."

"به لی، ئەمانه دیسان ده ستیا ن کردبوو به سه ریچی و یاغی بوون. هه وساریان پساندبوو و له غاویان ده جوی.
حه مه دۆک و مه لا فه رها ده کانیشیا ن به سه ره وه بوون و دووباره چیاکانی توورپوس و ولاتی رۆم رایه ری بوون. میلیه تی ئیمه
توورپه ببوون و وه که ره وه ی گاکوی توورپه به ده شت و ده ر وه ر ببوون. به ردیا ن به سه ر به رده وه و سه ریا ن به سه ر
شانه وه نه هیشت. که سیش پادشامانی له م وه زع و حاله ئاگا دار نه ده کرد. چونکه ده ترسا ن پادشاما ن رقی هه ستی."

جہماعت ہار ببوون و سویندیان خواردبوو بچن ئہستہمبول بگرن و سہری پادشامان بپرن. بہرہو ئہستہمبول و ہری کہوتن. پادشامان پی زانی. کاک علی... ئہمن ئہمانہم لہ میژووہ گہورہکان دا خویندوہتہوہ."

"دہزانم ئاغا. دہزانم ئہتو خویندہواریت زورہو ئہقلت بہ ہہموو شتیک رادہگا. تہنیا ئہمن نیم، ہہموو دنیا دہزانی ئہتو پیاویکی زورزانی. ہہموو کہس دہزانی ئہتو چہند خویندہواری..."

"خوش بی کاک علی. پایہدار بی کاک علی. پادشامان کہ ئہوہی دہبیس زور دہترسی. نہفہریک دوو نہفہر نہبوون کہ بہرہو ئہستہمبول دہچوون... سہد ہزار کہس، سہد میلیون کہس و ہری کہوتبوون و بہرہو ئہستہمبول دہہاتن. پادشامان مراد پاشای سہرعہسکہر بانگ دہکاو پی دہلی: مراد پیم بلئی بزائم ئہمہ چ حال و وہزعیکہ؟ چیا مہزنہکانی توورپووس، دہشتہکانی قوونیہو سیواس، روخہکانی دہریای سپی و دہریای رہش و گولی وان بہ ہہموو دانیشٹوانیا نہوہ کہ لہ ئہژمار بہدہرن، بہرہو ئیمہ ہاتوون. دہسبہجی ئامادہ بہو خیرا برؤ بو توورپووس. سہری ئہم مارہ لہ چیاکانی توورپووسہ. برؤ سہری مارہکہ کہ لہو چیاپانہیہ پان بکہوہ. ویژدان و بہزہیی؟ بہ ہیچ جور. سہرانسہری توورپووس لہ مندالی حہوت سالہوہ تا پیری حہفتا سالہ وہبہر مہوہای شمشیر بدہ."

علیہشہل گوتی:

"تہواتورہ ئاغا، تہواتور."

"مراد پاشای چال ہلکہن لہشکری دہنگ داو ہاتہ توورپووس و لہوی را رووی کردہ چیاو بہندہنان. لہ پیش دا چہند روژیک بہخوی و لہشکرہکہیہوہ لہبن دار سنوبہرہکان و لہ قہراخ ئہو کانہیپانہ کہ بہخورہ خوہل دہپرژان و بوئی پنگیان لی دہہات، حہسایہوہ. دہستووری دا بہرخی ساوا سہر بپرن و بیہرژینن. کہبابی خوارد. مراد پاشای دہلیم. ہہر ئہو پیاوہ ہہشتا نہوہد سالہ بہ ئہزموونہ کہ ئیمپراتوری عوسمانی نہجات دا. سی روژ دواتر ہوردووی دہنگ دا. ہہر یہکہی پاچ و پیمہرہیہکی دانہ دہست. خہلک کہ ئہمہیان دہدی، یان ئہو باسہیان دہبیسٹ پییان سہیر بوو. تہنانہت پادشاش پی سہیر ببوو..."

"ئہی دادو ہاوار، ناکا ئہو مراد پاشا پیرہ شیت بووی؟ پاشا دہستووری دہدا لیکندا چال ہلکہن. لہ توورپووس جی نہمابوو چالیان لی ہلکہندہبی. یہک دوو حہوتوو لہسہر یہک چالیان ہلکہندن. پاشا لہشکری بردہ شہری یاغیہکان و ہہتا لووتکہی چیاکان راوی نان و ئاخرہکہی ہہموویانی گرت. پاشانیش دہستی کرد بہ لہت و پہت کردنی ژن و مندال. لہت و کوتی دہکردن و فرپی دہدانہ نیو ئہو چالانہ کہ ہہلیان کہندبوون. یاغیہکان ئہوہندہ زور بوون کہ چالہکان بہشیان نہدہکرد. فہرمانی دا دووبارہ چالیان ہلکہندن. بہلام دووبارہ بہشیان نہکرد. فہرماندہرہکان چوونہ لای و گوتیان: سہرداری مہزن! بو ئہو ہہموو خہلکہ چال چوون ہلکہنین؟ دہرہقہت نایہین! مراد پاشای دہلی؟! پیای موسولمان و دیندار، زور توورہ دہبی. دہنہرین. لہ دہنگی نہراندنہکہی و لہ سامی توورہبوونہکہی دارو بہرد دہلہرزی و زہوی دہقلشی. دہلی: ئہمن ناتوانم تہرمی موسولمانیک بہ بی ناشتن لہسہر عہرزی خوا بہجی بیللم قہل و دال بیخون. لہ پاش ئہم رووداوہ، لہشکرہکہی دہکاتہ دووبہش. نیوہیان چال ہلکہن و نیوہکہی دیکہ مندال و لاو و پیرو ژن و کچی موسولمان سہر دہبپرن. مراد پاشا پیایوکی دیندارو موسولمان بوو. لہو شہرہ دا ہہرچہند لہ مووی سہری ہہتا نینوکی لاقی شہلالی خوین بوو، دیسانیش سوپاس بو خوا رکاتیک چیہ، نویرژی نہچوو. مراد پاشا موسولمانیکی وا دیندار بوو کہ نہیہیشٹ ژن و پیاو، پیکہوہ لہ چالیک دا بنیژن. چما دہکری ژن و پیاو پیکہوہ بنیژن؟!!"

ئەمەى گوت و له بنى چاوى عەلىيەوه راما:

"عەلى گوتى: "نا."

"مراد پاشا ئەو پياوه دینداره. تەواوى ئەو موسولمانانەى لەت و کوتى کردبوون، جیا جیا ناشت. شیر خۆرهکان لە چالێک دا، مندالەکان لە چالێک دا، کچەکان، ژنەکان، پیرهکان و لاوهکانى هەر دەستەبەى لە چالێكى جیاوازا ناشت. دوايهش سەرکردهى ياغىيەکانى گرت و لى پرسی: بۆچى لە شای ياغى بووى؟ سەرکردهى ياغىيەکان گوتى: زولمیان لى کردووين. رەفتارى پىچەوانەى شەرع و ئایینیان لەگەڵ کردووين. لەشکرییان و نيزیکان و پياوهکانى پادشا بى حورمەتىیان بە ئایینمان کردوه، کچەکانمانیان ئەتک کردوه.

مراد پاشا پرسی: ئەى مال و ویران، ئیوه لەسەر ئەمانە ياغى ببوون؟ سەرکردهى ياغىيەکان گوتى بەلى... لەسەر ئەمانە.

"ئەتۆ بۆیە ياغى نەببوى که ببى بە شا؟" کابرا که لاویكى زۆر رێک و پێک بوو و چاویكى رەش و گەورەى هەبوون و له قسان زۆریش شەرمیون بوو، بە سەرسۆرمانەوه گوتى:

"ئەمن چۆن دەبم بە شا؟ ئەمن چووکتەرى نۆکەرى پادشامانم. تەنانەت بە ئەقلیشم دا نایە که بېم بە شا. ئەمن تەنانەت بېریشى لى ناکەمەوه که بېمە پاشا. زولمیان لىمان کردو ئیمەش ياغى بووين."

سەرورمان چال هەلکەن پاشا بە بیستنى ئەم قسانە هەناسەبەكى هەلکیشابوو که کۆ و بەندەنى وه نالە خستبوون. گوتبووى: ئەى هاوار! قور بە سەرم، ئەو هەموو ئینسانەم هەر لەسەر ئەوه له چال هاویشت؟ هاوار بۆ من هاواار. مالم ویران بى که ئەو هەموو خەلکەم له چال هاویشت. زۆرى زگ پى سووتابوون. پياوى دیندار، مراد پاشا زۆر گریابوو، بەلام تازە کار له کار ترازابوو. سەرکردهى ياغىيەکانى لەگەڵ خۆى بردبووه لای پادشاو گوتبووى خاوەن شکۆ! بەسەرھاتەکه واو وایە. لە چیاکانى توورپووس زیندەوهرم نەهیشتوه. بنیادەم، درندە، بالندەو مارو میروو، هەمووم له چالان هاویشتوون. بەلام مەسەله شتیكى دیکه بوو. پاشان له سیرى تا پیاوێ هەموو شتیكى بە پادشا گوتبوو. لە پادشای دەپرسی؟ چاوهکانى له جیاتی فرمیسک خوینیان رشتبوو. گریابوو و گوتبووى: وهى بۆ هاوونیشتمانەکانم، وهى پۆ بۆ هاوونیشتمانەکانم که له چالەکان دا خەوتوون. پادشامان، جى و مەکانى بەهەشت بى ئەوهندە نارەحەت ببوو هەر مەپرسە. پاشا سەرکردهى ياغىيەکانى بانگ کردبوو، هەر دوو چاوى ماچ کردبوون. گویت لى بوو چیم گوت کاک عەلى؟" عەلىيەشەل گوتى:

"گویم لى بوو. هەردوو چاوى ماچ کردبوون."

"پاش چاوماچ کردنەکهى گوتبووى: رۆلە سەرکردهى ياغىيان، ئەوه کردمى بە وهزیر. ئەویش نەک وهزیرى سى تۆغەو حەوت تۆغە، بەلکۆو وهزیرى نۆ تۆغە. (له سەردهمى ئیمپراتۆرى عوسمانى دا تاجیکیان له پەرە مریشک یان داموسک دروست دەکرد، پىیان دەگوت تۆغ و دەدرا بە وهزیران و پاشاکان.) جگه لهوه کردمیه بەگلەریهگى ئاناتۆلى و سەرانسەرى خاکی رۆمیش.

ئەدى کاکه، ئەدى براى خۆشهویست عەلىيەشەل... کارى دنیا ئاوايه. مەبەستى شا له رۆم قەیسەریه و دەوروپەرى سیواس بوو."

عەلىيەشەل له حالێک دا وای دەنواند باوهرى بە قسەکانى کردوه، گوتى:

"ئاوا!!!"

"ئەدى ئەرئى وەللا راست وا بوو. پاشانیش دەزانى چ بوو؟"

عەلى پرسى:

"چ بوو؟"

"بە كاكى خۆم بلېم، ئەو سەر كرده يەى ياغى يە كان كە باس م كرد دەبېتە سەر عەسكەر. دە چىتە چياكانى وان بو سەر كوت كرنى ياغى يە كان. دە زانى هەر كە دە گاتە چياكانى وان چ دە كا؟"

"چ دە كا؟"

"دە تە وىست چ بكا؟ پېش هە موو شتېك فەرمان دە دا چال هەل كە نن... دە زانى چىە؟ ئاخىرە كەى ئە نكەرە لە مە سە لە كە ئاگادار دە بى... مە بە ستم مە سە لەى حە مە دۆكە..."

وختېك هە موو توو پووس ياغى بوو، ئەو وەخت ئاگادار دە بى. ئەو دە م عىسمەت پاشا بە فەرماندە رايە تى سە نانە شىت لە شكر دە نىرى. سە نانە شىت ئەو نۆو نۆو باش شارە زايە، ريشىكى پانىشى هە يە. ئەتۆ قەت ناوئىت بىستوہ؟!"

عەلى گوتى:

"بىستوہ..."

"ئەتۆ دە زانى ئەو چ شىت و پىت و بە لايە كە؟"

عەلى، بىئەوہى چووكترىن ئال و گۆر بە سەر روخسارى دا بى، گوتى:

"دە زانم."

"عىسمەت پاشا هۆردوويەك بە فەرماندە رايە تى وى دە نىرى كە دارو بەرد هەلى نە گرى."

"سە نانە شىت چ دە كا؟"

"هېچ... لە پېش دا فەرمان دە دا چال هەل كە نن..."

"خو نە كا! "

"خو دە كا. ئە گەر وا بپوا. ئە گەر قەرار بى حە مە دۆك لە و چىايانە بىتە پادشاو رەگ و ريشەى ئە م نىشتمانە لە بن دە رىنئى، سە نانە شىت پاشا دى. پاشانیش هە زار دانە چال هەل كە نئى."

"خو نە كا."

"ئە گەر سە رى مارى هە تا چووكە لە يە پان نە كە نە وە، خو دە كا."

"ئاغا... مردووه كەى كە نگى دە نىژن؟"

مورپتە زاغا ئاوپى دايە وە، وەرپى كەوت و گوتى:

"ئىستا ناكرى..."

ئە رە سى يە كانى بە نئو ئەو خاكە دا كە وەك خەنە ورد بوو، رۆدە چوون و دە هاتنە وە دە رو تۆزوخۆلىيان بە م لاو لادا بلاو دە كرده وە.

"كاك عەلى، ئىستا وەختى نىە. مردووه كە دە بى سە بر بگرئى. بو ئەوہى خەلك تە مېى بن، دە بى هە موو هاونىشتمانان لە كۆمارى توركيە جە نازە كە بىنن."

"جە نازە كە بۆنى كرده. دنيا زۆر گەر مە..."

"با بۆن بكا. ئەم مردووه دە بى چاوپرئى بى. دە بى سە بر بگرئى. سى رۆژ، حە وتوويەك..."

"له بهر بۆگه نى كهس له نيو شارى گير نابى. ئه گهر مردووه كه ئه مپروش بمينىته وه. هه موومان له بهر بۆنى تهرمه كه ده بى روو له چيا بكهين. بۆنى كه لاكى زور ناخوشه. ئه گهر تهرمه كه تا سبهينى وه مينى, بالنده و كرم و ميرووله و سه گيش بهند نابن. دنيا زور گهرمه."

مورته زاغا راوه ستا. چه ند له حزه يه كه له ئاسمان و گياو گۆلى سووتاوى قه راخ جاده ي - كه له تۆزو خۆل دا ون ببوو - روانى, له پر چا كه ته كه ي داكه ندو به سهر قۆلى خۆى دادا.

"به لام به راست زورم ئاره ق كردوه... به راستى دنيا زور گهرمه."
ئه وده م به چاويكى به گومان و پر له ترس به جوړيك له ته پلى سهر هه تا قامكى لاقان له عه لى ورد بووه وه كه ده ت گوت يه كه م جاره ده ي ببينى. ماوه يه كه تيه وه پاما. ئه مجار قامكى له سهر سهرى عه لى داناو, گوتى:

"وا نابى كاك عه لى. ئه تۆ براى خو شه ويستى منى. خو ئه مه ت قبو له ؟"

عه لى ده سبه جي خۆى كۆ كرده وه و خه به ردار راوه ستا:

"چ ده فهرمووى قوربان؟ ئيمه له كوئى و ئيوه له كوئى؟! پاش ئه وه ي جه نابت به براى خۆت قبو له كردم..."
"كاك عه لياغا... هه ربويه ش نابى براى مورته زا قه رده اغلى ئو غلى قاره مانى شه رى سهر به خويى كه وه ختى شه ر خۆى به ئاوو ئاوردا داوه و سنگى كرده ته قه لغان, ته قيله يه كى وا دراوى له سهر بى."

"چ بكهين ئاغا؟ رووى بى پاره يى ره ش بى..."

"ئىستا بى ماتل بوون ده چين كلاوشه بقه يه كى فووتير ده كرين كه ئه و عارف صائمه خو پرى يه ش له سهرى نه نابى."
پاشان قۆلى كه وا ماراشى يه دراوه كه ي - كه روژيك له روژان كه وايه كى قۆل كورتى گولدۆزى كراوى خه ت خه ت ببوو - گرت و گوتى:

"ئه مه چيه ؟"

"كه وايه , ئاغا."

"ئيدى نه بوو, براى من... هه ر ئىستا بو لاي بازار... راسته پرى, بو لاي به رگدروو."

هه ر كه چاوى له پانتۆله كه ي كرد, زور توورپه بوو, پاشان به پيكه نينيكى تاله وه گوتى:

"نه بوو, هه ر نه بوو كاك عه لى. براى گيانى به گيانى من چۆن ده بى پانتۆلكى ده ستچنى ئاوا له بهر كا كه ئه گهر ده زوويه كى لى راكيشى هه زار بينه ي لى هه ل ده وه رى؟! "

"چ بكه م...؟ نه دارى يه. مالى نه دارى يه خه رابى! "

"ئيدى له مه ودوا ئه تۆ نه دار نى, بللى كه ئيدى هه ژار نى."

عه لى رهنگى په رى. زمانى گيرا:

"له سايه سهرى تووه, هه ژار نيم. نيم و ناش بم..."

"ياللا بو لاي به رگدروو. ئه م كراسه ش جاوى ماراشه! خزمه تكاره كانيشم ئه مه له بهر ناكه ن, جا ئه مه كاره ؟"

عه لى ئيدى قسه ي نه ده كرد. بيده نگ رامابوو.

"... زور باشه. ئه م كه وشه سوورانه چين عه لى؟ لاقت هه لئينه بزانه هه لئينه ده ي. سويندى ده خۆم به ره كه يان كونه. نيشانم بده, به ره كه يانم نيشان بده. شهرمى مه كه. نيشانم بده بزانه."

عەلى بە شەرمەوہ لە پيش دا لاقە شەل و خيچ و خوارەكەى نیشان دا. لە بەرى كەوشەكەى، پینەیهكى گەورە وەك كۆلەمست ھەل تۆقیبوو. مورپتەزاغا قەرەداغلى ئوغللى چاوى پر بوون لە فرميسك و گوتى:

"وہى برالە، وہى...ى... ئەمن لە جل و بەرگىك دا بگەرپم كە لە ئورووپاوە بۆم ھاتوہ و ئەتۆش رووت و پيخواس بگەرپى... ئەمن ئەرەسى دانستەى ئەستەمبوول لەپى بگەم و ئەتۆش بەو كەچە پيلاوہوہ بگەرپى؟ ئەمە بوو بە براپتەى؟ ياللأ، راستەپى بۆ بازار."

"بەلام ئاغا."

"بەلام چى؟"

"ئەمن كەوشى ئاوا نەبى ناتوانم لە پى بگەم. ئەم لاقەى من كەوشى تايبەتیی دەوى."

"ھەر ئیستا دەچینە لای قووچامانى كەوشدروو. ھەتا ئیوارى جووتە ئەرەسىبەكت بۆ دەدروى كە لینگەى لە ماراشيش دەست نەكەوى."

بە پەلە وەرپى كەوتن. لە پيش دا چوونە دوكانى كوتال فرۆش. كوتال فرۆشەكە زۆر پىر بوو. چنگىك ئيسك و پيست بوو. لەو موھاجیرانە بوو كە شالى سوور لە پشتیان دەبەستن.

"زوو، زوو قوماشىكى چاكەت و پانتۆل بۆ برا شیرنەكەم، بۆخۆت تەماشاكە، تەماشاكە، بۆخۆت ھەل بژیرە، ھەركامت پى باشە بىكپە. خوايە گیان... بروانە چەندى قوماش لىیە!"

بەدەم تەماشاكردنى تۆپە قوماشەكانەوہ بە دەورى عەلى دا ھەل دەسووپا و دەپرسى:

"ئەمەت دەوى؟"

عەلى مات و بیدەنگ، بە زمانى گىراوہوہ تەماشای تۆپە قوماشەكانى دەکرد.

"ئەمەت دەوى؟"

عەلى ھىچى نەدەگوت.

"كاك عەلى، ئەمەت دەوى؟ بروانە خەت خەتى بنەوشى تیدان. خالیس خورىیە."

عەلى بیدەنگ بوو، دوكانداريش لە پەستا قوماشى نیشان دەدان. سەرەنجام فرۆشیار كە دیتى ئەم دوانە ناتوانن قوماشىكى باش و لەبار ھەل بژیرن، لە پشتى تۆپەكانەوہ، تۆپە قوماشىكى شینى پر رەنگى ھینایەخوار كە خەت خەتى وردى تیدا بوون:

"ئەگەر لە قوماشى باش دەگەرپن، ئەمە قوماش! لەم دوكانەدا قوماشىكى دیکە كە شیاوى ئاغاىەكى جىگەرەى وەك مورپتەزاغا بى شك نابەم."

مورپتەزاغا كە لە رەفتارى فرۆشیارەكە خوشال بوو، چەند جار بە دەورى عەلى دا سووپا و دەپرسى:

"پەسندت كرد، بە دلته كاك عەلى؟"

عەلى وەك مندالىكى شەرمیون سوور ھەل گەراو گوتى:

"بەدلەمە... بەلام ئاخر بۆ جەنابت زەحمەتە. پیت حەیف نیه كۆلك پارەى پى بدەى؟"

فرۆشیارەكە گوتى:

"ئەتۆبیر لە پارەكەى مەكەوہ... مورپتەزاغا تۆنىك پارەى ھەیە."

مورپتەزاغا لە حالىك دا بۆ سەلماندنى قسەى كابرا سەرى دەلەقاند گوتى:

"هیچ قیمه تی نیه."

قوماشه که یان کپی و دوکانه که یان به جی هیشت. مورته زاغا کاتی کپینی قوماشه که پاره ی نه دا. هر نه وه نده گوتی: "له ده فته ری بی نووسه."

به رگدروو دوو دوکان هه ورازتر بوو. زور نوو گه یشتنه لای. به رگدروو پیاویک بوو سه رو ریش سپی به سمیلکی نه ستور، به ژنیکی کورت و دم و چاویکی خره وه که چاوه چوکه له کانی له کالانه ی خویان دا ده گه پان. "ده سبه جی، ده سبه جی، ده سبه جی وه ستای خه یات... ئه م جلانه م سبه یی ده ویته وه. ده سبه جی، سبه یی. خه می پاره ت نه بی. هر سبه یی. زور زووش. ئه مه عه لیاغایه. برای هه قی منه. پیاوی و نه تا ئیستا هاتوه ته چوکوراوا و نه له مه ولاش دی."

"ئاغا، فه رمایشته له سه ر چاوم. به لام تا سبه یی ئیواری حازر نابی."

"ده بی ته وای که ی."

"ته وای نابی."

"ته وای ده بی."

به رگدروو ده سته جی نه رم بوو. پاش نه وه ی تاویکی چاک ته ماشای عه لی به شه لی کرد گوتی: "باشه ئاغا. خو بو ده سته جلیک ناتوانین دلای جه نابت بشکینین... شه وی تا به یانی کاری له سه ر ده که یین و ته وای ده که یین."

مورته زاغا قه ره داغلی ئوغلی له حالیک دا که یفی ساز ببوو و ده ی گوت: بژی. سلامه ت بی. ده سته له پشتی به رگدرووه که دا.

له خه یاتخانه که وه چوونه لای که وشدروو، له وی را چوونه لای کراسدروو. ئیواری ره ری دواتر، وه ستاکاره کان هه موو شتیکیان به سازی وی ده دانه وه.

مورته زاغا له پی شه وه و عه لی به دوی دا، چه ند جار بازاره که یان له م سه ر تا نه و سه ر پیوا. چه ند له حزه یه که له لای نالبه ند که له بن چناریکی له میژ ساله بوو، راوه ستان.

مورته زاغا عه لی به م جوره به زیندروو ناساند: پیاوی و نه هاتوه ته چوکوراوا تا دنیا یه نایه. "زیندروو له گه ل گوتنی سبحان الله... نه ی توانی سه رسورمانی خو ی بشاریته وه. ئه مجار چوونه مزگه وت و پاش ده زنوژیکی دووردریژ نوژیان کرد. پاش نوژی کردنیش چوونه مالی عه لی سه فا. مال که بیده نگ بوو. نه ده نگ گریان ده هات و نه ده نگ کی دیکه. بیده نگ یه کی رووت و هیچی دیکه. دیهاتی یه کانی دانیش تووی شاروچکه ش رویشتبوون. هه موو جی یه که چول و بیده نگ بوو.

عه لی له حالیک دا له چاوی مورته زاغا وه رامابوو گوتی:

"نه م گوت؟"

"چیت نه گوت؟"

"بو نه که. بو ن بکه ئاغا... بو ن دنیا ی داگرتوه. له هه موو شاروچکه گه پراوه. هه تا سبه یینیش... ئه ی خویا ه گیان،

ئه ی..."

"ئىشەللا ئەم بۆنە بە بەر لووتى عارف صائم بەگ ھەللا دى و باسى مەسەلەى ھەمەدۆك دېتە گۆرئ. ئەودەم سەنانە شىت پاشا..."

پاش ئەوھى ماوھىھىكى زۆر لە چاوى عەلىيەوھ راما، گوتى:

"عەلى، ئەمانە كارىكيان لە دەست نايە، لە دەستيان نايە؟"

عەلى گوتى:

"نا..."

"سەنان پاشاش زۆر پىرە. لەوانەشە خانەنشىن كرابئ. ناوى نەماوھ. لەوانەشە لە داريان دابئ. لەو شىت و ماخوليايانە بوو."

"بىستوومە مەشقى سەربازىي بە دارو درەخت كروھ. دەلئىن ئىست و خەبەردار (قف و استعد)ى بە دارو درەخت داوھ. ھەر دارىكى قىت رانەوھستابئ، فەرمانى داوھ داركارى بكرئ."

مورپتەزاغا پئىكەنى:

"لەوانەشە لە داريان نەدابئ. لەوانەشە عىسمەت پاشا بىنئىرئ. ئەگەر ئەو بىتە توورپوس كارىك دەكا خەلك بلىن سەد رەحمەت لە چال ھەلكەن پاشا... ئەتۆ ياوھر فارووق دەناسى؟"

"ئەوم دىوھ."

"دەتوانئ ھەمەدۆكى بكرئ."

"ناتوانئ."

"بۆچى؟"

"ئەو زۆر زولم لە دىھاتىيەكان دەكا."

"ھا، راستە. لە وەختى وا دا نابئ زولم لە دىھاتىيەكان بكەى. وا نىھ؟"

"خەلكى لادئ زولم و سووكايەتىي ھىچ پئى خۆش نىھ..."

دووبارە وەرئ كەوتنەوھ. مورپتەزاغا رادەوھستا. تەماشايەكى وى دەكردو دووبارە وەرئ دەكەوتەوھ. ماوھىھىكى زۆر بىدەنگ بوون. لە حالىك دا سەريان داخستبوو تا نىزىك پردئ رۆيشتن. لە پەنا مىلە ئاسنى پردەكە ماوھىھىك بە تەنىشت يەكەوھ راوھستان و تەماشای خواری، تەماشای ئاوەكەيان كرد. لە نەكاو مورپتەزا پرسى:

"ئەتۆ چەكت پئىيە؟"

"نا."

"ئەگەر ئىستا ھەمەدۆك بئ و بىھەوئ لە پىش دا ئەتۆ و دوايە ئەمنىش بكورئ چىمان پئى دەكرئ؟"

"ھىچمان پئى ناكورئ."

"زۆر باشە، پياوى ساحىب دوژمن بەبئ چەك دەگەرئ؟!"

"بئگومان، نا..."

"زۆر باشە ئەى ئەتۆ بۆچى چەكت پئى نىھ؟"

"رووى بئ دراوى رەش بئ."

"تفەنگچىي چاكى؟"

عەلى لە حالئىك دا بەبى فیزی سەرى بەلاوہ دەنا، گوتى:

"بۆچى، لەوانەيە..."

"دەمانچە، يان ماوزەر؟"

"هەردووک..."

"زۆر چاکە، حەمەدۆك تەفەنگچى ترە يان ئەتۆ؟"

عەلى يەشەل بە خۆى دا شكايەوہ. جينگلى دان. چاوى برپە ئاوى بن پردەكە. زەردەيەكى هاتى و لەئاغاوہ رامما.

ئاغا چاوەروانى وەلامى وى بوو.

"بلى، بلى... راستىيەكەى بلى. ئەمن براتم دەبى راستىيەكەى بزانم."

"بەخوا لەبارەى حەمەدۆكەوہ..."

"حە... حەمەدۆك چىى بووہ؟"

"مەبەستم ئەوہيە كە..."

دووبارە بە شەرمەوہ بىدەنگ بوو. رووى وەرگىراو چاوى لە ئاوەكەوہ برى. پاشان چاوى برپە شەنگەبىيەكى

باخەكەى ئەوہەرى.

"بلى بزانم دەتەوئ بلى چى؟"

"حەمەدۆك مندالى دوينىيە. ئيمە... بە ئيمە دەلئىن عەلىيەشەلى شوين هەلگر..."

"ياللا برۆينەوہ مالى. لەمەودوا ئەتۆ، لە مالى خۆمان دەمىنيەوہ. باشتري دەمانچەو فيلينتات دەدەمى. دەمانچەكەت

دەبى هەر ناگان بى. نەچى لە ناگان بەولاوہ هەلگرى. ئەوانى ديكە گىر دەكەن."

"راستە."

"چارە ناگانى دەسك عاجم هەن. هەل بژيرە. هەر كامىكيانت پى باش بوو، هەلىگرە."

"هەر بژى ئاغا."

"ئەوہندەم فيلينتاى ئەلمانى قۆنداخ نەخشاو هەيە كە دەتوانم لەشكرىكيان پى چەكدار بكەم. هەمووى تازە لە

كارخانە هاتوہتە دەر. يەككە لەوانيش هەل بژيرە."

"باشە."

"بە سندوقيشم فيشەك هەن..."

"خۆش بى ئاغا."

"چەند سالە تەقەت نەكردوہ؟"

"دەورى بيست و يەك سالە."

"دەستت سست بووہ؟"

"ئەدى ئاغا."

"سبەينى و دووى پاش ئەوہى جەنازەكەيان بەرئى كرد، سوارى ئەسپ دەبين، دەچينە ئاغريچە، لەوئ مەشقى تەفەنگ

هاويشتن دەكەين و دەستمان رادئ."

"قسەى تۆيە ئاغا."

"ئىستا با بچينه وه مالى".

"باشه ئاغا...".

"دهبى هر له مالى خومان بى".

"باشه ئاغا...".

"مندالت هەن؟".

"يازده توكه رى توم هەن".

"خو پىت بىلى. ئوان هر له وى له چىاي دەمىننه وه، يان بيان هينينه خواري بو نيو كىلگه ي خومان؟".

"ئوان هر له وى وهمىن باشتره. ئەگەر بىنه دەشتى، حەمەدۆك شك دەكا".

"راسته... حەمەدۆك له تۆ دەترسى؟".

"نەختىك خوم لى دەپارزى".

"هەتا ئەتۆ لەلاى منى، خو دەمن ناگەيەنى؟".

"له پيش دا دەبى من بكوژى، دوايه...".

مورپه زاغا دووباره ئاوپرى وى دايه وه. ماوه يه كى دريژ ته ماشاي چاوى عه لىي كردو پاشان، به ترسه وه دهستى بو

پشتىنى برد، ده مانچه كه ي خوى وى داو گوتى:

"هەتا دەگەينه وه مالى با دەمانچه كه م به تۆ بى. قسه شى لى مه كه. چاوه كانت ماچ ده كه م كاك عه لى. گيانى بى هيزم

به ئەمانەت له دەست تۆ دايه".

"هېچ خەم مەخۇ ئاغای خۆشە وىستى... چاوپرەشم، لەمەودوا بوخوم بەرپرسى گيانتم".

"بەراستتە عەلەيە شەل ئاغا؟ ئەم قسەيە لە نيوەراستى دلت را دى؟"

"لە نيوى دلم را دى، ئەويش چۆن نيوى دللك!"

"هيشتا لىت دەترسم. له بنى ئەو چاوانەت دا شتىك شاراوتە وه".

مورپه زاغا چوو ه سەر دیواری نزمى دەوری باخىك و دانىشت، عەلەيە شەلەيش چوو ه بن دەستى:

"ئەگەر لىم دەترسى، بوچى دەمانچه كه ت وهمن دا؟"

عه لى ئەم قسانەي به نەرمى و مېهرەبانى يه وه كرد.

"بى و نەبى ئەتۆ ئەمن دەكوژى. ئەتۆ له پياوه كانى حەمەدۆكى".

ماوه يه كى زۆر هەردوو كيان سەريان بەردايه وه وه له نووكى كه وشە كانيانه وه رامان. عه لى، زۆر به نارەحەتى هەستاو

هەروه ك هېچيان لە نيو دا رانە بردى، چوو بەرە وپرووى مورپه زاغا راوه ستاو چاوى ده چاويه وه برى. هەردوو كيان ماوه يه كى

دریژ وهك جادوو يان لى كرابى تىكه وه رامان.

"ئەتۆ له پياوه كانى حەمەدۆكى. لەم دنيايه دا هەر ئەمن ئەوهى دەزانم. ئەتۆ گيانت به قوربانى حەمەدۆك دەكه ي.

چونكه ديها تى يه كى ئاقلى. شتىكى ديكه... ئەم ژانە سەرانە ئەتۆ بو حەمەدۆكت دروست نەكردون؟"

عه لى به پىكه نينه وه گوتى:

"با... ئەمن دروستم كردون".

پىكه نينه كه ي لە نيوى دللي وه بوو.

"هەر بۆیە گیانی خۆتی بۆ بەخت دەکەیت؟"

عەلی بێدەنگ بوو.

"عەلی، بۆ قسە ناکەیت. بۆ هیچ نالێی؟ عەلی، بلی بزنام، ئەگەر حەمەدۆک بیهەوێ، من دەکوژی؟"

عەلی وەلامێکی نەدایەو. روخساری کز دیار بوو و سمیلە سوورەکانی داچۆرابوون.

"نا مورپتەزاغا، نات کوژم. ئەمن حەز لە پیاوکوشتن ناکەم. گیانێک کە خوا داویە، هەر بۆخۆی دەبێ وەری گریتهو. پیاوکوشتن کارێکی دزیو."

مورپتەزاغا بە خۆشحالییەو گوتی:

"دزیو، بەلام حەمەدۆک دەکوژی."

عەلی بە دەنگێکی دلێرو بڕوا بەخۆ بوونەو گوتی:

"ئەو فەرقی هەیه."

"ئەو فەرقی هەیه؟ فەرق دەکا؟ یانی ئەو هەقیەتی... ئاوا!"

پاشان سەرانسەری لەشی ترس دایگرت و چاوەکانی لە ترسان داچێران:

"کەوا یە ئەتۆ من دەکوژی. چونکە ئەمە فەرق دەکا. حەمەدۆک من دەکوژی، ئەویش فەرق دەکا..."

مورپتەزاغا جار لە جار زیاتر دەترسا. عەلییەشەلیش ئەو ترسی مردنە ی - کە بە چاوەبەینراو بە دەست هەست پێ دەکرا - لەگەڵ وی بەش دەکرد.

عەلی دەستی بۆ پشتینی بردو گوتی:

"ئاغا! بگرە دەمانچەکەت. هەتا وەختێک ئەتۆ وا بترسی و ئەمن وا قسە لەروو بمانوومان پیکەو ناکوێ. ئەو دەمانچە یەم لێ وەرگرە با ئەمن بڕۆم. بچم قورپێک وەسەری خۆم بکەم."

مورپتەزاغا بە هیچ جۆر نەیدەتوانی ئەو دەمانچە یە کە عەلی بۆی راداشتبوو، وەرگیری. بە چاوەروانییەو چاوی لە چاوی عەلییەو بریبوو.

"دەمانچەکەت وەرگرە ئاغا."

مورپتەزاغا بە روخساریکی زەردو لە حالێک دا دەت گوت تەواوی گیان و هەست و شعوری لە چاوە پرسیارەکانی دا کۆبوونەو و هەروا بزانه لە دوور تەماشای رووناکایییەکی بە قەدەر نووکی دەرسی دەکا، ملی درێژ کردبوو و تەماشای عەلیی دەکرد.

راویژی دەنگی عەلی ئەمجار بڕیار دەرانە و رووھەلما لاوانە بوو:

"مورپتەزاغا، دەمانچەکەت بگرە."

بەلام مورپتەزاغا دەستی نەبرد دەمانچەکە وەرگیری. عەلی دەمانچەکە ی لە پەنا دانا. بەرەو دوا گەرایەو و سەر بەرەژێر بۆ لای پردی وەرپێ کەوت.

مورپتەزاغا لە ترسی رووخی خۆی هاواری کرد:

"راوەستە عەلی، راوەستە. دەقیقە یەک راوەستە براه. ئەمن لەگەڵ تۆ بوومە برا. دەزانم ئاخەرەکە ی من دەکوژی. بەلام ئەگەر قەرارە بکوژریم با برای خۆم بمرگێ. راوەستە، دەسبەجیش وەرگرێ."

چەند هەنگاوی هەلێنانەو، قۆلی گرت، بۆ لای خۆی راکێشاو بە توندی و فەرماندەرانە گوتی:

"ده مانچه كهت هه لگره وه. ئەمن ئەوم داوه به تۆ عەلی! ئیستی باشت گوی لئی بی. ژیا نی من به تۆوه به ستراره. هه لئی گره. چیی لئی ده كهی بیکه. پیت خۆشه بم كوژه پیت خۆشه مه م كوژه. ئەگر پیت خۆش بوو بم به بم ده دهستی حه مه دۆك به لام له مه ودوا نه كهی به جیم بیالی و بچیه جیگایهك!"

عەلی له سه ره خۆ چه كه كهی هه لگرت, له پشتمی به ست و له ئاغای نیزیك بووه وه:
"بم بووره مورته زاغا."

"تکایه عەلی. خه تایی من بوو. یاللا برۆینه وه مائی."

وه ختیك گه یشتنه وه مائی خه ریک بوو روژ ئاوا بی. روونا کایی تاوپه ر به هه موو جوانیی خۆیه وه له شووشه ی په نجه ره ی ماله کانی شارۆچکه ی ده داو شاره که ی - که پالی وه ته پۆلکه یه کی به دارزه یتوون داپۆشراو دابوو - کردبووه کۆشکی په ری یان.

له وه ختانه ی روژی دا ئەگر له م شوینه ی ئاناوارزاه ته ماشای شارۆچکه ت ده کرد, له دووره وه وه ک ماشه ریکی ره نگاوپه نگ ده چوو که ده وروبه ره که ی هه تا دوور ده خسته نیو روونا کایی یه کی له تاریف نه هاتوو.

مورته زاغا کوپی یه کی له خانه کانی تورکمه ن بوو. بابی - که کمه ئاده م ئاغاه وه ده وروبه ره زۆری حورمه ت هه بوو. پیاویکی پیاوو نان بده بوو. له هاوینه هه واره که ی زه وی یه کی بر داو قه باله شی وه رگرت. دووربین بوو. ره نگه بی کیشه و گیره ترین قه باله ی ئەم شارۆچکه یه هی وی بووی. قه باله یه کی حه وت هه زار دۆنمی. به لام له چوارچیوه ی سنوره کانی ئەم قه باله یه دا له وانه بوو کیلگه ی چل هه زار دۆنمییش خه وتبن. هه رچۆنیک بی. ئەو وه ک خه لکی دیکه دهستی به سه ر زه وی و زاری ئەرمه نی یه کان دا نه گرتبوو. مورته زاغا له وه باره یه شه وه به خۆی ده نازی. ته نیا خانوبه ره یه ک که تی ی دا ده ژیا دۆسته ئەرمه نی یه که ی, قاراپیت گلیکیان وه ختیك هه لاتبوو به وی به خشیبوو. هه موو که س ده ی گوت خانوه که ی به زۆر له قاراپیت ئەستاندوه مورته زاغا به م درۆیانه له دین ده رده چوو. "هه رگیز ئەم خانوو به شکۆیه ی به زۆر نه ستاندوه, به لکوو جرینگ جرینگ پاره ی ژماردوه و داویه به گلیکیان. ئەوه, زولفوو تاشکه ن خه لیل به گ و مه لا دۆران ئەفه ندی و روشدی به گی بازپورس و ئی دیکه بوون که به زۆر خانوویان له خه لک ئەستاندو... پاپاسی یه کیان نه دا, نه به ده وله ت و نه به خاوه نه کانیان. هه رکه ئەوان رویشتن, ئەمانیش هه روا بزانه میراتی باب و باپیریانه, هاتن جی یان لئی خۆش کرد."

مورته زاغا سی جار به په له له ده رکه ی دا. ده سه به جی ده رگا کرایه وه. خانوبه ره که دوو حه وشه و چارده ژووری هه بوون. ژووریکیش له بن شیروانی یه که وه بوو که له نیو میچه که وه به نه ردیوانیکی چوو که له دا ده چوو سه ربان و له وی پرا به پلیکانیکی وه ختی ته نگانه دا ده چوو سه ر کۆلانی. خانوو که به رووکاری سپی یه وه یه کی له جوانترین و گه وره ترین خانوبه ره کانی شار بوو. قاراپیت گلیکیان وه ستای بو له سیواسه وه هی نابوو. وه ختیك خانوبه ره که ساز بوو, که وته سه ر زمانی ئەرمه نی یه کانی و تورکه کانی و دیواری ژووره کانی له دار بناوی پر نه خش و نیگار دروست کرابوو. هه ر ژووره ی جۆریک دروست کرابوو. بانی نهومی یه که می ورده به ردی ره نگاوپه نگی تی گیرابوون. راست له نیوبه ندی ئەو فه رشه ره نگی نه دا موزائیکی ده وره ی بیزانس دانرابوو, که له ئاناوارزاه بی ئەوه ی ئازاریکی پی بگا, هی نابوو یان. نه خش و نیگاری گاکۆی و قه رقاو و گو له وه نه وشه ی له سه ر بوو.

به پليكانه داره كان دا كه له بهر خاويښي ددرهوشان، چوونه نهومي سهرې. له سهر ديواړي رووبه پوويان مووزائيكېكي ديكه قايم كرابوو كه له ئاناوارزاوه هيټرابوو. نه خشي ئه م مووزائيكه باخچه يه كي بالندان بوو. ئه و له ك له كانه كه به نيو جه گن دا ده پويشتن، ئه و قورينگانه كه به هه وادا ده فرين، ماريكي سوورو چهند كه وي رهنگ خه نه يي...
عه لي له نيوه راستي هوده كه چه قيبوو و به سهرسورماوي ته ماشاي مووزائيكه كه ي ده كرد.

"ته واتوره ئاغا، ته واتوره ئاغا! ئه مه كي دروستي كروه؟"

"له كافران ماوه ته وه. قاراپيت له بن خاكيي دهره يټا بوو. زور به قيمه ته. وا ده لټين. له مانه سي دانه ي ديكه ش له ژووره كان هه ن."

"ته واتوره، هه ر ده لټي زيندوويه. ماره كه ده لټي ده خزي."

چوونه ژووري كه لله يه ك كه راست رووبه پووي پليكانه كان بوو و له سهر قه نه فه يه ك كه دوشه كه كاني گولدوزي كرابوون، دانيشتن. بوني قاورمه ده هات.

مورته زاغا گوتي:

"به لام چاك برسي بووين، ها."

عه لي گوتي:

"ئه ري، برسيمانه."

"قاورمه و پيوزت پي خوشه؟"

"جاريك له سه فره ري خوادوموه. هيشتا تامه كه ي له بني ددانم دا ماوه."

"هه رسته پلاو به روئي تازه وه چونه؟"

عه لي به پي كه نينه وه گوتي:

"كي پي خوش نيه."

"سهرقه پاغه كه شي فره كه هه نگوين."

عه لي گوتي:

"له كوستانه كاني ئيمه زوره. راده سپيرم بو ئاغاي بينن، سپي و جوانه وه ك شير به لام ئيمه زور به ده گمه ن ليي ده چيژين."

"خوش بي عه لي، براله."

كه س له و ده وروبه ره نه بوو. له نه كاو ژنيكي قه له وي سمت پان به سنگي تي هه لپه ريو و داوينيكي خه ت خه تي دريژه وه (كه لاقه كانيي داپوشيبوون) به ره لبينه يه كي سه وزو سووري گولينگه دار به به ره وه، كه وشيكي بريقه دار له پي دار، چارشويكي سه وزي ئاوريشم به سه ره وه، كه قيت و قنج به ري دا ده پويشت و گه ردنيكي زور بلندو ليويكي سووري هه بوون و كه ميكيش رهنگي په ريبوو، له يه كيك له ژووره كان هاته دهره گوتي:

"به خير بي عه ليغا، براله."

عه لي كه چاوي له زه وي په وه بريبوون وه لامي دايه وه:

"خوش بي ياخوا."

ژنه كه ده سبه جي ده ستي به قسه كرد:

"وهى، وهى، وهى. تهرمى على سه فابهگ بووه ته دههول، له ليفه و دوشه كان دا جى نايته وه. بووه ته كىوى ئوحد. ده لىن زور خه راپيش بونى كروه. ده لىن ئه مشه و بونى جه نازه كه هه موو شاره كه پر ده كا. ده لىن ئه مشه و ئيمه شاره كه به جى دىلن و ده پون."

حه سنه خان يه كه مين رنى مورته زاغا بوو. سى و پىنج سال ته مهنى بوو. كچى تاقانه ي يه كيك له خانه كانى توركمهنى ده وروبهرى نه سكه نده روون بوو. مورته زاغا بو ئه ستاندنى ئه و رنه هه رچى له ده ستى هات، كردى و هه رچى به ده ستيه وه بوو، خه رچى كرد. ئه وى له ته واوى ئه و رنه گه نجانه كه دواتر هينا بوونى، خوشتر ده ويست. حه سنه خان پىنج مندالى لىي هه بوون كه سى يان كور بوون. له رنه گه نجه كانى ديكه ش له هه ر كاميكيان شه ش مندالى هه بوون و هيشتاش مندالىان ده بوو. رنه كانى ديكه نه هاتنه به خيراتنى على. به پىي دابى له ميژينه كه سيكى بيگانه هاتبايه و كابرا خزم و دوست نه بووايه، ئه وان ده رنه ده كه وتن.

مورته زاغا گوتى:

"با بون بكا. هه رچونيك بى ئاخره كه ي روريك ده نيژرى. خاك هه موو بونيكى داده پوشى."

حه سنه خان گوتى:

"ئه دى دى ده پوشى، دى ده پوشى... حه مه دوك له كوى يه، خه به ريك مه به ريكى هه يه؟"

مورته زاغا گوتى:

"نا."

"ئه و كابرايه كى يه؟ جنوكه يه؟ په رى يه؟ هه يه؟ نيه؟ ئه و ئاغا ره شيدانه ئه و خانانه ده كوژى و كه سيش ناتوانى بلى پشتى چاوت برويه."

مورته زاغا گوتى:

"ئيمه پياو نيين. ئه گه ر ئيمه پياو باين، ئه و نه ي ده توانى عه بدى خان بكوژى. عارف صائم به گ ليره يه، له مالى خه ليل. له ترسان كه س هيجى پى نالى. زارى منيشيان به ستوه، ده لىي عارف صائم به گ نوينه رى تايبه تى خوايه... هه مووان زراويان لىي چووه، له ترسانى له ده رپى يه كانيان ده رين، على سه فاش له رىي خوى چوو. پاش وى نوره ي ئيمه يه، پاش ئيمه ش نوره ي عارف صائم و پاش عارف صائميش..."

حه سنه خان دو باره ي كروه وه:

"تهرمى ئه و به سته زمانه به قه د كىوى ئوحد هه ستاوه. ته رمه كه ي بونى كروه. نانه كه تان بخون ئيدى."

"حه مامى مالى گه رم كه خانم، مه نجه لىكى گه وره ئا و گه رم كه. كاك عه ليم له رى يه كى دوره وه هاتوه، با باش پاك و خاوين بيته وه. پارووه سابوونيكى بون خوشيش دابنين. ده ستى كيش له كراس و ده رپى يه كانى من دابنين. جىي كاك عه ليش له ژوره كه ي من چاك بكن. له مه و دوا ئيمه له يه ك ژوردا ده خه وين. ئه و كابرايه، حه مه دوك له كه لله ي داوه، پياو چووزانى چ ده بى...؟"

حه سنه خان به دم هه ناسه هه لكيشانه وه دوپاتى كروه وه:

"پياو نازانى چ ده بى. ئه و جو ره شىت و پيتانه حيساب و كيتابىك له كاربان دا نيه، چ به لايه كيان به سه ر عه لى يه چكول، هه لوى چياكان هينا، هيرشيان كروه سه ر ماله كه ي، كوت كوتيان كرد. هه موويم خوم به م دوو چاوانه م

دیوه. ئەوانەى كوت كوتیان كرد غەوارە نەبوون، عیَل و عەشیرەتى خۆى بوون، خەلك شىت بوون شىت... زۆرم تارىفى كاك عەلى بىستوه. نانى بىنن؟".

مورتهزاغا تەماشای عەلىی كردو گوتى:
"بەلئى بىنن".

حەسنەخان لە حالیک دا لە تۆقى سەرى تا بەرى پىی، لە عەلى ورد دەبوو، لە جىی خۆى هەستا. ئارام ئارام بە وردە تەکانیک کە بە ئەندامى خۆى دەدا چوو، چىشتخانە. پاش تاویک کچیکى گەنج بە سىنىیەكى مسى زۆر گەورەى نەخشىندراو و سفەریەكى جاجمەو هاتەو. جاجمەکەى لەسەر بەرەکان راخست و سىنىیەکەى لەسەر دانا. لە پاشان نانى قەد کراو و لە پىش خۆرى قوولئى مسین دا قاورمە، پلاو، ماست و گۆشتى برژاوىش هات. لەسەر سفەرى چۆکیان دادا بە کەوچ دەستیان کرد بە نان خواردن. خواردنەکیان درىژەى کىشا، پاش نان خواردن، ديسان هەر ئەو کچە بە ئافتاوهو لەگەن و خاوىیەكى سپىیەو کە بەسەر شانیدا دابوو هاتەو. ئاوى لە دەستى عەلى کرد.

مورتهزاغا بانگى کردە ژوورئ:
"ئاو کە گەرم بوو؟".

دەنگى حەسنەخان لە ژوورئ را هات کە دەىگوت: "حازرە".

کچەکە وەپىش عەلى کەوت و حەمامى مالئى نیشان دا. عەلى دەسبەجئ خۆى روت کردەو و دەستى کرد بە خۆشوتن. چرا نەوتىیەكى گەورە لە ژوورئ خەوئ دایيسا، شوشەکەى بریسکەى دەدا، بئئەوئى تۆزقالبیک دووکەلى گرتبئ. کوپەى چرایەکە زۆر گەورە بوو، رەنگیکى سوورایىی هەبوو بە گول و نەخشىکى ئاسمانىیەو.

مورتهزاغا لە جىی دا راکشابوو و پۆپەشمىنئىکى تەنكى هەتا مى بەسەر خۆى هەلکىشا بوو. زۆرى پئ چوو هەتا عەلى کراس و دەرپئى ئاغای لەبەر خۆى دا ریک و پیک کردن و بە شەرمیونى هاتەو ژوورئ. هەموو لەشى بونئىکى خۆشى لئ دەهات و دەت گوت تازە لەداىک بوو. دەسبەجئ لە جئ و بانئیک دا کە لە تەنىشت جئ و بانئى ئاغای راکشابوو، راکشوو ئەویش مەلافە ئاوریشمەکەى هەتا مى بەسەر خۆى هەلکىشا. لە سەرانسەرى ژيانى دا جئ و بانئى وای نەدیوو. لە نەکاو بە بىرى دا هات کە داخوا عەلى سەفابەگ ئەو کەسەى ئىستا وەک کئوى ئوحد هەل مساو، سەرانسەرى ژيانى لە نوئى وادا نووستوه؟ نوئى ئاوا سپى وەک بنىشت، ئاوا نەرم کە ئەگەر ئاوریشمەکەى لە لەشى بنیادەم دەدرئ، پیاو دەکەوئتە هەژان.

"عەلى، کەوايە، ئەتۆ شوئىنى هەموو ئافەرىدەیهک لیک دەکەیهو، تەنانەت شوئىنى مئشەنگوینەش؟".
"تا رادەیهک ئاغای".

"ئەمەى چۆن فئیر بووى؟".

"هەر بۆخۆم، چونکە ئۆگرى بووم لە وەختى راوشکاردا فئىرى بووم".

"وەستایەک مەستایەکت نەبوو، یەکى وا پئت نیشان بدا؟".

"با، یەکئیک هەبوو، پئیان دەگوت حاجىیە کەچەل. ئەو تەنانەت شوئىنى قورینگی ئاسمان و مئشوو له شوئىنى مارى راخزیوى هەل دەگرت. بە خوادانە... ئەمجار هەموو شوئىنئىکىشى دەناسى. ئەمن لە پئش دا ئەوم ناسى. دۆستى گیانى بە گیانىی بابم بوو. جگە لەو هەش، ئەمن زۆر حەز لە کەو دەکەم. لە پئش دا شوئىنى بارە کەوم هەل دەگرت. زۆر باش شارەزای ئەخلاقى کەوان بووم. شوئىنەکەیانم هەل دەگرت و راستەرى دەچومە سەر هیلانەکەیان. سالى لەوانەبوو پئنسەد

که وباره بگرم و گه وره یان بگم. به لئی به م جوړه، به م جوړه... بینه سهر باسی حاجی به که چه ل. نه و هونه ری خوی فیری هیچ که س نه ده کرد، ته نانه ت کورپی خوشی. هیچ کاتیک شاگردو ماگردی رانه ده گرت... نه و له کوئی و نیمه له کوئی... شوین هه لگری وه ک خوی نه هاتوه ته سهر دونیاو نه دیته سهر دنیا. نیمه له چاوی مندالین. ته نانه ت موسا سه رسه پریش به قامکه چوکه له که ی نابی."

"ته واتوره."

عه لپیش دوپاتی کرده وه:

"ته واتوره."

عه لی دواتر به ره به ره ئوگری بالنده کانی دیکه ش بوو. روژیکیان که بو گرتنی جووچکه شه هینیک وه شاخیک هه ل ده گه را که سی هینده ی سپیداریک به رز بوو، که وته خوارو لاقی شکا، هه ربویه ش لاقی شهل بوو. به و حاله ش دهستی له هه لگرتنی شوینی بالنده کان هه ل نه گرت و له و ریگایه دا له چیاو دۆل و دارو به رد باکی نه بوو. نه گه ر شوینیکی له جی یه ک دیبایه، به قیمه تی گیانیشی بووایه وه دوا ی ده که وت و خاوه نی شوینه که ی ده دۆزیه وه. له شوینی بالندان بگوزهری، عه لی شیت و شهیدای شوینی گیان له به رانی کیوی بوو. به دوا ی نه ئاواته شی دا بی ترس له شیو و دۆل و شاخ و چیا توو پرووسی هه زار به هه زاری پشکنی. نه مجار شوینی جروجانه وه ری چوکه له، میرووله و په پوله و نینوکه شه ی تانه فیژ بوو و به دوا ی ویش دا شوینی بنیاده م... عه لی له م دنیا یه دا جگه له مه کارو هونه ریکی نه بوو، هونه ری که زور جار خه ریک ده بوو به قیمه تی گیانی ته واو بی. عه لی به دوا ی نه م خولیا یه دا نه خلاقی ئاوو دارو ماسیی نیو ئاوو هه موو شتیکی دیکه شاره زا بوو. له شوینگیزان دا جاریکیان عه لی لووت و بزوت له گه ل ماریک به ره و پروو بوو. روو به پرووی یه کتر ویستان و چاویان له چاوی یه کتر وه بری. نه ماره که رووی له عه لی وه رگیزاو نه عه لی له ماره که... نه م دووانه روژیک تا ئیواری ئاوا چاویان ده یه که وه بری و وه ک ته لیس میان لی کرابی، ره ق راما ن. له و تیکه وه پامانه دا عه لی هه رچی له دلی ماره که دا بوو، خویندیه وه ماره که ش هه رچی له دلی عه لی دا بوو... ئیواری ماره که سهری خسته سهر زهوی و گه رایه وه، بی نه وه ی ده نگ له زهنگوله کانی خوی بینی. پاش ماو هیه کی زور دهنگی خوشی زهنگوله که ی له دووره وه هاته به ر گوئی.

"عه لی نه تو غه بییش ده زانی؟"

عه لی ده سبه جی هه ستاو له سهر جی یه که ی دانیش ت و به ترسه وه گوئی:

"نا، حاشا! نیمه له کوئی، غه یب زانین له کوئی... نا، حاشا!"

"نه من وام بیستبوو."

عه لی له کاتی گه شت و گوزار به توو پرووس دا شوینی ریوی، گورگ، پلنگ، ده له ک، پشیله ی کیوی و ورچانیشی هه ل ده گرت و لان و کونه کانیا نی ده دۆزیه وه. ته نانه ت چه ند شهوی زستانیشی له گه ل چه ند ورچ دا که له خهوی زستانی دا بوون له نه شکه وتیک دا به سهر برد. چه ندی بزنه کیوی، شوورو سموره و سه گلآوک راو کردن. وه ختیک شوینی شه هین و بازو هه لووشی هه ل ده گرت و هیلانه کانیا نی ده دۆزیه وه" له ریگادا له گه ل گوله کان قسه ی ده کرد. حه مه دۆک له به رچاوی ره سه نترین و نه جیب ترین ئافه ریده ی نه م جیهانه و روونا کایی هه ردوو چاوانی بوو.

"عه لی! منداله کانیش ت له چیا بینه خوارئ."

"ئاغا، عه رزم کردی، نه گه ر مال و منداله که م بینه ئیره، حه مه دۆک شک ده کا. تی گه یشتی؟"

مورته زاغا له حالیک دا له خووه هه ناسه ی هه ل ده کیشا، گوتی:

"تئگه یشتم" و له سه ری رویشت:

"ئا...خ عه لی، ئا...خ!"

هه ناسه یه کی هه ل کیشا ده ت گوت جه رگی برینداره، پاشان له سه ر قسه که ی رویشت "ئا...خ، ئه گه ر سه ری ئه و کافره چه په له هه ل که نی، ده زانی چیت بۆ ده که م و چه نده ت چاکه ده ره ق ده که م..."

عه لی ئاوپی وی دابوووه ته ماشای ده کردو چاوه ری درێژه ی قسه کانی بوو.

"فه رموو ئاغا"

"ده زانی چیت ده ره ق ده که م. ده ت نیرمه وه دئیه که تان، مال و منداله که ت پی دینمه ئیره. له نیو کیلگه دا خانوویه که ت بۆ ساز ده که م، پیشت خووش بوو له شاروچکه خانووت بۆ دروست ده که م. له نیو شاری بی باشریش، هه تا ده رم لیث جیا نابمه وه. له نیو کیلگه دا چه ند پارچه زه ویت ده ده می. ئه سپیکی عه ره بیشت ده ده می سواری بی. ئه سپیک که له چوکووراوا دا تاق بی - گه رم داها تبوو - عه لی!"

"فه رموو ئاغا"

"سبه ینی ده مه وی ئه سپیکت ده ده می، ئه سپیکی عه ره بی به زینی چه رکه سی یه وه. با حه مه دۆک ببیسیته وه و بته قی، بته قی. وانیه؟"

عه لی گوتی:

"بته قی"

"نئستا که وایه با بخه وین. له بیرت نه چی. سبه ینی قه راره جله کانت وه رگرینه وه. سبه ینی ئیواری. کلاو شه بقه فووتیره که شت له بیر نه چی. سبه ینی ده بی به پیاویکی دیکه. پاشانیش... ئا...خ، پاشانیش جووته که وشی ئه ره سی نه که ئه و پیلوانه، ئه گه ر بریقه دار بن... وه ختی که ئه تو برای من بی، ده بی وه که مسته فا که مال پاشا پوشته بی، له ژیانته دا چاکه ت و پانتۆلت له بهر نه کردوه و کلاو شه بقه ی فووتیرت له سه ر نه ناوه، وانیه؟"

"ئا ئاغا"

"با بخه وین، بۆگه نیکی پیس دی"

"بۆنی جه نازه که یه"

عه لی ده سه به چی خه وی لی که وت، به لام هه تا تولعی به یانی خه و له چاوی مورته زاغا نه که وت. بۆ ئه وه ی بزانی عه لی خه وی گرانه یان نا، چه ند جار تاقی کرده وه، به لام خه وی عه لی وه که خه وی په له وه ر سووک بوو. به که مترین ده نگ ده سه به چی وه خه بهر ده هات و هه ر له و ساته دا ده ستیشی بۆ ئه و چه که ده برد که له بن بالنجه که ی دا بوو. کاتیکیش تئ ده گه یشت که ده نگی مورته زاغا بووه، زه رده یه کی ده هاتی، سه ری وه سه ر سه رینه که ی ده کردو خه وی لی ده که وته وه. به یانی که له خه و هه ستان هه ردووکیان خووشحال بوون. عه لی که م که م ئوگری مورته زاغا ده بوو و ئه م هه سته، ئه وی ده ترساند.

ئو به یانی یه حه سنه خان به رچایی یه کی زۆر خووشی بۆ میوانه به رپزه که یان ئاماده کردبوو: به ره مه شکه یه که رۆنه که ره ی تازه که هیشتا بلقه دۆیه کانی له سه ر بوون، هه نگوینی سپیی تازه برآوه وه، سه رشیری تازه، شیر، چاوانانی گه رمه ته ندوور که به ده ستی خۆی هه ویره که ی شیلابوو... سفره که ته نیا شیری مریشکی له سه ر نه بوو. دیسان وه که

شپوی دوی شه و، بی ئه وهی قسه یه بکه ن، به رچایی یه که یان ته او کرد. به یانی ئه و رۆژه له روخساری حسنه خان دا ئارامی یه که به دی ده کراو به هه ر هۆیه که بوو ههستی به خوشحالی ده کرد.

"یاللا با برۆین عه لی، به لکوو بتوانم ئه و سه ربازه را کردوو ه خویری یه یه جاسووسی فه رانسه یی یه که کان که پیی ده لئین عارف صائم، تاویک به ته نیا به گیر بیتم و له باره ی ئه و به لایه وه که پیی ده لئین حه مه دۆک نه ختیکی قسه له گه ل بکه م. به لکوو تی بگه یه نم که ئه و ماره بوو ته چ هه ژدیها یه که. یه که یه که هه موو شتیکی تی بگه یه نم که ئه گه ر مانگیکی دیکه پی بچی، ته نانه ت جه نابی چال هه لکه ن پاشا ئه فه ندییش بیته چیاکانی توو پووس ئیدی ناتوانی ده ره قه تی بی. ئه و وهخت ئه قلیان دیته وه بهر خو یان. به راست بزائم ئه و پیاو کوژه ده توانی ده ردی ئیمه بگه یه نیته گو یی ئه نکه ره؟".

خانم به دلنیا یی ته واوه وه گو تی:

"ده توانی، به قوربان ت بم ئاغا، هه ر ئه وه نده به سه جاریک ده ستت بگاته داوینی".

مورته زاغا به په له راپه ری بو لای پلیکانه کان. کلاو گه رگه ری یه ره شه فووتیره که ی به ده ستیه وه گرتبوو. ئه مرۆ ده ستیک جلکی سوورمه یی له به ردا بوون و له گه ل کراسه سپی یه که ی بوینباغیکی سووری به ستبوو که خه ت خه تی سه وزی تیدا بوون. که وشه بریق ه داره کانی بریسکه یان ده دا. ده سرۆکه یه کی سووری له گیرفانی چاکه ته که ی چه قاندبوو. چاوه ده رپه رپه وه کانی ههروه ک جارن له ترسان له کالانه دا زه ق ده چوون. روخساری له رو لاوازو گنجی ده م و چاوی قوول و نیوچاوان و سیله ی چاوانی پر گنج و لۆنج بوون. وه ختیکی پی ده که نی به ئیسکی قورتۆمه ی و گنج و لۆنجی قوولی روخساریه وه وه ک ئینسانییکی راست و گه رم و له بهر دلان دیار بوو.

ئه و له پیشه وه وه عه لی به دوا ی دا له پلیکانه کان چوونه خوارو به ره و مالی تاشکه ن خه لیل رۆیشتن. که گه یشتنه وی مورته زاغا که یفی ساز بوو. ترۆمبیلی به گ له حه وشه ی مالی راگیرابوو، پاک و خاوین و نوئی نوئی.

مورته زاغا رووی کرده ترۆمبیله که و گو تی هه ر له وی به، با مورته زاغا بی چاوه ره شه کانت ماچ کا. ئاوپی دایه وه سه ر عه لی که له دوا یه وه ده رۆیشت. گو تی ئه تو له بن ئه م داره چاوه ری به، به لکوو ئه م خوا گه وره یه لایه کم لی بکاته وه. ئو... ی له م بۆگه نه، میچکی سه ری پیاوی ده گری. خه ریکه بی هۆش بم. ده مانچه که ت پی یه؟".

"پیمه".

"ئیسنا که وایه زۆر باشه، به راست، نیوانت له گه ل ئه م بۆگه نه چۆنه؟"

"وهخته بمرم".

"ئیسنا که وایه زۆر باشه. چاوه ری به. دنیا زۆر گه رمه، ئی جه نازه که یه. ده بی ته حه ممول بکه ین".

ده رگا کرابوو وه، بی سی و دوو چوو ه ژووری و له پلیکانه کان وه سه ر که وت. تاشکه ن خه لیل به گ له سه ر پلیکانه کان پیشی پی گرت و به توو ره یی گو تی:

"مورته زاغا، بابت گاین، مالت ویران کردین، زه لیلی دنیا ت کردین، ئه م برووسکانه چین؟ ئه نکه ره ت وه بهر توپ داوه. ئه تو چته، شیت بووی؟ چه ته یه کی بی قیمه ت کابرایه کی بی قیمه تی کوشتوه وه وه کیوان که وتوه. که س نازانی گرتوو یانه یان نا. ده لئی هه موو خه لکی دنیا راپه رپوون، هه ر که ست له شارۆچکه دا ده ست که وتوه ته لگرافیکت پی کردوه، شیت بووی؟ به گ ئیسنا له خه وه ل ده ستی. ئه مانه بیسیته وه... ئه و جۆره نائهنی یه، ئه ویش له ناوچه ی هه لبرژیرانی وی دا. ئه گه ر به گ ئه مه ی بیسی، که ئاخه ره که ی هه ر ده شی بیسی، ئه من خۆم تی که ل ناکه م، چوار میخه ت ده کیشی، یان له پشتی ترۆمبیله که ییت ده به ستی و هه تا ئه دنه رات ده کیشی ئه وده م کو تی گه وره ت گو یچکه ت ده بی".

میوانه کانی دیکه‌ی تاشکهن خه لیل له کاتیک دا مورته زاغا به حه به ساوی ته ماشای تاشکهن خه لیلی ده کرد، ده وره یان داو له تاشکهن خه لیل توندتریان پی گوت. شوکری خوی ده ویست که بهگ خه وتبوو، به دهنگی به رز قسه یان نه ده کردو نه یان دهنه پاند. به لام هه ر وشه یه که له ده میان ده هاته دهر، وه که خه نجه ریکی ژه هراوی له دلّی مورته زاغا ده چه قی. له و نیوه دا تی مابوو، و له حالیک دا له په ستا چاوی ده ترووکاندن، نه ی ده زانی چ بکاو چون به رگری له خوی بکا. سه ره نجام هاواری کرد:

"بۆگهن دئی. ئه ی که چ بۆنیک دئی، ئه ی به گۆری بابی مردووی، به گۆری بابی زیندووی، به گۆری بابی ته لگراف و گۆری بابی هه موو شتیک... ئه ی که ئه و بۆنه میچکی سه ری بردم. ئه ی خوا بکا بهگ وه خه بهر نه یه، به لئی وه خه بهر نه یه. ئه گه ر بهگ خه بهری بیته وه ئه م بۆگهنه چ لئی بکه ین، ده بی چ بکه ین."

"چ ده توانین بکه ین. ماله مردوو که له بن لووتمانه. به راستی ئه م بۆنه زور سامناکه... پیاو چ بکا باشه؟"

"هه تا بهگ هه ل نه ستاوه، مه یته که له مائی لابه ین و بی به ینه مزگه وت."

روشیدی بازپورس گوتی:

"ده بی بی به ین."

قایمه قامیش هاتبوو:

"ده بی ده سبه جی بی به ین."

داواکاری گشتی:

"ئه ویش هه ر ئیستا... ئه گه ر بهگ خه بهری بیته وه..."

هیدایی، قازی خانه نشین، به شله ژاوی گوتی:

"کۆلۆنیا کۆلۆنیا."

"هه رچی کۆلۆنیا بووه، پیشتر بردوویانه ته مائی مردوو که."

له نه کاو له ژووری دهنگیک وه که دهنگی گاجووت به رز بووه وه. خه لیل بهگ گوتی:

"بهگ هه لستا. مومکین نیه ئه م بۆنه ی بۆ نه چی." و ده سبه جی به ره و ژووره که رای کرد.

بهگ هه ستابوو، له نیوه راستی ژووره که دا ده گه را، ده ری یه که ی داده که ندو دووباره ده پیی ده کرده وه و گیشو په ریشان له کراس و پانتۆله کانی ده گه را.

تاویک پاش ئه وه ی هاته وه سه ر خوی پر به گه رووی ده ستی کرد به نارپه ته کیشان:

"بۆگهن دئی، بۆگهن، له توانا به دهره، بۆگهن دئی، ئه مه چیه ئه وه نده ی بۆن کردوه؟ ئه م بۆگهنه ئی چیه؟ پانتۆله که م کوا."

"ئه مه تا بهگ، ئه مه تا."

"بۆگهن دئی."

"فه رموو چاکه ته که ت."

عارف صائم که به په له و به ده ستی له رزۆکه وه جله کانی له بهر کردبووه وه، به سه رو قژی ئالۆزه وه ده ری په ری:

"ئه مان خه لکینه، بۆگهن دئی. ئه من له ژیانم دا بۆنی وام بۆ نه هاتوه. هه موو جی یه که بۆنی گرتوه. ئه و بۆنه من

ده کوژی کۆلۆنیا کۆلۆنیا... شتیک... هه رچی بی، بۆگهن دئی ئه م بۆنه چیه؟"

مورته زاغا غارى دايه نيوه پراستى:

"حه مه دوكى چه ته ... چهند روژ له مه و بهر عه لى سه فابه گى كوشت و ئىستا وه كيوان كه وتوه. گويا به نيازه هه موو چيان شينه كان بكوژى، دار له قوونى هه مووانيان رابكا. سه رى ئه م ماره ... ده ستم به داوئنت به گ... مراد پاشاى چال هه لكه ن... هه ر ئه م روژانه ئه و ماره ده بئته هه ژديه ايه ك...".

"كوئونيا... كوئونيا...".

"حه مه دوك... مار... كوشتى... بوونى كردوه".

عارف صائم به گ له حالىك دا قايش پشتينه كه لى ده به ست غارى دايه سه ر پليكانه كان:

"بوگه ن دى... شوڤير... ده سبه جى... كورم زوو ترومبيله كه ت هه ل كه... جه نابى فه رمانده، جه نابى والى، هاوړى يان! زووبن ده رفه تى مال ئاوايى نيه، ئه من مردم، خنكام، خه ريكه بى هوښ ده بم".

ئه وانى ديكه ش به په له چوون و ترومبيله كه يان پر كرد.

"زووبه، وه رى كه وه".

ترومبيل به هه موو خيراى خوى له هه وشه لى ده رپه رى، له حالىك دا هه وړيكى توووخولى به ده وروبه ردا بلاو كردبووه وه له شاروچكه لى ده ركه وت و روئشت.

عارف صائم به گ به خو شحالى يه وه گوته:

"نه جاتمان بوو، نه جات".

مورته زاغا به خو رانانه وه به خه لكى شاره كه لى - كه له پشته وه را سه رى ترومبيله كه يان ده كرد، گوته:

"پيم گوته، حاليم كرد. هه ر ئه م روژانه هوو دوويه كى گه وره هه روا بزانه هوو دووى مراد پاشاى چال هه لكه نه دئته ئيره".

له وه ختى قسه كردن دا روانيه ده وروبه رى خوى، كه سى لى نه ما بوو، هه ركه سه لى چووبووه قوژبينىك. هاوړى كرد: "عه لى، عه لى ياللا وه رى كه وه با ئيمه ش برؤين. هه موو شتىكم به به گ گوته. بوونى مه يته كه كارى خوى كرد. ئه گينا ئه و سه گبابانه نه يان ده هيشت زار هه ل پچرم. ياللا غارده با ليره ده ركه وين، بو ده رى شاروچكه".

به سه ره وژيره كه دا به ره و پردى ده خو نووسان، پاش ئه وه لى له پرده كه په رينه وه، له به ستينه كه له نيو بركه ئاله ته كيو يه كه كان دا راوه ستان. بوونى مه يته كه له چومى نه په ريبووه وه له وه به رى ئاوه كه گير ببوو.

"عه لى ديتت؟ شار چول بووه. لادئى يه كه كان را يان كردوه. ئه تو ده لئى كى مردووه كه ده نئىژى؟"

"كه سيك هه ر په يدا ده بى ئاغا".

"عه لى! راوه سته بزائم، ده كرى ئيمه برؤين؟"

"ده كرى ئاغا، به لام با نه برؤين".

ده مانچه كه ت به دل بوو؟"

"زورم پى باش بوو ئاغا".

"ده مانچه لى خوم بوو".

"زور مه منوون ئاغا".

"ئەسپەكەش سبەينى لە كىلگە دىننەوہ . پىم وايە ئەو حكومەتە خوڭپىيە دەرەقەتى حەمەدۆك نايە . كاك عەلى ئىمە خۆمان دەبى كارەكە يەك لا بگەين".
 "كى دەزانى، هېچ روون نيه".
 "ئەوہ هات و بوو؟".
 "ئەودەم بىرى لى دەكەينەوہ ئاغا".

مورپتەزاغا چاوى بربووه بنى چاوى عەلىيەشەلەوہو تەماشاي کرد. دەت گوت لەو قوولايىيەو لە زۆر دوور بە دووى شتىك دا دەگەرئى. عەلييش كە دەىزانى ئەو لە چى دەگەرئى، لە ناخى دلەوہ پىدەكەنى.
 "عەلى. لە نىوہ پراستى دلەت دا بەمن پىدەكەنى؟".
 "وازی لى بىنە ئاغا".
 "واز لە چى بىنم".

"ئەوہى بە دواى دا دەگەرئى. مورپتەزاغا. پياو ناتوانى بنیادەمى بناسى. ئەمرو لە حالىك دايەو سبەينى لە حالىك دا. ئاغا بنیادەم ئەگەر بىەوى ھەموو روژئى دەتوانى دووبارە لە دايك بىتەوہ. ھەر روژەى بەيانى بنیادەمىكى دىكەى تازە لە دايك دەبى، بنیادەمىكى باش... يان بنیادەمىكى خەراپ... ئىستا ئەو كەسەى تەماشاي دەكەى ئەمنم، عەلى، لەوانەى سبەينى كارىكم لە دەست بقەومى كە بە ئەقلى من و تۆش دا نەھاتبى. بۆيە دەلىم لى گەرئى، زۆرى قوول تىمەگرە، زۆرى وەدوا مەكەوہ. ناسىنى بنیادەم ئەوئەندەش ئاسان نيه. تەنانەت بالئەدەو چروجانەو ھەريش دەرو ژوورىان پىكەوہ ھەرقى ھەيە. ھەيەتى. بېوانە ئاغا، تەنانەت ئەگەر يەككە بلى لەم جىھانەدا تەوانىومە يەككە، خىزانم، برام، خوشكم، كچم، كورم، دايك و بابم بناسم، بزائە درۆ دەكا".

"پياو ئەو كەسەى كە پىي وايە ناسىويەتى، لەگەل خۆى بەراورد دەكاو دەىناسى".
 "راستە، بەراوردى دەكا".

"بنیادەمىك ھەرچەندى وەك تۆ بچى، ئەوئەندەش وەك تۆ ناچى. هېچ مروقتىك وەك مروقتىكى دىكە ناچى".
 مورپتەزاغا گوتى: "راستە وىك ناچن." "و بە راماوىيەوہ لە سەرى رویشت: "ناش كرى وىك بچن".
 "ئىستا كەوايە ھەول مەدە من بناسى".

مورپتەزاغا پىكەنى و لە حالىك دا دەستى راستى لەھەوادا رادەوہشاندى، گوتى:

"وازم لى ھىناو تەواو بوو. پەژىوان بوومەوہ، بەلام نازانى چەندە حەز دەكەم بزائم ئەتۆ كىي؟ چىي؟ ئەمن بنیادەمى وەك تۆم نەديوہ، لەم دنيايەدا كەسى دىكە وەك تۆ پەيدا نابى".

"پەيدا دەبى، زۆرىش پەيدا دەبى. وەختىك كەسىك ھونەرىكى ھەيە، دەكرى بلى ھەموو كەس ھەيەتى، ھەر ئەوئەندە بەسە كە بتەوى، لە دلەوہ بتەوى. هېچ شتىك لە دەستى بنیادەم دەرباز نابى".

"ئىستا ئەگەر ئەمن لە دلەوہ بم ويستاىە بىمە شوين گىرپىكى وەك تۆ، دەم توانى؟"
 "دەت توانى، ئەگەر بە دل و گيان بت ويستاىە و پىيەوہ نووساباى، دەت توانى".

"ئەتۆ بۆچى ئوگرى ئەم كارە بووى، ھەموو ژيانە لەسەر شوين گىران داناو بە شتىكى دىكەوہ نەنوساى. ئەم شوين گىرانە، ھونەرىكى وا بە كەلكى چى دى، بە كەلكى چى دى... وەختىك ئەم كارەت دەست پىكرد، يانى ئەودەم كە تازە خەرىك بووى فىز بى هېچ بىرت كەردەوہ كە ئەم ھونەرە بە كەلكى چى دى، يان نا؟".

"ئۇدەم ھېچ بېرىم لىنە كۆردەۋە. پاشان ۋە ختېك بە سال دا چووم دەستم كرد بە بېر كۆردنەۋە."
"ئىستا چۆنى تىدەگەي، ئەم ھونەرە وردەي تۆ كە ھېچ كەس نىەتى، كەلكى چىيى بۆ تۆ ھەبوۋە؟"
زۆرم بېر لى كۆردۆتەۋە، بەلام ماۋەيەكى زۆر نەم تۈانىۋە ۋە لامىكى بۆ بدۆزمەۋە."
"پاشان؟"

"پاشان لە پېر بە فكرم دا ھات."

"چىت بە فكردا ھات؟"

"لە خۆم پرسى ژيان بە كەلكى چى دى؟ مورپتەزاغا ئەتۆ پىم بلې ژيان بە كەلكى چى دى؟"

مورپتەزاغا چەند لە حزەيەك بېدەنگ بوو. ديسان چاۋى لە چاۋى عەلىيەۋە بېرى و پاش تەماشايەكى درېژ، لە حالېك دا لەدلەۋە پىدەكەنى بن پىلى عەلىي گرت:

"بەراست عەلى، ژيان، ئەۋ ھەموو لە مەرگ ترسانە، بۆ ژيان ئەۋەندە خۆ نزم كردن، زولم كردن، مالى حەرام خواردن و پياۋكوشتن بە كەلكى چى دى؟ پاشانىش يان شارۆچكەيەكى ئاۋا، يان گورپىكى تەنگ پېر دەكەين لە بۆگەن. ئاي، مەيتى بىيادەم ئەۋەندەي بۆن ھەبوو و ئەمن نەم دەزانى، لە كەلاكە سەگ خەراپتر. ئەمنىش رۇژىك ئاۋا بۆن دەكەم؟"
"خا نەكا!"

"بۆچى، بۆچى... رەنگە لەمەش خەراپتر بى... عەلى!"

"فەرموۋ ئاغا."

"لىت ۋەسىەت بى ئەگەر حەمەدۆك كوشتمى، دەسبەجى بى ماتلى بىم نىژە."

"حەمەدۆك تۆ ناكورئى."

مورپتەزاغا لە كاتېك دا سى جارى پى بە زەۋىدا دەدا، گوتى:

"دەم كورئى، دەم كورئى."

خىزى بن پىي بەم لاۋ لادا بلاۋ بوۋەۋە.

"ئەمەيان ئىدى نازانم ئاغا."

"راستە ئەتۆ نازانى. نازانى. بەلام دەبىنى. لەم شارەدا ئىستا تۆرەي مەنە. بريا ھىندەم سەر ناۋىشتبايە سەر."

عەلى قسەي نەدەكرد.

ماۋەيەكى زۆر لە لىۋارى رووبارو باغە پرتەقالەكان دا گەران. چوونە گوندەكەي خوارەۋە. تەماشاي پرتەقال و لىمۆ نارنجەكانى مورپتەزاغايان كرد. پرتەقالەكان ھىشتا چوك بوون. ھەر يەكەي ھىندەي ھىلكە كۆترىك. مورپتەزاغا باسى نەكرد. بەلام ئەم باغەشى لە دۆستە ئەرمەنىيەكەي پىگەيشتبوو.

بە بىستنى بانگى نيوەرۆ لەدوورەۋە، لە جىي خويان راۋەستان. ھەتاۋ لە شووشە پەنجەرەكانى شارى دەداۋ رەنگدانەۋەكەي دەوروبەرى رووناك دەكرد. نەك ھەر شارۆچكە، بەلكو دەوروبەرىشيان ھەتا دوور، ھەتا لىرەۋارەكەي سەرەۋە لەۋ رەنگدانەۋەيەدا دەدرەۋشا.

"خەرىكن نوژى دەكەن."

"تاۋىك دواتر عەلى سەفابەگى دەنىژن."

خزمان و ره عیه ته کانی عه لی سه فابه گ جه نازه که بیان به زه حمهت هه تا مزگه وتی برد، ته نانهت یه کیک له وانه ش که تابووته که ی هه لگرتبوو، بی هوش بوو، و تهرمه که له سه زه وی که وت. به هه زار زه حمهت بردیانه مزگه وت و له سه به رده نویژیان دانا. له بهر بونی زور، مه لا حازر نه بوو مه یته که بشوا به لام یه کیک له پیاوه کانی عه لی سه فابه گ ده مانچه که ی هه لکیشاو سی گولله ی به بن پیی مه لاره نان. له ئاکام دا مه لا له حالیک دا له ترسان ده له رزی چهنه قاپ ئاوی به سه تهرمی عه لی سه فابه گ دا رشت و کاره که ی ته واو کرد. له سه فی نویژی مردوو دا شه ش که س مابونه وه هه تا گه یشتنه گورستان ته نیا سی که س به دوا ی جه نازه که وه مابون.

دهرگا و په نجه ره ی ماله کانی شار توند توند داخرا بوون. وه ختیک ئه و دووانه گه یشتنه وه شار، شاره که چول و بیده نگ بوو. حاشا له پیشیله یه ک یان سه گیکیش. ئه وه نده بیده نگ بوو ده ت گوت هه موو بوونه وه ریکی زیندوی ئه و شاره هه زار سال له مه و بهر، له بهر ئه م بؤگه نه له بران نه هاتوو ه ئه وی یان به جی هیشتوه.

"هیشتا بون دی".

"به لی ئاغا".

"به لام که متر بووه".

"سبه ینی جلکه کانت وه رده گرینه وه".

"باشه سبه ینی ئاغا".

"سبه ینی ئه سپه که ش له کیلگه را دیننه وه. تازه یه کیکم نارده کیلگه".

"زور سوپاس ئاغا".

موسليم كورپه شوانه ويٺلهى چارده ساله له دويٺى شهوى وه تا ئيستا له م بناره دانيشتبوو، جار جار خهوى لى ده كه وت، به لام به شى زورى به خه بهر بوو، و له خووه چاوه پروان بوو، داردهسته به خه لووز نه خشاوه كهى هه تا قامكى لاقى له پيش خوى دريژ كردبوو. كه په نكه كهى كه ويٺهى هه تاوى به رهنكى نارنجى له سهر سنگى نه خشابوو، له په ناى خوى به سهر گوٺى يه كه دا دابوو. سه گيكي زهر دو گه وهى بهر ميگهل سهرى وه سهر چه مؤلهى كردبوو، و له بن شاخه كه له قورژنيك خه وتبوو. ئه و بزمارانهى له قه له ده كهى مى درابوون، هيٺدى خه نجه ريك دريژ بوون. مه رپه كان له ده شته پان و سه وزه كهى خواري دا كه تاق تاقه دارى لى پروابوون، مؤلبيوون. گوٺى يه سووراوى يه كان له و شوٺنه وه كه كورپه كهى لى خه وتبوو هه تا دوندى كيوه كه سه رانسهرى بناريان داپوشيبوو. هه تاو كه بهرز ببوو تيشكى خوى به بهر بلاوى و دل فره وانى به ده وروبهردا بهر له لا كردبوو، و ليٺه وارو شاخ و بهردو ئاسمانى پر له تيشكى سوور ده كرد.

موسليم ئه و كورپه شوانه ويٺله يه ئارامى نه بوو. هه ر تاوه ناتاويك هه ل ده ستاو هه تا دوندى شاخىكى بهرز كه كه وتبووه رۆژئاوا، پى هه ل ده گه راو له وي رابه چاوه پروانى يه وه چاويكى له و جوگه ئاوه باريكه كه له رۆژه لاته وه به خواره پيچه ده هات، ئه و ليٺه واره كه به هه زاران رهنكى سه وزه وه هه ل ده قولى و شه پولى ده دان و ئه و جاده يه كه له بنارى روتنهى كيوه كهى ئه و بهر وه پى هه ل ده گه راو به وديوى كيوه كه دا شوږ ده بووه وه، ده كردو ده هاته وه له په ناى كه په نكه كهى دريژ ده بوو. رهنكى روخساريشى بهرده وام ده گورپا. دوي شه وي له نيو دارستان، له پشت شاخىكى بلينده وه كه له وي هه بوو، ده نكى ته قه يه كى بهر بلاو هه ستاو دوايه بيده نگ بوو، لاي به يانيش له ده شتايى يه كهى خواري له و شوٺنه كه مه رپه كانى لى بلاو ببوونه وه هاواريك هه ستاو به دواى ئه و هاواره دا ده نكى سى تفه نگان هات.

موسليم شوانى هۆبهى سارى كه چيلى بوو. هۆبه كه له جيى هه ميشه، واته له دۆلى گه ورهى قزل كارتال لاي رۆژه لاتى كيوه كه هه لى دابوو. راست له نيوه راستى له وه رپه گهى سه رسه وزو له بن شاخىكى گه وره كه راست له بن لووتكهى كيوه كه بوو، كانياويك هه ل ده قولى كه كه فه سپى يه كهى به ده وروبهردا ده پرژاند.

له دويٺى شه وي وه بيده نكي يه كه به سهر هۆبه كه دا كشابوو. هه مووان به سرته قسه يان ده كرد، هاتوچو له چادريكه وه بو چادريكى ديكه، شله ژان، كه ميك ترس و شادمانى يه كى زور. موسليم شوان ئاگاي له هه موو شتيك هه بوو، مه رپه كانى كيشابوو ئه م لايه و له دويٺى ئيواري وه چاوه رپى بوو. ئه و، ترس و شادمانى هۆبه كهى به هه موو گيانى خوى هه ست پى ده كرد. كه س له و باره يه وه شتيكى پى نه گوتبوو، كه سيش داواى لى نه كردبوو كه بلئ: كورپه، موسليم! وا بكه و وا مه كه. له چاوه سه وزه چيمه نى يه كانى دا شادمانى و چاوه پروانى پيكه وه شه پولى يان ده دا. قسه ي خومان بى جاروباريش ترس و به دواى ويش دا هه ستيكى به ژان له هه ناوى ده گه را، به لام نهى ده زانى چ بكا. هه ركه س له خواره وه، له هه ر نوخته يه كى چوكووراوا را ده هات ده بوو به و رى يه دا تى په رپى كه به نيو دارستان و به بن بهرده لانه كه دا ده رپويشت و چومىكى چووكه له شى به په نادا راده برد. ئه م جاده يه كه ته واو ده بوو، ده گه يشته ريگايه كى ديكه. ئه م ريگايه به مه لبه نديك دا تى ده پهرى كه مه رپكى زورى تيدا بلاو ببوونه وه. ئه م جاده يه يان ده گه يشته دۆلى قزل كارتال يان تيكه ل به و رى يه ده بوو كه له كيوه كه به وديودا ده رپويشت. موسليم كه وتبووه هه ناسه بركه و دلى خيرا خيرا لى ده دا.

ماوه په کی زور هر له و جیی لیدی بوو، له سهر زهوی، له نیو گوله گویندی په کان دا نووست. له بن چله گویندی په کان کومه لیک خالخالوکه به خالی سوورو پر شه وه تیکیا نه وه داویشته. هر به و جوره که گوله سووراوی په کان د دره وشانه وه و تیشکیان داویشته، خالخالوکه کانیش سوورتر بوون وه که مه شخه لیک سوور د دره وشانه وه.

موسلیم شوان به په له بوو. چاوی له هه موو تارمایی په کی چووکیش هه ده بری و گوئی بو هر ده نگیکی سووکیش هه له ده خست. مه په کان له ده شتایی په کی خوارای به نارامی ده له وه پان، و سه گه که له په نای خوی و هر که وتبوو. که میکی برسی بوو، به لئی به لام له بهر بی سه بری و چاوه پروانی خه ریکی خو تیرکردن نه بوو. سه ره نجام دهستی دایه نه و کوجه له په که له پشتی خوی به ستبوو، و رویشته خوارای بو لای مه په کان.

مه ریکی ره ش به شی گه و ره ی گرت و دهستی کرد به دوشینی، و هختیک کوجه له که پر بوو له شیری گهرم و که ف کردوو، گه پرایه وه کن که په نکه که ی که وینه ی خوره تاوی له سهر سنگی بوو. نانی له خورجینی دهره پناو دهستی کرد به خواردنه وه ی شیری بوون خوش. هه ور یکی سپی له ژور دارستانه وه به ره و خوار ده چوو. شنه بایه کی نه رم هه لئی کردو خستیه وه. هه تاوی به ربه یانی هاوین به ره به ره رووناکایی خوی بلاو ده کرده وه. لیره وار به سه وزایی زوریه وه و گوله گویندی په کان به ره نگی جوانیانه وه تیکه ل ببوون و هه لمیان لئ هه له ده ستا. لیره وار لیره وه له بناری کیوه کانه وه تا خوارای، بگره تا چوکوراوا راکشابوو، و نه و گوله گویندی یانه ش که بناره رووته نه که یان داگرتبوو، به تیشک هاویشتن و ره نگی سووراوی و شین و سووره وه له گه ل په اوویزی زیرکفتی هه تاو هه تا دوندی کیوی ده چوونه سهر. له دوور ده نگیکی نه رم وه گرم و هوپر به شیوه یه که که روون نه بوو چیه ده هاته بهر گوئی. له په رپه پوچکه ی ناسمانی هه لو گه و ره گه و ره کان به جوریک بالیان لیک کردبوونه وه و ده فرین دت گوت له جیی خویان نابزون و به میچی ناسمانه وه چه سپاون. گولیک به لاسکی دریزو هیشووی سووریه وه له نیو دپوه لانی که به ره و هه تاو تی هه ل چووبوو، و گولی کورته بالا، شین و زهره، نیوان برکه گویندی په کان یان پر ده کرد. میشه نگوینه ی گه و ره و درشت، ره ش و به هیز به وزه وزی وه که گرماندن له گولیکه وه ده فرینه سهر گولیک دیکه. بالنده ی چوک و ره نگی، چوک به نه اندازه ی قامکی گه و ره، له گویندی په کی وه ده فرینه سهر گویندی په کی دیکه. موسلیم که تیری خواردبوو، هه سه له ی به سهر چوو، له کاتیک دا نه و هه رگیز بی تاقه ت نه ده بوو. چه ندین سه عات ته ماشای بالنده یه کی چوکه له، پیاویک، میشه نگوینیک، کرمیک یان هه لویه کی ده کرد، له گه ل ژیانی نه وانه تیکه ل ده بوو، و خوی له بیر ده برده وه. ناسمانیش له پیش چاوی گولیک گه و ره ی شین و جوان، یان بالنده یه کی زور گه و ره بوو که باله کانی لیک کردبوونه وه. موسلیم پاش نه وه ی نانی د خواردو تیر ده بوو، ده چوو بنه سوینسه ی هه ل ده که ندن. له گوله سوینسه که را ده ی زانی درشت ترین بنه سوینسه له کوئی دایه و هه لئی ده که ندن. نه و گوله سوینسه ی سیس و وشک بوون بنه کان یان درشت ترو پر شیر بوون. موسلیم به یه که جار ده ی توانی بنه سوینسه کان هه ل که نی، له و کاره دا به ته واوی کارامه ببوو. درشت ترین سوینسه کان له ته نیشته به رده کان، نیو دپوه کان و بن برکه گویندی په کان شین ده بوون. گوله لاسک کورته زهره پر ره نکه که یان نه و نه زهره و بریقه دار بوو، پیاوی ده که به ساند. و هختیک موسلیم بنه سوینسه کانی هه ل ده که ندن، بوئیکی نه ناسراوی هه ل ماوی له خاک هه ل ده ستا که سهری د سووره وه دهره و سه رخوشی ده کرد.

سوینسه هه ل که ندن دریزه ی کیشا، هه تاو به ره و روژتاوا شوپر ببوو وه و نه و هه روا له خوشی هه لکه ندنی بنه سوینسه هه موو شتیکی له بیر چووبوو وه. و هختیک توره که که ی پر بوو له بنه سوینسه پشتی - که نه ختیک و هژان که وتبوو - هه لپنایه وه. ته ماشایه کی خوارای، نیو دارستانی کردو پاشانیش روانیه سهره وه، روانیه نه و هه لویانه که به سهر دوندی

چپاکه وه هه‌ل‌ده‌فرین. ئەمجار دانیشت و به‌خه‌مگینی ده‌ستی به هه‌لکه‌ندنی بڼه سوپسڼه‌کان کرده‌وه. بڼه سوپسڼه‌کان تووژالیکی قاوه‌یی که م ره‌نگی وه‌ک تووژیان به‌سه‌ره‌وه بوو. ئەگەر ئەو پپسته لاده‌چوو، بڼیکی به‌قه‌ده‌ر دهنکه نوکیکی گه‌وره‌و نه‌ختیک گه‌وره‌تر ده‌رده‌که‌وت. بڼه سوپسڼه‌کانیان به‌کالی ده‌خوارد یان له‌نیو شیردا ده‌یان کولاندن ئەمجار ده‌یان خواردن و به‌ده‌رمانی هه‌موو ده‌ردیکیان ده‌زانین. بۆنه‌که‌ی تا ماوه‌یه‌کی زۆر له‌به‌ر لووتی بنیاده‌م ده‌مايه‌وه.

موسلیم له‌لایه‌ک ورده‌ ورده سوپسڼه‌کانی سپی ده‌کردو له‌لایه‌کی دیکه له‌سه‌ره‌خۆ ده‌ی‌جوین و ده‌ی‌خواردن. ده‌م و چاوی ئاره‌ق کردووی وه‌ک گول‌ه گویڼی‌یه‌کان داگیرسابوو، و چاوه سه‌وزه چیمه‌نی‌یه‌کانی وه‌ک چاوی هه‌لۆ به‌رده‌وام ده‌ورو به‌ریان ده‌پشکنی. له‌حزه‌یه‌ک چاوی له سه‌گه‌که‌ی بوو که سه‌ری هه‌لیناو گویی قوت کردن. هه‌ستایه سه‌رپی. له‌لایه‌ک ئەو بڼه سوپسڼانه‌ی سپیی کردبوون به‌مستان وه‌زاری ده‌کردو به‌په‌له ده‌ی‌خواردن و له‌لایه‌کی دیکه چاوی به‌لپه‌وارو ده‌ورو به‌ردا ده‌گپرا. پاشان سه‌گه‌که هه‌ستاو به‌ره‌و دارستان ده‌ستی کرد به وه‌رین. ئەمجار به‌ده‌م وه‌رینه‌وه غاری دایه لای مه‌رپه‌کان. راست له‌وه‌ده‌مه‌دا له‌نیو لپه‌وار مانگ و ئەستیره‌ی برنجیه‌ی کالوی یه‌که‌م جه‌ندرمه‌ دره‌وشایه‌وه‌و کووژایه‌وه‌و به‌دوای ئەوه‌دا یاوه‌ر فارووق به‌سواری ئەسپییکی بۆر له‌لپه‌وار هاته‌ده‌ر. روخساری تووچه دیار بوو. به‌دوای وی دا جه‌ندرمه تهنه‌نگ له‌شانه‌کان وه‌ده‌ر که‌وتن. له‌ته‌نیشت کانی‌یه‌که، له‌لای راست ده‌شتیکی هه‌موار هه‌بوو. یاوه‌ر له‌ئەسپه‌که‌ی دابه‌زی. له‌یه‌که‌م روانین دا، ئەو دووربینیه‌ی به‌سنگیه‌وه هه‌لاوه‌سرابوو ده‌بینرا. ده‌مانچه‌که‌ی راست له‌بن قایش پشتینه سه‌ربازی‌یه‌که‌ی به‌ستبوو. ده‌مانچه‌یه‌کی گه‌وره بوو. چه‌که‌یه‌کی بریقه‌داری له‌پێ‌دا بوون. سمیل‌ه‌کانی گشت بادابوون و سامیکیان دابوو به‌روخساری. جله‌کانی ده‌ت گوت تاویک له‌مه‌وبه‌ر ئوتوو کراون و له‌به‌ری کردوون. جه‌ندرمه‌کان له‌سه‌ر کانی ئاوه‌دانی مانه‌وه‌و مه‌تاره‌کانیان له‌به‌ر پلووسکی دار سنۆبه‌ر پر له‌ئاو کردو خواردیان‌وه. موسلیم بۆ ده‌رکردنی سه‌گه‌که‌ی که به وه‌رین به‌ره‌و جه‌ندرمه‌کان ده‌چوو، وه‌ک بریسکه غاری دا، چووه خوارێ بۆ ده‌شتایه‌یه‌که، سه‌گه‌که‌ی گرته‌وه‌و به‌چاویکی پر له سه‌رسورمانه‌وه له‌جیی خۆی چه‌قی و ده‌ستی کرد به‌ته‌ماشاکردنیان.

سه‌رجووچه‌ی عه‌لی که‌رتیش له‌کاتی‌ک دا کوپه‌ شوانه‌که‌ی نیشانی یاوه‌ر ده‌دا، گوتی: "شوان! ئەمه یه‌که‌م جاره لپه‌ که‌سێک ده‌بینم".

یاوه‌ر سه‌ری هه‌ل‌بپی، ته‌ماشایه‌کی منداله‌که‌ی کرد که نه‌ختیک ئەولاتر راوه‌ستاوو، چه‌ند له‌حزه‌یه‌ک یاری به‌قه‌مچی‌یه ده‌سک درپژه زبۆینه نه‌خشاوه‌که‌ی کردو ئەمجار سه‌ری داخسته‌وه‌و به‌سپایی گوتی: "ئەمه مندالیکه".

عه‌لی که‌رتیش خه‌لکی ئەو دئی‌یه بوو که له‌بناری شوهره‌کاتی کپوه‌که‌ی ئەوبه‌ر هه‌ل‌که‌وتبوو. دئی‌یه‌کی بی ئاوو گیاو بی به‌ره‌م و له‌هه‌ژاری دا داماو. عه‌لی له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌کاتی سه‌ربازی دا ماوه‌یه‌ک خۆی ون کردبوو، زیده خزمه‌تی بۆ دانرابوو. ئەو پاش ئەوه‌ی چه‌ند جار بوو به‌فه‌رمانده‌ری مه‌خفه‌ر، کرا به‌فه‌رمانده‌ری جه‌ندرمه‌ی شارۆچکه. له‌و باره‌یه‌وه زۆر خۆشحال بوو. هه‌رچه‌ند له‌شارۆچکه نه‌ی‌ده‌توانی وه‌ک مه‌خفه‌ره‌کان به‌رتیل وه‌ربگری، به‌لام ئەوه‌ی تا ئیستا په‌یدای کردبوو، به‌شی وی ده‌کردو به‌زیاده‌وه‌ش. به‌جۆریک که ئیستا خانوویه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو. ئەم خانووه‌ی له‌نیو باغی ئەرمه‌نی‌یه‌ک دا دروست کردبوو. ده‌یه‌ویست خۆی بنوینێ و ئەو ناوبانگه‌ی له‌نیو دئی‌ی خۆی دا په‌یدای کردبوو، به‌رپته سه‌رترو له‌سه‌رانسه‌ری چوکوراوا دا ناوبانگ په‌یدا بکا. پوول و پایه له‌به‌ر چاوی بی‌نرخ بوون، له‌فکری ناقیسی خۆی دا ناوو ناوبانگی بۆ بنیاده‌م به‌پووست ده‌زانی. بۆ گه‌یشتن به‌و ئامانجه‌ش ده‌بوو حه‌مه‌دۆک بگری یان بی‌کوژی. ئەگەر

حه مه دۆك كوز رابا يان گيرابا. هه موو شانازى يه كه بو ياوهر ده بوو به لام به هه رحال به شيكى هه رچه ند كه ميش با, به و ده برا. بيينه سهر باسى وهكيل باشى عاصم. ئه و نه وه دوای ناوبانگ كه وتبوو, نه وه دوای شانازى. له جي دا ئه و له ژيانى خوى بيزار ببوو. جگه له وهش, ئاشقى حه مه دۆك بوو, ئاشقى ئه و خوینخۆره كه ژماره يه كه له شه خسيه ته به نرخه كانى كۆماره ساواكه مان وهك عه بدى خان, هه مزه فهندى و عه لى سه فابه گى كوشت, بئ ئه وهى گوى بداته گريانه كه يان. گولله ي راست له گلينه ي چاويان دا, له شى منداله ساواكانيانى له بييشكه دا به سه رنيزه دابيژدابيژ كرد, زمانى ئاغاو به گه كانى له بن را برى و دارى ده و ئينسانه شه ريفانه برى.

ئهم چيايانه پر له چه ته بوون. سه رجووخه عه لى كه رتيش باش ده ي زانى كه نابى سهر باويته سهر زور له و ده سته ريگرانه. ياوهر فارووقى مسته فا پاشا سه ولت به جيى خوى, ته نانه ت عيسمه ت پاشاش نه ي ده توانى كارى وا بكا. چونكه زور له و تا قمانه پياوى به گ و ئاغاكانى چوكوراوا بوون. هيئديكي شيان چه ته ي بئ كه س و كار بوون. حه مه دۆك به ناوبانگ بوو, هه ميشه فه قير وه ژارو جووتياران پشتيوانى يان لئ ده كردو وهك گيانى خويان و گلينه ي چاويان ده يان پاراست. به لام ئه وانى ديكه هه رگيز ياريدى كه سيان نه دا بوو... نه ياريدى ئاغاكان و نه ياريدى جووتياران... ئه وانيان ده كوشت, به لام ژماره يان له چياو به نده نان زور بوو. هه رچه ند هه موو مانگيك پينج تا ده كه سيان لئ ده كوزان, به لام ديسان دوايى يان نه ده هات.

عه لى به چه ته كوشتن و به وه كه گولله يان له نيو چاوان ده دا, به ناوبانگ بوو. هه ر له ئيستاهه ناويان نابوو قه سابه ريگران و عه لى كه رتيشى له خوابى خه به ر. له نيو جه ندرمه كان دا بو داركارى كردنى جووتياران و به تاييه تى چيان شيان كه سى نه ده گه يشتى. له ماوه ي خزمه ت له مه خفه ره كان دا به جوريك له فه لاقه كي شان دا كارامه ببوو, كه فه لاقه كي شه كانى ئه نكه ره ده بوو ده سال له بن ده ستي دا شاگردى بكن. درنده و بالنده, مارو هه زارپى و ته نانه ت داروبه رديش له به رده ستي دا وه زمان ده هاتن, هه تا ده گاه به خه لكى لادى. هه ميشه ده ي گوت: خواى گه وره به قوربانى بم ئهم ديها تى يانه ي هه ر بو ليدان دروست كردوه. ده بئ هيئنده يان لئ ده ي هه تا له ده رپى يه كانيان ده ميزن و له بن خويانه وه ده رپن. برپارى دابوو هه تا چه ند سالى ديكه واز له سه رجووخه ي بيئى و له ده شتى ئاناوارزا له نيزيك ئا كچاساز كي لگه يه كه په يدا بكا. هه ر له ئيستاشه وه خهريك بوو ئه و نيازى جي به جي بكاو هه ر بويه ده بوو خوى له زولفو ئه فهندى و عارف صائم به گ نيزيك بكا ته وه.

عه لى كه تيش كه به رامبه ر به ياوهر قيت و بئ جووله وهك به رد, سنگى ره پيش كردبوو, و خه به ردار ويستابوو, گوتى:
"جه نابى ياوهر, مندالان بو شتى وا باشترن. قسه, يان له شيتى ببيسه يان له مندالى."
"ئىستا كه وايه بلئ با بئ".

عه لى كه رتيش به غار دان چوه لاي موسليم. منداله كه له وي راوه ستابوو, قه له ده ي سه گه كه ي له ده ست دا بوو, و ته ماشاى جه ندرمه كانى ده كرد. به دينى عه لى كه رتيش كه به غار بو لاي ده هات زور خوشحال بوو, به لام هه ولى دا خوشحالى يه كه ي بشاريته وه.

"ئو سه گه ي به ره للا كه و زوو وه ره, ياوهر كارى پيته".

نيوچاوانى گرژ كردبوو, و ره گى ملي هه ستابوون:

"ئو سه گه ي به ره للا كه و زوو وه ره".

موسليم سه گه که ی به ره لالا کردو دهنگی دا بو لای مه ره کان. سه گ فه رمانی وی به جی گه یاندو چووه لای میگه له که. که رتیش له پیشه وه و موسليم به دوی دا هاتنه لای یاوهر.

یاوهر سه ری هه لایناو پاش ئه وه ی له سه ر تا پی له موسليمه وه راما, گوئی:

"ئه تو خه لکی ئیره نی, لیره چ ده که ی؟"

موسليم له حالیک دا رهنگی سوور هه لگه رابوو, و دهست و لاقی ده له رزین. وه لامی دایه وه:

"شوانم."

"له کوئی داده نیشی. له کام عه شیره تی؟"

"خه لکی ساری که چیلیم."

"ساری که چیلی عه شیره تی کی یه؟"

"عه شیره تی خو مان."

یاوهر پی که نی:

"له که نگیوه لیره ی؟"

"شه ویک و دوو روژ ده بی."

"سواریک, پیاویک, پیاویکی چه کدار, پیاویکی بریندارت نه دیوه بی ره دا تی په ری؟"

"که سم نه دیوه. نه گهر له که سیک ده گه رین ده بی له و خوارانه بی."

"تی گه یستم جه نابی یاوهر. ئه م توونکه سه گه درو ده کا."

"ئه تو دوی شه وی گوئی له دهنگی ته قه نه بوو؟"

"گویم لی نه بوو."

"چون ده بی. چون گوئی لی نه بوو؟ له نیو لیره واردا دهنگی ته قه دنیای پر کردبوو و شه ر بوو. چون گوئی لی نه بوو؟"

"خه و تبووم. خه وم زور گرانه."

"ئه تو چون شوانیکی که ده ته وی گورگ مه ره کانت نه خوا؟"

کورپه شوانه که گوئی:

"نایان خوا" و به شیوه یه کی پی هه للا گوته وه گوئی:

"زه رده ی ده بی نی؟ ده گورگان به جاریک ده خوا. لینگی په یدا نابی."

ئه و "زه رده" یه, سه گه که ی موسليم وه ک ئینسان و ابوو, هه موو شتیکی ده زانی, تی ده گه یشت, بیری ده کرده وه. هه ر ئه وه نده بوو قسه ی نه ده کرد. له وانه ش بوو ئه گهر بی ویستایه بتوانی قسه بکا.

"زه رده ی ده بی نی, ده توانی حه و توویه ک, ده روژ, سی مانگ میگه لیک به ریته کیو و ناگای لی بی. شوانیشی ناوی.

ده ی بی نی؟ ئه گهر ئه من بخه وم و مه ترسی یه کی چوکه له بیته پیش, جا مار بی, دوویشک بی, بنیاده میک بی, دی و به سپایی قولم ده گری و خه به رم ده کاته وه."

"ئه مشه و خه به ری نه کردیه وه؟ دهنگی ته قه ی گوئی لی نه بوو؟"

"ئه گهر گوئی له دهنگی ته قه بایه وه خه به ری دینام."

عەلى كەرتيش نەراندى:

"وہخەبەرى ھېناوہ، بەلام ئەو درۆ دەکا کہ دەلئى گويم لئىنەبووہ."

موسليم وہلامى داہوہ:

"ئەگەر گوئى لئىباہ وەخەبەرى دېنام. حەتمەن گوئى لئىنەبووہ. ئەو دەنگى تەقەى تەفەنگ دەناسى، چەتە، جەندرمە، پياوى چاک و خەراپ لئىك دەکاتەوہ. ماوہيەك لەمەوبەر لەو خوارە لەنئو نزار مىلئى يەكئىكى گرت، کابرا خەرىك بوو بخنكى. ئەو کابرايەى باسى دەکەم کچئىكى بەدناوى ھېنابوو، دوايەش لەت و کوتى کردبوو. زەردەى من لەو زەردانەيە. ئەو بەگزا دەى سەگانە."

"سەگەكەت زۆر خۆش دەوئى؟"

"لە ھەمووان پتر. ئەو ھاوالئى منە."

عەلى كەرتيش بە گالئەپئى کردنەوہ گوئى:

"جەنابى ياوہر ئەو سەگە بابيەتى، داىكيەتى."

دژکردەوہى موسليم بەرامبەر بە عەلى كەرتيش توندو زبر بوو، موسليم ئەوى باش دەناسى، ھەر كە بوو بە سەرجووخە بە خۆى و پازدە جەندرمەوہ چوہ دئىيەكەى خۆيان و سئى شەوو روژان خەلكى داركارى کرد.

"چۆنى تئى دەگەى؟"

"درۆ دەکا، جەنابى ياوہر. ئەم كورپە دەزانئى حەمەدۆك بۆ كام لا چوہ. با تاقىقى لئىكەين."

ياوہر بە ھيمنى گوئى:

"تاقىقى لئىكە."

"لئىرە، يان لەنئو لئىرەوار؟"

ياوہر گوئى:

"ھەر لئىرە، لەو خوارە، بزائم ئەو شىت و پئتەى چۆن وەزمان دئىنى."

كەرتيش بە نەرمى و ميھرەبانى لە موسليم نيزىك بووہوہو گوئى:

"بروانە كورپم، دوئىئى بەيانى تارىك و روونى، كابرايەكت نەدى كە تەفەنگى پئى بوو و سوارى ئەسپئىكى خەنەيى بوو، ئەسپئىكى خەنەيى رووت، كە خئىرا بە پئشت دا تئىپەرئى؟ ئەو پياوہى سوارى ئەسپەكە بوو، نەختئىك لە تۆ بەخۆوہترە... بلئى كورپم. بروانە، راست لە دارستان ھاتە دەرى و بۆ لائى تۆ ھات، ئەتۆش لە دەنگى پئى ئەسپەكە وەخەبەر ھاتى. يان سەگەكە خەبەرى کردىەوہ. ئەتۆش وەختئىك وەخەبەر ھاتى، سوارەكەت دى كە بە توندى دەروئشت. ئەو سوارە بەرەو كام لا چوو؟"

"ئەمن نەم دى."

"ئەتۆ نەت دى؟"

"بە ھىچ جۆر."

"ناوت چيە كورپم."

"موسليم."

"كورپم، موسليم، ئەگەر راستى نەلئى بۆت خەراپە ھا! "

"هیچ سوار یکم نه دیوه".

چوار جه ندرمه زور له میژ بوو ناماده و چاوه پروان بوون. ئه وی هه ره مل ئه ستوریان دارده ستیکی به دهسته وه بوو.
"رای کیشن".

ده سبه جی موسلیمیان له عهرزی دریژ کردو قایشه تفهنگیکیان له لاقانی هالاند.
"کاله کانی له پی ده رین".

کاله و گوره وی به کانبیان له پی داکه ندن و دوور فری یان دانه سهر چله گوینی به ک.
"دهست پی بکن".

جه ندرمه قه له وه که به هه موو هیزی خوی داره ئه ستوره که ی له لاقی منداله که - که به قایش تفهنگ به سترابوو-
راکیشا.

"دیشان لی ده".

ئه و جه ندرمه زه لامه به هه موو تینی خوی داره که ی له به ره پی موسلیم راده کیشا. به لام نه ی ده توانی لیوی ئه و منداله
بو دهنگیک لیک بکاته وه.

یاوهر به سه رسورماوی چاوی داپچرابوون و ده ی پروانیه ئه و دیمه نه نا ئاسایی به .

سه روچاوی موسلیم شه لالی ئاره ق بوون، ددانی له چیره وه ده بردن، له گه ل هه زه بریک که ویی ده که وت ئه ندما
له شی ری که ده هات و راده چهنی و پاشان شل ده بوو. ئه م وه زعه ماوه یه کی زور دریژه ی کیشا. به لام موسلیم دهنگی له بهر
ده رنه هات. یاوهر به سه رسورماوی و به چاوی داپچراوه وه ته ماشای ده کردو به و هه موو دهنگ نه کردنه ی پتر رقی
هه ل ده ستا. به توور به یی فه رمانی دا:

"عه لی بوخوت داره که وه رگه، ئه مه چ وه زعیکه؟".

عه لی که داره که ی له جه ندرمه زه به للاحه که وه رگرتبوو به هه موو هیزو ته واوی هونه رو وه ستایه تی خوی وه به سه ر
کوره که دا رووخا. به لام موسلیم دیشان مته قی نه کرد.

سه گه که شی هاتبوو و نه ختی که ئه ولاتر له سه ر کانی یه که که ده و رانده وری به پنگه لیکی گولوک شین داپوشرابوو،
راوه ستابوو، و ته ماشای موسلیمی ده کرد که به چاویکی غه مگینه وه له سه ر زه وی راکشابوو، و له په ستا زه بری
داردهسته که ی له بهری پی یان ده درا. سه ری قیت کرده وه و خوی بو شهر ناماده کرد. به لام موسلیم چووکتیرین دهنگی
له بهر ده رنه ده هات و چووکتیرین ئیشاره تیشی نه ده کرد.

یاوهر نه ی توانی خوی رابگری، هه ستاو چوو له بان سه ری کوره شوانه که راوه ستا، روخساری عه لی که رتیش ره ش
داگیرسابوو. ددانی له چیره وه ده بردن و داره ئه ستوره که ی راست ده کرده وه به هه موو هیزی خوی دای ده هیئا.
منداله که جگه له ری که هاتن و راجه نینی ئه ندما دژ کرده وه یه کی لی نه ده بینرا.

سه ره نجام به ره لاقی منداله که خوینیان لی هه ل چورا. یاوهر گوتی:

"سه رجووخه عه لی، بی سووده ئه تو تا ئیستا مه خلوقی وات دیوه؟".

سه رجووخه عه لی که شه لالی ئاره ق بوو به هه ناسه سواری وه لامی دایه وه: "نا" و له حالیک دا به هه موو هیزی به وه داری
داده وه شاندا به منجه منج له سه ری رویشت:

"نا جه نابی یاوهر، له ژیانم دا به لالی وام نه دیوه".

"بلی کورم. ئەتۆ حەمە دۆکت دی. وە نا؟"

ددانەکانی موسلیم داخرا بوون و لیک هەلنە دە پچران.

"بلی کورم ئەگینا سەر جووخە عەلی دەت کوژی، ئەو زۆر کەسی ئاوا لە بن داران دا کوشتووە."

"زۆرم کوشتوون، زۆرم کوشتوون."

ئەو دارەیی لە لاقی مندالە کە دە درا دەت گوت دوولا دیتەو. لاقەکانی خوینیان لێ دە چۆرشا. دارە کە بە تاویک سوور

بوو.

سەگە کە رەق لە جیی خۆی راوە ستابوو. یاوەر کە لە نەکاو چاوی پیی کەوت بە خۆشحالی فەرمانی بە عەلی کە رتیش

دا:

"راوە ستە، راوە ستە سەر جووخە کە رتیش."

سەر جووخە عەلی هەناسە یەکی قوولی هەل کیشاو دەستی راگرت.

"راستی کە نەو."

عەلی کە رتیش دەستی مندالە کە ی گرت و بە زۆر راستی کردەو. موسلیم خۆی بە سەر پیو نەگرت و درێژاو درێژ

کەوتەو سەر زەوی.

"راستی کەو، ئەو توتو کە سەگە ی."

سەر جووخە عەلی، مندالە کە ی لە عەززی بلند کردو بن قۆلی گرت. جەندرمە یەکی دیکە ش چوو بن پیلە کە ی دیکە ی.

مندالە کە لە نیو ئەو دووانە دا وە ک لە شیک ی بی گیان دە چە مایەو. وە کیل باشی عاصم پاش ئەو ی بە چاویک کە هیچی تیدا

نە دە خویند رایەو لە هەو هەل تا ئاخیری سەیری ئەو بە سەر هاتە ی کرد، هەستاو چوو لایان.

"جە نابی یاوەر، ئەم مندالە خەریکە دەمری، بڕوانە خەریکە گیانی دەردە چی."

یاوەر بە راویژیکی توند وە لامی دایەو:

"ئەمە حەوت رووخی هە یە، هیچی لێ نایە، چما نەت دی، ئەو هەموو دارە ی لێ درا جارێک نە ی گوت ئاخ."

کە رتیش گوتی:

"حەوت رووخی هەن."

یاوەر گوتی:

"ئەم دە زانم چۆنی وە قسە بینم."

ئەو دەم دە مانچە کە ی هەل کیشاو بەرەو سەگە کە کە لەو ی راوە ستابوو سیرە ی لێ گرت.

"کاک ی شوان، ئیستا چاوت هە لێنە، جوان چاوت بکەو و تا بزانی تاویکی دیکە چ دە قەومی."

راویژە کە ی، وە ک تیغ دە ی پری. پڕ بوو لە رق و سەر کە و تن و خۆشحالی.

مندالە کە لە سەرە خۆ چاوی هە لێنان. تە ماشای دە مانچە کە و یاوەر سەگە کە ی کرد. یاوەر نە راندی:

"ئیستا بلی بزنام. ئەگەر ئیستا راستی یە کە ی نە لێی سەگە کە ت دە کوژم."

مندالە کە چاوە کانی تیژ کردن. خیرا تە ماشایە کە ی سەگە کە ی و دە مانچە کە کە لە بەر تیشکی هە تاو دە درە وشایەو و

شە پۆلی دە دان و سەری سمیلە کانی یاوەر ی - کە دە لە رزین - کردو گوتی:

"زەر دە ی مە کوژە، ئیستا دە ی لیم، حەمە دۆکم دی."

ياوهر به پيکه نينه وه گوتی:

"ها! ئاوا. بی هینن".

ئهمجار چوو وه جیگا که ی پیشووی له سهر سه کۆیه ک دانیشته. مندال که یان هیئاو رووبه پرووی دایان نا.

"به چ را زانیت حه مه دۆکه؟"

"تفهنگی پی بوو".

"چی دیکه؟"

"ئه سپه که ی خه نه یی بوو".

"چی دیکه؟"

"مندالیک بوو به قه د من".

"چی دیکه؟ به ره و کام لا رویشته؟"

مندال که له حالیک دا رۆژئاوای نیشان دها گوتی:

"ئاوا رویشته... ئه من ده زانم چوو ته کویش".

"چوو ته کوئ؟"

"باقر گدیگی به هیه، ئه شکه وتیکیش هیه که چه ته که چهل به خوی و نۆزده که سه وه، له وئ دان. حه مه دۆک چوو

ره گهل وان که وئ."

"ئه و هه موو شته ی له کوئ ده زانی؟"

"ئه وان باسیان کرد".

"کی؟"

دوینئ چه ته که چهل له سهر ئه م کانی به قسه ی ده کرد. گوتی حه مه دۆک دئ. وه لامی ناردوه. له ئه شکه وتی باقر

گدیگی چاوهر وانی ده بین. پاشان لیان دا رویشتن. ته قیله ی سووریان له سهر بوو.

"زۆر باشه، بۆ زووتر نه ت گوت؟"

"زۆر تر سابووم".

ياوهر هه ستایه سه رپی، نه ختیک ماسوولکه کانی له بهر یه ک کیشانه وه و پاش ئه وه ی چه ند جار له سهر نووکی په نجه ی

خوی ههل ته کاند، خوی فری دایه سه ر ئه سپه که ی که له نيزیک خوی بوو، و فه رمانی وه ری که وتنی دا. ئه سپه که ی بۆ لای

سه گه که که له جیی خوی چه قیبوو، لی خوری، چه که که ی ههل کیشا، سی ره ی له سه گه که گرت و ده ستی لی کیشا.

سه گه که به توندی قرووسکاندی، که وته جینگلان و به ده وری خوی دا ده ستی کرد به سووران. ياوهر هه موو فیشه که کانی

ده مانچه که ی به دوا ی یه ک دا له سه گه که دان. سه گ که به له حزه یه ک له ده ریای خوین دا نو قم ببوو، بی گیان له سه ر

چیمه نی سه وز که وت. موسلیم که گوئی له ته قه ی گولله کان ببوو، له جیی خوی هه ستاو ده سبه جی خوی گه یانده لای

سه گه که. توپیبوو، وه ک ته رمی ئینسانیک دریزاو دریز به ده ست و لاقی ئاوه لاره له نیو گوینی به کان دا که وتبوو.

ئه وده م که جه ندرمه کان لیان داو رویشتن، موسلیم سه گه که ی خوی له باوه ش گرتبوو، سه ره خویناوی به که ی له سه ر

کۆشی دانا بوو، ده ت گوت لای لای بۆ مندالیک ی مردوو ده کا. له سه ره خۆ له پشتین به ره ژووری راده ژاند.

ئەسپى خەنەيى لە دوور لەسەر دوندى شاخىكى نووك تىژى رەنگ قاوھىيى كالى راوھىستابوو، لەسەرەخۆ كلكى رادەوھىشاندا. سەرچووخە عەلى كەرتىش ھاوارى كرد:

"جەنابى ياوەر، ئەو ئەسپە، ئەسپى حەمەدۆكە، ئەسپەكەي عەلى سەفابەگ. ديارە حەمەدۆك لەو نۆوھىيە. كورە شوانەكە راستى دەكرد: وا ديارە حەمەدۆكى لە ئەشكەوتى باقر گديگى لە داو دەخەين."

ياوەر نەپاندى:

"ئەو ئەسپەي بكوژن."

سەرچووخە عەلى كەرتىش گوتى:

"زۆر دوورە، بەلام ھەر دەبى بىكوژين."

ياوەر دووبارە نەپاندى:

"راوھىستە."

سەرچووخە عەلى كەرتىش لە جيى خۆي راوھىستا. ياوەر ئەسپەكەي دەنگ داو ھاتە لاي:

"تفەنگەكەت وھمن دە. ھەتا ئەتۆ دەگەيە وي، ئەسپەكە دەپوا". بە سواری بەرھو داوئىنى چياكە غارى دا. بنارەكە بەردەلانئىكى شۆرەكات بوو، ئەسپى ياوەر لەو بەردەلانە شۆرەكاتەدا بە زەحمەت دەكەوتە غارو لە پەستا سەرسمى دەبرد. چەند جار ياوەر ترسى رى نىشت كە بەر بىتەو، بەلام بەر نەبووھە. وھختىك گەيشتە بن شاخەكە ئەسپەكەي لە كەف و ئارەق دا نوقم ببوو، و ھەك كوورەي ئاسنگەران دەھەندى. ئەسپى خەنەيى لەسەر دوندى شاخەكە كە بە رەنگىكى ھەنگوئىيەو دەدرەوشايەوھ راوھىستابوو، و ئارام تر لە پيشوو، كلكى رادەوھىشاندا. ياوەر پاش ئەوھى لە خواری را بەرھو سەر جوان سىرەي لىگرت، دەستى بە پەلەپىتكەدا ھىنا. لەگەل دەست لىكيشان ئەسپى خەنەيىش لە چا و لىك نانئىك دا ون بوو.

ياوەر زۆرى سەر لەو كارە سورما، تەماشاي چەپ و راستى كرد، شوئىنەوارئىك لە ئەسپەكە نەبوو. وھختىك دەگەپرايەوھ لاي پياوھىكانى كە چاوھىروان بوون، زۆر توورە بوو. گوتى:

"يانى چى. نەم ھەنگاوت."

سەرچووخە عەلى كەرتىش گوتى:

"ئەمن لىرەرا تەماشام دەكرد. ھەر كە تۆ تفەنگەكەت بە شانتەوھ نا، ئەسپەكە ون بوو: ئىدى نەم زانى بۆ كوئى چوو، چىي لىھات. بە دەردى دىھاتىيەكان دەلئىن ئەم ئەسپە جادوويە."

ياوەر نۆوچاوانى تىك ناو سميلاھىكانى لەرزىن. لە حالئىك دا تفى لە عەرزى دەكرد، گوتى:

"نەم ھەنگاوت، رۆيشت. زۆر لەمىژە ماوزەرم ناويشتوھ. برىا وھكىل باشى عاصم لە جياتى من تەقەي لىكردبايە."

وھكىل باشى عاصم بە زەردەخەنەوھ گوتى:

"حاشا ياوەر، حاشا. وھختىك ئەتۆ نەت توانى بىھەنگىوي، ئەمن بەھىچ جۆر نەم دەتوانى. ھەرھەك سەرچووخە عەلى

گوتى، كاتئىك ئەتۆ تفەنگەكەت راداشتى، ئەو ھەك ميو نەرم بوو، بوو بە ھىلئىكى درىژو خىرا خزىيە نۆو بۆشايى و

رؤیشت. ئەو ئەسپێکی زۆر بەدەفەرە. ئەو ئادەمە که کووژرا... یۆباز ئوغللی و مەلا فەرهاد لەسەر ئەمە کوشتیان، لەسەر ئەم ئەسپە...".

"ئادەمی بەستەزمان گیانی لەسەر ئەم ئەسپە دانا، خوا عافووی کا عەلی سەفابەگ دەیگوت ئەو گەورەترین راوچی و تەفەنگچی بوو. یەکی ئاوا چەند سالی رەبەق وەدوای ئەم ئەسپە کەوت و نەیتوانی بیکوژی... پاشانیش مەلا فەرهادو خاوەنی ئەسپە که ئادەمیان...".

"مەلا فەرهادو یۆبازئوغللی لە دار دەدەن ئیدی، وانیە؟"

"ئەری، لە داریان دەدەن. سەرۆکی دادگای جینایی پیاویکی زۆر توندە".

"مووی لە ماستی دەردەکیشی".

"دەلین ئەگەر قەرار بیی چەپسیان بۆ بپرێنەو، هەژدە سال دەستیان ماچ دەکا".

"ئەوان لە دار دەدەن".

"بریا زووتر لە داریان دابان. ژانە سەرمان بۆ دروست دەکن".

"چ ژانە سەرێک".

"حەمەدۆک".

یاوهر پێکەنی:

"حەمەدۆک؟ ئیستا ئیدی زووی دەگرم".

"ئەم جارەیان ئەمن زۆر لە حەمەدۆک دەترسم".

"لە زۆر داوو تەلە دەریاز بوو. ئەگەر بیلین ئەمجاریش لە دەستمان دەرچی، زۆرمان ژانەسەر بۆ دروست دەکا".

"وەک ئەسپەکهی، وانیە وەکیل باشی؟"

وەکیل باشی عاصم بە پارێزەوێ زەردەیهکی کردو گوتی:

"نازانم، مەعلووم نابی".

یاوهر ئەسپەکهی لیخوپی. وەکیل باشی عاصم لەلای راست، سەر جووخە عەلی کەرتیش لەلای چەپ و جەندرمەکان بەدوای دا دەرؤیشتن.

"وەکیل باشی عاصم! بە باوهری تۆ کوپە شووانە که راستی دەکرد؟"

وەکیل باشی عاصم گوتی:

"نازانم، کەس سەر لە کاری ئەمانە دەرناکا. لەوانەشە بۆ دوورخستنهوهی ئییمە لە حەمەدۆک...".

"زۆر باشە، ئەدی ئەو هەموو لیدانەیی بۆچی خوارد؟"

"بۆ ئەوێ ئییمە باوهر بکهین".

"کەمی مابوو بمری".

"تەنانەت ئەگەر مردباش... دەلیم جەنابی یاوهر! ئەگەر ئەم جاریش بیلین حەمەدۆکمان لە دەست دەرچی، وەزعمان

شپە".

یاوهر گوتی:

"نابی بیلین دەرچی".

"نه مان توانی برایمه ره شیش بدۆزینه وه".

"چۆنه به دئییه که ی وان دا بچین".

"ئه مشه وه که سئیک بنییرین، بانگی کهینه ئه و بهر، دهره وه ی دئ. ئه و به جیگای حه مه دۆک ده زانی".

وه کیل باشی عاصم بۆی له مل دا:

"ئه و ده زانی".

سه رجوخه عه لی قسه ی هه ردووکیانی بری:

"بروانه هۆوی جه نابی یاوه ر!".

یاوه ر ئاوپی دایه وه و ته ماشای ئه و جییه ی کرد که ئه و نیشانی ده دا. ئه سپی خه نه یی له وی له سه ر شاخیکی

به رده ئه سته ی بریقه دارو دره وشاوه ی به رهنگ هه نگوینی راوه ستابوو، ئارام کلکی راده وشاند.

یاوه ر، هه ر که چاوی پیی که وت گوتی:

"عه لی، بده ماوزه ره که ت".

تفه نکه که ی له ده سته ی رفاند. رکئی له ئه سپه که ی داو سه ره ره ژووور به ره و لای به رده لانه شو ره کاته که هه لگه را. هه ر

که گه یشته بن شاخه که تفه نگی به شانیه وه ناو سپره ی لیگرت، له گه ل سپره گرتن ئه سپه که ش ون بوو.

یاوه ر پاش ئه وه ی ماوه یه که له بن شاخه رهنگ هه نگوینییه که چاوه ری ما، ورده ورده ئه سپی خۆی بو لای

جه ندرمه کان که له خوارئ بوون ده نگ دا.

"چ بوو؟ ئه م جاره توانیم لیی ده م".

سه رجوخه عه لی که رتیش سه ری به ردا بووه وه و بیده نگ بوو.

"بگره تفه نکه که ت، ئه م ئه سپه گالته مان له گه ل ده کا..."

لای ئیواری گه یشته نه سی کانیان.

ئاوی سی کانیان له قه دی چه ند شاخیکی شینی ئه سته م که له به رده لانه کانی دا چله گوینییه کان به چرو پی روابوون

و هه موو برکه گوینییه کانیش گولیان کردبوو، هه لده قوولی و ده هاته خوار. ئاوی ئه و سی کانیه له سی شوین له بن

شاخه که، به که ف پرژاندن دهرده په پی، به خاکیکی شین دا تی ده په پی، به سی شوینی قه لشتیکی سپی دا که خه تیکی

سووری تیدا بوو، ده هاته خوارو به سه ر چه ند ئاوبه ره یه که دا که له داری سنۆبه ر دروست کرابوون، هه لده پرژا، ده ور به رو

بن پلوسکه داره کان گویمیکی چوکه له ی پر له پنگ بوو. لیواره ری و لووسه کانی ئه و گوماوه به چیمه نیکی سه وز

دایوشرابوون. سال دوازه مانگ ئه م چیمه نه له زستان و سه رماداو له قیامه ت و زه مه ریردا هه روا سه رسه وز بوو.

تفه نکه کانیان له په نای ئه و گوماوه که به هه زاران ماسیی سوورو خالدار مه له یان تیدا ده کرد، پی که هه لپه ساردو دانیشتن

تا بجه سیننه وه.

خه ریکی حه سانه وه بوون. یاوه ر دانیشتبوو، و پشتی وه گابه ردیک دابوو که ده نگی عه لی که رتیش هه ستا:

"جه نابی یاوه ر، جه نابی یاوه ر، هۆوه تا، هۆوه تا، له هۆوییه".

یاوه ر که سه ری هه لپی، ئه سپه که ی له سه ر ته پۆلکه یه کی رووته ن دی که له به ر دوا تیشکی خۆر که به ره و خۆرئاوا

ده چوو، وه که ئه لماسیکی ره ش دهره وشایه وه. یاوه ر که راست ببووه وه، گوتی:

"وه کیل باشی عاصم، ئه من ده بی ئه م ئه سپه بکوژم...".

به لّام له سهر قسه كه ي نه پوښت و له و له حزه يه ش دا سه رجوخه عه لي ماوزه ره كه ي بو برد. ياوهر كه تفهنگه كه ي وه رگرتبوو، به ره و دو ليكي قوول كه له خواري بوو، شوږ بووه وه. ئه م دو له باي ده دا يه وه و راسته پري ده چووه خوار بو پشت ئه و ته پو لکه يه كه ئه سپه كه ي له سهر راوه ستا بوو.

ياوهر ئه م جاريش سپره ي لي گرت. نوو كي قه ره و ل و درزي سپه ي له گه ل نيشانه جووت كردن و پاش سپره گرتنيكي زور باش ويزه ي گولله هه ستا. به لّام ئه مجاريش ئه سپه كه له نه كاو ون بوو. ياوهر شه كه ت و ماندوو به ره و سي كانيان ده گه رايه وه كه دهنگي حيله ي ئه سپيک له پشت ته پو لکه كه وه هه ستا و چهند له حزه يه ك له شاخه كان دا دهنگي دا يه وه. ئه سپي ياوهر يش به حيله يه ك وه لّام ي دا يه وه.

له و به ري ده شتاي يه كه ي خواري، به باريكه پري يه كه ي ليواري دو له كه دا سواريك به توندي به نيو تو زو غوباردا لينگي ده داو ده هات.

سه رجوخه كه رتيش گوتي:

"جه نابي ياوهر، ئه وه برايمه پره شه دي."

"به چ را ده زاني؟"

"ئه من له و دووره ش را روينه كه ي ده ناسم. ئه مجار خه به ريكي گرنگيشي بو هيناوين."

وه كيل باشي عاصم گوتي:

"له هه مووي چاكتر ئه وه يه كه زانيويه تي ئيمه ده بي لي ره بين."

"كا براهه كي سه يره."

"جه نابي ياوهر، برايم بنياده ميكي زور سه يره."

"هه موو تاته به ريديك و هه موو پنچكه درويه ك و هه موو داريك چاوو گويي وين."

ياوهر بيده نگ بوو و ئه واني ديكه ش لييان بريه وه و چاوهر واني برايمه پره ش مانه وه.

برايمه پره ش كه له په ناي گو ماوه كه خوي له ئه سپه كه فري دابوو، غاري دا يه لاي ياوهر، خه به ردار راوه ستاو پاش سلاو گوتي:

"جه نابي ياوهر هيندي خه به رم بو هيناوي. راست نو كه سن. بوخوم يه ك به يه ك ژماردوومن."

"حه مه دو كيشت دي، له گه ليان بوو؟"

"نازائم جه نابي ياوهر، ئه من حه مه دو كي ناناسم. له وانه شه له گه ليان بووي. يه كيكم دي وه ك وي ده چوو."

"چون بوو؟"

"له گه ل ئه و تاريخه ي لي ي ده كهن ده هاته وه... چوارشانه، كورته بالا، بروپان... كه واي ماراشييشي له به ردا بوو.

ئه مجار گوره وي ئه ژنوشي له پي دا بوون. ته قيله گولي نكه داره كه ي به لاي راستي سه ريه وه نابوو. چوار قه د فيشه كداني له خوي دابوون. چه كه كه ي فيلنتاي ئه لمان ي بوو. ده ستي راستي له به ر خوي هه ل به ستبوو وه ختيك ده پوښت پشتي كوم ده بوو، وادي ار بوو برينداره."

"وه كيل باشي عاصم، ئه تو چوني تي ده گه ي؟"

"نازائم. خو ئه من نه م ديوه جه نابي ياوهر. به لّام ئه و تاريخه ي لي ي ده كا، له گه ل تايبه تمه ندي يه كاني حه مه دو ك

دينه وه."

عەلى كەرتىش گوتى:

"ئەرى، دېنەو، خۆيەتى، بۆخۆم تەنگم لىدا، لەو بابەتەو چاك دلتىام".
"چۆنى تىدەگەى برايم؟"

"وختىك گرتمان دەردەكەوى ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو نىە. ھەر ئىستا سى كەس وەدوای شوینەكەيان كەوتوون. ئەمشەو
كۆييان پىخۆشە با بچن خۆى لى بشارنەو. ئەوان لە دەستمان دان".

ياوەر فارووق گوتى:

"بەرى بەيانى ئەو وەختە كە لەخەودان".

برايمەپەش گوتى:

"جەنابى ياوەر، ئەمانە ئىدى بۆخۆم دانى. ئەمشەو جىيەكەيان وەك بۆخۆم دام نابىن، دەبىنمەو. زۆر دوور نىن،
فكرى ئەو ھەش ناكەن جەندرمەيان بگەنە سەر".

ياوەر بە ئارامى و بە شىوھى لاواندەو دەستى لەسەر شانى برايمەپەش دانا:

"برايمەپەش. ئەگەر ھەمەدۆك لەنىو ئەو نۆ رىگرەدا بوو، ھەرچى پىت خۆش بوو لىم داوا بكە. ئاغاو خاوەن ملىكەكانى
چوكووراوا دەولەمەندت دەكەن، دەبى بە قاروون. ئەگەر وایان نەكرد، ئەودەم...".

ھىشتا بەيان نەنگوتبوو. تارىك و روون بوو. ئىشك گرى رىگرەكان كە لە تارىك و روونى ھەوادا دەكرا بزانى لاوىكى
بەخۆوھىو تەقىلەى لەسەر، لەسەر قەدە دارىك دانىشتبوو، وا ديار بوو وئىزىنگان دەدا.

برايمەپەش گوتى:

"جەنابى ياوەر، ئەمن ئەو كابرايەى دەناسم، كورە خالەم، پىش ئەوھى بىتتە چەتە كورپىكى پىاو و ئازا بوو، چ بەكەين،
سەرەنجامەكەى ئەوھەبوو كە بە لارى دا بچى، چ بەكەين، چارەنووسى ئەمە بوو. لە گيانى خۆم خۆشتر دەوى".

ياوەر پرسى:

"وەكىل باشى عاصم ئامادەن؟"

"ئامادەين جەنابى ياوەر".

"وختىك ئىشارەتم دانى، لىك را دەست بەكەن بە تەقەو ھەتا بۆخۆم فەرمان نەدەم تەقە رامەگرن. تەنانەت ئەگەر
ھەموو چەتەكانىش كوزرابن".

"بەسەرچاو جەنابى ياوەر".

"سەرچووخە عەلى!"

"ئەمر كە جەنابى ياوەر".

"يەكەم تەنگ ئەتۆ باوى".

"بەسەرچاو جەنابى ياوەر".

"بە يەكەم تەنگ ئەو كابراى لەسەر قەدە دارەكە دانىشتو...".

"بە يەكەم گوللە جەنابى ياوەر".

برايمەپەش ھەناسەيەكى ھەلكىشاو تاوىكى چاك لەبەر خۆيەو گوتى:

"وهى خالۆزا، وهى وهى. وهى به دبەخت، وهى بېكەس، وهى كه رۆژى خۆشت له ژینت دا نه دی، وهى، وهى، وهى، سه ره نجامت ئەمه بوو؟ واى. بریا ههردووك چاوم كوێر بان و ئەم رۆژهم نه دبیايه، هه...".

به يه كه م گولله كه سه رجوو خه عه لى ته قاندى، پياوێكى به خۆوه كه خۆى خر كردبووه وهو له سه رقه ده داره كه دانىشتبوو، له حزه يه ك په رپه هه واو پاشان له م ديو قه ده داره كه به بئگيانى كه وته سه رزه وى. به دهنگى ته قه كه ئەسپى يا وه ريش ماوه يه كى زۆر حيلاندى، له پشت به رده لانه كه وه ئەسپى كى ديكه وه لامى ئەم حيله به قه وه ته ي دا يه وه.

ئەو خزمەتکارەى ناردبوویانە کۆلگە، ئەسپىكى بۆرەى رەسەن ئینگلیزى گرت و لەگەڵ خۆى ھىنايەو. ئەسپەكە پىنج سال بوو. ئەسپىكى پشودرئۆ خوش رکیف و ئارام بوو. لە راستى دا مورتەزاغا پاش ئەو ئەسپەكە بۆخۆى سواری دەبوو، ئەم ئەسپەى خوش دەویست. زۆر تیزرەو بوو. لەگەڵ عەلى بە دەورى ئەسپەكە دا كە لەحەوشەى مالى راگىرابوو، دەسووران و بە سەرسورمانەو سەیریان دەکرد. يانى عەلى دەبوو سواری ئەم ئەسپە بى...؟ عەلى باوەرى بەو نەبوو كە بە چاوى خۆى دەىدى. مووى ئەسپەكە لەبەر تیشكى ھەتاوى بریقەدارى پاییزدا دەردەوشانەو. ئەسپى قەشانى چوارپەل بازوو، بەو چەرخانە كە ئەوان بە دەوریان دا دەدان، سەرخۆش و بە دەماغ كلكى رادەوہشانە.

"عەلى زىنى چەركەسیت پى باشە يان توركمەنى؟"

عەلى بە نارەحەتى دەستى رىك دەخشانەن. سەرى داخست و ماسولكەكانى دەم وچاوى مچوركىيان پىدا ھات.

"نارەحەت مەبە عەلى، ئەتۆ براى منى."

"ھەرچى ئاغا پى باش بى."

"بچۆ ژوورى لەوى ھۆدەيەك پرە لە زىن، ھەركامىكت پى باش بوو ھەلى گرە."

"ھەرچى ئاغا بە سەلاحى بزانی، ھەر كامىكىان ئەتۆ پىت باش بى."

مورتەزاغا جەلەوى ئەسپەكەى لە خزمەتكارەكەى وەرگرت و گوتى:

"برۆ ژوورى زىنە چەركەسىيە بە زىو نەخشاوہ كە ھەلگرەو بىھىنە."

"بە چاوان ئاغا!"

ئەگەر زىنەكەى ھىنا، عەلى ئەوہى دەىدى باوەرى پى نەدەکرد. زىنەكە، زىنىكى زۆر قىمەتى بوو، تەنانەت لە ئەسپەكە خوشى بە قىمەت تر بوو.

"عەلى بۆخۆت ئەسپەكەى زىن كە."

عەلى بە دەستە لەرزۆكەكانى زىنەكەى لە خزمەتكارەكە وەرگرت، چووہ كە ئەسپەكە. وەك سواریكى كارامە و لىھاتوو زىنى لە ئەسپەكە كردو جوان تەنگەى توند كرد.

"سواری ئەسپەكە بە برۆ سەر پردى، بچووہ ئەو جىيانە كە دوینى چووبووينى."

عەلى داگىرسابوو، شەلالى ئارەق بوو و دەستى دەلەرزىن، نە قسەى دەکردو نە لە جىبى خۆى دەبزوت.

"سواری بە عەلى."

عەلى سەرەنجام تىنى بۆخۆى ھىناو وەقسە ھات.

"ناتوانم سوار بىم ئاغا."

"بۆچى ناتوانى؟"

"چونكە ئەمەن رىم ناكەوى سواری ئەسپىكى وا شوخ و شەنگ بىم كە ئى ئاغاىە. ئەمەن حەدم چىە؟"

مورتەزاغا تىي راخورى:

"وست، وست! چما ئەتۆ براى من نى، چما ئەم ئەسپەش ئى تۆ نىە؟ دەسبەجى سواری بە!"

عه لی بیئوهی به خوی بزانی، خوی له سهر پشتی ئه سپه که دیته وه.

مورته زاغا پاشه وپاش کشایه وه، خوی خاوکیش کرد. چاوکی له ئه سپه که کردو چاوکی له عه لی:

"ماشه لالا، یاخوا له چاوی پیس به دوور بی، بویه ده لئین ئه سپی چاک شیاوی پیای پیاهه."

"عه لی."

"فه رموو ئاغا."

عه لی داهاتبوه وه سهر ملی ئه سپه که وه دهنگی ئارام و له سهره خو ده هات.

"سبهینئ جلکه کانت وهرده گرینه وه. ناگان به قه ده وه، فیلینتای ئه لمانی به دهسته وه و کلاوشه بقه ی فووتیر

له سهر... " به شادمانی پیه وه هاواری کرد:

"یا لالا، ئیستا وهری که وه، وه ک بای سه پرسه پر برۆ ده ری شاری و وهره وه کارمان هه یه."

عه لی رکیفی له ئه سپی دار، ئه سپ وه ک گرکی سه رکیش له ده رکی هه وشه ی خزی به ده رو له بهرچاو ون بوو.

مورته زاغا به داوی دا نه راند:

"براقوؤؤ! کاکه."

هه سنه خان، ژنه کانی دیکه، مندالان و میوانانی مائی له سهر به ره یوانی باله خانه که راهه ستابوون و ته ماشای وانیان ده کرد. مورته زاغا هه وشه ی به جی هیشتبوو، هه روا پانایی و دریزایی هه وشه که ی ده پیواو چاوه رپی ئه و سواره بوو که رویشتبوو. سهری به ردابووه وه و بیری ده کرده وه. جار جاریش ته ماشای ده رکی هه وشه ی ده کردو تاویک راده وه ستاو دووباره دهستی ده کرده وه به راویچکان. وه ختی که عه لی هاته وه، ئه و ته نانه ت ناگاشی نه کرد. هه روا له فکروه چووبوو. عه لیش چاوه پروانی ئه وه بوو که ئاغا بی بیینی و پیی بلئی دابه زه. عه لی له بهر ده رگای باله خانه که به سهر ئه سپه که وه چه قیوو و چاوی له ئاغا ده کرد که ده هات و ده چوو و له گه ل خوی ده دوا.

سهره نجام هه سنه خان له سهر به ره یوانه که وه بانگی کرد:

"ئاغا، ئاغا عه لی هاته وه، گویت لی نه بوو؟"

مورته زاغا سهری هه ل بری و به هه به سانه وه ته ماشای عه لی کردو تاویک دواتر ئه و توورپی و نار هه تی پیه ی نه ماو رهنگ و رووی کرایه وه.

"عه لی، براله هاتیه وه؟ ئه سپه که ت چونه، باشه؟"

ئه مه ی گوت و بو لای چوو.

عه لی دوودل بوو که داخوا دابه زئی یان نا. مورته زاغا چه ند هه نگاو دوورتر له و راهه ستا. ماوه یه کی دریز ته ماشای عه لی و ئه سپه که ی کردو تی یانه وه پاما. عه لیش چاوی تیوه بری و چاوه رپی فه رمان بوو.

ئاخره که ی مورته زاغا به زهرده خه نه یه که وه گوتی:

"زور باشه، زور چاک لیک ده کالینه وه. له وه باشتریش نابئ. ئیستا بیی یان نه بی له هه ر حال دا ئه سپیکی وا ره سه ن شیاوی عه لی پیه، باشترین شوینگیری دنیاو برای مورته زاغا."

به هه به ساوی و به چاوکی پر له خو شه ویستی ته ماشای عه لی ده کردو به فکری دا نه ده هات که داوی لی بکا دابه زئی. هه سنه خان له سهری را دیسان بانگی کرد:

"ئاغا بفه رموو عه لی پیه فه ندیی برامان دابه زئی، چاوه پروانی فه رمانی تویه."

مورته‌زاغا که له خوښی‌پیان به دهوری خوئی دا ده‌سوورا، هاواری کرد:

"چی؟ چی؟ حاشا، اسغفرالله. دابه‌زه‌علی، دابه‌زه‌براله...".

بانگی خزمه‌تکاره‌کانی کرد:

"کورپینه له کوین، ئه‌و ئه‌سپه‌ی له کاک‌علی وه‌رگرن".

دوو خزمه‌تکار پیکه‌وه غاریان داو جله‌وی ئه‌سپه‌که‌یان له دهستی‌علی‌یه‌ش‌هل - که له ئه‌سپه‌که دابه‌زیبوو- وه‌رگرت.
"براگیان، علی‌یه‌فندی با بچینه بازار، له پیش دا بچینه لای حاجی سمایل، له‌وی فووتی‌ریکت بو بکریم، ئه‌ویش له‌و فووتی‌رانه که نوینه‌رانی مه‌جلیس له سهری‌ده‌نین".

علی له کاتیک دا به نارچه‌تی سهری داخستبوو، به ترسه‌وه گوتی:

"ئاغا، ئه‌من فووتی‌ر له‌سهر نانیم... هیچ وه‌خت فووتی‌رم له‌سهر نه‌ناوه... بم بووره ئاغا، به قوربانی ئه‌و چاوانه‌ت بم".

"نابی، ئه‌و جلکانه‌ی بوم به دروون داوی به بی فووتی‌ر له‌بهر ناکرین. علی! ده‌ته‌وی له پیش چاوی‌عالمی‌خوای ئابرووم به‌ری؟ خه‌لک چیم پی‌ده‌لین؟ پی‌م بللی خه‌لک چ ده‌لین؟ ده‌لین برای مورته‌زا فووتی‌ریشی‌نیه. وه‌پیشم که‌وه!".
مورته‌زاغا له پیشه‌وه‌و علی به دواي دا له ده‌رکی‌هه‌وشه‌ی هاتنه‌ده‌ر. ئاغا توند ده‌رپویشت و له په‌ستا‌قسه‌ی ده‌کردن:

"چما ده‌بی براله؟ چما کاری وا ده‌کرئ، لیباسی باش له‌بهر که‌ی، سواری ئه‌سپی ئینگلیزی بی، ناگانت به قه‌دی‌یه‌وه بی، علی‌یه‌شه‌ل‌یش بی که هونه‌رمه‌نده‌و وه‌ستای وه‌ستایانی دنیا، به سه‌رکرده‌و شای شوین هه‌لگرانی‌ش ناسراوه، هومی‌دی چوکورواو نووری چاوی مورته‌زاغا قه‌ره‌داغلی ئوغللی بی، به‌لام کلاوشه‌بقه‌ی فووتی‌ر له‌سهر نه‌نی، نابی براله، نابی".

راوه‌ستا، ئاوری دایه‌وه‌و دیسان چاوی - که ده‌ت گوت به دواي شتی‌ک دا ده‌گه‌رین - وه‌ک بزمار له‌بنی چاوی‌علی‌یه‌وه برین و ئه‌مجار گوتی:

"نابی براله، نابی، پیاویکی وا، ئه‌ویش علی‌یه‌فندی‌یه‌ی برام ده‌کرئ سواری ئه‌سپی عه‌ره‌بی نه‌بی، کلاوشه‌بقه‌ی فووتی‌ر له‌سهر نه‌نی، ناگان و فیلینتای ئه‌لمانیی نه‌بن، چما ده‌کرئ کاک علی‌یه‌فندی‌یه‌ی فووتی‌ری نه‌بی، ئه‌ویش ئه‌و شه‌بقه‌یه که ته‌نیاو ته‌نیا نوینه‌رانی مه‌جلیس و پاشا (ده‌ره‌جه‌یه‌که له سوپادا له جیی ژه‌نرال - م -) خانه‌نشین کراوه‌کان له‌سه‌ریانی ده‌نین!".

"به‌سه‌رچاو ئاغا، هه‌رچی ئه‌تو بفرمووی هه‌ر ئه‌وه‌یه".

"ها... ئاوا...؟".

وه‌رپی که‌وته‌وه. توندو به‌په‌له‌په‌ل و شاکه‌شاک ده‌رپویشت، پاشان، راوه‌ستاو له‌گه‌ل علی‌ده‌ستی به‌قسه‌کرد: "کاک‌علی، هه‌ر سبه‌ینی ده‌چینه‌بناری ئه‌وبه‌ری سووله‌میش بو مه‌شقی تفه‌نگ هاویشتن. با ده‌ستمان رابی. هه‌ربینا دیت له‌گه‌ل حه‌مه‌دوک تووشی یه‌کتر بووین. ده‌بی پیش ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌ست به‌په‌له‌پیتکه‌دا بینی، ئیمه له‌دوو لاره‌ده‌ستی پیدایه‌نین... "دوباره‌راوه‌ستا:

"علی!".

"فهرموو ئاغا".

"ئەتۆ دەتوانى گوللە لە نۆۋە پراستی چاۋى بنىادەم بەدى؟"

"جاران دەم تۈانى."

"بە ماۋزەر لە دوورەوھە."

"ئەگەر لەگەل ھەمەدۆك لە راست يەك پرا بېين..."

عەلېش راۋەستابوو. ئەۋىش چاۋى ۋەك بزمار لە چاۋى مورپتەزاغاوھ بېرىوو.

مورپتەزاغا چاۋى لى دەگۈستەۋەو تەماشای چەپ و راستى دەکرد، چاۋى لە خوارەوھ دەکرد، بەلام چاۋى عەلى كە

دەت گوت بە چاۋى ۋىيەوھ نووساون بەريان نەدەدا.

سەرەنجام ئاغا پېر بوو، لە سەرىەوھ پېژاۋ ھاۋارى کرد:

"بلى عەلى، بلى بىرام، بلى چىت لە من دەۋى؟"

عەلېش دەنگى ھەل بېرى و گوتى:

"ئاغا! ئاغا. باش بېروانە من. ئەمن عەلىيەشەلم. ھەمەدۆك و مەمەدۆك ناتوانن لەمن نىزىك بنەوھ. ئىستا كە ئەتۆ بە

من دەلى بىرا، ئەۋەندەم رىز لى دەگرى ۋەك ئىرانىيان كە رىز لە شای خۆيان دەگرن، ئاۋا رىزم بۆ دادەنى، ئەۋى

دىكەى بۆ من دائى، ھىچ كەس ناتوانى تخونت بکەۋى. بە من دەلېن عەلىيەشەل، لەمەودوا بە خەيالى ئاسوودە لى

بنوو، نە لە كەس بترسە، نە باكت لە كەس ھەبى."

پاشان لە حالىك دا دەنگى بلند دەکرد، گوتى:

"ئىستا كە ئىمە لەگەل يەك بوۋىنە بىرا، ئىدى بىر لە تاقى كىرەنەۋەم مەكەۋە چاكە؟ قسەيەكى دىكەت ھەيە؟"

مورپتەزاغا كە چاۋى پېر بېۋون لە خۆشحالى، لە حالىك دا بن قولى ۋى دەگرت، گوتى:

"نا، ئەمن كارىكى خەراپم دەکرد، ترسى گيان... ھەموۋى خەتاي ئەم گيانە شىرنەيە، بەمەۋى، نەمەۋى دەبى بىرم،

بەلام ديسان پىاۋ دەترسى ۋەكەۋىتە پەلەقاژە. داۋاى لى بوردن دەكەم كاكە. ئەمن ھەرىكەم رۆژ كە پىم گوتى بىرا،

دەبوۋە متمانەت پى بکەم."

مورپتەزاغا لە خۆشىيان بالى گرتبۋون. بن پىلى عەلى گرتبۋو و لەگەل خۆى راي دەكېشا.

"بۆنى کرد، زۆرى بۆن کرد."

عەلى گوتى

"دىارە بۆن دەكا."

"باى كىدوھ."

عەلى گوتى:

"دىارە با دەكا، بە تايبەتى پايىزى چوكووراۋا زۆر گەرەم."

"عەلى! "

"فەرموۋ ئاغا."

"ئەتۆ سەعاتى دەخوئىنەۋە؟"

"بەلى دەخوئىنەۋە."

"ئەتۆ سەعاتىكى زىرت پىۋىستە، ئەۋىش بە زنجىرىكى زىرى سەدو چل مسقالىيەۋە، سەعاتىكى لۆنگىز."

عەلی بیدەنگ بوو.

"بەلێ بەلێ، سەعاتیکی وا بۆ تۆ دەبێ. سەعاتەکه دەخەیه گیرفانیکی سوخمەكەت، سەری زنجیره زێرەکه دەخەیه گیرفانهكەى دیکەى و زنجیره سەدو چل مسقائىیهكەش بە بەرۆكتەوه هەلداوهسى".

له حالىك دا سەعاتەكەى خۆى پى نیشان دەدا، له سەرى رۆیشت:

"بروانه، ئاوا، ئەودەم شەوو رۆژ دەدرەوشیتەوه".

"خۆش بى ئاغا... براله".

هیچ شتیك وهك سەعات عەلىیهشەلى كه یف خۆش نهكردبوو، نه جلهكان، نه ئەسپ، نه دەمانچەو ماو زەر. بە بیستنى باسى سەعات كهوتە هەژان، رەنگى روخسارى زەرد هەلگەرا، لیوهكانى لەرزین و لاقى سست بوون. مورتهزاغاش هەستى بەم كه یف سازبوونەوى عەلى كرد.

"بەلێ، هەزار جار بەلێ، سەعاتیکی زێر که بریقەى زێرەكەى له روخسارت بدا".

له میژ بوو گەیبوونە دوکانى حاجى سمایل و لەوێ تىپەریبوون، مورتهزاغا که تىگەیبوو مەسەلەى سەعاتەکه زۆرى عەلى دلخۆش کردوه، لەو بارەیهوه درێژدادپى دەکرد. بن پىلى عەلى گرتبوو و بالایى لەندەهۆرى خۆى بەسەردا چه ماندبووهوه. له حالىك دا ئاگای له حالى خۆى نهبوو له بارەى ئەو سەعاتەوه که دەبوو بىکپى و ئەوه که چ جور سەعاتیکهو چۆن یەكسەر له سويسهوه بۆى دینن، هەژده هەژده قسەى دەکردو چۆنیەتیی سەعاتەکه و ژمارەى بەردەكانى و نەخش و نیگارەكەى و کیشى زنجیرهكەى و جوانییهكەى باس دەکرد.

"پیاویکی ئازا دەبێ چوار شتى هەبن، پیاویکی ئازا ناتوانی ئەم چوار شتەى نەبن. ئەویش پیاویکی بەغیرهتى وهك تۆ. بە براى خۆم بلیم... لەو چوار شتە یەکیان سەعاتە، دووهەمیان ژنیکی جوان و خرۆپەر، سێهەمیان چەك و چوارەمیان ئەسپىکی چاکه که گوێ مەقسەت بێ و مووهکانى بپرسکینهوه".

بازاریان بەجێ هیشت، مورتهزاغا بە کەیف و دەماغهوه قسەى دەکرد، کەمى مابوو له شارۆچکه وهدر کەون. مورتهزاغا دووباره راوهستاو ویستی دیسان بلێ عەلى، که له نهكاو تىگەیشت زۆریان نهماوه له شارى بچنه دەر. "عەلى، له شارى هاتینه دەر. با بگەرێینهوه".

گەرانهوه وه هاتنه دوکانى حاجى سمایل. حاجى سمایل زۆر به حورمهتهوه پیشوازی لىکردن:

"فەرموو، فەرموو، فەرموو ئاغاى چاوپرەشى نه جیب زادهم. له وهتا نه م دیوى چاوم خیل بوون هیندەى چاو له رىیه بکەم: ئەم مەسەلەیهى حەمەدۆکیش... بیستووته دەلین زگی وهك کپوى ئوحد... ئیستاش بۆگەنهكەى له نیو شار، له سەر داران، له سەر خاک و له سەر دارو دیوار ماوه... " دەسبەجیش شووشه کۆلۆنیایهكەى له نیو داخله که دەرھینا، بە مورتهزاغاو پاشان عەلىیهشەل و ئەم جار ژوورى دوکانهکهو سەرەنجام بە خۆى دا کرد.

"بۆگەن دى. حەمەدۆک راست له نیوى چاوى عەلى سەفابەگى بەستەزمانى دا...".

مورتهزاغا دووپاتى کردەوه:

"له نیوى چاوى. حەمەدۆک حەزى له و کارهیه. تفهنگ له هەرکەس بدا، راست له نیوى چاوى دەدا، له سەر خاله رەشەکه. وانیه عەلى؟"

عەلى گوتى:

"پیشەى خۆیهتى".

"ئەرى پېشەپەتى. گۇيا لەمە وداش نيازى وايە لە نۆيۆ چاوى ئاگاكانى ئەم شارە بىدا. وەلامى داوہ. نەزرى كردوہ. بە سەرى پېغەمبەر و بە ناوى خوا سوپىندى خواردوہ. گوتوويەتى: "يەك ئاغا لە چوكورواوا ناھيئەم كە گوللەم لە نۆوہ پراستى چاوى نەدابى. ئەويش بە گوللەى وەرەندىل, جا حاجى بى, مەلا بى, ھەرچى بى بۆ من فەرق ناك".

"خوا بە نسييمان نەكا. پەنا بە خوا كە بە نسييمان نەكا... پەنا بە خوا... موسيبەتە, كارەساتە, بەلايە... غەزەبى خوايە... فەرموون دانيشن...".

بۆ ھەر كامپىكيان كورسىيەكى ھيئايەپېش و بۆخۆشى لە حالتيك دا دەلەرزى دانيشت. سەر پوومەتى لە پشت ريشە تيک چرژاوەكەى سوور داگىرسابوو. حاجى لە كاتيک دا بە ھەژاوى و سەرلى شېواوى ئەو كورسىيەى لە سەرى دانيشتبوو, دەى ھيئايە رووبەرووى وان گوتى:

"كەوايە بەلئىنى داوہ و سوپىندى خواردوہ ھىچ ئاغا يەك...؟ ئاوا كەوايە راست لە نۆيۆ چاويشيان...".

حاجى لە بن ليوانەوہ دوعاى دەخويندو لە پاش دوعايەكەش دەى گوت:

"مەلعوون, شەيتانى لە عين, كەوايە ھەموو ئاگاكان...".

مورپتەزاغا بە پيکەننەوہ بەگوپى عەلىي دا چپاند:

"تەنيا ئەم دەمىم كە گوللەم وە نۆيۆ چاوى ناکەوئ. ئەويش لە ساىەى سەرى تۆوہ. بە حورمەتى ئەو براىەتىيە كە لەگەل تۆم ھەيە".

عەليش دەستى كرد بە پيکەنين:

"بەلئى حاجى ئاغا كەس گوتى ناداتى, بەلام پيم وايە ئەم بەلايە, ئەم شەيتانى لە عينە كە تنيک دەكا".

حاجى دوعايەكى خويندو فووى لەخۆى كردو ئەمجار گوتى:

"كە تنيک دەكا".

پاشان دوعايەكى ديکەى خويندو فووى لەخۆى كردو گوتى:

"فەرمايشتيکتان ھەبوو؟".

مورپتەزاغا دەستى كرد بە ناساندنى عەلى و باسى كە ماللاتى وى بۆ حاجى سمايلەفەندى كرد.

حاجى سمايل گوتى:

"دەى ناسم, عەلياغاي برامان, كئى ھەيە پياويكى وا بە ناويانگ نەناسى...".

مورپتەزاغا پاش ئەوہى گوتى كەس باشى ناناسى, دەستى كرد بە باسى ھونەرەكانى عەلياغا كە چ شوينگيرپيکە, چۆن شوينى تەيرى ھەواو ماسيى دەرياش ھەل دەگرئ. ھەمووى يەك بە يەك باس كردن. ھەتا قسەى دەگرد زياتر دەھەژاو ھەتا زياتر دەھەژا, پتر ھونەرەكانى عەلىي - كە بە ئەقل دا نەدەچوون - ھەل دەدان. ئاخەرەكەى قسەكانى بەم رستەيە تەواو كرد:

"ئەم پياوہ براى ھەقى منە. تەنيا دەسمايەى من لە جیھان داىە. ئىستا شەبقەيەكى فووتيرم بۆ ئەم براىەم دەوئ.

شەبقەى وەكىل و پياو ماقوولان, وەك كلاوشەبقەى عارف صائم بەگ".

حاجى سمايل لە كاتيک دا دەى گوت بەسەر سەر, شەبقەيەكى وام ھەيە, ھەمە, بەخۆشحالى دەريەرى: "ئەمەم

راگرتبوو, نرخەكەى نازانن. با بىبينن و ئەم شەبقە جوانە نەكرن, ئيشەللا ئەندازەكەى بۆ سەرى عەلياغا دەبئ". چوہ

عەمبارى دوكانەكەى و زۆرى پئى نەچوو بە بوخچەيەكى گەورەوہ ھاتەوہ دەر. بوخچەكەى لەسەر ميژەكە داناووہك

شتیکی شکانی تیدا بی، له سه رخو به سه ری قامکان کردیه وه و شه بقیه یه کی ره ش که په ریکی سووری به تهنیشی راسته وه هه بوو، دهرکه وت. به راستی شتیکی سه سوپهینه ر بوو.

مورته زاغا ده سبه جی هه ستایه سه ری و گوتی:

"چهند جوانه، خوا بکا نه ندازه ی سه ری عه لی یه فهنیدی برام بی".

حاجی سمایل گوتی:

"نه ندازه یه"، به سپایی، به سه ری دوو قامکان کلاوه که ی هه لگرت و ئارام ئارام هاته لای عه لی:

"برای به پیز، دهرکری بی زه حمه ت کلاوه که ت لابه ری؟".

عه لی ده سبه جی ئاره قچنه که ی هه لگرت و له سه ر ئه ژنوی خوی دانا. هه ستایه سه ری و سه ری راست کرده وه. حاجی سمایل دیسان له سه ره خو هات کلاوه که ی له سه ری ناو پاشان ته ماشایه کی وی کردو له حالیک دا دهستی لیک ده دان گوتی:

"راست پر به سه ری هتی".

مورته زاغا زور به داوو ناو له عه لی نیزیک بووه وه، چهند هه نگاویک کشایه وه، ته ماشای کرد، داهاته وه، راست بووه وه، به چه پ و راستی دا روانی و گوتی:

"زور باشه، دهستت خوش بی، جه زا که ی ده کا چهند؟".

حاجی گوتی:

"هیچ ناکا، ئیستا شه بقیه که به رن، له ده فته ردا ده ی نووسم".

چایان هیئا، خواردیانه وه، تاویکی دیکه ش له دوکانی دانیشتن، عه لی هیشتا ره ق رامابوو، ته نانه ت ئاوری وه چه پ و راستی خوشی نه ده دا.

حاجی سمایل له حالیک دا ده ی گوت: "ئه فهندم، چه ز نا که ی له ئاوینه دا خوت ببینی؟" دهستی وی گرت و له جیی خوی راستی کرده وه. عه لی دیسان به ره ق راماوی وه که په یکه ریکی بی گیان هه ستا، چوه پیش ئاوینه که. عه لی قیت له بهر ئاوینه که راوه ستا. ئه گهر مورته زاغا نه ی گوتبا: عه لی، براله، کارمان هه یه، با برۆین، له وانه بوو عه لی هه تا روژی قیامه ت هه روا بی جووله له بهر ئاوینه که راوه ستی.

له وی را چوونه لای که وش دروو. که وش دروو که وش یکی لاسک دریزی له چه رمیکی سووری جوان دوریبوو.

عه لی که وشه کانی له پی کردو له نیو دوکانه که دا ده وریک گه را.

"عه لی براله. باشن؟ بو پیت ده بن؟".

عه لی گوتی:

"نه ندازه ن، بژی ئاغا".

"ئیستا بروانه که وش ی پی یه که ی دیکه، که وش ی ئه و پی یه که ئاوایه، ده لئی ترپ له هیلانیه شه هین بهر بووه ته وه".

"پر به و پی یه مه".

مورته زاغا پاره ی که وشه کانی دهره ئناو دای به که وش دروو.

"زور سوپاس ئاغا، خوا به زیاد ی کا، که وش یکم بو عه لی یه فهنیدی برامان دوریوه که سی سال له پی کاو نه لئ ئاخ"

"خوا حافیز. عه لی با برۆین".

عەلى ھەروا لە جىيى خۆى رامابوو.

"ياللا عەلى، بۆ راوہستاوى؟"

عەلى گوتى:

"ئاغا."

"بلى بزانم."

"كەوشە كۆنەكانم كوان؟"

"كەوشە كۆنەكانت بۆ چىن؟ بنیان كونه. لەت و پەت بوون."

"پىويست دەبن ئاغا."

"ياللا با بپۆين گيانە، تا ئەو رۆژەى ئىمە ماوين ئەو كەوشە كۆنانه بە كەلكى چى دىن؟"

عەلى كلاًوشەبقەى فووتىر لەسەر كەوشى سوور لە پىدا لە نىوہ پراستى دوكانى كەوش فرۆشەكەدا چە قىبوو.

سەرەنجام كەوش دروو كەوشە كۆنەكانى ھىنان و ھەدەستى دان.

مورپتەزاغا نەپاندى:

"نا، نابى. بەو كەوشە كۆنانه ھە لەنىو بازار پياسە ناكرى. بە ھىچ جۆر شتى وا مومكەن نىە. كارىك مەكە عالەم پىمان

پى بکەنى عەلى، برالە."

كەوشەكانى لە دەستى عەلى ھەرگرت و فرپى دانە سووچىكى دوكانەكە و قۆلى عەلى گرت و لەدوكانەكە ھەرى كەوتن.

راستەپى چوونە لای بەرگدروو. خەيات كە لە دوورەوہ چاوى كەردبوون بە پىرمانەوہ ھات. بە خۆشحالى پىشوازى

لى كەردن. چوونە ژوورى دوكانى.

"قوماشەكە نایابە. پىاو دەبى قوماشى واى دەست كەوى تا بتوانى لىباسىكى وا جوان بدوورى... واديارە ئەم براىە

ئاغای بەناوبانگ عەلى ھەشەل ئاغایە! ئاغا، لىباس دوورین بۆ پىاویكى وا بۆ من جىي شانازى ھە."

"ئەتۆ عەلى ھەشەل ئاغای سەرۆكى شوینگىران لە كوئى دەناسى؟"

"كى ھە ھە نەى ناسى ئاغا؟ ھەوت دەولەت ناوى وىيان بىستوہ و دەى ناسن. دەلین شوین گىرپىكە لەشەوى تارىك دا

شوینى مپرووہ رەشكە لەسەر بەردى رەش دەدۆزىتەوہ."

ئاغا قاقا پىكەنى، نوقىمى خۆشحالى بوو. پەيتا پەيتا دووپاتى دەكردەوہ تەواوتورە تەواتور، ئەویش چ تەواتورىك.

پاش پىكەنەكە گوتى:

"بروانە خەيات باشى، ھەلە ھەكت كەرد."

بەرگدروو كە نارەھەت ببوو، گوتى:

"چ ھەلە ھەك؟ خەتايەك كەردوہ؟"

"خا نەكا، ھەمووى راست بوو. خەتای چى خەيات باشى، خوا نەكا... تەنیا لەبارەى ئەو مپروولە ھەلە ھەك

ھە ھە. ئەو كەسەى لە شەوى تارىك دا شوینى مپرووہ رەشكە لەسەر بەردى رەش دەبىنیتەوہ، عەلى برام نىە، خوا ھە كە

مپروولە دەبىن. عەلى برام تەنانت شوینى تەبرى ئاسمانىش ھەل دەگرى.

بەرگدروو گوتى:

"شوینی میروولهش، هه موو خه لکی چوکورواوا دهی ناسن. هه موو خه لکی تورکیه دهی ناسن. ته نانهت روژنامه کانی ئورووپاش له سه ری ده نووسن. هه موو دنیاش دهی ناسی".

مورته زاغا به جیدی گوتی:

"ئه مه یانم نه بیستبوو، که وابی روژنامه کانی ئورووپا وینهی وی چاپ ده که ن؟".

به رگدروو گوتی:

"دیاره که چاپی ده که ن به م گوی یانم له زه کی به گی ماموستام بیستوه. به م گوی یانم. چما زه کی به گ روژنامه ی حه وت ده وله تان ناخوینیتته وه، ده خوینیتته وه، یان نا؟".

"با، ده خوینیتته وه، به لام کافره".

"هه موو دنیا شاره زایه یان نا؟".

"شاره زایه، به لام کافره".

به رگدروو گوتی:

"با کافر بی. ئه وه ده لئی ئه گهر پیایوی وه ک عه لی له ئورووپا بی، له سه ر سه ری خوینی داده نین. ده لئی وه ک قاروونی ده وله مه مند ده بی. له سه ر توپی زه وی هیچ که س هونه ری وای نیه. به لام زه کی به گ ده لئی که ...".

مورته زاغا به شاکه شاک پرسی:

"ده لئی چی؟ ها، ده لئی چی؟".

"ده لئی به لام سه د مه خابن که حه مه دۆک نایه لئی زیندوو بی، هه رچی به سه ر حه مه دۆک هاتوه له بن سه ری ئه م وه ستا عه لی به دایه".

مورته زاغا بۆلاندی:

"حه مه دۆک ناتوانی هیچ بکا. حه مه دۆک با بی، جا خوئی ده بینیتته وه. به لام بیینه سه ر مه سه له ی قاروون و ده وله مه مند بوونی عه لی له ئورووپا. کاک عه لی به زوویی لی ره ش ده بیته قاروون. ئه تو زولفوئی ده فته ردار ده ناسی؟ دیتت چۆنی له گه ل عارف صائم به گ قسه ده کرد؟ سلأوی من به زه کی به گ بگه یه نه و پیی بلئی که عه لیی برام لی ره ش ده بی به قاروون. لی ره ش له سه ر سه رمانی داده نین".

شرینگ ها ده ستیکی له سه ر شانی به رگدروو داو گوتی:

"بروانه، باش بروانه ئه و شه بقه فووتیره ی له سه ری عه لیی برامه، تو ویزدانت عارف صائم به گ و مسته فا که مال پاشا شه بقه ی وایان له سه ر ناوه؟".

خه یات باشی پاش ئه وه ی چه ند جار به ده وری عه لی دا سوورا، به حورمه ته وه گوتی:

"وه ستا ده توانم ته ماشایه کی ئه و شه بقه یه بکه م که له سه رت ناوه؟".

راویژه که ی پر بوو له سه رسورمان.

عه لی به شهل که ده ت گوت وه کازی قووت داوه قیت راوه ستابوو، چاوی له نوخته یه که وه برپیوو و ره ق رامابوو. به ده ستی راستی ئیشاره تیکی کرد که مانای ئه وه بوو، هه لئی گره. به رگدروو به سپایی کلاوه که ی له سه ر سه ری عه لی هه لگرت، ته ماشای چه پ و راست و سه روبنی کلاوه که ی کرد، چه ند پته ی سووکی لی دان و ئه مجار گوتی:

"هه یهوو ئاغا. شهبقهی ئیتالیاییه، هه یهووو، جه والیک پاره دینئ... شهبقهی وا وه لی مه مه د ئه دهنیش له سه ری نه ناوه".

مورته زاغا به خوړانانه وه گوئی:

"دیاره که له سه ری نه ناوه".

"وه ستا عه لی جلکه کانی لیره ده کاته به ری یان له مالئ؟ بیان خه مه نیو بوخچه؟"

مورته زاغا وه لامی دایه وه:

"له مالئ. ئه م جلانه ده بئ له مالئ له بهر کرین. ئه وی له بارتره".

خه یات ده سبه جئ جلکه کانی له بوخچه یه که هاویشته و بو لای عه لی چوو:

"فه رموو وه ستام، پیروژت بن، به له شی ساغیان بدرئ".

"له ده فته ری بنووسه".

"به چاوان ئاغا، به چاوان".

مورته زاغا له پیشه وه وه عه لی یه شهل به دوا ی دا خه یاتخانه که یان به جئ هیشت و له کاتیک دا به ره و باله خانه

ده رویشتن، مورته زاغا گوئی:

"زه کی به گی که ووادی کافر، ده لئ له ئوروپا قه درو قیমে تی پیاوان ده زانن. هه روا بزانه ئیمه قه دریان نازانین. وانیه

کاک عه لی؟"

"به لئ وایه ئاغا".

"زه کی به گی مامۆستای کافر بئ و ئه م فووتیره و ئه م جلکانه ببینئ و ئه وده م بلئ ئوروپا شتی وا له بهر ده که ن.

ئوروپا وه ک سریش به زمانیا نه وه نووساوه، ویردی زمانیان بووه ته ئوروپا ئا... خ ئه گه ر ئه و که وشه سوورانه ته له پی دا

نه ده بوون، هه موو تی ده گه یشتن کی قه دری پیاوان ده زانئ و کی نا".

له حه وشه ی تی په رین و گه یشتنه ده رکی ژووری باله خانه. له سه ری، له سه ر به ره هیوانه که وه حه سنه خان به پیکه نین و

خۆشحالی یه وه چاوی له وان بوو. ئه و، عه لیی به ردل که وتبوو. ئاشقی نه جیبی و شیوه ی ره فتارو ئینسانه تی یه که ی ببوو.

له سه ر پلیکانه کان پیشوازیی لی کردن:

"جله کانتان وه رگرتنه وه؟ شهبقه که چه ند جوانه. پیروژ بئ، مه باره ک بئ...".

"ئه و ژووره گه وره یه ی ئاوینه ی تیدایه کراوه ته وه؟"

حه سنه خان وه لامی دایه وه:

"ئاوه لایه، کردوومه ته وه، به لام نه ختیک راوه ستن".

خیرا رویشته و به خوی و بوخچه یه که وه هاته وه.

"ئه مه ش دیاریی من بو کاک عه لیم. دوو ده ست کراس و ده ریئ، سی جوت گوره وی و چه ند ده سه سه رهن. وه ره برام،

وه ره عه لی یه فهندی".

"وه ره".

مورته زاغا ده رگای کرده وه. پالی به عه لی یه وه نا بو ژووری.

"ئەتۆ جلهكانت له بهر كه، ئەمن ئەوه ديم. كراس و دەرییەكانیشت بگۆرە. گۆرەوییشت دەپیی كه. دواپەش دەچینە سەر تا شخانە".

دەرگای پێوه داو چوو لە حەسنەخان كە لە بهر هەيوانی چاوه پێی بوو.

"دەستت نەپزێ. دەبێ زۆر بە دەوری ئەم پیاویدا بێن. هەموو كەس دەیناسی، دەلێن زەکی بەگی مامۆستا گوتووێه رۆژنامەكانی دنیا شتیان لەسەر نووسیوه. ئەو، كافریکی خویندەوارە، بتوانی و نەتوانی هەر ئەم پیاوێه كە بتوانی ئیمە لە شەپری حەمەدۆك بپاریزێ. میلیت بەرە بەرە خەریكە هار دەبێ. بەگیکی بەو گەرەیییە كوژرا، كەس هەر باکی نەبوو. عەلی سەفا بە بۆگەنەوه مایهوه...".

حەسنەخان كە رقی هەستابوو گوتی:

"تەرمەكەى ماوێه تەوه لێی گەپان هەتا تەرمی ئەو بەستە زمانە وەك كەلاكە سەگ بۆنى كرد. خوا چاره نووسی عەلى سەفابەگ بە نسیب گورگی كۆپیش نەكا... ئەم پیاوێه وەك پیاوێكى باش دیتە بەرچاوه".

"لە پیاوێه كانی حەمەدۆكیشە".

"بە چ پرا دەزانى؟"

"ئەمن دەزانم، خەبەرم هەیه. بەلام بەرە بەرە خەریكە دیتە لای خۆمان. ئەو خاینێكە، كافریكە، بەلام رەگیكى ئینسانەتیى تێدايه. لەوانە نیه كە نان دەخۆن و ناندێنێ دەدرن. لەوانەیه كە ئەگەر قاوێهێکیان خواردەوه هەتا سەد سال لە چاویان دا دەمێنێ...".

"زیت و زینگە، ئاقلە. پیاو دەبێ متمانەى بەو جۆرە كەسانە هەبێ"

"دەستت نەپزێ خانم، ئەتۆ دیاریت دايه. لە جی دا دەم زانی ئەو كارە دەكەى. ئیستا بچم بزانم عەلیاغانمان جله كانی لەبەر كردوون یان نا".

كە چووێ ژوورێ، دیتی عەلى لیباسەكانی لەبەر كردوون. چووبوو بەر ئاوینەو بە حەبەساوی تەماشای خۆی دەكرد. مورپتەزاغا هاواری كرد:

"وەرە خانم وەرە. وەرە عەلیی برامان ببینە، براكەمان چەند بە دیمەن بووه".

خانم بە غاردان هاتە ژوورەكە. ماوێهێكى درێژ لە عەلییەوه راماو زۆر بە شێوێهێكى جیددی گوتی:

"چ لیباسێكى جوانتان بە دوورین داوه، چەندیش لە عەلیی برامان جوانە. هەر دەلێی نوێنەری مەجلیسە".

"پیرۆزت بن. بە لەشى ساغیان بەدێ برالە".

دەنگی عەلى كە دەى گوت خۆش بى یاخوا، بەزەحمەت دەبیسرا.

مورپتەزاغاش بە دەوری عەلى دا سووړا، كڵاوێهێكى، چاكەت و پانتۆلێهێكى و كراسەكەى تەماشای كردن، لە سەر هەتا پێی لە عەلى ورد بووهوه و سەرەنجامیش بە دەنگێكى ماندوووه گوتی:

"چاك، جوان، لەبار. تەنیا قایش پشتمنیان كەمە، ئەومان لەبەر چووبوو. خانم یەكێك لە قایش پشتمنەكانى من بێنە".

خانم دەسبەجێ چوو و هاتەوه و گوتی:

"ها بگرە، ئەمەم تازە لە ئەدەنە پرا هینابوو".

مورپتەزاغا قایش پشتمنەكەى وەرگرت، بە دەستی خۆی لە پانتۆلێهێكى عەلى خست و بۆی قایم كرد: "پیت خۆشە شلى

كەم؟"

عەلی بە سەر تپیی گەیاندا کە باشە .

مورته‌زاغا لە پاش راو لە پپیش راو لە تەنیشتی پرا تەماشای عەلی کرد . لە ئاوینەش دا تەماشای کرد . بردیە بەر پەنجەرە بو بەر رووناکێ و چەند لە حەزەیه‌ک تپییەوه راماو گوتی :

"ئێستا کاک عەلی بەو تەشک و دیمەنەوه هەل‌گرەو بی‌بە مەجلیسی گەرەمی میللەت و لە نۆو پراستی دای نئ . هەموو کەس پپیی وا دەبێ وەزیر هاتو . ئا . . . خ لە گەل ئەم کەوشانە ریک ناکەون . فووتپیری ئیتالیایی لە سەر بێ و کالە‌ی سووری چیانشینانی لە پپیی بئ . . ."

خانم گوتی :

"بە ریکەوت لپیی جوانە , زۆریشی لپیی جوانە . . . کالە کەوشی لە مپژینە‌ی خۆمان و یادگاری باب و باپیرانە , چما مستەفا کەمال پاشاش ئەمە‌ی ناوی ؟"

چاوەکانی مورته‌زاغا بریسکەیان دا :

"راست دەکە‌ی خانم . کەوشی سوور داب و شوپینی ئیمە‌یە , یەکیک لە دابە یادگاری‌یەکانی خەلکی ئاسیای نۆو پراستە هەتا ئەم ناوچە‌یە . ئەگەر مستەفا کەمال پاشا ئەم باسە بزانی یان ببیسی , ئەویش وەک عەلیا‌ی خۆمان کالە‌ی سوور لە پپیی دەکاو لە نۆو مەجلیسی گەرەمی میللەت دا قیت و قنج پیاسە‌ی دەکا . . . بژی خانم . زۆر سوپاست دەکەم . هەم لە گەل من چاکەت کردو هەم لە گەل میوانە‌کەم . مەسەلیک هە‌یە کە دەلین "گیا لە سەر پنچێ خۆی دەرویتەوه" . ئەتۆ کچی نەجیب ترین خانی تورکەمنی دنیا‌ی . ئیمە لە گەل کاک عەلی دەروین ."

وەختیک ئەوان گەیشتنە بەر دەرکی ژوورە‌کە , خانم گوتی :

"بە خپرن , خواتان لە گەل"

عەلی قیت و قنج و ریک و راست لە حالیک دا مچورکی بە لەش دا دەهات بە رێ دا دەرویشت , چونکە تەماشای پپیش خۆی نەدەکرد , نە‌ی دەتوانی بە رپپیی خۆی ببینی . وەختیک لە پلیکانە‌کان دەهاتنە خوار , هیندە‌ی نە‌مابوو بکەوێ کە مورته‌زاغا توند قۆلپ گرت . ئەگینا لەو سەرەوه بە سەر مەقولات دەهاتە خوارو هەموو ئیسکی لەشی ورد دەبوون .

"برۆن بە خپرن . شەوێ بو نان خواردن دینەوه ؟"

مورته‌زاغا بە هەژاوی و پەشوکاوی گوتی :

"راوەستە خانم راوەستە , هیندە‌ی نە‌مابوو لە بیرم بچێ , جلەکانی عەلیا‌ی باوێ نۆو ئاوری کە ئیدی چاوم پپیان نە‌کەوێ و وەبیرم نە‌یەتەوه کە ئەو جلی وا شرو شە‌پەتووری لە بەر کردوون . خانم , نە‌کا لە بیرت بچێ دەسبەجێ بیان سووتینە"

خانم لە سەرەوه وەلامی دایەوه :

"باشە ئاغا , باشە , هەر ئێستا"

عەلی کە دەت گوت دە‌ی بەنە بن داری ئیعدام لە دلەوه نالاندی :

"دەست و لاقت ماچ دەکەم ئاغا , کورم کوشتووی و خۆم لە مالئ هاویشتووی . جلەکانم مەسووتینە . ئەو پانتۆلە حەوت سال لە مەوبەر خیزانم بە دەستی خۆی تەنیویەتی . ریسە‌کەش بوخۆی رستوویە , بوخۆشی رەنگی کردو . بە دەستی خۆی تەنیویە و بریویە و دووریویە . لاقت ماچ دەکەم ئاغا جلەکانم مەسووتین"

مورته‌زاغا تپیی راخوری :

نابئ، نا... بئ. چاوم به رایی نادا ئه و جلانه که وه زعی پیشووی برایه کی وه ک توم وه بیر دیننه وه ببینم، ناتوانم تهحه ممولیان بکه م، ناتوانم بیان بینم. تاقهت ناهینم. بیان سووتینن، بیان سووتینن".

دهنگی له باله خانه که دا زرینگایه وه.

خانم بریارده رانه گوتی:

"هه ر ئیستا، هه ر ئیستا، ئاگر داییسئ".

ئاغا بن پیلی وی گرتبوو، له گه ل خوی ده برده ده ری، ئه ویش وه که سیک که چاو بو پشتیوانیک بگیړئ به چه پ و راست دا ده ی پروانی.

به و جوړه له بازاری تئ په پین و گه یشتنه سه رتاشخانه که له بن داره توویه ک بوو. سه رتاشخانه جگه له سه رتاش که سی لئ نه بوو. مورته زاغا فووتیږه که ی له سه ر سه ری عه لی هه ل گرت و به بزماریکی دا کرد که له دیواری درابوو، ئه مجار گوتی:

"سه رو ریشی عه لیاغام به جوړیک بو چا که که...".

"به چاوان ئاغا".

مورته زاغا بن پیلی عه لیبی گرت و له گه ل خوی بردی له سه ر کورسی به که ی دانا. سه رتاشه که گوتی:

"وادیاره چاگردنی سه ری عه لیاغای شوینگیږ به نسیب ئیمه بوو هه ر ده بوو خوا ئه م روژه مان به نسیب بکا...".

به روانکه سپی به که ی زور به جوانی له خوی داو مه قه ست وه کار که وت.

مورته زاغا به شانازی و خوړانانه وه که میک له ولاتر چوارمه شقی له سه ر نیوته ختیکی چلکن دانیشتبوو، چاوه ری بوو سه رو ریش چاگردنی برا شوینگیږه به ناوبانگه که ی، عه لیاغا ته واو بئ.

هه تاو له لوتکه ی کپوه کانی دار، هه موو جی په ک له بیده نگی دا نوم بوو. ماوه یه ک بوو دهنگی ته قه نه ده هات. له خواری له بن چله درکیک دهنگی ناله ده هات، سه رجووخه عه لی که رتیش گولله یه کی به ره و ئه وی دته قاند، دهنگی ناله که کپ ده بوو، پاش ماوه یه ک دووباره دهستی پی ده کرده وه. هه ر که دهنگی ناله ده هات وه بهر گوئی، عه لی که رتیش به قینه وه سیړه ی له چله درکه که ده گرت و گولله یه کی دیکه ی پیوه دنا.

له جه ندرمه کان که س نه کوژابوو. ته نیا مو حسین دورت یولی باسکی بریندار بیوو. گولله ئیسکی جومگه ی دهستی چه پی له بهریه ک هه ل ته کاند بوو. یاوه ر ئه وی نارده دی په که ی خو یان که له خواره وه ی گه لی شکوفه بوو. ئه وانیش له لای جه پراح دهسته که یان بؤ به ست و دوايه سواری ئه سپیکیان کردو ناردیانه شاروچکه.

بهره بهره زهرده ی خور داده کشی و تیشکی هه تاو ده که و ته سه ر بناری چپاکان. سوورایی گه شی گوله گوینی وه ک هه وریکی ته نک که به ره و ئاسمان هه ل کشی، هه ل ماوی بوو. یاوه ر له سه ر تاته به ردیک دانیشتبوو جگه ره ی ده کیشا. له فکرا بوو. ئه و وه خته ی ده که و ته بیرکردنه وه، جگه ره ی له لیوی ده کرده وه و سه ری سمیلی خوی به ددان ده گرت و ده ی جوی. تاریکایی هه ل گیرابوو، ده وروبه ر لیک ده کرایه وه. هیشتا له بن چله درکه که دهنگی ناله ده هات و له گه ل بهرز بوونه وه ی دهنگی ناله ش سه رجووخه عه لی که رتیش گولله یه کی دته قاند.

که میک دواتر هه تاو به ته واوی بلند بوو، له ده شتایی په که ی خواری چه ند که س له نیو گابه ردو گوینی په کان و له پشت قه دی داره کان گرموله بیوون.
"وه کیل باشی عاصم!"

وه کیل باشی عاصم که دت گوت تازه له خه ویکی خوش راست بووه ته وه. به شه که تی له جیی خوی هه ستا، هات به رامبه ر به یاوه ر سه لامی سه ربازی کردو خه به ردار ویستا.
"وه کیل باشی عاصم، ئه م دهسته یه، دهسته ی کی بوون؟"

"نازانم جه نابی یاوه ر، ئه وه نده ی ئه من بزنام ئه م ده وروبه ره دهسته و مهسته ی لی نین. دهسته کان له م ناوچه یه نامینه وه. جگه له وه ش، ئه من نازانم چ ریگریک دی له جی په کی ئاوا خوی به ته له وه ده کا. ده بی دهسته یه کی تازه کار ین."

"له وانه یه حه مه دؤک له نیو ئه وانه دا بی که کوشتوومان؟"

"پی م وایه له گه لیان بی، چونکه ئه و چه ته یه کی یه کجار بی ئه زمونه."

"پی ت وایه حه مه دؤکمان کوشتوه؟ و هه ر بویه ش نارچه تی. له وانه شه نه مان توانی بی بی کوژین، رات چیه؟"

"پی م وایه کوشتوومانه."

"سه رجووخه عه لی."

"ئه مر که جه نابی یاوه ر."

"حه مه دؤک له نیو ئه مانه دایه؟"

"به لی."

"به چ را ده زانی؟"

"چونکه یاوهر، کورپه شوانیک ته نیا بۆ حه مه دۆك حازره ئه و هه موو داره ی لی بدری، عیلاتی یه ک هیچ وهخت بۆ چه ته یه کی دیکه نایه خۆی به کوشت بدا".

"وادیاره سه گه که ی له حه مه دۆك خۆشتر ویستوه".

"وه کیل باشی عاصم:

"ئه وان سه گیان ته نانه ت له دایک و باب، خوشک و براوژن و هه رچی له م جیهانه دایه خۆشتر ده وی".

"ئاسان...".

"که وایی، ئه تۆ ده ت زانی سه گ له لای ئه مانه چه ند به نرخه؟"

"ده م زانی جه نابی یاوهر، به لام هه موو که س وه ک ئه و کورپه شوانه نیه. ئه و کورپه شی تی سه گه که ی بوو." که له قسه که ی بووه وه، به ده ست ئیشاره تی بۆ لای به رده لانه که کردو گو تی: بپروانه جه نابی یاوهر.

یاره ر سه ری هه ل بپری و روانیه ئه و شوینه. ئه وه ی ده ی دی باوه رپی پی نه ده کرد. به منجه منجه وه گو تی:

"هه وه؟ ئه سپه که یه؟ چه ند سه یره، وادیاره هاتوه ته رمی حه مه دۆك ببینی".

"زۆر سه یره، دپهاتی یه کان زۆر شت له سه ر ئه م ئه سپه ده لێن. وه ک ئه وه ی که گولله ی وی ناکه وی و ئه گه ر لیشی بدری، کاری لی ناکا".

یاوهر پی که نی:

"ئیسنا که وایه، با جاریکی دیکه ش تا قیی بکه ینه وه".

"سه رجوو خه عه لی، رای تۆ سه باره ت به م ئه سپه چیه؟"

"با تا قیی بکه ینه وه جه نابی یاوهر".

یاوهر گو تی:

"وازی لی بی نه، زۆر حه ز ده که م ئه وانه ببینم، ئه وانه که کوشتوومانن. ده مه وی بزانه م حه مه دۆکیان له نیو دایه".

"له نیویان دایه جه نابی یاوهر".

"سه رجوو خه عه لی. ئه تۆ له جی دا حه مه دۆکت دیوه؟"

"نه م دیوه".

"ئه ی تۆ وه کیل باشی عاصم".

"پیم وایه جاریکم دیوه. به لام ناتوانم بی ناسمه وه".

"ئه دی دپهاتی یه کان؟"

"ئه وان ده ی ناسن جه نابی یاوهر".

جووتیاره کان به ره به ره له خواره وه، له ده شتایی یه که ی ئاخری گه لی یه که کۆ ده بوونه وه، به لام نه ده هاتنه سه ری بۆ لای جه ندرمه کان.

"یاللا تیکرا با بچینه خوار، بزانه م که سی ساغ یان برینداریان له نیو دا هه یه، یان نا".

"ئه وه ی ده شی نالاند، بیده نگم کرد".

چوونه خوارى، ئو پياوهى له بن چله دركه كه دهى نالاند، له سهر گازى پشتى دريژ ببوو، و هيشتا تهرمه كهى سارد نه ببوووه. كورپه جحيلايهك بوو كه تازه خهتى دابوو ته نيا ده مانچه يه كى به قهديه وه بوو كه ئو ويشى له قايشه كهى دهرنه هينابوو.

ياوهر گوتى:

"ئمه ناكري حه مه دوك بى، حه مه دوك ده بى له مه به ته مه نتر بى."

وه كيل باشى عاصم گوتى:

"به لى، به ته مه نتره، ناكه ئه م لاوه برازاكهى برايمه پره ش بى؟"

ياوهر پرسى:

"ئو له كوئيه؟"

"ئو رويشت نهى ده ويست تهرمى برازاكهى ببينى. وه ختيك دهنگى نالينه كهى ته واو بوو، برايم سواري ئه سپه كهى بوو و رويشت."

چوونه ژور سهرى يهك يهكى جه نازه كان. به هه موويان نو كه س بوون. بيچگه له و لاويژگه يه كه هيشتا له شى سارد نه ببوووه، هه موويان ته قيله يان له سهر بوو، هه مووشيان جل و بهرگيكي ريك و پيكيان له بهردا بوو و چه ند ريز فيشه كدانيان له خويان دابوو، ماوزه ره كانيشيان ئه وهنده نوئ بوون، ده ت گوت دوينى له كارخانه هاتوونه دهر، لوله ي چه كه كانيان له بهر تيشكى رووناكايى بهر به يان دا دهره وشايه وه.

هه تا لاي نيوه روپيه له جه نازه كان ورد بوونه وه، ته ماشاي موو، چاو، به ژن و بالاو سميلانيان كردن، به لام نه يان توانى به دلنيايييه وه بلين كامه يان حه مه دوكه.

وي ده چوو حه مه دوك ئو پياوه بى كه سه بهرگيكي گولدووزى كراوى له بهردا بوو، قامك له سهر په له پيتمكه له قوولكه يهك دا كه وتبوو و چاو كه كانى هه روا كراوه وه بوون.

"وه كيل باشى، به باوهرى تو ئو پياوه حه مه دوكه؟"

"رهنگه هه و بى. له گه ل ناوو نيشانه كانى حه مه دوك ديته وه. چوارشانه، كورته بالا، لاروومه ت قوپيو، سميل ته نك، چاو كه و ره، گوره ويى قولاپه له پى داو خه نجهرى چه ركه سى له بهر پشتين دا..."

"هه مووى له گه لى ديته وه، وانيه؟"

"موو به موو ديته وه."

ياوهر له كاتيک دا قاقا پى ده كه نى:

"ئىستا كه وايه، رهنگه هه و بى، ئه وه يان كه دريژاو دريژ له وي كه وتوه."

ئه سپه كه له رووناكايى به يانى دا له سهر شاخه بريقه داره كان بى جووله ويستا بوو، ته نيا جاروبار كلكى ده جوولاند. ئه گه ر واى نه كردبايه ده كرا بليى به شيك له شاخه كانه. ورده ورده جووتياره كانيش هاتبوون و له سهر ليوارى گه لى يه كه به ريز راوه ستابوون. ئه وانيش بى ئه وهى دهنگيان ليوه بى و بى ئه وهى ته نانه ت هه ناسه شيان دهر بى، بى جووله راوه ستابوون.

ياوهر رووى تى كردن و گوتى:

"ئيوه كه ستان له نيو دا نيه كه حه مه دوكى بناسى، ئه وي ديبي؟"

ياوهر چهند له حزه يهك چاوه پروانی وه لآمی پرسپاره كهی ما. به لآم كه س مته قی نه كړد.

"نئوه كه ستان حه مه دوكی دیوه؟"

ديسان مته ق له بهر حه شیمه ته كه دهر نه هات.

ئهم جار سه رجووخه علی كه رتیش تیی راخوړین:

"نئوه چ جور بنیاده میكن، له نئو نئوه دا كه س حه مه دوكی نه دیوه؟ شتی وا چوڼ ده بی؟ حاجی موسا، ئه تو تا ئیستا حه مه دوكت نه دیوه؟ وهره ئیره."

ياوهر به رقه وه نه راندی:

"ئه توش وهره پیره پیاو. ئه مانه چهند خائینن، هه موویان حه مه دوكی ده ناسن. به لآم ئاشكرای ناكهن. نیشانتان ده دم."

حاجی موسای پیره پیاو به كۆلك ریشی سپی یه وه له سه ری را هاته خوارو چووه لای جه نازه كان:

"فه رموو جه نابی یاوهر."

پیره پیاو كه ته نیا چنگك ئیسك و پیست بوو به ملیکی باریك و ریشی کی دریژه وه كه ده گه یشته سه ر نئوكی، یهك به یهك دهستی كړد به ته ماشای جه نازه كان:

"ئهمه بیان ده ناسم، ئهمه كورپه كه چه له كهی به كره كۆسه یه. پیی ده لئین چه ته كه چه ل. ته مه نه كه یم له بیر نیه. زور له میژه چووه ته كئو و به نده نان. كوشتیان."

ياوهر دهستی گرت و بردی ه سه ر ئه و چه ته یه كه به چاوی دهر په ریوه وه له سه ر زهوی كه وتبوو:

"ئهمه حه مه دوك نیه؟"

پیره پیاو دا هاته وه و ماوه یه کی زور له روخساری ئه و چه ته یه وه كه گرمۆله ببوو، راما. گولله له زگی درابوو، گولله كان له پشتین به ره ژیری بیان له به ریك هه ل ته كاند بوو. لاقه كانی له نئو گومك خوین دا بوون:

"نازانم، به لآم وهك حه مه دوك ده چی."

له سه ری را كورپه جحیله یهك به غاردان هاته خوار. هاته پیش و گوتی:

"ئهمن دهی ناسم. له گه لی شكوفه نان و پیخوړم بو دهر د."

ياوهر پرسی:

"كه وایه بلئ بزائم ئه و پیاوه هه وه؟" ئه و جه نازه یه ی نیشان دا كه چاوی كرابوونه وه و له كالانه دهر په ری بوون.

كورپه جحیله كه دا هاته وه و ماوه یه کی زور ته ماشای ئه و پیاوه ی كړد كه زگی له بهر یهك هه ل ته كا بوو. له حالك دا پشتی

راست ده كړده وه گوتی:

"ئهمه هه و نیه."

"ته ماشای ئه وانی ديكه بكه. بلئ بزائم حه مه دوك كامه یانه؟"

كورپه جحیله كه ده سبه چی ئه و ئیشك گره ی نیشان دا كه یه كه م گولله ی له شیرن خه ودا لی درابوو:

"ئهمه حه مه دوكه، ئه وه كه نان و پیخوړم بو دهر د. ئه و حه مه دوكه ی به ژنی به قه د سپیداریك ده بوو، ئهمه یه."

"به هه له نه چووی؟ كورپه له دهستم رزگار نابی. نازای ئه ندامت ده شكینم."

"خۆیەتی جەنابی یاوەر، ئەمن حەمەدۆکیك كه له گەلی شكۆفه سی روژان لەسەر یەك نان و پێخۆرم بۆ بردو، ناناسمەو. حەمەدۆك ئا ئەمەیه."

وہکیل باشی عاصم گوتی:

"پەنا بەخوا. کەوايە ئاومالەکانی حەمەدۆك ناوونیشانی وییان بە پێچەوانە دابووینی."

سەرچووخە عەلی کەرتیش گوتی:

"هەی نارەسەنینه."

"ئەگەر ئەمە حەمەدۆك بێ، بۆخۆم دەزانم چ لە خەلکی ئاسیاب چەشمە دەکەم."

"لە جی دا هەمووی ئەوانە یەکیان گرتو، هەمزاغایان کوشتو و بەسەر حەمەدۆکیان دا هیناوه. سزای ئەم کارەیان و

سزای مەسەلە ی حەمەدۆك دەبێ وەرگرنەوه."

ئەسپی خەنەیی دیسان لەوئ لەسەر دوندی شاخەکان لەنیو رووناکایی هەتاوی بەیانی دا نوقمی رووناکی وەك

پەیکەرێکی ترووسکەدار رەق راوہستابوو.

"ئێو کەسی دیکە تان تێدایە کە پێشتر حەمەدۆکی دیبی و بیناسیتەو؟"

ژنیك لە سەرەوہرا هاواری کرد:

"جەنابی یاوەر، جەنابی یاوەر، بڕوانە هۆی. خەلکی گەلی شكۆفه ئەوہ دین، ئەوان هەموویان حەمەدۆکی دەناسن."

"وہکیل باشی، چما مەحمود ئاغا، ئاغای گەلی شكۆفه نەبوو؟ ئەگەر ئەو بیته ئێرە..."

"چما هەر ئەو نەبوو کە هەرپوگیفی دەکردو دەیگوت حەمەدۆك کێیەو چ سەگیکە؟"

"با، بەرئ وەللا جەنابی یاوەر."

"با راوہستین خەلکی گەلی شكۆفه بێن و بە تەواوی حەمەدۆکی بناسنەو، ئەو دەم خەبەر بدەینە ئاوەدانی. با لە

خۆرا نەلین حەمەدۆك. ئەگینا ئابرووی بە هەزار سالمان دەچی."

یاوەر بە دەم قسە کردنەوہ سەری هەل دەبڕی و دەپروانیە ئەسپەکە کە لەو سەرە راوہستابوو.

تاویك دواتر خەلکی گەلی شكۆفه گەشتنە جی و لەگەل جووتیارەکانی دیکە هاتنەخوار. بێدەنگی یەکی تەواو ولاتی

داگرتبوو.

پیاویکی زۆر کۆنەسال و پشت کوور کە تالەکانی ریشی سپی و درێژ بوون هاتە نیوہراستی. لە حالیک دا داہاتبووہو،

ماوہیەکی زۆر تەماشای یەك بە یەکی چەتەکانی کرد. ئەمجار گوتی: "نچ، حەمەدۆکیان لەگەل نیە."

پاشان لە کاتیک دا دەستی پارانەوہی بەرەو ئاسمان راگرتبوو گوتی:

"خوای گەورە سەد هەزار جار شوکرو پاش ئەوہی ماوہیەك دوعای کرد، چووہ نیو حەشیمەتەکە.

یاوەر بە راویژیکي فەرماندەرانی تیی راخوپی: "وہرە بزانی پیرەپیاو... سەرچووخە بیہینە ئێرە."

سەرچووخە عەلی پیرەپیاوہکە ی لەنیو حەشیمەت دۆزیوہو، رایکیشایە دەرو هینایە لای یاوەر.

یاوەر نەراندی:

"چت گوت، گوتت چی؟ گوتت حەمەدۆکیان لەگەل نیە؟ پاشانیش دوعات بۆ کرد، ها؟"

پیرەپیاو بە دەنگیک کە قەت لێی چاوہروان نەدەکرا، هاواری کرد:

"نەخەیر حەمەدۆك لەنیو ئەمانە دا نیە، ئەمن کوپی خۆم حەمەدۆکم خۆش دەوی."

"ئەتۆ ئەو كافرە، ئەو پياوكوژە چنگ بە خوینەت خۆش دەوئ؟"

ياوهر مستى راست كردبووه وەو لاقى بە زەوىدا دەدا. پيرەپياو سەرىهەل بېرى و لە كاتىك دا تەماشای ياوهرى دەکرد
گوئى:

"چتە وا دەنەپىنى. كورم چ باسە خەرىكى خۆت لەت و پەت بکەى، ئەودەم كە من لە چاناکالى، سارى قاميش و يونان
سنگم دابووه بەر گوللەى دوژمن، ئەتۆ مندالیکى قونداغە بووى. وا مەنەپىنە. دەزانى ئەمن كىم؟ بەمن دەلین
چاوشەزەرد، قەت ناوى منت بیستوه؟"

"ئىستا ئەگەر بت دەمە دەستى سەر جووخە عەلى"

"بە بزەنم. بىم دە دەست ئەو كەرتیشە بى دینە، بەدە با منیش برووسكە يەك بۆ مستەفا كەمال پاشا لى دەم ئەودەم
دەزانين چیتان بەسەر دىنى... با بە جوانى بە خزمەت كەرتیشیش بگا... جەنابى ياوهر، برۆ بېرسە داخوا ئەمن لە شەرى
چاناکالى دا چ كارەى وى بووم...". ئەمجار ريشە دريژەكەى لە نيو دەستى گرت و گوئى: "هەزار جار شوكر، حەمەدۆك
لە نيو ئەمانەدا نيه."

"ئىستا تۆ و كەرتیش واتان لى هات بتوانن حەمەدۆكى بكوژن؟"

پاشان ئاوپى دايەووه بەميهره بانى يەو تەماشای وەكىل باشى عاصمى كردو لە حالىك دا دەستى بۆ رادەداشت،
گوئى:

"ئەو قسە يەكى نيه، ئەو وەكىل باشى عاصم نيه؟ ئەو قسە يەكى نيه، ئەم وەكىل باشى عاصمە جواميرە، پياويكى
پياو، گونى هەن ئا ئەو وەندە... شەش كیلۆ، ياللا زووكە بىم دە دەستى كەرتیش، بىم دە دەستى ئەو جەللادە بى دايك و
بابەت. وەختىك مستەفا كەمال پاشا بیستیهوه."

ياوهر بە پیکەنینهوه گوئى:

"ئەم كابرايه خەرفاوه، پىرى خەرفاوه. لای بەن لە پيش چاوم."

چاوشەزەرد لە كاتىك دا ئەسپەكەى - كە لەسەر شاخەكان بوو- پىنیشان دەدا هاوارى كرد:

"بروانە ياوهر، بروانە حەمەدۆك لەوئ يە. ئەگەر پياوى بچوو بىگره."

ئەم جووتيارانەى كۆ ببوونەوه گوئيان:

"لى ببووره جەنابى ياوهر، ئەو بە جارێك خەرفاوه، نە چاوى دەبينى و نە گوئى دەبیسى."

ياوهر پرسى:

"چاوشەزەرد پيشتریش وابوو؟"

"نا، ئەگەر ئەفسەرىكى لە دوورهوه دەدى، دەسبەجى لە جى خۆى هەل دەستاو خەبەردار رادەوهستا."

"ئەو لەلای فەرماندەرى خۆى ئاواى قسە نەدەکرد."

"ئەو خەرفاوه."

"جاران قەت ئاواى قسە نەدەکرد."

"... كە خوايه شوكر كە حەمەدۆك نەمردوه."

"ئەگەر جاران بووايه حەمەدۆكى دەگرت، دەست ولاقى دەبەستن و دەى دايە دەستى ياوهر."

"ئەودەم ئاوا پشتى دوولا نەھاتبوو، لەسەر زەوى چۆكى دادەدا، ماوزەرەكەى بەرەو حەوا دەگرت... ئاوا... و لەپەرھەلۆيەك لە ئاسمان پرا تەلپ دەكەوتە سەر زەوى".

"جەنابى ياوەر، لەچاوشە زەردى ببورە".

ياوەر نەپراندی:

"ئەم خەرفاوى بێدەنگ كەن".

ديسان دەنگى چاوشە زەرد هات كە دەستى بۆ لای ئەسپەكە رادەداشت:

"بىميشك گيانى حەمەدۆك لە ھۆيىيە. ئەگەر پياوى بىكوژە. بپروانە ئەو ئەسپە وەك خۆرەتاو لەويى راوہستاوہ تيشك داويژى، ئەگەر دەتوانى بىكوژە. دە بىكوژە".

ئەمجار جووتيارەكان بېدەنگيان كرد.

يارەر پەريشان و دوودل بوو. لە كاتيك دا تىدەكوشا پىبەكەنى بە لارە ملی راوہستاوہ:

"باشە ئىستا پيم بلين بزنام، ئەمانە كاميان حەمەدۆكە؟".

جووتيارەكان دەستيان كرد بە دەمەقالى و مشت و مپ. ئەم دەمەقالىيە زۆرى كيشا. سەرەنجام ژنيكى پىرى قەلەوہ كە بەقەد لادەرەكەيەك دەبوو و كراسيكي شينى دريژى يەخە دادپراوى لەبەردا بوو ھاتە نيويان:

"چيە، بۆچى تيك بەر بوون بىئەقلينە".

پاشان لە حالتيك دا يەك بە يەك لە ژور سەرى چەتەكان رادەوہستا، گوتى:

"ئاخر ھەى كرمانجى نەزان، ئەمە دەتوانى حەمەدۆك بى؟ بپروانە ئەمەيان، ئەو مل بارىكەيان، چاويكيشى خيلە، گرموولە بووہو لاقىكيشى وەبەر زگى داوہ".

جووتيارەكان يەكدەنگ گوتيان:

"نا... ئەو ناتوانى حەمەدۆك بى".

پاشان چوہ ژور سەرى چەتەيەكى دىكە. دەم وچاويكى دريژووگەو ريشيكي زەردى ھەبوو. گوللە، كەللەى سەرى ھەلگرتبوو، ميشكى بەديارەوہ بوو:

"يان ئەمەيان؟ يان ئەم زەردەلەيە، ئيوہ تا ئىستا حەمەدۆكى واتان ديوہ؟".

دە پازدە ديھاتى يەكدەنگ گوتيان:

"نا، نەمان ديوہ، حەمەدۆك وا نابى".

"ئەمەيان ببينن كورينە، دەستى ھەر لەسەر پەلەپيتكەيە. لەترسان نەيتوانيوہ يەك گوللەش باوى. بپروانە، لاقىكيشى شەلە...".

ئەو تەرمەى باسى دەكرد پياويك بوو چوارشانەو كورتەبالا كە لاقىكى خوارو كورت تر لەوى دىكە بوو. بالتوى سەربازى لەبەردا بوو. كەميكيش پشتى كووپر بوو. دەوروبەرى پەر لە خوین بوو.

"بە خواتان سویند دەدەم ديھاتىيەكان، تا ئىستا حەمەدۆكى ئاوا شەلتان ديوہ؟".

ئەم جار لە حالتيك دا نيوچاوانى تيك دەنا لەسەرى رويشت:

"يان ئەم كابرا كەچەلە، لەم دەوروبەرە كەس ھەيە چەتە كەچەل نەناسى؟".

جووتيارەكان ليكپرا، ژن وپياوو مندالان يەكدەنگ گوتيان: نا.

"ئەي بەستەزمان چەتە كەچەل... دەھاتە دىيەكان، شىعەرى جوانى دەخوئىندەنەو، داستانەكانى كوئىر ئوغللى دەگىرەنەو. بەيتى ۋە زىرو گزىرانى دەكردو ھەموو دىھاتىيەكانى ۋە پىكەنەن دەخست، بە دەستىكى سازى ھەل دەگرت و بە دەستىكى تەفەنگ... ئىمە ئەومان ۋەك چەتەيەك چاۋ لىنە دەكرد...".

ياوەر بە بىسەبرى گوتى:

"لەسەرى مەرۆ".

ژنە لە حالىك دا پىشتى راست دەكردەو گوتى:

"سەبركە جەنابى ياوەر، راوہستە خوشكى گيان. سەبركە ئەم كەچەلە بەستەزمانەت پى بناسىنم، ۋەختىك دەگەيشتىنە كاتى چوونە ھەوار، ئىمە بە چوار چاۋان چاۋەرپى چەتە كەچەل دەبووين. كە ئەو دەھات ھەموو دىھات ۋە ھۆبە ۋە ھوارەكان پىر دەبوون لە شادمانى".

"ۋازى لىيىنە".

"راوہستە جەنابى ياوەر، سەبركە كورە زەرەكەم سەبركە. كەس نەي ديوەو نەي بىستوہ ئەم چەتە كەچەلە تەنانەت مېروولەيەكيش ئازار بىدا. ئەو نەزەر كەردەي ئاخىر زەمان بوو. ۋا نىە خەلكىنە؟ دەستتان بخەنە سەر دلتان و بلىن نەزەر كەردە بوو يان نا".

دەنگى جووتيارەكان بەرز بووہو كە: نەزەر كەردە بوو، نەزەر كەردە بوو.

لەو بەينەدا ۋەكىل باشى عاصم ھاتە لاي ژنەكەو بە دەنگىكى دۆستانەو گوتى:

"ئەمىش خان، راوہستە كەشف و كەرامەتى ئەم نەزەر كەردەيەت نىشان بدەم".

ئەمىش خان پىشتى راست كەردەو گوتى:

"بلى بزانم ۋەكىل باشى عاصم ئاغا".

ۋەكىل باشى عاصم داھاتەو ھو لە حالىك دا كۆمەلىك قەوانە فېشەكى نىشان دەدا كە لە پەناي چەتە كەچەل كەوتبوونە سەر يەك گوتى:

"بىروانە ئەو ھەموو فېشەكە ئەو بە ئىمە، بە جەندرمەكانىەو ناوہ. بىروانە ھىچ كام لە چەتەكان ئەو ھەندەيان قاپۆرە فېشەك لە پەنا كۆ نەبووہتەو".

ئەمىش خان زۆرى موبالات بەو نەكردو دووبارە رووى كەردەو جووتيارەكان:

"ئەم نەزەر كەردە ساز بەدەستە قسەخۆشە كە شىعەرە جوانەكانى دەخوئىندەنەو، دەتوانى ھەمەدۆك بى؟".

گوتيان:

"نا، نابى".

"يان ئەم مندالە؟ تازە سميلى بۆر بوون، تەنانەت يەك فېشەكىشى ناويشتوہو يەك قاپسوونە فېشەكى لەپەنا نەكەوتوہ".

"ئىمە لە تۆمان پىرسى كامەيان ھەمەدۆكە".

"ئەمىش خان ئىمە پىرسىمان ئەمانە كامەيان ھەمەدۆكە، ھەمەدۆك لە نىو ئەمانەدا ھەيە يان نا؟".

ئەمىش خان لە كاتىك دا ھەناسەيەكى قوولى ھەل دەكيشا گوتى:

"بەلئى حەمەدۆك لەنئۆ ئەمانە دايە، وەجاخمان كوئىر بوو وە وەكىل باشى، حەمەدۆك لەنئۆ ئەمانە دايە، لەنئۆ ئەم تەرمانەدا وەكىل باشى. تازە حەمەدۆكى وا نايەتەو سەر دنيا...".

چوو لە پەنا چەتەيەكى بەخۆو كە لەسەر كەلەكەى راست كەوتبوو سەر زەوى و رىك هاتبوو، چۆكى دادا. ئەو لاو بوو كە لەسەر قەدە دارەكە هەر كە يەكەمىن گوللەى لى درا بە ھۆراندن چوو حەواو سەرەنجام پاش ئەوەى لانى كەم شەش گوللەى لى دران لە حالئىك دا چنگە كپەى لە زەوى دەكرد بە نارەحەتى گيانى دەرچوو. ژنە لە حالئىك دا دەىگوت: "وەى حەمەدۆك، وەى"، ئارام ئارام دەستى كرد بە شيوەن و گريان. ژنە دىھاتىيەكانى دىكەش هاتن، لە دەورى جەنازەكە كۆزىلكەيان بەست و بە ئارامى دەستيان كرد بە شين و شەپۆر. ياوەر لە حالئىك دا لە رقان دەلەرزى، رووى كردە حەشيمەتەكە و ھاوارى كرد:

"كوئىخا كئىيە؟"

"ئەمنم جەنابى ياوەر".

ياوەر لە حالئىك دا دەستى بۆ لای ژنەكان رادەداشت گوتى:

"ئەمە چيە، ئەمە چ وەزەيكە. ئەمانە بۆ چەتەيەك، بۆ پياوكوژئىك ئاوا دەگرين؟"

"لەنئۆ مەدا باو، ھەركەس بمرئ بۆى دەگرين و شيوەنى بۆ دەكەن".

"بە گۆرى بابى داب و شوئىنى وا. وەرە پىشتەر".

كوئىخا ھاتە نيزىك ياوەر و خەبەردار بەرامبەرى وئىستا.

"ئەمرە فەرماندەر".

لەو نئۆدا ياوەر ئەسپەكەى لەنئۆ بەردەلان دا بەدى كرد:

"ھەتا سئى رۆژى دىكە سەرى ئەم ئەسپەم لە تۆ دەوى".

"كوئىخا، باشت گوى لە قسەكانم بئى، دەبئى نۆ بارگىنمان بۆ پەيدا بكەى. پىت پەيدا دەبن؟"

"دئىيەكەى خۆمان تەنيا سئى بارگىنى لىن جەنابى ياوەر. بەلام لە دىھاتى دەوروبەر ئەسپ زۆرە، وەردەگرين".

عەلى كەرتىش گوتى:

"بارگىنەكان دەسبەجئ پەيدا دەكەين جەنابى ياوەر".

ھەتا چەند سەعاتى دىكە دەمەوئىن. بارگىنەكان جل و بەريان پئو نەبئى.

"تئىگەيشتم، جەناب، بە چاوان جەنابى ياوەر".

"پاشان چۆن دەتوانن خەبەرى كوژرانى حەمەدۆك بگەيەننە نيزىكترين شارۆچكە؟... وەكىل باشى عاصم ئەتۆ بئى".

وەكىل باشى لەمىژ بوو بە خەفەتبارى و بە نئوچاوانئىكەو كە دەت گوت ئەگەر دەستى لى دەى گريانى دئى، وەك بەرد

بەرامبەرى چەقىبوو:

"لئىرە دەكرئ ئەسپئىكى توندو چالاک پەيدا بكەين؟"

"نا جەنابى ياوەر ئەسپى وا لئىرە پەيدا نابئى. ئەگەر پەيداش بئى ئەسپ ناتوانئى بەو شاخە ئەستەمانەدا تئىپەرى".

"ئەدى چ بكەين؟"

"ئەم خەبەرە خۆشەى جەنابت پياوئىكى چوست و چالاک دەتوانئى بە پئىيان لە ھەموو شتئىك زووترى بگەيەنئىتە

شارۆچكە".

"که سبکی وا دهناسی؟"

"دهناسم"

"کی یه؟"

"تاژی ته حسین"

"ئیستا لیږه یه؟"

"له نیو حه شیمه ته که دیتم."

یاوهر پاش ئه وهی دهستی به چه نه گه یه وه گرت و ماوه یه ک راوه ستا، چووه بن ئه و چنارانه که له زارکی ئه شکه و ته که روابوون. وه کیل باشی عاصمیش به دواى دا رویشته. بایان دایه وه پشت تاته نوژده کان.

یاوهر به سپایی پرسى:

به راست ئه م چه ته یه حه مه دۆکه؟ هیچ له گه ل ئه و ناویشانه که ئیمه پیماننه نایه ته وه. حه مه دۆک پیاویکی ریوه له یه، ئه م کابرایه به قه د دیویکه."

وه کیل باشی عاصم گوتى:

"راستى یه که ی، تی نه گه یشتم. ته مه نیکم لى رابردوه. دنیا م قوونه که و کردوه. سى ساله له م چیاو به نده نانه ده سوورپیمه وه، پیم وایه ئه و کابرایه حه مه دۆک نیه. به لام شیوه نی بۆ ده که ن."

یاوهر ئاوړی وه سهر دانه وه، ژماره ی ئه و ژنانه که له ژور سهرى مردووه که کۆ ببوونه وه زیادى کردبوو. وادیار بوو ژنانى چه ند ئاوه دانین که ویکرا کۆ ببوونه وه و ده گریان و شیوه نیان ده کردو به دم شیوه نه وه باسى حه مه دۆک و پیاوه تی یه کانی، قسه خووشی یه که ی، لى وه شاوه یی یه که ی، ئه وین و خه جیجه که ی بیان ده کردو ئه وه بیان ده گپرایه وه که چۆن عه بدی خانى کوشته و جووتیاره کانی رزگار کردو ده بیان گوت فریشته ی ئاسمان له گه ل خو ی ده بن و له دووره وه ده رگای به هه شتی بۆ ده کرپته وه وه هر له ئیستا وه له گه ل چل سواره ی غه بیی حه شری ده کری.

"بۆ ئی دیکه ش، له سهر ته رمی چه ته کانی دیکه ش شین ده گپرن؟"

"بروانه جه نابی یاوهر. بۆخۆت ده بینى هه شته چه ته که ی دیکه له وى که وتوون، داخوا چاویش له هیچیان ده که ن؟ ته نانه ته مه تی چه ته که چه لیش که پیمان وایه نه زه رکرده یه، وه که لاکه سه گ بى ساحیب که وتوه، بروانه بزانه لاقیشیان له سهر ته رمه کانی دیکه داده نین؟"

"چما حه مه دۆک له گه لى شکۆفه نه بوو؟"

"ئه من ئه وم له وى گه مارۆ دا. سه ره موویه کیش به هه له نه چوو بووم. ئاشقی کیش هه بوو خه لکی گه لى شکۆفه پیمان ده گوت ئاشق بیچاره، ئاخره که ی ئه ویش ون بوو. به بیرت نه ماوه؟"

یاوهر له حالیک دا له خووشی بیان چاوه کانی ده بریسکانه وه، به پیکه نینه وه گوتى:

"ئه ری، وه بیرم هاته وه. مه سه له که روونه، ئه و ناویشانه ی ئیمه هه مانه هه رچی ده بى با بى. حه مه دۆک ئه مه یه."

له کاتیک دا به قه مچی له چه کمه کانی راده کیشا، لى زیاد کرد:

"ئیستا تاژی ته حسینم بۆ بانگ که ن."

به ره و ئاپۆراکه وه ری که وتن. وه کیل باشی عاصم دیتی یاوهر پاش ئه و شادمانی یه بى ئه ندازه یه له نه کاو تووره بوو، بى ئه وه ی هۆیه که ی بزانی، چاوه روان مایه وه. وه کیل باشی عاصم ئه خلاقى یاوهرى باش دهناسى، وه ختیک به م جوړه

له سهر نووکی چه کمه کانی وهك فنه ر هه ل ده به زیه وه نیشانه ی ئه وه بوو، زۆر توور په یه. جا له وه ختانه دا وه ره بروانه چ قیامه تیک به ریا ده کا.

یاوهر له نه کاو له نیزیک چه شیمه ته که راوه ستا، ژنان له حالیک دا جار به جار ژماره یان زیاتر ده بوو، له دهوری چه مه دۆکی خه ریکی شین گپران ی خویان بوون. دیهاتی په کانی دیکه ش که خه به ره که یان بیستبوو، که وتبوونه ریگا و کیو و به نده نان. پیرو لاو، ژن و پیاو و گه وره و چوک دیار بوون ده هاتن. ئه سپی خه نه بییش که هه روا له به رده لانه که له جیی خوی ویستابوو، به جاریک یاوهری له دین ده رکردبوو:

"جه ندرمه کان! ئاماده"

دهنگی فه رمانه که له به رده لانه که دهنگی دایه وه. ژنان شیوه نیان ده کردو ئه سپه که له سه ره خۆ کلکی راده وه شانده.

"هیرش بو لای ژنه کان، بلاوه یان پی بکه ن"

جه ندرمه کان په لاماری کۆری ژنه کان یان دا، ژنه کان ده ستیان کرده وه. جه ندرمه کان له پیش دا لووتیان له دیواریک ی ئینسانی هه ل ئه نگووت و دوايه تیی دا ون بوون. هات و هاواره که له به رده لان دا دهنگی دایه وه. له نیو هات و هاواره که دا هیندی رسته ی وهك "کافرینه چما ئیوه دایک و خوشتان نین، چما ئیوه ژن و ده زگیرانتان نین؟". ده هاتنه به ر گوی.

یاوهر که دیتی چه شیمه ت جه ندرمه کان یان قووت داوه فه رمانی دا:

"به سه رنیزه"

کوئخا له حالیک دا ده ی گوت: "ده غیل جه نابی یاوهر"، رای کرده لای یاوهر: "جه ندرمه کانت بانگ که وه، مه یه له شتیک رووبدا، ئیمه پیاوه کان بلاوه یان پی ده که یین"

یاوهر فه رمانی دا جه ندرمه کان هاتنه وه به رامبه ر به خوی به خه ت ویستان. ئه وانیش توور په بوون. کوئخا به غاردان چوو له لای پیاوه کان. ئه وان ی کۆ کرده وه و دهستی به قسه کرد، ئه مجار پیاوه کان په لاماری ژنه کان یان دا، یه کیک ژنه که ی و ئه وی دیکه خوشکی و دایکی ده گرت و له سه ر چه مه دۆکی هه ل ده پچری و به راکیش راکیش له گه ل خوی ده بردو دووری ده خسته وه. ئه و ژنانه ی خویان له دهستی پیاوه کان راده پسکاوت، ده هاتنه وه و له ژوور سه ری چه مه دۆک چۆکیان داده داو دووباره پیاوه کان یان هیرش یان ده کرده وه سه ر ئه و ژنانه که چۆکیان دادابوو.

یاوهر به سه رسورمانه وه گوتی:

"وه کیل باشی ئه مه چ وه زعیکه؟"

"ئه وه یه ئیدی، جه نابی یاوهر"

"ئه مانه زۆر دارکاری کراون جه نابی یاوهر به لام سه دان ساله که ئیدی رام نابن و ئارام ناگرن"

"ئارامیش نابن... ئه و کابرا تاژی یه له کوئی یه؟"

"تاژی ته حسین... لیره یه جه نابی یاوهر"

تاژی ته حسین له میژ بوو خه به ردار له وی راوه ستابوو.

"ئه توی؟"

"ئه منم جه نابی یاوهر"

"زۆر، زۆر زوو دەچیە شارۆچکە و یادداشتیکە که ویت دە دەم دەگە یەنیە دەستی قائمە قام. چەندی خیراتر بگە یە، ئەوە نە دەش زووتر خە بەری مەرگی حەمە دۆک دەگە یەنیە شارۆچکە، ئاگا کانی شار لە پارە دا نوقمت دەکەن، دە بیە خاوەن پارە. چە ندت پی دەچی تا دەگە یە شارۆچکە؟"

"نازانم، بە لام زۆر زوو..."

کوئخا گوتی:

"ئەو تەنانەت لە ئەسپیش خۆشتر دەروا."

یاوەر لە سەر بەردیک دانیشت، قەلەم و کاغەزی لە گیرفانی دەرییان، خیرا یادداشتیکی نووسی و دایە دەستی تاژی تەحسین.

"بزانم چ دەکە ی تەحسین... ئەمڕۆ بۆ ئیواری..."

"بە سەرچا و جەنابی یاوەر."

تاژی تەحسین، وەک با دەستی کرد بە غاردان، لە نیۆ حەشیمە تەکە تی پەری و بە لە حەزە یەک لە بەر چاوان ون بوو. پیاو هەکان هیشتا لە گەل ژنەکان کیشە و هەرایان بوو، دەنگی گریان و تووک کردن هەل دەستا. بە لام بەرە بەرە دیواری کە لە شەقیی ژنەکان دەرووخا. لە پەر هەموو شتیک راو هستا، هەراو هۆریاکە بە تەواوی بیدەنگ بوو. کەس مەقی لیو هە نە دەهات. ژنەکان سەریان بەردابوو هەو بەرەو بنارە کە تیشکی سوورایی خۆی بلۆ دەکردهو، دەچوونە پیش. چارشێو سپی یەکان لە نیۆ ئەو روونا کای یە دا کە هاو پرەنگی ئاوی دەریا بوو، کە وتبوونە شە پۆل دان. یاوەر پرسى:

"مەسە لە چیە کوئخا، چۆنە کە ژنەکان ئاوا بیدەنگ و بە شەرمیونی بەرەو بنار دەرۆن."

کوئخا تەرمی رووتی حەمە دۆکی نیشان دا. ژنەکان بیجگە لە تەفەنگ و ژیرکراس و دەری یە کە ی هەموو جل و بەرگی مردوو هەکان لە گەل خۆیان بردبوو.

"مەبەستیان لە م کارە چیە؟"

"کاکى خۆم. ئەگەر مردوو هەکان هەروەک جە نازە کە یان لە بەر دەست دا بی، ئاوا لە سەر جل و بەرگ و کەل و پە لە کە ی شیو هەن دەکەن. ئیستاش ئەو دە چنە ئەو بەری دۆلە کە بۆ شین گیران."

یاوەر گوتی: "بە لایەکی سەیر بوو". وەکیل باشی عاصمیش دووپاتی کردەو هەو کەرتیش و کوئخاش گوتیان: بە لایەکی سەیر بوو.

تاژی تەحسین غاری دەدا، نوقمی خۆشحالیی بوو. دەبوو خە بەر یێک بگە یە نیۆتە شارۆچکە، هەرچە ند خە بەری مەرگی حەمە دۆک کەس نازانى کى خۆشحال دەکا و بەرامبەر بەو خە بەرە چ دیاری و خە لاتیکی دە دەنى. لەوانەش بوو لە کێلگە یەکی چوکوروا وادا کار یکیان بۆ پەیدا کردبا. لەوانەش بوو لە پاداشی ئەو هەدا کە وەک ئەسپ لینگى داو هەواتو، کار یکی ئابرووداری بدریئى. لەوانەش بوو کاتى خزمەتى سەریازی بی نیرنە جە ندرمە و ئەویش وەک سەرجوو خە عەلی کەرتیش خزمە تە کە ی بۆ درێژ بکری تەو، لەوانەش بوو بگاتە پەلی وەکیل باشی یەک و لەو چیا و بە نە نە نە پاشایە تی بکا. چە ند کىو ی لە سەر ریگا بوون. ئەگەر لە کىو هەکان تی نە پەری بایە خوا دە زانی، لەوانە بوو لای نیو هەشە وى بگاتە شارۆچکە.

تاژی تەحسین بی ئەو هە ی نان و ئاویک بخوار، دەمیک جە سیتەو هە سەرانسەری رۆژی و هەموو شەو هەکە غاری دا. کە گە یشتە شارۆچکە لە بەر ماندووی بە زەحمەت لاقى لە دوو دەهاتن. بە لام نوقمی شادمانی بوو.

کهس باوهر ناکا که ئاوا زوو خه به ره که ی گه یان دبیته شاروچکه و مه و دای نیوان نه شکه وتی باقر گدیگی هه تا ویی به شه و روژیک بریبی. سوپاس بو خوا که شوینی خانوبه ره ی قایمه قامیه تی پی ده زانی و ده ی توانی بی ئه وه ی له کهس پرسی خو بگه یه نیته وی. وه ختیك له پلیکانه کانی قایمه قامیه ت وه سهر ده که وت, دوو سه عاتیکی بو نیوه رۆ مابوو. ئیدی توانای هه ناسه کیشانیسی نه بوو. وه ختیك گه یشته دوا پلیکانه کان هیژیسی به ته وای له بهر برابوو. یادداشته که ی یاوهری به دسته وه بوو. هیندی شتی به ده رکه وانه که گوت که لیی حالی نه بوو. دهستی بو لای ناوبراو دریز کرد. دهست دریزکردن و پان رابوونی له بهر ده رگا که یه ک بوو. له هوش خو ی چوو. قایمه قام که گوئی له دهنگی که وتنه که ی ببوو, بانگی ده رکه وانه که ی کرد:

"چ باسه؟"

"پیاویک هات له بهر ده رگا که وت, ده لیی گوئی که له مانگایه راکیشاوه... له هه موو کونه کانی له شی چور چور ئاره ق هه ل ده رژی. نامه یه کیشی به دسته وه یه, توند توند گرتوویه تی به ری نادا."

قایمه قام پیاویک بوو که میك قه له و, چاو گه وره, به رچوله مه دارو سهر دریزوو که که چاوه کانی هه میسه له کالانه دا ده سووران. پیاویکی به نه زمون و دنیا دیده بوو. پیش کوماریش قایمه قام ببوو. تا ئیستا راست له سی و شه ش قه زادا قایمه قام ببوو. به هه له داوان ده رپه ری. تاژی ته حسین له بهر ده رگا دریزاو دریز له سهر زهوی که وتبوو. سنگی وه ک کووره ی ئاسنگه ران هه ل ده ستاو ده پوو کایه وه. چور چوریش ئاره قی ده رده دا.

"خه ریکه ده مرئ؟"

ده رکه وان وه لامی دایه وه:

"خه ریکه ده مرئ, زوری غار داوه. له زور دوور را هاتوه, هه مووی هه ر غاری داوه."

"ئه وه ی به دستیه وه لیی وه رگه بزانه مه سه له چیه؟"

ده رکه وان هه ولی دا دهستی ریك نوشتاوی تاژی ته حسین لیك بکاته وه و کاغه زه که ی لی وه رگری, به لام نه ی توانی:

"ناکریته وه."

"خوایه, خوی گه وره, چون ناکریته وه. هه ول بده."

ده رکه وان چوکی داداو دهستی تاژی ته حسین له نیو هه ردوو ده ستانی گرت, هه ولی داو هه ولی دا, به لام دیسان نه ی توانی بی کاته وه.

"مومکین نیه."

قایمه قام خوشی تاقیی کرده وه. دهسته که داخرابوو و به هیچ جور نه ده کرایه وه.

"خوایه, خوی گه وره. زوری پیوه سه غله تم. به باوهری تو چیه؟"

"به وه را که هه تا سهره مهرگ غاری داوه, ده بی مه سه له یه کی گرنگ بی. ناکریته وه..."

قایمه قام دوویاتی کرده وه:

"ناکریته وه, ده سه به جی برۆ دوکتوری بینه, به سه ره اته که ی پی بلی, بلی ده رزی یه ک دروست بکا که دهستی ئه م

پیاوه ی بکاته وه. خه ریکه ده مرئ."

ده رکه وان له حالیک دا به ره و پلیکانه کان غاری ده دا, گوتی:

"خه ریکه ده مرئ."

لهو بهینه دا کاتب ته حریرو مووچه خوږه کانی دیکه ش له مهسه له که ناگدار بېوون و له بن پلیکانه کان خر بېوونه وه، به لّام له ترسان نه ده چوونه سهری، ئه و نهؤمه که ژووره که ی قایمه قامی لی بوو. ههستیان کردبوو که له سهری مهسه له یه که هه یه، به لّام سهریان لی دهرنه ده کرد. دهرکه وانیش که هر سی پلیکانی به ههنگاوئیک بریبوون و به په نایان دا تی په پری، دهرفته تی ئه وهی نه بوو هیچ بلّی.

پاش تاوئیک دوکتور که له کولانه که ی رووبه پرویان بوو، جاننا به دست به غاردان هات و بی ئه وهی قسه یه که بکا چوکی داداو به روکی کابرای که دریزاودریژ له سهر زهوی که وتبوو، کرده وه و گوئی به سنگیه وه نا.

"شتیک نیه، ئیستا وه هوش دیته وه."

قایمه قام گوتی:

"دهستی ناکریته وه."

"چون شتی وا ده بی؟"

ئویش تاقیی کرده وه، به لّام دست نه کرایه وه. گوتی: "با راوهستین تاوئیک دیکه وه هوش دیته وه."

"دهرزی یه که، شتیک."

"جه نابی قایمه قام، پیویست ناکا، تاوئیک دیکه... راوهستین."

قایمه قام دوکتوری بانگ کرده ژووره که ی خوی:

"بفرموو، به فکری جه نابت چیی بووه؟ ئیشتیات له قاوه یه که هه یه؟"

"با تالّ بی."

"تی نه گه یستم چیی بووه."

"رهنگه خوینی وه ستابی."

"که س نازانی له کوپوه هاتوه، بو کوئی ده چی... ئه و کاغه زه ی له دهستی دایه... هه ئاره قیش ده ریژی، ته ماشای که..."

"ئیستا وه هوش دیته وه."

دهرکه وان له دهری را بانگی کرد:

"چاوی هه لّینان."

قایمه قام و دوکتور چوونه دهری، تاژی ته حسین چاوی هه لّینا بوون و به حه به ساوی ته ماشای ده وروبه ری خوی ده کرد. جارئیک چاوی له قایمه قامه وه ده بری، جارئیک له دوکتورو جارئیک له دهرکه وان و به چاویکی پر پرسیاره وه لیی دهروانین. ورده ورده هه ستا. له نه کاو ته ماشای دهستی خوی کردو کاغه زه که ی دی. به دیتنی کاغه زه که هه موو شتیکی وه بیر هاته وه هه ستایه سهرپی و گوتی:

"جه نابی قایمه قام، جه نابی قایمه قام، گه یستم، به شه و روژئیک گه یستم..."

"ئه وه چیی له دهستت دایه؟"

"جه نابی یاوهر فارووق... حه مه دؤکی کوشت."

قایمه قام هاواری کرد:

"چه... ی... کئی؟ حه مه دؤک؟ یاوهر فارووق... بده ئه و کاغه زه."

تاژی ته حسین دەستی بۆ لای قایمە قام برد، دەستی نە دە کرایە وە.

"ئەو کاغەزەم وئ دە".

تاژی ته حسین که هیشتا هەناسە ی سوار بوو، ملی بە لاوہ ناو گوتی:

"ناکریتە وە، سەبر کہ بەگم، ئە من ئیستا دە ی که مە وە".

لە لایە کە هەولێ دەدا دەستە کە ی بکاتە وە و لە لای دیکە بە هەناسە پڕکە دە ی گێراییە وە:

"لای بە یانی بوو. جەنابی یاوەر لە ئەشکە وتی باقرگدیگی دا گە مارۆی دا، هەتا خۆرە لآت لیکیان دا. یاوەر حە مە دۆکی

بە دەستی خۆی کوشت. حە مە دۆکیش چ حە مە دۆک؟ قە لافە تی بە قە د چواری وە ک ئیمە یە. شتی کە راست وە ک قە دی

سنۆ بەر. یاوەریش گوللە ی راست لە نێو هەردوو برۆیانی دا".

تاژی ته حسین که توانیبوو دەستی بکاتە وە، بە خۆشحالی یە وە گوتی: "کردمە وە" و کاغەزە کە ی بۆ لای قایمە قام درێژ

کرد. قایمە قام و دوکتۆر دە رکە وان لە سەیران زاریان پێ داپچرا بوو. قایمە قام ئە و یادداشتە ی بە دەستیە وە بوو، چە ند

جاری خۆیندە وە:

"پیم وابوو حە مە دۆک ژانە سەریکی زۆرمان بۆ دروست دەکا، ئاخ، ئە ویش تە واو بوو. ئیستا ئیدی ئاسوودە بووین.

رێگرەکانی دیکە هیچیان گرنگ نین. جانە وەری بە راستی ئە مە بوو، خە لک لایە نگری بوون و ئاگیان لیتی بوو. هە م

ئە نکەرە و هە م ئە دە نە، تینیان بۆ ئیمە هیئابوو، بە لێ، ئە م مارە شمان بۆ کوژرا. پیاوماقوولانی شاریش زۆر لە م مندالە

دە ترسان. لە و کاتە وە کە عە لی سە فابە گی کوشت، خە و لە چاویان نە کە وت، هە روا بزانیە حە مە دۆک دی و گوللە لە چاوی

یە ک بە یە کیان دەدا... بە تاییبە تی مورتە زاغا شە و و رۆژ لە هیچ کوئ قە راری نە بوو. هە میشە پێی وابوو حە مە دۆک دی

گوللە یە ک لە گلێنە ی چاوی دەدا. ئیدی براییە وە".

تاژی ته حسین به پێوه راوہستابوو، هە روا بە لادا دە هات. قایمە قام چاوی بە ته حسین کە وت کە لە و نێوہ راستە بە سەر

پێوہ راوہستابوو:

"بە و پێیە ئە و رێگرانە ی یاوەر فارووق بە گ کوشتونوی، بە حە مە دۆکە وە نۆ کە سن؟".

"راست نۆ کە س، هە مووشیان مردن. جەنابی یاوەریش بە منی گوت: کورە تاژی، ئە گەر بالدار ی هە وا بە بال بفری،

ناتوانی لە تۆ زووتر ئە م خە بەرە بگە یە نیتە دەستی قایمە قامی خۆمان. گوتی تکتا لئ دە کە م هە تا سبە یینی بە یانی ئە م

خە بەرە بگە یە نە قایمە قام، و منیش وە پێی کە وتم. ئە سپیش، تە نانە ت ئە سپی عەرە بیی خانە کانیش ناتوانی لە من توندتر

غاردا. مە ودا ی نیوان باقرگدیگی و شارۆچکە چوار رۆژە ری یە. ئە منیش غارم داو خە بەرە کە م گە یان دە خاوە نی. ناوم تاژی

تە حسینە. لە جەنابت داوا دە کە م وە ختی ک چوومە سە ربازی، ب م نیرە بە شی جە ندرمە. ماوہ ی خزمە تە کە م زۆر تر کە و ب م

کە بە سەر جووخە، ئە گەر پیت خۆش بوو دە بمە وە کیل باشیش. ئە و دە م دە بیینی چۆن چە تە کان لە رە گ و ریشە

دە ردینم. عە لی کە رتیشیک هە یە ئا... ئە و بەرە لایە... هیچ هونە ریکی نیە ئە وە نە بیی کە دار لە بەرە پێی دیهاتی یە کان

بداو ئە گەر گە یشتە وە مە خفە ریش بە رتیل وە ربگری. زۆریش ترسە نۆکە... ئە من بکە بە سەر جووخە. ئە گەر پیت خۆش

بوو، هە موو دیهاتی یە کان تە نانە ت دایک و بابی خۆشم بە جۆرێک دارکاری دە کە م کە سەر جووخە عە لی کە رتیش و یاوەر و

مستە فا کە مال پاشا دە سکانیشم لە دوو نە کە ن".

"ناوت چیە؟ گوتت ناوت چیە؟".

"تاژی؟".

قایمه قام ناوی ئهوی له سهر نامه یه که له بهر دهستی دا بوو، نووسی.

"تاژی چی؟"

"پیم ده لاین تاژی ته حسین، ئه من بهم چیا یانه دا له ئه سپیش توندتر غار ده دم. جار یکیان کاتی که مندال بووم که وتمه دوا ی که رویشکیک و گرتم، له بهر ئه وه پیم ده لاین تاژی ته حسین. ناوم "به له ردان" بوو، مه لای ئاوه دانی ناوی لئ نام ته حسین."

"ده توانی برۆی؟"

"فه رموت چی؟"

"ده توانی برۆی؟"

"ده توانم برۆم؟"

"ده توانی برۆی؟"

"چت فه رموو؟ مژدانه که م کوا؟ مزگینی یه که م ده بیته چی؟"

"ده توانی برۆی؟"

ته حسین به زاردا چپراوی رهق رامابوو. ده یه ویست هیندی شتی دیکه ش بلئ، به لام ده رکه وان قۆلی گرت و بر دیه ده ری.

"یا وه ریش پیی گوتم... مژدانه که ی... ئاگا کان... له زیرو زیوو زهوی و مه زرادا نوقمت ده که ن، گو تی: خانه کان..."

ئه مجار له حالیک دا ملی به لاوه نابوو، له سه ری رویشت: "ئه من مردم، بام به گان چوو، رووم ده رچوو. چما بوخوت به و چاوانه ت نه ت دی که خه ریک بوو بمرم. قۆلم به رده کاکه."

ده رکه وان وه ختی که قۆلی وی به ردا که گه یشتبوونه خواری، هه وشه ی خانووبه ره که:

"برۆ لاچۆ لی ره، هه تیوه بی ئه قله، له گه ل قایمه قامیکی گه وره و گرانی حکومه ت ئاوا قسه ده که ن؟"

"چت فه رموو؟"

"گوتم له گه ل قایمه قامیکی گه وره ی حکومه ت ئاوا قسه ده که ن؟"

"فه رموت چی؟"

"چما ئه تو نازانی قایمه قام له سه رجوو خه ش گه وره تره، له یا وه ریش هه وراز تره؟"

"چت فه رموو؟ مزگینی یه که ی من کوا؟"

"هه تیوه گیزه گه وچه که لله که ره، مزگینی چۆن له قایمه قام داوا ده کری؟"

"فه رموت چی؟"

"ئه گه ر به قسه ی من ده که ی، لی ره مه مینه، لی ره بمینی، خوت تووشی ژانه سه ر ده که ی."

"چت فه رموو؟"

ده رکه وان هه ر له وی به ره لای کردو چوه وه نهومی سه ری. تاژی ته حسینیش چوو له سه ر به ردیکی مه پمه ری گه وره ی له میژینه ی نه خشیندراو که له هه وشه ی قایمه قامیه ت بوو، دانیشت.

دهرکه وان هه رکه دهستی تاژی ته حسین کرایه وه و قایمه قام یادداشته که ی یاوه ری خوینده وه و مهسه له که ساغ بووه وه ، دهسه جی غاری دایه خواری و چووه لای ئه و مووچه خوړانه که له خوار پلیکانه کان به بیسه بری چاوه پروان بوون ، مووچه خوړه کانیش ئه و خه به ره خو شه یان گه یانده ده ری و له چاو لیک نانیك دا شاروچکه به و خه به ره دوورله باوه ره که وته جموجول . هه رکه س دوکانه که ی داخرا بوو ، به په له رووی کرده بازارو ئه وان ه ی له سه ر دوکانیش بوون غاریان دایه چایخانه که ی توفیق .

مورته زاغا له وهختیک دا خه به ره که ی وه رگرت که عه لی په شه لی به رام به ر به خوی دانا بوو . نه خشه کانی داهاتووی خوی بو شی ده کردنه وه و باسی ئه وه ی بو ده کرد که چونی ده وله مند ده کاو چون ده ی کاته قاروون و خاوه ن مووچه و مه زرا . به یانی په که ی ئه و روژه سه د لیره ی ته واوی دابوویه . به و سه د لیره یه ده کرا پینج شه ش جوانه گای مووزه ردی شاخ که وانی بکری . ته نانه ت ده کرا کیلگه یه کی چووکه له شی پی بکری . عه لی له ناخی دلّه وه و به پراستی خه ریک بو مورته زاغای خو ش ده ویست که به پیچه وان ه ی رواله ته که ی پی او یکی بی ری او پاک و راستگو نه بوو . کابرایه ک بوو که له کبازو له و فیلبازان ه ی زه مانه ، پی او یکی زرینگ ، ریاکار ، خوینخور ، قازانچ په رست ، دروژن و بی بار . هه رچه ند عه لی به چه ند روژ ه موو ئه مان ه ی بو ده رکه وتبوو ، به لام دیسانیش که م که م خه ریک بوو خو شی ده ویست . بوخو شی حه زی نه ده کرد کابرایه کی وا بی زرا و نزمی خو ش بوئ ، به لام به و هسه ته قووله که له هه ناوی دا په یدا ببوو ، نه ی ده توانی ئه وی خو ش نه وی و له و باره یه وه له کن ویژدانی خوی شه رمه زار بوو .

نوسره تی که بابچی خه به ره که ی هیئا . مورته زاغا له جی خوی راست بووه وه و گوئی :
"کور ه ، ئه و خه به ره ی هیئاوته راسته ؟"

که بابچی له ئامیز ده گرت ، ماچی ده کردو به هه ناسه برکه وه لیی ده پرسى : "ئه م ، خه به ره راسته ؟ ئه گه ر راست بی مورته زاغات ... مورته زاغا بو تو ... دوکانیکی تازت بو ده کرم ... هه رچی بته وی دت ده می . مزگینیت له سه ر سه رم . بلئ بزانه چت ده وی ؟ ..."

مورته زاغا بی ئه وه ی ئاگای له خوی بی ، له په ستا ده ی پرسى :

"راسته ، راسته ؟" و پاشان له سه ری ده رویشت و روو به نوسره ت ئه فهندی ده رکه وان - هه روه ک له په نای بی - ده ی گوت :

"مورته زا به قوربانى ئه و چاوه ره شانته بی . به قوربانیشیان بی و به حه یرانیشیان بی . مورته زا به قوربانى ئه و زمانه شیرنه ت بی ..."

له و به ینه دا ژنه کان ، وه رگپرکه کان و ئه و خزمه تکارانه که له ژوره کان بوون ، رژانه سالونه که .
حه سنه خان چوکی داکوتا بوو و ده ی گوت :

"سو پاس بو خوا . خوايه هه زار جار شوکر بو ئه م روژه ت . سو پاس بو گه وره ییت ، بو مه سلّه حه تت . هه زار جار شوکر که مه یتی ئه وت نیشان داین ، ئیمه ت له دهستی نه جات دا . زور شوکر خوايه که له هه مووان گه وره تری " . له بن لیوانیشه وه گوئی :

"خوايه گیان ، ئه گه ر مه یته که ی به م دوو چاوانه م ببینم جووتیک قوربانیت بو ده که م ... ناخره که ی ته رمی ئه وت نیشان دام " .

سه ره نجام مورته زاغا هاته سه ر ئه وه که چه ندو چونی مه سه له که له که بابچی پرسى :

"که بابچی خۆم، نوسره ته که م، ئەم خەبەرە کێ هینابووی، مەسە لە که چۆنە؟ دیارە ئەم خەبەرە تۆ بۆ منت هیناوه، مژدانەشت لە سەر سەرم، دوکانی گۆرینت بۆ دەکرێم، قەبالە ی دوکانە که مژدانە ته. هیچ بۆم گرنگ نیه، کێ، کێ ئەم خەبەرە هیناوه؟"

"کابرایه کی دیهاتی، دوینێ به یانی له ئەشکه وتی باقر گدیگی به وه وه پێ ده که وی، ئەم پۆ به یانی تاویک له مه وه بهر خۆ ده که به نیتته ژووری قائمه قام و گیانی ده ده چێ. کاغه زیکی له مستی دا ده بی. به هه زار زه حمه ت ده توانن مستی جه نازه که بکه نه وه. به مورته زاغای خۆم بلیم نامه یه که له مستی ده ردینن. یاوه ره له نامه که دا نووسی بووی: "تۆ چه ته م له ئەشکه وتیک دا که مارۆ دان که حه مه دۆکشیا ن له گه ل بوو، به ری به یانی هه موویانم کوشت. ته نیا حه مه دۆک یه که دوو سه عات شه پی له گه ل کردین. نووسی بووی کابرا سی گولله ی لێ ده درێ، به لام هه ر باکیشی نابێ. نووسی بووی ئاخ ره که ی به برینداری گرتمان. نووسی بووی ئەم بۆخۆم گولله م راست له نیوی چاوی دا."

مورته زاغا ده ستی به ره و ئاسمان به رز کرد نه وه و گو تی:

"سه د هه زار جار شوکر خوای گه وره، ئیراده ی تۆ بوو که ئەم رۆژه مان نیشان بده ی؟"

ده سه به جێ غاری دایه وه ژووره که ی و ئەو جله سوورمه یی یانه ی له بهر کرد که ته نیا رۆژانی جیژن و زه ماوه ندو ئەو کاتانه که ده چووه ئەنکه ره و ئەدنه له به ری ده کردن... بۆینباغیکی سووریشی به ست. ده سه سپره یه کی ئەو ره نگه شی له گیرفانه چووه که له که ی چاکه ته که ی رۆکرد. فووتی ره ئیتالیایی به نوئی یه که ی بۆ یه که م جار له خۆشیی مه رگی حه مه دۆک له سه ر ده نا. ئەو که وشانه ش که له ئەسته مبول هینابوونی یه که م جار بوو له پێی ده کردن.

مورته زاغا وه ختی که له ژووره که ی هاته ده رێ، زۆر پۆشته و په رداخ بوو. کیسه باخه له که ی ده ره ینا، به سه ته ئیسکیناسیکی لێ هینایه ده رو دایه که بابچی: "جاری با ئەمه ت هه بی، ئەمه ت با هه بی، دایه ش، دایه ش قه باله ی ئەو دوکانه ی کاری تیدا ده که ی به ناوی تۆوه ده که م. ئەم خەبەرە خۆشه ئەتۆ بۆت هیناوم..."

به پلیکانه کان دا غاری دایه خواری و هه ر دوو پلیکانی به هه نگاوێک برین، له خۆشی یان لاقه کانی ده فرین، وه ک فه رمانده ریکی سه رکه وتوو قیت و قنج له ده رگای حه وشه ی وه ده ر که وت.

له و ساته وه که خه به ره که ی بیستبوو تاقه جارێکیش ئاوپرێ نه دا بووه وه دای خۆی ته ماشایه کی عه لی بکا که دای که وتبوو و هه ولی دها بی گاتی. عه لی بۆ ئەوه ی بی گاتی جارو بار ناچار ده بوو غار بدا. خیرا له بازار تێ په رین و گه یشتنه قائمه قامیه ت. هه ر که چوونه حه وشه ی خانووبه ره که، مورته زاغا ئاوپرێ دایه وه و پاش ئەوه ی به بی موبالاتی ته ماشایه کی کرد گو تی:

"هه تیوه شه له. لێره راوه سه ته بزانه."

عه لی له و له حزه یه وه که خه به ره که ی بیست، شتیکی وه ک گلۆله هات و به ری ئەوکی گرت. زۆر به زه حمه ت گریانی خۆی بۆ راده گیرا. ئەویش له بهر خاتری مورته زاغا یان که سیکی دیکه نه بوو. به لکوو له بهر ئەوه بوو که نه ی ده ویست دۆست و دوژمن فرمیسیکی به چاوه وه ببینن. پاش مردنی حه مه دۆک ئیدی چ پێوه ندی یه که له نیوان ئەو و مورته زاغادا ده ما... بروانه ئەو سه گه خو پێری یه، بروانه چه ند خۆش حاله... بروانه هه موو چه ند خۆش حالن... شاره که که ئەو خه به ره ی بیستبوو، وه ک داریکی به رز ده چوو که تازه پشکووتبی. هه موو پێ ده که نین و شاد بوون. ره نگه هه ر عه لییش وای هاتبیتته بهر چاو. له نیو حه وشه ی خانووبه ره ده وله تی یه که دا، به تاقی ته نیا ما بووه وه. له نیو ئەم جیهانه ش دا هه ر به ته نیا و بی که س ما بووه وه. بی ئەوه ی به خۆی بزانی دلۆپه فرمیسیکی درشته درشته له چاوه کانی هه له پزان. عه لی که

نەي دەويست دۆست و دوژمن چاويان له گرياني وي بي، چوو له سووچيكي ديواري حەوشەكە هەل ترووشكاو سەري لەنيو ئەژنوياني گرت.

تاژي تەحسين كه گرياني عەلي ديبوو، چوو له رووبەرووي ئەو پياوھ بە ديمەنە كه دەگريا راوھستا. پياويك كه كلأوي فووتبيري لەسەر بوو، راست وەك جووتيارەكاني كۆپيارە دەگرياو شانەكاني هەل دەتەكاندن. خۆشەويستتي ئەو پياوھي لە دل دا ھاتە جۆش. كەميك داھاتەوھ سەري و گوتي:

"مامەگيان، مەگري، بۆچي دەگريەي، چ بووھ، چيت بەسەر ھاتوھ؟"

عەلي بە بيستني ئەم قسانە راست بووھو راست بە دابي جووتياران بە قۆلي چاھتە سورمەييەكاني چاوھكاني سپينەوھ، بەلام بە ھيچ جۆر خۆي پي راگير نەكرا.

تاژي تەحسين فكري بە ھيچ نەشكا، پرسى:

"مامە، ناكا ئەتۆ بۆ ھەمەدۆك بگريەي؟ ئەويان كوشت"

لە نەكاو بۆخۆشي دەستي كرد بە گريان، دەيگوت: "كئ گرياني، بۆ ھەمەدۆك ناھي؟ كئ بۆ پياويكي وا ناگري. باسكيكي ھەبوون بە قەد نيوقەدي من. ژناني ھوت دييان لەسەر جەنازەكەي كۆ بوونەوھو شيوھنيان كرد. ياوھريش كە ئەمەي دي جەندرمەكاني دەنگ دا پەلاماري ژنەكان بەدن. شەپيكي قورس لەنيو جەندرمەكان و ژنەكان دا رووي دا. پياواني ديھاتيش لايەني جەندرمەكانيان گرت و پيکەوھ ژنەكانيان لەسەر جەنازەي ھەمەدۆك دەرکرد. ئەودەم دەزاني ژنەكان چييان كرد؟ ژنەكان بە تەواوي جەلەكانيان لەبەر ھەمەدۆك داكەند، چەكەكەييان ھەلگرت و بۆ ئەوھي لەسەر جەلەكاني شين بگيرن چوونە كەنالي كۆياخ. وەختيک ئەم دەھاتم بۆ ئيرە ژنەكان لە كەنالي كۆياخ كۆ بيوونەوھو خەريكي شين گيران بوون، بەردو دار لەبەر شيوھنيان دەھاتە نالە. بگري مامە گيان بگري، كئ بۆ ھەمەدۆك، بۆ ئەم جواميرە بەچكە شيرە ناگري؟..."

بۆخۆشي لووزەوي فرميسكاني بەچاودا دەھاتەخوار.

عەليەشەل كە خيرا بەسەر خۆي دا زال ببوو، لە تۆقي سەري ھەتا بەري پيي تەماشاي ئەو تازە لاوھ چياييەيەي كرد كە بەرامبەري راوھستاوو و دەگريا. ئەمجار پرسى:

"ئەتۆ خەلكي كوئي براكەم؟"

"خەلكي گەلي شكۆفەم مامەگيان"

"ئەتۆ بۆ ليرە لە حەوشي ئەم خانووبەرە ھكومەتيەيە راوھستاوي، ببورە، ناوت بەخير؟"

كوپە جھيلە لە كاتيک دا چاوھكاني پاك دەکردنەوھ گوتي:

"بەمن دەلین تاژي تەحسين. ياوھ نامەيەكي دامئ و گوتي بە قورياني دەستت بم برۆ ھەتا دەكري زووتر خەبەري مەرگي ھەمەدۆك بگەيەنە شارۆچكە، برۆ بزائم چ دەكەي... قايمەقام، ئاغاكان، بەگەكان و خانەكان، مژدانەيەكت دەدەنئ، ھەر مەپرسە. وەختيکيش چوويە سەربازي، دەت كەنە كادير، دەبيە سەرجووخە، ئەگەر بتەوي دەت كەنە وەكيل باشي، زۆريشت پارە دەدەنئ؟ ئەمنيش ليرە راوھستاوم مزگينئيەكەم وەرگرم"

"گوتيان ئەتۆ مردووي..."

"بەراستيش مردبووم. لەبەر دەرگاي ژووري قايمەقام كەوتم و مردم. پاشان دوكتوريكي جاننا بە دەست ھات و

زيندووي كردمەوھ"

"چت بوو، چ سندانیکت بوو که وا غارت دا؟"

"دوینئی لای نیوه پړویه یاوهر پیی گوتم ئه گهر سبه یینی پییش نیوه پړو ئه م خه به ره بگه یه نیه شاروچکه، هه رچیت بوئی ده ت ده می. ئه منیش دوینئی لای نیوه پړویه له باقر گدیگی وهری که وتم."

"چی؟ له باقر گدیگی؟ چ... ی؟"

"له ئه شکه وتی باقر گدیگی... ئه سپی حه مه دوکیش له سهر دوندی شاخه کانی سهر ئه شکه وتی وه ک هه لئو راوه ستابوو، جووله ی نه ده کرد. ئه سپیکی خه نه یی به."

"ئه تو جه نازه ی حه مه دوکت به و چاوانه ی خوت دی؟"

عه لی، ئیدی نه ده گریا.

"دیتم."

"گوتت چون بوو؟"

"زور زه لام بوو، چاوی گه وره بوون، جووتیک سمیللی دریزو به پشت و ره شی هه بوون."

"ئه مجار باسکه کانی لیک کردنه وه و گوتی: "سنگ پان، ئا ئامه ده فه ی سنگی بوو. ددان زیړ..."

"ئه تو پیشت حه مه دوکت دیبوو؟"

"نه م دیبوو."

"یاوهریش گوتی ئه و چه ته سمیل دریزه ددان زیړه حه مه دوکه؟"

"وا ی ده گوت، له خووشی بیان خه ریک بوو شیت بی. به لام له ده ستی ژنه کان و ئه و ئه سپه که له سهر شاخه کان بوو، زور جاپز بوو. هه موو خه لکی گه لی شکوفه کاتیک چاویان به جه نازه کان که وت ده ستیان به شیوه ن و گریان کردو گوتیان حه یف بو حه مه دوک."

"ته ماشای چه ته کانی دیکه شت کرد؟"

"یه ک به یه ک ته ماشام کردن. یه کیان له نیو دا بوو تازه سمیللی بۆر بیوون، شازده سال زیاتر نه ده بوو..."

عه لی یه شهل قولی تاژی ته حسینی گرت و بردیه نیریک به رده مه رپه ره قه دیمی یه نه خشیندراوه که، له سهر به رده که له په نای یه کتر دانیشتن، عه لی یه شهل پاش ئه وه ی تاژی ته حسینی هان دا هه تا ناوونیشانی هه موو چه ته کوژراوه کان موو به موو باس بکا گوتی:

"کورم تاژی، ئه تو له مووسا سه رسه ریش زیاتری. ئه و هه موو ریگایه ت چون بری و هاتی؟"

"هاتم، به لام مردم و زیندوو بوومه وه، ئه و دوکتوره جانتا به ده سته زیندووی کردم وه."

عه لی ده ستی کردبوو به پیکه نین، سه رانسه ری گیانی نو قمی خو شحالی بوو. له سمیلله کانی، له چاوه کانی، له ده سته کانی، له جلکه کانی و له لاقه شه له که ی خو شحالی هه لده قولی. خو شحالی یه که ی کاری کردبووه سه ر تاژی ته حسینیش، لایوژگه تاویک راده وه ستاو ئه مجار له قاقای پیکه نینی ده دا.

عه لی یه شهل به تاژی ته حسینی گوت:

"هه ر لیړه چاوه پروان به، چاوه پروان به و مژدانه که ت وهرگره. مورته زاغا ئیستا له و ژوره دیته دهر، ئه من نیشانت ده دم، برؤ پیی بللی مزگینی یه که ئه من هیناومه... به ئاگاکانی دیکه ش بللی. دراوت ده دهنی. ئه گه ر نه یان دایه ی لیړه مه بزوو. هینده ی نه ما بوو بمری."

"بمزم چیه مامه گیان، ئەمن مردم و چوممه ئەو دنیاو هاتمهوه".

پیاوماقولانی شارۆچکە یەك یەك و دوو دوو بە جل و بەرگی جوانهوه بە گالتهکردن و قاقاکیشان دەهاتن و لە پلیکانهکانی خانوبهەرە دەولەتییهکه وهسەر دهکهوتن، لە سه‌ریش پرا دهنگی قاقاو پیکه‌نینیان که له خوشی‌یان یه‌کتریان له ئامیز ده‌گرت ده‌هاته به‌ر گوی.

عه‌لییش به‌ ئەندازه‌ی وان خوشحال بوو، به‌لام کرمی گومان و دوولای هه‌ناوی ده‌جوی، شین گێرانی ژنه‌کان نیگه‌رانی کردبوو. ئەگه‌ر ئەو شین گێرانه‌ نه‌بووایه‌ له خوشی‌یان بالی ده‌گرت و هه‌ل‌ده‌فیری.

عه‌لی چهند له‌حزه‌یه‌ك بێده‌نگ ده‌بوو، له‌ فکروه‌وه ده‌چوو، چاوه‌ تیزه‌کانی له‌ تاژی ته‌حسینه‌وه ده‌برین و تی‌یه‌وه راده‌ماو هه‌لی ده‌سه‌نگاندو پاشان ده‌ی‌پرسی:

"ئه‌تۆ بوخۆت حه‌مه‌دۆکت دیوه‌؟"

ئه‌مجار تاژی ته‌حسینی هان ده‌دا هه‌تا هه‌موو ناو‌نیشانیکی چه‌ته‌کانی موو به‌ موو بو باس بکاو تاژی ته‌حسینیش ده‌ستی ده‌کرد به‌ قسان:

"ئیمه‌ هه‌تا ئیستا هه‌رگیز حه‌مه‌دۆکمان نه‌دیوه‌. نه‌مان دیوه‌ به‌لام ده‌ی‌ناسین، ته‌نانه‌ت هه‌موو چیاکانی توو‌پووسیش ده‌ی‌ناسن..."

پاشان باسی چه‌ته‌کانی دیکه‌ی ده‌کرد که کوژرابوون.

"جاریکی دیکه‌ بۆم باس بکه‌ بزانی حه‌مه‌دۆک چۆن بوو."

"ئه‌من باشم نه‌دی، هه‌ر که یاوه‌ر یادداشته‌که‌ی دامه‌ ده‌ست وه‌رێ که‌وتم. رێگای سی‌ رۆژانم به‌ شه‌وو رۆژیک بری و هاتم. هینده‌ی نه‌مابوو بمزم، دیاره‌ مردم، به‌لام دوکتۆر زیندووی کردمه‌وه. به‌لام فایده‌ی چی، ئەویشم به‌ که‌ک نه‌هات، مژدانه‌که‌م ده‌ده‌نی؟"

"کێ ده‌زانی، له‌وانه‌شه‌ بت ده‌نی."

"حه‌مه‌دۆکی ده‌لیم ئا... ها... ده‌ت گوت کێوه‌. سمیل گه‌وره‌ که‌ سمیلی له‌ بنانگویی‌یه‌وه‌ ده‌رچوو‌بوون، خالیکی له‌ ته‌ختی نیوچاوانی بوو، مۆری پیغه‌مبه‌ری مه‌زن. هه‌ربۆیه‌ گولله‌ کاری لێ‌نه‌ده‌کرد."

"ئه‌گه‌ر وایه‌ چۆن بوو که‌ کاری لێ‌کرد؟"

"ئه‌مه‌یان ئیدی نازانم، ئەوه‌یان ته‌نیا خوای گه‌وره‌مان ده‌ی‌زانی. له‌وانه‌شه‌ نه‌مردبێ. ئاوما‌له‌کانمان وا ده‌لین. خه‌لکی گونده‌کانی دیکه‌ش ده‌لین ئەو ئەسه‌په‌ش وه‌ک ئەسه‌پی کویرئوغلای نامری. له‌ دنیا دا ته‌نیا ئەسه‌پیک هه‌بوو که‌ تیکه‌ل به‌ چل سواره‌ی غه‌یبی بوو و هه‌رگیز نامری، ئەویش ئاوی حه‌یاتیی خواردوه‌ته‌وه‌. به‌لام کویرئوغلای له‌ ئاوه‌ی نه‌خواردبووه‌وه‌. ئەسه‌په‌که‌ هه‌ر که‌ ئەو ئاوه‌ی خواردوه‌ تیکه‌ل به‌ چل سواره‌ی غه‌یبی بوو، ئەویش ته‌نیا له‌ به‌ر ئەو چاکه‌یه‌ که‌ له‌ گه‌ل فه‌قیر هه‌ژارانی کردبوو. ده‌لین ئەسه‌پی حه‌مه‌دۆک له‌ دوندی شاخه‌کانی ئەو کێوه‌ به‌رزه‌ چاوه‌رپیی جه‌نازه‌ی حه‌مه‌دۆکه‌، گویا ده‌یه‌وی بی‌هاو‌یتته‌ سه‌ر پشتی خو‌ی و بی‌باته‌ لای چل سواره‌ی غه‌یبی. ئەمن چوو‌زانم، ئەمن نازانم، هه‌موو دیهاتی‌یه‌کان وا ده‌لین."

قایمه‌قام له‌ پی‌شه‌وه‌، شاره‌دارو داواکاری گشتی و بازپورس له‌ ته‌نیشتی و به‌ دوا‌ی ئەوانیش دا زولفو، تاشکه‌ن خه‌لیل و مورته‌زاغا، مه‌لا دۆران ئەفهن‌دی، قازی کووزان ئوغلای و باقیی پیاوه‌ ناوداره‌کانی شارۆچکه‌ له‌ ده‌رکی خانوبه‌ره‌ حکومه‌تی‌یه‌که‌ وه‌ده‌ر که‌وتن. هه‌موویان فینکایی‌یان له‌ دل گه‌رابوو و پێ‌ده‌که‌نین و به‌ ده‌نگی به‌رز قسه‌یان ده‌کردن و

گالته‌یان ده‌کرد. وا دیار بوو هیچ کامیکیان له سه‌رانسه‌ری ژیانی دا روژی وا پر به‌خته‌وه‌ری و سه‌رکه‌وتنی نه‌دیوه, کاتیک
عه‌لی و ته‌حسین به‌ دوایان دا وه‌رپئ که‌وتن, عه‌لی به‌ تاژی ته‌حسینی گوت:
"بروانه, هؤوه مورته‌زاغایه, ئه‌وه که‌ ده‌سه‌سره سووره‌که‌ی له‌ گیرفانی چه‌قاندوه. برؤلای, برؤلای مه‌ترسه, هه‌قی خوت
داوا بکه, مزگیژی‌یه‌که‌ت وه‌رگره."

ئه‌وان هیشتا له‌ حه‌وشی خانوبه‌ره ده‌وله‌تی‌یه‌که‌ وه‌در نه‌که‌وتببون که‌ تاژی ته‌حسین سه‌ر ری پی‌ گرتن. هات قیت
له‌ پیش مورته‌زاغا چه‌قی, خه‌به‌ردار راوه‌ستاو له‌ حالیک دا سلای سه‌ربازی ده‌کرد, گوتی:
"ناوم تاژی ته‌حسینه, ئه‌من خه‌به‌ری مه‌رگی حه‌مه‌دؤکم بؤ ئیوه هیناوه."

ئه‌مجار ئیشاره‌ی بؤ قایمه‌قام کرد - که‌ راوه‌ستابوو زه‌رده‌ی له‌سه‌ر لیوان بوو- و له‌سه‌ری رویشت: حه‌ز ده‌که‌ی له‌ویش
پرسه. ریگای سی روژانم به‌ روژیک بری و هاتم. هینده‌م غار دابوو کاتیک گه‌یشتمه به‌ر ده‌رگای ژوره‌که‌ی وی که‌وتم و
مردم. پاشانیش ئه‌و پیاوه باشه دوکتوری هیناو زیندووی کردمه‌وه. ئه‌مجار چوه لای قایمه‌قام و خه‌به‌ردار به‌رامبه‌ری
ویستا: "وا نیه‌ جه‌نابی قایمه‌قام؟"

قایمه‌قام به‌ پیکه‌نینه‌وه گوتی:

"بؤچی, وایه."

پاشان تاژی ته‌حسین به‌رامبه‌ر به‌ مورته‌زاغا راوه‌ستا:

"باشه ئیستا که‌ زانیتان ئه‌من مردووم و زیندوو بوومه‌وه, مزگیژی‌یه‌که‌م بده‌ئی. له‌ هه‌مووان زیاتر ده‌بی ئه‌تو مژدانه‌م
بده‌یه‌ی مورته‌زاغا."

ئه‌وانی دیکه‌ش هه‌ر له‌وی راوه‌ستابوو و به‌ چاوی خوشه‌ویستی ده‌یان روانیه ئه‌و لاهه چیاپی‌یه‌ ریوه‌له‌و باریکه‌له‌یه.
ته‌حسین له‌سه‌ر قسه‌کانی رویشت: ئه‌م پیاوه, پاشان به‌ ده‌ستی راستی عه‌لی‌یه‌شه‌لی نیشان دا - که‌ له‌ دوی هه‌موویانه‌وه
ویستاوو و چاوه‌کانی و ددانه‌کانی له‌ خوشحالی‌یان ده‌بریسکانه‌وه- و گوتی: ئه‌م پیاوه گوتی هه‌رکام له‌ ئیوه پیاوی زور
سه‌رزلن, له‌ وشتریش گه‌وره‌ترن, هه‌مووتان به‌رده‌ستی مسته‌فا که‌مال پاشان, پیاویکی گه‌وره‌ی وه‌ک گزیگ دۆرانن."
دیشان به‌ ده‌ستی راستی مورته‌زاغای نیشان دان: "به‌ تاییه‌تی ئه‌م ئاغایه, پیاویکی زور گه‌وره‌یه, باشه که‌وایه بؤچی
مژدانه‌که‌م ناده‌ئی؟"

هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌وی بوون, قاقا پی‌که‌نین, له‌ پیش دا مورته‌زاغا و ئه‌مجار ئه‌وانی دیکه ته‌نانه‌ت قایمه‌قامیش,
ده‌ستیان بؤ گیرفانبان بردو کیسه‌باخه‌له‌کانیان ده‌ره‌ینا.

پیش هه‌مووان مورته‌زاغا ئه‌سکیناسیکی سه‌د لیره‌یی له‌ کیسه‌که‌ی ده‌ره‌ینا بؤ تاژی ته‌حسینی راداشت. تاژی
ته‌حسین که‌ چاوه‌کانی وه‌ک زاره ئه‌شکه‌وت پی‌ داپچراووون, دراوه‌که‌ی له‌ ده‌ستی وه‌رگرت:

"ئاغا جوانه‌که‌م, هه‌مووی بؤخوم؟"

"هه‌مووی هی خوته, بؤچی پی‌ت سه‌یره؟"

"ئاغا ئه‌گه‌ر ئه‌من پی‌م سه‌یر نه‌بی, کئ پی‌ی سه‌یر بی. ئه‌من سی سالان له‌سه‌ر زه‌وی‌یه‌کانی یووره‌گیر تۆکه‌ریم کرد
نیوه‌ی ئه‌م پوله‌یان نه‌دامی..."

شاره‌دار پلاریکی هاویشت: "تاژی ته‌حسین رۆله, ئه‌تو پی‌ت وایه‌ لینگه‌ی مورته‌زاغا له‌ یووره‌گیر, له‌ ئاناتۆلی پیرو له‌م
دنیا په‌یدا په‌یدا ده‌بی؟"

تاژی ته حسین گوتی: "استغفرالله، پهیدا نابی...".

نهوانی دیکه ش هه ریه که پیچ لیره یه که ده لیره یه کیان له دهستی تاژی ته حسین کرد. تاشکه ن بهگ و زولفوی دهفته دراریش هه ریه که یه سکیناسیکی سه د لیره یی بیان دا به ته حسین که هم مهسه له یه مورته زاغای زور نارپه حهت کرد: "چما نهوانه کین هه تا بو مردنی حه مه دؤک به قد من مژدانه بدن". زور توورپه بیوو. هم کاره ی به سووکایه تی یه کی گه وره به خوی داده نا: "یه کیان دهفته دراریکه که س نازانی کئی یه له کوئی را هاتوه، نهوی دیکه شیان له شه ری سه ربه خویی دا له و چیاو بنده نانه ون بوو، وهک مشکه کویره سه ری له بن چله درووان راکردو که چی به و حاله شه وه نیشانی سه ربه خویی وه رگرت. گویا کوپی یه کیک له و ناغا سوالکه رو له برسان مردووانه بووه که به کووله کان دراوه".

مورته زاغا بیری کرده وه: "کاریکی زور خراپیان کرد، خراپه یه کی زوریان دهره ق من کرد".

تاژی ته حسین که پاره که ی له نیو دهستی دا ریگ نوشتاند بوو، به چاویکی له سه یران داپچراوه وه بی نه وه ی بزانی ده بی چ بکا له و نیوه ره ق رامابوو، به جوریک وه که نه وه ی داوای کومه گ بکا ته ماشای عه لی یه شه لی ده کرد که نه وه موو چاکه یه ی له گه ل کرد بوو، و نیستاش له و به ره وه به تاقی ته نیا راوه ستابوو، ده می هه تا بنانگویی پی داپچراوو و کلاوشه بقه له گه نی یه که ی هه تا سه ر چاوانی هینابوو خوار.

مورته زاغا به راویژیک زبره وه بانگی تاژی ته حسین کرد:

"وه ره ئیره کوپم، تاژی".

تاژی ته حسین ترسا، چهند جار به دووللی ته ماشای عه لی یه شه لی کرد، پیی وابوو نه و پیاوه توورپه و تۆسنه نه و دراوه ی له دهستی دایه، لیی دهستیته وه. چاوه کانی به ترسه وه پیشان بو لای قایمه قام، دایه بو لای عه لی و نه مجار بو لای شاره دار سووران. نه گه ره له وی دهر باز بووبایه، گولله ش تۆزی نه ده شکاندو به جوریک وه کیو و بنده نان ده که وت، ته نانه ت شه یتانیش نه ی دۆزیتته وه. تاژی ته حسین راست له و له حزه یه دا که ناماده ی راکردن بوو، دهنگی ناغای به ر گوی که وت و کیسه پووله که ی به دهسته وه دی. مورته زاغا دوو نه سکیناسی سه د لیره یی دیکه ی به دهسته وه بوون و به خو شحالی و به گه رمی و خۆمانه وه به ده میه وه پی ده که نی:

"وه ره کوپم، وه ره، هم سه رو سوالکه رانه شیاوی تۆ نین، نه تۆ یه که م که س بووی که خه به ری مه رگی نه و جانه وه ره، نه و دوزمنی خاک و گه ل و نیشتمانه و قاتلی برای له گیان خو شه ویست ترم عه لی سه فابه گت هینا. نه ویش به قیমে تی گیانی خۆت...".

پاش نه وه ی به م قسانه به رامبه ر به تاشکه ن خه لیل و شاره دار به خوی هه للا گوت و خوی رانا، دراوه که ی بو تاژی ته حسین راداشت و تاژی ته حسینیش هه ره له وی ره ق راما، دهسته کانی له رزین و رهنگی روخساری په ری و نه و پووله ی به دهستی وه بوو که وته سه ر زه وی. له و له حزه یه دا مورته زاغا به شیوه یه کی دوزمنانه و تیکه ل به سووکایه تی ته ماشای عه لی یه شه لی کرد. عه لی غاری داو نه و دراوه ی له سه ر زه وی په رش و بلاو بیوو، کو کرده وه و دایه وه دهستی تاژی ته حسین.

مورته زاغا به شیوه ی لاواندنه وه گوتی:

"تاژی ته حسین، کوپم له مه ودوا نه گه ر کاریکت هه بوو راسته ری وه ره لای خو م، بپرسه مالی مورته زاغای کامه یه، باله خانه که ت نیشان ده دن و ئیدی هه روا بزانه مالی خۆته وه ره لای من. خو سه ربازیشت کرده ...".

تاژی ته حسین زمانی ره ق بیوو و نه ی ده توانی قسه بکا. ته نیا قه وه زه ی سنگی له بهر هه ژان هه ل ده ستاو ده پووکایه وه.

"که وایه یاوهر فارووق همه دۆکی گرت و گولله ی راست له نئیوی چاوی دا، یاخوا خوش بی. به راستی کۆله که ی ئەم مهمله که ته یه. کورپی کۆماره، قاره مانه، قاره مانه نیشتمانی... ده بلی کورم، گوتت راست له نئیوی چاوی دا؟"

تاژی ته حسین له پهستا تفی خوی قووت ده دایه وه و قسه ی بۆ نه ده کرا:

"پهوله که له گیرفانت هاوی کورم". دووباره به چاویکی دوژمانه له سه رتا پای عه لی ورد بووه وه. عه لیبش غاری دا پیشه وه، ئەو ئەسکیناسانه ی له دهستی تاژی ته حسین دابوون لیی وه رگرتن، قه دی کردن و خستنیه گیرفانی شه لواره که یه وه و به زمان لووسی گوتی:

"به ناگمان بلی، پیی بلی با خوشحال بی، پیی بلی که یاوهر چۆنی همه دۆک کوشت...".

"له نئیوه راستی هه ردوو چاوانی دا، یاوهر راست له پشتی مۆری پیغه مبه ری دا".

مورته زاغا له و گالته پی کردنه که له راویژی عه لی دا هه بوو، حالی بوو، به لام له و ساته دا هیچ وه سه ر خوی نه هینا. نه راندی: "راست له نئیوه راستی، زۆر باشه با برۆین". دووباره ئاورپیکی کوشنده ی دایه وه سه ر عه لی یه شه ل، ئاورپیکی ساردو پر له رق و قین. ده یه ویست به م ئاوره زۆر شت بلی.

قایمه قام له پیشه وه و ئەوانی دیکه به دوا ی دا چونه شاره وانی. به نیاز بوون له وی له باره ی ئاماده کردنی ری وشوینی پیشوازی له یاوهر وه قسه بکن و ئەو خه به ره گرنکه بگه یه ننه ئەنکه ره و ئەده نه و عارف صائم به گ. جگه له وه قه رار بوو له بازاری شارۆچکه ش دا جار بکیشن هه تا هه موو که س له و خه به ره خوشه ناگادار بی و که س نه مینی نه ی بیستی.

وه ختیگ گه یشتنه شاره وانی یه که م کاریان بانگ کردنی ئەحمه د پشت کوورپی جارچی بوو. هه رچی ده بوو جار ی بدا هه موویان یه که به یه ک پی گوت و ئەویش له به ری کرد. به لام پیویستی نه ده کرد، چونکه ئەحمه د پشت کوور جارچی یه کی ئەوه نده کارامه بوو که له سه رانسهری چوکووراوا دا هیچ ئاشقیگ ته نانه ت ئاشق تووروون پاشاش نه ی ده گه یشتی.

عه لی یه شه ل له ده ره وه ی شاره وانی له بن پلیکانه کان به جی مابوو. دیسان چاوه پروانی ئاغای بوو، و بیری له وه ده کرده وه که به سه ری ده هات. تاژی ته حسینیش له قوژبنی بازاری مابوو وه و چاوی له عه لی یه وه بریبوو. سه ره نجام هه موو غیره ته که ی خوی کۆ کرده وه، چوه لای عه لی یه شه ل و گوتی:

"ئاغا ئەمن ده رۆم، زۆر سوپاس بۆ ئەو چاکه یه ی ده ره قی منت کرد، ببووره، ئاغا... ده کری ناوی خۆتم پی بلی؟"

"ناوم عه لی یه شه له".

تاژی ته حسین له چه پ و راسته وه لیی ورد بووه وه و ئەمجار پرسی:

"یانی ئەو عه لی یه شه لی شوین گیژی به ناوبانگ که ته نانه ت شوینی تهیری هه واش هه ل ده گری ئەتوی؟"

عه لی وه لامی دایه وه: "به لی ئەمنم". تاژی ته حسین به سه رسورمانه وه گوتی: "ئۆوۆ. ئەمه چ قه لافه تیگه ئەم جلکانه چین، ئۆو، وه ی وه ی. با ئەمن برۆم، ده ترسم ئەقلیان بیته وه جیی خوی و په وله که م لی بستینه وه. ئەمن ئەگه ر به وه ی به م پاره یه ده توانم ده جووت گا بکرم وانی؟"

"با، ده توانی، پینج سه ر ئەسپیش بکری، ده توانی بووکیگیش به ریبه ماله که ت، یان چوار گاجووت و میگه له مه ریک..."

"جاری با ئەمن برۆم، ده رمانی ری یه رویشتنه... ئۆوۆ عه لی یه شه ل ئاغا ئەتۆش قه لافه تیگی سه یرت په یدا کردوه ها... ئەتۆ جارن وا بووی؟"

عەلەيەشەل لە کاتێک دا نۆچاوانی تیک دەنا، جوابی دایەو: "نا، پێشتر وا نەبووم".
"هەر خۆش بێ، ئەم چاکەییە تۆم قەت لەبیر ناچێ."
"برۆ خوات لەگەڵ".

جارچی کاری خۆی لەبەردەرکی شارەوانی را دەست پێ کردبوو. ئەحمەد پشت کوور دەنگیکى وای هەبوو گۆچکەى
عەلەيە کەر دەکرد:

"ئا... ی خەلکینە، مەلێن گۆیمان لێ نەبوو. بە پێى خەبەرێک کە تاوێک لەمەوبەر لە یاوەر فارووقەو گەیشتو،
حەمەدۆک، ئەو چەتە خوینخۆرە کوژراو. ئا... ی خەلکینە پیتان رادەگەیهنن".

ئەو لە کاتێک دا زەنگولەییەکی گەورەى کە بە دەستیەووە بوو، رای دەوێشانو ئەم قسانەى دەکرد، گەیشتە بازارو
لەوێ تاوێک راوێستا. پاش ئەوێ سەرۆسەکوێ خۆی رێک و پێک کرد، چەند جار گەرۆوی پاک کردەووە ئەمجار بە
دەنگیکى رهوان دەستی بە هاوار کردەو:

"ئای خەلکینە، مەلێن گۆیمان لێ نەبوو، دوێ شەوێ لای بەیانی حەمەدۆک لەگەڵ دەستە هەشت کەسەییەکی خۆی
بە دەستی جەندرمەکان بە فرماندەراییەتی یاوەر فارووق لەنێو چوو. بەم بۆنەییەو بۆ ریزگرتن لە یاوەر فارووق بەگ و
جەندرمەکانی رێوشوینیکى بەشکوێ پیشوازی وەرپێ دەخری. هەموو دوکانیک دەبێ ئالاً لێبدا، هەموو بازار دەپارزێتەو،
راست وەك رۆژانی جیژنی نیشتمانی... ئەى خەلکینە، نەلێن گۆیمان لێ نەبوو، ئەو خوینخۆرە، ئەو دوژمنی ناموسە کە
دەستی بە هەر ژنیک راگەیشتبایە دەستدریژی بۆسەر ناموسى دەکرد، ئەوێ زگی ژنی دووگیانی وەبەر دەسپێژ دەدا،
ئەوێ بە شیشەى سوورەو کراو چاوی پیرانی دەردینا، ئەوێ پاش هەتک کردن گەرۆ کچەکانی کەوڵ دەکرد، ئەو
حەمەدۆک بە گوللەییە کە لەنێو چاوییان دا، کوژرا. تەرمی خۆی و رەفیعەکانی ئەگەر سبەینی نەبوو، دووسبەى
دیننەو شارۆچکەو هەموو هاوونیشتمانیک تف لە جەنازەى ئەو گوناهاکارانە دەکا. هەرکەس تف لە تەرمی ئەو خوینخۆرانە
بەتایبەتی حەمەدۆک نەکا سزا دەدری، ئەویش سزایەکی زۆر سەخت... ئای خەلکینە، یاوەر فارووق و پیاوێکانی دەبێ
لەلایەن خەلکی شارو دێهاتەو وەك فرماندەرێکی گەرۆو سەرکەوتوو، وەك فرماندەرێک کە لە شەری سەربەخۆییدا
سەرکەوتبێ، پیشوازی لێبکری. ئا... ی خەلکینە، نەلێن گۆیمان لێ نەبوو".

ئەحمەد پشت کوور بازارى بەجێ هێشتبوو و چووبوو گەرۆکەکان. لەوێش هەتا تین لە گەرۆوی دا بوو، وێرایی
راوێشانندی زەنگولەکەى بە دەستی، هاواری دەکردو هیچ نەمابوو لەبارەى زۆرداری و خوینخۆری حەمەدۆکەو بە زمانى
دا نەیه. بە جۆرێک بوو کە هەرکەس گوێ لێ بایە هەموو مووی لەشى دەبوونە نەشتەر.

عەلەيەشەل لەسەر پلیکانە پانەکانی شارەوانی دانیشتبوو، چاوەروانی هاتنەدەری مورتەزاغا بوو. ئەمجار زۆریش
تامەزرۆ بوو بزانی لەمەودوا رەفتاری ئاغا لەگەڵ وی چۆن دەبێ. زۆریش بیری لە تاژی تەحسین دەکردهو. بازى
دەوڵەتى لەسەر نیشتبوو. ئەو باشى دەزانی کە تەحسین بەو هەموو ماندوویی و شەکەتى و برسێتییە ئیستا توندتر لەو
وختە کە هاتبوو غار دەداو بە دەم غاردانیشەو ئاور دەداتەو پاش خۆی داخوا کەسى بە دوا دای یان نا: "ناکا یەکیک
بێ پارەکەم لێ بستینیتەو".

تاژی تەحسین راست ئەو جۆرەى کرد کە عەلى بە بیری دا هاتبوو. بە غاردان وەرپێ کەوت. لە چاولیک نانیک دا لە شار
و دەرکەوت و بەرەو کۆپارە ملی رێگای گرت. هەتا سنووری مەرگ هەوڵی دەدا بە هەر جۆر بوو زووتر لە شار دوور

که ویتته وه و خوی بگه یه نیتته لپره وار. ئه گهر توانیبای بچیتته نئو دارستانیکی چر، ئیدی نهك هه ر حکومهت به لکوه ته نانهت
 عه لی یه شه لیش ئه گهر ده سال به دوای دا گه رابا نهی ده دیتته وه .

قایمه قام له پیشه وه و ئه وانی دیکه به دوای دا به پیکه نین و گالته کردنه وه له شاره وانی وه دهر که وتن. له و بهینه ش دا
 دهنگی ته پله کان له نیوه رۆ بازاره وه ده هاته بهر گوئی. عه لی یه شه لیش پازده بیست ههنگاو دوورتر به دوایان دا
 ده رۆیشت. هه موویان پیکه وه راسته پری چوونه گزینۆکه ی نه زیف ئوغللی، ته نیا گزینۆی شارۆچکه بوو که مه شرووبی
 هه بوو. وه ختیك چوونه ژووری گزینۆکه، مورته زاغا ئیزنی له قایمه قام خواست:

"سه عاتیکم پی ده چی، ده چمه وه مائی و دیمه وه، کاریکم هه یه".

عه لی به رامبه ر به گزینۆکه له بن دار تووه که چاوه رپی بوو. مورته زاغا ته نانهت ته ماشای سه روچاویشی نه کرد. به لام
 عه لی که چاره ی نه بوو دیسان وه دوای که وت.

مورته زاغا له پیش دا له بازار سه ریکی فه خری یه شیته داو پاش ئه وه ی ده ستیکی لاواندنه وه ی به سه ر شانی دا هیئا،
 گوئی:

"براقو، سه ده هزار براقو! براله فه خری یه فه ندی عه ریزه ی سه یر ده نووسی ها... له منی بیسه، زور سوپاست ده که م
 و ریزی بی پایانیشته پیشکه ش ده که م".

فه خری یه شیته هه ستابوه سه ری. دوگمه ی چاکه ته که ی داخستبوون. ده ست له سه ر سنگ گوئی:

"شایه نی نه فه ندی، تکا ده که م نه فه ندی، کاریکمان نه کردوه. له بهر خاتری زاتی مه باره کی جه نابت، له بهر خاتری
 وجودی شه ریفی به رزی جه نابت ئیمه به عه ریزه کانمان ئه نکه ره هیه نیه، حه وت ده ولته وه کار ده خه ین و رایان
 ده په رپنین. هه ر ئه وه ند ه جه نابت ئه مر بفه رموی ئیدی به سه".

"قسه کانت ته واو بوون".

فه خری یه شیته له کاتیك دا ملی به لاوه ده نا گوئی: "به لئ ئه فه ندی، ته واو بوون". ئه مجار وهك فه نه ر چه ند جار له
 به رامبه ری دا دوولا هاته وه و هه ستایه وه.

"ئیسئا له تو، له و قه له مه مه باره ک و بی عه یب و که م و کووری یه ت که به ردو پۆلای ده سمی، تکایه کم هه یه".

"به چاوان ئه فه ندی، ئه مر که ئه فه ندی، فه رمانتان ده سه به چی به چی ده گه یه نم".

"ئیسئا باشت گوئی له قسه کانم بی. ده بی چه ند برووسکه ی پیرۆزبایی بنوسرین، یه... بو وه زاره تی نیوخو، دوو...
 پاریزگاری ئه ده نه، سی... سه رۆکایه تی ئه نجومه نی گه وره ی میلله ت، یه کیش بو خزمه تی زور به ریز زاتی به رزی
 نوینه رمان عارف صائم به گ. له م برووسکانه دا خه به ری له نیوچوونی سه رکرده ی گه وره ی چه ته کان حه مه دۆک له گه ل
 هه شت که س له پیاوه کانی به وان راده گه یه ندری. هه روه ها، هه روه ها لئی زیاد ده که ی که ماره که پیش ئه وه ی بیته
 هه ژدیها به ده ستی یاوه ر فارووق و پیاوه کانی سه ری پان کرایه وه... لیره دا ده بی یاوه ر فارووقی بگه یه نیه عه رشی
 ئه علا. برووسکه یه کی وه ها به جۆریک ده ی باته عه رشی ئه علا که به هیه جۆر پی وه زه وی نه که وی... هه تا پله ی
 سه رگوردی، قایمه قامه تی، سه ره نگی و ژه نرالی هه لفری، یانی بال ده رکاو بفری بو پله و پایه ی به ره ژوورتر".

"ئه گه ر نه بیته بی ئه ده بی له خزمه تتان ئیمه خو مان ده زانین له و باره یه وه چه ده که ین".

ئهمه ی گوت و چه ند جار هه تا سه ر زه وی دوولا هاته وه.

"ئەم دەزانم ئەتۆ لە ھەموو شتێك شارەزای، تەنانەت بە جیگای شەیتانیش دەزانی. باشە ئیمەش ھەر بۆیە نەچووینە لای سیاسەتبازو بۆ کاریکی وا گرنگ دینە حوزوور ئیوہی بەرپز."

"استغفرالله ئەفەندی."

دووبارە چەند جار داھاتەوہو راست بووہوہ.

"بەلێ ھاوپی بەنرخ، فەخری یەفەندی ئەمەش دەبێ لە عەریزەکان زیاد بکە ی کە بە بۆنە ی لەنێوچوونی سەرکردە ی رێگرەکان ھەمەدۆکەوہ ھەموو خەلکی چوکوراواو ھەموو خەلکی چیاکانی تووڕووس جیژن و شادمانی یان کردوہو وا دیتە بەرچاو کە ئەم رێ و شوینە چل شەوو رۆژ درێژە ی ھەبێ. مەنووسە چل شەوو رۆژ درێژە ی ھەبێ. دەبێ بنووسی وا دیتە بەرچاو کە درێژە ی ھەبێ. پان کردنەوہ ی سەری مارەکە، ئەم سەرکردە یە ی یاغی یەکان بە دەستی یاوہر فارووق و دەستەکە ی ھەموو خەلکی وا ھیناوەتە جۆش و خرۆش کە بۆیە دەبێ بە چاوی خۆت بی بینی."

"بەسەرچاو قوربان، وجودی جەنابتان خۆش بێ، پایەدار بێ... ئەم پێش نووسی ئەو جۆرە برووسکانە م ھە یە، ھەموویان لە دەورە ی شەری سەربەخۆی ماونەوہ، ھەرکەس بیان خۆینیتەوہ زۆر زۆر دەست دەکا بە گریان. ئەتۆ خەمت نەبێ."

"یەکەمین برووسکەکان دەبێ ئەم بیان نێرم، یانی بە ئیمزای من بن، دەبێ ئەم بیان نێرم. ئەو برووسکانە ی بە ئیمزای من لێ دەدرین دەبێ بە وشەو رستە ی زۆر جوان بنووسرین."

"دەزانم."

"دیارە دەزانی. ئیستا گویت لێ بێ."

"بەسەرچاو ئاغا، گویم لیتە ئاغا."

فەخری یەشیت خەبەردار راوہ ستابوو، وەک بەرد جوولە ی لێ بربابوو.

"لەمەودوا ژمارە یەکی زۆر لە دیھاتەوہ دینە ئێرە. قایمە قام خەبەری بۆ ھەموو کوێخاکان ناردوہ کە دەبێ خەلک بە وردو درشتەوہ بۆ بەشداری لە جیژنی مەرگی ھەمەدۆک دا بێنە ئێرە. ئەو دەم ئەتۆ دەبێ ھەر دیھاتی یەکت چنگ کەوت ناچاری بکە ی قامک بە برووسکەکانەوہ بنێ. ئیستا کوێرە، شەلە، گرنگ نیە. ئەو ھەندە بەسە ناوی بنووسی و قامکی پی پێوہ بنی."

"زۆر کەس دین. تەنانەت ئەگەر قایمە قامیش فەرمانی نەدابایە، دیھاتی یەکان بۆ دیتنی جەنازە ی ھەمەدۆک دەھاتنە ئێرە. دەبینی ئەمپووسبە ی دنیا پەر دەبێ لە خەلک، ئەو ھەندە خەلک رووی تی دەکا شارەکە ھەلێ نەگرێ، وا پەر دەبێ، دەرزێ ھەلاوپی ناکەویتە عەرزێ."

"زۆ باشە، ئەتۆ بنووسە. ئەم پارە یەش بگرە. پارە یەکش نادری بە نامە بەر، ئەم ھەوتوویە ئیدی ھەموو پارە کە تاشکەن خەلیل و مەلا دۆران ئەفەندی دە ی دەن. کەوایی سەبر بگرە، قسەش مەکە، تەنیا یە کە ھەوتووی تەواو وەک کارخانە برووسکە بدە دەرەوہ."

بەسەرچاو بەگ، وەک یارمە تی دەرو کۆمەگ کەلک لە سیاسەتبازیش وەر دەگرم."

"چۆنت پی خۆشە وا بکە، بەلام کاریک بکە وەک تەرزە برووسکە بەسەر ئەنکەرە دا بیاری..."

"بۆ سەرۆک وەزیر پیویست نیە برووسکە بنیرین؟ بۆ یاووز عیسمەت پاشا..."

"ئە ی دادو بی داد، ھیندە ی نەماوو یاووز عیسمەت پاشامان لە بیر بچێ. دەغیلە، ئەوت لە بیر نە چێ."

وهختيک ئاوپرى دايه وه له و بهر له بن دار نه قاقيايه كه چاوى به عه لى كه وت كه وه ك قاره مانى سه ركه وتن قيت و قنج راوه ستاوه. له روخسارى، له جله كانى و ته نانه ت له نووكى نينوكانيشى خوشحالى هه ل ده پرا. بو گالته پي كردن ليوى خوار كرده وه بو نه وهى سووكا يه تى پي بكا له سه ر هه تا پي مؤر بو وه وه. نه و ئيشاره يه زور شتى له بن دا بوو. به لام عه لى گوپى پي نه دا. بو وى ته نيا يه ك شت گرنگ بوو كه داخوا حه مه دوك كوژراوه يان نا؟ به و جوړه كه تاژى ته حسين باسى ده كرد، نه كوژرابوو ناوونيشانى هيج كام له كوژراوه كان له گه ل حه مه دوك يه كى نه ده گرت ه وه. به لام ژنه كان بوچى شيوه نيان ده كرد، چون بوو پيره كان نه يان ناسى؟ خه لكى گه لى شكوفه حه مه دوكى ده ناسن، شا يه تى يه كه ي وان چون ليك ده دري ته وه؟ له ده ريا يه كى گومان دا په له قازهى ده كردو تووشى په ري شانى ده هات.

له راستى دا به غاردان هاتنه وه مالى. هه ر كه گه يشتنه حه وشه ي، مورته زاغا به رووگرژى و راويژيكي وشك و تي كه ل به بي حورمه تى يه وه گو تى:

"هه تيوه شه له، تاويك لي ره راوه سته بزائم."

عه لى له قوژبنى ديوارى حه وشه ي هه ل ترووشكا، جگه ره يه كى له گيرفانى ده ري ناو داي گيرساند. له وه ختى ناسايى دا فكري نه ده چوه سه ر جگه ره كي شان. به لام له و جوړه وه ختانه دا نه گه ر جگه ره ي نه كي شابايه، شيت ده بوو. سيغارى به سيغارى داده گيرساند. تاويك دواتر خزمه تكاره كه هاته سه ر به ره يوان بانگيى كرد:

عه لى به كاوه خو له پليكانه كان وه سه ر كه وت، له سه ري پينج پياوى به خو وه چاوه ري بوون و مورته زاش ژوره كه ي ده پيو. ماوه يه كه هه روا به رقه وه راويچكه ي كرد، روخسارى سات به سات قيناوى تر ده بوو. حه سنه خان له بهر ده رگاي ژوره كه وي ستابوو، به خه مناكي يه وه سه يري پياسه كردنى مي رده كه ي ده كردو به نار هه تى يه وه ده ستي ده سه ري پوشه سپي يه كه ي وه رده دا.

مورته زاغا هات و رووبه پرووى عه لى يه شه ل كه نه ختيك له ولاى پينج پياوه كه راوه ستابوو، قنج راوه ستا:

"ها... ئاغا شه له بلئى بزائم به توپينى حه مه دوك زور خوشحال بووى، به لئى؟"

عه لى به سپايى گو تى:

"ئاغام باشتر ده زانئى."

"ئاغا باشتر ده زانئى؟ له سه ري پرا ته ماشام ده كرد، له گوئى يان پي ده كه نى. كه وايه هي نده خوشحالى؟ گيان ت رزگار بوو، وه نا؟"

"به لئى."

"ئه من و تو هه ردووكمان رزگار بووين، چما وا نيه؟"

"به لئى ئاغا."

"ياوه ر فارووق به گ..."

"پياويكى نازايه، ئافه ريم..."

"براڤو، دياره كه براڤو... ماره كه ي توپاند. ها عه لى يه شه ل ئاغا، ئيستا ئيمه ده بي چ ره فتاريكت له گه ل بكه ين؟ خو حه مه دوكيش مردوه."

"خوا ليى خوش بي، مرد."

"چ... ي... چ... ي؟ گو تت خوا له و سه گه خوش بي؟"

مورته زاغا له کاتيک دا پيی به زهوی دا دداو خانووبه ره که ی دهله رزاند هوه، به دهنگیک که مووی له شی بنیاده می راست ده کردنه وه پر به گهرووی دهی نه پراند:

"یانی... یانی که...".

"هه تیوه، تووتکه سهگی شهل، یانی... یانی چی... یانی، یانی که یانی چی؟".

"یانی موسولمان. یانی بو هه موو مردوویه کی موسولمان ده لاین خوا لیی خوش بی. له پاش مردووان ره حمهت چاکه".

"بیدهنگ به، بیدهنگ به، بیدهنگ به تووتکه سهگی شهل، بیدهنگ به. بیچوه نوکه ریگ که له ماله که م دا به خپوم کرده، پیم گوتوه براو ژووری نووستنی خوم له گه ل بهش کرده، نیستا ره حمهتی بو دهنیری...".

"یانی گوتمان چونکه موسولمانه... نیستا هه رکه س بی... موسولمانیش...".

"بهسه، سه شله، نه تو ماری موسولمانت دیوه؟ نه تو غوول و به رازو که متیارو هه ژدیهاو گهنه ی خوینخوری موسولمانت دیوه؟".

عهلی یه شهل سهری بهردابووه وه و وه لای نه ده دایه وه. کابراش یه که ته کان دهی نه پراندو عه رزو عاسمانی دینایه له رزین:

"هه ژدیهای موسولمان، که متیاری موسولمان. هه ژدیهای ئاناوارزا...".

رهگی ملی هه ستابوون، له ئارهق دا شه لال ببوو و رهنگی شین هه لگه رابوو.

هه سنه خان قوئی گرت و هه ولی دا ئارامی بکاته وه.

"نه ی دادو بی داد ئاغا، بهسه، نه ختیگ بهسه یوه، عهلی یه شهل له زاری ده رچوو، بهسیه تی، نه وهنده تووره مه به، خوت تووشی شتیگ ده که ی".

مورته زاغا پاش نه وهی ماوه یه که هات و هاواری کرد، له خووه دامرکاو هات رووبه پرووی عه لی که سهری داخستبوو راوه ستاو گوتی:

"هه تیوه، سه شله، نه تو چ کاره ی که ده مانچه ی یادگاری بابم له قه دی خوت بهستی، هه تیوه تووتکه سه گه. نه م ده مانچه یه خوینی هه زار پیاوی بی قیمه تی وه که تو یه که قه لافه تت پینج پاپاسی نایه نی. بللی بزائم نه تو سهگی کیی که ده مانچه ی قه ره داغلی ئوغلی له قه دی خوت بده ی؟".

پی ده که نی. له راویژی دا سووکایه تی پی کردنیکی کوشنده هه بوو: "عهلی یه شهل ئاغا نه وه ده مانچه یه له قه دت بکه وه".

له کاتيک دا عه لی سهری بهر دابووه وه ده مانچه که ی له خو ی ده کرده وه نه و سی که سه ی له ژووره که حازر بوون هاتن که وتنه بهینی نه و مورته زاغا وه. هه رکه عه لی ده مانچه که ی له خو ی کرده وه پیاویکی به خووه که له پیش نه وانی دیکه وه بوو ده مانچه که ی له ده ست رفاندو بو مورته زاغای راداشت. ئاغا چه که که ی وه رگرت، هه لی هیئاو پاش نه وه ی چه ند جار دهستی راوه شانند گوتی:

"کورپه، عه لیاغا. باش سواری نه سپی عه ره بیی قه ره داغلی ئوغلی ببووی و له نیو بازاری فیزت لی ده دا ها... کلاوی شه بقه داری نوینه رانی مه جلیسیشت له سه ر بوو. هه تیوه نه و شه بقه یه خوینی هه زار سهگی وه که تو نابی؟".

راوه ستاو دیسان له کاتيک دا گالته ی پی ده کرد، له سه رتاپایه وه راماو پاشان له حالیک دا قاقا پی ده که نی گوتی: "بروانه نه مه ی، بروانه نه مه ی، بروانه نه مه ی، هیشتا نه و کلاوه ی له سه ری هه ل نه گرتوه، ته ریق نابیتته وه... هه تیوه نه تو هیچ شهرم و شووره بی و ناموس ناناسی؟ ئاخر پیاوی وه که تو روژی قیامه تیشت ده توانی کلاوی وا له سه ر نی؟".

ئەمجار پاشە و پاش كەشايە وە و گوتى: "ھا، بەلام بەينى خۆمان بى كلاوى وەكىل و گەورە پياوان زۆر باش لە عەلى يەشەلى چىيى دەكالىتە وە. دەلىلى گوليان لەسەر كىرى كەرى داناو و پەپوولەى لەسەر نىشتو...". لە پەستا دووپاتى دەكرده وە: "گوليان لەسەر... كە داناو و لەسەر... كە داناو و لەسەر... كە داناو و لەسەر...!"

قاقا پىدەكەنى، ئەوانى دىكەش پىدەكەنى، تەنيا حەسنەخان لە نىوەرەستى ژوورەكەدا بە پىو مابوو، سەرى بەردابوو وە و جوولەى نەدەكرد. لكى دەسماڵەكەى بە ددانى دەجوى.

مورپەزاغا ديسان بە دەنگىك كە شووشە پەنجەرەكانى هەينايە لەرزىن بە رق هەستاوى نەپاندى: "ئە و كلاو لەسەر سەرت هەلگەرە. هەشتا، هەشتا بە و شكۆ و قەلاڤەتە وە لە پىش چاوم راووستا وە، هەشتا، هەشتا".

عەلى دەستى راستى خۆى وەك دەستى كەسەك كە هەناسەى لە بەردا نەمايى، بەزەحمەت بۆند كرد و هەر كە كلاو كەى لەسەر سەرى هەلگرت فرپى دايە سەر زەوى و دەسبەجىش داها تە وە و هەلى گرتە وە و لە حالىك دا پىلوو كەنى لىك دەدان بە نىگايەكى تىكەل بە پارانە وە چاوى لە حازران كرد، دەت گوت لە جى يەك داواى كۆمەگ دەكا. ديسان هەر ئە و پياو وە دەمانچەكەى لى وەرگرتبوو، دەستى درىژ كرد كلاو كەى وەرگرت و لەسەر نىوتەختەكەى دانا.

"... توخوا بپواننە ئە و كابرايە، هەشتا لە وى راووستا وە وەك رىوى تە ماشا دەكا. لەم دنيايەدا بنيا دەمى چەند بى شەرم هەيە... (ديسان نەپاندى) ئە و جلانەى لە بەرت دان دايان كەنە... (ئەمجار ديسان راويژى دەنگى هاتە خوارو بوو بە گالته پى كردن) بپوانە ئەمە، ئەمە... بپوانە قوماشى ئىنگليزى چەند لە لەشى شەلە دەكالىتە وە. هەشتا راووستا وە تە ماشا دەكا. دايان كەنە ئە و جلانە سەگەشەل. خوا لە حەمەدۆك خۆش بى. دايان كەنە...".

عەلى دەسبەجى ئە و چاكەتەى لە بەرى دابوو داي نايە سەر زەوى.

"ئە و دراو و پىم دابووى لە گىرفانەكەى دايە؟"

عەلى لەسەرەخۆ چاكەتەكەى هەلگرتە وە، چەرخ و قوتوو سىڤارو دەسەسپەو چەقۆيەكەى دەرھىنان و بە دەستى چەپيە وە گرتن. دراو كەشى لەسەر چاكەتەكە دانا.

"دايان كەنە".

عەلى دانىشتە سەر زەوى، قەيتانى كە وشەكانى كرده وە. ئەوانى دىكەش راووستابوون. لە كاتىك دا بە رەزامەندى يەكى تىكەل بە كەمىك گالته پى هاتنە وە پىدەكەنى سەبرىيان دەكرد. تەنيا حەسنەخان لە جاران پتر سەرى داخستبوو. لە روخسارى زەردەهەلگەراوىدا كەمترىن جوولە بەرچاو نەدەكەوت.

عەلى كە وشەكانى داكەندن و لەسەر چاكەتەكەى دانان.

"دايان كەنە".

عەلى بە پارانە وە بە نىگايەك كە داواى يارمەتتى دەكرد، روانيە حازران و بە داوى ئە وەش دا تە ماشاى حەسنەخانى كرد. ئە و جورىك بوو دەت گوت نە هىچ دەبىسى و نە هىچ دەبىنى. عەلى پانتۆلەكەشى داناو ئاخەرەكەى جليقەكەشى داكەندو فرپى دايە سووچىك.

لە نەكاو حەسنەخان هاوارى كرد:

"بەسيەتى، بەسە، رەفتارى وا لەگەل بنيا دەم ناكرى".

وەرگەرايە وە رووى كرده عەلى و پى گوت:

"وهرى كە وە بپۆ براكەم".

عه لی به توئی کراس و ده‌رپی‌یان، به پی‌خواسی و سه‌ر پووتی به‌ره و پلیکانه‌کان که‌وته ری. ئەمجار ئاوری دایه‌وه و ته‌ماشای مورته‌زاغای کرد. چاویان تیک هه‌ل‌ئه‌نگوت، مورته‌زاغا له‌حزه‌یه‌ک به‌و روانینه‌ مووی له‌شی راست بوونه‌وه و هه‌موو گیانی که‌وته له‌رزین.

عه لی له‌سه‌ر پلیکانه‌کان راوه‌ستا بوو ده‌یه‌ویست هیندی شت بلی به‌لام دوایه‌ په‌ژیوان بووه‌وه. چهند جار ده‌می کرده‌وه به‌لام پیکیه‌وه نایه‌وه و پاشان به‌ سه‌نگینی به‌ره و پلیکانه‌کان چوو، ده‌رگای کرده‌وه و لی دا رویشت.

عەلەبەشەل بۆ ئەو ھەمى وا بە توپى كراس و دەرىپىيان و بە پىخواسى و سەرپوتى بە نىو بازارى دا نەروا، لە پشت بالەخانەكەى مورتهزاغا باى دايەو ھەم بۆ گەرەكى فەقيرئاواو لە كاتىك دا لە پەناى خانووەكان دا غارى دەدا بە ھەناسەپرکە لە شارۆچكە وەدەر كەوت. شەللى ئارەق بوو. لە بەستىنى چۆمەكە لە قولكەيەك دا خۆى حەشار داواو ھەستا ھەتا ئارەقەى لەشى وشك بىتەو ھە. لەدەيەكى ئەو نىزىكانە ئاشنايەكى ھەبوو، بەلام نەى دەويست بەو تەشك و ديمەنەو ھە بچىتە وى. لە بەيانىيەو ھە تا ئىستا پاروونە چوو بوو ھە سەر زمانى. لە برسان قۆرەى زگى دەھات. ھىشتا لە شك و گومان دا بوو، ھەميشە بىرى لەلای ھەمەدۆك بوو، بەلام نەدەگەيشتە ھىچ ئاكامىك. داخوا ھەمەدۆك يەككە لەو پياوانە بوو كە جەندرمەكان كوشتبوويان؟ دەبوو لە رىگا چاوەروانى جەنازەكان بى و وختىك برديانن بۆ شار بيان بىنى. بەلام نەى دەزانى جەندرمەكان چ رۆژىك دىنەو ھە. لەوانەبوو ئەمرو بىن، لەوانەش بوو دوو رۆژى دىكە. ئەو ھەندە روون بوو كە ھەتا دوو رۆژى دىكە جەنازەكانيان دىنايەو ھە شار. ھەموو كاردروستايىيەك كرابوو و ھىندى رىنوئىنيشيان بۆ دىيەكان ناردبوو، شارۆچكە بە بىسەبرى چاوەروانى وان بوو، ياوەر فارووقىش ئەمەى دەزانى. ئەويش بە ئىشتيا تامەرزو بوو ھەرچەندى بكرى زووتر بىتەو ھە شارۆچكەو شوئىنەواری ئەو كارە مەزنە كە كردوويە بە چاوى خۆى بىنى.

لە باقر گديگىيەو ھە دوو رىگا بەرەو چوكوراوا دەھاتنەخوار. يەكيان رىگاي سەرەو ھە كە بە ھەلدىرەك دا دەھات و ئەوى دىكەيان رىگايەك بوو كە بە دەم رووبارەكە دا لى دراوو. جادەى دووھەم دوورترو خۆشتر بوو. رىگاي ھەلدىرەكەى پەر ھەرازو نشىو و نىوقەدېر. عەلەبەشەل بىرى كردەو ھە كە ئىستا جەندرمەكان ماندوون و بە جادەى خوارى دا دىنەو ھە. لە پاشان بە فكري داھات كە ياوەر فارووق ئەو ھە لە خۆشى خۆى دەمرى و ھەرچەندىش بەرداوى و ناھەموار بى رىگا نىوقەدېرەكەى پى باشترە. لە نىو ئەو دوو فكرە دا تى ماوو. سەرەنجام بەو ئاكامە گەيشت كە بنیادەم ھەرچەندى سەر رەقىش بى شەكەتى و ماندوويى بەسەرى دا زال دەبى. بۆيە جادەى خوارەو ھە ھەل بژارد. بەلام ديسانىش دلى نەھەسايەو ھە. ئا... خ خۆزگە ھەر ئىستا ئوممەتەزەرد گەيشتبايە ئىرە...

ئارەقەكەى وشك ببوو ھە. وەرپى كەوت. لە كاتىك دا بەخىرايى ھەنگاوى داويشت بەو ھىوايە كە تووشى ئاشنايەك بى دەستى بۆ چاوى كردبوو سىبەر ماو ھەيەكى زۆر دەى پروانە پىشەو ھە داو ھەى خۆى. چۆنە ھەر لىرەو ھە راستەرى بچىتە لای ئوممەتەزەرد، لەگەل خۆى بىنى و بىتەو ھە، ئەو دەم لە رىگايەكيان ئەو ھە لە رىگايەكەى دىكەش بۆخۆى چاوەرى بن؟ لە دلى خۆى دا گوتى نابى و بە قىنەو ھە تفيكى دە زەوى كوتا. لەوانەبوو ھەتا دەچى و دىتەو ھە جەندرمەكان بىن و تىپەرن. خۆى داگرت بە جنىوان: ھەتەو ھەلەبەشەل، ھەتەو ھەتەكەسەگە كە ئەو ھەموو سووكايەتىيەى ئەو سەگەت بىست و جىكەت نەكرد. بىرۆ لە نىزىك شارى چاوەرى بە، گەوجى نەفام، دامان نا ھەمەدۆكىش كوژرابوو، ئەتۆ دەتوانى مورتهزاغاي ھەروا بى سزا بەھىلەو ھە؟ لە دەستت دى ئەو ھەندە خويىرى بى؟ پاشان لە كاتىك دا پىدەكەنى لەبەر خۆيەو ھە گوتى: بەلام كابرا زۆر ورياي نىوى چاوەكانيەتى. ئەمجار ئەو لە ھەزەيەى ھىنايە بەرچاوى خۆى كە لەگەلى بەرەو ھە دەبى. لەنىو ھەستى رىگاكە دا راو ھەستاو دايە قاقاي پىكەن. دەمانچەيەكى دەسك سەدەف بە دەستەو ھە... ھەر جۆر بوو دەبى دەمانچەيەكى وا پەيدا بكە. راست ئەو كلاًو ھە شەبەقەدارەى بەسەرەو ھە، چاكەت و پانتۆللىكى ھەك چاكەت و پانتۆل سەورمەيىيەكە لەبەر داو كەوشىكى ھەك كەوشە سوورەكان لەپى دا... ژوورەكە، ئەو ژوورەى لەگەل مورتهزاغا

لیی دهخهوتن... چون ده توانی بی‌دهنگ بچیته نه و ژوره... به خوشی‌یه‌وه نه‌مه‌یان باش فی‌ر ببوو... مورته‌زاغا هر که چاوی به و کهوت ره‌نگی زهرده‌ل‌ده‌گه‌ری، زمانی ره‌ق ده‌بی. دم ده‌کاته‌وه قسه بکا، به‌لام له ترسان یه‌ک وشه‌ی بو درنا‌بری، ته‌نانه‌ت چو‌کترین ده‌نگ له گه‌رووی نایه‌ته‌در، له‌وانه‌شه پی‌ش نه‌وه‌ی گولله‌ی لی‌بدری گیانی ده‌رچی. نه‌ی دادو بی‌داد ناغا نابی و ا‌بم‌ری.

ناغا. مورته‌زاغا. نه‌من هاتم. حه‌مه‌دوک نه‌هات نه‌من هاتم. سواری نه‌سپیکی عه‌ره‌بی بووم و هاتم. هزار سکه‌ی زی‌پیشم له‌گیرفان دایه، چاوت بکه‌ره‌وه. بیکه‌وه بیکه‌وه راست له‌نیوی چاوت... گولله‌کان به‌دوای یه‌ک دا ده‌رده‌چن. مورته‌زا نه‌ده‌نگی له‌بهر ده‌ری و نه‌هه‌ناسه، پاشان بی‌نه‌وه‌ی بخه‌جلی دیته‌در، تووشی حه‌سنه‌خان و نه‌وانی دیکه‌ده‌بی. به‌شه‌رمیکه‌وه ته‌ماشای حه‌سنه‌خان ده‌کاو دوایه‌ده‌لی:

حه‌سنه‌خان. هه‌قی خوی بوو، وه‌نا؟ نه‌گه‌ر به‌ده‌ست خوم بایه له‌بهر دلی تو، له‌بهر خاتری نازه‌نینی تو مورته‌زاغام نه‌ده‌کوشت، بو نه‌وه‌ی دلی ناسکی تو نه‌یه‌شیم. زورم هه‌ول له‌گه‌ل خوم دا، به‌لام به‌خوم نه‌وی‌رام. نه‌گه‌ر نه‌تو له‌جی من بایه‌ی کاریکی دیکه‌ت له‌ده‌ست ده‌هات؟ نه‌مجار به‌کاوه‌خو له‌پلیکانه‌کان دیته‌خواری، له‌ده‌ری خوی داویته‌سه‌ر نه‌سپه‌که‌ی و خیرا به‌بن بارانه‌ی گولله‌دا ده‌ریاز ده‌بی.

بنیاده‌میک به‌م ریگایه‌دا تی‌نا‌په‌ری، هه‌ی دایک و خوشکی هزار جاده‌ی وام... چما ناکری له‌و ریگای ده‌چیته‌دی‌یه‌که‌چاوه‌ری بی؟ به‌م سه‌روسه‌کوته‌وه؟ له‌و شلووق پلوقی‌یه‌دا کی ده‌ی‌ناسیته‌وه... به‌لام نه‌مانه، نه‌م جه‌ندرمانه بی‌شک به‌جاده‌ی خواره‌وه‌دا ده‌رون. نه‌م جه‌ندرمانه وه‌ک کویری‌ک که به‌وه‌کازی ده‌روا به‌و جاده‌یه‌دا ده‌رون که‌شاره‌زانی و هه‌میشه پی‌ی دا رویشتون. ئاخر تا ئیستا که‌س دیویه جه‌ندرمه‌یه‌ک له‌بهر خاتری نیوقه‌دبربوونه‌که‌ی به‌ریگای سه‌ره‌وه‌دا بروا؟

له‌دلی خوی دا گوتی: ئیستا ده‌چم له‌نیو نه‌و داره‌غانانه‌ده‌خه‌وم، جاران نه‌وی بیستان بوو، به‌شکوو بیستانه‌وانیکیشم ده‌ست که‌وت و ژمه‌نانیکم خوارد.

پی‌ش کوشتنی مورته‌زاغا ده‌بی و ا‌بکه‌م به‌چاکی بکه‌ویته‌پارانه‌وه‌و به‌ری پی‌یانم ماچ بکا. زور شت هه‌قی خوی‌ته‌تی. جاری راه‌سته‌با نه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ی حه‌مه‌دوک روون بیته‌وه."

چه‌ند هه‌نگاویک به‌ره‌و خوار بو‌لای رووباره‌که‌رویشت، چوم به‌قورت و پیچ وه‌ک لافاوکی رووناکایی، به‌تیشک هاویشتن له‌ژور ده‌شته‌که‌وه ده‌هاته‌خوارو ده‌رویشت و له‌خوار شاروچکه‌دیسان وه‌در ده‌که‌وته‌وه، به‌لام باریکترو له‌حالی‌ک دا قورت و پیچه‌که‌ی به‌و ده‌شته‌دا بلاو ده‌کرده‌وه له‌نیو نووری‌کی هه‌لماوی دا تیشکی ده‌دا.

نه‌و روزه‌لای نیواری، پی‌ش نه‌وه‌ی دنیا تاریک دابی گه‌یشته‌نه‌و ریگایه‌که‌به‌دم چومی دا ده‌رویشت. داره‌وانیله‌کان که‌وه‌ک لی‌ره‌وار سه‌ریان لی‌ک دابوو، گولله‌په‌میی و سپی و سووره‌کانی خویان له‌بهر هه‌تاو راخستبوو، له‌گه‌ل هه‌ر پشووه‌بایه‌ک بو‌نیکی دل‌گریان لی‌هه‌ل‌ده‌ستا. وه‌ختیک تاریک داهات له‌بن چناریکی نه‌ستوو که‌له‌سه‌ر ریگای بوو راه‌ستا. هی‌زی نه‌وه‌ی له‌بهر‌دا نه‌بوو که‌له‌وه زیاتر هه‌وراز بی‌ری. نه‌گه‌ر نیو سه‌عاتی دیکه‌رویشتبایه‌ده‌گه‌یشته‌لی‌ره‌وار، پی‌ویستی‌یه‌کی به‌و کاره‌نه‌بوو. دانیشت و پالی به‌قه‌دی نه‌ستووری داره‌که‌وه‌دا.

رووداوه‌کانی نه‌و روزه‌پتر له‌ریگارویشتنه‌که‌ماندوویان کردبوو، تاویک دواتر سه‌ری به‌سه‌ر سنگی دا لار بووه‌وه. عه‌لی‌یه‌ش‌ل که‌نگی خه‌وی لی‌که‌وتبوو، به‌ری به‌یانی به‌لووره‌ی چه‌قه‌لی‌ک که‌چه‌ند هه‌نگاوکی لی‌دوو بوو، یه‌ک پی‌راست بووه‌وه، به‌خه‌والوویی ته‌ماشای چه‌پ و راستی خوی کرد. چاوی بو‌مورته‌زاغای گپ‌راو هه‌ر له‌و له‌حزه‌یه‌دا هاته‌وه

سهرخوی. تهماشای رۆژه لاتی کرد بهر بهر دنیا رووناک ده بوو و لوتکه ی چیاکان دهرده که وت. ئاسۆ رهنگیکی شین و په مایی به خۆیه وه ده گرت.

له بهر خۆیه وه بۆلاندی: تئپه پیون و رۆیشتون؟ دووباره پیکه نین گرتی و له دلای خۆی دا گوتی: کورپه ئه تو ناوت عه لی یه شه له، ئه گهر جالجالوکه ش تئپه پری، ئه تو گویت له ههستی پئی ده بی و وه خه بهر دیی.

چوو نه یو چۆمه که، به لویچان شلپ شلپ ئاوی به ده م و چاویه وه داو ده م و چاوی شوتن. زۆری برسی بوو، هه تاو دهرکه وت و دنیا ی گهرم کرد. ریبواریک به جاده دا رانه ده برد. بوو به نیوه رۆ دیسان زینده وه ری پیدانه هات. عه لی تا ئیواری به و هیوایه که بیستانه وانیک بدۆزیته وه یان تووشی شوانیک بی به ده م چۆمه که دا رۆیشت، به لام تووشی که س نه بوو. راهه ستاو بیری کرده وه که چ بکا. له پیش خۆی پۆله دردووکیکی دی که له گه ل قامیشه لانیکی سه وز به به رزایی بالاپیاویک سه ریان لیک دابوو و مهیدانیکیان داگرتبوو. له دلای خۆی دا گوتی: خوا رۆزی بۆ ده عبا ی کویر ده نیری و رۆیشت بۆ لای پۆله تووترکه که. گه یشته وی. زۆر خۆش حال بوو. هه موو چله دردووکه کان به هیشووه دردووکی ره ش دا پۆشرا بوون. هه ر ده نکه ی به قه د گری قامکیک.

له بهر خۆیه وه گوتی: بنیاده میکی بی میشک بووم ها، چۆن هه تا ئیستا فکری ئه و دردووکانه م نه کردبوو. تووترکه کان گه بیوون، ته نانه ت هیندیکیشیان وشک بیوون، عه لی به لویچان به درک و دال و گه لاوه دردووکی لی ده کردنه وه و وه زاری ده کردن. له زه تیکی نایاب و بۆنیکی سه رخۆشکه ر ده نیشته سه ر زاری. به ده م دردووک خوارده وه به نیو تووترکه کان دا ده رۆیشت، زگی به جاریک هه ل مسابوو. تینووی بوو، له پۆله دردووکه که وه ده ر که وت و هاته گوئی رووباره که، ئاویکی پیدانه هات وه ک خوین شیله و گهرم. نه ی خوارده وه. له قه راخ چۆمی دانیشته. به ده ست له نیو خیزه لانی قه راخ چۆمه که قوولکه یه کی هه ل که ندو ئه مجار له حالیک دا له سه ر زگ راکشابوو، تیرو پر ئاوی فینکی وه ک سه هۆلاوی خوارده وه که له گو میلکه که هه ل ده قولی. له پر راست بووه وه: دوات بری عه لی یه شه ل، که وتیه زگ له وه پانندن، ناکا جه ندرمه کان هاتبن و تئپه پریین... هاته وه سه ر جاده و گه یشته وه بن داره ئه ستوره که. هه تا رۆژئاوا له وی چاوه ری بوو. زینده وه ر به جاده دا نه ده هات. وه ختیکی تاریک دا هات دیسان پالی به قه دی داره که وه داو سه ری به سه ر سنگی دا شۆر بووه وه.

که له خه وه هه ستا به ری به یانی بوو. هه تا خۆره لات چاوه ری ما، دیسان جاده به تال بوو. له دلای خۆی دا گوتی ئه وان به ریگاکه ی دیکه دا رۆیشتون، جاری با بچم تیر زگی خۆم دردووک بخۆم... به غاردان چوو نه یو دردووکه کان. خیرا خیرا به هه ردوو ده ستان دردووکی وه زاری ده کردن و ده ی خواردن. ئه و قوولکه یه ی دوینی هه لی که ندبوو پر ببوو وه، خیرا پاکی کرده وه تیرو پری ئاوی فینک خوارده وه.

له نیوه راستی ری یه دا به چاوه پروانی دامابوو، نه ی ده توانی بریار بدا. سه ره نجام به خۆی سه لماند که ئه وان به جاده ی سه ره وه دا دین و به ره و ئه وی ده خۆی نووسا. له به رده لانیکی گه وره وه سه ر که وت و له وی دانیشته. لیره را ده شتی چوکورواو دیار بوو، که خۆی له به رده م چوکورواو دا راخستبوو. دیهاتی چوکورواو به کیلگه زه رده کانیه وه، به قامیشه لانه کان، باتلاغه کان، به ئاناوارزاو ئیلان قه لاو دولی قه لایه وه، به چۆمه پر قۆرت و پیچه کانیه وه که هه موویان نوقمی رووناکایی به و ده شته دا بلاو ده بنه وه و به ره به ره شین هه ل ده گه رین و ده بنه هه لم و به ره و ده ریای میدیترانه شۆر ده بنه وه، هه موویان له ژیر روپۆشی هه ورکی سپی دا که له لیواره کانی ده ریای میدیترانه هه ل ده ستاو هیدی هیدی به رز

دهبوو و پرتېر دهبوو، ون بېوون. ريگا کانيش بې پسانه وه توږوڅوليان لى هل دهستا، گيژه لووکه به تهن دوره زنه به ره و نه و لايه که عه لى دانيشتېو ده هاتن و له نيزيک وى دنيشتنه وه.

هه تا نيوه پړويه که س به ريگا که دا نه هات. که ميک دواى نيوه پړويه عه لى په شه لى شوين هه لگر دهنگى فيتوويه کى گوى لى بوو که له مه و دايه کى زور دوره وه ده هات. چاوه پړى ما. به راستى زورى مهراق بوو بزاني خاوه نى نه و دهنگه کى په. نه م فيتووه، فيتووى شوانيك، قاچا خچى په کى دار، جه ندرمه په کى يان ديها تى په ک نه بوو. راوچى په کانيش وا فيتووى لى نادن. دهنگى فيتووى عه شيره ته کان، چيانشينه کان، چوکوورا و اوى په کان و خه لکى شاروچکه ش جورى کى دیکه بوو. هه ره قه و ميک و هه ره گه زيک و هه نه ته وه په ک فيتووى تايه تى خوى هه په و عه لى په شه ليش زورى له و جوره فيتووانه بيستبوون. نه گه نه شى بيستبان ديسان دهى توانى بزاني فيتوويه ک به چ جوره ليويک لى ده درى. هه روا که نه و له و باره په وه بېرى ده کرده وه دهنگى نه و فيتووه که نه و نهى ده توانى به راشکاوى بيروپراى خوى له باره وه ده ربړى، دوو جارى دیکه به رز بووه وه. نه م دهنگه که وه که نه و ده چوو دهنگى فيتووى بنياد هم بى وه که دهنگى بالنده په ک و ابوو. عه لى په شه ل له مهراقان خه ريک بوو شيت بى. هه موو شتيک، ته نانه ت حه مه دوک و مورته زاغاشى له بېر چوو بوونه وه و فکرى هه ره له دهنگى نه و فيتووه ده کرده وه که هه ره ده هات و نيزيک ده که و ته وه.

هيشتا نه گه يشتبووه پيچى جاده که، سه رى وه لاغيک به گوى دريژه کانيه وه ده رکه وت و پاشان وه لاغه که به ته و اوى ده رکه وت. وه لاغيک بوو په کپارچه ره ش، دابه سته به تووکيکى بريقه داره وه. عه لى په شه ل له دلى خوى دا گوتى نه م که رى عيلا تى يانه. ته نيا عيلا تى په کان ناوا وه لاغه کانيان به خيو ده که ن. وه لاغه که بارى پيوه بوو و قورساى باره که له شيوهى رويشتنى حه يوانه که پرا ديار بوو. به دواى په که مين وه لاغ دا دووه مين و سيهه مينيش ده رکه وتن. پشتيان له بن قورساى جه و اله کان دا چه مابووه وه. به دواى نه وانيش دا سى ژنى زور جحيل ده هاتن. له شيوهى که زى و ده سماله کانيان پرا ده کرا تى بگه کى که هه رسى کيان جحيلن. عه لى چووه خوارى بو سه ر ريگا. ژنه کان به ديتنى نه و پياوه که به توپى کراس و ده رپى يان رووبه پرويان ده هات زه رده يان هاتى.

عه لى له کاتيک دا دهى گوت خوشکه جوانه کانم راوه ستن، چوو به رامبه ريان راوه ستا. په کيک له کچه کان بو راگرتنى ولاغه که فيتووى لى داو گوى دريژه که هه ره که گوى له فيتووه که بوو له جيى خوى چه قى. عه لى به پيکه نينه وه گوتى، خوشکى گيان، که ريکى چه ند به گويت هه په. کچه که به گالته وه گوتى نه جيب زاده په، ره سه نه کهى عه ره بى په، نه مه ش که رى عه ره بى.

"له کام هو به ن؟"

"له هو بهى سارى که چيلى."

"له کوئى پرا دىن، بو کوئى ده چن؟"

"په نيرمان پى په، دهى به ينه بازارى شاروچکه."

"کچينه، وه زع و حال م ده بينن. لي ره چاوه پړى په کيکم، زوريشم برسى په، ده بى زور لي ره چاوه پړى بم. هينديک نان و په نيرم ده ده نى؟"

په کيک له کچه کان ده سبه جى غارى دايه لاي ولاغه کهى پيشه وه، ته رده ست سه لکه په نيرى کى خرو چه ند نان سا جيبى له گه ل خوى هينان:

"هانى برا که م."

"خۆش بى خوشكم، خوا تووشى رۆژى رەشتان نەكا".

"كاكە لىرە چاوه پى چىي؟ واديارە زۆرت بەلا بەسەر هاتوون".

عەلى ئەم عەشیرە تانەى بە تايبە تى تايەفەى سارى كە چىلىي باش دەناسى. هېچ عەيبىكى لەو دەدا نە دەدى كە پىيان بلى چاوه پروانى حەمە دۆكە. ئەوان بە كەسيان نە دەگوت:

"عەلى يەشەل گوتى:

"دەلىن حەمە دۆكيان كوشتو، ئا...خ، ئاورم لە جەرگى بەربووه كچينە. دەلىن جەندرمە كان جەنازەى حەمە دۆك دەستەكەى بىرەدا دىننەو، ئەم چاوه پى ئەوم. دەمە وى جەنازەى حەمە دۆكى ببىنم"

هەرسى كچەكە لە سى جىگاوه وەك گولك بېشكو، پىكە نىن.

"بۆچى پى دەكەنن كچينە، جەنازەى حەمە دۆك بۆ پىكە نىن دەبى مندالىنە؟ ئىو، چ جۆرە بنیادەمىكن؟"

"حەمە دۆك چىي تۆیە كە چاوه پى تەرمەكەى دەكەى؟"

عەلى بە نالاندنەو گوتى:

"هېچ نى، هېچ شتىك كچەكە... بەلام جەرگم بۆى دەبرژى".

ئەو كچەى لە پىشەو، هەمووان بوو قەسەى كى نەكرد، فیتووى لىدا، وەلاغە رەشەكەى پىشەو، هەر كە گووى لى بوو كەوتە رى، كچەكانىش بە پىكە نىنەو، وەر پى كەوتن. عەلىيش لە كاتىك دا دەى بۆلاند چوو لەسەر تاتە بەردەكەى دانىشت. هېشتا دەنگى پىكە نىنى خۆشحالانەى كچەكانى دەهاتە بەرگو. لە پىش دا دەستى كرد بە جنىودان بە كچەكان: جندەینە، جندەینە، بە چى پى دەكەنن؟

پاش ئەو دەنگى پىكە نىنەكەيان دوور كەوتەو، بىدەنگ بوو، هاتەو، سەر خۆى. فەكرى كردەو: ئەم كارە سىپىكى تىدايە. ئەم كچە جىئالانە بۆچى كە باسى جەنازەى حەمە دۆك كرا، دایانە پىكە نىن؟

دوای ئەو دەى كەمىكى نان و پەنیر خوارد، "خوا شوکور" يىكى گوت و هەستا، كەمىك خۆى خاوكىش كرد، لە بەردەلانەكە هاتە خوارى بۆ لای جادەى بەرەو، دەخۆى نووسا. گەيشتە پەنا چنارەكە. ئەو نان و پەنیرەى بە دەستىەو، بوو لە چەند گەلای پانى وەرپىچا، لە قەلشتى چنارەكەى ئاخنى و زاركى قەلشتەكەشى بە بەردىكى گەرە داپۆشى. هاتە خوارى بۆ سەر ئاوهكە نەختىك ئاوى خواردەو.

لەبن چنارەكە خەوى لىكەوت، وەخەبەر هات، چاوى لە جادەكە كرد، دلى نەحەسايەو، رۆيشتەو، سەر رىگای سەرەو، پاشان هاتەو، خوارى. دووبارە چوو، سەر، لە هېچ كام لەو دوو رىگایە خەبەرىك لە جەندرمە كان نەبوو. دوا پاشماو، نان و پەنیرەكەى لە قەلشتە چنارەكە دەرھىناو، خواردى و پاش ئەو دەى لە گۆمىلكەكە ئاوى خواردەو، مىلى رىگای گرت بۆ شارۆچكە. چار ناچار جەنازەى حەمە دۆكيان دەھىنايەو، شارۆچكە.

هېشتا رىيەكى زۆرى بۆ شارۆچكە مابوو، كە گووى لە دەنگى بە ئازارى دەھۆل و زورنا بوو. لاقى لەرزىن و لەسەر تاتە بەردىك كە لەو بۆ بوو دانىشت. دەوران دەورى بەردەكە چلە سوپسەنە بوو، گولە سوپسەنە پشكوتو، توو، كەنى بە برکەكانەو، دىت و فرمىسك بە چاوانىدا هاتە خوار.

و، عەلى يەشەل و، قوربەسەر، ئىستا دەتەو، بچىە شارو، لەو جىژن و شادمانى يەدا بەشدار بى؟ خانەخەراپى دوابراو، عەلى يەشەل. ئىستا دەچىە شارى جەنازەى حەمە دۆكى ببىنى، ئەى عەلى يەشەل...

دەنگى خەفەت بزۆين و بە ئازارى دەھۆل لەو شارۆچكەيەوہ كە بە بنارەوہ نووسابوو و تيشكى ھەتاو كە لە شووشە پەنجەرەكانى دەداو رەنگى دەدايەوہو دەوروبەرى زۆر سەير رووناك دەكردەوہ، دەھاتە بەرگوى و دلى عەلىيەشەلى وەژان دەخست، ديسان خوى پى راگير نەكرا. ديسان چاوى سەپنەوہو وەپرى كەوتەوہ، ھەرچى دەبى بلا بى. دەبوو جەنازەى حەمەدۆك ببينى: بەراست عەلىيەشەل. لە خۆرا دەبىنى حەمەدۆكى بە مردووى ببينى، پىت تەحەممول دەكرى؟ وەختىك جەنازەكەى ببينى، دلت راناوہستى؟ يان ئەگەر نەكوژابى لە خوشىيان شىت نابى؟ وەختىك گەيشتە نيزىك شارۆچكە دىتى ژمارەيەك دىھاتى وەپرى كەوتوون و دەچنەوہ دىيەكانى خۆيان. لىيان نيزىك بووہو وەپرسى:

"لە كوئى را دىن، جەنازەى حەمەدۆكتان دى؟"

يەكۆك لەو دىھاتىيانە كە بە سەرسوپمانەوہ تەماشائى ئەو پياوہ نيوہ رووتەيان دەكرد پرسى:

"بۆچى دەپرسى كاكە، ئەتۆش دەتەوى بچى جەنازەكەى ببينى؟ ئىمە سەروچاويما نەدى، نو كەس بوون، ھەر كامەيان دەمەورپو بەسەر ئەسپىكى رووت دا ھىنابوو. ئەوہى لە پىش ھەمووانەوہ بوو، ئەگەر حەمەدۆك بى، پياويكى زەلامە بوو كە دەستەكانى بە تەنیشتى ئەسپەكەدا داچۆرابوون، خەريك بوو لە زەوى بدرين، لاقىشى بە تەنیشتى دىكەى ئەسپەكەدا شۆر ببوونەوہ. ئەوہندە قورس بوو ئەسپەكە پىشتى داھاتبوو. سەروچاويانمان نەدى. دەلەين حەمەدۆك مۆرى پىغەمبەرى لە نيوہراستى نيوچاوانىيە. ھەموومان غارمان دا مۆرەكە ببينين، بەلام دەمەورپو بەسەر ئەسپەكەيان دا ھىنابوو، نەمان توانى بىبىنين. پاشانىش بردياننە جەندرمە. تف... نەمان توانى روخسارى مەبارەكى جوانى ببينين. برالە، ئەتۆ بۆچى وا رووت و پىخواسى؟ چەتە رووتيان كرديووى؟"

عەلىيەشەل لە كاتىك دا دەىگوت: نا كاكە، نا، خىرا لىيان دوور كەوتەوہ. جووتيارەكان دەستە دەستە لە شارۆچكە دەگەراندەوہ. عەلىيەشەلش پرسیارى لە ھەر كۆمەلە دىھاتىيەك دەكرد ھەر ئەو وەلامەى وەردەگرت. لەدەوروبەرى شار دەخولايەوہ، بەلام لەگەل ئەو ھەموو تامەزۆيى و مەراقە كە بووى، نەىدەتوانى بچىتە نيو شار. ھەتا ئەو كاتە كە ھەتاو بلىد بوو و گەرمى كرد بە دەورى شارۆچكەدا سووراو ئەودەم شەكەت و ماندوو چوو پەناى بۆ ئاشىكى ئاوى برد كە لە نيو باخىكى گەورەدا بوو. ئاشەوانىش وەك ھەموو خەلكى شارى خەبەرى ھەبوو ئەو چى لىقەوماوہ. دەىزانى كە مورپتەزاغا ھەركە خەبەرى كوژرانى حەمەدۆكى بىستوہ، چۆنى ئەو كەسە كە بە براى ناو دەبردو دەىپازاندەوہو لە خوشەويستىيان خەريك بوو بىخنىكى، دەركردەوہ لە خوى دوور خستۆتەوہ.

ئاشەوان پياويك بوو زۆر كەلەگەت بە ريشىكى سپى درىژو دەم و چاويكى درىژووكەو جووتە چاويكى گەورەو رەشەوہ. لە حالىك دا سەرى رادەوہشانوو لەبن لىوانەوہ ھىندى قسەى دەكردن بە پىر عەلىيەوہ ھات: بىستمان چت بەسەر ھاتوہ، گوئى مەدەيە، نارەحەت مەبە، بنیادەم زۆر شتى بەسەر دىن، شتى چاك و شتى خەراپ كە ھەر بە ئەقلىشى دا نەھاتوہ... بنیادەم ھەموو جۆرە نەگبەتى و ھەموو جۆرە خوشبەختىيەكى دىتەپرى. كاك عەلى ئىنسان دەبى چاوەروانىيە ھەموو شتىكى لە بنیادەم ھەبى. باشە، وەك بىستوومە حەمەدۆك دەيەويست تۆش وەك عەلى سەفابەگ بكوژى، ئەتۆش لە چياو بەندەنان رات كردو پەنات بۆ مورپتەزاغا برد، ئەويش ئەو بەلایەى بەسەر ھىناى. ئاوا؟ قۆلى گرت و لەسەر سندووقىكى درىژى ئارداوى كە وەك نيوتەختىك دەچوو، داىنیشاند: راوہستە با ئاشەكەى راگرم. پاشان دادەنیشين و قسان دەكەين.

چوو ئاشەكەى راگرت و ھاتەوہ. جگە لە دەنگى ئەو ئاوە كە لە پەرەكانى تەمبووى ئاشەكەى دەدا، ھىچ دەنگىك

نەدەھات.

"مام عه‌لی، ئه‌تۆش پیاویکی زۆر ساف و ساویلکه‌ی، ئاخ‌ر پیاو متمانه به‌و ئینسانه نزم و خوێری‌یانه ده‌کا؟ ئاوا پیاوی سووک و چرووک ده‌که‌ن. هه‌موو خه‌لکی شاری له‌و کاره‌ی له‌گه‌ڵ تۆی کرد سه‌ریان سوپماو ئه‌ویش تووشی هه‌رکه‌س ده‌بی به‌ داووناو بۆی باس ده‌کا که‌ واو وام له‌ عه‌لی‌یه‌شه‌ل کردوه‌".

عه‌لی له‌ کاتیک دا هه‌ناسه‌ی هه‌ل‌ده‌کیشا گوتی:

"با هه‌ر به‌یت و باوان بکا، با به‌یت و باوان بکا بزانی‌ن ئاخ‌ره‌که‌ی چ ده‌بی، هه‌تا که‌نگی به‌یت و باوان ده‌کا...".

مام سه‌سه‌نه‌ ره‌شی ئاشه‌وان چوو له‌ په‌نای دانیش‌ت:

"بروانه‌ کاک عه‌لی، سه‌به‌ینی ده‌چم ده‌ستیک چاکه‌ت و پانتۆل، کراسیک و جووتیک که‌وشت بۆ ده‌کرم و بۆت دینم، هه‌رچۆنیک بی کابرای که‌وش دروو ئه‌ندازه‌ی ئه‌و لاقه‌ی تۆ ده‌زانێ. مورته‌زای گه‌وواد که‌وشه‌که‌تی به‌و به‌ پادان دا‌بوو. ئه‌من ئه‌م‌پۆ ئیواری به‌رادانی ده‌ده‌م. سه‌به‌ینی تا نیوه‌پۆیه‌ که‌وشه‌که‌ی ساز ده‌کا. به‌خۆی و چوار کورپه‌وه‌ کار ده‌کا، ئه‌گه‌ر بش مرێ دلی من ناشکینی".

عه‌لی‌یه‌شه‌ل ده‌ستی گرت:

"خۆش بی، زۆر سوپاس، ئه‌من چۆن ده‌توانم له‌بن ئه‌و چاکه‌یه‌ت بی‌مه‌ ده‌ری، چۆن ده‌توانم ئه‌و هه‌موو چاکه‌یه‌ت بده‌مه‌وه‌؟".

مام سه‌سه‌نه‌ ره‌ش گوتی:

"به‌تۆ ده‌لێن عه‌لی‌یه‌شه‌ل، قه‌ره‌بووی ده‌که‌یه‌وه‌. هه‌روه‌خت توانیت ئه‌و وه‌خت بیکه‌. پیت خۆش بوو هه‌ر قه‌ت پاره‌که‌ی مه‌ده‌وه‌. ئاخ‌ره‌که‌ی تی‌ی هه‌ل‌دینیه‌وه‌ عه‌لی‌یه‌شه‌لی شوین هه‌لگر".

شتیک و ه‌ک گۆله‌ به‌ قه‌ده‌ر مستی بنیاده‌م به‌ری ئه‌وکی عه‌لیی گرتبوو، هه‌رچه‌ند ده‌ی کرد، نه‌ی ده‌توانی قسه‌ بکا. له‌ نه‌کاو سه‌سه‌نه‌ ره‌ش شتیک و ه‌بیر هاته‌وه‌و هاواری کرد:

"ئه‌ی مال‌م خه‌را نه‌بی. نانم له‌بیر نه‌بوو، خه‌ریکی له‌ برسان ده‌مری".

ده‌سه‌به‌جی غاری داو مه‌نجه‌لیکی مسی دووکه‌ل‌گرتووی له‌سه‌ر ئاگردانه‌که‌ هه‌ل‌گرت و له‌سه‌ر لیوی سندوقه‌ درێژه‌که‌ی دانا. دوو نانی گه‌رمیشی هینان، یه‌کێک له‌ که‌چکه‌کانی دایه‌ ده‌ست عه‌لی، سه‌ری مه‌نجه‌له‌که‌ی هه‌ل‌گرت، هه‌ر که‌ سه‌ری له‌سه‌ر مه‌نجه‌له‌که‌ هه‌ل‌گرت بۆنی گوشت نیچیرو پۆنی که‌ره، وه‌ک مسک و عه‌بیر بلاو بووه‌وه‌.

پاش ئه‌وه‌ی نانیان خواردو لێ‌بوونه‌وه‌ عه‌لی زمانی کرایه‌وه‌و گوتی:

"کاک سه‌سه‌ن، پیم بلی بزانی ئه‌تۆ ته‌رمی حه‌مه‌دۆکت دی؟".

"به‌لێ دیتم، دوینی به‌یانی وه‌ختیک ئه‌ویان به‌م ریگایه‌دا هینا، چاوم پێ‌که‌وت. به‌لام ده‌م و چاوم نه‌دی. ئه‌وانیان به‌سه‌ر ئه‌سپی رووت دا هینابوو، ده‌لێن راست له‌نیوبه‌ندی چاوانی حه‌مه‌دۆک مۆری پیغه‌مبه‌ر هه‌بووه‌، ده‌لێن یاوه‌ر فاروق تفه‌نگی راست له‌سه‌ر مۆره‌که‌ داوه‌. چونکه‌ عه‌رزێ برای خۆم کاک عه‌لی بکه‌م، له‌وی به‌ولاوه‌ هیچ جێ‌یه‌کی دیکه‌ی له‌شی گولله‌ کاری لێ نه‌ده‌کرد".

"کاک سه‌سه‌ن ئه‌تۆ له‌ جی دا تا ئیستا حه‌مه‌دۆکت دیوه‌؟".

"هاتبووه‌ ئیره‌. شه‌ویکیان هات له‌م ئاشه‌دا خه‌وت. نان و نمه‌کی منی کردوه‌. راست وه‌ک تۆ. راست له‌و جێ‌یه‌ی تۆ دانیش‌تبوو، به‌لام ئه‌من نه‌م دی، ئیستا چ حیکمه‌تیک بوو، نازانم".

"یانی ئه‌تۆ ده‌لێی کوش‌توویانه‌؟".

"چما ده كړې نه يان كوشتبې؟ ئاڅاكان جيژنيكيان گرتوه وهره سه يري، شايي و لوغانيانه. ته نيا بو كوژراني
حه مه دوك به زمي وا ريك ده خري. كاك عه لي ببوره... چما حه مه دوك دوژمني تو نه بوو؟ جوړيك جه رگت بوې ده برژي
ده لئي كورپ مردوه."

عه لي هه ر نه وه نده ي تواني بلې نه و له كورپشم... ئيدي وهك بارانه فرميسك له چاوه كاني بارين.
حه سه ني ئاشه وان ده ي گوت: مه گري، مه گري به قورباني نه و چاوه ره شانته بم، ئا... خ پياوي پياوان حه مه دوك،
ته نانه ت دوژمنه كانيشت بو ت ده گرين ته نانه ت مسته فا كه مال پاشاش ببيسي گرياني بو ت دي. كي گرياني بو نه و پياوه
جواميره نايه؟ چيا مه زنه كاني تووړووسيش بو نه و لاوه نازايه ده گرين. مه گري برام مه گري، چاره نووس و ابوو، نه گه ر نه و
بمابايه توې ده كوشت، نه توش هه ربويه دي و مال و گوزه راني خو ت و يازده مندالت به جي هيشت و هاتي كه وتيه ده ست
پياوي ناپياو، ده ستي ئاڅاگان، كه وتيه به رده ستيان و گه و ره ترين سووكايه تي كه تا ئيسستا هيچ بنياده ميك نه ي ديوه نه تو
ديت، ئيسستاش وهك هه وري به هار بو دوژمني خو ت فرميسك ده باريني، بوچي؟ چونكه يه كيك له ره سه نترين پياواني سه ر
نه رزي. نه گه ر نه و دوژمنه كه به خويني سه رت تينوويه پياو بي، بوې ده گري. بگري براله، بگري، فرميسكيك بو
حه مه دوكي هه ل وه ريني بي پاداش نابي. خو شي بو نه و كه سه ي بو حه مه دوك بگري، بو پياويكي پياو كه ته نانه ت به
خويني سه ريشي تينوو بووه.

حه سه نه ر ه شي ئاشه وان دوا وشه كاني له حاليك دا به زمان دا هاتن كه گرياني ده نه وكي مابوو، به دواي نه وه دا
بوخوشي ده ستي كرد به گريان. پاش نه وه ي هه ردووكيان تيرو پر گريان، ئاشه وان هه سستا، ئاشه كه ي وه كار خسته وه و
جه واليكي گه نم وه سه ر كرد. ئاشه كه به ده نگه ده نكيكي زوره وه كاري ده كرد. نه گه ر قسه شيان كردبان به ئاساني
گوئي يان له ده نكي يه كتر نه ده بوو.

پيشوازي كه ران له يانيك جويز چاوه پرواني ياوه ر فارووق و جه ندرمه قاره مانه كاني بوون. هه روهك عه لي يه شهل بوې
چووبوو، نه وان ريگاي خواره وه، ريگاي ده م چوميان هه ل بژاردبوو. هه ر كه تارمايي جه ندرمه كان و ياوه ر فارووق كه
سواري نه سپ بوو له گه ل نه و ته رمانه كه به سه ر پشتي ئيسترانيان داهينا بوون له دوور وه ده ر كه وت، قه ره وله كان خويان
هاويشته سه ر نه سپه كانيان و به ره و شاروچكه وه ري كه وتن. بو نه وه ي زووتر خه به ره كه بگه يه ننه ئاڅاكان نه وه نده خيرا
نه سپه كانيان تاو دابوو كه مه ترسيي سه كه ت بوونيان لي ده كرا.

له شاروچكه هه موو دوكان و ماله كان رازابوونه وه، له بازارپيش سي تاقى سه ركه وتنيان لي دابوون. پايه ي تاقه كان به
لكي داري مو رد داپوش رابوون و نيو به نيويش گوله داوديي سوورو زه ردو سپي يان له و لكه مو رده سه وزو له شو قانه
چه قاندبوون. له ژوور هه ر تاقيكيشه وه ئالايه كي گه و ره هه ل واسرابوو كه ده گه يشته وه زه وي. له شويني نيوه رو بازارپيش
كورسي يه كي وتار خويندنه وه دانرابوو كه ئالايان به سه ردا دابوو. له پشت نه و تريبوونه ده بوو له پيش دا قايمه قام، پاش
وي سه روكي شاره واني و به دواي و انيش دا سامي تورقوودي ماموستا قسه يان بو خه لك كردبايه. سامي تورقوود له
هه موو جيژنه كاني مه شروته دا ده چووه سه ر كورسيي وتارخويندنه وه نه وه نده قاره مانانه قسه ي ده كرد كه دوو چاوي
خه لك ده بوونه دوو كاني. نه گه ر نه و له وي نه بووايه جيژني مه شروته تامي تي دا نه بوو.

كچان جوانترين جلكه كاني خويان له به ر كردبوو و رژابوونه كو لانه كان. له دويني شه وي وه جووتياران به جلكي
جيژنه وه، يه ك له دواي يه ك له چياكان و له ده شته وه رژابوونه نيو شار. له شويني نيوه رو بازار چوار پينج ده هو ل كوت و

زورپناژن له په ستا لى يان د هدا. لاهو د پهاى به كانش سهاى "هالاى" يان گرتبوو. هه موو شادو به كه يف بوون و به بى سه برى چاوه پروانى ديتنى جه نازهى هه مه دوك بوون و هه ر كه په يكه كان گه يشتنه جى قايمه قام روى كرده ئه و ناغايانهى له ده و روبه برى بوون و گوتى:

"سه ره نجام براينه ئه وه خه ريكن بگه نه جى، ده بى زورى بمىنى بو شاروچكه به پيشوازيانه وه بچين" قايمه قام سموكينگى تازهى له به ردا بوو كه ته نيا له جيژنى مه شرووتهى سالى پيشتر دا جار يكي له به ر كرده بوو، ده سته وانه سپى به كانيى له ده ست دا بوون و كلاوه فووتيره كهى به ده سته چه پيه وه گرتبوو.

ده ركه وان گوتى:

"جه ناب ترؤمبىلى هه مزه داى له به ر ده رگا چاوه پيتانه".

قايمه قام ئه مړو زور پووخوش ببوو، به جورىك كه ته نانه ت سوپاسى ده ركه وانيشى كرد.

قايمه قام له پيشه وه، مه لا دوران ئه فهندي به دواى داو زولفوى ده فته ردار له دوايانه وه له خانوبه ره ده وله تى به كه هاتنه ده رو هه ر به و پى يه ش سوارى ترؤمبىلى هه مزه داى بوون. مورته زاغا به سوارى ئه سپى كه لهنده هور كه خويناى خالىسى ئينگليزى له ده ماره كانى دا ده هات و ده چوو، له شويناى بازار چاوه پروانىان بوو. ئه مړو جورىكى ديكهى خو پوشته كرده بوو. جووتيك چه كه مى زه ردى چين دارى له پى كرده بوون كه مامزه كانيان زيركفت بوون، پانتوليكى كالفه ي سوارى بهى له پى دا بوو به قايش پشتينيكى سه وزى زور قيمه تى به وه، چا كه تيكى خه ت خه تى سورمه يى له به ر كرده بوو، ده سه سه ربه كهى سه وز سه وزى له گيرفانه كهى چه قانده بوو، و بوينباغى كهى له رهنگى ويشى به سته بوو... كلاوىكى چه رمى بريقه دارى له سه ر نابوو. ئه م كلاوه يان له رووسيا وه بو هينابوو كلاوه چه رمه كهى به لايه كهى سه ربه وه نابوو. قه مچى به ده سك زيړه هه لكه ندراره كهى به ده سته راستى گرتبوو، له سه ر ئه ژنوى دانا بوو. ده سته چه پى به ئه ژنويه وه گرتبوو... ئه و به و شكل و قه لافه ته وه وه كه هه لويه كه ده چوو كه نيازى رفاندنى نيچيرى خوى هه بى. چووكترين جووله ي نه ده هاتى و هيج كام له هيله كانى نيوچاوانيشى چووكترين بزوتنه وه يان لى نه ده بينرا. ته نانه ت له وانه بوو چاويش نه ترووكينى.

ترؤمبىلى قايمه قام له پيشه وه، به دواى ترؤمبيله كه دا مورته زاغاو له دواى ويشه وه پياوانى هيزه غه يره نيزامى به كانى شار كه له جيژنى مه شرووته دا سوارى ئه سپ ده بوون، وه رى كه وتبوون. هه ربه كهى ئالاىه كيان به ده سته وه بوو، له دواى وانيشه وه ده هول كوته كان ده رويشتن كه لاهو د پهاى به كانش سهاى هالاى وه وه پيشيان كه وتبوون. له دواى هه مووانيش كومه ليك خه لك ژن و پياو، پيرو لاهو و منداله ورتكه ده رويشتن.

سه عاتيكى پى چوو هه تا ئه و هه شيمه ته زوره كه سه روبنى ديار نه بوو، توانى له شار وه ده ر كه وى. لاي نيوه رويه له نيزيك ئاشى راهه ستان و چاوه رى مان، له و كاته دا ياهو ر فارووق له قورتى جاده ي وه ده ر كه وت، قيت، ده ت گوت خه دهنگى قوت داوه له سه ر ئه سه كهى دانيشته بوو، كاتيك هه تاو له ناغزوننه ي قايش پشتينه عه سه كه ربه كهى ده درا وه كه بريسه كه ده دره وشايه وه. به دواى وى دا بارگينه رووته كان و ئه و ته رمانه كه هاويزرابوونه سه ر پشتى بارگينه كان و ئه و جووتياره كاله له پى يانه كه جله وى بارگينه كانيان راده كيشا، و له دواى وانيشه وه جه ندرمه كان ده هاتن. هه ر كه ياهو ر له هه شيمه ته كه نيزيك بووه وه، ئاپوراى خه لك به جورىك هاواريان كرد بژى كه ده ت گوت ئاسمان ده نه رينى: بژى ياهو ر فارووق. بژين جه ندرمه قاره مانه كانى ياهو ر فارووق. بژى كؤمارى توركيه. بمرى هه مه دوك...

سامى تورقوودى ماموستا كه له پيشه وهى هه شيمه ته كه وه ده رويشت، پيشتر به سه عاتيك چه قه و هه را فيرى كرده بوون كه چ بكن و چ بلين. وه ختيك ده سته هه ل ديناو هاوارى ده كرد خه لكه كه ش هاواريان ده كرد. ئه و كاتيش كه ده سته

ده هیئینایه وه خوارو بیدهنگ ده بوو، حه شیمه ته که ش بیدهنگ ده بوون. سامی تورقوود به ئارهق رشتن و کهف پرژاندن، رهگی ملی هه لدهستان و هه م هاواری ده کردو هه م حه شیمه ته که ی ناچار ده کرد هاوار بکه ن. یاوه رو ئه و ته رمانه که به سهر پشتی ئه سپه روته کان دا درابوون هه ر که گه یشتنه نیزیک قایمه قام، راوهستان. وهختیک یاوه ر له ئه سپه که ی دابه زی له نه کاو دهنگی ده هۆل و زورناو هاواری حه شیمه ت راوه ستا. دت گوت دهنکه کانیا ن به چه قو بریوه. قایمه قام چوو ئه وی له باوه ش گرت و سی جاری نیوچاوان ماچ کرد. ئه مجار قوئی گرت و بردی بو لای ترۆمبیل که. له ترۆمبیل دا له په نای یه کتر دانیشن. هه مزه دایی پیی نایه سهر گان. ترۆمبیل له پیشه وه و ئه وان یه دیکه به دوا ی دا هیدی هیدی له نیو چه پله لیدان و دهنگی بژی بژی دا هاتنه نیو شارو راسته ری چوونه خانووبه ره ی شاره وان ی. له نیو شاری دا زوریان گاو گه ردوون له پیش کردن. سی گا، یازده مه رو سی بزن... سی جوانه گایه که مورته زاغا دابوونی. ژماره یه که له مه ره کان تاشکه ن خلیل و هیئدیکیشیان مه لا دوران ئه فه ندی کردبوویاننه گاوه گردوون.

ته رمه کانیا ن به سهر پشتی بارگینه روته کانه وه به کۆلانه کان دا گپراو سهره نجام بردیا ننه شوینی بازار. جه ندرمه کان به ده وری مردووه کانه وه کوزیلکه یان به سنبوو، نه یان ده هیشت که س لییان نیزیک که ویتته وه. له پیش دا قایمه قام چوووه پشت میکروفون و ئاوا ی ده ست به قسه کرد:

"ئه مه سهرکه وتنیکی گه وره یه، حه مه دۆک سهر کرده ی چه ته کان و هه شت که س له پیاوه کانی به هوی یاوه ر فارووقه وه له نیو بران. به م جو ره ده وله ته که مان له فیتنه یه که رزگاری بوو. ئیستا ش ئیوه سهره نجامی ئه و که سانه که دژی ده وله ت و میلله تی ئیمه راده په رن... به چاوی خو تان ده بینن (له کاتی که دا ئاماژه ی بو لای ئه و ته رمانه ده کرد که هاویشته بوویاننه سهر ئه و بارگینه له رو لاوازانه و ده ست و ملیان به ره و زه وی شو پر بیوونه وه)، به لئ ئه مه یه و ئاوا یه چاره نووسیان".

قایمه قام دیسان قسه ی دیکه شی کردن و گوتی: "ئیستا که ئاقیبه تی کاری حه مه دۆک ئه مه بوو، چاره نووسی هه موو ئه و ریگرانه ی له و چیا و به نده نانه شن هه ر ئه وه ده بی". ئه مجار سنگی ره پیش کردو کلاو فووتیر به ده ست مالاوا یی له خه لک خواست و هاته خوار. پاش ئه ویش سه روکی شاره وان ی چوووه پشت میکروفون و به دهنگیکی ره وان ئاوا ی قسه ی خو ی ده ست پی کرد:

"ئا... ی نه ته وه ی به ریزی تورک..."

له سهره تای قسه دا هه ر ملی راده کیشاو منجه منجی ده کردو که س هیچی لی حالی نه ده بوو. پاش ئه وه ی چه ند جار له خواره وهر ا ده لینگ ی پانتۆله که بیان کیشا کابرا هاته وه هۆش خو ی و به ئارامی و له سهره خو ده ستی به قسان کردو گوتی:

"هه تا ئیستا هه رگیز که س نه ی توانیوه ئه م نیشتمانه بکاته داره ستی خو ی و له مه ولاش هه روا ده بی. ئه مه یه سهره نجامی ریگرانی وه که حه مه دۆک که ده یانه وی ده ستریزی بو سهر هه ری می حورمه تی میلله تمان بکه ن. پاش سه لجووقی یه کان ئه م میلله ته زوری چه ته دیون، به لام ئاخری کاری هه موو یاغی یه کان ئه مه بووه. ئه م دوژمنانی ئاین و نیشتمانه هه میشه له گه ل سه ددی ئه سکه نده ری وه که یاوه ر فارووق رو لئ ی به ره قی نیشتمان به ره وپوو بوون. به لئ یاوه ر فارووق به گی قاره مان هه موو کاتی که سنگی پۆلایینی خو ی کرده ته قه لغانی ئه و جانه وه ره درنانه و توشی ئه م چاره نووسی کردوون و که لاک ی ئه وان ی وه که جه والی به تال به سهر پشتی ئه سپی گپوئی و پشت برینداردا داوه. یاوه ر فارووق پله ی سهرگورد (مقدم) ی بو ده رچوووه که به م زوانه پیی ده درئ. چونکه ئه و نیشتمانی له به لاو موسیبه ت نه جات داوه و له مه وداش نه جاتی ده دا".

شاره دار بیده‌نگ بوو، گه‌رووی پاک کرده‌وه، ئاوێک که له‌سه‌ر ترۆیبۆنه‌که دانرابوو، هه‌لی گرت و هه‌مووی هه‌ل‌قووړاند، چه‌ند جار باسکی لێک کردنه‌وه و نوشتاندنیه‌وه و چاوه‌کانی وه‌ک شه‌هینێک به‌سه‌ر ئه‌وه‌وه‌هه‌شیمه‌ته‌دا که سه‌رانسه‌ری مه‌یدانه‌که‌ی داگرتبوو، گێړاو پاشان برۆی گرز کردن و نیوچاوانی تیک ناو له‌سه‌ری رویشته:

"به‌لێ و هه‌زار جار به‌لێ. بژین ئه‌وه‌ دایکانه که قاره‌مانی وه‌ک یاوه‌ر فارووقیان لێ بووه‌وه‌ داویانن به‌ نیشتمان، هه‌زار جار بژین".

دووباره بیده‌نگ بووه‌وه‌وه‌ چاوی به‌سه‌ر هه‌شیمه‌ته‌دا گێړا. یاوه‌ر فارووق به‌ شه‌رمیونی سه‌ری به‌ردابوووه‌وه‌ به‌سپایی دارچه‌یزه‌رانه‌که‌ی ده‌ستی له‌ چه‌که‌کانی راده‌کیشا:

"ئێستا هه‌موو پیکه‌وه، وه‌ختیک ئه‌من ده‌ستم پێ کرد هه‌مووتان پیکه‌وه... هه‌زار جار بژین و به‌رقه‌را بن ئه‌وه‌ دایکانه که قاره‌مانی وه‌ک یاوه‌ر فارووق و پیاوانی ئازاو به‌ زیپکی فیداکاری وه‌ک ئه‌ویان لێ‌بووه‌وه‌ له‌ داوینێ خۆیان دا پێ‌یان گه‌یاندوون. ئێستا هه‌مووتان پیکه‌وه...".

هه‌شیمه‌ته‌ به‌کده‌نگ هاواریان کرد: هه‌زار جار بژین".

"مردن بۆ که‌سانی وه‌ک هه‌مه‌دۆک که نان و نمه‌کی ئه‌م نیشتمانه‌یان کردوه به‌لام کوپه‌ لێ‌وه‌شاوه‌کانی ئه‌م وڵاته‌وه‌ به‌ر خه‌نجه‌ر ده‌ده‌ن و چاویان هه‌ل‌ده‌کوژن و ده‌یان کوژن".

"بمرن".

"به‌ له‌عنه‌ته‌ بن".

"به‌ له‌عنه‌ته‌ بن".

سه‌رۆکی شاره‌وانی پاش ئه‌وه‌ی سێ جاری دیکه‌شی خه‌لکه‌که‌ هان دا له‌عنه‌ته‌ بنی‌رن، به‌ هه‌ناسه‌برکه‌ تریبۆنه‌که‌ی به‌جێ هێشته. له‌گه‌ل هاتنه‌خواری وی سامی تورکوود که له‌میژ بوو ددانی به‌ جه‌رگی خۆی دا گرتبوو، غاری دایه‌ پشت تریبۆن، چه‌ند له‌حزه‌یه‌ک بیده‌نگ له‌ پشت تریبۆنه‌که‌ راوه‌ستا، ئه‌مجار ته‌ماشایه‌کی چه‌پ و راست و پێشه‌وه‌ی کردو چاوی به‌سه‌ر هه‌شیمه‌ته‌که‌دا گێړا. که‌س ده‌نگی له‌ به‌ر ده‌رنه‌ده‌هات. ته‌نیا ئه‌وه‌ بارگینه‌یه‌ی ته‌رمه‌کانیان لێ بار کرابوون، له‌ په‌ستا کلکیان راده‌وه‌شاندو می‌ش و مه‌گه‌زیان له‌ خۆیان ده‌رده‌کرد. ده‌نگیک له‌ ده‌وربه‌ر گه‌را: "ره‌گه‌زی ئیمه‌... که هه‌موو خه‌لکه‌که‌ی به‌ جارێک هه‌ژاند: "ره‌گه‌زی به‌ره‌ژووتره‌وه‌ له‌ هه‌مووشمان به‌ژووتر، پیاوه‌ ئازاکانی ئیمه‌ و وڵاته‌که‌مانه‌ که لانی پیاوانی ئازایه‌...".

خوینێ خالیسی ئیمه‌ که وه‌ک ئاوی کانی خاوینه‌. ره‌گه‌زی هه‌یاتمان بالاترین تیره‌ی ره‌گه‌زی ئیمه‌ که له‌ ئاسیای نیوه‌راسته‌وه‌ به‌خۆیان و چادره‌ مووینه‌کانیانه‌وه‌ هاتنه‌ ئیره‌، خوینیان له‌ سه‌رانسه‌ری جیهان دا بلآو بووه‌وه‌وه‌ هه‌ر چادره‌ مووینه‌یه‌کیان کرده‌ کۆشکیکی به‌رز. ره‌گه‌زی ئیمه‌ ئه‌وه‌ ره‌گه‌زه‌یه‌ که ئالای نیشتمانی هه‌ل‌کرد. ئه‌گه‌ر ئیمه‌ نه‌بوواین، ئه‌گه‌ر ئیمه‌ نه‌بووایه‌ین...".

خیرا خیرا ده‌ستی راده‌وه‌شاندن، داده‌هاته‌وه‌، راست ده‌بووه‌وه‌، به‌ چه‌پ و راست دا ده‌سووراو له‌ پشت ترۆیبۆنه‌که‌ به‌رۆکی خۆی داده‌دری، وه‌ک چه‌وه‌نده‌ر سوور هه‌ل‌گه‌را بوو. له‌ ئاره‌قیش دا شه‌لال ببوو. ده‌نگیشی به‌ره‌ به‌ره‌ به‌رز ده‌بوو، ده‌ت گوت قسه‌ بۆ خه‌لکه‌که‌ ناکا به‌لکوو له‌گه‌ل چیا‌ی ئالاداغ ده‌دوێ، که نۆر دوور دیار بوو: "ئه‌گه‌ر ئیمه‌ نه‌بووایه‌ین دنیا له‌ رووناکی و ئازایه‌تی بی‌به‌ش ده‌ما. ئه‌وه‌ به‌ره‌ی به‌شکۆی ئیمه‌ بوو که خه‌لکی دنیای کرده‌ بنیاده‌م... ئه‌گه‌ر ئیمه‌ نه‌باین دنیا په‌کی ده‌که‌وت... به‌ره‌ی ئیمه‌ بوو که هه‌لمه‌ته‌ و ده‌سه‌لاتی خۆی له‌ ئاسیای نیوه‌راسته‌وه‌ تا ئه‌م

ئاسيايه پهره پىدا... ئيمه ناوى خومان له ميژودا به خهتى زيڤين تومار كرد. ئيمه مانگ وئستيره مان له ئاسمان و له سهر شاخه كان هه لكه ند (مه به ستي مانگ وئستيره ئالاي توريكه بووم). ئه و تيره ئه له سهر چيائى عه رب هاويشتمان سنگى چيائى ئالپى شه ق كردو له و ديوى سهرى وه ده رنا، پاله وانانى په نجه ئاسنينمان خه لاتى توپى زه وى كردوه. وه ك شيرى رق هه ستاو له حالئك دا يالى به سام و هه يبه تى خومان دابووه به رباو ده شه كايه وه توپى زه ويمان خسته ژير پيمان، هه ركه س هاته سهر ريمان تيكمان شكاندو ئه وهى په ناشى بو هينانين ئه وه ندهى سهره موويه ك ئازارمان نه دا. سهرانسهرى جيهانمان له روزه لات تا روزه لاتا گرت. له كاتئك دا نيشانهى مانگ وئستيره مان به نيوچاوانه بوو، به به وره پولا له به ره كان دنيا مان خسته ژير پيمان. به لئى هاوريان. ئيوه له به ره يه كى ئاوان. چون ده كرى له به ره و ره گه زيكي ئاوا كافرى وه ك هه مه دوک په يدا بن، ئه م سه گانه كه خوئينى ناپاك له ده ماره كانيان دا ديت و ده چى، تووشى ئه م روزه ده بن... ته ماشايان كه ن كه ئيستا به سهر پشتى ئه و بارگينه گروي يانه وه چون بيگيان و بريندار كه وتوون و پروان كه چون سهرى هه لواسراوو مل و ده ستي راکشاويان خه ريكه ره زه وى بخشى. دوايان برپته وه به ره لئاي كورى به ره لالا. ئه وان هه ركه س بن و خوينه كه يان هه رچه ندى ناپاك بي ناتوانن رو به پرووى ئه م نيشتمانه راوه ستن. با ئه وان هه رچه ندى ده توانن روله خوئين پاكه كانى ئه م نيشتمانه كه له ئاسيائى نيوه راسته وه بي ئه وهى خوئينيان بگورى و تيكه ل بي، هاتوونه ئيره، بكوژن، خو ئه وان ته واو بوونيان نيه، ئه گه ر عه لى سه فابه گيك بكوژن، خوينه ره سه نه كه مان هه زار عه لى سه فابه گ، ده هه زار، سه د ميليون عه لى سه فابه گ پى ده گه يه نئى. ئيمه، ئيمه. ئيمه بناخه ي له رزوكى ئه م حكومه ته مان پته و كرد. ئيمه هه ر دوينئى دوژمنه خائينه كانى خومانمان كه وه ك هه مه دوک نيازبان هه بوو ده ست بو هه ريئى حورمه تمان دريژ كه ن، له ئاگرى خوئين دا - كه هه رگيز ناكورئيه وه - نوqm كردو هه تا روژى قيامه تيش هه ر نوqmيان ده كه ين. ئه م رو ئيمه كومه له خه لكى بي چينين كه هيج جياوازيى چينايه تيمان نيه. ئيمه ئه و كافرانه كه وه ك هه مه دوک بيانه وئى ئه و به رامبه رى و يه كسانى يه له نيو به رن له خوئينى خومان و ئاره قى نيوچاوانى خومان دا ده خنكيين...".

له نه كاو قسه كه ي برى، چاوى تيژ كردو چه ند له حزه يه ك روانيه حه شيمه ته كه. له پشت تريبوونه كه شيوهى شيرىكى به خوويه وه گرتبوو كه يالى گرژ كردبن و خه ريكي نه راندين بي. هيدي هيدي ده سته كانى ليك كردنه وه و پاشان به ره و ئاسمان به رزى كردنه وه و نه راندى:

"يانى نيشتمان نامرى، ئه م نيشتمانه نامرى، نامرى... و ته نانته ئه گه ر بش مرى، ئه گه ر بش مرى... پشتى جيهان ئه و تابووته گه وره، گه وره، گه وره يه ي پى هه ل ناگرى، پى هه ل ناگرى".

له كاتى ئه م قسانه دا به نوره ته ماشاي قائمه قام و مورته زاغاو ياوه رى ده كردو له حالئك دا قولئى ليك كردبوونه وه وه ك بالنده يه ك له پشت تريبوونه كه وه دوو ميتر بازى دايه پيشه وه و رو به پرووى قائمه قام كه وته سهر زه وى. خه به ردار به رامبه رى راوه ستاو ئه مجار ئيكلامى بو كيشا.

قائمه قام گوئى:

"كاك سامى تورقوود له ناخى دلله وه پيروزباييت لى ده كه م. ئه من ته نانته له ئه نكه ره ش وتارده رى وه ك جه نابتم نه ديوه. سوپاس بو خوا ته نات سوبحى به گ و عومهرنه جاتى پاشاش له بارى تواناى وتاردا نه وه شياوى ئه وه نين ئاويشت له ده زنوئيرى بكن".

هیندیک کهسی دیکهش که لهوئی بوون به قسهی لهو بابته پیروزیایی بیان لی کرد. به لام کاتیک مورته زاغا داهاته وه به سرته چهند قسهیهکی به گوئی دا چپاند، وتاردهری مهزن له گوئی یان پی که نی.

تاویک دواي رویشتنی گه وره کان، جه ندرمه کان تهرمه کانی سهر پشتی بارگینه کانیاں گه مارو داو له گه ل خویان بردنه مەرکه ز. چه ته کانیاں له پشتی بارگینه کان کرده وه له بن دیواری مه خفه ره له په نای یه ک ریزیان کردن. یه که مین جه نازه، تهرمی سهر پووتی حه مه دۆک بوو که به ته وای پشتیان پی به دیواره وه دابوو. چه ته کانی دیکه شیان دانیشاندبوو، پشتیان پی به دیواره وه دابوو و لاقه کانیاں وه ک لاقی حه مه دۆک دریژ کردبوون. سهری هه مووانیش به لایهکی شانیاں دا که وتبوو. جه ندرمه کان تفهنگی چه ته کانیشیان له په نای تهرمه کانیاں دانابوو. فیشه کدانه کانیاں ههر ده ستیان لی نه درابوو، هیندیکیاں فیشه کدانیان له قه دیان به ستبوون و به شیکیشیان راست و چه پ له شانیاں دابوو. چهند که سیان دووربین، به شیکیاں نیزه و ژماره یه کیش ده مانچه یان پی بوو. بو مبیکی ده سکردی گه وره ش له به رده می چه ته که چه ل داهاته به رچاو. تفهنگه که شی له ته نیشتی بوو...

ناوهندی فرمانده رایه تی جه ندرمه ی شاروچکه خانوبه ره یه کی کونی زور گه وره بوو که دیواریکی به ردی به به رزایی میتریک به ده وردا کیشرابوو. خانوبه ره یه کی نهومی به ندیخانه ش ههر که وتبووه نیو ئه م حه وشه گه وره یه. له م حه وشه یه دا سی به رده نووسی مه پر مه ری گه وره ی له میژینه ش ده بینران. زور سال له وه پیش یاوه ریکی عوسمانی که ئوگری شوینه واری کون بوو ئه م شوینه وارانیه به عاره بانه له شوینیکی نیزیک قه لای ئاناوارزاهه هینابوو. له سهر یه کی که له به ردانه له سهر ئه و رووه ی که به سهر شه قامی دا ده پروانی وینه ی ژنیکی یه کجار جوان که لووتیکی راکشای هه بوو، کیشرابوو وه. دوو به رده که ی دیکه به وینه ی گه لامیوو سهره مه رو گولی پینج په ری وه ک یه ک رازابوونه وه.

حه شیمه تیکی زور سهرانسهری شه قامه که ی پر کردبوو. خه لک له سهر دیواره که وه ته ماشای تهرمی چه ته کانیاں ده کرد که له بن دیواره که ریز کرابوون و سهریاں به سهر شانیاں دا شو پر ببوو وه. ره حمی چاویلکه ته نیا وینه گری شار که ده سبه جی دووربینی خوی هینابوو، له سهر ئیزنی یاوه ره له نیو مه خفه ردا وینه ی جه نازه کانی ده گرت. به بهر وینه گرتنه وه هه ولی ددها سهری ریگره کان به دیواره که وه راست رابگری، به لام هه رچی هه ولی ددها بوی نه ده کرا. سهره نجام داوای له یاوه ر کرد که یه کی که له جه ندرمه کان سهری جه نازه کانی بو راست کاته وه. یاوه ریش فرمانی به عه لی که رتیش دا.

مووسلی چاوه ش خه لکی گوندی وایوی که ناگای له به رودای به سهراته که ببوو، به فکری داهات که بجی و خه لکی ئاوه دانی له مه سه له که ناگادار بکا. پاش ئه وه ی له نیو حه شیمه ته که را جاریکی دیکه ته ماشای جه نازه کانی کرد که له بن دیواری ریز کرابوون، وه ری که وت. ئه و، هه م له شوینی بازارو هه م له مه خفه ری جه ندرمه له نیزیکه وه به باشی ئه و که سه ی دیبوو که ده یان گوت حه مه دۆکه. به هیچ جور نه ی توانیبوو ویک چونیک له نیوان ئه و پیاوه و حه مه دۆک دا ببینی. به لام کاتیک چهند له حزه له مه و به ره له سهر دیواری حه وشه ی را ته ماشای جه نازه کانی ده کرد، دیتی نه فهری سیه م له لای راسته وه وه ک حه مه دۆک ده چی. له دلی خوی دا گوتی: که وایی جه ندرمه کان ئه و له نده هوریه یان له گه ل حه مه دۆکی بسته بالالی گوراوه، له وانه شه هه له که له خویه وه بووی، یانی ئه وان ئه و پیاوه یان نیشان دابی که وه ک حه مه دۆک ده چوو، و ئه و پیی وایوبی که مه به ستیان ئه و پیاوه له نده هوریه یه.

وهختی روژئاوایه گه یشته ئاوه دانی، دی یه کپارچه بیده نگ بوو، نه دهنگی میاوه ی پشیله یه ک ده هات و نه حه په ی سه گیک و نه کورکه ی بالنده یه ک. راسته ری چوه مالی کوخا سه یفه لی یه مل دریژو خه به ری کاره ساته که ی پی دا:

"مام سه یفه لی، بیستت چیمان به سهر هات، ئەمڕۆ جه نازەه ی حەمە دۆکیان له چیارا هینایه وه". سه یفه لی یه مل درێژ له کاتیك دا ملی درێژ ده کرد گوتی:

"وست، بێدهنگ به مووسلی چاوه ش، بێدهنگ به وه جاحمان کوێر بووه وه، بێدهنگ به چونکه وه سمانه زله نه ی زانیوه، بیسی ده مرئ. سه یرانی ش خه به ری نه، له وان به ولاره هه موو خه لکی ئاوی ده زانن. دئ توژی تازی ه ی لئ نیشته ... بێدهنگ به کوڕم بێدهنگ. ئەگەر وه سمانه زله بیسی ده مرئ. به لام چۆن ده کرئ نه یه لئ ئەم خه به ره به گوێ سه یرانی بگا؟ سه یرانی ش تیک ده چی، گه نجه، ساغه ...".

مووسلی چاوه ش وه لامی دایه وه:

"مومکین نه، به توئ نه توئ مام وه سمان روژیک به وه مه سه له یه ده زانی".

"پئ ده زانی وه هر که پیشی زانی گیانی ده رده چی. وه ی مام وه سمانه زله، وه ی وه ی. ئاخرو ئاقیبه تی ده بوو ئەم به لایانه ی به سهر بیئ. ئەو وه ک کئو وابوو، خوا به دبه ختی وا به نسپ دوژمنیش نه کا ...".

ئەو شه وه کوێخا سه یفه لی یه مل درێژو مووسلی چاوه ش نه نووستن و تا به یانی قسه یان کرد.

دئش کپ و بێدهنگ بوو. به یان ئەنگوت، روژ بووه وه، ده شتیش نومی بێدهنگی بوو، بێدهنگی یه کی قوول و پرنواوز. ده ت گوت هه موو گیاندارانی ده شت و دئ مه رگیان به سه ردا باریوه. بێدهنگی یه ک بوو ده ت گوت ئەگەر ده نکیک له بن خاک بقه لشی، گویت له ده نگه که ی ده بی.

دوو سه عاتیك مابوو بۆ نیوه رۆ که مووسلی چاوه ش له مائی سه یفه لی وه ده رکه وت و یه ک دوو هه نگاوێک رویشت و ده سه بجئ به ره و دوا گه رایه وه. له کۆلانه کانی ئاوه دانی دا گیانداریک نه ده بینرا. له و بێدهنگی یه ترسابوو.

دووباره به ره و پووی یه کتر دانیشتن، ماندوو بوون. هه تا تولعی به یانی قسه یان کردبوو، هه ریبه که ی داریکی درێژیان به ده سه ته وه بوو، زیلی ئاورگه که ی پیش خویان پئ تیک وه رده دا. به زیره یه کی درێژ که ئەو بێدهنگی یه قورسه ی تیک شکاند، راجه نین و راپه رین. زیره که ئەوه نده درێژ بوو، ئەوه نده ش وه ک گوێزان تیژ بوو، ده ت گوت ئاسمانی دوولت کردو بێدهنگ بوو. سه یفه لی گوتی:

"ئە ی هاوار مووسلی چاوه ش، ئەمه زیره ی سه یرانی بوو، ئیستا ئیدی وه سمانه زله ش پئ ده زانی. ده بی سبه ینی و دووسبه ی جه نازه یه کی دیکه ش به ری بکه ین. یاللا با بجینه مائی سه یرانی".

سه یران له بن دیواری ماله که ی ده سه ته و ئەژتو دانیشتبوو ری ک هاتبوو، چاوی له سه ر یه ک دانابوون و وه ک له شیکی بی گیان جووله ی لئ برابوو. وه ک به ردیک ره ق رامابوو. هه رکه س ده هاته مائی سه یرانی وه ختیک ئەوی به و حاله وه ده دی، نوتقی ده به ستر، کوشم هه ل ده هات و له سووچیک داده نیشت. هه مووان چاویان له وه وه بریبوو و له دلّه وه شه ریکی غه می بوون. حه شیمه ت له بهر ده رکی مائی سه یرانی هه ر ده هات و زۆتر ده بوو و دیسانیش ئەو بێدهنگی یه هه روا درێژه ی هه بوو. حاله تیکی کوشنده له ده رووبه ردا شه پۆلی ده دا. هه تا لای نیوه رۆیه هه موو دانیشتوانی دئ یه کانی سه ره وه و خواره وه هاتن و له بهر ده رکی مائی سه یرانی هه ل ترروشکان. ته نیا وه سمانه زله و دایه قه مه ر له نیو حه شیمه ت دیار نه بوون. هه مووشیان چاوه پروانی وان بوون. ئەم وه زعه ناخۆشه له وه زیاتر نه ی ده توانی درێژه ی هه بی. شتیک بوو ناخۆشر له مه رگ و ئەشکه نجه.

سبیه ری هه وریکی سپی که به سه ر دئ یه که دا رابورد، که وته سه ر حه شیمه ت و تئ په ری. له دارچناره که ی ژوور سه ریان را چه ند بالنده هه ل فرینه سه ر شو ره بی یه که ی به رامبه ریان و راست له و کاته دا ده نگی پیکه نینیکی پر له شادی له

دهوروبه رگه پرا. جووتياران هرکه ئاورپيان دايه وه وه سمانه زله يان دى كه جوانترين جله كانى له بهر كرده، زنجيرسه عاتنه زيوه كه ي به بهر و كيه وه هل واسيوه، ده مانچه ده سك زيوه نه خشاوه كه ي له قه دى به ستوه، گوره وي يه نه خشينه لاسك دريژه كانى هه تا نه ژنوى هل كيشاون، كه وشه كانى بوياخ كرده و له گه ل دايه قه مهر له ولاپا دین. دايه قه مهرش جلکى جيژنانى له بهر داو خه زيمى زيپرى له لووتى دا بوو.

دهنگى وه سمانه زله زرينگايه وه:

"توخوا بپروانه ئه مانه، بوچى وا رهق راماون، كوينا مل دريژنه من پيم وابوو ئه تو پياويكى ئاقل، تف له ئه قل و شعورث."

چوه لاي سه يرانى، پاش ئه وه ي تاويك له ژور سه رى راوه ستا، به راويژيكي توندو فه رمانده رانه گوتى:

"هسته كچى، هسته، ژنه تيوه بي ئه قله بوچى ئاوا وهك تازيه داران دانيشتوى و كز داماوى؟ ئه توش ئه قلى خوت داوه ته ده ستى ئه م ديها تى يه گه وجانه و ئه وه سيفه لى يه بي ئه قله؟ راست وه به، ئه گينا وه بهر پى له قه ت ده دم.

كى ده توائى شه هيئه كه م، حه مه دوكم، كورپه كه م بكورثى؟ چما نازانى سالى چه ند جار خه لكى شارو ئاغاكان بيچوه شيره كه م ده كورثن؟ چما ئه مه يه كه م جار خه به رى مه رگى وي ده بيسن؟"

قافا پى ده كه نى و به نيو جووتياره كان دا كه هل ترووشكا بوون پياسه ي ده كرد، سه رى داويشتنه سه رو كه يفى ده كرد:

"هه... هه... ها. با خويى كه ين ياوه ر فارووق بو ن نه كا، ئه وه ده يه ويست شه هيئه كه م بهر تفه نك بدا به لى؟ هه، هه، ها، كه س نازانى چ چه ته يه كى به دب ختى له جياتى حه مه دوك كوشتوه و ئيستا ش فارووقه فه ندى ترسه نو ك فيز ده فروشى."

ئه مجار له جيى خوى راوه ستاو توند پى به زهوى دا دا:

"گه وجينه شيتينه له جياتى ئه وه ي ئاوا تازيه داگر و خوينتان راوه ستى و وهك به ردى سه رقه بران بكه ونه سووچيك ده بوو يه كيكتان بچيته به رده ركى فه رمانده رى جهنده ره و جه نازه ي چه ته كان بيى و بزانى دور له گيانى، زمانم لال بي جه نازه ي شه هيئه كه ميان له نيو دايه يان نا... له خه لكى ئه م دى يه به ولاوه كى ئه وه ده يه ناسى، كى، كى، كى... بو بنياده مى زيندوو تازيه داناگرى، ياللا راست وه بن."

راويژى ده نكه كه ي ئه وه نده فه رمانده رانه بوو كه هه مو وه ستانه سه رپى. له وه يه نه دا سه يرانى هه ستا بووه سه رپى و به ره و شاروچكه غارى ده دا.

وه سمانه زله له حاليك دا له دواوه زه رده ي ده هاتى گوتى:

"لى گه رين با بچى جنده، تازه ئه قلى هاتوه ته وه جيى خوى، ئيستا ده چى و ده زانى."

ئه مجار باسكى دايه قه مهرى گرت و له حاليك دا رايه ده كيشا گوتى:

"ياللا زوو بچينه وه مالى كه منيش خوم تير بكه م."

له پاش ئه م به سه ره اته جووتياره كان هاتنه وه سه رخو له گه ل يه كتر ده ستيان به قسان كرد.

سه يران به نيو زى يه لى و قاميشه لانه كان دا ده رويشت، له گو ميلكه ي چووكه له چووكه له ده كه وت و به نيو په ري زى زه ردى زيپرين دا غارى ده دا، ئه و بي ئه وه ي گوى بداته دو ل و ته پوكه و جوگه له و بي ئه وه ي چاوى هيچ بيى، ده يه ويست به نيزيكترين ريگادا خوى بگه يه نيته شاروچكه. ته نانه ت نه ي زانى كه نكي و چون گه يشته ئه و رووباره كه به پيش شاروچكه دا تى ده په رى. ته نانه ت به خوى نه زانى كه ده ست و لاق و ته نانه ت ده م و چاويشى رووشان و خويناوى بوون. كه

گه‌يشته قه‌راخ ئاوه‌که پاش تاويک راوه‌ستان دان‌يشت. که‌وشه‌کانی دا‌که‌ندن و به‌ده‌س‌تیه‌وه گرتن، وه‌ختیک پشتی هه‌لینایه‌وه تاويک ده‌فکره‌وه چوو، ئه‌مجار وه‌نیو ئاوی که‌وت و په‌په‌یه‌وه، له‌و کاته‌دا که خه‌ریک بوو که‌وشه‌کانی له‌پیی بکاته‌وه له‌ دلای خوی دا‌گوتی: ئه‌گه‌ر تاويکی دیکه له‌گه‌ل جه‌نازه‌ی حه‌مه‌دۆک رووبه‌روو بم چ ده‌که‌م؟ چه‌ند هه‌نگاويکی به‌ره‌و دی هه‌لینانه‌وه، شوینی خوی له‌سه‌ر خیزه‌لانه‌که دی. می‌شه‌په‌شکه‌یه‌که که وه‌ک فرفره‌ ده‌چوو له‌ کاتیک دا وه‌ک شیتان ده‌ی‌وزاندو ده‌سووپا، به‌ شه‌پوورلی‌دان به‌ ده‌نگی‌کی وه‌ک ده‌نگی فرۆکه له‌ گولیکي شینی ئاله‌تی کتوی‌یه‌وه بو سهر گولیکي دیکه له‌ هاتوچۆدا بوو. په‌پووله‌یه‌کی شینی گه‌وره‌ی به‌قه‌د چۆله‌که‌یه‌که که خالی گه‌وره‌ گه‌وره‌ی له‌ له‌ش دا بوون له‌سه‌ر چله‌ که‌رته‌شی‌یه‌که به‌ ئارامی بالی لیک ده‌دان. می‌رووله‌ زه‌ردکه به‌ لاسکه قامیشیک دا که گه‌لاکانی زه‌رد هه‌ل‌گه‌ر‌ابوون و سه‌ره‌وه‌که‌ی گه‌زۆ لئی دابوو، به‌ره‌و گه‌زۆیه‌که ده‌چوونه سه‌ر. جالجالۆکه‌یه‌کی زه‌ردی گه‌وره له‌ سووچی ئه‌و داوه که به‌ پانایی میتریک له‌ نیوان دوو چله‌ زی دا ته‌نیبووی بو نیچیر له‌ بۆسه‌دا بوو. داوه‌که‌ی می‌شووله‌یه‌کی پیوه نه‌بوو، له‌وانه‌بوو تازهی داوه‌که ته‌نیبی، له‌وانه‌ش بوو هه‌رچی پیوه بووبی ده‌سبه‌جی خواردییتی. سه‌یران هه‌ر له‌وی راوه‌ستا. می‌شووله‌یه‌که به‌داوه‌که‌وه ببوو، می‌شووله‌یه‌کی سپیی چوکه‌له. جالجالۆکه‌ی زه‌ردو گه‌وره‌ی وه‌حشی وه‌ک بریسکه له‌ سووچی داوه‌که هاته‌ده‌رو غاری دایه سه‌ر می‌شووله‌که. له‌ چاولیک نانیک دا پری دایه‌وه گه‌رایه‌وه جیی خوی. می‌شووله‌ چوکه‌له‌که ون ببوو... ورده ورده وه‌ری که‌وت. قالۆچه‌کان ئه‌و گرمولانه‌ی وه‌پیش خویان دابوون، به‌نیو تۆزوخۆل دا به‌ره‌ژووریان ده‌بردن. که له‌وان تپه‌ری توشی بالنده‌یه‌کی چوکه‌له‌ی زۆر زه‌رد بوو که سه‌ریکی شینی هه‌بوو. بالنده‌که پاش ئه‌وه‌ی سی جار سووپا - وا وی ده‌چوو که به‌ ده‌وری وی دا ده‌سووپا - لئی دا رویشته. ده‌نگی ناسکی باله‌کانی له‌گویی سه‌یران دا مابوو. بالنده‌که له‌ پیش وی‌یه‌وه ده‌فری، له‌سه‌ر دپوویه‌که هه‌ل‌ده‌نیشت و که ئه‌و نیزیک ده‌بووه‌وه هه‌ل‌ده‌فری و که‌میک به‌ولاوه‌تر له‌سه‌ر چلیکی دیکه ده‌نیشته‌وه، له‌ دووره‌وه گه‌ژه‌لووکه‌یه‌کی زۆر بلند هات، به‌ ته‌ندووره‌زه‌نه‌و سووپان تۆزوخۆلی بلاو ده‌کرده‌وه... بالنده‌که ماوه‌یه‌که له‌نیو تۆزوخۆل دا ون بوو. سه‌یران چاوی پیی که‌وت و له‌په‌ر له‌به‌ر چاوی ون بوو. که‌میک دواتر گه‌ژه‌لووکه‌که هات و ئه‌ویشی قووت داو به‌ره‌و شارۆچکه وه‌ری که‌وت و له‌ قه‌راخی چۆمه‌که نه‌یشته‌وه. سه‌یران که بالنده‌که‌ی لی دیار نه‌بوو، شتیکی وه‌ک تالی، شتیکی تال و به‌ژان و دلته‌زین وه‌ک ژه‌هری نه‌یشته سه‌ر دل. به‌لام چه‌ند له‌حزه دواتر بالنده‌که هاته‌وه‌و راست رووبه‌رووی وی له‌ حالیک دا به‌سپایی بالی لیک ده‌دان ده‌ستی به‌فرین کرد.

سه‌یران دووباره به‌ره‌و شارۆچکه گه‌رایه‌وه، ئه‌گه‌ر حه‌مه‌دۆکیان کوشتبی چما ئه‌مپۆ نا سبه‌ینی، سبه‌ینی نا دووسبه‌ی جه‌نازه‌که‌ی نابینی؟ تاويک دواتر له‌سه‌ر لیوی رووبار دانیشتبوو، خه‌ریک بوو که‌وشه‌کانی داده‌که‌ند. هه‌ستایه سه‌ریی و په‌په‌یه‌وه ئه‌وبه‌ر. بالنده‌که‌ش له‌گه‌لی ده‌فری. له‌وبه‌ری ماوه‌یه‌که راوه‌ستاو تی‌ما. دووباره له‌گه‌ل بالنده‌که گه‌رایه‌وه داوه، دیسان تاويک راوه‌ستاو دووباره بای‌دایه‌وه.

ئه‌و رۆژه که‌سانیکي به‌وی دا ده‌رپویشتن، ژنیکی باریکه‌له‌ی، که‌له‌گه‌تی ره‌ش ئه‌سمه‌ری چاوپه‌شیان ده‌دی که‌له‌گه‌ل بالنده‌یه‌کی چوکه‌له‌ی زه‌ردی سه‌رشین هه‌تا خۆر ئاوا بوو بی راوه‌ستان له‌و چۆمه ئه‌م به‌ر ئه‌وبه‌ریان کرد، ئه‌مه‌یان ده‌دی و زۆریان پی سه‌یر بوو، به‌لام نه‌یان ده‌توانی لیکي بده‌نه‌وه که بو وایه.

کاتیک هه‌تاو ره‌نگی ئاویی سوور هه‌ل‌ده‌گه‌را سه‌یران له‌ نه‌کاو وینه‌ی روخساری خوی له‌نیو ئاوه‌که‌دا دی و بالنده‌که‌ش له‌لای راستی سه‌ری له‌ حالیک دا باله‌ چوکه‌له‌کانی لیک ده‌دان له‌ فرین دا بوو. له‌و بالنده زه‌رده چوکه‌له‌ی له‌لای بوو پرسى: ئه‌گه‌ر ئه‌ویان کوشتبی جه‌نازه‌که‌ی ده‌بینم، وانیه بالنده‌ی چوکه‌له‌؟ بالنده‌که ده‌نگی‌کی له‌ باله‌کانی هینا.

به ره و شاروچکه غاريان دا. سهيران شويني خانوبه ره ي فرمانده ريي جه ندرمه ي پي ده زاني. بي نه وه ي له كو لانان دا وهخت به فيرو بدا خوي گه يانده وي. له م ديوي ديوا ري جه ندرمه حه شيمه تيكي واي لي نه بوو، هي نديك مندال، ده ورو به ري سي چل زن به چارشيو ي سپي يه وه و ههوت ههشت پياوي لي ريز ببوون و به چاوي خه ماوي يه وه بي نه وه ي قسه يه ك بكن ته ماشاي جه نازه ي چه ته كانيان ده كرد كه له بن ديوا ري مه خفر پشتيان به ديواره وه درابوو. هه موويان حه به سابوون و چاويان له مردووه كان هه ل نه ده گوازت. سهيرانيش هات و له بهر دهركي حه وشه ي راوه ستا. بالنده كه چوو له سر يه كي ك له به رده مه پره كو نه كان نيشت و دهستي به جي كه جي ك كرد. بو گه ني كه لاهه كان كه به ري لووتي بنياده مي ده گرت، دنياي پر كرد بوو، هه موو شاروچكه به خاك و به ردو دانيشتوانيه وه بو ني گرت بوو.

سهيران به هيچ جو ر نه ي ده تواني له جي خوي ببزوي، چاوه كانني توند دا پچر ببوون و هه ولي دها له و جي يه وه كه لي راوه ستا بوو جه نازه ي حه مه دو ك بنا سي ته وه. نه ي ده وي را بچي له نيزي كه وه جه نازه كان ببيني. زه مان ده گوزه را، نه و بالنده زه رده كه له سر به رده كه هه ل نيشت بوو، هه ل ده ستاو ده نيشته وه. دهنگه دهنگي ده كردو سهيران به هيچ جو ر نه ي ده تواني له جي خوي ببزوي. بالنده كه ديسان هات و له ده وري سه ري دهستي كرد به سووران، نه وه نده نيزي كه خهريك بوو باله كانني له گوي و لووتي بدرين.

بالنده كه رو يشت و ديسان له سر به رده مه پره كه نيشته وه. نه جي كه ي ده كردو نه بالي ده كردنه وه. له سر سه ري نه و ژنه كه له سر به رده كه كي شرا بو وه به چاوه تو ري هه ل نيشت بوو. ناخره كه ي سهيران هي دي هي دي به به ژنيكي قيت و نيوچاوانيكي گرزه وه له دهركي حه وشه ي چووه ژووري و بو لاي جه نازه كان چوو. به په ناي نه و به رده دا رو يشت كه بالنده كه ي له سر نيشت بوو، وي نه ي ژنه كه ي له سر به رده كه دي. وي نه ي ژنه كه له گه ل خوي به موو فره قي نه بوو. لووتي وه كه لووتي خوي راست بوو و چه نه گه ي وه كه چه نه گه ي خوي قوول. كه له جه نازه كان نيزي كه بو وه راوه ستا. جه ندرمه ي نيشك گر خهريك بوو پي بلي: لي ره چ ده كه ي، قه ده خه يه. به لام كه رو خساري سه يراني دي قسه كان له زاري دا به ند كران. هيچي نه گوت و له جي خوي راوه ستا. كه ميكي دي كه نيزي كتر كه وته وه. پاش نه وه ي خيرا چاوي به جه نازه كان دا گيرا، رو خساري له خوشي بيان گه شايه وه. دهستي كرد به زه رده خه نه. خوشحالي وي ته نيه وه بو نه و جه ندرمه يه ش كه له وي وي ستا بوو، نه ويش له گه لي پي كه ني.

سهيران وهختي كه جه نازه كانني به جي ده هيشت له شه رمي پي كه نينه كه ي خوي به شه رمه وه زه رده ي ده هاتي. نه و مندالانه ي به ريز له سر ديواره كه دانيشت بوون، به ديتني رو خساري شه رميوني به ده مي هه پي كه نين، ژنان و پياواني به سال دا چووش... يه كي ك له ژنه كان پرس ي:

"خوشكي گيان، خوشكي گيان، ني تو يان له نيو دا نه بوو، زوريان بو ن كردوه."

سهيران چاوه درشت و ره شه كانني خوي كه له نيو بليسه ي شادمانني دا گريان گرت بوو به خوشه ويستي يه وه بو لاي ژنه كه وه رگيراو گوتي:

"نا پووري، ده بهرت مرم، ني منيان له نيو دا نيه، سو پاس بو خوا له گه ليان نيه، زوريشيان بو ن كردوه."

نه ژنو كانني كه ده له رزين قورسايي له شي بيان رانه ده گرت، هه ر له وي دانيشت و فرمي سكي شادي له چاواني هه له رزا. ژنان كو زيليكه يان له ده وري به ست. ده يان گوت:

"بگري كچم، بگري، له جياتي نه وه ي له تازيه ي مردوو دا بگريه ي، له خوشحالي يان بو زيندو بگري... گريان چاره نووسي ژنانه... زوريان بو ن كردوه."

بالنده زهرده که له ژور سهريان ده فري و له و سهروهو خه رمانه ی زهردی زيرینی ده کيشانه وه. سهيران هه ستايه سه ريی. چاوه کاني به لکی ده سماله که ی پاک کردنه وه:
"خواحافيز دايکينه، خوشکينه، برايئه".

له حالیک دا شادمان و به ختیار له گه ل خوی ده دوا به ره و دی وه ری که وت. هه تاو خه ريك بوو ئاوابی، بالنده چوکه له که جار جار ده هات و له پيش وی له سه ر چله درکيک ده نيشت و که ليی نيزيک ده که وت هه وه له ده فري. هيندی جاريش چهند ده قيقه يه که له ژور سهري چه رخی ده دان... و دهنگی باله ناسکه کانی له گوئی سه يرانی دا...
"بالنده ی چوکه له، بالنده ی چوکه له، سه يران به قوربانی توش بی بالنده ی چوکه له".

له پيش دا باب و دايكى نهو چه ته يه هاتن كه تازه سميلی بؤر ببوون. دايك به ديتنى ترمى كوره كه ي زيراندی و چوو خوی به سه ردا دا. باوك بيده نگ بوو، خوین له ده ماره كانی دا مه ببوو، به روخساری زه رده وه رهق رامابوو، و به چاویكى بی تیشكه وه ته ماشای خیزانیی ده كرد. جه ندرمه كان به زه حمهت دايكيان له سه ر كوره كه ي هل پچری. نه وان كه ميك له ولاي جه نازه ي حه مه دوك له بن ديوار دانيشتن. ده ت گوت خوین له ره گی دايكه كه دا به ستويه تی. نه ویش بيده نگ و بی قسه رامابوو.

جه ندرمه باوكه كه يان له گه ل خوین برده لای ياوهر. له ژوره كه ي ته نيشتی وه كيل باشی عاصم پرسيارى لى ده كردو جه ندرمه يه كيش تايپی ده كرد.

نهو لاهه كه تازه خه تی دابوو، پاله وان دراوسیی ديوار به ديوارى خوینى كوشتبوو.

پاله وان گاجوته كانی خوی له ده غل و دانى وان كردبوو. پاله وان يه كيك له شه رفرؤشه كانی ئاوايى بوو. له دى دا له هه موو كه سى ده دار، جنیوی پى ده دان و سووكايه تی پى ده كردن. هه موو خه لکی دى چاوترسین كردبوو. ته نانه ت چه ند مانگ پيش كوژرانى له نيوه راستى دى و له بهر چاوی كوره كه نه وه نده ي له دايكى دا كه خوین به تفنكانی دا هاته خوار. كه سيش نه ي توانی پيشی بگری. پاش نه م رووداوه كورپيژگه كه كه تازه خه تی دابوو، گوشه نشين بوو، نه چوه نيو خه لکی و شه رمی له هه موو شتيك و هه موو كه س ده كردو له خه وو خواردن كه وت. ته نانه ت پاش نه و روژه سه رى هل نه بری ته ماشای روخساری دايكيشی بكا.

له زور سال پيشتره وه له مالى دا ده مانچه يه كيان هه بوو. كورپيژگه ده مانچه كه ي بردو له دورى دى تاقیى كرده وه. گولله ي ده مانچه كه نه ستوور بوون، به جوريك كه قه ده داريان كون ده كرد و ليى ديوه وده ر ده بوون. ده مانچه يه كى توپگه رى گه وره بوو كه پييان ده گوت ده مانچه ي قه رده اعى. لاهه كه ئيدى ته نانه ت له حزه يه كيش ده مانچه كه ي له خوی دور نه خسته وه.

گاجوته كانی پاله وان هه موو روژی له كه ردو كیلی وان دا ده هاتن و ده چوون و لويژگه كه ش كه تازه سميلی بؤر ببوون گاجوته كانی پاله وانى له مه زراكه يان ده ركرد:

"نه تو به چ هه قيك گاجوته كانم له كيلگه ده رده كه ي، چما نازانى گاجوتى من ئازادن؟ سبه ينى نه سپ و ئيستره كانيش ده نيرمه كيلگه ي تو".

ده لىن لويژگه قسه به پاله وان ده لى و پاله وانيش ده ي گرى، له زه ويى هل ده برى و به عه رزى دا ده داو به پى له قه وه رده گه ريته گيانى، به لام لويژگه ده مانچه كه ي كه له باخه لى دا ده بى، هل ناكيشى.

روژی دواتريش ديسان نه سپ و گاجوت و وه لاغه كان له كه ردو كيله كه يان ده كرین، نه گه ر هه روا چوبايه پيش، كه ردو كيله كه يان به جاريك له به ين ده چوو نه وان نه يان ده توانى ده نكه گه نمي كيش له مه زراكه هل گرن.

چونه لای كه يخاو ريش سپى يانى ئاوه دانى، به لام كه س نه ي توانى پيشی گاجوته كانی پاله وان بگری. حه يوانه كان هه موو روژی له مه زراكه ده كران، لويژگه كه ش هه موو روژی ده چوو ده ريان كاو هه موو روژی شل و كوت داركارى ده كرا.

به يانیی یه کیک له رۆژه کانی جیژن بوو، هه مووان جلکی پاک و خاوینیان له بهر کردبوون و له مهیدانه چوکه له که ی تاوه دانی کۆببوونه وه.

لاویژگه که ش خۆی ریک و پیک کردبوو، زیاتر وهک مندالیک ده چوو هه تا لاویکی بالق و پیکه یشتوو.

لاویژگه به رامبهه به حه شیمه ته که راهه ستاو پاش ئه وه ی ته ماشایه کی کردن گوتی: گوی بگره پاله وانانی ژن حیز، سه گی ترسه تۆک...".

لاویژگه ئه م قسانه ی به پیکه نینه وه کرد.

پاله وان به رق هه ستاوی له نێو حه شیمه ته که پرا بۆی چوو. لاویژگه له سه ره خۆ ده مانچه که ی هه ل کیشا، له سه ره خۆ بئ ئه وه ی دهستی به لرزی سیره ی لئ گرت و دهستی لئ کیشا. پاله وان به سه ره قولات له حه واو له بهر پێی وی دا له سه ره زه وی تخیل بوو. کوره که دیسان به ئارامی هه رچی گولله له ده مانچه که ی دا بوو هه مووی له پاله وان دان. جه سه ته ی پاله وان له گه ل هه ر گولله یه ک که لێی ده درا بلیند ده بوو و ده که وته وه.

ئه مجار منداله که رووی کرده حه شیمه ته و گوتی:

"لیم ببوورن که جیژنه پیرۆزه که تانم خویناوی کرد. گه ردم ئازاکه ن، ئه من ده رۆم". ئیدی لێی دا رویشته. نه که س وه دوا ی که وت بی گری و نه که سیش قسه یه کی کرد.

پاش ئه وه خه بهر هات که وه کیوی که وته وه چووه ته نێو داروده سه ته ی وه سما نه ره ش.

باوک هه روا به راماوی و خوین وه ستاوی وهک ئه وانیه ی له خه ودا ده رۆن له پلکانه کانی مه خفه ر هاته خوار. جه نازه که ی له کۆلئ کرد و برديه کن عاره بانه یه ک که له بهر ده رگا راگیرابوو. پاشان گه رایه وه و دایکه ی برد له عاره بانه که دا له په نا کوره که ی دانا. له جووتیاره کانی ده شتی بوون. ئه سه په کانی وه بهر قه مچی دا. هیشتا ئه وان نه رۆیشته بوون که حه شیمه تیک له جووتیاران پیاوو ژن حه وشه ی جه ندرمه یان پرکرد. هاتبوون سه هه مین جه نازه ی لای چه پ که روخساریکی تاوه سووتی هه بوو، به رنه وه. ناوی ئه و چه ته یه ئه وکه ش بوو راست سی سال ده بوو له چیاو به نده نان بوو، له پازده سالی یه وه چه ته یی ده کرد. له و پارهییه ی دهستی ده که وت، هیندیکی ده دا به جووتیاره کانی ناوچه ی خۆی. ئه و که سی نه کوشتبوو، به لام تاوانیکی وه ئه ستوی خۆی گرت که ئاگا که ی کردبووی. ئه م که سه ش که ئه و ئاغا یه کوشتبووی، بۆخۆی ئاغا بوو له گه ل پیاو کوژه که وهک برا بوون. ئاغا کوژراوه که خزم و که س و کاریکی زۆری هه بوو. ئه گه ر ئه وکه ش ته نیا یه ک مانگ له به ندیخانه مابایه، گومانی تیدانه بوو که که س و کاری کوژراوه که ده یان کوشته وه، وادیاربوو هه ر به کۆمه گی ئه و ئاغا یه ش که تا وانه که ی بۆ وه ئه ستوی خۆی گرتبوو، توانیبوو له به ندیخانه رابکا. له چیا ی نه با له هیه چ جیه ک نه ی ده توانی بمینی. دوژمنه کانی ئه وه نده یان ده ست ده رویشته که له هه ر کوی ده ستیان که وتبایه ده یان توانی بی کوژن.

سی سالی ره به ق به رویشته له دهسته یه که وه بۆ دهسته یه ک وه هه لاتن له چیا یه که وه بۆ چیا یه کی دیکه توانی له ده ستیان له ئه مان دابی. هه ر که چوو چیا ناوی خۆی گۆری و له گه ل ته قیله ی سووری له سه ر ناو ناویکی تازه ی په یدا کرد، بوو به پیاویکی دیکه. به گۆرینی هه ر دهسته یه ک وه به رویشته له کیویکه وه بۆ کیویک ناوی خوشی ده گۆری.

یه کیک له جووتیاره کان وه سه رکه وت و به وه کیل باشی عاصمی گوت که ده یانه وی ئه و جه نازه یه وه رگرنه وه.

جه ندرمه کان چه کی مردوو که یان هه ل گرت و ئه وکه شیان دایه وه به جووتیاره کان. پاش وانیش تۆبوو کیک هات. هه ژده ساله دیار بوو. گه ردم کیل و چاوتاسک. جلی جوانی له بهر کردبوون، ملوانکه یه کی زیری له مل دا بوو که ده گه یشته سه ر نیوکی، هه ر هه و دایه کی پینچ لیره یی یه کی زیری پیوه هه ل واسرابوو. ژنیکی جوان بوو به مژولیکی هه لگه راهه وه.

وه زعیکی هه بوو که نه ختیک خه فته تباری و سووکه زه رده خه نه یه کی تیکه ل کردبوو. ژنه هات و رووبه پرووی دووه مین جه نازه له لای چه په وه که له په نای حه مه دۆک بوو، راوه ستا. تاویک سهیری جه نازه که ی کرد که دت گوت چوه ته خه ویکی سهیره وه و سهری به سهر سنگی دا لار بووه ته وه. گورانیک له هیلی نیوچاوانی دا دیار نه بوو. نه گهر جه ندرمه کان له گه ل خویمان نه بردایه لای وه کیل باشی عاصم هه روا له وی راده وه ستا و ته ماشای جه نازه که ی ده کرد.

ژنه چاو جوانه که پاش نه وه ی له لای فه رمانده رپا هاته وه دووباره هات و به رامبه ر به مردووه که چه قی و بی نه وه ی چاو بترووکی نی تییه وه پاما. نه م چه ته یه ناوی که ریم بوو. له خاکی پر پیت و به ره که تی ئاناوارزادا مه زرایه کی گهره ی هه بوو. کوری خاوه نی مه زراکه ی جیرانی له نیو بی شه یه که به زور دهستی بو نامووسی ژنه که ی دریز کرد. که ریمیش کابرای گرت، بردییه قه لای ئاناوارزا دهست و لاقی به ستن و پاش سی رۆژ جه زره به کوشتی.

ترۆمبیلی هه مزه دایی له ده ری چاوه ری بوو. دوو که س هاتن، که ریمیان هه لگرت و بردیانه نیو ترۆمبیله که. له سه ر کورسی پشته وه دایان نا. ژنه چاو جوانه که ش له پیشه وه له په نای هه مزه دایی دانیشته. مردووه که هه ل مسابوو، بوگه نیکی قورسی لی ده هات.

دوانیوه ری بوو، لای ئیواری، شه ش پیاو به سواری هاتن. هه ر شه شیان چاکه تی نویی ره نگ سورمه یی بیان له به ردا بوو، چه که مه ی ره شی چین داریان له پی دا بوو پانتولی گالیفه ی سواری بیان له قوماشی چاکه ته که له به ر کردبوو. هه مووشیان کلاوی فووتیریان له سه ر بوو. سمیلی هیچ کامیکیشیان به موو له گه ل نه وانی دیکه فه رقی نه بوو، سمیلیکی دریز که به شیوه یه کی تاییه تی بایان دابوون. هاتن و به رامبه ر به حه مه دۆک راوه ستان و یه که به یه که دا هاتنه وه، ته ماشای روخساری وی بیان کرد.

له ده ری له ودیو حه وشه ی له مندالان به ولاره که س دیار نه بوو، منداله کانیش وه ک بالنده به ریز له سه ر دیواره که هه ل نیشته بوون و به چاویکی تامه زرۆه ته ماشای نه و که سانه یان ده کرد که هاتبوون چه ته کان وه رگرته وه. یه کیکیان گوتی:

"له پیش حه مه دۆک راوه ستاون، نه مانه خزمی حه مه دۆکن."

ئاشق مسته فا خیل که له وانی دیکه به ته مه نتر بوو، گوتی:

"نا، حه مه دۆک که س و کاریکی نیه. نه و ته نیا دایکیکی هه بوو که نه ویش عه بدی خان کوشتی."
"درۆزن."

"درۆی چی؟ ئیمه پاره که به هه وار چوو بووینه گونده که ی وان."

"وست، بروانه، نه وان له پیش حه مه دۆک راوه ستاون. دا هاتوونه وه ته ماشای ده که ن. نه گهر حه مه دۆک که س و کاریکی نیه، نه دی نه وانه چ کاره ن؟"

ئاشق مسته فا وه لامی دایه وه:

"براده رنی."

شه ش پیاوه سورمه یی له به ره که هه موویان پیکه وه چوونه سه ری بو لای یاوه رو گوتیان: "ئیمه هاتووین جه نابی یاوه ر."

"هاتوون به خیر بین، چتان ده وی؟"

"هاتووین جه نازه ی براکه مان به رینه وه."

"زۆر باشه، بچن وهری بگرنه وه، پیشتر له گه‌ل وه کیل باشی عاصم قسه بکه‌ن". رووی کرده ژووره که‌ی ته‌نیشتی و هاواری کرد: "وه کیل باشی عاصم، خاوه‌نی چه‌ته‌یه‌کی دیکه‌ش په‌یدا بوو. خه‌ریکه له ده‌ستیان رزگار ده‌بین".

یاوه‌ر شه‌ش پیاوه سورمه‌یی له‌به‌ره‌که‌ی نارده لای وه‌کیل باشی عاصم.

"براکه‌تان کی‌یه".

"وه‌سمانه‌ره‌ش".

"کامه‌یانه؟".

"ئه‌وه‌ی پیشه‌وه، ئه‌وه‌ی ته‌نیا ژۆیرکراس و تنۆکه‌ی له‌به‌ردان".

"ئه‌وانی دیکه‌هه‌مووان جلیان له‌به‌ردان. ئه‌وه‌ی ئیمه‌ بۆچی وای نیوه‌پرووته؟".

"وه‌ختیک کوشتتان ئاوا بوو؟".

"ته‌نانه‌ت چه‌کیشی پی نه‌بوو؟".

"هه‌ر ئاوا سه‌رپرووت و پی‌خواس بوو؟".

"ئه‌و پیاوه‌ی ده‌لین، ئه‌و پیاوه‌ به‌هه‌یکه‌له‌ی له‌خواری‌یه؟ ئه‌وه وه‌سمانه‌ره‌ش نیه".

"ئه‌دی کی‌یه؟".

"حه‌مه‌دۆک؟".

براکانی چه‌ته‌کوژراوه‌که‌ تووره‌ بوون:

"وه‌سمانه‌ره‌شی برامان چۆن بوو به‌حه‌مه‌دۆک؟".

"چۆن و مۆنی ناوی. خه‌لکی پی‌نج دی‌یان دیویانه‌وه‌مووشیان گوتوویانه‌حه‌مه‌دۆکه".

"به‌گم، وه‌کیل باشی وه‌سمانه‌ره‌شی برامان چۆن ده‌توانی‌حه‌مه‌دۆک بی؟".

وه‌کیل باشی له‌پشت می‌زه‌که‌ی ده‌رپه‌ری. به‌چه‌ند شه‌قاو‌خۆی گه‌یانه‌ه‌رووبه‌رووی یاوه‌ر. خه‌به‌ردار راوه‌ستا، نه‌ی‌ده‌زانی مه‌سه‌له‌که‌ی چۆن له‌گه‌ل باس بکا. ده‌نکه‌ ئاره‌ق وه‌ک زه‌نگیانه‌که‌وتبوونه‌سه‌ر نیوچاوانی.

"چی‌ه، چ بووه، وه‌کیل باشی؟".

"ئه‌مانه‌حه‌مه‌دۆکیان ده‌وی؟".

"ئه‌مانه‌چی‌حه‌مه‌دۆکن؟".

"براینی".

"په‌نا به‌خوا، وه‌کیل باشی، چه‌مه‌دۆک که‌س و کاری نه‌بوو هه‌تا ئه‌مانه‌برای بن".

"حه‌مه‌دۆک، چه‌مه‌دۆک نیه‌جه‌نابی یاوه‌ر".

یاوه‌ر ده‌رپه‌ری:

"ئه‌دی کی‌یه؟".

وه‌کیل باشی عاصم بانگی براکانی - که له ژووری چاوه‌روانی دانیشتیبوون - کرد: "وه‌رنه‌ ئیره‌. - ده‌نگه‌که‌ی زۆر زی‌ر بوو- ئیوه‌ جه‌نازه‌ی کیتان ده‌وی؟".

"جه‌نازه‌ی براکه‌مان، وه‌سمانه‌ره‌ش... هۆوه‌تا، له‌و‌خواره‌ی، به‌تنۆکه‌وه...".

یاوه‌ر هاواری کرد:

"مومکین نیه".

برا گه وره که گوتی:

"مومکینه، چونکه ئه و ه سمانه پره شی برامانه".

"ئیمکانی نیه، ئه و له کوئی وه سمانه پره شه، ئه و حه مه دۆکه".

"چۆن ئیمکانی نیه جه نابی یاوهر، مومکینه پیاو برای خۆی نه ناسیتته وه؟ ئیمه جه نازهی حه مه دۆکمان بۆ چیه، نه دیومانه و نه دهی ناسین".

یاوهر دیسان نه پراندی:

"مه علووم نابی، ئیوه خه لکی کوین؟".

برا گه وره که گوتی:

"خه لکی دییه کی زۆر دوورین، له بن چیای دولدول، له کتوپاره ی مریه م جیل".

"وه کیل باشی عاصم ئه م کاره فیلیکی تیدا هیه. ده یانه وی به ناوی وه سمانه پره ش حه مه دۆکی وه ربگرنه وه. له و کیوانه ده یانه وی که له کیک ساز بکه ن. چما هه موو ئه وانه ی له شارو لادی ئه ویان ده ناسی نه یان گوت حه مه دۆکه؟".

"به لئ جه نابی یاوهر، گوتیان".

"چما ژنان شیوه نیان بۆ نه کرد، ئاخ حه مه دۆک... ئوخ حه مه دۆک...".

"بۆچی".

"فیل و ته له که یه ک له گۆرئ دایه".

یاوهر ئاوپی دایه وه سه ر شه ش براهه و له کاتیک دا لاقی به زهوی دا ده دا زۆر به توورپه یی گوتی:

"هه مووتان به تاوانی که له کبازی و درۆ ده خه مه به ندیخانه وه".

"ئه م قسانه مه که یاوهر، ئه تۆش خه نجه ر له برینمان مه ده، خوی به برینمان دا مه که. براهه کی وه ک کیوی ئو خودمان

له ده ست چوو. به راستی له سه ر هه یج و خۆراییش...".

"ئه م پیاوه ناتوانی برای ئیوه بی، ئه و حه مه دۆکه".

"چۆن ده گونجی جه نابی یاوهر، ئیمه حه وت براین. هه موو توورپووس و مه رع ه ش و گوئیک سوون و ئاندرین ئیمه ده ناسن، هه ر حه وت مان وه ک یه ک ده چین، جوان ته ماشامان که، له سه رانسهری توورپووس پیمان ده لئین حه وت براله. حه ز ده که ی وه ره خواری له ته نیشته جه نازه ی عوسمانی ریز ده بین، بزانه هه رچه ند ئه و مردوه قه لافه تی له گه ل ئیمه به مووی فه رق نیه".

"ناکرئ، بۆنیان کردوه".

"ده کرئ جه نابی یاوهر، ئه و وه سمانی برامانه، برای دایک و بابی. حه ز ده که ی وه ره پیناسه کانمان ببینه، ئه مه هی منه، ئه مه ش هی وه سمان. ئه مانه ش هی براهه کی دیکه م. بروانه وه سمان وینه شی به پیناسه که وه هیه، برۆ خواری وینه که ی له گه ل مردوه که به راورد که، برۆ بزانه وه سمانه یان نا. با بۆنی کردبی. ئه و برای ئیمه یه".

یاوهر به قینه وه چوه خواری، چاویکی له وینه ی پیناسه که کردو چاویکیش له مردوه که، چونکه وینه که تازه بوو، شیوه ی مردوه که له گه ل وینه که چیی وای فه رق نه کردبوو. یاوهر له حالیک دا له پلیکانه کان وه سه ر ده که وت، دوویاتی

ده کردوه: نابی، نابی.

"دیتت جەنابی یاوەر".

یاوەر بە توورپەیی جوابی دایەوہ:

"دیتم، ئیوہ بەم فیئە دەتانەوئ جەنازەى حەمەدۆکمان لى وەرگرنەوہ".

"ئیمە جەنازەى حەمەدۆکمان بۆ چپە؟ حەمەدۆک کەس و کارى مە نیە، خزمى مە نیە".

"ئەمن چووژانم دەتانەوئ چ بکەن، ئەمن جەنازەى حەمەدۆک بە ناوی وەسمانەرەش نادەمەوہ بە ئیوہ".

"جەنازەکەمان وئ دەوہ، با ناوی حەمەدۆک بئ".

"دەبئ ئیسباتى بکەن کە خزمى حەمەدۆک".

"ئیمە چۆنى ئیسبات بکەن، ئیمە خزمى حەمەدۆک نیین. ئیمە تەنانەت نازانین دئ یەکەشیان لەکوئ یە، تەنیا ناویمان

بیستوہ".

"ناى دەمەوہ".

"ئیسنا ئەم جەنازەى لەوئ یە، دەبئ ھەروا لەبن دیواری جەندرمە برزئ. ھەر لە ئیسناشەوہ ماسیوہ، وەک دەھوئى

لئ ھاتوہ، بۆنیشى کردوہ... مردووتان بۆ چپە؟"

"ئەمەیان پئوہندیى بە تۆوہ نیە".

"سبەینئ و دوو سبەى لەبەر بۆئى بنیادەم لەم شارەدا بەند نابئ، تەنانەت لە ئیسناوہش..."

"ئەوہ پئوہندیى بە تۆوہ نیە".

"جەنابی یاوەر، ئیمە ھەقى خۆمان وەردەگرین، ھەر کارىک پئویست بئ بۆ جەنازەى براکەمان دەى کەم، نایەلم بئ

کفن و دفن بئ. ئیمە حەوت برا بووین، بووینە شەش. دەمرین، بەلام جەنازەى براکەمان وەردەگرینەوہ. ئەگەر ئیمە بئ

وہسمان بچینەوہ مالئ باب و دایکمان لە خەفەتان دەمرن".

یاوەر زۆریش پیاویکی لەسەرەخۆ نەبوو، کە حەوسەلەى ھەبئ گوئ بۆ قسەکانیان راگرئ. ئەو کەسانى وەک وان

کەللەشەق و بئ ئەدەبى رادەخست و ئەوہەندەى دارکاری دەکردن کە ئەو شیرەى لە مەمكى دایکیانیاں خواردبوو بە

کونەتفنگانیاں دا دەھاتەوہ خوارو لەوہ کە لەدایک بوون پەژیوان دەبوونەوہ. بەلام یەک، لە سەرو سیمایان سام گرتبووى

و دووہەم، قسەکردنیاں وەک دئھاتى و مئھاتى یان نەدەچوو. زنجیر سەعاتى ھەر کامیکیان کە لە گىرفانئیکى

جلیقەکەیانەوہ بە گىرفانەکەى دیکە ھەل واسرابوو، لەوانەبوو پىرى ھەردوو چنگى بنیادەم ببئ. دیار بوو ئەمانە لە

بنەمالە یەکى دەولەمەندن. سئھەمیش لە دلئ یاوەر دا ئاگرئیکى کزى گومان و دوودلئ ھەل ببوو. ئەو جەنازەى پیاویکی

بەخۆوہ بوو وەک قەدى سنۆبەر، وەک دەشیان گوت حەمەدۆک پیاویکی ريوەلە بوو، شتئیکى وەک رەگە گیا. بەلام خەلکى

گەلئ شکۆفە کە ئەویان ناسیبووہوہ... ئەوان دەلئین چئ، چ پئویست بوو بلئین ئەو پیاوہ حەمەدۆکەو شیوہنى بۆ

بکەن؟ ئەگەر ئەم پیاوہ حەمەدۆک نیە... ھەموو خەلکى تورکیە ئاگادار بوون کە حەمەدۆک مردوہ، خەبەرى مەرگى وى

تەنانەت رۆژنامەکانیش بە درئژئى و بە وئینەوہ چاپیان کردوہ. لە دلئ خۆئ دا گوتئ: نا ئەم پیاوہ لە حەمەدۆک بەو لاوہ

ناتوانئ کەسى دیکە بئ.

بانگى وەکیل باشى عاصم و سەرچووخە عەلى کەرتیشى کردو چوونە ژوورەکەى تەنیشئى و ماوہ یەکى زۆر لەو

بارە یەوہ بیروپایان گۆرپەوہ. سەرەنجام پاش ئەوہى نەیان توانئ بگەنە ئاکامئیکى روون لە ژوورەکە ھاتنەدەر: ئەمن

ناتوانم تەرمى حەمەدۆک بە ناوی وەسمانەرەش بدەمەوہ بە ئیوہ، شکایەت لە کوئ دەکەن بیکەن. راوئژئى یاوەر زىرو

تونو د بریاره د رانه بوو و براکان کاریکیان له دهست نه ده هات. سهریان سوپما بوو. له کاتیک دا بو دیتنه وهی ریگا چاره یه ک پیکه وه ته گبیریان ده کرد، چوونه بازار. له دوکانداریک ناوونیشانی عه ریزه نووسیان پرسیار کرد. ئه ویش به دهست له شوینی بازار فه خری به شیتی نیشان دان و گوتی: خوین له نووکی قه له مه که ی ده تکی، ئه و عه ریزه یه که ئه و ده ی نووسی، له سر به ردو ئاسنی داننی کونی ده کا، ده وه کیلی دادگاش کو بنه وه ری یان ناکه وی ئاوی له دهستان بکه ن. پیاویکی ئه وه نده به شان و شکویه. هه ر ئه م پیاوه بوو ئه وه نده ی عه ریزه نووسی هه تا سه ری حه مه دؤکی خوارد.

فه خری به شیت هه ر که له دووره وه چاوی کردن، زانی نیازی عه ریزه نووسینیان هه یه، له دوکانه که ی هاته دهری و له بهر ده رگا پیشوازی لی کردن. له کاتیک دا قؤلی برا گه وره که ی گرتبوو که له پیش هه موویانه وه ده رپویشت، گوتی: فه رموون، فه رموون، فه رموونه ژووری ئه فه ندم. ویزای ئه وه که کورسی به کی کوون و شرو شپرووی پی نیشان ده دا، گوتی: زاتی مه باره کتان له وی دابنیشی.

پیاوه کان ئه وه ی به سه ریان هاتبوو بو یان گپراهه وه داوایان لی کرد که دوو عه ریزه یان بو بنووسی یه ک بو داواکاری گشتی و ئه وی دیکه بو قائمه قام. نیازیان هه بوو برووسکه یه کیش بو والیی ئه نکه ره لی بده ن. ده قی برووسکه که ش ده بوو ئه و بی نووسی.

فه خری به فه ندی پاش ئه وه ی باش گوئی بو قسه کانیان راداشت گوتی: جاری ئیوه چایه ک بخونه وه. ئیوه لی ره ناشاره زان، هیچ پیووستی به عه ریزه و شتی وانیه، له ره فتاری سه نگینتان را دیاره که پیاوی جی گه وره و به نرخن. ئه من ده بی کاره که تان به بی عه ریزه چاره سه ر بکه م... چایچی! ... هه تا ئیوه چایه که تان ده خونه وه ئه من دیمه وه. ئیوه هیچ ناره حه ت مه بن. ئه من جه نازه ی براکه تان له وان وه رده گرمه وه... حه یف، حه یف، حه یف. پاشان به غار له وی دوور که وته وه. وه ختی تیپه رین به نیو بازار دا له بیری نه چوو که چهند دوکانداریک له مه سه له که تی بگه یه نی. ئه وه ی نه کرد بایه دللی ده توقی. وه ختیک گه یشته مالی مورته زاغا خه لکی بازار به مه سه له که یان زانیبوو، و پاش تاویکی دیکه هه موو خه لکی شاروچکه ی موو به موو له هه موو شتیک خه به ردار ده بوون.

مورته زاغا گوتی: چ بووه دیسان، چ خه به ره فه خری به فه ندی؟

فه خری به فه ندی له سه ر قه نه فه دانیشت. توانای قسه کردنی نه بوو. ده می وه ک جووچکه بالنده یه ک هه تا بنانگوئی داچرپیوو، و سنگی وه ک کووره ی ئاسنگه ران هه لده مساو ده پوکایه وه. پاش دره نگانیک به سه ر خوی دا زال بوو، خوی خر کرده وه و گوتی:

"به دبه ختی ئاغا، به دبه ختی به کی گه وره، له به ی چووین، تا ئیستا میژوو ئابروو چوونی وای نه دیوه."

"ئه من ده ترسینی فه خری؟"

"بترسه ئاغا، بترسه، چه ندی بترسی هه قته، بترسه ئاغا بترسه، به دبه ختی به."

مورته زاغا له حالیک دا قؤلی گرتبوو و رای ده تله کاند گوتی: زوکه بللی بزائم چ بووه.

"شه ش برای حه مه دؤک هاتوونه دوکانه که ی من. زنجیر سه عاتی زپری هه ر کامیکیان که به به رۆکیانه وه هه ل واسراوه

کیلویه ک زیاتره."

"مورته زاغا به پیکه نینه وه پرسی:

"حه مه دؤک شه ش برای هه بوون؟"

"ئه وه ی گوتوویانه حه مه دؤکه، حه مه دؤک نه بووه."

"ئەدى كى بووه؟"

فەخرىيە شىت مەسەلەكەى وەك ھەبوو بۆ مورپتەزاغا گىپرايەوہ. مورپتەزاغا تووشى نىگەرانىيەكى گەورە بوو، ئەدى زانى چ بكا. لەنىو سالۆنەكەدا سەرو خواری دەکردو لەبەر خۆيەوہ دەى بۆلاند:

"رۆژپەشى، رۆژپەشى، رۆژپەشىيەكى گەورە. خەلكينە، بوومە پوولەپەشكەيەك، ئا... خ براكەم عەلىيەشەل.

ئا... خ داخوا لەمەودا دەتوانم بمىنم ئا... خ، ئا... خ، ئا... خ. عەلىيەشەل برالە، كاك عەلى بم بوورە، كە قەدرو قىمەتى تۆم نەزانی. چما پياو لەگەل براچووكەى خۆى، ئەم جۆرە گالتەيە، ئەم جۆر گالتە چووكەلانى ناكە؟ دەمەويست تاقىت بكمەوہ، چما پياو نابى كەسيكى بە براى خۆى دەزانى و دەيەوى عومرىك گيان و مال و نامووسى خۆى پى بسپىرى، تاقى بكاتەوہ؟"

گىژو ويژ و ناگالەخۆبپراو دەورى سالۆنەكەى دەداو وەك شىتان لەگەل خۆى دەى بۆلاند. فەخرىيە شىت لەنىو قسەكانى وى دا تەنيا ئەوئەندە حالى دەبوو كە دەىگوت عەلىيەشەل، برالە عەلىيەشەل. ھەستايە سەرىپى و گوتى:

"ئاغا، دەسبەجى دەبى كارىك بكمەين، ئەگەر ئەوانە برووسكە بۆ ئەنكەرە لىدەن ئىمە ھەموومان، ئەمن، ياوہ ھەموو شارۆچكە دەبىتە پوولە پەشكەيەك."

ھەسنەخان لەبەر دەركى يەككە لە ژوورەكان راوہستابوو و بە مەراقوہ تەماشاي مورپتەزاغاي دەکرد. بە روخسارىكى خەفەتبارەوہ چاوەپروان بوو و ئەدىتوانى شتىك لە مېردەكەى بپرسى. مورپتەزاغا بە دىتنى وى غارى داىە لاي:

"ئابروومان چوو، لەبەين چوو، رۆژپەشى، رۆژپەشىيەكى گەورە، ئەمن ئىدى مردم، ئەى ھاوار عەلىيەشەل."

خىرا خىرا باسەكەى گىپرايەوہ: خانم بلى عەلىيەشەل، عەلىيەشەلى برام ببينەوہ، ئەمن دەچمە شارەوانى، چەند كەسيك بنىرە نىو شارى، لە عەرزو عاسمانى بى بۆم وەبىنەو بىھينەوہ. چەند كەست وەدەست كەوتن بيان نىرە، بۆ نىو شارۆچكە، بۆ چياكان، بۆ گوندەكان، عەلىيە برام ئەگەر چووبىتە كونى مارەوہو لە ژىر بالى بالندەدا خۆى شارديتەوہ دەبى بۆم وەبىن. ئەمن دەمەويست تاقىي بكمەوہ. چما پياو براى خۆى تاقى ناكاتەوہ؟"

ھەسنەخان ھەناسەيەكى قوولى ھەل كىشا:

"ئا... خ ئاغا، ئاخ، ئاغاى سەرلى شىواو، ئەم سەرلى شىوانەى تۆ..."

"ويستم تاقىي بكمەوہ، دەمەويست براكەم تاقى بكمەوہ."

"پىم وايە تازە قەت چاوت بە چاوى عەلىيەشەل ناكەويتەوہ."

مورپتەزاغا لە حالىكەدا دەىگوت: دەىبىنمەوہ، دەىبىنمەوہ، چاكەتەكەى كرده بەرو بەرەو پليكانەكان غارى دا.

"زەوىيەكى دەدەمى لە خوینى بنیادەمىك بە قىمەت تر، زەوىي پيشكىش دەكەم، چما ئەو براى من نىە، ئەو لە من قەلس نابى. ئەتۆ دەسبەجى پياوى بە دوو دا بنىرە..."

وختىك گەيشتنە شارەوانى، قايمەقام، داواكارى گشتى، بازپورس، قازى، سامى تورقوودى مامۆستا، مەلا دۆران ئەفەندى، ياوہ، تاشكەن خەليل بەگ، زولفوى دەفتەردارو بە كورتى ھەموو سەرزەلكانى بەسەريەكەوہ لەوى دى. ياوہ جەندرمەى ناردبوون ھەموويانى لە شارەوانى كۆ کردبووہوہ. باسى مەسەلەكەيان دەکردو بە دواى ريگاچارەيەك دا دەگەران تا لەو گىروگرفتە رزگاريان بى.

جەندرمەيان ناردن شەش براكەشيان ھىنان. مەلا دۆران ئەفەندى دەسبەجى ئەوانى ناسى. بابيان دۆستى زۆر نيزىكى

بوو. بە جھىلى ماوہيەك لە خانوويەك دا كە لە دى ھەيان بوو، لەگەل وان ژيابوو. بنەمالەى ھوت برالە تاقمىكى ئەسپ

دز بوون. ئەوان لە زەمانی باب و باپیرانیانەووە ئەسپ دز بوون. لە سوریه و عێراق و خوارتر تەنانەت لە بیابانی یەمەنیش ئەسپیان دەدزین و ئەسپە رەسەنەکانیان بە بولغارستان و یۆنان و ئێران و روسیا دەفرۆشت. مەلا دۆران ئەفەندی بە جحیلێ لەگەڵ ئەم تاقمەدا ئەسپی دەدزین. هیچ پێویست نەبوو وەسمانەپەش ببی بە چەتە. ئەگەر پیاویشی کوشتبایە، ئەگەر سەد کەسی ئەنجن ئەنجن کردبایە، کاپلان ئاغازی بابیان کە بەراستی پیاویک بوو وەک پلنگ (کاپلان بە مانای پلنگە. وەرگێڕ) کۆرەکە ی نەک هەر لە دەستی دادگا، بەلکوو لە دەستی عیسمەت پاشاش نەجات دەدا.

مەلا دۆران ئەفەندی موو بە موو تیرەو تایەفە ی کاپلان ئاغازی بۆ حازران باس کرد. باپیرانی ئەو بنەمالە یە هەموو سالی ئەسپی رەسەنیان بۆ والیی حەلەب، پادشای ئەستەمبول و شیخی عارەبان بە دیاری دەنارد. ئەم بنەمالە یە بنەمالە یە ک بوون دەت گوت سولتانی چیاکانی توورپوسن.

مەسەلە کە بەم جۆرە بوو، دەرکەوتبوو کە کابرا حەمەدۆک نیە. چار نەبوو دەبووایە جەنازە کە بدەنەووە بە شەش برایە کە. بەلام گزنگترین مەسەلە ئەو بوو جەنازە کە یان چۆن تەسلیم بکەنەووە. مەلا دۆران ئەفەندی گوتی:

"ئەم مەسەلە یە بدەنە دەست من چارەسەری دەکەم. وەختیک دەهاتم دیتم کۆرۆ کالی شارۆچکەش مەسەلە کە یان بیستوو بەرەو جەندرمە وەرپێ کەوتوون. بپۆن تەماشاکەن، رووبەرۆوی جەندرمە بوو تەمیدانی حەشر. جەنابان پێشنیاریکم هەیه."

قایمە قام گوتی:

"فەرموو ئاغام، دۆران بەگ، دلمان لیتە."

"ئەم گەنجانە دەبێ برایە کە یان شەوی لای بەیانی وەرگرنەووە، وەختیک کە ئەو دەورویەرە کەسی لێ نیە... لە حەسیریک یان جەوالیکیه وە پێچن... ئێوەش کارتتان بەسەر پاشماوێ مەسەلە کەووە نەبێ. پاشماوێ کە ی ئەم جوووری دەکەم."

تاشکەن خەلیل بەگ هەستاو گوتی:

"ئێمە لە جیاتی حەمەدۆک جیژن و شادمانیمان بۆ مەرگی کەسیکی دیکە بەرپا کرد. ئەمە یان چ لێ بکەین؟ بە باوهری من رزگار بوون لە ژێر باری ئەم مەسەلە یە زۆر ئەستەمە."

زولفوی دەفتەردار گوتی: ئەستەمە.

"مەترسن، ئەم هەموو شتیکی چارەسەر دەکەم... دیسانیش حەمەدۆک کۆژاوە، بەلام جەنازە کە ی ون بوو. ئێوە متمانەتان بە بچووکێ خۆتان هەبێ."

"لەگەڵ ئەنکەرەو ئەدەنە چ بکەین؟"

"ئەویش هەر بە من بسپێرن. ئەوان پێیان نەزانووەو پێشی نازانن کە یەکی دیکە لە جیاتی حەمەدۆک کۆژاوە. ئەمەشیان لە ئەستۆی برا بچووکتان."

یاوهر بە شەرمەزاری یەووە هەستایە سەرپێ و گوتی:

"برایان، لە هەمووتان سوپاس دەکەم. بەراستی هەلە یەکی گەورە کرا. ئەگەر حەمەدۆک مابێ و ئەم ناوم یاوهر فارووق بێ، دەبێ یان جەنازە ی من لەنیو بازار دا بکەوێ یان جەنازە ی وی."

دوران ئه فهدى كه له ژوره كه وهدر كه وتبوو، چوه لای شەش براله كه به بئى فیزی له یه كێك له ژوره كانی
شارهوانی دانیشتبوون:

"چاودالتان پوون كورپنه، سلأوی من به بابتان بگهیهنن، ئه مشه وهرنه مالى خومان، بۆ نانی ئیواری له خزمهتتان دا
دهم، لای به یانییش به بئى دهنگ براكهتان هه لدهگرن و ده پۆن."

براكان له حالێك دا یهك به یهك دهستی یان ماچ ده كرد گوتیان: هه ر خۆش بی مامه گیان.

مه لادۆران ئه فهدى خۆی پى رانه گیراو پرسى:

"به راست كورپنه، كورپی پلنگیكى وهك كاپلان ئاغا بۆ ده بئى چه ته یی بكاو به گولله ی جه ندرمان بكورئى؟"

براكان ته ماشایه كى یه كتریان كردو دیسان برا گه وره كه یان وه لامی دایه وه:

"نازانم مامه گیان، هیچ كهس هۆیه كه ی نازانى. وه ختیك بیستمان چه ته یی ده كا هه موو جئیه كى لئى گه راین، به لام
سؤراغمان نه كرد. ته نیا دوو رۆژ له مه و بهر كابرایه كى خه لكی گه لئى شكۆفه كه قه دیم پیاوی بام بووه و هه سمانى به
ده ستی خۆی گه وره كردوه و له كورپه كانی خۆی خۆشتری ده ویست، دوو ئه سپی له ریگادا سه كه ت كردن هه تا خۆی
گه یانده ئیمه و خه به ره كه ی داینئى."

مه لادۆران ئه فهدى گه راپیه وه لای جه ماعت و مه سه له كه ی بۆ گێرانه وه. یاوه ر له و باره یه وه زۆر سه رى سوپمابوو.
هه رچه ند بیری ده كرده وه بۆی نه ده چوه وه سه ر یهك كه وه سمانه رپه ش چۆن ببوه هه مه دۆك. زۆر له خه لكی گه لئى
شكۆفه قه لس بوو. ئه وان بوون كه ئه ویان تووشی ئابروو چوونئىكى وا كرد، ئه وان بوون یاری یان به ئابرووی وی كرد. ژنه
شین گێره كانیش له وی راوه ستن... پاش ئه م رووداوه زه حمه ت بوو خه لكی گه لئى شكۆفه له ده ستی رزگاریان بئى. ته نیا
یهك ریگایان له پێش دا بوو، ئه ویش ئه وه كه له نئو جه زه به كان دا بۆخویان جوړیكیان هه ل بژێرن.

زۆر به په ریشانی و خه مناكی له شارهوانی وهدر كه وتن. به تایبه تی یاوه ر هه ر به جارێك له نئو چوو بوو. سه رى
داخستبوو، نه ی ده توانی سه ر هه ل بپێ و ته ماشای چاوی كهس بكا. دیاره مورته زاغا وه زعی خه راپتر بوو. رهنگی وهك
زه رده چپوه ی لئى هاتبوو، لاقه كانی هیزیان تیدا نه مابوو و ده له رزین. به چاویك كه له ترسان له كالانه دا ده سووران
ته ماشای چه پ و راستی ده كرد. باسكى به ته نیشتی دا به ربیوونه وه. ئه گه ر چاوه كانیت نه دیبان كه له كالانه دا
زیته زیتیان ده هات، ده ت گوت مورته زاغا جه نازه یه به ری دا ده روا. له گه ل جه ماعت له حالێك دا به زه حمه ت لاقی له دوو
ده هاتن گه یشتنه شه قامی رووبه پرووی جه ندرمه.

هه شیمه ت له مه دانه كه ی پێش جه ندرمه له هه موو وه ختان زۆرتر بوو. هه ركهس كه بیستبووی كابرا هه مه دۆك نیه و
چه ته یه كه به ناوی وه سمانه رپه ش، هاتبووه به رده ركى جه ندرمه. ئه م خه به ره له ماوه یه كى كورت دا گه یشته دیهاتیش.
هه موو شاره كه هه ژابوو.

ئه و شه وه لای به یانی، پێش تاو كه وتن شەش براله جه نازه ی براكه یانیان هاویشته سه ر پشتی ئه سپیكى خه نه یی
رووت و جوان و بردیان. بۆخۆشیان هه ریه كه ی سواری ئه سپیكى خه نه یی به شكۆ بوون.

وه سه به ینى را له بن دیواری جه ندرمه جگه له جه نازه ی چه ته كه چه ل جه نازه یه كه نه مابوو. هه شیمه ت له پشت دیواره كه
رۆیشتبوون و ته نیا مندالی لئى مابوون، ئه وانیش به مه راقه وه چاوه رپى بوون بزنان كئى دئى جه نازه ی چه ته كه چه ل
به ریته وه.

تەرمى تەنياى چەتە كەچەل ھەروا بە خەمناكى و خەفەتبارى و لارەملى و چاوەپروانى لەبن ديوارى جەندرمە مابوو. بۆنىكى سامناك وەپرى كەوتبوو، ئەو جەندرمەمانەى بە پەناى دا دەپرويشتن لووتى خۆيان دەگرت و خيرا تى دەپەپەين. ئىشك گريش كە زۆر دوور دەهات و دەچوو لووتى خۆى گرتبوو. پاش ماوەيەك مندالان ديتيان تەرمى چەتە كەچەلپيشيان لەبن ديوارەكە لابردووە.

جموجۆلېك كه كه وتبووه نيو شاره كه به هيچ جور له نيو نه ده چوو، له هه موو جي يه كه باس هه باسى حه مه دوك بوو. مه لېه نده هه ره گرنگه كانى ئەم قسه و باسانه پيش هه مووان دوكانى ساله كويز و پاشان قاوه خانه ي توفيق و دوكانى عه ريزه نووسينى فه خرى يه شيت و نيوه رۆ بازار و سه رپردى بوون. مه سه له يه كه كه له هه مووى زياتر باسى لى ده كرا رووداوى سه ير و ئەفسووناوى ئەو شه وه بوو كه جه نازهى حه مه دوكيان هينا بووه وه خانوبه ره ي فه رمانده رايه تىي جه ندرمه. ئەو شه وه دوازه پياوى سه وز پوش هاتنه نيو شار. هه ر دوازه كه س به موو فه رقيان له گه ل يه كتر نه بوو... جله كانيان، قوماشى جله كانيان، شكل و قه لافه تيان، چاوه گه وره كانيان، موويان، ده ست و لاقيان، به ژن و بالاو ئاكارو كرداريان هه مووى وه كه يه كه بوو. هه مووشيان سواري ئەسپى بۆره ي وه كه يه كه بوون. زين و له غاوو ركيفى ئەسپه كانيشيان يه كه جور بوو. ئەسپىكى بۆره ي وه كه ئەسپه كانى خووشيان له دووى خويان راده كيشا. ته نيا ئەو ئەسپه يان زين و له غاوى پيوه نه بوون. ئەوانه دينه نيو شارو له پيش چاوى جه ندرمه كان جه نازهى حه مه دوك هه ل ده گرن و ده ي هاوينه سه ر پشتى ئەسپه بۆره زيادى يه كه. به لام جه ندرمه كان هيچ نابينن. ئەو دوازه پياوه، مردووه كه له گه ل خويان ده به نه چياى چل كه سه و ته سلیمی چل سواره ي غه ييبى ده كه ن.

"سه گبابى ده درۆزن، كه وتوونه ته نگانه و به دنيايان گوتوه كه حه مه دوكمان كوشتوه."

"ئاخره كه ش كى ده رچوو؟"

"ئاخره كه ش وه سمانه ره شى كورى سولتانى ئەسپ دزان ده رچوو."

"برايه كانى هاتن، جه نازه كه ييان هه ل گرت و برديانه وه."

"ده لئىن چل سواره ي غه ييبيش هاتوون..."

"چل نه مرى به رگ سه وز..."

"حه مه دوكى ده خه نه سه ر ده ستانيان و هه ل ده فېن بۆسه ر چياى دولدول..."

"راست نووكى لووتكه كه ي."

"حه مه دوكيش له وى له نيو چل سه وزپوشى چاوپره ش له نيو باخىكى تايبه تىدا چاو هه ل دىنى و ده پرسى: ئەمن

له كويم؟ ئەمن چم به سه ر هاتوه؟..."

"چل سواره گوتبوويان چى، ده زانى چيان گوتبوو؟... گوتبوويان ئەتۆ مردى و زيندوو بوويه وه."

"ئەتۆ چووبوويه ئەو دنيا، ئيمه تۆمان خسته سه ر بالى خويمان و هينامانيه وه..."

"حه مه دوك چى يان پى ده لى؟"

"گوتبووى زۆر سوپاس، بزىن، ئەگه ر ئيوه نه بان، ئەگه ر ئەو ئەسپه بۆره يه كه منتان سوار كرد نه بووايه، ئەمن له نيو

خاكي ره ش دا ده بوومه خوراكى مشك و مار. گوتبووى زۆر سوپاس، هه رخوش بن..."

"فيلبازى ده درۆزن. ئىستا چ ده كه ن؟"

"ئىستا ده يانه وى چۆنى پيش بگرن؟"

" ئىستا ئەگەر سېننىڭ ھەممە دۆڭ لە چىيىپرا ھاتە خوارو ديسان بزمارىكى لە نىۋە پراستى چاوتان دا، چتان ھەيە بىلەن، ھا؟ دەلەن چى؟ "

" ھەممە دۆڭ لە كۆشكى چل كەسەي ھاتوۋتە دەرو چوۋتە سەر چىيىپ دولدول... "

" چتان ھەيە بىلەن، ھا؟... "

" ھەموو ئەمانە لە بن سەرى ئەو مەلا دۇران ئەفەندى يەدان كە عەباكەي، چل رىۋى خۆي لە بن دا دەشارىتەوہ "

" لە ترسى ھەممە دۆڭ خەرىكە زراۋى بچى... "

" تەنيا ئاۋاتى ئەو ھەيە ھەممە دۆڭ رۆژىك پىش ۋى بمرى... "

" ئىدى ھەرچى دەبى... باببى "

" ھە... ھە... ھا... "

" زولفۇش دەترسى "

" ئەرى، چۆن ترسانىكىش، بەلام دەرى ناخا "

" مورپتەزاغا چى؟ "

" كون بە كون لە عەلى يەشەل دەگەرى، بەلام ناي بىنىتەوہ "

" ھىندى بە دۋادا گەپراوہ ھىندەش دەترسى بە جارىك شىت بوہ "

" دەلەن دەستەي ئاغاچ ئوغلى رەگەل ھەممە دۆڭ كەوتوہ "

" دەمىر ئايدىنىش ھەروا... "

" راستە ۋەلى كەلە باببىش ھەر رەگەل ھەممە دۆڭ كەوتوہ "

" دەلەن قەرارە ئەم رۆژانە ھەموويان يەك بگرن... "

" پەلامار بىننە سەر شارۋچكە... "

" بەو ھالە دەتەۋى ئەو بەدبەختە چارەپرەشانە زەندەقيان نەچى "

" ترسى گيانى، گالتە نىہ "

" خۆ رووح لە بىستانى سەوز نابى... "

" لەوانەشە شارۋچكە بەجى بىلەن ۋ بۆي دەرچن "

" لەوانەشە ھەلەن بۆ شارە گەورەكان "

" ھەممە دۆڭ لەۋىش دەيان بىنىتەوہ "

" لەۋىش... "

سەبرى يەشەلى شاگردى ھەسەنە پرەشى ئاشەوان سەعات بە سەعات ھەموو ئەو قسە ۋ باسانەي بۆ ۋەستاي ۋ بۆ عەلى يەشەل كە لە ئاشى ۋەدەر نەكە وتبوو، دەگىپرايەوہ. ھەموو خەبەرىكى تازە عەلى يەشەلى زۆر خۇشحال دەکرد. ھەسەنە پرەشيش زۆر باش ئەۋى نوۋى كەردبووہوہ. كەۋشى سوور، پانتۆلى رەش، چاكەتى خەت خەت ۋ كالاو گەرگەرى يەكى زۆر جوان ۋ خەت خەت... ھەربىنا ئەم رۆژانە بچىتە نىۋو شاروقىت ۋ قىنج تىيى دا بسوورپىتەوہ. ئىستا ئىدى بە تەۋاۋى ھاتبووہوہ سەرخۆشى. جاروبارىش خۆي پى نەدەگىراۋ لەبارەي مورپتەزاغاۋە پرسىياري لە ئاشەوان دەکرد:

"وهستا، ئه وسه گبابه خوږي پيه چه دهكا، پيت وانيه له ترسان وهك بزنه كيوي وهكيوان كهوي؟"

هسه نه رهش پي دهكهنی و وهلامی نه ده دايه وه.

سه بريي شاگرد ئاشه وان خه به ريكي ديكي هينا:

"ئه م خه به رهم زور درهنگ بيست، عه لياغا. نازانم ئه م روژانه گويم كه پ بوون چيه، وا درهنگ خه به ران ده بيسم!"
عه لي گوتي:

"هيندي جار وا دهبي، ئيستا بلې بزانم مه سه له چيه؟"

سه بري گوتي:

"خه به ريكي زور خوش."

"بلې سه بري، بلې نووري هه ردوو چاوم. ئه م خه به رهي درهنگت بيستوه چيه؟"

هه ميشه وه ختيك خه به ريكي زور گرنگ ده بوو، سه بري ئاوا خوي گران ده كردو ديقي مهرگي به عه لي ده كرد.

"ئه تو بلې بزانم سه يران كي يه؟"

"ژني هه مه دوک"

"مالي له كوي يه؟"

"له و خواره، له گوندي وايوي، ده شتي ئانوارزا"

"ئه و هاتبوو جه نازه ي هه مه دوک ببيني. ده لين زور جوانه"

عه لي گوتي:

"خوشكه سه يران يه كجار جوانه"

"جواني جوانانه"

"راسته، له م دنيايه، له نيو ژناني ئه م كيوي پاره يه دا تاقه. زوريش نازايه... وهك هه مه دوک وايه"

"ئه و هاتبوو بنكه ي جه ندرمه، ئارام ئارام، به دلگوته ده چيته كن جه نازه كان. پاش ئه وه يه كه به ماشايان

دهكا..."

"پاشان...؟"

"عه رزي خزمه تي ئاغاي خوم بكم له وي راده وهستي، دست له كه له كه ي دهني و دست دهكا به پيكيه نين. له سه ر

سه ري مردوه كان راوه ستابوو. پيكيه نينيك بو ئيستا نه بي بو كه نكي باشه. وا پي دهكهنی، ئه و هه شيمه ته ي بو ته ماشا

هاتبوونه وي، ئه وانيش دست دهكهن به پيكيه نين. له پر جه ندرمه كان ده بينن له وي خه لك هه موو پي دهكهنن، ئه وانيش

دست دهكهن به پيكيه نين. پاشان ده چيته بازار و له ويش دست دهكا به پيكيه نين، هه ركه س له بازار ده بي، بي ئه وه ي

بزاني مه سه له چيه دست به زگيه وه ده گري و دست دهكا به پيكيه نين. پيكيه نينه كه ي ده ته نيته وه بو ماله كانيش. خوا

روح دهكا سه يران خان له پيكيه نين ماندوو ده بي و خه لكيش له پيكيه نيني سه ر جه نازه رزگار ده بن"

خه به ري چووني سه يران بو سه ر جه نازه ي هه مه دوک، عه لي يه شه لي خسته ده رايي خوشحالي يه وه به سه بري گوت:

"كوره سه بري، له بهر خاتري ئه م خه به ره... قه ول ده دم سه رتاپيت له زيو بگرم... كه وايه له خوشي بيان

پي كه ني بوو. به لي؟..."

هسه نه رهش گوتي:

"ئەدى، لە خۆشىيان...".

"ھەموو خەلکی شارۆچکە و لادی لە گەلی پێدەگەنین".

ئاشەوان گوتی:

"بەلێ... نەفەرێک ھەم دەتوانی تەواوی دنیا بکاتە شەریکی خۆشحالیی خۆی و بیان خاتە پیکەنین، ھەم دەتوانی بە

تازییە خۆی بیان گریەن. بنیادەم وایە، یانی بنیادەم بوونەوەرێکی سەیرە".

عەلی دووپاتی کردەوہ:

"زۆریش سەیرە".

سەبری گوتی:

"ئەمن دەپۆم".

عەلی گوتی:

"ئەتۆ برۆ، باش گوی پێدا بگرە بزانیە خەبەرێک لە ھەمەدۆک ھەبە یان نا...".

سەبری رویشت و پاش تاویک بە ھەمبەنەبە خەبەرەوہ ھاتەوہ. ئەسپی ھەمەدۆک لە مەودایەکی کەمەوہ لەسەر بەردەلان پرا تەماشای یاوہرو جەندرمەکانی کردوہ، بزانی چ دەگەن، یاوہریش زانیویەتی ئەو ئەسپە ئەسپی ھەمەدۆکە، بە چیی پرا زانیوہ، مەعلوم نیە. بپیار دەدا ئەو ئەسپە کەوا راویان دەنی بکوژێ، تەقە ی لێدەکا. بەلام ئەسپەکە وەك هیچ نەبووی لە جیی خۆی رادەوہستێ و کلک ھەل دەوہشیئێ.

"یاوہر کە ھەمەدۆکی نەدیوہ و نایناسی، چۆنی زانیوہ کە ئەو ئەسپە خەنەیییە ھی ھەمەدۆکە؟".

عەلی بەشەل گوتی:

"ئەو ئەسپە بەناویانگە، ئەسپە جندۆکە کە ی عەلی سەفابەگە. مەبەستم جادووییە. کەس ناتوانی بیھەنگیوی،

تەنانەت منیش، تەنانەت ھەمەدۆک خۆشی".

"پاشان یاوہر لە جیی دا دەکەوی...".

بەراستیش یاوہر پاش ئەو رۆژە لە جیی دا کەوتبوو. لەگەڵ وەکیل باشی عاصم نەبێ لەگەڵ کەس قسە ی نەدەکرد. خەوی لێ نەدەکەوت و وەك پپۆیست خواردنیشی نەدەخوارد. پیلی ژن و مندالە کە ی گرتبوو، چوو بووہ ئەنکەرە مائی بابی کە سەرھەنگی سوپا بوو. ئیدی خەلکی شارۆچکە ی خۆش نەدەویست، ئەوان لە پپیش چاوی خەلکیکی زۆر نەفام، شپیت و درۆزن بوون. لە یەکەم دەرفەت دا پیلی ژن و مندالی دەگریو بە پەلە دەچپتەوہ مائی بابی. ژنە کە ی لەبەر ئەوہ کە میردە کە ی خیزانی ھەمەدۆکی کوشتبوو، نە ی دەتوانی لێی خۆش بێ و لەو رۆژە بە دواوہ ھەمیشە بە چاوی سووک تەماشای دەکرد. یاوہریش ئەم مەسەلە یە تیگە یشتبوو، و لە داخی ھەمەدۆک کە ببووہ مایە ی نیوان ناخۆشیی ئەوہ ژنە کە ی وەك شپتانی لێ ھاتبوو.

"وہ کیل باشی عاصم".

دەنگە کە ی زۆر بە سپایی بوو و بە حالە حال دەبیسرا.

"ئەمرکە جەنابی یاوہر".

"ئەو ئەسپە، ئەسپی ھەمەدۆک بوو، نا؟".

"به لئی جه نابی یاوهر، ئه سپی تو چۆن ده ناسم ئه و ئه سپهش وا ده ناسم، ههروهك خۆم ده ناسم و ژن و كچه كه م ده ناسم".

"ئه منیش باشی ده ناسم، له بیرم ناچی".

"له بیرچوونه وهی نیه".

"ئه دی بۆچی وا به ره لایان کردوه؟ ناکا ئه وهی له نیو لپه وار لیمان دا حه مه دۆك بووی".

"ئه منیش پیم وایه حه مه دۆك بو".

"باشه ئه ی چووه کوئی؟".

"هۆبه و هه واری عیلات له و لایه. له وانه شه بریندار بووی".

"ئه و لایه دی یهك شتیکی لئیه؟".

"بۆچی، له و ده شته ی خوارئ دیش هه ن".

"دیها ته یه كان و عیلات جه نازه ی حه مه دۆك كه كوشتمان حه شار ناده ن؟".

"حه شاری ده دن".

"حه مه دۆك بو ئه وهی ئیمه ئه زیه ت بكا، به هاندانی دیها ته یه كان گالته یه کی وهك به سه رهاته كه ی باقرگدیگی وه ری

ناخا؟".

"حه مه دۆك تیکه لی ئه و فیل و ته له كه بازی یانه نابئ".

"خه لکی شارۆچکه ش حه مه دۆکیان زۆر گه ره کردوه. به جۆرێک پيشوازی یان له ئیمه کرد وهك قه لای خه یبه رمان

گرتبئ. له باره ی كوژرانی حه مه دۆکی شه وه زۆریان برووسکه بو ئه نکه ره لئیدا. ئیستا ش ده لئین حه مه دۆك چل سواره ی

غه یی هه لیان گرتوه و له گه ل خویان بردوه".

"بۆخۆم به م گوئی یانه م گویم لئبو وایان ده گوت".

مورته زاغا، زولفۆبه گ، مه لادۆران ئه فه ندی و تاشکه ن خه لیل و چه ند که سی دیکه چوونه سه ردانی یاوهر بو "به لادور"

پئگوتن. به لام یاوهر ریگای که سی نه دا. مورته زاغا له رقان شیت بیوو. وهك مزى سه ر مه دوونه ی توابوو وه وه له

ترسانیش وهك گونی هه للاج هه لده لره زى. مورته زاغا به ده نگیک که وهك ویشه ویشی مار ده چوو، گوتی:

"كوپه یاوهر، كوپه یاوهر، بابمانت به گان دا. له به ینت بردین. كوپه وهك قاره مانیک پيشوازی مان لئکردی. كوپه

یاوهر، ته نانه ت مسته فا که مال پاشاش پاش سه رکه وتنی له شه ری سه ره خوییدا له ئه نکه ره پيشوازی وای لئنه کرا،

نوی ئه یلوولیش وه ختیك چوو ئه زمیر ئه م پيشوازه ی لئنه کرا. كوپه یاوهر، وهك ناپلیون هاتیه شارۆچکه. كوپه، ئه تو

درۆی وات بو کردو بۆچی ئیمه ت له دنیاو له ئه نکه ره کرده پووله ره شه که یه ک؟ كوپه، هه موو رۆژنامه كان نووسی یان

حه مه دۆك كوژرا. ئیستا چۆن له بنی دییه ده ر؟".

تاشکه ن خه لیل به گ گوتی:

"ئه وان سه رو ککی پیک ده گرن، مه ر پئی به رخى خۆی ناشکیئى".

مه لادۆران ئه فه ندی گوتی:

"بۆچی، ده ی شکیئى. پیم بلئ ئیستا ئیمه له گه ل به لای حه مه دۆك چ بکه ین. یاوهر ئه گه ر بش مرئ به مه مانان چی؟

به لام ده بئ بزانی ن ئیمه چۆن ده توانین له شه ری ئه م به لایه رزگار بین".

خه لیل به گ وه لآمی دایه وه:

"ناتوانین رزگار بین".

"جه ناب یاوه ری به پزیش خو له سهر ئیمه راده نی... قامکه گه وره ی وه بن چه نه گه ی ددها، لاقی راستی ره پزیش دهکا، که میکیش خوی کوور دهکاته وه راست وه که مستهفا که مال له قووجاته په. وه ی وه جاخت کویر بیته وه یاوه. شاریکی گه وره ی ناگر داو وه جاخمانی کویر کرده وه. ئیمه تازه پاش ئه و درو شاخدارانه ده توانین سهر به رز کهینه وه؟". زولفو به دلنیایی گوتی:

"نا ناتوانین، ئه توش خه تات هه یه ناغا، ئه توش هه ژابووی".

"دیاره هه ژابووم، دهکرا نه هه ژیم؟ هه م هه ژابووم و هه م خه ریک بوو له خووشی بیان شیت بم. گالته نیه، بزانه چ ببوو، چ رووی دابوو، خه به ری مه رگی دوزمنیکی خه لک، دوزمنی نیشتمان و بنه مالله کان و دوزمنی مستهفا که مال پاشاو خائینیکی ته قیله به سهر هاتبوو... ئه گه ر تو بی له خووشی بیان شیت نابی؟ ئه گه ر خه به ری مه رگی که سیکت بو بینن که گولله ی له نیوی چاوی باشترین هاوالت داوه و میشکی به دیواره وه نو ساندوه شیت نابی...؟".

"مورته زاغا ئه گه ر ئه من له جیاتی تو بام نارامیی خوم ده پاراست".

"ئه من ناتوانم نارام بم زولفو، ناتوانم. ئیستاش بزانه چ دهکا، حازر نیه چاوی به پیاوماقوولانی شاروچکه یه کی گه وره و گران بکه وی. ئه من ئه مه م پی ته حه ممول ناکری. چما ئه و خویری یه که لای ئیمه قوونی گوووی یه چ کاره یه؟".

مه لادوران ئه فهندی پشتی گرت و گوتی: به لی، چ کاره یه؟".

"ئه وه نده به فیزو ده مار بوو نه دهکرا تخونی که وی. ئیستاش قاره مانه نیشتمانی یه که مان له جیی دا که وتوه".

"زولفو به گ، ئه و ئه گه ر پاش ئه وه ی شاره جوانه که مان به دناو کرد، توانی له م شاروچکه یه بمینی، با بمینی. ئه تو ناتووی وه زعی ئه م کابرایه عه رزی جه نابی عارف صائم به گ ئه فهندی بکه ی. ئه م خزمه ته بچوکه شت بو شاره که مان لی وه چاوه؟".

"یاوه ر فارووق هه ر ئه م روژانه مشووری حه مه دؤک ده خوا - راویژی دهنگی زولفو به گ زور رق هه ستاوانه بوو. ئه من زورم متمان به یاوه ر فارووق به گ هه یه".

"باشه متمانته پیی هه بی، ئه م دروژنه هه ر مه باره کی خوت بی".

"لاویکی زور شه ریفه، هه ر بویه ش له جیی دا که وتوه و ناتوانی چاو له چاوی که س بکا. راوهسته با له جیی بیته ده ر...".

"ره بی خوا خه لکی گه لی شکوفه تووشی به لای ناگه هان کا. یاوه ر فارووق ئه وه نده یان لی ددها هه موو ئه ندای له شیان ده شکینی، ده یان هاری. ره بی خوا خه لکی چیاکانی توورپوس تووشی به لای ناگه هان کا...".

زولفو به دهنگیکی قایم گوتی: خه لکی لادی هه ر زمانی کوته ک ده زانن.

مورته زاغا له حالیک دا به توورپه یی به جیی ده هیشتن، وه لآمی دایه وه: ئه تو هه روا بزانه.

هه ر که گه یشته وه مائی پرسی: عه لی یه شهل خه به ری چیه...".

حه سنه خان وه لآمی دایه وه: هیچ خه به ری نیه.

"ده بی وه ی بینم. چاره یه کم نیه. که س نازانی له مه ودوا چ ده بی. نازانن حه مه دؤک مالله کانیان به سهر دا ده رووخی نی.

ته نیا مه لادوران ئه فهندی مه سه له که تی ده گا. ئه ویش به ده ست ریگرانه وه گرفتاره. ناغا چلی که پیاوه کانی کوری

مه‌لادۆرانیان کوشتهوه، له شاخه‌کانی تووړووس خه‌ریکه شمشیره‌که‌ی بۆ سه‌ربرینی مه‌لادۆران ئه‌فه‌ندی تیژ ده‌کا. ئیستا ده‌رده‌که‌وئێ که حکومه‌تیش به‌ که‌ک نایه... خانم، ئه‌گه‌ر سبه‌ینێ ئه‌م جه‌نابی یاوه‌ره‌مان که‌لاکی به‌رازیک بێنێ و بلی ئه‌مه‌ چه‌مه‌دۆکه، پیم سه‌یر نابێ ئه‌گه‌ر بی‌هینێ و بلی - ئا... خ - تفه‌نگم له‌ چه‌مه‌دۆک دابوو، کاتی‌ک هاویشته‌بوومه‌ سه‌ر ئه‌سپیکی رووت و دهم هینایه‌وه، چل سواره‌ی غه‌یبی کردیانه به‌راز دیسان پیم سه‌یر نابێ."

"فه‌رمانده‌ری جه‌ندرمه‌ی ویلایه‌ته‌که‌مان خه‌ریکه دیته ئیره؟"

"سبه‌ینێ پیش نیوه‌رۆیه لیره‌یه."

"قسه‌ی له‌گه‌ڵ بکه، هه‌موو شتیکی پێ بلی."

"دیاره پێ ده‌لیم. ئه‌و پیاویکی قه‌دیمی‌یه، گه‌راوه‌ته‌وه، به‌لکوو له‌ ده‌ردمان حالێ بێ. له‌ داخی ئه‌م زولفوویه خه‌ریکه شیت ده‌بم."

"چی کردوه دیسان؟"

"ئهو هه‌موو زه‌وی‌یه‌ی داوه به‌ عارف صائم به‌گ و به‌گه‌کانی دیکه‌و ئه‌م و ئه‌و، بۆخۆشی ئه‌و هه‌موو باخ و مه‌زرایه‌ی وه‌رگرتوه چاوی پر نه‌بووه، هاتوه چه‌ت له‌ کاری مه‌مانان ده‌خا."

"ده‌لێ چی؟ ئه‌و سه‌گه بی‌قیمه‌ته ده‌لێ چی؟ ئه‌و مه‌یمونه ده‌لێ چی؟"

"ده‌لێ ئه‌م مه‌سه‌له‌یه ئه‌تۆ گه‌وره‌ت کردوه‌ته‌وه، ئه‌تۆ چه‌مه‌دۆکت ئه‌وه‌نده گه‌وره کردوه. هه‌روا بزانه مه‌سه‌له‌ی چه‌مه‌دۆک مه‌سه‌له‌یه‌کی چوکه‌له‌یه. ئا... خ عه‌لی‌یه‌شهل ئا... خ."

"ناتوانی یه‌کی دیکه‌ی وه‌ک وی په‌یدا بکه‌ی؟"

"ناتوانم، ناتوانم، ئاخ ناتوانم. ئه‌گه‌ر توانیبام په‌یدای بکه‌م، ئه‌گه‌ر توانیبام ئه‌وه‌نده له‌به‌ر ئه‌و سه‌گابه ده‌پارامه‌وه...؟ له‌به‌ر ئه‌و سه‌گه‌شه‌له... ئه‌و دوژمنی چه‌مه‌دۆکه. بۆخۆشی پیاویکه زۆر ئازاتر له‌ چه‌مه‌دۆک. چه‌مه‌دۆک لێی ده‌ترسێ. ئه‌من به‌ ده‌ستی خۆم مائی خۆم خه‌را کرد. ئه‌من به‌ ده‌ستی خۆم په‌تی سێداره‌م هاویشته ئه‌ستوی خۆم."

"له‌وانه‌یه په‌یدا بێته‌وه."

"ئا... خ. ئه‌گه‌ر جارێکی دیکه‌ چاوم به‌ چاوی ده‌که‌وته‌وه... وام ده‌کرد له‌ گوناهم خۆش بێ. ئا... خ ئه‌گه‌ر جارێکی دیکه، له‌حزه‌یه‌ک ئه‌وم ده‌دیه‌وه... ئه‌من ده‌توانم وا بکه‌م له‌ تاوانم خۆش بێ. به‌خودا خانم ئه‌من ده‌مه‌ویست تاقیی بکه‌مه‌وه. ئه‌من چووزانم هینده شه‌رم به‌خۆیه ئا... خ، ئه‌من چووزانم. بریا وام نه‌کردایه."

"ده‌ی بینیه‌وه. خه‌ریکن بۆ دیتنه‌وه‌ی شاره‌که ژیربه‌ره‌ژوور ده‌که‌ن."

"ده‌مه‌وئێ دیاری‌یه‌ک بده‌م به‌و که‌سه‌که عه‌لیی برام بدۆزیته‌وه، پاره‌یه‌ک ده‌وربه‌ری هه‌زار لیره‌م وه‌لا ناوه بۆ ئه‌و که‌سه‌ی بی‌بینیته‌وه."

"په‌له‌مه‌که ئاغا، ئه‌م‌رۆ و سبه‌ی ده‌ی‌بیننه‌وه. ئه‌تۆ چۆنیکی پیت سه‌لاحه مه‌سه‌له‌که به‌ فه‌رمانده‌ری جه‌ندرمه‌ی ویلایه‌ت بلی."

"ئهو شه‌وه خه‌و له‌ چاوی مورته‌زاغا نه‌که‌وت. ئه‌گه‌ر جاروباریش چه‌ند له‌حزه‌یه‌ک ده‌نووست خه‌ونی سه‌یر سه‌یری ده‌دین: ژماره‌یه‌کیان به‌ دوا‌ی یه‌کتر دا ریز کردبوون و به‌ نیو چۆمی‌ک دا وه‌رپیان خستبوون. له‌ چاوی هه‌موویان وه‌ک لووساوک خوی هه‌ل‌ده‌رژاو ده‌چووه نیو رووباره‌که و چۆمه‌که سوور هه‌ل‌ده‌گه‌را. مورته‌زاغا له‌ پیش هه‌مووانه‌وه ده‌رۆیشت. گولله له‌ نیوچاوانی درابوون و له‌ چه‌نه‌گه‌ی هاتبوونه‌ده‌ر."

به يانی زوو يه کسه ر چووہ قائمه قاميهت و چاوه پړی سهره نگی فرماندهری جه ندرمه ی ویلايهت و قائمه قام ما . هاتنی فرماندهر زوری پی نه چوو، هه رکه ترؤمبیله سه وزه که رووبه رووی خانوبه ره که راوه ستا، هه ردووکيان که له په نجه ره ی ترؤمبیله که وه سهیری ده ری یان ده کرد، ده سبه جی و ده کری بلین به غاردان له ترؤمبیل دابه زین و هاتنه لای.

به ری ده ردی دلی مورته زاغا دراو ئه وه نده که توانای قسه کردنی هه بوو، یه که به یه که ئه وه ی خه لک له ده ستی چه ته کان کیشابوویان گپراهه وه . سهره نگی که پیاویکی تیگه یشتوو و خوش مه شره ف بوو، زور چاک که وتبووه ژیر ته نسیری قسه کانی . هیئده ی نه مابوو له بانگی گریانی بدا .

"زوریش په روشی ئه و کورمه، یاوهر زور په ریشانه . لاوه کان هیچ توانای ئه م جوړه شتانه یان نیه . هه ربویه ش نه خوش که وتوه . یانی چه ته کان و حه مه دؤک ئه وه نده زولم و زور ده ره قی خه لکه که مان ده که ن؟"

"له وه ی گوتم زیاتریش"

سهره نگی به پیکه نینه وه گوئی:

"وه ختیک جحیل بووم هه موو روژی جه نازه یه کی چاکیرچالی ئه فه یان دینایه وه فرمانده رایه تی جه ندرمه . خه لک فریویان ده داین . ئه من ئه وده م زور زور لاو بووم . روژیک یاوهر قاچاخچی یه که ده کوژی و به دیهاتی یه کانی نیشان ده دا . ئه وان سویندو قورئان ده خون که چاکیرچالی خو یه تی . یاوهر دیته ئه زمیر، وه ختیک تی ده گا کابرا چاکیرچالی نیه ، خو ی ده کوژی . ئای جحیلی ئای . باشه یاوهر فارووقمان حاللی چیه ، بیستم نه خوش بووه ، وه ختیک ئه و مه سه له یه م بیست بی ماتل بوون هه ستام وهری که وتم"

قائمه قام گوئی:

"حازر نیه که س ببینی"

"ئیمه دوینئ ده وری پازده بیست که س له پیاوماقوولانی شار کو بووینه وه بو ئه حوال پرسین چووینه لای، به لام وهری نه گرتین"

سهره نگی له حالیک دا دیسان پی ده که نی، گوئی:

"ناتوانی، ناش توانی وهرتان گری . هه تا ماوه یه که ناتوانی چاو له چاوی که س بکا . ئیستا با ئه من هه ستم بچه سهردانی ..."

هه ستاو گوئی: دوباره یه کتر ده بینینه وه .

"به چاوان جه نابی سهره نگی"

یاوهر جلی له بهر کردبوون، ریشی تاشیبوو، حازرو ئاماده له مالئ چاوه پروانی سهره نگی بوو . ئه و له خواری له بهر ده رگا له حالیک دا وه که بزماری چه قیبوو پیشوازیی له سهره نگی کرد . سهره نگی گوئی:

"به لا دووره جه نابی یاوهر، کورم"

سهره نگی له پیشه وه، یاوهر به دوا ی داو وه کیل باشی عاصم له دوا ی وانه وه چوونه سهری . سهره نگی له سه ر قه نه فه یه که دانیش . پیاویک بوو زور قه له و . وه ختیک له پلیکانه کان وه سه ر ده که وت هه ناسه برکه ی وی که وتبوو . رووی کرده یاوهر و وه کیل باشی عاصم که به پیوه راوه ستابوون .

"فه رموون، دانیشن"

دانیشن، سهره نگی ده ستی کرد به پیکه نین و دوباره گوئی:

"به لادووره".

"ياوهر ئه م شتانه به سهر هه موو جه ندرمه يهك دین".

"دیهاتی به کان فریویان دام".

"فریویان داوی یاوهر، ئه تو هیشتا زور حه مه دۆکی دیکه ده کوژی. زور حه مه دۆک ته سلیم ده بنه وه، ئه مه قانونی کاره که مانه. گرتن و کوشتنی چه ته يهك که خه لك خۆشیان ده وی و لپی ده ترسن کاریکی سه خته".

"ده زانم فه رماندهر".

"خه لك هه ر له ئیستاوه کردوو یانه ته نه زه رگه. چاکیرچالی محمد ئه فه ش له ئه زمیر نه زه رکرده يهك بوو. هیندیك که س هه بوون که گلکۆکه ی بیان زیاره ت ده کرد، هیندیکیان له خاکی گلکۆکه ی ده کرده نیو پیاله يهك ئاو هه موو نه خۆشی به کانیان چاک ده بوونه وه. ئه م حه مه دۆکه شمان...".

"راسته فه رماندهر".

"ئه گه ر مه سه له ی زیندوو بوونه که ی راست بی... نه زه رکرده...".

"راسته فه رماندهر، ئه من سه ری ویت بۆ دینم".

"ئیشه لالا یاوهر. به لام ئه تو ئه گه ر ئه وه نده به و مه سه له بچووکانه وه ناره حه ت بی... یاوهر، ئیمه زور شتمان دیوه. گورهانیک (سریه) جه ندرمه ت به سی ئه فسه ره وه بۆ ده نیرم. ده ره جه داریش (مراتب) چه ندی بته وی بۆت ده نیرم. ئه تو به رپرسی گشتی ئه م مه لبه نده ی، ئه و گورهانیه ده ی نیرم له ژیر ئه مری تۆدا ده بی".

هه ستایه سه ری: به لادووره یاوهر، ناره حه ت مه به.

"زور سوپاس فه رماندهر".

سه ره ننگ به سپایی له پلیکانه کان هاته خوارو له حالیک دا ده ی گوت به خوام سپاردن سواری ترۆمبیلی خوی بوو. هه ر که ئه و رۆیشت یاوهر زیندوو بووه وه، بووژایه وه، چوو شوینی کاری خوی و له پشت میزه که ی خوی دانیشته و به ددان له چیره وه برده نه وه گوتی:

"کاریک ده که م خه لکی گه لی شکۆفه خوین برشینه وه".

نیوه پۆیه وه ختیك له مالی قایمه قام له گه ل سه ره ننگ خه ریکی نان خواردن بوون، له ده رکه یان داو یه کیک له پیاوه کانی مورته زاغا هات و پووبه پوویان راوه ستا. مورته زاغا که هه موو شتیك تی گه یشتبوو هه ستاو له حالیک دا لاقه کانی تیک ده ئالقان چوو له لای و پرسى:

"دیتانه وه؟".

"به لی، له ئاشی حه سه نه ره ش".

"هه ر ئیستا بیبه نه وه مالی. هه ر له گه ل رۆیشتی جه نابی سه ره ننگ خۆم ده گه یه نمه وه مالی. سلای خانم بگه یه نه، پیی بلی هه تا بۆخۆم دیمه وه زوری ئاگا له عه لیی برام بی".

وه ختیك مورته زاغا گه راپه وه ئه و خۆشحالی به له نه کاوه که له روخساری دا په یدا بیوو، بۆ حازیان بوو به مه راق. مورته زاغا وهك بلبل ده ستی به قسه کردو گوتی:

"دیمه وه، ئەوم دیتەوه، عەلی یەشەل، دوزمینی خوینی حەمەدۆك. عەلی یەشەلی برام بۆ جەندرمەكان دەبیتە كۆمەگێكی گەوره. گالته یەكم كردبوو، رووچێكی چەند گەورە یە هەیه. دەمەویست تاقیی بکەمەوه، بەلام لە مەسەلەكە حالی نەبوو و دەسبەجێ لە مالمان رویشت."

ئەمجار بە شەوق و زەوقەوه بۆ سەرھەنگی باس کرد که عەلی یەشەل کێ یەو چ کارەیه. نان خواردنی بە جارێك لەبیر چوو بوو. تەنانەت پاش ئەوهی وهبیریشی هاتەوه، دیسان پاروویەکی لەوهی لە پێشی بوو هەلنەدەگرت. یەك بە یەك هونەرەکانی عەلیی هەل دەدان، باسی شوین گێرانه کە ی کرد که چون شوینی میرووله لەسەر زەوی و شوینی هەور لەسەر ئاسمان دەدۆزیتەوه و چون بە تەماشای شوینی پێی کەسیك را دەزانێ بیر لە چی دەکاتەوه، چ دەکاو چون بنیادەمیكە. ئەقل و تیگەیشتن و کەمالاتی وی باس کردو دەست راستی وی لە تەفەنگ هاویشتن دا شی کردەوه که چون دەتوانی چاوی قورینگ لە وهختی فرین و لاقی کەرویشك لە کاتی راکردن دا بە تەفەنگ بنگیوی.

"رەنگە بفرموی تەواوتورە. نا تەواتور نیە. تەنیا خەلکی ئەم شارۆچکە یە نین که هونەرەکانی یان دیوہ. بەلکوو هەموو خەلکی توورپوس ئەمە ی دەزانن."

قایمە قام پشتگیری قسەکانی کردو گوتی: بەلێ راستە.

سەرھەنگیش بە پێکەنین و خوشحالی یەوه گوتی: هەیه، هەیه، بنیادەمی وا هەیه که هەر قامکێکی دەستی هەزار هونەری لی هەل دەوهری. هاوکاریی ئەو جۆرە کەسانە زۆر بەکەلکە.

هەستایە سەرپێ. ئەو ئەمرۆ لە نیزیکەوه لەگەل مورپتەزا ببووہ ئاشناو زیاتر خوشی ویستبوو. لەم بارە یەوه سوپاسی قایمە قامی کرد.

هیشتا ترۆمبیلی سەرھەنگ وهپێ نەکەوتبوو، مورپتەزاغا بەرەو مال بووہوه، غاری دەدا. هەناسە ی سوار ببوو. خیرا لە پلیکانەکان وهسەر کەوت:

"کوا، کوا، براکەم کوا؟ زۆر داوای لی بووردن دەکەم. برالە گیان ئەتۆش زۆر شەرم بەخۆ دل ناسک بووی. سەیر ئاگرە سپی یەك بووی و ئیمە نەمان دەزانێ. یانی مەبەستم ئەوه یە وهك ئاگرێك که رەنگی سپی بی، یانی وهك گری ئاگر. ئیمە هیشتا تۆمان تاقی نەکردبووہوه..."

لەم ژوورەوه دەچووہ ئەو ژوورەو لهوئێوه دەچووہ ژوورێکی دیکە. هاواری کرد: حەسنە، حەسنە، حەسنە ئەتۆ لە کوپێ حەس... نە.

حەسنەخان و هەموو خەلکی مالی دەسبەجێ هاتبوونە سالۆنەکە. خزمەتکارەکان، مەیتەرەکان، میرزایەکان و مندالەکانیش هاتبوون و هەموویان شەرمەزارو سەرشۆر بە بێدەنگی راوہستابوون.

"بۆ بێدەنگن، عەلیاغای برام کوا؟"

حەسنەخان وهلامی دایەوه:

"نەهاتەوه، لە بەیانی یەوه کەس نەماوه لە دوام نەناردبێ. نایەتەوه. هەرکەسیش چووہ تە لای، تەنانەت جارێکیش زاری هەلنەچرپوہ قسە ی لەگەل بکا."

"لااله الا الله یانی چی. ئەمە چ بەزمیکە خوا یە، ئیستا چ بکەین؟"

لەسەر قەنەفە دانیشت. سەری بەسەر سنگی دا شۆر کردەوهو لە فکەرەوه چوو. ئەمجار سەری هەل بپری و رووی کردە خەلکی مالی که بەپێوه ویستابوون، گوتی: ئێوه برۆن. حەسنە ئەتۆ مەرۆ.

حەسنە خان ھات و لە كنى دانىشت. چەند لە حەزەيەك لە پەناي يەكتر دانىشتن. قەسەيان نەدە كرد.

"ئەتۆ دەلێى حەسنە، ئەمەن لە دواي بچم، گووم كرده لاقە شەلەكەي، خەلكى شار ھەموو شتێك دەزانن، كەس نەماوہ نەزانى چۆنم رازاندەوہو دوايەش چۆنم دەر كرد. ئیستا ئەگەر ھەستم لە دواي بچم ھەموو خەلكى شار پێمان پێناكەن؟".
حەسنە خان بە دەم زەردەخەنەوہ گوتى:

"با پێبکەن، با پێبکەن، ئەوان چ كارەن، ھیندیک سەر وقوون رووت، مەترسی گيان لەگورپى دايە، گالتە نيە، ژيانمان بە موويەكەوہ بەندە، ئیمە خەتەر لە بناگویمانە، ئەو پێپەتەيانە ھيچيان نەبووہ، گویت لى بوو، بیستت كە حەمەدۆك چى بووہ؟".

"وہبەر تيرى قودرەتێ كەوئى ياخوا".

"دەلێن دوازدە سەوزپۆش بە سواری دوازدە ئەسپى بۆرە دین، جەنازەكەي لە پارچە ھاوړیشمیکەوہ دەپێچن و سواری ئەسپى سەوزى دەكەن و لەگەل خۆيانى دەبەن، ھەمووى ئەمانە لە پيش چاوى جەندرمەكان دەكرى، تەنانەت زار ھەلناچپن يەك قەسەش بکەن، وەك كەرۆ لالان رادەمێنن و لە جیى خۆيان نابزوون و تەماشايان دەكەن".
"درۆيەو ئەوہ مەسەلەيەكى دیکەيە".

"دەزانم درۆيە، دەزانم... دەلێن پاشان حەمەدۆكى ھەل دەگرن و دەي بەنە چياي دولدول بۆ لای چل سواری غەيبى. ھەر ئەم رۆژانە لەگەل پياويكى سەوزپۆش كە شمشيرى رووتى بە دەستەوہيە دەر دەكەوئى... دەچیتە خوارى بۆ چوكورواو، چوكورواوای دەگرئى. لە دەولەمەندان دەستينى و دەي دا بە ھەژاران. پاش ئەوہي ئەو دەر كەوت لە چياكانى توورپوس گورگ و مەر پیکەوہ ئاو دەخۆنەوہ. ھەموو كار دەكەن، ھەموو بەقەد يەك پەيدا دەكەن و بەقەد يەك خەرج دەكەن و دەخۆن، كەس چاوى لە مالى كەس نابئى. وەختێك حەمەدۆك دەر كەوت ھيچ كەس چوكوترين ئازار بە كەس ناگەيەنئى و ھيچ كەس بە قەد نووكى دەرزي بەش دلئى كەس نايەشينئى. وەختێك ئەو دەر كەوت، ئينسانەكان نەك ھەر يەكتر، بەلكو تەنانەت ميروولەيەكيش ئازار نادەن. وەختێك ئەو دەر كەوت...".

"بەسە ئیدی، توخوا لى وەبەر، لى وەبەر حەسنە خان، درۆيە، ھەمووى ئەمانە درۆيە... ھەمووى ئەمانە لەبن سەرى مەلادۆرانەوہن گوتمان چاوپراو بکە، بەلام نەك ھیندە، ئەگەر ئەو لە ئیستاوہ حەمەدۆكى بكاتە نەزەر كرده، حيسابى مەمانان تەواوہ. چەتە بەس نەبوو، ئیستا دەبئى لەگەل نەزەر كردهيەك تووش بين. وەبەر تيرى قودرەتێ كەوئى ياخوا. مەلادۆران ئاغا، گوتمان لى دە، نەمان گوت لى دە بكوژە. گوتمان شتێك سازكە بيخە سەر زارو زمانى خەلك ھەتا تۆزێك وەزەمان رێك و پێك دەبئى، ئیستا وەرە تەماشاي كە... ئیمە چيمان گوت و ئەو چىي كرد".
حەسنە خان گوتى:

"راستە، ھەموو ئەمانەي گوتم راستن، دوازدە پياوى سەوزپۆشى بۆرە سواری وەك يەك، ھەروا بزائە لە لووتى يەكتر بەربوونەوہ، ھەمووشيان لە شيوەي حەمەدۆك، حەمەدۆكيش... پیت خۆشە بانگى كورپەكان كە لىيان بپرسە، ئەوان بە چاوى خۆيان ديويانە. خۆ دەستويپۆھەندەكانى خۆمان درۆ ناكەن. بەرى بەيانى بووہ، تاريك و روونى بەيانى، وەختێك كە تازە دنيا رووناك دەبوو، ديويانە... بە چاكى ديويان".
"درۆيە".

"مورپتەزاغا بە قورباننتم، ناكرئى درۆ بئى، با وەك كەو سەرمان لە بەفر رۆنەكەين".

"مەلادۆران ئەفەندى ھەتا ميسرئى چوہ خویندوويەتى، ئەو گوتوويە حەمەدۆك دەر دەكەوئى".

"خوایه هزار تیری قودره تیی وی که وی... ئەتو ئەمەم پی بلی، پی بلی بزانی ئیستا مەسەلە ی عەلی یە شەل چ لئیکەین؟"

"یەکی دیکە ی بە دوا دا بنیرین، حەز دەکە ی چەند کەس پیاوماقوول بنیرین، پیت خۆشە مەلای مزگەوتی بنیرە."

"ئەمن دە ی ناسم، ئە خلاق ی دە زانی نایە تە وە."

ئیستا کە وایە بوخۆت بچوو ناشتی بکە وە."

"چما دە کرئ، ئەمن بە م عومرە وە چۆن بچم لاق ی عەلی یە شەل ی ماچ بکە م، گووم کردە لاق ی ئە و سەگە شەلە."

ئاغا لە حالیک دا دەنگ ی لە ئیسکی چەنەگە ی دینا و دانی لە چیرە وە دە بردن دریزە ی دایە. ئا... خ ئاخ ئاخ. حە یفیک و

هەزار مخابن کە لە عەلی یە شەل بە و لاوە چارە یەکی دیکە م نیە پیاو چ بکا؟

"چما ئە و برای تو نیە، چما براکەتت نە تۆراندو، با گە وەرە تریش بی، دە بی بچیە لای."

"لە بەرم گرانە خانم، لە بەرم گرانە. لە بەرم گرانە بچمە لای ئە و سلە گوو شەلە. بمرم باشترە."

"خو نە کا."

"ئەوانە ی دە م بینن چم پی دە لئین؟ دە کە وە بەر زاری خەلک. چۆنە رابکەین و لیدەین لیرە برۆین؟

خۆمان لە م بە لایە دوور خەینە وە. بچین سالیک هە تا شەری حە مە دۆک لە سەر ولات لادە چی، لە ئە دەنە وە مینین. پیت

چۆنە خانم؟"

"بوخۆت دە زانی."

"ئەدی ئە م کاروبارە، ئە م ئە سپانە، ئە م زەوی و زارە... ئە گەر لیرە نە بم، وەختیک کە هەر کە سە ی دنیا یە ک زەوی

بوخۆ ی پیاو دە کاو ئە م دە شتە بە تالان دە با، تە گبیرم چ دە بی؟ چارە ی دیکە نیە... جگە لە هینانە وە ی عەلی هیچ

چارە یەکی دیکە مان نیە... ئە و پاریزەری گیانی من بوو، چ پیویست بوو تاقیی بکە مە وە، گالته ی وای لە گە ل بکە م، چما

هە موو کە س گالته ی هە ل دە گرئ؟"

بیدەنگ بوو و سەری داخست، ماو یەکی زۆر و ما یە وە. خانمیش لە تە نیشتی وە ک خۆ ی بیدەنگ بوو و لە فکەرە وە

چوو بوو. ئە و باوهری کرد بوو کە حە مە دۆک دە ر دە کە وی و رۆژیک دی و ژنان سووک دە کا. وەختیک کچ بوو لە مائی بابی

زۆری لە م و لە و بیستبوو کە رۆژیک پیاویکی سە و زپۆش دی و پیوهندی راستی و دروستی و چاکە و بە رابەری و برایە تی

لە نیو ئینسانە کان دا بە هیز دە کا، ئیدی کە س بە ناھەق هە قی کە س ناخوا، هە قی بی دە سە لاتان لە دە سە لاتداران

دە ستینئ. لە سیبەری دا هە موو بوونە وەرە کانی دنیا بە ختە وەر دە بن، روخساری خە فە تبار نامینئ، هە موو چیاکان،

دە شتە کان، دی یە کان و شارۆچکە کان و شارە کان پر دە بن لە گول و دنیا دە بی بە گول و گولزارو لە جیھان دا جگە لە

فکری مردن هیچ دلە کو تە یە ک نامینئ. باشە، ئە و کە سە بۆ حە مە دۆک نە بی؟ دیارە ئە و پرسیارە شی لە خۆ ی دە کرد کە

داخوا پیاو کوژیک دە توانئ نە زەر کردە یەکی کە واسە وز بی؟ داخوا قاتلی عە بدی کە خۆ ی بە خوی پینچ ئاوی دە زانی و

زولمی لە خە لکی پینچ ئاوی دە کرد، دە توانئ نە زەر کردە بی؟ یان کوشتنی عە لی سە فابە گ... بە م حال و وە زعە وە

دە توانئ نە زەر کردە بی... بە لئ دە توانئ نە زەر کردە بی. مورته زاغا بە نیوچاوانیکی گرژو ئالۆزە وە پرسئ:

"ئە وە دە لئ ی چی؟"

"ئەتو برۆ لە دوا ی عەلی یە شەل، ئە وە ندە ی بیر لئ مە کە وە، هە رچۆنیک بی دە بی بچی لە دووی."

"راست دە کە ی دە بی بچم. (هە ستایە سەر پی) لیباس و کە وش و کلاوشە بقە فووتیرە کە ی عە لی لە کوین؟"

"هەر که وشه کانی له مالین. چما ئەوانی دیکه بۆخۆت نەت دان بە وهستا شه عباتی مه یتهر؟"

"ئا... ئیستا چ بکهین، که یفمان بزوت و کاری سهیرسه یرمان کردن ها."

"گیانت سلامت، ئەمهش دهروا."

مورته زاغا دوویاتی کرده وه:

"به لای دهروا، ئیستا مه سه له ی جله کان چ لای بکهین؟"

"وهستا شه عبات له و مالله ی خواری کار ده کا، ئیستا که سیک ده نیرم جله کانی لای وه رگری و بیان هیئی. بۆ وهستا

شه عباتیش دوايه هەر له و قوماشه دهستیکی دیکه بکه وه و جووتیک که وشیشی له سه ر بی."

مورته زاغا به خوشحالی یه وه گوتی:

"هەر ئیستا که سیک بنیره."

حه سنه خان یه کیك له نۆکه ره کانی بانگ کرد. به ئارامی موو به موو پیی گوت که چۆن بچیته لای وهستا شه عبات و

جله کانی لای وه رگری. تاویک دواتر جله کان، که وشه سووره کان و کلاوشه بقه فووتیره که له نیو بوخچه یه کی هاوریشم دا له

په نا مورته زاغا دانران.

"چاره یه کی دیکه م نیه، چوون بۆ لای ئەو شه له بی نامووسه به لای منه وه له مردنیش خهراپتره... به لام له وه زیاتر چ

کاریکمان له دهست دی؟ ئەسه که م بۆ بیینه ده ری."

"ئەسپ ئاماده یه. له بهر ده رگا چاوه پروانته."

"زۆر سوپاس خانم."

"ئیشه لالا سه رکه وتوو ده بی."

مام حه سه نه رهش له بهر ده رگای ئاشی به حورمه ته وه پیشوازیی لای کرد، جله وی ئەسه که ی گرت و هەر که مورته زاغا

دابه زی، ئەسه که ی برد له بن چناری به ستیه وه:

"مورته زاغا به خیر بیی بۆ ئاشه که مان، به ره که تت هیئا."

مورته زاغا گوتی: زۆر سوپاس. به لام به هیچ جۆر نه ی توانی هه نگاویک بۆ لای ئاشی هه لینیته وه. ئەو ئاوه ی به شلپ و

هۆر له په ره کانی ده داو ئەو به رده که ده سوورا، هاره یه کی له گوئی گرانیان هه بوو. مام حه سه ن به هیچ جۆر نه ی ده توانی

گوئی له قسه کانی ئاغا بی و ئاغاش پر به گه رووی هاواری ده کرد.

حه سه ن خۆی پی نه گیراو گوتی:

"راوهسته ئاغا، با بچم ئەو ئاشه ی راگرم و بیمه وه."

غاری دا بۆ لای ئاشه که. ئەو هاره سامناکه به له حزه یه که راوهستا. بیدهنگی یه کی قوول ده وروبه ری داگرت. ئەم

بیدهنگی یه مورته زاغای سرک تر کرد. به منجه منج گوتی:

"دهمه ویست بلیم که... خه ریک بووم بلیم که گویا ئەو کوره شیته، عه لیلی برام لیره یه."

به دم قسانه وه هه ولی ده دا پی بکه نی، به لام نه ی ده توانی.

مام حه سه نه رهش:

"ئەو له ژووری یه گیانه که م، ئەو له ژووری یه، زۆر باشه، ئەو هتا هاتوه به هیچ جۆر وه ده ر نه که وتوه."

مورته زاغا گوتی:

"بهسته زمان چون بیته ده ری، ئیمه گوویه کمان خوارد، به لام ئه، گالته که مانی به پراست و هرگرت، دیاره گالته که ی منیش که رانه بو... ئه ری... که رانه".

هرله وی به پیوه راوه ستابوو. به هیچ جور نه ی ده توانی بچیته ژوروی ناشی. حه سه نه پره ش که تاویک له مه و بهر له کاتیك دا هموو گیانی له ئارد دا سپی هل گه رابوو، ده رگای ناشی کرد بووه وه و گوتبووی فه رموو ئاغا و هره ژوروی، هر روا به چاوه پروانی له شیپانه ی ده رگادا راوه ستابوو.
"فه رموو مورته زاغا".

مورته زاغا که دت گوت گوئی له دهنگی نابی، ده کری بلین زیاتر له نیو سه عات هر روا له بهر ده رگا مایه وه. ویستی پی بکه نی به لام نه ی توانی. ویستی قسه بکا، به لام نه ی توانی. هیندیك پرسیماری بی سه ره و به ره ی له حه سه نه پره ش کردو ئه ویش وه لامی دایه وه، به لام مورته زاغا له م گوئی یه وه ی ده هات و له گوئی یه که ی دیکه ی ده چووه ده ری. پاش ئه وه ی نه ختیك ده سه لاتی به سه ر خوی دا په یدا کرد، توانی زه رده خه نه یه که بکا، دیتی وه زعی باشه، دیسان چهند جاری پیکه نینه که ی تاقی کرده وه، نه ی توانی ساکارو ئاسایی پی بکه نی، ده سه بجی به پیکه نینه وه چووه ژوروی ناشی و به ده نگیکی به رز نه راندی:

"کاک عه لی ئه من هاتم، ئه گه ر کیوی تووری نه چیته لای حه زه تی موسا، موسا ده چیته لای کیوی توور. ئیستا ئه وه هاتوومه لات. چونی کاک عه لی یه جوانه که م، حال و وه زعت باشه؟ بزائم پیاو هیچ نه بی به خیراتنیکی ره ق و وشکی ئاغای خوی ناکا؟ پروانه کاک حه سه ن، توخوا ته ماشای که، راسته، هه قی تویه منت نه به خشیوه، هاتووم تکات لی بکه م لی م ببووری. برای خۆشه ویست و به ریژ. هاتووم داوای لی بووردنت لی بکه م، ده مه ویست تاقیت بکه مه وه. بریا کاری وام نه کردایه. بریا زمانم له زارم دا لال بووایه. گوتم ئیستا که قه راره عومریک پیکه وه برا بین با ئه و برا ئازاو به غیره ته تاقی بکه مه وه.

ئوؤؤ. خۆزگه ده توپیم و کاری وام نه ده کرد. ئوؤؤ، براله ئه توش پیاو یکی زور روح زل بووی، گالته که ی منت به پراست و هرگرت؟ وه ختیك جله کانت داکه ندن و فرییت دان بو لای من نازانی چم به سه ر هات، نازانی حال م چ بوو، براله قه ت چاوه پروانی ئه وه م له تو نه بوو، له لای منداله کان و له لای ژنه کانم نازانی که وتمه چ حالیکه وه، بوومه به ردی سه ر سه هول، خه نجه رت لی دابام خوینم لی نه ده هات. نازانی چهند تیك چووم، نازانی... هه موو خه لکی بازارو شاروچکه خه به ردار بوون چت له گه ل من کرد، هه مووان زگیان پی م سووتا، گوتیان مورته زاغا برایه کی بوخوی په یدا کرد بوو، به لام له سه ر هیچ و خوړایی له کیس خوی داو دیسان له م جیهانه دا به تاقی ته نیاو بی که س و بی ده ر مایه وه".

وه ختیك چاوی به و بوخچه هاوریشمه شینه که وت که جله کانی تیدابوون، جله کانی وه بیر هاتنه وه و به توندی فه رمانی دا:

"ههسته ئه و جلانه داکه نه و ئه مانه له بهرکه بچینه وه مالی. ئه سپه که ت له بهر ده رگا چاوه ریته".

پاشان ته ماشای پشته وه ی خوی کرد. حه سه نه پره ش له بهر ده رگا چاوه پروان بوو:

"ئه و جلانه ئه تو بو کاکمت کریون؟"

"ئه من کریومن ئاغا، چ بکه ین وه ختیك هاته ناشی رووت و قووت بوو".

"کاریکی زور چاکت کردوه. به دلّه وه مه منوونی ئه و میوانداری یه م که له براکه مت کردوه و ئه و په ری ریژیشم عه رزی

خزمهتت ده که م".

"زۆر سوپاس ئاغا، ئەمنیش ھەزار جار ریزت عەرز دەکەم. دەستی مەبارەکت ماچ دەکەم."

"پارەئەو جالانە چەند بوو؟"

"ھیچ ئاغا، شتیک نەبوو."

"چۆن ھیچ؟ ئەتۆ پیاویکی ھەژاری، مانای نیه... ئەتۆ ئەو ھەموو ریزو حورمەتەت لە برای لە گیان خۆشەویست ترم گرتوھ. لە حالیک دا پەنجا لیرەیی پەکی بۆ رادەداشت گوتی - بگرە بگرە، ئەمە ی وەرگرە."

"دەغیل ئاغا، ئەمە یە کجار زۆرە، یە کجار زۆرە... ئەمن بە سالیك ئەو پارە یە پەیدا ناکەم. دەستم بە داوینت ئاغا، تۆکەرتم و بە قوربانەت دەبم. ئەمن ئەو ھەموو پارە یە م بۆ چیە؟"

"منداڵت ھەن، وەری گرە لە گیرفانتی خە."

راویژنی دەنگی زبیرو فەرماندەرانە بوو. حەسەنەرەش نەیتوانی لە فەرمانی دەرچی. بە دەستیك کە دەلەرزى کيسە یەکی چووکە لە دەستچنی لە گیرفانی دەرینا، پەنجا لیرەیی پەکی چوارقەد کردو لە کيسە کە ی ئاخنی.

"کاکە ھەستە، ھەستە ئەو جالانە دا کەنەو جەکانی خۆت لە بەر کەوھ."

عەلی سەری داخستبوو، دەت گوت پەیکەری بەردە. بەرامبەر بە قسەکانی مورپتەزاغا چووکترین دژکردووە ی لە خۆی نیشان نەدەدا.

مورپتەزاغا چاوی برپە حەسەنەرەش و ماوہیەکی زۆر تییەوہ پروانی. دەت گوت دەیەوی داوای کۆمەگی لیبکا، بەلام پەژیوان بووہوہ.

"مام حەسەن، پیاوی پاک و چاک و دلپاک، ئەتۆ چەند لە حەزە یە ک لە دەری بە، لە بارە ی تۆوہ قسە لە گەل مەلادۆران ئەفەندی دەکەم کە ئەم سال ئیجارە ی ئاشە کەت لئوہرنە گری. باشە؟"

"زۆر سوپاس ئاغا."

"ئەم ئاشە ئی مەلادۆران ئەفەندی یە، وەنا؟"

"بەلئ ئاغا."

مورپتەزا بە سەر ئاماژە ی کرد کە دەرگا پیوہ دەو برۆ. وەختیک ئاشەوان وەدەرکەوت مورپتەزاغا گوتی:

"دوور مەکەوہوہ، لە جی یە ک بە ئەگەر بانگم کردی گویت لیبی."

"باشە ئاغا."

"بروانە کاک عەلی، دەزانم، زۆرم ناپەرەت کردووی و ئەو دلە میہرەبانە لە پەلکی گول ناسکترو جوانتر لە ھاویشم و سووکتەر لە تیشکەتم شکاندوہ، دەزانم دلئ بنیادەم وە ک شووشە وایە، ئەگەر شکا وە ک خۆی لئنا یە تەوہ، دەزانم وە ک خۆی لئنا یە تەوہ. بەلام دلئ وە ک شووشە ناسکی برایان وا لە گەل یە کتر گەرمە کە لە بەر سۆزی برایەتی ھەرچە نەدیش بشکی و وردوخاش بی، دیسان وە ک خۆی لئدیتەوہ. دەتوانی ھەموو بە یانان وە ک لە یلووپە ریکی تەرو تازە سەرلەنوئ بپشکویتەوہ. ئەدی... برالە گیان..."

چوو راست رووبەرووی عەلی راوہستا، داھاتەوہو لە خواری پرتی ھەل پروانی. چتە برالە، بۆ وا دەکە ی؟ تکا دەکەم شتیک بلئ. ھەزار جار تکا دەکەم، لە بەرت دە پاریمەوہ. کورم کوشتووی و خۆم لە مالئ ھاویشتووی. برالە، عەلی. بەری پیانەت ماچ دەکەم، شتیکم پی بلئ. ئەمن بالندە یەکی چووکە لە م پەنام بۆ چلە درکیک بردوہ. ئەو چلە درکە ئەتۆی. دلە مەشکینەو وەرەوہ سەر مال و گوزەرانی خۆت... عەلی کەس لەوہ زیاتر لە بەر کەس دە پاریتەوہ؟"

چهند وشه که‌ی دواپه‌ی زور به قینه‌وه به دم دا هاتن، به‌ره به‌ره‌ش توورپه‌تر ده‌بوو، دست و لاقیشی ورده ورده خه‌ریک بوون ده‌له‌رزین. به دهنګیک که دت گوت گه‌رووی له‌به‌ریه‌ک هل‌دړیوه نه‌پاندی: قسه بکه‌ علی، قسه بکه، به نیاز نی قسه بکه‌ی، شتیګ بلّی؟ هه‌تیوه لاهه‌زه‌بی بی‌دینه شه‌له، خوانه‌ناسی بی‌ئیمان. بنیاده‌می ناچار ناکه‌ن بو رووحیشی نه‌وه‌نده وه‌پارّی".

له‌نیو ناشه‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو، لاقی به‌ عه‌رزی دا ده‌دان، بای ده‌لیوان کردبوو و سه‌ری به‌م لاو لادا ده‌گیرا. دیسان پر به‌ گه‌رووی ده‌ستی کرد به‌ دادو هاور: سه‌گبابی شه‌لی گه‌وواد، به‌ دوو شوین گپران خوت به‌ گوویه‌ک ده‌زانی؟ هه‌تیوه به‌رازه، گونه‌به‌راز. شه‌لی گروّی. هه‌تیوه نه‌توش ناوی خوت ناوه ئینسان؟

هه‌رچی جنیوی ده‌ی‌زانی به‌ دوا‌ی یه‌ک دا ریزی کردن، جنیوه‌کان ته‌واوبوونیان نه‌بوو، شه‌له‌ش هه‌روا وه‌ک به‌رد له‌ جیی خوی ره‌ق ببوو. ته‌نانه‌ت هه‌ناسه‌شی هل‌نه‌ده‌کیشاو چووکت‌ترین جوولانی نه‌بوو، ته‌نانه‌ت چاویشی نه‌ده‌ترووکاندن. مورته‌زاغا که‌ تی‌گه‌یشتبوو که‌می‌ک پی‌ لی‌ هه‌لیناوه، دهنگی نزم کرده‌وه. هیدی بووه‌وهو دیسان به‌ راویژیک‌ی نه‌رم و نیانی وه‌ک مه‌خمر ده‌ستی به‌ قسه کرده‌وه:

"بروانه کاک‌ علی، برای خوت مورته‌زاغا یه‌ک دوو قسه‌ی پی‌ گوتی، ئیدی مه‌م کوژه، نه‌گه‌ر پی‌ت خوش نیه‌ بییه‌وه مال‌که‌ت باشه‌ مه‌یه‌وه. ئاوا له‌من زویر مه‌به، چته ئاخر، دلّی ناسک و مندالانه‌ی من، دلّی برای گیانی به‌ گیانی‌ عه‌لی‌یه‌شه‌ل پر له‌ خوین مه‌که، یانی خه‌ریکی وا بکه‌ی دلّم خوین بگریه، خه‌ریکی هه‌لا به‌ه‌لای ده‌که‌ی. عه‌لی قسه‌یه‌ک له‌گه‌ل برای خوت بکه، عه‌لی‌یی، عه‌لی‌یی، هیچ مه‌که ته‌نیا یه‌ک قسه‌م له‌گه‌ل بکه".

چوو له‌ی، دیسان داهاته‌وهو له‌ روخساریه‌وه راماو نه‌مجار به‌ خوشحالی‌یه‌وه پشتی هه‌لینایه‌وه:

"روخسارت نه‌ختیک نه‌رم بووه، نه‌و روخساره وه‌ک گولّ جوانه‌ت نه‌رم بووه، مورته‌زا به‌ قوربانی نه‌و روخساری وه‌ک گولت بی، مورته‌زا به‌ حه‌یرانت بی. نه‌رم بووی، که‌واپه ده‌ته‌وی قسه بکه‌ی، ها؟ چاوه‌رپی ده‌بم، نه‌ختیک سه‌بر بکه‌م... ره‌بی به‌ قوربانت بم خواجه روژی وا باشت هه‌بوون و نه‌م ده‌زانی، کاک‌ علی ده‌یه‌وی قسه بکا، خواجه شوکور، خواجه سه‌د هه‌زار جار شوکور، شوکور بو تو عه‌لیت بو وه‌قسه هینام...".

مورته‌زاغا له‌نیوان ده‌رگای ناشی و به‌ردناشه‌کان دا ده‌ستی کرد به‌ راویچکه: چاوه‌روانم، ته‌نیا یه‌ک قسه بکه، هیچی دیکه‌م لی‌ت ناوی، هه‌ر نه‌وه‌نده.

چوو له‌سه‌ر به‌ردناشه‌ کونیک که له‌ سووچیک فری درابوو دانیشته. شه‌لالی ئاره‌ق چاوی ده‌ عه‌لی‌یه‌وه بریبوون. خه‌ریک بوو رقی هل‌ده‌ستا. شتیکی خری به‌قه‌د چنګیک ده‌هات به‌ری گه‌رووی ده‌گرت، ده‌یه‌ویست خوی به‌ علی دا بداو گه‌رووی ری‌ک گوشی، به‌لام پاش کیشه‌کیشیک‌ی نیو هه‌ناوی به‌سه‌ر نه‌م ویسته‌ی دا زال ده‌بوو.

له‌ کاتیک دا هه‌ناسه‌ی هل‌ده‌کیشا هه‌ستایه سه‌ری: ناته‌وی قسه‌م له‌گه‌ل بکه‌ی، ها؟ نه‌من ئیدی کاریکم له‌ دست نایه، علی. چاو له‌ من که... راویژی دهنگی به‌ ته‌واوی نه‌رم ببوو، بوخوشی گوی بو دهنگی خوی راداشت. دهنگی گه‌رم و دلگرو له‌ کانگای دل‌وه بوو، پیاو حه‌زی پی‌ده‌کرد: بروانه‌ علی، کورم، برام، نووری هه‌ردوو چاوم، گلینه‌ی چاوم، خه‌ریکم قسه‌ت له‌گه‌ل ده‌که‌م، یازده مندالت هه‌ن، تاقه ژنیکیشت هه‌یه، چما ده‌کری؟ نه‌تو هیشتا جحیلی، ده‌توانی دوو ژنی دیکه بی‌نی، دوو ژنی وه‌ک چه‌پکه‌گول، هه‌ر له‌ ئیستاوه زه‌وی‌یه‌کی سه‌ت هه‌کتاریت ده‌ده‌می. نه‌گه‌ر سه‌به‌ینی قه‌باله‌که‌یم نه‌دایه‌ی، خه‌یانه‌تم به‌ دایکی خوم کردبی، ئیدی سویند له‌وه گه‌وره‌تر ده‌بی؟ بروانه‌ علی، بروانه‌ کورم، بروانه‌ نیوی چاوم، نه‌گه‌ر ویستت خانوویه‌کیشت بو ده‌کرم، بو‌ت ده‌کرم چیه؟ کرم و ته‌واو بوو. خانووه دوو نه‌ومی‌یه‌که‌ی

مرادی موهاجیر. گویا دهیهوئی به سه دو سی لیره بی فرۆشی. ئه ویشم بۆ کړی، وهك شیرى دایكى خۆت چه لالت بى، سبهینى قه باله ی ویشته دیته دست. بروانه عه لی، کورم ئه گهر قه بالهت به دهسته وه بى هیچ كهس ناتوانى نه خانوت لى بستینى، نه مه زرا. برۆ ئه سپه كهت له بهر ده رگا چاوه پروانته، له مالیش فیلینتایه كى تازه كارخانه چاوه پیتته، راست وهك كچی نه سماو. باشه ده لئی چی؟ مواجی مانگانهت بۆ ده برمه وه، ده مانچه ده سك سه ده فه كه ی خۆم و سه عاته زنجیرزیره كه م كه عیسمهت پاشا به دیاریی داومی ده دم به تو".

شانى گرت، به سپایی رای تلله كاندو لاواندیه وه و گوتی: یاللا برام ههسته بچینه وه مالى، زۆر درهنگ بووه، هیچ ده زانى خانم چه ندی خۆش ده وئی ته نانهت له برایه كیش زیاتر، ههتا ئیستا ئه وهنده چاوه پروانى ئیمه بووه چاوی خیل بوون، چت گوت عه لی؟ نایه وه؟

ماندوو ببوو، چوو له سه ر به ردیک كه له قوژینی ئاشه كه بوو دانیشته، وهك كووړه ی ئاسنگه ران ده هه ندمی، په ربه سلیركه به میچی تو زوی و به داوه جالجالو كه ته نراوی ئاشه كه وه هیلانه یه كى گه و ره یان دروست كړد بوو، جووچكه په ربه سلیركه له نیو هیلانه كه دا زاری زهردو گوشادو كه فاوی خویان داپچرپیوو، هه لالو هه نگامه یه كیان وه پری خستبوو، مه پرسه.

مورته زاغا دیسان ههستا، دهستی بۆ چه وا بلند كړدو له حالیک دا به قامك هیلانه كه ی نیشان ده دا، به پیکه نینه وه گوتی: كاك عه لی بروانه ئه مانه، جووچيله كان ده میان كړدوه ته وه چاوه پین دایك و بابیان دانیان بۆ بینن. ئه و یازده جووچيله یه ی تۆش، ئه و جگه رگوشانهت، بى پشت و په ناو برسی و تینوو چاویان له ریگایه، بۆچی ناته وئی نه جاتیان بده ی؟ پاشان دهنگی هه لئنا: ئیستا ئه من، برای گیانی به گیانیت ده سمت بۆ لا دریز ده كه م، ئه م دهسته مه گیره وه. ئه و دهسته ی دریزی كړد بوو له چه وا له په نای لووتی عه لی سه رگه ردان ما. دهست چاوه پری ماو ئه مجار به سپایی دهستی كړد به له رزین. كه وایه ئه م دهسته ده گیره وه؟ باشه برام زۆر چاكه.

پاشان دووباره دهنگی نه وی كړد وه و گه رم و دوستانه گوتی: باشه براله، هه رچوونیک پیت خۆشه. دهستی هینایه وه خوارو له ئاشی وه دهر كهوت.

عه لی زۆر تامه زرو بوو، ئه م پیاوه ئه مجار هه موو به لینه كانی به جی ده گه یاند، به لام به هیچ جوړ نه ی توانی جاریكى دیکه چاو له چاوی بكات و قسه ی له گه ل بكا، به بیركه وتنه وه ی منداله كانی كه له كیوپاره ی به په شیو حالى مابوونه وه ئاگر له دللى به ربوو. منداله كانی ده یان توانی له چوكووراوا بچنه قوتابخانه، له وه رگیره كی مالا ن و شوانی و بیگار نه جاتیان بى... هینده ی نه مابوو هه ستی دهست بكاته ملی مورته زاغا و بللی مورته زاغا ئه تو برای هه قی منی، ئه من ده زانم ئه تو ده ته ویست تا قیم بكه یه وه. هه وللى دا، زۆری بۆخوی هینا، به لام نه ی توانی ئه و كاره بكا، دللى رازی نه بوو و نه ی توانی. ئیستا به رویشتنی مورته زاغا ئه و گه و ره ترین ده رفه تی هه موو ته مه نی خوی له دهست ده رچوو بوو.

له حالیک دا عه لی له ژووری ئاشی ئاوا له گه ل خوی كه وتبووه مل ملانى، مورته زاغا كه دهستی چه سه نه ره شی گرتبوو هاته وه ژووری. دهنگیک كه ده ی گرماندو خۆش حالانه بوو گوتی:

"چه سه نه ره ش ئامۆزگاریی بكه. ئه تو م كرده شاهیدی ئه و سوینده كه ده مه وئی له حوزووری خوادا بى خۆم. هه رچی ئیستا ده یلیم دهست به قورئان دا ده دم و به ناوی گه و ره ی خوا سویند ده خۆم كه هه موو ئه وانیه ی ده یانلیم ده ره هه قی عه لی یه شه لی برام به جی یان بگه یه نم".

پاش ئه وه ی یه ك به یه ك ناوی ته واوی ئه و شتانه ی برد كه ده یه ویست بیان دا به عه لی، له چه سه نه ره شه ی پرسى:

"هه موو ئه وانه ی ناوم بردن له بیرت ده مینن؟"

"به لئ ئاغا له بیرم ده مینن."

مورته زاغا هاته وه لای عه لی، دهستی له سهر پشتی داناو به راویژیکی گریانوی گوتی:

"قسه بکه عه لی، ههسته بچینه وه مائی."

هه ژانی له شی عه لیبی له بن دستی دا ههست پی ده کردو پاشان له رزینی پشتی ویشی بو ده رکه وت:

"یاللا عه لی، ههسنه خان ئه وهنده ی چاو له ری کرد چاوی خیل بوون."

له سهر قسه کانی رویشت، پاراپه وه، تووره بوو، جنیوی دان، نه راندی، هاواری کرد، نالاندی، نه رمی و له سهره خویی

نیشان دا. راویژی دهنگی وه ک ئاوی زولالی لی هات، به لام عه لی ببوو به ردو ده می هه ل نه ده پچری.

مورته زاغا به دیتنی په ره سلیرکه یه که وه ک بریسکه خوی به ژووری دا کردبوو بیده نگ بوو. بالنده که هاتبوو له

دهوری هیلانکه ی ده سووراو جووچکه په ره سلیرکه کان ده میان هه تا بنانگوییان دا پچریبوو و به هات و هاوار چاوه پری

ئو خواردنه بوون که ده بوو دایکیان بیان داتی.

ئاغا هاته کن عه لی، به دهسته گه وره کانی سه ریبی گرت و به زوری بلندی کردو گوتی:

"ئو بالنده یه ی ببینه. بی ببینه... ته ماشای که... بزانه چهند به خوشحالی دانی بو جووچکه کانی هیناوه و ده میان

داتی، ته ماشاکه. ئو وه یوانیکه و ئه توش ئینسانیک. باش پروانه."

نیوچاوانی عه لی تاریک بوو، عه لی ئاره قی کردبوو و چاوه کانیشی ته ر بوون.

"یاللا مام هه سه ن با ئیمه برۆین، با ئو ته ماشا ئه و بالنده یه بکا، شه رمی له ئینسان بوونی خوی بیته وه، شه رمی

بیته وه و ئه قلی بیته وه جیی خوی، ئه من تاویکی دیکه دیمه وه."

عه لی هه ولی دا به دوا ی دا غاردا به لام نه ی توانی ههستی، ویستی قسه بکا، به لام زمانی له زاری دا به ستر، دت گوت

زمانی ئاوساوه. هه ره له وکاته دا نه ی ده توانی چاو له و بالنده یه که ده هات و ده چوو و هیندی شتی له زاری جووچکه کانی

داویشت، وه رگی ری. وه ختی ک مورته زاغا هاته وه، ئه وی چۆن به جی هیشتبوو، هه ره وای دیته وه، دیتی که سه ری هه لئناوه و

ته ماشای بالنده که ده کا که خه ریکه زگی جووچکه کانی تیر ده کا.

"عه لی. ناته وی قسه بکه ی؟"

سه ری عه لی دووباره دا که وته وه.

"باشه عه لی، ئه ی شه لی شه لان ناته وی قسه بکه ی... باشه... شه رته به لایه کت به سه ر بیئم ئاسمان بوت بگری."

فه رمانده ری جه ندرمه ی ئه ده نه کی یه؟ دۆستی گیانی به گیانی من دۆستی راست و ساغی من. ده بی په ندیکت به سه ر

بیئم بوخۆت که یفی پی بکه ی. عه لی یه شه ل باش باشت گوی له من بی، مه لافه رهادو یوبازنۆغلی تاوانبار بوون؟ ئه ی

بوچی له به ندیخانه دا که وتوون؟ پیاوویکی خواناسی وه ک مه لافه رهاد ده کری پیایوی کوشتی؟ به سه ته زمانه بوچی

ده یه ویست پیایوی بکوژی؟ پیاوکوژی بو بکا، چ حکمه تیکی تیدا به سه ته بوو؟ به لام ئه وه له ژووری به ندیخانه دا خه وتوه،

له وانیه له داریشی بدن، ده زانی بوچی تووشی ئه م رۆژه یان کرد؟ چونکه خه به رمان زانی که پشتیوانی له حه مه دۆک

ده کا. پاشان ئه و کابرایه که، که س نازانی چ که سه و چ کاره یه. جاسوسه؟ بۆلشه ویکه؟ که سیش نازانی له کوئی را هاته وه.

ده بی هه تا بگری زووتر زاتی چه په لی له نیو بگری. یان یوبازنۆغلی، بو له به ندیخانه دا که وتوه؟ له سه ر گووکاری یه که،

به سه ته زمانه له سه ر ئه سپی عه لی سه فابه گ که حه مه دۆک سواری ده بی له به ندیخانه دا خه وتوه، هه ره بۆیه ش بوو به مایه ی

مه‌رگی عه‌لی سه‌فابه‌گ، مایه‌ی مه‌رگی هه‌موومان و مایه‌ی به‌دناوی شارۆچکه‌که‌مان له‌ تورکیه‌یه‌ك به‌و گه‌وره‌یی‌یه‌دا. له‌سه‌ر ئه‌و ئه‌سه‌په‌ی داویه‌ به‌حه‌مه‌دۆك له‌ نیوه‌پراستی مه‌یدانی دا له‌داری ده‌ده‌ن. برای گیانی به‌ گیانیم سه‌ره‌ه‌نگ پیشنیاری کاری پێ‌کردووی. گویا ده‌بی به‌ فه‌رمانبه‌ریکی پایه‌به‌رزی ده‌وله‌ت و ئیمه‌ ئا‌غاو به‌گه‌كان شه‌بقه‌ به‌ ده‌ست به‌ سه‌لام و كه‌لامه‌وه‌ دیننه‌ خزمه‌ت. سه‌ره‌ه‌نگ به‌ منی گوت: ئیستا كه‌ براكه‌ت عه‌لی‌یه‌شه‌ل ئه‌فه‌ندی هونه‌رمه‌ندیکی وایه‌، گه‌وره‌ترین شوین هه‌لگری سه‌ر ئه‌م جیهانه‌یه‌، شوینی میرووله‌ی سه‌ر زه‌وی و ته‌یری هه‌واو شوینی جالجالووكه‌ له‌سه‌ر داوه‌كه‌ی هه‌ل‌ده‌گری و ده‌ی‌بینیته‌وه‌، ئیمه‌ش کاری پێ‌ ده‌سپیرین و هه‌تا ماوه‌ مواجبی ده‌ده‌ینی، ئه‌ویش نه‌ك مواجبی سه‌رجووچه‌یه‌کی رووت، به‌لكوو مواجبی یاوه‌ریکی ده‌ده‌ینی. وه‌ختیك خۆشت مردی منداله‌كانت ئه‌و مواجبه‌ وه‌رده‌گرن، بۆ ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ش ده‌ست به‌ قورئانی دا ده‌ده‌م و سویندت بۆ ده‌خۆم. ئه‌تۆ به‌ ره‌سمی ده‌بیه‌ شوینگی‌ری حكومه‌ت و مواجب وه‌رده‌گری. سه‌ره‌ه‌نگ گوتی له‌ سایه‌ی برا شوینگی‌ره‌كه‌ته‌وه‌ نه‌ چه‌ته‌ له‌و چیاو به‌نده‌نانه‌ ده‌می‌نی و نه‌ دزو یاغی... شوینی هه‌مووان هه‌ل‌ده‌گری و ده‌یان دۆزیته‌وه‌، ده‌سه‌بجی جیگا‌كه‌یان به‌ ئیمه‌ ده‌لی و ئیمه‌ش...".

ئه‌مجار هات ده‌ستی له‌سه‌ر شانی عه‌لی داناو گوتی:

"هه‌سته، هه‌سته برۆین برا چاوپه‌شه‌كه‌م، هه‌سته باب و باپیرانمان گوتوویانه‌ هیچ به‌نده‌یه‌ك نیه‌ گوناهاكار نه‌بی، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئیمه‌ هه‌له‌یه‌كه‌مان كردوه‌ ئیدی من و خۆت و منداله‌كانت له‌نیو مه‌به‌. برۆانه، ئه‌و په‌ره‌سلیركه‌یه‌ت خۆ دی... ئه‌و حه‌یوانه‌ چووكه‌له‌یه‌ ببینن، ئه‌و په‌ره‌سلیركه‌یه‌ كه‌ به‌ قه‌د قامکیکی تۆیه‌، ئه‌وی بکه‌ینه‌ سه‌رمه‌شق و شه‌رم له‌ خۆمان بکه‌ین. بزانه‌ په‌ره‌سلیركه‌یه‌ك، په‌ره‌سلیركه‌یه‌ك. به‌وه‌موو گچکه‌یی‌یه‌ی خۆیه‌وه‌ چۆنی ئاگا له‌ جووچکه‌کانیه‌تی...".

پاشان خۆشحال بوو. زه‌رده‌ی هاتی:

ئه‌تۆ په‌ره‌سلیركه‌كانت له‌ وه‌ختی فرین دا دی؟ چما ده‌کری نه‌ت دیین، له‌و ئاسمانه‌دا نه‌وی ده‌بن، به‌رز ده‌بنه‌وه‌، وه‌ك بریسه‌كه‌ بال ده‌گرن، وه‌ك تیر به‌ره‌وژوور ده‌چن، ئه‌مانه‌ به‌و ئاكارانه‌یان چ ده‌که‌ن؟ ئه‌تۆ بلی چ ده‌که‌ن؟ ئه‌تۆ له‌ هه‌موو که‌س باشت‌ر ده‌زانی، ئه‌تۆ بلی".

ئه‌مجار که‌میک کشایه‌وه‌و چاوه‌روانی وه‌لامی وی مایه‌وه‌. به‌وه‌هیوايه‌ به‌لكوو یه‌ك قسه‌ له‌ زاری ئه‌و پیاوه‌ نزم و که‌لله‌شق و ناحالی‌یه‌ ده‌ریجی.

"بلی بلی، بلی داخوا چ ده‌که‌ن؟".

وه‌ختیك دیتی عه‌لی‌یه‌شه‌ل به‌و یاری‌یه‌ش هه‌ل‌نه‌خه‌له‌تا، ده‌ستی کرد به‌ هاوار کردن:

"ده‌بلی ئیدی، شه‌لی ناحالی، ریامه‌ لاقه‌ شه‌له‌که‌ت، بلی ئه‌وان چ ده‌که‌ن. می‌شوله‌ خر ناکه‌نه‌وه‌ بۆ جووچکه‌کانیان به‌رن؟ ده‌بلی گووم کرده‌ ئه‌و لاقه‌ شه‌له‌ت، می‌شه‌ شه‌له‌... هه‌تیو چما ئه‌تۆ کیی؟ چما ئافه‌ریده‌یه‌کی له‌ می‌شوله‌ بێ‌نرختر نی؟".

چوو بۆ لای ده‌رگا، ده‌یه‌ویست ده‌رگا بکاته‌وه‌، په‌ژیوان بووه‌وه‌و به‌ره‌ودوا گه‌رایه‌وه‌:

گوئی بگره‌، ده‌مه‌وی ئاخ‌ر قسه‌م بکه‌م بیانوت لێ‌بیرم، چاکت گوئی له‌ قسه‌م بێ، خه‌تای من نیه‌، هه‌ر ئه‌م رۆژانه‌ له‌به‌ر ده‌رکی ئه‌م ئاشه‌یه‌کیك ده‌کوژری، ئه‌ویش له‌ حالیک دا گولله‌یه‌ك له‌ نیوه‌پراستی چاوی دراوه‌، دیاره‌ پاش ئه‌وه‌ی ئه‌شکه‌نجه‌یان کردو پیستیان له‌به‌ر دارنی له‌ جه‌والیکی داوین و فری ده‌ده‌نه‌ پاش ئاشی. سزای ئه‌و جووره‌ پیاوکوشتنه‌ ئیعدامه‌. پاشان پینچ که‌س دین شایه‌تی ده‌ده‌ن که‌ به‌م دوو چاوانه‌م دیومه‌ عه‌لی‌یه‌شه‌ل ئه‌و پیاوه‌ی کوشته‌وه‌، یه‌کیك له‌و

شایه تانهش که سیک دهبی که چاکهت له گهل ده کاو ماوه یه که لیره به خیت ده کا، به لئی حه سه نه رهش، نه گهر نایه وی شایه تی بدار، با نه ی دار، خاوه نی نه م ئاشه، ده زانی کئی یه؟ مه لادوان نه فه ندی، ئیستا تی گه یشتی؟ ئیستا له م دووانه یه کیکیان هه ل بژی ره، یان په تی سیداره یان فه رمان به رایه تی ده ولت... یان خاوه نی مه زرایه ک یه کیان هه ل بژی ره...".

پاشان هه تا تین له گه رووی دابوو نه راندی:

"نه من ده روم، بوخوت حیسابی خوت بکه، پیئت وا نه بی ده توانی له ده ستم ده رچی - پیکه نینیکی کردو له سه ری رویشت - ناتوانی بچیه چیاو به نده نان حه مه دوک له وی یه، له ده شتیش نه من هه م... نه من ئیستا ده روم، وادیاره ناتو وی بییه وه مالئ ها؟ - ددانی له چیره وه بردن و به راویژیکی وه ک تف هاویشتن گوتی - نیشانته ده ده م".

ده رکه ی نه وه نده توند پیک دا دا که ئاشه که له رزیه وه، عه لییشی له رزانه وه. که میک دواتر له حالیک دا به سپایی ده رگای ده کرده وه گه رایه وه: بروانه عه لی، بروانه براله، شتیکم بیر که وته وه، ئیستا باشت گوی لئی، له مه ودوا ئیدی به تو نالین عه لی یه شهل، نه گهر پیشت بلین زار راهاتنه، به لئی له مه ودوا نه تو ناشه لی به لئی... ده لئی چون؟ ده لیم گویا له بیترین پیته ختی نه لمان لاقی دروست ده که ن ته وا وه لاقی راستی له گوشت و ئیسقان. نه من یه کیک له و لاقانهت بو له برا نه لمانی یه کانمان ده کریم، چما نه لمانی برای ئیمه نین؟ بوت ده کریم نه گهر میلیونیکیشی تی بچی، ده لیم بوت بینن و بوخوم پیوه ندی ده که م. نه گهر بلین: نا، نابی، لاقه که ده بی خومان له نه لمان پیوه ندی بکه نین، ده چینه پیته ختی نه لمان و لاقه تازه کهت له وی پیوه ند ده که نین".

مورته زاغا زور له و که شفه تازه یه ی دلنیا بوو. نه گهر که سیک نه و پیشنیاره ش رت بکاته وه، ئیدی بنیاده می له و نزمتر په یدا نابی.

"به لئی له مه ودوا به لاقه تازه کهت له سه ر به ردان، له سه ر شاخان، له سه ر داران و لوتکه ی کیوان وه ک که و غارغارین ده که ی، به لئی غارغارین ده که ی و هه رچی شوینه هه لی ده گری. نا براله؟ بروانه په ره سلیرکه که دووباره هاته وه. بروانه. کاک عه لی بروانه. بزانه جووچکه کان چونیان ده م کرده ته وه، بروانه سه ری منیان له ده مه وه ده چی، مله زه رده که یان چون دریژ کرده؟ بروانه بستیکیان دریژ کرده. که می ماوه سه گبابانه ملیان هه ل که ندری...".

عه لی له سه ر قسه که ی وی سه ری بو لای هیلانه په ره سلیرکه که و هرسووران بوو و به پیکه نینه وه ده ی روانیه نه و جووچکانه که هه للاو هه نگامه یان وه ری خستبوو و دایکه که یان که له حه وا به ده وریان دا ده خولایه وه.

"عه لی قسه بکه".

"کورپه ده ت ده م پیستت له به ر دارنن ناپیاو، کورپه ده ت ده م دارت له قوونی بپرن. پیئت وایه ناتوانم نه مه ت له گهل بکه م؟ به لئی؟ ریامه نه و لاقه شه له ت. کورپه ئیمه پیمان ده لین پاله وانی سه رکه وتنی شه ری سه ربه خویی... به عه لی یه شه لیک ناویرین، گووم کرده لاقه شه له که ی؟".

ئیدی که فی هه لخراندبوو، ئاگای له خوی نه مابوو هه رچی به زاری دا هاتبایه ده ی گوت. له نیو ئاشی دا رووبه رووی عه لی هه لداو پیدای ده کردو یه ک بین جنیوی ده دان، نه و جنیودانه چه ندی کیشا؟ که س نه ی زانی، نه عه لی، نه حه سه نه ره ش و نه مورته زاغا خوی. له و ماوه یه دا نه و که سانه ی ده هاتنه ئاشی که گوی یان له هه للاو هه نگامه و قاوه قاو ده بوو، ده چوونه قوژینیکی باغه که ی ده وروبه ری ئاشی. سه ره نجام مورته زاغا له حالیک دا ده ی گوت:

"گووم کرده ده مت شه لی گه وواد، تو و ئینسانه تی یان نه گوتوه، نه تو سزاواری زولم و ناهه قی و مه رگی،" وه ک گولله له ده رگای ئاشی ده رپه ری و چوو بو لای نه سپه که ی. حه سه نه ره شی ئاشه وان ده سبه جی غاری داو جله وی نه سپه که ی

گرت و رکیزی بۆ داگرت. مورته زاغا که خوی هاویشتبووہ سہر ئہ سپہ کہی، بہ روخساریکہ وہ کہ له رقان رہش داگیرسابوو کہ میک داہاتہ وہو بہ سپایی گوتی:

"پیی بلی... بہ راستی له و کہلله شہقی و گہوجی بہی زور توورہ ببووم، ہہ قمہ، چما برای نیم؟ ہہر دہ بوو لپی توورہ ہم پیی بلی والی کاری دہ داتی، دہی کاتہ سہر دہ ستہی شوینگیرہ کان و مواجی بۆ دہ بریتہ وہ، بۆ خوشم لاقیکی تازہ له لاقہ شہلہ کہی پیوہند دہ کہم، لاقہ کہی له پیش داش چاکتر دہ بیتہ وہ.

حہ سہ نہرہش ئہ گہر عہلیی برامم بۆ ناشت کہیہ وہو بی نیریہ وہ مالہ کہم، ئہم ناشت بۆ دہ کرم و دہت دہ می. پاشان ئہتو پارہ کہیم بہ قیست وی بدہ وہ. ئہمن پیاو یکم سہرم بجی قہ ولم ناچی. ئہمن ئہ مشہو له مالی چاوہ روانی دہ ہم."

پاشان پەرہ سلیر کہ کہی کہ وک گوللہ له دہرگای ئاشہ کہ وہ چووہ ژووری نیشانی حہ سہ نہرہش داو گوتی:

"تہ ماشاکہ، بروانہ ئہم بالندہیہ ئہ رزاق بۆ جووچکہ کانی دہ با."

ئہ مہی گوت و ئہ سپہ کہی دہ نگ دا.

مندالان له سهر ته پۆلكه كه ي پشت شاروچكه له په ناي چله مۆرديك له نزيك گورستانى رۆمى يه كان خه ريكى جگين بوون. گوله ئاسفونديله وشكه كان هيشتا به سهر برکه كانه وه مابوون. تووتركى كيوى و درك و دالو گژوگيا له سهرى تا خواري به نينو كه شه يتانه ي چووكه لى به قه د دوگمه يه ك داپوشرا بوون و سپى ده چوون. ميش و زهرگه ته ي جوراوجور، گه و ره و چووك، به رهنكى سووروشين و سه وزه كه هه موويان له گه ل خوره لات ده فرن - به هه لالو هه نگامه و وزه وز له فرين دا بوون.

جاران به جگى مه رو بزى و گويزه كه جگينيان ده كرد، جوره يارى يه كى سه خت بوو. ئه م جگانه هه ر له و كاته دا كه به ئامرازى يارى گه و ره كان ده ژميردان بووكه شووشه ي مندالانىش بوون.

هيشتا يارى يه كه ده ستى پى نه كردبوو، ئاشق مسته فا پرسى:
"له سه رچى يارى بكه ين؟"

منداله كانى ديكه خويان بو وه لامى ئه م پرسيا ره ئاماده نه كردبوو. زور وه خت له سهر بنه سويسنه ي كيوى يارى بيان ده كرد.

وه لى يه گچكه گوتى: له سهر بنه سويسنه. هيشتا هه شت سال نه ده بوو. نه ده چوه قوتابخانه. مانى گرتبوو. بريارى دابوو قه ت نه چيته ئه و جيگايه كه وه ك مه نگه نه وايه و پى ده لى قوتابخانه. ئاشق مسته فا وه لامى دايه وه: هيشتا بنه سويسنه مان هه ل نه كه ندوون.

"له سه ر هه نجير".

مسته فا پرسى:

"هه نجير له كوئى بوو؟ بروانه داره كان. قه ل و دال هه موو هه نجيره كانيان خواردوه و خه لاسيان كردوون."
"له سه ر زهرگه ته".

ئه و زهرگه تانه ي ده زوويان له نيو قه دى خستبوون به چه پ و راستيان دا باله فره يان بوو.
ئاشق مسته فا گوتى:

"ئه من ئه گه ر بدوريم زهرگه ته ي خوم نادم به كه س. له كاتي ك دا به ده ست ئاماژه ي بو زهرگه ته كانى ده كرد كه له پيشيانه وه ده فرين، لى زياد كرد: زهرگه ته ي كه سيشم ناوى".

هه ريه كه ي به قه د قامكي ك ده بوون و وه ختي ك له پيش تيشكى هه تاويان راده گرتن وه ك كه لايه كى زيپينى زه رد ده دره وشانه وه: ئيوه قه ت زهرگه ته ي واتان گرتوه؟ ليره زهرگه ته ي واتان ديوه؟ ئه م زهرگه تانه نادم به كه س. ئه وانه به هه ر كه سه وه بده ن پيش ئه وه ي بلئ ناخ، ده مرئ.

باس و وتوويز دريژه ي كيشا، سه ره نجام ري ك كه وتن كه هه ر كه س دواندى ئه وانى ديكه له كوئى كا و بچنه ره شه هه نجيره بينه وه. وه يسى ئه و كاره ي هيج پى خو ش نه بوو، چونكه تا ئيستا ته نانه ت تاقه جاريكيش جگينى نه بردبووه وه و چه ندين جار وه ك وه لاغ ئه و مندالانه ي له كوئى كردبوو. وه ك ده لىن وه يسى يه چووكه ل له گرتنى زهرگه ته و بالنده و ميش و مه گه زدا لينگه ي نه بوو. له م شاره دا هيج راوچى يه ك تو زى وى نه ده شكاند. ته نانه ت جاريكيان له كوستان

جووچکه شه هیئیکی گرت و گه وره ی کرد. شه هیئنه که وای بۆ دهسته مۆ ببوو که ده چوو هه ر کوئی یه که شه هیئنه که ش قولانجیک له ژور سه ریه وه ده فپی و نه گه ر وه یسی خه ریکی کاریک ده بوو، نه ویش له سه ر چله داریک، لکه داریک یان دیواریک هه ل ده نیشته و چاوه پپی ویی ده کرد. هه تا شه ویکیان شه هیئنه که ی ون بوو، که س نه ی زانی چوو کوئی چیی به سه ر هات.

وه یسی به چووکه ل چه ند رۆژ له سه ر یه که شاروچکه وه هه موو دی یه کانی ده ور به ری ژیرورژور کرد. به لام بالنده که ی نه دیه وه.

پاشان گه یشته نه و ئاکامه که بالنده که یان دزراوه، یان بابی به شه و به که سیکی فرۆشته وه. نه و له جی دا حه زی له چاره ی باوکی نه ده کردو له سه ر شه هیئنه که ش به توندی له گه لی ببوو دوزمن و چاوه پپی گه وره بوونی خوی بوو. وه یسی دیسان هه روه که جارن دۆراندی. منداله کان یه که به یه که چووئه کوئی هه تا ره شه هه نجیر چوون و هاتنه وه. هه رچه ند وه یسی مندالیکی به هیئو ساغ بوو، به لام له کوئل کردنی نه و هه موو منداله نه وی ماندوو ده کردو شه لالی ئاره قی ده کرد. وه ختیکی یاری یه که ته واو بوو، ده زوی زه رگه ته کانی خویان له چله درکه کان کرده وه به ده ستیانه وه گرتن و به ده م هه لفراندنی زه رگه ته کانه وه به ره و بناری چیا که به دروو ته نرابوون وه پپی که وتن. هه ریه که ی داریکی نووک تیژی لیپه واریان به ده سه ته وه بوو که به ئاسانی بنه سوئسنه یان پی هه ل ده که ندن و گیرفانه گه وره و فره وانه کانی خویان لی پر ده کردن.

به ده م هه لکه ندنی بنه سوئسنه کانه وه زۆر له و شوینه که زه رگه ته کانیان لی به ستبوونه وه دور که وتن وه، له رووباریک په رینه وه، درۆژنه یه کی وشکیان به جی هیئته، جارن لووسا وکه که ی که له داری سنۆبه ر دروست کرابوو، به لووزه و ئاوی لی هه ل ده رژا. گه یشته نه و له جه جاریک، لیپه رپا لیپه واریک له داری کورته بنه و چروپری ئاله ج ده ستی پی ده کرد. له پاش ویش زه ریتوونه خۆرسکه کورته بالاکان ده ستیان پی ده کرد. له قه راخ رووباره وشک بووه که له نیو دارزه یتوونه کان دا تووشی پۆله هه نجیریکی بوون که تا نه و رۆژه نه یان دیبوو. هه نجیری پیوه بوون هه ریه که ی به قه د سه لکه ترخینه یه که منداله کان له هه موو لایه که وه په لاماری پۆله هه نجیریان دا.

ئاشق مسته فا گوئی: زۆران مه خۆن، ژانه زگ ده گرن. جی یه که شی به که س نالیین، بوخۆمان جاروبار دیین و ده خۆین، پروان مندالیینه، ته نانه ت بالنده ش به م دارانه نازانن. نه م هه نجیرانه دهن دوکیان لی نه دراوه. گولبه هار گوئی: نه ری، راست ده که ی. زۆریش شیرن، ده لئی هه نگوینن.

گولبه هار هه میشه له گه ل کوران بوو، له گه ل کچان نه ده حاوایه وه. پاش نه وه ی تیرو پریان هه نجیر خواردن به ریز له سه ر لیوی چۆمی دانیشته ن و لاقیان به ردانه وه. هه موویان پیخواس بوون، هه موویان مندالی گه ره کی به ره وه بوون. هه موو خه لکی نه و گه ره که ژن و پیاو و مندال و کال له کیلگه کان دا کریکاری یان ده کرد.

هه ر نه و رۆژانه هه موو خه لکی ناوچه ده بوو بۆ لۆکه خرکردنه وه بچه ده شتی خوارئ. مندالان زۆریان لۆکه چنینه وه پی خۆش بوو، چونکه له نیو په مۆجاره کان هیئدیکی برکه شووتی و برکه ته ماته هه بوون. هه ر چله شووتی یه که ده دوازه شووتی شیرنی وه که هه نگوینی پیوه بوون و هه ر برکه ته ماته یه کیش به سه دان ته ماته ی سوورو پر ئاوی گرتبوو... نه وده م منداله کان ویکرا هیئرشیان ده کردو شووتی و ته ماته یان ده رفاندن. جگه له وه له بن چله په مۆکان دا هیلانه بالنده ش هه ن و له نیو هیلانه کان دا جاروبار جووچکه ی چووکه له یان خه رکه ده سه ت ده که ون...

وهختی په مو چنينه وه شه وانه که دست له کار هل ده گراو کړي کاره کان ده چوون به سينه وه ، ناشق مسته فا سازه که به دهسته وه ده گرت و گوراني بؤ ده گوتن. هينديک له گوراني په کاني کون بوون، به لام، هينديک ياني بوخوی دانابوون، نه مه به هره يه کی خواداوه. دياره وهختيک پي گيشته بيا به ده بوو به ناشقيکي گه لی. راست وه که دادال ئوغلی. هر له ئیستاوه چووبووه ريزی ئه و ناشقانه که ريشيان له م به زمه دا سپی کړدبوو. شان به شانی کونترين ناشقه کان ده چووه پيش و به جي نه ده ما. که گوراني ده گوت له پيش دا داده گرسا، ئه مجار له رزه يه که دایده گرت و به دوی ئه وه دا وشه کان وه که ئاويکی زولال که له سه رچاوه يه که هل ده قوولی و سه رپيژ ده کا، له ليوه کاني هل ده پزان. ئه و به تونديش ناشقی ياغي په کان بوو، زوری گوراني بؤ وان دانابوون، چنه د گوراني په کيشی له باره ی حه مه دؤکه وه هه بوون. بؤ ئه و نو چه ته يه که کوژرابوون سي سه ردولکه ی دانابوون، به لام له کن که سی ئاشکرا نه ده کړدن: جاري با بميني، ئه مسال خه لکيکی زور دينه په مو خرکړدنه وه. له و چيا يانه وه خه لکيک دين که زياتر له هه موو شتيک حه ز له گوراني ده که ن و ناشق مسته فا تازيه نامه ی نو چه ته يه که يه که م جار بؤ وان ده لی.

وهیسی گوتی:

"دوازه پياوی سه وزپوشی هه موو وه که لای نیوه شه وی هاتبوون..."

گولبه هار گوتی: درویه.

مسته فا بيده نگ بوو.

عيسمه ت گوتی درویه.

فهوزی گوتی:

"خو حه مه دؤکیان نه کوشتوه... بابم گوتی، بابم ئيشک گره، نه تان دیوه؟ ده مانچه يه کی هه يه ئا ئه وه نده گه وره، به سه ر زگیه وه هه لاهه سراوه، بابم گوتی که... ئه وه ی کوژرا حه مه دؤک نه بوو، يه کی دیکه بوو. بابم ده ی گوت حه مه دؤک گولله کاری لی ناکا، موری پیغه مبهری به نیوچاوانیوه يه."

پاشان له حالیک دا خوی به زانیاری په کانيه وه راده نا، له سه ر قسه کانی رویشته:

"بابم سه ر ئيشکه... به ژنی به قه د ئه و چناره يه، به قه د هوو داره ی خورای."

هه موو ئه و مندالانه ی له وی بوون ته ماشای ناشق مسته فا يان کړد که هه روا بيده نگ بوو.

ناشق مسته فا به حاله تيکی زور جیددی و به متمانه وه هه روه که بيهه وی گوراني په که بلی، ده می کړده وه و گوتی:

"راست ده کا، راسته ئه وه ی ده لاین کوشتوومانه حه مه دؤک نيه، يه کی دیکه يه. ئیستا ده مه وی شتيکتان پي بلیم به لام به که سی نه لاین..."

چاوی به سه ر يه که يه کی منداله کان دا گپرا، ئه مجار له حالیک دا دهنگی نه وی کړدبووه وه گوتی:

"حه مه دؤک نه مردوه، بريندار بووه. ئه وه که ده لاین موری پیغه مبهری به نیوچاوانیوه يه، راسته. گویا ته نیا ئه ویشی گولله کاری لی ده کا... له وانه شه هه ر ئه ویی بريندار بووی... ئه وه که ده لاین بريندار بووه راسته، وه که روژ روونا که.

دوی شه وی يه کی که له کوچه ری په کانی ئايدین له چيا ی را هاتبووه مالی ئیمه، ئه م باسه نابی که س بی زانی، وهختيک به سپايی و به دزی له گه ل بابم قسه ی ده کړد ئه م خوم ده خه و کړد، هه موو قسه کانيانم گوی لی بوو. ئیستا هه مووتان بؤ ده گپرمه وه. ئه گه ر تاقه وشه يه کيشيتان له لای که سيک له دم ده رچي یاوهر پي ده زانی. ئه وده م حه مه دؤکی به برينداری هه ر له وی له داو ده خن و ده ی گرن، ده ی هيننه نیو بازارو له داری ده دن. پاشانیش سه ری لی ده که نه وه و ده ی نیرن بؤ

مسته فا که مال پاشا. ئاوا. به لئی، گویا حه مه دۆک پاش کوشتنی عه لی سه فابه گ روو ده کاته چیاو به نده نان. گویا عه لی سه فابه گ پیاویکی زۆر زالم بووه، دیهاتی به کان له دهستانی دل پرخوین بوون. حه مه دۆکیش راست له نیوی چاوانی ده دا. وهختیک ده چیته چیا جه ندرمه کان بۆسه ی بۆ دهنینه وه، لئی ده دن و له ئه سپه که ی به رده دهنه وه. ئه سپه که ش به دانی هه لئی ده گری و به نیو جه ندرمه کان دا ده ی پرفینئی. جه ندرمه کان ئه سپه که وه بهر گولله ده دن به لام نایه نگیون. گویا ئه وه سپه ئه سپیکی جادوویی به، گولله کاری لئناکا. ئه سپ هه لئی ده گری و ده ی باته ئه شکه وتیک له سه ر چیا. پاشان ده چیته سه ر دوندی چیا که یه کپارچه به رده، له وی ده ست ده کا به حیلانن. ئه وده م هه ژدیهایه کی بالدار له نیو هه ورئکی سپی ده رده که وی و دیته خواری... ئه سپه که خو شحال ده بی. هه ژدیهایه که ی ده باته نیو ئه شکه وته که. حه مه دۆک وهختیک هه ژدیهایه که ده بینئی، ده ترسی، هه ژدیها به زمانه سووره که ی برینه کانی حه مه دۆک ده لیسیته وه، زمانی نو لکی هه بوون، نو بلیسه ئاگر. ده سه جی برینه کانی حه مه دۆک چاک ده بنه وه، ئه مه ئه و شتانه بوون که له و پیاوهم بیستن، ده لئین درۆیه؟"

فه وزی گوتی:

"چما ده کری درۆ بی، بابی منیش ئه مانه ی بیستوه. چما ده کری درۆ بی. پیره پیاو کۆلیک ریشی سپی هه یه... ئه وه نده."

مسته فا گوتی:

"ده لئین کۆشیک ریشی هه یه، پیاو به وه موو ریشه وه چما درۆ ده کا؟"

له وی هه ستان، چۆمه که یان به جی هیش و گه یشتنه کانگای قسله که. له وی بیچووه که رویشک زۆر بوون. له وانه بوو یه کیگ بگرن... مسته فا دووسال پشتر بیچووه که رویشکی گرتبوو. گه وره ی کرد. وهختیک گه وره بوو مامی که رویشکه که ی سه ر بری و گوشته که یان خوارد. مسته فا زۆر گریاو مامیشی وه ک سه گ له سه ر برینی که رویشکه که په ژیوان بوو.

ئیسنا ئه گه ر مسته فا بیچووه که رویشکی دیکه ی گرتبايه، مامی قه تی سه ر نه ده بری.

گه یشتنه کانگای قسله کان. هه موو جی یه کیان هه نگاو به هه نگاو وه ک چال هه لکه ندبوو. کۆمایه ک به ردی سپی نیوه سووتایان له چاله کان هاویشتبوو.

که گه یشتنه چاله کان له دووره وه بۆنیکی توندیان به بهر لووتی هه للا هات. له جی خویان راوه ستان و چاوه ری مان. بایه کی نه رمی ده هات که له دووره وه شه پۆلی ئه و بۆنه تونده ی له گه ل خوی دینا.

عاشق مسته فا گوتی: دیمان وه.

فه وزی پرسی: چی؟

عیسمه ت گوتی: ده ته وی چ بی، ته رمی چه ته که چه ل... گویا ته رمه که بیان له چاله قسل هاویشتوه.

وه یسی به نیگه رانی و شله ژاوی گوتی:

"ئهن ده ترسم، ئهن زۆر له مردووی ده ترسیم، وه گه ری، با هه لئین."

ئاشق مسته فا به توندی گوتی: نابی، هه موومان پیکه وه ده چینه وی.

فه وزی گوتی: مه ترسه وه یسی، ئه تو خو ده زانی، چما به چاوی خو ت نه ت دی که بام ده مانچه یه کی گه وره به سه ر

زگی دا هه ل واسراوه.

مسته‌فا گوتی: ترسی ناوی. چما ئەتۆ پیاو نی؟

گولبە‌هار که به‌ره‌و چالە قسلە‌کان وه‌رێ دە‌که‌وت گوتی: یاللا با برۆین.

مسته‌فا نه‌راندی: کچی ئەتۆ راوه‌سته, له‌ حالیک دا لووتی خۆیان گرتبوو هه‌تا نيزیک چالە قسلە‌کان غاریان دا. له‌سه‌ر

چالیک راوه‌ستان و لییان روانی. مسته‌فا گوتی:

"لێره‌دا نیه, با بگه‌رێین" له‌وبه‌ر, له‌ ده‌شتایه‌یه‌کی رووته‌نی پشت چالە‌کان ره‌وه سه‌گیک و پۆله که‌لاک خۆره‌یه‌ک به‌ چاوه‌پروانی‌یه‌وه رووبه‌پرووی یه‌کتر ریزیان به‌ستبوو. سه‌گه‌کان له‌ ره‌گه‌زی سه‌گه زه‌لامه‌کانی به‌رمیگه‌ل بوون و که‌لاک خۆره‌کانیش پیر بوون و که‌له‌گه‌ت. سه‌گه‌کان له‌ جیی خۆیان نه‌ده‌بزووتن, له‌سه‌ر پل و ئاماده‌ی هێرش چاویان له‌ دالاشه‌کانه‌وه بریبوو. هه‌ر تاوه ناتاوێک چه‌ند که‌لاک خۆره‌ بێ‌ئوه‌ی بالایی به‌رزی خۆیان راوه‌شیین ده‌نیشته‌وه‌وه به‌ هه‌لبه‌ز هه‌لبه‌ز تیکه‌ل به‌ سیسارگه‌که‌چه‌له‌کان ده‌بوون.

وه‌یسی هاواری کرد: لێره‌یه. له‌م چالە‌دایه, ئەمه‌یان زۆری بۆن لێ‌دی. جه‌نازه‌که نابینرێ, به‌لام زۆری بۆن لێ‌دی, لێره‌یه.

مندالە‌کان له‌سه‌ر زاری چالە‌که خپ بوونه‌وه, بۆنیکێ توند له‌نیو چالە‌که ده‌هات. کانگا قسلە‌که هه‌تا سه‌ر زاره‌که‌ی پیر بوو له‌ په‌پوله‌ی شین.

ئاشق مسته‌فا گوتی: جه‌نازه‌ی چه‌ته که‌چه‌ل لێره‌یه.

ئە‌مجار له‌ حالیک دا قه‌لافه‌تیک زانایانه‌ی به‌خۆوه گرتبوو, لێ زیاد کرد:

"په‌پوله له‌سه‌ر دوو شت ده‌نیشی, یه‌ک له‌سه‌ر گولی جوان, یه‌کیش له‌سه‌ر جه‌نازه‌ی بنیاده‌می چاک."

له‌وه‌سه‌دان هه‌زار په‌پوله شینه که له‌ چالە‌که هه‌ل‌ده‌فرین تیشکێک بۆ ده‌رێ و بۆ سه‌رێ ده‌هات و ده‌وربه‌ریانی له‌ رووناکایی‌یه‌کی شینی وه‌ک مژ دا نوqm ده‌کرد. له‌حزه‌یه‌ک گێژه‌لووکه‌یه‌کی په‌پوله له‌ زارکی کانگا هه‌ستاو دووباره‌ لوور بووه‌وه نیو چالە‌که‌وه دامرده‌وه‌وه مندالە‌کان توانیان ساتیک جه‌نازه‌که ببینن. مردووه‌که رووت و قووت بوو. له‌ نیوه‌پراستی سه‌ره‌ بێ‌تووک و بریقه‌داره‌که‌ی دا چه‌ند ده‌له‌مه‌ خوینیک دیار بوون. لاقیکێ له‌ له‌شی جیا ببوووه‌وه شوینه‌واری نه‌مابوو, گوشتی لاقه‌که‌ی دیکه‌شی چوو بوو و ته‌نیا ئیسکیک سپی و درێژ دیار بوو. چاویکی چه‌ته‌که‌چه‌ل به‌ کراوه‌یی ماوو. به‌ حاله‌تیک گالته‌ پی‌هاتنه‌وه ده‌ی‌پروانیه مندالە‌کان و ئە‌وه‌ په‌پولانه که له‌حزه‌یه‌ک پی‌شتر هه‌ستا بوون و ئە‌وه‌ پۆله دالاشه‌ که له‌ ئاسمان دا چه‌رخیان ده‌دان. وه‌ختیک په‌پوله‌کان نیشته‌وه‌ مسته‌فا به‌ مندالە‌کانی گوت: یاللا با برۆین, زۆری بۆن دی.

شه‌که‌ت و ماندوو هاتنه‌وه خوار بۆ ئە‌وه‌ شوینه‌ که زه‌رگه‌ته‌کانیان لێ به‌ستبوونه‌وه‌وه ده‌زوی زه‌رگه‌ته‌کانیان کرده‌وه. مسته‌فا زۆر بێ‌واز بوو, لچ و لئوی داچۆرابوون. ده‌زوی زه‌رگه‌ته‌کانی یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک له‌ چله‌ دپکه‌کان ده‌کرده‌وه‌وه هه‌لی ده‌فراندن, مندالە‌کانی دیکه‌ش وایان کرد. مسته‌فا هه‌تا ئە‌وه‌ کاته که زه‌رگه‌ته‌کان فرین و دوور که‌وتنه‌وه له‌ جیی خۆی له‌ بن چله‌ دپوه‌که هه‌ل‌ترووشکاو دانیش. روخساری زه‌رد هه‌ل‌گه‌رابوو و قسه‌ی نه‌ده‌کرد. مندالە‌کانی دیکه‌ش به‌ روخساری زه‌رده‌وه هاتن و به‌پرز له‌ په‌نای دانیشتن, ئە‌وانیش له‌ وه‌زعیک دا نه‌بوون که دم بکه‌نه‌وه و قسه‌یه‌ک بکه‌ن. ماوه‌یه‌کی زۆر وا تێ‌په‌ری, خه‌ریک بوو روژ ئاوا بێ. سه‌ره‌نجام مسته‌فا سه‌ری له‌سه‌ر سنگی هه‌ل‌گرت. چاوی پیر له‌ فرمیسک بوون. ئە‌گه‌ر خۆی رانه‌گرتبا‌یه له‌ بانگی گریانێ دابوو. به‌ ده‌نگیکێ نووساوه‌وه گوتی:

"که‌وايه راستیان ده‌کرد که چه‌ته که‌چه‌ل بێ که‌س و کار بووه, جه‌ندرمه‌کانیش هی‌ناویانه‌وه له‌وێ‌یان هاویشته‌وه."

بيدهنگ بوو. ئه گهر قسه يه كي ديكه ي كردبايه فرميسكي هه ل ده پزان. پاش نه ختيك راوهستان خو ي راگير كردو پرسى:
چ بكه ين مندالينه...؟ ئه مشه و سه گه ل ئه م مردووه ي ده خوا, ئه و سه گانه چاوه پروانن شه و دابى, كه شه و داها ت كه لاك
خوره كان ده روون و جه نازه كه بو سه گان ده مي ني ته وه.

فه و زى گو تى: هه تا به يانى راوه ستين, بابم ده مانچه يه كي ديكه ي هه يه ...

مسته فا وه لامى دا يه وه: ناتوانين راوه ستين, ده بى كار يك بكه ين.

وه يسى وه كه له بهر خو يه وه قسه بكا له بن ليوانه وه گو تى: ئه من ئيدى له جه نازه ناترسم, ئه ويش مردووى وا.

جه مال گو تى: ناكري بيده ينه ده ست سه گان, ناكري.

بيدهنگ بوون و كه وتنه بير كردنه وه يه كي قوول.

مسته فا گو تى: ئه وه شه و دادى.

عيسمه ت پرسى: چ بكه ين؟

مسته فا هه ستا, ئه وانى ديكه ش له گه لى هه ستانه سه ري.

"به فكرى ئيوه ده بى چ بكه ين؟"

مسته فا ئه م قسه يه ي به راويژيكي ناخاترجه م به دم داها ت.

جه مال به هه له داوان دووپاتى كرده وه: چ بكه ين؟

"ئو ئاغه له مه ره تان ديوه؟"

هه موو پيكه وه چاويان له هو له مه ريك كرد كه له خواره وه ي كانگا قسه له كان بوو.

"ئه گهر بتوانين مردووه كه ي له و قوولكه يه ده ري بي ني نه وه ده توانين بي به ينه وي."

هه موويان ويكرا هاواريان كرد بژى و غاريان دا بو ئه ولا. له پيش دا مسته فا, دوا ي وي وه يسى و پاش وان ئه وانى ديكه

به چاله كه دا چوونه خوار. له نيو ئاپورا ي په پوله كان دا به زه حمه ت توانيان جه نازه كه ببينن.

ده توانين ده ري بي ني نه وه.

جه مال گو تى:

"ئه من په تيكم له پشتى به ستوه, له موو دروست كراوه, نيزيكه ي دوو بال ده بى, دا يكم..."

په پوله ده چوونه نيو زارو تفنكانى. به ده ست ده ري كردن:

"دا يكم به بى ئه و په ته من نانيري ته هيچ كو ي يه ك, ئيستا تى ده گم بو چى..."

په ته كه ي له پشتي ندى كرده وه دايه ده ستى مسته فا: جه نازه كه ي پيوه بي به سته ئيمه ده چين له سه ري را

هه لى ده كيشين.

وا تووشى هه زانى ده روونى ببوون كه هه ستيان به بو نى سامناكى جه نازه كه نه ده كرد. وه ختيك مردووه كه يان به راكيش

راكيش گه يانده هو له مه ره كه هه تاو ئاوا ببوو و خهريك بوو تاريك دابى. ده ركى هو له كه يان به تيليك كه له وي ديويان وه

قايم كرد. سه گه زه لامه درنده كان كه سيسارگه كانيان به جى هيشتبوو, هاتبوون له سه ر پاشووان هه ل تووته كابوون و

چاويان له ئاغه له كه وه بريبوو. منداله كان گو ي يان نه دانى, هه رچه ندى پييان خو ش بوو با چاوه ري بن. پيش ئه وه ي شه و

دابى گه يشتنه وه مالى. ئه و شه وه, هيچ كاميكيان نه پارووه نانيكيان خوار دو نه قومه ئاويك له گه روويان چووه خوار.

هيشتا هه تاو نه كه وتبوو كه منداله كان له بن داره به نيك كه له خوار هو له مه ره كه بوو, خر بوونه وه. له پيش دا وه يسى به

خوی و دوو چارشویوی سپیی وهك به فره وه كه بونی سابوونیان لی ده هات گیشته وی. دزینی چارشویوه کان له قه دریه خانی بیوه ژنی پۆسته چی کاریکی ئاسانیش نه بوو. وه یسی جیی چارشویوه کان، واته ئه و ژوره كه ژنه كه و زپكچه كه ی لیی ده خه وتن باش شاره زه بوو. به ئاسانی وهك پشیله بی دهنگ و هه را چوه نیو ماله كه. به لام وهره بپوانه ئه و نه گبه تی یه. قه دریه خان به نیاز نه بوو بخه وی. وه یسی له دهنگی هه ناسه ی كه سیك را ده ی توانی بزانی خه وی لی كه وتوه یان به خه به ره. چونكه شه وانه دزی یه کی چوو كه له ی ده كردو شتیکی بۆ خواردن ده دزی. بۆیه ببووه هه ناسه ناسیکی کارامه. وه ستایهك بوو ئه گه ر گوئی بۆ هه ناسه دان و هه ناسه هه لکی شانی كه سیك را گرتبا، ده ی توانی بزانی كه بۆ وینه خه ون ده بینئ و ته نانه ت خه ون به چیشه وه ده بینئ... قه دریه خان نیازی نووستنی نه بوو. وه یسی له دهنگی هه ناسه کی شان و هه ناسه ده رکردنی ده ی زانی كه ته نانه ت بیر له چیش ده کاته وه. به لی. به لام هیچ به كه س نالی. ئاخو ژنه تیو فکری له شتی خه راپ خه راپ ده کرده وه، وه یسی له بهر هه یوانی چووکی مالی دا خوی شار دبووه وه و چاوه پوان بوو. یانی ئیستا ئه گه ر ئه م ژنه ناجسنه نه خه وی چ ده بی؟ چه ته كه چه ل بی کفن ده مینیتته وه؟ به راستی ئه و كه چه له به سته زمانه به لای ژور به سه ر هاتوون... به لام ئاخو ره كه ی ئه و په پوله چوو كه شینانه دایان پۆشی و کفنیان کردو نه یان هیشت جه نازه كه ی سه گه ل و سیسارگ و مارو میروو بیخون. ئه و په پوله چوو كه شینانه كه هه ریه كه ی به قه د گوله مینایهك چوو كه له بوون. به لام بۆچی؟ چونكه چه ته كه چه ل... چما گویت لی نه بوو دایکی چیی ده گوت؟ ئاشقی دادپه روه ری بوو. سازی به ده ستی که وه بوو و ماوزه ر به ده ستی که وه، به لام هه رگیز كه لکی له ماوزه ر وه رنه ده گرت و... هه میشه له چیا و به نده نان سازی لی ده داو گورانیی خو لاتیی ده گوتن، ته نانه ت میرووله یه کیشی ئازار نه دا بوو، ده نگییی ئه وه نده خو شی هه بوو هه ر مه پرسه. وه ختیك گورانیی ده گوت کئو و شاخ و بالنده و پئو زمانیان ده کرده وه. کچان هه موو بی ئه وه ی بیر له سه ره كه چه له كه ی بکه نه وه ئاشق و سه وداسه ری بوون. ئه گه ر چه ته كه چه ل نه زه ر کرده نه بوو، ئه و هه موو په پوله شینه له و قوولکه یه دا چی یان ده کرد؟ هه موویان بریسه که دار، هه موویان نوورانی، په پوله ی شین و دره وشاوه و بریقه دار وهك تیشك... له جی دا له م جیهانه په پوله ی وا ده ست ده که ون؟ باشه. به و تایبه تمه ندی یانه وه ره و ابوو چه ته كه چه ل بی کفن بمینیتته وه؟ وه یسی له و جی یه دا كه خوی لی شار دبووه وه ده ستی پارانه وه ی به ره و ئاسمان را گرت و گوتی: خویه کاریك بکه ئه و ژنه تیوه به ره لا جنده یه بخه وی. سبه ینی پوره قه دریه خان هه ر كه له دزانی چارشویوه کانی ئاگادار بوو، ده ی کاته قیامه ت، با بیکا. به لی. بی ئه ملاو ئه ولا دزینی چارشویوه کان به سه ر وه یسی دا دینئ، به لام رهنگه بۆ یه که م جار له گه ره کی دا خه لکی کووچه ی له سه ری وه جواب بیئ: بلین بزانی، به راستی بلین بزانی وه یسی چارشویوی بۆ چیه؟ چما شیرنیاته بیخو، چما پارهی هه لی گری... به ره به ری به یانی وه یسی له دهنگی هه ناسه ی پوره قه دریه را زانی كه تاویکه خه وی لی كه وتوه، له خو شی یان بالی گرتن، ده سبه جی چوه سه ر سندووقی جله کان. هه ر كه ده رگای سندووقی کرده وه بونی نه رمی سیوی کوستان و سابوونی له ده م و چاوان درا. له بهر خو یه وه گوتی: خویه ئه گه ر ئه م چه ته كه چه له به نده یه کی باش و نه زه ر کرده ی تویه، یه کیك له و چارشویوانه م به رده ست كه وی كه گولی نارنجی و گوله وه نه وشه ی شینی کالی له سه ر چنراون، هه ر کام له و په پولانه به قه د گوله وه نه وشه یهك ده بوون و رهنگیشیان بنه وشی بوو. هه ر كه ده ستی دریز کرد گول دوزی یه کی زیری هاته به رده ست، هه ر ئه و چارشویوه ی ده رکیشا. بی دهنگ و به ئاسانی وهك پشیله یهك به نه ردیوانی دا خزی و هاته خو ار. وهك هه میشه به زگه خشکه به بن چوارچیوه ی ده رکی حه وشه ی دا وه ده ر كه وت و گه یشته مه دیدانیکی ئاوه لا، له ویشه وه بی ئه وه ی چارشویوه كه له زه وی بدری و پیس بیئ، خوشی و خوی گه یانده بن داره به نه كه. به ده ست لی کوتان جاریکی

دیکه له گولډوډزی چارشپوهه که ورد بووه ووهو له بولیللی به یانی دا گولّه و نه وشه کانی دیتن. هه موو شتیځ به باشی چووبوه پیش، له وی ته نیا بوو، خه ریک بوو بتوقی، نه ی ده ویرا به سیله ی چاویش ته ماشای ناغه له که بکا. نه گه ر یه کیځ له منداله کان هاتبايه هه موو کاره کان جوور ده بوون. نه گه ر ببا نه دوو که س که متریش ده ترسا، له وانه بوو هه ر نه ش ترسین. به ره به ره ترسه که ی زیادی کرد، به دهنکه دهنکیځ که له پشتیه وه هات ده سبه جی گوی هه ل خست، خه ریک بوو رابکا که تی گه یشت گولبه هاره دی. به پیره وه چوو، کچولّه که هه ناسه برکه ی وی که وتبوو. شووشه یه کی گه وره ی یه ک لیتری کولونیا به دهسته وه بوو. هاتنه بن داره که، خه ریک بوو دنیا رووناک ده بوو، به جوریک که چاوه چووک له کانیان ده یان توانی هه موو شتیځ له نیزیکه وه لیځ بکه نه وه.

"نه وه چیه پیته گولبه هار؟"

"هیچ، کولونیا یه."

"له کویت دزیوه؟"

"له جیازی خوشکه نازلی، نه و پازده دانه ی دیکه ی له مانه هه یه، زور خه راپی بون کردوه، پیی دا ده که یین."

"نه منیش که ده هاتم له ریگادا کفم بؤ په یدا کرد..."

"جوانه؟"

"زور جوانه، گولډوډزی کراوه، سوپاس بؤ خوا یه کیځ له ریگادا لیی که وتبوو، له و ریگایه دا که پیی دا ده هاتم..."

گولبه هار به راویژیکه خه مناکه وه گوتی:

"نه من له ریگادا هیچم نه دوزیه وه، دزیم."

"قه یدی نیه، نه مه به دزی دانانری، کاره که ت زور به نرخه، هه موو جه نازیه ک کولونیا ی پیده که ن، بؤچی جه نازیه ی

چه ته ی نیمه ده بی پیی دا نه کری."

له و به یینه دا یه کیځ که به ناخ و داخ گوتنه وه له هه وراره که سهر ده که وت به دهنکیځی ترساوی یه وه پرسی:

"کی یه له وی؟"

"نه منم و گولبه هار."

"وه رنه ئیره، بوم سهر ناکه وی، ماندوو بووم."

وه یسی پرسی: نه توی جه مال؟ نه مجار روی کرده گولبه هارو گوتی: نه تو لیره به و بؤخوی چوه خوارئ. جه مال به

دهستیځ سوچی هه سیریکه گرتبوو و به سهر زهوی دا رای ده کیشا. پاچیکیشی به دهسته که ی دیکه وه بوو.

زوری پی نه چوو دهنگی فه وزییش بیسترا. وه ختیځ هه سیره که یان هینا یه بن داره که عیسمه ت و مسته فاش هاتن.

سهر و که لله ی فه وزییش ده رکه وت که پاروهه سابونیکه گه وره ی به دهسته وه بوو. عیسمه تیش پیمه ره یه کی دست

که وتبوو، له گه ل خوی هینا بوو. مسته فاش ته ورداسیځ و پیمه ره یه کی هینا بوون.

هه تا دنیا رووناک بوو منداله کان چوونه کانگا قسله کان... چاله قسله کان هه تا سهر زارکیان پر بوون له په پوله ی

بریه دار که هه ریه که ی به قه د گولّه و نه وشه یه که ده بوون. پشتی په پوله کان به شه ونمی به یانی ته ر ببوو. له وی را چوونه

خوارئ بؤ لای ناغه له که، سیسارگ و که لاک خوره به بالی داچوراوه وه له سهربانی هوله که نیشتبوون. که لاک خوره کان به

ریزیځ و سیسارگه کان به ریزیځی دیکه به چاوه پروانی یه وه رووبه پرووی یه کتر ریزیان به ستبوو. ناغه له که له گه ماروی

سهگان دا بوو. ئەوان به تەنیشت یه که وه له سهەر پاشووان هەل توتووه کابوون و له دیواری هۆله که وه رامابوون. مسته فا گوتی:

"به خۆرای هاتینه ئیره، ده بوو له پێش دا قه بره که هەل که نین".

فه وزی گوتی:

"با مردووه که به رینه گۆرستان، قه بره که ی لای نیوه پۆیه هەل ده که نین، له نیزیك گۆرستانه که ئاویش هه یه مردووه که ی پێ بشۆین، ئەمن پارووه سابوونیکم هیناوه".

گولبه هار گوتی: "ئەگەر یه کیک چاوی پێ که وتین؟...".

عیسمه ت گوتی: باشه، با چاوی پێ بکهوین، چما چ ده بێ؟ گۆرستان جیگای مردووانه ئیدی...

ماوه یه کی زۆر باسیان کرد. سه ره نجام مسته فا ته سلیمی قسه ی منداله کان بوو. وه ختیك ده رکی هۆله که یان کرده وه بۆنیک ی وایان به بهر لووتی هه للا هات که ده سه بجی هه موویان گێژ بوون. گولبه هار ده سه بجی هات و نیوه ی شووشه کۆلۆنیا که ی که جیازی خوشکیی بوو، به سه ره مه یته که دا کرد. خیرا جه نازه که یان هینایه ده ری. له ده ری له بهر بای به شیک له بۆنی کۆلۆنیا که له نیو چوو. که لاک خۆره و سیسارگه کان هه رچه ند ته رمه که یان دی له جیی خۆیان نه بزووتن. قسه ی خۆمان بێ منداله کان به دارو به رد ئاماده ی هه ر جوړه به رپه رچ دانه وه یه ک بوون. مردووه که یان خسته سه ره هه سیرو به ئاسانی گه یان دیانه گۆرستان. گولبه هاریش شووشه کۆلۆنیا که ی به جه نازه که دا کردبوو. چه ته که چه لیان هیناوه له قوولکه یه ک دا که له بن چله درکیک بوو دایان نا. سیسارگه کان، که لاک خۆره کان و سه گه کانیش له گه لیان هاتبوون. سه گه کان هاتن و هه روه ک به ده وری ئاغه له که دا کۆزلیکه یان به ستبوو، له ده وری جه نازه که ش کۆزیان به ست و له سه ره پاشووان هەل توتووه کان. سیسارگ و دالاشه کان به ته مبه لی و بی وازی هاتنه نیو گۆرستان، که لاک خۆره کان له لایه ک و سیسارگه کان له لایه کی دیکه چاوه پوان مان. مسته فا گوتی:

"ده بێ بچین مۆرد بپرین، کێ له گه ل من دی؟ کێ لیره ده مینی ئاگای له مردووه که بێ؟"

جگه له گولبه هار هه مووان ده یانه ویست له گه ل مسته فا بچن. مسه فا فه رمانی دا: وه یسی ئه تو له گه ل گولبه هاری لیره به. باش وریای جه نازه که بن، مه یه لئ سه گه کان و که لاک خۆره کان نیزیکی بکه ونه وه.

نه ختیك له ولای کانگا قسه له کان جاره مۆرد بوو که هه تا چۆمی و لیره واری سنۆبه ر درێژه ی هه بوو. مسته فا له و جوړه کارانه دا به ته واوی وه ستا بوو. له ماوه یه کی کورت دا به شی قه بریک ی مۆرد بری. منداله کان له کاتیك دا هه ریه که ی باوه شیک یان مۆرد پێ بوو، هاتنه وه گۆرستانه که. که لاک خۆره کان، سیسارگه کان و سه گه کان هیشتا له جیی خۆیان نه بزووتبوون. مۆرده کانیا ن له سه ریه ک دانا. نیوانی قه بره کان به ته پۆلکه یه ک مۆردی سه وزی کال داپۆشرا بوو. بۆنی توندی مۆرد، بۆنی جه نازه که ی وه بن خۆی دا.

له وه که مۆردیا ن هینا بوو، شانازی یان به خۆیا نه وه ده کرد، له وئ هیچ مردوویه ک به بێ مۆرد نه ده نیژرا.

فه وزی گوتی:

"کاره که مان زۆر باش بوو، مردوویه ک به مۆرده وه نه نیژری به که لک نایه، جه نازه ی چه ته که چه ل ئیستا بووه به جه نازه یه کی ته واو و حیسابی. ئیستا با بی شۆین".

مسته فا به پێ داگرته وه گوتی:

"نابی، مه نجه لمان له کوئی بوو، ده بێ ئاوی گه رم که یین... نابی، ده بێ له مزگه وتی بی شۆین".

فهوزی گوتی:

"له گۆرستانیش ده بئی. جه نازه ی له مالانیش ده شۆن."

وه زعه که تیک چوو هه رکه سه قسه یه کی ده کرد. له سه ره ئه و مه سه له یه که جه نازه که یان بشۆن یان نا، ریک نه ده که وتن. سه ره نجام دیسان ئاشق مسته فا سه روکلکی مه سه له که ی پیک گرت و بریه وه:

"ئه وه پیتان ده لیم. چه ز ده که ن بچن له مه لایه کی زاناش بپرسن. شه هید شوتنی ناوی. مه لایه که تی خوی گوره له شی پیرۆزی شه هید ده شۆن و پاک و خاوینی ده که نه وه. پیم بلین بزائم چما چه ته که چه ل شه هید نه بووه؟ ئه گه ره ئه و شه هید نه بئی، ئه دی ئه و په پوولانه که وه کفن له شی وی یان داپۆشیبوو چ کاره ن، ئه و په پووله شینه چوکه له چوکه لانه، ئه و په پووله نوورانی یانه..."

به قسه کانی ئاشق مسته فا دنیا بوو به ئاشی ئاو لی براو. ئیدی که س نه ی توانی قسه یه که له م قسه یه بکا. فهوزی نیوچاوانی تیک ناو نه ختیک ئه ولاتر له حالیک دا سابوونیکی گه وره ی به دهسته وه بوو، گیکو سه رسوپرماو له جیی خوی ره ق بوو.

"زۆر باشه، چما مردوو به بئی دوعا ده نیژری؟"

مسته فا، به ئارامی و ماندوویی گوتی:

"دوعا ئه من ده ی خوییم. کئی به قه د من دوعا ده زانی؟... ئه من ئیستا دوعا ده خوییم و خیره که شی بو روحانه تی چه ته که چه ل به ری ده که م. یاللا با جی یه که وه بینین قه بره که ی لی هه لکه نین."

ئه م مه سه له یه ش باسیکی دریژی له سه ر کرا. سه ره نجام له نیوه راستی گۆرستان له بن داره توویه که جی یه کیان هه ل بژارد، به لام خا که که ی وشک و وه ک به رد ره ق بوو، زۆر به زه حمه ت عه رزیان هه لکه ند. وه ختیک کاری هه لکه ندنه که ته واو بوو، هه موویان له ئاره ق دا شه لال ببوون، له شه که تی یان نه یان ده توانی ببوون. مه یته که یان هینایه بن داره که و له چارشیه که ی قه دریه خانیان وه ریچا که به ره نگی نارنجی گولدۆزی کرابوو و گولی بنه وشیی پیوه بوون. گوله بنه وشیی یه کانی چارشیه که وه ک په پووله ده چوون. جه نازه که یان به ئارامی و به پاریزه وه له گلکۆکه هاویشت و سه ری جه نازه که یان له سه ره خۆ به لکه مۆردان داپۆشی و پاشان گللیان وه سه ر کردن. له بن داره تووه که ته پۆلکه یه کی دریژ له گلی تازه ده بینرا.

فهوزی له حالیک دا غاری ده دا، گوتی: راوهستن ئیستا دیمه وه. منداله کان چار ناچار چاوه ری مان. هاتنه وه ی فهوزی وه دره نگ که وت. منداله کان له سه ر به رده قه بره کان دانیشتن. فهوزی هاته وه نه مامه بی یه کی به قه د بالای خوی به دهسته وه بوو:

"به ره گه وه هه لم که ندوه، وشک نابئی، ئه گه ره باشی بنیژین وشک نابئی."

منداله کان خۆشحال بوون. قوولکه یه کی قوولیان له لای سه ری نی گۆره که وه هه لکه ند. گولبه هار گوتی: هه تا ئه م داره گه وره ده بئی، هه موو رۆژی دیم و ئاوی ده ده م.

وه یسیش لی زیاد کرد: ئه منیش هه موو رۆژی له گه ل گولبه هاری دیم.

ئاشق مسته فا هاته نیو قسه کان:

"وه ختیک ئه و نه مامه گه وره بوو، په پووله کان دین له سه ری ده نیشنه وه."

مندالەكان ماوه يەك لە دەوری گلۆكە بێدەنگ راوهستان. مستەفا لەبن لیوانەوه هیندی شتی گوت، شتی وهك دوعا، بێدەنگی تەواو بوو، تەنانەت دەنگی بالی زەرگەتە یەكیش نەدەهات. هەتاویکی تیشك دار بە زهوی یهوه پان ببوووه، لە خوارهوی كیلە قەبری ئەوبەر پەپوولە یەکی بەقەد هەردوو لەپی دەستی مندالێك كە رەنگی، شینیکی گەش بوو و سەر بالەکانی زێركفت بوون، لەسەر لکی گولێك كە بە گەرما هەلپرووكابوو هەلنیشتبوو، لە پەستا بالی لێك دەدان. مندالان لە پێش دا چاویکیان لە گۆرەكە كردو ئەمجار لە یەكترهوه ریمان و یەك دەنگ هاواریان كرد ئی هی... و بە هاواریکی خوشحالانەوه بەرهو شارۆچكە غاریان دا: ئی هی... ئی هی... سەگەكان كە دەنگی شادمانی ئەوانیان بیستبوو رایان كردو كەلاك خۆرهو سیسارگەكانیش بالە گەورهو قورسەکانی خۆیان كردهوهو هەلفرینه حەوا.

هه موو خانووه کانی چوکورواویان له قامیش و حه یزه ران و جوړه درکیک ساز ده کرد. ئەم درکه ناوی "جیلپیترتی" یه. ئەم خانووانه که پینان ده لئین که ویل شەش سووچی لاکیشی (مکعب مستطیل) بوون. ئەوپه پری دریژایی هه رکامیکیان بیست و پینج هه تا سی پی بوو، ده پازده پیش پان بوون. دیواری خانووه کان له قامیش دروست کرابوو، قامیشه کانیان به راسته وه له سه ر چەند ته خته دار که له سه ر زه وی دریژ کرابوون، داده نان و دایان ده به ستن. میچه که له ته ژه داری باریک دروست ده کرا که نیوانه که یان به چله درک داده پوشران. بلندی دیواره کان زیاتر له دوو میترو نیو نه بوو. سه ربانه کان پاش ئەوهی به قامیش یان درک و دال داده پوشران، گلله بان ده کران و به گلیکی شین یان زهردو سه وزو سوور که له ده وروبه ری چیای حه میدیه وه ده یان هیئا سواغیان ده کردن. میچی زۆربه ی ئەم که ویلانیه یان به قامیش داده پووشی. ته نیا دیواری ئەو که سانه له بهرد دروست ده کرا که زۆر پولدار بوون. دیاره ئەویش به ده گمەن بوو، دیوی ده ره وهی میچی ئەم خانووانه ته نه که یان سوآله ت بوو.

له و ده وروبه ره ته نیا دیواری باله خانه دوونه و مه که ی تالیب به گ بهرد بوو و سه ره که شی سوآله ت بوو. په نچه ره کانی شی شووشه به ند بوون. ئەم باله خانه تازه و سپی کاره که راست له نیوه راستی ده شتی دا دروست کرابوو، ماوه یه کی زۆر که وته سه ر زارو زمانان. میوانانی تامه زۆر له چپاکان و دی دووره کانه وه ده هاتنه ته ماشای.

ئەو قامیش و جه گنه ی بۆ دروست کردنی خانووه کانی ئەو ده وروبه ره پیویست بوو، هه ر له خواره وهی ئاناوارزاهه بگره تا کووزان و له خوار قه دیرلی یه وه تا عوسمانیه و له ویوه تا جه یهان، هه مووی له ئاکچاساز دابین ده کرا. ئاکچاسازیش تالیب به گ خانی تورکمه ن دهستی به سه ردا گرتبوو، له هه موو شوینیکی ئاکچاساز هیندی ئیشک گری چه کداری دانا بوون که قه مچی کیرکه له گایان به دهسته وه بوو... تالیب به گ قامیش و جه گنه ی ئاکچاسازی به و دیهاتی یانه که پیویستی یان پیی هه بوو ده فروشت و سندووقه کانی پر ده کردن له کیسه زپر. بیجگه له ئاکچاساز دهستی به سه ر به شی زۆری ده شتی ئاناوارزاش دا گرتبوو. ده شته که پر بیوو له ره وه ئەسپ و میگه له مه رو جوانه گای یه خته کراو.

تالیب به گ هه موو سالی به شیک له ده شته که ی به عیلاتی تورکمه ن ده فروشت و هه رچۆنیک بایه هیندی جار پاش دوو سال و هیندی جار پاش چەند سال به زۆر زه وی یه فروشراوه که ی لی ده ستاندنه وه. تالیب به گ به لایه کی به سه ر دانیشتوانی ئەو ده شته هیئا، هه ر مه پرسه. خه راپترین به لاشی به سه ر هۆبه ی هومانلی هیئا. له میژ بوو ئەو هۆبه یه ده یه ویست له ده شتی نیشته جی بی. هۆبه ی هومانلی هۆبه یه کی ده وله مند بوو که مه رو بز و گاوگول و ئەسپ و وشتریکی زۆری هه بوو. ده یان گوت ئەستونده کی چادری خانی هومانلی زپر بووه. ته نانه ت ده یان گوت ژماره یه ک له ده شت نشینه کان به چاوی خویان دیویانه.

به لی، تالیب به گ به شیک له و زه وی یانه ی داگری کردبوون، به و عه شیره ته فروشت. چۆنی فروشت و زولفوئی تاپوچی چیی کرد؟ که س نازانی. ئەوه نده روونه که هۆبه ی هومانلی له دادگایه ک دا که سالی دواتر دهستی پی کرد، هه م زه وی یه کانی له ده ست چوون و هه م هه رچی یه ک هه یبوو با بردی. دارو نه داری خویان ئاور داو پاره که ی یان دا به تالیب به گ. ره سه نترین ئەسپه کانیان، میگه له کانیان، به ره، لبادو ته نانه ت لانکه نه خشاوه کانیان که گولمیخی زیرو زویان

لئى درابوو و يادگارى باپيرانيان بوون و هه رچيش له مالى دا مابوو خه رجي مه حكه مه و پارهى پاريزه ريان كرد. ده ستيكيان كه وته ئه م لاو ده ستيكيان كه وته ئه ولاو كاله م دراو چم پئى نه برا.

هوبه كه له بهر يه ك بلاو نه بوو، به لام زور شيوا. ئه گه ر يارمه تىي هوبه كانى ديكه نه بووايه و ئه گه ر خوڤراگريي ئه ندامانى هوبه كه و ئه و داب و شوينا نه كه هيشتا پييانه وه پابه ند بوون نه بوونايه، هوبه ي هومانلى هه ر له سه ره تاوه له بهر يه ك بلاو ده بوو، يان هه موويان له برسان ده مردن.

له م ده شته دا ژماره ي ئه و جووتيارانه كه دارو گوپالى پياوه كانى تاليب به گيان وي نه كه وتبوو يه كجار كه م بوو، ئه وه نده كه م بوو ده بوو به چرايه به دوويان دا بگه رپي. پيئت ده نيو ئا كچاساز ناوه؟ زور باشه راكشى بو قه مچى كارى. ئه ويش قه مچى يه ك كه له كيركه له گا دروست كراوه. پيئت له سه ر عه رزى تاليب به گ داناهه؟ باشه! برؤ ئه و ته ويله يه ي نيزيك باله خانه كه ي تاليب به گ هه تا بريسه كت له چاوان بلند ده بي، پاش ئه وه ي سي شه وو رؤژان برسى بووى و له جياتى ئاوى خوارده وه خوئواوكيان ده رخوارد داي ئه قلت ديته وه كه لله ت.

له باره ي دارو گوپاله وه تاليب به گ داستانيكى هه يه هه زار ره حمه ت له گوڤى بابى فه رمانبه رى جه ندرمه. ئه و رؤژه به يانى كاتيئ خه به رى كوژرانى تاليب به گ گه يشته شاروچكه، كه س باوه رى نه كرد. كى غيره تى كوشتنى تاليب به گى هه بوو، كه سيك كه ده ت گوت هه لويه. سه دان پاريزه رى چه كدار، نو كوپو خزم و دؤستىكى زورى هه بوون. ئه و ده وله تيئ بوو له نيو ده ولت دا به ده سه لات تر له ده ولت و حكومه تيئ بوو له نيو حكومه ت دا به هيزتر له حكومه ت.

لاى نيوه رويه هه موو شتيئ روون بووه وه، تاليب به گ به راستى كوژرابوو. له حه مه دؤك به ولاوه كى ده ي توانى تاليب به گ پلنگى ده شتى ئاناوارزا بكوژي؟ به كوژرانى تاليب به گ به ده ستى حه مه دؤك شاروچكه پشتى شكا. ئيستا كه حه مه دؤك خانىكى وه ك تاليب به گى كوشتبوو كه ده ت گوت پلنگى چنگ به خوينه، ئيدى كه س له خوڤرا نه ده دى به ره نگارى بيته وه، نه حكومه ت و نه هيزيكي ديكه... ته نانه ت ئه گه ر سوپاش هاتبايه كه ئه و ده ولته مه زنانه ي شكاندن، ديسان كاريكى له ده ست نه ده هات.

گويا دوى شه وي پيش تاوه لات حه مه دؤك له گه ل يازده كه س كه سه رتاڤى سپى پؤش بوون ده چيته دي يه كه ي تاليب به گ. ئه وان هه موويان سوارى ئه سپى بؤره بوون كه له گه ل ئه سپى كوڤرئوغلئى به موو فه رقيان نه بوو، هه مووشيان فيلينتاي ئه لمانى يان به ده سته وه بوو كه وه ك ئاوينه له بهر تيشكى مانگ ده دره وشانه وه. خوڤچينه كانيشيان پر بوون له فيشه ك و نارنجوك... دوازده پياوى سپى پؤش هيرش ده به نه سه ر دى، پياوه كانى خانى چه ك ده كه ن، توند ده ست و لاقيان ده به ستن و ده يان كه نه گلؤله و فرئى يان ده ده نه سووچيئ، نؤره ده گاته باله خانه. ده لئىن:

"تاليب به گ ته سلیم به، ئه ويش ده لئى: ئه من ته سلیم نابم. پياويكى ئازا بوو، له عيئل و عه شيره تى عوسمانى يه كان بوو. جوابى ته قه ي وان ده داته وه. نو كوپى تاليب به گ به بيستنى ناوى حه مه دؤك گونيان پئى جووت ده بن و روويه رووى خانوبه ره كه ده ستيان به پشته سه ريانه وه ده گرن و ته سلیمی حه مه دؤك ده بن. جا گوڤت له حه مه دؤك بي، ده لئى برايان، ئه من كاريك به ئيوه نيه، ئه من كارم به و زالمه خوڤن خوڤره يه كه پيئى ده لئىن تاليب به گ. ئيستا دوو كه س له ئيوه به ره للا ده كه م. بچن بيگرن، بي هيننه ئيره، ئه من نامه وي ئه و خانه ره سه نه مان، تاليب به گ بكوژم، هه رچه ند زالميش بي، هه رچه ند دوژمنى نامووسيشه و له و ده شته دا ژنيكى جوان نه ماوه به زور به رده ستى نه كرد بي. ئه گه ر ئه و ته سلیم نه بي و بيهه وي هه روا بيكاته كه لله شه قى، ناچار ده بم بيكوژم. چونكه گولله كارى لئى ناكا، له جياتى ئه وه ده توانم وه ك ئاوپرژين

کون کونی بکه م. ئەگەر ئیوه بچن و نه یه نه وه و فریوی قسه کانی وی بخۆن ئەمنیش به گولله راست له نۆبهندي چاوی براکانتان ده دەم که هه موویانم به تهناف پێچاوه، هه ر ئەو کارهش له گه ل پیاوه کانتان و کهس و کارتانه ده که م. کورپه کانی ش ده چنه لای بابیان و قسه کانی حه مه دۆکی پێ ده لێن.

به لām تالیب به گ دیسان ته سلیم نابی. حه مه دۆک ده نه پێنی: ده مه وی نه وت به باله خانه که دا بکه م و ئاوری تی به ره ده م. تالیب به گیش له وه لām دا هاوار ده کا: ئاوری تی به ره ده نه فام، ئەگەر قه رار بی به ده سستی قوونده ریکی وه ک تو بکوژیم باشتره له ماله که ی خۆم دا بسووتیم و به سه ره رزی بمرم. سه گباب. حه مه دۆک. وه ره خۆت ده رخه، خۆت ده رخه، خۆت ده رخه بزانه چۆن گولله کارت لی ناکا. حه مه دۆکیش که سه رتاپی سه وزپۆش بوو دی و وه ک کۆله که یه کی مه رمه ر قیت له نۆبه راستی حه وشه ی راده وه سستی. له سه ره هه تا پێی تیشکی ده داو ده ور به ری رووناک ده کرد: فه رموو ناغا هاتمه خزمه ت. گولله بارانه که.

به برای خۆم بلیم تالیب به گ به سه ته فیشه کی که به حه مه دۆکه وه ده نی و حه مه دۆکیش هاوار ده کا: تالیب به گ گولله کانت وه رگره وه و ئەو پینچ گولله یه ی بو فری ده داته وه که تالیب به گ له نۆبچه اوانی دابوون. تالیب به گ چیی له ده ست ده هات؟ جگه له سه رسو پرمان و واق و پرمان. به وحاله ش هه روا ته قه ی لی ده کا. حه مه دۆکیش حه وسه له ی به سه ره ده چی و هاوار ده کا: خانووه که ی ئاور تی به ره ده ن.

کورپه کان به هه ر فیلیک ده بی، خو له تالیب به گ نیزیک ده که نه وه و توند ده ی گرن و ته سلیمی حه مه دۆکی ده که ن. ئەویش فه رمان ده دا له نۆبه راستی حه وشه ی ئاوریک ده که نه وه، پاشان سنگیک ده چه قینن و سه ره که ی وه ک شمشیر تیژ ده که ن و ئەمجار تالیب به گی له پێش چاوی ژن و مندالی له سه ره سنگه تیژکراوه که داده نین. تالیب به گ ده ست ده کا به ناله و شیوه ن، فرمی سکی خوین ده ریژی و ده پارێته وه ده لی ب کوژن، هه ر ئیستا بم کوژن. بم کوژن و له کن ژن و مندالم ئەو کاره م له گه ل مه که ن. به لām نه یان کوشت، سی شه و و روژان به سه ره سنگه که وه نالاندی. داوا ی ئاوی ده کرد خویناوکیان ده دایه و نانی ده ویست هه ر خویناوکیان ده دایه. راست له و ده مه دا که تالیب به گ خه ریک ده بی گیانی ده رچی حه مه دۆک دی، هه ل ده کیشی ته ده مانچه که ی و چاوه کانی تالیب به گ پر ده کا له قورقوشم و خانی گه وره ی تورکه من به و جو ره به ره حمه تی خوی ده چی.

ئەگەر ئەو خه به رانه ی ده هات به ته واوی راست نه بوون، هه رچۆنیک بی هه ر خه به ریک به شیکی راستی له گه له، با ئەو به شه زۆر که میش بی. ئەم خه به رانه، ئەم جاره هه ر مورته زاغایان له ترسان شیته نه کرد، به لکوو ناغا کانی دیکه، به گه کان و له هه مووان زیاتر زولفوی له سه ره خوی - که هه موو شتیکی به پیکه نین ده گوزه راند - تووشی سام و هه بیه تی مه رگ کرد. ئەگەر ئەوه ی تالیب به گی کوشتوه حه مه دۆک نه بی، ئیدی خه راپتر. ئەو به چاکی له ریشه ی کاره ساته کان ئاگادار بوو، ده ی زانی ئەم وشتره روژیک له به ره رکی ویش ده خه وی. ده بوو هه تا زوویه هیمنی و ئاسایش سه قامگیر بکری و ریگایه ک بو له نیو بردنی ئەو گوناهاکارانه بدوژریته وه. له نیو شاروچکه دا پێش هه موو کهس ئەو قۆلی هه ل مالی و له گه ل مورته زاغا ده سستی کرد به هاوکاری. چه ند برووسکه ی لی دان و چه ند نامه ی نووسین. له گه ل یاوه رو قایمه قام وتووێژی ده کردو تووشی هه رکه س ده بوو لی ده پرسی چۆنی تی ده گا و ریگا چاره چیه. حه مه دۆک ئیدی شووی لی هه ل کیشابوو، ده بوو له نیو بچی.

هەر ئه و رۆژه لای نیوه پۆیه هیشتا خه به ره که به ته وای بلای نه ببوه وه ، دهسته یه کی پینج که سی بیان پیک هینا . قه رار و ابو ئه و دهسته یه هەر ئه و رۆژه وه پری که ون و به شه مه ننه فه ر بچنه ئه نکه ره ، چاویان به وه زیری نیوخۆ بکه وی و پیی بلین که حه مه دۆک چ کوانیکی پر مه ترسی یه به پشت ئه ستوی ئه م ولاته وه .

مورته زاغا زۆری دل به و کاره خوش بوو . تووشی هه رکه س ده بوو : چی ، چی ؟ هه موو که س گیانی خوی خوش ده وی . گیانی زولفوی که وواد له گیانی مه مانان شیرنتره ؟ جارن ئه و حه مه دۆکه ی گولله ی له نیوی چاوی ناغایان ده داو سنگی ده پاشه وه ی به که کان ده بری ، مندالیکی بی گوناھی لادیی بوو . به لام ئیستا که نۆره ی خوی هاتوه و کاکه تالیبی که هاوکاری له که ل ده کرد کوزراوه ، ده سه به جی ده چپته ئه نکه ره ، ئه ویش به سه رۆکایه تی ده سه ته یه ک . . . ئووی با بچی بزانه چ ده کا . . . ؟

جگه له زولفو ئه ندامانی دیکه ی ده سه ته ی پینج که سی بریتی بوون له تاشکه ن خه لیل به گ ، کووزان ئوغللی پاریزه ر ، هه وایی به گ قازی خانه نشین و کاپلان ئوغللی خالیس به گی خانی تورکه من . هه مووی ئه مانه و له سه رووی هه مووانه وه ، زولفو پیاوی به سه روزمان و تیگه یشتوو بوون . شتیکی روون بوو که ئه وانه به ده ستی به تال نه ده هاتنه وه . به قشوو نیکی سه ربازه وه ده هاتنه وه که به توورپوس وه ربن . باشه ، ئه و خان و ناغایانه ش که چه ته و مه ته یان له و چیاو به نده نانه هه ن ، ئه گه ر پیاوه کانی خویان خوش ده وی و پاریزگاری یان لی ده که ن با ماوه یه ک له توورپوسه وه بیان نیتره جی یه کی دیکه و هه ر نه بی ماوه یه ک خویان ون که ن .

له و ماوه یه دا مورته زاغا چه ند جاری دیکه ش چوه ئاشی . عه لی یه شه ل له وی نه بوو . ئاشه وان پیی نه گوته بوو بۆ کوئی چوه . مورته زاغا زۆر په شیو حال بوو ، ته نانه ت ئه گه ر ئه وه ی ده یان گوت نیوه شی راست بی - به تاییه تی که زولفو ش ترسی ری نیشتوه - به راستی وه زعه که زۆر شیرزه یه . نۆره ی خوشی هاتوه . خۆزگه توانیبا ی هه تا سه ربازه کان ده گه نی جیگایه ک بۆ خۆشاردنه وه په یدا بکا . ئااخ عه لی یه شه ل ، ئااخ . ئه و شاره زای هه موو ئاکارو کرداری حه مه دۆک بوو .

جاریکیان له بازار چاوی به مه لادۆران ئه فه ندی که وت و ئه و ناپیاوه ریوی سیفه ته بۆ ئه وه ی مورته زاغا نه ی بی نی خوی شارده وه . به لام چما شت له بهر چاوی مورته زاغا ون ده بی ؟ ده سه به جی ئه وی له و دوکانه که خوی تیدا حه شار دابوو کی شایه ده ر . مه لادۆران ئه فه ندی ، ئه و زانای زه مانه و ده رچووی "جامع الازهر" ه ، ئه و مه ردو په ندو زیره ک و زانایه که ئه گه ر دنیا ئوری گرتباو سوونابایه باکی نه بوو ، ره نگی به رووانه وه نه ماوو و ئه گه ر قسه ی ده کرد ده نگی ده له رزی .

بن پیلی گرت ، بازارپان به جی هیشت و به سه ره وژی ره که ی جاده ی دا رویشتن بۆ لای پردی :
"چ بکه یین ؟"

"وه زع زۆر خه راپه . زۆرم په رۆشی تالیب به گ بوو . له ژووری مالی خوی دا هه م داریان تی بری و هه م سی شه وو رۆژان له بهر چاوی خوی ده ستیان بۆ ناموسی خیزانی و کچه جحیله کانی و بوو که کانی دریز کرد .

"تۆله ، تۆله ، پی په تی یه کان خه ریکن تۆله مان لی ده که نه وه . . ."

"هه قی خۆمانه ، وه ختیکی شه و و رۆژ چال بۆ یه کتر هه ل ده که نین ، بیگومان تۆله ده که نه وه . ئه گه ر ئیمه یه ک نه گرین . . ."

"وه ختیکی عه لی سه فابه گ کوزرا ئه گه ر ئیمه ش وه ک تو ، غیره تیکی وه ک غیره تی مورته زا قه ره داغلی ئوغلیمان نواندبایه ، له وانه بوو ئه مرۆ تالیب به گ به و شیوه سامناکه نه کوزرابایه و هه ر له په نامان بووایه ."

"له نیوی چاوانی داوه . شکی تیدا نیه ئه و کاره ، کاری حه مه دۆکه ."

مه لادؤران ئەفەندی وەلامی دایەوہ:

"بەلێ. بەلێ، دیارە... " و لە حالیکە دا نۆچاوانی تێک دەنا لێی زیاد کرد:

"بەلێ گوللە لە نۆیۆ چاوی خەلک دان کاری ئەو کافرە. عەبدیخانێ بەستەزمانیشی ھەر بەو شیوہیە کوشت.

وانەبوو؟"

"ھەر وای کوشت"

ھەردووکیان لە فکەرەوہ چوون، بیریان لە خۆیان دەکردەوہو لە بیری ئەوہدا بوون کە چۆن لەم فەرتەنەییە رزگاریمان دەبێ. ئەنکەرە مەسەلە ی چەتەکانی زۆر بە ھێند نەدەگرت و موبالاتی پێ نەدەکرد، بۆچی بە ھێندی بگرن؟ خۆ گیانی خۆیان لە مەترسی دا نەبوو...

مه لادؤران ئەفەندی سەری ھەل بڕی و تەماشای روخساری مورپتەزاغای کرد، دەت گوت دەییەوێ شتیکی لێ بپرسی، بەلام پەژێوان بووہوہ. کاتیکی چەند جار ئەم کارە ی دووپات کردەوہ، مورپتەزاغا گوتی:

"بپرسە، دەتەوێ چ بپرسی مە لادؤران ئەفەندی"

"دەمەویست بپرسم کە..."

"کەچی..."

"مەسەلە ی عەلییەشەل گەیشتە کوێ... لە دوینیوہ تا ئیستا لە بازار پێش ئەوہ ی خەبەری تالیب بەگ بێ، ھەموو ھەر باسی وی دەکەن. دەلێن ئەتۆ چووی لاقی عەلییەشەلت ماچ کردوہ، لەبەری پاراویەوہ، بەلێنی چەند پارچە زەویت پێداوہو بەرەوئەوہ بووی کە بالەخانە ی بۆ دروست بکەو..."

مورپتەزاغا گوتی:

"راستە مامۆستا. ئەگەر کەسیک ژیا نی تۆ نەجات بەدا ئەتۆ وا ناکە ی؟"

ئەم جار زۆر بە داووناو باسی ئەوہ ی کرد کە عەلییەشەل چۆن شوینگێرێکەو چۆن دوژمنی خوینی حەمەدۆکەو لە ھەنگیوہیی دا لە حەمەدۆک کارامەترەو لەوی ئازاترو بویرترو بەتواناترە. ئەوہندە ی بوو ھەزار ھێندە ی پێوہنا.

"ئیمە ھەلە یەکی گەورەمان کرد مامۆستا. نەمان توانی وا بکەین بمان بەخشی. ئەو بابایەکی زۆر بەشەرەف و تەبیەت پیاوہ. ئینسان، ئینسان... ئەگەر بتوانین، ئەگەر رۆژیک بتوانین کاریک بکەین کە ئەو برا گیانی بە گیانییە بمان بەخشی، ئەو رۆژە خووشی بۆخۆمان"

مورپتەزاغا پاش بەسەرھاتی ئاشی، چووبایە ھەر جێیەک و ھەر کەسی دیبایە باسی عەلییەشەلی بۆ دەکردو ئەو ی دەگە یاندە عەرشی عەزیم، بەو ھیوایە کە بەلکوو ئەو تاريفانە ببیسیتەوہو دلی نەرم بێ.

مه لادؤران ئەفەندی گوتی:

"چۆن عەلییەشەل ئەفەندی ئەو پیاوہیە؟ بەراستی حەیف کە بە خزمەتی نەگەیشتووم..."

مورپتەزاغا دووپاتی کردەوہ: حەیف، حەیف.

لەو بەینەدا یەکیک بە غاردان ھاتە کنیان. کابرا کوپە جھیلە یەک بوو زۆر سەرلی شیواوو ھەژاوی دیار بوو:

"جەنابی داواکاری گشتی ناردوومی. گوتی بە ھەر جۆرێک بووہ مورپتەزاغای وەبیینەو بیھینە ئیرە. گوتی بلی

مەسەلە کە زۆر گرنگە، ئەگەر ئاوی بەدەستەوہ بێ نە یخواتەوہ، داینی و بێ"

"یانی وەزەعە کە ئەوہندە ناسکە..."

لاوه که گوتی: زۆر ناسکه، زۆر ناسک...

"که وایه مهسه له که هینده گرنگه... مه لادۆران ئه فهندی با پیکه وه بچین. له ئه زمونه به نرخه کانی جه نابت فه یزیکمان پئی ببری".

هه ردووکیان وه پئی که وتن بۆ لای داواکاری گشتی.

داواکاری گشتی پیاویک بوو دهسته پیاو به سمیلکی سپی و گۆنایه کی تیک قوپیو و موویه کی مۆنج مۆنجی سپی یه وه. ره قه له بوو، ئیسکی قۆرتۆمه ی ده رپه رپیوو. پیاو وه ختیکی ته ماشای ده کرد، له پێش دا ئیسکی قۆرتۆمه ی و پاشان ملی درێژو نیوچاوانی پر گنج و لۆنجی وی ده دی. هه میسه توورپه وه دهسته وستان بوو، چونکه خیرا خیرا قسه ی ده کرد پیاو له نیوه ی قسه کانی نه ده گه یشت و به زه حمه تیش له نیوه که ی دیکه حالی ده بوو. داواکاری گشتی دهستی به قسان کرد:

"براینه، باش بوو هاتن...".

ئهمه ی گوت و نو پیاوی نیشان دان که له سه ر قه نه فه کان دانیشتبوون. ئه وان به پئی ته من له سه ر قه نه فه کان ریز بیوون، هه مووان ده ستیان له سه ر ئه ژنۆیان دانا بوو، چاویان له وینه ی ئه تاتورکه وه که رووبه پروویان دانا بوو، برپیوو و جووله یان نه ده کرد. گرپی قورتۆمه ی هه ر نو که سیان هه ل تۆقیبوو. که م و زۆر وه ک یه ک ده چوون. هه موویان ئه سمه رو گوئی لولینه بوون.

"چاک بوو، چاک بوو زوو هاتن. وه زعه که ناسک و شپریوه، زۆر شپریو. ئه م پیاوانه شکایه تیکیان هیناوه که ئه من نه م ده توانی قبولی بکه م. له درێژایی ماوه ی خزمه تی خۆم دا وه زعی وام بۆ پێش نه هاتوه... ئه م شارۆچکه یه جی یه کی زۆر سهیره... گۆیا به باوه ری وان تالیب به گی بابیان حه مه دۆک نه ی کوشته وه، به لکوو کاری، کاری که سیکی دیکه یه... ئه منیش عه رزم کردن که شتی وا ری تى ناچى، بابتان تاوانباریکی شه رانی به ناوی حه مه دۆک کوشته ویه. به وه براینه م گوت که ئیمه وه ک دادگا شتی وا قبول ناکه ین، ئه م شارۆچکه یه سه یرترین جیگایه که له درێژایی ماوه ی خزمه تی خۆم دا دیومه. له و برا به ریزانه م داواکردو عه رزم کردن که به پئی قانون بیجگه له حه مه دۆک که س ناتوانی بابتان بکوژی، به لام نایانه وی له قسه کانم حالی بن... سهیره، سهیره، سهیره..."

له پاش ئه وه، قسه کانی هینده توندو خیرا کردن که هه یج که س هه یج شتیکی له قسه کانی حالی نه ده بوو. داواکار که یه ک بین قسه ی ده کرد، قسه کانی به م رسته یه ته واوکرد: ئاغاگان، به گه کان! حال و وه زع ئه مه یه. به چاویکی لیلی وه ک چاوی ریوی، که میکی به گالته وه نه ختیکی به گالته پی کردنه وه و به شیوه یه کی بی په روا له هه موو دنیا ته ماشایه کی مورته زاغای کرد، که وا دیار بوو حه وه سه له ی نه ماوه. مورته زاغا که له مه به سه ته که ی حالی ببوو گوتی:

"بۆخۆتان خۆش براین". هه مووانیان یه ک ده نگ گوتیان زۆر سوپاس، زۆر سوپاس و خۆیان کۆکرده وه. مورته زاغا وای خۆ خه فه تبار نیشان دا ده ت گوت خه ریکه بگری:

"ئاگر له جه رگمان به ربوو. ره گ و ریشه ی دلمان بۆ تالیب به گ پلینگی ئاناوارزا ئاگری گرت. که وایه ئه ویشی کوشته. ئه و جانه وه ره خوینخۆره ره حمی به پلینگیکی وه ک تالیب به گیش نه کرد. هه ی کافر، هه ی: که وایه له نیوی چاوی ویشیدا. هه ی ناکه س به چه هه ی. خه فه ت مه خۆن کوپینه، خه فه ت مه خۆن براکانم. خه فه ت مه خۆن رۆله تازییه داره کانم. ده زانن ئه من و به گ له براش پتر لیک نزیک بووین، وه ختیکی ده هاته شارۆچکه مومکین بوو من نه بینى؟ به هه یج جوو. خه فه ت مه خۆن کوپینه له مه ودا ئیوه کوپی خۆم. به ئه سپه که ی، به وه ئه سپه بۆره ره سه نه ی ده هاته نیو شارۆچکه چ شان و شکۆیه کی هه بوو، ده ت گوت پلینگیکی بیابانی عه ره بستانی به جی هیشته وه هاتوه ته ئیره. وه ختیکی ده هات، راست

و پتەو، دەستی بە قەمچییەو لەسەر رانی راست دادەنا، چاوی لە رووبەروویەو دەبەری و سنگی رەپیش دەکرد... ئیوێش لەگەڵ بابتان بە موو فەرقتان نیە. سەری خۆتان سڵامەت، ئیشەللا ھەرکام لە ئیوێ جیگای ئەو جوامیرە، جیگای ئەو نەجیب و نەجیب زادەییە پێدەکەنەو. دیارە پەری دەکەنەو. چونکە ئاوی دەریا هیچ وەخت کەم ناکا، لەبارەیی ھەمەدۆک قاتلی پلێنگی ئاناوارزاشەو..."

کۆرە گەرەو کە خێرا خێرا تەفی خۆی قووت دەدایەو دەویست شتێک بلی، بەلام چما مورپەزاغا تۆرەیی دەدا؟ سەرەنجام کۆرە گەرەو بپیری خۆی دا، قەسەیی مورپەزاغای بپری و گوتی:

"خۆ بابی ئیوێ ھەمەدۆک نەیی کوشتو..."

"چی چی؟ ئەتۆ دەلیی چی؟"

"ئەوێ بابی مەیی کوشتو، ھەمەدۆک نیە. ئیوێ قاتلی بابی خۆمان دەناسین. ھەموو خەلکی ئاناوارزاش دەیی ناسن." "مومکین نیە، مومکین نیە، جگە لە ھەمەدۆک ناتوانی کەس بی، ئەمە پێچەوانەیی قانونە. ئیوێ تەنانەت لەبەر کارەساتی کۆژرانی تالیب بەگ پلێنگی ئاناوارزا دەستەیی کمان پێک ھیناوارمان بۆ سەرکوت کردنی ھەمەدۆک." "خەلکی گوندی ئەسلان و کۆچەرییەکان دەستی و دەستی یەکتەر داو بابمانیان کوشت. قاتلەکانی قیت و قنچ دەخولینەو. تەنانەت راش ناکەن، تەنانەت خۆش ناشارنەو."

"دیارە راناکەن. بۆچی رابکەن؟ خۆ پلێنگی ئاناوارزا ئەوان نەیان کوشتو... چونکە ھەمەدۆکی خۆینخۆر کوشتوویەتی. هیچ کەسی دیکە نەیی کوشتو، لە جی دا پێچەوانەیی قانونە. ئەگەر پێی دابگرن کە ئیللاو بابمان، پلێنگی ئاناوارزا دیھاتییەکان کوشتوویانە پەژێوان دەبنەو. بەخۆرایی کارەکە لە خۆتان خەراپ مەکەن، ئەویش لە حالیک دا کە نوینەرانمان بەرپۆن بۆ ئەنکەرە... پاش ئەوێ مەسەلەیی ھەمەدۆک چارەسەر کرا، ئیوێ بۆخۆمان مشووری ئەو گوندنشینانەو ئەو کۆچەرییانە دەخۆین. وانیه جەنابی داواکار؟"

"دیارە ئەفەندەم، عەرزەیی بە خەزەتی ئاغای خۆم بکەم، ئیوێ ئەم شکایەتە وەرپێ مەخەن، مورپەزابەگ ئەفەندی راستی عەرز کردن... ئەو راست دەفەرموئ... ئەمن تاوێک لەمەوبەر عەرز کردن... پێش ئەوێ ئەو پاییتەو... ئەم رۆژانە لەم دەشتە، لەم کیوانە، یانی لە چوکوراوا هیچ کەس ناتوانی کەس بکوژێ. بابی بەرپێزێشتان ھەر ھەمەدۆک خۆی کوشتوویەتی. جۆری روودانی پێشھاتەکە، شیوێ رەفاندنی بابی بەرپێزتان، لەسەر سنگ دانانی بابتان و تەفەنگ لەنیوی چاوی دانی و بە گشتی شیوێ کوشتنی بابی بەرپێز مەزنتان نیشان دەدا کە بابی بەرپێزتان، پلێنگی ئاناوارزا، ھەمەدۆک کوشتوویە."

"بابمان تەفەنگی لەنیوی چاوی نەدراو..."

مورپەزاغا لە حالیک دا دەیی گوت ئیمکانی نیە ھەستایە سەرپێ: ئیمکانی نیە. چونکە بە پێی راپۆرتیک کە پیمان گەیشتو بابتان، تالیب بەگ، یانی پلێنگی ئاناوارزا بەگوللەییەک کە لە نیوی چاوانی دراو کۆژاوە، ئەمەش تەنیا دەتوانی کاری ھەمەدۆکی تاوانبار بی.

کۆرە گەرەو کە بە ناپەھەتییەو گوتی:

"نا، نا کوشتنی بابمان جۆریکی دیکە بوو، ریگا بدە بۆتان باس بکەم..."

چونکه نه‌گه‌ر وه‌زعه‌که وا بړوا، ده‌شپوئ. نه‌من نه‌و کورانه‌و خزم و که‌س و کارو خه‌لکی هوبه‌که‌مانم به زور راگرتوه. نه‌گه‌ر نه‌من نه‌بام هه‌تا نه‌ستا خوین ده‌هات و سه‌ری ده‌بردن، نه‌مه زور به‌هیزین، خه‌لکی گوندی نه‌سلان، عیلاتی نایدینیش زور نازاو چاونه‌ترسن".

مورته‌زاغا نه‌یدی به ناچار بیده‌نگ بوو و کوره‌که‌ش ده‌ستی به‌گیړانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌هاته‌که کرد: "که‌ره‌م نایدینی، زارو کورده له گوندی نه‌سلان، حاجی‌په‌خره‌و که‌نعانه‌شیت و سی‌که‌سی دیکه‌چند روژان له جاده‌دا بوسه‌ده‌نیښه‌وه‌و له جاده‌ی کووزان دا له داوی ده‌خن و ده‌ی‌به‌نه‌چه‌په‌ک‌ترین قوژبني ناکچاساز که‌پلینگیش پی‌تی نانی و له‌بهر دارو‌ه‌یزه‌ران و جه‌گه‌نی زور ناسمانی لئ‌دیار‌نیه. وا ده‌که‌ن زوریان له‌بهر وه‌پاری. له‌پیش‌دا گوئی‌په‌کی، نه‌مجار لووتی و سه‌ره‌نجام باسکانی ده‌برن... چه‌رمی سنگی لئ‌ده‌که‌نه‌وه. به‌لام نازاریک به‌چاوو‌زمانی ناگه‌یه‌نن، هه‌تا نه‌وه‌ی به‌سه‌ری دینن به‌چاوی خوئی‌ببینی و زمانیشی هه‌بی‌بپاریته‌وه... له‌پاشان‌داری‌تی‌ده‌برن و ناخه‌که‌ی به‌نیوه‌مردوویی و رووت و قووتی به‌لاقی به‌قایم‌ترین لکی داریک‌ه‌وه‌ه‌لی ده‌واسن. پاشان‌ه‌نگوینی له‌سه‌رانسه‌ری له‌شی هه‌ل‌ده‌سوون هه‌تا زه‌رگه‌ته‌و میرووله‌په‌لاماری بدن و پیش‌نه‌وه‌ی بمری‌بیخون".

"نه‌مه‌چ دوزمنایه‌تی‌په‌کمان له‌گه‌ل‌حه‌مه‌دوک هه‌بووه‌که‌بابمان به‌و‌حاله‌بکوژی؟".
مورته‌زاغا گوئی:

"عه‌لی سه‌فابه‌گ‌چ دوزمنایه‌تی‌په‌کی له‌گه‌لی هه‌بوو‌که‌له‌نیوی هه‌ردوو‌چاوانی‌دا.
له‌کاتیک‌دا هه‌ناسه‌ی هه‌ل‌ده‌کیشا، له‌سه‌ر‌قسه‌کانی رویشت:

"وه‌ی‌تالیب‌به‌گ، وه‌ی. بنیاده‌م‌بووه‌ته‌جان‌وه‌رو‌نه‌مه‌نه‌مان‌ده‌زانی...".

"هه‌ربویه‌ش‌ده‌بی‌شکایه‌ته‌که‌مان‌بکه‌ویته‌ری. نه‌گه‌ر‌له‌م‌شاروچکه‌یه‌نه‌یان‌توانی‌به‌مه‌سه‌له‌که‌رابگه‌ن، هه‌تا نه‌نکه‌ره‌و‌وه‌زاره‌تی‌عه‌دلیه‌ده‌پوین‌و‌مه‌سه‌له‌که‌عه‌رزی‌به‌رزترین‌کاربه‌ده‌ست‌ده‌که‌ین. نه‌گه‌ر‌وا‌نه‌بی‌خوینیکی‌زور‌ده‌پژئی، نه‌گه‌ر‌حکومه‌ت‌قاتله‌کانی‌بابمان‌نه‌گری‌و‌له‌داریان‌نه‌دا، له‌ده‌شتی‌ناناوارزا‌ده‌بیته‌شه‌پیک‌برانه‌وه‌ی‌نه‌بی...".

"قاتلی‌بابتان‌حه‌مه‌دوکه".

کورپه‌گه‌وره‌که‌به‌دلنیا‌په‌په‌وه‌گوئی: نه‌خه‌یر‌نه‌و‌نیه.

مورته‌زاغا‌باش‌که‌وتبووه‌ته‌نگانه‌وه. نه‌و‌تو‌برا‌نه‌فامه‌هه‌موو‌ریسه‌که‌ده‌که‌نه‌وه‌خوری. به‌چاولیکردنیکه‌وه‌که‌داوای‌یارمه‌تیی‌ده‌کرد‌گوئی: نه‌توش‌قسه‌یه‌که‌بکه. چاویکی‌له‌مه‌لادوران‌نه‌فهندي‌که‌بیده‌نگ‌دانشت‌بوو، کردو‌به‌دزیه‌وه‌نقورچیکی‌لئ‌گرت. دوران‌نه‌فهندي‌به‌سپایی‌گوئی:

"به‌سه‌نه‌یدی‌مورته‌زاغا، به‌سه".

مورته‌زاغا‌به‌نال‌په‌که‌وه‌گوئی:

"چی‌به‌سه‌کاکه. هه‌وه‌لئ‌درویه‌کی‌وا‌گه‌وره‌که‌حه‌مه‌دوک‌گیراوه‌نه‌ستا‌ش‌نه‌م‌به‌سه‌ره‌هاتانه. له‌نه‌نکه‌ره‌دا‌نابروومان‌چوو، نه‌ستا‌نه‌من‌چ‌گوویه‌که‌بخوم؟".

مه‌لادوران‌نه‌فهندي‌گوئی:

"بیده‌نگ‌به، داواکاری‌گشتی‌به‌لئ‌زانی‌خوئی‌هه‌موو‌کاریکی‌له‌ده‌ست‌دی‌و‌هه‌موو‌به‌لایه‌که‌به‌ناسانی‌ده‌فع‌ده‌کا".

له‌و‌به‌ینه‌دا‌قازی‌په‌کان‌و‌پاشان‌یاوه‌رو‌وه‌کیل‌باشی‌عاصمیش‌هاتن.

ژووری داواکاری گشتی بهره بهره پر ده بوو. بۆ ئهوانه ی دوايه هاتن جيگا بۆ راوه ستانیش نه ما. یاوهر پاش ئه وه ی ساډوی عه سکه ری له داواکاری گشتی کرد، گوتی:

"جه نابی داواکاری به پریز سه رۆکی شاره وانیمان له وئ چاوه پروانی جه نابته. له راستی دا چاوه پری هه موومانه. جه نابی قائمه قام و کار به ده ستانی دیکه ش دین".

مورته زاغا که به و قسه یه زۆر خوشحال ببوو هه ستایه سه ری و مه لادۆران ئه فه ندیشی راست کرده وه. مه لادۆران ئه فه ندی ده ستیکی به ریشه تیک ئالقاوه که ی دا هیناو له حالیک دا له فکروه وه چوو بوو گوتی: ئیوه ته شریفان بچی، ئه من دوايه دیم. پاشان سه ری برده بن گوئی مورته زاغا و گوتی: هه ر جوړیک بئ. کاره که تان له وئ پیی ده چی، ئه من دوايه دیم. پیم وا چاکه وه ختیک بیم که کاره کان تا راده یه ک وه پری که وتبن.

"زوو وه ره وه مه لادۆران ئه فه ندی".

"هه تا بکری".

ئه وانی دیکه به کۆمه ل به ره و شاره وانی رویشتن. ساډوی شاره وانی گه وه بوو و جیی به ئه ندازه ی پیویست بۆ دانیشتن هه بوو. قائمه قام له میژ بوو هاتبوو و له وئ چاوه پروان بوو. به دیتنی ئۆ برایه که به توورپی چاویکی له هه مووان کردو پاش ئه وه ی له نینۆکی لاقیان هه تا تووی سه ریان لییان ورد بووه وه، گوتی:

"عومری درپزی بۆ خۆتان به جی هیشتبئ. ئه و حه مه دۆکه ی بابتانی به و شیوه سامناکه کوشتوه، دوژمنی ئیمه شه. یانی دوژمنی کۆماریشه... ناره حه ت مه بن، له دواړوژیک زۆر نیزیك دا ته رمی ئه و حه مه دۆک ناوه که سه رکرده ی یاغی به کانه، له نیو شاروچکه ده خریته به رچاوی هه مووان، نۆسه د ساله هه رکه س له حکومه تی پایه به رزمان یاغی بووبی، سه رنه که وتوه. عوسمانی به کانه و سه لجووقی به کانه له و سه رده مه داو له م ده وره یه ش دا کۆماری ره سه نی تورک که به خوین ئاو دراوه ته نیا له ئاناتولی به ره مه دره وشاوه کانی ده بینن، به حه مه دۆکی سه رکرده ی یاغی به کانه ده وپری و له دواړوژیک زۆر نیزیك دا تۆله ی خوینی باوکی نه جیبتان، تالیب به گ پلنگی ئاناوارزاو خانی تورکه نیش ده ستیئ..."

"بابی مه حه مه دۆک نه ی کوشتوه، که ره م ئایدینی، زارۆ کورده، حاجی به خره و که نعه نه شیئ و چه ند که سی دیکه به زۆر له گه ل خویان برده به ئه شکه نجه کوشتیان".

"ئه دی کی گولله ی له نیوی چاوانی داوه؟"

"دوکتۆر جه نابی داواکار وه ختی چاوی کردن ده بینن که له شی بابمان جیگای برینی یه ک گولله شی پیوه نیه. که سیك که تاقه گولله یه کی لئ نه دراوه چون گولله له نیوی چاوی ده دری و ده مرئ؟ حه ز ده که ن هه ر ئیستا بچین بی بینن، له جیی خوی هه ل واسراوه، چاوه کانیسی زه ق و زبندوون..."

باس و کیشه درپزه ی کیشا، براکان پییان چه قاندبوو که بابیان حه مه دۆک نه ی کوشتوه و قاتله کانی بابیان کۆچه ری به کانی ئایدین و خه لکی ئه سلانن و که سانیک که ناویان بردوون له پیش چاوی سه دان که س بابی وانیان رفاندوه و له گه ل خویان بردوویانه ته قامیشه لان و به ئه شکه نجه کوشتوویانه.

قائمه قام گوتی: مومکین نیه. داواکار گوتی: مومکین نیه. قازی گوتی:

"مومکین نیه، ئه من هه موو شتیکم به هه موو لایه نه کانیه وه لیک داوه ته وه. حه مه دۆکی له گه ل که ره م ئایدینی لئ گۆراوه، حه مه دۆک بۆخوی شه ی تانه، له تايه فه ی جندۆکانه... هه ر ده مه ی ده چیته پیستی یه کیکه وه. چما هه ر خۆمانی فریو نه دا؟"

یاوهر پشتی قسه‌کانی وی گرت و گوتی:

"فریوی داین، ئیمه ده‌سته‌ی وه‌سمانه‌رپه‌شمان بویه ته‌فرو تونا کرد پیمان وابوو حه‌مه‌دۆکه".

سه‌ره‌نجام کورپه گه‌وره‌که‌ی تالیب به‌گ رقی هه‌ستاو هاواری کرد:

"ئویه پیتان وایه ئه‌من شیتیم؟ ئه‌من سبه‌ینئ ده‌چمه ئه‌نکه‌ره، جه‌نازه‌ی بابم به جووتیک چاوی ساغه‌وه که زه‌ق زه‌ق ده‌روانن هه‌تا ئه‌من دیمه‌وه هه‌روا له‌نیو گۆلاودا به هه‌لواسراوی ماوه‌ته‌وه. دلنیا بن له ئیمه به‌ولاره که‌س ناتوانئ جیگای بابمان بدۆزیته‌وه".

مورته‌زاغا گوتی:

"کورپ جیگاکه‌ی له حه‌مه‌دۆک ده‌پرسین و فییری ده‌بین". و پیکه‌نی. به دوا‌ی ئه‌م پیکه‌نینه‌دا ئه‌وانی دیکه‌ش هه‌موو پیکه‌وه ده‌ستیان کرد به پیکه‌نین.

له‌و به‌ینه‌دا به دیتنی مه‌لادۆران ئه‌فه‌ندی که شه‌که‌ت و ماندوو به روخساریکی ره‌قه‌له‌وه هاتبووه ژورئ، هه‌موو بیده‌نگ بوون و هه‌مووان ئاو‌پریان دایه‌وه سه‌ری. مه‌لادۆران ئه‌فه‌ندی به راویژیک که هه‌موو پیته‌کانی به چاکی ده‌گه‌یانده جیی خویان گوتی: برایان و پاشان له حالیک دا ده‌ستی به ریشی تیک ئالقاوی مه‌باره‌کی دا دینا، گوتی:

"واتی ده‌گه‌م له باره‌ی مه‌سه‌له‌ی حه‌مه‌دۆکه‌وه نه‌گه‌یشتوننه ئاکامی دلخواز".

مورته‌زاغا گوتی:

"کورانی به‌رپزی تالیب به‌گ ده‌لین بابیان حه‌مه‌دۆک نه‌ی‌کوشتوه و زوریش پی له‌سه‌ر ئه‌و مه‌سه‌له‌یه ده‌چه‌قینن. له‌و حاله‌دا هه‌موو نه‌خشه‌کانمان لی تیک ده‌چی".

ئاغا به‌م قسانه ناره‌حه‌تی خوی ده‌رپری. مه‌لادۆران ئه‌فه‌ندی که ده‌ت گوت به‌نیازی ده‌زنویژه‌لگرتنه له حالیک دا قۆلی هه‌ل‌ده‌مالی گوتی:

"ناره‌حه‌ت مه‌بن جه‌نابی قائمه‌قام، پیم وایه له‌و کاره‌دا هه‌له‌یه‌ک رووی داوه. ئه‌م لاوانه خه‌ریکن به هه‌له‌ بچن. ئینسان تووشی خه‌تا ده‌بی. ته‌نیا خوای ته‌عالایه که له هه‌له‌و خه‌تا به دووره".

"حه‌زره‌تی ره‌سوولی ئه‌کره‌م (ص) ده‌فه‌رموی...".

له گه‌یرانه‌وه‌ی فه‌رمایشتی حه‌زره‌تی ره‌سوولی ئه‌کره‌م (ص) په‌ژیوان بووه‌وه و پرسی: داخوا لیره ژوریک چۆل په‌یدا ده‌بی؟

به‌رپوه‌به‌ری شاره‌وانی راست بووه‌وه، ده‌رگای هۆله‌که‌ی ته‌نیشتی کرده‌وه و گوتی: فه‌رموون.

مه‌لادۆران ئه‌فه‌ندی له پیشه‌وه‌و کورپه‌کانی تالیب به‌گ به دوا‌ی دا چوونه هۆده‌که. مه‌لادۆران ئه‌فه‌ندی پاش ئه‌وه‌ی به جوانی ده‌رگای هۆده‌که‌ی پیوه‌دا، گوتی: فه‌رموون دانیشن و ئه‌وانیش ده‌سبه‌جی دانیشن. نیوچاوانیان تیک نابوو.

مه‌لادۆران ئه‌فه‌ندی که به پیش دا چه‌ما‌بووه‌وه و ملی وه‌ک مله له‌ک له‌ک دریژ کردبوو و ده‌سحبیکی به‌ده‌ستی راسته‌وه بوو ده‌ی‌گه‌یرا، گوتی:

"کورپه ئیوه شیت بوون؟ سواری گای هار بوون؟ میشتکان له که‌له‌دا نه‌ماوه چیه؟ ئیوه ده‌تانه‌وی به‌جاریک وه‌جای خی تالیب به‌گ پلنگی ئاناوارزا کویر بکه‌نه‌وه". پاش ئه‌وه‌ی وه‌ک بیه‌ه‌وی ده‌زنویژ هه‌ل‌گرئ چه‌ند جار قۆلی هه‌ل‌مالین گوتی:

"چه‌ند پرسیا‌ری چووکه‌له‌م لیتان هه‌یه، ئه‌گه‌ر راسته‌که‌ی بلین به قازانجتانه".

کورپه گه‌وره‌که گوتی: فه‌رموو.

"پرسیاری یه که م، چما بابتان ماوه یه که له مه و بهر پیاوه کانی خوی نه نارد شه ش کچیان له گوندی ئه سلان راکیشان و پاشانیش دهستی له گه ل تیکه ل کردن؟ کردی یان نه ی کرد؟".

کورپه گه وره که گوتی: کردی.

"پاشانیش له شه ش پیاوی خوی ماره نه کردن؟ ماره ی کردن یان نا؟".

"به لئ ماره ی کردن".

خورشید ئاغای گوندی ئه سلانیشی هه ر له سه ر ئه وه ی له و مه سه له یه نارپه حه ت ببوو نه برده ئا کچاسازو پاش ئه شکه نه جو ئازار گوئ و لووت و گونی نه برپین و نه ی کوشت؟".

"با، کوشتی".

"باشه هه ر ئه م داواکاری گشتی یه بابتانی له و گرفتاری یه نه جات دا یان نا؟".

"نه جاتی دا".

"که وایه ئه م جه نابی داواکاری گشتی یه دوستانه؟".

"پاره مان زور لی ده ستینئ، به لام دیسانیش دوستمانه".

"زور باشه، بابتان کۆچهری یه کانی ئاواره نه کرد؟ ده رپی یه کانی شی لی نه ستاندن؟ ئه و زه وی یانه ی پیی فروشتبوون به فیل و ته له که لی نه ستاندنه وه؟ لی ئه ستاندنه وه یان نا؟".

هه ر نو کورپه که یه که ده نگ گوتیان: لی ئه ستاندنه وه.

مه لادوران ئه فه ندی له حالیک دا چاوی ده رپه راندبوون و قه لافه تیکی سامناکی به خویه وه گرتبوو، دهستی راستی به ده سحیبه کانه وه له پشتیندی راکیشا:

"ئیسنا دیمه سه ر پرسیاریکی سه ره کی".

دهستی بو لای کوری هه ره چوکه راداشت و گوتی: ئه تو هه سه پی، هه سه ته وه ره له پیشم راوه سه ته.

لاوه که هه ستاو هات قیت به رامبه ری ویستا. زور شه رمیون دیار بوو، سوور سوور هه لگه رابوو و له سه ره خو ده له رزی.

"بلئ بزنام، وه ختی که له گه ل کچیکی زور جوان و جی گه وره زه ماوه ندت ده کرد، بابت چه ند روژ پیشتر ژنی هیئا؟".

کورپیژگه که له حالیک دا چاوی له عه رزی یه وه بریبوون به شه رمه وه گوتی: حه وت روژ.

"هه موو ئاغاو خانه کانی چو کورواوی بو سه ر زه ماوه ند بانگه یشتن کرد یان نه کرد؟".

"بانگه یشتنی کردن".

"پاش چه ند مانگ بابت ژنه جوانه که تی لی ئه ستاندی یان نا؟ و ئیسنا حه وته مین ژنیه تی یان نا؟".

لاوه که له حالیک دا به توندی سوور هه لگه رابوو و چور چور ئاره قی ده رشت و روخساری خوی ده شارده وه، به سپایی

گوتی: وابوو.

"چما ئه تو بریارت نه دا له سه ر شاخی ئاناوارزاهه خوت فری ده ی و راست له و له حزه یه دا که ده ته ویست خوت فری

ده یه نیو هه لدیره که ئه وه - قامکی بو لای کورپه گه وره که راداشت - قولی نه گرتی؟ ئه توش له سه ر ئه وه ته قه ت لی نه کرد؟".

بیده نگ بوو، هه ناسه ی گیرا، فه رمانی به کورپه جحیل که دا: برؤ له جی خوت دانیشه وه.

لاوه که له حالیک دا لاقه کانی تیک ده ئالقان چوو، وه که له تکه به ردیک له جی خوی دانیشته.

"باشه، دهرباره ی ئه وهی بابتان چیی به سهر ئیوه هیئاوه چند پرسباری دیکه شتان لی بکه م یان نا؟ قسه ی خومان بی ئیوه له من و له یه کی یه کی خه لکی ئه وه ده شته و له و کتوپاره یه باشتر ده زانن که بابتان چ به لایه کی به سهر هیئاون. پیرسم یان نا؟"

هه مووان گوتیان: نه خه یر.

"دیتان تاویک له مه و بهر له بازاری هاتمه وه. هیچ ده زانن خه لکی بازاری لیکرا باسی چ ده کهن؟ ده زانن؟ باسی ئیوه، باسی بابتان و باسی ئه وه که ئاخره که ی نه تان توانی زولم و زوری بابتان ته حه ممول بکه ن، بردتانه قامیشه لانی ئاکچاسازو به چه رمه سهری کوشنتان. هه ر ئیستا بیست که س که به چاوی خویان دیویانه ئیوه تالیب به گگان له حالیک دا هاواری کردوه و نه پاندوویه، له گه ل خوتان بردوه ته ئاکچاساز، له نیو بازاری ده گه رین. له گه ل هه ر بیست که سه که ش قسه م کرد. ئیستا پیم بلین بزائم قاتلی بابتان حه مه دۆکه یان که ره م ئایدینی؟"

کورانی تالیب به گ بیده نگ چاویان له زه وی یه وه بریبوو.

"ده بلین ده ی. له ده ری چاوه ری من."

ئه وان هیشتا سه ریان به ردابووه وه و بیده نگ بوون.

"ئیستا ئه من ده چه مه ده ری ده لیم له و نیوه دا هه له یه ک رووی داوه، ده لیم ئیوه به چاوی خوتان دوازه پیاوی بهرگ سپیتان دیون که حه مه دۆک سه رکده یان بووه."

له هۆده که چووه ده رو حازرانی له به سه رهاته که ئاگادار کرد. کورانی تالیب به گیش هاتن و هه موو حازران که له ناخی دلّه وه خۆشحال بوون پیروزیاییان لی کردن.

دوران ئه فه ندی گوتی:

"ئه مشه وه هه مووتان میوانی منن. هه زار ره حمه ت له قه بره که ی بی، قه بره که ی پر بی له نوور. وه بهر شه فاعه تی پیغه مبه ری (ص) که وی. ئه و نه زه رکده یه ک بوو بوخوی، له پیاوچاکان بوو. له ری خوادا شه هید بوو. یه کیک له کۆله که سه ره کی یه کانی ده ولّه تی تورکیه بوو. هه زار ره حمه ت له گۆره که ی. دۆستی گیانی و له گیان خۆشه ویست تری منیش بوو. بۆیه ئه مشه وه میوانی دۆستی بابتانن. سه به ینیش، ئیوه جه نابی داواکاری گشتی و دوکتور ده چه نه ئاکچاسازو مه زیه ته ی ده نووسن. له وانه یه سه ره وه ری خۆشه ویستم مورته زاغا قه ره داغلی ئوغلایش له گه لتان بی."

پاش ئه وه ی کاره که یان گه یانده ئه و ئاکامه که ده یانه ویست، هه موویان له شاره وانی وه ده ر که وتن و یه کسه ر چوونه ریستوورانه که ی نه زیف ئوغلی. هه موو حیسابی شیوه که یان له سه ر مورته زاغا بوو. به هاوکاری یه کتری له گیزاویکی دیکه ش به ساغی ده رچووبوون. ئه و ده سه ته یه ش که له باره ی حه مه دۆکه وه ناردبوویانه ئه نکه ره، وه ری که وتبوو. مورته زاغا ئه گه ر مه سه له ی عه لی یه شه لیشی چاره سه ر کردبایه به ته واوی به خته وه ر ده بوو. به لام وه ختیک هه ر ئه م رۆژانه ده سه ته یه ک سه رباز له ئه نکه ره وه و وه ری ده که وت بۆ توورپوس پیوستی یه ک به عه لی یه شه ل نه بوو...

وه سه به ینێ را به یانی زوو داواکاری گشتی، دوکتور، فه رمانده ری جه ندرمه و مورته زاغا به سواری ترۆمبیلی هه مزه دایی وه ری که وتن. پیوست نه بوو فه رمانده ری جه ندرمه بی، به لام بوخوی زوری پی خۆش بوو بجی. پاشان ده یه ویست به چاوی خوی تاوان و چۆنیه تی تاوانه کانی حه مه دۆکی تاوانکار بیینی و له هه مووی بکۆلیته وه.

له بهر ئه وه ی چه ند رۆژیک بوو باران نه باریبوو، جاده خۆله که ی نیوان شارۆچکه و گوندی خۆش بوو. ترۆمبیله که ش به پیچه وانه ی هه موو جاره کانی دیکه له نیوه ی ری یه دا په کی نه که وت. زور زوو گه یشتنه دی. کورانی تالیب به گ که به یانی

زوو هه ستابوون، به سواری ئه سپ به وهخت خۆيان گه ياندبووه وه مالى و له بهر ده رگای باله خانه چاوه پريان بوون. گوتيان: بهرچايى يه كه بخۆين و بچينه شوينى رو داوه كه.

چوونه سه رى و ده سبه جى بهرچايى حازر بوو خوارديان. له خوارى ئه سپ بو هه مووان ساز كرابوو. سوار بوون و چوون بو ئا كچاساز، له جهرگه ي گه رمای نيوه پړويه دا گه يشتنه ئا كچاساز. جالجالو كه ي گه وره گه وره له نيو چله دركه سووره وه بووه كان دا داوه گه وره كانى خۆيان له چايكه وه بو چليكه راهيشتوو و له سووچيكي داوه كانيان دا چاوه پروانى نيچيره كانيان بوون. هيلانه زهرگه ته ي زهردو گه وره به لكه كانه وه هه ل واسر ابوون، ئه وه نده گه وره كه لكه كان داها تبوونه وه. له هه ر ههنگاو يكي ريگادا تووشى ماري ئامال سه وزو مه يله و بنه وش و سوور ده بوون كه به م لاو ئه ولادا ده خزين. له هه ر لاوه دهنگى بالنده و شه قه ي بالى ئه و مه لانه كه به ديتنى وان هه ل ده فرين، ده هاته بهرگوى و دنيا پر بوو له ئاوازي ئه و بالنده كه به حه وادا ده فرين. باتلاغه كه به ته واوى داواكارى گشتى ترساند. به لام به و حاله ش به كه يف بوو. هه ر ده ي گوت: بئويينه يه، سامناكه.

چهند له حزه يه كه چوونه نيو قاميشه لانيكى چر. داواكار كه واى ده هاته بهرچاو له و قاميشه لانه ده ريان نابن زور ترسابوو، شوكور كوراني تاليب به گ باش شاره زاي قاميشه لانه كه بوون. به ئاسانى و به زويى قاميشه لانيان به جى هيشت و كه ميك دواتر گه يشتنه مه لبه نديكى رووته ن. ئه م مه لبه نده مه يدانيكى چووكه له بوو كه به چيمه نيكي سه وزو ناسك و ته رو تازه دا پو شرابوو. چيمه نه كه ئه وه نده سه وزو گه ش و جوان بوو ده ت گوت تاويك له مه و پيش سه رى له عه رز ده ره يئاوه. له نيو ئه و گورايى يه دا بى يه كى قه د ئه ستور لك و پوپه كانى به هه موو لايه ك دا بلاو ببوونه وه و چووبوونه حه وا. به لكى لاي روزه لاتى داره كه وه كه بلندو ئه ستوروو خوار بوو جه نازه ي پياويكى رووت و قوت هه ل واسر ابوو كه له دووره وه ره ش ده چوو. سه رى سى بستى له گه ل زهوى به ين بوو. كه له بى يه كه نيزيك بوونه وه له گه ل گرمه ي بالى زهرگه ته و ميش و مه گه ز به ره ورو بوون. له سه ر ته رمه كه له قامكى پيى هه تا ته پلى سه رى زهرگه ته ده هاتن و ده چوون. به قه د نووكى ده رزى جى به تال له له شى مردووه كه دا نه ده بينرا. ته نيا چاوه ره شه كانى تاليب به گ يه كجار زور دا چر ابوون، به سه رسورماوى و حه به ساوى هه روا ده يان روانى. چاوه كانى نه ك هه ر زهرگه ته، به لكوو ميشووله شيان له سه ر نه ده نيشت.

داواكارى گشتى گوتى: بابى ره حمه تيتان له وى بيننه خوار.

ماوه يه كه هيج كام له كورپه كان له تهرمى بابيان كه له ميش و مه گه زو زه گه ته دا ون ببوو، نيزيك نه بوونه وه. جگه له و كومه له زهرگه ته يه كه ته رمه كه يان دا پو شيبوو كومه له زهرگه ته يه كى ديكه ش له ده ورى جه نازه كه ده سووران، ده ت گوت له ده ورى ميري خۆيان ده خولينه وه. ميشه نگوينه، ژهنگه سووره و زهرگه ته ي زهردو ره ش و سوورو بۆرو زور جوورى ديكه كه هه تا ئيستا وينه يان نه بينرابوو، ده ورى داره كه يان دابوو و هه ريه كه ي وهك پلنگي كه ده يان نه راندو تيكيانه وه داويشت.

كريكارانى كيلگه كه بو بردنه وه ي جه نازه كه له گه ليان هاتبوون، تى بينى خۆيان كردبوو. سه ركلوى هيله كيان پى بوون، له وانه كه وهختى ميش برينه وه له سه ريان ده كهن. ئه م سه ركلوانه يان كرده سه ريان و له داره بى يه كه نيزيك كه و تنه وه. چهند له حزه يه كه به دوودلى له نيو زهرگه ته كان دا مانه وه و پاشان خۆيان گه يانده جه نازه كه. مردووه كه يان له دارى كرده وه و هاويشتيانه سه ر پشتى ئه سپيكي رووت. به و هه موو ميش و زهرگه ته يه وه كه ده ت گوت وه دواى ميره كه يان كه وتوون گه يشتنه وه كيلگه. له وى ئه و ديها تى يانه ي له دى يه كانى ده ورو به ره وه هاتبوون و له قه راخ جاده

ریزیان به سستبوو چاوه پروانیان بوون. حه شیمه تیکی به مهراق و تامه زرو له گه وره و چووک و پیرو لاور و ژن و پیاو کوو بیوونه وه.

مه زبه ته که بیان له باله خانه که ی تالیب بهگ نووسی. له مه زبه ته دا نووسی بیان که تالیب گولله ی له چاوان دراوه و کوژراوه و پاش مردنی لووت و گوئیان بریون و پاشان نه ندامیان به هه نگوین سواخ کردوه و له باتلاغیک به ناوی ئاکچاساز دا به دار بییه که وه هه لیان واسیوه. دوکتوریش زوری زاروه ی زانستی له مه زبه ته که دا به کار بردبوون. ته نانه ت هه وه شی له بیر نه چوو که له راپورتی خوی دا بنووسی له و ده شته و له توورپووس ته نیا چه ته یه که به ناوی حه مه دوک به و جووره، یانی گولله له چاودان خه لکی ده کوژی.

له باله خانه خواردنی وایان له گوشت نیچیر ساز کردبوو که وینه ی ده ست ناکه وی. نانیان خواردو پیش خورئاوا چونه وه شاروچکه. قایمه قام و سه روکی شاره وانی و گه وره پیاوانی دیکه ی شاروچکه ده زگای راکی خواردنه وه بیان دا کوتابوو، چاوه پروانی نه و میوانانه بوون که ده بوو له دی را بیته وه. به گه یشتنه وه ی وان ده سبه جی په لاماری ده زگاکه بیان داو به خوشی تالیب بهگ ده ست کرا به خواردنه وه. یاوه به به زرکردنه وه ی هه ر پیا له یه که ته نیا یه که قسه ی ده کردو هیچی دیکه ی به زمان دا نه ده هات: سامناک بوو، دیمه نیکی سامناک بوو. نه منیش نه و حه مه دوک ه ی... راست... وهک...

مورته زاغا له خوشی بیان بالی گرتبوون. نه مرؤ کاریکی گه وره ی کردبوو. داواکارو دوکتورو دیهاتی په کان دیوویان که تالیب بهگ راست وه که عه بدی خان و عه لی سه فابهگ گولله ی له چاوان دراوه. نه گه ر قسه کانی سه روکی شاره وانی که یفی مورته زاغایان تیک نه دابایه، نه و هه تا حه و توویه کی دیکه ساغ و به ده ماغ بوو.

"جه نابی سه روک تکا ده که م جاریکی دیکه ش دوپاتی بفرموو".

"کاکه به ریژ! مه لادوران نه فهندی، عه لی به شه لی بانگ کردوه، پاره یه کی زوری داوه تی و کردوویه به پاریزه ری خوی".

خوشحالی په که ی مورته زاغا وه که پزدانیکی فوودراو که درزی بیان تی رؤ کردی، پووکیا وه. ده یه ویست ده سبه جی بچیته لای مه لادوران نه فهندی، به لام نه ی توانی نه وه ش بکا. نه و شه وه نه وه نده ی خوارده وه و نه وه نده ی باسی ریابازی و دوورپویی خه لک به تاییه تی مه لادوران کرد که ئیدی که س گوئی بو قسه کانی رانه ده گرت. نه ویش که نه م مه سه له یه ی بو درکه و تبوو، وه که شی تانی لی هاتبوو. لای نیوه شه وی مورته زاغا سه رخوش و بیحال له کاتی که دا دوو که س بن پیل ی بیان گرتبوو و له سه ر لاقانی رایان ده کیشا، به ره و مال ده چوو وه. به لام مه سه له که چون بوو:

وه ختی که نه وانه ی به نیاز بوون بچنه کیلگه ی تالیب بهگ سواری ترؤمبیل ده بن، مه لادوران نه فهندییش ده سبه جی ده چیته وه مالی و روو به خزمه تکاره کانی ده نه پینئ:

"برون عه لی به شه لی وه ستای شوینگیرانم بو وه بینن، له هه ر کوئی بی له ئاسمانیش بی، ده بی بی بیننه وه و بی بیننه ئیره. ده لین له ناشی حه سه نه ره شه، نه گه ر له وی نه بوو حه سه نه ره ش پی ده زانی. پی بلین گوئی عه لی به شه لی بگری و بی هینئته کن من. بلین هه ر ئیستا ده م هه وی، هه ر ئیستا".

سه عاتی که پی نه چوو حه سه نه ره ش عه لی به شه لی له گه ل خوی هیئا:

"فرموو ئاغای خوم، عه لی به شه لی ماموستای شوینگیران که باسی ده که ن نه مه یه".

مه لادوران نه فهندی که له سه ر قه نه فه یه کی گه وره دانیشتبوو، چاوی لیک نابوون و ده سحی بی ده گیران، له سه ره خو

چاوی هه لینان:

"گوت عه‌ای‌یه‌شهل؟"

"عه‌ای‌یه‌شهل‌تان ویستبوو، ئەمنیش هینامه خزمه‌تت."

"زۆر باشه با بئ، بی‌بینم."

ده‌سحیبه نه‌وه‌دو تو ده‌نکی‌یه‌که‌ی ده‌ستی به‌ره‌و عه‌ای‌یه‌شهل راوه‌شاندو له‌ حالیک دا کورسی‌یه‌کی دارگوویی پی نیشان ده‌دا، گوتی:

"عه‌لی وه‌ره ئیره دانیشه بزاتم."

رووشی کرده‌هسه‌نی ئاشه‌وان و گوتی: "سوپاس هسه‌نه‌ره‌ش، ئەتو برۆ." هسه‌ن ده‌سبه‌جی رویشت و عه‌لییش چوو له‌سه‌ر کورسی‌یه‌که‌ی دانیشت. نه‌ختیک ئەژنۆکانی شیلان و ئەمجار به‌ حورمه‌ته‌وه‌ ده‌سته‌کانی له‌سه‌ر دانان. مه‌لادۆران ئەفه‌ندی گوتی: عه‌لی ره‌حه‌ت دانیشه.

عه‌لی که‌میک جوولا.

"عه‌لی، ده‌رکت به‌ قور نه‌گیری، تاریفی شوینگی‌یرانی تو ته‌واو نابئ. مورته‌زاغا له‌باره‌ی تووه زۆری پیوه‌ه‌نی. سه‌ری زمان و بنی زمانی بووه‌ته "عه‌لی‌یه‌شهل برای منه". ئەمجار ده‌لئ هه‌مه‌دۆک به‌ خوینی سه‌ری تو تینوویه‌ه‌لی. چۆن بوو نه‌ت کوشت؟ گورگیکی کارکوشته‌ی وه‌ک تو مندالیککی وه‌ک وی به‌ پاروویه‌ک ده‌خوا. چما وا نیه‌؟"

"نه‌مان توانی بی‌کوژین ئاغا."

"بۆچی، له‌به‌رچی؟"

"ئاغا، ئەو زۆر به‌غیره‌ته."

"ئه‌ی تو؟"

"له‌کن وی ئیمه‌هیچ کاره‌نین."

"ده‌لین گولله‌کاری لئ‌ناکا، ئەتۆش باوه‌ر ده‌که‌ی؟"

"باوه‌ر ده‌که‌م ئاغا، پیری خانه‌قای چل چاو له‌شی وی کردوه‌ته‌ پۆلا ئاغا! یه‌کیش بۆخۆم به‌م دوو چاوانه‌م دیومه‌که‌ ئەو به‌رده‌ه‌ریسه‌کی پی‌یه، به‌ردیکه‌ وه‌ک ئاگر گری لئ‌ده‌بیته‌وه، وه‌ختیک ته‌ماشای ده‌که‌ی وا له‌ چاو ده‌دا پیاو وه‌خته‌ کویر بئ."

"ئه‌و به‌رده‌ه‌به‌که‌کی چی دی؟"

"هه‌رکه‌سه‌ ئەو به‌رده‌ی پی‌بئ گولله‌ی وی‌ناکه‌وی، ئەگه‌ر وی‌شی که‌وی کاری لئ‌ناکا. که‌سیک ئەو به‌رده‌ه‌ریسه‌کی پی‌بئ، شمشیر‌نا‌ه‌یری، ئاور‌نا‌ی‌سووتینی و ئاو‌نا‌ی‌با."

"ده‌نگویه، چاوپراوه. ئەتو باوه‌ر ده‌که‌ی؟"

"هه‌موو که‌سه‌ باوه‌ر ده‌کا."

"ئه‌گه‌ر بلیم ئەمن باوه‌ر به‌و قسه‌قۆرانه‌ناکه‌م، ده‌لین چی؟"

"مه‌یل، مه‌یلی جه‌نابتانه، جه‌نابت له‌ زانا گه‌وره‌کانی، یادگاری ئەو گه‌وره‌گه‌ورانیه‌ی که‌ نه‌زه‌ر له‌ به‌ردی بکه‌ن ده‌ی‌که‌نه‌ ئاو."

"استغفرالله... باشه، هه‌مه‌دۆک ئەنگیوه‌تره‌ یان ئەتو؟"

"به‌خوای تا قییمان نه‌کردوه‌ته‌وه. ئە‌گەر تا قیی بکه‌ینه‌وه, له‌وانه‌یه‌خوا له‌دوو ده‌ستی وی‌ بداو له‌وانه‌شه‌له‌دوو ده‌ستی منی‌بدا".

"چۆن بوو نه‌ی‌کوشتی. له‌حالی‌ک دا زۆر‌حه‌ز ده‌کا بت‌کوژی؟"

عه‌لی‌پێ‌که‌نی:

"نا ئیدی, ئە‌و مندالی‌دوینی‌یه, داوی‌مه‌مانان بانادا, ته‌نانه‌ت ئە‌گەر بریسکه‌شی‌له‌گیرفان دا‌بێ...".

"تی‌گه‌یشتم, هه‌ر ئە‌م رۆژانه‌کاری‌وی‌یه‌کلا ده‌کری, هه‌رکه‌س‌بێ. به‌لام وادیاره‌دی‌هاتی‌یه‌کان زۆریان‌خۆش‌ده‌وی."

ئه‌ویان‌تا راده‌ی‌نه‌زه‌رکرده‌یه‌کی‌خاوه‌ن‌که‌شف‌و‌که‌رامه‌ت‌گه‌وره‌کرده‌ته‌وه, یانی‌هێنده‌پیاوی‌چاکه‌؟"

"ئینسانی‌چاکه‌".

"ئینسانی‌چاک‌چۆن‌ده‌یه‌وی‌تۆ‌بکوژی‌و‌یازده‌مندالت‌هه‌تیو‌بکا؟"

"خه‌تای‌خۆم‌بوو, هه‌قیه‌تی‌بم‌کوژی...".

مه‌لادۆران‌ئه‌فه‌ندی‌خیرا‌خیرا‌ده‌ستی‌کرد‌به‌ده‌سحیب‌گیران. که‌میک‌به‌سه‌رسورپمانه‌وه‌چه‌نه‌گه‌ی‌ره‌پیش‌کردو

پاش‌چه‌ند‌جار‌لاحول‌ولا... گوتن‌چه‌ند‌جار‌ده‌ستی‌به‌ریشی‌دا‌هیناو‌گوتی:

"باشه, که‌وايه‌هه‌قی‌خۆته. بۆچی‌هه‌قی‌خۆته؟"

"هه‌موو‌ئه‌و‌به‌لایانه‌ئه‌من‌به‌سه‌رم‌هیناون, شوینه‌که‌یم‌دیته‌وه‌و‌عه‌بدی‌خانی‌ش‌گرتی."

"هه. هه. ها. مه‌سه‌له‌که‌روون‌بووه‌وه."

"به‌لێ, ئاوايه‌ئاغا."

"حه‌مه‌دۆکت‌زۆر‌خۆش‌ده‌وی؟"

"زۆر‌ئاغا, له‌گیانی‌خۆم‌زیاترم‌خۆش‌ده‌وی."

"عه‌لی."

"فه‌رموو‌ئاغا."

"زۆرم‌خۆش‌ویستی."

"خۆش‌بی‌ئاغا."

"له‌مه‌ودوا ئیدی‌کار‌بۆ‌من‌ده‌که‌ی."

"باشه‌ئاغا‌کارت‌بۆ‌ده‌که‌م."

"مورته‌زاغا‌کاریکی‌زۆر‌ناشیرن‌و‌نائینسانانه‌ی‌له‌گه‌ل‌کردی. له‌پیش‌دا‌نوێ‌نوێ‌کردیه‌وه. پاشانی‌ش‌رووتی

کردیه‌وه‌و‌به‌سه‌رپووتی‌و‌پێ‌خواسی‌وه‌ده‌ری‌نای. وا‌نه‌بوو؟"

عه‌لی‌یه‌شه‌ل‌ملی‌به‌لاره‌وه‌ناو‌بێده‌نگ‌بوو.

"پاشانی‌ش‌هاته‌ئاشی‌و‌سێ‌شه‌وو‌رۆژان‌پاراپیه‌وه. به‌ری‌پێ‌یانتی‌ماچ‌کرد. به‌لام‌خۆت‌چووک‌نه‌کرده‌وه‌و‌قسه‌ت

له‌گه‌ل‌نه‌کرد."

عه‌لی‌به‌ناره‌حه‌تی‌و‌خه‌مگینی‌سه‌ری‌هه‌ل‌بړی‌و‌له‌چاوی‌مه‌لادۆران‌ئه‌فه‌ندی‌یه‌وه‌که‌خیرا‌خیرا‌ده‌سحیبی‌ده‌گیرا

راما:

"قسه‌م‌له‌گه‌ل‌نه‌کرد. نه‌م‌توانی‌قسه‌ی‌له‌گه‌ل‌بکه‌م. زمانم‌نه‌گه‌را."

"عەلى. چەندم لى دەستىنى كارم بۆ بکهى؟"

"لە پيش دا كلاوشه بقیه کی فووتیر، دەستیک چاکەت و پانتۆل، جووتیک قۆندەرە... پاشان ئەسپیکى بۆرەى رەسەن، ئەمجار فیلینتایه کی نوئى و دەمانچەیه کی دەسك عاجى پۆلاکوتى نوئى نوئى. پارەى جلەکانم هەر ئیستا دەوئى. مواجبه کهشم دەخەمه بەر ویزدانى خۆت. یازدە مندالم هەن، لە کۆپپارەن و ناتوانم بیان هینمە ئیرە. چیم دەدەیهى خوا بەزیادی کا، خۆت و ویزدانت."

مەلادۆران ئەفەندى بە زەردەخەنەوه گوتى:

"ئىستا که خۆم و ویزدانمە، کارەکه ئاسانە."

دەستى برده بەر پشتىنى، کیسه یه کی کۆنى شپرى زەلامى دەرھیناوتى:

"عەلى وەرە ئەم پارەیه بگرە، برۆ بازارى هەرچى پیت خۆش بوو بۆخۆت و ژن و مندالت بگرە. ئەم پارەیه لەسەر حیساب نانوسم. دوايه بەرە بەرە لە مواجبه کهت کهمى دەکه مەوه."

"هەر بژى ئاغا."

عەلى پاش وەرگرتنى پارەکه لە پيش دا چووہ دوکانى کلاوفرووش و کلاوشه بقیه کی راست وەك ئەوى پيشووى كرى. پاشان چووہ لای کووتال فرووش و لەو یۆه رۆيشته کن بەرگدروو، راي سپارد که پانتۆله کهى بە مۆدى گالیفە بۆ بدوورئ، راست وەك پانتۆلى ئەفسەرانى سوارە. دوايه دوکانى وەستا جەغفەرى که وشدرووى دۆزیه وه. وەستا جەغفەر پاش ئەوهى تاویک لە لاقیه وه راما، لە بن لیوانه وه بۆلاندی:

"ئەمن چۆن کهوش بۆ ئەم لاقه بدوورم؟"

"کهوشکەر چۆنى دەدوورئ، ئەتۆش وای بدروو. جووتیک چه کمەم بۆ بدروو."

"بەوى دەلین کهوشکەر..."

"ئەتۆ ئەرهسى درووى چاکى، لە چوکورووا ناوبانگت کردوه. بەو هۆشه که هەتە هیچ شتیکت لەبەر حاسى نابئ."

وەستا جەغفەر پاش ئەوهى ماوه یه که لەسەر تا بە خواری ورد بووه وه روخسارى کرایه وه، پرسى:

"ئەتۆ عەلى یه شەل، وەستای بە ناوبانگى شوینگیرانى، وەنا؟"

عەلى گوتى:

"ئەمن عەلى یه شەلم."

"ئىستا که وایه زۆر بە داوو دل جووتیکت چه کمەم بۆ دەدرووم. چەند کاغەزى هینان، چەند ئەندازەى گرتن، چەند جارى حیساب کردو سەرەنجام گوتى:

"زۆر باشە، سئ رۆژى دیکه بۆى وەرە وه. ئاخر دەزانى، دەزانم بە پەلهى؟"

حەوتوو یه که دواتر عەلى جلەکانى کردە بەرى، چه کمەى لەپى کردن و لە حالیک دا هەولئ دەدا شەلینه کهى دیار نەبئ،

لە نۆه راستى بازارى دا وەرپئ کهوت. لە بنه وه تەماشای دەرووبەرى دەکرد، بزائى تەماشای دەکن یان نا."

چەند رۆژ دواتر ئەسپه بۆرە و فیلینتاش گەيشتن و مەلادۆران ئەفەندى دووربینیکى زۆر باشى ئەلمانیشى خستبووه

سەر ئەو شتانە که عەلى داواى کردبوون، دووربینیک که لە شەویش دا کارى دەکرد. هەموو ئەمانەى لەسەر حیسابى عەلى

نووسیبوو.

مورته زاغا به دیتنی عه‌لی‌یه‌شه‌ل که سواری ئه‌سپی بۆره‌و دووربین له مل دا به فیزو ده‌ماره‌وه به به‌رده‌رکی مال‌ه‌که‌ی دا دیت و ده‌چی، له رقان شیت بوو. هه‌تا ئیستا هه‌ر جۆریک بوو ددانی به‌جهرگی خۆی دا گرتبوو، به‌لام وه‌ختیک عه‌لی‌یه‌ به‌و شیوه‌یه‌ی دی، ئیدی ئیمانی له‌کن نه‌ما. هه‌ستی کرد سووکایه‌تی‌یه‌کی گه‌وره‌ی پئی کراوه‌. یه‌کسه‌ر چووه‌ مالئ مه‌لا‌دۆران ئه‌فه‌ندی و نه‌راندی:

"مه‌لا، مه‌لا، بابت گام، مالئ ویران کردم و ئاوت له‌جئ مالئ نام، ئه‌وه‌ش بوو به‌کار که عه‌لی‌یه‌شه‌لت لی‌ئه‌ستاندم؟"

مه‌لا دای نواندو به‌هه‌زار ناری عه‌لی ئارامی کرده‌وه. هه‌ولئ دا تئی بگه‌یه‌نئ که بۆخۆی زیاتر له‌و پئویستی به‌عه‌لی هه‌یه‌.

مورته‌زاغا به‌روالته‌ به‌قه‌ناعه‌ت هاتوویی مالئ مه‌لا‌دۆران ئه‌فه‌ندی به‌جئ هیشته‌، به‌لام له‌دلی خۆی دا هه‌زار سویندو قورئانی خوارد که تۆله‌ی ئه‌و کاره‌ له‌مه‌لا‌دۆران ئه‌فه‌ندی بکاته‌وه‌.

هیشتا خور دهرنه که وتبوو که وه زعی گوندی ناسیاب چه شمه شیوا. خه لک، بیده نگ و بی هه ست و خوست له م مال هوه ده چونه نه و مال... ورته ورت و لیک روانینی به مانا... وه ختیک هه تاو له لوتکه ی چیاکانی دا ناوه دانی که وته بیده نگ یه کی قووله وه وه موو جی یه که بیده نگ و نارام بوو. ماوه یه که له مه و به ریش به بلاوبونه وه ی خه به ری مه رگی حه مه دؤک دی یه که تووشی ئه م وه زعه هاتبوو و کاتیک خه لک زانی یان ئه و ریگره ی کوژراوه حه مه دؤک نیه، توفانیکی خووشی و شادمانی له گونده کان دا وه ری که وتبوو.

ده زانن ئه و وه خت که ده نگوی مه رگی حه مه دؤک دا که وت، دیهاتی یه کان چی یان کرد؟ له و باره یه وه هیچیان به دایه خووری نه گوت و خووری هه رچه ند ژنیکی دنیا دیده بوو و هه رچی یه که رووی دابایه بوئی ده کرد، به لام له و بیده نگ یه ی به سه ر ناوه دانی دا زال ببوو، بوئی شتیکی ناخووشی نه کردو له و بابه ته وه پرسیا ری له که سیش نه کرد. وه ختیکیش به خه به ری زیندو بوونی حه مه دؤک دی یه که بوو به توفانی شادمانی، دیسان دایه خووری جموجولیکی زوری له خوئی نیشان نه داو به پانه وه گوتی: دم زانی، و پاشان تیکه ل به لافاوی خووشالیی خه لکی ناوه دانی بوو. ته نیا ده مه ساتیک خه م دای گرت، ئه ویش له حزه یه که بوو که علی دورمووشی میردیی وه بیر هاته وه وه له دلی خوئی دا گوتی ئه گه ر مابایه بی ئه وه ی گوی بداته نه خووشی یه که ی، لاقی هه ل ده کردن و به شوق و زهوقی تایبه تی خویه وه هه لپه رینه که ی جارانی دووپات ده کرده وه.

ئیستاش زوری گوی نه ده دایه نه و بیده نگ یه که به سه ر هه موو ناوه دانی دا زال ببوو، به لام له ناخی دلی دا هه ستی به جو ره نیگه رانی یه کی لیل و تاریک ده کرد. له به ر خویه وه ده ی گوت: کوره که م هیچی لی نایه، ئه و پشت و په ناو که س و کارو هیواو هومیدی فقیر و هه ژارانه، دوعای زور که سانی له پشته، ئه و خوا گه وره یه که عه رزو عاسمانی خه لک کردوون و نور له چاوه ره شه جوانه کانی و له ریشه سپی یه دریزه که ی ده باری، پشت و په نایه تی... گولله کاری لی ناکا، ئاور نای سووتینی، ئاو نای خنکینی... چما خوی گه وره نازانی که ده بی پشتی کی بگری، کی بیاریزی؟ روژانه له بن دیواری خانوه قورینه که ی داده نیش و خه ریکی چینی جوته گوره وی یه کی خوری بو حه مه دؤک بوو. گوره وی یه که خه ریک بوو ته واو بی. ئه گه ر ته واو بوو چاوی ده وی بیته سه ری. تا ئیستا هیچ دایکیک گوره ویی وای بو کوری خوئی که ده ساله چوه ته سه ریازی و به ئه زره ته وه یه له حزه یه که چاوی پی بکه وی، نه چنیوه. تا ئیستا هیچ گه وره کچیکی ده زگیران مردوی له خه فه تان شیت بوو گوره ویی وای بو ئه و ده زگیرانه ی خه ونی پیوه ده بینئ نه چنیوه، هیچ توبوویکی سووتاو به ئاگری تامه زرویی که زاوی له غه ربایه تی یه و لی جیا ماوه ته وه گوره ویی وای نه چنیوه. گولی شینی وردو درشتی زور جوانی له گوره وی یه که هاویشتبوون. وه ختیک حه مه دؤک ئه م گوره وی یانه له پی کاو پی یانه وه بر وا هه رکه س بی بینئ پی وای ده بی باقه گوله به ریگادا ده روا. هیچ شایه که، هیچ سولتانیک و ته نانه ت کویرئو غلیی قاره مانیش گوره ویی وای له پی نه کرده و ته نانه ت نه شی دیوه.

هه تاوی پاییز دنیای گه رم ده کرد، که میک له ولاتر زه رگه ته یه که به رهنگی سوورو شینه وه وه که هه وره تریشقه به ده رهی گولیکی بنه وشیی لاسک دریزدا ده سوورا. له سه ر گوله که ده نیشته وه وه ده سه جی هه ل ده ستایه وه.

دایه خوږی جار جار سهری له سهر سنگی هه لده بپری و له حالیک دا پیلووی چاوه کانیی ده ترووکاندن ته ماشای ناوه دانایی ده کرد، ته ماشایه کی ده کردو دووباره له نیو گولّه شینه کانیی سهر گوره وی یه که دا نو قم ده بوو. نه گهر چه مه دۆک نه م گوره وی یانه له پی کا خوی گهره له جارن زیاتر له قه زاو به لای رۆژگار ده ی پاریزی. بوچی نه ی پاریزی. چما دایه خوږی نازاری به که س گه یاندوه؟ له م دنیا یه دا هیچ گیان له به ریکی نازار نه داوه. ته نانه ت په پوهله و میرووله ی خواشی نه زیه ت نه کردوه و جگه له عه لی یه شه لی بی دین رقیشی له عه بدی خوی نیه، له باره ی نه و کافره شه وه هه قی بوو. به لام چه مه دۆک دلّی نه و شه له ی ده وی، ره بی خوا لاقه که ی دیکه شی شهل کا. دایه خوږی زور له وه نارچه ت بوو. نه گهر که سیکیش رووی خو شی به عه لی یه شهل نیشان دابایه و قسه ی له گه ل کردبایه، لیی خوش نه ده بوو. به لام له باره ی چه مه دۆکه وه مه سه له که فهرقی ده کرد. چه مه دۆک هیچ کاریکی بی ده لیل نه بوو. نه و منداله بسته بالایه دلّیکی هه یه وه ک شیر. نه ویش ته نانه ت میرووله یه کی خوی گهره، نه و خوا چاوپره شه جه مال نورانی یه ی نازار نه داوه.

دایه خوږی زور له وه قه لّس بوو که ده ی دی جووتیاره کان نه وه نده بیده نگن و خو ده خو نه وه، به لام وه پرووی هه ل نه دینان. به دهره ک، لادیی ده گه وجی، بی نمه ک... هیچ وهخت نه و رۆژانه ی له بیر نه ده چوو که دیهاتی یه کان له سهر نه وه ی چه مه دۆک نه ی توانیوو عه بدی خانی بکوژی پاشه مله قسه ی پرپووچیان پی ده گوت و له ناوه دانی ده ریان ده کرد. نه و رۆژانه ی وه بیر ده هاتنه وه و رقی هه ل ده ستا. نیستا هه مزه که چه ل مالاوی خواستوه، نه و... ی هه موویان ناسووده بوون، زه وی یه کی زوریان هه یه، کیلگه یان هه موو پر ده بن له به ره م، مانگا کانیان، ماینه کان، بزنی و مه ره کان هه مووان دووانه یان ده بی. به لام نه و گه وجانه نه یان ده زانی هه مووی نه مانه له سایه ی سهری چه مه دۆکه وه یه، له به ره که تی نه و تهیری نیقباله وه یه... ته ماشایان که، توخوا ته ماشایان که، بزانه هه ر به سهر پیوه دینه لای دایه خوږی، دایکه تاقانه که ی چه مه دۆک؟

هه تا نوژی نیوه پویه خه ریکی گوری چین بوو. ئیدی هینده ی نه مابوو، نه گهر که میکی هه ول دابایه هه تا رۆژئاوایه ته وای ده کرد. خه جیجی وه بیر هاته وه. دلّی پر بوو. بیری کرده وه: چه ند کچیکی باش بوو، نه ویش بو نه وه ی نه وینی شیتانه ی خوی به چه مه دۆک نیشان بدا نه و جو ره گوری یانه ی ده چنی. نیستا که نه و مردوه، چه مه دۆک ده بی بی گوره وی بی؟ شوکور بو خوا که جار دایه خوږی ماوه، نه ویش ساغ و سه لیم وه ک گولله توپ. به شیش گوره وی یه که قانگله به ن و گوره وی یه که ی لیکن دروون و بر دیه وه مالی له سهر چوار پیچکه ی به ر ناگردانی دانان. پشتی راست کرده وه، به جوانی قولنجه کانیی شکاندن و رۆیشه نیو ناوه دانی. له نیو مالان که س دیار نه بوو، وادیار بوو نه وانه ی ده شی بینن له به ری هه ل دین و خو یان ده شارنه وه. با هه لّین، هه لّین، با هیچ نه لّین و زمانیان لال بی... چما دیسان چه مه دم به لایه کی به سهر هاته وه؟ نه م دیهاتی یه چه په لانه هیشتا کوره که م نه مردوه جوان و قازاخ ده قه بریان را کرده، تف، تف... زمانم لال بی، خوا نه کا... چوو له په نا مالی چه سو راوه ستاو که دیتی ده رگای ماله که ی داخراوه رقی هه ستاو نه راندی: چ بووه، چ خه به ره، خوا کویرتان کا، چ بووه دیسان؟ ده لیی هه ر ماله ی یه کیکی لی مردوه. پاشان راویژی قسه ی توندتر کردو لیی زیاد کرد: گویتان له ده نگم نیه، سندان له سه ر دراوینه، ده رکه ی بکه نه وه. ده رگای مالی چه سو شیلیم کرایه وه و چه سو هاته دهر، چاوه کانیی سوور هه لگه رابوون.

دایه خوږی تی راخوری:

"چته، چ بووه؟"

چه سو له حالیک دا باوه شی کردبووه وه جوابی دایه وه:

"هیچ نیه، جارئ وهره ژووری، وهره ژووری خوشکه حوری".
دایه حوری له کاتیک دا له رقان نیوچاوانی گرز کردبوو گوتی:
"با، شتیک ههیه".

حه سو شیلیم دیسان له سه ره خو گوتی:

"ئیستا وهره، ئیستا وهره ژووری... "ئه مجار به سپایی قوئی گرت و رای کیشا.

دایه حوری به راویژیکی توندوتیژ گوتی:

"دیسان حه مه دۆکتان کوشت؟ باشه با بمرئ، بی کوژن، پیٹ وایه ئه گهر حه مه دۆک بمرئ کاری ئه م دنیا یه هه موویان جئ به جئ ده بن؟ دایکه کان دیسان سه د حه مه دۆکیان ده بی، حه مه دۆک نامرئ، ده مرئ و زیندوو ده بیته وه. ئه گهر مردبی، خۆمان خو ش. ئه گهر مردبی له پیش چاوی دوژمنانی چه قه نه لی ده ده م، چه قه نه لی ده ده م و شادمانی ده که م، له پیش چاویان هه لپه پرین ده گرم. حالی بووی؟"

"خوشکه حوری، جارئ وهره ژووری".

"ئه گهر حه مه دۆکیان کوشتبی شایی ده گرم، شایی".

ئه مجار رووی له لای ئاوه دانی کردو هاواری کرد:

"حه مه دۆک جاریک ده مرئ، هه زار جار زیندوو ده بیته وه. دایکه کان خو ش بن، دایکه... کان. گویتان لی بی دیهاتی یه نه فامه کان، چما حه مه دۆک هی ئه م دی یه نه بوو؟ چما کورپی برایمی هه ژار نه بوو؟ چما کورپی دوونه نه بوو؟ ژنی به سته زمان، له سه رت دابایه، نانت لی رفاندبایه، ده نگی نه ده کرد. چتانه؟ بوچی خزانوه ماله کانتان و تازیه تان داگرتوه؟"

حه سو ده نگی خوی نه رمتر کرد:

"وه ره خوشکی، تاویک وهره ژووری ماندووت به سیته وه...".

حوری قوئی خوی له دهستی وی راپسکاووت و به هات و هاوار چوو نیو ئاوه دانی. هات و له مهیدانه که دا راوه ستاو دهستی کرد به جنیودان به هه مووان. له دیهاتی یه کانه وه بگره هه تا جه ندرمه کان و یاوه رو هه موو که س جگه له حه مه دۆک..."

ئه وه ندهی دادو هاوار کرد که جووتیاره کان له مهراقان یه ک یه ک و دوو دوو له ماله کانیا ن هاتنه ده رو له مهیدانو که که دا له دهوری کۆ بوونه وه. هه تا دیهاتی یه کان زۆرتتر ده بوون ئه و پتری رق هه ل ده ستا:

"ئیوه پیاو نین؟ بنیاده م نین؟ حه مه دۆکیش دوو چاو و دوو ده ست و دوو گوئی هه ن و ئیوه ش... حه مه دۆکیان کوشتوه؟ باشه با وایی! کویرئو غلیی جوامیر رویشت و نه هاته وه، چوو کن چل سواره ی غه ییی. باشه، چ بووه؟ دنیا خه را بووه؟ نیزه له شی کوره ئاسنگه ریان کون کون کرد، به لام هه ر له جیی خوی ما. گزیک دۆرانیا ن کوشت، چ قه وما؟ دنیا وه فای بو پادشا هه بوو؟ با حه مه دۆکی بکوژن، با حه مه دۆکی بکوژن، با بی کوژن...".

له گه ل گوتنی وشه ی "بکوژن" دا خه فه تی له دامرکان نه هاتووی خو شی به زمان دا ده هات و له گه ل هه ر دوویات کردنه وه یه کی "بکوژن" دا بوخو شی ده مردو زیندوو ده بووه وه.

ئه مجار بیده نگ بوو، هیزی له بهر برابوو، دیهاتی یه کان پیرو لاه و مندال هه موویان له دهوری خر بیوونه وه و ته ماشای ئه و پیژیژنه یان ده کرد که ده ت گوت په یکه ری رق و خه فه ته. بیده نگ یه که ی حوری دریژه ی کیشا. ئه و دهستی له بهر

پشتینی نابون، له دوندی عه‌ای‌کۆوه رامابوو و له‌گڙ فکران راچووبوو. به ته‌واوی دیار بوو که به‌ره به‌ره سست ده‌بی و به‌لادا دی، ئه‌گه‌ر خۆی شل کردبایه خۆی به‌سه‌ر پیوه رانه‌ده‌گرت و هه‌ر له‌وی ده‌که‌وته سه‌ر زه‌وی. که هه‌ستی به‌وه‌زه کرد هاته‌وه سه‌ر خۆی، به‌سه‌ر خه‌فت و دل‌خورپه‌ی خۆی دا زال بوو، و پشتی هه‌لینایه‌وه. پاش ئه‌وه‌ی تاویک ته‌ماشای هه‌شیمه‌ته‌که‌ی کرد پرسى: هه‌مه‌دۆک چیی به‌سه‌ر هاته‌وه؟ ئاهه‌نگی ده‌نگی گالته‌پئ‌کردنی پیوه دیار بوو، به‌ته‌وسه‌وه پئ‌که‌نی: دیسان جه‌نابی یاوه‌ر گولله‌ی له‌ نیوی چاوه‌ ره‌شه‌کانی داوه؟ چ بووه؟

دیسان عه‌ای‌یه‌شه‌لی خائین پیوه‌ی کردوه؟ ره‌بی توخم و تۆوی له‌ سه‌ر زه‌وی هه‌ل‌گیرئ، بیستومه‌ چووه بووه‌ته‌وه‌رگپرکه‌ی مائی مه‌لادۆران... ئاخ... شوکور بۆ خوا که هه‌ناسه‌ی من گرتی، خوی گه‌وره‌م، ئه‌و خوا چاوپه‌شه‌م خه‌راپتریشی به‌سه‌ر دینئ، له‌ وه‌رگپرکه‌ییش خه‌راپتر. ئه‌مجار ده‌ستی به‌ره‌و ئاسمان راگرتن و لیوه‌کانی بزوتن: خویه‌سه‌د هه‌زار جار شوکور، ئه‌مجار دیسان ده‌ستی له‌ به‌ر پشتینی نانه‌وه: خه‌به‌ری مردنی هه‌مه‌دۆک به‌ من نالین؟ به‌لئ؟ دایه‌ خۆی پیر بووه به‌رگه‌ ناگرئ، به‌لئ؟

بیده‌نگ بوو و دووباره‌ چاوی به‌سه‌ر هه‌شیمه‌ته‌که‌دا گیرا. دووسئ جار ده‌ستی راوه‌شاندو چه‌ند جاریش ته‌کانیکی له‌ خۆی دا وه‌ک بیهه‌وی هه‌ل‌په‌رئ. ئه‌مجار گوتی: تاقت ده‌گرم کورپنه، توانام هه‌یه، به‌ قوربانتان بم چما بۆخۆم نازانم. له‌ خه‌فته‌تان ده‌نگی ده‌له‌رزئ: چما ئه‌من بۆخۆم نازانم که یاغی سه‌ری ساغ ناباته‌ بن گل؟ دنیا وه‌فای بۆی نیه، چما وه‌فای بۆ سوله‌یمان هه‌بوو؟ سوله‌یمان زمانی بالئدانی ده‌زانی و ئه‌م سه‌رو ئه‌وسه‌ری دنیا له‌ ژیر فه‌رمانی‌دا بوو، وه‌ختیک وه‌فای بۆ وی نه‌بوو، وه‌فای بۆ که‌س نابئ. هه‌مه‌دۆکیش رۆژیک وه‌ک کویرئوغلئ ده‌مرئ، ئه‌ویش ده‌چی تیکه‌ل به‌و پیاوچا‌کانه ده‌بی...

ده‌یه‌ویست بلئ ده‌چیته‌ گه‌ل چل سواره‌ی غه‌یبی، به‌لام گیرایه‌وه. ئه‌و چه‌ندی باوه‌ر به‌ خوی گه‌وره‌ی خۆی هه‌بوو، ئه‌وه‌نده‌شی باوه‌ر به‌وه‌ هه‌بوو که هه‌مه‌دۆک پاش مردنی ده‌چیته‌ گه‌ل چل سواره‌ی غه‌یبی. ئیستا ئه‌گه‌ر بتوانئ ئه‌م ديهات‌ی‌یانه وه‌قسه‌ بئئ... به‌ هه‌ر جۆر بایه ئه‌م کاره‌ی ده‌رکرد، ئه‌و شاره‌زای هه‌موو خولق و خویه‌کی خه‌لکی لادئ بوو: تاقت ده‌گرم کورپنه، تاقت ده‌گرم، ده‌زانم که ریگری دواپۆژی نیه، ده‌زانم، به‌لام دیسان دل‌م ئاگری گرتوه، وه‌ک کوره‌ی ئاسنگه‌ران ده‌سووتئ.

دیسان ده‌نگی هه‌ل‌بپه‌وه‌وه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی فه‌رمانده‌رانه‌ گوتی: بۆ بیده‌نگن، قسه‌ بکه‌ن، ئه‌من دایه‌ خۆیی هه‌مه‌دۆکم، ئه‌من تاقت ده‌گرم...

دووباره‌ ده‌نگی نه‌رم کرده‌وه، ئاهه‌نگی ده‌نگی گه‌رم و پیر له‌ خۆشه‌ویستی بوو: ئه‌گه‌ر ئاسن بام ده‌پزیم، بوومه‌ گل و به‌رگه‌م گرت، بوومه‌ گل و به‌رگه‌م گرت، بوومه‌ گل...

له‌نه‌کاو پشتی هه‌لینایه‌وه، ده‌ت گوت ئه‌و ژنه‌ی چه‌ند له‌ حزه‌ پيشتر که ده‌نگیکی نه‌رم و هیدی، نه‌رم و نیان وه‌ک ئاوریشمی هه‌بوو، هه‌ر نیه:

"پیم بلین بزائم هه‌مه‌دۆک دیسان چیی به‌سه‌ر هاته‌وه؟"

هه‌شیمه‌ت هه‌موو سه‌ریان به‌ردابوووه‌وه‌ وه‌ک به‌رد بیده‌نگ بوون.

هاواری کرد: قسه‌ ناکه‌ن لامه‌زه‌بی ده‌ بئ‌دین؟ دیسان زیاتر رقی هه‌ستاوه‌رچی به‌ زاری دا هات، به‌ هه‌شیمه‌ته‌که‌ی گوت.

خه به ريك هه يه نه و لاهه زه بانه قسه ناكه ن. نه م كرمي نيگه راني يه بهر بيووه گياني جار به جار زياتر شي تي ده كرد. داخوا به راست نه م جار به لايه ك به سه ر حه مه دوك هاتبوو؟ پيشتر گوتبووي كه بوومه گل و ته حه ممولم كرد، به لي، به م قسه يه دلخوشي خوي دابووه وه. به لام نه م جار ئيدي تواناي ته حه ممول كردني نه بوو، چارده كوري له دورمووش عه لي بيوون، به لام هه مووي ته سليم به خاكي رهش كردبوون، بيووه گل و ته حه ممولي كردبوو. به لام له باره ي حه مه دوكه وه؟ مه رگي وي پي ته حه ممول نه ده كرا. نه گه ر بيووايه به به رداشي بنه وه، يان ببا به ميچي گومبه زي ئاسمان ديسان مه رگي وي پي ته حه ممول نه ده كرا، نه گه ر له خه فه تي مه رگي وي نه ش مردياه به زيندوويي ده رزي و له بهر يه ك بلاو ده بوو. به ديتني مه محموده خره كه به قه لافه تيكي شه رميونه وه راست به رامبه ري ويستا بوو، ده سته كاني له سه ر زگي له به ريه ك را كردبوون، تيشكيكي هيو له دلي دا دره وشا. وه ختيك مه محمود ته مه ني له ساليك پتر نه بوو، دايكي مرديوو. دايه خو ري نه وي گه وره كردبوو و زني بو هينا بوو. ئاكارو كرداري وي باش ده ناسي. فه رمانده رانه گوتي: مه محمود وه ره ئيره. مه محمود هات و به رامبه ري راوه ستا:

"بلي بزانه حه مه دوك چي به سه ر هاتوه، بلي، لي م مه شاره وه."

راوي زي ده نكي نه وه نده فه رمانده رانه و به برشت بوو، مه محمود به جي خوي، هه ركه سي ديكه له جي وي بايه نه ي ده تواني وه لام نه داته وه. مه محمود گوتي: نه سپ... و بيده نگ بوو. خو ري نيوچاواني تيك ناو پرسى كام نه سپ؟

"نه سپه كه ي حه مه دوك، نه و نه سپه ي حه مه دوك سواري بوو... نه وه كه ي نه و روژه..."

"تي گه يشتم، نه سپه ره شه كه ي ده لي، چي بووه؟"

"له هووي يه... هووي..."

"كه سيكي سواره؟"

"نا، رووته."

به بيستني "رووته" خو ري وهك زه عفهران زهرد هه ل گه را. چه ند له حزه يه ك تيك چوو، به لام نه و حاله ي زوري نه خاياند، به سه ر خوي دا زال بوو:

"له كو ي يه؟"

"له هووي، له نيو شاخه كان."

خو ري وه ري كه وت و مه محموده خره ش به دواي دا، حه شيمه ته بيده نكه كه دري داو ريگاي بو كر ده وه.

خو ري هه نكاوي خير اتر كردن و هه تا زياتر ده چوووه پيش خير اتر ده رويشت، مه محموده خره به زه حمه ت ده ي گه يشتي. وه ختيك گه يشتنه بن شاخه كان، خو ري راوه ستا. سنجي وهك كووره ي ئاسنگه ران هه ل ده ستاو ده پوو كايه وه، نه سپي خه نه يي راست له سه ر دوندي شاخه حه سته مه كه ويستا بوو، كه له كه ي ده هه تاوي كردبوو، سه ري به رز راگرتبوو و له سه ره خو به راست و چه پ دا كلكي راده وه شانده، مووه كاني له بهر نه و رووناكايي يه زوره كه دنياي ئاخنيبوو، ده دره وشانه وه. خو ري خوي هاويشته سه ر گابه رديك، بي نه وه ي چاو له نه سپه كه وه رگيري ماندوي حه سانه وه وه ستايه سه ر پي و گوتي:

"مه محمود گيان نه تو لي ره به - به شاخه كه هه ل گه را - چه ند پرسيام له و نه سپه ره شه هه يه، بزانه نه و چ ده لي و نه من چ ده بيسم."

باریکه پریه کی دیته وه که پیی دا وه سر که وی. ئەم رییه به هاتنه خواری رنوه به فر دوست ببوو. بیری کرده وه: حتمەن ئەویش بیژە دا وه سر که وتوه. له حالیک دا دهچووه سه ری چەند له حزه یه که ده حه سایه وه دووباره وه ری ده که وته وه و روو به ئەسپه که ده یگوت: خه نه یی جوانم که روخسارت وه که روخساری کچانه وه هر چاویکت به قه د سیویکه، روینت وه که روینی که وه و روانینت روانینی ئاسکی جوانه، یال زپرینی کلک ئاوریشمی، ئەتو وه که خه نه یی کویرئوغلای، بال ده گری و به ئاسمان دا ده فری، حه وت شه و روژ ریگا له چاولیک نانیک دا ده بری، دایه خواری به قوربانی سواره که ت بی، بلای بزنام سواره که ت چ لی کرده؟ ئەتو چت بووه، ئەوت دایه دهستی تهیری راوکه ر، دهستی پلنگی درنده و ئەو مارانه که زمانی حه وت سه ریان هیه؟ پیم بلای سواره که ت چ لی کرده، بلای به نوکه رت ده بم، دایه خواری به قوربان بی، دایه خواری به قوربانی خو، قوربانی سمه کانت، بلای بزنام سواره که ت چیی بووه، خه به ریکی ویم بده یه، ئەوت له گه لی یه که فری داوه، فریت داوه ته نیو گومی، بردو ته ته سلیمی جه ندرمه هارو دره نده کانت کرده؟ بلای ئەسپی خه نه یی جوانم، روخسار کچولای چاوه گوره... ئەتو وه که دولدولای حه زه تی عه لی (ع) وای، به بن سەدان هه زار شمشیردا تی ده پیری و به ساغی دئییه ده ری. بلای بزنام سواره که ت چ لی کرده؟ بلایسه ئاگر ئەویان لی ئەستاندی؟ نه خو شه، بلای ئاخو، بزنام چیی به سر هاتوه؟ ئەتو ده لای بوراقی حه زه تی محمدی - بوخوی جوان، ناوه که ی جوان - هه ل ده فری و ده چیه ئاسمان، ئەتو وه که مه رکه بی حه زه تی خدری که به سر حه وت به حران دا ده رویشت. بلای بزنام سواره که ت داوه ته ده ست ئەو کیوه شینه بلندانه؟ داوته به و کوچه ری یانه که چادره کانیا ن ره شن و چاوه کانیا ن سه وز، بلای بزنام دپهاتی یه دلپاکه کان لیان ئەستاندوی؟ بلای، دایه خواری دایکی حه مه دوکت ده به ر مری. بلای سواره که ت چ لی کرده، به قوربانی ئەو مووانه ت بم که له بهر هه تاو ده بریسکینه وه، بلای خه نه یی...

دایه خواری له حالیک دا به م جووره سکالای له گه ل ئەسپه که ده کرد هه تا نیزی که ئەسپی خه نه یی هه وراز چوو و چه ند هه نگاو له ولای وی راوه ستا، ئەسپ له جیی خوئی نه ده بزوت، هه روا راوه ستابوو و کلکی راده وه شانند.

دایه خواری که له و ره فتاره ی ئەسپه که غیره تی هاتبووه بهر هه تا نیزی که حه یوانه که رویشت. دهستی راستی بلند کردو له سه ره خو که می که به پاریزه وه دهستی به سر یاله کانی دا هیئا:

"دایه خواری به قوربانی یاله زپرینه کانت بلای سواره که ت بردوه ته کوئی بلای بزنام ساغه، نه خو شه، له کن بیگانانه، به لای به سر هاتوه؟"

ئەسپی خه نه یی راست له و له حزه یه دا ته کانیک دایه خوئی. هه ستایه سه ر پاشووان، لاقی پيشه وه ی راوه شاندن وه که ئەوه ی هه وای بکویتیته وه. خواری دیتی که ئەسپه که له نه کاو له شاخه که چوووه خوار. ئەگه ر دایه خواری له حزه یه که خوئی په نا نه دابایه، ئەسپی خه نه یی له به رده لانه که ی هه ل ده داشت و ده ی کرده هه زار له ت:

"ئەسپه ره ش بیچوووه به رازی شه یان، ره بی خوا زه لیلت کا، ئەو چاوه وه که سیوانه ت به قن، ئەتو نه ئینسانه تی ده زانی، نه حه یوانه تی، لامه زه بی شیتی په تیاره. منداری پیسی گلاو... حه مه دوکیش ئەقلی هیه؟ ئەو ئەگه ر ئەقلی له جیی خوئی بایه، ده ی هیشته عه لی یه شه لی دوژمنی خوینخواری، دوژمنی مارو میروو و هه موو مه خلوقات که ئیستا چوووه بووه به وه رگی که ی مالی مه لادوران، زیندوو بی؟ پروانه من که پیم گوتی وه که ئەسپه بو ره ی کویرئوغلای جوامیری، ره بی به قوربانی نینوکی ئەسپه بو ره ی کویرئوغلای بی که ئاوی حه یاتی خواردوه ته وه هه تا دنیا دنیا یه، ده مینئ. پیم گوتی وه که بوراقی محمد وای که هه م ناوی جوانه وه هه م بوخوی، ئەتو ش پیت و ابوو داخوا چیه، یاخوا به قوربانی..."

زۆر له ئهسپهكه توورپه بوو و ههروا جنیوی دهدان. پاش ئهوهی رقهكهی نیشتهوه له بهرده لانهكه هاته خوارو له مهحموده خرپه ی پرسی:

بۆ کوئی چوو ئه و خه نه یی پیسی به دئه خلاق!"

مهحمود وهلامی دایه وه: چوه نیو دئی: شان به شانی یه کتر و هیدی هیدی به ره و دئی وه پری که وتن.

دایه حوری سه ری به ردا بووه وه و قسه ی نه ده کرد. گه یشتنه وه مائی. حوری گوئی:

"لیره وه مینه، ئه مشه و ده مه وی چیشتیکی خۆشت بۆ لی نئم. هه ز ده که ی تاس که بابی به که له شیرت بۆ لی ده نئم. به مندالی زۆرت پی خۆش بوو، به بیرت ماوه؟"

مهحموده خرپه پی که نی:

"دایه له وه تی له مائی ئیوه رۆیشتووم گوشت که له بام نه خواردوه."

حوری گوئی: زۆر باشه ئه مرۆ ده ی خوی.

له ده ری مائی دانیشتن و پالیان وه دیواری دا. خه ریک بوون دانیشن ئه سپی خه نه یی نه رم و سووک وه ک با به پیشیان

دا تی په ری و رۆیشت. حوری که چاوی پی که وت سه ری وه رگی پراو گوئی:

"هه رچی پی خۆشه با بیکا، تازه قسه له گه ل ئه م به رازه ره شه ناکه م، تازه چاو له روخساریشی ناکه م. یاخوا زه لیل بی."

زۆری پی نه چوو دیسان ئه سپه که وه ک با به پیشیان دا رابوردو چوو بۆ لای به رده لانه که.

دایه حوری که به لینی دابوو تازه ته ماشای روخساریشی نه کا، هه تا وه ختیك له چاوان ون بوو به ئه زره ت و تامه زرویی په وه له پشته وه را ته ماشای کرد.

به ره به ری ئیواری بوو. له پیش دا دایه حوری و به دوا ی ویش دا مهحموده خرپه هه ستانه سه ری.

حوری گوئی: مهحمود گیان... و ئه مجار که له بابیکی گه وه ری په ر سپی مه یله وزه ردی نیشان دا که له پیش خویان بۆ ده نکه دانیک ده گه را. نیشانی داو گوئی: بیگره سه ری بره، بیگره هه تا بۆت...

مهحمود هه ر په لاماری داو که له شیری سه ر بری. که له بابی سه ر پراو له سه ر زه وی به م لاو لادا هه ل ده به زی.

دایه حوری نه راندی: خرپه، دوات بری خرپه، که له بابی ئاوا سه ر ده برن؟ یا للاً برۆ بیگره با به سته زمانه زۆر زه جبر نه بینئ. بیگره ئه و چه قویه ی پی ت سه ر بریوه له سه ری دانئ. ئه وده م ئیدی نابزوی.

مهحموده خرپه غاری داو که له بابه که ی گرته وه. له سه ر عه رزی رای کیشاو چه قوه که ی له سه ر داناو که له باب ئیدی نه بزوت.

دایه حوری قوئی هه ل کرد، هه تا رۆژئاوا یه تاس که بابیکی بۆ مهحموده خرپه ساز کرد که بۆنی له سه رانه ری ئاوه دانی گه را. به رامبه ری یه ک دانیشن و تیرو پر گوشت که له بابیان خوارد. پاش ئه و خواردنه خۆشه دایه حوری چاشی دیم کرد.

دایه حوری که دهنگی پی ئه سپه که ی هاتبووه به ر گوئی، ده ره پی. له ده ری راوه ستاو له بولیلی بانگی شیوان دا ته ماشای ئه سپه که ی کرد که وه ک بالنده یه کی نه رم و سووک بال ده رۆیشت. چوه وه مائی و گوئی:

"مهحمود ده زانی چیه، حه مه دۆک نه مردوه، هیشتا ماوه. به لام دیاره تووشی ژانه سه ریک بووه، ئه گینا ئه م ئه سپه ئاوا له و نیوه نیوه نه ده خولایه وه. ئه گه ر برینداریش بووی دیسان ئاوا ناسورپه ته وه."

"راست ده که ی دایه."

"ئەمن نازانم ئىستا ئەو لە كوئىيە، ئەم ئەسپە پەيامى بۆ ھىناوين. بريا ھىندەم جنىو پىئى نەدابان و تووكم لىئەكردبا... ھەمەدۆك داواى منى كردو، لەگەلم دىي؟"

"دېم دايە، بەلئى دېم. ئەرى، لەبەر خاترى تۆ بۆ جەھەننەمىش بلئى دېم. ئەو جىيەى دەبىي بچىنى بۆ لای ھەمەدۆك، دوورە يان نيزىكە؟"

دايەخۆرى گوتى: زۆر دوورە.

"باشە ئەو ھەموو رىيەى چۆن دەبرى؟"

دايەخۆرى بە خۆراناھە گوتى: ئەم دەبىپرەم، ھەر ئەتۆ ماندوو نەبى."

"دايە، ئىمە گوى درىژىكمان ھەيە ئەويش لەگەل خۆمان دەبەين، كورتانى نويمان بۆ دروست كردو، دۆشەكە لەيەكى داويئە سەر، ئەگەر ماندوو بووين سواری دەبين. كەرەكەم وەك ئەسپ دەروا. ئەسپى ھەمەدۆكىش ناتوانى وەك وى بپروا."

دايەخۆرى بە پىكەننەو گوتى: ئاوا... و لىي زياد كرد: ديارە ناتوانى. سبەينى شەوى، نيو شەوى وەرى دەكەوين، نابى كەس بزائى دەچىنە كوى و بۆ كام لا دەپۆين. بە ژنەكەت بلئى دەچىنە شارى، ئى؟ مەحمودەخپە گوتى: ئى.

راست نيو شەوى، مەحمودە خپە لەبەر دەركى مالى دايەخۆرى بوو، دايەخۆرى كە شەوى ھىچ نەنووستبوو و چاوپرئى وى بوو، بە بوخچەيەكى گەورە و سەبەتەيەكەو ھاتە دەرى:

"ھەنجىرەم بۆ ھەمەدۆكى وشك كردوون، ھەنارى دەليجەقوياخيشم بۆ ھەلگرتبوون. ھەمەدۆك لە مندالىيەو تا ئىستا ھەنارى دەليجەقوياخى پى خۆشن. ئەم ھەنارانە رەنگيان پەمەيىيە، بە دەم ئىنسانەو پىدەكەنن، ھەريەكەى بەقەد سەرى بنیادەم دەبن... ئەم بوخچەيەش دەستىك ژىركراس، دەرپىيەك، كراسىك و چەند جوت گورى لاسك درىژى تىدان، ئەمشەو دانىشتم گۆرەوىيە گۆلشەينەكەم تەواو كرد، ئەگەر ھاتىنەو بۆ تۆش دەچنم كورم، وینەى ئاسكىشت بۆ تىداویم."

"بە قوربانىت بىم دايە، باشە. سوار بە."

"جارى راوہستە، راوہستە مەحمود، راوہستە با لە دىي وەدەر كەوين."

دايەخۆرى لە پىشەو ھەمەمەدو خپە كە گوى درىژەكەى بە داواى خۆى دا رادەكيشا، بە داوايەو ئارام و بىدەنگ لە ئاوەدانى وەدەرکەوتن و روويان كردە عەلىكۆ.

مانگ لە عەلىكۆى دەدا، چيا لە مانگەشەويكى مژاوى دا نوقم ببوو. مژىكى وەك ھەورى تەنك و شىن كە ئاسمانى تىرا ديار بوو، كەوتبوو سەر خار دەشت. دەشت لە ژىر تيشكى مانگەشەودا تاويك ون دەبوو، و پاشان لە حالىك دا كە بە مانگەشەو رەنگىكى مەيلە و بنەوشى بە خۆيەو گرتبوو سەرلەنوئى دەردەكەوتەو. دايەخۆرى دەستى چووبوون، دەستى لەبن ھەنگلى نان و كووپر بوو ھە.

"دايە سوار بە."

"سوار دەبم. سەرامە. دنيا ساردە. جارى با ھەتا خۆر ھەلدى نەختىك بە پىيان بپۆم."

راست ئەو لە حزەيە كە گەيشتنە بن چياى عەلىكۆ، ھەتاو ئەنگوت. دايە خۆرى لەبن چيا راوہستاو ماوہيەكى درىژ تىيەو رامما. لە لووتكەى را ھەتا بنارە رووتەنەكە گۆل پشكووتبوون، جۆرە گۆلىكى لاسك درىژى شىنى پىر رەنگ

چیاپه که ی نه خشان دبوو، چیا رهنگی ئاسمانی شینی گرتبوو. شاخه کانی عه‌ای کۆ سوورو شین له نیو ده‌ریا په کی ئه م ره‌نگه ئاسمانی په دا نوقم ده‌بوون.

دایه‌خۆری له ئاخری ریچکه بزنیك که به‌رهو چیا ده‌چوو، گولئیکی گه‌وره‌ی لاسک دریژی نارنجی گه‌شی دی که شاخی قه‌لاشتبوو و له نیوه‌پراستی شاخی دا روابوو. به‌مه‌حمودی گوت:

"خره‌گیان، بپوانه، بپوانه کاری ئه‌م خویه، بپوانه ئه‌و گوله‌ جوانه، بزانه چهند جوان ده‌بریقیتته‌وه؟ له تیشک دا نوقم بووه...".

مه‌حموده خپه‌گوتی: به‌ئێ، زۆر ده‌بریقیتته‌وه.

"زۆر به‌سپایی هه‌لی که‌نه‌و بی‌هینه، بۆ‌حه‌مه‌دۆکی به‌رین. هه‌رچهند تا ده‌گه‌ینه لای سیس ده‌بی، به‌لام گرنگ نیه، له‌وانه‌یه‌ه‌مه‌دۆکم وه‌ره‌زیی گولئیکه‌ی عه‌ای کۆی کردبێ".

مه‌حمود به‌غاردان چوو، گوله‌که‌ی له‌قه‌لشتی شاخه‌که هه‌ل‌قه‌ندو هینای:

"بوخچه‌که له‌پشتی وه‌لاغه‌که بکه‌وه‌و ده‌نیوی هاوی. بۆنی هه‌یه؟".

مه‌حموده خپه‌گوله‌که‌ی له‌لووتی نیزیک کرده‌وه‌و ماوه‌یه‌کی زۆر بۆنی پپوه کردو گوتی:

"بۆنی زۆر خۆشه، هه‌ر ده‌لئیی نی‌رگزی چوکوراوايه".

گوله‌که‌ی هیناو وه‌ده‌ست دایه‌خۆریی دا. خۆری بێ‌ئوه‌ی گوله‌که‌ بژاکینئ ماوه‌یه‌کی زۆر بۆنی پپوه کردو گوتی:

"بۆنی چاکی هه‌یه، چ بۆنیك! ئه‌گه‌ر هه‌لیش وه‌رئ، دیسان جله‌کانی هه‌مه‌دم بۆنخۆش ده‌بن".

مه‌حمود بوخچه‌که‌ی له‌سه‌ر گابه‌ردیک داناو کردیه‌وه.

دایه‌خۆری گوله‌ نارنجی په‌بۆنخۆشه‌که‌ی به‌سپایی له‌نیو توپی کراسیکی سووری خه‌ت خه‌ت که به‌ده‌ستی خۆی له‌چیتی ماراش دروو‌بووی، هاویشت و به‌پاریزه‌وه‌قه‌دی کرد. پاشان بوخچه‌که‌شی وه‌که‌هه‌وه‌لئ زۆر به‌وردی گری دایه‌وه‌و به‌کورتانی ولاغه‌که‌وه‌هه‌لی واسی.

"دایه‌سوار به‌ئیدی، هه‌تاویش هه‌لات، که‌ره‌که‌م تونده، قه‌رسی په".

تاریفی که‌ره‌که‌ی ده‌کردو خه‌سله‌ته‌باشه‌کانی هه‌ل‌ده‌دان. دایه‌خۆرییش به‌فیداکاری په‌وه‌گویی بۆ راده‌گرت. له‌دلی خۆی دا ده‌ی‌گوت: به‌سته‌زمانه دارو نه‌داری ئه‌م که‌ره‌یه، با تاریفی بکا. مه‌حموده خپه‌تا ئه‌و کاته‌ی گه‌یشتنه‌کن به‌ردیکی ته‌ختی وه‌که‌سه‌کۆ تاریفی که‌ره‌که‌ی کرد، ئه‌مجار له‌په‌نا به‌رده‌که‌راوه‌ستاو چاوه‌پروانی خۆری بوو که له‌دوايه‌وه‌ده‌هات. خۆری به‌بیده‌نگی چوو هه‌ر به‌رده‌که‌و له‌وئێ را خۆی هاویشته‌سه‌ر ولاغه‌که‌، له‌حالیک دا ده‌ی‌گوت: ماندوو بووم، هه‌وساری که‌ره‌که‌ی وه‌رگرت: هه‌چه...

ولاغه‌که‌له‌وه‌که مه‌حمود ده‌ی‌گوت باشت‌ر بوو، وه‌که‌ئه‌سپ ده‌رپویشت، مه‌حمود به‌زه‌حمه‌ت له‌دواوه‌ده‌ی‌گه‌یشتی. لای نیوه‌رپویه بوو که گه‌یشتنه‌یه‌که‌مین داره‌کانی لی‌په‌وار. له‌وه‌ش‌ه‌ی لی‌په‌واردا داره‌کان ته‌نک و کورته‌بالا بوون. له‌سه‌ر کانی‌په‌که‌راوه‌ستان، دایه‌خۆری له‌سه‌ر ولاغه‌که‌وه‌خۆی فری دا. مه‌حمود که‌شاره‌زای ئه‌خلاق‌ی دایه‌خۆری بوو، نه‌وه‌ختی سوار بوون و نه‌وه‌ختی دابه‌زین له‌ولاغه‌که‌، یارمه‌تی نه‌دا.

کانی‌په‌که‌له‌بن شاخیکی سپی هه‌ل‌ده‌قولئ. له‌بن ئه‌و ئاوه‌دا که هه‌تاو لئیی ده‌دا ماسیی وردو چووکه‌له‌ی بریقه‌دار به‌م لاو لادا راده‌خزین. ئاوی کانی‌په‌که‌له‌لووساوی بلندی ژیر کانی‌په‌که‌که‌له‌سنۆبه‌ر دروست کرابوو، هه‌ل‌ده‌رژاو به‌نیو

سنۆبهره كان دا به ره و گه لاییه که ی خوارئ ده پویشته، بونی توندی پنگه بنه و شوییه پرپره ننگه كان که له بهر هه تاو توندترو خهست تر ده بوو، دنیای پر کردبوو.

دایه خووری هه مبانه یه که له پشتی بهستبوو، کردیه وه، له سه ر کانییه که دانیشتن. که مبه یه کی برژیو و بلوق کردوی له هه مبانه که ده رهینا. روی که مبه که که به په لکه پیواز داپوشرا بوو، جی جی سووتابوو. مه حمود زاری پر بوو له ناو و ناوی زاری قووت دایه وه. پاشان پر به سییه کانی بونی نانه که ی که تازه سارد ده بووه وه، هه ل مژی و گوتی:

"دایه چه ند شتی چاکه، که مبه که بونی چه ند خوشه!"

کوئیکی له که مبه که کرده وه و قه پالهی لی دا، چاوی له دایه خووری کرد، ئه و نه ی ده خوارد. مه حمود بی خه م له هه موو دنیا به و نانه وه که به ده ستیه وه بوو چه سپا بوو و هه تا به چاکی تییری نه خوارد ده رفه تی ئه وه ی نه بوو جاریکی دیکه ته ماشای دایه خووری بکاته وه. ئه و هیشتا پاروویه کی نه خواردبوو. لئی پرسی:

"دایه، ئه دی بو ناخوی؟"

دایه خووری چاوه کانی پر له فرمیسک بوون:

"بمرم باشتره، باشتر وایه دایه خووریت بمری و بچیته بن ئه م گلله ره شه، چما ده کری نانم له گه روو بچیته خوار، رۆله گیان ئه تو نازانی، مه حمود گیان، که ره که ت جوانه و بوخوت قاره مان، حه مه دۆک که مبه پیوازی بن ژیله موی زۆر پی خوش بوو، ئه منیش هه ر بویه له مندالییه وه تا ئیستا که مبه م بو دروست ده کرد."

"ناره حه ت مه به دایه، دووباره بوی دروست ده که ی."

"ناره حه ت نیم، ئه ری، دووباره بوی دروست ده که م..."

داهاته وه سه ر کانییه که، سه ری برده پیش و پاش ئه وه ی به ئیشتیاوه تییری ناوی کانی خوارده وه، گوتی:

"ههسته با برۆین، به لکوو خوا کۆمه گی کردین و توانیمان روی حه مه دۆک ببینینه وه."

دیسان له حالیک دا مه حمود له پیشه وه و لاغه که ی راده کیشاو دایه خووریش به دویان دا ده هات، وه ری که و تنه وه. مه حمود چاوی به کۆلکه داریکی ئه ستور که وت که له لیوی رییه بوو، که ره که ی برده وی و له په نا مووره داره که راوه ستا. دایه خووری چوه سه ر کۆلکه که و خوی فری دایه سه ر پشتی و لاغه که. کورتانی که ره که نوئی بوو. مه حمود دۆشه که له یه کی نه رمی لۆکه ی نوئی هاویشته بووه سه ر کورتانه که، بویه جیی دایه خووری ره حه ت بوو، لیکندا لیکندا ناوری ده دایه وه به مه حمودی ده گوت: هه ر بگه ی نه وه ئاوه دانی جووته گۆرییه کت بو ده چنم، وه ک گۆره وییه که ی حه مه دۆک. له لیپه واری تووشی یازده ژنی عیلاتی بوون. هه ر کام له و یازده ژنه مندالیکی به ده سرازه یه کی پان و سووری گۆلدۆزی کراو له پشتی خوی بهستبوو. خووری گوتی:

"خانمه كان، ده قیقه یه ك راهه ستن."

ژنه عیلاتییه که كان راهه ستان. فه ریکه گۆزی تویکل سه وزیان له کۆشی دا بوون:

"خوا به ره که ت بدا خانمه كان!"

"خوش بی دایه."

"شتیکتان لی ده پرسم، باش بیر بکه نه وه، دوایه وه لامم بده نه وه. ئیوه ش دوینی یان پییری، حه وتوویه که پیشتر، ده رۆژ له مه و بهر، له م ده ورو به رانه ئه سپیکتان نه دیوه؟ ئه سپیکی خه نه یی، نه زینی پیوه، نه له غاو، نه رکیف و نه جل، رووت و قووت..."

ژنه كان يهك قسه يان نه كړدو پاش نه وهی ماوه يهك ته ماشای وی و مه محموده خره يان كړد، به غاردان چوونه نیو دارستان و رویشتن. خوړی له پشته وهره پرا ته ماشای كړدن، نه مجار پاژنه پیی له كه له كهی ولاغه كه دان هه چه ... دهنگی پر بوو له شادمانی:

"ده بینی چ حال و وه زعیكمان هه یه؟ نه ماسته بی موو نیه. هه مه دؤكم ماوه ... نه گینا بوچی هه ركه باسی نه سپه كه م كړد بوی ده رچوون؟"

پاش نه و رووداوه له لیږه وار تووشی هه ركه س بوون، سوړاغی نه سپه كه یان له هه ركه س پرسى، هه روهك نه و یازده ژنه عیلاتی یه جوولایه وه، له پیس دا له سه رتا پی یان تیایانه وه راده مان و نه مجار هه ل ده هاتن بو نیو لیږه وارو له بهر چا وون ده بوون.

دایه خوړی ئیدی به هره بهره قه لس ده بوو:

"یانی چی، یانی چی، نه م عیلاتی یانه حالى نابن، میشکیان شله قاوه؟ ئیستا چند باش بوو كه دایه خوړی سوړاغی نه سپه كه ی لئ ده پرسین، نه گه ر له هه مه دؤكى پرسیبایه نه وانه چی یان ده كړد؟ بو كوی هه ل دین، بو كوی؟ خو نه من حيسان خوړه نیم ..."

نه گه ر جارن بایه و دل به خه م نه بایه، خوړی ده سستی به زگیه وه ده گرت و قاقا پی ده كه نی، نه ویش چ پیكه نینیک، پیكه نینیکى شیتانه ...

شه ویان له سه ر كانی له بن داره سیدریكى نه ستووردا روژ كړده وه. نیوه شه وی مه محموده خره چووبووه نیو لیږه وارو چند بالنده ی گه وره و چه وروچوولی له گه ل خووی هینا بوونه وه. له سه ر چیمه نی خوار كانی یه كه ناوریان كړده وه، بالنده كانیان پاك كړدو شوتیان ه وه، خوئی یان پی كړدن و له سه ر پلان برژانديانن. خوړی له ژیانى دا گوشتى وا چه ورو تام و بوخوشی نه خوارد بوو:

"ره بی دوات نه بری خره، نه م بالندانه ت چون گرت؟"

"ئیمه ده یان گرین دایه."

"خره پیم بللی بزانه، نه م جوړه بالندانه له خارده شتیش په یدا ده بن؟"

"نه دی دایه."

"هه ر بچینه وه مالى چند دانه یه كم له وانه لیت ده وی، پینج دانه."

"نه ی بابو. هه زده كه ی روژی ده یان ت بو ده گرم."

"نه گه ر هه مه دؤكیش هاته وه مالى ..."

"نه وده م داواى په نجا دانه بكه، به سه رچاو."

پاش نه وهی قامكه كانیان لستنه وه پالیان وه داریک داو سه ر خه ویکیان شكاند. هه وساری ولاغه كه یان كه میك نه ولاتر له پنچكك خستبوو، نه ویش له نیو زه مه ندیک دا ده له وه پرا.

وه ختیک دایه خوړی وه خه بهر هات هیشتا مانگ ناوا نه بیوو، بانگی كړد:

"خره هه سته وه ری كه وه، ده رمانی ری یه رویشتنه."

خره له خه و رایه ری و له حالیک دا دوپاتی ده كړده وه ده رمانی ری یه رویشتنه، چوو بولاى ولاغه كه. هه وساری له پنچكه كه كړده وه گوئی سواربه دایه.

حۆرى پىكەنى:

"ياللا لاقم هه لئنه سواريم. بهو نيوه شه وه مووره دار له كوئ بوو؟"

كه هه تاو كهوت له لپره وارى دهركه وتبوون. هه تاو له چله گوئنى يه كاني دها، په رده يه ك تيشكى سووراوى به سهر
بناره كان هه لكشيبوو كه شوقى ده دايه ده وروبهر. له سهر لپره وارىش په له مژى سه وزو زهره هه ل دهستان.

"بروانه خره، له پشت ئه و كيوه ي رووبه پروومان ده لئى دووكه ل هه ل دهستى، ئه من چاوم باش نابيين، ته ماشا كه بزانه
دووكه لى ئاگردانه يان هه وره."

خره دهستى بو چاوى كرده سيبه رو گوتى: دووكه لى ئاگردانه دايه، چونكه راست ده چيته هه وا.
"زور باشه."

ركيڤى له وه لاغه كه دا، به دؤلئىكى چووكه له ي سه وزدا چوونه خوار، باريكه ئاويك له حالئىك دا تلى به ورده به رده كاني
بنى دها به نيوه راستى دؤلئى دا ده روئيشت، له بن تاغه دارىك تارمايى ژماره يه كى زور ژنيان لئى كرده وه. له دووره وه ديار
نه بوو له سهر زهوى دانىشتوون يان هه ل ترووشكاون.

با بچينه وئ...

مه محموده خره له حالئىك دا وه پيش وه لاغه كه كه وتبوو، دووپاتى كرده وه: با بچين.

وه ختئىك نيزىك كه وتنه وه ژنه كان لئىكرا هه ستان.

"سه لام عليك خانمه كان!"

ژنيكى هاوته مه نى دايه حۆرى وه لامى دايه وه:

"عليك السلام."

"ماندوو نه بن، خه ريكن جلكان ده شوون؟"

پيرئژن وه لامى دايه وه:

"به لئى."

هه ر له دووره وه ش ده كرا بزاني ژنه عيالاتين.

كوچكه يه كى زئوكارى كراويان له سهر بوو كه عيالات پيى ده لئى تاج. داب وايه لزگه زه نكيانه به و كوچكانه وه
هه ل داوه سن. ده وه له منده كانيش به زپرو مروارى ده ي رازيننه. به ره لبينه كانيشيان له گه ل به ره لبينه ي ژنه ديها تى يه كان
فه رقى هه بوو، ره نكاو پره نك بوو و گولدؤزى كرابوو.

"ئى كام هو به ن؟"

ژنه عيالاتى يه كه گوتى:

"سارى كه چيلى."

"ئه من ناوم حۆرى يه، ئه مه ش مه محموده خره. ئه من گه وره م كردوه، به كورى من ده ناسرى."

ژنه كان پيى كه نين.

"هه ر دوو كمان خه لكى گوندى ئاساب چه شمه ين، له و خوارانه. ده مه وئ شتئىكتان لئى پيرسم، به لام نابى هه لئى. له

هه ركه س ده پيرسم هه ل دئى و ون ده بئى..."

ژنه كان ديسان پيى كه نين.

پیریژنیکی قه له وه که ماوه یه که له مه و بهر له گه ل حوری سلاویان لیک کردبوو گوتی:

"له وانه یه ئیمه ش هه لئین، باشه، حه زده که ی هیچ مه پرسه".

"ناکری نه پرسم".

"ئیسنا که وایه بپرسه خوشکی، به لکوو هه ل نه هاتین".

"ئیه دوینی یان نه مړو، یان له ده روژ پیش به م لاه له م دهورو بهرانه ئه سپیکی خه نه بیتان نه دیوه؟ ئه سپیکی زور جوانه، که میک شیته، هیچ که س ناتوانی بیگری، که سیش ناتوانی به تفهنگ بی نه نگوی. جگه له یه که سیش که س ناتوانی سواری بی. بوخوی له هیندیک جی یان ده سوورپته وه".

پیریژن گوتی:

"خوشکی ئه من یه که باری خوم هه ل دیم. بم بووره. نه ئه تو هیچت له ئیمه پرسیه وه نه ئیمه هیچمان پی گوتوی. خواحافیز".

هه ر به راستیش بولای دارستان وه ری که وت و سه ربه ره ژیر رویشته.

حوری له وه لاغه که دابه زی و له سه ر به ردیکی بلند دانیشته و دهستی به قسان کرد. ژنه کان له وی له سه ر ئاوه که وه که په یکه ریکی به ردین بیده نگ ببوون، هه تا ئه و زیاتری قسه ده کرد، گوئگره کانی زیاتر سه ریان به رده دایه وه و بیده نگ تر ده بوون.

حورییش وه که لافاوئیک که لافاوبه ندی شکانیدی، ئاوا ی قسه بو ده هاتن. سه ره نجام ماندوو بوو، نه ی توانی چیدی خوی راگری:

"ئوهوؤو. دایه گیان، ئیه ئیدی کین، ئه من ته نیا سو راغی ئه سپیکم له ئیه پرسه. حه زنا که ن جواب بده نه وه، به ده ره که. یه که قسه بلین نه مان دیوه. چما چ ده بی؟".

هه ستایه پی، به له خو بایی بوونه وه و به چاویکی پر له سوو کایه تی ته ماشای ژنه کانی کرد. مه حمود ولاغه که ی بو هینابوو، به رق هه ستاوی سواریوو و گوتی:

"مه حمود ئه م ماسته بی موو نیه".

"به لئ دایه".

به دۆله که دا سه رکه وتن. له دوری به رده لانی که دیاریوو ده ت گوت له به رد ئه ستی نووک تیژو بریسکه دار دروست بووه. له خوار به رده لانه که له جیگایه که دووکه لئیکی ئه ستور به ره و ئاسمان بلند ببوو. وه ختی که له دروه لانی که که چله کانی سه ونو زه رد بوون تی په رین، له قوولکه که ی خوار دا میگه له مه ریکی چووکه له یان دی. کچۆله یه کی که م ته مه ن میگه له که ی ده له وه پراند، ته مه نی ده دوا زده سالی که ده بوو.

دایه حوری هه ر که کچۆله که ی دی گوتی:

"مه حمود بروانه هوئی. ئه و کچۆله ی ده لیم. با بچینه لای".

چوونه لای کچۆله که. سه گی به رمیگه له که به قینه وه پیشوازی لی کردن. کچۆله که ده سه به جی پیشی سه گه که ی گرت. حوری له حالیک دا ده ی گوت: کچه چووکه له که ی خوم... له ولاغه که دابه زی:

"کیژی موزه ردی چاوشینم. بزائم ئه م کچه جوانه چل که زی یه که ده لئیی سیوه سووره یه، ئی عیلی ساری که چیلی یه،

وه نا؟".

کچولہ شہرمیونہ کہ کہ گوناگول ہنارہکانی سوورتر بیوون گوتی:

"ئیمہ ساری کہ چیلیین".

"به قوربانی ئو زمانه شیرنهت بم کیژم، کچه جوانکیله که م چهند جوان قسه دهکا. جوانکیله ی چاوبادامی ئهتو کچی کیچی؟"

"کچی ئهسلان ئوغلانی".

"دهی ناسم".

"ئهتو بابت دیوه؟"

"دهکری نه م دیبی. دیته مالی خومان، پیم دهلی دایه. پیاویکی قهلهوهیه، چاوهکانیشی شینی پررهنگن".

"پورری گیان، گالتهی دهکهی، بام چوکهلهیه، قهلهو نیه. له حالیک دا ئاماژهی بو مهحمود دهکرد، گوتی: به قهده وییه".

حوری دهسبهجی سهرو کلکی پیک گرت:

"ئهدی کچم ئهدی، گالتهم لهگه ل کردی".

کچه که شهرمی دهکرد. له ئارهق دا شهلال بیوو.

"نازانی چم بو کچی ئهسلان ئوغلای هیناوه. ئهری بهراست ناوت چ بوو؟"

"فاتم".

"ئهدی هه نارم بو فاتمه جوانی خوم هیناون، شیرن وهک ههنگوین... ههنجیریشم بو هیناون، بوخوم وشکم کردوون... مهحمود".

مهحمود هه ناریکی گه وره و مستیک ههنجیری له خورجینی ولاغه که ده رهینابوون و هینانی.

"وهرگره کچم، وهرگره".

کچه که شهرمی دهکردو چورچور ئارهقی دهپرشت. بهلام له نهکاو له قاقای پیکه نینی داو بهدهم پیکه نینه وه گوتی:

"پووری ئهمنیش تو ده ناسم".

دایه حوری له حالیک دا دهستی به قزهکانی دا دینا، گوتی:

"پووری به قوربانی ئه و قزه زپرینهت، بخو، ههنجیران بخو بزائم".

کچولہ چاویکی له و و چاویکی له مهحمود کرد، پاشان پشتی تی کردن و ههنجیریکی له زاری هاویشت. وهختیک

ئاوپی دایه وه چاوهکانی ده درهوشان. کهمیک ئه ولاتر چوون و له داوینی دهشتی له پهنا یه کتر دانیشتن. کچولہ که له حالیک

دا خیرا خیرا ههنجیری ده خواردن، به چاویکی پر له خوشه ویستی یه وه که ههروا بریسکه یان دههات ته ماشای دایه حوری

دهکرد. خیرا به پهله پهله دهی خوارد. پاش ئه وهی ههنجیره که ی ته واوکردن گوتی:

"پووری دهکری هه ناره که ی به رمه وه مالی بیدهم به موسلیم؟ با بیدهم به موسلیم بیخوار، نه خوشه".

"مهحمود هه ناریکی دیکه بینه".

مهحمود هه ناریکی دیکه ی هینا و دای به کچه که، کچولہ له خوشی بیان بالی گرتبوون.

"دهکری ئه وهی له مالی لهت کهین، بیخوین؟ باب و دایکیشم دهخون".

دایه حوری له حالیک دا دهستی به قزهکانی دا دینا، گوتی:

"باشه، باشه كچه جوانه كه م، باشه فاتم گيان".

كيژۆلكه به سوپاسه وه ته ماشاي وي كرد، هه مبانه كه ي له پشتي كرده وه و پاش ئه وه ي به له باري دوو هه ناره كه ي تي هاويشتن، دووباره له پشتي به سته وه.

"موسليم نه خوشه".

"موسليم چي تويه؟"

"ئاغامه، نه خوشيان كرد. پووري، ئه تو ليره له چي ده گه پي؟"

دايه حوري وه لامي دايه وه:

"له ئه سپيك ده گه پيم، ئه سپيكي خه نه يي، ئه سپيكي رهش... له ئه سپيكي جوان ده گه پيم. ئه تو له م ده وروبه رانه ئه سپيكي وات نه ديوه؟"

فاتم به شاكه شاكه وه گوتي: ديومه، و ديسان سوور هه لگه رايه وه.

"ده كرى نه م ديبي، ئه م ئه سپه هه موو روژي ده رواو ديته وه سه ر دوندي هوو تاته به رده له وي راده وه ستي و جووله ي ناكا. به... لي. كلكي راده وه شيني. وه ختيك هه لو دين و زور له سه ر سه ري چه رخان ده دن ئه ويش تيكل به تيشك ده بي و ده روا".

له پر كچه كه وه شك كه وت، چاوي له چاوي دايه حوري به وه بري و تاويكي چاك ته ماشاي كرد:

"ئه تو بوچي له و ئه سپه ده گه پي؟"

"ئه سپه كه ئي كوري منه، كوره كه م".

فاتم به پيكه نينه وه پرسى:

"پووري ئه تو درو ده كه ي، وه نا؟"

هيشتا چاوي له چاوي حوري به وه بريبوو به به دگوماني ته ماشاي ده كرد:

"ئه و ئه سپه ساحه بي نيه، ئه و ئه سپه جادويه، ده لين ئه سپه خه نه يي كوړنوغل يه. بام ده لي ئه سپي كوړنوغل ي هه رگيز نامري، چونكه زور به ته مه نه رهنگي رهش بووه. بام ده لي ئه سپي كوړنوغل ي قهت قهت نامري، ئه ري... بام ده لي ئه و هه رده مه ي ده چي ته پيستي كه وه".

دايه حوري گوتي:

"ئه و ئه سپه به كيك سواري ده بي".

فاتم به شله ژاوي گوتي:

"نا، نا چما ستي وا ده كرى؟ ئه و ئه سپه چه ندين ساله دي و له وي له سه ر دوندي ئه و شاخه راده وه ستي. ئه و ئه سپه له زور سال له مه وبه ره وه كه ئه من له دايك نه ببووم، بابيشم له دايك نه ببوو، خو باپيرم ده ناسي. ريشيكي سپي هه يه ئه وه نده - ده ستي ليك كردنه وه - بروانه ئه وه نده. ته نانهت ئه ويش نه هاتبووه سه ر دنيا كه ئه و ئه سپه هاتوه ته ئيره وه هه ر له وچي به راوه ستاوه. هه لو دين ئه و راده كا. ئه ري...".

هيشتا به به دگوماني به وه ده يروانيه حوري. سه ره نجام به پيكه نينه وه گوتي:

"دروژن. ئه تو له و ئه سپه ناگه پي. له موسليمي ئاغاميان دا. ئه ويش ئيستا نه خوشه. ئه من له جياتياني هاتومه به ر

مه ري".

"کئی لئی داوه؟"

"کئی لئی ددها، سه رجووخه علی که رتیش... ده زانی پووری، که رتیشیک هه یه له خه لکی ددها، نازانی چوون لئی ددها..."

"بو لئی داوه؟"

فاتم دهستی به بن چه نه گه یه وه گرت، ملی به لاوه ناو پاش ئه وه ی چه ند ده قیقیه که هه روا بیری کرده وه چوو، له خوړی یه وه راما. پاشان دووباره سه ری به ردا یه وه.

"بوچی لئی دا؟"

فاتم هه روه که گویشی له قسه کانی وی نه بووی، دیسان وه لآمی نه دایه وه. له نه کاو سه ری هه ل بیری، بریاری خو ی دابوو. چاوه کانی له خویشی بیان دده ره و شان. گوئی:

"پرسیبووی چه مه دۆک له کوئی یه؟ گو تبووی ئه تو به جیی چه مه دۆک ده زانی؟"

خوړی گوئی هم م م م. ئه مجار دهستی به سه ری دا هینا و گوئی:

"ده لئی ناویکی وام بیستوه."

فاتم گوئی:

"درۆده که ی، به لام دیسانیش پی ت ده لیم."

"ره بی دایه خوړی له بهر ئه و قره زپرینه ت مرئ."

"ئه تو ناوت خوړی نیه؟"

"بوچی، با."

فاتم دیسان دهستی وه بن چه نه گه ی داو که وته فکره وه.

"موسلیم گو تبووی چی؟"

موسلیمیش گو تبووی:

"چه مه دۆکم نه دیوه."

دووباره لئی دده دن، دیسان هیچ نالئ. دیاره درۆی ده کرد. زۆری لئی دده دن، ئیسکی له شی ده شکینن. موسلیم دیسان هیچ نالئ. پاشان ده لئین پیمان نه لئی سه گه که ت ده کوژین. ئه مجار موسلیم به درۆ جی یه کیان پی ده لئ. موسلیم جیی چه مه دۆکیان...

فاتم زمانی خو ی گه زت و بیده نگ بوو.

"دوا یه چی فاتم گیان؟"

"کابرایه که هه یه قه مچی به دهسته وه یه، ئه وه ی خه جیجی چه مه دۆکی کو شتوه... چه مه دۆک ویستویه بی کوژیته وه..."

"قه مچی به دهسته وه یه؟"

"ئه ری، موسلیم جیی چه مه دۆکی شی پی ده لئ، که چی دیسان سه گه که ی موسلیم ده کوژئ. موسلیم شه وو روژ ده گری، له بهر برینه کانی نا، بو سه گه که ی ده گری. ئه... دی موسلیم هه لیان ده خه له تیئ. زۆری لئی دده دن، وه ختیک جیی چه مه دۆکیان پی ده لئ باوه ری پی ده که ن."

ئەمبار فاتم لەنەكاو رقى ھەستاو نەراندى:

"ئەمن ھىچم ئاگا لىنئە، ئەتۆ چۆن داىە حۆرى يەكى؟"

دەرپەرى، دەستى بۆ ھەمبەنەكەى بردو گوتى:

"ھا، حەزەدەكەى ھەنارەكەت وئ دەدەمەو، ئەو ئەسپە شىتە... حەمەدۆك ئىدى نەماو، چما نەت بیست لە باقرگدیگی كوشتیان؟"

داىە حۆرى ھەستاو گوتى:

"نا كچم، نا كچە جوانەكەم"، و دەسبەجى سوارى ولاغەكەى بوو و دەنگى دا. كە نەختىك دور كەوتەو، ئاوپرى داىەو و گوتى:

"خو حافىز كىژە گول گوناكەم"، و ركىفى لە ولاغەكەى دا:

"نەختىك راوہستە، بزانه بۆ ئەم مزگىنى يە چەندت شت بۆ دەكرم."

داخو فاتم گوتى لەم رستەيەى دواىى بوو يان نا، ھەرچۆنىك بى پىيەو ديار نەبوو. فاتم بە خۆى و بە سەگە چووكە لەكەيەو لە جىي خۆى راوہستابوو، تەماشای رۆيشتنى وانى دەکرد.

لاى ئىوارى گەيشتنە نيزىك بەردەلان. كە لە تەپۆلكە چووكە لەكەى رووبەروويان بايان داىەو. چادرى عىلاتى يەكان دەرکەوتن. لە رىگادا ھىچ قسە يەكيان پىكەو نەکردبوو. فاتم زۆر شتى گوتبوو، بەلام ديسانيش زۆر خەبەرى لەبن زمان دا مابوون.

"خپە بلئى بزانه دەتوانين حەمەدۆكى وەبىنين؟"

مەحمود گوتى:

"بەخو نازانم داىە، بپوانە ئەو كچە، چەندى ئىمە راگرت. دەم زانى ئەوانە زۆر زارقايمن، بەلام نەك بەو ئەندازەيە."

"ھەرچى بى توانيمان سؤراغىكى حەمەدۆك بكەين، ئىستا بچينە كنى؟ بچينە كنى سەرۆكى عىلى يان تاوئى ئەسلان ئوغلى؟"

"باشترە بچينە لاى بەتال ئاغا."

"دەلئىن زۆر پياوى چاكە. گویا سەرۆكى سارى كەچىلى يە. زۆر لەمىژە دەىناسم."

بە رىگادا چوونە خوارى.

رەشمالە موبىنەكان لە ھەردوو بەرى ئەو چۆمە كە بە نىوہ راستى دۆلەكە دا دەرپۆيشت بە تەنىشت يەكەو ھەل درابوون.

"پىم وايە ئەمەيان تاوئى سەرۆكى عىلەكە بى. بپوانە مەحمود پىنج چلەى لەبەر دان. چادرى ديوہ خانىشى بە پەناو ھەل دراو، ئەو جۆرە چادەر ھەر لە پەنا چادرى سەرۆك عىل ھەل دەدرى. ھەموو ھۆبە يەكيش لەو جۆرە چادرانەى نى، ئىمەش دەچينە وئ."

كە گەيشتنە نيزىك چادەرەكە مەحمود لە دوروہو ھاوارى كرد:

"بەتال ئاغا، بەتال ئاغا، ورياي سەگەكان بن، ميوانتان ھات..."

پياويكى زۆر كەلەگەت ھاتە دەرئى و بانگى كرد:

"فەرموون، فەرموون، سەگەكان بەستراونەو."

دایه خوږی له پهنا دهرکې تاوولی پېنچ دیرهکی له کهرهکې دابهزی. چهند کسهی دیکه بو پېشوازی میوانهکان له چادری هاتنه دهر. یهکیک له لاهوکان ههوساری ولاغهکې وهرگرت و له تهزهیهکی پهنا رهشمالی خست. مهحمود چوو بوخچه و ههمبانه و کهل و پهلهکې دیکه ی له ولاغهکه کردهوهو لهگه ل خوئی هینان.

"فهرموون بو ژووری".

"ئهن بهتالم".

خوئی گوئی: زور باشه و چوه ژووری چادری.

نیو تاوولهکه زور رازوه بوو. دایه خوږی له سهیران زاری پی داپچرابوو. بهره و جاجم و لبادو چله چادرو رایهخی وای له هیچ کوئی نه دبیوون. تهنانهت چادری خانی خرووسلی ئویماخیش و رازوه نه بوو.

خوږی وهختیک وهخو هاتهوه که بهتال ئاغا دوشهکهلهیهکی ئاوریشمی پی نیشان دده لهسهری دانیشی. بی ئهوهی کهوشهکانی داکهنی چوو چوار میزلیکه لهسهر دوشهکهکه دانیشت.

خوږی له حالیک دا پی دهکهنی گوئی:

"ئوؤوئی، کهوایه ئیستاش چادری و ماون. به منیان گوتبوو که ئیدی کچهریهتی له نیو چوه، ههمویان کهوتونه ههژاری و نه دارییهوه، بهتال ئاغا، وهختیک چادریکی و ام دی خوشحال بووم".

"خوش بی خوشکی".

"ناوم خوږییه، قهت ناوی منت بهر گوئی کهوتوه بهتال ئاغا؟".

پیاوهکه به نارعهتی و به شهرمهوه، دهستهکانی ریگ گوشین و ریشه درېژو تهنکهکھی له رزی، ئاخرهکھی گوئی: "نهم بیستوه خوشکی".

"بهمن دهلین دایه خوږی، خه لکی ئاسیاب چهشمه، ئهن دایکه خوږی حه مه دؤکم".

وا دههاته بهرچاو که بهتال ئاغا ده بی ته مهنی زور بی. زوریش ته ریپوش بوو. پانتولیکی خوری قاوه بی گهش، گورهوییهکی لاسک درېژ که ههتا ئه ژنوی دههاتن، کهوشیکی سوورو کراسیکی خهت خهت له باشرین قوماشی ماراش... شالیکی ته رابولسیشی له پشتی بهستبوو. ئهنگوستیلهیهکی زیری نه خشیندراوی نهقیم سهوزیشی له قامکی دا بوو... کچیک له کهشه فیکی زیودا قاوهیهکی هینا که بونهکھی چادری پر کرد. کهشه فهکھی بو دایه خوږی، بو مهحمودو بو بهتال ئاغا راگرت و پاشان به ریز قاوهی دا به ههموو ئهوانه ی له ژووری تاوولی بوون.

دایه خوږی بهدهم قاوه خواردنهوه گوئی:

"بروانه بهتال ئاغا، ئهن عیلی ساری کهچیلی باش ده ناسم، زورم ناوو ناویانگی کهچیلی بیستوه...".

بیدهنگ بوو. چاوی به نیو چادری دا گپرا، له نیوبهندی چادری دا شه هیئیک لهسهر لیس هیل نیشتبوو که به چاوه تیژهکانی ته ماشای دایه خوږی ده کرد.

"وه جاخت کویر بیتهوه بالنده چیی له گیانی من دهوی، چ ورده حیسابیکی لهگه ل من ههیه... " سه رانسهری نیو ماله که بهره ی یه کجار بهقیمهتی لی رخرابوون که ههریهکھی بایی ئه سپیکی عه ره بی یان وشتریکی دوو کوپاره ده بوون. دایه خوږی تهون کهر بوو، دهیان گوت له بهره دروست کردن دا کهسی ناگاتی. نه له نیو کوردان و نه له کوردستان و نه له و عه ره بستانه پان و بهرینه وهستای وهک خوئی نیه. بهلام تهنانهت دایه خوږیش به دیتنی ئه و بهرانه زاری پی

داچراپاښو. چاوه کانی دایه خوږی له ئه ستونده که نه خشاوه کانه وه ده چوونه سهر بهرېکان، له بهرېکانه وه ده چوونه سهر شه هینه که و له سهر شه هینه که وه ده گوږزانه وه بۆ سهر به تال ناغا دووباره به سهریان دا ده گه رانه وه. به تال ناغا تی گه یشته که دایه خوږی بۆچی بیدهنگ بووه و ته ماشای شتوممه کی نیو چادری ده کا. به چاوداگرتن ئه وانه ی نیو چادری حالی کردن که بچنه ده ری چونکه ئه م ژنه مه به سستیکی نهی نی پی یه. دایه خوږی زما نی چاوه ناماژهی ده زانی. له دلای خوږی دا گو تی ئه گهر له دنیا دا هیچ زمانیک بۆ قسه کردن نه بایه دیسان ئه م کۆچه ری یانه ده یان توانی له مه با شتر به چاوه پیکه وه بدوین.

ئه وانه ی له نیو چادره که بوون هه ستان، خواحافیزی یان له خوږی کردو هاتنه ده ری. که ئه وان له چادری وه دهر که و تن دایه خوږی رووی ده لای به تال ناغا کردو چهنده قیقیه که تییه وه راما:

"به تال ناغا، ئه م چادرانه حه وت دیره کین، دوو دیره که که ی دیکه چی یان لی هاتوه؟". و پی که نی. به تال ناغاش پی که نی. پیاویکی باش و به دیمه ن بوو. به ده نگیکی گهرم له ناخی دلوه پی ده که نی. چاویکی سه وزی چیمه نیی هه بوون که به ئه وینداری ته ماشای دنیا یان ده کرد. تیشکی ئه وین و خوشه ویستی و گهرمایه که که له چاوه کانیه وه بلاو ده بووه وه، ده وروبه ری داده گرت و هه رکه س چووبایه کنی له سه رچاوه ی خوشه ویستی و پاکی دا ده ی شوته وه و دلای له رق و ئیره یی و به رچاوته نگی و زمان پیسی پاک ده کرده وه. دایه خوږی وه ختیکی ته ماشای به تال ناغا، قوولایی سه ر گونای، هیلی قوولی روخساری، تاله دریزو سووره کانی مووی ریشی، نیسی زهقی قورتومه ی و روخساری راکشای ئه و پیاوه ی ده کرد له بهر خوږیه وه ده ی گوت ئیستاش ئه و جوړه ئینسانانه له جیهان دا هه ن؟ که سیکی روخساریکی وای دیبایه نه ی ده توانی پیاوکوژی بکا، هیچ بوونه وه ریکی نازار بداو به رامبه ر به نازاری هه ژاران که مته رخم بی.

"خوشکه خوږی تاقه تمان به حه وت دیره کی ناشکی، چادری حه وت دیره کی بۆ گوږزه گوږز چوار وشتری ده وین. ئیدی نه وشترمان پی ماوه، نه ئه سپی عه ره بی. خوشکه خوږی، چی یان پی نه هیشتین، ری دی ده بازبوونیان لی گرتین. چادره که شمان بوو به پینج دیره کی. سالیکی دیکه ده بیته سی دیره کی و ساله که ی دواتریش دیره کیکی زیاتری نامینی."

خه فته نیشته سه ر روخساری، ریشی له رزی و چاوه شینه چیمه نی یه کانی لیل بوون و ئه مجار بیدهنگ بوو. هه تا ماوه یه که قسه ی بۆ نه کرا. دلای زور پرژان بوو. ئه گهر خوږی رانه گرتایه له کن ئه و ژنه به سالد اچووه زور زور ده گریا. که به تال ناغا بیدهنگ بوو، خوږی ده سته به قسه کرد، زور بۆ به تال ناغا به په رۆش بوو. باشی ده زانی له چوکووراوا ئه و ناغا تازه پیداکه وتووانه چ به لایه کیان به سه ر ئه مانه هیناوه.

"ئه دی براله، ئه دی کاک به تال، ده زانم چ به لایه کتان به سه ر هاتوه. جاران وه ختیکی کۆچه ری یه کان له کوږستانی را ده هاتنه وه، له خارده شت هه لیان ده دا. ئه و وهخت عه بدی خانی بی دین ناویشی نه بوو، سه رده می بابی بوو، بۆخوت ده زانی ئه و عه بدی خانه کافره چۆن کیسه کیسه پاره ی له کۆچه ری یه کان ده ستاند. ئه وانیش روویان نه کرده وه خارده شت.

ئه و روژگار ه کاتیکی کۆچه ری یه کان له خارده شت هه لیان ده دا، خارده شت ده بوو به سه رانگایه که. کچه کۆچه ری به قزی ئالتوون به ندو جلکی ئارویشم و پارچه ی رهنگاو رهنگه وه وه که پوله که و له و ده شته دا ده گه ران. سه دان کیژو کوری جحیل کۆ ده بوونه وه و هه لده په رین و زیاتر له هه زار که س ژن و پیاو راده وه ستان و ته ماشایان ده کردن. له خوږی خه لک ته نانه ت چیاکانیش ده که و تنه سه ما. زه ماوه ندی و ساز ده کرا، وه ره سه ری پی. چه ن دین روژ شای و هه لپه رین بوو، به ئه سپی تیژره وی وه ک با دارته قله یان داده کوتا. ئه سپی وایان هه بوون لی ره وه تا عه لی کۆ به پرتاو ده رپویشتن و به

رۆژیک دەوری عەلیکۆیان دەداو دەهاتنەو. هیندیکیان دەهاتنەو چەند دانەیهکیشیان پشوویان لەبەر دەبراو دەتەقین. لە چیاکانی دەرسیم و ئاناتولی نۆهراست، قازداغی و لە سوولی قەرەخیوکەو، حاجی بەکتاش و سەدان دەدە بە سازی سەدەفکاری کراوەو دەهاتن، ساریان لێدەداو داستانیان دەگێرانەو.

بەتال ئاغا، ئەو رۆژانەم دیووە ئەم رۆژانەش دەبینم، چ بکەین. بەتال ئاغا، زەمانە گۆراو، خەلک پێیان لێ و ن بوو ئینسانەتیان لێ و ن بوو. لەمەودا چما رێی رزگار بوونمان هەیه؟ هەرکەس دزی گای خۆیەتی، جاران ئەگەر بەردیک لەنینۆکی تاقە ئینسانیک دەدا، دەت گوت ئەو بەردە لەدلی عەشیرەتیک دراو، لە دلی هەموو ئینسانەکانی ئەم جیهانە دراو، دلی هەمووان وەژان دەکەوت. بەلام ئەمپۆ، ئەمپۆ هەموو بەسەر تەرمی یەکترا بەز دەدەن، بەز دەدەن و تێدەپەرن، ئەدی تێدەپەرن."

دایە حۆری بە رقووە قسە دەکرد، وەک لافاو دەجووشتاو دەخووشا. زۆری قسە کرد، زۆری نالاندو زۆر توورە بوو و کەفی پێزانند. سەرەنجام هاتە سەر ئەسلی مەبەست:

"کۆچەرییەکان، ئایدینییەکان، ساری کەچیلییەکان، بە قوربانتان ب. ئیو رۆژگارێک چادری حەوت تیرەگیتان هەبوو کە نۆهکە دەت گوت کۆشکی پادشایە، دەت گوت ژووری پادشایە، ئەسپی عەرەبیتان هەبوون لە ئاسک توندتر. هەریەکە شەهینیکتان بە دەستەو بوو کە قورینگ و کەودەریی لە ئاسمان دینایەخوار... ئەی کۆچەرییەکان، ئیو لە کۆنەو میوانگر بوون و بە مانگ و دوو مانگ سفرەتان کۆ نەدەکرایەو ساری کەچیلییەکان، ئەگەر کەسێک پیاوی لە دەست کۆژاباو پەنای بۆ ئیو هینابایە، ئەگەر پادشا بە لەشکرێکەو هاتبا کە عەرزو عاسمانی داگرتبان و ویستبای خۆینیکتان لێ بستین، هەمووتان لەجێ دەکۆژان بەلام کەسێکی پەنای بۆ هینابوون تەسلیمتان نەدەکرد، ئیو قەوم و رەگەزێکی وا بوون. دیسانیش ئاوی دەریا قەت و شک نابێ. بەتال ئاغا، بلی بزەنم..."

بەتال ئاغا بە چاوە شینە چیمەنییەکانی کە دەبریسکانەو و بەو ددانە سپی وەک مروارییانە پی دەکەنی:

"وادیارە کارێک هەیه خوشکە حۆری، بلی بزەنم چت دەوی، مەترسە کارەکەت چیه بیلێ، بلی و بەسەرچاو..."

دایە حۆری لە جیی خۆی تەکانیکی دا، پشتی هەلینایەو:

"باشت گۆی لێبێ بەتال ئاغا بەکتاش وەلی... ئەمن دایکە حۆریی حەمەدۆکم... تەماشای ئەوێ کە - بە دەست مەحمودە خەری نیشان دا کە لە گۆشەیهک کوشم هەلاتبوو - تەمەنی سالیک بوو کە دایکی مرد، ئەمن هینام گەرەم کرد. دایکی حەمەدۆک نەمردبوو، بەلام ئەمن زۆرم زەحمەت پێو کیشا. هەر بۆیه ئەمن دایکە حۆریی هەق هەقی ویم. بەتال ئاغا، بە قوربانی ئەو چاوە جوانانەو ئەو روخسارە جوانانە ب. خەبەرێکی حەمەدۆکم پێ بلی."

"ئەمن چۆنت خەبەری وی پێ بلیم خوشکی، ئەو یاغییهکە لە کێو بەندەنان دەخولیتەو."

"دەزانی چیه، فریوم مەدە بەتال ئاغا، ئەمن شوینەکەیم هەلگرتووە هەتا ئیرەم هیناوە. ئەلیرە لە ئەسپەکە دابەزیو، پیم بلی، بەتال ئاغا، ئەمن دایکی ویم، عەمری دایکی نەمینی ئاورم لە جگەری بەربووە. خەبەرێکی ویم بەدیه. ئەسپەکە بە مردوویی هینایە ئیرە یان بە زیندوویی؟"

لە نیوی چاوی بەتال ئاغاوە راما، دلۆپی گەرە گەرە ئارەق پەرینە نیوچاوانی. بە دانیشتنەو چاوەری ما:

"زیندووییە یان مردووە؟"

گومان و دوولێ سببەری خستە سەر روخساری بەتال ئاغا.

"پیم بلی بەتال ئاغای چاوەگەشم، ئەمن دایکی ویم، زیندووییە یان مردووە؟"

بەتال ئاغا بە روخسارېكى زۆر دەرفكرو بە گومانەوہ گوتى:

"زىندوويە".

"بريندارە؟".

چاوە جوانەكانى بەتال ئاغا خەفەتبار بوون. ئەو شادمانىيەى لە روخسارى دا بوو، بە دەمەساتىك بارى كرد:

"بريندارەو برينەكانىشى زۆر قورسن خوشكى (ئاھەنگى دەنگى نەرم و وەك تازىەنامە خەم ھىنەر بوو)".

دايەحۆرى ديسان پشتى راست كردهوہ:

"نارەحەت مەبە بەتالەزلە، دايكان ھىشتاش ھەمەدۆكيان دەبن... ھىچ خۆتى بۆ نارەحەت مەكە، پىي دەلېن ھەمەدۆك، دەمرى و زىندوو دەبىتەوہ. وەك ھەزەرتى عەلى وايە، وەك ھەزەرتى مەھدى وايە، ھىچ جەپراھىك مەپراھىكتان بردوہتەسەر؟".

بەتال ئاغا وەلامى دايەوہ: بردوومانە.

"ئەمن دەبى بىبىنم، ئەو وەختىك من ببىنى، دايكەحۆرى ببىنى باشتەر دەبى".

"ئەمپرو ناتوانى ببىنى، جىيەكەى تەنانەت بە منىش نالېن، تەنيا نەفەرىك بە جىيەكەى دەزانى، ئەويش دەمىر ئاغاى خۆمانە".

"دەمىرى ياغى؟".

بەتال ئاغا سەلماندى: دەمىرى ياغى.

"بەتالەزلە. ئەو من دەناسى. ھەر ئىستا بلې بانگى كەن".

"لېرە نيە، دەبى تا سبەينى بەيانى راوہستى".

ھىچ چارەى دىكە نەبوون. دايە حۆرى دەبوو راوہستى. بەتال ئاغا ھەستاو چووە ژوورېكى دىكە. كە ئەو چووە ژوورەكەى دىكە، كۆمەلېك ژن و كچ و بووك و مندال ھاتنە لاي حۆرى. بەخىراتنيان كردو دەستىيان ماچ كرد. شەوى بەرەسېل، پالو، ھەنگوين و قەيماغيان خوارد.

لە ژوورەكەى ئەوسەرى چادرى جىيان بۆ چاك كرد. دايەحۆرى لە ھەموو تەمەنى دا لەسەر جىيى وا نەرم نەخەوتبوو. زۆر ماندوو بوو. ھەر سەرى وەسەر سەرىنى كردو خەوى لىكەوت. بەيانى بە دەنگى زەنگولەو ھات و ھاوار لە خەو ھەستا. زۆر بەدەماغ بوو. خىراو چالاک خوى توند كردهوہو چووە ژوورى نىوہپراستى (لە چادرى گەورەدا بە چىغ نيوانيان دەبىرپەوہو چادەرەكەيان دەكردە چەند ژوور - وەرگىپ) بەتال ئاغا چەكى لەخوى دابوو و چاوەپوانى بوو، بە روويەكى خۆشەوہ پىشوازيى لىكرد:

"رەحەت خەوتى خوشكە حۆرى؟ جارى وەرە بەرچايى بكە. لە شەوى دىكەوہ چاوەرپى تۆن. كاك مەحمود ئەتۆ لېرە دەمىنيەوہ".

دانىشتن. سفرەى قاولتى راخرابوو، قاپە شىر ھەلمى لى ھەلدەستا. بۆنى نانى تازەو بۆنى شىر لە چادرى دەگەرە. لەنيوہپراستى سفرەكە بەرەمەشكەيەك رۆنەكەرە دانرابوو، بلۆقى دۆى لەسەر بوون. نان ساجىيەكە ئەوہندە گەرم بوو دەستى دەگەزى:

"جارى با پىكەوہ قاوہيەك بخۆينەوہ".

به تال ئاغا به دهستی خۆی قاوهی ده فنجانی وی کرد. بئنهوهی قسهیه که بکه ن قاوه که یان خوارده وه و قاولتی بیان خوارده.

دایه خۆری ههستاو گوتی:

"دهرمانی رییه رویشتنه، وانیه به تال ئاغا؟"

به تال ئاغا هه ر پی ده که نی.

له تاوئی وه دهر که وتن. پیاویکی کورته بالا که سه رتاپا چه کدار بوو و ته قیله یه کی سووری به گولینگی بنهوشی یه وه له سه ر نابوو، و پیش هه موو شتیکی سمیله گه وره کانی له چاوی بینه ریان ده دا، هه وساری ئه سپیکی به شه و که تی به زینی چه رکه سی یه وه به دهسته وه بوو، چاوه پروانی دایه خۆری بوو.

به تال ئاغا له حالیک دا هه ناسه ی هه ل ده کیشا گوتی:

"ئه مه ده میره، ئامۆزای منه، پیاویکی ئه مینه."

ده میر هاته لای دایه خۆری و دهستی ماچ کرد.

"خوا ده وامت بدا کوری خۆم."

به تال ئاغا وه ک داوای لی بووردن بکا گوتی:

"ده میر چاوانت ده بهستی و دهرت با ته ئه و جی یه که ده بی جی."

چوونه په نا سه کۆی سوار بوون. دایه خۆری به خۆه لانیکی چووه سه ر سه کۆیه که. ده میر رکیفی بو داگرتبوو، خۆری وه ک سوار چاکیکی کارامه سواری ئه سپ بوو، ئه مجار رووی کرده به تال ئاغا گوتی: خواحافیزو وه ری که وتن. به نیو ره وه وشتره میگه له مه رو بز و به نیو سه گه قه له ده له مله کان دا که هه ریه که ی به قه د ئه سپیک ده بوون و به نیو ئه و ژنانه دا که به جلکی جوان و خاوینه وه هیندیکیان حه یوانیان ده دوشین و هیندیکیان مه شکه یان ده ژاند، تی په رین. له به رده می هه ر تاو لیکیش شه هینیک له سه ر په له داریک هه ل نیشتبوو. به نیو هات و هاوارو گریانی مندالان و هۆهۆی شوانان دا تی په رین و له هۆبه ی دوور که وتن وه. ده میر ئایدینی له پیش ئه سپه که دا وه ک با ده رویشت.

له ریگادا نه هچیان خوارده نه هچیان خوارده وه هه تا گه یشتنه سه ر ئاویک. له ویش په رینه وه و چوونه نیو لیره واریک که گه لای داره کانی زهر د ببوو. ده میر نه ئاوپی ده دایه وه نه قسه یه کی ده کرد وه تا ده چوونه پیش ئه و توندتری ده کرد له پیش ئه سپه که وه ده رویشت، له دارستانی تی په رین. گه یشتنه میرگ و میرغوزاریکی هه موار که هه تا چاو بری ده کرد پان ببوو وه و بی برانه وه ده هاته به رچاو. لیره هه موو شتیکی ئه وه نده سه وزو گه ش بوو که دره وشانه وه ی له سه ر ئاسمانیش رهنگی ده دایه وه. تی په رین له میرغوزاره که زۆری کیشا.

ده میر له پیشه وه ی ئه سپه که به هه ناسه برکه ده رویشت و گولینگه ته قیله که ی با رای ده وه شانده. گه یشتنه سه ره و ژیریکی توندو که له وی تی په رین و گه یشتنه هه و رازی تووشی چیا یه کی به رزو حه سته م بوون که شاخه کانی هه موو به رده نسته ی بوون. له خوار به رده لانه که داریکی ئه ستور هه بوو که بای خه زان گه لاکانی زهر د کرد بوو. له بن داره که راوه ستان. ده میر ئایدینی هاته لای دایه خۆری به شه رمه وه و به داوای لی بووردنه وه گوتی:

"دایه خۆری ده بی ببووری. چاوه کانت ده به ستم."

ئەمجار دەستی دە گىرفانى پاكردو دەسرۆكەيەكى ئاوريشمى گەورەى كە گۆشەكانى بە رەنگى بنەوشى گولڈوزى كرابون دەرھیناوتى: ها دايە، بەم دەسرۆكەيە چاوەكانت ببەستە، توندیان ببەستە كە هيچ جىيەك نەبينى. ئيمەى چەتە دابەكەمان وايە...".

دايەخۆرى بە پيکەنينەو، لە حالتيك دا لە دللى خۆىدا جنيوى بە ھەرچى چەتەو بەتايبەتى دەمير ئايدىنى كە خۆى بە شتيك دەزانی، دەدان بە دەستی خۆى چاوى خۆى بەستن. دەمير پاش ئوھى جلەوى ئەسپەكەى گرت گوتى:

"دايە، ئەتۆ جلەوھەكەى بەرەللا كەو توند دەست بە قەلپوزى زینەكە بگرە".

خۆرى ئەو كارەى كردو دەمير جلەوى ئەسپەكەى گرت و راىكىشا. دايەخۆرى لە دللى خۆى دا دەىگوت: تەحەممول دەكەم، ھەموو شتيك تەحەممول دەكەم... ھەك كويران وەدواى ئەو دەميرۆكەى دەكەوم، سەگ بە سمیلە زەرەدەكانى ھەل مەيزى، لەبەر خاترى كوپرەكەم، لەبەر خاترى شەھینەكەم، لەبەر خاترى گوللى روخسارى ھەرچى بلين وا دەكەم.

"چاوى دايەخۆرى دەبەستن كە ھەتا ئيستا كەس نەىبەستون؟ متمانەتان پيم نيه؟ باشە لەبیرتان نەچى، ئەگەر ئەمن دايەخۆرى بم دەزانم تۆلەى ئەوھەتان چۆن لى دەكەمەو، دەمير ھەتيوھ پيسە، ئەمن دەناسى، دەم ناسى، دەزانی ئەمن كيم، چادرنشینی چلمن، دەميرە دەربەدەر كراو چاوى من دەبەستى؟ راوھستە با چاوم بەو حەمەدۆكە بكەوى، دەبى ھۆيەكەى لەو پيرسم، دەبى ئەو قامكانەى دەزارى پاكەم، زارى ئەو توتوكە سەگەى لەبەريەك ھەل دېرم. ئەو بستە مندالە كە ئيستا بووھە تە حەمەدۆك، ھەتيوى برايم سوالكەرى متمانە بە من ناكە؟ دەستور دەدا چاوانم ببەستن؟ ھەتيوھ گەوجە ئەتۆ چ كارەى، ئەتۆ چ كارەى ھەتا رەفتارى وا لەگەل من بكەى؟ ئەو بەلایەم بەسەر دىنى، لە دىنى ئەو كىوانە بىبەشم دەكەى؟ وەختيك بەو چاوانە كە ئيستا ھەك كويرانم ئەتۆم دى، ئەتۆش دەستانم دەگرى كە ماچيان بكەى... وا نيه؟ نابى ئەتۆ بكەم بە قوربانى ئەو دەستە جوانانەم؟ يانى جەندرمە دەم گرن و بو ئەوھى بەجىي تۆ بزائن ليم دەدەن، ئەو وەخت ئەمنيش دەلیم حەمەدۆك لە فلانە جىيە بەللى؟ بەللى بەچكە شيرەكەم؟ بەللى شەھینە ئازاكەم، بەللى سوارچاكي ئەو ئەسپە شيتە؟ پيٹ وايە بە كوشتنى چەقەللكى ھەكەبىخان بوويە شتيك؟ پيٹ وايە ئيستا كە نيوھشەوى چووى عەلى سەفای ترسەتۆكت لە نيو جىوبانى خەوى دا كوشتوھ، ئيدى بوويە كويروغلى؟ ھەتيوھ نەفامە، چما ئەمن ژنى دورمووش عەلى نيم، چما ئەمن دايەخۆرى حەوت دىيان نيم؟ ھەتيوھ گەوجە، چما ئەگەر جەندرمەو دوژمانانم بە زیندوويى كەولم كەن، جىي تۆ كە ھيچ، تەنانەت جىي ئەم دەميرە سەگ دەسمیلان پياوھش بەكەس دەلیم؟ ئەگەر گۆشتى لەشميان ريشال ريشال كەدبايە، كەللەى سەرميان بەسەر دارىكەوھ كەدباو دى بە دى گىرابايان، چاوەكانمیان ھەل كۆلبان لەوھ چاكتر بوو... ھەى حەمەدۆك، لەمەودوا چۆنت لە روو دى چاوم لە چاوى كەى، ئەمن چۆن حازر بم چاوى لە چاوت كەم؟ حەمەدۆك ھەى بىدين، ھەى كافرئى ھەرچوار دىنان، زنديق، كافر، دلّم نايە بلیم، زمانم لال بى، ئەتۆ لە عەلىيەشەلش خەراپترى، لەو بەرازە دوورپووش دوورپوترى".

دەيەويست لەو لەحزەيەدا دەسرۆكەكە لە چاوانى بكاتەوھو بگەرپتەوھ دى و ھەتا دەميرئى ناوى حەمەدۆك بە زمانى دا نەيە. بەلام نەىدەتوانى. بە پريەكى زۆر ناخۆش دا دەرۆيشتن، دايەخۆرى ئەمەى لەو بەردانەرا كە خلۆر دەبوونەوھو لە سەرسەم دانى خيرا خيراى ئەسپەكەرا بو دەردەكەوت. توند دەستی بە قەلپوزى زینەكە گرتبوو، و دەنگى ھەناسەپرکەى ئەسپەكەو دەميرى - كە لەپيش ئەسپەكەوھ دەرۆيشت و ھەك كووورەى ئاسنگەران دەھەندى - گوئى لىدەبوو و دەىگوت: سەكەت بە دەمير ئايدىنى چەپەل، سەكەت بە، چاوى خۆرىيە دەبەستى؟

لە دللى خۆىدا دەىگوت:

"ئىستا ئەگەر ئەو لاي راستەم ھەل دىرئىكى قوول بى، ئەسپەكەش لاقى ھەل خلىسكى، و حۆرى بە خۆى و ئەسپەكە يەو ھەل دىرئىتە نىو گەلئى يەكە و پارچە پارچە بى، ھەى حەمەدە، ئەتوش بىى و لەگەلئى يەكە دا جەنازە شە لالئى خوئىنەكەى من ببىنى... ئەگەر نە يە نىو گەلئى و تەنانەت جەنازەكەشى ھەل نەگريەو ھو سىسارگ بىن تەرمەكەى لەت و پەت بکەن، ئەودەم چ دەكەى حەمەدۆك؟ بلى ئىدى، دەبلى. تازىە دادەگري و دەگريەى؟ نا حاشا لە يەك دلۆپە فرمىسكىش. چما وەختىك خەبەرى مەرگى دوونەم پى دای كە دايكت بوو و دەزگ و پشتانى گىرپابووى گريای."

لە ھاتنەكەى زۆر پەژىوان بوو: چما پياو لە دەستى ھەتئوى برايم سوالكەرى خىرئىكى پى دەگا...؟ ئەو ھەندە توورە بوو ئەگەر لەبەر ئەو كۆچەرى يە بىكارە يە پى عەيب نەبايە دادەنىشت، زۆر زۆر دەگريا. دەمىر گوئى لە بۆلە بۆلى پىرئىژن ھەبوو، جار جار ئاوپرى دەدايەو ھو نىوچاوانى گرزو توورەى وى دەدى. بەلام سەرى لە ھوى ئەو توورەى و رووگرئى يە دەرنەدەكرد.

دايە حۆرى ئەو ھەندە بە قىنەو دەستى بە قەلپووزى زىنەكەى گرتبوو كە ھەموو ماسوولكەكانى رىك ھاتبوون. وەختىك ئەسپەكە راوہستا، حۆرى كە دەت گوت لەخەو راپەريو، تىك رابوو:

گەشتىنەجى دايە، چاوەكانت بکەو..."

حۆرى لەحالىك دا دەسروكەكەى لە چاوان دەكردەو ھەتا تىنى تىدابوو ھاوارى كرد:

"دەمەويست سەد سالى دىكەش نەگەينى، ئىستا دەزانم چى پى دەكەم"

دەمىر ويستى داي بەزىنى.

"مە يە نىزىكم، دەستم لى مەدە، بۆخۆم دادەبەزم."

خۆى لە ئەسپەكەى فرى داو وەك بريسكە لە دەرگای گەورەى ئەشكەوتىك كە پياويكى بەخۆو ھى چەكدار رووبەرووى راوہستابوو، وەژوور كەوت. ھەر وەژوورى ئەشكەوتى كەوت و لەنىوہ راستى ئەشكەوتەكە دا رەق راما، پاشان خۆى بەسەر ھەمەدى داداو باوہشى پىدا كرد:

"حەمەد، كورە ئازاكەم كورم، بەچكە شىرەكەم، چۆنى؟"

حەمەد چاوى ھەلئىنان، بەخۆشحالى يەو ھە چاوى تىوہ برى، زەردەخەنە يەكى ھاتى و گوتى:

"دایە سوپاس بۆ خوا كە نەمردم و تۆم دیتەو، تازە ئەگەر بش مرم باكم نىە. ئاواتم تەنيا ئەمە بوو. لەبەر خوا دەپارامەو ھو دەم گوت خوايە ھەتا دايە حۆرى يە نەبىنم گيانم مەكيشەو خواش..."

دوو دلۆپ فرمىسك لە چاوەكانى ھەل قولين و بە گۆناى دا ھاتنەخوارى.

حۆرى ھاوارى كرد: بىدەنگ بە تووتكەسەگ. پاشان گوتى:

"دایە بە قوربانى بى، ئەمە چ قسە يەك بوو لە زارت ھاتەدەر، وس...س ئەگەر بىدەنگ نەبى، ئەگەر وەك ژنان، وەك مندالان بکرووزىيەو، لىرەرا يەكسەر دەگەرپمەو. بزائم، بزائم برىنەكانت ببىنم، بزائم چۆن كورە روومەت گولەكەم."

حەمەد بە پىكەنىنەو ھە برىنەكانى نىشان دان. برىنەكان بە چاكى بە جەكانى ھەو نووسابوون. حۆرى بۆ يەكەم جار چاوى لە نوئىنەكانى كرد. لەگەل ئەو نوئىنە كە شەوى رابردوو تىيان دا خەوتبوو، بە موو فەرقىان نەبوو.

"برىنەكانت دەبرئىنەو؟"

"كەمىك."

"كەوايە زۆر دەبرئىنەو؟"

ههستایه سه‌رپی، له ئەشکه‌وتی وه‌ده‌ر که‌وت، به‌دوای ده‌میر دا ده‌گه‌را. له‌و پیاوه‌ی له‌به‌ر زارکی ئەشکه‌وتی
راوه‌ستا‌بوو، پرسى:

"له‌کوئیه‌، ده‌میری ده‌لیم، ئەوه‌ی چاوی منی به‌ستبوون له‌ کوئیه‌؟"

پیاوه به‌خۆوه‌که به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ گوتی:

"له‌ ژووری دایه‌."

خۆری گه‌راپه‌وه ئەشکه‌وتی. ده‌میر له‌سه‌ر جی‌یه‌که‌ راوه‌ستا‌بوو و له‌گژ فکرا‌ن راجو‌بوو.

"جه‌راحت هه‌ناوه‌ته‌ سه‌ر کورپه‌که‌م؟"

ده‌میر له‌ حالیک دا ده‌ی‌گوت سی‌دانه، له‌ ئەشکه‌وتی وه‌ده‌ر که‌وت.

دایه‌خۆری هه‌موو شتیکی بۆ ده‌رکه‌وتبوو، به‌ دوای دا چووه‌ ده‌ری، چون له‌بن شاخیک هه‌ل‌ترووشکا‌ن.

"ده‌میر بلێ بزانه‌م کورپه‌که‌م وه‌زعی خه‌راپه‌؟"

ده‌میر به‌ راویژتیکی خه‌فه‌تاوی گوتی:

"حالی شپه‌ دایه‌."

"جه‌راحه‌کان گوتیا‌ن چی؟"

"نه‌یا‌ن توانی گولله‌کان ده‌ری‌نن. دوویان له‌ کۆچه‌ری‌یه‌کان بوون و یه‌کیشیا‌ن هی ئەو دی‌یه‌ی خوارێ."

"که‌وايه‌ کورپه‌که‌م ده‌میری؟"

"ئه‌مه‌یا‌ن خوا ده‌ی‌زانێ دایه‌."

"کورپه‌که‌م نامری، ئەمه‌یا‌ن خواي گه‌وره‌ ده‌ی‌زانێ، به‌لێ. کورپی خۆری‌یه‌ به‌ برینی گولله‌ی دوژمن نامری."

"ئیشه‌للا دایه‌، خوا له‌ زارت بپوانێ..."

خۆری چووه‌ ژووری ئەشکه‌وتی، له‌ ژوور سه‌ری حه‌مه‌دی دانیشته‌ و ده‌ستی به‌سه‌ر نیوچاوانی‌دا هه‌ناو ده‌ستی کرد به‌
ماچ کردنی. به‌ ده‌نگیکی گه‌رم و دل‌سۆزانه‌و نه‌رم ده‌ستی له‌گه‌ل کرد به‌ قسا‌ن. ئەگه‌ر که‌سیک له‌ حاله‌دا له‌ ژوور سه‌ری
حه‌مه‌دی چاوی پێ بکه‌وتایه‌، باوه‌ری نه‌ده‌کرد ئەو ژنه‌ به‌سۆزو میه‌ره‌بانه‌ دایه‌خۆری بێ.

حه‌مه‌د تای هه‌بوو، به‌لام زۆر نا. چه‌ند له‌حزه‌یه‌ک چاوی هه‌لێنا‌ن، ته‌ماشای خۆری‌یه‌ی کردو زه‌رده‌ی هاتی:

"ئه‌تۆ هاتی، نه‌مردم جاریکی دیکه‌ تۆم دیته‌وه‌، ئیدی چاک ده‌بمه‌وه‌."

خۆری به‌ دلنیا‌یی و توورپه‌یی گوتی:

"چاک ده‌بیه‌وه‌، نا‌کرێ چاک نه‌بیه‌وه‌، ئیستا شۆرباویکت بۆ لێ‌ده‌نیم که‌..."

هاته‌ ده‌ری و به‌ ده‌میری گوت:

"شتیک په‌یدا ده‌بی شۆرباویکی بۆ لێ‌نیم؟"

"هه‌موو شتی‌ک هه‌یه‌ دایه‌، چت ده‌وی؟... به‌لام ئەوه‌ چه‌ند رۆژه‌ ده‌م له‌ هه‌یچ نادا..."

"ئه‌گه‌ر ئەمن لێ‌ی نيم ده‌می لێ‌ده‌دا، ئەتۆ لێ‌ره‌ ئاوریک بکه‌وه‌ بزانه‌م. قابله‌مه‌ش بینه‌. له‌م ده‌وربه‌ره‌ پنگیکی زۆریش

بکه‌."

"دایه‌گیا‌ن، لێ‌ره‌ نا‌کرێ ئاگر بکه‌ینه‌وه‌."

خۆری پرسى: بۆچی نابێ؟

"چونکه دووکه له که ی ده بینرئ".

"له نئو ئه شکه و تیش نابئ. دووکه له که ی حالی کورپه که م تیک ده دا".

ده میر خه ریک بوو بیر لئ ده کرده وه.

"زوری بیر لئ مه که وه، جیگایه که وه بینه که دووکه ل نه بینرئ".

"له م نیزیکانه ئه شکه و تیکی چووکه له ی دیکه هه یه. له وئ ده بی دایه؟".

حوری گوتی: ده بی. خوشحال بوو، بۆ یه که م جار نئوچاوانی کرایه وه، روخساری روون بووه وه: شۆرباوی به پنگی

ده ی هینیتته وه سه رخو.

قولی هه ل کردن. له ئه شکه وه ته چووکه له که دا به ئوگری و ورده کاری یه کی ته واو شۆرباویکی به پنگی (رهنگه هه

دوکلوی پنگی بی - وه رگپ) ئه وه نده خوشی بۆ کورپه که ی ساز کرد که هه رکه س خواردبای دهستی خوی پیوه ده خوارد.

که س نه ی زانی چیی کرد که تۆسقالیک دووکه ل نه چوو ده ری ئه شکه وتئ.

حه مه د که چه ند روژ بوو پاروو نانیکی نه چوو بووه سه ر زارو زمانان قاپیکی گه وره ی شۆرباو خوارد.

"دایه، پیم نه گوتی، ئیستا که ئه تۆ هاتووی باشتر ده بم؟".

"چاکتریش ده بی".

ئه وشه وه تا به یانی حه مه د نالاندی. حوری به خه بهر بوو و گوئی بۆ ناله و هه ناسه کانی راده گرت. نه خوشه که یه ک دوو

جاریش خه وی لئ که وت، ماوه ی خه وه که شی دریژ بوو. ئه مه نیشانه ی باشتر بوون بوو. به لئ، تاوله رزو ناله نال چاوی

ویان ترساندبوو. به یانی حوری شۆرباویکی دیکه ی لئنا. ئاش ماست به قیمه وه. دیسان پنگیکی زوری تی کردبوو.

حه مه د ئه م جاریش شۆرباوه که ی خواردو ته واوی کرد.

پاش ئه وه ی حه مه د شۆرباوه که ی ته واو کرد، حوری دهستی له سه ر نئوچاوانی دانا. تایه که به ری نه دابوو. ئه م تا

سه گباب خیوه ... جه راحیک پیویسته. جه راحیکی باش و لیژان ...

هاته ده ری، له بهر زارکی ئه شکه وتئ له سه ر به ردیک دانیشته و ده فکره وه چوو. هه تاو تازه ده رکه وتبوو، له بناری

چپاکانی ده داو هه موو جئ یه کی ده دایه بهر لافاوی رووناکی. له خوارئ، له و لیره واره که هه تا چوکووراوا دریژه ی هه بوو،

له چه ند جئ دووکه ل هه ل ده ستا. بنی ئه و کانی یه ی به په نا ئه شکه وته که دا راده بورد گه ش و روون بوو و ماسیی بریقه دارو

سیبه ری هه وران به سه ر ورده خیزی بنی کانی یه که دا تی ده په رین. حوری له حزه یه که له وئ له نئو ئاوه که دا له سه ر سیبه ری

هه وره کان روخساری خوی دی و له نه کاو سه ری سوپما:

"حوری یه قه ت که س نه ماو سه یر پیر بووی".

له وئ هه ستاو له جئ یه کی دیکه دانیشته و ده سه به جئ بانگی ده میری کرد:

"ده میر وه ره ئیره".

"فه رموو دایه".

"ئه م کورپه جارئ حالی خه راپ نیه، جارئ ته حه ممول ده کا. به لام ئه م وه زعه زور بخایه نئ، کورپه که ده مرئ".

"چ بکه م دایه؟".

"شتیکم به بیردا هاتوه، خانه قای چل چاو لیره دووره؟".

"زور دووره دایه".

"ئەتۆ ھېچ ناوی خانەقاي چل چاوت بیستوه؟"

"چما کەس ھەيە نەي زانی؟"

"ئىستا پىرى خانەقاي چل چاوت ئاناچىخ سولتانه، وانیە؟ ئەتۆ دەزانی ئەو ئاناچىخ سولتانه تەنانەت کەسێك گوللەي گەرمی وەدلیش کەوتبى، دللى لەت و پەتیش کردبى، دیسان چاکی دەکاتەوہ؟"

"ئەمە ھەموو کەس دەي زانی."

"تەنانەت ئەگەر گوللە کەسێکی کوشتبیش، دیسان چاکی دەکاتەوہ. ئەو خانەقايە، خانەقاي خوینە، ئەو ھەندە بەسە لەشی یەکیک خوینی لى بى، زیارەتگەي چل چاوت مومکین نیە چاکی نەکاتەوہ. کەس نەي دیوہ و نەي بیستوه وا نەبى."

"ئىمەش فکری خانەقاي چل چاوتمان کرد، بەتال ئاغاش ھەروا... ئىمە ناتوانین ھەمەدۆکی بەو حالەوہ بەرینە وى... ئاناچىخ سولتانیش نایە، دابی ئەم خانەقايە ئەو ھەيە پىرەکەي، ئەوئى بەجى ناھیللى بچیتە جىگایەك."

"ئەم کارێک دەکەم بەجى بیللى."

"زۆر پىرە، لەوانەيە سەد سالی بى، چۆن دەتوانى بى؟"

"ئەتۆ ھەمەدۆکی بەرە خوارى، ئى؟ بن ئەو کۆوہى... جەندرمەکان لە فکری گیانی خویان دان، دەي بەيە خوارى، بۆ ھۆبەيەکی چادرنشین... ئەم دەچمە لای ئاناچىخ سولتان. ئەتۆ ھەر ئىستا من بەرەوہ ساری کەچیلی... بەتال بە جىگای ھەمەدي دەزانی وەنا؟"

"بەللى پى دەزانی."

"ئەوي بەرە خوارى، ئەگەر دەمرى با لە خوارى بمرى. ھېچ سوودی نیە لەسەر ئەم چىايە وەمىنى. ئەو چىشتەش کە بۆم لىنا لەبىرتان نەچىتەوہ. بەيانی و نیوہرۆ ئىوارى لەو شۆرباوہي بۆ لى نین. ئەگەر خواردى دیکەشی وىست بى دەنئى."

چوہ ژووری ئەشکەوتى، تاویکی چاک ھەمەدي لەباوہش گرت، ماچى کردو بۆنى پىوہ کرد. پاشان گوتى:

"کۆرم ئەم دەرۆم. دەچمە چل چاوت ئاناچىخ سولتان. ھەتا دىمەوہ ددان بە جەرگی خۆت داگرە، تەھەممول بکە. مەرە. وەختیک ئاناچىخ سولتانم ھینا دەسبەجى برینەکانت چاک دەبنەوہ. پاشان وا دەکەم کارێک بکا کە ئىدی گوللەت وئى نەکەوئى و ئەگەر وىشت کەوت کارت لى نەکا... ددان بەجەرگی خۆت داگرە کۆرم، تەھەممول کە کۆرە بەجەرگەکەم. لەبەر خاترى دایەخۆری بى کەس و بى دەر کە لەم دنیايەدا بى کەس و پشتیوانە تەھەممول بکەو مەرە ھەتا دىمەوہ."

لە زارکی ئەشکەوتەکەدا راوہستابوو، ھەيران و پەرىشان لە حالیک دا دللى پىر بىو بە عىشق و خۆشەويستى يەوہ تەماشای دەکردو نەي دەتوانى ھەنگاو ھەلئىنیتەوہ لە ئەشکەوتى وەدەر کەوئى. سەرەنجام گوتى:

"خوایە - لىوہکانى لەرزین و دەستى بەرەو ئاسمان راگرت و ماوہيەک بەو حالەوہ مایەوہ - خوایە، ئەي خوای گەرەم، بە محمدت(ص) سویند دەدەم کە ناوی خۆشە، بە عەلیت سویند دەدەم کە شمشىرى درىژە، بە پىرو پىاچاکی خانەقاي چل چاوت سویند دەدەم کۆرەکەم بەدەوہ بە من، بیدەوہ بە فەقرو ھەزاران..."

کە لە ئەشکەوتى وەدەر کەوت ئاوری دایەوہ وەک ئەوہي بللى قەت چاوی بە ھەمەد ناکەوئىتەوہ تەماشای کرد، دەت گوت دەيەوئى روخسارە جوانەکەي، روخسارە دلگرو مېرەبانەکەي کە تايبەتى نەزەر کردەکان بوو، لەئىوئى چاوی و لە قوولایى دللى دا بە جۆرێک بکىشیتەوہ کە ھەرگیز نەسپیتەوہ.

دەمىر ئەسپەکەي ھینابوو، لەبەر زارکی ئەشکەوتى چاوەرپى بوو.

حۆرى به پارانه وه وه گوتى:

"كورم نه گهر ده كرى چاوه كانم مه به سته. نه من دايكى حه مه دوكم. نه گهر كه و ليشم كه ن...".

دهمير گوتى: باشه دايه, و ميڙى لى دا هاويشتيه سهر نه سپه كه.

دايه حۆرى له سهر نه سپه كه وه داها ته وه, ته ماشاي وي كردو گوتى:

"دايه به قوربانن بى, به قوربانى نه م سميلا زهرده بريقه داره جوانه ت بى. كارى چاكت كرد كه چاوت نه به ستم. نه و

ره فيقهى تو, حه مه دوك نامرى...".

"كورم نه وتان چون بي ره دا برده سهرى؟".

دهمير هه ناسه يه كى هه لكيشا:

"هه ر مه پرسه دايه".

خوشحال و به ده ماغ نه سپه كه ي به نيو به رده لان دا لى خورى. ته ماشاي لاي چه پى خوى كرد, نوووى, هه لديرى كى دى

نه وسهرى ديار نه بوو... .

شور بيوونه وه, خهريك بوو نه سپه كه سهره نگرى بى و حۆريش فرى دريته بنى هه لديره كه.

"بريا ديسان چاوت به ستمام".

هه ر دووكيان پى كه نين.

خانه قای چل چاو له نیو بهرده لانیکی بهردئهستی داو له په نا کومه له داریکی ئهستور که دیار نیه ته مه نیان چه نده ، دروست کراوه . کۆنی په که ی ده گه ریته وه بو ئه و سالانه که تورکمه نه کان له خوراسانه وه هاتنه ئه م ده ورو به رانه . خانه قای له بهردئهستی دروست کراوه و له سی دروازوه که سه دره رانه که یان به تاق هاتونه وه ، ده کری بچیه ژوروی . ده رگا کانی له داریکی سهخت و ساغی لیږه وار دروست کراون که نه خشی زور جوړه که له کیوی ، بالنده و جانه و هرو ئایه تی قورئانیان لی هه ل که ندر اوه و له نیو نه خش و نیگاری هر ده رگایه که دا نه یزی په که شارراوه ته وه . ئه م خانه قایه ده رمانی هه موو ده ریډیک و شیفای هه موو نه خو شی په که . هه ژاران ، دلداران و ئه وانه ی تووشی به لاهو موسیبه ت ده بن ، بو چاری ده ردی خو یان دینه ئه م خانه قایه . له بن ئه و داره ئه ستورانه ئاویکی روون و زولال هه ل ده قولی و پاش ئه وه ی به هار په هار په کف پېژاندن ده وری شاخه کان ده داته وه ، به خیرای په کی باوه پ پی نه کراو له بناری را ده چیتته خوارو به ردان هه ل ده که نی و له گه ل خو یان ده با . هیندیک که س ده لین ئه و ئاوه له گه ل ئه و هه موو خوړینی په ی له نه کاو راده وهستی و پاش راوه ستانه که ش هه ر به و خوړینی په ده گه ریته وه سه رچاوه که ی . گویا چه ند که سیکیش ئه مه یان به چاوی خو یان دیوه . له سه رانسهری تووړووس دا هیچ که س گومانی له م مه سه له یه دا نیه ، تا ئیستا ته نانه ت به بیری که سیش دا نه هاتوه که گومانی له و باره یه وه هه بی و به گومان و باس کردن له و باره یه وه خو ی تووشی له دین وه رگه ران و بی ئیمانی بکا . وه ختیک به هار دادی ، له کیوه کانی چل چاو به شاخه سپی و نووک تیژه کانیه وه که هه موویان به رده ستین شه ویک هه تا به یانی ده نگی قرچه قرچ دی . ئه و شه وه هه موو بالنده کان ، جانه وه ره کان ، گورگ و پلنگ و به گشتی هه موو ئافه ریده کان به خه به رن و که به یان ده نگوی ته نانه ت تو سقا لیکیش هه ور به ئاسمانه وه نابینری ، رووناکی په کی سه رسور هینه ر هه موو جی په که ده گریته وه و له و رووناکای په یه دا ئینسان تی ده گا که شه وی گوله زه رده شاخه کانیان قه لاشتوه و سه ریان وه ده رناوه و قرچه قرچه که ی دوی شه وی ده نگی ئه و شاخانه بووه که به پووان و سه روه ده رنانی گوله کان قه لشتیان بردوه . ئه وده م هه موو جی په که ، زه وی و ئاسمان و ته نانه ت ئه و ئاوه که به هار په هار دیتته خوار رهنگیان زه رد هه ل ده گه ری و به دوا ی ئه وه دا دنیا وه که شو شه یه کی زه ردی پر شنگدار تیشک داویژی . وه ختیک پاییزیش داهات به یانی که له خه و هه ل دهستی ده بینی که هه موو ئه و گوله زه ردانه به یه که شه و ون بوون و هه موو جی په که سپی هه ل گه ر اوه . روژو شه وه کانی هه وه لی پاییزی به شیوه یه کی باوه پ پی نه کراو ده که ونه نیو سپیای په کی یه که رهنگه وه ، ئاسمان ، زه وی ، دار ، گیاو هه موو گوله کان سپین . ته نانه ت بالنده ی ئاسمانیش رهنگیان سپی ده بی و شه ویکیان دنیا دیسان ده ست ده کا به قرچه قرچ . چیاکان ده که ونه له رزین و وه ختیک به یان ده نگوی و هه تا و هه ل دی ئینسان به سه رسورمانه وه ده بینی که ئه مجار گولی شینی ئاسمانی شاخه سپی په کانیان قه لاشتوه و هه موو شتیک رهنگی شینی نه رم و ناسکی به خو یه وه گرتوه ، ئه وه نده ناسک که ئه گه ر دهستی لی ده ی کال ده بیته وه و ون ده بی . هه رکه س جاریک پی بنیتته نیو ئه و رهنگه شینه وه دلی له هه موو ده ردو نار هه تی و تاریکای په که پاک ده بیته وه و ده لی تاز ه له دایکی خو ی بووه . هه تا ده ش مری دلی پاک و رووناکه و تووشی هه ر به لایه کیش بی ، دیسان تا ده مری دهستی ده گاته شادمانی په کی مندالانه و به خته وه رانه که هیچ ئینسانیک ناتوانی بی گاتی . هه تا ماویشه هه ر له حزه یه کی ته مه نی به که یف و شادی و دل رووناکی په کی به هه شتی یانه ده باته سه ر . به لام ده ست وی راگه یشتن و چوونه خوار به و رهنگه شینه داو ژیان له گه ل ئه م پاک ی و پیروزی په ، هینده ش ئاسان نیه . زورداران ،

ئەوانەى ئىنسانەكان بە كەم دەزانن، كەسانىك كە دەستيان بە خوینی خەلك سوورە، ئەوانە كە ھەق دەخەنە ژیریى و خوینی خەلك دەمژن، بیکارەو مفتحەخۆرەكان ناتوانن بچنە وئ. ئەگەر چووشن پرییان ناکەوئتە نیو ئەو رەنگە شینەو ئەگەر ریگاشیان بکەوئتە نیوی ئەو شادمانییهیان پیئاگاو دلئیان لەگەرمی و سەرخۆشی و مەستیى ئەو شادمانییهدا بال ناگرئ.

دایەخۆرى رۆژو نیویکان بەرپۆه بوو. ئەو ئەسپەى سواری بوو و ئەو لاوانەى لەگەلى بوون ھەموویان چوست و چالاک بوون. یەكێك لە لاوہكان لەلای راستی و یەكێکیان لەلای چەپی بئئەوہى ھەست بە ماندوویی بکەن پئ بە پئى ئەسپەكە دەپۆشتن. خۆرى تووشى ھەژان و دلەخوریە ببوو. دەچووہ زیارەتى خانەقاي چل چاو، دلەخوریەى بوو، ئەگەر پیری خانەقا نەىوئستایە ھەمەدۆكى چاک بکاتەوہ... ئەودەم خۆرى چاری چ بوو، تاق و تەنیاو بئکەس و کار دەمایەوہو کورپەكەى، ئەو بچووہ پلنگە لە پئش چاوانی سئس ھەل دەگەرپاو دەمرد. ئەوکاتە خۆرییش خانەقاي چل چاوی خواپە تۆبە... زمانت لال بئ خۆرى، ئەتۆ چۆن فکری وا دەکەپەوہ، خوا ئاگادارە، خوا بۆخۆی دەزانئ كە خانەقاي چل چاو زیارەتگەى خوینە، كەسێك گوللەى وئ كەوئ ئەگەر بش مرئ بگاتە ئیرە زیندوو دەبئتەوہ، جا چ جای ئەوہى بریندار بئ. تا ئئستا كەس نەىدیوہو نەىبئستوہ بریندارئك لەم دەرگایە بە مردوویی یان بە ئیفلجى چووبئتەدەر. دایەخۆرى ئەم رەنگە شینە دەبینئ، دەچئتە نیوی و ئاناجیخ سولتانیخ ئەگەر ھەزار سالیشى تەمەن بئ، قانئع دەکاو دەىباتە ژور سەرى ھەمەدۆك. بەسالداچووش بئ گرنگ نە، پیرانى تەریقەت لەگەل چل سوارەى غەیبى تئكەلن، مەحالە پیرو گردەنشین بن. ئاناجیخ سولتان ئئستا وەك كچئكى ھەژدە سالە وایە. وەك نەمامى تازە پشکووتوو دەچئ، ئەو دارئكى ھەمیشە بەھارە كە ھەموو بەیانئىیەك گول دەکاو ھەموو بەیانئىیەك دەپشکوئ. ھەموو رۆژئ شوورە مئىیەكان دئنە لای، رووناكایی بەرەبەیان لەسەر شاخیان و درەوشانەوہى ھەتاوی بەیانى لەسەر مووہكانیان... خوشكانى دانئشتووی خانەقايە دەیان دۆشن. ھەموو مانگئكئش كەلەكئویىیەك دئت و لەبەردەرکی خانەقايە دەكەوئ، سئ رۆژان مل كەچ دەکاو لە دەرگای خانەقاوہ رادەمئئ و چاوہرپوان دەبئ. رۆژئ سئھەم سەرى دەبرن و كەولەكەى وشك دەكەن و دەىبەنە لای ئاناجیخ سولتان و ئەوئش كەولەكە دەنئرئ بۆ كەسئك لە گۆشەىەكى جیھان كە لە ھەموو ناپاکی و دزئوی و زۆردارىیەك پاك بووبئتەوہ، ئەو كەسە دەكرئ ژن یان پیاوئكى لە دنیا بئمنەت بئ.

لەوئ، ھەورئكى ئاوساو و پر لە رووناكى سئبەرى لەسەر خانەقاي چل چاو كردوہ، كە لەوئ بەولاوہ ناچئتە ھئچ كوئىیەك. بەبن ئەو ھەورەدا كوئرى سئى ھەل دەفەرن. لەنیو ئافەرىدەكانى خوادا بەختەوہرتئین بالئدە ئەم كوئرى سئپیانەن.

دەست راگەئشتن بە خانەقاي چل چاو و ماچ كردنى شئپانەكەى و بە خزمەت پئرگەئشتن كارئكى ھئندە ئاسان نە. لەمەوبەر لە خانەقاي چل چاو چل مەنجەل دەكوئى. ئەو نەخۆش و دەردەدارو برئندارانە كە دەچوونە وئ، تئروپریان دەخواردو شئرى شووریان دەخواردوہ. شمشئرى خانەكانى ھەوشار، كورد، توركەمن، پادشاكانى ئئران و سولتانەكانى عوسمانى، یان خونكار دەدە لە قوونئە، پئرى خانەقاي چل چاو لە پشئئیان دەبەستن بۆ ئەوہى دوزمەن زەفەریان پئ نەبا. زۆر جار خان و پادشاو سولتانەكان كە بۆ شمشئر بەستن دەھاتنە دەرکی ئەم خانەقايە چەند مانگ و چەند سال چاوہرئ دەمان و سەرەنجامئش بئئەوہى زیارەتى پئریان بۆ بكرئ، دەچوونەوہ.

ئەو دەرگایە كە ھەمیشە بۆ فەقئرو ھەژاران لەسەر پشئت بوو، لە خان و پادشاكان داخرابوو.

پیرانی چل چاور، چل چاوی غهیبی بیان هه بوو. به یه کیک رۆژئاویان ده دی و به یه کیک رۆژه لات، به یه کیک به هه شتیان ده دی و به وی دیکه جه هه ننه م، یه کیک ده ی پروانیه ئینسانه باشه کان و ئه وی دیکه ته ماشای سته مکارانی ده کرد. یه کیک ده ی پروانیه رابردوو، و یه کی دیکه چاوی له داها توو ده کرد، چاویک ناگای له میرووله کان ده بوو، چاویکیش وریای بالنده کان، چه ند چاویک ده یان روانیه باران، هه ور، ئاو، ئاگرو ئه ستیره کان... و چاویکیش ته ماشای دلای ئینسانه کانی ده کرد. له وه تا ئه و ده رگایه دروست کراوه هه تا ئه مرۆ دزیوی و حه رام و زۆلم و زۆری پیدا نه چوو ته ژوو. ئیستاش که ئینسانه کان ریگیان ون کردوه و دنیا تووشی کاری ناشیرن بووه چوو نه ژوو له و ده رگایه دژوارتر بووه و هینده ئاسان نیه. ئاناجیخ سولتان ته نیا جاریک ئه ویش ئه و وهخت که زۆر جحیل بوو، نه ی توانی پیشی خانیکی لاوی جوان چاک به لام زۆردار بگری و ریگای دا بجیته ژووری خانه قایه، شووره کان حه وت سالان نه هاتنه لای، هه وره که له جیی جارانی بزووت و رۆیشت. کۆتره کان به وی دا نه فرین و ئاوه که سه ره ره ژوو نه رۆیشت و گوله زه ردو شینه کان نه یان توانی شاخه سهخت و ره فه کان بشکیئن و پیشکون.

دایه حۆری دله خورپه ی بوو. ده ترسا ئاناجیخ سولتان که به چل چاوه که ی خۆی نه یینی دلای ئینسانه کانی ده خوینده وه، نیو دلای وانی ده دی و ده ی زانی کی چاکه و کی خه راپ، ریگای نه دا بجیته ژوو. بو ئه وه ی بزانی چ گونا هیکی کردوه و چ خه راپه یه که له وه وه رووی داوه، سه رانسهری ژیانی خۆی هینا یه وه پیش چاو. هیندیک جار هیوادارو خۆشحال ده بوو، هیندی جاریش ترسی ری ده نیشت. داخوا کردوه گونا هاوی یه کانی پترن یان کرداره باشه کانی؟ هه تا پتری بیر ده کردوه تای ته رازووی کاره چاکه کانی قورس تر ده بوو. به جحیل و هختیک تازه میردی به دورمووشه علی کردبوو، کاتیک ئه و چوو سه ربازی له ئاشی له گه ل یه کیک... داخوا ئاناجیخ سولتان ئه و رووداوه زۆر کۆنه ی وه بیر دیته وه و ریگای نادا بجیته ژووری خانه قایه؟ بیری کردوه: زۆر له مه و بهر بوو، زۆر له مه و بهر، ئاناجیخ سولتانیش زۆر پیره.

رووی کرده ئه و لاوه که له لای راستیه وه ده رۆیشت و لای پرسی:

"کورم ئه تو ئاناجیخ سولتانت دیوه؟"

لاوه که وه لامی دایه وه: به لای دیومه.

"زۆر پیره؟"

لاوه که پاش ئه وه ی له سه رتا پای فکری، وه لامی دایه وه، ئه و زۆر له تو جحیل تره.

حۆری به م وه لامه زۆر تیک چوو. له حالیک دا لای خۆی ده گزی و راویژی نه ختیک گالته پی کردنی تیدا بوو، گوتی:

"چۆن ده کری کورم، چۆن ده کری؟ مومکین نیه رۆله گیان، وه ختیک ئه و شمشیری له پشتی مسته فا که مالی ده به ست... ئه وده م هیشتا مه سه له ی یۆنان و مۆنانیش رووی نه دابوو، ئه من کچیکی مندال بووم و ئه و ژنیکی وه نیوکه وتوو."

"دایه، ئه و له تو جحیل تره، گویا پیرانی ته ریهت پیر نابن."

"پیر نابن کورم، ئا... خ ئه وان پیر نابن."

ئیستا: وه ختیک گه یشتنه وی و به رده کان قه لشین و گوله شینه کان سه ریان وه دهرنا، هه موو شتیک روون ده بیته وه... ا، ئه گه ر شاخه کان به جلکی سپی یه وه پیشوازی لی بکن و هیچ روونه دا، ئه وده م ئیدی حۆری چاره ره ش به ته واوی دۆراندوویه و حه مه دۆکی به ده ختیش...

"کورم وه ختیك ئەتۆ چووبوووه وئ، ئەو گولە شینانەت دین که شرینگ و هۆر شاخه کانیاں دته قاند؟"
"ته قینی شاخه کانم نه دی، به لام گولە شینه کانم دیتن. له قه لشتی شاخه کان هاتبوونه ده ری، وه که به پره یه که به سه ر شاخ
و به رده کان دا پان ببوونه وه."

"ئەمنیش ده توانم بیان بینم؟"

"بۆچی ناتوانی دایه؟"

"کورم ئەتۆ تا ئیستا "زنای محصنه" ت کردوه؟"

لاوه که به شیوه یه کی سه یر ته ماشای کردو گوتی:

"ئەمن تا ئیستا "زنا" م نه کردوه، هه تا "محصنه" که یم کردبئ."

"تا ئیستا پیاوت کوشتوه؟"

"نه م کوشتوه."

"له که ست داوه؟"

لاوه که بیده نگ بوو و جوابی نه دایه وه.

دایه حۆری پیلە ی پی گرت: له گه ل تۆمه، له هیچ که ست داوه؟

"لیم داوه."

"له سه گانت داوه؟"

"لیم داون."

"حه یوانیکت کوشتوه؟"

"کوشتوومه."

"ئە ی بالنده؟"

"ئە ویشم کوشتوه."

"باشه ئە ی چۆن توانیت ئانا جیخ سولتانی چل چاو ببینی؟"

"مانای ئە وه یه گونا هکار نه بووم دایه حۆری."

"ه...م"

دایه حۆری خۆش حال بوو. ئیستا مه سه له ی ئاشه که ی بۆ خۆشی باش له بیر نه ما بوو. ئە وان سی شه و و رۆژان له و ئاشه
چۆله دا ما بوونه وه، له ژووری را ده رکه یان له سه ر خۆ داخست و بئ ئە وه ی بخه ون و بحه سینه وه خه ریکی ئاشقینی بوون.
به لام ئە مه کۆن ببوو. ده یه ویست ئە و رۆژانه ی بیته وه بیرو یاده که ی زیندوو بکاته وه و تامه که ی بچیزێته وه، به لام به هیچ
چۆر ئە و خۆشی یه له ده ست چووه ی له خۆی دا نه ده دیته وه. ئە ما... ن ئە گه ر ئانا جیخ سولتان له جیاتی چل چاو هه زار
چاویشی هه بی، چۆن ده توانی ئە و رۆژه دوور دوورانه ببینی؟ ئە و ئاشه ش له به ین چووه و جی یه که ی وه که له پی ده ست
ته خت بووه...

به لام دایه حۆری هیندی گونا ه ی دیکه شی هه بوون... زۆر باشه، داخوا ئانا جیخ سولتان بۆ خۆی قه ت گونا ه ی
نه کردوه؟ ده کرئ بنیاده م بی، ژن بی و گونا هت نه کردبئ؟ یانی ئە ویان به ئاگر شوتوه، کئ ده زانی کئ چۆنه،
سه ره ده ری لئ نا کرئ.

ئىستا خەرىك بوو بچىتە وئى، لەوانە يە بتوانى گولە شىنە كان ببىنى، لەوانە شە پىش ئەوھى بگاتە دەرکى خانە قايە ئاناجىخ سولتان دەرى كا. ئىستا بزانم چۆن دەبى. دەبى نەختىك سەبركەم، كەمىك ددان بە جەرگى خۆم دا بگرم. قوونى رەش و سىپى لە بواری دەردەكە وئى.

سولتان مرادىش پادشايەكى ئازا نەترس بوو. بپيار دەدا هپرش بگاتە بەغدايە. ئەو لەسەر بپيارى خۆى بوو كە رۆژىك دايكى مرادى كورەكەى خۆى كە پادشا بوو بانگ كرده كن خۆى و پىي گوت: كورم مراد، خەرىكى دەچپە شەپى، دەچپە بەغدا، ئىشە لالا سەفەرت بە بەرەكەت و ئاخىر خپر دەبى. دەولەتى عوسمانى دەولەتلىكى گەورە يەو ئەتۆش لەشكرچى يەكى زۆرت هە يە. بەلام بەغداش پاروويەكى هيندە سووك و ئاسان نىە كە بەرەحەتى لە گەرووت بچىتە خوار، ئەوانىش بەهپز و بە توانان. كەوايە لە پىش دا لەسەر رىيەت بچووه چل چاو، دەستوربان لى وەرگەر و ئەم جار بپو بۆ شەپ. خانە قاي چل چاو ودمى دابى بە هەر كەس شمشىرى تىزبوو و بەختى بەكار. ئامۆزگارى يەكەمت لەبىرنە چى. ئەم راسپاردە يەشت لە بىربى. ئەتۆ سولتانىكى گەورە ي، نە چى لە خۆبايى بى، ئەگەر گەيشتە بەردەرکى خانە قايە، وەختى نوپىزى چۆن لە حوزور خواى خۆت دا رادەوہستى، لەویش وابكە، وەختىك چوويە ژوورى خانە قايە حەوت جار عەرزى ماچ كە. خانە قاي سى دەرگاي هەن لە هەرسىكيان دا دوعا بكە... بىينە سەر باسى سولتان مراد، پاش ئەوھى دوعاى خپرى دايكى وەردەگرى، دەستى وى ماچ دەكاو دەكە وئىتە سەرباز كۆكردنە وەو چەند مانگ دواتر دەچى بۆ شەپ. بەلام لەبەر پەلەپەل و شاكە شاك هەموو شتىكى لەبىر دەچىتە وە، لەشكر ساز دەكاو هەت... دياربەكر دەچى. ماوہ يەكى زۆر لە دياربەكر دەمىنيتە وەو دەروا. لە نيو لەشكرچى يەكانى دا بۆلە دەست پى دەكا: ئىمە هاتوويە شەپى بەغدا يان هاتوويەن لە دياربەكر وەمىن؟ هەموو ئەو مقومقويانە بە گوپى سولتان دەگەنە وە، بەلام ناتوانى لە دياربەكر وەدەر كە وئى. هەروەك شتىكى لەبىرچووبى. هەميشە فكر دەكاتە وە، لەگەل كەس قسە ناكاو نابىتە هاودەم. هەتا رۆژىكيان لە نەكاو هاوار دەكا:

"خوایە هەزار جار شوكر، وەبىرم هاتە وە" دەسبەجى فەرماندەرى سوپا وەزىرو وەكىلان بانگ دەكاو دەلى: بەهەرچۆر بوو پىرى خانە قاي چل چاو بىينە ئىرە. وەزىرو وەكىلە كان و فەرماندەرى سوپا هەموويان دەلىن: مومكىن نىە، پىرى خانە قاي چل چاو لە خانە قاي خۆى نايەتە دەرو ناچىتە هپچ كوئ و ناچىتە حوزوروى هپچ كەس. سولتانى بابت، باپىرانت، هەموويان دەچوونە لاي و شمشىريان پى دەبەست. مەلاخونكار لە قوونىە چ شان و شكۆ يەكى هە يە، پىرى خانە قاي چل چاويش هەر ئەو شان و شكۆ يە هە يە. تەنانتە پلەى ئەم هەزار جار لە و بەرزترىشە. بەلام سولتان مراد دەلى چى؟ فەرمان دەدا: بپۆن بى هپنن، ئەمەن چل چاو و هەزار چاوى ناناسم. وەزىرو وەكىلە كان دەكەونە راو تەگبىر. چەند جاريش دەچنە كن سولتان و لەبەرى دەپارىنە وە بەلام سوودى نابى. بەناچار هەل دەستن و دەچنە خانە قاي چل چاو. دەچنە حوزوروى پىر، پىر دەلى: دەزانم بۆچى هاتوون، بە سولتان مراد بلىن ئەو كى يە كە روو لە خانە قايە ك وەردەگىرئى كە باب و باپىرانى سەريان خستو تە سەر شىپانە كەى؟ وەزىرە كان لەم قسانە و لەو كەرامەتە سەريان سوپ دەمىنى و دەچنە وە لاي سولتان و دەلىن حال و مەسەلە ئاوا بوو. سولتان مراد توشى توفانى رق و توورە يى دەبى و دەلى: بچن پىرە، مپرە چپە پىي بلىن ئەمنىش لەشكرى دىنمە سەر.

وەختىك وەزىرە كان بە حورمەتە وە لە شىپانەى ئاخىر دەرگادا رادەوہستن، پىر پى دەكەنى. پياويكى زۆر گەنج بوو. و دەلى:

"بە سولتان مراد بلىن هەرچى لەشكرى هە يەتى بى هينيتە سەرخانە قا، زۆر كەس خويان تاقى كردو تە وە، بەلام هپچ كاميان بە ئاكام نەگەشتوون".

پادشا رقی هه‌ل‌دهستی و دنیا‌یه وه‌سه‌ر خوی ده‌گیڤی. سه‌ری له‌شکری به‌غدایه بۆ‌لای خانه‌قا وه‌رده‌سوورپینی. ئه‌و رۆژه توفانیك هه‌ل‌دهستی که توفانی نوح له چاوی وه‌ک بارانه‌ی هاوینی ده‌بی.

ده‌غیل سولتان... ده‌ستمان به‌ داوینت سولتان... له سولتانی ده‌پرسی؟ سات به‌ سات زیاتر تووره‌ ده‌بی، که بارانه‌که هه‌ر ده‌باری و لپی ناکاته‌وه، له رقان هارتر ده‌بی. سه‌ره‌نجام رۆژیکیان به‌یانی باران لپی ده‌کاته‌وه. هۆردووش بۆ لای پیری چل چاو وه‌پری ده‌که‌وی. که له ده‌شتیکی پان و به‌رین تی‌ده‌په‌رن چیا‌یه‌کی مه‌زن رووبه‌پرووی خویان ده‌بینن به‌ لووتکه‌یه‌کی بۆندو نووک تیژو به‌ به‌فره‌وه، کیویک به‌ جوانی ئاسکه سرکه‌کان.

وه‌زیره‌کان خه‌ریک ده‌بن بۆین: ئه‌گه‌ر له‌و کیوه تی‌په‌رین خانه‌قای چل چاو له‌و دیویه‌وه‌یه... که له‌ نه‌کاو کیوه‌که ده‌ست ده‌کا به‌ گرم و هۆپو له‌ حالیک دا له‌ زارکی خویه‌وه ده‌شته‌که ئاورباران ده‌کا وه‌ جموجۆل ده‌که‌وی. پادشا به‌ دیتنی ئه‌م دیمه‌نه ده‌که‌ویته سه‌ر خاک و ده‌لی: ئه‌ی پیری چل چاو، ئه‌من کردم ئه‌تۆ نه‌ی‌که‌ی. راست له‌ وه‌خته‌دا کۆتریکی سپیی له‌کن ده‌نیشی و کاتیك کیوه‌که ئارام ده‌گری، کۆتره‌که‌ش ده‌فپری و ده‌پوا.

پادشا ده‌لی: با له‌شکر بگه‌رپه‌وه دیاربه‌کر، ئه‌من به‌ ته‌نیا ده‌چمه خانه‌قای چل چاو. خوی ده‌گۆپری و له‌گه‌ل فه‌رمانده‌ری سوپاو چه‌ند وه‌زیری خۆشه‌ویستی خوی ده‌چن به‌ره‌و چل چاو.

وه‌ختیک ده‌گه‌نه بن خانه‌قایه ده‌نگی قرچه قرچیک ولاتی داده‌گری. له‌ نه‌کاو چاو هه‌ل‌دینن ده‌بینن عه‌رزو عاسمان و دارو به‌رد پ‌بووه له‌ گۆلی شین. پادشا له‌ ئه‌سه‌په‌که‌ی داده‌به‌زی و له‌و ئاوه که سه‌ربه‌ره‌ژوور ده‌پویشته ده‌زنوویژی هه‌ل‌ده‌گری و دوا‌یه ده‌که‌ویته خاکوپاو سی جار زه‌وی ماچ ده‌کا. هه‌تا ده‌گه‌نه ده‌رگای ده‌ره‌وه‌ی خانه‌قایه حه‌وت جار و ده‌کا. که ده‌گه‌نه ئه‌و ده‌رگایه، له‌خۆوه ده‌رگا ده‌کریته‌وه مراد ده‌سه‌به‌جی بۆ رازو نیاز راده‌وه‌ستی، له‌ شیاپانه‌ی دووه‌مین و سه‌په‌مین ده‌رگاش دا ئه‌و کاره ده‌کا. له‌و کاته‌دا پیری خانه‌قای چل چاو ده‌لی:

"باشه... سولتان مراد هه‌سته وه‌ره له‌لام دانیشه. با وه‌زیره‌کانته له‌ ده‌ری هه‌ر له‌وی راوه‌ستن."

به‌لی سولتان مراد نه‌ی‌توانی بلی: له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی خۆم گۆپویه چۆنت ناسیم و نه‌شی توانی بلی یا شیخ چه‌ند گه‌نجی، تازه خه‌تی سمیلته داوه.

"سولتان مراد فه‌تی به‌غدات به‌ نسیب ده‌بی، پیرۆزت بی."

سولتان مراد سوپاسی کردو جاریکی دیکه‌ش عه‌رزی ماچ کرد.

"ته‌نیا یه‌ک شت پ‌ی ده‌لیم که نابی لپی لا بده‌ی، ئه‌مشه و لیره ده‌مینی‌وه‌و سه‌به‌ینی زوو وه‌پری ده‌که‌وی. له‌و خواره له‌ چوکووراوا له‌ گوندی قه‌ره‌بورجلی کوره‌ بپوه‌ژنیک هه‌یه به‌ ناوی عوسمان، هیشتا سمیلی بۆر نه‌بوون. عوسمانی دینی‌ه نیو له‌شکری خۆت.

عوسمان له‌ تۆ یاغی بووه، له‌و چیا‌یانه ده‌خولپه‌وه، له‌ ده‌وله‌مه‌ندان ده‌ستینی و ده‌ی‌دا به‌ هه‌ژاران، ده‌رمانی ده‌ردی هه‌ژاران و چاری بیچارانه. به‌غدا به‌ده‌ست زوله‌وه‌ گرفتاره، فه‌قیرو هه‌ژار خوی ده‌گریه‌ن، ئه‌گه‌ر عوسمانی نه‌هینی‌ه نیو هۆردووی خۆت ناتوانی به‌غدایه له‌ ده‌ست زۆلم و زۆر نه‌جات بده‌ی."

پادشا به‌ تکاو رجاوه ده‌لی:

"ئه‌من عوسمانیکی یاغی که له‌ چیاو به‌نده‌نان ده‌خولپه‌وه چۆن وه‌بینم؟ ناکری ئه‌من نه‌چم بۆ دیتنه‌وه‌ی؟"

پیریش ده‌لی:

"ئه‌تۆ مه‌چوو، ئه‌من ده‌ی‌نیرمه لات"

ئەمجار رادەوہستى، چاۋ لە چاۋى پادشاۋە دەبىرى. چاۋى ئەوہندە بە حوكم بوون كە ئەگەر پادشا چاۋى لە چاۋى
وہرنەگىرآبا، بە تيشكى روانىنى پىر چاۋەكانى دەسووتان و كوڤر دەبوون.
وہزىرەكانىش ھاتبوونە حوزوورى پىر، لەو بەينەدا شوورىكى شاخ خوارى سوور لە چىاى را دىتە خوار. پىرى چل چاۋ
دەفەرموى:

"بەشى شىۋى ئەمشەوتان ھات. بۆ ساغى و سلامتىتان لە سەفەرى بەغدادا قوربانىيەكى باشە، بە لاقى خۆى
ھاتوہ، بۆخۆى داخووازە. مراد بە دەستى خۆى دەبى سەرى بىرى".

شوورەكە بۆخۆى لەسەر عەرز رادەكشى و مراد چەقۆى لەمل دەنى و سەرى لە لەشى جيا دەكاتەوہ. تنۆكىك خوين لە
ملى شوورەكە نارژىتە سەر زەوى. شوورەكەى لەسەر ئەو ئاورە كە لە نىۋەراستى ھەوشەى دا دايسا دەبرژىنن و
دەىخۆن. پادشا لەوہتا ببوہ سولتان لە عومرى خۆى دا گوشتى وا بەتامى كە بۆنى گولەكانى كوستانى لى دەھات،
نەخواردبوو.

ئەو شەوہ لەوى لە دەورى ئاورەكە لەسەر عەرزى رەق خەوتن. دەت گوت لەسەر دۆشەكى تووكى قوو نووستوون،
ھەتا ئەو شەوہ، قەت خەوى وا خۆشيان لى نەكەوتبوو.

بەيانى زوو لەگەل تاوہەلات، وەك ھەموو رۆژىك شوورەكان ھاتن، خوشكانى خانەقا دۆشيانن و لە شىرە گەرمەكەيان
دەرخواردى پادشايان دا، ھىچ كەسيان خواردنەوہى وايان نەخواردبووہوہ كە بەو جۆرە ئىنسانى سەرمەست بكاو لە
خۆشحالىيان بالى پى بگرى.

پادشا گوتبووى: ئەى خواى گەرە لە جياتى ئەوہى سولتانى ئەو ولاتە پان و بەرىنە بىم، باشتر نىە خزمەتى ئەم
خانەقاىە بكام؟ لە حالىك دا خوين دەگرىاو دەىگوت قىسمەت و نسيب و چارەنوس ئەمە بوو، وەرپى كەوت.

دەچنە دياربەكر، سى رۆژ پيش ئەوہى ئەوان بگەنە دياربەكر، عوسمان خۆى دەگەيەنىتە دياربەكر.
وہزىرەكان بە دىتنى عوسمان نىۋچاوان تىك دەننن كە: خاوەن شكۆ، ئەوہ مندالىكە، زۆر گەنجە، ئىمە چۆن دەتوانىن
كەسىك بىننىە نىۋ سوپاۋ لەگەل خۆمانى بەرىنە بەغدا كە ھىشتا شانەى بە سمىلانەوہ بەند نابى؟

عوسمانىش دەلى: شانەيەكم وى دەن. ئەو دەم شانەكە دە گوشتى لىۋى سەرەوہى پۆ دەكاو بە پىكەننەوہ دەلى:
"دىتان شانەم بە سمىلانەوہ بەند دەبى". پادشا ھەردوو چاۋانى ماچ دەكا.

دەگەنە بەغدا. لە نىزىك دەروازەى بەغدا شەر دەست پى دەكا. عوسمان لە سوپادا بە گەنج عوسمان (عوسمانى لاو)
ناوبانگ پەيدا دەكا.

لە پيش پيشەوہى لەشكر وەك تىرى ساردە كەوان شەرى دەكرد. ئەو يەكەم كەس بوو كە لە خەندەكى دەورى شار
پەرىپەوہو يەكەم كەس بوو كە دەرگای قەلاتى بەغداى كردەوہ. بە سواری ئەسپى ماندوويى نەناسى خەنەبى، شمشىرى
دەوہشانە. رۆژىكيان لای نىۋەپۆيە ئەو كاتە كە بازارى بەغدا لە گرى ھەتاۋدا نوقم دەبى و خوين لە مەيدانى شەردا
جۆگە لە دەبەستى، شمشىرىك دى و سەرى گەنج عوسمان دەپەرىنى. گەنج عوسمان چ بكا؟ دادىتەوہ، سەرەكەى
ھەل دەگرىتەوہ، بە دەستىوہ دەگرى و سى شەوو رۆژان بەو حالە شەر دەكا. دۆست و دوژمن كە ئەويان بەو وەزەوہ
دەدى لە ترسان ھەل دەھاتن. سەرەنجام بەغدا دەگرى. پادشا سى رۆژان لە بورجى قەلاتى بەغداۋە چاۋ لە گەنج
عوسمان دەكا كە سەرى خۆى بە دەستەوہىو شەر دەكا. كە شەر تەواۋ دەبى. دەلى: گەنج عوسمانم بۆ وەبىنن و بۆم
بىنن، بەلام نە گەنج عوسمانى دەبىننەوہو نە ئەسپەكەى.

راست له و جيگايه كه سهري گهنج عوسمانی لئكه وتبوو، گولیک روابوو كه هر روزهی به جوریک دهپشکووت و بونهکهی هه موو جییهکی دادهگرت. ئه و گوله ئیستاش له نیوهراستی بهغدايه هه موو روزهی له گه ل تاوهه لات دهپشکووی و هه تا قیامه تیش دهپشکووی.

كه بهغدا دهگیرئ، گهنج عوسمان سه ره برآوهکهی به دهسته وه دهگری و وهری دهکوهی یه کسه ر بۆ خانهقای چل چاو. له بهر ده رکی خانهقایه له حالیک دا قیت به سه ر ئه سپه که وه داده نیشئ، چاوه ری ده بی... ئاخر خو سه ری پیوه نابئ تا ئیکلام بکیشئ، له ئاکام دا هه ر له وهی قیت ده مینیته وه... له و بهینه دا پیر له به سه رهاته که ئاگادار ده بی، دیته ده ری و ده لئ:

"غه زا که ت پیروز بی گهنج عوسمان، برۆ له ری خۆت، له مه ودوا له بهر خاتری حورمه ت و ئابرووی تو ئه م خانهقایه ده بیته خانهقای خوین، برینداری نیوه گیان و ته نانه ت برینداری وا که گیانیشیان ده رچوو بی هه ر بگه نه ئیره، به ساغی ده رونه وه."

گهنج عوسمان پاش بیستنی ئه م قسانه رکیف له ئه سپی توند ده کاو له خانهقای چل چاو ده رده په ری، تیکه ل به مژی شینی ئه م کیوانه ده بی و ده روا. له و روزه وه تا ئیستا ئه سپی خه نه یی گهنج عوسمان له م چیا یانه دا سه رگه ردا نه.

دایه خووری له کورپه جحیله که ی هاوپی پرسی:

"ئیره یه؟ گه یشتینه خانهقای چل چاو؟"

لاوه که گوئی:

"خه ریکین ده گه نیئ، ئه و خانووه یه که سه ره که ی ده بریسکیته وه."

به نیو به رده ئه ستی سپی و تیژه کانی به رده لان دا ده چوونه سه ری. هه ورازیکی کوور بوو. ئه سپه که به و هه موو تاقه ته ی خو ی به زه حمه ت وه سه ر ده که وت. چاوه کانی دایه خووری وه ک چاوی ته یری راوکه ر ده ورو به ریان ده پشکنی و له و گوله شینه پاییزی یانه ده گه ران که شاخه کان ده قه لیشن و سه ر وه ده ر ده نیئ. لیره ئه و گوله شینانه که به قرچه قرچ شاخه کان ده قه لیشن و سه ر وه ده ر ده نیئ، ئه وه نده زور بوون که به ردو دار ده که وته بن ته باره یه ک گول.

دایه خووری به ده نگیکی خه والووه وه له و لاره که له ته نیشته یه وه ده رپوشت پرسیا ری کرد:

"ئه و گولانه که به رده کان ده قه لیشن و دینه ده ری، له کوین؟"

"دایه ئه من گول و مولی وام نه دیوه."

"چه ند ساله ها تو چوی ئیره ده که ی؟"

"له وه تا به بیرم دی."

"ئه تو له و ماوه یه دا تاقه گولیکی شینیشته نه دیوه که ئه و به ردا نه بقه لیشئ و بیته ده ری؟"

لاوه که ملی به لاره نا: نا، نه م دیوه.

دایه خووری سه ریکی راوه شان دو گوئی:

"په نا به خوا، که وایه قه دیمی یه کان درویان له گه ل کردووین."

لاوه که به شله ژاوی یه وه گوئی:

"نا دایه، ن... ا قه دیمی یه کان درویان نه کردوه. ئه و گولانه که با ست کردن ته نیا بنیاده مه باشه کان ده یان بینن. هه ر

ئیستا ئه م به رده ئه ستی یانه پرن له گولی شین، به لام ئیمه نایان بینن."

"هم..."

ئاو به كهف پرژاندن له تهنیشت وانهوه به سهر شاخه نووك تیژهكان دا تئده په پری. ئاو له حالیک دا كهفی به م لاو لادا ده پرژاند به سهره وژیره كه دا ده چوو خوار. خووری خوشحال بوو، گوتی:

"قسه ی تویه، راست ده كه ی."

روانیه ژوور خانووه كه كه له و سهره بوو. چما همیشه په له هه وریك له سهر خانووه كه رانه وه ستاوه؟ له سهر خانووه كه هه وریكی وا دیار نه بوو، به لام له لای چه پی لووتكه ی تیژی کیویك كه كه وتبووه پشتی خانووه كه په له هه وریكی چووكه له ی سپی دیار بوو كه دت گوت به ئاسمانی شینی ساوو بریقه داره وه نووساوه. دایه خووری به دیتنی ویش خوشحال بوو. له دلی خوئی دا گوتی: به سته زمانه هه وری چووكه له هینده لیږه ویستاوه ماندوو بووه، چوو ته وئ نه ختیك بچه سیته وه. دایه خووری روو به و لاوه كه به هه ناسه برکه له تهنیشتیه وه هه ورازی ده بری، گوتی: ئه وه وره... به قامك ئه وه وره چووكه له ی نیشان دا كه له سهر دوندی کیوه كه بوو، ئه مجار له سهری رویشت: هه وری خانه قای چل چا و نیه، بوچی سهری خوئی هه لگرتوه چوو ته سهر ئه و کیوه، ماندوو یه، زویر بووه؟

لاوه كه كه به هانكه هانك له هه ورازی وه سهر ده كه وت، پی كه نی:

"چما هه وریش ده توانی زویر بی دایه؟ هه ور له كئ زویر ده بی؟"

دایه خووری به تووره یی گوتی:

"دیاره ده توانی زویر بی، وه ختیك ده توانی بفری، ده توانی رهق له وئ راوه ستی و نه بزوی بوچی ناتوانی زویر بی؟"

لاوه كه كه پیكه نیبوو و پی وانه بوو دایه خووری ئه وه نده به پیكه نینه كه ی قه لئس ده بی، به په ژیوانی له پیكه نینه كه ی گوتی:

"ئه من چوو زانم دایه خووری، له وانه شه زویر بووی."

خووری كورت و کرمانجی گوتی: زویر بووه. جه زیه ی ئه م خانه قای چل چاوه ش نه ی توانیوه باشی بگری. به قینه وه ده ی گوت: خانه قای چل چاویش وا ده بی؟ ئه مه زویر بووه چوو له سهر ئه و لووتكه چیا یه راوه ستاوه. نه گولی زهره دیاره و نه گولی شین كه به ردان ده قه لئشی و دیتته ده ری... ئه دی گومبه زه كه، گومبه زه كه كوا؟ بروانه سهر بانه كه ی، سهر بانی مائی عه لی یه كه چه لی سوالكه ر له و باشتره...

هه ر كه نه ختیكی دیکه هه وراز چوون دایه خووری به دیتنی سوئسنه شینه پاییزی یه كان كه له نیو كه لینه شاخ و به رده كان دا روو بوون و خویمان پان راكرد بوو، خه ريك بوو له خوشی یان بال بگری و بفری. هاواری كرد:

"دیتمن، كورینه دیتمن، بروانه ئه و سوئسنه شینانه وه ك چیمه ن له سهر زه وی پان بوونه وه و خه وتوون."

ئه و لاوه ی چند له حزه پیشتتر قسه ی له گه ل خووری ده كرد، گوتی: دیتمن. لاهه كه ئیدی هیچ قسه ی نه ده كرد. سهری به ردا بووه وه و بیری ده كرده وه.

"كه وایه له نیو شاخه كانیش رووون؟"

لاوه كه به باوه ریكی ته واوه وه گوتی:

"چما ده كری نه روواین؟"

له سهره وه كاتیك خووری له نیو داره ئه ستوو روو بلنده كان دا گومبه زه كه ی دی زیاتریش خوشحال بوو و له سهر ئه و

بی باوه بری و بی ئیمانی یه ی چند له حزه له وه پیشتی، له خوشی تووره بوو:

"ئەم گومبەزە ھەموو شەوئى لەگەل ھەزاران ئەستىرە كە شەوانە لە ئاسمانەو دەھاتنەخوارو دەورەيان دەگرت، ھەتا بەيانی ھەل دەسووپان و ھەل دەسووپان، وەنا؟".

لاوھەكە بە ترسەووە بە شىۆھەيەكى سەير تەماشای داھەخۆرى کرد:

"بەلئى ھەموو شەوئى لەگەل ھەزاران ئەستىرە... كە لە ئاسمانەو دەھاتنەخوار... ھەر لەوئى...".

خۆرى لە حالئىك دا ئاماژەى بۆ دەوروبەرى گومبەزەكە دەکرد، گوتى:

"ئەستىرەكان تا بەيانی ھەل دەسووپان و ھەل دەسووپان. كە رۆژ دەبوو ھەو دەچوونە نىۆ ئەم ئاوە، ئاوو ئاسمان و ھەموو جىيەكيان رووناك دەكردەو ت... چوكورواوا... لىرەوارەكان، چياكان، ھەر جىيەك ئاوەكە پىيى دا رۆيشتبا، رووناكى دەكردەو دەرۆيشت".

داھەخۆرى ديسان رقى ھەستا بوو، و تووشى گومان ببوو:

"ئەتۆ ئەمانەت نەبيستو؟".

لاوھەكە بە پەلەپەل گوتى: با، با، بيستوومن، بيستوومن".

"دەرۆيشتن و ھەموو جىيەكيان، لىرەواريان لە رووناكى دا نوقم دەکرد".

ھەتا نيزىك دەرگای خانەقاھە وەزەكە جىي رەزامەندى بوو. ھەرچەندى گومبەزەكە، دارەكان، ئەو ھەورە كە زویر ببوو، گولەكان و زۆر شت وەك بە فەكرى دا ھاتبوو بەشكۆ نەبوون، بەلام ديسانيش ھەموو شتىك وەك بىرى لىي كەردبوو ھەو لە جىيى خۆى بوو. كە چى ھەر كە ھاتن و بەرامبەر بە خانووە قورپنەكە راوستان تەواوى ئەو خۆشحالىيانە لە گەرووى دا گىريان كەردو ھەموو گەش بينىيەكانى بوونە رەش بينى. سەگىكى گەر لەبەر دەرگای كە وىللە قورپنەكە كە وتبوو، لە ھەوشى مالئيش دا كە وەك ھەوشى مالا دىھاتىيەكان دەچوو، چەند مريشك عەرزىان ھەل دەكۆلى بۆ ئەو ھەى دەنكە دانئىك بدۆزنەو. سى دەروازەكەش ئاسەواريان نەبوو، تەنانەت يەك دەرگاش ھەر نەبوو، تا قە گەورەكەى سەردەرانە نىو ھەى رووخابوو. خۆرى لە دلئى خۆى دا گوتى: ھەرچۆنئىك بى، دەبى ئەمە يەكئىك لە دەروازەكان بى. لە نىۆ وىرانە گەورەكەى لای چەپى مالا كە تەپۆلكە پەين و خۆل و لەتەكە خشت دەھاتنە بەرچاوا. پەپوولەيەكى شىنى گەورەى ھىندى بالئەدەيەك بە دەورى گولئىكى شىنى لاسك دريژدا كە لە نىۆ تەپۆلكە خۆلەكە دا رووابوو، دەخولايەو. داھەخۆرى ئەو ھەندە پەرت و پەريشان بوو كە ھەستى بە ھەلقىنى پەپوولەكەش نەكەرد. لە ھەمووى زياتر ئەو سەگە گروئىيەى بەردەركى ئەو مالا پىرۆزەو مريشكەكانى نىۆ ھەوشەى فەكرى وىيان پەرت كەردبوو. چەند لە حەزەيەك بە دوولئى بەسەر ئەسپەكەو ھەى ماىو ھەى بچمە ژوورئى؟ بگەريئەو ھەى؟ بەسەر ئەسپەكەو ھەى رەق رامابوو. دەرگای خانەقاو تەنيا پەنجەرەيەك كە بە زەحمەت مندالئىكى تىو دەچوو، داخرا بوون. لەو دەوروبەرەش كەس ديار نەبوو.

داھەخۆرى بە دەنگئىكى كزوبى گيانەو ھەى پرسى: ئىرەيە خانەقاى چل چاو؟

"بەلئى، ئىرەيە...".

داھەخۆرى شەكەت و ماندوو، داھاتبوو ھەى سەر مى ئەسپەكە ھەروەك دلئوپئىك خويئ لە دەمارەكانى دا نەبى ھەوسارى ئەسپەكەى لە دەست بەر ببوو و ھەر لەوئى بەرامبەر بە تا قە تىك رووخاوەكە رەق رامابوو. ئەو دوو لاو ھەى لەگەلئىشى بوون لە خوارتر لە پەناى بەردى گەورەى تا قى سەردەرانەكە راوستان بوون و سەريان داخستبوو. نە خۆرى قەسەى دەكەرد نە ئەو دووانە زمانيان دەگەرا. بىدەنگىيەكەيان دريژەى كيشا، ھەتا كاتئىك دوو لاو ھەى بە دەنگى خۆرى تىك رابوون:

"خەريكە دى، ئەو ھەورە چووكەلەى لەسەر چياكە بوو خەريكە دى".

سەريان ھەل بېرى و دىتيان ھەورە چووكە لەكەى كىئوى بەرەولايان دى.

دايەحۆرى دەسبەجى لە ئەسپەكەى دابەزى. نيۆەراستى تاقە تىك رووخاوەكەى بەو نيازە كە يەكەمىن دەرگاى چوونە ژوورە , دەست لى داو داھاتەو ھەو ماچى كرد. دوو لاوھەكەش پاش ئەو ھى ئەسپەكەيان لە دارىك خست چاويان لەو كرد. دايەحۆرى بە سەنگىنى و ھىمنى دەرپۆيشت. كە گەيشتە نيۆەراستى ھەوشەى لەويش داھاتەو ھەو بەردىكى سپى ماچ كرد. لە دەرگاكەو ھە كە لى كرابو ھەو ھەو , تەماشائى ژوورپى كرد , تاريك بوو , لاوھەكان لەبەر دەرگا راوھستابوون. حۆرى بە شەقاويك لە شىپانە بەردىنەكە تى پەرى. پياويكى جھىلى زۆر كە لەگەتى موو خورمايى سمىل شۆر كە پانتۆليكى قاوھى رەنگى خورى دەستچن و گۆرەو ھىكە لاسك دريژى لەپى دا بوون , ھاتە پيش و گوتى : فەرموو خاتوون , و زۆر بە ئەدەب و حورمەتەو ھەو ھە پيشى كەوت. چوونە ژوورى ھۆدەيەكى گەورە . ئىرە رووناكتر بوو. لە ژوورى تەختەبەندى ھۆدەكە دا لبادى پر نەخش و نىگار راخرا بوون. چوونە ھۆدەيەكى دىكە , دايەحۆرى چاوى بە كوورەخانەيەكى گەورە كەوت كە دەورەكەى بە دارى نەخشىندراو رازابو ھەو . لەنيۆ كوورەخانەكە دا چەند كۆلكە دارى گەورە گەورەى نيۆەسووتاو دەبينران. سىھەمىن ھۆدە لە دووھەكانى دىكە رووناكتر بوو. ھەرچوار لاي ھۆدەكە نيۆتەختى لى دانرابوون كە رووپۆشى سپى بە رەنگى نارنجى گولدۆزى كراويان بەسەردا درابوو.

لە سووچىكى ئەم ھۆدەيەش كوورەخانەيەك ھەبوو كە دەورەبەرەكەى بە دارگويىزى نەخشىندراو رازابو ھەو . دۆشەكەيك لەلای راستى ئەم كوورەخانەيە راخرا بوو , لەسەر كەولە مەرىك كە لەسەر ئەو دۆشەكە راخرا بوو , ژنىك چوار مەشقى دانىشتبوو كە ئىنسان بە يەكەم لى پروانين دەىزانى دەبى ئاناچىخ سولتان بى.

دايەحۆرى ھات و بەرامبەرى راوھستا . پاشانىش بى راوھستان ئەژنۆى راستى داداو ئىكلامى كيشا , دەستى ئاناچىخ سولتانيى گرت و ماچى كرد . ئاناچىخ سولتان دەستى وى گرت , ھەلى ئەستاندەو ھەو لەلای راستى خۆى دايەنا . ئەمجار چاوە گەورە جوان و چىمەنى بەكەنى - كە بلىسەيەكى شىنيان تىدا دەدرەوشايەو ھەو - بو لاي دايەحۆرى ھەرگىراو بە دەنگىكى پر لاواندەو ھەو گەرم و خۆمانە گوتى : حۆرى خاتوون بەخىر بىى بو خانەقاي پىرووزى چل چاو . بەرەكەتت ھىنا . ھىچ خەفەت مەخۆ , ھەمەدۆكى كورپت بەو برىنانە نامرى , چاك دەبىتەو ھەو .

چاوەكانى دايەحۆرى درەوشانەو ھەو , رەنگى گۆرا , نەىزانى دەبى چ بكا , ويستى قسە بكا نەىتوانى , لەو كاتەدا تەنيا شتى بە دللى دا ھات ئەو ھەبوو كە دەستى بگرى . يەك بەيەك دەستەكانى ئاناچىخ سولتانيى ماچ كرد .

سەرەنجام توانى پچر پچر بلى :

"ئو رەبى حۆرى بە قوربانى ئەو كەشف و كەرامەتەت بى . خوايە حۆرى بە قوربانى خاكى بەر پىت بى ."

"سبەينى بەيانى زوو لەگەل تۆ وەرپى دەكەوين . ئەمەن ھەر ئىستا وەلام دەنيرم بو ھۆبەى سارى كەچىلى , وەلام دەدەمە بەتال ئاغا كە ھەمەدۆكى بىننە قزل كارتاللى ئەمنيش برىنەكانى دەبينم ."

"حۆرى بەرى پىيانت ماچ دەكا ."

ئاناچىخ سولتان بى فىز ديار بوو , بە دەستى راستى خۆى بەسپايى دەستى لە شانانى دەدا . دايەحۆرى ئىدى بىدەنگ بوو , قسەى نەدەكرد . بە سەرسورماوى و بە چاوى فرمىسكاوى دەى پروانە پىرچى سپى , چەنەگەى ناسك , جووتە چاويكى كە بلىسەى خۆشەويستىيان تىدا دەدرەوشا , گەردنى وەك مى قوو , گرىى دەرپەريوى قورتۆمەو دەم و چاوى نوورانى و خرى ئاناچىخ سولتان .

ئەگەر ئۇ لاوھى ماوھىك لەمەوبەر رېي نېشان دابوو بەكەشەفېكى زېوو قاوھكەيەوھ كە ھەلمى لىھەل دەستاو ھۆدەكەي پىر كىرەبوو لە بۆن، وھ ژورر نەكەوتايە، دايەحۆرى ھەروا وھك كەرو لالان تىيەوھ رادەما.

دايەحۆرى كە فنجانى قاوھى بەدەستەوھ بوو، لە حالېك دا دەلەرزى فنجانەكەي لە لىوى نىزىك كىرەوھو ھەر لەو كاتەش دا چاوى بە ژوررەكە دا گىرا. لەسەر دىوارى بەرامبەر ئالايەكى ئاورىشى سىپى و درىژ كە رەنگە سى بال دەبوو، ھەل واسرابوو، لە سەرەوھى ئالايەكە لە سووچى لاي راست تاجېك بە ئەندازەي دوو لەپە دەست گولڈوزى كرابوو، ھىندى نووسراوى درشتى سەوز لە ژىر تاجەكەوھ ھەتا سووچەكەي دىكەي ئۇو ئالايە درىژەيان ھەبوو، نووسراوھكە بە خەتى ەرەبى بوو. لەلای راستى ئالايەكە قورئانىك دەھاتە بەرچاوكە وھك ئالتوون دەدرەوشايەوھ. بە دىوارەكانى ھۆدەكەوھ خەتى زىركەت كراوى زۆر درىژ لە قاپى رەش دا، رىزە سازىكى سەدەفكارى كراو، دەفەو كەشكۆلى عاج كارى و زىوكارى و زىركارى كراو تەوھرزىنى بە ئالتوون رووكىش كراو ھەلاوھسرابوون. لە نىوھپراستى يەكېك لە دىوارەكان دا تەنيا شمشىركى جەواھىرنىشان قايم كرابوو. ئۇو بەرپانەي تىي دا راخرابوون زۆر لەمىژىنە بوون و رەنگەكانيان بە شىوھىەكى سەرسورھىنەر جوان بوون.

"حۆرى خاتوون، ھەمەدۆكت دى؟"

"دېتم ئاناچىخ سولتان، وھك تەندوور دايىسا. ھۆشى نەبوو. ئاناچىخ سولتان، ياخوا چاوھكانم كوئىر بن، ئاناچىخ سولتان، سى جوت گۆرەوھىم بۆ چىنبوون نەم تىوانى بىدەمى، ھەنجىرم بۆ وشك كىرەبوون، ھەنارى دەلىجەقۇياخ بۆ ھىنابوون، نەكرا بىدەمى بيان خوا".

"بەم زىوانە دەي دەيەي و دەيان خوا".

دايەحۆرى وردە وردە بەسەر خۆي دا زال دەبووھوھ، روخسارى دەكرايەوھو لەرزىنى دەستەكانى ئارام دەبوو. تەنانەت دەي تىوانى فكىش بكاوھ... ئاناچىخ سولتان تا ئىستا نە دىبوومى و نە ناومى بىستبوو، چۆنى ناسىم. ناكرى لە جىيەكى بىستبى كە ئەمن لەبەر ھەمەدۆكى ھاتووم، كەس ئاگاي لەو مەسەلەيە نەبوو... ئەدى وھختىك ئەمن گەيشتمە بەر دەرگا، چۆن ئۇو دەرگايە لەخۆوھ كرايەوھ؟

ئاناچىخ سولتان ھەروا زەرەدەخەنەيەكى ناسك و دلگى لەسەر لىوان بوو، دەسحېبە نەوھدو تو دەنكىيە رەشەكەي - كە دانكەكانيان درىژووكە بوون و بزمارى زىريان لى درابوون - خىر كىرەوھو لە پەنا خۆي دانان. ھەستايە سەرپى. بە دانىشتنەوھ سام و ھەببەتېكى تايبەتېي ھەبوو، لە كاتېك دا ژىكى بارىك و رىوھلە بوو. دايەحۆرى لەم دوو حالەتىيە زۆرى سەر سورمابوو. ئۇو لە پىشەوھو دايەحۆرى بەدوای دا ھاتنە دەرى، لە دەرى لەنئو پانتايى گەورەي باغەكە دا ھىندى گلكۆ دەبىران. بەردە قەبرەكان بەردىكى زۆر سەخت و شىن بوون. بەردەكان لووس و رىك بوون... بەلام ئۇو بەردە قەبرانە نە نووسراوېكيان لەسەر بوو نە نىشانەيەك. لە قولىنچكى رۆژئاوای باغەكە خانوويەكى گەورەي دىكە ديار بوو. لە تەنىشت خانووەكە چەند دارگۆيزىك چووبوونە ئاسمان كە لك و پۆپيان خانووەكەي داپۆشىبوو. لە دارە گۆيزەكان نىزىك بوونەوھ. ھىشتا ئۇوان نەگەيشتبوونە خانووەكە كە كۆمەلېك ژن و پىاو لە خانووەكە ھاتنەدەرو بەخىراتنى دايەحۆرىيان كىرد. ئۇوان مندالانى بابە مولایم دەركەوانى خانەقا بوون. بابە مولایم لە وھختىك دا تەمەنى راست ھەشتاوتۆ سال دەبى، دېتە لاي ئاناچىخ سولتان و دەلى ئۇي دايكى چل چاو، ئىزن دەخوام، ئەمن وھختى رۆيشتم ھاتوھ. ئەویش دوغاي خىرى بۆ دەكاو دەلى بۆ بابە مولایم.

بابه مولایم له کاتیک دا خوی داویته سهر وه کازه که ی روو ده کاته لووتکه ی چیا یه کی بهرز. پاره که له سهر دوندی چیا یه کی دیبویان له حالیک دا ریشه سپی یه که ی ده گه یشته سهر نه ژنویان میگه له شوریک ی ده له وه پړاند. نه و پیاوه ی هفتاوپینچ سالی ریک خزمه تی نه و خانه قایه ی کرد. له جی دا هر ده بوو واش بی. نه ویش وه ک یونس پیاویک بوو که هیچ خواری و ناراستی یه ک، ته نانه ت داری خواریشی نه برده نه و خانه قایه. وه ختیک لیان ده پرس ی بوچی هه موو نه و دارانه ی ده یان به یه خانه قایه وه ک خه ده نگ لووس و راستن؟ به پیکه نینه وه جوابی ده دایه وه که ده رکی نه م خانه قایه داری خواریشی پیدا ناچیتته ژور.

له بابو مولایم شه ش مندال و نه وه یه کی بی نه ندازو نه م دارگو یزانه که به دهستی خوی ناشت بونی، به یادگار به جی مابوون. هاتنه بناری کیوی و له سهر تاته به ردیک ی گه وره راوه ستان. خواره وه ی نه و به رده هه لدریک ی بی نه ندازو سهر سورپهینه رو لپره واریک بوو وه ک چالیک ی گه وره. نه م لپره وار هه تا ده شته کانی زور به ره خوار به نیو چیاکانیش دا دریزه ی هه بوو. له بناری و له ده شتی وا ده هاته به رچاو که گیزه لووکه یه ک له توی نالتون له سهر نه و داره زه ردو سوورو شینانه که راده ژین هه لی کرده، توی زه ردو سووری نالتون به سهر لپره وار وه رده کری و به شکلی کوله که ی گیزه لووکه هه تا چیاکانی رو به پروو ده روا. لپره واری پاییز له حالیک دا زور به نارامی چیاکانی ده بزواند له ناخه وه ده ی گرماند.

له سهر به رده سپی یه که به رامبه ر یه کتر دانیشتن. ناناجیخ سولتان له نه کاو له دایه خواری پرس ی:

"نه مپرو نیواری چاوه پروانی شووره کانی، به لی؟"

دایه خواری بی هیچ سهر سورمانیک وه لایمی دایه وه: به لی چاوه پروانم.

"که وایه شووره کان دین، له بهر ده رگا راده وه ستن، نیمه ش ده چین شیره که یان..."

به یانیش که هه تاو نه نگوت شووره کان ده چنه وه سهر چیاکانیان، له نیو وان دا شووریکیش له بهر ده رگا ده مینیتته وه هه تا بی گرین و سهری بپین و بی خوین. به لی؟"

دایه خواری گوتی: به لی ده مینیتته وه له دلی خوی دا گوتی: ناناجیخ سولتان نه م قسانه بو ده کا، ناخرچ شتیکی

ناناسایی هه یه که...

"سه د سال ده بی شووره کان نایه نه نیره."

دایه خواری به قینه وه گوتی:

"نایه ن با نه یه ن، با هر نه یه ن. یاخوا خواری به قوربانی سه گی خانه قاکه شت بی."

"هه موو سالی له روژیک ی به هاری دا نه سپی خه نه یی و نه مری کویرنوغل ی که له گه ل چل سواره ی غه بیی که وتوه، له حالیک دا مووه کانی ده بریقانه وه و ده رده وشانه وه ده هات و له بهر ده رکی نه م خانه قایه راده وه ستا. له وه خته وه که شووره کان نه هاتن نه سپه که ش نه هاته وه. ده لین نه سپی خه نه یی نیستا له سووچیک ی دنیا دا بو چاکه و برایه تی و یه کسانی و نازادی له شهر دایه. دولولی حه زره تی عه لیش له جی یه ک له پشت کیوی قاف له شهر دا به شداره. نه و نه سپه ش سه د ساله نایه ته نه م ده رگایه. گویا ته نیا نه سپی عه ربیی گه نج عوسمان به سواره که یه وه که سهری خوی به ده سته وه یه له و لپره وار هه ی خواری کیو به کیو ده گه ری. سالی رابردو شوونیک نه سپه که ی له بهر زارکی نه شکه وتیک دیبوو. کوره جحیل ه سهر براوه که هیشتا شم شیره که ی به ده سته وه ببوو. نه ویش ماوه یه کی زوره سهری خانه قایه ی نه داوه."

"دایه‌خوری به قوربانی ئه‌و که رامه‌ت، حه‌یرانی ئه‌و زمانه شیرنه‌ت، با نه‌یه‌ن، روژیک ماندوو ده‌بن و دینه‌وه خانه‌قای خویان".

هه‌تاو ئاوا بوو تاریکایی وه‌ک به‌ردیکی ره‌ش که‌وته سهر بناری چیاکان. ئه‌و تۆزه زیپینه که ده‌په‌رژایه سهر لیپه‌وار ون بوو. ته‌نیا لووتکه‌ی کیوه‌که‌ی به‌رامبه‌ر که ده‌ت گوت رایه‌خی زیپری لیپه‌راخواه له‌نیو ئه‌و تاریکاییه‌یه زاله‌دا ده‌بریسکایه‌وه و دره‌وشانه‌وه‌ی سهرسورپه‌ینه‌ری خوی پاراستبوو. ئاناجیخ سولتان هه‌ر که هه‌ستا دوندی نووک تیژی نوومی رووناکایی نیشان داو به‌راویژیکی تیکه‌ل به‌سکالاه گوتی:

"له‌وه‌ی جارن هه‌بوو، ته‌نیا ئه‌مه ماوه. هه‌موو شتی‌ک ته‌واو بووه ته‌نیا لووتکه‌ی ئه‌م کیوه له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی دنیا تاریک دادی تا ماوه‌یه‌ک هه‌روا تیشک ده‌داته‌وه. ئیدی ده‌نگی ته‌قینی شاخه‌کان نایه، گوله‌شینه‌کان سهر وه‌ده‌ر نانین و ئاوه‌که سهربه‌ره‌ژوو ناپروا. ناتوانم به‌که‌س بسه‌لمینم که که‌رامه‌تی ئه‌م خانه‌قایه له‌نیو چوو...".

به‌ره به‌ره دایه‌خوری له‌ده‌ستی جارز ده‌بوو. به‌تووره‌یی ده‌ستی بۆ لای لووتکه‌ی چیاکه - که وه‌ک کۆیه‌ک ئاگرگری لی هه‌ل‌ده‌ستا. راداشت:

"ئه‌دی ئه‌وه چیه ئاناجیخ سولتان؟ خوری به‌قوربانی ئه‌و چاوه جوانانه‌ت بی".

"خوری خانم، ته‌نیا ئه‌وه‌مان به‌ده‌سته‌وه ماوه. له‌م خانه‌قایه ته‌نیا ئه‌وه‌نده ماوه. داخوا خانه‌قای چل چاوی به‌سته‌زمان تا‌قه‌تی به‌م دنیا‌یه ده‌شکی که پره له‌فیتنه‌وه خه‌راپه؟".

دایه‌خوری به‌هه‌موو ئیمان و باوه‌په‌وه گوتی: روژیک دادی تا‌قه‌تی پیی ده‌شکی.

چوونه ژوووری خانه‌قایه. ئاناجیخ سولتان ئه‌وی برده هۆده‌یه‌کی گه‌وره. چرا نه‌وتی‌یه‌کی شین له‌و چرا قه‌دیمی‌پانه که عه‌مباره‌که‌یان خره، هۆده‌که‌ی رووناک ده‌کرد. له‌و هۆده‌یه‌دا کوپه‌وه‌تونگه‌و شووشه‌ی عه‌نتیکه‌وه ره‌نگاوپه‌نگ به‌ته‌نیشته‌یه‌که‌وه له‌سهر ره‌فته‌کان دانرابوون. ئه‌و ده‌رمانانه که سبه‌ینئ حه‌مه‌دۆکیان نه‌جات ده‌دا له‌نیو ئه‌م ده‌فرانه‌دا بوون. هه‌زار سالی ریک ده‌بوو که له‌م خانه‌قایه‌دا ئه‌و جووره ده‌رمانانه ساز ده‌کران. هه‌زار ساله که گول و گیای ده‌رمانی بوو‌غالار، ئالاداغ، دولدول داغی، ئه‌ره‌سی‌یه‌ش، چوکورواو و بیابانه‌کان دینه‌ ئه‌م خانه‌قایه‌وه هه‌زار ساله که له‌خانه‌قادا شیله‌ی ئه‌م گول و گیایانه ده‌گرن.

"ره‌بی خوری به‌قوربانی که‌رامه‌ته‌کانت بی".

ئاناجیخ سولتان ده‌ستی خسته سهر شانی و گوتی:

"خوری خاتوون، خوری خاتوون. نه‌ئهن و نه‌ئهن ئه‌م خانه‌قایه هه‌چمان خاوه‌ن که‌رامه‌ت نیین. که‌رامه‌ت له‌خاک و دارو ئاو و ئینسان و جانه‌وه‌رو بالنده‌کان دایه... باش ته‌ماشای ئه‌وانه که..."

شووشه‌یه‌کی سووری تاریکی له‌سهر ره‌فته‌که‌ی رووبه‌رووی هه‌ل‌گرت، سهره‌که‌ی هه‌ل‌پچری و بۆنی پیوه کرد. بۆنیکی خۆش ده‌ژووهره‌که گه‌را که تا ئه‌وده‌م هه‌رگیز به‌به‌ر لووتی دایه‌خوری هه‌للا نه‌هاتبوو، بۆنیکی بوو که کاری ده‌کرده سهر ناخی هه‌ناوی بنیاده‌م.

هه‌موو که‌رامه‌ته‌کان هی ئه‌مه‌ن. چل ساله ئه‌من تی‌گه‌یشته‌وم که که‌رامه‌ت له‌خاک و ئینسانه‌تی دایه".

شووشه‌که‌ی له‌جیی خوی دانا‌یه‌وه‌وه له‌هۆده‌که‌چوونه ده‌ری. چوونه سهر ئاویکی زۆر که به‌وی دا ده‌پویشته، ده‌زنوژیان هه‌ل‌گرت. ئاوه‌که که‌فاوی بوو و رووناکایی شاخه سپی‌یه‌کان له‌سهر ئاو و له‌سهر شه‌وه... بۆنیکی خۆشی به‌

هه وادا بلاو ده کرده وه که بنیاده می مهست ده کرد. له ژووره گه وره که ی ئاناجیخ سولتان، له سه ر به رمالی که وه شور نوژی خویان کرد.

مدبه قیکی گه وره بوو به ریزه ئاورگیکی زور دووکه لای پی وه. مه نجه لی گه وره گه وره له سه ر ئاورگه کان بوون، هه مووان سه ریان له سه ر دانرابوو. یه کیک له ئاگردانه کان دایسا. ئاناجیخ سولتان گوتی:

"خوری خانم شیربرنجت بو لی نیم؟"

دایه خوری له سه ر سه کوپه که دانیشته و چاوی له شیربرنج لی نانی ئاناجیخ سولتان کرد. دهسته کانی چه ند کارامه بوون، داخوا ئاناجیخ سولتان میردی کردبوو؟ کی ده زانی به جحیلی چه ند ژنیکی جوان بووه. ته نانه ت ئیستاش له روخساری ناسک و جوانی دا، دلی بنیاده م به پیکه نینه شیرنه کانی خه نی ده بی. له میژ سال بوو، له و کاته وه که پیرانی خانه قای چل چاو چوونه شه رو نه هاتنه وه ئاناجیخ سولتان له م مدبه قه دا گوله کیوی پیه کانی ده کولاندو شیله که یانی ده گرت، ئه ویش به دهستی خوی، ته نیا هاوکاری و یاریده ی تاقه که سیکی قبول بوو، ئه ویش بابه مولایم بوو... به لام ته نانه ت مندال و نه وه ژن و بووکه کانی ویش تا ئیستا رهنگی ئه م مدبه قه یان نه دیوه. بابه مولایمیش چوو، بوو به شوانی شووره کان...

ئاناجیخ سولتان تا ئه مپرو بو خزمه ته کانی، بو وه ستایی پیه که ی له به کاره یانی ئامرازی تیژی نه شته رگه ری دا که له کونه وه هه روا بریقه دارو خاوین مابوونه وه بو هه ول و ته قه للاکه ی له پیناوی نه جاتی گیانی ئینسانه کان دا هه قدهستی له هیه کس وه رنه گرتبوو. ته نانه ت ئه گه ر مردووشی زیندوو کردبایه وه، دیسان به دابی خانه قا هیه چی له به رامبه ر دا وه رنه ده گرت. ئاناجیخ سولتان که له سه رانسه ری ته مهنی دا له برنج به شیر به ولاره هیه چی نه خواردوه، له میژ ساله دراویکی له که س وه رنه گرتوه. ئه و که سانه ی ئه مهنی ده زانی به دزیه وه ده قرۆشیان داویشته نیو کلورایی قه دی داره گوژیکی که له و خواره بوو، بو ئه وه ی ئاناجیخ سولتان که میک برنج به شیر بوخوی پهیدا بکاو بنه ماله ی بابه مولایم له سه ر ئه و چیا به برسی نه بن. ئه و پاره یه ژیا نی وانی دایین ده کردو ته نانه ت لیشیان زیاد بوو. له سه د سال له مه و به ره وه که شووره کان نه ده هاتنه خانه قا، ئه وان بو پیاله برنج به شیریکیش تووشی ده ست ته نگی هاتبوون.

ئاناجیخ سولتان، جوانی جوانان بی ئه وه ی دهستی پیای وی که وتبی بو دریزه دان به ژیا نی ئه م خانه قایه ئه م سه رچیا پیه ی کرده جی و مه کانی خوی. شووره کان نه چوونه لای، ئه سپی خه نه یی کوژیروغلی، دولدولی حه زره تی عه لی و ئه سپی عه ره بیی گه نج عوسمان سه ریان لی نه دا، شاخه کان نه قه لشین و گوله شینه کان نه پشکووتن، به لام ئه و مه ردا نه راوه ستاو خانه قای به جی نه هیشت.

چیشته که یان له ده وری مس کردو چوونه هۆده گه وره که. سفره یه کی جاجم له نیوه پراستی ژووره که دا هه روا راخرا بوو، له نیوه پراستی سفره که دا که میک نانی ته ندووری لول درابوو. بی ئه وه ی قسه بکه ن چیشته که یان خواردو دیسان بی قسه کردن هه تا نوژی خه وتنان له په نای یه کتر دانیشتن.

له چه ندین سال له مه و به ره وه هه موو روژی ئیواران وه ختی خورئاو بوون هه ر که دوندی چیا پیه که ی رووبه پروو له رووناکی دا نوقم ده بوو بالنده یه کی به قه د هه لو به په ری سه وزو دهن دوکی قولایی وه ک دهن دوکی شه هینه وه، به چاویکی وه ک بلووری سووره وه ده هات و له سه ر لووتکی شاخه سپی پیه که ی رووبه پرووی ده رگا هه ل دهنیشته و له گه ل کازیوه ی به یانی هه ل ده فری و به باله دریزه کانیه وه سی جار به ده وری بانی خانه قایه دا ده سووراو پاشان به ره و لووتکه ی چیا شینه که ی ئه و به ر بلند ده بوو.

نوڙيان ڪرد. له ٿورره ڪهي ديڪه جي راخرايو. ٿاناجيخ سولٿان ههتا ٿورره ڪه له گهل دايه ڇوري چوو و پاش ٿوهي شهويڪي ڇوشي بؤ به ٿاوات خواست به جي هيشت.

به ياني ڪه وهه بهر هات ههستي ده ڪرد وهڪ پووشڪه ڪايه ڪ قالب سوڪ بووه، به جورڪ ههستي به ساغي و به ده ماغي ده ڪرد، دهت گوت تازه له دايڪ بووه. ده سبه جي له جي هاته دهرو ڇوي پوشته ڪرده وه. پشتيني به ست و به ڪسهر چووه ٿورري ٿاناجيخ سولٿان، له وي ڪچولهيڪ به مهه سينه و خاوي و له گهن و سابوونه وه چاوه پي بوو. ڪچه ڪه ٿاوي له دهستي ڪردو دايه ڇوري ده ست و چاوي شوتن. ٿاناجيخ سولٿان له سهر ڪه وله ڪهي پهنا ڪورره خانه ڪه دانيشتبوو، چاوي له سهره يڪ دانابوون، له سهره ڇو ده سحيبي ده گيران و له بن ليوانه وه دوعاي ده خويندن.

ههر ڪه دايه ڇوري ده ست و چاوي شوتن، ٿاناجيخ سولٿان چاوي هه لئنان، ده سحيبه ڪاني له پهنا ڇوي دانان و گوتي: "ٿم به ياني به برويش به شيرم بؤ لي ٿاوي".

له سهر سفره يه ڪه له نيوهه راستي ٿورره ڪه راخرايو، شورباو له نيوهه ڇوري به مسه ڪان دا هه لمي لي هه ل ده ستا. ده سبه جي دانيشتن. وهختيڪ قاولتي ته واو بوو ٿاناجيخ سولٿان هه ستايه سهر پي و گوتي: "دهرمان يه روي به رويشتنه".

چووه ٿو ٿورره ڪه دوي شهوي دايه ڇوري ديتبووي و پر بوو له شوشه ي جوراو جوڙ. دايه ڇوري به دوي دا چوو. ٿاناجيخ سولٿان چوو ده رگاي سندووقه يڪي دارگويزي ڪرده وه ڪه گولي زهقي له سهر هه ل ڪه ندرابوون. لاولاهي ده رگاي سندووقه ڪه له وهختي ڪردنه وه دا جي ره ي هات. ٿاناجيخ سولٿان ڪيسه يه ڪي مهه ڇمري سهوزي له نيوهه سندووقه ڪه ده رهينا. هينديڪ جي ڪيسه ڪه رزيبوون و تووڪه ڪه يان وه ريبوو. زارڪي ڪيسه به پزووه ڪهي ڪرده وه و پاش ٿوهي چه ند مهه ست و چه قروي ناسڪ و بريقه دار، ريزه ٿامرازيڪي ناسڪ و تيڙ ڪه هينده ي ڪاريان پي بڪري سوابوون و بريسه ڪه يان ده داو زهه بينيڪي گه وره ڪه له ڪيسه ڪهي ده رهينا بوون، هه مووياني به سهر ڪردنه وه، سه ره نوئي له تووره ڪه ڪهي هاويشتنه وه و بهن پزووه ڪهي توند ڪيشاو به ستی. پاشانيش سندووقه له يه ڪي له سهر تاقه يه ڪه هه ل گرت. سندووقه له ڪه ڪومه ليڪ شوشه ي گه وره و چوڪ به رهنگي جوراو جوڙ، قوتووه بويخ و تونگه ي چووه له ي تيڊا بوون.

ٿم ٿورره ٿوهه نده ي بوني هه زارو يه ڪه گولي ڪويستان لي ده هات ڪه ڇوري له گهل وه ٿورره ڪه و تن تووشي جو ره به بون ڪه و تنيڪ هات.

ٿاناجيخ سولٿان ده چوو بؤ چاڪ ڪردنه وه ي هه مهه ڏوڪ، گوماني تيڊا نه بوو ڪه چاڪي ده ڪرده وه.

دايه ڇوري داخوازيڪي ديڪه شي لي هه بوو، به لام له روي نه ده هات. بوني دهرمانه ڪاني ٿو ٿورره غيره تي وه بهر نا. به دهنگيڪي له رنوڪ و روخساريڪي مهيله و زهرده وه گوتي: تڪايه ڪي ديڪه شم ليت هه يه، دريخيم لي مهه ڪه. ره بي خوا بالايه ت بداء... له ٿورره پيروزه دا نيازي ڇومت لي داوا ده ڪه م...

"فه رموو خانم".

"ته له سميڪ بده به هه مهه ڏوڪ ڪه گولله ڪاري لي نه ڪا، ٿم حاجه ته م به جي بگه يه نه".

ٿاناجيخ سولٿان جوابي ٿم داخوازه ي نه دايه وه و گوتي:

"ياللا با بروين".

بؤڇوي له پيشه وه وه پي ڪه وت و چووه هه وشه ي. دايه ڇوري به خه مباري وه دوي ڪه وت. ڪاري سه راوي هه بوو، له دوي شهوي ٿو تا نيستا ڪاري سه راوي هه بوو، خهريڪ بوو به قتي، به لام به وهه موو نار هه تي به تونده وه بي ري

ده کرده وه دست به ئاو گه ياندن له م شوينه پيرۆزه بي حورمه تي يه كي گه وره ده بي. له ده ري ئو دوو لاهوي له گه لي بوون و هه روه ها ئو پياوه كه له گه ته ي پيشوازي لي كرد بوو، هه وساري ئه سپه كانيان به دهسته وه بوو و چاوه پروان بوون. له بهر ده رگا لاهو كان كه چاويان به وان كه وت به حورمه ته وه خويان ريك و پيك كردو به غار چوونه پيش و به رامبه ر به ئاناجيخ سولتان ئه ژنوي راستيان له عه رزي داو ئيكلاميان كيشا، ئاناجيخ سولتان دهستي گرتن و راستي كردنه وه. پياوه كه له گه ته كه خورجيني كي مافوره ي به دهسته وه بوو. له بهر ده رگا ئو كه لويه لانه ي به دهست ئاناجيخ سولتانه وه بوون لي و هه رگرتن و له خورجينه كه ي هاويشتن.

به سواري ئه سپ له سه ره و ژيري چوونه خوار. ئاسو رووناك ببوو كه گه يشتنه چوارپري يانيك. جاران ئه م شه قامه رپي يانه كاروانيان پيدا ده هات. ريگايه كه له جنوبه وه ده چوو بو شيمال و يه كيش له روژه لاته وه به ره و روژئاوا ده رپويشت، ئه م دوو شه قامه له م نوخته يه دا يه كتريان له ت ده كرد. هيج وهخت هيج سه رقافله يه ك پيش ئه وه ي بچيته خانه قاو سه ره وه شپانه كه ي بكا له م چوارپري يانه تي نه ده په ري. ئه گه ر كه سيك بي ئه وه ي بچيته خانه قا سه فه ري خو ي دريژه پي دابايه، به لاي واي به سه ر ده هاتن مه پرسه ...

دايه خو ري هاواري كرد: راوهستن. هه ر كه ئو دوو لاهوي له گه ل ئه سپه كه ي وي ده رپويشتن، راوهستان دايه خو ري خو ي فري دايه خوارو غاري دايه نيو لي ره وار، داريكي كرده له مپه رو ده سه بجي ده رپي يه كه ي داكيشاو هه ر له وي له سه ر گياشيني كه ي هه لنيشت.

ئاناجيخ سولتان له نيوه راستي ريگادا چاوه رپي بوو. پاش ماوه يه ك دايه خو ري له حاليك دا سه ري به ردابووه وه دوخينه كه ي توند ده كرده وه له دارستان هاته ده ر. ئاناجيخ سولتان هه موو شتيك حالي ببوو. ده ي زاني كه زور كه س ناتوانن له خانه قاي چل چاو خويان سووك كه ن... به زه رده خه نه يه كي شيرن و گالته كردنه وه به ده م دايه خو ري يه وه پي ده كه ني. پيكه نيني ئاناجيخ سولتان له و كاته دا كه دايه خو ري خهريك بوو سوار بيته وه، غيره تي وه به ر نا. رقي هه ستابوو، به راويژيكي تونده وه گو تي:

ئاناجيخ سولتان ئه مه ت له من وه چاو نه بي، جادويه ك بكه كه گولله كار له حه مه دو كي كورم نه كا. به رده بريسه كه ش كاري نه كرد، كوره كه م خهريك بوو بمري."

ئاناجيخ سولتان گو تي:

"ئه من جادوو نازانم، بر يا زانيام."

"چون ده كرى نه زاني ئاناجيخ سولتان؟ فريوم ده ده ي؟ ئه تو پيري خانه قاي چل چاو بي... وهختي ك گه يشتينه جيگاش كوره كه م نه جات به ي، چون..."

له كاتي ك دا دهستي بو خورجينه كه راده داشت گو تي: ئه دي ئه وانه چين؟

ئاناجيخ سولتان به سه نگيني و دلنيايي يه وه گو تي:

"هه زاران ساله له و چيا يانه ئه وانه خر ده كه نه وه. ئه من چه ندين ساله ده يان كو لي نم و شيله كه يان ده گرم، له چه ندين سال له مه وبه ره وه تا ئيستا له نيو خه لكي دا ده يان به شمه وه، بروانه هو ي. له كاتي ك دا قامكي بو لاي چيا راده داشت - هه موو شتيك له وي يه، هه موو شتيك له گول و گيادايه. ته له سم و جادوو له نيو ئه و نووره دايه كه چور چور هه ل ده رزي، لي م ببووره خوشكي ئه و جو ره كه رامه تانه له دهست من نايه ن. خاوه ن كه رامه ت ئه م خا كه يه كه هه ميشه به ره م دي ني."

تاژى ته حسين به دزى و به پاراستنى نه وپه پرې نهينى كارى كيو و ليره واره كاني برين و خوى گه يانده وه گوندى گه لى شكوفه و له بهر زاركى نه شكه و تيك كه له پشت ئاوه دانى بوو دانىشت. هه موو گياني ترس بوو. مورته زاغا كه له خوشى بيان نه وه موو دراوه دابوو بهو كه ئيستا له گيرفانى دا بوو، بيگومان دوايه په ژيوان بوو ته وه و ماوه يه كه ژماره يه ك سوارى وه دوا خستون. چاك بوو به شه قامه پرې يه دا نه هات. نه گهر به شه قامه پرې يه دا هاتبايه، هه رچه نديش توندو خيرا غارى دابايه سواره كان هر ده يان گرته وه و پاره كه يان لى ده ستانده وه، رى تى نه ده چوو كه سيك بو هينانى خه به رى كوژرانى حه مه دوك نه وه موو پووله بدا به يه كيك...

تاژى ته حسين له بهر زاركى نه شكه و تى دانىشتبوو، نه ي ده ويرا بچي ته وه نيو ئاوه دانى. له برسان خهريك بوو بمرى. ريخوله گه وره ي ريخوله ي چووكه ي ده خوارد. چما ده ي ويرا بچي ته وه نيو دى؟ ئيستا تاويكه پياوه كاني مورته زاغا گه يشتونه ئاوايى. هه ر ئيستا به پازده جه ندرمه وه چونه مالى موختارى بى دين و خوينخورو له وى دانىشتون و چاوه پوانى وين. ئاخر كى بو مزگينى يه ك پاره ي كرپنى كيلگه يه ك ده دا به كه سيك؟ جه ندرمه كان به تاوانى نه وه كه پوولى مورته زاغاي هه لگرتوه و راي كردوه له بن دارو كوته ك دا راي ده خه ن و له مالى مورته زاغا نه وه نده ي لى ده دن خوين بميزى. خوا هيچ گيان له بهر يك نه خاته به رده ستى عه لى كه رتيش پاشا. سه رجووخه عه لى كه رتيش وه ختيك ديها تى يه كاني له جى يه كى چول بو هه لده كه ون به لايه كيان به سه ر دىنى كه هاوار ده كه ن: نه مان ژه نرال سه رجووخه عه لى، ژه نرال سه رجووخه عه لى. تاژى ته حسين نه گهر له برسان بمرى، له بهر زاركى نه م نه شكه و ته بنيزى و ئيسكه سپى يه كاني ليره بدوزنه وه، ديسان پى له نيو ئاوايى نانئ... ئا... خ دايكيشى هه رگيز له مالى ناچي ته ده ر... برىا رى لى ون بايه و به م ده ورو به ره دا رابردبا، نه وده م چ نان ساجى يه كى گه رمى بو دينا... كه سيش نه ي ده دى و نه ي ده زانى. ئيستا نيو دى شيواوه. هه موو كه س و پيش هه مووان موختار ده لى تاژى نه وه موو پووله ي هه يه؟ و به چوار چاوان چاوه رين پى له نيو دى نى. ته نانه ت خه به ريان به مه حمود ناغاش داوه.

نه و شه وه له نه شكه و تى دا نووست، دياره به ترس و له رزه وه. نه شكه وت پر بوو له شه مشه مه كویره، نه ويش نه و شه مشه مه كویرانه كه هه م گه وره بوون هه م خوینخور. گویا نه و شه مشه مه كویرانه ده ندوك له ره گى بنياده م روده كه ن و هه تا هه موو خوینی ده ماره كاني نه مژن به ره لالی ناكه ن.

وه ختى نووستنى له سه ر پاره كه ي ده خه وت. با شه مشه مه كویره كانيش خوینی بمژن، به لام ده ست له پووله كه ي نه دن. به م دراوه چه ند شت ده كرپى. دوو جووت گاي سوورى شاخ كه وانى، نرو ئامووريك، چوار مانگاي دوى، مه ر. بزن و نه سپيكي ره ش كویت. نه و نه سپى ره ش كویتی پى جوان بوو. نه سپه كویته كه ش ده بوو كویتیكى نيوچاوان قه شان بى. كلاو گه رگه رى يه كيش راست وه ك كلاوى عه لى يه شه ل، پاشانيش چاكه ت و پانتوليك له چاكه ت و پانتولكه ي عه لى يه شه ل، نه مجار جووتيك قونده ره ي سوورى وه ك پولى سوور. قه راخى كه وشه كه ش ده بى خه تىكى زه ردی پيدا هاتبى...

جا لى سوارى نه سپ ده بى و له به يانى يه وه تا ئيوارى به نيو دى دا دى ت و ده چى. كلاو گه رگه رى يه كه شى به لايه كى سه ريه وه ده نئ... ئا... خ خهريك بوو له بىرى بچي ته وه، دياره نه مه ش له ترسان بوو. ئاخر تاژى ته حسين له تفهنگ و

ده مانچه، تهنانهت خه نجه رو هه رچی خوینی پی برژی زراوی چوو بوو. فیلینتایه کی ئەلمانیش ده شانی دهکا، دیاره تفهنگیکی به تال. چما شیت بووه فیشهک بخاته عه مباری فیلینتایه که یه وه؟ ئەو تهنانهت له تفهنگی به تالیش ده ترسا، به لام زور زور نا.

به ره بهری به یانی که میک نووست، وهختیک وه خه بهر هات، دیتی غولیک له ژور سهری راوه ستاوه، به ناره ته کیشان له ئەشکه وتی در په پی و لووت و بزوت له گه ل وه لای په شوان تیک هه ل ئەنگوت. ئەوی نه ناسی و دووباره گه رایه وه نیو ئەشکه وتی. غوله که هیشتا له نیو ئەشکه وتی بوو. ماوه یه که هه روا له ئەشکه وتی بوو ده ری و له ده ری بوو ئەشکه وتی له هاتو چودا بوو. سه ره نجام وهختیک باش سه رنجی وه لیی دا به سه ره برگی شوانی یه که ی را ناسیه وه: وه لی...

وه لی گوتی: چیه، چت لی هاتوه؟

"له و ژوره..."

"سه گه که ی من له و ژوره یه، ئەتوی ناسی بویه نه وه پی، ئەمنیش تاویک پیش ئیستا بی ره دا تی ده په پی، له نیو ئەشکه وتی گویم له دهنگی ناله نال بوو، ترسام و نه چومه ژوری، سه گه که م نارد."

تاژی ته حسین ئەژنوی شل بوون و له سه ر زهوی دانیشته. ماوه یه که له حالیک دا قه وه زه ی سنگی هه ل ده ستاو ده پیو کایه وه، هه روا ره ق راما.

"چ بووه ته حسین، چیه، بلی بزانه چ بووه؟"

ته حسین له کاتیک دا له برسان خه ریک بوو گیانی ده رچی گوتی:

"جه ندرمه کان... پیاوه کانی مورته زاغا... خه بهریان به مه حمود ناغاش داوه. وهختیک منی ده ست که وی هه موو ئیسی له شم ده شکینی."

ئهم جار له سیری هه تا پیوازی هه موو مه سه له که ی بوو وه لی گه رایه وه له ئاخری دا گوتی:

"باش بزانه ئەگه ر ئەوه ی پیم گوتی به که س، تهنانهت به یه که س، تهنانهت به دایک و بابیشتی بلیی ده ت خنکینم و ده ت کوژم."

وه لی شازده سال ده بوو، بگره که متریش، ده م و چاوی خرو گوشتنی به بیستنی ئەم به سه ره اته وه که چه وه نده ری کولیو سوور هه ل گه رابوون.

"کاک ته حسین، ئەمن ئەمانه به که س نالیم، چما ئەمن مه حمود ناغای ناناسم؟ پاره به دهستی هه رکه سه وه ببینی لیی ده ستینی، خوژگه له کولیشی بایه وه، پاشانیش هه موو ئیسی بنیاده م تیک ده شکینی. مه حمود ناغا به ره و ئاویی ده هات، که وایه بوو ئەمه بووه."

"سویند ده خوی به که س نه لیی؟"

"سویند به چی بخوم؟"

"به سه ری دایکت."

"ئەمن هه رگیز سویند به سه ری دایکم ناخوم، سویند بخوم و دوایه ش دایکم بمری..."

"که وایه ده چی به خه لکی ده لیی."

"ناتوانم سویند به سه ری دایکم بخوم."

"ده بی بخوی، سویندی نه خوی ئەلی رهت ده کوژم، ده ت کوژم و لی ده ده م ده پوم... کی ده زانی..."

"بم کوژه به لآم ناچارم مه که سویند به سهری دایکم بخۆم، به سته زمانه ده مری. به هرچی دیکه بلیی سویندت بو ده خۆم".

تاژی ته حسین پیی داگرت، ئه ویش دهی گوت بشم کوژی سویند به گیانی دایکم ناخۆم. ئه وه نده یان کیشه کرد ههردووکیان ماندوو بوون و دهنگیان گیرا، هه ریه که ی که وتنه لایهک. دهنگیان ئیدی وهک لیکاو شل بوو.

تاژی ته حسین به دهنگیک که به حال و بال ده بیسترا گوتی:

"مه رۆ نانم بدهیه، نه ختیکیش شیر بدۆشه".

وهلی نانی دایه، هه ر نانه که ی دایه و چوو نۆ بزنه گهل و سهره و ژیر تیی ته قاند بو نیو ئاوه دانی.

تاژی ته حسین ئه وه نده ی برسی بوو هه ر به فکریشی دا نه هات وه دوای که وی و بیگری. ده ی زانی وهلی چ ههنگامه یه که له نیو دی دا وه ری ده خا. هه ولی ده دا چه ندی بکری زووتر نانه که ی بخواو لی بیته وه. سهره نجام خۆی پی رانه گیرا. ده سرۆکه نانه که ی هه لگرت و چوو نۆ لی ره وار بو سهر کانی. تینووی بوو. لیوی به به ردی سپیی کانی یه که وه - که هینده سوابوو، وهک که لالا لووس و ریگ ببوو - ناو به ئیشتیاوه له و کانی یه که بۆنی پنگی گرتبوو ئاوی خوارده وه.

پاروویه کی له نانی وهلی ده خوارده داده هاته وه سهر کانی یه که و قومیک ئاوی ده خوارده وه. پاش ئه وه ی ورتکه نانی نیو ده سرۆکه که شی خوارده هه ستایه سهر پی. له سهر وه جیگای قایمتری لی بوون. له نیو چیمه نیکی چوکه له دا تاته به ردی کی لووس و دریژ هه بوو. ده بوو بجیته وی. که هه ستا سهری سووراو چاوی ده ره شه وه هاتن، خه ریک بوو بکه وی ده سته ده لکه داریک گرت، لکه که رای نه گرت و که وت. هه ر که وته عه رزی و خه وی لی که وت، خه ویکی قورسی لی که وت.

هه موو خه لکی گوندی گه لی شکۆفه له ده وه له مند بوونی تاژی ته حسین که خه به ری مه رگی هه مه دۆکی بردبووه شارۆچکه و مژدانه ی له خان و ئاگاگان وه رگرتبوو ئاگادار بوون و هه روه ها خه به ریان زانی که مه حموود ئاغا به خۆی و پازده سواره وه وه دوای که وتوه که پاره که ی لی بستینی. دی به ته واوی شله ژابوو:

"مه حموود ئاغا پاره که ی لی ده ستینی".

"به و پوه له ی داویانه تی ده توانی پازده گاجووت، نو ئه سپ، سه د بزن و سی و پینج مه ر بکری...".

"بوو به خاوه ن پاره و رۆیشت".

"بوچی نه ترسی، ئه گه ر چه ته کان پی بزانه که ئه وه موو پوه له ی هه یه...".

"ئه گه ر ژه نرال سهر جووخه که رتیش پی بزانی".

"تاژی ته حسین به سته زمان، چما دیلن ئه و پوه له ی پی بمینی".

"تاژی ته حسین به سته زمان، پاره ی وه رنه گرت، به لای وه رگرت".

"مه حموود ئاغا ی چاوه له لۆش ده بیته به لا بو گیانی".

"یان ئه م موختاره ی خۆمان؟ چما دیلی ئه و پوه له ی پی بمینی".

"له گه ل سهر جووخه عه لی که رتیش ریگ که وتوه...".

"مه حموود ئاغا نایه لی قروشیگ له م دراوه که س له سهر چاوی خۆی دانی...".

"تاژی ته حسین ئه گه ر ئازایه با پوه له که یان نه داتی...".

"موختارو سهر جووخه که رتیش هه مه دۆکیان کوشت... پوه له که...".

"پوه له که ی تاژی ته حسین چلمن وه ری گرتوه...".

"چما ئو هه موو پارهيه هه ر بۆ ئوهوى چه ند شه قاو غارى داوه ده دن به هيچ كه س؟"

"مه حمود ئاغا كه ولى له بهر داده نى."

"ژه نرال سه رجوخه عه لى كه رتيش چاوانى هه ل ده قه نى."

"ئه گه ر ئازايه ديته وه نيو دى..."

"ده لىن مه حمود ئاغا سوارى ئه سپى بۆره بووه ، فيلينتاي له شان كردوه وه ك بالدار به ره و ئيره دى."

تاژى ته حسينيش له نيو ليره وار خه وى لى كه وتبوو و خه ونى سه يرو سه مه ره ي ده ديتن. وه ختيك هه تاو لى دا ، وه خه بهر هات. له زۆر دوور گورگيك ده ي لووراند ، تاژى ته حسين مووى له شى راست بوونه وه : لووره ي گورگ فه رى باش نيه. ده ستى له بن هه نگلى دا له سه ر پوه له كه ي بوو. زواوى چوو. ئىستا وه لى چووه وه هه موو شتيكى بۆ ديها تى يه كان باس كردوه. ديها تى يه كانيش... كى چووزانى... كچانيش به چ شيويه كه ته ماشاى ده كه ن؟ به و چاوه كه ته ماشاى پياوى پوه لدار ده كه ن. له نيو دى دا راست وه ك سه رجوخه عه لى كه رتيش دى ت و ده چى: سنگ تى قوپيو ، قوون ده ر په ريو. راست وه ك به ران. هه موو كه س ته ماشاى ده كا.

"تاژى ته حسين ده وه له مه ندىكى زله."

ترسى گورگ و له زه تى تامى شيرنى ده وه له مه ندبوون ئه ويان هه تا سه ر شاخه كه ي پشتى ئاوه دانى برد. هه تا دنيا تاريك دادى ليره خوى ده شاريتته وه كه تاريك داها ت وه ك ريوى خو به نيو مالان دا ده كا ، پاشانيش داىكى له سيرى تا پياوزى هه رچى له ئاوايى دا رووى داوه هه مووى بۆ ده گيريتته وه. ئه ويش... پاره كه ي له نيو ئاوه دانى له جى يه كه ده شاريتته وه كه هه زار ساليشى بۆ بگه رين كه س نه ي بينيتته وه. ده يه ويست هه رچى زوه بچيتته وه نيو دى ، له وى له په له لان خه ريك بوو دلى بتوقى. خه لكى ديكه شيان با ئىستا بين بي بينن نه ك ئه وده م كه هينده ي شورباو خواردبوو هه لامسابوو ، ئىستا با بين بي بينن.

ئيدى خوى پى راگير نه كرا ، له و كونه ي خوى تيدا هه شار دابوو ها ته ده ر. له سه ر ئه و شاخه كه خوى له بن دا شار دابوو وه ده ستى كرد به راويچكان. ئىستا ده بوو يه كيك له خه لكى ئاوايى بي بينى كه چۆن سنگى ره پيش كردبوو پياسه ي ده كرد. هه موو ده وه له مه نده كان ئاوا سنگيان ره پيش ده كه ن. ئه گه ر مه حمود ئاغا و پياوه كانى ها تبنه ئاوه دانى ، يان مورته زاغا... ئه وده م تاژى ته حسينيش: چيا بگه ره هاتم. ئه وده م ئه گه ر توانيان بي گرن ، با بي گرن. وه ختيك ئه و به نيو ئه و به رده لانه دا رابكا ، ئه گه ر گولله شى له دوا باوين تووزى ناشكىنى. بريارى دابوو بچيتته نيو دى. ئه گه ر كه سيك بي هه وى پوه له كه ي لى بستينى ، به نده ن بگه ره هاتم. تويشوويه كى زوريش له گه ل خوى ده با... خويش هه رواو چه قويه كى تيزيش. ئه گه ر برسى بوو گيسكيك له ميگه لى شوان... ئه وده م له سه ر كانى يه كه له نيو پنگه لان گوشت گيسك له سه ر ئاگرى پۆلان ده برژينى و له كاتي ك دا رۆن به دم و له وسى دا ديته خوار گوشتى برژيو هه ل ده لرفينى. ئه و وه لى يه سه گبا به... پيش هه مووان ته واوى بزنه كانى وى يه كه به يه كه ده خوا. ئه وان هيشتا تاژى ته حسينيان نه ناسيوه. ئه و دزيكى ئه وه نده كارامه يه رۆله ي له بهر داىكى هه ل ده گرى ، نايه لى پى بزانى. بۆچى له هه موو گه لى شكوفه كه له بابيك په يدا نابى؟ چونكه هه موو كه له شيره كانى ئه م دى يه تاژى ته حسين دزيونى و بردوونى خواردوونى. ئه ويش له سه ر ئه و كانى يه كه ئاوه كه ي بۆپنگى لى دى. كى سه رى ئه و كه له شيرانه ي له دى دزيون بردوون له ئه شكه وتى قه لاي ئالځ دا شار دوونيه وه؟ دياره تاژى ته حسين. زۆر باشه ، له ماوه ي ئه م ده ساله دا له م دى يه هيچ كه س تى گه يشت ئه و هه موو كه له شيره كى بردنى و كى تووى كه له بابى له م دى يه دا بريه وه؟ له نيو دى دا شكيان بۆ هه موو مندا لانى ئاوه دانى چوو.

به لآم عه بدي خواي راست بووه وه بلآئ: خه لكينه ئه وه ي توي كه له شيري له م دي يه دا بريه وه تاژي ته حسينه. داخوا يه ك كه س, ته نانه ت يه ك كه س به فكري دا هات؟ نه گهر پيويست بايه تاژي ته حسين - شانازيي به ناسناوي تاژي يه وه ده كرد. ده سالانيش له چيا ده مايه وه هه موو كاوپو گيسكي ديها تي ده ورو به ري ده خوار دو خه لاسي ده كردن, به لآم ئه و پووله ي به ئاره قي نيوچاواني په يداي كرد بوو, نه ده دا.

به ره به ره دنيا تاريك ده بوو, تاژي ته حسين له سه ر شاخه كه وه ك شي تان ئه م سه رو ئه وسه ري ده كرد. كه هه تاو ئاوا بوو ئه وه نده خو شحال بوو كه به ده ست خوي نه بوو هاواري كردو خوي هه لاويشت. به دواي ئه وه دا ترساو چوو له بن شاخه كه له كوئي ك دا خوي شارده وه. چهند له حزه يه ك گويي به م لاو لادا گرت, چووك ترين ده نگ و هه را نه ده هات. به سه نگيني و ئارامي له شاخي هاته خوارو وه ك ريوي بي ده نگ و هه را خوي به نيئو دي دا كردو كاتي ك گه يشته وه مالي دي لي ته په ته پ لي ي ده دا:

"دايه, دايه, ده ركه م لي وه كه."

دايكي ده رگاي لي كرده وه. له مالي ئاگر دايسا وه ختي ك دايكي له به ر شو قي ئاگر چاوي به روخساري كه وت به سه رسورمانه وه هاواري كرد:

"ئه يه روي كو روم, چت به سه ر هاتوه؟"

تاژي ته حسين كه خيرا چوو بووه ژووري و ده رگاي پيوه دابوو گو تي:

"هيچ نه بووه دايه, هيچ نه بووه... ده قيقه يه ك گويم بو راگره... گويت له قسه كانم بي, ئه م روژانه ده سته يه ك له خه لكي شاروچكه ي نه هاتوونه ئيره له من بپرسن؟ له نيئو ئاوايي كا براي هكي شه لت ديوه ناوي عه لي يه شه ل بي؟ مه حمودئاغا له كوئي يه؟"

"هه يهووو, كو روم كه س نه هاتوه, نه شه ل, نه كو ير, نه ساغ. مه حمودئاغاش هيشتا نه هاتوه, گويا قه رار بووه بي."

"هيچ كه س, هيچ كه س نه هاتوه نا؟"

"هيچ كه س كو روم, بوخوت ده زاني له نيئو دي مي شو له بال لي ك دا ئه من ده زانم."

"دايه, ده وله مند بووم."

دايكي له حالي ك دا به حه به ساوي ته ماشاي ده كرد گو تي:

"بيستم كو روم, بيستم. وه لي يه شوان دي يه كه ي ژيرو ژوور كرد. له نيئو دي باس هه ر باسي تويه."

"ده وله مند بووم دايه, ده وله مند. وه ره ئيره."

قولي دايكي گرت و برديه نيزي ك ئاگردان. ده ستي له باغه لي ي راكردو ده سرؤكه يه ك كه پووله كه ي تيوه پيچا بوو, ده ري هيئاو گو تي:

"بروانه دايه. ئه مه يه ك, به م يه كه ده تواني دوو جووت گا بكري, گو ت كه سي غه ري به نه هاتوه ته ئاوايي؟"

"هيچ, هيچ."

"ئه مه دوو, به مه شيان ده تواني ئه سپي ك و ماوزه ري ك و نيروئا مووري ك بكري. ئيستا به م يه كه يان... دوو مانگاي دوت بو ده كر م. به م يه كه ش فرويه كي زور, ماست, رو نه كه ره و قه يماغ ده خو ين... يازده گيسكي ش ده كرين... ئه توش په نيري دروست ده كه ي. دايه هيچ كه س له گه ل كا براي هكي شه ل نه هاتوه ته ئاوايي, هيچ, هيچ؟ مه حمودئاغا نه هاتوه؟"

"نه هاتوه هيچ, هيچ, هيچ."

"دهوله مهند بووم دايه".

دايه له سهيران چاوي پي دهرپه ريببون و ته ماشاي ئه و دراوهي ده كرد كه ته حسين له سهر عهرزي له په ناي يه ك داي نابوو، ئه وهي ده يدي باوه ري نه ده كرد.

تاژي ته حسين يه ك بين به سهراته كه ي ده گي رايه وه و باسي مورته زاغاو عه لي يه شه لي ده كرد.

"ئه و پياوه له و پارهيه كه له مزگيني مه رگي حه مه دوك دا داويه به من په ژيوان نابي ته وه؟"

له نه كاو دايه رهنگي زهرده لگه را: ئه من نازانم كورپي خوم.

تاژي ته حسين به پي كه نينه وه گوتي: په ژيوان نابي ته وه، نا.

ئه م پي كه نينه له رووي ترسه وه بوو.

"ئه من خه به ري مه رگي پياوي وه ك حه مه دوك داوه تي. بو مزگيني يه كي وا ئه م پارهيه كه ميشه."

"ئه دي كورم، كه ميشه..."

هه ستايه سه رپي: ئه تو له برسان مردی كورم...

تاژي ته حسين گوتي:

"ئه ي دايه مردم له برسان، سي شه وو روژه پارووه نانيك له گه روو نه چووه ته خوار... ئه م پووله كه ميشه، وه نا

دايه؟"

"ئه دي كه ميشه..."

"ئه م پارهيه له كوئي دانين كه كه س..."

"ئه تو دراوه كه ي وه من ده، ئه من ده زانم له كوئي دانيم، ئه گه ر مسته فا كه مال پاشاش بي ناتواني وه ي بيني."

"وي ته ناده م دايه، بوخوم ده ي شارمه وه."

"باشه، چما پوولي خوت نيه؟ بوخوت بي شارمه وه، به لام ئه گه ر ژه نرال سه رجووخه عه لي كه رتيش و موختار كه وليان

كردی، خو جي يه كه يان پي نالي؟"

"ده ي ليم..."

"باشه، ئيدي بوخوت ده زاني كورم."

تاژي ته حسين به هه ژاوي و نيگه راني يه وه گوتي:

"ئه تو وه ي شي ره دايه، ئه گه ر ئه من له بن داران دا بكوژن، ديسان جي يه كه ي به وان مه لي. ئه گه ر ئه نجن ئه نجنم كه ن..."

گويي خوت باخنه، چاوانت بقونجينه و جي يه كه يان پي مه لي، ته نانه ت ئه گه ر مه حمودئاغا له بن پيي ئه سپه كه ي دا تو

پيليشيني ته وه..."

"جي يه كه ي ناليم."

"سوئند بخو."

"به چي؟"

"به گياني من."

"سوئندم خواردو ته واو بوو."

"ئەگەر دايە نەتوانى ھاوارو نالەى تاژى تەحسین تەحەممول بكاو جیى پوولەكەيان پى بلى، تاژى تەحسین لە جى گيانى دەردەچى. باشە دايكى ھەرگیز رازى نابى ئەو بمرى. ئىستا ئەگەر عەلى كەرتىش لە بن داران دا بىكوژى، ئەو شتىكى دىكەيە".

تاژى تەحسین پاش ئەوھى ھەموو پارەكەى وەدايكى دا، گوتى:

"دايە شۆرباويكەم بەدەيە، خەرىكم دەمرم".

دايك، چىشتەكەى بەمەنجەلەوھە لەنئوبەندى سفرەكە دانا. تەحسین بە كەچكىكى گەورەى دار دەستى بە چىشت خواردن كرد، چەند دەقىقە دواتر شەلالى ئارەق بوو.

"كورم، ئەمن دەپۆم".

"بپۆ دايە بپۆ... وريا بە پوولەكە مشك نەىخوا".

دايك لىى دا رۆيشت. وەختىك ھاتەوھ دىتى تاژى تەحسین لەبەر ئاورى درىژ بووھو خەوى لىكەوتوھ.

بەيانى دايك و كور بە خۆشحاللى لە خەو ھەستان و ھەتا نيوەپۆيە بە ئىشتياوھ باسى كپىنى گاجووت، ئەسپى رەسەن، بزن و مەر، نىروئاموورو كىلگەيەكيان كرد كە ھەرچى لىى بچىندرى ھىند بە قەوھت دەبى پلنگى تى ناچى. ھەتا پتريان قسە دەكرد چەنەگەيان باشتەر گەرم دەبوو. ئەگەر تاژى تەحسین بۆ خۆدەرخستەن لەنئو ئاوەدانى بە پەلە نەبايە دايك و كور سى شەو و رۆژان لەو بارەيەوھە قسەيان دەكرد. تاژى تەحسین لەلايەك تامەزرۆ بوو لەگەل دايكى باسى بەختيارى و دوارپۆژى پەر لە دارايى خويان بكاو لەزەتى لىبىنى، لەلايەكى دىكەش دەيەويست خوى بە خەلكى ئاوەدانى نیشان بەدا. پارەكەى لە رىى حەلالەوھ پەيدا كەردبوو، و ئەگەر دنياش خەرابايە ھىچ ھىزىك نەى دەتوانى لىى بستىنى.

سەرەنجام خوى پى رانەگىرا، لەمالى ھاتەدەرو چوھ بن چنارى. چنارەكە كانىيەكى لە بن ھەل دەقولى، ھىندى بلىى يەك و دوو بن چنار پەر بوو لە ژن و پياو و مندال. ھەركەس دەيەگەيشتى لىى دەپرسى كە چۆن دەولەمەند بووھ. ئەويش بىئەوھى ھەست بە وەرەزى و ماندوويى بكا، باسى دەكرد كە چۆن يەك تەكان لىرەوھ تا شارۆچكە غارى دا، چۆن بە دەھۆل و زورناوھ لە شارۆچكە پىشوازيى لىكرا، چۆن ھەتا بەردەركى ژوورى قايمەقام رۆيشت و لەوئى بىھۆش كەوت و وەختىك وەھۆش ھاتەوھ دوكتۆرو پياوماقوولانى شارۆچكەى لە ژوور سەرى خوى دى، ھەروھە چۆن پياويكى كەلەگەت و كابرايەكى شەلى كالوشەبقە لەسەر لىكدا لىكدا پارەيان دەدايەو چۆن ئەگەر پوولەكەى وەرەندەگرت لىى توورە دەبوون. ھەمووى موو بە موو گىپرايەوھ لىى زياد كرد كە پاشان ئەو پياوھى پارەكەى دابوويە، بەدەيەوھ ماللى خوى و بەرخى بۆ سەر بپى و شانە شانە ھەنگوينى تازەى بپىوھو شەربەتتىكى دايە كە بۆنى گوللى سوورى لىدەھات و لە جىوبانىك دا نواندى كە بۆنى گوللى سوورى لىدەھات:

"پاشانىش ئەو پياوھ كەلەگەتە گوتى... ھەمەدۆك ويستوويەتى بىكوژى، وەختىك عەلى كەرتىش ھەمەدۆكى كوشت ئەمنىش مزگىنىيەكەم بۆ ئەو پياوھ برد، بە منى گوت... ھەرچى دەتەوئى داوام لىبكە، بەسەرچاوم، ھەرچى دەتەوئى داوا بكە، ئەگەر ھەز دەكەى لەو كچە جوانانەى شارۆچكە ژنىكت بۆ دىنم. ئەمنىش گوتم: نا، نامەوئى، وەختىك بەرپى دەكردم گوتى تەحسین ئىرە وەك ماللى خۆتە، ھەروەخت دەست و دلەت تەنگ بوون وەرە، ھەرچى ويستت، ئەسپت ويست ئەسپ، چەكت ويست چەك، پارەت ويست پارە، زەويت ويست زەوى، كچت ويست كچ، ھەر ئەوھەندە دلەت بىگرى و داوا بكە... ھەرچى بتەوئى بەسەرچاوم، زۆرم خۆش ويستى، وەك ئەولادى خۆمى... ئىستا كە ئەتۆ مردى و زىندوو بوويەوھ، بەلام مزگىنىيە مەرگى دوژمنت بۆ ھىنام، ئەمنىش تۆ... ئەمنىش پىم گوت خۆش بى ئاغا..."

حەشیمەت بەرە بەرە زۆرتەر دەبوو، کە لە ئەکاو موختار بە سواری ئەسپی بۆرە لە جادەیی خواری وەدەر کەوت. چاوەکانی تازی تەحسین وەک کەللاشووشە لە کالانەدا بزەبزیان دەهات، دەیهویست پێش ئەوێ موختار بگاتێ ئەو بەنیو حەشیمەتە کەدا خۆی دەریاز بکاو بەرەو چیا تێی تەقیئێ. بەلام ئەیدەتوانی. بە دیتنی موختار تەواوی لەشی کەوتە لەرزین و هەر لەوێ ئەژتوی دوولا هاتنەو. لەسەر بەردی کانێیە کە دانیشت. چەند جار هەولێ دا هەستێ بەلام بە هیچ جۆر ئەیدەتوانی هەستێ.

موختار هات، درێ بە حەشیمەت دا، ئەویش هات و لەسەر کانێیە کە دابەزی. هەوساری ئەسپە کەیی دایە دەستی کورپە جەیلە یەک و گوتی: ئەمەیی بەرەو مائی.

"چیە، چ باسە لێرە کۆ بوونەو؟"

گوتیان: دەتەویست چ بێ، تازی یە کەمان...

"دەولە مەند بوو."

"حەمە دۆک دەولە مەندی کردو."

هەموویان لە سیر هەتا پیواز بۆ باس کرد. موختار پێکەنی. پاشانیش گوتی: وەزە خەرپە، یاوەر زۆر لە دێ یە کەمان توورپە یە. گوتوویەتی دەیهوێ ئێرە لەگەڵ عەرزێ تەخت بکا. تووشی ژانەسەر بووین. ئەم ژانە بەدبەختیان کردین. ئەگەر مەحمودئاغا پێبزانێ... ئیشە لالا پێنازانێ. ئیشە لالا نایە تە ئاوەدانی.

"چ بوو، دێ یە کەمان چ بەلایەکی بەسەر هاتو؟"

"ئەوێ کوزراو حەمە دۆک نەبوو."

"ئەدێ کێ بوو؟"

"گویا وەسمانەرەش بوو - هەناسە یەکی قوولێ هەلکێشا - وەختێک ژنانی ئاوەدانیش گوتیان ئەمە حەمە دۆکە کوزراو و شیوہ نیان بۆ کرد، جەندرمە کانیش گوتیان ئەمە حەمە دۆکە و برووسکە یان بۆ ئەنکەرە لێدا کە حەمە دۆکمان کوشتو. پاشانیش وەختێک مەسە لە کە روون دەبیئەو هەموویان دەبنە پوولە سوورکە یە. یاوەر هەر دەلێ سنگ لە... ی ژنانی ئاوەدانی دەبێم. ئیشە لالا، ئیشە لالا مەحمودئاغا توورپە نابێ."

"با سنگ لە... ی ژنە کەیی خۆی بپێی."

"یاوەر هەر دەلێ دێ یە کەیی دەکەمە خۆلە مێش و هەرزنی لێ دەچینم. ئیشە لالا مەحمودئاغا نایە تە ئاوی."

"با بیکاتە خۆلە مێش بزانی."

"ئەم بە هەزار زەحمەت گیانی خۆم نەجات دا. ئەویش لەبەر خاتری حەمە دۆک. پێم گوتن رەحمم پێ بکەن، لێم مەدەن، مەم نێرنە بەندیخانە، ئەم حەمە دۆکتان بۆ دینم. جێ یە کەیی دەبینمەو و خەبەرتان دەدەم. ئەمانەم گوت و بە هەزار زەحمەت گیانی خۆم لە دەستیان رزگار کرد. یاوەر لە هیچ توورپە نیە لە گریان و شیوہنی ژنان نەبێ، خەریکە شێت دەبێ، بە هیچ کەس دانامە زری."

دەلێ: باشە، با ژنانی گەلی شکۆفە وا بکەن، قەرز بێ لەسەرم. خوا بکا مەحمودئاغا...

پاشان ئاوری دایەو لە لای ژنەکان:

"يانی چی، چ پڙویست بوو له سهر تهرمی چه ته یه کی بیگانه شیوهن بکهن که به لئ حه مه دؤکه؟ ناوی دئ یه کی به و باشی یه تان له شارؤچکه یه کی وا گه وره دا له گوو وهردا. ئیستا ئه من چ بکه م... ئا... خ له ده ست ئه م ژنانه، ئا... خ، چه ته یه کی بیگانه به ئیوه چی، بؤچی شیوهنی بؤ ده کهن جنده یه، بؤچی دئ یه که ئاور تئ به رده دن...".

"چما ئه و به نده ی خوا نه بوو؟"

"خؤ نابئ مردوو وه ک سه گ له قوولکه یه ک هاویژرئ".

"به تایبه تی که مه یی حه مه دؤکیش بی...".

موختار پر به گه رووی نه راندی:

"ته رمی حه مه دؤک نه بوو".

"با ته رمی حه مه دؤکیش نه بی، خؤ ته رمی بنیاده مه".

"ئاوا شیوهن ده کهن؟"

"ئیمه له باب و باپیرانی خؤمان دیوه ئاوا شیوهن ده کهن".

"له سهر ته رمی هه رکه س که هاته به رده ستان؟"

"له سهر ته رمی هه ر ئاده میزادیک...".

"موختار! ئیستا که وای لی هاتوه...".

"وه ختیک ئه تۆ مردی له سهر ته رمه که ت شین ناگیپرین".

"ته رمی تۆ وه ک که لاکه سه گ داویینه نیو قوولکه یه ک".

"پیت خۆشه؟"

موختار توورپه بوو، نه راندی، جنیوی دان، شیت بوو. که ئه و جنیوی ده دان، ژنه کانیش جنیویان پی ده دانه وه. سه ره نجام موختار بانگی میرده کانیا نی کرد. ئه وان ژنه کانیا ن ئارام کردنه وه. موختار به ناچار هه لاته وه مائی. ژنه کان له بن چناری کۆ ببوونه وه و هه رچی جنیوی ده یان زانی حه والهی موختار، یاوه رو ئه نکه ره یان ده کردو گۆرانی گشتیان ده گوتن و به حه مه دؤکیان هه ل ده گوت. به خه به ری نه کوژرانی حه مه دؤکی ئه وه نده خۆشحال بوون نه ک هه ر یاوه ر، ته نانه ت مه حمود ئا غاشیا ن به هیچ نه ده زانی. ئاوی پی ببوو له شادمانی. موختار و چهند پیرو پاتال خه ریک بوون یه خه ی خویان دابدین. پیکه نینی خۆشحالی و گۆرانی گوتن هه تا نیوه شه وی دریزه ی هه بوو.

تازئ ته حسینیش خوی ره گه ل شه پۆلی ئه م خۆشحالی یه خستبوو، ئه و له بهر شتیکی دیکه له هه مووان زیاتر به مانی حه مه دؤک خۆشحال بوو، و له خۆشی یان له په ستا هاواری ده کرد. وه ختیک هاتنه وه مائی گوتی: دایه، و باوه شی به دایکی دا کرد:

"دایه ئیستا ئیدی به ته وای بووینه پوولدار، بزانه ده مه وی چ بکه م له جیاتی موختار بؤخۆم وه دوا ی حه مه دؤک ده که وم، شوینه که ی هه ل ده گرم و ده ی بینمه وه، پاشانیش خه بهر به و ئا غایه ده دم، ئه ویش ئه ویش ئه مجار زۆر، زۆر زیاتر له جاری پيشوو پارهم ده داتئ. ئه م ماله پر ده بی له پوول، ئا... ئه وه نده".

"بیده نگ به سندان له سه ری دراو، ئه من پارهم ناوی... پاشانیش ئه وان حه مه دؤکی بکوژن، به لئ؟"

تازئ ته حسین لیوی هه ل چنن و گوتی:

"با بی کوژن، چما حه مه دؤک برای منه؟ سبه ینی تویشووم زۆر بؤ سازکه. ده مه وی برۆم".

ناوی هه موو کوڤخاکان له گیرفانی مورته زاغادا بوو. ئەو شه ویکیان سواری ئەسپ بوو و بهرەو ئەدەنە وەرئ کەوت، کە گیشته مائی رەمەزانی خان، زۆر له نیوہ شهوئ لای دابوو. خان پیاویکی به سالداچوو بوو، له میژ بوو خەوی لئ کەوتبوو. هەر کە له دەرگای دا وەرگێرکە یەک دەرگای کردەوہ. خان کە دەسبەجئ وەخە بەر هاتبوو، بە خەوالوویی، بە ئارەقچن و رۆبەوہ هاتە دەرئ.

کۆرە خزمەتکارە کە له سووچیک راوەستابوو، بە چاویکی پر له سەر سوپمانەوہ تەماشای ئەو ئاغا کە لێگەتە کلاوشە بقە لەسەرە ی دەکرد کە دوو دەمانچە ی لە بەر پشتینئ راکردبوون. قەت نہ ی دیبوو. مورته زاغا گوئی:

"خان، ئەمن مورته زای تۆکە رتم، دەبی ببووری کە بەم نیوہ شهوہ ئەزیەتم دای...".

"جاری وەرە سەرئ گیانە، وەرە سەرئ دوا یە قسان دەکەین".

له نھۆمی سەرئ هاتوچۆ بوو، هیشتا خان له پلیکانەکان نہ هاتبووہ خواری چرایەکان هەل کرابوون.

له تەنیشت یە کتر له سەر قەنەفە دانیشتن. هەر دانیشتن و قاوہ یان هینا.

"خیرە مورته زاغا...".

مورته زاغا هه موو به سه رهاته که ی، مه سه له ی حه مه دۆک، کوژرانی عه له ی سه فابه گ، درۆیه کانی یاوهر فارووق به گ و ئەوہ که چۆن له شارۆچکە وەک خانیک رەمەزانی پیشوازیی لئ کراو چۆن تالیب به گ به شیوہ یەکی سامناک به دەستی حه مه دۆک کوژرا، به کورتی هه موو شتیکی له سیر هه تا پیواز گێرپایه وەو سەرەنجام گوئی:

"خان، مه سه له که به م جوړه یه... به لام عارف صائم به گ، ئەو ناپیاوہش له ترسی قوونیی وا به ئەنکەرە نیشان دەدا که هیچ کام له مانە روویان نہ داوہ. ئەگەر ئەنکەرە له هه مووی ئەم رووداوانە ئاگادار بی، ئیدی ئەوی ناکەنە وەکیلی ئیرە. هه ربۆیه ش چیاو به ندەن پر بوون له چه تە. ئەم حه مه دۆکە، ئەم دوژمنی مال و نامووسەش به جاریک خۆی کردوہ تە حوکمداری چیاکانی توو پووس. ئیدی له مه دوا نہ دەستە یەک و نہ فه وجیک و نہ له شکرک، هیچ شتیکی ناتوانئ پیشی حه مه دۆک بگرئ، هه موو خەلک به تاییه تی چینی قوون رووتان و تاییه ی پیخواسان له ژیر فه رمانی دان. ئەو نیشتمانە ی ئیمە له دەستی دوژمنان نہ جات دا ئەوان وێرانیان کرد. وەک بیستوومه ئەم رۆژانە به نیازن ئەدەنەش بگرن. به ردی له سەر به ردی ناهیلن و سەری کەس به له شیوہ ناهیلن...".

رەمەزانی خان دوژمنی خوینی عارف صائم به گ بوو. له جیاتی ئەو ببیتە وەکیل، ئەنکەرە ئەو جەندرمە هەرچی و پەرچی یە کردە وەکیل. له کاتیکی دا له حەوسەد سال له مه و بهرەوہ هه تا ئیستا کاروباری ئەدەنە به دەست ئەمیرانی رەمەزانی یەوہ بوو. رەمەزانی یەکان کە حەوسەد سال فه رمانزە وایی یان به سەر ئەو مه لێبە ندەوہ کردبوو، له دەورە ی کۆماردا ناچار بوون سووچیک ئەم کلاوہ بدەنە دەست خەلکی دیکە و ئەمەشیان هه روا له سەر دل ما بوو. ئەمەش داخیکی گەورە بوو. له هیچ دەورو زەمانیک دا له سەردەمی سەلجوقی یەکانیش دا به لای وا به سەر خانەکانی رەمەزانی نہ هاتبوو... تا قە یەک نوینەری مه جلیسیان هه بوو کە ئەویش رەمەزانی یەکی له سەداسەد خالیس نہ بوو، کابرایەکی هه میشە مه ست بوو.

خانی رەمەزانی گوئی:

"ههفته مورته زاغا، ئيمه دهبي جياگايهك بدوزينه وه كه مهسه له ي ئه م راپه پينه به ئاگاداري ئه نكه ره بگه يه نين. به لام داخوا چون ئه و كاره بكه ين. ناكري بچينه لاي وه كيلى كاروباري نيوخو. پي وايه سه روك وه زيرانه. چاوپي كه وتني پاشاش له تهخت كردني چياكاني توورپوس دژوارتره."

ههتا به ياني قسه يان كردن. سه ره نجاميش برپاريان دا ريگا يهك كه به فكري مورته زاغا گه يشتبوو، هه ل بژيرن.

"خان، ئه م عارف صائم به گه هيندي به رنامه ي ديكه شي هه ن..."

"به رنامه وهك چي؟"

مورته زاغا پي كه ني:

"به ره به ره خه ريكم سه ر له كاره كاني ده رده كه م. هيشتا به ته واوي بوم ساغ نه بووه ته وه، ئه گه ر سابيتي بكه م،

عارف صائم به گ ده بيتته توو ده چي ته هه وا."

خان به شاكه شك و به چاوپيكي پر له مه راقه وه پرسى:

"بلي بزانم مه سه له چيه؟"

"پيم وايه عارف صائم به گ كه سيك نيه به نوينه رايه تبي مه جليس و سه روك وه زييري رازي بي. ئه و چاوي له

هه ورازتره... له گه ل هه موو قسه يه كي ده لي پاشا ئه من هه لي ده سوورپيم."

"ئه مه ي ده زانم."

"ئه و ته ون و به ستى نه ينيشي هه يه."

"له گه ل كي؟"

"له گه ل چه ركه سه كاني ئه و چيا يانه ي سه ري ريك كه وتوه... وهك بيستومه ئه گه ر له سه ر ئه و، چيا نشينه كان، هه موو

چيا نشينه كان راپه رن... به رواله ت ئه و خو ي تي كه ل ناك..."

"بلي بزانم چت بيستوه؟"

"چه ركه سه كان له نيوان ئه و و فه رانسه ي يه كان له سووريه و ئينگليزي يه كان له عيراق بوونه واسيته. په يام ده بن و

ديننه وه، له وه زياتر سه ري لي ده رنا كه م."

مورته زاغا هه ستايه سه رپي و ده سته كاني راوه شاندين. ماوه يهك هه روا به پيوه بيري كرده وه و ئه مجار گوتي:

"خان. ناويرم بي ليم. ته نانه ت ناتوانم ئه و قسه يه م به زمانيش دا بي"

خاني ره مه زاني هاواري كرد: بلي بزانم مه سه له چيه؟

"خان، شتيكت لي ده پرسم."

"بلي."

"داخوا به دريژاي ميژوو، ئه م ئاوو خاكه، ئه م سه رزه مينه مه زنه ي عوسمان يه كان توانيو يه تي پياوي وهك مسته فا

كه مال پاشا پي بگه يه ني؟"

خان نيوچاواني تيك ناو گوتي:

"ئه مه يان ئيدي نازانم، ئه تو پيم بلي بزانم چت به سه ر هاتوه؟"

مورته زاغا له روو چوو، چه ند جار تفي قووت دايه وه. يه كه م جار بو له ژياني دا له باره ي مسته فا كه مال پاشا وه له گه ل

دژكرده وه يه كي وا سارد به ره وروو ده بوو. سه ري سوورما بوو. زوري پي چوو هه تا هاته وه سه رخو.

"دەنگۆيەك لە نۆيو خەلك دا داكەوتوہ كه عارف صائەم بەگ پيلانئىكى لە نۆيو بردنى بۆ مستەفا كەمال پاشا ريك خستوہ . تەنانەت بۆ ئەو مەبەستە دەيەوى حەمەدۆك و چەتەكانى توورپوسيش بەھيژ بكا ."

خانى رەمەزانى قاقايەكى دريژى كيشا:

"مورپتەزاغا، ئەمە دەنگۆيە، درۆيە، درۆ. عارف صائەم بەگ ناويژى كارى وا بكا ."

"دەيكاو چاكيشى دەكا. ئەو سەرۆكى دەستەيەك چەتەي بى بەزەيىيە ."

"ناويژى ."

"هەموو ھەر باسى ئەم مەسەلەيە دەكەن ."

"قسەي خۆپايى دەكەن ."

"ھەر ئەم رۆژانە دەبينين ."

"خۆزگە ."

"ئەم وشەيەي لە زارى دەرچووبوو ."

مورپتەزاغا لە حالئىك دا ھەل دەستايە سەر پى گوتى: خوا نەكا، لە ترسان ھەموو مووى لەشى راست ببوونەوہ، دەت گوت لە ترسان لە كونىك دەگەرپى خوى تيدا بشاريەتەوہ . لە چاوليەك نانئىك دا گيانى پرەسەر ئارەق كەوت: خوا نەكا .

خان ھەستايە سەرپى، مورپتەزاغاي زەندەق چووى ھىدى كردەوہ . ئىدى نە ئەم و نە ئەوى ديكە باسى ئەو مەسەلەيەيان نەكردەوہ .

ھيشتا ھەتاو نەكەوتبوو كە پاريزەر سابيت خانى خەميرچى ھاتە مالى رەمەزانى . پياويكى گەنج بوو . چاوە زینەكانى لە كالانەدا دەھاتن و دەچوون . مورپتەزاغا بە ديتنى، مووى لەشى بوونە نەشتەر . قەلافەتيكى سەيرى ھەبوو . پياويەك بوو كورەبالا، چاوبادامى و قورتۆمە دەرپەريو . چاوەكانى راست لە بنى لووتى دا پيەكەوہ نووسابوون . حالەتيكى بى ئارامى ھەبوو، خيرا خيرا قسەي دەكرد .

خان گوتى:

"نووكى قەلەمى سابيت بەگ تك تك خويى لى دەچۆرپى . نەك ھەر لە ئەدەنە، بەلكوو لە سەرانسەرى توركيەدا قازيى وەك خوى كارزان دەست ناكەوئى . ھەر ئەمرو دەستى ويت وەدەست دەدەم ."

مورپتەزاغا چار ناچار دەبوو لەگەل سابيت بەگ ھاوكارى بكا . چونكە ئەگەر وا نەبايە بى حورمەتى بە خان دەبوو . پاش ديتنى قازى وەك سەگ لە ھاتنەكەي پەژيوان بوو . دانيشتن و ھەتا لاي نيوەپۆيە خەريكى بەرنامەدارپشتن بوون . بريار درا شازدە موختار شازدە نامەو ۳۰ موختاريش ۳۰ برووسكە بۆ وەزيرى نۆخۆ بەرپى بكەن . دايمان نا سابيت بەگ تەواوى شەوى خەريك بى و ھەتا سبەينى نيوەپۆيە ھەموو نامەو برووسكەكان ئامادە بكا . پاشان ھەمووان بۆ مورپتەزاغا بخويئەتەوہ و ئەويش پەسنديان بكا .

نيورۆژيەكى خۆشيان خوارد . كە لە نان خواردن بوونەوہ سابيت بەگ دەسبەجى جانتاكەي ھەلگرت و رۆيشت و پاش رۆيشتنى وى خان گوتى:

"دەليى ئاورە، بەخوا سابيت بەگى كورمان وەك ئاور وايە . ئاگرئىك لە ئەنكەرە بەردەدا نە وەزيرى نۆخۆ بمينى، نە سەرۆك وەزيرى لەوانەيە عيسمەت پاشا لەشكرئىك بنيرئە ئيرە ."

پاش نیوه پۆیه مورته زاغا چووه نیو شاری و به پیاسه کردن ههتا سهر چۆمی سهیهان چوو. منداآن قامیشی شه کریان ده مژی، قامیشیکی درژی کړی، چووه پشت چرخ و فهله که کان و به دزی یه وه دهستی به قامیش مژین کرد. به نیاز بوو بچیتته جنده خانه. ههتا "داشچیکان قاپووسی" چوو. چهند دهقیقه یه که راوه ستاو پاشان په ژیوان بووه وه. به جحیلی ههتا هاتبايه نه دهنه سه ریکی جنده خانه شی ددها. به لام ئیستا له بهر به سه رها ته کانی مائی ره مه زانی، یان له بهر هه رچی بوو نه ی توانی بچی... له هه ناوی دا ترس و خه فه تیکی سهیر هیلانه ی کرد بوو. خه میرچی هیچ وه بهر دل نه که وتبوو. ره فتاری نه ختیک وه که سامی تورقوودی ماموستا ده چوو: پاشان ئه و کابرایه ئه وه ندهم ده پروتینیتته وه، وه که سلقی روتم لی دی. له جی دا نه ده بوو هینده کۆل به حه مه دۆکه وه هه ل گری: چما ئه من چ حیسابیکم له گه ل حه مه دۆک بووه؟ خو ئه من خه راپه یه کم بوی نه بووه هه تا بیهه وی ب م کوژی. داخوا باشتر نه بوو دهستی له هه موو ئه م بهرنامه نه هه ل گرتباو حه مه دۆکی به گژ مه لادۆران ئه فهندی دا کردبايه؟ ده بوو ریگیه که بدۆزیتته وه که مه لادۆران ئه فهندی به دهستی حه مه دۆک بکوژی.

عه لی یه شهل دوژمنی خوینی حه مه دۆکیش چووه له مائی مه لادۆران ئه فهندی بووه ته وه رگپرکه. به تیریک دوو نیشانه ی ده شکاندن... به لام داخوا به راست ئه و شه له دوژمنی حه مه دۆک بوو؟ به پوآله ت وا دیار نه بوو، داخوا ری تی نه ده چوو ئه و یه کیک له هاوده ستانی حه مه دۆک له نیو شاردای بی؟ مورته زاغا له حالیک دا له ئه ژنوی خوی ددها گوتی: ئه گه ر وایی هه له یه کی گه وره م کردوه.

مورته زاغا ئیواره ی ئه و روژه کاتیک ده گه راپه وه مائی ره مه زانی، زۆر په رت و په ریشان بوو. خان به روویه کی خوشه وه هه تا سه ر پلیکانان به پیریه وه چوو، دهستی گرت و له سه ر قه نه فه دای نیشاند. ته نانه ت خیزانی خانیش هات به خیراتنی کرد. مائی خان خانویه کی داری دوو نهۆمی گه وره بوو له سه ر لیوی سهیهان که هه ر نهۆمی ده ژوری هه بوون. خانویه کی رازاوه بوو. پیشترا باوکی خان له م خانووه دا ده ژیا. خانووه که به دهستی وه ستاکارانی ئه رمه نی دروست کرابوو. بو کاروباری دارتاشییش وه ستا ره زایان له کیوپاره وه هیتابوو که له دار بنیاده می ده تاشی و گیانی وه بهر دهنه. خان به په رۆشه وه گوتی:

"ناغای گه وره ی تورکه من، مورته زاغا، هیچ دیوته چۆن خه ریکن چوکووراوی وه که گوشتی قوربانی له نیو خویان دا داروبه ش ده که ن؟ ژماره یه که له "نالازیک" دهسته یه که له "مانیه"، هیندیک له "ئه فیوون" و به شیک له "ماراش" و "تورفه" وه هاتوون و خاکی باب و باپیرانمان و هاوینه هه واره کانمان له نیو خویان دا به ش ده که ن. ئه مانه خه ریکن چوکووراوا به ش ده که ن، تالانی ده که ن. ئیمه تالانی وامان نه له سه رده می سه لجووقی یه کان دا دیوه، نه له ده وره ی عوسمانی و نه له زه مانی برایم پاشا کوری محمد علی پاشا والیی میسر دا. دی به دی و دهشت به دهشت خه ریکن چوکووراوا له نیو خویان دا به ش ده که ن. ئیمه ش ده ست و پیمان به ستراون و ته نیا ته ماشای ئه وانه ده که ی که بوونه مارو زه وی یه کانمان له خویان به ش ده که ن. ئه تو ده لی چی مورته زاغا فاتیه مان خویندراوه و براوه ته وه."

خانی ره مه زانی زۆری دل پر بوو و زۆریش تووره بوو. له م شاره دا مزگه وتی سوورو ئه و پرده گه وره به ردینه و کاروانسه راو حه مامه کان هه موویان بنه ماله ی وی دروستیان کردبوون. ئه دهنه ئه وان دروستیان کرد. نیزیکی هه شت سه د سال چوکووراوا له ژیر ده سه لاتی وان دا بوو... ئیستا ئه م پیاوه، ئه م خانه هه قی نه بوو له داخان شی ت بی؟ ره مه زانی یه کی وا گه وره وه که به ردی بن گوئی له گوشه یه که وتبوو. مورته زاغا له و باره یه وه زۆر به داخ بوو، که می مابوو ده ست کا به گریان. به لام له نه کاو هاته وه هۆش خوی. زانیاری و ناگاداری یه کانی خوی هه ل سه نگاند. چه ندین سال

له مه و بهر هاورپړۍ په كې ژور نيزيكي له بڼه مالې ره مه زانۍ په كان هه بوو. ئه و هر باسي ره مه زانۍ په كاني ده كړدو ميژووي پېرنگداري ره مه زانۍ په كاني بو مورته زاغا ده گيړا په وه كه له و كاته وه به شيك له خانه كاني يووره گير بوون و هاتونه چوكووراوا چي بيان كړدوه.

ره مه زانۍ په كان به دريژايي ميژوو له بهر پړوه بردني كاروباري ولايت دوور نه بوون. ئيستا د ليان هر له گه ل ده ولت بوو و ريزو حورمه تيكيان هه بوو. ديسانيش هر خاوه ن حورمه ت و قه در ده بن. ئاوي ده ريا هر گيز وشك نابي، له دواړوژيكي نيزيكيش دا تايغه ره مه زانۍ ئه نكه ره ي داده گري. خان نه ي ده تواني بووني عارف صائم بهگ و تازه به سه رداكه و تووه كاني ديكه ته حه ممول بكا. باشه هه قيشي بوو. راستي ده كړد. به لام نه ده بوو نه ختيك راوه ستي؟ له راستيش دا ئيستا تا قميك هه رچي و په رچي كه كه س نازانۍ له كوي وه هاتوون و ته نانه ت ئه سل و نه سه بيشيان روون نيه بوونه وه كيلى مه جليس و له چوكووراوا هه لېز دابه زيانه و خانكيكي به و گه وره يي په ش گوشه نشين بووه و بووه ته به ردې بن گوښي. ئه و هه قې بوو ئاوا تووره بي.

وه سبه يني را راست وه ختي نيوه پړويه سابييت بهگي پاريزه ر هاته مالۍ ره مه زانۍ. جانناكه ي پراوپر بوو له كاغه ز. نامه و برووسكه كاني يه كه به يه ك بو مورته زاغا خوښنده وه. ئاغا تا ئيستا وشه و رسته ي وا كاريگه ري نه بيستبوون. ئاشقي پاريزه ر بوو.

پاش ئه وه ي خوښنده وه ي نووسراوه كان ته واو بوو، خان گوتي:
"مورته زاغا قه ره داغلي ئوغلې، دلنبا به، سابييت بهگ كورې هه ق و هه قانيه تي خو مانه، ئه و نه يني په كه به و مان گوتوه له هيچ كوي دهر ناكه وي. له و باره يه وه خه يالتان ره حه ت بي."

سابييت بهگ له كاتيك دا چاوه بادامې په كاني له روخساري مورته زاغاه برېبوون، به دلنبايي په وه گوتي:
"ده بي ئه وه ي بزنان كه سه رمان ده چي، به لام نه يني په كه به ئيمه گوترا بي لاي كه س ناي دركي نين."
مورته زاغا به بيستني ئه م قسانه له خو شويان خهريك بوو بال بگري.

"برووسكه كان ئه مړو دوانيوه پړويه بو ئه نكه ره به رې ده كرښ، نامه كانيش ده درين به پوسته خانه."
نوره ي داني هه قده ست هات. له سابييت بهگي خه ميرچي كه ده ي گوت بو كاريكي وا كه م بايه خ هه قده ستيك وهر ناگري، سوښندو له مورته زاغا كه ئيللاو بيللا ده بي وهر گري سوښند. سه ره نجام سابييت بهگ نه ي تواني به رامبه ر به و هه موو تكاو پارانه وه يه ي مورته زاغا خوي رابگري و ئه و هه قده سته "كه م و بي بايه خ" ه ي به ده م دا هات.

مورته زاغا به بيستني راده ي هه قده سته كه تي ميسكه ي دهر كړدن. ئه و هه قده سته كه مه بوخوي سامانيك بوو و مورته زاغاش له و كاته دا پار هيه كي وا ئه ستوري پي نه بوو. له حالتيك دا به شيوه يه كي نابهل پي ده كني و كه ميكي ش نار هه حه ت و شه رمه زار بوو گوتي:

"له مالې را بو ت ده نيرم."

سابييت بهگ گوتي: تكا ده كه م، و به په له كاغه زه كاني خر كړدوه، هه ردو و پليكاني كړدنه يه ك و له مالې وه دهر كه وت. له گه ل هه مووي ئه مانه ش دا مورته زاغا به خو شحالي په وه له شاروچكه گه رايه وه. له م سه ري بازاره وه تا ئه وسه ر به فيزو ده ماري فه رمانده ريكي سه ركه و تووه وه ده هات و ده چوو و ملي قيت راده گرت و سنگي ره پيش ده كړد. ده گه يشته هر كه س چاك و خو شبي له گه ل ده كړد، قسه ي ده كړدو گالته ي ده كړد. به لام هر كه چاوي به عه لي په شل ده كه وت جندو كه ده ستيان لي ده وه شان دو زماني ده به ستر. پي خوش بوو زه وي بقه لشي و قووتي دا. پارانه وه كه ي ئاشي

حه سه نه پره شی له بیر نه ده چووه وه، سویند له سهر سویند دهی خوارد که نه یه لئ شله زیندوو بمینئ: له پیش دا لاقه شله که ی له پیش چاوی به چه په جاحی قه سابان ده برئ، پاشان ورده ورده که ولی ده کاو نه مجار چاوانی ده ردینئ و ناخره که ی دهی کوژئ. جارئ راوهسته به لای حه مه دوکیان له کوژ وه بی جا دوايه. توخوا ته ماشای ئه و لاقه شله ی و ئه و چه کمه بریقه دارانه ی که ن، پرواننه ده مانچه ی ده سک عاج و ئه سپی عه ره بیی بن پیی و کلاوشه بقه ی سه ری. وه رگپرکه ی کورپی وه رگپرکه. ئه و مه لادوران ئه فنه دی په، دوو پرووی دروژنه، ئه و بی قیمه ته ش سزای خوئی ده بینئ. ئه و عارف صائم به گه، ئه و جه نابی یاوه ره ش سزاکه ی ده بینن. کابرای پاریزه ری زور به ردل که وتبوو. ئه و هه قدهسته که مۆکه ی داواشی کردبوو که گه پایه وه شاروچکه به براهه ی دا بوی ده نار. چونکه له دواپوژدا زوری کار به و پاریزه ره هه بوو. له دواپوژئیکی نیزیك دا ئه و ده بوو به وه کیل و پله و پایه ی گه وره ی وه رده گرت و بویه زور به که لکی مورته زاغا ده هات. مورته زاغاش هه رچی له دهستی هاتبايه ده ره قی وی ته نه خیی نه ده کرد.

به لئ ئه م عارف صائم خانه نیازی هه یه مسته فا که مال پاشا بکوژئ. باشه، با که س باوه ر نه کا. ئه گه ر سابیت به گی خه میرچی که یفی لئ بی کارئک ده کا هه موو دنیا باوه ر بکا. مسته فا که مال پاشاش ده ستور ده دا عارف صائم به گی له پیش چاوی خوئی له دار بده ن.

ئیدی شه وانه خه وی ئاسوده ی نه بوو، حه مه دوکیش له چیاکان هیچ دهنگ و باسی نه بوو. له وانه ش بوو کوژرابئ. له وانه ش بوو ئه و چه ته یه که تهرمه که ی بیان له کانه قسله کان هاویشته حه مه دوک بوویئ و له ترسان که س خوئی له تهرمه که ی نه کرد بیته ساحیب. به لام حه مه دوک ئه خلایقی تاییه تی خوئی هه یه. له جئ یه ک خوئی حه شار ده دا، راده وه ستئ، راده وه ستئ هه تا له نه کاو له جئ یه ک که که س فکری ناکا وه ک ئه جه ل داده بارئته سه ر دوژمن. چما عه لی سه فابه گی به م شیوه یه نه کوشت؟

چه ته بایرام ئوغلئ براده ری بوو. پاش ئه وه ی وه به ر لئ بووردن که وت، هاته ده شتئ و هه رگیز تاچه جارئکیش نه هاته شاروچکه و نه پیی وه ئه دهنه که وت. هه رچه ند وه کیلان و نوینه رانی مه جلیس و پاشاکان زور تامه زروئی دیتنی بوون به لام ئه و هه رگیز لاقی له دئ یه که ی خوئیان نه برده ده ر.

له سه رده می عوسمانی په کان دا چارده سالی ره بق له چیاو به نده نان سوورپایه وه، ماراش و ئه دهنه و عه نته بی خسته له رزین. وه ختیک که زور گه نج بوو، شازده سال زیاتر نه بوو یاغی بوو و چووه کیوان، له گه ل ئه و هه موو لئ بووردنه یه ک له دوا یه کانه که حکومه ت بوی ده رکردن، هه رگیز چیا ی به جئ نه هیشت و خوئی ته سلیم نه کرد.

که شه ری سه ربه خوئی دهستی پی کرد، پیاوه کانی خوئی خر کردنه وه و له به شیکی چیاکانی توو پرووس دا له گه ل دوژمن که وته شه ر. به م جوړه ناوی که وته سه ر زارو زمانان و بوو به داستان. که شه ر ته واو بوو چووه وه دئ یه که ی خوئیان، تفهنگ، فیشهک، خه نجه ری ده سک ئالتون، دوریین و ده مانچه به قیمه ته که ی فروشتن، خانویه کی ساز کردو ژنی هیئا. جووته گایه کیشی کپی و له زه وی په کی چه ند هه کتاری دا که له بابی بوی به میرات به جئ ما بوو، دهستی کرد به جووت وگا. له وه به دوا ناوی ئه و قاره مانه ئازایه، پیاوی دلیری نیو گورانی په خوولاتی په کان له بیر چووه وه و ناوونیشانی ون بوو. چاوی زه مانه چه ته یه کی وه ک ئه و زیره ک و وشیاری نه دیووو. چارده سالی ته واو له به رامبه ر ده وله تی گه وره و گرانی عوسمانی دا، له به رامبه ر ئه و فوج و له شکرانه دا که بوی ده چوون راوه ستا، نه برینی گولله ی که وته له ش و نه خوینی له لووتی هات. ده لئین یاغی ناتوانئ بیته حوکمداری دنیا، به لام بایرام ئوغلئ که چارده سالی ته مه نی له چیاو

بهندهنان بهسهر برد، بوو به حوكمدارى دنيا. نهگه كه سيك هه بي دهره قه تى حه مه دوك بي، هه ر نه و گورگه پيره يه و كه سى ديكه .

مورته زاغا جارى له باره ي نه و گورگه پيره وه نه له گه ل ياوه رو عارف صائم بهگ و نه له گه ل هيچ كه س قسه ناكا. جارى با نه و هه ر له وي بي. نيازى بوو هه ر نه م روزهانه بجيته سهردانى و حال و هه والى بپرسى و هيئديك دياريشى بو به رى. نهگه ر حه مه دوك ديسان هاته وه مه يدان نه وده م به بايرام ئوغلى ده لى: فه رموو نه وه گوو نه وه مه يدان، هه رچيشت ده وي داوا بكه ...

وه سبه ينى به يانى پرا چوه بازارو به نيازى كرپنى هيئدى شت بو بايرام ئوغلى سهرى دوكانه كانى دا. ده بوو بالتويه كى بارانى، ده ستيك جل و بهرگ، پشتينيكي كارى حه لب، سوخمه يه كى چل دوگمه ي ده ست دروى حه لب، كلاوشه بقه يه كى فووتيرو كراسيك بكرى. به لام خو نه ندازه كانى وي نه ده زانى... له نه كاو روسته مه كورده ي وه بير هاته وه. روسته مه كورده هه ميشه تا زستان سارد ده بوو كووپه بريقه داره كه ي له كو لى ده نا، به نيو بازارى دا ده گه را، زهنگوله كه ي لى ده داو شه ربه تى شيرين به يانى ده فروشت.

ده يان گوت له شه رى سهر به خويى دا له گه ل ده سته ي بايرام ئوغلى چوه ته شه ر. روسته مه كورده له جيژنى سهرسالى كوماردا جل و بهرگه خو له ميشى يه پر گنج ولونجه كه ي ده سته ي خويانى ده كرده بهر، چه كمه كانى خوى - كه به ره كه يان درابوو و پر بوون له كه لين و كه له بهر. له پى ده كرد، كلاوه كه وله بهر خه ره شه به شكويه كه ي له سهر ده ناو تفه نكه كه ي - كه قونداغه كه ي ته ليش ته ليش ببوو و له جياتى قايش هه ودا به نيكي قايمي تى خستبوو، له شانى ده كردو نه و سكه مسه كوئانه ي كه وهك ميدال ده چن به زنجيريك وه بهر روكى ده خستن و نه مجار بارگينيك كه دراوسى يه كه ي ئاوى پى ده فروشت، پشتى بريندار بوو، له بهر لاوازي كه له كه ي تيك قوپيبوون و په راسوى به ده ره وه بوون، وه رى ده گرت، لى سوار ده بوو، قه مچى يه جوانه كه ي خوى به ده سته وه ده گرت و له رى وشويى جيژن دا به شدار ده بوو. هه موو ساليش له رى و په رسمى جيژن دا گالته و گه پى خه لكى پى قبول نه ده كرا كاره ساتيكي ده خولقاندو به هاوار كردن و جنيودان ده گه رايه وه مالى و حه وتويه ك له مالى وه دهر نه ده كه وت. له بهر خويه وه قسه ي ده كردن، ئاوينه يه كى چوو كه له ي به ده سته وه ده گرت، جى برينه كانى زه مانى شه رى يه ك به يه ك به خوى نيشان ده دان و ده ي گوت: بروانه، بروانه روسته مه كورده باش بروانه، نه م برينانه كه لكى هيچيان نه بوو، به لام نه وانه ي به بيستنى ده نكي ته قه كونه مشكيان لى ده بوو به قه يسه رى، بوونه قاره مان، ده وله مند بوون و كيلاگه كانيان داگير كردن. بروانه، بروانه، باش بروانه روسته مه كورده نه توش نه بوويه هيچ گوويه ك.

"ئووؤؤ سلاو كاك روسته مه كورده".

روسته م له ده رى شارى له ولاى گورستان به ده سته ي خوى به ته نه كه به تال و دارى بي كه لك و درك و دال خانوى دروست كردبوو و له گه ل شه ش مندالى سهر و پيچكه و ژنه جحيله كه ي تى دا ده ژيان.

روسته م غارى دايه ده رى و له حه وشى ماله كه ي پيشوازيى له مورته زاغا كرد:

"فه رموو خان. فه رموو ئاغا. فه رموو ئاغا فه رموو، نه ي بابه ئاغا يه كى گه وره ي وهك جه نابيشت ديته مالى روسته مه كورده؟".

مورته زاغا نه چوه ژورى، له په نا مالى له سهر به رده قه بريك دانيشتن، روسته م له وه كه نه وي وه چنگ كه وتبوو

هه سته به به ختيارى ده كرد. پى گوت: بروانه ئاغا ...

مورته زاغا دهی زانی چیی به سهر دی، به لام چار نه بوو ده بوو تهحه ممولی هه بی. "فهرموو روسته م...".

"به دمه زه ب، نه تو کهنگی چوویه چیا، کهنگی تاقه گولله یه کت به دوژمنه وه نا که میدالیان دایه ی؟ بلئی بزائم، یاللا بلئی...".

"ئی... ئیمه ش ههر ئه وه نده مان له دست ده هات...".

"وه ختیك دوژمن هاته شاره که تان و ئیمه ش هاتین شارمان له دست دوژمن دهرهینایه وه، نه من تو م له کادینی دا نه دپته وه که خوت له کایه خزانده بوو و سه دوپه نجا جوو جیله و ره وه یه که مریشکه به کورک له سهر سهرت غارغارینیان ده کرد؟ نه من ده ستم نه گرتی و نه م هینایه دهر؟"

"با وابوو، باشه چیم کردبا، گیانی بنیاده م خوشه ویسته...".

"هه هه ها. گیانی بنیاده م خوشه ویسته به لئی؟ نه دی ئه و میدالّه کئی پیی دای؟ کئی دایه ی؟ نه و جوو جیلانه که له سهر سهرت ده هاتن و ده چوون؟"

"باشه، چما چ بووه نه من میدالیکم وه رگرتوه؟"

"باشه، نه ی بۆ نه یان دا به من؟"

"نه تو غه درت لئی کراوه"

"زور باشه، با له تو بگه رپین، نه و تاشکه ن به گه چی؟... له ماوه ی شه ردا تاقه جاریکیش له مائی هاته دهر؟ تو ویزدانت راست برۆ..."

"نا، نه هاته دهر."

"بلئی بزائم نه دی نه و هه موو زه وی و زاره یان بۆ داوه تی؟ یان نه و زولفو تووتکه سه گه. چما نه و جاسوسی فه رانسه یی به کان، سه گی فه رانسه یی به کان نه بوو؟"

"با، سه گیان بوو."

"یان نه و عارف صائمه؟ روژیکیان خوم گوپی و له چیای هاتمه خوار..."

"هاتیه خوار..."

"ههر هاتمه خوارو جه ندرمه گرتیانم و بردیانمه لای عارف صائم. نه ویش گوتی نه مه له پیاوه کانی مسته فا که مال پاشایه و له بن داران دا رایان خستم... سی شه وو روژان لییان دام. نه منیش وام نیشان دا که لالم و له هیچ حالی نیم. ناخره که ی گیانی شیرن له ده ستیان نه جات دا: ئیستا نه و..."

"نه مجار روسته مه کورده یه که به یه که نه وانه ی له شه ری سهریه خوییدا به شدار بیوون و نه و که سانه ی رایان کردبوو، هه مووی ژماردن و ناوی بردن. ره گی ملی وه که کلکه ته شی هه ستابوون و هه موو ملی ببووه دلۆپه ئاره ق."

"ئیستا نه وانه ی خویان داویشته سهر لاقانم و له سهر ریگام راده وه ستان هه تا بیان بینم و جوابی سلأویان بده مه وه، گالته م پی ده که ن، ته نانه ت پیاله یه که شه ریه تی شیرن به یانم ناخونه وه، به خوراپیش ده یان ده می نای خونه وه."

"بنیاده م شیری خاوی خواردوه."

رۆسته م له مئژ سال بوو له هەر جی یهك یه كئیک له ئاگاكانی گیر كه وتبایه، ترسه نۆکی و ههزار روویی یه كه یانی به چاودا ده دانه وه، به لام به و حاله ش قهت کاریان به کاری نه بوو، پاریزیان لئ ده کردو هه رچی گوتبای قووتیان ده داو ده نگیان دهر نه ده هات.

"فه رموو ئاغا، بم بووره پاش چه ند قه رن هاتوو یه ماله كه م، به خیرییی به ره كه تت هیئا. خوا کویرم کا، خه ریکم قسه ی کالت پی ده لیم. فه رموو مورته زاغای گه وره، هه ر فه رمانیکت هه بی به سه رچاو."

مورته زاغا له دللی خوی دا گوتی: له ناخی دلله وه چه ند م ئه و کورده یه خوش ده وی."

"رۆسته م، ئه تو بایرام ئوغللی ده ناسی، وه نا؟"

له حالیک دا هه ل ده ستایه سه ر پی به شانازی و خوړانانه وه گوتی:

"ده کرئ نه ی ناسم؟"

دووباره له جیی خوی دانیشه وه و گوتی:

"له م چیا یانه، له چوکورواو تاقه یه ک پیاوی ئازا، ساف و پاک وه ک مندالیک و تاقه یه ک پیاوی پیاو هه یه، ئه ویش بایرام ئوغللی یه. ئه و هه رگیز درۆ ناکا، له گه ل مندالان وه ک مندال وایه و له گه ل پیاوی گه وره وه ک پیاوی گه وره یه. ئه من پینچ سال له گه ل وی له چیاو به نده نان گه پراوم. دوو سالی ش له گه لی شه ری دوژمنم کردوه. له و کاته وه هاتومه سه ر دنیا زۆر که سم دیوه، زۆر که سم ناسیوه، به لام که سی وام نه دیوه. ئیستا ئه تو بللی ئه من بۆچی له چیا ی هاتمه خواری، له بهر خاتری کئ چیاو به نده نم به جئ هیشتن و کووپه شه ره تم به کۆللی دا؟ ده بللی..."

"له بهر خاتری کئ؟"

"پیئ وایه له بهر خاتری کئ؟ له بهر خاتری بایرام ئوغللی... وه ختیک شه ر ته واو بوو، ئیمه ی له ده وری خوی کۆ کرده وه. گوتی: حکومه ت له ئیوه بوورده، ئیستا بچه ده شتی هه رکامه ی کاریک بۆخوتان په یدا که ن، تخوونی هه رامی مه که ون. که سیش ئه زیه ت و ئازار مه دن. گوتی: چونکه هه رچۆن بی ئیوه بوونه به شیك له میژوو، بوونه نووری چاوی میلله ت. بایرام ئوغللی ته نیا ئه م درۆیه ی کرد... نه ئیمه و نه ئه و هیچ کاممان نه بووینه نووری چاوی میلله ت.

"وه ک بیستوو مه له باری مایی یه وه وه زعی زۆر خه راپه."

رۆسته مه کورده گوتی:

"زۆر خه راپه. ئه ویش چۆن... هه موو سالی بۆخوی، منداله کانی و خیزانی بۆ په مۆ چنینه وه و دروینه و کیشه و گیره دینه چوکورواو، ئه گینا ده بی برسی بن. ئه من جیژنی هه موو سالی... - ده ستی به زگیه وه گرت و قاقا ده ستی کرد به پیکه نین - هه موو سالی پاش جیژنی کۆمار ده چمه لای. که ده چمه لای ئه ویش زۆر خوشحال ده بی. دیاریی بۆ ده به م قه ند، چا... ئه و زۆری چا پی خوشه. ته نانه ت ئه وده م که له چیاو به نده نان بووین، که تریی چای پی بوو. ئه گه ر قه ندیشی نه بایه گرنگ نه بوو. ئه گه ر چاشمان نه بایه گیای کیوی دیم ده کردو ده ی خوارد وه. ئه و گیاکانی ده ناسی"

"ئه و به ژن و بالایی چۆنه؟"

رۆسته مه کورده که بۆنی شتیکی کردبوو، خوشحال بوو:

"به ژن و بالایی ویت بۆ چیه ئاغا؟ تی گه یشتم..."

پاشان جۆرک پی که نی که ددانه سپی یه کانی که ده ت گوت مروارین دهرکه وتن:

"دەتەوئى ديارىيى بۇ بەرى - ھەستايە سەر پى - بېوانە بەژنى ئاھا... ئەمەندەيە، لە شەرە دەعوكان دا ھىندى جار پىلاوى يەكتىمان لە پى دەكرد. ئەمن كوردم و ئەو توركمەن، بەلام خوا تەختە تاش نىە، تەختە رىكخەرە"

"ئىستا كەوايە ھەستە بچىنە لاي خەيات ئەندازە بگرە، بچىنە لاي كەوش فرۆشيش... ھەز لە چەكمە دەكا؟"

"بەلئى ئەودەم ھەزى لى دەكرد، ئىستا دىھاتى يەكى ھەژارە. ئەگر جووتىك قۆندەرەى سوورى بۇ بگرى خۆشحالتر دەبى، ئەو پانتۆلى سواری يە لە پى ناکا، پانتۆلى ۋەك ئەو ھى عەلى يە شەل لە پى ناکا، كلاوشە بقرەش لە سەر نانئى."

"تىگە يىشم."

"ئەى خوا بت پارىزى ئاغا... ئەمن دەزانم لە چوكووراوا ئاغاى ۋەك تۆ پەيدا نابى. ئەو دەمانچە و چەك و ئەسپىشى ناوین..."

مورپتەزاغا لە پىشە ۋەو رۆستەمە كوردە لە حالىك دا لە خۆشى يان لاقى تىك بادەدران بە دواى دا بەرەو بازار ۋە پى كەوتن.

"ئەتۆ شىر دەرچووى كورى قەرەداغلى، ھىچ كەس، تەنانەت مستەفا كەمال پاشاش نەى توانى ئەم كارە بكا. چما دەكرى مستەفا كەمال پاشا ناوى ئەو سەربازە ئازا بەغىرەتەى نەبىستبى. چما لەم جىھانەدا كەس ھەيە ناوى بايرام ئوغللى بەرگوى نەكەوتبى. ئەى ياخوا بژى. بە كى دەلئىن ئىنسان؟ كەسىك ئىنسانەتتى ھەبى و قەدرە قىمەتى خەلك بزانئى"

رۆستەمە كوردە لە حالىك دا ۋەك مندالىك خۆشحال بوو، ھەتا گەيشتە بازار بە سەرسوپمانە ۋە باسى ئەمەگناسىي مورپتەزاغاى كورد لە كاتىك دا پىر بەدل خۆشى دەويست و باوهرى پى ھەبوو، تارىفى كورد گە ياندىە ئاسمان. ئەمجار لە سەرى بازارى راوہستا، چاۋەكانى پىر لە فرمىسك بوون. گوتى:

"راوہستە ئاغا، راوہستە گوئى لەمن بى، ئىستا كە ئەو ئىنسانەتتى يەت دەرھەقى بايرام ئوغللى كوردە لەمەودوا، ئەم گىيانە قوربانى تۆيە، لە رى تۆدا بەخت دەكرى. لەمەودوا ھەرچى ويستت لەمن داوا بكە."

چەند رۆژ دواتر مورپتەزاغا پاكەتە چايەك و نيو ھۆقە شەكرى كە رۆستەمە كوردە بۇ بايرام ئوغللى نارەبوون، لە خورجىنىك كە ديارى يەكانى خۆشى تىدا بوون، ھاويشتن و ۋە پى كەوت. نوقمى خۆشحالئى بوو. بە راگرتنى دلى بايرام ئوغللى و رۆستەمە كوردە دەى توانى بە مەيلى خۆى لەو دوو پياۋە كە لەبىر چووبوونە ۋە كەلك ۋەرگرئى.

گوندى بايرام ئوغللى و ئەوانەى زۆر لە ۋە پىش ئەۋكات كە مندال بوو، دىتبوو، رىگا كەشى باش شارەزا نەبوو، جلەوى ئەسپەكەى بەردابوۋە ۋە بۆخۆى لەگژ فكرىكى قوولرا چووبوو: بايرام ئوغللى: پياۋىك كە ۋەختى خۆى ئەگر ناوى دەھات خەلك بۇ رىز لى گرتنى سەريان دادەنواند بۆچى واى كورد؟ و بۆچى ھەر كە شەرى سەربەخۆى تەواو بوو، ئىدى دەرنەكەوت و لە دى يەكى چەپەك دا مىلى لە جووت و گا ناو تووشى ھەژارى و نەدارى بوو؟ لە كاتىك دا ئەگر ويستباى باشتىن كىلگەكانى چوكووراوا دەبوونە ھى ئەو، سواری ئەسپى عەرەبى دەبوو و مندالە كانىشى بۇ خويندن دەچوونە ئوروپا چىي بۇ پىش ھات كە ئاوا دەستى لە دنيا بەرداۋ لە ھەموو شتىك و لە ھەموو كەس كشاىە ۋە؟ مورپتەزاغا زۆر تامەزىو بوو ھۆيەكەى بزانئى. داخوا ئەو چۆن پياۋىك بوو؟ لە بارەى ھەمەدۆكە ۋە چۆنى بىر دەكردە ۋە؟

ئەو شەۋە بوو بە ميوانى چادرى كۆچەرى يەك، ھەرچەند عىلات ئەو ژيانى پىر شكوو ئىرەيى بزوينى جارانيان نەمابوو، بەلام ديسانىش ميواندارى يەكى باشيان لى كورد. سى دۆشەكيان بۇ راخستن و روپووشى ئەتلەسيان بۇ پىدا دا. جى يەكەى بۇنى خۆشى پەريوہشانى لى دەھات. سەرىنەكەى لە تووكى قوو بوو. ئەۋەندە نەرم بوو ھەر سەرى وئى كورد خەوى

لئکهوت. بۆ سبهینى را به يانیى زوو به دهنگى حه پهی سه گه ل و دهنگى زهنگوله و قاروهوړی مهرو مالآت وه خه بهر هات. هر که چاوی هه لئنا کچیکى جحیللى له ژور سهرى خوی دی. شیرقاوهیه که له سهر سینىیه کی زیو به دهستی کچه که وه بوو، هه لمی لئ هه ل دهستا. بڼه فجانکه که زیږ بوو. بئ ئه وه ی له جئیه که ی بیته دهری قاوه که ی وه رگرت و هه لى قووراند، پاشان خوی پوشته کرده وه له چادری وه ده ر کهوت. له دهری تاو لئ هر ئه و کچه جحیللى چه ند له حزه پیشتر ئا فتاوهیه که به دهسته وه و خاوییه کی وه ک به فر سپی به سهر شانوه به له گه نیکه وه چاوه ری بوو. به دؤله که دا چووه خوار، چووه پشت به ردیک و له خواره وه ی کانییه که له پیش به رده که ده هاته ده ر دهستی به ئا و گه یاند. وهختیک هاته وه کچه که هر له وی چاوه پروانی بوو. ده م و چاوی به سابوون شوتن. کیژه که به ئارامی و به ئه اندازه ئاوی به دهستان دا ده کرد.

له گه ل سهرهوبه که له سهر سفره ی قاولتی دانیشتن. سفره که ههنگوینیکی زور سپی له سهر بوو. ههنگوینه که بونی خویشی جوړه گولیکى لئ ده هات که نه ی ده زانی چیه.

سهرهوبه که که بابی وی باش ده ناسی، باسی زه مانى قه دیم، سهرده می پیش نیشته جئ کردنیان کرد.

پاش قاولتی سهرهوبه که شه هیئیک و که وله ئاسکیک و خورجینیکی مافوره یی به دیاری دایه. له پیش هر چادریک داریک چه قیوو و له سهر هر داریکیش شه هیئیک هه ل نیشتبوو که به چاویکه وه که وه ک بریسکه ده رده وشا ته ماشای ئاسوی رووناکى ده کرد.

سواری ئه سپه که بوو و به نیو میگه له مهرو وشتره و ئه و ژنانه دا که لیباسی رهنگا ورهنگی زور جوانیان له به ردا بوو تی پهری. سه گانی سهر میگه لی هوبه که هه ریه که ی به قه د ئه سپیک ده بوون، هیچ سه گیکی پی نه وه ری. له دللى خوی دا گوتی: سه گی عیلات له خه لکی چوکووراوا به ئه دهب ترن.

چیای دؤلدول له و به رده وه به دوندی باریکیه وه هیدی هیدی له بن ته م و مژ ده هاته ده ر، مژیکى قورس له رهنگی مس له پشت کیوه کان و له ژور کیوه کانه وه که ده ت گوت سهرزه مینیکی ئه فسووناوی له دنیا یه کی دیکه ن، به ئارامی به رز ده بوو. هر له و له حزه یه دا هه تاو له دوندی دؤلدولی دا، لووتکه ی چیایه که له رووناکى دا نوم بوو، وه ک ئه ستیره یه ک دهستی کرد به دره وشانه وه. ئه و شه هیئیه ی به ده ستیه وه بوو، باله پانه کانی لیک ده کردنه وه و ئه ندامی له شی له به ریه ک ده کیشانه وه. به چاوه کانی که ده ت گوت بریسکه ن ده ی پروانیه ده وروبه ر. له وه که ئه و شه هیئیه ی هه بوو، زوری به خوی ده نازی. عیلات شه هیئیه ی خویان ته نیا بؤ میوانی زور به نرخ و به ریژ ده کرده دیاری.

مورته زاغا که یفی ساز بوو، فکری له وه ده کرده وه ئه گه ر ئه مسال زستانی کوچه رییه کان هاتنه ده وروبه ری ئاناوارزا بی ئه وه ی قرؤشیکیان لئ وه رگری خویان و مهرو مالآتیان له گیا جاره بی سهروبنه کانی خوی دا بحاویئته وه. نه ی توانیبوو ئه م نیازه ی به سهرهوبه بلئ. چونکه پیشنیاریکی وا پاش وه رگرتنی شه هیئیه که به جوړه بی حورمه تییه که ده ژمیردا. به لئ. ئه و مورته زاغا بوو، رؤلله ی وه چه یه ک له ره گه زیکی دنیا دیتووی ساردوگه رمی رؤژگار چیشتوو. هه رچؤنیک بایه ریگایه کی ده دؤزیه وه و به وردبیزییه کی شیاوه وه هوبه وه هه واره که ی دینایه کیلگه ی خوی.

له به رامبه رییه وه چیای دؤلدول به ره و به رزایی سهر ده کهوت، ئه و ئه سپه ی له بنی دا بوو ئه سپیکى به تاقهت بوو که له و هه موو هه ورازه سهرکهوت و نه ی گوت ئاخ.

له ریگادا چه ند که سیکی دیتن که ته ور به ده ست له نیو لیږه واره چه رکه که ده هاتنه ده ر. سو راغی گوندی بایرام ئوغلی له چه ند که س پرسى. نه که س بایرام ئوغلی ناسی نه که س به گونده که ی زانی. له سهر ریگا له ده شتیکی پان و به رین و

سهرسوز که چند سهرچاوهی لی هله ده قولین، تووشی هوبه یه کی دیکه بوو. ئەوان بایرام ئوغلی بیان دهناسی و شوینی دئی که شیبان پئ ده زانی. ریگیان پئ نیشان دا.

دوانیوه پۆ بوو که گیشته ئاوه دانی. دئی که چی چهند مالی بوو که خانووه کانی به قورپو بهرد دروست کرابوون، له پیش هه مالیک چناریکی ئهستور هه بوو که لک و پۆپه کانی گیشته بونه وه سهر خانووه کان و له بن هه چناریکیش کانی یه کی پر ئاو هله ده قولی.

پرسیاری مالی بایرام ئوغلی له ژنیکی به سالداچوو کرد که روبه پرووی ده هات. ژنه که جلهوی ئه سپه که ی گرت و هه تا بهردهرکی مالی بایرام ئوغلی رایکیشاو به مزگینی پئ دانه وه بانگی کرد:

"هۆ... ی بایرام ئوغلی، میوانیکی غه ریبه ی شه هین به ده ستت بۆ هاتوه."

بایرام ئوغلی به بیستنی دهنگی ژنه که هاته ده ری، جلهوی ئه سپه که ی گرت و گوتی:

"فه رموو ئاغا، به خیر بیی به ره که تت هینا."

مورته زاغا خورجینیکی که له پاشکوی ئه سپه که ی قایم کرابوو، لی کرده وه له عه رزی دانا. بایرام ئوغلیش ئه سپه که ی بردو له قیسپه په ژنیکی نیزیک مالی خست و پاشان به چوستی و چالاکی کورپه جلیله یه ک غاری دایه وه لای مورته زاغا. شه هینه که ی لی وه رگرت و له ولاتر له سهر لکه داریکی داناو به ستیه وه.

"به خیر هاتی، به ره که تت هینا."

چهند ژن له ژووری را دۆشه کیان هینا و له سهر نیوته خته داره که ی بن چناری رایان خست.

"فه رموو، ئیستا فه رموو، قاوه ی چونت پئ خوشه؟"

"که م شه کر."

بایرام ئوغلی رووی ده مالی کردو گوتی:

"دوو قاوه ی که م شه کر."

له حالیک دا بۆخوی هه میشه قاوه ی تالی ده خواره وه، بۆ ئه وه ی نه بیته بی حورمه تی به میوانه که بۆخوشی قاوه ی که م شه کری داوا کرد.

مورته زاغا له سهر نیوته خته که دانیشتبوو به سیله ی چاو له بهری پئ را تا تۆقی سه ری له بایرام ئوغلی ورد ده بووه وه، ئەمجار ته ماشای چپای دولولی ده کرد. ئەو پیاوه ی رۆژگاریک ئەم چپایانه و ئەم ده ستانه ی هینابوو له رزین داخوا راست ئەو پیاوه یه که له بهر کزی و لاوازی ئیسی ده رپه ریون و فووی لی که ی با ده ی با؟ بایرام ئوغلی برۆیه کی ئهستور و پری هه بوون. چاوه شینه پر بلیسه ده قول که وتوووه کانی له بن ئەو برۆ پرانه وه، راست وه ک چاوی ئەو شه هینه ده چون که له سهر لکه داره که هله نیشتبوو. دهستی ئەو پیاوه باریک و ریش ته نک و سپی یه ئەوه نده گه وره و به هیز بوون که بنیاده م لیان ده ترسا. ده لینگ و زاره گیرفانه کانی پانتۆله کال بووه وه و پزیوه که ی ریشال ریشال بیوون. دیار بوو کاله چه رمه خاوه که ی بۆخوی هله به ستوه. کراسه خهت خه ته که ی پاک و خاوین بوو و بۆنی سابوونی لی ده هات.

مورته زاغا به خۆبه که م گرتنه وه و به حاله تیک که ده ت گوت پیی شه رمه ناوی خوی بلی، گوتی:

"بایرام ئوغلی، ئەمن مورته زاغا قه ره داغلی ئوغلیم. چهند رۆژ له مه و بهر له گه ل رۆسته مه کورده ی خۆمان باسی تۆمان ده کرد. له پر به دلّم دا هات و به رۆسته مم گوت: کورپه ده لیی چاومان کویر بووه و دنیا یه نابین. گوتم هه ر که شه ر ته واو بوو ئیمه ئەو پیاوه جوامیره مان لی بوو به به ردی بن گۆمی و له بیرمان چوو. گوتم ئاخر ره وایه، ئاخر به مه ده لیین

ئىنسانەتى؟ ئەن گوتم دەمەوى بچمە سەردانى ئەو پياوہ ئازا مەزنە كە لەبىر خۆمان بردوہ تەوہ. گوتم دەمەوى بچمە سەردانى بايرام ئوغللى".
"خوش بى ئاغا".

بايرام ئوغللى بە شىوہ يەكى سەيرو بە چاويكى پر پرسيارەوہ لە چاوى مورپتەزاغاوہ پامابوو، مورپتەزاغاش ناچار دەبوو چاوى لى وەرگىرئى، ئەويش چاوى لە دووى چاوى مورپتەزاغا دەگىراو بۆ ھەر لايەك وەرسوورابايە دەى قوزتەوہ. بايرام ئوغللى دەىزانى ئەم ئاغاينە ھەتا قازانجىكى تىدا نەبين و دوعاو پارانەوہ يەكيان نەبئى، نايەنە لاي. مورپتەزاغاش دەىزانى ئەو ئەم ھەستەى تىدايەو زۆر بەنياز نەبوو ئەم جارە باسى ھەمەدۆكى لەگەل بكا. تەنانەت ئەگەر بۆخوشى باسى كردبايە، ديسان مورپتەزاغا نيازى وابوو خوى بەرامبەر بە مەسەلەى ھەمەدۆك بئىمەيل نیشان بدا.
قاوہكەيان ھىنا، ھەلمى لى ھەل دەستاو بۆنى خوشى خوى لەو ھەوا پاكەدا بلاو دەكردەوہ. باسى رابردوى دوورىان كرد، باسى شەرى سەربەخويى، ئەو سالە رەشانەو ئەو ياغىيانە كە لەم شەردا بەشدار بوون. باسى سولەيمانە كوردەو گزىك دۆرانيان كرد.

بايرام ئوغللى بە سەنگىنى و بئىفيزى گوتى:

"ئەمن، ئەم ھەم سولەيمانە كوردەو ھەم قەرە ئيلان و ھەم گزىك دۆرانم دەناسى. قەرە ئيلان پياويكى جواميرو ئازا بەغىرەت بوو، كەس وەك خوى زيرەك نەبوو. ھانىيەى خوشكى، خىزانى سولەيمانە كوردە بوو.

سولەيمانە كوردە ياغىيەكى بەراستى و بەميشك بوو. ھەر ئەويش بوو ھوى ئەوہ كە قەرە ئيلان لەگەل فەرانسەيىيەكان شەر بكا. ئەويش لەشكرى گەرەى فەرانسەيىيەكانى لىك بلاو كرد. گزىك پياويكى ئاقل بوو، بەلام بوو بە قوربانى پياوہتى خوى، ئەگەر مايايە سەرانسەرى چوكورواوى دەرگرت و دەىكردە كىلگەى خوى. ئەودەم دەھات و لەسەر مەزرايەكى وا پان و بەرىن ئوتۆتۆمىي رادەگەياندو ھكومەتى دەكرد. عارف صائم لە چاوى بووكە شووشەى مندالان بوو. عارف صائمىش باش دەناسم. بەلايەكى بەسەر ھىنام ھەر مەپرسە. دەىگوت ئىلاو بىلا دەمەوى بچمە لاي فەرانسەيىيەكان".

مورپتەزاغا پرسى: بايرام ئوغللى، ئەتۆ بۆچى لەم كىوپارەيە گىرساويەوہ؟"

بايرام ئوغللى بەسپايى پئىكەنى:

"كابراى ياغىيان تا ماوہ ياغى دەبئى، يان وەك من دەمرئى. كە شەر تەواو بوو ئەم بەخۆم گوت... ناتوانم لە كەسانىك ياغى بىم كە لە يەك ريزا لەگەل يەكتر شەرى دوژمنمان كردوہ. ئەم لە ژىر فەرمانى مستەفا كەمال پاشادا دژى دوژمن شەرم كردوہ. وەختىك ئەو دەسەلاتى بە دەستەوہ گرت نەم دەتوانى دژى وى شەر بكام. چومە كىن دۆغان بەگ گوتم: دەمەوى بچمەوہ دئىيەكەى خۆمان، ئەويش گوتى كارى چاك دەكەى. ئەو لە من و لە قسەكانم حالى بوو. بەلام ئەو عارف صائمەو قلىچ عەلى لە كۆلم نەبوونەوہ: زەويت دەدەينئى، مال و ملكت دەدەينئى. فلانت دەدەينئى و فيسارت دەدەينئى..."

"بۆچى قىبولت نەكرد؟"

"باشە، ئەودەم ئەمەش دەبوو بە جۆرە چەتەيىيەك... ئەوان بۆچى دەيانەويست مال و ملك بەدەن بە من، چما ئەم چىم كردبوو. چەند گوللەم بە فەرانسەيىيەكانەوہ نابوون. ئەو چەند گوللەيە كە دەمەويست بە جەندرمەكانى خۆمانيانەوہ بنىم، بە دوژمنانەوہ نان، كارى من ياغىيەتى بوو. ئىستا گوللەم لەجياتى ئەم بەر بەو بەرەوہ نا..."

"نا بايرام ئوغلى يەكجار واش نيه".

"بايرام ئوغلى دووپاتى كرده وه:

"بۆچى وانیه، راست وایه. ئەوان دەیانەویست مال و مەك و مەزراو پوول بدهن به بايرام ئوغلى رېگر. بېروانه مورته زاغا، باشت گوی له من بى، ئەتۆش ئەمپۆ له بهر چاوی کالى من نه هاتوویه لام. هاتوویه لای بايرام ئوغلى چه ته، بڑى، خوش بى، میوانمی. به خیر بى سەر ته پلى سهرم. له وه خته وه چه ته بيم وه لا ناوه و تفهنگم فرى داوه هه تا ئیستا له رۆسته مه كورده و هاوالانى دهسته كه م به ولاوه كه س لى نه پرسىوم... ئەتۆ يه كه م كه سى، پىم بلئى چت له من دهوى؟".

مورته زاغا له قوژبنیک كوشم هه لاتبوو، ئەگەر ئەوهى له دلیدا بوو پى دهگوت هه موو نه خشه كانى تىك ده چوونه وه و بايرام ئوغلى تازە هه رگیز چاوی له چاوی نه ده كرده وه.

مورته زاغا بى ئەم لاو ئەولا گوتى:

"ئەمن هېچ ناوى. ته نیاو ته نیا بۆ سهردان هاتووم، داخوا پیاویكى وهك من ئاره زوو ناکا پیاویكى وهك تۆ ببینى؟ ئەوانه ی تاقه گولله يه كیشیان به دوژمنه وه نه نابوو، و کاتیكیش دوژمن هات، له بن داوینى ژنه كانیان دا خویمان شارده وه ئیستا بوونه قاره مان و دوژمن شكین. دنیا يهك مال و ملکیان وه رگرتوه. پیاویكى وهك تۆش بى ئەوهى ناچار کرابى، هاتوه لیره فەعلە یی دهكا. ئەوده م كه ئەتۆ چیاو به ندهنت به جى هیشتن و هاتیه وه و ئەو پيشنیارهت قبول نه کرد چى بیان بۆ هه ل نه به ستى. هېچ زانیوته ده لئین له چیاى دولدول خه زنه يه كى هه یه به قه د خه زنه ی پادشایه ك؟".

"زانیمه".

"ده زانى كه ده لئین ئەتۆ هه ر بۆیه بۆ عه مه له یی ده چیه چو كورواو خۆت رووت و برسى نیشان ده ده ی هه تا مه سه له ی خه زنه كه دا پۆشى؟".

"ده زانم".

بايرام ئوغلى به شیوه يه كى ناسك و مندالانه پى ده كه نى.

مورته زاغا گوتى:

"له باره ی رۆسته مه كورده شه وه پازده سال باوه رپیان نه کرد كه پاره ی نیه. له باره ی ویشه وه گوتیان بۆ شوینه ونكه كووپه شه ربه تى به كۆلى دا داوه. خه لك به رده وام ده یان گوت: ئاها... كورده ئەمسال خه زنه كه ی ئاشكرا ده كا، ئاها... سالیكى ديكه ئاشكراى ده كا و چه ندين خانوو و حه مام و كیلگه ده كرى. كه چى چه ندين سال تى په رین و كووپه ی شه ربه تى شیرین به یان له پشتی رۆسته مه كورده نه هاته خوار. وه ختیك رۆسته مه كورده ئەوانى له باره ی خه زنه كه وه ناھومید کردو خه لك لى ته ما براو بوون، له گه ل ئەو به سته زمانه بوونه دوژمن. چووه هه رجى يهك، هه ر كاریكى کرد، ده ستیان کرد به ته وس و توانج تى گرتنى، ئەویش چارى نه بوو، تىكه ل به گالته و گه پى ئەوان بووو بۆ خۆى سهرى هاویشه سه رخۆى".

"ده زانم ئاغا، پیاویكى جواميرو ساغ و به تاقه ته، ئەمن چه ندين سال له گه لى له چیاو به نده نان بووم و دیومه كه له بن هېچ گىروگرفتیک دا نه چه ما وه ته وه. گه یشتوومه ئەم ته مه نه، تا ئیستا پیاوی وا پاك، خوش ئەخلاق، چاك و ئازاو ئاقلم نه دیوه. ئەگەر ئەو بى هه وى به شه ویک نیه ی حه شیمه تى دى ئەنجن ئەنجن ده كا. پیاوی وهك خۆى چوست و چالاكم نه دیوه. ئاغا پىم بلئى بزائم چت دهوى".

دووباره چاوی له نیوی چاوی مورته زاغوه بری. نهو چاوی خوی له چاوی بایرام ئوغلی دهشاردهوه بهلام سوودی نهبوو. چاوه پولاینهکانی بایرام ئوغلی دههاتن و له چاوهکانی دهچهقین. بایرام ئوغلی ئارام و زیرهکانه و به گوزهشتهوه پرسى:

مورته زاغا له باره ی حه مه دۆکه وه ده ته ویست پرسیارم لی بکه ی؟"

مورته زاغا به رهنگ و روویه کی زهرده وه جوابی دایه وه:

"نا"

چونی غافلگیر کرد، نامه ردبابه، دلی پیاوی ده خوینیتته وه... له نه کاو هاته وه سه ر خوی و لئی پرسى:
ناوی عه لی یه شه لت بیستوه؟"

به لام نه م قسه گورینه ش که لکی نه بوو، بایرام ئوغلی گوتی:

"ده ی ناسم. نهو وهختی چه ته ییم ده کرد، نه گهر پیاویکی وام هه بایه، نه ک هه ر ده بوومه یه که ریگری دنیا، به لکوو ده بوومه پادشای جیهان"

مورته زاغا نالاندی: نه ری وه لالا.

نه م جار یه که ته کان به سه رهاتی خوی و عه لی یه شه لی بهو جوړه که ببوو بی که م و زیاد گپرایه وه:

بایرام ئوغلی به گوتنی رسته ی "باشت رهفتار له گه ل نه کردوه" دل په رۆشیی خوی نیشان داو گوتی:

"پیاوی وه ک وی تاک و ته را دینه سه ر دنیا. ئاخر ده کری پیاو له گه ل نهو جوړه که سانه وا رهفتار بکا؟"

مورته زاغا نالاندی: وا هات ئیدی...

"بروانه مورته زا، ئیستا که زه حمه تت کیشاوه وه له م کیوه هاتوویه ماله که م، نه منیش ئاموژگاری یه که م. باش گوی له قسه کانم راگره، نه تو له حه مه دۆکی مه ترسه، نه گهر گیانی مه باره کتت خوش ده وی له مه ولا له عه لی یه شه ل وریا به، مه لادوران نه فهنده ییش ده بی ناگای له گیانی خوی بی. به لام له باره ی حه مه دۆک..."

مورته زاغا گوئی هه ل خست و چاوه ری ما. بو بیستنی بیروپای بایرام ئوغلی ده رباره ی حه مه دۆک وهخت بوو گیانی ده رچی. ده رفه تیکی بو هه ل که وتبوو که هه رگیز چاوه روانی نه ده کرد.

"هه تا ئیستا حه مه دۆکم نه دیوه، ته نیا ناویم بیستوه، سه رم لی سوپماوه، مورته زاغا. وه ک ده لین مندالیکی ریوه له یه. نه من له وه تا فامم کردوه ته وه که سم نه دیوه خه لک نه وه نده یان خوش بوئ. نه م میلله ته نه کویر ئوغلی، نه چاکیر چالی نه فه، نه گزیک دۆران، نه پیرانی شه هیدی چل چاو و نه هیچ که سی نه وه نده خوش نه ویستوه وه نه ی گه یانده ته پله و پایه ی نه زهر کرده و پیاوچاگان. پیم سه یره نهو منداله چیی هه یه و چیی کردوه که میلله ت نه وه نده ی خوش ده وی. نه من تی ناگه م. عه بدی خانی پیری کوشت که لاقی له سه ر لیوی قه بری بوو. نه مه ش بوو به کار؟
ئیمه.

ده یه ویست بلئی ئیمه ش چه ند که سمان له وانه... پاشان په ژیوان بووه وه.

بیستم که چه ند سال له کونیک دا خوی حه شار داوه، خوی حه شار داوه و پاشان له سه ر ریگای خوی عه لی سه فابه گی کوشتوه و دیسان شرت و گوم بووه. تی ناگه م چ وه زع و حالیکه. نه وه نده ی نه من بزانه چه ته وه ختیک چه کی دانا، ده ی کوژن، نۆر ناژی مه گهر وه ک من و رۆسته مه کورده بچی له بهر دهستی عیلات بییته میوورپون، فه عله ییش بکا ناهیلن ئاسوده بی، گالته ی پی ده که ن. ئاخره که ی نه من تی نه گه ییشتم نهو کوره چ حیکمه تیک له کاری دایه."

بايرام ئۆغلى زۆر تامه زړوى حه مه دۆك ببوو. له باره ي هموو ورده كارى په كانى ژيانى و داستانى ياغيگه رى په كه ي زانبارى به ده ست هينا بوو. به لام به هيچ جوړ سه رى له كارى نه و كورپه درنه ده چوو.

"چاكيړ چاليى ده ناسى؟"

"هيندى شتم له باره ي دا بيستوه."

"چارده سالى ره به ق له چياو بنده نان دا دژى ده ولته ي عوسمانى شه رى كرد. چهند له شكرى شكاندن. پادشا چوار جارى عه فوو كرد. چوار جار هاته وه ده شتى, به لام چاكيړ چالى ئه فه هر جاريك ده هاته وه ده شتى دوو سال زياترى خوړ پانه ده گرت و سه رله نوى رووى له چيا كرده وه. ئه و نه ي ده ويست ياغيگه رى بكا. باش ده ي زانى كابرلى ياغى روژيك به گولله يه ك سارد ده بيته وه. هه ربويه ش له چووكترين ده رفه ت دا كيوى به جي ده هيشت. به لام خه لك ليى نه ده گه پان و ديسان ناچار ده بوو بچيته وه شاخ و بنده نان. ئه وه كه ده لين ياغى ناتوانى پادشايه تى بكا قسه ي وي په. له وانه شه مه سه ليكى كوڼ بى, هه رچى بى راسته. له شاخى هه موو كاتيک چاوه پروانى له بن هر چله دركيك بكه ويه داوى جه ندرمه, يان به گولله ي هاوړي يه كت بكوژيى. وه ختيك بنياده م ده چيته چيا هه موو كاتيک سه رى له بن هه نگلى دايه. ئه گه ر ئه و وه خته ي چه كم دانا هاتبامه چوكووراوا, ده بوومه خاوه ن مه زراو ملك و مال و تيكه لي خه لك ده بووم, پاش چهند سال ناچار ده بووم بجمه وه چيا. هه تا ئيستا چه ته يه كت نه ديوه له ده شتى وه مينى و به مردنى خواى له سه ر جيى بمرى. ئه گه ر ئه من هاتبامه ده شتى و تيكه لي خه لك بام كه س زولمى له كه س نه ده كرد؟ ده ي كرد. ئه وده م خه لك چاويان ده منه وه ده بپرى. ئه گه ر جه ندرمه يه ك له ديها تى يه كى دابايه ديسان خه لك چاويان ده منه وه ده بپرى, ئه وده م وه ره ئه و كه ره ي له و قورپه ي وه په ريئه. تا كاتيک له م جيهانه دا زولم هه يه و دنيا به م جوړه يه هه ميشه خه لك چاويان له ياغى يانه, له و كه سانه يه كه باوه ريان پييان هه يه و ده زانن كه ناهه قى و زولم قبول ناكه ن. هه ر له م دى پينچ مالى يه دا ژنيك كه ميړده كه ي ليى داوه, منداليك كه چاوى له دايكى ترساوه, لاويك كه له جه ندرمه توقيوه, هه موويان دين و بى ئه وه ي قسه يه ك بكه ن چاو له چاوى منه وه ده برن. ئه من لي ره ش نه م توانى ته حه ممول بكه م. رهنگه زياتر له ده جار ويستبيتم تاو ده مه تفهنگ و بجمه وه چيا. چهند روژان مل به مله م له گه ل خوم كرده و پاشان شه يتانم به نه حله ت كرده و له جيى خوم دانيشتووم. ئيستا ئيدى ئاسوده م. ئيستا ئيدى پير بووم, ئيستا ئيدى كه س نايه مات و خه مگين چاو له چاومه وه بپرى. له من ناهوميد بوون. له روسته مه كورده ي بپرسه پيت ده لي بوخوى چهند جار ويستويه تى تفهنگه كه ي هه ل گري و وه كيوان كه وي. جاريكيش هاته كن من, بريارى يه كجاريى دابوو. سى شه ووروزان قسه م له گه ل كرد هه تا توانيم په ژيوانى بكه مه وه. له كاتيک دا ئه و شه ربه ت فروشيكه و كه س نازانى كي بووه وچ كاره بووه و كه سيش چاوه پروانى يه كى ليى نه بووه. جگه له وه, پياويكى زور به حه وسه له شه, به لام... ديسانيش ئه و..."

مورته زاغا له كاتيک دا نه ي ده ويست نيازى خوى بدركيڼى, پرسى:

"ئه دى حه مه دۆك؟"

"كارى وي سه يره, له باره ي ئه م منداله وه ئه قلم بر ناكه. ده پروا, ون ده بى, ون ده بى له پر ديته وه مه يدان. ئه وه نده ي ئه من بزانه چه ته هيچ كاتيک ناتوانى له جي يه ك بشار ديته وه. ئه م كورپه له كوئى خوى حه شار ده دا؟ كي په ناي ده داو ده ي شار يته وه؟ هيچ كه س به خوړايى چه ته يه ك له كن خوى ناشار يته وه. بليم چوه ته لاي يه كيك بووه به شوان؟ كه سيك فيرى ياغيگه رى بووبى, ئه وپش بابايه كى وه ك حه مه دۆك كه گه ياندوويانه ته پله و پايه ي پياوچاكان ناچى له گوشه يه ك وه مينى و به ده ستى خوى خوى به كوشت نادا. يان به چووكترين شت وه ك ئه وه كه فلانه كه س گوتويه پشتى چاوت"

بروڤيه تاو ددهاته تفهنگي و يهك تهكان دهچپتهوه چيا. خهلك نايه لن ياغي له دهشتي ناسوده بي. شتيكت پي بللم، هم
حه مه دوكه هه كهس بي ناخر و ناقيبه تي نيه. ياغي هه رچه نديش نازاو به جهرگ بي ده زاني كه دواړوژي نيه. نيس تاش
عه لي سه فابه گي كوشتوه و چوه ته چياو بي سه روشوين بووه."

"ده لين تازه دهر ناكه ويته وه."

"هه موو كاريك ده كا بو نه وه ي دهر نه كه ويته وه."

"ياني نه تو ده لي لي لي ناگه رين؟"

"نه من پيم وايه هه مه دوك كابرايه كه بوخوي له كول خوي نايته وه"

"ياني چون ده بي؟"

"داخوا نه و عه لي سه فابه گي ده ناسي؟"

"پيم وانيه."

"ده ليليكي هه بوو بو نه وه ي بي كوژي؟"

"نازمن. نه وه نده ي نه من بزمن نا، ده ليليكي نه بوو. له وانه يه تا نه و كاته ي كوشتويه قه تيش نه ي ديبي."

"نه م جوړه ئينسانانه په يدا ده بن. نه وان ناچارن."

"نه دي نه تو؟"

"نه من له وان نه بووم."

"له كامانه..."

"نه وان ناگريكي ديكه يان له دل دا دايسي، ناگري ناچاري. هه مه دوك بو نه وه ي روو بكاته چياو به نده نان ناچار بوو

عه بدي خان و عه لي سه فاي بكوژي، هه تا ناخريش دهر وا. به لام نه گه ر په له نه كا..."

"په له له چي نه كا؟"

"له چونه چيا... له چيا، بابايه كي ياغي نه گه ر داروده سته يه ك بوخوي دروست نه كا، ناتواني بزي."

"خه لك ده ي په رستن."

"با بي په رستن... هه زار كهسيان ده ي په رستن، به لام دوژمني كيشيان له نيو دا په يدا ده بي، نه وده م كاري ته واوه.

هه موو گياو گول و بالنده كان و هه ر چليك و هه ر گه لايه ك ده بي چاوو گوي ياغي و ريگران بن. نه گه ر چل قوناخ نه ولاتر

ببزو ي نه و ده بي ليره ناگادار بي و ريگا چاره ي بو وه ببيني. كويړنو غلي وا بوو، بويه تواني بميني."

مورته زاغا بو نه وه ي هه واي زاري بايرام نو غلي بزاني گوتي: باشه، نه ويش عه لي يه شه لي هه يه. نه مجار به ته واوي لي

ورد بووه وه و چووكترين دژكرده وه يه كيبي خسته ژير زه ره بين.

بايرام نو غلي بي باك بوو. پاش كه ميك بير كردنه وه گوتي:

"نه گه ر هه ر نه و عه لي يه شه له ي هه بي، نه گه ر پياويكي وه ك عه لي يه شه ل ناگاي لي بي، هه چ كهس به هه مه دوك

ناويري."

نه و شه وه تا به ياني بي نه وه ي بخه ون قسه يان كرد. كه روژ بووه وه هه تاو كه وت مورته زاغا ديار يه كاني له خورجين

دهره ينا: نه مانه ديار يي روسته مه كورده ن.

بايرام نو غلي پي كه ني و له حالتيك دا فرميسك له چاواني دا قه تيس مابوو، ديار يه كاني روسته مي وه رگرت.

"ئەمانەش بۆخۆم ھېناومن".

بايرام ئوغلى ئەو لىياسە جوانەو ئەو قۆندەرە سوورانەي زۆر بە كەيفى بون، زۆریش بەخۇدا شكايەو. پەيتا پەيتا دووپاتى دەكردەو: چەندتان زەحمەت كېشاو، و قسەيەكى ديكەي بۆ نەدەھات.

مورپەزاغا گەپايەو شارۆچكە. دلە خورپەيەكى سەيرى گرتبوو. لە بەينى خاترجەمى و ترسى مردن دا ھاتوچۆي دەكرد. يەك شت باش ھالى ببوو، ئەويش ئەو كە بايرام ئوغلى بەو ئاسانىيە وەدواي ھەمەدۆك ناكەوي. ئەو تەنيا يەك ئارەزوي ھەبوو. ئەويش ئەو كە لە گۆندەكەي دا بە ئارامى بمرى. بەلام ديسانيش لەبارەي ئەو جۆرە كەسانەو ناكري داوهرى بكەي. ھەربينا تەنگەكەي تاو دايەو روي كردهو چيا.

ئەو دەيزانى وەختىك كرمى شتىك كەوتە مېشكى بنيادەم بەو ئاسانىيە نامرى. دەخەوي، دەخەوي و لە نەكاو وەخەبەر دېتەو. مورپەزاغا دەيدى كە ھېشتا كرمى مېشكى بايرام ئوغلى نەمردو.

چا و ئاوينەي دلې بنيادەم. لە ناخى دلې وي دا ئاوات و ئارەزوي شتىك، شتىكى وەك بەھەشتى ون كرددوي بەدي دەكرد. لەوانەش بوو بە ھەلە چووي بەلام وا دەھاتە بەرچاوك كە چاوەكانى بايرام ئوغلى زۆریشان ئەو تووشى ھەلە نەكردەو. ئينسانىك چۆن دەيتوانى پېش مردن ئاوا ھەموو شتىكى خوي لەگەل خوي دا تەسليمى مەرگ بكا. مورپەزاغا ھەرگيز سەر لە شتى وا دەرناكا.

سەرى داخستبوو. بى ئەوئەي تەماشاي دەوروبەرى بكا، ھەرەك كەس لە دەوروبەرى نەبى لەم سەرى بازارەو ھەتا ئەوسەر لە ھاتوچۇدا بوو. بە بېستنى دەنگىكى ئاشنا تىك رابوو و ھاتەو سەرخۆ:

"چيە مورپەزاغا؟ چت بەسەر ھاتو؟ سى جار بە پېشت دا تىپەپريم، نەت دېتم، دەلېي لەسەر ئەم دنيايە نىي."

پياويكى قەمچى بەدەست كە رووبەرووي راوەستابوو مەحمودئاغا، ئاغاي گۆندى گەلى شكۆفە بوو.

"ئاي مەحمودئاغا ئەتۆي؟ چەند رۆژە بېر لەو دەكەمەو كە برامان مەحمودئاغا لە كوئىيە. لە مالى خەليل خان چاوم پىت كەوت و پاشان لەو قەرەبالغىيەدا لىم ون بووي. ئەم چەند رۆژە لەكوئى بووي؟"

دەستى دە بن قۆلى راکردو شۆر بوونەو بۆ لاي پردى.

"بېستت، دىتت چ رووي دا، چ دەبى، چ روو دەدا؟ ئەم كابرايە، ئەم بېچوو دەھاتىيە كالەلەپىيە بالى گرتو، دەگرى، دەكوژى، دەسووتىنى، خەلكى دەكوژى و دەروا. بەو جۆرە كە ئەو دەستى پى كرددو، كەسى زىندوو لەم شارەدا ناھىلې. لە پېش دا عەبدىخان، دوايەش عەلى سەفای بەستەزمان، بە دواي ویش دا تاليب بەگى پلنگى ئاناوارزا... چۆن دەكرى پلنگىكى وەك تاليب بەگ بكوژى، ئەو ھەموو عىل و عەشیرەتەي بە پشتمو بوو، ھەموويان شەركەر ئازا وەك پلنگ، لەشكرىكى لەگەل بوو."

"ديارە دەكوژى. بنيادەمى ھىندە زالم، دوژمنى ناموس؟ وەختىك كابرا تەماع لە بووكى خوشى بكا، ديارە دەكوژى. ئەگەر سزايەكى لە مەرگ خەراپتر بووي و لەگەلئان نەكردى، بە ھەلە چوون. خوي نەك ھەر بە پلنگى ئاناوارزا، بەلكوو بە خوي ئاناوارزا دەزاني. ديارە دەكوژى."

"كارى ئەم ھەمەدۆك، ئەم بەلاي ناگەھانە بە كوئى دەگا، لە چياي بىتە خوارو ھەموومان يەك بە يەك بكوژى؟ دەبى وەك قۆچى قوربانى چاوەروان بىن."

"كى، باسى كى دەكەي؟"

"ھەمەدۆك."

"حه...مه دۆك، دهی جا چی؟"

"حه مه دۆك ئیدی... شهرتی کردوه هه موومان بکوژی. ته نانهت دهیه وی تۆش بکوژی."
"ئه من؟ چۆن؟"

"زۆر ئاسان، وهك عهبدی خان، عهلی سه فابهگ، تالیب بهگ. گوللهت له چاوان ده دا. ئه ویش راست له نیوی چاوانت...
ئه من ته رمی تالیب بهگ، ته رمی پلنگی ئاناوارزام دی. هه ردوو چاوی له بهریهك هه لته كابوون. هه ر چاوهی گوللهیه کی لی
درا بوو، له پشت ملی هاتبووه دهر. ئه مان خوایه... خوا مردنی وا به نسیب كهس نه كا، به لای وا به سه ر دوژمنیشت نه یه.
عه لی سه فابهگیش میشکی به دیواره وه نووسابوو."

مه حموودئاغا قسه كهی پی بری: راوهسته مورتهزا.

رووبه پرووی به كتر راوهستان.

"ئه مهی بزانه كه تالیب بهگ حه مه دۆك نهی كوشت."

"ئه ی كی كوشتی؟"

"كوپه كانی خوی و كه ره م... له گه ل دیهاتی به كان دهستیان وه دهستی بهك داو بابیانان كوشت. هه موو كهس ئه مهی
دهزانی. هه موو دیهاتی به كانی ئاناوارزا به شانازی به وه ده لئین پلنگی ئاناوارزامان كوشت. ئیوهش له ترسان قازانجان
له وه دایه كه به سه ر حه مه دۆكی دا بینن. چما حه مه دۆك چ كارهی كه هه رچی بوو، دهی ده نه پال وی؟ هه موو شتیك گه وره
ده كه نه وه. ته نانهت عه لی سه فا خانیش حه مه دۆك نهی كوشتوه."

مورتهزاغا كه میك پانتۆله كهی هه ل كیشاو له حالیک دا خوی به سمیله كانیه وه ده خافلاند گوتی:

"ئه تو، ئه تو، ئه تو ده لئی چی مه حموودئاغا؟ ئه وه حه مه دۆكه... ئه من ته رمی تالیب بهگم دی، گولله له نیوی چاوانی
درا بوو... ته نیا حه مه دۆك کاری وا ده كا، پیشه ی خویه تی، ئه مهش درۆیه؟"

مه حموودئاغا بی ئه وهی خوی شلوی بكا گوتی:

"ئه مهش درۆیه. ئه وه حه مه دۆكهی باسی ده كه ن مندالیکه، ئه و چی و چه ته یی چی؟ ئه و ئاواره یه كه."

مورتهزاغا خه ريك بوو تووپه بی. بو ئه وهی رقه كهی ئاشكرا نه بی په نای بو هه موو فیلیك ده برد:

"ماشه لالا مه حموودئاغا، ماشه لالا قسه ی سه یر ده كه ی؟ بوخۆت گویت له و قسانه ی خۆت هه یه؟ هه موو خه لکی
شارۆچكه، خه لکی ئه ده نه، چیاكان و هه واره كان له ترسانی خه وو ئارامیان نیه. هه موویان له حه وت ساله وه تا حه فتا
ساله له فكري گیانیان دان. ئه تو ده لئی چی...؟"

"ئیه تووشی نه خووشی ترس بوون."

مورتهزاغا ئیدی قه لس ببوو. هه رچی له دلیدا بوو پیی گوت. مه حموودئاغاش به تووپه یی به کی زیاتره وه وه لامی
دایه وه. له كاتیك دا جنیوی پیس پیسیان به یه كتر ده دان هه تا سه ر پردی چوون. كه گه یشتنه سه ر پردی بیدهنگ بوون.
خویان به سه ر میله كانی پردی دا هیئاو ته ماشای ئاوی چۆمی بیان كرد. مورتهزاغا به ره به ره ئارام ده بووه وه و رقه كهی
ده نیشته وه. مه حموودئاغاش به زه یی به و پیاوه دا ده هات كه ترسی مه رگی ری نیشتبوو.

"به راست ئه تو هینده له و كابرایه ده ترسی؟"

"گیانه شیرنه كه م، هه موو كهس ده بی لیی بترسی. مار هه تا چووكه له یه ده بی سه ری پان بكه یه وه، ئه گینا كاریكت

به سه ر دینی. ئه م كابرایه سه به و دووی ژماره یه كه له وانه ی له په تی سیداره رزگار بوون و له بهر سنگ تی برین هه لاتوون له

دەورى خۇي كۆ دەكاتهو... ھەموو خەلكى ھۆبەو ھەوارەكان و كۆپپارە لەبەر نەدارى خەريكە لەنيو دەچن. چما نازانى زگى برسى لە خواى ناترسى".
"دەزانم".

"دەردى من ئەمەيە، ترسى منيش لەمەيە. ئەمن ھەميشە گوتوومە مار ھەتا چووكەلەيە دەبى سەرى پان بکەيەو"
"ئەو مارە ھەمەدۆك نىە، ھەمەدۆك ھىچ نىە، كابراییەكى بەستەزمانە تووشى ژانەسەرو كۆپرەو ھەرى بوو".
"ئەگەر ئەم قسەيە وایە، ئەدى كى بە شەو چوو بەندیخانەى كووزانى كردهو ھەو بەندىيەکانى دەر كرده دەرى، كى بەندىيەکانى ئازاد كردو دوايەش بەندیخانەى سووتاند؟"

"ناكرى ھەمەدۆك بووبى".

"ئەدى كى بوو؟"

"ئەمەيان ئیدی كاری تۆ نىە، ئەتۆ ناتوانى بىزانی".

"ئاخر كى بوو؟"

"ھەر ئەم رۆژانە بنج و بناوانەكەيت بۆ دەردینم".

كەوايە ئەتۆ ھەمەدۆكى بە پیاو نازانى؟"

مەحمودئاغا دەستی دە قۆلى راكردو بە دەنگیكى ماندوو گوتى:

"وہللا مورتەزاغا ئیو ھە ترسان ئەقلتان لەلا نەماو، ئەو كیوانە پەر لە چەتەو یاغین، ھەر کامیکیشیان پلنگیکە بۆخۇي، ھەر کامیکیان ھەزار ھەمەدۆكە. ئیو سەرتاسەر پیلەتان بە ھەمەدۆك گرتو... وەللا لە ھەلەدان، مومکین نىە، شتى وا مومکین نىە".

گەرانەو ھە بۆ نیو شارۆچکە، لە سەرەخۆ، لە سەرەوژیری پردە بەردینەكە ھاتنەخوارى. مەحمودئاغا ھەميشە رووگرژ بوو. دەم و چاویكى درێژووکی ھەبوون كە زوو گنج و لۆنجیان تى كەوتبوو. كەم دوى و كەم قسە بوو. كەسێك یەكەم جار دەىدى، تووشى ھەستىكى ناخۆش دەبوو.

"گویت لى بى مورتەزاغا، دەمەوى شتىكت پى بلیم، ئەو ھەمەدۆكەى باسى دەكەن ھا... كە سواری ئەسپ دەبى و بە تەنیا دەچیتە چیاو بەندەنان... ئەمن سبەینى گویى دەگرم و دەىدەمە دەستت".

"چى؟ بەراستتە؟"

"بۆچى؟ ھیندەت پى سەیر بوو؟"

"پیم سەیر بوو، زۆریشم پى سەیر بوو"

"لەبەر چى؟"

"عەرزو عاسمان لىك درا، ئەنكەرە شىوا، ئەدەنە راپەرى. یاوەر نەخۆش كەوت، تەنانەت عارف صائم بەگ بۆ ئەو مەبەستە ھاتە شارۆچکە. فەرماندەرى لەشكریش ھات... زۆر لەمیژە لە تورکیە باس ھەر باسى ھەمەدۆكە، ھەر ئەم رۆژانە لەشكر دەچیتە چیاکانى توورپوس، كە چى ئەتۆ دەلىی سبەینى گویى ھەمەدۆك دەگرم و دەىھینمە ئیرە".
"دەىھینم و ھەر سبەینیش".

"ئەگەر وایە، بۆ ھەتا ئیستا نەت گرتو ھەینى؟"

مەحمودئاغا گوتى:

"قسەى وا مەكە مورپتەزا، قسەى وا مەكە برالە قسەى وا مەكە. رۆژيک دەبىى منت وەبىر بىتەوہ. ھەتا ئىستا لەم شارۆچكەيە عەبدى خواى لە منى پرسىوہ مەسەلەى ھەمەدۆك بە كوئى دەگا. ناكا پىيان وا بووبى ئەمن دەبىى لەبەريان وەپارپم كە رىگا بدەن گوئى ھەمەدۆكى بگرم و تەحويليان بدەم. ھەوتووئەكە لەم شارۆچكەيە دەسوورپمەوہ. ھەتا ئىستا كەس ھاتوہ لەبارەى ھەمەدۆكەوہ قسەيەك لەمن بپرسى؟ دەبلى دەى؟"

"ھەقتە. كەوايە مەسەلەى ھەمەدۆك وا ئاسانە؟"

مەحمودئاغا لە حالتيك دا قولى مورپتەزاغاي دەگرت، گوئى:

"بروانە مورپتەزا، ئەتۆ لەمىژە من دەناسى، لە مندالىيەوہ... لەو وەختەوہ كە بابم دەھاتە مالى ئيوہ. بلى بزانم ھەتا ئىستا چاوپراوت لەمن ديوہ؟"

مورپتەزاغا نەختيك بىرى كردهوہ: "ئەتۆ... نەخەير، دوور لە تۆ..."

ھاتنە نيو شارى. لە سەرى بازارى راوہستان.

"ئەتۆ ئەمشەو لەلای ئيمە دەبى. ھەسنەخان بۆ ئيوارى چاوپریتە، ئەسپەكەت لەكوئى بەستراوہتەوہ؟ ئەسپەكەشت بىنە. ھەم قسان دەكەين ھەم دەردى دل. ئەتۆ ھەقتە. لەجى دا تۆمان ھەر لەبىر نەبوو. ئيمە نابىنە بنیادەم. ھەموومان لەترسان شىت بووين. ئەتۆ قەت ناوى عارف صائم بەگت بىستوہ؟"

"عارف صائم بەگ چى بووہ؟"

"ئەو دەيەوى پاشاي بكوئى، ئەم كارەى لە دەستيش دى، لەگەل چەركەسەكانى كيوپارەى بووہتە ھاودەست و لەگەل فەرانسەيى و ئىنگلىزىيەكان رىك كەوتوہ. ئەم كارە دەكرى؟ ئەتۆ ھەر ئەم رۆژانە عارف صائم بەگى دەناسى، دەكرى كارى وا بكرى؟"

ئەو پياوہ كە پىنەدەكەنى و تەنانەت جارئكيش ماناي پىكەنىنى نەزانىبوو، سىبەرى زەردەخەنەيەك بەسەر روخسارى دا تىپەرى و گوئى:

"با لەوہ گەريين، كى زانىويە، كام دوژمنى عارف صائم بەگ ئەم درويەى ھەل بەستوہ... شەوى قسەى لى دەكەين."

دەستى بۆ لای مورپتەزاغا دريژ كرد، پاشان پشتى تى كردو چووہ دوكانى زىن فرۆش كە نەختيك لەولاتر بوو.

مورپتەزاغا لەوہ خوئشحال بوو كە لە چاوپىكەوتنى ئاغاي گوندى گەلى شكوفە ئاكامى باشى وەرگرتوہ: باش بوو كاتيك گوئى سبەينى گوئى ھەمەدۆكى دەگرم و بۆت دىنم، دەر ھەل نەبووم و ھيرشم نەكردە سەر. ھەروا ئارام بووم. ھەقيەتى. لەم شارۆچكەيەدا تەنيا كەس كە دەتوانى مەسەلەى ھەمەدۆكى بپریتەوہ ئەم مەحمود ئاغايەيە. چۆن بوو تا ئىستا ھىچ كەس تەنانەت ئەو زولفويە كە شەيتانى دەرس دادەدا فكري ئەوہى نەكردبوو؟ لە كاتيك دا پياويكى ئازا نەترسى وەك مەحمودئاغايان ھەبوو كە وەك تاي تەورداس ئامادەى كوشتنى ھەمەدۆك بوو. چونكە دەيەويست شانازىيەكى دىكە بخاتە سەر شانازىيەكانى خوئى. كە گەيشتەوہ مالى ھەسنەخان لەسەر پليكانان پيشوازي لى كرد:

"بەخيراتىيەوہ ئاغا... خەبەرى خوئشت پىن؟"

مورپتەزاغا ئارام بوو. ھەسنەخان ئەم رۆژانە ئەوى وا بە ماندوويى نەديبوو. چووہ ژوررەكەى خوئى و لەسەر قەنەفە

پان بووہوہ:

"خانم خەبەرى خوئشم پىن."

ھەناسەيەكى قوولى ھەل كيشا، لەبەر ماندوويى خەريك بوو خەوى لى بكەوى.

"خانم ئىمە زۆر كەرىن، شت لە بن لووتى خۇمانە كەچى لەوسەرى دنيايە بۆى دەگەرىپىن."

"چما چ بووہ ئاغا؟"

"تاويك لەمەوبەر لەگەل مەحمودى گەلى شكۆفە قسەم دەکرد، حەمەدۆكى بە پووشكەيەكيش نازانى. گالتەمان پى دەكا كە هيندە دەترسىين. دەىگوت: سبەينى دەچمە چىاي، گوپى حەمەدۆكى دەگرم و دەىهينمە ئىرە."

"دەىگرى دەىهينى."

"دللى لە ئىمە ئىشاوہ."

"هەقىەتى دللى بيشى."

"ئەمن لىي وەولا كەوتم، هەر باسيشم لەگەل نەکرد، تىگەيشتم كە مردووى ئەوہيە حەمەدۆكى بكوژى و شانازىيەك بۆخۆى پەيدا بكا. ئىمەش نەمانەوى ديسان دەچى حەمەدۆكى دەگرى، وەك ئەمن حالى بووم ريگاشى بۆ كارەكەى خۆش كرده، بۆخۆى يەك دوو دەستە چەتەى لە كىوى هەن. بللى بمرن دەمرن، بللى بژين دەژين. خانم سەرم لىي دەرناچى، ئەمانە چۆنيان ئەو كارە پى دەكرى، لە كاتىك دا مەحمودئاغا هەم لە من و هەم لە هەموو خەلكى شارۆچكەى خويئندە وارترە."

"ئەوان هەر لەو كاتەوہ كە لە دايك دەبن دەبى بۆخۆيان لە فكري گيانيان دا بن. پياوكوژى بكەن، خەلكى بترسىين، هەربۆيە برشتيان هەيە. هيچ دەزانی ئەو زەوى و زارەى ئىستاي چۆن ئەستاند؟ لەم دەشتەدا كى دەىتوانى كارى وا بكا."

"ئىستا كەوايە بۆ شەوى زۆر باش خۆت ساز كە، دەمەوى ميوانداریيەكى لىبكەم سەرى سوپ بيمىنى."

"لەبارەى حەمەدۆكىشەوہ هيچ قسەى لەگەل ناكەين، باشە؟ ئەگەر بۆخۆشى قسەكەى هەلگىرساند، ئەو چاكتر. باشە؟"

"ئەو دللى تاقت ناگرى، بۆخۆى هەلى دەگرىسىنى. بۆ كوشتنى حەمەدۆك ئەوہ گيانى دەردەچى."

مەحمودئاغا لە رەسەنترين بنەمالەكانى توورپووس بوو. بابى بۆئەوہى ئەو بخوینى و ببيتە بنيادەم، ئەوى نارده ئەدەنەو ئەستەمبوول. ئەويش پياو هەق بللى باشى خویند. لە شارۆچكە بە فكري كەس دا نەدەهات كە ئەو پاش ئەو هەمووہ خویندەنەو ژيان لە شارە گەورەكان دا ببيتەوہ لە توورپووس بژى، بەو هەل و مەرجه دژوارەوہ كە توورپووس هەيبوو. گۆيا كە بابى دەمرى، دەسبەجى دیتەوہ گوندەكەيان و پاشان بە پازدە سوارەوہ كە هەموويان پرچەك بوون دیتە چوكووراوا. هەر ئەو رۆژە كابرايەك كە دەيان گوت جنيوى بە گوپى بابى داوہ، لەبن چنگە ئەسپان دا دەپلېشىينىتەوہ دەىكوژى. ئەم پيشهاتە قەت لەبىر شارۆچكە نەچووەوہ لەو دەواش ناويانگى بوو بە "مەحمودئاغايەك كە بە چنگە ئەسپان پياوان دەكوژى."

مەحمودئاغاي گەلى شكۆفە، ئەو ئاغايە كە بە چنگە ئەسپان پياوى دەكوشتن، پوول و پارەو ملك و ماللىكى زۆرى لە بابى بۆ بەجى ما. ئەويش زۆر زياتر لەوہى لە باب و باپىرانى بۆى بەجى مابوو، سامانى كۆكردهوہ وەسەر يەكى نا.

سامانى وى بەرھەمى نيزامە ئابوورىيەكى تايبەتى بوو كە لە باب و باپىرانى بۆى بەجى مابوو و بۆخۆشى لەسەرى رويشت. بۆ وینە ماينىكى دەدا بە لاويكى دىھاتى كە هەموو جارى شەش جوانووى بە زگىك دەبوون، پاشان قەول و قەرارى لەگەل دادەنا كە ماينەكە بەریتەوہ ماللى و بەخىوى بكا، تفاقى بداتى و شال و پرنەكى بكا. هەركات ماينەكە زار، ئەگەر لەسەر زەوى نەچوو، ئەوہ سى جوانوو بۆ دىھاتىيەكەو سى جوانووش بۆ ئاغاي بن. ماينەكەش هەميشە هەرھى

ئاغا بوو. بەلام ئەگەر هات و ماینه که مرد، لاوه دئیهاییه که ده بوو بۆی بئیرئ. ئاغا به و مەرجانه له چه ندین دئ هه زاران ماین و مانگاو مەرپو بزنی به سەر دئیهاییه کان دا دابهش ده کرد. به م جۆره پاش ده پازده سالان ئاغا ده بوو به خاوهنی رهوه ئەسپ و میگه له مەرپو ره شه ولاغ و کوورو جوانه گایه کی خه ساوی زۆر. ئەمجار هیچ دئیهاییه که هه قی نه بوو به شه که ی خۆی له ئاغا به ولاوه به که س بفرۆشئ و ناچار بوو به و نرخه که ئاغا ده یه ویست پئی بفرۆشئ.

مه محمود ئاغا که پیاویکی خوینده وار بوو ئەم شیوه کاره ی ده سکاری کردو پئیشی خست. له وه زعی دئیهاییه کانی ده کۆلیه وه. ئەو دئیهاییه باشترین و جوانترین ئەسپیان په ره ورده ده کردن، ماینی ده دانئ و له هه ر جئیه که بزن و مەرپو ره شه ولاغ باشتر به خئو ده کران بزن و مەرپو مانگاکانی ده نارده وئ. پئیش وی له زه مانی باب و با پیرانی دا کاره که جۆریکی دیکه بوو. دابه شینی ماین و مانگاو مەرپو بزن به بئ لیکدانه وه بوو. به م شیوه کاره مه محمود ئاغا ئەسپ و مانگاو مەرپو بزنیکی ره سەنی پئ ده گه یاندن. له چیاکان، له چوکوراوا ره وه ره وه ئەسپ و میگه له مەرپو بزن و ره شه ولاغی هه بوون. هه موو سالی ئەم ره وه میگه لانه بۆ فرۆشتن ده چوونه هه له ب و ئە ده نه و ئە سته مبول، ده بوونه زئپو ده هاتنه وه نئو سندوقی مه محمود ئاغا.

ئەو سوارچاکی ره سه نترین ئەسپان بوو. ئەمجار به بئ لایه ن ترین و به ده ست ودل ترین و جوامیرترین پیاوی ئەو ده شته ش ده ژمیردرا. جوابی که سیشی نه ده دایه وه. پلئیشاندنه وه ی خه لک له بن چنگه ئە سپانیش دا پئیشه ی تاییه تی خۆی بوو، و له و باره یه شه وه که س لئ نه ده پرسیه وه. ئەگه ر بۆخۆی پئی خۆش با، خوینی کوژراوه که ی ده دا به ژن و مندال و که س و کاره که ی، ده نا هیچ.

یه کئیک له قایمه قامه کانی ئەم دوا ییانه ی ئە ده نه که ناوبانگی وی بیستبوو، بۆ ئە وه ی بزانی چۆن پیاویکه، داوای ده کا، به لام ئەو ناچئ. قایمه قام چه ند جار داواکه ی دوویات ده کاته وه، به لام مه محمود ئاغا گوئی ناداتی. قایمه قام که به و کاره زۆر توورپه ده بئ، یاوه ریگ به فه رمانده رایه تی هه موو جه ندرمه کانی ده نئیرئته گه لی شکۆفه. به لام یاوه ر که ده چی مه محمود ئاغا له مالی نابئ. وه ختئیک یاوه ر له چیا را ده گه رئته وه ئە ده نه مه محمود ئاغا له باله خانه یه که دا گه مارۆی ده داو ده ی گری و پئی ده لئ: چ ئە مرئکت هه یه یاوه ر، ئە من مه محمود ئاغام. پاشان چه ند رۆژان له لای خۆی رای ده گری، میوانداری یه کی بئ وئنه ی لئ ده کاو پاش ئە وه ی پوولئیکیشی وه که خه رجی ریگا له گیرفان ده خا، پئی ده لئ: سالوم به جه نابی قایمه قام بگه یه نه و عه رزی بکه ئە من له ده ولت یاغی نیم، ئەگه ر پئی خۆش بوو بۆخۆی بئ و چه ند رۆژئیک له و کئوپاره یه که ده لئ به هه شته میوانمان بئ، جئ له بان سه رمانه. ئەمجار یاوه ری به رئ ده کاته وه.

پاش ئەم رووداوه قایمه قام له ئە ده نه ده پروا مه سه له که لئره دا ته واو ده بئ. به لام مه محمود ئاغا له خۆی وه شک ده که وئ و له پاش ئە وه، ریگا نادا نه ئە فسهرئیک، نه باجگریک و نه هیچ فه رمانبه ریکی ده ولت بئته کئوپاره. هه تا ده ست پئ کردنی شه ری یه که می جیهانی له و چیا یانه چۆنی بۆخۆی حه زی لئ بوو، بئ له خۆبایی بوون درئژه ی به ژیا نی خۆی دا. مه محمود ئاغا له یه که م شه ری جیهانی دا زۆری نارچه تی تووش بوو. له ماوه یه کی که م دا چیاو به نده ن پر بوون له سه ربازی را کردوو و چه ته و ریگر. ئەوان هئرشیان ده کرده سه ر گونده کان، تالانیان ده کردن و هه رکه س له پئشیان را وه ستابایه ده یان کوشت. بۆیه مه محمود ئاغا ناچار بوو پیاوه کانی خۆی زۆتر بکا. ئەم کاره شی پئویستی به پاره ی زۆر هه بوو. له بهر ئە وه ژماره یه که له پیاوه کانی خۆی ده ست بئیر کردو به داخه وه به پئچه وانه ی ویستی خۆی چه ته یی پئ کردن. زۆر به م کاره نارچه ت بوو، به لام چاره ی نه بوو... پیاوه کانی هه تا ده ور به ری ماراش و قه یسه ری وه چوکوراوا ده چوون و تالانیکی زۆریان بۆ دئنا یه وه. له گه ل دئیهاییه کانیش تووشی کئشه بوو. له هئندئیک دئییان خه لک بزن و مەرپو

گاؤگولہ کہی ٿو ويان سهر برين و خوارديانن و خه لاسيان كردن و به سهر سه ربازه راكردوه كانيان دا هيٺا. مه حمودئاغا فرماني دا به وردى و به ربلاوى له و مه سه له يه بڪولنه وه. ٺاڪامى ليڪولنه وه ٿوه بوو كه هرچهند چه ته كان و سه ربازه راكردوه كان چهند سه ريڪيان مه پو بزن و ره شه ولاغ له ديها تي يه كان ٿه ستانديون, به لام ميگه له كانى, ره عيه ته برسي يه كانى خوى خوارديونيان. ٿه رووداوانه به ماناي هه لوه شاني ٿه و نيزامه ٺا بورى يه بوون كه باسمان كردو ٿه مه سه له يه ش ٿه وي شيت كردبوو. پيويست بوو ٿه ميگروگرفته له ديها ت دا خاشه بر بكا...

روڙيڪيان سواري ٿه سه په كه ي بوو, له گه ل چه كداره كانى چونه گوندى سايزلى كه له بنارى چياكان بوو. گه يشته نيوى دي دت گوت چولگه يه, نه كه سى به پيره وه هات و نه كه سيش ديار بوو. دت گوت چهند ساله چول بووه. گوندى سايزلى گونديڪ بوو كه بزنى ره سنى به خيو ده كردن. مه حمودئاغا بزنه تووه كانى ٿه گونده ي - كه رهنكيان سوورو موويان دريڙ بوو. له شوينيكي زور دوروه وه هيٺا بوون و به كولان پاره ي پي دابوون. ٿه بزنانه هه موويان گوره و به شير بوون و جووتياره كان هه موو ٿه و بزنانه يان سهر برى و خوارديانن و تووى ٿه و بزنه رهنگ ٺالتوونى يانه يان له نيوى برد, مه حمودئاغا له بن سنوبه ره ٿه ستوره كه ي نيوه راستى ٺاوه داني دابه زى, له سهر به رديڪ له په نا مه نجه ليڪ كه له بن داره كه ده كولي دانيش و فيلينتا يه كه ي له سهر كوشى دانا. نيوچاوانى وه كه جهه ننه م سوور ببووه وه.

"كوڙخا موسام بو بينن".

كوڙخا موسا له نيوى دوو پياوى چه كداردا سه رشورو شه رمه زار له كاتيڪ دا هه ردو ده ستي به سنگيه وه گرتبوون و كه ميڪ كوم ببووه وه, هاته پيش. ته ماشاى ٺاغا و كه سى ديڪه ي نه ده كرد. پانتول هه دستچنه كه ي پينه كرابوو. مووى له شى له كه ليٺى كراسه شره كه يه وه ده ركه و تبوون. كاله كه ي پيى نوي نوي و له پيستي بزنى سوور بوو.

"له هه موو ٿه دي يه دا بز ماوه, ته نانته يه كه دانه ش؟"

موسا بي ٿه وه ي سهر هه ل برى, به ده نكيكى بي تين كه به زه حمت ده بيسترا گوتى نه ماوه.

"ته نانته يه كه دانه ش؟"

"نه ماوه".

"هه موو بزنه كانم نيوه خواردتان؟"

"ٺيمه خواردمان".

"ٿه دي چه ته و راكردوه كان؟"

"له سايه ي سهرى جه نابه ته وه كه س نه هاته ٿه م دي يه".

"بوچى خواردتان؟"

"زورمان هه ول دا نه يان خوڙين. برسي بووين. مانگيڪ, دو مانگ, سي مانگ خوڙمان راگرت, پاشان يه كيڪمان سهر

برى".

"دوايه؟"

"يه كى ديڪه مان سهر برى".

"دوايه؟"

"هه موو بزنه كان ته واو بوون. دوا بزندان سي روڙ له مه وبهر سهر برى".

"ٺيستا چي؟"

مه حمود ئاغا ههستا. ديهاتييهكان له دلي خويان دا گوتيان: ئيستا سوار دهبي و كوixa موساي له بن چنگه ئهسپان دا دهپلايشينيتهوهو دهيكوژي. بهلام ههركيزا نهبوو، نيوچاواني مهحمودئاغا ئارام بوو، و ئهوهندهي دهگونجا نهرم بوو. بهسپايي له جيي خوي ههستا، چوو له موساو به راويژيكي ساردهوه فهرماني دا:

"سهرت ههلبره"

موسا به ترسهوه سهري ههليئا.

"ئاغا بهزهبيت پيمان دا بي، لهسه مال و حالي خومان دهрман مهكه. ئيمه بووين ئه و بزنانه مان به خيو دهکرد، دووبارهش به خيو دهكهن. لهجياتي هه ر بزنيك سي بزنت وي دهدهينهوه. ليمان ببوره."

"سبهيني كهس لهم دييه دا نابينم"

مهحمود ئاغا پاش سي روژان هاتهوه دي، ئاوه داني چول ببوو. دهستوري دا پياوهكاني مالهكان گهرا. له دهري ئاوايي له ئاغه له بزنهكان دا سي سهگي پيرو ژن و ميرويكي پريان دينهوه كه لهوي دا خويان شاردهبووهوه. ژن و ميردهكه له بهر پيريان نهيان دهتواني ههستنه سهري. ئهوانيان هينايه لاي ئاغا.

"ئيوه بوچي نه رويشتون؟"

ژن و ميردهكه كه ليباسيكي كون بهلام زور پاك و خاوينيان له بهردا بوو، وهلاميكيان نه دايهوه.

مهحمودئاغا ئيدي پرسپارهكه ي دووپات نهكردهوه، بهزهيي بهو ژن و ميرده پيره دا دههات و چاوي پر ببوون له فرميسك.

"ئهمانه سوار كه ن با بروينهوه، له رييه نارهحه تيان مهكه ن، باشيان پي رابگه ن، ئه م سهگانهش بهرن، بهزهيم به سهگه كانيش دا ديتهوه، بهسته زمانانه ليره له برسان دهمرن."

ميهره باني و دل نهرميي مهحمودئاغا ده ره قى ئه و ژن و ميرده پيره و ئه و سي سهگه به چه ند روژ له نيو هه موو ديهاتييهكاني كيوپاره دا دهنگي دايهوه. ته نانه ت خه لكي شاروچكه ش لي ئاگادار بوون، هه مووان به چاكه باسيان ده كرد.

پاش دهركردني خه لكي سايزلي له هيچ دييه كه كهس ئه گه ر له برسانيش مردبايه، جوانه گايه ك، بزنيك و ته نانه ت مريشكيكيشي سه ر نه ده بري بيخوا.

كوixa موسا وه پيش ديهاتييهكان كهوت و بردني بو چوكوراوا. زوريان بو دژوار بوو له گونده كه يان، جييه كه كه باب و باپيرانيانى لي نيژرابوون برؤن. بهلام چاره نه بوو، ده بوو برؤن چه ند كه سيكيش نيازي كه لله شه قى يان هه بوو كه ئاوماله كان به تيكرپه ژيو انيان كردنه وه. به گريان و شيوه ن وه ري كه وتن. شيوه نه كه يان له چياكان دهنگي ده دايه وه. هيلاك و ماندوو گه يشتنه شاروچكه. له بن پردي مانه وه. پياوه گه نجه كانيان هه موو چووبوونه به ره ي شه ر. پيره پياواني هاوته مه ني كوixa موسا هه رچه ندي زياتر بيريان كرده وه ريگايه كه بو زنگاري له م به لايه بدؤزنه وه كه متر به ئاكام گه يشتن.

ته نيا ده روژان توانيان له نيو ئه و ئاله ته كيوي يانه دا كه له بن پردي روابوون، خو رابگرن. له شاروچكه كار نه بوو، چه ندين سال له وه پيش كوixa موسا بو ره نجه بري چووبووه چوكوراوا. دييه كي له دهشتي ئاناوارزا وه بير هاته وه كه

کاری لئ کر دبوو. کۆچ و کۆچباری دهنگ دا. دئیه که یان دیته وه. دئیهاتی به کان کادینی خویان وی دان. ئه و ساله باران زور باری. زوریان کویره وه ری دیتن. وه زعی ده شتی ش باش نه بوو. زور له منداله کانیا ن مردن.

له نیزیك دئی هه تا چۆمی سه یهان پارچه زهوی به که بوو هه مووی درووه لآن و قامیشه لآن و تووترک. له نئو ئه و پارچه زهوی به دا به تالایی به کیان دیته وه. به قامیش و دارو په دروویه که که تالیب به گ پیی دان و بو ئه وه هیچیشی لئ نه ستان دن هه ری به که ی که ویلیکی کاتی یان بوخویان ساز کرد. دارو نه داری خۆشیا ن فرۆشت و دایان به پاچ و پیمه ره و داس و بیور و ته ورداس و ده ستیا ن کرد به بووره ده ره یان. له مندالی هه وت ساله وه هه تا پیری هه فتا ساله کاری ده کرد. به تی کۆشانیکی زور له و درووه لآن به شی تووی ئه و ساله یان زهوی ساغ کرده وه. به هاوکاری دئیهاتی به کان دیکه ش دایان چاندو په نئویان هینا. ئه وان تی کرا تووشی له زوتا بوون. خه لکی کیوپاره ی وه ک دانیش تووانی چوکووراوا به رگه ی گه رمای چوکووراوا یان نه ده گرت. به شی زوری پیره کان به له زوتا مردن. چار نه بوو ده بوو ته حه ممول بکه ن. هه موو سالی له زی به لئ و قامیشه لآن و درووکاوی هیندی که زهوی دیکه یان ساغ کرده وه ئه م کاره یان دریشه پی دا. دانیش تووانی چوکووراوا له وه تا وه بیریا ن ده هات، خه لکی وا به کارو به کیشیا ن نه دیبوو. سه ریا ن لئ یان سو پرما بوو. دئی خویان نا و نا یالیزیورد. جووتیا رانی یالیزیورد به و ده ستانه یان که له بهر کاری زور له راده ی ئاسایی گه وره تر و شه قار شه قار بیوون و به روخساری له بهر هه تا و سووتاویان و به روومه تی تی که قووی پیویان به یه که م چا و لئ کردن له جووتیا ره کان دیکه جیا ده کرانه وه. ئه و خاکه ره شه ی له چنگی زی به گه رمینی رزگار کرابوو، یه که به سی و یه که به چلی ده بری. گه نم و جوو پیوازو سه وزی یان چاند. هه ر جووتیا ری که له سه ر ئه و خاکه ئازاد کرا وه وه ک قاره مانیکی سه رکه وتوو هه نگاوی هه ل دئیا به وه. ئه سپ و ماین و گا و گول و مه رو بزیا ن کرین. له به خیو کردنی ئه سپ دا که س نه یان ده گه یشتی. له و ماینه تووانه که له ئورفه هینا یان ره سه ن ترین ئه سپیا ن پی گه یان دن و له و ده شته دا یه که م که سانیک بوون که خانووی دئیهاتی به کانیا ن به قوربو به رد ساز کرد.

دئیهاتی ئه و ده ورو به ره کۆلان و مه یدانیا ن نه بوو. ئه وان له دئی خویان دا کووچه و کۆلانیان به شیوه یه کی دروست لئ دا و ته نانه ت مه یدانیکیشیا ن له نئوه راستی دئ دا هیشه وه. هیچ کام له خانووه کانئو ئه و ده شته په نجه ره ی شووشه به ندیا ن نه بوو. خه لکی یالیزیورد زور زوو له نئوه راستی ئاوه دانی مزگه وتیکیان به خشتی سوور دروست کرد. که هاوین دا هات چونه کویتان. له چوکووراوا دروینه زوو پی ده گه یشتن. خه لکی یالیزیورد به هه ره وه ز به ره مه که یان خیرا کۆ کرده وه. دئیا ن چۆل کردو به هه وار چونه گه لی مه ری به م چیل. له ترسی مه حمودئاغا نه چونه ده ورو به ری کۆنه دئی به که ی خویان. ده ترسان به لایه کیان به سه ر بیئی.

زور له لاوه کانیا ن له شه ر نه هاتنه وه. ئه وان هه ی هاتیشه وه هه موویان پیای ئیفلیج، نه خۆش و نیوه پیای بوون. زور بو ئه وانه که نه هاتبوونه وه گریان. ژنانی یالیزیورد خۆراگری به کی گه وره یان نواند. ژنه کان جوان بوون. هیندیکیان میردیا ن به سه ربازه را کردووه کان و لاوانی گونده کانئو نیزیك کرد. له ماوه یه کی که م دا وه ک خه لکی ده شتی بوونه ده شت نشین و وه ک خه لکی چوکووراوا به ئاوو هه وای ده شتی راهاتن.

له و سه رده مه دا مه حمودئاغا له کیوپاره وه ک گیشه لووکه ده ی لرفاندو له گه ل فه رانسه یی به کان که هه تا چوکووراوا هاتبوون و له گه ل ئه رمه نی به کان که هاوکاری یان له گه ل ده کردن، شه ری ده کرد. چه ته و ریگریکی زوری له ده وری کۆ بیوونه وه. له چیا ی را ده هاته خوار بو ده شتی و له مه رجین و خواره وه ی ده شته کانئو عوسمانیه هیزه کانئو دوژمنی تی که ده شکاند. روژ به روژ ناوبانگی پتر ده رویشته. روژیکیان له شه ری که دوژمنی تی دا شکاند بوو ده گه رایه وه که ریی که وته

یالیزیۆرد. کوئخا موسا له گه ل هه موو خه لکی ئاوه دانی، مندال و پیرو لاه له ده ری ئاوه دانی پیشوازی بیان لی کرد. داخوا ئه م پیاوه قاره مانه کۆنه ئاگاهکی خویان نه بوو؟ چما هه ر ئه و نه بوو که له قاربوغازی چل و یه ک فه وجی فه رانسهی به دیل گرت، به جۆریک که خه به ره که ی گه یشته دی یه که ی وانیش و ناویانگی پی ده رکرد؟

مه حمودئاغا له وه که گوندیکی چوکوراوا به م جۆره، به پیشوازی نه ناسیاویکی وه ک خۆیه وه هاتوون، خۆشحال بوو. خه ریک بوو بریار بدا چهند رۆژیک له م دی یه دا که مزگه وتیکی جوانیشی له نیوه راستی دا هه بوو، به سه یته وه. له نیوه پیاوه کانی دا چهند برینداریکیش هه بوون.

ئو جله وی ئه سه په که ی توند کردبوو به میهره بانیه وه ته ماشای ئاپورای ئه و خه لکه ی ده کرد که ژماره ی ژنه کانیشیان زۆر بوو و به پیشوازیه وه هاتبوونه ده ری ئاوه دانی. له و کاته دا کوئخا موسا به رامبه ری قوت بووه وه گوئی:

"ئاغا به خیراتی بو دی یه که مان".

مه حمودئاغا ده سه به جی کوئخا موسای ناسیه وه:

"ئاغا ئه م دی یه هی ئیمه یه به خیراتی، فه رموو".

مه حمودئاغا قسه ی نه کرد، سه ری داخست، رکیفی له ئه سه په که ی داو بی ئه وه ی بچیته نیو دی به ته نیشتی دا تی په ری و رۆیشت.

چوه شارۆچکه پرسیا ری کرد، زانی که ئه وانه ی بزنه کانی وی بیان خواردبوو، له و خاکه پر پیته دا دی یه کیان ساز کردوه و به کارترین خه لکی ئه و ده شته ن.

فه رانسه یی و ئه رمه نی یه کان له ده شتی پاشه کشه یان کردو رۆیشتن. شه ری سه ره خۆی ته واو بوو. ئه و پیاوه ئازایانه ی شه ری دوژمنیان کردبوو به چه که وه چوونه وه شارۆچکه. ئیستا ئیدی ده وله تیکی تازه داده مه زرا که ئه وان ده بوونه به ردی بناغه ی. ده ستیان کرد به داروبه ش کردنی ده شتی. کاری ئه و به ش وه رگرتنه له هیندی ناوچه ئاسان و له هیندی ناوچه دژوار بوو. ماوه یه کی زۆر مه حمودئاغا خۆی تووشی ئه و کارانه نه کردو هه روا سه یری کرد. ئه و زیده خواز نه بوو. هه موو شتیکی هه بوو. ئه و شیوه کاره ی له چیا له سه رده می باب و باپیرانی دا باو بوو، به چه شنیکی باشترو پیشکه وتووتر درێژه ی هه بوو. به لام ئه م وه زعه هه تا سه ر نه ده ما. ده بوو بیته خوار بو ده شتی. ده ی توانی له هه ر جی یه ک پی خۆش بی و هه رچه ندی بی هه وی کیلگه بوخۆی په یدا بکا. خه ریک بوو دنیا یه کی تازه ده ست پی بکاو مه حمودئاغا ئه وه نده خوینده وارو دنیا یده بوو که ئه م مه سه یه له باش تی بگا. رۆژیکیان به یانی پیاوه کانی بانگ کردو گوئی:

"سوار بن".

پیاوه کانی سوار بوون، چوونه ده شتی ئاناوارزا بو گوندی یالیزیۆرد. خه لکی دی هه ر که خه به ریان زانی ئه و هاتوه ته دی یه که یان، له مه یدانی ئاوه دانی له پیش مزگه وتی خر بوونه وه. ده ت گوت له بیریان چوه ته وه که مه حمودئاغا ئه وانی له دی یه که یان ده رکردوه.

کوئخا موسا به رووخۆشی پیشوازی لی کردو به میهره بانیه وه گوئی:

"فه رموو ئاغا، به خیراتی بو دی یه که مان".

کابرا نیوچاوانی تیک نا. وه ک په یکه ری رق و تووره یی به سه ر ئه سه په که یه وه ما.

"ئاغا فه رموو دابه زه، به خیر بی، خۆشحال کردین که هاتوویه گونده که مان، وا ده زانین دنیا ت داوینی".

مه حمودئاغا که میک له سه ر ئه سه په که ی داها ته وه، به توندی و فه رمانده رانه گوئی:

"موسا، سبهینى ئەم دىيە چۆل دەكەن" و ئەسپى دەنگ داو لەوى دور كەوتەو.
"ئاغا، ئاغا، مەحمودئاغا..."

سېهەمىن رۆژ پياوھەكانىي ناردەوھ ئاوايى. دىھاتىيەكان لە جىيى خۆيان نەبزوتبوون. رۆژى چوارەم و پىنجەمىش ھەروا... مەحمودئاغا دە رۆژان سەبرى گرت: واديار بوو ئەو دىھاتىيە خويپى و نەفامانە، ئەو دورخراوانە جوابەجەنگىيان لەگەل وى، لەگەل قارەمانى شەپى نىشتمانى دەکرد. سوار بوو و ھاتە ياليزيور. لە ئاوايى دا كەس ديار نەبوو ھەموويان لە مالەكانيان دا خۆيان پەنا دابوو و چاوھەروانى ئەو شتە بوون كە رووى دەدا.

"موسا، بۆچى لە دىيەكەم وەدەر نەكەوتوون؟ ئەمن لە جياتى ئەو بزنانەى خواردوتانن ئەم دىيەتان لى دەستىنم. سەپىچى مەكەن. باش دەزانن چتان بەسەر دى."

"بچينە كوئى ئاغا؟ ئيمە ئەم گوندەمان بە چنگ و نينۆك ساز كردوھ... بپوانە دەستەكانمان، ئەم دەستانە وەك دەست دەچن؟ بپوانە دەم و چاومان. تەماشامان كە، بزانه لە دەم و چاومان دا، لە لەشمان دا جىيەك ماوھ وەك ئادەمىزاد بچى؟ بپوانە دىھاتىيەكان، چاو لە ژن و پياوھەكان بكە داخوا لە بنيادەم دەچن؟ ئاغا، ئەتۆ پىت وايە زىيەلئىن دەرھىنان و كردنى بە زەوى زۆر ئاسانە؟"

مەحمودئاغا كە وەك پەيكەريك لە توورپەيى و خۆبەزل زانين بەسەر ئەسپەكەوھ دانىشتبوو، فەرمانى بە پياوھەكانى دا:
"ئاور لە دىيەكە بەردەن."

مەحمودئاغا ئەو چەند رۆژە چاوھەروانى رۆژىك بوو كە باي شەمالى بى، لە نەكاو لە ھەر سووچىكى ئاوايى گرو بلىسەى ئاگر چووھ ئاسمان. دىھاتىيەكان بە گريان و بەخۆدادان لە مەيدانى ئاوەدانىدا كۆ بوونەوھ، تەنانەت لە فكري بردنەدەرى كەل و پەلەكانىشيان دا نەبوون.

"سبهينى ليرە، لەم دىيە گيان لەبەر نابىنم"

مەحمودئاغا ھەروا بە سواری ئەسپ لەگەل ژمارەيەك لە پياوھەكانى كە لەگەلئى بوون دەرى بە حەشىمەتەكە داو لەدى وەدەر كەوت.

پاش رۆيشتنى وى لەنيو دىھاتىيەكان و پياوھەكانى دا بوو بە شەپ. زۆر لە دىھاتىيەكان بريندار بوون و لەبن پىي ئەسپان دا پان بوونەوھ. لەو نيوھەدا لاويك بە ناوى قاسم كە تازە لە شەپى يونان ھاتبووھوھو چەكى پى بوو، بە گوللەيەك سالىح برا چووكلەى مەحمودئاغاي بە بىگيانى لە ئەسپ بەردايەوھ، ئەگەر لىي گەرابان لەو خەندەكەوھ كە سەنگەرى لىگرتبوو، ھەموو پياوھەكانى مەحمودئاغاي دەكوشت.

دووھەمىن رۆژ كە مەحمودئاغا ھاتەوھ گوندى، نە گيان لەبەريك لەدىدا مابوو، نە خانوويەك كە دارى بەسەر بەردىەوھ مابى. چەند خانوو ھىشتا دووكلەيان لىھەل دەستا. تەنيا مزگەوت بە منارە دارينەكەيەوھ لە نيوھەراستى مەيدانەكەوھ لەنيو دووكلە دا قيت بە پيوھ مابوو.

مەحمودئاغا بۆ گرتن و كوشتنى قاسم ھەموو ريگاكانى كيوپارەى داخست، وەلامى بۆ ھەموو ئاشناكانى لە كيوپارەو بۆ چەتەكانىش نارد كە قاسمى بەزىندوويى يان بە مردوويى بدۆزنەوھو بۆى بنيرن. چەند مانگ تىپەرەن، ھىچ كەس لە ھىچ كوئى چووكترين شوينەواری قاسمى نەدى. خەلكى ياليزيورديش ناوونيشانيان ون بىوو. لەو رۆژە بەدواوھ گەران و لىكۆلئىنەوھيان كردو خەبەريكيان لەوان نەزانى.

مهحمود ئاغا نهختيک درهنگتر، واته پاش خورئاوا هاته مالى مورتهزاغا. خزمه تکاره کان له بهر ده رگای حه وشه ی چاوه پروانی بوون. به سواری ئه سپه هاته ژووری حه وشه ی. مورتهزاغا که له بهر هه یوانی را چاوی لی بیوو هاتوه، چووه خوارى و جلّهوی ئه سپه که ی وه رگرت. مهحمود ئاغا که خیرا له ئه سپه که ی دابه زیبوو، رووی کرده مورتهزاغا گوئی:

"استغفرالله، جا ئه مه کاره؟" جلّهوی ئه سپه که ی لی وه رگرت و دایه دهستی خزمه تکاریک که له په نایان بوو. خزمه تکار ئه سپه که ی برده سه ر ئاخوړیکی دريژ که له بهردی سهخت دروست کرابوو. ئه و دووانه ش قوّلیان کرده قوّلی یه کترو له پلیکانه کان وه سه ر که وتن. حه سنه خان له پیښ میژیکى رازاوه پیشوازی لی کردن و به ده می به پیکه نینه وه گوئی:

"مهحمود ئاغا، براله به خیر بیی، گه ورهت کردین".

مورتهزاغا قوّلی مهحمود ئاغا ی گرت و له سه ر میزه که دای نیشاند. له سه ر میزه که مه زه ی جوړاوجوړ، سه هۆل و جامیکی گه وره ی شووشه ی پر له به فر چاوه پروانیان بوو.

"باش بوو، ماوه یه که لیوم له مه شرووب نه داوه".

مورتهزاغا پیکه که ی بو پر کرد: نهختيک به فر، ئاو؟

مهحمود گوئی: به لی...

به ده م خواردنه وه وه باسی روژگاری کونیان کرد، به لام نه ئه وو نه که سی دیکه به هیچ جوړ مه سه له ی حه مه دۆکی نه دینایه گوړی. ئه م وه زعه هه تا نیوه شه وی دريژه ی کیشا. حه سنه خان هیند به په له بوو، وهخت بوو بته قی، لیکندا لیکندا هاتوچوی ژووره که ی ده کرد، مه زه ی دینا، خواردنی ده برد، به لام نه مهحمود ئاغا وه مورتهزاغا باسی حه مه دۆکیان نه ده کرد. سه ره نجام تا قه تی به سه ر چوو و ته قیه وه:

"ئه م حه مه دۆکه ش بو ئیمه، بو ئه م میلله ته بووه ته به لایه ک".

مورتهزاغا به رقه وه چاویکی لی کرد که به زمانی بی زمانی ده ی گوت ریسه که ت کرده وه به خوری.

"هه م ئه تو، هه م مهحمود ئاغا وه موو پیاوماقوولانی شاروچکه مه سه له ی حه مه دۆکتان به که م گرتوه. مه سه له ش هیچ چووکه له نیه. له ولاتی ئیمه، ولاتی باب و باپیرانم ئه گه ر حه مه دۆکیک په یدا بی و بچی نه ک عه لی سه فابه گ، به لکوو میشووله ی مالى پیاویکی وه ک عه لی سه فابه گ بکوژی، خه لکی ده شتی ئاموخ راست ده بنه وه، کابرای ده گرن و سه ری ده برن".

سه یر داگیرسابوو، ده سه ته کانی ده له رزین و روخساری وه ک چه وه نده ری کولیو سوور هه لگه رابوو.

"ئه م مه سه له یه شتیکی چووکه له نیه. حه مه دۆک روژیک هه ل ده ستی، خه لکی گوندی یالیزیوردیش له ده وری خو ی کو ده کاته وه..."

مورتهزاغا مۆره یه کی وای لی کرد که حه سنه خان ناچار بوو قسه که ی بیی.

ئه گه ر مهحمود ئاغا دیسان هه ر دهنگی نه کردبا، جوان نه ده بوو. بویه گوئی:

"خانم، ئه و حه مه دۆکه هیچ نیه" و بیده نگ بوو.

حه سنه خان ویستی بلی: ئه دی ئه و کارانه ی ده یان کا چین، ئه وانیش هیچ نین؟ به لام که چاوی به چاوی مورتهزاغا که وت، دهنگی نه کرد.

روخساری تووره ی مهحمود ئاغا که پیکیکی دیکه ی هه ل دابوو، کرایه وه:

"حەسنەخان، ئەو هیچ قىمەتى نىيە، سبەينى دووسبەى سوار دەبم دەچمە چيا، گوڤى دەگرم، ئەوئىش بە تايبەتى لەبەر خاترى جەنابت گوڤى دەگرم، دەىهەنمە ئەم ماله و ئەم ژوورە بۆ لای تۆ...، ئەگەر بە زىندووئىشت نەوئىست سەرى براوى بە گوڤچكەى هەل دەگرم و دەىهەنم لە پىشت دادەنم. ئەم هەتا ئەمروكە لە بازارى لەگەل مورپەزاغا قسەمان دەکرد، مەسەلەى حەمەدۆك لە كەس نەبىستبوو. كەسئىش بە منى نەگوت بەلایەكى وامان بەسەر هاتووە نەىپرسى كە چۆن دەتوانم لە شەرى رزگار بىن. كەس كارىكى لەم نەوئىست. ئىدى كەس مەمانان بە پياو دانائى. پاش مەسەلەكەى ياليزيۆرد قىنيان لەم داگرتووە. نازانم چىيان لە گيانى من دەوئى. هەموو بزەنەكانى منيان خوارد، براكەم و پياوەكانمىان كوشت، لەسەر زىرو مەزراكانم دانىشتن، مەزرايكە كە بە كوڤ پارەم لى خەرج كەردو هەتا لىرەوارەكەم دەرهيناووە كەردوومە بە كىلگە... وەختىكىش چووم ملكى خۆم وەرگرتووە هەموو دنيا، تەنانەت ئەنكەرە، تەنانەت ئەو هاوئىيانەش كە چۆكمان وەچۆكى يەكتر داو شان بە شانى يەكتر دوژمنان داىە بەر ئاگرو پىكەو لەنئو ئاگردا بوو، لەم بوونە دوژمن. باوهر فەرموو ئەگەر تەنانەت تاقە يەككە لە جووتيارەكانى ياليزيۆرديان دىتبايەو، دىيەكەيان لى دەستانم و دەيان داىەو بەو دىهاتىيە. ئىمە بەخۆرايى لەسەر نىشتمان خوئى سوورى خۆمان رشتە سەر ئەو چياو بەندەنانە. ئەوانەى وەك كەروئىشك لەبن پىچكان دا خۆيان شارەدبوو وەو لە ترسان سەريان نەدئنايەدەر، كەسانى وەك زولفو و عارف صائم و تاشكەن خەليل بۆمان بوونە قارەمان. بۆمان... شوکور بۆخوا كە خەلكى ياليزيۆرد كە زەوىيەكانى منيان زەوت كەردبوو هەلاتن و لە شەرمان ئىدى دەرنەكەوتنەو، لە ولات چوونەدەر مەزراكەمان لە دەستى خۆمان دا ماىەو."

حەسنەخان هەناسەيەكى هەل كىشاو بە راوئىيىكى خەماوىيەو گوتى: ئەو بەرچاوتەنگانە لەگەل جەنابتان دوژمنن. "ئەو بەرچاوتەنگانە دوژمنى جەنابتن. ئىمە جەنابتان باش دەناسن ئاغا، چما پياوى وەك تۆ پەيدا دەبى؟ هەمووى ئەمانە لەگەل تۆ مورپەزاغا دوژمنن. چاوى دىتنى ئەم دووانەتانيان نىيە. چونكە ئىو هەردووكتان، هەم ئىو هەم مورپەزاغا، هەرچى پەرچى نىن، ئەسل و نەسەبتان هەيە. ئىمە لە رەگەزىكىن كە ژن و ژن خوازيمان لەگەل عوسمانىيەكان هەبوو. چما ئەم وەحشىانە دەتوانن چاويان بە مەمانان هەل بى؟ ئەوانە ئەگەر لە دەستيان بى هەم تۆ هەم مورپەزاي بە دەستى حەمەدۆكى بە كوشت دەدەن. لەوانەشە هەر وابكەن."

مەحمودئاغا بى شلوئى بوون گوتى: بەو ئاسانىيەش نىيە.

ماوہيەك راوہستا، ئەمجار بە داوى يەك دا چەند پىكى هەل دان.

مورپەزاغا كەشەفى مەزەكەى بۆ راگرت. ئەوئىش بە چاوداگرتنىك سوپاسى كرد. تەماشاي چەپ و راست و دارو ديوارو قەنەفەكانى كرد:

"بەو ئاسانىيەش نىيە. چەند روژى دىكە تەنيا لەبەر خاترى گوڤى روخسارت سەرى براوى حەمەدۆك دەكەوئىتە بەر ئەو لاقە جوانانەت."

حەسنەخان گوتى:

"جا دوژمنان وەختىك دىتيان سەرى حەمەدۆك كە ئەوئىدى لى دەترسان لەبەر پىي من دا كەوتو، لە بەخىليان شەق دەبەن، ئەو ياوەرە بى زىك و زاكوونەش دووبارە لە جىي دا دەكەوئى، لەوانەشە لە خەفەتان بمرئى. وەك بىستوومە ژنەكەى نەىتوانيوە لەگەلى بسازئى، مندالەكانىشى هەل گرتوون و چووئەو لای باوكى كە سەرھەنگە."

مورپەزاغا گوتى:

"دياره دهچپتهوه، ژنى بهسته زمان چۆن له گهڵ بنیاده میکی ترسه نۆك بسازی..."

پاش ئه وه مهحمود ئاغا جاروبار چه ند قسه یه کی به زمان دا هاتن و هه تا خۆره لات مه شرووی خوارده وه. وادیار بوو زۆری قسه کردبوو، وادیاره کهسانی به شه خسییه ت و جی داری وه ک وی به که سری شانی خۆیانی ده زانن زۆر باسی غه ریبه یه کی وه ک حه مه دۆك بکه ن. مه حمود ئاغا فکری ده کرده وه: عه یی نیه، ئه مانه بیگانه نین، ئه مانه ش وه ک ئه هلی مائی خۆمن. باوه ر ناکه ن، باوه ر ناکه ن که ئه من هه ر سبه ینی دووسبه ی سه ری حه مه دۆکی دینم و ده ی خه مه ژیر پی یان. به م فکرانه دلخۆشیی خۆی ده دایه وه. به راستی مه سه له ی هه ولدان بۆ کوشتنی پاشا له کوئی وه هاتوه، داخوا وه زعه که خه ریکه تیک بچی؟ چه ند باش بوو که دووباره قسه یان نه کرد. خۆشحال بوو له وه ی ئه م باسه ی نه هیناوه ته گۆری.

مورته زاغا له گوئیان پی ده که نی، له م سهری بازاره وه ده چووه نه وسه رو ده هاته وه، توشی هه رکه س بایه چ دیهاتی و چ خه لکی شاروچکه، قسه ی له گه ل ده کرد. له گه ل نه وانه ی له چاخانه که ی توفیق له دوری کو ببونه وه، باس و گالتی ده کردو رووداوه کانی سهرده می شهری سهر به خوئی بو ده گپانه وه. باسی نه و نه فسه ره لاوانه که مسته فا که مال پاشا ناردبونی بو توورپوس و باسی توغان به گ و توفان به گی ده کردو چوبایه هه ر جی یه که شنه بای شادی و خوشحالی له گه ل خوئی ده برد...

خه لکی شاروچکه که دوینی نه ویاں جوړیک به لاره ملی و رووگرژی دیبوو دت گوت له گیانه لالا دایه، له وه که ده یان دی بووه ته توفانیک له شادمانی، سهریان سوور مابوو و نه یان ده زانی چ باسه. خوشحالی یه که ی - هه رچه ند جی سهر سوپرمانیش بو - کاری کرده سهر خه لکی شاروچکه ش.

خه لکی شاروچکه لیکرا بوونه گورانی بیژو دمبه گ ژهن، هه موویان چه ته کوژراوه کان و عه لی سه فابه گ و به لای حه مه دوکیان له بیر چووه وه.

نه بدال جومه ک بی پرس و را له کاتیک دا ده هوئیکی پی بوو، هات و دهستی کرد به لیدان و لاوه کانیش ده ستیان کرد به هه لپه رین. دهسته یه که ته ناف باز که روون نه بوو له کوئی هه ل قولین هاتن و له خوار پردی له نیو نه و پنگه له دا که گوله شینه کانی پشکووتبوون و بوئیکی خوشیان لی هه ل ده ستا، ته نافه کانیاں زور به رز راهیشت و له به یانی یه وه تا نیواری سی ژن و پیاویک له سهر ته ناف سه مای که مهران کردو پاره یان له و خه لکه وه رگرت که له ده وریان کو ببونه وه. ته نانه ت مورته زاغا و ناوداره کانی شاروچکه ش تیکه لی نه مانه ببوو. کورسی و نیوته ختیان هیان. له سهر نه و ته نافه به رزانه به سامای که مهران هه نگامه یه که به رپا کرابوو. کاردروستایی بو زورانبازی و گره وه نه سپیش کرا. به کورتی ته وای دانیشتونانی شار له مندالی حه وت ساله وه تا پیری حه فتا ساله له شادمانی مورته زاغادا به شدار بوون، بی نه وه ی له هوئی که ی ناگادار بن.

ساله کویری سهرتاش پیاویک بوو شه یان و نیگاشیرن، له هه زار ناوی دابوو قوونی ته ر نه ببوو، سی ونو چاوی له پشته سهری هه بوون بو نه وه ی له هه رچی له نیو شاروچکه دا روو ده دا ناگادار بی. وه ختیک توشی ده بووی ده ی گوت:

"نیه، لینگی نیه. پیاوی وه که مورته زاغا نه هاتوه ته سهر دنیا، وه ختیک پی ده که نی هه موو خه لکی شاروچکه له گه لی پی ده که نن و کاتیک ده گری شاروچکه ش له گه لی ده گری و نه وده م که ده ش ترسی خه لکی شاروچکه ش له گه لی کونه مشکیان لی ده بی به قه یسه ری. نیه، لینگی نیه... تازه پیاوی وه که وی نایه ته سهر دنیا..."

ساله کویر که له هه زار ناوی دابوو قوونی ته ر نه ببوو، نه م جارهیان به دوی هوی ره فتاری نیستای نه م پیاوه چه نه بازه دا ده گه راو نه ی ده دیه وه. له باره ی نه و پیاوه وه نه ده کرا بلئی زینگ نیه. هه رچه ند وه که مندالیک دلپاک بوو، به لام نه ده کرا پی بلئی زینگ نیه. بلئی ده رو ژووری یه کن، یه کن نین، په نا به خوا له وانه یه کلاو له سهری شه یتانی بنی. وه ختیک خوشحال ده بی له کانگای دله وه خوشحال، کاتیکیش ترسی ری ده نیسی ده ست و لاقی ره ق ده بن. ده بیته جه نازه یه که و هه موو ناچارن له شادمانی و ترس دا له گه لی شهریک بن.

ساله کویر ده ی گوت:

"ده ترسم وه ختيك ئه م گه واده بمرى ئيمه ش هه موو له گه لى بمرين. زور سهيره له گه ل خيزانم كه چل سالى ره به ق شهړه دهن دووكه مان بووه ئيستا حه وتووويه كه نه شهړه دهن دووكه مان هه يه نه كيشه وه هه راو نه دل عاجزى و نه ته نانه ت قسه لى له گول كالتزمان به يه كتر گوتوه... خوا بكا ئه م گه واده هه ميشه وه ك ئيستا خو شحال بى... " له م شاروچكه يه دا ته نيا يه ك كه س سه رى له كارى وى دهرده كرد، ئه ويش روسته مه كورده بوو. ده گه يشته هه ركه س ده لى گوت:

"ده زانى مورته زاغا چيه تى؟"

"نا، چ بووه روسته م؟"

"چونكه چوو ته مه كه."

"سهيره روسته م، كه نكي چوو مه كه و كه نكي هاته وه؟"

"ئه من ده زانم كه نكي چوو، و كه نكي هاته وه."

به لى روسته م قسه يه كى له بن زمانى دا هه بوو، به لام نه لى ده دركاند. گورگى كه لله شق بيشى كوژى هيچ نالى. جگه له وه ش ئه و پيوهندى به نيزيكه كه ئه م دواييانه له نيوان مورته زاغا روسته مه كورده دا دامه زرابوو له به رچاوى خه لك ون نه بوو، به لام مه سه له چ بوو، ئه مه يان نه ده زانى. دلخوشى هاوبه شى مورته زاغا خه لكى شاروچكه هه تا وه ختيك عارف صائم به گ و پاريزگار هاتنه شاروچكه، دريژه لى هه بوو.

روژيكيان به يانى فورده نو لى يه كه لى عارف صائم به گ كه نوقمى تو زوخول بوو له پيشه وه و ترومبيله ره ش و دريژه كه لى پاريزگار كه ئالالى به سه ره وه بوو به دواى دا، به نيو بازاردا تى په رين و راسته رى چوونه خانوبه ره لى قايمه قاميه ت. وه ختيك ترومبيله كان به بازاردا تى ده په رين، ئه و كه سانه لى روخسارى عارف صائم به گيان له نيو ترومبيله كه دا دييوو، خهريك بوو له ترسان زراويان بچى. ئه و به روويه كى گرژه وه له سه ر كورسى پاشه وه لى ترومبيله تو زاوى يه كه دانيشت بوو، مى قيت راگرت بوو و چاوى له سه ريه ك دانا بوون. نه ته ماشاى لى چه پى خوى ده كردو نه ته ماشاى لى راستى. پاريزگارو سه ره نگ فه رمانده رى قسه خو شى جه ندرمه ش قه لافه تيان وه ك عارف صائم به گ بوو. قايمه قام له كو لانه كه لى روويه رووى قايمه قاميه ت له و پياوه سه رتا پى تو زاوى يانه كه ته نيا چاوو ددانيان ديار بوون پيشوازيى كرد. ده ست و لاقى ده له رزين و نه لى ده زانى ده بى چ بكا.

"قايمه قام."

"به لى خان"

"هه ر ئيستا ده بى تاشكهن خه ليل به گ و ئاغاو خانه كانى ديكه و زولفو به گ و حاكمى شه رع و داواكارى گشتى بانگ بكه نه ئيره..."

"به سه رچاو"

به لام پيوست نه بوو قايمه قام پياوماقوولانى شار بانگ بكا. چونكه به شيك له وان هه ر كه خه به رى هاتنى ئه و جه نابانه يان بيست بوو، له حه وشه لى قايمه قاميه ت دا خر بيوونه وه و ئه وانى ديكه ش كه خه به ريان زانيبوو به په له به ره و قايمه قاميه ت ده هاتن.

تاشكهن خه ليل به گ له پيش دا ده ستى عارف صائم به گ و پاشان به نوره ده ستى پاريزگارو فه رمانده رى جه ندرمه لى

گوشى و گوتى:

"به خيراتن جه نابان، فەرموون بۆ مالى ئيمه، له مالى خومان باشتر ئيسراحت ده كه ن. تكا ده كه م جه نابان".

عارف صائم به گ بى ئه وهى ته ماشا روخسارى وى بكا تىي راخورى:

"باشه، ياوه ر له كوئيه؟"

به چاوى پر له قينه وه ته ماشاى چوار دهورى خوى كردو له سه رى رويشت:

"ده سبه جى بى هينن بۆ مالى خه ليل".

دوباره سوارى ترومبيله كانى خويان بوونه وه و به ره و مالى تاشكه ن خه ليل وه پرى كه وتن. كه له پليكانى مالى وه سه ر

كه وتن ديتيان چوار پينچ پياوى فلچه به ده ست چاوه پروانن. تاشكه ن خه ليل به گ به داواى لى خو شبوونه وه گو تى:

"پرى به كان زور پر تو زوخولن، كو ماره كه مان هيشتا ساوايه، جاده كان پر له تو زوخولن. ده م زانى سه روچاوتان پر ده بى

له تو زوخول... له بهر ئه و زه حمه تانه كه ئيوه له پيناوى نيشتمان دا كيشاوتانه، دلى بنياده م به رديش بى ده بى به ئاو،

ته حه ممول نا كا. زور نا ره حه تم كه سه روچاوتان وا ده بينم... ده كرى چا كه ته كانتان مه رحه مه ت كه ن تا ئه و تو زوخوله ي

لى بته كي نم؟"

عارف صائم به گ له حالتيك دا چا كه ته كه ي داده كه ند گو تى:

"ده بى بلئى تو زوخوله پيروزه كه ي - پى كه نى - تو زوخوله پيروزه كه ي..."

"تو زوخوله پيروزه كه ي لى بته كي نم ئه فه ند م..."

عارف صائم به گ چا كه تى خوى دا به ده ست يه كه مين پياوى فلچه به ده ست كه له په ناى راوه ستابوو. تاشكه ن خه ليل

به گ له ترسى گيانى ده ستى بۆ لاي ئه و چا كه ته كه تو زوخولئى پيروزى له سه ر نيشتبوو دريژ كرد، عارف صائم به گ له

حاليك دا چاوى لى مور ده كرده وه ده ستى وى گرت و گو تى:

"خه ليل وا مه كه. خه ليل ئيمه پي كه وه ها ورپى مه يدانى شه ر بو وين. كارى وا مه كه".

تاشكه ن خه ليل به گ شه لة ژا.

پاريزگار كه به داواى وى دا هاتبوو، چا كه ته كه ي دا به فلچه به ده ستيك. سه ره نگ فلچه كه ي له يه كيك له فلچه

به ده سته كان وه رگرت و له سه ر پليكانه كان ده ستى كرد به خاوين كردنه وه ي چا كه ت و پانتول كه ي.

عارف صائم به گ كه چووبوه ژوورى و خوى هاويشتبووه نيو قه نه فه كه، هاوارى كرد:

"سه ره نگ، بى زه حمه ت چا كه ته كه ت بده به وانه و وه ره".

"به چاوان ئاغا" سه ره نگ له حالتيك دا خيرا چا كه ته كه ي دا كه ندبوو هاته ژوورى: به لئى ئاغا.

"تكا ده كه م به رامبه رم دانيشه، له وئى، له ته نيشت پاريزگار".

ده سبه جى شه ربه تى فينكيان هينا. له و به ينه ش دا پياوه ناسراوه كانى شاروچكه هاتن و ژووره كه يان پر كرد.

هه ركه س ده هات له حالتيك دا پالى به وانى دي كه وه ده نا داده هاته وه، ده ستى چه پى به سنگيه وه ده گرت و ده ي گو ت:

به خيراتن. له پيش دا ده ستى عارف صائم به گ، دوايه ده ستى پاريزگارو ئه مجار ده ستى سه ره نكي ده گوشى و هه روا به

دا هاتنه وه و بى ئه وه ي پشت راست كاته وه ده ستى چه پ له سه ر دوگمه ي چا كه ته كه ي ده چوو له سووچيك كوشم

هه ل ده هات. هه مووشيان شه لالى ئاره ق بوون. كه سيش نه ي ده ويرا ئه و دلويه ئاره قه درشتانه كه له نيوچاوانى نيشتبوون

بسپريته وه.

ئەم دېمەنەش لە بەرچاوی عارف صائەم بەگ ون نەبوو. خۆ عارف صائەم بەگ نە دەتوانی بەو جانە وەرانی، بەو پیاو و زرت و زەلامانە کە لەوێ بە سەر شوپری و شەرمە زاری بە رامبەری راوە ستابوون دەستوور بەدا کە: دەسەسەرە کانتان دەرینن و ئارەقی نیوچاوانتەن بێرپنەو.

ئەوانیش ھەموو چاویان بربووووە عارف صائەم بەگ و نیشانەیان لەو وشە پیرۆزە گرتبوو کە دەبوو لە دەمی بێتە دەرو ھەر بەو جۆرە چاوەروان بوون.

بێدەنگی درێژە کێشا. نە پارێزگارو نە سەرھەنگی جەندرمەو نە عارف صائەم بەگ قسە پەکیان نە دەکرد. عارف صائەم بەگ بە نیوچاوانیکەو کە سات بە سات گرتەر دەبوو، تەماشای رووبەرەووی خۆی دەکرد. لە حالیکە دا دیار بوو بەرە بەرە توورەتر دەبێ، لە سەرەخۆ یاریی بە دار دەستە کە دەکرد. یاوەر ھاتبوو بە رامبەری خە بەردار راوە ستابوو. عارف صائەم بەگ لەو کاتەو کە یاوەر ھات، تەنانەت ئەو وەختە کە شەربەتە فینکە کەشی ھەلگرت سەری ھەلنەبێرێ کە تەماشای روخساری وی بکا. شەربەتی ھەنگوین، شەربەتی سێو ترشەو ھەنار لە کەشەفی زیودا دەھات و دەگەرێ. میوانەکان تەنانەت پاش ئەوێ توووخۆلی پیرۆزی چاکە تەکانیشیان خاوین کرایەو ھەو لە بەریان کردنەو، نەیان توانی تامەرزووییەک بۆ دیتنی قەلەفەتی یاوەر لەخۆیان نیشان بەن.

پاش ئەوێ بێدەنگی بەکە گەیشتە ئەو پەری عارف صائەم بەگ چاوی بەسەر یەکی حازران دا گێراو ئەمجار دارحەیزەرانی کە توند لە عەرزێ راکێشا بە جۆریک کە شووشە پەنجەرەکان لەرزینەو ھەو حازرانی نیو ژوورە کەش تێک رابوون.

"ئێرە بۆگەنی لێ دێ".

سێبەری زەردەخەنە یەک بەسەر روخساری دا تێپەری کە پیاو نە دەزانی بە توورەیی بوو یان بە گالتە پێکردن یان لە رووی خەفەتەو. نەختیک دەنگی ھەل بێرێ وگوتی:

"پێتان دەلێم، ئەم شارۆچکە یە بۆگەنی لێ دێ".

زولفۆی تاپۆچی بە زەردەخەنە یەکی زۆرەملی یەو گوتی:

"ئەو جارێ پێشوو بوو جەنازە کە بۆنی کردبوو. جەنابت..."

"بۆنی کردووە زولفۆ، ئەتۆ لێرە و ئاگا ناکە. ئێستاش ھەر بۆنی لێ دێ. زولفۆ، وام دێتە بەرچاو کە ئەم شارۆچکانە پزێون و ھەتا رۆژی قیامەتیش ھەروا دەبن."

زولفۆ بە دلشکاوی یەو گوتی:

"جەنابت ھەقتە ئاغا، چ بکەین ئێمە خۆمان بۆنمان کردووە."

"بەلێ بۆنتان کردووە."

سات بە ساتیش زیاتر توورە دەبوو:

"جانتاکەم لەنیو ترۆمبیلە کە دایە، بۆم بێنن."

تاویک دواتر جانتاکەیان ھینا.

جەنابی قایمە قام ئەمانە وەخوینە."

قایمه قام دهستی کرد به خویندنه وهی جانتایه ک نامه و برووسکه. له پیش دا که و ته په ته پهت، به لام دوایه به له باری دهستی به خویندنه وه کرد. که نه وهی خویندنه وه یاوهر به سهر پیوه زهره له گه رابوو، وه ک په لکه گه لا ده له رزی. خه ریک بوو بکه وی.

"برو یاوهر برو هوئی، ئاهه وی، برو دانیشه و له ویش مه بزوو. قایمه قام نه توش به رده وام به".
پاش نه وهی خویندنه وهی نامه و برووسکه کان ته واو بوو، به پراویژیکی داخوی و ترسینه ره وه گوتی:
"ئاوا، هاویریان، بوگه نی لی دی".

نه وانهی له ژوره که بوون مته قیان نه ده کرد. قامکیشیان نه ده بزواتن و چاویان نه ده ترووکاندن، له وانه بوو نه توانن هه ناسه ش هه ل بکیشن.

عارف صائم به گ به دهنگیکی ماندوو، بی تووره یی و بی دل ئیشی له سهر قسه کانی خوئی رویشت:
"نه من ئیره، ناوچهی نوینه رایه تی خوم باش شاره زام. نه من وهختیک گه نج بووم، زور له م لاوه گه نج تر، لیره فرماندهری جه ندرمه بووم. نه وهختیش ئیره ئاغای وه ک ئیوهی هه بوون. نه من له و لاوه - ئاماژهی بو یاوهر کرد - گه نج تر بووم. بو راوانی چه ته کان به رد نه ما پی لی نه نیم و کون نه ما سهری پیدا نه کم. نه من کاتیک له م لاوه ش گه نج تر بووم، نه که له گه ل حه مه دۆک و نه م جوهره بی رهگ و ریشانه، به لکوو له گه ل که سانی وه ک بایرام ئوغلی، گزیک دوران، دیرگن علی و ره شیده کورده که هه ریه که ی پادشایه کی نه و چیاپانه بوون به شهر هاتووم. ناتوانم بلیم هه موویانم به چۆک دا هیئا، به لام به چۆکیش دا نه هاتم. نه وهختیش ئاغای وه ک ئیوه چه ته یان به چیاو به نده نانه وه هه بوون. به لام هیچ کهس ئاوا، نه م جوهره برووسکه خویری یانه یه ی له دژی من به ری نه کرد. نه من هه مووی ده زانم و هه موو جی یه کی نه م شارۆچکه یه و توورپوسه کان شاره زام و مال به مال و نه فەر به نه فەر ده یان ناسم. کاکینه، ئاگان و خانه کان، نه من ته نانه ت ده زانم ئیوه چه ند ره گتان له جه رگی دا هه یه، ته نانه ت ده زانم له چیاکان تا قمه چه ته ی واتان هه یه که هه رچی پیتان خووش بوو ده ی که ن. بوگه نی دی".

بیده نگ بوو، ده ت گوت چاوه ری و ه لامی پرسیاریکه. چاوی به سهر یه کی هه شیمه ته که دا گپرا. هه مووان سهر یان داخستبوو.

زولفو دیسان که و ته مه رایه کردن، سهری هه ل بری و گوتی:

"نه من نیمه، نه من تا قمه چه ته م نیه".

عارف صائم به گ گوتی:

"نه من ده زانم نه تو چه ته ت نین زولفو. نه تو پیوستیت به چه ته نیه".

زولفو قسه که ی وی له هه وا قوزته وه:

"پیوستیشم پی نابی...".

عارف صائم به گ به پیکه نینه وه گوتی:

"بوچی، ده بی هه ت بی زولفو؟ نه منت له پشتم. نیمه هه یه. بهس نیه؟".

زولفو سهری به ردا یه وه.

عارف صائم به گ له سهر قسه کانی رویشت:

"مهسه له ی چه ته مهسه له یه کی ساکار نیه، پیوه ندیی به ئاسایشی گشتی یه وه هه یه. مهسه له یه کی دهوله تی یه... پاش ئاناتۆلی رۆژه لآت ته نیا له ناوچه ی نوینه رایه تی من دا چه ته هه یه... ئه گه ر مسته فا که مال پاشا به م مهسه له یه بزانی هیه جوان نابیی. بۆ چه ته یه کی چووکه له ی بئی قیমে ت، به لئی چووکه له، پوشکه یه کتان کردوه ته دنیا یه ک و کیچیکتان کردوه به گایه ک و نامه له سه ر نامه و برووسکه له دوا ی برووسکه ده نیرنه ئه نکه ره، باشه سوودی چیه؟ بلین بزانه کی ئه وه ی کردوه؟"

چاوی له چاوی زولفو وه بری، ته ماشای کرد. چاوه پروان بوو زولفو وه لامی بداته وه. زولفو جینگلیکی داو خه ریک بوو شتیکی بلئی به لام نه ی توانی.

"ئه من هیهچ لئی نایه زولفو، ئه گه ر هه موو خه لکی چوکوراواو توورپوسه کان له حه وت ساله وه تا حه فتا ساله بینه چه ته بۆخۆت باش ده زانی کار له من ناکاو ناکا. پاشا بۆ ئه و ورده مهسه لانه ئه من بانگ ناکاو لیم ناپرسی چ بووه. ئه تۆ بۆخۆت له هه موو کهس باشتر ده زانی که زیانه که ی بۆ چوکوراوا خۆیه تی، چوکوراوا یه ک که ده لئی چه پکه گوله. زیانه که ی بۆ جه نابی پاریزگار، بۆ ئه م سه رهنگه به ریزه ی جه ندرمه و بۆ ئه و یاوه ره لاوه ی رۆله ی کۆماره که مانه."

"ده زانه سه ره ری به ریز."

"گویت لئی بئی زولفو، له م شارۆچکه یه که ئه تۆی لئی، ئه تۆیه ک که چاوه گوئی و ده ست و لاقی منی چاوه پروانی ئه م شتانه نه بووم. ته ماشاکه زولفو. هه تا وه ختیکی ئه من له ئه نکه ره م موویه ک له سه ری ئه م جه نابانه که م نابیته وه، ئه تۆ بۆخۆت ده زانی که ئه من له ئه نکه ره توانای ئه وه م هه یه داکۆکی له پاریزگارو سه رهنگ و یاوه ر بکه م."

"ده زانه قوربان."

"ته نانه ت ده توانم وریای حه مه دۆکیش بم. پیتان خۆشه لئی بووردنیکی تاییه تی بۆ وه رده گرم. ئه من ده توانم پینچ هینده، ده هینده ی زهوی یه کانی ئیوه ی زهوی بۆ دابرم. ئه وده م ئه ویش ده بیته به لایه ک و ده که ویته گیانتان. له م مه لادۆرانه ش خه راپتر."

به وه کازه که ی ئامازه ی بۆ مه لادۆران کرد: ههسته وه ره ئیره.

مه لادۆران به په له ده سه حیه نه وه دونۆ ده نک یه که ی له گیرفانی هاویشه وه و هات به شلو و لی له به رامبه ر عارف صائم به گ دا راوه ستا.

"بلئی بزانه دۆران، ئه تۆ که نگئی چوویه "جامع الازهر" و زانسته ئایینی یه کانت خویند؟ بلئی بزانه"

"ده ست و لاقه ماچ ده که م خان..."

"بلئی بزانه ئه تۆ که نگیت خویندو که نگئی خوینده وار بووی؟ بلئی ئیدی. ئه تۆ ئه گه ر ئه لف ببینی پیت وا ده بی دارخانویه."

"خان، خان.."

ملی به لاوه نابوو و به حاله تی پارانه وه ته ماشای ده کرد.

عارف صائم به گ پیکه نینیکی تالی کردو گوئی:

"ئه من ئیدی له وه زیاتر مه نه لئی مه لادۆران ئه فه ندی تیک وه رناده م. چونکه ئه گه ر زۆری له سه ر برۆم وه زعیکی دیته پیش که هه مووتان قامکی خۆتان ده گه زن."

"وه ره پیشی، وه ره پیشی، وه ره نیزیکم دۆران."

مه لادؤران له حالتيك دا لاقه كانى تيك با هه لده دران ليى نيزيك كه وته وه .
"داوهره وه ."

مه لادؤران دهستى به سنگيه و گرتن و به رامبهرى داها ته وه . عارف صائم سهرى به گوئى مه لادؤران وه ناو به چپه گوتى :
"دؤران . سه گباب , رهنگه ئەم كارانه له بن سهرى تودا بن . به ملي شكوت , بلي بزانم ئەتو ئەم برووسكانه ت لى داوه ؟
ئەتو گوتوته ئەم نامانه بنوسن ؟"

"نه وه لا بهگ , نه بيللا بهگ , له بهر بهرى پى يانت مرم , به زهبيت پيم دا بى ."

"زور باشه , بلي بزانم چ كه سيك يان چ كه سانيك ئەوانه يان نووسيوه ؟"

"وه لا نازانم خان , بيللا نازانم ."

عارف صائم چاويكى خيراى له مورته زاغا كردو كابرا وه ختيك تيرى نيگاي وى لى درا هه موو ئەندامى له شى له رزين .
"حه ز دهكهى له و بارهيه وه لى بكولمه وه ."

"لى بكوله وه و كابراى وه بينه . ئەگه ره نهى بينيه وه , بوخوت ده زانى چ ده بى . ئيستا برؤ له جيى خوت دانيشه وه .
ياوهر !"

"فه رموو بهگ"

"رؤژنامه نووسيك له م شارؤچكه يه هه بوو , ناوى چ بوو ؟ زهكى بهگ بوو ؟"

"به لى ئاغا . . ."

"بانگى كه بو ئيره ."

"به سه رچاو ئاغا"

له بهر هه رچى يه كه بوو عارف صائم بهگ پاش قسه كردن له گه ل مه لادؤران ئەفهندي هاتبووه وه سه ره خو .

"چاوى زه مانه پياويكى ده غه ل يانى پياويكى نزمى وه كه مه لادؤرانى ئيمه ي - له حالتيك دا زگى هه لده به زيه وه , قاقا
پى كه نى - مه ترسه مه لادؤران , راستيت لى ناليم , وه كه مه لادؤرانى نه ديوه . چونكه ئەم من حه ز له ئينسانى هه لكه وتوو
ده كه م , بويه ئاشقى مه لادؤرانم . ته ماشاى كه ن به و پيشه و به و عه بايه وه هه ر ميژه ريكي سه وزى كه مه , به و قاپقا پانه يه وه
هه ره كه مامؤستاكانى "جامع الازهر" ده چى , دؤرانى خو مان , ئەم دؤرانه . پياويكى هه زار پوو , دوو هه زار پوو و سى هه زار
پوو نيه , ده هه زار پوو هه يه . ئيستا كه ئيوه هينده له و حه مه دؤكه مندالؤچكه يه ده ترسيين , له جياتى هينى جه ندرمه
مه لادؤرانى بنيرن . وه كه مووى له ماستى راکيشى , گوئى ده گرى و ده يهينى ده ي داته ده ستتان . باوه ر كه ن درؤ
ناكه م . . ."

"حاشا ئاغاي خو م , حاشا له رووتان . . ."

"بروانه دؤران , وشه ي حاشا فير بووه . كوره دؤران . . ."

ته ماشاى كردو چاوه رى ما . روخسارى شاد بوو و پى ده كه نى .

"له سيبه رى جه نابت دا , له سايه سهرى جه نابت وه فير بووين ."

"لينگى ئەم قورئان خوينه خوانه ناسه ته نيا به كيكه , له ئەنكه ره . ئەويش ئاغاي به رپوه به رى گشتى يه . جا چ

به رپوه به ريكي گشتى . ده سه لاتى سه رؤك وه زي رى هه يه , هه مه كارهى ئەنكه ره يه , نيوه شه ويكيان ديتم له ده رگا ده دن .

دهرگام کرده و به ږڼو بهرې گشتی ځومانه، له بهر دهرگا جاننا به بن هه ننگله و هه ك پشيله ی زیانه خړو شه رمیون و شه رمه زار راوه ستاوه... "

عارف صائم به گ له گه ل گپړانه وه ی ئه م به سه رها ته له په ستا پي ده كنه ی و كه یفی ده كړد:

"له پيش دا نه م ناسی. قه لافه تی جوړيك بوو دت گوت خه بهری مه رگی هیناوه. ئه وهنده په ريشان بوو دت گوت غازی پاشا (له قه بيكي ئه تاتوركه - وهرگپ) به لایه کی به سه رها توه: گوتم وهره ژوړی وهره. به ترس و له رزه وه هاته ژوړی. دام نیشاند. گوتم فهرموو برای به پړز. با ئه وهش بلیم ئه گهر ئه و كه یفی لی بی من و عیسمه ت پاشای (سه روك وهرزیری ئه وكاتی توركیه - وهرگپ) ده كاته دوو كه ل و ده مان نیریته هه وا. باشتان گوی لی بی، ئه و بنیاده میکی وایه... "

له كاتيك دا به وه كازه كه ی ئامازهی ده كړد گوتی:

"ئو ئه گهر چه ز كا ئه م شاروچكه یه، ئه و چیا ی تووړوسه و چوكووراوا ده كاته دوو كه ل و ده یان نیریته هه وا. راستی به كه ی ئه منیش ترسام، زوری خو پيشان ناده م، چونكه ئه گهر كه یفی لی بی ئه منیش ده كاته دوو كه ل و ده م نیریته هه وا. ها. ها. ها. ها. به لام ئه من هاوړی به کی زور، زور... كونی ویم. رازی نابی ره فتاری وام له گه ل بكا... به لی. به ږڼو بهرې گشتیمان دهرگای جاننا كه ی کرده وه، ئه م نامانه ی هیناومن و بو تانم خوینده وه دانی به من و گوتی: ئه مانه م له بهر خاتری تو راگرتوه و ئیستاش ده یان ده م به خوت. له من به ولاوه كه س نه ی دیون. به لی، كاری دنیا ئا وایه "

له و بهینه دا زه کی به گی ماموستا هات.

"وهره بزانه كاكی روژنامه نووس. ناوت چ بوو؟"

"روژنامه نووس زه کی."

"ئو تو ماموستاشی، نا؟"

"ماموستام."

"دانیسه بزانه."

زه کی به گ به ئه دهب دهستی له سه ر ئه ژنویانی داناو دانیشت و به بیده نگی ملی به لاره وه گرت.

"ده لین ئه تو لیړه وه خه بهر بو روژنامه كانی ئه سته مبول دهنیری، په یامنیری."

"به لی ئاغا."

"زور با... شه. هه تا ئیستا چ دهنگوباسیكت نارده؟"

"چه ند روژ له مه و بهر ئاغا خه بهری كوژرانی تو چه ته م نارد، زور باشیشم نووسیوو كه چو نمان پیشوازی له یاوهر كړدو

حه مه دوك چو ن بنیاده میكه. هه مووی ئه مانه م، زور جوان كیشابووه وه."

"چی ديكه؟"

"له باره ی هیرشی چه ته كان بو ئه و دی به كه چو ن ده ستریزی بیان كړده سه ر نامووسی شه ش كچ و ئه وانیان له گه ل

خویان برده چیاو دوايه ش دی به كه یان سووتاندو... "

"شتی وا رووی داوه؟"

یاوهر گوتی:

"ئیمه نه مان زانیوه."

"زور باشه. چی ديكه...؟"

زه کی به گی مامۆستا. به ئیشتیاوه باسی هه موو ئه و خه به رانه ی کرد که له یه ک سالی رابردوودا ناردبوونی. له ئاخری دا گوئی:

"جه نابی مورته زاغا پیاویکی زۆر نیشتمانپه روه ره. ئه وهنده به پێزو گه وره یه که من له هه موو پێشها ته کان ئاگادار ده کا".

"باشه دوايه, دوايه, دوايه چی؟"

زه کی به گ له حالیک دا ئیکلامی ده کیشا گوئی:

"جه نابی ئاغا..."

پاشان نارپه حه ت بوو. وه ک مندالیک که بوو که شووشه که یان لی ئه ستاندبێ, کۆله گرووی له ئه وکی ماو گوئی:

"ئه من شکایه تم هه یه, له خزمه ت جه نابت شکایه ت ده که م ئاغا".

"له کی؟"

"به گشتی شکایه تم له هه موو رۆژنامه کانی ئه سته مبول هه یه. هه یچ کام له و خه به ره دلته زینانه یان که به وردی و به سه رنجیکی ته واوه وه نووسیوو من و ریک و پیکم کردبوون, بلاو نه کرده وه. ئه گه ر ئاناتۆلی له نیو بچی, له ریشه وه بسووتی, هه موو له نیو بچن, دوژمن بێ و ئیره داگیر بکا, دیسان هه یچ نانووسن. ئاغا به قه د میشووله یه ک بایه خ بو مه مانان دانانین. حه مه دۆک, مه سه له ی حه مه دۆکیان هه ر بلاو نه کرده وه, جه نابی ئاغا, ته نانه ت خه به ری مردنه که شی... ئه من شکایه تم هه یه. چه ند باش بوو که بانگتان کردم و ئه منیش توانیم ئه مانه عه رزی خزمه تتان بکه م".

"رۆژنامه کانمان تا ئیستا هه یچ کام له خه به ره کانی تۆیان بلاو نه کرده ته وه؟"

زه کی به گ به خۆشحالی په کی مندالانه وه گوئی:

"بوچی, ئه گه ر چاپیان نه ده کرد پیم نیشان ده دان چی یان پی ده که م"

"کام خه به ر بوو؟"

"ته شریف هینانی زاتی مه باره کتانه م ناردبوو. له لاپه ره ی یه که میش دا چاپیان کردو وینه ی جه نابتانیشیان له گه ل چاپ کردبوو".

"له و باره یه وه کرێ یه ک شتیک..."

"چیتان فه رموو؟"

"بو ئه و خه به ره هه یچیان نه دایه ی؟"

"نا, نه م توانی وه ری بگرم, ناشم هه وی... ناوی شاره که مان بکه ویتته رۆژنامه که وه به سه. ئه من هه یچی دیکه م ناوی".

"زه کی به گ! "

"فه رموو قوربان".

"ئه تو مامۆستای, نا؟"

"له سایه ی سه ری جه نابتانه وه".

"ئیستا پێشنیاریکم بو ت هه یه".

"به سه ر سه ر قوربان".

"ده ست له مامۆستایه تی هه ل گره".

"ناتوانم قوربان، ژن و مندالم و باب و دايکه پيره که م له برسان ده من."

"کاکي روژنامه نووس، ئيستا که وايه له ئيستاوه دست له ناردني خه بهر بو روژنامه کان هل ده گري و ئيدي تاقه ديپريک بو هيچ جي يه که نانووسي. ئه گهر بزانم... ئيستا ده تواني برؤي. ئه گهر جاريکي ديکه بزانمه وه..."

زه کي هستا، دهسته کاني وه کيلي ميلله تي گرتن، ئه وه دهستي کيشايه وه دوايه، به لام ديسانيش به زور ماچي کردن و به لاتسياو لاتسياو له پليکانه کان چوه خوار. به ده م رويشتنه وه په يتا په يتا له بهر خويه وه ده ي گوت: ئيدي ناکه م قوربان، هه رگيز ناکه م، ناکه م، نا... نا... ئيدي ناکه م.

به هه موو دريژايي بازاردا که ده رويشت هه ر ده ي گوت ئيدي ناکه م. ده ور به ري خوي نه ده دي، بي ئه وه ي ئاگاي له خوي بي هه تا سه ر پردي رويشت.

پاش رويشتنی وی عارف صائم بهگ به ناره حه تي يه وه گوتي: بهسته زمان له دلله وه به په روش بوو، هه ر خه به ريک که ده ي نيروي چاپي ناکه ن ديسانيش هه ر سووره له سه ر ئه وه ي بنيروي. دياره بهسته زمانه کورپيکي خه يال پرسته.

چاوي بو تاشکه ن خه ليل گيړا:

"خه ليل بهگ له کوي يه؟"

"ئيستا دي قوربان."

"ياوه ر، وه ره ئيره."

ياوه ر خه به ردار راوه ستا.

"هيچ خه به ريک نابي ليره بچيته ده ر"

"پوسته خانه له ژير چاوه ديروي دايه، ماوه يه که بي ئاگاداريي ئيمه هيچ خه به ريک له م شاروچکه يه وه به ري ناکري. نه نامه و نه برووسکه"

پاريژگار به ئاساني و بروا به خو بوونه وه گوتي:

"به پيي فه رماني عارف صائم بهگ ره فتار ده کري."

"جه نابي ياهور، دياره بوخوشت ده زاني ده بي چون ره فتار بکه ن... ناره حه ت مه به. مه سه له ي حه مه دوك ناره حه ت نه کا. ئه من بايرام ئوغلیم نو جار کوشت. هه ر نو جاريش ديها تي يه کان ده يان گوت ئه مه بايرام ئوغلیم يه. باوه ر که ن بو فريوداني منيش و ايان نه ده گوت، دروشيان نه ده کرد. پي يان و ابو وه موو پياويکي به خو وه ي سميل گه وره بايرام ئوغلیم يه، چونکه پاش مردن قه لافه تي بنياده م ده گورپي. ديها تي يه کانيش هه موو جاري ئه گه ر که سي کمان ده کوشت پي يان و ابو بايرام ئوغلیم يه. ده زانم ئه م روژانه خه و له چاوت نه که وتوه، له خه وو خوراک که وتووي. ئه منيش کاتيک يه که مين بايرام ئوغلیم کوشت و ابووم. به لام که سي هه مين بايرام ئوغلیم کوشت ئيدي راهاتبووم و به هيو ابووم جاري چواره م به راستي بي کوژم. ته نانه ت نوه مين جاريش نه م تواني بي کوژم، نوه مين کوژراومان به داخه وه ئه سپ دزيک ده رچوو. منداليک بو هيشتا سميلي بور نه ببوون و ئه وه که سه ي ئيستا له گه لي له مه جلييس دام... باشه لي گه رپين."

عارف صائم بهگ نه يويست له سه ر قسه کاني بروا. هه موو ئه وه که سانه ي له وي بوون ده يان زاني ئه وه که يله ي باسي ده کا کي يه وه مه سه له چي يه.

عارف صائم بهگ خوي بي نه گيراو له سه ري رويشت:

"ئەو پياوھى ئىستا لە مەجلىس دا پىكەوھىن رۆژگارېك بەنياز بوو رەسەنى ھەموو ئەسپ و ماينى دنيا چاك بكا. ھەربۆيە فەرمانى بە پياوھەكانى دەدا كە بە شەو ئەسپ و ماينى خەلك لە تەويلەكان بدن و... دوا بايرام ئوغلى كە كوشتمان قوربانى دەستى وى بوو، يەككە بوو لە پياوھەكانى"

تاشكەن خەليل بەگ بە قوّل ھەلما لاوى وە ژوور كەوت و گوتى: چەتەكەباب حازرە. (بەرخىك كە بە ساغى بە شيشەوھ دەكرى و لەسەر ئاگر دەبرى - وەرگى).

"پاكىي خاليسىستان ھەيە؟"

"ئەويش حازرە."

چوار مېزىيان ھىنان و لە نىوھ پاستى ژوورەكەدا پىكيانەوھ نان و سفەرەيەكيان لەسەر راخستن. مورپەزاغا ھەزى نەدەكرد لەسەر مېزى نان خواردن ئامادە بى، زۆر ناپەھەت بوو. لەوئى كەس نەبوو نەزانى ئەم گۆنگەلە ھەمووى لەبن سەرى وى داىە. مەلادۆران ئەفەندىيىش جۆرىكى چاوتىوھ بربوو ھەر مەپرسە... مورپەزاغا بەدواى تاشكەن خەليل دا چووھ دەرەوھى سالۆن و ون بوو... وەختىك خەريك بوو لە پليكانەكان بچپتە خوارى خەليل بەگ قوّلئى گرت و بەدەنگىكى ھەك وشەوشى ماری كۆلەوھىباب بە گويى دا چپاند:

"ناپياوى نەفام، ناپياوى نەفام. ناپياوى نەفام خەريكى خۆت ون دەكەي؟ نازانى وەختىك رۆيشتى پاشملەي تۆچ بە عارف صائم بەگ دەلەين... ھەموو خەتاكەن دە مىلى تۆ دەپەستىون. وەرگەرى."

مورپەزاغا بى ھەست و خوست گەرايەوھو لە جىي خۆى دانىشت.

خواردنەوھى پاكىي خاليس و خواردنى چەتەكەباب و جموجۆلى مالەكە تا بەياني درىژەي كيشا. ئەو شەوھ ميوانەكان بى ئەوھى بخەون رۆژيان كردهوھو لەگەل تاوھەلات وەرئى كەوتن.

زولفۆ پاش ئەوھى ئەوانى بەرى كرى، خۆى گەياندەوھ مورپەزاغا كە بە پەلە بەرەو مال دەچووھوھ:

"ناپياوى خويىرى، سەگى ترسەنۆك، ئەتۆ ئەم بەلايانەت بەسەر ھىناين و ھەمووشى لە ترسان. منت فەوتاند. وەجاخت كويىر كرمەوھ. دىتت كە ئەو عارف صائم بەگەي بۆخۆم كرمەوھ تە بنیادەم و ناردوومەتە مەجلىس وەختى رۆيشتنى نەك ھەر دەستى دەنىو دەستى نەنام، بەلكوو چاويشى لى نەكردم. مورپەزا ئەتۆ بابى منت بەگان دا، ئەمنىش بابى تۆ بەگان دەدەم و تۆزى بە بادا دەكەم. تىگەيشتى؟ پاشەپۆژى منت كرده ھىچ، ھىچ، ھىچ، چاوەرى بە. ئەمنىش دواپۆژى تۆ دەكەمە ھىچ. ئەتۆش بچۆ دواپۆژى خۆت لەگەل ياوھر فارووق و پارىزگارو عارف صائم بەگ بەش بكە."

قوّلئى وى بەرداو گەرايەوھو رۆيشت. مورپەزاغا كە ماوھەيكە لەجىي خۆى رەق ببوو بە دواى دا غارى داو بانگى كرىو گوتى:

"زولفۆ سەر ماوى سەر من، ئەتۆ من باش دەناسى. لە دۆستانى باوھرىپى كراوى خۆت بپرسە، لە مەلادۆرانى فيلباز پرسیار بكە، ئەوان پىت دەلەين ئەم چۆن پياويكم. ئەم كەسېكم قسەي خۆم لە پيشەوھ دەكەم. ئەگەر لەسەر ئەم نامەو برووسكانە بەلايەكم بەسەر بى زۆر باش بزانه بى ئەم لاو ئەولا دەت كۆژم."

زولفۆ دەستى كرى بە پىكەنين و پاشان دووبارە قوّلئى وى گرتەوھو گوتى:

"گويت لى بى كابرا، چما ئەم نازانم ئەتۆ چوويە كنى خانى رەمەزانى و ئەم نامەو برووسكانەت بە وەكىلەكەي وى نووسيوھ؟"

مورپەزاغا ھاواری كرى:

"چی؟ ئەتۆ ئەمانەت لە کوئی زانیوه؟"

"ئەمن ھەمووی ئەمانە دەزانم. بەلام بە کەس، تەنانەت بە عارف صائم بەگی براشمیان نالیم. جا ئەتۆش لە مەودوا بێ راوتەگبیری من هیچ مەکە."

"بەلێن دەدەم."

قۆلیان لە قۆلی یەکتەر پراکردو بە قسەکردن ھەتا سەر پردی رویشتن.

بەلام یاوەر بە زەحمەت خۆی گەیانە ژووری کاری خۆی لە مەخفەری جەندرمە. ئەو نامەو برووسکانە ی عارف صائم بەگ لەگەڵ خۆی ھینابوون ھەمووی لەسەر میزەکە بلۆ کردنەو و یەک بە یەک دەستی کرد بە خویندەنەویان. بە خویندەنەویان تووشی وەزعیکی سەیر ھات و لە ھۆش خۆی چوو. ھەتا ئیواری ھەر نامەو برووسکە یەکی چەند جار خویندەو و پاشان ھەتا تین لە گەرووی دابوو ھاواری کرد. وەکیل باشی عاصم و سەر جووخە عەلی کەرتیش غاریان داو لە ژوورەکە ی دا راوستان:

"ئەمرکە جەنابی یاوەر."

یاوەر بە وەزعیکی نااسایی لە حالیک دا لە رقان چاوی ھیچ جێ یەکیان نەدەدی ھاواری کرد:

"ئێستا، ئێستا، ئیدی لە مەودوا لەو نینۆکە شەیتانانە دەگە یەنم ئەمن کیم. ئەوان یاری بە دواڕۆژی من دەکەن و دەم خەنە ئەم وەزە و حالەو؟ لە نیوم دەبەن؟ ئەمن لە مەودا چۆن دەتوانم لە کەن خەلکی سەر ھەلینم و تەماشای چاوی فەرماندەرەکەم و ئەوانی لە خۆم بالاتر بکەم؟"

بە دیتنی بەردەستەکانی کە لە بەر دەرگا خە بەردار و ئیستابوون، نەختیک ھاتەو سەر خۆ گوتی:

"ئەمن خەریکم دەمەرم، ئەمانە وە خوینن."

لە کاتیک دا وەک سەر خۆشان بە لادا دەھات لە ژوورەکە ی خۆی ھاتەدەر و چوو وە مالا کە ی. ھەموو لەشی کوترابوو، دەت گوت لە ئاوانگ دا کوتاویانە. بێ ئەو ھە جەکانی دا کە نێ چوو نێو جیبی راکشاو تاویک دواتریش خەوی لێ کەوت. وە سبەینێ را بە یانی زوو کاتیک یاوەر چوو مەرکەز دیتی وەکیل باشی عاصم و سەر جووخە عەلی کەرتیش و ھەموو وەکیل و سەر جووخە و نووسەرەکان لە دەوری ئەو میزە کە نامەو برووسکەکانی لەسەر بلۆ کرابوونەو و خەر بوونەو و خەریکی قسە و باسن. بێ ئەو ھە چاویش لە چاویان بکا بە نێوچاوانیکی زۆر گژەو و چوو لە پشت میزەکە ی دانیشتن. ئەو رۆژە بە یانی ریشی نەتاشیبوو، و بە سەر و پۆتە لاکیکی نارپک و کەوشی تۆزای یەو ھاتە دایرە. چاوی دەقوول کەوتبوون. پاش ئەو ھە ماو یەک خۆی بە خویندەنەو ھە نامەکانی سەر میزەکەو خافلاندا چەند شتیکی نووسین و خەتی بە سەردا ھینان و نامەکانی سەر وین کردن، بانگی وەکیل باشی عاصمی کرد و پرسی:

"ئەم کەنعانە کوێخای گوندی چانقازوخ کئی یە؟ ئەمن دە ی ناسم؟"

"بەلێ فەرماندەر، دە ی ناسی."

"چۆن پیاویکە؟"

خە بەر ھینی تاییبەتی خۆمانە. شوینی ھەموو ئەسپ دزەکان ھەل دەگرن و جێ یەکیان دە بینیتەو و خە بەرمان پی دەدا. پیاویکی کزە لە ی کور تە بالایی بە ھۆشە."

یاوەر گوتی:

"ئاھا، ناسیمهوه، پیاویکی باش دیار بوو، نازانم چۆنه نامهی وای دژی من نووسیوه و ناردوویه ته ئنکهره، ئەتۆ چۆنی تئدهگهی وهکیل باشی؟"

"ئەویش بنیادهمه، کاری بنیادهم کهس تئیی ناگا. دارێک نۆسه دو نهوه دونۆ گه لای ههیه و ریشهی له بن زهوی دایه و رهگهیه کیشی له سه زهوییه، بنیادهمیش هه ر وایه. ئەمن پیم وایه ئەو بۆخۆی ئەو نامهیهی نه نووسیوه، پئیان نووسیوه."

"ئەمنیش هه ر وای بۆ دهچم، پیمان ده لئ کئ پئی نووسیوه، وه نا؟"

"پیمان ده لئ جه نابی یاوه ر، ئەو خه به ره ئینی تایبه تیی خۆمانه. جه نابیشتی به قه د رووخی خۆی خوش ده وئ." "ئەمنیش هه ر پیم و ابوو، پیم سهیره کهنعان چۆن توانیویه کاری وا دهرهقی من بکا. وهختیک نامه کانم خوینده وه بۆخۆشم شه ررم له خۆم کردو توامه وه. ئەگه ر یه کیک له و نامانه - که ئەمن به خویندنه وه یان خۆم له بیر چووه وه و گوتم ئەم یاوه ره ده بئ ئیعدام بکری - که وتبایه دهستی فه رمانده رایه تی، یان وه زیری نیو خۆ حه تمه ن فه رمانی کوشتنم دهره چوو. نامه کان ئەوه نده کاریگه ر بوون که ئەمن تا ماوه یه ک له بیرم چووه وه که له گه ل خۆمیا نه و له لئ خۆم دا گوتم ده بئ ئەو یاوه ره ی بگرم و ئیعدامی بکه م. له باره ی پیاویکی وه ک منه وه ئەمانه یان بۆچی نووسیوه، ئەویش هه مووی درۆو ده له سه. چۆن دلایان رازی بوو، بنیادهم زۆر زالمه. وهکیل باشی بنیادهم، مرۆڤ یه کجار زۆرداره... نووسیویانه که ئەمن بۆ ئەوه ی پئیشوا زیم لئ بکری و میدال و هه ر بگرم وه سمانه ره شم کوشتوه و دایه ش کردوومه ته حه مه دۆک... ئەو نۆ که سه ش که ئیمه کوشتوومانن هه یچ تاوانیکیان نه بووه. وهختیک له باقر گدیگی ئەوانمان گرتوه، خه ریکی ئەسپ له وه پراندن بوون، لاوه کانی ئاوا یی بوون. شتی وا ئیمکانی نیه."

وهکیل باشی عارصم گوئی:

"ئیمکانی نیه، به لām ئەوه ده بیینی ئیمکانی بووه. راوه ستین بزاین ئەم قه ره چی بازاره چ به لایه کی دیکه مان به سه ر دئینی."

یاوه ر گوئی:

"قسه ی تویه، راده وه ستین و هه ر له و کاته ش دا ده بئ وشیار بین... پیکه نینیکی تالی هاتی - سه رجوو خه عه لیی بانگ که."

سه رجوو خه عه لی که له پاش دهرگا چاوه پروان بوو به چاوی ته ره وه هاته ژووری و به راویژنیکی بی وازو ماندووه وه گوئی: ئەمرکه جه نابی یاوه ر.

"هه ر ئەمرۆو ده سه به جئ کهنعانم بۆ بینه ئیره."

سه رجوو خه عه لی به شانازییه وه گوئی:

"لیره یه، ئەمن دوینی شه وئ ده سه به جئ هینامه ئیره، له خواری چاوه روانه."

"ناره حه ت مه به سه رجوو خه."

"ئەمن ناره حه ت نه بم، ئەدی کئ ناره حه ت بی... ده بچۆ گیانی خۆت هه راج که... ئەو هه موو لāmه لāmه یه له به ر خه لکی دئیه ات بکه... بروانه جه نابی یاوه ر - ده سه ته کانی لئ کردنه وه - جه نابی یاوه ر ته ماشای ده ستانم که، ئەوه نده م زلله له و دئیه اتی یانه داوه ئاوا یان لئ هاتوه. ئینسافه؟ دهستم له لاقم ئەستوورترن ئاخه دهستی بنیادهم وایه؟ بریا هه ر له دییه که ی خۆمان ما بامه وه و کریکاریم کردبا. پاش ئەم رووداوه ئەمن ئیدی ناتوانم بژیم، یان له کار ده کشیمه وه یان

ئەوئەندە بەسەرى خۆم دا دەدەم ھەتا دەمرم. ئىمە لەو نامەيەدا بووینە جەللادىكى تەواو. ئىمە جەللادىن جەنابى ياوەر؟ ئىمە ئەركى خۆمان بەجى دەگەيەنەن و رۆلەي نىشتمانپەرورەرى ئەم كۆمارەين. ئەگەر ئەركى نىشتمانى نەبى بە مريشكى كەس ناليم كشه. پاش ئەم رووداوه مردن بۆ من نەبى، بۆ كى باشە؟"

دەستت لە سەر جووخە عەلى دابا فرميسكى دەھاتە خوارو ياوەرى دلپاكيش نەي دەزانى چۆنى دلخۆشى بداتەوہ:
"كەنعانى بېنە ئېرە".

"ھەموو ئيسكى لەشى دەشكىنم...".

سەر جووخە غارى دا يە خوارى و بە ددان لە چپرەوہ بردن كەنعانى لەگەل خۆى ھينا. كەنعان نەي دەزانى مەسە لە چپە، زۆر دەترسا. بە چاوى پر لە پارانەوہى سەگىك تەماشاي چاوەكانى ياوەرى دەکرد:
"لەوئى راوہستە".

"وہ كىل باشى عاصم ئەم نامەيەى بۆ وەخوينە".

وہ كىل باشى عاصم نامەكانى يەك بە يەك خویندەوہ و لىيان بووہوہ.
"وہرە ئېرە".

كەنعان بە چاوى حەبەساوى چوہە كەن مېزەكەى ياوەر.

"ئەو نامەيە ئەتۆ گوتوتوتە بۆت بنووسن؟"

"رووحم خەبەردار نىە".

"بروانە، ئەم ئيمزايە ھى تۆ نىە؟"

كەنعان دەست بە سينە داھاتەوہ و تەماشاي نامەكەى کرد:

"نەخەير ئاغا".

"باشە، ئەدى ئەم مۆرە؟ بۆ ئەوہى باش ديار نەبى مۆرەكەت لەسەر نامەكە سووراندوہ".

"ئى من نىە جەنابى ياوەر، چما رپى تى دەچى ئەمن بى ئەدەبىيى وا لەخزمەت جەنابت دا بکەم؟"

ياوەر وەك بريسكە لە جيى خۆى راپەرى و بە ھەموو قەوہتى خۆى زللەيەكى لە لاچاوى كەنعان راکيشا. كەنعان لاتريكى برد، بەلام نەكەوت. ياوەر بەوہ زياتريشى رق ھەستا. زللەيەكى ديكە، يەكى ديكە و كويخا بەسەر تەپلى سەرى دا كەوت. سەر جووخە عەلى كەرتيش لە جيى خۆى راستى کردەوہ. كەنعان خوینى بە زارو تفنكان دا دەھاتە خوار. ياوەر وەختىك لە جيى خۆى دانىشتەوہ، ھەناسەبركەى وى كەتبوو.

"بلى كى ھانى داى ئەم نامانە بنووسى؟"

"ئەمن نامەى وام نەنووسيوہ...".

"دەبى بلى كى ھانى داوى...".

"ئەمن...".

"سەر جووخە عەلى، ئەو سەگبابەى بەرە ئيقرارى پى بکە... ھەتا قسە نەكا لە كۆلى مەبەوہ... ھەز دەكەى بيبە سەر چۆمى".

كەنعان پاراپەوہ و گوتى:

"جەنابى ياوەر، وەدەست ويم مەدە. ئەگەر دەللى ناوى ئەو كەبراىە دەنووسم و ئيمزاي دەكەم".

"ئەمن راستىيەكەم دەۋى".

سەرچووخە كەرتىش بە راکىش راکىش بردىە دەرى. ياۋەر كە ئارام ببوۋە، بە پىكەننەۋە لە پشتەۋە پرا تەماشاي دەکردن. دلتيا بوو زۆرى پى ناچى كە راستىيەكەى دەلى. زۆرى پى چوو. سەرچووخە عەلى سەروسۆراغى نەبوو. ياۋەر ھەسەلەى بەسەر دەچوو.

"ۋەكىل باشى عاصم، واديارە خۆ پادەگرى. كەسىك ئەۋەندە بە دەست سەرچووخە كەرتىشەۋە خۆ پراگرى دەبى ۋەك پۆلا قايم بى. وانىە ۋەكىل باشى؟".

"راستە جەنابى ياۋەر. ئەم ئاغاينە كە دوژمنى مەملەكەت و دوژمنى ئىمەن دەزانن ئەۋ كارە خەتەرنەكانە بە كى بگەن. كارى وا بە پياۋە بە ئەزمونەكانيان دەسپىرن".

"ئا... خ بىم توانىيا ئەم كوئىخايە ۋەزىمان بىنم... زۆر باشە، يانى لەۋ بىست و سى كوئىخايە يەككىيان ئىقرار ناكە؟"

"زۆريان ئىقرار دەكەن جەنابى ياۋەر. كەمى واپان تىدايە بتوانى لەبەر دەستى سەرچووخە عەلى دا خۆى راگرى".

ياۋەر ھەناسەيەكى قوۋلى ھەل كىشاۋ گوتى: بەلى زۆر كەمە بەلام... بانگى كە بزەنن مەسەلە چپە.

تاۋىك دواتر سەرچووخە عەلى كەرتىش بە دەستى خويناۋى و پشتى لە ئارەق دا شەلال و دەم و چاۋى رەش

داگىرساۋە ھەت: قسە ناكە جەنابى ياۋەر!

"دەلى چى؟".

"ھەرچى ئاغاي لەم شارۋچكەيە دا ھەيە ناۋى بردو، لە سەروۋى ھەمووشيانەۋە مورپەزاغا قەرەداغلى ئوغلى".

ياۋەر ھەر تاۋە نا تاۋىك سەرچووخە عەلى كەرتىشى لە خوارى پرا بانگ دەكردە سەرى و راپورتى لى ۋەردەگرت. ھەتا

نيۋەشەۋى چاۋەروانى ئاكامى كارەكەى بوو.

"قسە ناكە جەنابى ياۋەر، ئەمجار ھەرچى ئاغاي دەي ناسى ناۋى دىنى. ناۋى خىزانى عارف صائىم بەگىشى بردو.

دەلى ھەموو نامەكان ئەۋ لەسەر داۋاي زولفۇ نووسىۋى".

ياۋەر گوتى: "بىبە سەرچۆمى" و بۆخۆشى چوو بخەۋى:

"ئەگەر ئىقرارى كرد ھەلم ئەستىنە. چاۋەروانم".

كوئىخا كەنعان ھەر كە دىتى چاۋيان بەستى زانى مەسەلە چپە. كەۋتە سەر پى سەرچووخە عەلى كەرتىش:

"ژەنرال سەرچووخە عەلى كەرتىش، ناۋى ھەر كەست دەۋى دەي لىم. لەسەر ھىچ و خوراپى وا مەكە. ژن و مندالم ھەيە.

مندالم وردن... باب و دايكىشم زۆر پىرن".

سەعاتىك دواتر كوئىخا كەنعان لە حالىك دا دوو جەندرمە چووبوۋنە بن پىلى بەسەر خرەبەردەكانى لىۋارى چۆمى دا

راكىشرايە خوارى.

سبەينى بەيانى ياۋەر ھاتە دايرە. شەۋى ھىچ نەخەۋتبوو. ويژدانى زۆر لە ئازاردا بوو. ئىمزاى بن نامەكانى بە

زەرەبىنىكى گەرە كە لە دەرمانخانەى ۋەرگرتبوو، تەماشە كرد. ھىچ كام لە مۆرەكان نەدەخوئىندرانەۋە. ھەموويان

ساختە بوون. ئەدى ئىمزاكان؟ لەبارەى ئىمزاكانەۋە مەسەلەكە ئالوز بوو. ئەگەر ئىمزاكان ساختە بايەن دەبوو ھەموويان

دووسى كەس ئىمزاين كىردبان، لەكاتىك دا ئىمزاى ھەر نامەيەك لەگەل نامەيەكى دىكە فەرقى ھەبوو، ديار بوو ھەر نامەيە

كەسىك ئىمزاى كردو. خەتەكان ھەموو خەتى لادى بوون. ئىمزاى كوئىخاكانى ھەبوو، لەگەل ئىمزاى نامەكان لەبەر يەكى

راگرتن، زۆر وهك يهك ده چوون. ئەگەر ئەو ئيمزای كردوه بۆچی به قيمهتی گيانی خووشی ئيقرار ناکا. هيشتا ناھوميد نه ببوو.

ههتا ئيستا كهس نه بوو سهرجووخه عهلی كه رتیش بىباته چۆمى پرسيارى لى بكا، به لام ئيقرار نهكا. ئەمجار به زهیی به سهرجووخه عهلییش دا دههات. بهسته زمانه له مندالییهوه تا ئيستا روژی خووشی نه دیوه. دايك و باب و خوشك و براکانی هه موو له برسان و به مالاریا مردن. ئەو كه بهحهوت سالی ههتیو ببوو له دهركی خهلكی بى به زهیی ههتا سنووری گيان كيشان كاری كرد بۆ ئەوهی ژيانى خوئی دابین بكا.

سهربازی فریای كهوت. ئەویش به تيكۆشان و جى به جى كردنى وردی ئەركهكانی گهیشتبوو هه م پلهیه و به قه رارو مه دار كرابوو به سهرجووخه. به لام وه ره بزانه كابرای ئەرك ناس چۆن ناچار بووه وهك حه یوان له گيانی خهلك بهر بى و شه ووپۆژ بى پاوهستان ههتا سنووری مردن داركارییان بكا. ئيستا چهند ده قيقه ی ديكه شهكهت و ماندوو و نیوه گيان له چۆمى را دیته وه و په شیحوال و په ريشان له بهر كووره خانه ی گهرم خو دريژ دهكاو ههتا چهند روژانیش نایه ته وه سهرخو. چه نه لیدان له گه ل خهلك به هيج جوړ كاریكى ئاسان نیه. ئەوده م ئەو پیاوه فیداکارو به ریزه كه سهری له پیناو به جى هینانی ئەركی خوئی دا بهخت دهكا، ناویان ناوه جهلاد. ده بوو سهرجووخه عهلی له كاتی شه ر له گه ل ریگران دا ببین... ئەو سهربازیكه به قه د له شكړيك... یاوه ر چهند ده قيقه بیرى له مانای وشه ی كه رتیش كرده وه، وهختيك له ماناكه ی پرسیبوو، گوتبوویان كه رتیش به مارمیلكه ی گه وره، یان بزن مژه ده لاین. سهرجووخه عهلی كوئی وهك بزن مژه ده چی؟ ئەمجار هه موو شتیک ته نانهت خهفه ته كانی خووشی له بیر چوونه وه و پى كهنی. وهختيك سهرجووخه عهلی سهری خوئی به و لووته زهلام و ناحه زه وه كه ده ماری شینی تى دان، هه ل ده ته كینى وهك بزن مژه ناچی؟

"وه كیل باشی عاصم، خه بهری سهرجووخه عهلی چیه؟"

"هيشتا خه بهری نیه. ئيستا دیته وه. نایه لى كاره كه ی بگاته خو ره له لات."

"پیت وایه ئيقراری لى وه رگرتوه؟"

"حه تمه ن ئيقراری پى كردوه."

"پیت وایه كى هانی داوه ئەو نامانه بنووسى؟"

"یهكى وا كه هه ر فكرمان بۆی ناچی."

"وهك؟"

"وهك مه لادۆران ئەفه ندى."

"ئهتو شكته وه؟"

"نه خه ير."

"شكته له كى یه؟"

"به فكری من له م شاروچكه یه دوو كهس وى ده چی ئەم كاره یان كرده ی، یه كیان زولفو، یه كیشیان مورته زاغا."

"چۆن شتی وا ده بى؟ یه كیان دوستی نيزیكى عارف صائم بهگ و یه كیشیان دوستی خومه... ئيمكانی نیه."

"له م دووانه به ولاره فكرم بۆ كهس ناچی."

"بۆچی ئەوان ده بى ئەو كاره بكن؟"

"ئه مه یان ئیدی نازانم. ده بى هویه كه ی بدۆزینه وه."

ياوهر باسه كه‌ی گۆرى:

"ده زانى به سه رجوخه عه‌لى خومان ده‌لئى بزن مژه ...؟"

نه زولفوؤ نه مورته زاغا، كارى هيچ لايه‌كيان نه بوو بوچى؟ بويه ئىدى...

ياوهر بئ‌ئوه‌ى خوى پئ‌ رابگيرئ، قاقا پئ‌ده‌كه‌نى. پاش پئ‌كه‌نينئكى زؤر گوتى:

"كه‌رتيش يانى مارمئلكه‌ى گه‌وره‌ى بزن مژ، بزانه وه‌ختئك سه‌رجوخه‌ى خومان به‌و لووته زه‌لامه‌يه‌وه سه‌رى

هه‌ل‌دئئى و نه‌ويى ده‌كاته‌وه، وه‌ك بزن مژه ناچئ؟"

وه‌كيل باشى عاصم به‌ پئ‌كه‌نين قسه‌كه‌ى وى سه‌لماندو گوتى:

"به‌لئ وئ ده‌چئ و زؤرئش وئ ده‌چئ. هه‌ر ده‌لئى بزن مژه‌يه، زؤرئش تووره‌و تۆسنه ..."

ياوهر گوتى: حه‌يف بو‌ئو پياوه. زؤرم زگ پئ‌ ده‌سووتئ. ناوئكىشى جه‌للاده ..."

"ئه‌دى جه‌للاد. به‌سته‌زمانه ..."

"له‌كوى بووه؟"

ياوهر رسته‌كه‌ى ته‌واو نه‌كردبوو كه‌ عه‌لى كه‌رتيش هاته‌ زوورئ و خه‌به‌ردار راوه‌ستا. خه‌ريك بوو به‌لادا بئ، دلؤپه

ئاره‌قى زله‌ زله‌ نيشتبوونه سه‌ر نئوچاوانئ... بن هه‌نگل و به‌رزگيشئ ته‌ر بوون. هه‌تا نئوقه‌دئش قوراوى ببوو. جه‌له‌كانئ

هه‌موو گنج و لؤنج بوون.

هه‌ر كه‌ چاويان پئ‌ كه‌وت له‌ پئش دا ياوهر و دوايه وه‌كيل باشى عاصم ده‌ستيان به‌به‌ر زگيانه‌وه گرت و له‌ قاقاى

پئ‌كه‌نينيان دا. ته‌ماشايه‌كى عه‌لى‌يان ده‌كرد - كه‌ سه‌رى هه‌ل‌ده‌بئرى و داى‌ده‌نوانده‌وه - و دووباره له‌ فيشقه‌ى

پئ‌كه‌نينيان ده‌دايه‌وه... هه‌تا ئه‌وان پئ‌ده‌كه‌نين عه‌لى زياتر خه‌به‌ردار راده‌وه‌ستا. په‌يتا په‌يتا به‌ نيشانه‌ى خه‌به‌ردار

سه‌رى بلند ده‌كردو نه‌ويى ده‌كرده‌وه.

سه‌ره‌نجام ياوهر كه‌ به‌ زؤر پئ‌كه‌نينه‌كه‌ى راگرتبوو، پرسئ: قسه‌ى كرد؟

"به‌لئ فه‌رمانده‌ر."

"پئت وايه راستئ گوتوه؟"

"پئم وايه راستئ گوتوه."

"كئ بوون؟"

"زولفوؤ مورته‌زاغا."

"ئه‌وه ده‌لئى چئ؟"

عه‌لى كه‌رتيش منجه‌ منجئكى كرد، ويستئ شتئك بلئ، به‌لام نه‌ئى‌توانئ.

"زؤرى خو‌ راگرت، ئه‌منئش هه‌روا... وه‌ختئ گيان ده‌رچوون ئه‌م دوو ناوهم له‌ زارى ده‌ركئشا. ده‌سبه‌جئ دامه

ده‌ستئ جه‌ندرمه‌كان و غارم دا بو‌ ئئره."

"كه‌وايه مرد؟"

"به‌لئ نه‌ختئك."

"دانئشه‌ چايه‌ك بخؤوه..."

سهر بازیک که له بهر ده رگا بوو، غاری دا چایه کی گرمی بو سهر جووخه عه لی که رتیش هیئا. سهر جووخه عه لی ته نانه ت وهختی چا خوار دنه وهش هه ر نیوه خه به ردار راوه ستا بوو. ئارامیی ئینسانه به خته وه ره کان و ماندوویی که سیک که کاریکی باشی ئه نجام دابی، له سهر روخساری به دی ده کرا.

"باشه سهر جووخه، کوپخا که نعان مرد؟"

"به لی که میک."

"دانیسه سهر جووخه عه لی."

"به چاوان جه نابی یاوه ر، مرد بوو جه نابی یاوه ر. به لام زورم زگ به که نعان سوتا... مردوه... مردوه... جه نابی یاوه ر"

تاویک دواتر جه ندرمه کان خه به ری مه رگی کوپخا که نعان یان هیئا.

"بچنه ژوور سهری مردوه که و شایه ت نامه یه که بنووسن. ده توانن داواکاری گشتی و دوکتوریش به رن.

وه کیل باشی عاصم ئه تو بوخوت تایپی بکه، نووسه ر (کاتب) م ناوی. ئه وهی پیته ده لیم وشه به وشه دهی نووسی.

ناوو نیشانه ی که نعانم بو بینن."

ناوو نیشانه ی کوپخای گوندی چانقازوخیان له دوینی شه وی وه له سهر میزی جه نابی یاوه ر دانابوو. سهر جووخه عه لی

له سهر میزه که تی پوهات و دایه دهستی یاوه ر:

"فه رموو جه نابی یاوه ر."

"سو پاست ده که م، هه تا وه کیل باشی عاصم شایه ت نامه که ته واو ده کا، بوخوت بچو ئیسراحت بکه."

ته قه و ره قه ی تایپ وه ری که وت. تایپیک بوو زور کون و گوره و نا قولاً که به شیک له پیته کانی له کار که وت بوون، به لام

به دست وه کیل باشی عاصمه وه وه ک فرپه کاری ده کرد.

"به لی... دوی شه وی حه مه دوک ناو سهر دهسته ی چه ته کان هاتوه ته لیواری چومی نیزیک شاروچکه، که نعان کوپخای

گوندی چانقازوخی به لیدان کوشتوه. کوپخا که نعان خزمه تی زور به نرخی به حکومت ده کردو به دوزینه وهی شوینی

هه موو ئه سپ دزه کان دهره تانی گرتنیانی پیک دینا و چه ندین سال له چیاکان دا به راوانانی چه ته کان شوینی

خوچه شاردانی ئه وانانی به ئیمه نیشان ده دا. باسی ئه و کاره ساته دلته زینه حه یده ر کوری سوله یمان خه لکی گوندی

چانقازوخ که له گه ل کوپخا بووه و ئه و کاره ساته جه رگه ری به چاوی خو ی دیوه، بو ئیمه ی گپراوه ته وه..."

له پر وه کیل باشی عاصم دهستی له تایپ کردن هه لگرت و گوتی:

"جه نابی یاوه ر، به باوه ری تو ئه م شته ناته بایی له گه ل قسه کانی دیکه دا نیه؟"

"مه به ستت چیه؟"

"ناخر جاریک راده گه یه نین که حه مه دوک شرت و گوم بووه و له هیچ کوئی دیار نیه، جاریکیش ده لیین هه تا په نا

شاروچکه ی هاتوه."

یاوه ر فارووق پی که نی و گوتی:

"وه کیل باشی عاصم ئه و شایه ت نامه یه له لای خو مان ده بی، کاتیک حه مه دوک له نیو چوو، ئه وده م کرده وه کانی له قوو

ده دین، تی گه یشتی؟"

"تی گه یشتم جه نابی یاوه ر."

"هه موو ئه م راپورتانه دوايه ده چنه سهر دؤسيه كه . كاري خؤت بكه ."

"پيشهاته كه بهو جوړه بووه كه له گه ل پياووه كاني، كوڅاي له ماله كه ي دښنه دهرودهي به نه به ستيڼي په نا شاروچكه و مالى مورته زاغا قهره داغلى ئوغللى . كه يه كيڼكه له پياوماقوولاني شاروچكه . لى ده پرسن . سهرده سته ي چه ته كان حه مه دؤك ده يه ويست مورته زاغاش له گه ل عه لي سه فابه گ بكوژي، به لام ئه و وه خت مورته زاغا له مالى نابي و گياني له و مه ترسي يه رزگار ده بى . سهرده سته ي چه ته كان كه ده يه وي ئه ويش بكوژي، غيرت وه بهر خوي ده ني و هه تا نيزيك شاروچكه دي . شه وي كه نعي كوژاو كوڅاي گوندي چانقازوخ له جي ده رده كيڼسي و ده ي باته قه راخ چومي . شويني مورته زاغاي له كوڅا ده پرسى و كوڅاش هه رچند به جي يه كه ي ده زاني به مردني خوي رازي ده بى و جي يه كه ي پى نالى، سهره نجام حه مه دؤك ناو سهرده سته ي ريگران و پياووه كاني ده ست ده كه ن به ليداني و پاش ئه وه ي تا به ياني ئه شكه نجه ي ده كه ن، ده ي كوژن ."

"ئه م شايه ت نامه يه له شويني رووداني تاوانه كه و به ئاگاداريي شايه ته كان ريك و پيك ..."

"باشه ؟"

"زور باشه جه نابي ياوهر ."

"جه نازه كه ده سبه جي بده نه وه به بنه ماله كه ي . جه نازه كه به نيو شاروچكه دا مه به نه وه . ئه توش سه رجووخه كه رتيش و جه ندرمه كان و شايه ته كان ... شايه ته كان حازرن ؟"

"زور له ميژه سه رجووخه عه لي شايه ته كاني ئاماده كرده . له م جوړه وه ختانه دا ئه وه هه نكاويكيش به بى شايه ت هه ل ناهيڼي ته وه ."

"دوكتورو داواكاري گشتي ..."

"له ماوه ي پيڼج ده قيقه دا هه موو شتيك حازره ."

پاش نيوه روييه جه نازه كه درايه وه به بنه ماله ي كه نعان و ئه و ديها تي يانه كه له گوندي چانقازوخه وه هاتبوون . ديها تي يه كان بي ئه وه ي بگرين و هه ل لاو هه نكامه يه ك ساز كه ن جه نازه كه يان هه ل گرت و به پشت شاروچكه دا وه ري كه وتن . مورته زاغا كه خه به ره كه ي بيستبوو به ده ست و لاق له رزين و هه ناسه بر كه وه چووه باره گاي فه رمانده رايه تي ي جه ندرمه و هه ردوو پليكاني كرده يه ك و خوي گه يانده ژوره كه ي ياوهر :

"خه به ريكم بيستوه ، راسته جه نابي ياوهر ؟ ده لښن حه مه دؤك سه ركرده ي چه ته كان هه تا چومي هاتوه ته خوار، ده لښن ناوونيشاني مالى مني له كه نعي به سته زمان پرسيوه و ئه ويش ده ستي له گياني شيرني هه ل گرتوه چونكه جي مني ... ئاخر ئه من خو هه ميشه له مالى خوم نيم . پاش ئه وه ي سه ركرده ي چه ته كان عه لي سه فاي برامى كوشت ئه من هه موو روژي، هه موو روژيش نه بى هه رچند روژ جاريك له مالىكي ديكه ده ميڼمه وه ، يان ده چمه دي يه كه جي يه كه ... ده لښن كه نعان جي مني به كه س نه گوتوه . گياني خو شه ويستي ده داو ژياني من ده كرپي ته وه ؟ ئه من ناهي لم منداله كاني وي ده ردي هه تيوي بچيژن ، نايه لم دايك و بابي چاوله ده ستي كه س بن . كه وايه ئه و پيشهاته راسته ؟"

"به داخه وه به لي ."

"وه ك ده لښن هه تا شاروچكه ي هاتوه راسته ؟"

"به لي ."

"وه ك ده لښن تا ئيستا ئه من ده بوو مردبام ؟"

"به داخه وه ..."

"كه وايه ..."

"به داخه وه ..."

"ئىستا ئه من چ بکه م؟"

"ئه تو هيچ مه ترسه. ئه من فکری هه موو شتیکم کردوه. پیاوه کانی منت دیتن... که نعان خه به رهینی تایه تیی ئیمه بوو، ئه و گیانی خوی له سهر تو دانا."

"خۆش بی یاخوار، رۆله کانی نیشتمان خۆش بن. ئه من نیشتمان له سهر شانی لاوازی وان، له سهر شانی جه نابت و له سهر شانی لاوانی ئازای وه ک وی به رز ده بیته وه و ده گاته عهرشی عه زیم - هه ستایه سه ری - ئیزن ده ده ی له خزمهت مه ره خه س بم؟"

مورته زاغا خوی گه یانده بازارو تووشی هه رکه س بوو به جه رگی سووتاوو راویژیکی پر له ستایش داستانه که ی گپرایه وه که چۆن حه مه دۆک سه رکرده ی چه ته کان هه تا چۆمه وشکه که ی نیزیك شارۆچکه دى. جیگای وی له که نعانى كوژراوى خوالى خۆشبوو ده پرسى. که نعانیش به قیমে تی گیانی خوی جیگای ئاغای خوی که له بابیشی به گه وره تر ده زانی ئاشکرا ناکاو کانی به ک که ئاوی لى خواردوه ته وه به ردی تی ناوی.

حهمه دۆک ناوی کافر، که نعانى خۆمان ده گری و ده لى: جیگای مورته زاغام پى بلئ. ئه ویش ده لى نازانم. ئه وانیش له بن داروکوته که دا رای ده خن و گونانی با ده دن، که نعانى خۆشمان ده لى بم كوژن، ده مر م به لام جیگای مورته زاغا به که س نالیم. ده لى هه موو دنیا، دوست و دوژمن ده زانن که ئه من نان و نمه کی ویم خواردوه. ئافه ریم، ئافه ریم بو تو به چکه شی، ئافه ریم بو کورپی شه هیدم که نعان ..."

خه لکی شارۆچکه زۆر پيش ئه وه ی ئه و بچیتته لای یاوه ر له رووداوه که ئاگادار ببوون. سه رتاشخانه که ی سه له کویر به ناوی نازک لار وه ک پوو ره هه نگ ئالۆز ببوو.

ته نیا مورته زاغا بوو که به ترس و له رزه وه له شارۆچکه دا ده گه را. پيش ئه وه ی بچیتته ئه دنه نامه یه کی به کوپخا که نعان نووسی و ناردی بو ئه نکه ره و ئه دنه. داخوا ئه و نامه یه ش له گه ل ئه و نامه نه که عارف صائم به گ له گه ل خوی هینا بوون هه بوو؟ به و پى به له نیو نامه کان دا ده بی دوو نامه ی کوپخا که نعان هه بن. یه کیک ئه و نامه یه که چک نووسه که ی پارێزه ری گۆرین له ئه دنه نووسی بووی و ئه وی دیکه ش ئه و نامه یه که داواکاری گشتی به ده ستی خوی به تایه که ی خوی نووسی بووی. کورپه ئه و داواکاری گشتی به گه ش نامه ی سه رسه ر ده نووسی... کورم ئه تو عه للامه ی دنیا ی چیی؟ هه ر دیریکى سه گ بی خوا پى هار ده بی، وه ی وه ی. باشه. ئه گه ر وای کوپخا که نعانى خۆشه ویست و قاره مان له بن دارو گۆپالی حه مه دۆک دا نا، به لکوو له بن دارى سه رجوو خه عه لی که رتیش دا گیانی ده رچوو ه. له به ر خۆیه وه گوتی: ئه مه ی له زمانى یاوه ر ده رده کیشیم، ئه ویش هه ر ئه مشه و، سه ر له و مه سه له یه ده ر نه که م دیق ده که م.

نیوه شه وی له هه بیه تان خه ریک بوو بخنکى، له وانه شه حه مه دۆک بی... ئه ی ئه و سویندی خواردوه ئاغای زیندوو له شارۆچکه دا نه هیلئ و بۆچی یه که م که س که ده یه وی بی کوژئ مورته زاغا نیه؟ له م شارۆچکه یه دا کى هه یه له و به رچاوتر، ئازاترو ده وله مندتر؟ چما خوالى خۆشبووی بابی، قه بره که ی پر بی له نوور قه باله ی بو هه موو خاکی ئه دنه هه تا ئه م شارۆچکه یه ساز نه کرد؟ چما بابی مورته زاغا که ئیستا له گلکۆی پیروزی دا حه ساوه ته وه، یه که م که س نه بوو که له گه ل ماراشی یه کان له م شارۆچکه یه چه لئووی چاندو لۆکه ی ره نیو هینا؟ چما باوکی ره گه ز تورکه منی مورته زاغا ده شته کانی

ئەم شارۋوچكە يەى پرنەكرد له مئگه له مەرو بزن و گاوگۆل و پەوه ئەسپ؟ چما بابە گەورە پەسەنەكەى وى كه وهك هەور دەى گرماند، نەبوو كه ...

وهختك مورته زاغا هاته شارۋوچكە خۆى له باسى كارەكانى باپىرى دەپاراست و تەنانەت له مئشكى خۆشى دا پئيان دا نە دەچوو هە. بەلام ئەو خەتای چ بوو؟ هەرچى له دەستى هات كردى، كه چى ديسانىش هەموو خەلكى شارۋوچكە دەزانن كه بابە گەورەى كئ بووه و چىي كردوه. باشه با هەموو خەلكى شارۋوچكەى بزانن، با پياوهكانى دەولەتیش بزانن. باشه چما چ بووه؟ بابە گەورەى وى له گەل كوزان ئوغلئى له لكى سومباسى فیرقەى ئيسلاحيە دا تئ دەكۆشا، كوزان ئوغلئى يەك بەو گەورەى خۆى پشتى كردە عوسمانى يەكان و پەگەل كۆمارخوزان كەوت. بەلام بابە گەورەى وى تەنانەت هەنگاوئىكيش له لەشكرى عوسمانى نەكشایه وه و سەرەنجام فیرقەى ئيسلاحيە و هئزەكانى له بەرپەك هەل وەشان.

باپىرى كارئىكى ديكەشى كردبوو كه زۆر جئگای سەرکۆنەى توركمەنەكان و ماىەى رەزامەندى عوسمانى يەكان بوو. كوزان ئوغلئى پاش ئەو شكانەى هەلات بۆ توورپووس، ئاشق دادال ئوغلئىشى له گەل بوو. ماوه يەك له چياكانى توورپووس دا دئ بە دئ و ئەشكەوت بە ئەشكەوت خۆى شارده وه، بەلام نەى توانى له چىاي وەمئنى. سەرەنجام ئەحمەد پاشا كوزان ئوغلئى پەناى بۆ چادەرە حەوت ژوورى يەكەى قەرەداغلى ئوغلئى برد... ئەو شەوه دادال ئوغلئى سازەكەى خۆى بە دەستە وه گرت و هەتا بەيانى گۆرانىي ئازادىي گوت و عئلى توركمەنىش له گەلئى گريان. كه رۆژ بووه وه بابە گەورە پەسەنەكەى، قەرەداغلى ئوغلئى، دەست و لاقى ئەحمەد پاشا كوزان ئوغلئى بەستن و بردى بۆ دەروئيش پاشا فرماندەرى سوپای عوسمانى. بۆى بردو گوتى: ها بگره پاشا، كوزان ئوغلئىم بۆ هئناوى، هئناومه بەلام نابئ بىكوژئ، ئەگينا دنيا ژئرو ژوور دەبئ. بەلام دلئ نەهات دادال ئوغلئى تەسلىمى عوسمانى يەكان بكا. بەو حالەش توركمەنەكان لەسەر تەسلىم كردنى كوزان ئوغلئى بە عوسمانى يەكان له بابە گەورە رەسەنەكەى خۆش نەبوون و كارەكەى وىيان بە پئچەوانەى ئەخلاق و ئينسانەتى دانا. باپىرى رۆژئىكيان بەيانى كه له خەو هەستا دئتى تاقە كه سئكيش له هۆبە و عەشیرە تەكەى نەماوه و هەمووان بەجئيان هئشتوه، لەپاش ئەوه، له ئەندامانى عەشیرەتى بابە رەسەنەكەى تەنانەت تاقە كه سئكيش، حاشا له براو خزم و كەس و كار نەچوونە لای. ئئستاش ئەگەر يەكئىك له و توركمەنانە كه ماون ناوى بابە گەورەى وى دەبئسى، شەيتانى بە نەحلەت دەكا.

مەعلوم نەبوو بۆچى تا نيوه شەوئ بئرى له بابى و بابە گەورەى كردە وه، ئەو شەوه هەرچى كردى نەى توانى باب و باپىرانى له بئير خۆى بەرئتە وه. راسته باپىرى ئەحمەد پاشا كوزان ئوغلئى تەسلىمى حكومەت كردبوو، بەلام خۆ ئاشق دادال ئوغلئى تەسلىم نەكردو پاراستى. تەنانەت ئەو دادال ئوغلئى يەش كه باپىرى پارئزگارىي لئ كردو گيانى نەجات دا، له و رۆژە بەدواوه پشتى تئ كرد. نە پئى دە مائئ ناو نە چاوى له چاوى كرد.

رووى كردە خئزانى كه له مئژ بوو چاوى دەچاوى وه برئبوو و دەبەوىست له روخسارى دا فكرەكانى وەخوئنى، پئى گوت:

"حەسنەخان، بئير له بابە گەورەم دەكەمە وه، چەند باش بوو كه وهك خانئىكى توركمەن نەمايه وه، ئەگينا ئئمەش وهك مندالە قوون رووتەكانى ئەو خانە توركمەنانەمان لئ دەهات كه له برسان بۆگەنى هەناسەيان سەد فرسەق دەروا، ئئمەش وهك مندالانى هەموو خانەكانى ديكەى توركمەنمان بەسەر دەهات. نيوه كۆچەرى و نيوه برسى... باش بوو كه، باش بوو كه..."

ژنه که ی وه لآمی نه دایه وهو به شیوه یه کی سهیر ته ماشای کرد. چونکه ژنه که ی له ره گه زی نه و خانه تورکمه نه نیوه کۆچه ری و نیوه برسی یانه بوو.

به لآم بیینه سهر باسی دهرویش پاشا. پیاو یکی ئازاو جوامیر بوو، هه رچی بی عوسمانی یه ک بوو. له بهر خاتری خو شه ویستی بابا به گه وره ی ده ره قی عوسمانی یه کان پیی گوتبوو: هه رچی ده ته وی له منی بخوازه، هه تا نه سپت بر ده کا، زه وی بو خۆت هه ل گره. بابا به گه وره شی له حوزور دهرویش پاشا راده وه ستی و له جیاتی فرمی سک خوین به چاوانی دا دیته خواری: نه من مال و ملکی چ لی بکه م. ئیستا که عیل و عه شیره ته که م وه ک گولیک منیان به ته نی به جی هیشتوه، مالی دنیا یه چ لی بکه م. دهرویش پاشا چ ده کا؟ دلخوشی ده داته وهو فه رمانیک ده نووسی و ده ی داتی که نه م به ری چۆمی بو تو. هه موو نه و میگل و نه سپ و وشتر و چادرو نیومال و زیړه که تورکمه نه کان پاش شکان به جی یان هیشتبوو، بوون به ئی باپیری. خوا هه قه باپیری شی نه و مال له ی به باشی راگرت و سال به سال لی زیاد کرد. دنیا گوراو روژگار سوورا، نه و عیل و عه شیره ته که بنه مال له ی مورته زاغایان به ته نیا به جی هیشتبوو بو بسته زه وی یه ک و که میک له وه پرگه خو یان له بهر پیی وان هاویشت. به لآم بابی ره سه نی پیاو بوو و قسه ی پیاو انیش یه که. له و عه شیره ته که به ته نیا به جی یان هیشتبوو خو ش نه بوو و ته نانه ت چاوی شی له چاوی یه کیکیان نه کرد. که چی مورته زاغا وانیه، مورته زاغا خوین گه رمه و ناشقی عیل و عه شیره تی خو ی. ده زانی به بی عیل و عه شیره ت هیچ کاریک ناچیته پیش. ده زانی داری نه ستور به ک و پوپه کانیه وه زیاد ده کا.

"خانم باپیرم له هه له دا بوو، وانیه؟"

حه سنه خان گوتی: با، له هه له دا بوو.

"وه ختی ک عیل و عه شیره ت نه بی سامان قرۆشیک نایه نی."

خانم به خو ش حال ی یه وه گوتی: به راستی نایه نی.

"ئیستا نه گه ر نه مړو عیل و عه شیره تی خو مان له کن بایه، ئیمه ش وه ک خه لکی دیکه ... بروانه "بوزدووغانی" یه کان، که س ده توانی پییان بلی پشتی چاوتان برۆیه، خو نه وان فه قیرن، یه کیکیان هه زاریه کی منی نیه، که چی دنیا لییان ده ترسی."

"هه میشه ش لییان ده ترسی."

"نه وان هیچیان نیه به لآم عه شیره تیان هه یه. نه گه ر خان هاواریک بکا سه دان و هه زاران که س گیانیا ن له پیناوی خانی بوزدووغان دا به خت ده که ن."

خانم گوتی: به لی به خت ده که ن.

"وه ختی کیش یه کی وه ک حه مه دۆک پهیدا ده بی و سهر چیاو به نده نان ده گری وه ک من ترسیان ری نانی شی و کونه مشکیان لی نابی به قه یسه ری."

"به لی لییان نابی."

"نه من بچم سه ری کی یاوه ری بده م و بزانه دنیا چ باسه ... نه من پیم وایه کو یخا که نعان سه رجوو خه عه لی کوشتو یه."

"له وان هه حه مه دۆک کوشتبیه تی، هیچ مه علووم نیه."

"هیچ مه علووم ..."

مورته زاغا چاويكي له سه عات كه ي كردو له پليكانه كان چووه خوار. له دووره وه كه چاوي به چرا نه وتي به كه ي ژووري ياوهر كه وت خوشحال بوو. روحى بوى بزوت: كورپيكي باشه, پياويكي نازايه. نمونه ي نه فسه ريكي باشه, پياويكي نازايه. نمونه ي نه فسه ريكي كوماره. فرت و فيل و كه لك له كارى دا نيه. پياويكي قسه له پروويه. به لام حهيف دوستى زولفوويه و زولفوش خهريكه چالى بو هه ل ده كه نى. له و ساته دا له و نامانه كه دژى ياوهرى نووسيبون په ژيوان بووه وه. بيري كرده وه: حهيف نه بوو, دهره قى لاويك كه ئاوا, شه وو روژى بو نيه, سال دوازده مانگ به دواى ريگرانه وه و له بن بارانه ي گولله دايه... نه گهر نه و ديها تى به بي قيمه تانه نه ويان فريو داو ژنان رييان پى گورپى و له جياتى حه مه دوك خستiane داوى وه سمانه پره ش و له سهر تهر مى وه سمانه پره ش كه پييان ده گوت حه مه دوك شين و شه پوريان وه پرى خست, نه و خه تاي چ بوو...

له دهر كه ي دا, سه ربازيك پرسى: كى به؟

"كورم نه منم مورته زاغا, ياوهرى ئاگادار كه."

دهرگا كه كرايه وه, سه ربازه كه گوتى: ياوهر له سه ري چاوه پريته.

ياوهر له سه ري پا به راويژيكي شادو به پي كه نينه وه گوتى:

"چاوه پريت بووم ئاغا, گوتم چاش حازر كه ن. درهنگ هاتى. چاوه پروانت بووم."

"درهنگ نه هاتم, راست نيوه شه وه, گوتم با خه لك بچنه وه مالى و ولات چول بي جا بيم."

"به خير بيى, چاكت كرد هاتى. زولفو به گيش لي ره به."

مورته زاغا باوه شى به زولفودا كرد.

چا, ساز بوو.

زولفو ده سبه جي مه سه له كه ي هه لايساند:

"ئه م نامه و برووسكانه... عارف صائم به گيان شيت كردوه. نه تو ديتت چاويشى له چاوم نه كرد. نووسه ري نامه كانى ده وي. دوييش هيندى قسه ي لابه لام بيست, تف, تف... دور له گيانى هه مووان, ده لين عارف صائم به گ به هاوكارىي چه ركه سه كان ده يه وي مسته فا كه مال پاشاي بكوژى تا بوخوى له جيگاي دانيشى, پيوهندي به ده ولته مه زنه كانه وه هه به, توخوا شتى وا پى تى ده چى؟"

مورته زاغا هاواري كرد:

"حاشا, مومكين نيه. ده غيله, نه مه به عارف صائم به گ نه گاته وه. شاروچكه كه مان ژيروژور ده كا, ئاوري ده داو ده ي سووتينى."

زولفو به و حاله تى پوخته يى و سه نگينى و دنيا ديتوويى خوى گوتى:

"هه ل مه چوو ئاغا, سه رچاوه ي نه م قسه قورانه ئيره نيه, نه م قسه و باسانه له نه دهنه بلاو بوونه وه, هه ربويه ش بو ئيمه زور گرننگ نين. به لام ده نگو يه كى سه ير خه ته رنا كه, عارف صائم به گ مسته فا كه مال پاشاي پى له خوا گه وره تره, نه من ده زانم, نه و مسته فا كه مال پاشاي ده په رستى, خوا نه كا ئيستا بمرى, عارف صائم به گ هه ر خه به ري مهرگى ببيسى هه ل ده كيشيتته ده مانچه كه ي و له زارى خوى ده دا. ده ترسم, مورته زاغا زور ده ترسم. ده ترسم نه و ده نگو يه پيلانيكى له بن دا بي."

مورته زاغا به پي كه نينه وه گوتى:

"مه ترسه، له میژه گوتوویانه جی یهک ئاوری لئ نه بی دووکه لئ لئ هه ل ناستئ. به لام ئیمه له وانه یه که دووکه ل له ئاویش په یدا ده که یه. پاشای قاره مانئ موزهردی خو مان ئه مه ی باش ده زانئ، چما نازانئ؟" چاوی له چاوی زولفووه برین و به و چاوه تیژه ی خو یه وه ته ماشای کرد. ئه و بیده نگ بوو. مورته زاغا هاواری کرد: ده زانئ.

یاوهر له سووچیکی میژه که دانیشتبوو. به دهم چا تیگردنه وه به نارپه حه تی و به دگومانی جاریک چاوی له میان ده کردو جاریک له ویان و به نیوچاوانیکی پر فکروه گوئی له قسه کانیا ن راده گرت. مورته زاغاش هه ولی دها باسه که بگورئ و یاوهریش ئه مه ی بو درکه وت. تاویکی چاک بیده نگ بوون. که س نه ی توانی ئه م بیده نگی یه بشکینئ و که سیش نه یه ویست بیته سهر مه به سته ئه سلئ یه که. سهره نجام یاوهر باسه که ی کرده وه.

"ههرسیکمان باش ده زانین ئه مشه و بچی لیره کو بوینه وه. ئه و خه به ره نه ینی یانه ی وه ده ستمان که وتوون نیشان ده دن که ئه و نامانه دوور له رووتان، ئه م دووانه تان نووسیوتانن. ئه من بوئه وه ی دلئ جه نابتان نارپه حه ت نه که م به پیویستم نه زانی شتیکیشتان لئ پپرسم. ئیوه بوخوتان که مه سه له که تان زانی زه حمه تان کیشاو هاتن". زولفو به زهرده خه نه وه گوتئ: به لئ هه ر که بیستم هاتم.

مورته زاغا زور تیک چوو و گوتئ: به لئ بیستم و هاتم. "دیسان ئه من ریم ناکه وی له و باره یه وه پرسیاریکتان لئ بکه م. ئه تو زولفو هاوسه نگرئکی عارف صائم به گ بووی، پیویست ناکا کاری وا بکه ی. ئه تو مورته زاغا نیزیکترین دۆستی خو می. برا گه وره می. ئه توش خه یانه ت به من...!" "حاشا، حاشا هه زار جار حاشا... ئه تو خو شه ویست ترین که سی منئ. مسته فا که مال پاشا بو عارف صائم به گ چۆنه، ئه توش بو من وای"

"تکای من له ئیوه ئه وه یه که ههرسیکمان پیکه وه نووسه ری ئه م نامانه وه بینن. ئه منیش پاش ئه وه ی له قه دهر خو م هه قی خو یانم له مستیان نا، مه سه له که ده گه یه نمه عارف صائم به گ، ئه وده م ئه و بوخوی ده زانئ چ ده کا. ته نیا ده بی به لگه ی پیویستم به ده سته وه بی. ئه من له سبه ینی را له کو یخاکانی بیست و سی دیوه ده ست پی ده که م. به لکوو ئه وان پی لئ بنین. فه خری یه شیتی عه ریزه نووسیش له ژیر چاوه دیری دایه. ده لئ مورته زاغا پی گوتووم ئه و برووسکانه بنووسم. سیاسه تبار له بهر ده سته سهر جووخه عه لی دایه، به لام پی له هیهچ نانئ."

"یاوهر واز له وانه بینه، ئه وه پیوه ندیی به برووسکه کانی پیشووه وه هه یه، ئه و برووسکانه که کاتی کوژرانی عه لی سه فابه گ لیمان دان... ئه من له بهر خاتری جه نابت گوتم بیان نووسین بوئه وه ی هیژتان بو بنیرن. بوخوشت ئاگات لئ بوو. ئیستا سیاسه تباری به سته زمان پی لئ نانئ. جه نابی یاوهر تکا ده که م ئه وی له بهر ده سته عه لی که رتیش ده ریژن. ده ی کوژئ. ئه و به سته زمانه هه ژاره ی ده کوژئ."

"نا نای کوژئ."

مورته زاغا به نارپه حه تی یه وه ملی به لاوه نا: ئه گه ر ئه من عه لی که رتیش بناسم تا ئیستا کوشتوو یه.

"قه ولی به من داوه نه ی کوژئ"

"ئه تو ئه گه ر تا نیو سه عاتی دیکه فریای نه که وی، سبه ینی ته شریف دی بو نوژی مردوو. جه نابی یاوهر تکا ده که م، ئه و مندالی زورن. ئه تو ئه وی به ره لالا که، ئه منیش به لئین ده دهم نووسه ری نامه کان ببینه وه."

ياوهر به پيڳه نينه وه دهبه جي ههستا، شتيكي بهو جهندرمانه گوت كه له خواري بوون و له بهر دهرگاي جهندرمه دهنگي ته قهي تهننگيك هات.

"زور باشه، ئيستا بهرهللاي دهكهن."

له سهر كورسي به كه ي خوي دانيشته وه. پاش ئه وه ي چاپه كه ي تازه كرده وه گوتي:

"سبه يني روون كردنه وه كاني بيست و سي كوځايان ريڪ و پيڪ دهكهم، حهيف كه يه كيڪ لهو كوځايانه حه مه دوك له بن داران دا كوشتي..."

زولفو پيڳه نينيكي به ماناي كرد:

"وهك دهلئين ههتا شاروچكه ي هاتوه. ئه م حه مه دوكه دهبي پياويكي ئازا بي."

ياوهر گوتي: زور ئازايه، وهك شيتان ئازايه."

"دهلئين جيگاي مني پرسيوه."

"به لي."

"كه نعانى كورپشم پيي نه گوتوه."

"گياني خوي له ربي تودا به خشي. له كاتيڪ دا ده ي زاني كه ئه تو ههر شه وه ي له جي يهك ده خه وي. ئه و كابرايه چيي

له گياني تو ده وي؟"

"زور شت... ئه و ده زاني ئه من ده توانم چ به لايه كي به سهر بييم. ئه و ده زاني ئه من... جه نابي ياوهر ده بي بزاني كه

ئه م ريگرانه له هه موو جي يهك جاسووسيان هه يه. ئه وان... ههر نه بي حه مه دوك وهك بايرام ئوغلي ده جو وليته وه..."

"مورته زاغا خان هينده ي گه وره مه كه وه."

مورته زاغا ملي به لاوه ناو نيوچاواني تيڪ نا:

"ئه من پيم وابوو كه نعان سه رجوخه عه لي كه رتيشي خومان كوشتويه. ئه گهر حه مه دوك كوشتيه تي، ئه من حيسابم

رويشتوه، گهر دنم ئازا كه ن."

"واش نيه مورته زاغا."

"ئه گهر پيي خوش بي ده تواني ههر ئيستا بي و لي ره بم كوڙي"

"تكات لي ده كه م مورته زاغا."

مورته زاغا كروزيه وه: ده م كوڙي.

زولفو به جورتيك تواني له بن ميژه كه وه لاقيني له لاقى سره ويئي. مورته زاغاش باسه كه ي گوري.

"ده زاني ئه من شك له كي يه، ريگام بدن زور به راشكاوي بيليم"

"فه رموو زولفو به گ..."

"ئه من شك له و مه لا ساخته چي يه، له و كونه درويه، له و مه لادوران ئه فهندي يه يه."

مورته زاغا ده رپه ري و گوتي:

"ده م خوش، زور راسته، ئه و ئاوري بن كايه يه."

"جه ناب ياوهر ي به ريز، له م شاروچكه يه دا تاقه يه كه س هه يه كه ئه و نامانه ي له دڙي جه نابت نووسيبي،

ئه ويش..."

"مه لادوران له وانه يه كه شهيتاني نال ده كهن, نايه لن پي بزاني".

"راسته ..."

"هاورپي ان ده بي به لگه مان هه بي"

زولفو گوتي: په يداي ده كه م.

مورته زاغا گوتي: په يداي ده كه ين.

"به لام گرتن و دادگايي كردني وي, نه ويش له م روژه پر مه ترسي يانه دا سوودي چيه?"

ياوهر تيبه وه راخوري: نه من له كه س ناترسم. سبه يني ته حقيقتي لي ده كه م.

هه ستا, پشتي وه ژان كه وتبوو. خو ي خاوكيش كردو پرسى: نه دي تاشكهن خه ليل به گ?

زولفو گوتي: نه و زور بنياده ميكي خه ته رناكه جه نابي ياوهر. پياوي چاك به ته حقيقتي لي مه كه.

"بوچي?"

"ناكري جه نابي ياوهر, ژانه سهر بوخوت دروست ده كه ي."

"نه من له فه رمانده ي خوم نه بي له كه س ناترسم."

"نوره ي ويش دي."

"جه نابي ياوهر, قسه ي زولفو به گ له گوي بگره. كاري هه له نابي بگين, حه مه دوك ..."

"نه تو هيچ له وي مه ترسه مورته زاغا, نه و ئيدي تاقه جار كيش ناتواني بيته نيزيك شاروچكه, نه ك هه ر شاروچكه,

ناتواني له توورپوسيش نيزيك بيته وه, نه و هه ر نه م روژانه ..."

ياوهر نه وه نده به دلنبايي و پروابه خو بوونه وه قسه ي ده كرد كه مورته زاغا به گالته پي گوت: ناي مه حمود ناغاي گه لي

شكوفه ...

پاش نه وه ناوي هه موو ناوداراني شاروچكه يان هيناو نه مجار له باره ي نه وه دا كه كاميان وي ده چي نه و نامانه ي

نوسبي بيروپايان گوريه وه. لاي به ياني بي نه وه ي به ناكمي پيويست گه يشتن ليك جيا بوونه وه. هه ركه چوونه ده ري,

زولفو به راويژي كه وه ك وشه وشي مار ده چوو له بهر خو يه وه گوتي:

"گه وجه, ناپياوي نه فام نه ت زانيوه سه رجوخه عه لي كه رتيش به نه مري ياوهر كه نعانى كوشتوه, حالي نه بووي?"

نه ويش ناوي نيمه ي له ده مي كه نعان ده ركيشاوه. تي نه گه يشتي? عه لي كه رتيش هه ر نه و روژه غاري دايه كن من و هه موو

شتيكي پي گوتم, بوت ده رنه كه وت? حه مه دوك له كو ي بوو, چه ته له كو ي بوون, ناپياوي نه فام, نه تو تا ئيستا ديوته يان

بيستووته چه ته يه ك پياويكي له بن مست و پيله قه دا كوشتبي, تيگه يشتنى مه سه له يه كي به و ساكاري به كاريكي گرانه?"

مورته زاغا به نار هه ته يه وه گوتي:

"زانيبووم, بوچي زانيبووم, به لام گوتم با ديسانيش گوي پي دابگرم ..."

"ياللا بچينه وه مالي ئيوه, حه سنه خاني هه ستي نه"

"هه ستاوه, ئيستا چاوه ريمانه"

"قاولتي به كي چه ورو چول دروست ده كا. رو نه كه ره ي تازهم ده وي, نه ويش هه ر ه ي نه مړو كه بلقه دوي له سه ر بن,

هينده ش بير له حه مه دوك مه كه وه. سه روبه ره كه ي ته ماشاكه, به سه ته زمانه ديها تي به كه, هه ر نه م ياوهره ناگرخوره

مشووري ده خوا"

"وا مه لئ زولفۆ، قسه ی وا مه که. ئه و، عه لی سه فابه گی خوارد که وه ک کئوی ئوحد بوو، منیش ده خوا، تۆش... ئه و به خوینی سه رمان تینوویه. هه ر ئه م رۆژانه ده بیینی چ ده کا، ئه و یاوه ره ش هیچ..."

"هه ر ئه م رۆژانه ده بیینی چ ده کا، له وانه شه تا ئیستاش گوتبیه تی بی کوژن. له وانه شه له نیو ئه و نو چه ته یه دا بی که کوژابوون. به پیی خه به ریگ که له چیاوه بو من هاتوه، ئیستا چه ته یه کی وا له چیاکان نیه، حه مه دۆکیگ له گۆری دا نیه. ئه م خه به ره باوه ر پی کراوه. خه به ریگی جیی متمانه یه."

"ئه گه ر وایه، ئه دی ئه و شه ی تانه ئیستا له کوئی یه؟"

"هه ر ئه م رۆژانه ده زانین."

"که نگی، ئاخه که نگی؟ ده ستم دامینت زولفۆ زوکه. ئه من ئیدی خه وو ئارام نیه. هه ر ئیستا چاوه پروانم گولله یه که له جیی یه که وه بی و حیسابم یه که لا بکا. راسته ده زانم حه مه دۆک هه ر ئه م رۆژانه ده کوژری، به لام دیسانیش ده ترسم"

"مه ترسه"

قۆلیان ده قۆلی یه کتر پراکردو به ره و مالی مورته زاغا وه ری که وتن. خه ریگ بوو هه تاو بکه وی. حه سنه خان له بهر ده رگای مالی پیشوازیی لی کردن.

"کاک زولفۆ به خیر بیی، ئه گه ر ئه تۆش نه بی... له م شارۆچکه یه دا مورته زاغا تاقه دۆستیگی هه یه ئه ویش ئه تۆی. رۆژ نیه ئاغا ناوه جوانه که ی تۆی به ده م دا نه یه، کاکه زولفۆم ئه مه ی گوت، کاکه زولفۆم ئه وه ی گوت..."

یاوه ریش هه ر که ئه وان رۆیشتن ده سه به جی و به په له چوه دایره ی جه ندرمه، ده رفکرو تووره بوو، مه سه له ی چه ته کان ئاسان بوو، به لام چۆن به و دوابراوانه ویرابا. خه به ریان له هه موو شتیگ هه بوو. کاتیگ باسی حه مه دۆک هات زولفۆ چه ند به سووکایه تی یه وه ته ماشای کردبوو. ویستبووی به زمانی بی زمانی تیی بگه یه نی که جه نابی فه رمانده ر، ئه من ئه و قسه بی تامانه م به گۆی دا ناچی. ناوی ئیمه ت له زمانی که نعان - که فه رمانت دا بی کوژن - ده رکیشاوه؟ مه باره کت بی. چ ته ماشایه ک و چ پیکه نینیگی کوشنده بوو.

سه رجوخه عه لی که رتیش له نیزیگ به رده نووسه له میژینه که پیشوازیی لی کرد.

"وه ره عه لی، کاره که پیس بوو. هیچی ده گه ل ناکری. وه ره ژووره که ی من قسان بکه یین."

له ژووری سه ماوه ریگ که له سه ر میزه که زلق زلق ده کۆلی چاوه ریی بوو. یاوه ر به خۆشحالی گوتی:

"ئه ی بژی سه رجوخه، چاشت دیم کردوه، چۆنت ده زانی دیم؟"

"ده کری نه زانم جه نابی یاوه ر؟"

یاوه ر چایه که ی - که وه ک خوینی که رویشک سوور بوو - له ئیستیکانی نیوقه دباریک کردو پالی وه قه نه فه که دا.

"جه نابی یاوه ر، ئیقرارم له تۆزده که سیان وه رگرتوه."

یاوه ر له سه رتا پایه وه پاما، چاوی هه ل مسابوون، بیوون به دوو گۆمی خوین. پانتۆله که ی له به رزگی که وتبوو، نیوچاوانی تیگ نابوو، کراسه که ی دراوو ده سته کانی شه لالی خوین بوون. یاوه ر زگی پیی سووتا. به هه ر هۆیه که بوو ئه م پیاوه زۆری ره نج ده کیشا. ئه مجار سه ریشی له تاقه ت و توانای وی سوورما بوو.

"خۆ که س نه مرد؟"

"نا، ئه مانه ساغ ده رچوون."

"بریا که نعانیش نه مرد بایه..."

"نه دمهرد جه نابی یاوهر، به لآم که نعان زور لاواز بوو، هم لاواز بوو هم که لله شه ق. مرد ئیدی."

"بریا نه مرد بایه. هم موو خه لکی شاروچکه فکریان بو ئه وه چوه که ئیمه کوشتوومانه، زولفو مورته زاغاش هه روا.

ئه وانه ی ئیقراریان کردوه ده لئین چی؟"

"له پیش دا پیی لی نائین، پاشانیش وه ک بلبل ده خوینن. پیت وایه ئه گهر که نعان وا لاواز نه بایه و نه مردبا، ئه مانه به

دوو کوته ک ئیقراریان ده کرد؟ ئه مشه و هه نه بی پینج جه نازهمان ده بوون. پیت وایه چ ده لئین جه نابی یاوهر. ده لئین:

زولفوبه گ و مورته زاغاو هیچی دیکه. یه کیکیشان ناوی تاشکه ن خه لیل به گی بردو یه کیشیان ناوی مه لادوران ئه فهندي،

ئه وانی دیکه زولفو، مورته زاغا... مورته زاغا، زولفو..."

یاوهر گوتی:

"ده زانم، ده زانم. به لآم خو کاریکمان له ده ست نایه، ده توانین چی بیان له گه ل بکهین؟"

به نیشانه ی داماوی و بی ده سه لاتی هه ناسه یه کی ساردی هه ل کیشا. له حالیک دا به ناهومییدی ده ستی لیک ده کردنه وه

گوتی: خو زگه که نعان نه ده کوشت.

"جه نابی یاوهر بی دارو بار بوو. ده زانی خو ئه من نیازیکی تاییه تیم له کوشتنی دا نه بوو، بوخوی مرد."

"ده زانم سه رجوخه، به لآم دیسانیش... ئیدی له مه ودوا..."

یاوهر سه ری داخست، ئیستیکانی پر له چا که له سه ر میزه که بوو، هه لمی لی هه ل ده ستا. که وته فکری دوورو

دریژه وه. وه ختی ک سه ری هه ل بری چاوه کانی سوور بوون و نیوچاوانی گرژ. گوتی:

"زور ته نیاین، سه رجوخه، زور. له چوار لاهه گه مارویان داوین. ئه وان هه مه کاره ن ئیمه ش... کوخاکان به ره للا که

هه موویان بچنه وه... به دروو ده له سه دیواریکی ئاسنینیان به ده ورده دا کیشاوین. ئه مانه هیچیان له گه ل ناکری. ئه وان

به ره للا که با برؤن... سه رجوخه عه لی ناره حه تم، په ری شانم، هیچ ده زانی خه ریکن سه ودامان پی ده که ن، ئه و فه قیرانه

به ره للا که با برؤن..."

"به چاوان جه نابی یاوهر."

سه رجوخه عه لی که رتیش هه موو شتی ک تی گه یشتبوو. له رقان شی ت بوو، زگی به فه رمانده ره که ی سووتا. به چاویکی

پر له خو شه ویستی یه وه ته ماشای سه رتاپای کردو دلای دایه وه. ئه گه ر تاویکی دیکه راوه ستابا، وه ک مندالان زور زور

ده گریا. خوی له ژووره که فری دایه ده ری: کوره حه مه دؤک. ئه تو هه قته کورم، یه ک دنیا هه قته، خو زگه ئه منیش له گه ل

تو ده بووم و گیانی ئه و ناغایانه م ده ستاند. رژی مشووری ده پازده یه کیانم ده خوارد... ده نگی ددان له چیره وه

بردنه که ی ده بیسترا..."

حەمەدۆك لە چەند حەوتوو لەمەوبەرەو بەرەو باش بوون چوو. لە ئەشكەوتی ڕا چوو لە ئێرەوارو لە چۆلتەری سووچی دارستان لە چادریکی چووكەلەدا جیگیر بوو. قاسم و دەمیر لە ھۆبەكەى خۆیان ڕا شیرى تازەیان بۆ دینا و دەى خوار دەو. رۆنەكەرەو ھەنگوین و گوشت نیچیری سوورەو ھەكراوى دەخوارد. ھۆبەكان دەت گوت پیشپركەیان داناو. ژنان و كچانى جھیل چیشتیان بۆ لى دەناو بەھەر جۆریك بايە بە گەرمى بۆیان دینا. چادەرە چووكەلەكەى حەمەدۆك وەك خانوویەك بەرەو لبادى لى راخراوون و بە جەوال و خورجینی گولدارو لیفەى ئەتلەس و سەرىنى تووكى قوو و دۆشەكى خورى رازابوو ھەو.

چاك بوونەو ھى حەمەدۆك خۆشحالییەكى بى برانەو ھى خستە نیو ھۆبەكان. ھەركەسە كاروبارى خۆى بەجى دەھىشت و تىكەل بەو لافاو ھەزەنى خۆشحالی دەبوو. سەرى زمان و بنى زمانیان حەمەدۆك بوو... ئەو مەلھەمانە كە ئانا جىخ سولتان دابوونى ھەو ئەو دەرمانانە كە دەرخواردى دابوون، ھەر یەكەم رۆژ كارى خۆیان كردو لە یەكەم حەوتوودا تايەكەى ھینایە خوارو برینەكانى بەرەو چاك بوونەو چوون.

دایە حۆرى وەك بەلئە بە دەورى دا دەسووراو بى ئەو ھى لە حەزەك چا و لیك نى شەوانە لە سەرى بە خەبەر بوو. برینەكانى بۆ دەرمان دەكردو تەنانت نیو شەوئى وە خەبەرى دینا بۆ ئەو ھى دەرمانەكانى بخوا. سەرەنجام وەختیك حەمەدۆك چاوى ھەلئیان و بزەى ھاتى، دەستى بە مووھەكانى داھیناوتى:

"دایە حۆرى بە قوربانى ئەو چاوە رەشانەت بى".

وەختیكیش حەمەدۆك لە جىبى ھاتەدەر و ھەستایەو دایە حۆرى گوتى: كورم حەمەدۆك ئیستا ئیدى ئیزن دەخوام. ئەمەى گوت و سواری و لاغەكەى بوو لەگەل مەحمودە خەرە بەوپەرى خۆشحالییەو بەرەو ئاواى كەوتەرى. بەلام بەھىچ جۆریك لە بىرى نەدەچوو كە بۆ ئەو ھى بچیتە لای حەمەدۆك چاویان بەستبوون... جارى با چاك وەبى، بکەوئتەو ھەو كار، ئەو دەم دایە حۆرى مشوورى دەخوا.

وەختیك حەمەدۆك چاك بوو ھەو دایە حۆرى رۆیشتەو، یەكەم جار كەس نەى ناسیەو. چونكە لەوانەبوو بیست سال گەنج بووئتەو. گنج و لۆنجى دەم و چاوى پاك ببوونەو ھەو چاوەكانى وەك چاوى گەرەكچان دەرەوشانەو. پیکەننى بەختیاری نیشتبوو سەر روخسارى و دایە حۆرى بەو ددانە سپىیانە وەك گولى خۆشحالی پشكووتبوو.

"بەجیم نەدەھىشتى حەمەدۆك، بەلام لە نیو دى زۆرم كار ھەى".

رۆژیکیان ئیوارە بوو كە گەیشتەو ئەو دانى، ھىچ ماندوو نەبوو. وەك سوارچاکیكى لاو كارامە ھىشتا و لاغەكە رانەو ھەستابوو، خۆى فرى دایە خوار. كە گەیشتەو مالى دىتى ئەسپە خەنەى یەكەى حەمەدۆك لەبەر دەرگا راو ھەستاو. ئەسپەكە وەك سەرى وەدەرگا كەردى بیدەنگ و خەفەتبار راو ھەستاو. دىھاتى یەكان كە دایە حۆرىیان بە خۆشحالی دى مال بە مال گەران و خەبەرەكەیان بە ھەمووان دا. ھىشتا نەگەیشتبوو بەردەركى مالى كە مالەكەى بوو بە مەیدانى مەحشەر.

"بەخیریئەو دایە حۆرى، دایە حۆرى بەخیریئەو".

غهلبه غه لېبې خه لك دى يه كه ي پرده كرد و ئه سپى خه نه يى له و هه موو خه لكه نه ده سه له ميه وه . ئه سپ بى جووله له جىي
خوى راوه ستابوو .

حه سو گوتى :

"دايه خوړى ، ئه م ئه سپه سى روژه ليره يه . سى شه وو روژه ئه م ئه سپه نه هېچ ده خوا ، نه هېچ ده خواته وه و ليره
چاوه پړيه "

دايه خوړى درى به حه شيمه ته كه دا ، له حاليك دا بولاي ئه سپه كه ده چوو ، ده ي گوت : ريگام كه ن ، هيندى قسم هه ن
ده بى پي بليم ، ئه من ده زانم بوچى سى روژه له وى نه بزوتوه و چاوه پروانى منه .

ئاپوراى حه شيمه تى ديهاتى يه كه ان بیده نگ بوو . دايه خوړى ورده ورده له ئه سپه كه نيزيك بووه وه ، ده ستى هه لينا و به
ترسه وه له سه ره خو ده ستى به ياله كانى دا هينا . سه رى برده بن گوڼى و گوتى : ئه سپى جوان ، ئه سپى خه نه يى ئه تو له
ره سه نى دولولى حه زره تى عه لى ، له ره سه نى ئه سپه بوړه ي كوړنو غلڼى و له ره سه نى ئه سپه عه ره بى يه كه ي گه نچ
عوسمان و بوراقى پيغه مبه رى ، ئه گينا سى شه وو سى روژان برسى و تينو و چاوه پروانى من نه ده بووى . . . راوه سته
ئىستا . . . "

ئه سپ ده ستى كرد به به دغه رى و خيراخيرا كلكى به راست و چه پ دا راده وه شاندا . گوڼى ده چه رمه وه بردن و سه رى
هه لينا . ئىستا دايه خوړى به حاله حال ده گه يشته سنگى ئه سپه كه . دايه خوړى كه وتبووه هه ژان و به ده سته له رزو كه كانى
به رسنگى ده خوراند . حه شيمه ته كه ش راوه ستابوو به چاوى ئه فسوون لى كراوه وه ته ماشايان ده كردن .

دايه خوړى به ده نكيك كه به زحمه ت ده بى سترا ، گوتى : ئىستا باشت گوڼى له من بى ، سه رت نه ختيك نه وى كه
كوړايبىت دايه . . . بزانه چند قسه ي خوشت پى ده ليم ، گوڼى لى بى .

ده ستى كيشايه وه دوايه و ويستى ته ماشا چاوانى كا ، به لام نه ي توانى چاو له چاويه وه بپړى : زور باشه ، گوڼى مه گره ،
گوڼى له قسم مه گره ، زور باشه ، ئه منيش ئه گه ر كه يفم لى بى پيت ناليم .

نه ي ده توانى ئه وه ي ده بوو به ئه سپه كه ي بللى ، به سه ر زمانى دا بينى ، چونكه له وانه بوو ئه م حه شيمه ته بى تامه
گوڼى يان لى بى . ئه سپه كه خه ريك بوو هيدي ده بووه وه . پيش ئه وه ي ئه سپه كه سه ره لگرى و به پرتاو بروا ، ده بوو ئه و
خه به ره خو شه ي پى بللى ، ئه م به سته زمانه ش سى شه وروژه برسى و تينو و چاوه پړى بووه ، ده بى خه به ره كه بيسى و دللى
خوش بى .

ئه سپه كه ي به ره لالا كرد و هاته وه لاي حه شيمه ته كه :

"ئيوه جارى نه ختيك دوور كه ونه وه بزانه . ئه من ده مه وى شتيكى نه ينى به م ئه سپه به دغه رو شيت وشووره بللم . ياللا
به قوربانانم ، ياللا ئاوماله جوانكيله كانم . ليم ببورن ، دلتان نه يه شى . پاش ئه وه ي ئه م ئه سپه م ده ركرد ، ديمه مالى
يه ك به يه كتان .

حه شيمه ت بیده نگ و دلشكاو كشانه وه دواوه و دوور كه وتنه وه . دايه خوړى دواى ئه وه ي راوه سته هه تا حه شيمه ت
له وى دوور كه وتنه وه ، چوه كن ئه سپه كه : له سه ر ئه و به دغه رى و شيت و شوورى يه ت نه م ده ويست ئه م خه به ره خو شه ت
بده مى ، به لام چ بكمه ئه تو چندو كه ي و ئه سپى كى ئه فسوونايى . پاشانيش سى روژه چاوه پريم بووى .

به روښتنى حه شيمه ت ئه سپه كه نه ختيك ئارام ببووه وه كه ميك سه رى نه وى كردبوو :

"باشت گوئی لئی، حەمەدۆك چاك بوو، چاك بوو، كەمێك كەشایە وە تەماشای چاوی ئەسپەكەى كرد. پێی و ابو ئیستا پێ بە عەرزى دادەداو لە خۆشەیان جۆرێك دەحیلێنێ دنیا دەنگ بداتەو... وەختێك دیتى ئەسپەكە هیچ نەگۆرا رقی هەستاو بێ ئەوەى بچیتە لای لە دوورەو هەوارى كرد: چاك بوو، گویت لێ نەبوو چیم گوت، بە لای ئاسمانى، كوێرایى داهااتوو؟ رەبى زەلیل بى. چاك بوو، چاك بوو، ئەسپەكە ديسان دژكردەو، یەكی لە خۆى نیشان نەدا.

"خوابت كا بە قوربانى ئەسپەبۆرەى كوێرئوغلێ، دۆلۆلى حەزرەتى عەلى و بوراقى حەزرەتى پێغەمبەر، بە قوربانى نینۆكێكى من و حەمەدۆك بێ...".

رقى هەستا، ئاگای لە خۆى نەماو هەوارى كرد: حەمەدۆك چاك بوو، نەجاتى بوو، چاك بوو، نەجاتى بوو، ئاناجیخ سولتان چاكى كردەو، گویت لێ بوو؟

دیهاتى یەكەن كە پێیان وابوو دایە حۆرى لە گەل وانیەتى كە دەلێ حەمەدۆك چاك بوو، بە غاردان هاتنەو لای مالى دایە حۆرى.

دایە حۆرى پێلەقە یەكی بە پێشوی ئەسپەكەدا دا، ئەسپەكەش دەسبەجێ هەستایە سەر پاشووان و پاش حیلە یەكی درێژ گەرایەو بەرەو عەلى كۆ دەخۆى نووسا وەك پەلە هەورێك بە فرین بە نێو دى دا تى پەرى.

پرسیان:

"حەمەدۆك چاكى ببوو، دایە چاكى بەسەر هاتبوو؟"

"بریندار بوو؟"

"نەخۆش بوو؟"

لەسەر ئەو ئەسپە كوێرایى داهااتو قسەكە لە زارى ترازابوو ئەوەى نەدەبوو ببو، ببوو.

دایە حۆرى گوتى: حەمەدۆك بریندار ببوو، ئیستا وەزعی باش بوو.

پاش ئەوەى بە وردى لە هەموو دەورووبەرى خۆى پوانى، گوتى:

"خوایە هەزاربار شوکور كە حەمەدۆك چاك بوو، تەو. زۆر خەراپ بریندار ببوو، بەلام ئیستا چاك بوو، تەو. ديارە چاك چاك نەبوو، تەو، بەلام چاك دەبیتەو، بەو هەنجیرانەو كە بۆم وشك كەردبوون و بە هەنارى دەلیجە قۆیاخەو چووم بۆلای، ئەو گۆرەوى یانەى بە دەستى خۆم بۆم چینیوون دەلاقیم كردن. چۆن چاك نەدەبوو، تەو؟ بەوى دەلێن حەمەدۆك. ئاناجیخ سولتانى خانقای چل چاوم لە خانەقایەرا هەلگرت، سواری ئەسپم كرد، ئەو ژنە مەبارەكە هەزار سالە یەم بردەسەر. هەركەس لە جیبى وى بێ چاك دەبیتەو. خانەقای چل چاو خانەقایەكە كە بنیادەمى دوولەت كراوى پێكەو نووساندو، تەو، زیندووى كردو، تەو. ئەو، خانەقایەكە مۆجیزەى كردو، گەنج عوسمان سى شەوورپۆزان لە بەغدا یە سەرى لەبن هەنگلی گرت و شەرى كرد. ئەو، خانەقایەكە بەو چاوانەم دیتم نوالفقارى عەلى بە دیوارەكە یەو هەل واسراو، ئەو شمشیرە كە ئەگەر حەوت هەزارو حەوسەدو حەفتاو حەوت پیاو بێن ناتوانن لە دیوارى بكەن، ئەو، ئەو دیتم، ئەو شمشیرە، كە ئەگەر بكەو، تەو سەر عەرز نۆ هەزارو نۆسەدو نەو، دوتو كە سیش بێن ناتوانن لە عەرزى راستى كەن، تەو، بەلام ئاناجیخ سولتان دى بەتاقى تەنێ وەك پەرە مریشكێك لە عەرزى هەلێ دەگریتەو، بە دیوارى دا دەكا... حەمەدۆكیش دەبێ چاك بێتەو.

دایه خوړی له کاتیک دا ئه سپه که ی و رقه که ی و خوښی له بیرچو و بوونه وه له سهر به ردیک که به رامبه ر به ماله که ی بوو، به هه لچوون و هه ژانه وه ئه وه ی به سهر حه مه دۆک هاتبوو، وه ک ئه فسانه یه کی کۆن ده ی گپړایه وه و ه لکه که ش له جی ی خو یان دانیشتبوون و گو ی یان راگرتبوو.

دایه خوړی گپړانه وه ی داستانه که ی له کوژرانی عه لی سه فابه گه وه ده ست پی کردو گو تی که چو ن وه ختی ک حه مه دۆک له شاروچکه ی وه ده رکه وت، جه ندرمه کان گولله بارانیان کرد. ئه مجار گو تی: باسی ئاساب چه شمه تان بو ناکه م چونکه خو تان له من باشتری ده زانن، ئی سکه کانی که لاک ی هه مزه که چه ل که سه گ خو اردوویه و بووه ته خو راک ی قه ل و دال هیشتا له خو اره که وتوون، حه مه دۆک ئه وی ی به جی هیشت. ئه مجار باسی لیږه واری گپړایه وه، که چو ن وه ختی ک حه مه دۆک ده یه ویست بچیته نیو لیږه وار ئه سپه که سله میه وه وه نه ی ده ویست بچیته نیو لیږه وار، به لام حه مه دۆک ئه و ئه سپه مه باره که جادووی یه ی ناچار کرد بچیته نیو دارستان. جه ندرمه کان له نیو لیږه وار بو سه یان دانابوو، دیسان ئه سپه که گو ی له چه رمه وه ده باو له جی ی خو ی ده چه قی، به لام حه مه دۆک ئاگای له ره فتاری نا ئاسای ی ئه سپه که ناب ی. دیسان ئه سپه که ی به ره وپی ش لی ده خوړی و لووس و باریک ده که ویته نیو ره راستی جه ندرمه کان. که چی ئه سپه که له و نیو ه شه وه دا له سهر زگ راده کشی و به زگه خشکه له ئه لقه ی گه ماروی جه ندرمه کانی نه جات ده دا. به و حاله ش ئه و حه مه دۆک بی ئه قلله که به قسه ی ئه سپه که ی نه کردبوو حه وت گولله ی لی ده درین. دایه خوړی پاشان باسی ئه وه ی کرد که چو ن چه ته کان هاتوون و نه جاتیان داوه: چه ته کان هاتن ئه ویان هه لگرت و بردیانه ئه شکه وتی ک له سهر چیایه کی به رز. جه راحیان هی تان، جه راحه کان خو ی نه که یان راگرت و برینه کانیان بو به ست. حه مه دۆکیش... ئاخر گالته نیه، حه وت گولله ی لی درابوون... نوبه تی ی دی تی و وه ک ته ندوور داده گیرسی. دایه خوړی هه ل ده ستی وه دوای ده که وی، ئیستا نه گه ری که نگ ی بگه ری، به لام که س جی و ری یه که ی پی نالی. دایه خوړی هه موو به سه ره اته که ی به وردی ده گپړایه وه، نه ناوی جیگا کانی به زمان دا ده هات و نه باسی کۆچه ری یه کانی ده کرد.

دایه خوړی پاشان روونی کرده وه که چو ن خیرخوایه ک شوینی حه مه دۆک له چه ته یه ک فیږده بی و چه ته کانیش چاوانی ده به ستن و ده ی به نه لای حه مه دۆک. دیاره ئه وان دایه خوړی یان نه ناسیوو که ویرابوویان بی ئه ده بی ی و ابکه ن. دایه خوړی به و کاره و ا قه لس ده بی که بریار ده دا هه ر له وی مشووری حه مه دۆک چلمنی بخوا، ئه گه رچی نه خو شیش بوو، به لام دوايه دیته سه ر ئه و بریاره که هه تا چاک نه بیته وه ئه و پی ش ه اته ی به سه ر چاودا نه دا ته وه، به لی، خوا به خشنده یه. با جاریکی دیکه ده ستی خوړی یه بگاته یه خه ی ئه و هه تیوه چلمنه، ئه م جار مشووری ده خوا.

خو ر شوږ بووه وه، شه و دا هات، بوو به نو یژی خه وتنان و هیشتا دایه خوړی هه ر خه ریکی گپړانه وه ی داستانه که بوو، تازه گه یشتبووه ئه و جی یه که وه ری که وتبوو بو خانه قایه. گو تی: ئیدی ماندوو بووم. به سه ره اته ی خانه قایه سه به ی نی و دو سه به ی ده گپړمه وه، به سه ره اته ی خانه قایه چل شه وو روژی ش بگپړمه وه دیسان ته و او ناب ی... به لام پی ش وی ده بی شتی کتان پی بلیم. روو به رووی خانه قایه کیویک هه یه له به رده ئه ستی زور به رزو نوک تیژ، لووتکه ی ئه و چیایه شه وو روژ، ته نانه ت روژانی هه ورو به فرو بارانی ش هه تاوه، ته نانه ت له تاریکایی ش دا ئه و کاته که چا و چاوی نابینی، دیسان دوندی ئه و چیایه پر نووره، به لی، وایه.

ئو شه وه دراوسی یه کان خوړی یان بو نان خو اردن برده وه لای خو یان. دایه خوړی قه ت پی خو ش نه بوو له مالی هیچ که س نانی بخوا، به لام ئه و شه وه چاره ی نه بوو، زور دره نگ ببوو به پیچه وانه ی ویستی خو ی بو تاقه جاریکیش بووی قبوولی کرد نانی له مالیکی دیکه بخوا.

به يانی که له خه وهستا خوښحالتو بوو، دهبه جی مه نجه له ناویکی وه سهرنا، که ناوه که گهرم بوو همامی کرد، به پارووه سابوونیکي بون خوش پاک پاک خوی شوت، بانگی کچه دراوسی یه که ی کردو گوتی که زیه کانی بو بهونیته وه چه ند زه نگیانه ی شینیشیان تی بخا. له بهر خوی وه پی که نی: دایه خوړی هه مه دوك به چاوه وه نه بی. دامینیک که قوماشه که ی تی که لاویک له ناوریشم ولوکه بوو و له جحیل یی وه تا نیستا له بهری نه کردبوو، هالی گرت، قوند ره بریقه داره کانی له گه ل جووته گوری یه کی ته نک که تاییه تی ژنه شارستانی بیان بوون له سندووقی دهره یانان. دهمالیکی ناوریشمی پووله که داری سهوزی به خوی دا، خه زیمیک که عه لی دورمووش کاتی گه پانه وه ی له سه ربازی له عه ره بستانی سه عوودی بوی هینا بوو، له لووتی کرد، خرخاله کانی کرده پی، شاله ته رابلووسی یه که ی که گولینگه کانی ده گه یشتنه سه ر نه ژتوی، له پشتی به ست و خوی به جوانی رازنده وه، نه مجار ماوه یه کی چاک ته ماشای ناوینه ی کرد. له کاتیک دا ناوینه که ی داده نایه وه، له بهر خوی وه گوتی: نه ی بنیاده م، نه تو چ بوونه وه ریکی؟ به شهویک هه زار سال پیر ده بی و به روژیک هه زار سال جوان ده بیه وه.

به له نجه ولار چووه نیو ناوه دانی. سه ری له هه موو مالیک ده دا، هه مووی خوش دهویستن و ده ی لاواندنه وه. له مالی هاتبووه ده رو لیوبه زه رده خه نه ده چووه نیو دی که تووشی سواریک بوو. نه سپی سواره که وه ک نه سپه خه نه بی هه مه دوك نه سپیکی بوری ره سه ن بوو. سواره که چه کمه ی له پی دا بوو، کلاوشه بقه ی له سه ر بوو، خه تی پانتول ه تازه ئوتوو کراوه که ی که له بابت پی سه ر بریباو چاکه تیکی تازه ی له بهر دا بوو ده ت گوت هه ر نیستا له بهر گدرووی وهرگرتوه ته وه. سواره که فیلینتایه کی نه لمانی نوی و بریقه دارو مونیج مونیجی له شان دا بوو. سواره که له ته نیشته دایه خوړی له غاوی نه سپه که ی توند کردو گوتی: دایه خوړی.

دایه خوړی به خوښحالی یه وه گوتی:

"دایه خوړیت به قوربان بی روله چ ده فهرمووی، نه تو کیی که دهبه جی منت ناسی و بانگت کردم دایه خوړی؟"

سواره که گوتی:

"دایه، نه من عه لی یه شه لم."

"چ... ی، نه تو عه لی یه شه لی؟ گالته م پی مه که روله. ره بی عه لی یه شه ل به قوربانی موویه کی سه رت بی روله. به چه که شیره که م. چما نه و به من ده لی دایه خوړی؟ نه منی ده ست که وی تیگوشین به خوینم ساز ده کا".
"وه لالا، بیلا نه من عه لی یه شه لم."

دایه خوړی به زه ره ده خه نه یه کی شه ی تانانه وه ته ماشای کرد، وه ک نه وه ی بللی: گالته م له گه ل ده که ی؟

"دایه نه تو نه مرؤ چاکت خورازاندوه ته وه ده لی بووکی دوینی و پی ری. چ باسه، خه بهر مه بهر یکه هه یه؟"

دایه خوړی وه لامی نه م پرسیاره ی نه دایه وه، گوتی:

"دایه خوړیت به قوربان بی ناخر نه تو کویت وه ک عه لی یه شه ل ده چی؟"

"دایه، نه گهر پیته خوشه وه ره نه م بهر لاقه شه له که م ببینه."

دایه خوړی وه شک که وتبوو، چووه لای دیکه ی سواره که لاقه شه له که ی عه لی که وه ک توپی که له ناوزه نگیی رو کردبوو،

چا پی که وت هه ر که لاقه که ی دی په لاماری زه ویی داو تاوی دایه بهر دیک:

"نه وه نه تو ی سه شه له، هه ی گووم کرده نه و لاقه شه له ت..."

بەردەكەى پىدا دا، بەلام وەعەلىيەشەل نەكەوت. داىە حۆرى كە دىتى بەردەكەى لىنەدرا شىت بوو، ھەرچى بەردى لە دەوربەرى كەوتبون ھەلىدەگرتنەو و بەعەلىيەشەلىدا دەدان. لەسەر زەوى ھەلدەسووراو جىئوى بەعەلىيەشەل دەدان كە بەسەر ئەسپەكەو ھەبەسابوو.

"ئەى تاژى چوكوراوا، كلاوشەبقەشى لەسەرناو، بوو تە پىاو... سەگى بەرەللا، گوو جەندرمە! لە كلاوشەبقەكەت دەپىم، پىدەكەم، ئەتۆش لەسەرتى كە، پىت وایە ھەمەدۆك مردو ھاتوویە ئەم دىيە، بەلى؟ ھەمەدۆك نەمردو، نەمردو. ھەتا ھەمەدۆك تۆ نەكوژى ئەمن لەم دنیايە نارۆم."

"دايە، دايە؟ ھەمەدۆك ماو؟ خوايە شوکور دايە... مزگىنیت لە سەر چاوانم! ... ئەو بى مزەرەت بى..."

ئىدى زۆرى قسە بۆ نەكرا، لەگەل بەردىك كە لە چەنەگەى درا، بەلادا ھات، بەلام بەرنەبوو ھە.

"گووى ھەموو سەگى دنیا بە زارى، مىزى ھەموو كەرى دنیا بە كونەتفنكان، تاژى چوكوراوا... بەلى ھەمەدۆك نامرى، چما دەمرى... چما ھەتا ھەزار مشك كەرويشكى وەك تۆ نەكوژى، دەمرى؟"

عەلىيەشەل بە پارانەو ھەگوتى:

"راو ھستە دايە قسەم پىتە."

ھەوليشى دەدا خۆى لەو بەردانە كە پىدا دەدران بپارىزى.

"خەلكىنە! بىروانە كابراى، ماوزەرى لە شانى كردو، بىروانە ئەمەى، مىزو گووى دنیا بەرپىش و سميلانى. تەماشای كەن، ھەر كە پىى وابوو ھەمەدۆك مردو تەنگى دە شانى كردو سوارى ئەسپى ھەرەبى بوو ھاتەو ھاوایى. بە قوربانان بىم، بە قەرەواشتان بىم وریای بن. پىى وایە ھەمەدۆك مردو، كەیفى سازە. ھەمەدۆك نەمردو، نەمردو..."

دېھاتىيەكان كە گووىيان لە ھات و ھاواری دايە حۆرى بىبو ھاتنە دەرىو بە نارەھەتىيەو چاویان بە رەفتارى دايە حۆرى لەگەل سوارچاكە تەپۆشەكە كەوت.

سەرەنجام دايە حۆرى گوپالىكى گەورەى دەست كەوت و لە پشتى عەلىى - كە پشتى دەلاى وىبوو - پاكىشا. عەلىيەشەل تەكانىكى دا، ئەگەر ئەسپەكەى دەنگ نەدابا و دووھەمىن گوپالى لىدرا بایە لە ئەسپەكەى بەردەبوو ھە.

دايە حۆرى لە داو ھەتتە پراخورى:

"ھەلى، ھەلى گووم كردە ئەو لاقە شەلەت. ئەگەر ھەمەدۆك ئەمجارپىش نەتكوژى، شىرى ئەم مەمكانەى لى ھەرام دەكەم."

ھىشتا رەكەى نەنیشتبوو ھە، لە كاتىك دا ھىندىك بەردى بەدەستەو بوون ماو ھەك بەدواى دا غارى دا، بەلام نەىگەيشتە. رۆيشتەو مالى و چوو ھەربانى، رووى كردە عەلىكۆو بانگى ئەسپى خەنەبى كرد:

"وەرە وەرە وەرە، ئەسپە خەنەبىيەكەم، وەرە، گووى مەقەستى، نىوقەد بارىكى، چاوپرەشم وەرە، وەرە ئەم شەلە لە بن پىت دا پان كەو. پىى وایە ھەمەدۆك مردو ھاتو تە ھاوایى. وەرە ئەسپە بۆرەى كوئىرئوغللى، بوراقى ھەزەرەتى پىنەمبەر، وەرە ئەتۆ لە رەسەنى دۆلدۆلى ھەزەرەتى عەلىى وەرە. ياللا وەرە. دايەحۆرى بانگت دەكا. ئەگەر تۆسقالىك رەسەنايەتى، دلوپىك ئىنسانەتى و پىاو ھەتى و جوامىرى لە زاتت دا ھەيە وەرە. وەرە ئەم شەلە گرووى خائىنە لە بن پىت دا بىلپىشىنەو، وردوخاشى كە."

دەستى بەرەو ئاسمان راگرتن و دەستى كرد بە تووك كردن. تووكى دەكردن و بانگى ئەسپى خەنەبى دەكرد.

که می‌ک دواتر ئه سپی خه نه بی که له دهشتایی درپوه لانه که ی به رام بهر به عه لی کۆ لینگی دابوو، هات و به پیش مالی دایه حۆری دا تئ پهری به جۆریک که دهت گوت چهند له حزه یه که له وی راوه ستاوه. ئه مجار به چوار نالی له حالیک دا یال و کلکی له هه وادا بالیان گرتبوو به ره و بهرده لانه کانی رۆژه لات ده خۆی نووساو دوور که و ته وه.

دایه حۆری به دیتنی ئه سپه که نوتقی به سترا. له سه ربانی ئه ژنۆی سست بوون و دانیشته، دلی له بهر سام و سه رسورمان خیرا خیرا لئی ده دا. به دهنگیکی نووساوو پر له سام گرتوویی روو به خواره وه هاواری کرد: دراوسینه وهرن بم به نه وه خواری. ئه م ئه سپه له کۆلم نابیتته وه.

دوو کورپه جحیله به غاردان، ههردوو پلیکانیان کردنه یه که و چوونه سه ربان و ئه ویان هینایه خوار. "فریام که ون دراوسیکان، فریام که ون ئاوما له کان، فریام که ون خوشکینه، براینه، فریام که ون، سه رم له کاری ئه م ئه سپه ده رناچی، ئیوه له دنیا دا شتی واتان دیوه، له جی دا شتی وا ری تئ ده چی؟"

شه که ت و ماندوو، ماسوولکه کانی روخساری ری که هاتوو، لیو وه که گچی سپی و شه لالی ئاره ق له جیی خۆی ره ق رامابوو.

"دایه که می که به سپه."

بردیانه وه مالی، دۆشه کیان بۆ راخست، له سه ر دۆشه که که دایان ناو چهند سه رین و بالنجیان له بهر پشتی دانان. دایه حۆری چاوی لی که نان و ماوه یه که هه روا مایه وه. کاتی که هاته وه سه رخۆی چاوی هه لیان و گوتی:

"ته ماشای ده ری که ن داخوا ئه و ئه سپه له بهر ده رکه یه؟"

ته ماشای به رده رگایان کردو هاتنه وه گوتیان: ئه سپه که دیار نیه."

"ئه و به رازه، ئه و کافره بۆ کوئی چوو؟"

گوتیان چوو بۆ لای مالی عه بدی خان."

دایه حۆری به زه رده خه نه وه گوتی: بابچی بزنام چ ده بی، و به دوا ی ئه م قسه یه دا دیسان شادمانی یه که ی پیشووی وه ده ست هینایه وه و له گه ل ده ورو به ره که ی ده ستی کرد به گالته و گه پ. وه ختی که ئه وان بلاوه یان کردو به ره و مال بوونه وه له پشته وه را هاواری کرد.

"ئه مان خه لکینه ئه من له ئه سپی حه مه دۆکی ده ترسم."

عه لی یه شه لی به ته واوی له بیر چوو بووه وه، فکری به ئه سپی حه مه دۆکه وه خه ریک بوو. ئه م ئه سپه جندۆکه بوو، په ری بوو؟ هه تا ئه م ته مه نه هه رگیز شتی وای نه دیبوو، له وان هه شو بوو هه ر ئه سپه نه مره که ی کویر ئوغلی بووی و چوو بیته که ولیکی دیکه وه بۆ ئه وه ی تا قیامه ت که سانی وه که کویر ئوغلی و حه مه دۆک به کۆلی خۆی دا دا...

دایه حۆری له حالیک دا ددانی له چیره وه ده بردن، به رقه وه گوتی: ئه و عه لی یه شه له ی بکوژه.

هه تا نیوه شه وی له په ستا ده هاته ده رو چاوه ری ئه سپه که ی ده کرد. به لام ئه سپ ئیدی ده رنه که و ته وه. دایه حۆری له دلی خۆی دا گوتی: ئه سپه که چوو ته لای حه مه دۆک. جا حه مه دۆک سواری ده بی و پیش ئه وه ی عه لی یه شه ل له دیی ده رکه وی و ملی خۆی بشکی نی، ده ی گاتی و ئه و شه له خائینه ی ده کوژی. ئه گه ر ئه مجاریش عه لی یه شه لی نه کوژی، ئه و ده م دایه حۆری ده زانی چ به لایه که به سه ر ئه و هه تیوه چلمنه دینی، که ده ستووری دابوو چاوانی به ستن و به و کیوانه دا بیبه نه سه ری و بی هیننه وه خواری.

حه مه دؤك به يانی زوو ههستا، پانتۆل و كراسه خویناوی به كهی له بهر كردن، ئه و گۆری یانهی كرده پئی كه دایه حۆری به دهستی خۆی بۆی چنیبوون، بهن كاله كهی قايم كرد، فیشه كدانی له خۆی دان، دوربینه كهی به ملی خۆیه وه هه لّ واسی، ته قيله و كهل و په له كهی ديكه ی له خورجین هاویشته و تفهنگی له شانی كردو گوتی:

"ياللا هاوړی یان، هه تا هۆبه وهړی نه كه وتوه بچیته چوكووراوا: ده بّی بچین گهردن ئازایی یان لّ بخوازين."

حه مه د له پيشه وه و قاسم و ده میر به دواي دا ملی باریكه پئی نیو لیره واریان گرت. كاتیک له لیره واری ده رچوون نیوه پۆ بوو. شوینه واری ته م و مژ له سهر لیره واره كه نه مابوو. پاش ئه وهی ماوه یه ك رویشتن گه یشتنه دۆلی قزلّ كارتال. به تال ئاغا هه تا دووری چادره كان به پيشه وازیانه وه هات. ده م و چاوی حه مه د پرفكرو نیوچاوانی پر چرچ و لۆچ بوو. ئه و بریسكه پۆلای گۆرین هاتبووه وه نیو گلینه ی چاوه كانی. به تال ئاغا له حالیک دا له پيشه وهی یاغی به كانه وه به ره وچادری دیوه خانی ده چوو، له بن لیوانه وه گوتی: ئه و بریسكه یه ی باسیان ده كرد، ده بّی ئه مه بّی.

نان و خوان له میژ بوو له چادری دا ئاماده بوو، سفره یه کی ئاوه لا چاوهړی یان بوو. ئه و بالنده راوكه رانه كه له بهر دهركی چادره كان له سهر په له داره كان هه ل نیشته بوون ئه مپۆ زۆر ئالۆز دیار بوون. بالیان لیک ده كردنه وه و ویکیان ده نانه وه و هه ولیان ده دا هه ل فرین و بۆ رزگاری له و جیگایه كه پییه وه به سترابوونه وه ده ندووکیان به په ته كه دا ده دا. حه مه د به باشی له هۆی ئالۆزیی بالنده كان ئاگادار بوو. هه میشه كاتیک كۆچ ئاماده ی وهړی كه وتن بوو، ئه وان ئاوا ده كه وتنه په له په ل. حه یوانات هه سته کی زۆر به هیزی پيش بین یان هه یه كه بنیاده م نیه تی. بّی ئه وهی قسه یه كه بکه ن نانه كه یان خواردو لّ بوونه وه. سفره كه یان كۆ كرده وه و قاوه یان هینا، وه ختیک قاوه هات، حه مه د زۆر خۆش حال بوو. به لّی، ئه و له ژیا نی دا كه می قاوه خواردبووه وه، ئاشقی قاوه ی كۆچه ری به كان بوو. هه تا ماوه یه كه تام و بۆنی قاوه ی كۆچه ری به كانی له بهر زارو لووتان ده ماو چووبایه هه رجی یه كه ئه و تام و بۆنه ی له گه ل بوو.

به تال ئاغا گوتی:

"كۆرینه، ئه گه ر سبه ی نی نه كری، دووسبه ی ده رپۆین. له مه ودوا ئیدی كاری ئیمه دژواره. ده بّی دنیا یه كه پوولّ بده یین بۆ ئه وهی له ئارانی باب و باپیرانمان دا رaman بگرن. ئیدی هیچمان نه ما. ئه م مه لادۆران ئه فه ندی به بّی قیمه ته جگه له وهی ئارانی باب و باپیرانمانی هه ل گرت و كری به كیلگه، هه موو سالیش بۆ ئیجاره كه ی زیړی لّ ده ویین، پاره ی كاغه زیش وه رناگری، ئیستا كه چووینه خوار ی ده بّی بچینه ئه ده نه بۆ پاره ی زیړ. دارونه دارمان له ده ست چوو. فیرعه ونیکی خۆبه زل زانی وه كه ئه م مه لادۆران له چوكووراوا دا په یدا نابّی، ئه گه ر هه ر ئه م رۆژانه ده ست به سهر رۆژانه كه شمان دا بگری پیم سه یر نابّی. ئیستا عه لی یه شه لی كرده ته گزیری خۆی، ده لّین..."

چاوی له چاوی حه مه ده وه بری وه كه ئه وهی چاوهړوانی شتیک بّی.

"ده لّین ئه و عه لی یه شه له ش هه زار جار له خۆی خه راپتره، له ویش بّی ئینساف تره. ده بّی له دهستی ویش بچیزین. مه لادۆران ئه فه ندی ئه سپیکی داوه تی سواری بّی و ماوزه رپیکیشی داوه تی له شانی كا."

حه مه د به خۆی نه بوو پی كه نی. ئه م پیكه نینه له پيش چاوی به تال ئاغا ون نه بوو.

"پیم وایه ئه م عه لی یه شه له هه ر ئه و عه لی یه شه لی شوین گپری، نوكه ری عه بدی خانه."

حه مه د به خۆش حال ی و به پیكه نینه وه گوتی: رهنگه.

به تال ئاغا بّی ئه وهی رووبكاته كه سیکی دیاریكراو، گوتی: پیاوی چاكه؟

حه مه د گوتی: زۆر پیاوی چاكه، دایکی رۆژگار پیاوی و ئازاو جوامیرو ئاقلی لّ نه بووه.

به تال ئاغا گوتى: واده لىن. به هر حال ئىمه كارمان كراوه، خه لكى چوكووراوا روتيان كردين و دارونه داريان بردين. كه ريم ئوغلىيش پيوه بوو.

حه مه د پرسى:

"ئه و بوجى؟ له ميژ ساله نهم ديوه. خوزگه جاريكى ديكه بهم چاوانه دهم دىو دهستيم ماچ ده كرد. له خوام داوايه پيش مردن ئه و روزه م به نسيب بكا.

وه ختيك حه مه د باسى كه ريم ئوغلىي كرد، وهك منداللىكى شه رميئون ده چوو كه خه تايه كى كرديى. به تال ئاغا هه ستي كرديوو حه مه د چيى له دل دايه:

"ئه ويش توى وهك كوره كانى، وهك گياني خوش دهوى".

حه مه د زياتر كه وته عه زابه وه و چاوى به ردا نه وه، هيچ پيى خوش نه بوو ئه و روزه نه و به بريننه وه كه توشى كه ريم ئوغلى ببوو.

"هوبه كه ي ويش لىيان تيك چوو، ئاراننه كانى وانيش ئاغا يه كى تازه به سه ردا كه وتوو داگيرى كرديون و ئه و ئاغا يه ناهيلى ته نانه ت به په ناي ئاراني خوشيان دا برؤن... راوه سته بزائم ناوى چ بوو؟"

له فكره وه چوو، چرچى كه وتنه نيوچاوانى و سميله كانى بزوتن:

"گويا ئه ويش يه كيك له قاره مانانى شه رى سه ربه خويى يه. ئاراني كه ريم ئوغلى يان له جياتى هه قى شمشير داوه تى، ئه ويش ريگا نادا ئه وان له ئاراننه كه يان نزيك كه ونه وه، ديسان خوا مالى مه لادوراني ئاوه دان كا. چا نيه ئه و هه ر زيرمان لى بوهرده گري، له ئاراننه كه ي خومان ده رمان نكا."

بيده نگ بوو، هيئديك ده ستي ده سميله كانى وه رداو ئه مجار گوتى:

"ئاها، ناوى سابيت به گه، هيچ ناوبانگيت بيستوه؟"

حه مه د سه رى له قاند و گوتى: ناويم بيستوه.

"ده سالى پي ناچى هه موومان له نيو ده چين، هوبه ي ئىمه له ئىستاوه خه ريكه ليك بلاو ده بى - چاوى پرپوون له فرميسك - نه گه ر ئه من بمرم... به زمان گيرانه وه له سه رى رويشت - هوبه كه مان ته نانه ت گورستانى كيشى نابى مردوه كانى تى دابنيژرى، پي كه نينيكي تالى كرد. نه گه ر ئه من مردم يم هيئن له خوار ئه م كانى يه له بن ئه م چناره به خاكم بسپيرن."

حه مه د له حالىك دا چاوى پرپوون له فرميسك گوتى: خوا به و روزه نه كا.

له و به ينه دا گه وره كچان و نوبوكان و ژناني به سالداچوو چهند بوخچه يه كى چووكه له ي گولدوزى كراويان هيئان و له بن چيغيان دانان. هه ر كامه شيان چاويكى له حه مه د ده كرد جا ده رويشت.

كوره جحيله يه كيش به چهند فيشه كداني گولدوزى كراوو فيلينتايه كى ئه لماني يه وه هات و ئه وان هى له په ناي جه واله نه خشينه كان داناو ئه مجار ده ست له سه ر سنگ چاوه رى ما. به دواى ئه وه دا دوربينىك، دوو خه نجهرى چه ركه سى و ده مانچه يه كى ده سك عاجى ناگانيان هيئا... حه مه د كه نه ي ده زانى ئه م تيكه وه هاويشتنه بو چيه، به سه رسورمانه وه ته ماشاي فيلينتايه كه و بوخچه كانى ده كرد.

به تال ئاغا به به ژنى باريك و كه له گه تيه وه هه ستايه سه رپى. به و چاوه شينه جوان و پياوانه يه وه كه بووى، يه كه م بوخچه ي هه لگرت و بى ئه وه ي بى كاته وه له پيش حه مه دى داناو ئه وده م يه ك به يه ك هه موو بوخچه كانى له به رده مى وى

ريز كردن:

"حه مه دۆك، ئەمانه هى تۆن. ده بى بىوورى. ديارى شوانى ئالەكۆكه. ليمان بىووره ئەگر ده ره هقى تۆ ته نه خى به كمان كر دى".

حه مه د هاته وه سه رخۆى و گوتى: ته نه خى له ئيمه وه بوو. ئەو هه موو زه حمه ته تان بۆچى كيشاوه؟ ... به حه به ساوى بى ئەوهى بزائى ده بى چ بكا ته ماشاى ئەو بوخچانهى ده كرد كه له پيشى دانرابوون.

به تال ئاغا گوتى: ئەوانه بكه وه، ديارى كچانى هۆبه كه مانن بۆتۆ، و ئەوانه ش - له حالىك دا فيلینتاو فيشه كدانه كان و ده مانچه كهى نيشان ده دا - ئەوانه ش ديارى هۆبه كه مانن.

حه مه د كه وهك چه وه نده رى كۆلىو سووره له گه رابوو، ته نيا ئەوه ندهى توانى بلئ: هه ر خووش بن. شتىكى وهك گۆله به قه ده ر مسته كۆله يه كه به رى ئەوكى گرتبوو. ئەگر خۆى رانه گرتايه زۆر زۆر ده گريا. به هيج جوړ نهى ده توانى ده ست له بوخچه كان بدا.

سه ره نجام به تال ئاغا خۆى پى رانه گيراو گه وره ترين بوخچهى كرده وه. پانتۆلىكى خورى ده ستچنى رهنگ قاوه يى بوو، زار گيرفانه كان و جى دروومانه كان و ده لينگه كانى گۆلدۆزى كرابوون. گۆلنگهى دۆخينه كهى گۆله بالتوون بوون. هه ر له و بوخچه يه سه ربه رگىكى نوئى و به گۆله بالتوون چنراوى ده ره ئناو پاشان كراسىكى هه رير كه يه خه كهى زۆر جوان به ئاوريشم نه خشابوو، سى جووت گۆرى قولاپه ي، سى ده سه سه رپه ي ئاوريشم كه هه ر چوار قولينچيان گۆلى بنه وشى شينيان لى دوورابوو سه ره نجام ده رپى يه كى درىژى پاتىست و جووتىك قۆنده ره ي سوورى كارى ماراش ده ركه وتن.

وه زعى حه مه د له سه ر سوorman تى په ريبوو. به چاوىكى جادووليكراو حه يران و سه رلى شيو او ته ماشاى ئەو ديارى يانهى ده كرد كه بۆيان هينابوون. ديسان ئەو برىسكه دره وشاوهى به ئەندازهى نووكه ده رزى هاتبووه بنى چاوانيه وه. بىدهنگ بوو، به تال ئاغا و قاسم و ده مير له خووشى يان خهريك بوو بال بگرن و پى ده كه نين.

"ئەم بوخچه يه هه ل گره و بچوه ئەو به شهى چادر جله كانت بگۆره ... مه ترسه پر به رتن. هۆبه كه مان هه موويان تۆ ده ناسن".

ئەم پيشنياره فرىاى حه مه دى كه وت. پرى دا يه بوخچه كه و چوه ديولىكه كه، كه گه يشته وئى ده سه لاتى به سه ر خۆى دانه ما. له حالىك دا هۆن هۆن ده گريا جله كانى داكه ند و جله كۆن و خويناوى يه كانى كه به گۆله ي جه ندرمه كان كۆن كۆن بىوون فرى دا يه لايه ك، خيرا جله نوئى يه كانى كرده به رى. جووتىك له گۆره وى يه كانى به ده سه ته وه گرت، زۆر جوان بوون، به لام ئەم گۆرى يانهى دا يه خوورى بۆى چنبيوون، جوان تر بوون. ئەو بوخچه يه ي به ده سه تيه وه بوو، له ولاى داناو گۆرى يه كانى پيشووى ده پى كرده وه. كه وشه كان پر به پى بوون. قه يتانى كه وشه كانى به وردى داخست. ده يه ويست بچيته وه ديوه خان، به لام گريان كهى رانه ده وه ستا ... يه كىك له ده سرۆكه ئاوريشمه كانى به ده سه ته وه گرت، چه ند له حزه يه ك چاوه كانى پاك كرده وه و له ديولىكه كه هاته ده رى و چوه وه ديوه خان.

به تال ئاغا به پىكه نين و خووشاى يه وه گوتى:

"پىم نه گوتى، نه م گوت، ديتت چۆن هه موو شتىك به ئەندازهى له شت بوو؟ ... ئەدى برازا ..."

له سه رده مى كوئىرئوغلئى يه وه ده وارن شينه كانمان ئەم كارانه باش ده زانن".

به بىستنى ناوى كوئىرئوغلئى حه مه د ئاگرى له دل به ربوو.

"پیش ئەو هی کویرئوغللی ئازاو نه ترس بچیتته شه ری، ژنانی تورکمه ن ئاوا نوئیان ده کرده وه. ئەمه دابی باب و باپیرانمانه. ریش سپی به کانمان وا ده لئین... ئاشق یه شیل وه ختیک باسی کویرئوغللی ده کرد شه وو روژیک به جل و بهرگه که ی هه ل ده گوت، به لام هیشتا لی نه ده بووه وه."

سه ره نجام حه مه د زمانی کرایه وه، بو ئەوه ی چاوه فرمیسکاوی به کانی نه بینن، راست ته ماشای به رده می خوی ده کرد، نه ی ده ویست چاو له چاوی که س بکا. حه مه د به ده نگیک که به حال و بال ده بیسترا گوتی:

"چاک بوو، چاک بوو ئاغا، ئەمن ئیدی واز له چیاو به نده نان دینم، سه ری خۆم هه ل ده گرم و ده چمه جی یه که که ناویشی نازانم و له وی خۆم ون ده که م. ئەم کاره ی من ئاقیبه تیکی نیه، ئەم کاره پوولیک ناهینئ، ئاخرو ئاقیبه ته که ی گولله یه کی گهرمه."

ته ماشای روخساری حازرانی کرد، هیچ نیشانه یه کی سه رسورمان له روخساریان دا دیار نه بوو. حه مه د له حالیک دا نه ی ده توانی سه رسورمانی خوی بشاریتته وه گوتی:

"ئیه ده تان زانی ئەمن ده مه وی وا بکه م؟"

به تال ئاغا ی دنیا دیتووی ساردوگهرم چیشتوو گوتی:

"ئه وه نده ی ئەمن بزائم، ئەوه نده ی ئەمن بزائم هیچ یاغی و چه ته یه که نایه وی هه تا قیامه ت له چیا بمینیتته وه، هیچ ریگریک نه دیتراوه له کیوان پیر بی. ئەگه ر چه ته به گولله یه که کاری نه کراو له کیوان پیربوو، له تاقه ت ده که وی ئیدی چه ته یی پی ناکری، هه ر بویه ش کاری چاک ده که ی کورم حه مه د. ئەتو کاریکی چاک ده که ی، به لام تا ئیستا هه ل نه که وتوه چه ته یه کی وه ک تو بتوانی خوی ون کاو له ده شتی بزئی، یان به بیانویه که کوژراوه، یان به دیتنی ناهه قی یه کی چووکه له دووباره وه کیوان که وتوو ته وه. خه راپ حالی نه بی، پیت نالیم له چیا ی وه مینه، ئەمن ئەو شتانه م باس کرد که له باب و باپیرانم بیستون، یان بوخۆم دیتوومن. چه ته یه که بی هه وی خوی ون کاو له ده شتی وه مینئ کاره که ی زور له وه گرانه ره که بی هه وی له چیاکان ده وام بکا. ئەمن له ژیانم دا هیشتا چه ته یه که نه دیوه له ده شتی وه مینئ و به مردنی خوی بمرئ، یان دووباره وه کیوان نه که ویته وه. مه به ستم که سانی بی ناوونیشان و ورده و پرده نیه. مه به ستم که سانی خاوه ن ناوی وه ک تۆن. ئەمن باسی که سانی وه ک کویرئوغللی و حه مه دوک ده که م."

"باشه بایرام ئوغللی، بایرام ئوغللی چوو له دی دانیشتوه وه هک گولیش بو خوی ده ژئی..."

به تال ئاغا گوتی:

"بایرام ئوغللی مرد. ئەو خوی کوشت. روسته مه کورده ش که کوپه شه ربه تی به پشتی دا داوه بووه ته گالته جاری ئەم و ئەو هه موو روژی جاریک ده مرئ. هه ر ئەو روسته مه کورده یه که ته نانه ت بایرام ئوغللیش له پیاوه تی و ئازایه تی دا نه ده گه یشته قولایه ی و ری نه ده که وت ئاویشی له ده ستان بکا."

حه مه د گوتی: ئەمنیش ده مرم.

به تال ئاغا گوتی:

"ئه من باوه ر ناکه م. خوابکا له ده ستت بی. ئەمن که میک تو ده ناسم. هه تا کاتیک ئەو کره می به ربوو ته گیانت ده جوولئ ئەتو ناچاری. کویر ئوغللیش ناچار بوو."

"ده زانم که ناچارم، هه میشه ناچارم. ده زانم وه ختیک حه مه دوک بی سه رو شوین چی، ناتوانم ته حه ممول بکه م. ئەمن

خۆم ده ناسم. ده زانم بایی چه ندم... ده زانم، ده زانم، ده زانم."

بەتال ئاغا چاۋە شىنە چىمەنى يەكەنى خۆى لە چاۋى ھەمەدەۋە بېرىپوون و ھەمەدەش بى ئۇۋەى چاۋى لىۋە پىگىرئى بەۋ چاۋانەى كە بىرىسكەى پۇلايان تىخىزىپوۋ تەماشى دەكردەۋە . بەتال ئاغا لە دلى خۆىدا دەىگوت : ئاى... بىنپادەم , ئاى... ئۇۋ پىاۋەى تاۋىك پىش ئىستا ئارام و ھىدى دانىشتىبوۋ بە دىتنى جەكەنى ۋەك مندالىك خۇشحال بىوۋو شەرمى دەكردە لەبەر ئۇۋ مېھرەبانى يەى لەگەلى كرابوۋ, ۋەك مندالان دەگرىا, ئىستا بوۋەتە پىلنگىك, بوۋەتە دىۋىك كە موۋى لەشى راست بوۋنەۋە .

"دەزانم خان... باشت گوى لە من بى, دەمەۋى شتىكت پىبلىم كە خەرىكە ئاگر لە ھەناوم بەردەدا. ئەمن لە مردن ناترسم. مردن, ئەگەر ئەمپۇش مردن مېوانمان نەبى, رىيەكە كە ئاخەركەى درەنگ يان زوۋ, سبەىنى يان دووسبەى دەبى پىدا بپۇين, ئۇۋ كەسەى لە مردن دەترسى ئىنسان نىە. ئەمن لەۋە ناترسىم كە بە گوللەيەك بكوژىم, دەردى من شتىكى دىكەيە...".

بەتال ئاغا بەدەم فەكرانەۋە لە حالىك دا قامكە درىژەكەنى بەسەر چەنەگەىدا دىنان بە دلەۋە گوى بو قسەكەنى راگرتبوۋ, ھەر وشەيەك لە قسەكەنى بوۋى بايەخىكى لە رادەبەدەرى ھەبوۋ.

"دەردى من دەردىكى سەختە, خوا دەردى وا توۋشى گىانى كەس نەكا, توۋشى گىانى دوژمنىشتى نەكا... ئەمن عەبدى خانم كوشت, ھەمزە كەچەلى ھاتەجى, ئۇۋىشم كوشت بزانم ئىستا كىى دىتە جىگا... عەلى سەفابەگم كوشت, ھەتا ئىستا كەس جىى ۋى نەگرتوۋتەۋە. دام نا ئۇۋىشم كوشت, سابىت بەگ ھاتوۋ سوارى سەرى كەرىم ئۇغلى بوۋە, ئۇۋىشم راست لە ئاسمانەۋە ھاتوۋ سوارى سەرى بوۋە. مەلادۇران ئەفەندىش بەللى گىانى تۆيە... ئەم كوشت و كوشتارەى من سوۋدى چىە؟ ھەزارىان لىبكوژىن دوۋەزار كەس جىيان دەگرەۋە..."

ۋەختىك بەتال ئاغا قاقاپىكەنى, ھەمەد پىسەسەرى بوۋ. بەتال ئاغا گوتى: ئىستا تىگەىشتەم دەردت چىە. باشىش تىگەىشتەم - قسەى دەكرد و پىدەكەنى - ئەتۇش باش گوىبگرە ھەمەدۇك... چوار مېزىلكە دانىشت و دەنگى خۆى رەۋانتر كەرد.

"ھەمەدۇك دەكوژى, عەلى يۇك دىتە جىگەى, ئۇۋىشم بكوژى ھەسەنۇك جىى دەگرىتەۋە... ئۇۋىشم بكوژى ۋەلىيۇك دى... ئۇۋىشم بكوژى... ئۇۋىشم بكوژى... كورم ئەتۇ فەكرت لە كوئىيە؟ گىانى ھەر ئىنساننىك كرمىكى ناچارى, كرمىكى بوون بە ھەمەدۇكى تىدايە. كوئىرئۇغلى رۇىشت, ھەمەدۇك ھات. ھەتا ۋەختىك ئەم كرمە لە گىانى مۇۋدا ھەيە, ھەرچىيەك روۋىدا تىك ناشكى. ئەتۇ ئەۋ كرمەى كە لە گىانى مۇۋدايە. ھەرچىت بەسەر دى, بابى, ھەركوئىت پىخۇشە بچۇ. بەلام ۋەختىك ئەم كرمە لە گىانى بىنپادەم دا بىدەنگ بوۋ, ئەۋ ۋەخت ئىنسانەتىى خۆى لە دەست دەدا. ئىنسان نابى رىگا بدا ئەم كرمە لە دەست بچى, دەبى ھەتا قىامەت ۋەك چاۋى خۆى بىپارزى. ئەم كرمە شادەمارى ئىنسانە. دلى پىلەلدىنەتى. ئەۋ كرمەى كەۋتوۋتە گىانى تۇ كرمى ئىنسانەتىيە."

ئەۋ رۇژە ھەمەدۇك بە ھىچ جۇر نەىتوانى گەردن ئازاىپىيان لىبخوازى و لەۋى بپروا. ھەتا بەيانى قسەيان كەردن. بەتال ئاغا زۇر شتى لەبارەى جىهان و لە بارەى ئىنسانەتىيەۋە دەزانى:

"ھەمەدۇكىك بمرى, ھەزار, دەھەزار, سەد ھەزار ھەمەدۇك جىدەگرەۋە. ئاگاكان دەبىرپىنەۋە, بەلام ھەمەدۇكەكان بپانەۋەيان نىە".

قسەكەنى بەتال ئاغا كاریان لە دلى كەردبوۋو ھەموو گىانى ۋىيان ھىنابوۋە لەرزىن. بە ھىچ جۇر نەىدەتوانى لەژىر تەئسىرى ئەم قسانە رزگاربى.

رۆژ بووه وه. هه تاو كهوت. حه مه دۆك له برپاری خۆی په ژوان نه ببووه وه, جگه له وهش, هیشتا برینه كانی به ته واوی ساریژ نه ببوونه وه. دواقسه ی له گه ل به تال ئاغا ئه وه بوو كه هه ر له سه ر برپاری پیشوو یه تی.

به تالیش هیندی شتی گوت, به لام سه ره نجام هه قی له دوا دا. ئه ویش ئینسان بوو ئه ویش ده بوو ژن و مندالی هه بی و بگاته ژیانیکی ئارام. به لام ئاگای له و كرمه ش هه بوو كه له له شی بنیاده م دا هه بوو. باش ده ی زانی ئه و كرمه له كۆلی نابیته وه.

به یانی به خۆشحالی و پیکه نینه وه به رچایی یان خوارد. هه تاو ته واویك هه ل كشیبوو كه حه مه دۆك هه ستایه سه ری و گوتی:

"ئه من ده بی برۆم. گه ردنم ئازا كه ن. له وانه شه هه تا قیامه ت یه كتر نه بینینه وه."

خه نجه رو دووربین و فیشه كدانه كانی هه ل گرتن و له پیش به تال ئاغای دانان:

"ئه مانه با له نیو هۆبه دا بمینن, به لكوو رۆژیک له رۆژان حه مه دۆكێك ریی ده م هۆبه یه كهوت. ئه وده م ئه مانه ی بده یه و پیی بلێ ئه مانه هی ئه و حه مه دۆكه ن كه رۆیشته و بی خه به ر چووو ناوو ناوبانگی ون بوو."

چاوی به و فیلینتایه كه وت كه رۆژی پیشتر خه لکی هۆبه كه به دیاری دابوویانی و هه روا له عه رزی كه وتبوو, چوو ئه ویشی له گه ل فیشه كدان و ده مانچه و خه نجه ره كان هه ل گرت و هینانی له به رده می به تال ئاغای دانان و به پیکه نینه وه گوتی: ئه مانه ش هه ر بۆ ئه و حه مه دۆكه كه دوا ی ئه م حه مه دۆكه دی.

كه ل و په ل و دیاری یه كانی دیکه ی له خورجینه كه هاویشته و خورجینی به شانیدا داو له تاو لێ وه ده ر كهوت. له ده ری هه موو دانیشتووانی هۆبه كه له پیش چادری كۆ ببوونه وه و چاوه ری یان ده كرد. حه مه دۆك گوتی: گه ردنم ئازا كه ن.

زۆر به سوپاس و میهره بانیه وه چاویکی لێ كردن و وه ری كهوت. هه موو دانیشتووانی هۆبه كه و له سه رووی هه مووانه وه به تال ئاغا, قاسم و ده میرو ناودارانی دیکه ی هۆبه و ژنان و مندالان و به سالداچوان هه تا جاره خه له نگیك كه به گلوو كه سووره كانیه وه شه پۆلی ده دان و یه كه م جار حه مه دۆکیان له بن گوینی یه كانی وی دیتبووه وه, له گه لێ چوون.

حه مه دۆك بی ئه وه ی ئاور بده ته وه هه تا لیره واری هات. له و به رده لانه كه لێی بریندار ببوو بای دایه وه و له لیواری چۆمی له سه ر به ردیک دانیشته و له و هه نارانه كه دایه حۆری له ده لیجه قویاخه وه بۆی هینابوون یه كێکی له خورجینه كه ده رهینا. ده ستی به هه ناره كه دا هیناو بۆنی پیوه كرد. تویك له كه ی پچری و تفی كرده وه. له سه ره خۆ تویك له كه ی لاداو بی ئه وه ی به یلێ یه كێك له و ده نكه لووس و درشت و بریقه دارانه ی بکه ویته سه ر زه وی هه ناره كه ی خوارد. پاش ئه وه ی ده ستی له ئاوی چۆمه كه دا شوتنه وه هاته وه دووباره له جیبی خۆی دانیشته وه و له گژ فهران راجوو. نه ی ده زانی ده بی بچیته كوئ و چ بكا. داخوا چووبایه هه ركوئ یه كه مسته فا كه مال پاشا نه ی ده دیته وه و له داری نه ده دا؟ له ولاشه وه قسه كانی به تال ئاغای له بیر نه ده چوون. ئه و قسانه به جۆریك کاریان تی كردبوو كه خه ريك بوو بگه ریته وه و نیوه شه وی به تال ئاغا له خه و هه ستینێ و پیی بلێ: حه مه دۆكێك برۆا هه زاری دیته جی, و ئه مجار تاو داته تفه نگه كه ی و برۆا. ئه م قسه یه گیانیکی دیکه ی به به ردا كردبوو و ئه وی كردبوو به ئینسانیکی دیکه. له دلی خۆی دا گوتی: داخوا مه لافه رهاد له و باره یه و بیرواری چیه؟ داخوا مه لافه رهادیش وه ك به تال ئاغا بیر ده كاته وه. ده بی بچیته لای دایه حۆری و گه ردنی خۆی پی ئازا بكا. داخوا دژكرده وه ی وی له باره ی ئه وه كه ده یه وی یاغی یه تی وه لا بنی, چ ده بی؟ هه ناریکی دیکه ی له خورجینه كه ده رهیناو

به دهم بیرکردنه وه وه خواردی. دواى ویش هه ناریکى دیکه ی دهرهینا. سی هه نارى تیدا مابوون. نیازی وابوو نه یان خواو بو دایه حۆری یان به ری.

ده وارنشینه کان خورجینه که یان پر کردبوو له تویشوو ریگا. به شی سی رۆژی ده بوو. له نه کاو یه قیکی هاته وه به رو ئاره قیکی ساردی دهرکرد. روانیه ده وروبهری خۆی. خۆی له بۆشایی یه کی باوه پپی نه کراودا به دی کرد. نه بوونی شتیکی له ته نیش خۆی هه ست پی کرد. له نه کاو تی گه یشت که تفهنگی پی نیه. ترسا. ئیستا نه گه ر تووشی چه ته یه ک یان جه ندرمه یه ک بوایه چی پی ده کرا؟ به تاییه تی که له شوینییکی به رئاوه لآو بی دیفاع دانیشتبوو، وه ک گه وچ و نه فامان خه ریکی هه نارخواردن بوو. هه ر هه ستاو خۆی به نیو لیڤه واری دا کرد. فکری وابوو له جی یه کی چه په ک دانیشی و شه وی وه پی بکه وی و نیوه شه وی له دهرکه ی مائی دایه حۆری بدا. مه لئ دایه حۆری، بلئ باقه گول. دایه حۆری باش ده ناسی و ده ی زانی که وه ختیک له بریاری هه مه دۆک ئاگادار بی، به چاولی مۆپرکردنه وه بۆلای دی و هاوار ده کا: هه مه دۆکه ژنانیله ! نه وه فقیرو هه ژاره، سه یران، وه سمانه زله و نه وه خه لکه چاره ره شه ت به جی هیشتوه، ده چیه کوئ؟ پاشانیش وه ک شیر ده نه ریئی و ده لئ: نه وه کاره ی کردووته هه تاسه ر له سه ری برۆ.

وهختى بانگى خهوتنان بوو كه حه مه دۆك گه يشته بهرده لانه كهى ئه ولاى ئاوه دانى. بايهكى ساردى ده هات، كه ميكي سه رما بوو. له پر له لاي ئاوه دانى را بۆنيكى ئاشناى بهر لووتى كه وت. له ميژ بوو بۆنى دىي له بير چووبووه وه تا ئىستا له هيچ كوي يه كه بۆنى وا ئارام به خشى به بهر لووتى هه للا نه هاتبوو. به م بۆنه داىكى، خه جيچ و سه يرانى وه بير هاتنه وه. مند الة كهى ئىستا له كوي يه؟ پووره ئيراز بردوويه ته كوي؟ له و رۆژه وه تا ئىستا هه رچه ندى هه ولى داوه نهى توانيوه سو راغيان بكا. له ئاواييه وه جاروبارو دهنگى سه گوهر ده هات. خوى دايه په ناى گابه رديك، به م جوړه هه م بايه كهى وي نه ده كه وت و هه م خه لكيش نه يان ده دى. ئاخه ئه م دى يه جه ندرمه و شو فارى زور بوون. ئاسمان يه كه بهر نه ستيره ي لى را خرابوون. چه ند له حزه يه كه له نه ستيرانه وه رامما. ئاسمان وهك ده سرۆكه يه كه ده چوو كه گول دۆزى كرابى. به مندالى له م بهرده لانه ته لى داده ناو له شه وه به فره كان دا هه تا به يانى خوى مات ده داو له سه رمان هه ل ده له رزى. يه كه مين ده له كه كه گرتى عه بدى خان لى ئه ستاند. ئه و، ده له كه كه گه وره كهى به و چاوه درشتانه يه وه هه ر به ته له كه وه بردبووه نيو دى. هه موو خه لكى دى له ده ورى ده له كه كه كو ببوونه وه. ده له كه كه زور تر سابوو، به ته له كه وه ده له رزى. ئه وده م عه بدى خان ده له كه كهى به ته له وه لى ئه ستاندو كه وله كهى دا بوى له يه خه ي بالئاوه كهى بدروون. له گه ل ئه وهى زورى هه ول دا نهى توانى ته له كه ش وه ربگر يته وه. كه بيرى له عه بدى خان كرده وه له هه ناوى خوى دا هه ستى به بوشاييه كه كرد. خه جيچ و مندالى خوى و داىكى وه بير هاتنه وه. بوشايى هه ناوى هه ر ده هات و به بلاوتر ده بوو. سه يران هات بارى كه وهك تووله نه مام، به چاوه ره شه گه وره كانيه وه، به قوولكهى سه ر گونا كانيه وه، جانانه و جوان به رامبهرى راوه ستا. تامه زرويه يه كه شى تانه كه وته هه ناوى حه مه ده وه. له و ساته دا، له و جيگايه، له بن ئه و نه ستيرانه دا ده بوو سه يرانى له كن بايه. داخوا سه يرانى ئاوا تامه زرويه وي بوو؟ كى ده زانى؟ له وانه شه پى و ابى حه مه د مردوه. به خو شحالى بيرى كرده وه. حه تمن تا ئىستا دا به خو رى خه به رى پى داوه. پيش ئه وهى بچي ته ئه و شوينه كه ده يه وي لى بژى، سه يرانى شه هه ل ده گرى و له گه ل خوى ده با ته وينده رى. به لام چۆنى ده توانى بچي ته لاي سه يران. جه ندرمه كان هه رگيز چاو له دى يه كه به تاييه تى له مالى وان وه رنا گيرن.

يه كي كه له سه ره تايي ترين شيوه كانى كارى جه ندرمه بو راوى چه ته كان له ژير چاوه دي رى خستنى مالى دلداره كانيانه. بابايه كى چه ته هه رچه نديش پر هي ز بى ديسان ئينسانه و له گه ل ئه وهى ده زانى چ چاره نووسيك چاوه رپى يه تى، خوى پى رانا گيرى و سه ره نجام شه ويك خو به مالى خو شه ويسته كهى دا ده كا، به لام پيش ئه وهى دلداره كهى ببينى، له پيش چاوى وي له خو ينى خوى دا ده تلي ته وه. حه مه د بۆلاندى: ريگايه كه بو ديتنى سه يرانى ده دۆزمه وه. هه رچه ندى زياتر بيرى لى ده كرده وه زياتر تاسه ي سه يرانى ده كرد. ده يه ويست بى ماتل بوون هه موو ئاكامه كانى ئه و كاره له خوى بگرى و بكه وي ته ريگاو بچي ته گوندى واى وى. جه ندرمه كان ئه م رۆژانه چاوه پروانى ئه وه نين ئه ويان له واى وى به رچاو بكه وي و مالى سه يرانى ناخه نه ژير چاوه دي رى. وه بيرى هاته وه كه چه كى پى نيه... ئه گه ر چه كى پى بايه باشتري ن وهخت بوو بو ئه وهى بچي ته لاي سه يران. له وانه يه ديسانيش بتوانى به خو گو رين بچي ته وي، هه روه كه ئه وهى له چوكو روا كردى. ئه گه ر پانتوليكى ره ش له بهر بكاو جووته يه مه نى يه كهى پاژنه نووستوو به سه ر پيوه بكاو كلاوگه رگه رپى يه كه له سه ر نى و ليواره كانى هه تا سه ر چاوانى بيني ته خو ار كى ده توانى فكرى بو ئه وه بچى كه له وانه يه حه مه دۆك بى... خو له نيو چاوانى

نه نووسراوه همه دوك. سميله كانيشي ده تاشي. له جي دا تا ئيستا كه س چه ته ي بي سميلى ديوه؟ سهيران به ديتني له پيش دا ده سله ميتته وه و نه مجار له خوشي يان شيت ده بي و به جوريك له باوه شي خوي دا ده ي گوشي كه قرچه قرچي له ئيستان ديني. پاشانيش ده چنه گونده كه ي وان كه هه مووي شاخ و داخه، منداليكي زوريان ده بي. بوچي سهيران تا ئيستا مندالي نه بووه. ناكا نه زوك بي؟ تو بللي وابي؟ باشه، با وابي. به پيگه نينه وه بيري كرده وه: سهيرانيش نه زوك بي همه د بوخوي منداليكي هه يه... به هه رحال روژيك له روژان له هه ر كوئي يه ك بي كورپه كه ي ده بيني ته وه. نه گه ر نه ويش نه ي تواني وه ي بيني، كورپه كه ي روژيك بابي خوي ده بيني ته وه. ئيراز وه ك چاوي خوي ئاگاداري ده بي. له و باره يه وه هيچ گوماني نه بوو. پاش نه وه ي كه له بابي نيوه شه وي خوينديان و بيدهنگ بوون له پاش به رده كه هاته ده ري. دنيا هيشتا سارد بوو. به و ريگا چولانه دا كه بوخوي شاره زا بوو چووه نيو دي و وه ك پشيله يه ك بي هه ست و خوست گه يشته به رده ركي مالي دايه خووي. له ده لاقه يه كي چووكه له وه ته ماشاي كرد. دايه خووي هيشتا چراي دايسا. دايه خووي مه قه لي يه كي ده نيو لاقاني گرتبوو، سهري به سه ر سنگي دا به ردا بووه وه له فكر وه چووبوو، له وانه شه له وكاته دا خوي لي كه وتبي.

به سپايي له ده ركه ي دا. دايه خووي به بيستني ته قه ي ده رگا هه ستايه سه ري. به گيژي و سه رسوپاموي ته ماشاي چه پ و راستي خوي كرد. جاري دواتر كه همه د له ده رگاي دا، دايه خووي به ره و ده رگا غاري دا. كه چاوي به همه د كه وت گوتي:

"دهم زاني نه مړو دي، چاوه پرواني هانتت بووم، بويه هه ر دانيشتبووم."

يه كترين له ئاميز گرت.

"وه ره ژووي."

"به چي را ده ت زاني؟"

"ده كرئ نه زانم؟ نه سپيكي شيتت هه يه ها؟ نه من چووزانم، هه موو كه س ده لي نه سپي تو يه. خه نه ي يه كي زور جوانه"

"نه وه نه سپي منه"

"نه وه نه سپه سه گباب خيوه سي روژه به ياني و ئيواري ديته ده ركي مالي. مل به لاوه ده ني و هه رله وي راده وه ست، كه

نه منيش ده مه وي ئاوو جوي بو به رم راده په ري، كلكي هه ل ده گري، ده فري و ده روا. له وه را زانيم نه تو دي"

"نه سپه كه پي گوتي؟"

دايه خووي له حالتيك دا مستيكي له پشتي ده دا به خوشحالي يه وه گوتي:

"سه گباب، مه يكه گالته بازاري"

"نه سپه كه م چي به سه ر هاتوه؟"

"ئو ره بي نه سپه كه ت زه ليل بي... نه وهنده ي له به ري پارامه وه كه..."

"چيت لي داوا كرد، به قسه ي نه كردي؟"

"چم له و به رازه ره شه ده ويست؟ عه لي يه شهل لي ره بوو، به نه سپه كه م گوت نه م كا براي ده ژمني خويني همه دوكي

خاوه نته، له بن پيت دا بي پليشينه وه، وردوخاشي كه، به لام نه و به رازه ره شه چاويشي لي نه كردم، پاشانيش په ژيوان

بووه وه له به ر ده ركي ماله كه م كه وته پارانه وه. نه منيش له به ر خاتري تو ئاوو جوم بو له ده رو دراوسي يان وه رگرت و بوم

برد به لام نه ئاوي خوارده وه وه نه ده مي له جويه كه دا."

همه د له حالتيك دا ده ستني له شاني وي ده دا گوتي:

"ئەتۆش ھەوسەلەت ھەيە داھە، خۆ ئەسپ لە زمانى ئىمە حالى نابى".

داھەخۆرى لە حالىك دا دەىگوت: بەلام ئەو حالى دەبى، سەرى برده بن گوئى ھەمەدو چەند شتىكى بە گوئى دا

چپاند:

"ئەو لە ھەموو شتىك حالى دەبى، تىگەيشتى؟"

ھەمەد گوئى:

"تىگەيشتم".

بە ماندوويى و شەكەتى لەسەر دۆشەكەك كە داھەخۆرى لە پىشى ژورەكە رايخستبوو، دانىشت:

"عەلىيەشەل لىرەيە؟"

داھەخۆرى لەكاتىك دا چاوەکانى بريسكەيان دەدا پرسى:

"دەتەوى بىكوژى؟ دەتەوى بىكوژى، وەنا؟"

"داھەخۆرى ئەمن تازە وازم لە ياغيگەرى ھىناوہ. عەلىيەشەل لىرەيە؟"

"ھەتا دوئى لىرە بوو. بىستوتە كۆلىكى پارە بە خانووەكەى عەبدىخان داوہ و كرىويەتى؟ ئەو لە شارۆچكەى بووہ

بە گزىرى كابرايەك. چەكە لەپى، شەبقە لەسەر، ماوزەرىكى وەك ئاويئە بەشانەوہ و ئەسپىكى عەرەبى لەبن پىدا...

پىنج رۆژى تەواو بە كۆپرايە چاوى من قىت و قنج لەنىو دى دا سوورپايەوہ، وەك ئەوہى بلى: كىوہ چووكەكان ئەمن

دروستم كروون و گەرەكانىش بام. منەتى بەكەس نەبوو"

"مندالەكانى عەبدىخان چىيان بەسەر ھات؟"

"لەدى بارىان كرد، دارونەداريان بەجى ھىشت و چوونە شارۆچكە. مندالى ئەو عەبدىخانە كە رۆژىك وەك كىو

دەينەراند ئىستا چون بەستەزمانە لەوى دوكانيان داناوہ. زگم پىيان سووتا، ئەتۆ نەخۆش بووى لەبىرم چوو بلىم،

وختىك لەئاوايى دەرويشتن بەستەزمانانە چاويان ببوو بە گۆمى خوئىن، دەگرىان. ھەموو خەلكى دىش بۆيان گريان.

وختىك عەلىيەشەل خانووەكەيانى كرى، دەت گوت خەنجەرى لە دلى خەلكى ئاوەدانى داوہ. خانووى عەبدىخان،

خانىكى وا گەرەوہ گران بوو بە ھى عەلىيەشەل، بوو بە ھى عەلىيەشەل، گوئى لىبوو ھەمەد، گوئى لىبوو؟

ھەمەد گوئى: گوئى لىبوو داھە، چاكم گوئى لىبوو.

"ئەو ژنە بىكارەيەى عەلىيەشەل بەخۆى و يازدە مندالى لىكنەوہ چوون لە خانووى ئاغازىرەى خۆمان دا دانىشتن.

ئەمەشت بىستوہ؟"

"زۆر چاكم بىستوہ داھە."

"لە دىى دا دوكانىك كراوہتەوہ، خاوەنەكەى خەلكى دارندەيە، زۆرىش پياوى چاكە، ناوى مەولوودە گۆدەيە،

مەولوودئاغا زگىكى ھەيە ئا... ئەوہندە. ئەدى زۆر پياوى چاكە، دوكانەكەشى پىرپىر لە شتومەكە. قوماشى گولباسمەيى و

ئاورىشمى، زەنگيانە، ئاوەباتى رەنگاوپرەنگ، كەوش، خوئى، ئالەت، قەند... ھەرچى بتەوى. ئەوہى لە دوكانى

مەلوودەفەندى ھەيە لە شارۆچكەش دەست ناكەوى. زۆرىش پياوى چاكە ھەركە لە دوورەوہ چاوى بەمن دەكەوى دىتە

پىشەوہ دەلى: فەرموو داھە. بانگم دەكاتە دوكانەكەى، بەدەستى خۆى قاوہم بۆ دروست دەكا. لەكەسپىش داواى پارە

ناكا. ئەوانەى پووليان ھەيە دەىدەنى و ئەوانەى نيانە لەدەفتەردا دەىنووسى. دوكانەكەى وەك خەلىفەمىش پاك و

خاويئە. تەنانەت خەلكى دىيەكانى دىكەو دەوارنشىنەكانىش لە كوئىستانى را دىن شتى لىدەكرن."

پاشان داهاته وه بن گوئی حه مه دو به سپایی پیی گوت:

"کەس لیت نه زانی، هه ربووخۆت بزانه، ده لێن حکوومهت ئه وی له بهر تو ناردوه ته ئیره. ئه منیش لێی به شکم. چاوه کانی خائین دیارن! ئه من له و جوړه بنیاده مانه که زۆر پی ده که نن و له گه ل هه موو کهس خۆ ریک ده خه ن، ده ترسم. له وه تا عه لی یه شه لیش هاتوه شه وو روژ پیکه وه سرت و خورتیانه. له پاش ئه و وه خته ئیدی قینم لێی ده بیته وه. جاریکیشیان له کاتیک دا لامه لامه ی له بهر من ده کرد به زۆله تی له تو ی پرسى. ئه منیش گوتم: نا حه مه دۆکی ده لێی؟ ئه و له و ده ورو به رانه نیه. گوتم ده لێن چووه ته حه له ب. وه ختیک ئه مه ی بیست له فکروه وه چوو، وا له گز فکران راچوو، هه ر مه پرسه. له وه را زانیم پیاوی ده و له ته، به تایبه تی که هه میشه له گه ل عه لی یه شه ل سرتو وه خه لوه یه تی."

"عه لی یه شه ل دیسان قه راره بیته وه؟"

"ئه من ده مه وی سه د سالی ره به ق رووی تی نه کاته وه، ره بی ژیروژوور بی! ئه گه ر بیته وه ده ی کوژی، وه نا؟"

"دایه، پیم گوئی ئه من ئیدی وازم له یاغیگه ری هیناوه... بروانه نه تفه نگم پی یه و نه چه ک."

دایه خوړی بیده نگ بوو و ماوه یه کی زۆر تییه وه پامو پاشان گوئی:

"که وایه ئه تو بی چه ک و تفه نگ هاتویه نیو دی. کوپه ده ت کوژن. له خوا ناترسی، شهرم له پیغه مبه ر ناکه ی که ئاوا

ده گه پرسی؟ کوپه ئه تو که وا به پرووت و قووتی ده گه پرسی مندالیکى دوو ساله ش ده توانی بت کوژی."

دایه خوړی سه ری لێ شیوابوو، نه ی ده زانی چ بکا. له ژووره که دا هه ل ده سووپا وه رچی وه بهر ده ستی ده هات له

مووره دارو لیفه و دۆشه که وه بگه هه تا ده فرو ئامان و سینی و که شه ف هه مووی له پاش ده رگای ژووره که له سه ر یه ک دانان.

"ئه وه چ ده که ی؟"

"گه وجی نه فام نابینی چ ده که م؟ ده رگا قایم ده که م."

پاشان بالنجیکى هه لگرت و به په نجه ره چووه که له که یه وه نا:

"با روونا کایی نه چیته ده ر."

"دایه جارێ وه ره نه ختیک له لام دانیشه، وه ره دایکه جوانه که م"

دایه خوړی به راویژیکى تیکه ل به گالته پی کردنه وه گوئی:

"ئه وه هاتم دانیشتم حه مه دئاغا، هاتم له کنت دانیشتم حه مه دئاغا، ئه تو به خوینی سه ری خۆت تینووی. وه ختیک

ده هاتیه ئیره کهس نه ی دیتی؟"

حه مه د گوئی: کهس نه ی دیتم.

"خوایه چ بکه م چاره چیه له ده ست ئه م هه تیوه ی برام سوالکه ر... ئه مانه ئه وه نده ئه قلیان نیه که نابیی به بی چه ک

هه ستن بینه نیو ئاوه دانی... ئیستا ماوزه ریک و تووره که فیشه کیک له کوئی په یدا بکه م بوی بینم... خوای گه وره ئه تو

که هه موو شتیکت داوه به م حه مه ده هه تیوه، ئه ی خوا چاوه گه شه جوانه که م بۆچی به قه د ده نکه جوویه ک ئه قلت نه داوه تی؟

هاتوه ته نیو دی که وه ک مه ر سه ری بپن..."

ده هات له ته نیشتم حه مه دی داده نیشتم، ده ی بۆلاندو هه ل ده ستا له نیو ماله که دا ده خولایه وه وه رچی وه بهر ده ستی

ده هات به پاش ده رگا که یه وه ده ناو دووباره ده هاتوه ماوه یه کی دریژ ته ماشای روخساری حه مه دی ده کرد، که ده ت گوت

تازه ی ناسیوه. دووباره هه ل ده ستایه وه له نیو ماله که دا ده سووپایه وه، له جیی خوی به ند نه ده بوو.

"راوهسته دایه، به خوا هیچ نابئی. کهس نازانی هاتووم"

دایه خووری به دهنگیک که وهك وشهوشی ماری رهش دهچوو، دهیگوت:

"گهوجی نهفام، گهوجی نهفام، چما نهتو نهبووی که گوتت چاوی من ببهستن و وهك کویران به کیوان دا بم گپین؟ ههتیو پیت و ابوو نهمن، پیت و ابوو دایه خووری جیی تو به جهندرمهکان دهلی؟ ههتیوه چلمنه، پیت وایه له بیرم چوو چ به لایهکت بهسهر هینام؟ رهبی خوا زهلیلت کا! حهتمه ن گوتووته که جهندرمهکان نهمن دهگرن و کهولم دهکن، پیت و ابوو دایه خووریش خوی پی پاناگیرئ و جیگا که تیان پی دهلی، بهلی؟ ههتیوه ریخنه - له حالیک دا به مست له سنگی خوی راده کیشا. بهمن دهلین دایه خووری، تیگه یشتی؟ دایه خووری... بهمن دهلین دایه خووری. نهگه رگوشتی له شمیمان نهجن نهجن کردبایه، نهگه ر چاوه کانمیان هه لکولیبان نهمن... نهمن چما دهکرا نهمن جیگای تو، جیگای کوره کهم، نووری چاوه کهم به وان بلیم؟"

"دایه نهمن نه م گوتبوو چاوانت ببهستن، نهمن کاری وام نه کردوه"

"چما نهوان ره فیقی تو نین؟"

"نا دایه، کی گوتوویه ره فیقی منن. وهختیک بریندار بووم و له هوش خوم چووم، نهوان له وی دیتیانمه وه. چاوبهستن داب و شوینی کوچه ری یانه."

"ههی گووم کرده داب و شوینه که یان"

"گووی تیکه دایه، باشه گووی تیکه"

"ئیستا، ئیستا، ئیستا چ بکهین؟ ئیستا نهگه جهندرمه مال که یان گه مارودا چی؟"

حه مه د که و ته فکره وه، چوون توانیبای دایه خووری به قانیه بکا که نه مشه و گپروگرفتیک کی توش نابئی؟ سه ره نجام گوتی: جهندرمه سو راغیان له هیچ کوئی دیار نیه. کهس ناگای لی نه بوو که هاتمه ئیره. جهندرمه له فکری گیانی خو یان دان. باسی مارو میرووو ئاسمان و ریسمانی کرد، به لام بی سوود بوو، هه تا زیاتری قسه ده کرد ترس و نیگه رانیی دایه خووری زیادی ده کرد، نهک کهم. حه مه د گپژ ببوو، نهی ده زانی بلئی چی و چ بکا. له نه کاو فکریکی به دل دا هات و سیبهری زه رده خه نه یه ک به سهر روخساری دا تی پهری و گوتی:

"دایه."

"بلئی بزنام ناپیاوی نه فام."

"دایه، دایکه جوانه کهم، ناخر ری تی ده چی نهمن به دهستی خوم، خوم له ناگر باویم؟"

"باشه، ده ته وی چ گوویه ک بخوی؟"

"برو ده ری ته ماشاکه، نه سپه کهم له ده ری یه، له پشت مالی چاوه ری یه. براده ره کانیشم له و پشت له نیو شاخه کانن... نهگه ر شتیک رووبدا... خو داویمه سهر نه سپه کهم، تفه نگیش له ته نیشته زینه که له بهر دهستم دایه."

له نه کاو روخساری دایه خووری کرایه وه، نارام بوو، دت گوت هه ر نه و دایه خووری تاویک له مه و به ریش نیه که سهری لی شی و ابووو دنیای وه سهر خوی گپرابوو.

"ده بلئی کورم، کوره نازاکه م، حه مه دی خوم بلئی به دایکی خوت بلئی ئیدی یادگاری دوونه ی جوان."

"نهگه ر وانه بایه، نهمن هه روا به دهست به تالی ده هاتمه نیودی؟"

دایه خووری ماوه یه ک هه روا به سهر پیوه راوه ستاو نه مجار گوتی:

"ئۇ رەبى كۆيۈر بىم و دەستە كانم شكېن، خۇ ئەتۇ لە برسان مردى"

حەمد بەخۇشحالئىيەو گوتى: برسېمە داىە.

"وەرە يارمەتېم بدە ئەو شتانەى بەپاش دەرگامەو وە ناون لە جېئى خۇيان دانئېمەو"

داىەخۇرى ئەو وەندەى شپو شالات بەپاش دەرگاوه نابوو كە هەتا لاي بېردن و لەجېئى خۇى دانانەو وە زۇرى خاياند.

داىەخۇرى كە چېشتى وەسەر دەنا، بەداواى لى بووردنەو گوتى:

"دەمەوئى رۇنى بچوقئېنم. بەو نيوەشەو وە بۇنى رۇنى لە دېئى دەگەرئى و ئاوما لە كان تى دەگەن كە حەتمەن يەككە

هاتو وە مالى داىەخۇرى"

"نان و پەنېرت هەيە؟"

داىەخۇرى گوتى: هەنگوئېنېشم هەيە.

"ئېستە كەوايە سبەئى چېشتى لىئى. ئېشتىام لە دۇئېنەى دەستى تۇيە"

داىەخۇرى مەنجە لە كەى لەسەر ئاگر لابر، سفروى هېنا، لەپېئىش حەمدەى راخست و گوتى:

"سەر شېرمان هەيە، ئەمرو بەيانى دروستم كردو"

"خۇش بى داىە"

هەتا حەمد نانەكەى خواردو لى بوو وە قسەيەكەيان نەكرد.

"داىە ئەمەن لەمەولا ئىدى واز لە ياغېگەرى دېنم"

حەمدەى داواى ئەم قسەيە چاوه پوان بوو داىەخۇرى يەخەى بگرئى و بلى: بۇكوئى، بۇكوئى دەچى؟ كوئى؟ حەمدەى دۇكى

ترسەنۇك بۇ كوئى. لەو حالەدا داخوا ئەو سووكايەتىيەى پى قبول دەكرا؟ چما پېئىش كوشتنى عەبدىخان داستانىكى لەو

بابەتەى بەسەر نەهات؟

"داىە، دەمەوئى سەرى خۇم هەلگرم و لېرە بېوم، بچمە جېگاىەك كەس ناوونېشانېشى نەزانى. تېكەلى ژن و مندال

دەبم. حەمدەى دۇك دەمرى. دەمەوئى ناوى خۇم بگورم"

خۇرى ئارام و بېدەنگ بىئەو وەى دۇكردەو وەيەك لەخۇى نېشان بدار، رووبەرووى حەمدەى دۇك دانېشتبوو و گوئى بۇ

راگرتبوو.

"داىە! عەبدىخان مرد هەمزەكەچەل هاتە جېگاى، هەمزە مرد جېگاى... عەلىسەفابەگ مرد... داىە! ئەم دنيايە

ئاغاي زۇر تېدان، زۇرن داىە..."

خۇرى بېدەنگ و بىئەو وەى قسەيەك بكا گوئى دەداىە قسەكانى.

"حەمدەى دۇكېش ئەگەر بمرى، زۇر حەمدەى دۇكى دېكە دېن. ئاگاكەن لە حەمدەى دۇكەكان كەمترن. حەمدەى دۇكېك بمرى، هەزار

دەهەزار سەدەهەزار حەمدەى دۇك جېگاى دەگرېتەو، ئەمنېش نەبم هېچ گرنگ نې..."

حەمدەى لەبەو وە تەماشاي وى دەكردو دەيەوئېست دۇكردەو وەى وى هەل سەنگېئى. خۇرى وەك بەرد بېدەنگ بوو،

بىئەو وەى گۇرانيك بەسەر هېلەكانى دەم و چاوى دا بى گوئى دەداىە قسەكانى.

"بچيە سەرى و بېيە خوارئى ئاخرو ئاقېبەتى كارى چەتەىي گوللەيەكە، وانېە داىە؟"

چاوه پوانى قسەيەكى وى بوو، بەلام داىەخۇرى بېدەنگ بوو. نە قسەيەكى بەدەم دا دەهات و نە چووكترن

دۇكردەو وەى لەخۇى نېشان دەدا.

"دەچمە دىيەكى چەپەك، زەوىيەكى لى دەكېم. نەختىك پارەم ھەيە، خانوويەك دروست دەكەم. ناوى خۆشم دەنېم برايمەرەش يان برايم سوالكەر، باشە؟ مندالم دەبن. تىگەيشتوم چەتەيى كارى من نيە. ئەمنيش وەك بابم وام. لەسەرم دە، نانم لەدەست برفينە، بنيادەمىكى دلنەرمم. پياوكوشتن كارى من نيە. زۆرم بىر لىكردووتەو، مالىك كە خوا دروستى كردو ھەر بۆخوى دەتوانى ويرانى بكا."

خۆرى كە سەرى داخستبو پرسى: ئاوت دەوى؟

"زۆر سوپاس دايە. ھەرەك ئەتۆ زگت بە عەبدىخان دەسووتى... - تەماشايەكى روخسارى دايەخۆرىيى كرد. ئەمنيش زگم بە عەبدىخان و عەلىسەفابەگ دەسووتى."

دايەخۆرى چاوى لىمۆر كەدو ھو گوتى:

"وست بە سەگباب! ئەمن نەم گوت زگم بە عەبدىخان دەسووتى، زگم نە بە عەبدىخان دەسووتى و نە بە عەلى سەفابەگ، ئەوان ئەو مالە نين كە خوا دروستى كردو، ئەوان مالىكن كە شەيتان دروستى كردو. مالىك شەيتان دروستى كەردى، بنيادەم دەبى ويرانى بكا، بنيادەم بۆخوى..."

"ئەمن دەمەوى لىرە بپۆم بچمە ئەو خوارە بۆ چوكووراوا، سەيرانى ھەلگرم و بچمە جىگايەك كە كەس ناووناوبانگى نەبىستى. دەمەوى بىمە برايم سوالكەر."

"كۆرى خۆم دنيا پەر لە برايم سوالكەر، لەو ئەسانتر، لەو دنيايەدا لەو ئەسانتر نيە كە پياو بىتتە برايم سوالكەر." قسەكانى دايەخۆرى كاريان لەناخى دللى كردو ئەويان گۆرى. بە راستيش دنيا پەر بوو لە كەسانى وەك بابى كە كاريان بە كارى ھىچ شتىك و ھىچ كەس نەبوو.

"كۆرم ھەمەد! شتىكت پى بلىم، شتىكت پى دەلىم بەلام لىم عاجز مەبە، باش؟ راستە ئەتۆ لەمن نەبووى، بەلام لە دايكت و برايم سوالكەرى بابت زياترم زەحمەت پىو كيشاوى. ھەر لەبەر ئەو شە لە قسەكەم دلگران مەبە. ئەمن تاقە نىنۆكىكى ھەمەدۆكى مردوو بە سەد ھەزارو سەدھەزار برايم سوالكەر ناگۆرمەو."

"كەوايە ئەتۆ دەلىي ئەمن نابى واز لە چەتەيى بىنم؟"

دايەخۆرى رقى ھەستاو گوتى:

"ئەمن قسەى وام نەكردو، گيان، گيانى خۆتە كۆرم - دەستەكانى دەلەرزىن و ماسولكەكانى دەم چاوى دەبزووتن - لىدە بپۆ، ئەمە عەرزو ئەو گەز."

"لە چوكووراوا..."

"تىگەيشتم، ئەتۆ لەگەل كچىك زەماوەندت كردو، چما وانىە؟ عەلىيەشەل بە دراوسىكانى گوتبوو. كچەكە زۆر جوانە. باب و براكانيشى وەك پلنگ وان."

"بەلى دايە، زەماوەندم كردو"

"خوا پىوقەدەمى مەبارەك كا. گوتت كەنگى، كەنگى دەتەوى بچىە چوكووراوا؟"

"سبەو دووسبەى"

خۆرى بىدەنگ بوو. مووى لەشى راست بوونەو ھو راويژى قسەكردنى توند بوو:

"كەنگى؟ گوتت كەنگى؟"

لیوه کانی گرژ بوون و له رزین. حه مه د شاره زای ئەم حاله ته بوو. دایه خووری وهختیک لیبوی ده له رزین ده بوو به پلنگیک. هه ربینا ته قیه وه به لام مه علوم نه بوو بۆچی هیشتا بیده نگ بوو. حه مه د چاوه پروانی ته قینه وهی رقی دایه خووری بوو. دایه خووری ورده ورده ئارام ده بووه وه.

"کورم، دوژمن له پشت مائی سهیرانی چاوه پروانته. دوور له چاوی خه لک و له تاریکه شه ویکی بارانی دا که چاوه چاوی نابینئ، چۆن ده لیبی که س ئاگای له هاتنت نه بووه له بهر بارانیک که جیی وشکی له له شت دا نه هیشتوه بئ هیچ ترس و خوڤیک ده چیه نیو که مین. دهوری مائی سهیرانی یان گرتوه وه هه زاران چاوه پروانته، بیده نگ و بئ هیچ هه ست و خوستیک. شه لالی بارانی شه وی دیی، دیواری ماله کانی چوکووراوا قامیشه و سه ربانه کانی چرپ و چال.

بارانی گولله ده بارئ و هیشتا ناوی سهیرانیت نه هیناوه، گیانت ده رده چی. کچی خه لکی بۆت ده گری، به لام ئەوه دایکه که ده سووتئ و دایکه که به کول ده گری، ئەتۆ ده ته وی ئەمنی پیرو بیحالی ئەو روژانه ببینم... لیده برۆ، هه رکویت پی خۆشه بچۆ. پیت خۆشه برام سوالکه ره به و حه ز ده که ی "وه لی لایه جی"، کیت پی خۆشه ئەو به، به لام مه مره. کورم مه یه له بۆت بگریم. له دایک و بابت زیاترم هه ق به سه رته وه هه یه... ئەتۆش ئینسانی چاکی. ده زانم دلته نایه میرووله یه کیش ئازار بده ی، ئەگه ر ئەمن نه ت ناسم کئ ده ت ناسئ گوله که م؟ کوشتنی عه بدی خان و عه لی سه فایان له نیوچاوانئ تۆ نووسیوه. ئەتۆ ناتوانی له بهر چاره نووس رابکه ی، لیده برۆ، ئوغرت خیر بئ، ریگات بئ خه ته ر بئ. برۆ له پيش چاوان ون به، به لام خۆت مه خه که مینی دوژمنه وه.

"دایه، قسه ناکه ی، له بهر خۆته وه ده لیبی چی؟"

دایه خووری رهنگی رهش داگیرساو راست بووه وه:

"بئ میشک. خواجه گیان ئاخرو ئاقیبه تی چ ده بئ؟ ئەم کورپه نابیته بنیاده م... کورپی خه لکی ئەگه ر به سال دا ده چی ئاقلتر ده بئ. هی مه مانان ئاوا ده رده چی، گئژو شیت، نازانئ قسه ش بکا."

"چ بووه دایه؟"

"گورپی بابت بووه. توتوکه سه گ ده یه وی بیته برام سوالکه ره. برام سوالکه ره هه ر نه بئ بنیاده م بوو، وه ک تۆ بئ میشک نه بوو. خوا بت کا به قوربانی ئەو ناوه جوانه ی برام سوالکه ره."

"له سه ره خۆ دایه، له سه ره خۆ، نازانم بۆچی تووره بووی، ده ست و لاقت ماچ ده که م ئەتۆ چیته دایه؟ وه ره ئیره دانیشه بزائم"

"حه مه ده له خوړپویی قوون نه شوور ده یه ویست ببیته چه ته. جارئ ده ریپه یه که ت هه ل کیشه وه، دوايه بچوو چه ته یی بکه. زۆر چاک ده که ی که ده ته وی برۆی."

"دایه ده به رت مرم ئەتۆ چه؟"

"دایه خووری لاسای کرده وه:

"دایه چه، ئەتۆ چه."

به پیکه نینه وه له سه ری رویشته:

"دایه چه؟ کورپه به چه شیره که م ماشه لالا هه زار ماشه لالا باش فیڕ بووه بئ چه."

"دایه چه؟"

دایه خووری دهنگی هه ل بری و دهستی کرد به هات و هاوار.

"دایه بیدهنگ به، دایه له ده ری گویان له دهنگت ده بی، ده لاین به م نیوه شه وه..."

حوری دهستی ده که له که ی نان:

"با گویان لی بی، با جه ندرمه گویان لی بی و بت کوژن و نه من نه جاتم بی له دست تو، نه تو ده ته وی له بهر خاتری نه و سهیرانه ج... بچی چوکورواو نا؟ پیته وایه جه ندرمه هه روا سه ربه خو به ره لالیان کردوه؟ که چوویه وی جه ندرمه کان له که مین دینه ده رو هیشتا سهیرانت نه دیوه مشورت ده خون. گویا ته لیسم و برووسکت پین، به رده برووسکه که شتمان دی: نه گه ر ئاناجیخ سولتانی چل چاو فریات نه که وتبوو به ساغ و سلامه تی ده چوویه لای عه بدی خان... نه منیش له په نا قه بری عه بدی خان قه بریکی جوانم بو هه لده که ندی و دایه ده هاتم به قه بره که شتم هه لده میزت. کورپه ده ت کوژن، وه ک بیژینگ کون کونت ده که ن. پیته وایه مالی سهیرانی له ژیر چاوه دیری دا نیه؟"

"تی گه ی شتم دایه، ده ستت ماچ ده که م، لی وه بره"

دایه حوری نه راندی: لی نابرمه وه.

"دایه په ژیوان بوومه وه، به خوی دایه ناچمه چوکورواو، به خوا تی گه ی شتم ده لئی چی..."

حوری هات، چوکی به چوکیه وه داو دهستی به سه ر سه ری دا هیئا:

"کورپه ئاقل و ئازاکه م، کورپه جوانه ریگره که م حالی بووه، حه مه دؤکم حالی بووه..."

"دایه به خوا تی گه ی شتم، ناچمه چوکورواو. بیدهنگ به. وه دوا سهیرانی ناکه وم. ریگایه ک بو دیتنی ده دؤزمه وه."

دایه حوری گوتی:

"نه سپه شیته که ت که له پشت مالی یه ده ی نیرمه وی. نه گه ر پیته خوشه ده توانین عه لی یه شه لی گووسه گی هه زار پروو بنیرین. پاشانیش که نه توو سهیران رویشتن دی شوینتان هه لده گری و ده تان بینیتته وه. نه توش راست وه ک عه بدی خان ده ی کوژی و دایه ملی کیوان ده گری..."

دایه حوری به ره به ره هاته وه سه ره خو. باشه هه قی بوو. بیری کرده وه که بوچی نه وه نده تووره بووه. بوچی؟ چونکه هیشتا خه فه تی چاوبه ستنه که ی له سه ر دل مابوو. زه رده یه کی هاتی. حه مه د سه ری به لاره نا:

"دایه سه رم مه خه ره سه ر توخوا، هاتمه لات که..."

وه ختی که حه مه د وه ک مندالی هه تیو ملی به لاره نا، دایه حوری ئاگری له دل به ربوو.

"نه من سهیرانیته وه ده ست ده دم، نه تو نه و کاره ی به من بسپییره. ئیستا که نه تو ناته وی بچی..."

"ده مه وی هه تا زوه برؤم دایه."

"کورم نه من چون به و ده م و ده سته سهیرانیته بو بینمه ئیره."

"هه ر جوریک توانیت بی هیینه."

"راوه سته با روژ وه بی. مه حموده خره ی ده بینمه وه، نه ویش سهیرانی ده بینیتته وه. پاشان نه تو له جی یه ک چاوه پروان ده بی."

"نه من تا نه وده م له کوئی بمینمه وه. ئیستا ئیدی نه من یاغی نیم"

"نه تو بچوه بنی جه هه ننه می، باشه؟"

"باشه، دایه!"

"نه من سبه ینی مه حموده خره ی ده بینمه وه... نه توش... نه توش..."

دایه خوږی بیرى ده کرده وه، ده سټیکى له شانى حه مه دى داو گوتى:

"خو کوپرت نه کا حه مه د، ئه توش بچوو، لای ئاناجیخ سولتانی چل چاو - چاوه کانی بریسکه یان دا- بچوو، هه م له بهر ئه وه ی چاکی کردوو یه وه ده سټی ماچ که وه هه م دو عایه کی لئ وه رگره که ئیدی گولله ت وئ نه که وئ. ده چیه وئ، ده سټی ماچ ده که ی، دو عایه کت ده داتئ، له وانه شه دو عات به سه ردا بخوینئ... ئه وده م ئه توش وه ک گهنج عوسمان ئه گهر سه رت بکه ویتته بن هه نگیشت، دیسان نامری"

"له مه ودوا ئه من دو عام بۆچیه دایه؟"

"هه موو که س هه میشه دو عای خانه قای چل چاوی پئویسته، هه م له م دنیا یه وه هه م له و دنیا..."

"باشه دایه، سبه یئى پئیش تا وه لاتئ وه پئى ده که وم."

"نا سبه ی شه وئ ده پوئى، سه ر له ئیوارئ، هه ر که تاریک داها ت..."

هه تا به یانى باسی زور شتیان کردو قسه یان له زور خه ونی شیرن کرد. وه ختیک حه مه د ناوی خوئ گورئ و بوو به برام سوال که ر چ ده کا! که مندالیان بوون دایه خوږی هه تا ده مرئ داژداری یان ده کا و پئیان ده گه یه نئ. چ ده میئى بیکن؟..."

دایه خوږی گوتى:

"زور خوشحالم حه مه د. وه ختیک مردم ئه توو سه یران جه نازه که م هه ل ده گرن. ئه گهر له مالى ئیوه مردم، مالتان له هه ر کوئ بئ جه نازه که م بیئنه وه ئیره وه له په نا قه بری مام دورمووش عه لی به خاکم بسپیرن، باشه؟"

"باشه دایه."

دایه خوږی وه ک گه وره کچیک راست بووه وه و گوتى:

"راوه سته کلاویکی جوانم بۆ چنیوی. مه ره زه، زور نه رمه، گولیشم تئ هاویشتون. سالیک سو مایى چاوم له سه ر دانا وه. ئه گهر ها تبوومه لات له بیرم چوو بوو له گه ل خو می بیئم وه ره له سه رتئ نئ، بزائم."

ده رگای سندووقه سه وزه که ی کرده وه و له نیو بوخچه چل کوته که کلاوه که ی ده ره یئاو له سه ری حه مه دى ناو گوتى:

"لیت ده کالیته وه. ئه م کلاوه له سه ر نئى که س نات ناسیته وه. هینده ی نه ماوه روژ بیته وه، با بچم دوینه که وه سه ر نیم."

دوینه که ی وه سه ر ناو چوو دووباره سندووقه که ی کرده وه. له کن حه مه دى جله کانی داکنندن و ئه و جلانه ی کرده به ری که وه ختیک له لای چادر نشینه کان ها ته وه له به ری کردن.

"پاش ئه وه ی له کن تو را ها تمه وه ئه م جلانه م له به ر کردن. ئیستاش ئه مانه ده که مه به رم."

حه مه دۆک گوتى:

"خوش بی دایه، ئه من ناتوانم چا که ی ئه وه هه موو میهره بانى یه ی تو بده مه وه..."

"هه سته برؤ رووحی خو ت نه جات ده، ببه خا وه ن مال و مندال"

ها ته ده ری، چو وه پشت مالى و وه ختیک له دوور له سه ر لووتکه شاخیکى چووکه له تارما یى ئه سپه که ی دى به خوشحالی غارى دایه وه مالى و گوتى:

"ئه سپه که ت له وئ وئ ستا وه."

حه مه دۆك و تاژى ته حسين له "كۆمه كليك ئىبىلى" تووشى يه كتر بوون، باراننىكى وهك لافاو ده بارى. دلۆپه بارانه ي درشته درشته به ته په ته پ ده كه و تنه سه رزه وي. له چياو دۆله كانه وه لافاويكى زهردى كه فاوى به هار هار به ردو مووره دارى له گه ل خوى دىنان و له به رزايى يه وه ده يه ينانه خوار. ليكدا ليكدا هه و ره تر يشقه ده دره وشانه وه و بر يسكه له و داره به رزه جه نكه لى يانه ي ده دا كه له و ده و روبه ره هه بوون.

تاژى ته حسين به ديتنى حه مه دۆك له ترسان نه ي ده زانى چ بكا. وهك گونا هكارىك كه له كاتى تاوانه كه ي دا ده گير كه وتبى سه رى لى شيوا بوو، نه ي ده زانى بو كوى هه لى، به ره نكيكى زهردى وهك زه رده چيوه و به ده ست و لاقى كه وه كه ماسوولكه كانيان ره ق ببوون له وي له نيوه راستى ريگادا راوه ستا بوو. باران وهك لووله مه سينه له نه ندامى هه ل ده چوراو چاوى له چاوى حه مه ده وه بر يبوو. حه مه دۆكيش راوه ستا بوو ته ماشاى وي ده كرد: نه م پياوه بوچى هه ر كه منى دى ئاوا ترسى رى نيشت؟ پاش ماوه يه كه تاژى ته حسين هاته وه سه رخوى، به ده م حه مه دۆكه وه پى كه نى و به راويژيكي وهك داواى لى بوور دنه وه گو تى:

"ئوغر بى حه مه دۆك ئاغا".

"كى، كى، گو تت كى؟"

"گو تم حه مه دۆك ئاغام".

"له گه ل منت بوو؟"

"نه ي ده ته وي له گه ل كيم بى، له گه ل تو م بوو ئاغام. له م دنيا يه دا چما جگه له تو حه مه دۆكيكى ديكه ش هه يه؟" حه مه دۆك غافلگير كرابوو. هه رچه ندى هه ولى دا خوى ناشاره زا بكا، نه كرا. نه م پياوه نه وي ناسيبوو. ته نانه ت وا ديار بوو باشيشى ده ناسى. لى پى پرسى:

"ببووره، ناوت چيه؟"

"به من ده لىن ته حسين ريوى".

"خه لكى كام دى؟"

"گه لى شكوفه"

"له و دى يه تاژى ته حسينى كيش هه يه، ده ي ناسى؟"

"ده ي ناسم نه و تاژى ته حسينه خوم، نه من ريوى يه كم بو خوم"

حه مه دۆك پى كه نى... چوونه به ر نو اى گابه ر دىك كه له ته نيشتيان بوو. نه وي باران نه ي ده گرت ه وه.

"له كوى را هاتووى، بو كوى ده چى؟"

"له خواى شاراوه نيه، چ له تو وه شيرم ئاغام، خه ريكي قاچا خچيه تى جگه ره م".

كيسه يه كى نه ستورى مشه مامى له گيرفانى ده رينا، ده سته كانى به گل وشك كردنه وه، كاغز سيگارى له تووره كه كه ده ركيشا، سيگار يكى پىچا يه وه و بو حه مه دى را داشت. حه مه د نه و نه ستى و پووشو وه شى كه ته حسين بوى را داشت بوون وه رگرت. پووشو وه كه يه كه و جار گرتى. پووشو وه كه كه له هه واى كوستان دا ناگرى گرت بوو بو نىكى خو شى لى هه ستا.

"كاك ته حسين، زۆر له مېژ بوو جگه رهم نه ده كيشا. چه ته يي ئه مه يه ئىدى. رۆژيک جگه رته دست ده كه وي پىنجان ده ستت ناكه وي. جگه له وهش ئه م ژه هره ماره زۆرى زيان هه يه."

تاژى ته حسين گوتى: ئه منيش جاروبار ده كيشم.

ته حسين له سه ر ئه و به رده كه لى دانىشتبوو ئارام و ئوقره ي لى هه ل گىرابوو، له جيى خوى به ند نه ده بوو. تاويك ده ترساو تىك ده چوو، دوايه دووباره خو شحال ده بوو. پاشان چاوى له چاوى حه مه ده وه ده بېرى و كاتىك حه مه د ته ماشاى ده كرد چاوى لى وه رده گىرا. ئه م وه زعه له به ر چاوى حه مه دوك ون نه بوو: ئه م هه تيوه كه له كىكى له بن سه ردا هه يه، ده بى بزانم چيه.

"وه ختيك ئه من بريندار بووم، ئه تو له باقرگديگى بووى؟"

"به لى له ويى بووم حه مه دوك ئاغام. ئه سپىك هه يه ئا... ئه ويش له ويى بوو، ئه سپى خه نه يى ده لىم له سه ر دوندى شاخه كه را وه ستابوو، له جيى خوى نه ده بزوت، هه ر له ويى وي ستابوو"

"بيستم وه ختيك بريندار بووم ژنان شيوه نيان بو كردم."

"ئه رى، وه ختيك يا وه ر فه رمانى به جه ندرمه كان داو جه نازه ي توى لى وه رگرتنه وه، ئه وانيش جله كانى تويان له به رت دارنىو له گه ل خويان برده ده شتى و سى شه وو رۆژان به سه ريان دا گريان."

"ئه و حه مه دوكه هيج وهك من ده چوو؟"

"وهك ئىستاي تو؟ به هيج جور وهك ئىستاي تو نه ده چوو. ئه و به ژنى دوو ميتر ده بوو، چاو گه وره و برؤ پرپشت بوو، روخسارى تا وه سووت بوو، پياويكى زل و ناقولا بوو."

"خه لكى گه لى شكوفه له مندالى ههوت سالا وه تا پىرى هه فتا سالا هه موويان من ده ناسن. چؤن بوو به هه له چوون؟"

"كه س به هه له نه چوو حه مه د ئاغام. ته نانه ت ئه منيش پىم وابوو ئه و كابرايه حه مه دوكه و برايه وه."

حه مه د پى كه نى: زۆر شتىكى سه يره.

تاژى ته حسين بوى سه لماند:

"به لى زۆر سه يره، ئه و پياوه له تو زياتر وهك حه مه دوك ده چوو، تى گه يشتى؟"

"تى گه يستم."

"هه وره تريشقه يهك لى دا، ئاسمانى له م سه ره وه تا ئه و سه ر شهق كردو گر مه كه ي له چيا ده نكي دا يه وه و ده نكه كه ي له ده ورو به ر گه را.

حه مه دوك پاش ئه وه ي باش له ته حسين ورد بووه وه و به زيره كى هه لى سه نگاندا، گوتى:

"بروانه كاك ته حسين، باشت گوئى لىم بى، ئه گه ر جه ندرمه كانت دىتن و سو راغى منيان لى ويستى پىيان بلى: ئه و رو يشت، تازه وازى له چه ته ييش هى ناوه، دىتم سه رى خوى هه ل گرتبوو ده رو يشت. بلى وا ديار بوو بو ئه وه ي خوا له

گوناهانى خو ش بى ده يه وي بچي ته كابيه پى رۆز، باشه؟ بروانه چه كيشم پى نيه"

تاژى ته حسين ده سه به جى له په ناي شاخه كه ها ته ده رى و له كاتىك دا به به ر بارانى دا غارى ده دا گوتى:

"باشه."

همه د چند له حزه يه ك له پشته و هرا ته ماشاي كرد. له دلي خویدا گوتی: ئه و كابرايه شتيكي له بن سهردا هه بوو. به لام گرنګ نيه. ده بي ريگا كه م بگورم. روانينه كه ي ناخوش و پر ترس بوو. پياو ده بي له و جوړه كه سانه كه له هه موو شتيك ته نانه ت له سيبه رو ده نګي كه لاداريكيش ده سله منه وه، بترسي. هه ر كاريكي خه راپ كه فكري لي بگه يه وه، له ده ستيان دي.

تاژي ته حسين هه ر كه له په نا به رده كه ده رپه ري له بهر چاو ون بوو، حه مه ديش له و قوولكه يه ي له بن گابه رده كه هه بوو هاته ده ري و ريگاي خو ي به ره و بناري ليژو پر به رده لاني چيا خوار كرده وه. ده ي زاني خه به ره ينيكي وه ك تاژي ته حسين به يه كه م كه س كه بي گاتي و به يه كه م جه ندرمه كه توش ي بي ده لي حه مه دي ديتوه. له وانه شه هه ر ئيستا ئه و ريوي، چه قل يان هه ر ژه هره ماريك هه يه به و په ري هيژو توانايه وه به ره و شاروچكه ده خو ي نووسا بي هه تا خو بگه يه نيته يا وه. بويه پيويست بوو به په له له م ناوچه يه دوور كه ويته وه.

ته حسين ئه و ترس و هه ژانه ي توش ي ببوو، له خو ي دوور خسته وه و له جياتي يان خوشحالي رووي تي ده كرد. زور روژان به دواي حه مه ددا چياو به نده ني پشكنين و سه ره نجام له منداله شوانيكي بيست كه حه مه دوكي له م ده ورو به رانه ديوه. چه ندين روژ له سه ري كه ئه م مه لبه نده ي به جي نه هيشت و له كو يره ري يه كان و شه قامه ري يه كاني كو يستان دا راي بوارد. ئه و ده ي زاني ديها تي يه كان به تاييه تي ده وارن شينه كان چه ند زار قايمن. دياره ده شي زاني چون قسه له زاري ديها تي يه كان ده ركيشي. ئه و ده ي زاني كه له م ده ورو به رانه زور ئاسان توش ي حه مه دوک ده بي. داخوا ئيستا حه مه دوک به بي چه ك بو كوي ده چوو؟ ده بوو به ته واوي جيگا و مه كانه كه ي بدوزي ته وه و ورديش له بيري بميني.

ته حسين به ري خو يدا گه رايه وه، حه مه دي له بن ئه و شاخه كه پي كه وه له بني دانيشتبون نه ديتوه. ته ماشاي شو ينه كه ي كرد چو بووه سه ر چيا كه. هه موو شتيك حالي بوو. كه مي مابوو له خوشي يان دلي راوه ستي. حه مه دوک چو بووه خانه قاي چل چاو. چونكه چه ته يه كه ئه گه ر چه ته يي وه لاش نابي ديسان هي نده گه وچ نيه له و چيا يانه به بي چه ك بگه ري. ته نيا ئه و كه سه ي ده چي ته خانه قاي چل چاو هه ق ي نيه هيچ چه كيك له گه ل خو ي به ري، ته نانه ت چه قويه كيش. كه سيك كه ته نانه ت به چه قويه كيشه وه له خانه قا نيزيك بيته وه روژي خوشي نايه ته ري و سزاي كاري خو ي وه رده گري. هيچ كه سيش ناتواني چه ته يه كه يان مه حكوميك هه ر كه س بي وه ختيك په ناي بو بن ميچي ئه و خانه قايه برده، له وي در بكي شي. ئه و پادشا و خانانه ش كه به نياز ن بچنه وي، روژه ري يه كيان بو وي ده مي ني كه هه موو چه كيك له خو يان ده كه نه وه و ئه مجار سه ر ده خه نه سه ر شيپانه كه ي.

حه مه دوک كيش روژه ري يه كي مابوو بو خانه قا چه كي له خو ي كرده بووه وه و وه ك ده رو يشان به بي يان و خورجين به شان وه ري كه وتبوو. ده بوو زوو بگاته لاي ئه و پياوه و خه به ره كه ي بي بللي. ئه ويش پار هيه كي زوري ده داتي. پاشانيش ده بي بچي ته لاي يا وه. يا وه رو جه ندرمه كان به چه كه وه ناچنه خانه قاي چل چاو. ده كر ي له ريگاي چل چاو بو سه ي بو دانين و بي خه نه كه مينه وه، يان ده بي زور خيرا و زوو هيشتا حه مه دوک نه گه بيي ته خانه قاي چل چاو، جه ندرمه كان هه موو ريگا كاني چل چاو ببه ستن، يان وه ختي گه رانه وه له خانه قايه له داوي بخه ن...

تاژي ته حسين گه رايه وه و هه تا تيني تيدا بوو ده ستي كرد به غاردان. ده بوو هه ر ئه مشه و يان به ياني خو ي بگه يه نيته شاروچكه و جه ندرمه كان به ري بكا. به لام كابراي گورين چون وه بيني؟ ئه گه ر ئه و پياوه بالا به رزه وه بيني زوو ده ي ناسي ته وه. ئه گه ر ناوونيشانه كاني شي بللي خه لك ده ي ناسن. ئا غايه كي گه وره يه. عه لي په شه ليكيش هه يه، ماموستاي شوين هه لگران. ئه گه ر كه سيشياني ده ست نه كه وت ده پرسو و له هه ر كوي بي ده ي بيني ته وه.

له بهر بارانې نه ده کرا چاوه لېږنې. پیل اووه کانی پر بېبون له ټاو. کاله نه بایه هر که وشیکي دیکه بایه، له و که وشانه که پیان ده لېږن قونده رهی سووری جووت باقیه، مومکین نه بوو بهرگهی ټم بارانه بگری.

حه مه دؤکیش له و که وشانه ی له پېدا بوو. باشتر. ټه و قونده ره سوورانه بهرگهی ټم بارانه ناگرن، هه تا خانه قایه دوو روژه پې بوو. ټه و قونده ره سوورانه زور زوو ټاوی هه لده مژن و هه لده مسین. له وانه شه هه مه دؤک کاله ی له نیو خورجینه که ی دا هه بن. مه سه لیکي مه نشوور بوو ده یان گوت: چه ته ده بی لاقی چوست و چالاک بن. وه ک با به ریگا سه ره و ژیره که دا ده رویشته. هه تا بنی ددانی له ټاودا خووسابوو. ټه گه ر وا خیرا غاری نه دابایه هه تا ټیستا له سه رمان مردبوو. ورده ورده ش رویشته که ی توندتر ده کرد. هر به و خیرای یه گه یشته ده شتی. میړگ و میړغوزاریکی ته خت بوو. له نیو هراستی ټه و میړغوزاره دا کانی یه که هه لده قولی که خرکه به رده کانی بنی دیاربوون. ټاوی کانی یه که له گه ل لافاو ټیکه ل بېوو، هه ستابووو ده وروبهری داگرتبوو. که میک ټه ولاتر لیره واریکی پان و بهرین بوو که تاریک و ره ش هه تا چوکووراوا دریزه ی هه بوو. له سه ر لیره واره که چه ند په له هه وری سپی که نه ختیک مژاوی بوون، له ژیر ټه و بارانه تونده دا به ره و ټاسمان هه لده کشان. له لایه کی به رده لانه که ش پیره داریکی "سیدر" ده بینرا که لک وپوچه کانی، ده ورو بهریان داگرتبوو. به رده لان چووبووو نیو هه وریکی سپی یه وه. تاژی ته حسین له جیی خوی راوه ستابوو، وه ختیک به نیو لیره واریدا وهری ده که وت وای هاته بهرچاوه که له سه ر لووتکه ی شاخی له نیو هه وران دا سه ره ټه سپیک ده بیني. سه ری ټه سپه که وون ده بووو دووباره ده رده که وته وه. له و فکره دا که داخوا به خه به ره یان خه وی لی که وتوه هه تا نيزیک داره سیدره که چوو. ټه و هه وره گه وره یه خیرا له لووتکه شاخه که ده هالو لیک بلاوده بوو. له ژیر داره که چاوه پې ما. باران به ره به ره توندی ده کرد. گرمه ی هه وره تریشقه کان له چپاکان دهنگی ده دایه وه و ده ی هینانه له رزین. بریسکه یه کی دریز لیدی دا که دنیای له رووناکیدا نوم کردو ټه و ټه سپه ی له نیو هه وره کان دا بوو له حزه یه که ده رکه وت و دوايه ون بووه وه. خو شحالیی تاژی ته حسین له دیتنی ټه سپه که له شادمانیی دیتنی حه مه دؤکیش پتر بوو. ده سه جی به به رده لانه که دا پی هه لگه را. به م جوړه هه م خه به ری دیتنی حه مه دؤکی زووتر ده برده شاروچکه و ده ی گه یانده ټه و پیاوه به خشنده و پو لداره و هه م ده ی توانی ټه سپه که ش بیني. ټه و پیاوه به دل و ده وون و پاره داره ټه وی له زیرو ټالتوون دا نوم ده کرد. له نه کاو ناوی پیاوه که ی وه بیره اته وه. ناوی مورته زاغا بوو...

وه سه رکه وتن له و شاخه که وه ک دیوار لووس بوو، کاریکی زور ټه سته م بوو. وه سه رکه وتن له و شاخه له ژیر ټه و بارانه تونده دا که ده باری و لیدی نه ده کرده وه، وه ک ټه وه ده چوو به دارتلیکی لووس هه لگه پې که پونی تی هه ل سوایی. به راست ټه و ټه سپه چون وه سه ر ټه و شاخه که وتبوو؟ له وانه شه ټه و ټه سپه حه یوان نه بی، جندو پهری بی. یان شه یان بی. ترسا، به لام نه ی توانی نه چی بؤ لای ټه سپه که. ته ماع به ری چاوانی گرتبوو. باران وه ک کلکه ټه سپیک ده چوو که له به رزایی هه ل و اسرابی و سه ری هه ر تاله موویه کی گوانیک بی که دوشیبیتیان.

تاژی ته حسین وه ختیک گه یشته دوندی شاخه که ده سته کانی شه لالی خوین بوون، له هه وره تریشقه ی دا، هه ور گرماندی، بریسکه یه که به نه رو هوړ له شوینیکی زور نيزیکی وی که وت و ټه و شاخه ی له سه ری راوه ستابوو، وه ک لانکه راژا. ټه سپه که به بریقه یه کی ره شه وه دره وشایه وه و به ره و لای وی که وته لینگان. له و کاته دا تاژی ته حسین له به ر زگی ټه سپه که دا بوو، له ترسی رووحی خوی هه رچونیک بوو خوی هاویشته قه لشته شاخیکه وه. ټه سپه که ش هات و به لینگان به ژوور سه ری دا تی پهری رویشته له خواره وه له بن داریک ره ق راوه ستا. تاژی ته حسین بولاندی: ده ی گرم. ده ی گرم و ده ی ده م به پارچه زه وی یه که. کی ده توانی لیم وه ستینی؟

تاژی ته حسین خیرا له بهرده لانه که هاته خواری، له بن دهوه نیک دهسکه گیایه کی شینی هل که ندو به دهسته وه گرت و له حالیک دا بانگی نه سپه که ی ده کرد بۆ لای چوو. ورده ورده گه یشته نیک نه سپه که. هه تا له نه سپه که نیک ده که وته وه دلای وه که بیهوی له قه وه زهی سنگی بچیتته در ته پ ته پ لیی ده دا.

ته حسین نیک که وته وه، نیکتر، دهستی درپژ کردو راست له و ده مه دا که ده یه ویست یالی بگری، نه ی زانی چ رووی دا، ته نیا یه که له حزه دیتی نه سپی رق هه ستاو به چاوی ده رپه رپوه وه له حالیک دا ددانه سپی یه کانی وه که شمشیر ده دره وشانه وه، په لاماری وی داو پاش له حزه یه کی دیکه ش دیتی نه سپه که وه که توپیک فرپی ده داته نه م لاو نه ولا. سه ره نجام له سه ر زه وی پان رابوو.

نه سپه که پاش نه وه ی نه وه ی له سه ر زه وی تخیل کرد، به غاردان بی نه وه ی خو ی پی راگیر کری هه تا دوور هه تا خوار کانی یه که لینگی داو له وی وه ستا. نه وده م چهنه جاریک به ده وری خو ی دا سوپاو پاشان به ماسوولکه یه کی شله وه به فیشقاندن و که ف پرژاندن و ددان گرکردنه وه به ملی راکیشراو چاوی سووره لگه پاره وه هیرشی کرده وه سه ری.

تاژی ته حسین نه گهر نه ختیک درهنگتر له جیی خو ی هه ستابایه، به ددانی نه سپه که له ت و کوت ده کراو له بن پی یانی دا گیانی ده رده چوو. وه ختیک نه سپه که گه یشته مه وای سه دمیتیری وی، تاژی ته حسین به زه حمه ت توانی خو ی باو یته پاش قه دی داره که وه گیانی خو ی نه جات بدا. نه م جار ه یان نه سپه که له جیاتی نه وه ی غارداو له وی دوور که ویته وه، ده سبه جی به فیشقه فیشق له کاتیک دا بلیسه ناگر له چاوانی هل ده رژان گه رایه وه سه ر تاژی ته حسین، ملی درپژ کردو باسکی ته حسینی که خو ی ده پشت داره که گرتبوو، به ددانی گرت و قوله که ی لی کرده وه. جیی شوکرانه بوو که کاتیک نه سپه که سه ری برده پیش ته حسین باسکی خو ی کیشایه دواوه و ته نیا قولی چاکه ته که ی بهر ددانی نه سپه که که وت.

نیستا له نیوان نه سپه که و تاژی ته حسین دا به ربه ره کانی یه که له سه ر مردن و ژیان دهستی پی کردبوو. نه سپ به ددان، به جووته و به هه موو له شی خو ی په لاماری ته حسینی ده دا، نه ویش له په ستا به ده وری داره که دا ده سوپاو گیانی بی هیژو نیوه مردووی خو ی نه جات ده دا. سه ره نجام ته حسین له هیرشی په یتا په ی تا ی نه سپه که ماندوو بوو. چاوی ده رده شه وه ده هاتن و سه ری ده سوپا. هینده ی نه مابوو بکه ویته سه ر زه وی، هومیدیک به رزگار بوونی نه مابوو. نه سپه که ش جار به جار رق نه ستورتر ده بووو زیاتر هیرشی دینا. وه ختیک تاژی ته حسینی بۆ نه ده گیرا، له رقان قه پی به قه دی داره که دا ده کرد. ته حسین ته نیا یه که ریگای نه جات بوونی بۆ مابوو، نه ویش نه وه که بچیتته سه ر داره که... هه رکه نه سپه که نه ختیک دوور که وته وه ده سبه جی و به په له به داره که هل گه پاره هه تا یه که مین لکی داره که که ریکی زه وی بوو، وه سه ر که وت. نه سپه که وه ختیک نه وه ی له سه ر لکه داره که دی له رقان شی ت بوو، غاری دایه سه ری، نه گهر ته حسین له گه ل غاردانی نه سپه که خو ی نه کیشابایه لای نه ولا که وتبووه به رددانی نه و حه یوانه شیته. ته حسین هه ورازتره هه ورازتر هه تا تلوفکی داره که چوو. هه موو نه ندای له شی وه که بهر کاره با که وتبی ده له رزین. باران وه که لافاو له گه لاو لک و قه دی داره که ده چوپا. وه ختیک نه و چوووه تلوفکی داری، نه سپه که دهستی لی هل نه گرت. وه که له جی یه که داوای یارمه تی بکا به شیوه یه کی توندو پچرپچر ده ی حیلاندو ده که وته غاردان. نه سپه که سه ری خو ی گه یانده یه که مین لکی داره که و پاشان به پشت دا که وت، پاش نه وه ی چهنه جار نه و ته قه لایه ی دوویات کرده وه راوه ستا. ماوه یه کیش له بن داره که وه له کاتیک دا له رقان خوین به ری چاوی گرتبوو، ته ماشای ته حسینی کرد. پاشان پالی وه قه دی داره که داو کلک و گوپی به رددانه وه و دهستی راستی به بهر زگیه وه گرت و هه ر له وی راوه ستا.

تاژی ته حسین له دلی خوی دا گوتی: هه له یه کی گه وره م کرد. ئیدی کارم کراوه... ئه گه ر ئه م ئه سپه حه وتوو یه ک لیره راوه ستی و ئیره به جی نه هیلی، ئه من به سه ر ئه م داره وه ده مینمه وه و له برسان و بی خه وی بیان ده مرم، ئه گه ر نه ش مرم له سی روژان زیاتر به و سه ره وه خۆم راناگرم و له وی را راست به رده بمه وه نیو زاری ئه م ئه سپه. ئه م ئه سپه هه تا قیامه ت لیره راده وه ستی و چاوه پروانی من ده بی. بۆچی ئه م به لایه م به سه ر خۆم هیئا؟ بۆچی و له به رچی ویستبووی ئه م ئه سپه شیته جادووی به بگری و گیانی خوی له سه ر ئه و کاره دابنی؟ ئه و هیچ هیوا به کی نه جات بوونی نه بوو و هیوانه که ش به ده می ئاوه لاوه چاوه پروانی بوو. به لکوو چه ته یه ک، شوانیک، یان دیهاتی به کان بین و نه جاتی بدن. هه تا لای نیوه شه وی له گز ئه م فکرانه راجوو، هه موو ئه ندای له شی ده له رزین. ئه گه ر ئه مشه و لیره مابا به وه پیویست نه بوو ئه سپه که به ددانی خوی له ت و کوتی کا، چونکه له سه رمان ده مرد. به سه ر ئه م داره وه ده ی به ست و ده مردو سبه ینی به یانی ش سیسارگ که له شه که بیان له ت و په ت ده کرد.

به بی شک ئه سپه که ده ی زانی که ئه و نیازی پیوه کردنی حه مه دۆکی هه یه و هه ر بۆیه ش ده یه ویست بی کوژی. ئه گینا ئه م ئه سپه به دیتنی ئاده میزادو له گه لکوو یه کیک لئی نیزیک ده که وته وه رای ده کردو له پیش چا و ون ده بوو. ئه م په لامارانه که به قه ستی کوشتن بۆ سه ر وی دینان به خورایی نه بوون، مسوگه ر شتیکیان تیدا به سه ت بوو. که وایه ئه م ئه سپه وه ک نه زه رکرده هه موو شتیکی ده زانی و تی ده گا: ئه گه ر له به ری وه پارپم و قه ولی پی بده م که جیی حه مه دۆکی به که س نالییم له کۆلم ده بیته وه؟ نا ئه م به رازه ره شه وازم لی نایه نی. ئه و ئه سپه کاریک ده کا هه ر لیره، له سه ر ئه م داره له سه رمان ره ق بمه وه و بمرم.

به ترس و له رزه وه له گلۆفکی داره که وه هاته خوارئ بۆ لکه کانی به ره وه تر، وا ده له رزی ده ت گوت له حه وادا بالئ گرتوون و ده فرئ. لیره زۆری خۆ رانه ده گرت و به زوویی وه ک هه رمئ یه کی گه ییو تلپ به رده بووه نیو زاری ئه و ئه سپه. له نیو لکه کانی خوارئ دا پالی به قه دی ئه ستووری داره که وه دا. ئیره که متری باران وی ده که وت. ئه گه ر بارانه که لئی بکاته وه کاره که ی خه راپتر ده بی. ده ی کاته که زه با و که زه باش زوو به سه ر ئه م داره وه ره قی ده کاته وه.

ده سه ته کانی که ده ت گوت له به ر له رزینی توند ده فرن، به ره و ئاسمان راگرت: خوايه... به لام چه ند له حزه یه ک زیاتر نه ی توانی رایان گری: خوی گه وره ئه م ئه سپه ی لیره هه لگه ره و بیبه جی یه کی دیکه، تا ئه من بتوانم لیره بچمه خوار. ئاخو چ ده بی خوايه... وه لالا بیلا ئه مشه و لیره بمینمه وه حه تمی ده مرم. خوی گه وره ئه گه ر ئه و ئه سپه م له کۆل که یه وه که له بابیکی گه وره ی سه ره کالوت بۆ له خۆ ده گرم. ئه گه ر ئه و ئه سپه لیره لابه ی و بیبه یه جی یه کی دوور، به رخیکی ده دزم و بۆت ده که مه قوربانی. پاشان تی گه یشت که مالی دزیه تی به قوربانی ناشی گوتی: خوايه ده ی کرم و بۆت ده که مه قوربانی، ته ماشای خوارئ کرد. ئه سپه که هه ر له جیی خۆشی نه ده بزوت. ده ستی چه پی به به ر زگیه وه نابوو هه ر له وی راوه ستابوو.

تاژی ته حسین پارا به وه: مانگیکی روژوو ده گرم، سی مانگی ش نوژان ده که م، قبوولی یه کی به گوشتی بۆ مامانی دئی که مان لی ده نیم، ئه ویش به گوشتی سیروو. ئه و مامانه ئا... بۆ قبوولی یه کی به گوشتی ئه وه دلی ده توقی. حه زده که ی قبوولی یه که به گوشت که و دروست ده که م، پیوازو پۆن و ئالته و زه رده چپوه شی لی ده ده م.

زاری خۆشی ره ئاو که وتبوو. زۆری برسی بوو. به ره به ره سه رما کاری خوی ده کرد، خوینی له گه ران ده که وت. ته نانه ت نه ش ده له رزی: ئه و مامانه ئا... ژنی وا چاک له م دنیا یه دا نیه. نه زه ر کرده یه. له م دنیا یه دا ژن نه بووه بتوانی وه ک وی دوعایان بخوینی. ده لئی گورانی ده لی. وه ختیکی ئه من قبوولی به گوشت که وم لی ناو دامی خواردی ئه ویش

شهوو روژيک، حەزى خۆتە سى شەوو روژ دوعات بۆ دەخوینى، لە دەستى ئەم ئەسپەم نەجات بدە. سەرى وەرسوورانو تەماشای خوارى کرد، ئەسپ لە جى خۆى راوەستابوو مووەکانى راست ببوونەو. ئەویش سەرمای ببوو. بۆ ئەوەى ئاکامى دوعاکانى ببینى، تاويک لەو سەرەو تەماشای خوارى کردو چاوەروان بوو. ئەسپەکە مېشیکيشى لىميوان نەبوو. کەم کەم بارانەکش هیدى تر دەبوو. تاژى تەحسین ديتى لە لایەن خواوە جىگای هومیدىكى نیه، ئەم جار لەبەر ئەسپەکە پارايەو:

"ئەسپەکە، ئەسپى جوان، ئەتۆ خواوەنىکت هەیه ئا، ناوى حەمەدۆکە، ئەمن قسەم لەگەڵ کرد، دەزانى. ئەو حەمەدۆکە کە روژگارێک چەتە بوو ساتيک چەكى لە خۆى نەدەکردەو، دىتم چەكى پى نەبوو. دەت گوت دەچیتە خانەقاي چل چاو. کەس ناتوانى بە چەکەو لە خانەقاي چل چاو وەرژوور کەوئى. ئەمە دابیکە لە قەدىمى یەکانەو ماوەتەو. روژەپى یەکی دەما بۆ خانەقاي چل چاو پاشاکان، خانەکان، سەرۆک وەزیرەکان و تەنانەت پادشاکان چەکەکانیان وەلادەنا، شمشيرو خەنجەرەکانیان لە خۆ دەکردنەو دەچوون لە دەرى خانەقاى عەرزىان ماچ دەکرد، هەژدیهاو مارەکان ددانى خۆيان دەکيشاو دوویشک و زەرگەتەکان چزووى خۆيانيان هەل دەکيشاو دەچوونە وئى. سوارە مەزنەکەى تۆ، حەمەدۆکيش بە بى چەک دەچوو وئى، ئاوا رووت و قووت دەچوو کوى؟ هەر دەچوو خانەقاي چل چاو. ئەم جەمالى وىم دیت کە وەک حەزەتى عەلى ئازا بوو، گولى روخساريم دیت. لىم گەپى بابروم. وەللا بيللا بەسەر ئەم دارەو رەق دەبمەو دەمرم و خوینم دەکەوئیتە ئەستوى تۆ. هېچ باش نیه ئەسپيک دەستى بە خوین سوور بى. ئەتۆ قەت ئەسپى پياو کوژت دیوہ يان بىستوہ؟ ئەسپيک خوینى بکا هەتا روژى قىامەت خۆشى لەخۆى نابینى. تەنانەت ئەگەر نەزەر کردەش بى و بگاتە پلەى پياو چاکانىش. ئەگەر ئەتۆ تا بەيانى لەوئى بى ئەمنيش لە سەرمان رەق دەبمەو دەمرم. ئاخرچ دەبى، دەبرۆ ئىدى. بروانە! ئەگەر نەپۆى خوینى منت دەکەوئیتە ئەستۆ، تو گيانى ئەو حەمەدۆکە دەست بەردارم بە مەيەلە لىرە بمرم. جى حەمەدۆکيش نە بە ئاغاىەکەو نە بە جەندرمەکان نالىم. دەتەوئى بە ناوى جوانى حەزەتى محمەدو بە خواى گەورەش سویندت بۆ بخۆم. لەوئى لاچوو با بىمە خوارو رووحى خۆم نەجات بدەم".

باران هەروا دەبارى و توندتريشى کردبوو. دەنگى لافاوو سوورانى ئەو بەردە گەورانە کە دەهاتنە خوار بەرگوئى دەکەوت. هەورەتريشقە تا ماوەیەکی زۆر دەوربەريان رووناک دەکردەو. ئەسپەکە لەبن دارى گوئى بەردابوونەو بە يالى داچۆراوہو مىلى بۆ لای عەرزى دريژ کردبوو بى جوولە خەوى لىکەوتبوو.

"بروانە ئەسپى رەسەن و جوان، ئەتۆ جوانى جوانانى، ئەگەر لىرە ئازادەم بکەى ئەمنيش جىگای حەمەدۆک... دەستى کرد بە هاوار هاوار، لە سەرمان باشى دەنگ دەرنەدەهات. بە هېچ کەس، بە هېچ کەس نالىم. نالىم بە هەرچى دەلئى سویندت بۆ بخۆم. لەوئى لاچۆ".

هەستى کرد دەست و لاقى سەپوون، خەرىک بوو رەق بىتەو. دەستى کرد بە هەوراز چوون، بە لکەدارەکان دا دەچوو سەرى و دەهاتەو خوار. تاويک دواتر گەرمى هاتەو. لىوہ لەرزەکەى کەمتر بوو. هاوارى کرد: سەگباب نارۆى؟ مەرۆ، ئەتۆ ئەسپ نى، سەگيکى هارى. سەگ... لىکدالیکداس هەتا تلوؤفکى دارەکە پى هەللا دەچوو دەهاتەو جى خۆى.

وختيک دنيا کەمىک رووناک بوو، تاقەتى لەبەر برابوو و نەى دەتوانى ببزوى. دەست و لاقى واسر ببوون دەت گوت لە لەشى جيا بوونەو. بە نارەحەتى يەو تەماشای بنەوہى کرد. چەند دەقیقەى دیکە هيزى لەبەر دەبراو هەر لەوئوہ دەکەوتە خوار بۆ بەر پى ئەسپەکەو ئەویش بە سم و ددان لەت و کوتى دەکرد. هەتا تىنى لەبەردا بوو هاوارى کرد:

"فریام کهون، فریام کهون، کهس نیه نه جاتم بدا؟"

ئهمجار گوپی ههل خست جگه له دهنگی لافاوو ئهو بهردانه که لافاو دهی هینان دهنگیکی دیکه نه دههات. جار جاریش بریسکه که له چیا دورره کانی دهدا، ئاسمانی وهگرمه دهخست و عهرزی وهک لانکه راده ژاند. هیچ گیانله بهریک دیار نه بوو، نه بالندهیهک، نه جانه وهریک، نه بهرازیک، نه چهقه لیک و نه مانگ... ئهو ئیستا له گهل ئهو ئهسپه که له رقان شیت ببوو له بن داره که چاوه پئی بوو، له م جیهانه دا به تاقی ته نیا مابوو وه.

دیسان دهستی کرد به پارانه وه: پروانه ئهسپه جوانه که. لیم گه پئی، لیم ببوره با برۆم، ئاخو چ ده بی؟ ده زانم، ئه من ئینسانیکی خهراپم، ده چووم خه بهری حه مه دۆکی بدهم به یاوه. ئه گهر ئه تو پیشته پئی نه گرتبام... خوای گهره تو ی بو ناردم و نهی هیشته ئهو کاره خهراپه بکه م... ئه منیش وازم لئ هیئا. وازم لئ دینی، نا؟

"وازم لئ نایه نی؟"

"بوچی وازم لئ ناهینی، چونکه چووم خه بهرم له حه مه دۆک دا؟"

.....

"ده زانی هیشتا خه بهرم لئ نه داوه. ئه تو له پیشته پهیدا بووی. ده مه ویست خه بهری لئ بدهم، چما ده مه ویست چیی له جیاتان وه بریگرم؟"

.....

خه بهری مردنه کهیم دا... له دلای خۆم دا گوتم که سیک مردوه کهی هینده بیئی، داخوا زیندوه کهی قیমে تی چه ند بی؟ وه پئی که وتم، چه ند پۆژه؟ چه ند رۆژ، زۆر رۆژان به دوا ی دا گه پام. کهس جیی وی به من نه ده گوت. نه ئاده میزاد، نه بالنده و پئی پۆ، نه پئی ولا پئی، نه وچ و چه قهل هه موو دنیا لال ببوون و جیگای وی یان نه ده درکاند. پاشان خوای گهره له ریگای خانه قای چل چاو ئه وی هیئایه سه ر ریگای من."

.....

"نا، نا... خوا ئه وی به من نیشان نه دا. له م جاده یه دا چه ندین رۆژ چاوه پئی بووم. ئاخو خانه قای چل چاو هیچ ریگای دیکه ی بو ناچن... هه رچۆنیک با، به وی دا ده هات."

.....

"ئه من زۆر زینگم، به لئ... به لام ئه تو به گیرت هیئا. ئه تو له من زینگ تری."

.....

"زۆر ئاقلی، زۆر زینگی... پروانه، له م داری دنیا یه دا دایکیکی بیوه ژنم هه یه، له من به ولاره کهسی نیه. دارونه داری ئه منم. ئه گهر من بکوژی، هه ر ئیستا ئه وه ده مر م، دایکم له خه فه تان و له برسان ده مر ی. زگت پیم ناسوتی؟"

.....

"ده زانم ئه سپیکی بی ویزدانی... به لام ره سه نی، ئه سپه ره سه نه کانیش مردنیان بو نیه، ئه گهر قیامه تیش هات ده چه نه به هه شتی. له وی پیغه مبه رو مه لایکه و خواری به کان سواریان ده بن. به لام ئه گهر ئه مرۆ لی ره قه تلیک بکه ی، ئه و خانووه جوانه که خوا دروستی کردوه خهراپ ده که ی. چما ئه و ده م خوا تو، پیاو کوژی ده با ته به هه شت؟ ئه تو بو کوشتنی من به هه شتی خو ت مه که به جه هه ننه م. جه هه ننه م له جی دا ئواری لئ نیه، هه ر کهس ئواری خو ی لی ره را ده با. ئه تو ئواری خو ت لی ره را مه به."

.....

"نا... هه موو ئه سپه كان ده چنه جهه ننه م به تاييه تي ئه سپه خه نه ييه كان؟ كي ئه م قسه يه ي پي گوتوي،
حه مه دوك؟"

.....

"ئانا جيخ سولتاني چل چاو گوتوييه؟ چما ئه و قسه ي وا ده كا؟ ئه من بو خوم لي م بيست كه گوتي هه موو ئه سپه
ره سه نه كان ده چنه به هه شت."

به ره به ره ئاسو روون ده بوو، مژيكي سپي هيدي له سه ر لي ره وار كه ي خوار ي هه ل ده ستا. جار جار بارانه كه نه ختيك
لي ي ده كرده وه و ئه مجار ئاسمان ده ي گرماندو له هه موولا ده نكي ده دا يه وه و پاشان هه وره تريشقه په يتا په يتا
ده ره وشانه وه و بريسه كه له م لاو له ولا ي ده داو سه ره نجام له ئاسمانه وه روويار به ره و زه وي وه ري ده كه وت.
"بروانه، كار يك مه كه له جياتي به هه شتي بجيه جهه ننه م."

.....

"بروانه، ئه من ئه گه ر لي ره نه جاتم بي، سوينده كه به سه ري تو ده چم دنيا يه ك جو له خه رماني ده دزم و ئه شكه وتي
پرده كه م له جو بو ئه وه ي زستاني برسيت نه بي."

.....

"جيگاي حه مه دوكيش به ..."

.....

"نا، نا له هه ردوو چاو ان كو يريم... به كه سي نالي م. ده ست به قورئاني دا ده دم كه ... "با يه كي توندي هات، لكه
داره كان پي ك دا دران، كومه ليك گه لا كه با لي ي كرد بوونه وه چوونه حه واو به ره و لي ره وار رو يشتن. ده ت گوت پولي ك بالنده
له سه ر داره كه هه ل فر يون. باران وه ك گو پيال چه پ و راستي ده كوتا و ئه سپه كه له وي بي ئه وه ي گوي بداته ئه وه ي
رووي ده دا را وه ستابوو سه ري كه بو لاي زه وي دري ژ كرد بوو، تاقه جار ي كيش هه لي نه بپوي بو تا كه ساتي كيش ته ماشاي
ده ورو به ري نه ده كرد.

"ئاي كه كه لله شه قي."

ئيدي ده نكي ده رنه ده هات، هه ر ئه وه نده ي پي ده كرا زاري بكاته وه و ويكي بني ته وه، ئه ويش به هه زار زه حمه ت. ئه و باو
بارانه ي له كي و پار وه ده هات ئه وه نده توند بوو كه ته حسين به زه حمه ت خوي به داره كه وه را گرت بوو.

بريسكه يه ك له نيزيك وي كه وت. رووناكي يه كه ي ئه وه نده توندو وه ك گو يزان ئه وه نده تي ژ بوو كه ئه گه ر چاوي ليك
نه نا با يه ن كو ير ده بوو. بريسكه يه كي توندر له وه ي پيشي كه وت. سي هه مين بريسكه له سه ر دوندي ئه و شاخه كه
ئه سپه كه ي له سه ر راده وه ستا ته قيه وه. ئيستا ليكدا ليكدا هه وره تريشقه ده ره وشانه وه و له و ده ورو به ره له راست و چه پ
بريسكه ده كه وتن. هه وره تريشقه كان وه ك تو ري ك تي كه وه ته نرابوون و له گه ل ئه و لافاوانه كه له چيا كان را ده هاتنه خوار
وه ري كه وتبوون و ده هاتنه پيش و به ره و لي ره وار ده پويشتن. دوا بريسكه كه له چيارا هاتبووه خوارو هه موو جي يه كي
له رزاند بووه وه، هات و چوار جار به ده وري داره كه دا سووراو چه ند خه رمانه ي نووري كي شان وه. ئه سپه كه له جي ي خوي
را په ري ويستي له و خه رمانه يه وه ده ركه وي، به لام نه ي تواني. بريسكه داره كه ي به جي هيشت و له ده وري ئه سپه كه
ده ستی كرد به سووران. ئه سپ له نيو ئه لقه ي بريسكه كه دا مابوو وه و هه ل ده سووراو ئه لقه كه ش به توندي به ده وري
وي دا ده سوورا. ئه سپ و بريسكه له كاتي ك دا هه روا ده بزوتن و به ده وري يه كتر دا ده سووران به ره و هه ورازي قزل كار تال
وه ري كه وتن. ئه م سه ما ده گه من و سه رسورهي نه ره ي تيشك و ئه سپه كه تا ئه و كاته ي نه ديو بوون هه روا دري ژه ي هه بوو.

له و نيوه دا ته حسينيش له و سهره وه له گه ل ئه و ئاوه كه به قه دى داره كه دا دهاته خوار پڙايه سهر زهوى. چهند له حزه يه كه نهى توانى له بن قه دى داره كه هه ستى، چاوه كانى به ترسه وه به دواى ئه سپه كه دا ده گه پان، كه له گه ل بريسه كه بيوه يه و پويشتبوو. ئه گه ر ئه سپه كه جاريكى ديكه گه رابايه وه ئيدى رزگار بوون ئيمكانى نه بوو. نه هيزى ئه وهى له به ردا بوو جاريكى ديكه بچيته سهر داره كه و نه تواناى راكردنى هه بوو... به زگه خشكه له سهره وژيره كه دهاته خوارو به ربه رده ش له شى گه رم داده هات. له هيندى شوين له سهر ليره واره كه هه وره تريشقه ليى ده داو توپه له نوور يكي گه وره چپاكانى رووناك ده كرده وه. تاژى ته حسين له و رووناكايى به دا هه موو شتيكى به وردى ده دى. ته نانه ت چووكترين رووناكى كه به قه دهر نووكه ده رزى يه كه له به رده لانه كه ده دره وشايه وه، داوى جالجالووكه كه له سهر ده وه نه كان ته نرابوون و باران دهى دپرى ئه وه وه دايانه كه به هوى دلپه بارانهى چووكه له وه ده كه وتنه له رزين هه موويان و ته نانه ت ره گه رپه گه ي چووكترين گه لاكانيشى ده دى.

وه ختيك سهرى هه لبرى ئه وه ده واراندى دى كه له پيشه وهى ليره واره كه هه ل درابوون. ده سبه جي تى گه يشت كه ئه وه ره شمالانه ئى كوچه رى به كان نين، له ده رى چادره كان جگه له ته يره راوى به كان كه له په ناى هه ر تاو ليك له سهر ليسى كوشم هه لاتبوون زينده وه ر ديارنه بوو، نه وه لاغيك نه ئينسانيك. ويستى هاوار بكا. دهنگى ده رنه هات. به ترسه وه ته ماشاى ده وروبه رى خوئى كردو چاوى بو ئه سپه كه گيرا كه هه رده م له وانه بوو بگاته سهرى. چادره كانى لى نيزيك بوون به لام زمانى گيرابوو. چووكترين ئه ندامى له شى ده له رزى، ده ت گوت هه موو ماسولكه كانى له شى ده ستيان كردوه به په رين. به گاگولكه خوئى به سهر قورئى دا به كيش ده كرد، ده قور پوده چوو، تاويك دواتر بيوو به بوونه وه ريكي قورين. باران به ربه ره توندترى ده كرد، كچيك له تاو ليك كه ته يريكي راويى له به ر ده رگا بوو، هاته ده رو بى ئه وهى له ده رى راوه ستى چوه وه ژورئى. له خو شى ديتنى كچه كه رووحى هاته وه به ر. راست له په ناى بالنده كه چاوى ده رپه شه وه هاتن. ئاخى شت كه ديتى چاوى وه ك بريسه كه شه هينه كه، زمانى سوورى له نيو زارى به باويشك داپچراوداو دهنووكى تيژو به قولاپى ته يره كه بوون. ئيدى بى هوش بوو.

ئه وه كچه ي چهند ده قيقه پيشتر هاتبووه ده رى، له به ر بارانيك كه وه ك گويال ده هاته خوار له تاو لي و ده در كه وت. شه هينه كه كه ئه وى ديتبوو بالى ليك كردنه وه و خوئى راوه شاندى دلپه ئاوى درشتى به ده وروبه رى دا بلاو كردنه وه و كچه كه ش ديسان خيرا گه رايه وه نيو چادري و گوتى:

"بابه گه وره، جه نازه يه كه له به ر ده ركى تاو لي كه وتوه، دريژ كه وتوه ته سهر عه رزى".

بابه گه وره كه په نكه كه ي به سهر شاندى دا. پياويك بوو زور كه له گه ت به ريشيكي سپي زور دريژو قامكه ده ستى دريژو راكشاوه وه. هه ركه گه يشته لاي تاژى ته حسين ده ستى راستى له سهر سنگى وى داناو به زه رده خه نه وه گوتى:

"خو ئه مه تاژى ته حسينى خو مانه. نه مردوه، هيجى نيه، نه ختيك سه رمای بووه و زوريش ترساوه".

"له چى ترساوه باپيره؟"

"نازانم، زور ترساوه".

باپيرو نه وه تاژى ته حسينيان برده ژورى چادري.

"كراس و ده رپى و گوره وى و جله كانى بابت بينه و خاوى به كيش بينه، ئاوره كه ش خو ش كه. ددانى پيك دا نووساون.

تاژى ته حسين نه مردوه، به لام حاليشى زور باش نيه، چايه كه دم بكه".

تاژى ته حسينى برده ديويكى چۆلى چادره كه، له و نيوه دا تاژى ته حسين جاريكى چاو هه لئنان و دووباره له سهر يه كى دانانه وه و به نيو كه لئنى ددانه كانى دا دهنگيك كه به زه حمه ت ده بيسترا گوتى:

"فريام كه ون، خهريكه دى، خهريكه دى، خهريكه دى، خهريكه دى".

پيره پياو سهرى له قسه كانى ده رنه كرد.

كچه كه ئه و شتانه ي كه بابه گه و ره ي داواى كرد بوون، هئنان و له په ناي دانان. ته حسين له سهر لباديك به دريژ وه راكش بوو، ئه و ئاوه ي له سهروله شى ده چورا لباده كه ي كرد بووه قوله تين. پياوه به سالداچووه كه به دهسته كارامه كانى خيرا ته حسينى رووت كرده وه، له سهره خو به خاوى دهستى كرد به وشك كرده وه ي. جلى وشكى له بهر كردن، ئه وى له بهر په كه وه پيچاو برديه بهر ناگر. له و بهينه دا ته حسين دوو جارى چاو هه لئنان و له سهر يه كى دانانه وه.

"هه موو شتيك ئاسانه، ته نيا كرده وه ي ددانه كانى كه پيك دا نووساون به زه حمه ته. كرده وه ي دداني قفل بووى كه سانيك كه ئاوا سهر ما بردوو بوون كاريكى ئاسان نيه".

كچه كه ئاوه كه ي خوشتتر ده كرد، ژوورى تاو له كه جار به جار گهرمتر ده بوو، ده بوو به كووره يه ك. ئه گه ر كيژوله كه له په ستا هاتوچوى ده رى نه كرده يه چادره كه له وه ش گهرمتر ده بوو.

"بابه گه و ره، شه هينه كه ش له ده رى وه ك تاژى ته حسين ره ق ده بيته وه. توو كه كانى راست بوونه وه. بى هينينه ژوورى؟"

باپيره توندو قايم گوتى: بالنده هيچى لى نايه.

"به لام باپيره ..."

بابه گه و ره له حاليك دا برو سپى و پان و به پشته كانى ويك دئنان گوتى:

"هيچى نابى، بالنده ئا و ته رى ناك، بالنده سهرماى نابى"

"ئه گه ر بالنده سهرماى نابى، ئه ي بوچى شه هينه كه له ده رى تووكى گرژ كردوه و سهرمايه تى؟"

"ئه مه پيشه ي خويانه. عاده ته ن بالنده له سهرما و به فرو باران دا توو كه كه يان گرژ ده كه ن."

"به لام بابه گه و ره ..."

بابه گه و ره رقى هه ستاو گوتى: ئا ... ئه گه ر چه ز ده كه ي هه لى گره و بى هينه ژوورى.

كچوله كه چووه ده رى و بالنده كه ي به و داره وه كه له سهرى هه ل نيشتبوو هئنايه ژوورى چادري. داره كه ي له نيزيك سو به هه لاوه سى و بالنده كه ي له سهر داناو گوتى:

"ئىستا توژيكى ديكه گهرمى ديتته وه و چاوه كانى وه ك چاوى جندوكه ده كه ونه بريسه ك بريسه ك".

چاوى بالنده كه په رده يه كيان به سهر هه ل كشابوو، په ره كانى پيكه وه نووسا بوون و لاقى راستى به به رزگيه وه نابوو، جاروباريش له خه وى دا په ره كانى راست ده بوونه وه. پاش ئه وه ي گهرميا ن هاته وه، له پيش دا بالنده كه و دوايه تاژى ته حسين چاويان هه لئنان. ته حسين له حاليك دا هه ولى دده ئه و پيشهاته سهرانه ي وه بير بينه وه، له پيش دا ته ماشاى كچه كه و دوايه ته ماشاى بابه گه و ره ي كرد، ويستى قسه يه ك بكا به لام چه نه گه ي هه ل نه چپرا.

چايه كه له سهر ناگره كه زلق زلق ده كوولى.

"ئه گه ر بتوانى ده مت بكه يه وه و چايه ك بخويه وه ... ئه گه ر شتيكى گهرم بچيته نيو گه ده ت به ته واوى چاك ده بى."

بابه گه و ره دهنگى خوى ره وانتر كردو سهرى برده بن گووى، وه ك له گه ل كه ريك قسه بكا نه راندى:

"ئەتۇ زۆر ترساوى، ئەتۇ زۆر ترساوى. ئەتۇ زۆر..."

كابرا چاوى ھەلپانان و بە چاوىكى راماووھە چەند لە حەزەيەك تەماشاي كىردو دووبارە چاوى پىكەوھە نانەوھە.

"تاژى، كورم كى وەدوات كەوت و ترساندى؟"

تاژى تەحسین جارىكى دىكە چاوهكانى ھەلپانان. ئەم جارە برىسكەى وەھۆش ھاتنەوھە لە چاوانى دا درەوشايەوھە. بالئەدەكەش كە گەرمى ھاتبووھە بالەكانى لىك دەكردنەوھە و خۆى خاوكىش دەكردو پاشان خىراو توند خۆى رادەوھەشانوھە چاوه تىژىنەكانى لە كالانەدا دەسووپان.

چايەكى وەك خويىنى كەرويشكىى لە قورىيەكە كىردە ئىستىكانىكى نىوقەدبارىكەوھە. چايەكە ھەلمى لى ھەل دەستا. تەحسین چاوى برىبووھە ئىستىكانە چايەكە - كە ھەلمى لى ھەل دەستا - چاوى لى وەرنەدەگىرا. بابەگەورە سەرى تەحسینی لەسەر چۆكى خۆى دانا، بەو كەچكە كە چايەكەى پى تىك وەردەدا كەمىكى چا ھەل گرت و ويستى دەزارى تاژى تەحسینی بكا، بەلام چايەكە بە لاغاوھى تاژىدا - كە دەمى نەدەكرایەوھە - ھەل پىزايە سەر مىلى. پىاوه بەسالداچووھە كە چەند جار ئەم كارەى دووپات كىردەوھە. سەرەنجام زارى تاژى تەحسین كەمىك كرايەوھە و ئەويش بە زمان لىوھە نەخۆشەكانى خۆى لستنەوھە. بابەگەورە ئىستىكانەكەى پر كىردەوھە لە چاوه دەمىيەوھە كىرد، تەحسین بەزەحمەت چايەكەى قووت دەداو ھەتا زىاترى دەخواردەوھە، پىتر دەھاتەوھە ھۆش خۆى. بەم جۆرە تاژى تەحسین لەماوھىيەكى كەم دا يازدە ئىستىكانى چا خواردنەوھە. وەختىك وەھۆش خۆى ھاتەوھە تىك رابوو و بە نالىنەوھە گوتى:

"خەرىكە دى، فرىام كەون خەرىكە دى، فرىام كەون ئۆمەتى محمد..."

"كى خەرىكە دى تەحسین؟"

تەحسین ھەستايە سەرپى، بەلادا ھات و دانىشتەوھە:

"ئەو خەرىكە دى، ئەو ئەسپە..."

ماسوولكەى دەم و چاوى رىك ھاتبوون و ھەلپان داويشت، چاوه داپچراوھەكانى لە ترسان راست وەك چاوى بەگومانى ئەو بالئەدەيە كە لە پەناى بوو، تەماشاي دەوروبەريان دەكرد.

"خالەوھەھاب ئەتۆى؟"

"ئەمنم تەحسین."

"دەتوانم رىگار بىم خالە وھەھاب؟ ئەو منى كوشت."

"كى؟"

"ئەسپى خەنەيى"

"كام ئەسپى خەنەيى تەحسین؟ ئەتۇ جارى قسان مەكە، ئىستا ھەنگوين و رۆنەكەرەت بۆ دىنم."

بابەگەورە ھەستا، لە كووپەيەك ھەنگوينى كىردە تاوھىيەكى دەسك دارەوھە لە كووپەيەكى دىكە رۆنەكەرە، تاوھەكە لەسەر ئاور وەكول ھات و ھەنگوين و رۆنەكەرەكە پىكەوھە قال بوون. بۆنىكى توندى خۆش دەوھەلاتى گەرا، دەت گوت عەترى ھەموو گولەكانت دە ئاورى كىردەوھە.

خالەوھەھاب كەچكە دارىنەكەى بەپىرى بە زارى تەحسینەوھە نا:

"دەمت بکەوھە بخۆ"

تەحسین دەمى بەقەد دەمى بۆقىك كىردەوھە.

"ئىستا ئەمەى بخۆى دىيەو سەرەخۆ".

تازى تەحسین ھەموو ھەنگوین و پۇنەكەرە لىك دراوہ قال كراوہكەى نىو تاوہى خواردو خەلاسى كرد. خوین لە دەم و چاوى گەراو سەرگۆناكانى سوور ھەل گەران و گوتى:

"دیتم ھەمەدۆكم دى، دەرۆيشت، نە چەكى پى بوو نە ھىچ. بنیادەمىكى بى چەك و دەست بەتال بۆ كوئى دەچى؟ دەچىتە خانەقاي چل چا و ئەمن دیتم، رام دەكرد خەبەرەكەى بدەم بە شارۆچكە كە..."

ئەمجار وەك حىكايەت خوانىكى كۆنەكار كە تازە لە نەخۆشى ھەستابىتەو ھو تامەرزوى حىكايەت كردن بى، بە ئىشتياو دوورودرئىزى و بى ئەوہى ماندوو بى يان ھەوسەلەى بەسەر بچى، داستانى ھەمەدۆك و ئەسپەكەى گىراپەوہ.

"گوتت چۆن بوو؟ گوتت ھەمەدۆك چۆن بوو؟ چۆن قەلاڤەتتىكى ھەبوو؟"

"پىت وايە چۆن بوو، بالاي بەقەد بالاي من بوو، روومەتى تىك قوپىبوون، مىلى وەك قونچكە ھەرمى بوو، چاوەكانى دەقوول كەوتبوون، دەستەكانىشى گەورە بوون، دووھىندەى دەستى من، سميلاكانىشى داچۆراپابوون... بەلى، ئاوا. ھەمەدۆك بەقەد مندالىكە."

كچەكە و بابەگەرە وەختىك گوىيان لە قسەكانى تەحسین بوو، لەپىش دا كچەكە و بەدواى وى دا وەھاب لە قاقاي پىكەننیاں دا. پىكەننىك بۆ ئىستا نەبى بۆ كەنگى باشە. تازى تەحسین وەك گىژو حۆلان بە ھەبەساوى تەماشاي دەكردن. خالەو ھاب لەگەل پىكەننەكەى لە پەستا لە ئەژنوى خۆى دەدا: ئەى بلىم خوا چت لى بكا تەحسین وەى وەى وەى. باشە ھەمەدۆك بستە مندالىكە، ئەسپەكەشى لەگەل برىسكە تىكەل بوو سەرى خۆى ھەل گرت و رۆيشت؟ وەى كورم تەحسین. وەى كورم تەحسین، وەى كورم چىت بەسەر ھاتوہ؟

"چىم بەسەر ھاتوہ خالە وەھاب؟"

"دەتەويست چىت بەسەر بى تەحسین، ھەمەدۆكى وا ھەر لە دنیا دا ھەيە؟ دەستم بەداوینت قسەى وا لەكن كەس مەكە ھا! گالتەت پى دەكەن، پاشانىش دەكەوہ بەر زارى خەلك. داستانى ئەسپەكەشت لىرە گوت لە جىيەكى دىكە دووپاتى مەكەوہ... نەچى قسەى وا بكەى ھا... ھەمەدۆكى وا كە تۆ دەلئى ھەر لە دنیا دا نىە"

"ھەيە خالەو ھاب. ئەمن دوئىنى بە چاوى خۆم دیتم"

"تەحسین، رۆلە، ئەو كەسەى ئەتۆ دىوتە ھەمەدۆك نەبووہ. ھەمەدۆك بە يازدە سالى ئەو بەژن و بالايەى ھەبوو، ئەمن ماوہيەك لەمەوبەر لە ئاسياب چەشمە دیتم. جوان چاك و بەدىمەن، قىت و قۆز وەك دارى سەول لەسەر پشتى ئەسپەكە چەقىبوو. ئەو ھەندە بەخۆوہ بوو كە ئەسپەكەى ھەر ئەو ئەسپەكە خەرىك بوو تۆ بخوا پشتى لەبنى دا چەمابوو، دوولا ھاتبووہو، كورم تەحسین نەچى بەكەس بلىى كە ئەسپەكە خەرىك بوو بت خواو ئىدى كەس ئەو قسە پىر چاوپراوہت نەبىسى كە ئەسپەكە نەي ھىشت سى شەوورپۆزان لەسەر دارەكە بىيە خوارى، باشە؟ بۆتۆ ھىچ باش نابى. ئەتۆ ھەمەدۆكى بەقەد لادەرگاىەكت كردە بستە مندالىك، كورم تەحسین ئەمانە بۆ كەس مەگىرەوہ ئەگىنا خۆت دەكەيە گەچارى عالەم."

"بەلام خالەو ھاب وەللا بىللا..."

كچەكە ھىشتا پى دەكەنى، ھەرچەندى تازى تەحسین پىر پىلى لەسەر راستى و دروستى قسەكانى خۆى دادەگرت، ئەو زياتر پى دەكەنى. سەرەنجام تەحسین كە دامابوو، بە توورەيى گوتى:

"ئىوہ باوەر مەكەن. ئىدى ئەمن چىم لەدەست دى؟"

خاله وه هاب گوتی:

"هیچت له دهست نایه. ئیستا باشت گوی له من بئ کورم تاژی ته حسین. ئەتۆ پیاویکی باشی، کورپکی میهره بانێ، بابیشت وهك خۆت بوو. ئەویش زۆر ترسه نۆك بوو. ئەتۆش زۆر ترسابووی."

"زۆر ترسام. ئەم ئەسپه خهريك بوو بم خوا. دەمی بۆ خواردنی من داچرپیوو و دهیه ویست له داره كه وهسهر كهوئ. ئەگەر له داره كه بهربامه وه، کوتی گه وره م شلکه ی گویم ده بوو. له مائی دا چه كت هه یه؟" "ئەدی، بۆچیته؟"

"ئەو ئیستا دی، ئەو... دی و ههرسیکانمان دهخوا، ههرسیکمان له ت و کوت دهکا... بچمه هه ر کوئ بۆنم دهکا. ئەگەر چوومه شارۆچکه ده مانچه یهك ده کریم. وهختیک بۆنی کردو منی دۆزیه وه به ده مانچه لئی ده ده م..."

خاله وه هاب به پیکه نینه وه گوتی:

"ئەو ئەسپه گولله کاری لئناکا، وهختیکیش نه ت ههنگاوت هاوار به حالت که چت به سه ر دینئ... ئەو وهخته یه که ئەسپی خه نه یی له ت و کوت ده کا..."

تاژی ته حسین ملی به لاره ناو گوتی:

"راسته که گولله کاری لئناکا، باشه ئەی ئەمن چ بکه م له دهست ئەو ئەسپه، روو له کوئ که م بۆ ئەوه ی گیانی خۆم نه جات بده م؟ خاله وه هاب پریه کم بۆ دانئ."

"بروانه ته حسین، له مه ولا ئەتۆ قهت مه چۆره جی یهك که داری نه بی. چاره ی دیکه ت نیه."

تاژی ته حسین گوتی:

"نا، پیاو نابئ دار له هیلانه ی ژهنگه سووره ی تووره وهربدا. وهختیک کاری وای کرد ئاوا لئدی ئیدی. له دهستیان رزگار نابئ."

خاله وه هاب له کاتیک دا له ناخی دلله وه پئ ده که نی گوتی:

"هیچ ریگایه کی رزگار بوونت نیه..."

"ئەگەر ئیستا بئ، ئەمن پراکه م بچمه نیو لپره وار؟"

خاله وه هاب گوتی: نایه.

"ئەگەر هات؟"

"ئەگەر هات، ئەتۆ پیت وایه ئەمن ئەم بالنده یه م هه ر بۆ راوی راگرتوه؟ ئەم شه هیننه ده نیرمه سه ر ئەسپه که و ئیدی ته واو"

کچۆله که به دزیه وه پئ ده که نی.

"شه هیننه که ده چئ و له سه ر سه ری له نیوان هه ردوو گوئی هه لده نیشئ، به دهن دووکیک چاویکی هه لده کوئ و ده ری دینئ و به دهن دووکیکی دیکه چاوه که ی دیکه ی ده ردینئ و له و گۆره ی داده نئ. پاشانیش ئەسپ که له هه ردوو چاوان زه لیل بوو با هه ر به دوات دا بگه رئ و بت بینیته وه."

تاژی ته حسین زه رده ی هاتئ، ئارام بووه وه، پالی وه بالنجه که داو چاوی له سه ریه ک دانان. تاویک دواتریش هه ر له وی خه وی لئکه وت. وهك مندالان له سه ره خوو به لیوخر کردنه وه وه هه ناسه ی ده هات.

چاک بوو نووست، چونکه تاویک دواتر ئه و قاچاخچی یانه که سی رۆژ بوو خاله وه هاب چاوه پری یان بوو هاتنه چادری. خورجینه کانیاں پر بوون له قوماشی ئاوریشم، سهعات و ئالتوون. ماله که یان له سووریه کپیوو و نیازیان بوو بی به نه مهلاتیه. نه سپی قاچاخچی به کان رهش کویت بوون. زین و رهختیشیان یه کجار جوان بوون. خورجینه کانیاں خوری بوون و فیلینتای ئه لمانی یان پی بوو. چاکه تی سورمه یی و پانتولی گالیفه یان له بهردا بوون و چه کمه ی بریقه داریان له پی دا بوون. کراسه کانیاں ئاوریشم بوون و کلاوگه پرگه پری به کانیاں له قوماشی نایابی ئینگلیزی دروست کرابوون. له بن چاکه ته کانیاں چه پ و راست دوو قه د فیشه کدانیاں له خوین دابوون.

خاله وه هاب به خویشحالی پیشوازیی له قاچاخچی به کان کرد.

"سی شه وو رۆژه چاوم له جاده وه بریوه و چاوه پیتانم. پیم وابوو به لایه کتان به سه ر هاتوه."

قاچاخچی به کان هیچ ته پر نه ببوون. نه و سه ره رگه فره وان و جوانه لبادینه که ئاوی دانه دهاو ده گه یشته سه ر نه ژنوی خوین و که فه لی نه سپه کانیاں، له باران پاراستبوونی. خورجین و شتوومه که کانی دیکه یان چوست و چالاک برده ژووری تاوولی و گوتیان:

"خاله وه هاب نیگه ران مه به، کورپه که ت له حه له ب مایه وه، ساغ و سلامه ته."

خاله وه هاب ده یه ویست هه والی کورپه که ی بپرسی، به لام له ترسی نه وه ی نه وه کا به لایه کی به سه ر هاتبی نه ی ده ویرا پرسیار بکا.

"له حه له ب چ کاریکی هه بوو؟"

"له وی ماوه ته وه چاوه پری ئیمه یه. نه م جار که چووینه وه له گه لمان دیته وه. بیستمان حه مه دۆک دووباره وه کیوان که وتوه و ئاوری کردوه ته وه"

"جاری دانیشن... نه ختیگ گه رم بینه وه، چایه ک بخۆنه وه..."

"دهسته و تاقمه کانی دیکه له کوین؟"

"جاری دانیشن"

خاله وه هاب سه ره رگه لبادینه گولدۆزی کراوه کانیاں، که نه گه ر بارانه لیی ده دان ره قتر ده بوون، له گه ل کلاوه خوری به کانیاں برده ژووریکی دیکه. هاته وه و له هه ر چوارلا دۆشه کی راخستن و گوتی:

"فه رموون دانیشن"

کچۆله که خه ریک بوو چای ده ئیستیکانه نیوقه د باریکه کان ده کرد. هه رسی قاچاخچی به که سمیلی نه ستووریان هه بوون. یه کیکیان که له وان ی دیکه که له گه ت تر بوو، "وان یکا د" یه کی چووکه له ی زیپی له گیرفانی ده رینا و بۆ کچۆله که ی راداشت و گوتی: ها نه مه دیاریی تویه.

چاوه کانی خاله وه هاب بریسکه یان دا، قاچاخچی به کان له سه ره خوو به ئارامی چای گه رمیان ده خوارده وه. کیژه که ئیستیکانه کانی پر ده کرده وه و نه وانیش کلۆ قه ندیکیان به ددانان ده پچری و چایه که یان به دیشله مه ده خوارده وه.

"ده زانن نه و کورپه ئازایه ی خه وتوه، کی یه؟ پیی ده لین تاژی ته حسین، تاژی ته حسین. نه م تاژی ته حسین به وه به ناوبانگه که سی رۆژه پری به رۆژیک ده بری و سی کیوی گه وره به دوو رۆژان به جی دیلی، ته نانه ت نه سپه عه ره بی یه ره سه نه کانیش ناتوانن پیشبرکه ی له گه ل بکه ن. به لام نه م تاژی ته حسین به لایه کی به سه ر هاتوه خوا به سه ر دوژمنیشی

نه هیئی"

ئەمجار دەستى كىرد بە گىرانه وەى ئەو كارەساتانەى بەسەرى ھاتبوون. چۆن ھەمەدۆك لە باقرگىدىگى برىندار بوو، چۆن ژنەكانى ئاوايى شىوہ نىيان لەسەر كىردو چۆن تاژى تەھسىن بە شەوورپۆژىك خەبەرى ئەنگىورانى ھەمەدۆكى گەياندە شاروچكە. خەلكى شاروچكە چۆن شادمان بوون و چۆن تەھسىن لە پوول دا نوقم كىردو پاشان چۆن دەرکەوت كە ئەو كوژراوہ ھەمەدۆك نىوہ كەسىكى دىكەيەو تاژى تەھسىن چۆن وەدواى ھەمەدۆك كەوت، چۆنى چاوپى كەوت و چۆن دواى دىتنى وى دەگىر ئەسپى خەنەيى ھەمەدۆك كەوت و ئەسپ چ بەلایەكى بەسەر ھىنا، ھەمووى مووبەموو گىرايەوہ.

سەردەستەى قاچاخچىيەكان پرسى: داستانى ئەو ئەسپە راستە؟

"بۆچى راست نىە؟ بەراستى ئەو ئەسپىكى وايە، لە ھەمەدۆك بەولاوہ كەس ناتوانى بىگىتەوہو كەس ناتوانى لىى نىزىك بىتەوہ. زۆر كەس تاقييان كىردو تەوہ. گوللەش كارى لىناكا".

"باشە، مەسەلەى ئەو برىسكەيە كە ئەسپەكە لەنىو ئەلقەيەك برىسكەدا غاردەدا، لەگەل تىشكى برىسكە دەبىتە يەك و دەروا، ئەمەش وايە، ئەمەش راستە؟"

خالەوہاب گوتى:

"بۆچى راست نىە، چما دولدولى ھەزەتى عەلى و بۆرەى كوړئوغللى وا نەبوون؟"

"بە ھىچ جۆر ناكىرئ ئەو ئەسپەى بگىرەوہ؟"

خالەوہاب گوتى:

"نا، چما گویت لىنەبوو گوتم ئەو ئىنسان فرۆشەى لەسەر دارى راگرتبوو خەرىك بوو بىكوژى؟ با بچى دوعا بۆ گىيانى برىسكە بكا.

"دەستەى دورسوونەزلە لەم دەوروبەرانەيە؟"

"رۆژى رابردوو لە ئاكجاداغ بووہ."

"ئەگەر وابى، ھەتا ھەتوويەكى دىكە لەم دەوروبەرانە پەيدا نابن. ئىمە بەگىر نەھىنى؟"

"ئەى جەندرمەكان؟"

"ئەوان لە ھەمەدۆك بەولاوہ چاويان ھىچ نابىنى. ئەو كىوانە پىرن لە چەتە، بەلام سەرى زمان و بنى زمانيان ھەمەدۆكە. ئەويش خۆ ديار نىە، لەبن شاخىك جىيەك خۆى شاردوہ تەوہ."

"چەتەيەكى سەيرە."

"ئەويش چ سەيرىك. ئەمن تا ئىستا چەتەى وام نەديوہو نەبىستوہ. ماوہيەك دەرناكەوئى، ون دەبى، ناوونىشانى كوړ دەبىتەوہ. لەپىر رۆژىك دەبىنى سەروسەكوتى دەرەكەوئى و دنيايە دەشىوئىنى. ھەر ئەم رۆژانە ھىزىكى گەورەى عەسكەرى دەنيرنە چىاكان. ئەودەم دەبى ئىوہ تا ماوہيەك لەم دەوروبەرە دەرەكەون. دوئىنى چىچەكلى ئوغللى بە ھەموو دارودەستەكەيەوہ لىرە بوو. پىم گوت كە زۆر زوو مى رىى خۆى بگىرئ و لەم چىايارنە بىروا بچىتە جىيەكى دىكە."

"مەسەلەى ئەسپەكە ناتوانم باوہر بكم."

"ياوہر داواى لە دىھاتىيەكان كىردبوو كە ئەسپەكەى بۆ بگرن... دىھاتىيەكان لە چىاو دەشتان كەوتنە دواى، بەلام نەيان توانى بىگرنەوہ"

"ئىستا رىگاكان ئاوەلان؟"

"ئاوولان، دستەى كەرەمە كوردە ھەر كە دەگەيە چوارپىيانى چل چاۋ چاۋەپىتتانه. ھەتا لەم چىيايە تى دەپەرن لەگەلتان دى".

"ياللا با شتىك بخوين".

جىي تاژى تەحسىنيان ئەولاتر لەپەنا لاپانكى چادىرى راخستبوو، ھىشتا ھەر خەوتبوو. تەيرە راۋىيەكەش لەسەر لىسى خۆى ھەل نىشتبوو و پەردەى بەسەر چاۋانى ھەل كىشابوو. بالەكانى ھەتا نىزىك لاقى لىك كىردبوونەو ھەو جار جارىش چاۋەكانى لەپشت پەردەكەو دەسووران.

نانەكەيان خوارد. دەرمانى رىيە رۆيشتنە، سواری ئەسپەكانيان بوون و ھەرىكەوتن. سەربەرگە لبادىنەكانيان دەخۆيانەو پىچاۋ لەبەر ئەو بارانە بە غورەمە ھەرىكەوتن.

كە ئەوان رۆيشتن ھەتا نوپىژى خەوتنان خالەو ھەب دایرەى لى داۋ كچەكە گۆيى بۆ راگرت. پاش نوپىژى خەوتنان ماست و دۆشاويان خواردو خەوتن.

وختىك تاژى تەحسىن ھەخەبەر ھات ھىشتا رۆژ نەببوو ھەو. بە باشى ئىسپراھەتى كىردبوو، ماندوۋى ھەسابو ھەو. موورەدارەكان لەنىو ئاگردانەكەدا دامردبوون و بە زوۋى دەبوونە خۆلەمىش. چادىرەكە لە موو دروست كرابوو، گەرم بوو. كچ و بابەگەرە خەويكى خۆشيان لىكەوتبوو. تاژى تەحسىن پاش ئەو ھىي چاۋەكانى ھەل گۆفەن، جەلەكانى كە لە ئىۋارىۋە لەسەر خىرەبەردەكانى بەرئاگردان وشك بىوونەو ھەو، كىردەو بەرى. كالەكانى لەپى كىردنەو ھەو. دەبوو بىرواۋ خۆى بەگەيەنىتە شارۋچكەو ئەم خەبەرە خۆشە بىدا بەو پىاۋە كەلەگەتەو دىسان دىيايەك پىۋول ھەرىكەوتن. زۆر ھەدرەنگ كەوتبوو. ھەمەدۆك تا ئىستا لە خانەقاي چل چاۋ ھاتو ھەو ھەو كى دەزانى بۆ كۆى چو ھەو... لە دەرى چادىرى ھىشتا ھەو گۆزەى سەرەوژىر باران دەبارى. تاژى تەحسىن لە دلى خۆىدا گوتى، با بىبارى، دەبى بىرۆم بۆ شارو خەبەر بەو ئاغا بالابەرزە بدەم و مزگىنى ھەرىكەوتن. لە تاۋلى ھاتەدەر، بەلام دەسبەجى گەرايە ھەو. لە ئاسۆ شتىك ھەو سىپايى بەيانى شەپۆلى دەداۋ تارمايى ئەسپەكەش ھەو ھەرىكەوتن ھەو بەسەر لىرەوارەكە ھەل كىشىبوو. تارمايى ئەسپەكە لەگەل تارىكايى شەو تىكەل بىو و سات بە سات ھەل دەدەمسائ باى دەكرد. ھەرىكەوتن دەبى بىلا بىي. تەنانەت ئەگەر بەدەستى ئەسپەكەش كوزرابايە ھەر دەبوو بىروا. لە نىزىك ئاگردان چاۋى بە شەھىنەكە كەوت كە لەسەر لىسى ھەل نىشتو ھەو بە چاۋىك كە رووناكايى پۆلوۋى ئاگرەكە لىي داۋن، تەماشاي دەكا: ئاھا... و شەپۆلى شادمانى لەدلى دا ھەستا: ئاھا ئىستا بالندەكە لەگەل خۆى دەباۋ ئەگەر ئەسپەكە پەلامارى دا ئەو ھەرىكەوتن سەرۋ بالندەكەش چاۋەكانى دەردىنى. بەلام ناكىر پىاۋ شەھىنى خالەو ھەب بدى... لەم چىاۋ بەندەنانە خالەو ھەب لە ھەمەدۆك و ئەسپەكەش بى بەزەيى تر بوو. خەبەرى ھەموو رىگرو قاچاخچىيەكانى كىۋاپارەى ھەبوو. لەم كىۋانە چەتەيەك نەبوو نەىناسى و ناۋى نەزانى و بۆخۆى ھەرىكەوتن نەخستى. كىي پى خۆش با دەىكوشت و كىي وىستبايە دوورى دەخستە ھەو. چما كەس دەۋىرى بازى پىاۋى وا بدى... ئەو كەسىك بوو كە بى ئەو ھەو تەنانەت چەقوولەيەكىشى پى بى، بى ترس و خۆف لەو چىاۋ بەندەنانە دەنووست. رىگرەكان پاش خوا ئەويان دەپەرست. تاژى تەحسىن ھەختىك ئەو ھەو دى ئەگەر ددانەكانى پىك دا نەنووسابان دىسان زمانى دەگىرا. ديارە پىاۋىكى زۆر باشىش بوو. گىيانى ۋى نەجات دابوو. داخوا بالندەكەى بەۋادەى رۆژىك بە ئەمانەت ۋى دەدا؟ داھاتە ھەو كە خەبەرى بكا تەو ھەو، بەلام پاشان بە فەكرى ئەو كە لەوانەيە بالندەكەى ۋى نەدا، پەژىۋان بوو ھەو. ھاتە دەرى. خەرىك بوو دىنا رووناك بى. باران ھەروا گالەى دەكرد. لافاۋ ھەرىكەوتن ھەو لە شىۋو دۆلەكانە ھەو دەنگى ھارەھارى ئاۋى دەھاتە بەرگۆى. بەيانى ھەختىك خالەو ھەب لەخەو ھەل دەستى تەماشاي دەكا دەبىنى

شه هیئنه که ی نه ماوه - هه موو که س ده زانی که ئه و شه هیئنه کانی له گیانی خۆی خۆشتر ده وین - تێ ده گا تاژی ته حسین تهیره که ی برده و. هیچ تووره نابێ. یه کێک له کورپه کانی یان یه کێک له چه ته کان بانگ ده کاو ده لێ: بچن ئه و تاژی ته حسین خائین و نمه که به حه رامه که نانی خوارده و ناندینی دراندوه بگرن, سه ری بپرن و بۆم بینن, هیچی دیکه م ناوی. تاژی ته حسین وهختیک بیری له م باسه ده کرده وه ده ست و لاقی ره ق ده بوون. به لام به بیی بالنده که ش نه ی ده توانی بچیته هیچ کوێ. ئیستا ئه سپه که له قه راخ لێره واری راوه ستاوه و سیبه ری خۆی وه ک کێویک خسته وه ته سه ر لێره وارو سه ر تاریکایی شه وو چاوه پروانیه تی.

خاله له ته نیشتی راسته وه که وه ته سه ر که له که ی چه پی و له خه ودا راواندی. گوئی یه کانی گه وره بوون. تاژی ته حسین تا ئیستا له ژبانی دا گوئی وای نه دیبوون. پیکه نینی هات و ده سه ب جیش سه ری بالنده که ی گرت, له سه ر لیسه که ی پفاندو ده ره پیه ده ری. سه ری بالنده که ی - که بی پسانه وه په له قاژه ی ده کرد. له بن هه نگای دا ده گوشتی و ئه و لافاوه ی ده بری که ده گه یشته نیوکی, به سه ره وژێردا غاری ده داو به سه ر به رده کان و کۆمه له درکه کان دا بازی ده دا. که گه یشته لێره وار, له بن داره سیدریکی گه وره راوه ستا, بن داره که هیئنده ی باران وی نه ده که وت. ته نانه ت له بن لکی داره که دا که گه لا کانی پان بوون و هیئندیک شوینی زه وی ته ریش نه ببوون. له سه ر جیگایه کی وه ک سه کو دانیشته. بالنده که زۆری په له قاژه ده کردو ئارامی نه ده گرت. فکری کرده وه: کاتی یه. هه ستایه سه ری, چه ند له حزه یه ک دواتر بالنده که هاته وه سه ره خو, ده ستی کرد به جموجۆل, ده ستی وی به ده ندووک ده گرت.

پاش که مێک حه سانه وه ریگای چوکوراوای دیته وه. ئیدی هیزی له به ردا نه ما بوو. بالنده که تا راده یه ک خوی پیوه گرتبوو و هیئنده نه ده بزووت. ده ندووی به ده ستی دا نه ده داو ئارام ببوو. که گه یشته "کانی پووینار" بارانه که لێی کرده وه. روونی کردو هه تاو ده رکه وت و شاخه ته ره کان بریقانه وه. چاوی تاژی ته حسین و بالنده که به تاو که وتن. بالنده که دیسان ده ستی کرده وه به په له قاژه, به لام به ده فیه ی نه کرد. تاویک دواتریش ئارام بوو.

تاژی ته حسین به یانی روژی دواتر گه یشته شارۆچکه. هه موو له شی قوراوی بوو. بالنده که ش له قوردا نوقم ببوو و له سه ر باسکی تاژی ته حسین خه وی لێ که وتبوو, بی واز بوو, نه هه ل ده بزوقاو نه جووله ی ده کرد. کاتیک ته حسین گه یشته یه که م ماله کانی شارۆچکه چاویکی له بالنده که کرد. ئه و تهیره گیانی وی له ده ستی ئه سپه که رزگار کردبوو, به غیره تی وی یه وه بوو که توانی بی ترس و دل خورپه خۆی بگه یه نیته ئیره. ئیشه لا بالنده که هیچی لێ نایه و ئه ویش له یه که م ده رفه ت دا هه لێ ده گری و ده ی با ته وه بۆ خاله وه هاب.

له شوینی نیوه پۆ بازار ده پازده دوکان ئه ولاتر بۆنی که باب و ترشی سماقی هاته به رلووتی. خه ریک بوو له برسان ده مرد. بالنده که له ویش برسی تر بوو. به غاردان چوه که بابخانه که:

"دوو شیش که باب به سماقیکی زۆره وه, ته ماته ش دانئ... کوته گوشتیکی کالیش بۆ ئه مه بیئه."

که بابچی به شاگرده که ی گوت دووشیش که باب حازرکاو چوو مستیکی قیمه ی کال هیئا. هیشتا ته حسین ده ستی بۆ لای پیاوه که درێژ نه کردبوو و قیمه که ی لێ وه رنه گرتبوو که بالنده که په لاماری ئه و گوشته ی دا که به ده ست که بابچی یه که وه بوو. بی ئه وه ی ده ندووک له به ری ده ستی وه گوژیی به چاویکی گیان وه به ره اتوه وه که له گوشته که به ولاوه هیچی نه ده دی, قیمه که ی قووت دا. بالنده که پاش ئه وه ی قیمه که ی هه ل لرفاند وه ک سه گیکی برسی له چاوانیه وه راما.

"هیئنده ی دیکه شی بۆ بیئه."

"ئەم تەيرە لە بەر قاتی ماوەتەو."

كەبابچى دوو ھىندەى قىمەكەى جارى پيشووى وەك تۆپەگۆشتىك ھىناو داىە دەست تەحسین، ئەویش دووبارە گۆشتەكەى دەرخواردى تەيرەكە دا. بەلندەكە ئەم جارەيان وەك جارى پيشوو لە كاتى خواردن دا سەرى بەرنەدەدايەو. دەندووکی لى دەداو پاشان تاويك تەماشای دەوروبەرى دەکردو گۆشتەكەى قووت دەدا، دەندووکی بە پەرەکانى پاك دەکردەو و پاشان دووبارە بە ئەداو دەستى دەکردەو بە خواردن.

كەباب ھات. تەيرەكە خواردنى خۆى تەواو كەردبوو، بەللى لىك كەردبوونەو و خۆى خاوكيش دەکرد: كەبابچى بە سالداچوو ھات و بەرامبەر بە تەحسین كە خەرىكى نان خواردن بوو دانىشت. دوكانەكە مشتەرى دىكەى لى نەبوون. لە تاژى تەحسینی پرسى:

"چ بوو بەرالە، وەك ئەو دەچى شتىكت لى قەومايى. بېوانە دەللى لە قورايىيان ھەل كيشاوى."

"باران زۆر بارىبوو."

"ديسانيش سەرتاپات قورايى بوو"

"سەرانسەرى شەوى غارم داو، بەرپۆە بووم."

"چ گرفتارى يەكت ھەبوو بىرام؟"

تاژى تەحسین ھەم خۆش خۆشە نانەكەى دەخواردو ھەم وەلامى پرسىيارەکانى وى دەدايەو.

كوتىكى كەباب بۆ تەيرەكە ھاویشت. بەلندەكە بەللى لىك كەردنەو و غارى داىە سەر مېزەكە، ئەو كوتە كەبابەى لە سەر مووشە مەمايەكە بوو رفاندى و قووتى دا. تەحسین ئەمجار پارووە كەبابىكى بۆخۆى دەخواردو پارووكيشى بۆ تەيرەكە فرى دەدا... بەلندەكە لە حالىك دا سەربالەکانى دەلەرزىن ئەو كەبابەى تەحسین بۆى داویشت، خىرا قووتى دەدا.

"ھەمەدۆك دى كاكە. زۆرى بەدوادا گەرام ھەتا ديمەو. قسەم لەگەل دا كەرد. ھاتوومە ئېرە خەبەرەكەى بەو پياوھ كەلەگەتە بەدەم. ئەو پياوھ بەلابەرزە گوتبووى كە... ناوھەكەم لەبىر چووھتەو."

"ئەم شارۆچكەى پياوھى كەلەگەت لى ھەن"

"ئەوھى ئەم دەلیم ئاغاىەكى زۆر پوولدارە. وەختىك خەبەرى مردنى ھەمەدۆك داىە، زۆرى پارە دامى، ئەمەن بوومە پوولدار. ئاھا وەبىرم ھاتەو، ناوى مورپتەزاغا بوو، وەنا؟"

"ئىستا خەبەرى زىندوو بوونەكەى پى دەدەى؟"

"ئەو ئاغاىە بەمنى گوت ئەگەر ھەمەدۆكى بدۆزىو و خەبەرم پى بەدەى بە پارەو ئالتوون خەنیت دەكەم. ئەمەنیش ھەموو چىكانم سەرەوبن كەردن ھەتا جى يەكەم دیتەو."

"ئىستاش ھاتووى خەبەرى پى بەدەى، نا؟"

"ئەرى."

"ھەمەدۆك چۆن بنیادەمىك بوو؟"

"بارىك و درىژ وەك توولەنەمام... ئا... دووھىندەى من، شەرمیون، ئاقل، ئازا. چاوەکانى رەش و زەلام بوون. برۆشى ھەر رەش بوون، سەمیلەكانىشى درىژ بوون. عەبايەكى گولدۆزىكراوى بەخۆى دا دابوو، لاوئىكى بەتاقەت. ئەوھەندە بەدیمەن و جوانە ناتوانى چاوى لىكەى. كەسىك بىبىنى تازە ناتوانى لى جیا بىتەو، چاوە دىتنى تىر نابى."

"نه توش هاتووی جی وپریه که ی بهو ناغایه بلیی، نهو ناغایه ش پارهت ده داتی، جه ندرمه کانیش ده چن همه دۆکی ده کوژن، وه نا؟" راویژی که بابچی له نه کاو توند بوو، و له حالیک دا ددانی له چیره وه ده بردن گوتی:

"سه گبابی جاسووس، ههسته له وی، ههسته له و جی یه ی لئی که وتووی، ههسته، ههسته لاچۆ له پیش چاوم. برۆ بو جه هه ننه م، سه ی کوری سه ی، جاسووسی کوری جاسووس. ههسته له وی..."

تاژی ته حسین به سه رسوپماوی له جی خوی مابووه وه، نیوچاوانی تیک نابوو و پاروو له زاردا، رهق رامابوو. نه ده ی توانی نهو پارووه ی له زاری دایه بی جوئی و نه توانای نهو هی هه بوو تفی کاته وه.

"راست به وه، ههسته، دایک و خوشکت... قه لافه تت قرۆشیک نایه نی ههسته هه تیوه ق... بو پازده بیست قرۆش ده ته وی همه دۆکی به کوشته ده ی، نا؟ ههسته نهو ته یه رته هه لگه وه برۆ."

په تی بالنده که ی له کورسی یه که کرده وه به سه ر ته حسین ی دا. تاژی ته حسین پاش نهو هی تاویک هه ولی له گه ل بالنده که دا چوو گرتیه وه.

"ههسته ون به له پیش چاوم، برۆ لی ره، پاره ی ناپیاویکی چه په لی وه ک توشم ناوی، یاللا ههسته، به ژه ره مارت بی..."

تاژی ته حسین هوی نهو به لایه ی نه ده زانی که به سه ری هاتبوو. گیژوکاس ته ماشای ده و روبه ری خوی ده کرد، ده ت گوت هیوای به کۆمه گی که سیک و جی یه که هه یه، که بابچی یه قه له وه که له کاتیک دا قۆلی ته حسین ی ده گرت گوتی:

"هه تیوه پی م گوتی ههسته، ده یاللا ده ی."

به راکیش راکیش بردی ده ری. تاژی ته حسین له حالیک دا ته یه رته که له سه ر شانی نیشته بوو، پالی به دیواری به رامبه ر دوکانه که وه دا. نه ی ده زانی چ رووی داوه. که بابچی که له رقان شیت ببوو، کاتیک دیتی نهو هیشتا پالی وه دیوار داوه و چاوه ری یه، په لاماری دا. تاژی ته حسین له نه کاو دیتی نهو پیاوه له نده هۆره وه ک شیتان په لاماری داوه. له بن قۆلی نه ستوورو هه لکراوی که بابچی که دهستی دریز کردبوو پشت ملی بگری، ده ری په ری و دوور که وته وه به نیو بازاردا به سه رلیشوای به ره و ژوور هه لات. که گه یشته ده رگای مزگه وت راوه ستا خوی به مزگه وتی دا کرد. چه ند که سیک له هه وزخانه ی مزگه وتی خه ریک بوون ده زنوژیان هه ل ده گرت. خوی گه یانده به لووعه ئاویک، ده می پیوه ناو به نیشتیاهه ئاوی خواری ده وه. نهو کابرایه بوچی به وجۆره ره فتاری له گه لدا کردبوو؟ تاژی ته حسین هیچ سه ری لی ده رنه ده کرد. له لایه کیشه وه خو شحال بوو. کابرای نه فام، نازام بوچی هینده تووره بوو که له بی ری چوو پاره ی که بابه که ش وه رگری. بی ری کرده وه: نهو شاره ی ئیمه بنیاده می سه یرو سه مه ره ی لی په یدا ده بن ها... له وانه یه شکل و شیوه ی همه دۆکم پیچه وانه باس کردبی، بویه قه لس بوو. بی م راست و ره وان بویان باس بکه م و پی م پی بکه نن؟ پی م پی بکه نن و گالته م پی بکه نن، به لی؟ ها... ئیمه. خه راپ حالی بوون. نه گینا هیچ مانای نه بوو کابرا له سه ر هیچ و خورایی ده ت گوت بارووتیان ده قوونی کرده، ئاوا هار بوو. له سه ر سه کۆی هه وزخانه ی مزگه وتی دانیشته بوو. له حالیک دا فکری له و پیاوه که له گه ته ده وه له مهنده ده کرده وه، چاوی به پیاویکی به سالداچوو که وت که ریشیکی ئالۆزو روخساریکی هیدی و هیمنی هه بوو. به دلی دا هات که ده توانی سو راغی نهو پوولداره که له گه ته له و بیرسی، به دوودلی یه وه لی نیزیک بووه وه:

"ده مه ویست له باره ی یه کیکه وه پرسیا رت لی بکه م."

کابرا که ریش و سمیلکی تیک ئالقاوی هه بوون، ده سحیب به ده ست و ئارام به زه رده خه نه وه گوتی:

"بیرسه بزنام."

"پياويك هه يه ئا، زۆر بالا به رزه، چه كمان ده پي ده كا، زۆر ييش پوولداره، وه ختيك ئه من خه به ري مردني همه دوكم دايه، زۆري پوول دامى".

"ئه و پياوه ناوي نيه؟"

"نازانم، ده بي ناوي مورته زاغا بي. پياويكي پوولداره، چه كمه ي بريقه دارى له پي دان".

"كارت به و پياوه چيه؟"

"تاژى ته حسين تاويك بيري كرده وه. ئيدي بريارى دابوو هه رگيز له لاي هيچ كه س باسى همه دوك نه كا. به درو گوتى: "قهارار وايه له مه زراكه ي دا كارم بداتى..."

پياوه كه ماوه يه كه له به رخويه وه ناوي چه ند كه سى بردو گوتى:

"نازانم، كه سى وام پي شك نايه، مورته زاغاي ناناسم".

پاشان به شيويه كي سه ير ته ماشاي روخسارى وي كرد. له م كوپه لاه وه شك كه وتبوو، ليى پرسى:

"ئه تو بؤ وات لي هاتوه كورم؟ يه كه ته خته بوويه قور. ئه م بالنده يه وه من ده بچو حه وزخانه خوت خاوين بكه وه".

تاژى ته حسين چوو بؤ لاي حه وزخانه كه به لام متمانه ي پي نه كرد بالنده كه ي بداته ده ست. پاش ئه وه ي په رو سه رو دهنووكى بالنده كه ي جوان خاوين كرده وه، ئه وي له سه ر شانى خوي داناو ده ستى كرد به خاوين كرده وه ي خوي و لاق و سنگ و سه روسه كوتى خوي هه موو له قوروقال خاوين كرده وه. ئه و پياوه ي ريشه ئالوزه كه ي هه بوو، پيى گوت:

"ئه تو به م سه روگويلا كه ته وه سه رمات ده بي، ستلو جه م ده گري و ده مري. ئاوريك شتيك په يدا كه خوت وشك وه كه".

تاژى ته حسين گوتى:

"باشه خاله. پياويكي شهل هه يه. وه ستاي شوين گيرانه... كلاوشه بقه ي له سه ره، په تيكيشى به مليه وه به ستوه، په ته كه ي سوور سووره وهك ئاگر. ئه تو ئه ويش ناناسى؟ و ابزانم ناوي عه لي به شه له".

پياوه به سالداچووه كه به پي كه نينه وه گوتى:

"ئه وي ده ناسم. له عه لي به شه لي شوين هه لگر ده گه ري، وه نا؟"

"ئه ري له و ده گه ريم".

پياوه به سالداچووه كه پاش ئه وه ي به وردى ناوونيشانى مه لادوران ئه فه نديى دايه، گوتى:

"كاك عه لي به شه ل له وي يه، برؤ وه ي بينه، ئه ويش ئاگريك شتيك بؤ په يدا ده كا كه وشك بيه وه".

پيش ئه وه ي تاژى ته حسين مزگه وتي به جي به يلى باران داي دايه و به پيژنه ده ستى كرد به بارين. كه س له كو لانه كان ديار نه بوو. بي ئه وه ي گوي بداته بارانه، بالنده له سه رشان به و هيوايه كه عه لي به شه لي ببيني، ئه م سه رو ئه وسه ري شه قامه كه ي ده پيواو ده هات و ده چوو. باران به ره به ره توندترى ده كرد. بايه كي تووره و تۆسن كه له باشووره وه ده هات په ري بالنده كه ي سه رشانى وي ده شيواندن.

مراد كوچهر، ته نيا خول مالى شاروچكه زگى به و منداله بالنده له سه رشانه سووتا، كه وادياريوو بؤ گه يشتن به جيگايه كه له بهر ئه و بارانه خيراخيرا ئه م سه رو ئه وسه ري شه قامه كه ديئ و ده چي. بيري كرده وه: داخوا ئه م به سته زمانه گرفتارى يه كي تووش بووه؟"

"وشت. كاكه له كه نكيوه ده بينم ئه تو هه روا يه كه ته كان ديى و ده چي. گه روگرفتيت هه يه؟"

تاژى ته حسين گويى له قسه كانى نه بوو و هه روا به ريى خوي دا ده رويشت.

"وشت... وش... وش... کورم, وشت."

قۆلی ته حسینى گرت و رای گرت. چاویان له چاوی یه کتره وه بری. مراد پرسیاره که ی خۆی دوویات کرده وه, ئه ویش جوابی دایه وه که له عهلی یه شه لی شه بقه به سه ری مامۆستای شوینگی پراڤ ده گه پری.

مراد کۆچهر دهستی ده قۆلی را کردو گوتی:

"یاللا وهره بت به مه لای وی. کورم ته یه ره که شت زۆر جوانه ها... هه ردووکتان ته پر بوون, هیژتان له بهر بر او ه. هه ردووکتان نه خۆش ده که ون."

"مه لادۆران ئه فه ندی, ه... وی مه لادۆران ئه فه ندی, میوانت هاتوه."

به خیرایی به ره و مالی مه لادۆران ئه فه ندی وه پری که وتن.

عهلی یه شه ل به دهنگی مراد کۆچهر هاته به ره ه یوانی.

"ئا... ی مام عه لی ئه م کورپ له تۆ ده گه پری. له به یانی یه وه تا ئیستا هه روا له بازاری دا ده خولیته وه و ده لی کارم به عهلی یه شه ل, وه ستای شوینگی پراڤه."

عهلی یه شه ل ده سه به جی تازی ته حسینى ناسیه وه و گوتی:

"ئه وه دیم, زۆر سوپاس کاک مراد."

عه لی که هاته خوارى گوتی: چ بووه ته حسین, به م حاله وه له کوئی را دیی؟"

ده م و چاوی تازی ته حسین که ده ت گوت دلۆپیک خویڤ له له شی دا نه ماوه, وه ک کاغه ز سپی ببوو.

"جاری وهره سه ری."

بردی ه سه ری, ده ستیکی جل بو هینان و له پیشی دانان:

"هه ر له م ژووره خۆت رووت که وه, ئه و بالنده یه له وی دانى ئیدی"

ژنه کان و مندال و خزمه تکاره کانی مه لادۆران ئه فه ندی ده هاتن و ده چوون و له باره ی ئه و کورپیژگه بالنده به شان وه پرسیاریان له عهلی یه شه ل ده کرد. سه ره نجام مه لادۆران ئه فه ندییش هات. ئه ویش له بازاری بیستبووی کورپیژگه یه ک که بالنده یه کی له سه ر شان بووه چووه ته ماله که ی.

"عه لی ئه وه کی یه؟"

"ئه و کورپه یه که خه به ری مه رگی حه مه دۆکی بو هینا بووین."

"ئه و کورپه که هینده ی غار دابوو بیهۆش ببوو؟"

عهلی یه شه ل گوتی:

"راست خۆیه تی. پیم وایه ئه مجاریش خه به رمه به ریکی پی یه. دیسان به غاردان هاتوه, ئه ویش به م بارانه. ئیستا له و

ژووره خه ریکه جله کانی ده گورپی."

چووه مدبه ق و پانتۆلیکی هیناو دای به تازی ته حسین:

"ئه مه ش بکه به رت."

ته حسین پانتۆله که شی له بهر کردو پی که وه له ژووره که هاتنه ده ری.

"ئه م کورپه ی ده لی م دۆران ئه فه ندی."

مه لادۆران ئه فه ندی گوتی: ناسیمه وه. وهره ئیره بزانه.

عەلى لە پيشە وەو تاژى تە حسين بالئەدە لە سەر شان بەدواىدا لەو دەرگايە كە مەلادۆران ئەفەندى كەردبوو وە چوونە ژورىكى گەورە. قەنەفەكان بە قوماشىكى سىپى گولدۆزى كراو كە بۆنى خۆشى سابوونى لى دەهات داپۆشرا بوون. مەلادۆران ئەفەندى گوتى:

"عەلى چايەكى... لەوانە يە برسېشى بى... لەوانە يە لە پىيەكى دووريشە وە هاتبى."

تاژى تە حسين بە خۆشحالى يە وە گوتى: خەبەرم بۆ هينان.

تاژى تە حسين داستانى كە باب خواردن و كە بابچى يە كەى وە بىر هاتە وە. رەنگى روخسارى گۆراو گوتى:

"كە گەيشتمە شارۆچكە كە بابم خوارد. ئەگەر چايەك هەبى گەرمم دىتە وە."

عەلى هەستا چو وە مدبەق و سى پەرداخى گەورەى پەر كردن لە چا و لە سەر كە شەفەيكى زىو هينانى. تاژى تە حسين هەتا چايەكەى تەوا و نە كرد قسەى بۆ نە كرا. پاش خواردەن وەى چايەكە دەنگى كرايە وە. ئەودەم بە سەر هاتە كەى لە ئەو هەل هەتا ئاخىر چۆن بوو هەمووى بە وردى گىرايە وە لى بوو وە. پاشان و پراى ئاماژە بۆ ئەو تەيرە كە لە سووچە بە دەزوويەك لە كورسى يە كە خرابوو، گوتى:

"ئەم تەيرە منى لە دەستى ئەو ئەسپە نەجات دا. ئەگەر ئەم تەيرەم لە خالە وە هاب نە دزيبايە، ئىستا لىرە نە بووم، ئەسپەكە لەت و كوتى كەردبووم."

"ئەتۆ راست بە چاوى خۆت حەمەدۆكت دى؟"

"راست بەم دوو چاوانەم حەمەدۆكم دى. ياخوا ئەگەر درۆ بكەم ئەم دوو چاوەم بتهقن و بەربنە وە سەر بەرى دەستم... حەمەدۆكم دى... حەمەدۆكم دى... وەختىك دىتم نە يە وىست ئەم بزانم حەمەدۆكە."

"ئەتۆ پيشتر ئەوت لە كووى دەناسى؟"

"بپروانە خالم. ئەم هەر لە وەختە وە كە لە دى يە كەى خۆيان بوو دەم ناسى. ئەگەر بوو بە چەتەش هات لە دى يە كەى ئىمە مايە وە. هەموو رۆژى چاوم پى دەكەوت."

"زۆر باشە، حەمەدۆك چۆنە؟"

تاژى تە حسين چاوى لە عەلى يە شەل كرد. ئەو سەرى بەردابوو وە و قسە يە كى نە دە كرد. داخوا قسە بكان يان نا؟ هەميشە وەختىك باسى قەلا فەتى حەمەدۆكى دە كرد، گىروگرفتىك دە هاتە پيش...

"كورم، حەمەدۆك چۆن شكۆ و قەلا فەتتىكى هە يە، بۆم باس بكە."

"ئەتۆ ئەتۆ ئەوت ديوە دۆران ئاغا؟"

دۆران ئەفەندى پى كەنى و گوتى:

"دەكرى نەم دىبى؟"

"دەى باشە ئەتۆ چۆنت ديوە، هەروا بوو ئىدى."

"ئاخر چۆنە؟"

تاژى تە حسين خەراپ پىوە ببوو. دەىدى كە ناچارە هيندى شت بلى.

"جووتە سمىلىكى گەورەى هە يە بە قەد شاخى گا، ئەگەر دوو كەس چوارمىزىلكە لە سەر شانى دانیشن جىيان

دەبىتە وە. چاوەكانىشى بە قەد چاوى ئەسپ گەورە بوون. باسكى وەك قەدەدار وان."

مەلادۆران ئەفەندى دەستى كرد بە پىكەنن و گوتى:

"مالت خهرا نه بی ته حسین، نه وهی نه تو ده لئی همه دۆك نیه، نه وه تاریفیکه که ناشقه کویره له کویرئوغلئی ده کرد".

"ئاها، همه دۆك راست وهك کویر ئوغلئی ده چوو".

عهلی یه شه لیش پی که نی.

مه لادۆران نه فهندی رووی کرده عهلی و گوتی:

"عهلی گیان، راههسته جلهکانی نه م کویره وشک وهین، دوايه ههتا مالتی مورته زاغای له گه ل بچوو بیده دهستی، به لکوی قروشیکی بداتی. بپروانه بهسته زمانه چهندی زه حمهت کیشاوه. نه وه سپه شیتته خه ریک بوو بهسته زمانه ی بکوژی، خوا ره حمی کرد نه و بالنده یه".

ته حسین له کاتیک دا هه ناسه یه کی قوولی هه ل ده کیشا گوتی:

"نه دی، خه ریک بوو بم کوژی. نه گهر نه م تهیره نه با، چما ده م توانی له چادری وه دهر کهوم و بیمه ئیره".

عهلی یه شه ل له کاتیک دا دهستی له شانی وی دها، گوتی:

"کاکه ته حسین خوا تووی له دهستی نه سپی همه دۆك نه جات دا".

"خوا نه جاتی دام".

مه لادۆران نه فهندی کاریکی له دادگا هه بوو، خوا حافیزی له وان کردو پاش نه وهی بالئووی له بهر کردو چه تره که ی به دهسته وه گرت له مالتی وه دهر کهوت و به بهر باران و له نگیزه دا وه ری کهوت. نه وان ههتا بارانه که کزی کرده وه و جلهکانی تاژی ته حسین وشک بوونه وه - که ههتا ئیوارپی گرت له ژووری دانیشتن و قسه یان کرد. نه مجار عهلی نه وی ههتا بهرده رکی مالتی مورته زاغا له گه ل خوی بردو بوخوی گه رایه وه. تاژی ته حسین که گه یشته دهرگای مالتی مورته زاغا له پشت دهرکی هه وشه که وه هاواری کرد:

"مورته زاغا، مورته زاغا نه من هاتم، نه من هاتم".

مورته زاغا که هاتبووه به ره هیوانی، به پیکه نینه وه رووی کرده خواری و هاواری کرد:

"نه تو به خیر بیی، به ره کهتت هینا، مندالینه دهرکه ی لی وه کهن بزنان و بزنانین به م بارانه کی یه هاتوه".

وه رگی که کان پاش نه وهی تاژی ته حسین یان زور باش پرسیارکوت کرد، ری نوینی یان کرد بچیتته سه ری. ناغا که بالنده که ی له سه رسانی وی دیووو، به مه راقه وه پرسی:

"نه تو راوکه ری؟ نه ی نیچیرت کوا؟"

"نه من راوکه ر نیم، تاژی ته حسینم، نه وه م که مزگینی مردنی همه دۆك بو هینا ی، نه توش پارهت دامی... ئیستا خه بهرم بو هیناوی که... همه دۆك دیت و جی وری یه که شی پی ده زانم".

چاوهکانی مورته زاغا بریسکه یان داو گوتی:

"له کوئی یه؟ وهی مورته زاغا به قوربانی نه و زمانهت بی. نه منیش نه گهر له پاره و زیرو زهوی دا نوقم نه کردی..."

نه منیش نه گهر چوار ژنم بو نه هینا ی... نه من نه گهر تووم... وه ره وه ره، وه ره بو م بگیروه... هه مووم بو باس بکه".

چوونه ژووری. تاژی ته حسین ده یزانی نه گهر نه وی به گیر بیی نانی ده رونی کهوتوه. له خووشی یان خه ریک بوو بال بگری. هه سنیکی متمانه و بپروابه خو بوونی تیدا پهیدا بوو. ته حسین پاش نه وهی په تی لاقی بالنده که ی ده کورسی یه ک خست که له سووچیک دانرا بوو، هات و رووبه رووی مورته زاغا دانیشتن و به میهره بان یه وه له چاوهکانیه وه پاما:

"که پووله کهم له تو وەرگرت هه لاتم، به لام هه رچه ند حه مه دۆک نه مردبوو ئه تو که ست وه دوا نه خستم پاره کهم لی وهستی... ئه منیش له دلی خۆم دا گوتم ناتوانم هه روا قه رزدارای چاکه ی ئاغایه کی وا باش بم. گوتم ئه مجار حه مه دۆکی ده بینمه وه و خه به ری زیندوو مانه که ی بو ده به م. گوتم خه به ری بو ده به م با جه نابی یاوه رو ژه نرال سهر جووخه عه لی که رتیش بی ن بی گرن و له داری دن...".

ئه مجار تاژی هه موو داستانه که ی ئارام و به تام و خوئی و به هه موو ورده کاری به که وه له سیرئ هه تا پیوازی گێرایه وه و له کۆتایی دا گوته:

"ئه گه ر ئه وه م پئی نه بایه، ئیستا لی ره نه بووم. ئه و تهیره منی نه جات دا. به لام ئه گه ر خاله وه هاب له سه ر تهیره که ی ئه ستۆم هه ل نه پئی...".

مورته زاغا قسه که ی پئی بری:

"هه لی نابری، هه ر سبه ی نی سواریک ده نی رم بو لای خاله وه هاب و شه هی نه که ت بو لی ده کرم. وه هاب، ئه و وه هابی ده لیم ها. قسه له قسه ی من ناکا".

تاژی ته حسین ملی به لاره ناو گوته: ئیشه لالا.

مورته زاغا به پیکه نینه وه له حالیک دا ددانه زی ره کانی سه ره وه ی ده بریقانه وه دهستی له شانی وی دا:

"کاک ته حسین، کاک ته حسین... کاک ته حسین ئه تو هه موو شتیکت گوت و لی بوویه وه و زور جوانیشت ته واو کرد. به لام نه ت گوت حه مه دۆک چ شکل و قه لافه تیکی هه بوو، سه رو سیمای چۆن بوو، مووی سه ری، لووتی... هیچت باس نه کرد".

تاژی ته حسین پئی وابوو ئه م به لایه ی له کۆل خوئی کرده ته وه. به لام به لا گه یشتبووه جی. پاش ئه وه ی تاویکی چاک فکری کرده وه که چیی پئی بلئی و چۆنی پئی بلئی، به خو شحالی به وه گوته:

"ئه و وه ک تو ده چوو، ئه ویش وه ک تو ددانی زی ری له زاری دا بوون که ده بریقانه وه، ئه ویش وه ک تو پیاو بوو. ئه ویش وه ک تو زی ری دا به من. زانیم ئی چه ته گه ری به یه وه رم نه گرت. چاکم کرد وه رم نه گرت، پاره ی چه ته گه ری به حه رامه وه نا؟".

مورته زاغا له حالیک دا دهستی له شانی وی ده دا گوته: بریا وهرت گرتبا. موویه ک له به رازی وه بی تراشه.

تاژی ته حسین له کاتی که دا دهستی وی گرتبوو گوته:

"پئیویست نیه. ئه من دراوی ری گرانم ناوی. ئاغایه کم هه یه وه ک گول، پشتم به قه لاتی وه یه. ئه گه ر ئه من ببه هوی ئه وه که حه مه دۆکی بگرن، ئه من ده کاته قاروون".

مورته زاغا که شووتیی وه بن هه نگل درابوو، گوته:

"دیاره ده ت که مه قاروون. جارئ هه سته ده سبه جی بچینه لای جه نابی یاوه ر. ئه ویش خیرا سه ربازه کانی بنی ری ته خانه قای چل چاوو حه مه دۆکی له نیو به رن".

سه ربه رگه لبا ده که ی مورته زاغایان هی نا، سه ربه رگیکیشان وه تاژی ته حسین دا. له ده ری بارانه یه ک ده باری ده ت گوت ئاسمان کون بووه.

"باران لی ناکاته وه، چیاو لی ره وار هه موو بوونه ده ریا، چاک بوو له م بارانه دا توانیم خۆم بگه یه نمه تو".

یاوهر بیستبووی که تاژی ته حسین هاتوه و خه بهریکی حه مه دۆکی پی یه. ماوه یه که بوو له گه ل و ه کیل باشی عاصم و سه رجوو خه عه لی که رتیش چاوه پئی بوون. له بهر ده رگا به سه ر پیوه پیشوازیی له مورته زاغاو ته حسین کرد. ده ستوری دا چایان بو تاژی ته حسین هیئا.

یاوهر به ده نگیکی میهره بانانه گوتی:

"باشه، بۆمان بگپه وه بزانه لاه!"

تاژی ته حسین له وه که یاوهر راسته و خو قسه ی له گه ل ده کرد له قوولایی دایدا ههستی به له خو بایی بوونیک ده کرد. ئەم جار، گپه رانه وه ی به سه رهاته که ی له سه رهاته وه ده ست پی کرد، ئەوه که چۆن حه مه دۆک بریندار بوو، و له ئەسپه که ی که وته خوار، کۆچه ری به کان بردیان له چیای شار دیانه وه، و ئەوه که چۆن راست له وه ختیک دا خه ریک بوو بمری دایه خو ری به هه ناری ده لیجه قویا خه وه گه یشته جی و له وپوه چووه خانه قای چل چاو بو لای ئاناجیخ سولتان و ئەوه ی هیئایه ژوور سه ری حه مه دۆک و ئەویش به مه لحم و ده رمانه کانی حه مه دۆکی چاک کرده وه و سه ره نجامیش گوتی هه موو ئەم زانیاری یانه ی وه ختیک به دوای حه مه دۆک دا گه رپاوه له م و له وو به تایبه تی مندالان به ده ست هیئاوه. پاشان باسی هیئایه سه ر ئەسپه که، پاش ئەسپه که مه سه له ی خاله وه هاب و دوای خاله وه هاب داستانی شه هیئا ره که ی گپه رایه وه و له کو تاییدای لی زیاد کرد:

"ئەم تهیره گیانی منی نه جات دا. ئەگینا ئەسپی حه مه دۆک منی ده خوارد. ئاغاش ئەم تهیره ی بو له خاله وه هاب کرپوم."

"ئەتۆ چاک ده زانی که حه مه دۆک هه ر ئیستا له خانه قای چل چاوه؟"

ته حسین گوتی:

"به لئ له وئیه، به م بارانه بو کوئ ده چی، وه ختیک ئەمن ده هاتم له کوئستانی بارانیک ده باری که هه موو دارو گابه رده کانی له بن را هه ل ده که ندو ده ی بردن. ئەو ناچیتته هه یچ کوئ، هه ر له وئ گپه ری کرده و ماوه ته وه."

"گوتت چه کیشی پی نه بوو. ئەتۆ ئەوت دی، قسه شت له گه ل کرد، نا؟"

"به لئ دیم و قسه شم له گه ل کرد."

"گوتت بۆچی چه کی پی نه بوو؟"

"چونکه هه یچ که س ته نانه ت مسته فا که مال پاشاش به چه که وه ناچیتته وئ."

"ئەگه ر بچی چ ده بی؟"

"ناچی."

مورته زاغا نۆره قسه ی وه رگرت و داستانیکی له خانه قای چل چاوو له که شف و که رامه ته که ی باس کرد. هه م یاوهر و هه م وه کیل باشی عاصم هه موو ئەم قسانه یان ده زانی. مورته زاغا قسه کانی به م جووره ته واو کرد:

"ئەم خه لکه نه زانه ئەوان ده په رستن، ئەم کۆنه په رستی یه و ئەم قسه پرپووچانه چوونه میشکی ئەو خه لکه وه که ده لئیی مه ری خوان. هه زار سالی ده وئ بو ئەوه ی ئەو قسه قورانه له میشکی خه لک بیئنه ده ر. ئەوانیش خه لکی ده چه وسیننه وه، رووتیان ده که ن و خوئینیان ده مژن. ئی وا هه یه ته نیا که له بابیک، یان بزنیکی هه یه، که چی هه لی ده گری و به مه یل و ئاره زووی خوئی ده ی با بو خانه قای چل چاو."

وه کیل باشی عاصم گوتی:

"خانهقا پیاوی لئین. ژنیک پیر(شیخ)ی ئه و خانهقایه. هه موو خه لکی تووروس، ماراش، قهیسهریه و عهنته پ مریدی وین".

"هه تا شه ری سهر به خوی خانهقا پیاوی زور لئ بوون".

یاوهر پرسى:

"چی یان لئ هات؟ دیاره شتیکم ئاگا لئیه، به لام زیاترم بو روون بکه نه وه".

مورته زاغا كه وته هه لپه هه لپ و گوتى:

"به دلخواز رویشتن، وه ختیك شه ری سهر به خوی دهستی پئ کرد هه ر شازده پیاوی خانهقا به دلخوازی خویان چوونه بهر هی شه ر، هه مووشیان له یه ك روژدا له ته نیشته یه كتر له "دوملی نه پار" شه هید بوون. سوپای یونان ده ی گوت: ئیمه سوپای تورك نه ی شكاندین، به لكوو چه ند پیاوی شمشیر به دهستی سپی پووش، میزه رسه وزی بالابه رز كه له پیشه وه ی سوپا بوون شكاندیانین. ئه وان ئه مانیان نه داین. هه مووی قسه ی پروپوچه. خه لك به مانه باوهر ده كهن".

یاوهر پرسى:

"راسته هه ر شازده پیره كه به دلخوازی خویان چوونه بهر ه؟"

"راسته، ئه وكاته هه موو خه لکی شاروچكه چووبوونه چیا، هه موومان سهر بازی راكردوو بووین. ئه من دواتر ره گه ل هیزی نیشتمانی كه وتم. بوخوم هه ر شازده یانم دین كه تووره كه یان به سهر شانیدا دابوو، ده چوونه سهر بازی. وه ختیك ئه وان بهر ی دا ده رویشتن، خه لكه نه زانه كه ش ئه و جئیه یان ماچ ده كرد كه ئه وان پئ یان لئ ده نا".

"یانی هیچیان له شه ر نه هاتنه وه؟"

مورته زاغا گوتى: نا هیچیان نه هاتنه وه.

"كه واته ئیستا ئه و ژنه جئ نیشینیا نه؟" وه کیل باشی عاصم گوتى: به لئ، ژنیکى پیره. زوریش تووره و تۆسنه، قسه له گه ل كه س ناکا".

یاوهر له حالیک دا هه ناسه ی هه ل ده کیشا گوتى:

"كه وایه تا ماوه یه کی زور ئه م خه لكه له ده ست ئه م كوونه په رستی و دروو ده له سه و چه وسانه وه یه نه جاتیان نابئ. بچینه هه ر جئیه كه ئه مانه له پیشمان قوت ده بنه وه. كه وایه ئه مانه له شه ری سهر به خوی دا له پیش پیشه وه ی سوپای تورك دا شه ریان ده كرد".

تاژى ته حسین به ئیشتیاو به گهرمه وه گوتى:

"به لئ، ئه وان بوون، ئه وان هه موو كه س ده زانئ كه ئه وان له پیش پیشه وه ی سوپای تورك دا شه ریان ده كرد. ئه وان چل كه س بوون. ده لئین هه موو سهر بازه كان ئه وانیان دیوه. له گوندی خومان قیزعه لی یه كه هه یه... ئه ویش ئه وانى له پیش سه نگره كه یان دیوو. دوژمن وه ك باران گولله ی ده باراند، به لام ئه وان بی باكانه ده چوونه پیش دوژمن، دوژمنیش ده ی گوت میزه رسه وزه كان هاتن و رای ده كرد.

"كه وایه ئیستا حه مه دوک له خانه قای چل چاوه، وه نا؟"

"به لئ له وئیه".

"ئه گه ر ئیستا بچین وه ك به دهستی خومان له ویمان دانابئ، ده ی بینینه وه، وه نا؟"

"به لئ، ده ی بینینه وه".

"ئەدى ئەسپەكە، ئەتۆ دەلئى ئەسپى خەنەبىيى ھەمەدۆك سەرپىمان پى دەگرى؟ ئەگەر رىمان پى بگرى و بىهوى ھەمووانمان بخوا تەگبىر چىه؟"

تاژى تەحسین گوتى: ئەمن شەھىنەكەتان وئ دەدەم.

ياوہرو ئاغا قاقا پىكەنن و تاژى تەحسین نەىزانى ئەوان بۆچى وا بەدل پىدەكەنن. وەختىك پىكەننەكەيان درىژەى كىشا ئەویش دەستى كرد بە پىكەنن.

"زۆر باشە، ئەتۆ ھەمەدۆكت دىوہ و قسەشت لەگەل كىدوہ، وەنا؟"

"بەلئى قسەم لەگەل كرد."

لەو وەختەوہ كە تەحسین و مورپتەزاغا ھاتبوون، سەرچووخە عەلى دەیەویست شتىك بلى، بەلام نۆرەى نەدەھات. ئەم كورپىژگەىھى ھىچ بە دلەوہ نەنوسابوو. عەلى كەرتىش لادىيى بوو، و دەىزانى خەلكى لادى چەند پوون، ھەزار رىوى لە مېشكىيان دا دەجوولئى. ئەوان ساف و ساويلكە ديارن. كەسانى وەك مورپتەزاغا و ياوہرىش ھەروا باوہريان پىدەكەن.

"سەرچووخە عەلى دەتەوى شتىك بلى؟"

"بەلئى جەنابى ياوہر."

"باشە بلى."

"ئەمن پىم وایە ھەمەدۆك خوى بۆ كارىكى گەورە ساز دەكا."

"مەبەستت چىه؟"

وہكىل باشى عاصم نۆرە قسەى وەرگرت:

"سەرچووخە عەلى دەیەوى بلى تەواوى قسەكانى كاك تاژى تەحسین چاوپراون."

تاژى تەحسین لەحالىك دا رەنگى زەرد ھەلگەرابوو، گوتى:

"نەوہللا، نەبىللا، ئاخىر بۆچى دەبئى چاوپراو بکەم. تەماشلا لاقانم كەن. ئەمن لەبەر خاترى ئاغای خۆم بەم لاقانەم كىو بەندەنم بۆ دیتنەوہى ھەمەدۆك پشكنن. پىنج جارن خەرىك بوہ بمرم خوا نەجاتى داوم، ئاخىر بۆ درۆ دەكەم؟ ئاغا زۆرى پوول دا بەمن. لەدلئى خۆم دا گوتم دەبئى چاكەىكى لەگەل بکەم و ھەمەدۆك نەتوانئى ئاگاكەم بكوژئى. ئەگەر ئاغام بمىئى دراويكى زۆرم دەداتئى، زەوىيەكى باشم دەداتئى. ئەمنىش... ئەمنىش ژئى دىنم و دەبمە خاوەن ژن و مال، خەرىكە وەنىو دەكەوم. دايكم پىم دەلئى كە درەنگە، چما ناتەوى ژن بىئى؟... پاشانىش خوا ئەم ئاغا جوان و جوان چاكەى بۆ گەياندم. وەختىك خەبەرى مەرگى ھەمەدۆكم پىدا پارەىھەكى زۆرى دامئى و وەختىك دەركەوت كە خەبەرى مەرگى ھەمەدۆك درۆیە، ھەمەدۆك دەیەوى ھەموو ئاگاكان بكوژئى لە دلئى خۆم دا گوتم ھەتا ھەمەدۆك ئەو ئاغا دلپاكەى نەكوشتوہ ئەمن دەبئى وەبىنم، ھەتا بىگرن و ئاغام نەجاتى بىئى."

مورپتەزاغا بە خۆشحالى لە كاتىك دا بنى چاوانى پىدەكەنى بە خۆشەویستىیەوہ تەماشای تاژى تەحسینى دەكرد.

ياوہر پرسى: گوتم ھەمەدۆكت دىوہ، نا؟

"بەلئى دىتم."

"بلى بزانم قەلافەتى چۆن بوو؟ كە دەلئى ھەمەدۆك؟ چ شكل و قەلافەتئىكى ھەىه؟ بلى با ئىمەش بزانن."

تاژى تەحسین تووشى دوودلئى بوو، ديسان ترساو لەگەل خوى كەوتە كىشە، تەماشای چاوى مورپتەزاغای كرد وەك

ئەوہ چاوەروانى كۆمەگى لئى ھەبئى. مورپتەزاغا بەكەيف بوو، و پىدەكەنى. ھەتا ئىستا قەلافەتى ھەمەدۆكى بەھەر

جۆرىك باس كردبوو كارهكەى پيس ببوو. خەلك يان باوهريان نه ده كرد يان گالته يان پى ده كرد. هه موو رووداوه كانى ريك و پيك كردبوون، ته نيا له باسى شكّل و قه لافه تى حه مه دۆك دا كاره كه خه راپ ده بوو. ئەو عه لى يه شه له پياويكى زۆر باش، زۆر ئاقل و زۆر تيگه يشتوو بوو، برىا له وى پرسىبايه كه قه لافه تى حه مه دۆك چۆن بۆ ئەم خەلكه باس بكا. ئەو ده م ئەو يش پى ده گوت كه چ جۆره حه مه دۆكيان به دلّه.

"حه مه دۆك، ئەو حه مه دۆكه راست... راست... وهك"

بيدهنگ بوو. له دللى خوى دا گوتى: بلّيم وهك مورته زاغاي ده چوو؟ چاوى به چاوى مورته زاغا كه وت، وهك ئەوه ده چوو به چاو پى بلّى وا بلّى.

"راست وهك ئەم مورته زاغايه ده چوو، قامكى وهك قامكى وى، چاوى وهك چاوى وى، به لام گوپى نه ختيك گه وره بوون. گوپى يه كانى، ئەستوى، شان و مى راست وهك ئاغاي من مورته زاغا بوون. وه ختيك ده مى ليك ده كرد وه، سى ددانى وهك ددانه كانى ئاغام ده برىسكانه وه. لووتيشى وهك لووتى ئاغام، وهك ده ندووكى شه هين، به قولاپ بوو. ئەو يش وهك ئاغام جوان بوو، زۆر يش جوان پى ده كه نى. ته مه نى... وه ختيك گه يشته ئيره نه ختيك بىرى كرد وه:

ته مه نى... كه ميك جحيل تر بوو. زۆر يش چوست و چالاک بوو، ده ت گوت تاژى يه، ماندوو بوونى نه ده زانى. جووتيك قونده رەى سوورى له پى دا بوون، عه بايه كى ماراشى به شانى دا دابوو كه گول دۆزى كرابوو. يه خه كراسه كه شى وهك سفره و ده سرۆكه ي ئاوريشم وابوو. ئەنگوستيله يه كى زىرى نقيم سوورى له ده ستى دا بوو. ئەنگوستيله كه يان له خانه قاى چل چاو دابوو يه."

سه رجوخه عه لى قه لس بوو و گوتى:

"لى وه بره، حه مه دۆك كه نكي وا بووه؟"

تاژى ته حسين مى به لاوه ناو پرسى:

"ئەدى چۆنه؟"

سه رجوخه عه لى گوتى:

"جه نابى ياوه ر، ئىستا ده ركه وت كه ئەم كابرايه كى يه و چ كاره يه؟"

ياوه ر بيدهنگ بوو. بىرى ده كرد وه.

وه كيل باشى عاصم زۆر به داووناو ده ستى به قسان كرد:

"حه مه دۆك خه ريكه كه له كيك ساز ده كا. جه نابى ياوه ر ده بى زۆر ورد بين. ئەوه كه خانه قاى چل چاوشى هينا وه ته نيو ئەو داستانه، مه سه له يه كه ده بى زۆرى لى ورد بينه وه. ئەو خه ريكه خوى بۆ عه مه لياتيكى گه وره ئاماده ده كاو ده يه وى به هوى پياوه كانيه وه فكرى ئيمه بۆ جى يه كى ديكه لارى بكا - رووى كرده مورته زاغا - ئەتۆ بفرموو مورته زاغا. ئەتۆ پياويكى دنيا ديد وه به ئە زمونى، دنيا ت قوونه كه و كرد وه. ئيمكانى هه يه هيج ديها تى يه كه وهك ئەم كوره بى و بيه وى جيگاي حه مه دۆكى ئاشكرا بكا؟"

"نا، نا به لام ئەمه..."

"هه ركه س بى، مورته زاغا..."

"ئەتۆ پيم بلّى سه رجوخه عه لى، له و چياو به نده نانه ئەتۆ چه ند كه ست داركارى كرد وه، كه ولت كردوون، نينوكت

ده ره ينانون، كوشتووتن، نقوستانت كردوون. توانيت له باره ي حه مه دۆكه وه قسه يه كيان له زارى ده ركيشى؟"

سهرجووخه عه لی که رتیش سهری هه لئیناو داینه وانده وه و گوئی:

"ئو... ی سهدان که س، هه زاران که س، نه که هه راستی یه که یان نه گوت، به لکوو له وکاته دا که دوا هه ناسه یان ده داو له سهره مهرگ دا بوون، بوئه وهی سهرمان لی بشیوینن وه که ئه م لاهه دروو ده له سیه یان تیک ده کردنه وه."

رووی کرده یاوه رو گوئی: بی به م؟

"ببووره مورته زاغا، ده بی هیندی قسه ی له بن زمانی ده رکیشین."

"به لام جه نابی یاوه ئه مه مندالکی ساده و ساویلکه یه، ئه من پیم وایه..."

پاشان ترسا: ئه م دیهاتی یانه که و ساده و ساویلکه ن پیاو سهر له کاریان ده رناکا، زگی هه رکامیکیان سه د ریوی تیدا ده جوولی.

یاوه به توندی گوئی: ئیمه ریگا که ی ده زانین.

"رهنگه هه قی ئیوه بی، ئیوه هه قتان بی، به لام مه خابن به سته زمانه کورپکی دل ساف بوو. قه لافه تی وه ک جاسووسان ناچی، مه علوم نیه، پیاو سهری له کاری ئه م دیهاتی یانه ده رناچی. ئه مانه له کوته ک..."

تاژی ته حسین به چاوکی پر له پارانه وه وه که مریک که بیکه نه قوربانی چاوی له چاوی وی ده کرد.

"له سهر ئیزنی ئیوه، ئیستا ده زانین کی یه و چ کاره یه. سهرجووخه هه لی گره بیبه"

تاژی ته حسین پارایه وه:

"مه م کوژن. ئه من تاقانه ی دایکی خوم. بوختری خوا مه م کوژن. ئه م بالنده یه که چاوی ئه سپی حه مه دۆک ده ردینی ده ده م به ئیوه."

سهرجووخه عه لی ئه وی له گه ل خوی به کیش ده کردو ئه ویش لینگی ده چه قانن و به ده م پارانه وه وه هاواری ده کرد:

"ئاغا، ئاغا، هه موو ئه م به لایانه م له سهر ئه و چاکه یه به سهر هاتن که له گه لت کردم. بریا نه هاتبامه ئه م شاروچکه یه، بریا تو م نه دیبایه، بریا ئه و حه مه دۆکه ته قیبا یه و مردبایه. پوول و پارهی تو م ناوی ئاغا مه یه له بم کوژن. هه موو شتیک ده لیم ته نیا مه یه له بم کوژن. ئه من له ده ست ئه م عه لی که رتیشه بستینه وه."

"بروانه مورته زاغا هه ر له ئیستا وه ده ستی کردوه به راستی گوتن"

مورته زاغا له حالیک دا ددانه زیړه کانی ده بریسکانه و پی ده که نی. له بهر ده رگا له حزه یه که تاژی ته حسین له ده ستی عه لی که رتیش به ره لالا بوو و غاری دا ده ستی مورته زاغای گرت:

"ئه من مه ده ده ستی وی، که ولم ده کا. ئه و ده م کوژی. هه رچی بتانه وی ده یلیم. حه مه دۆک مرد، مرد، جه نازه که ییم به م دوو چاوانه م دی"

"سهرجووخه هات و به ده سته به تاقه ته کانی گرتی و بی ئه وه ی گوئی بداته پارانه وه و لالانه وه که ی، له گه ل خوی برد. مورته زاغا له دوا ی وانه وه به نارچه تی هاواری کرد:

"سهرجووخه عه لی. نابی بی کوژی."

دوا ی رویشتنی سهرجووخه عه لی یاوه رو مورته زاغا له باره ی سهرده می شه ری سهریه خوی یه وه ده ستیان کرد به قسان. وه کیل باشی عاصمیش به وردی گوئی بو قسه کانیا ن راگرتبوو. به باوه ری مورته زاغا هه موو ئه وانه ی نیشانی زیړیان وه رگرتبوو سهربازی را کردوو بوون و له و روژه ره ش و تاریکانه دا قامکی هیچ کامیکیان وه په له پیتکه ی تفه نگ نه که وتبوو. زور که سیان هه ر نه یان ده زانی تفه نگیش باوین. له ماوه ی شه ردا هه رکامیان له کیوپاره ی له قوربنیک خزین و

کاتیک شہر ته او بوو به ناوی قاره منی شہر سہروسہ کوتیان دہرکہ وتہ وہ . نازایہ تی راستہ قینہ یاغی و چہ تہ ی و ہک گزیک دؤران، بایرام نؤغلی و روستہ مہ کوردہ ی شہر بہت فرؤش و دیہاتی بہ بی بہ شہکانی دیکہ نیشانیان دابوو. نؤوانیش نیستا ہیچ کارہ نین. خہ لکی دیکہ لہ دہرفہت کہ لکیان و ہرگرت و کیلگہ ی نؤرمہ نی بہ کان و زؤزانی کؤچہ ری بہ کان و زہوی بہ دہولہ تی بہ کانیان لہ نیو خویان دا دابہ ش کردن و نیستاش چاویان لہ عہرزخواردن پرنہ بووہ. تاشکەن خہ لیل، زولفؤ، ہودایی قازی خانہ نشین کراوو مستہ فا روشدی بہ گ ہموویان لات و لووت بوون. ہہ موو نؤوانہ، چاموور نؤغلی بہ کان، بنہ مالہ ی یہ گیت نؤغلی ہہ موویان دابہ ستہ ی چوار پینج سالہ ی کؤمار بوون. لہ م چوکورواویہ دوو رہ گزی رہ سہن و خاوەن نؤسل و نہ سہب ہہ بوون. یہ کیان رہ مہ زانی بہ کان و نؤوی دیکہ قہرہ داغلی بہ کان. قہرہ داغلی بہ کان لہ رہ مہ زانی بہ کانیش جی گہ ورہ تر بوون. چونکہ نؤسل و نہ سہ بیان دہ چووہ وہ سہر تایفہ ی زولقہ در. لہ گہ ل عوسمانی بہ کان ژن و ژن خوازی بیان لہ نیودا بوو. سہر دہ میک مہ لہ بندی ژیر دہ سہ لاتی تایفہ ی زولقہ در لہ ماراشہ وہ تا مہ لاتیہ و خارپووت و لہ ویوہ ہہ تا سیواس دہرپویشت، دہولہ تی عوسمانی ہیشتا لہ سووگوت گاکولکہ ی دہ کردن. بہ لئ! مورتہ زاغای بی فیزو خؤبہ کہ م گریش نہ نؤ و مہ سہ لہ یہ لای کہ س باس دہ کاو نہ شہ جہرہ ی بنہ مالہ کہ ی کہ بہ نؤوی زیپر نووسراوہ، بہ کہ س نیشان دہ دا.

سہرجوخہ عہ لی لہ حالیک دا بہ خوشحالی و رہ زامہندی بہ وہ ہاتبووہ ژووری گوتی: راستی گوت. شہ لالی نؤارہ ق بوو. نؤارہ قی دہ نیو شانان پہریبوو.

"بہ لئ، نؤمن ہہ قم بوو. نؤ و حہ مہ دؤک ناردوویہ. حہ مہ دؤک لہ کیوپارہ خہریکہ خوی بو پیک ہینانی دہ ستہ یاغی بہ کی گہ ورہ نامادہ دہ کاو لہ دوارپوژیک نیزیک دا دہ یہ وی ہیرش بکاتہ سہر شارؤچکہ. بوچی دہ یہ وی ہیرش بکا؟ ہویہ کہ ی تی نہ گہ یشتم، تازی تہ حسین نالی، لہ وانہ یہ نؤ ویش نہ زانی، تہ نیا توانیم نؤمانہ ی لہ بن زمانی دہرکیشم."

مورتہ زاغا لہ حالیک دا دہ ستہ کانہ ی ہہ لئنا بوون گوتی:

"پیاو سہری لئ دہرناکا، پیاو ناتوانی سہر لہ کاری نؤم دیہاتی یانہ دہریکا. نؤ گہر نؤیوہ نہ بووایہن نؤ و کورہ بہ تہ واوی منی فریو دابوو. وہ زعی چؤنہ، حال و ہہ والی چہ؟"

سہرجوخہ عہ لی گوتی:

"زؤر باشہ. تہ نانہت بہرہ لالی کہ م بوخوی دہروا، ہہر لہ نیستاوہ و چاوی ہہ لئناون."

یاوہر گوتی: باشہ.

سہرجوخہ عہ لی گوتی:

"نؤم یہ کہہ بی گیان نہ بوو، بہ ساغی دہرچوو. دہ بی پیاو نؤ و جوہر نینسانہ ساغانہ ی دہ ست کہون، چل شہوو روژ دارکاری بکہ نالی وہ ی. نؤ و حہ مہ دؤک ش پیاوی زؤر بژاردہ ہہ ل دہ بژیری ہا... مہروانہ نؤ وہ ی فہ قیروکہ دیارہ. پتہوو بہ خؤوہ یہ. جہ نابی یاوہر چیی لئ بکہین؟"

مورتہ زاغا بہ تکاو رہ جاوہ گوتی:

"بہ منی ببہ خشن، نؤمن ہینامہ نؤرہ، ببہ نہ وہ دہ ست خؤم. لہ جیاتی نؤ وہ ی دیہاتی بہ کی وا زیرہ ک بہ دیاری بو حہ مہ دؤک بنیرین، نؤمن دہ ی بہ مہ وہ مالی، برینہ کانہ ی بو دہرمان دہ کہ م و دلخوشی دہ دہ مہ وہ"

"بہ لام نؤ و خائینیکہ."

"تکا دہ کہ م نؤ و خائینہ ی بدہن بہ من"

ياوهر فهرماني دا: بي هينن.

تاويك دواتر دوو جه ندرمه له كاتيڪ دا بن پيلي تاژي ته حسينيان گرتبوو له گه ل خويان هينا. تاژي ته حسين لاقى تيك ده ئالقان. چاوي له سه ريهك دانابوون. له مل و روومهت و نيوچاواني خوين ده چورا, ليوه كاني قه لشيبيوون و هه موو جله كاني ونجر ونجر بيوون.

"به ره للاي كه ن پالي پي وه ديوار دهن."

پاليان پي به ديواره وه دا. تاژي ته حسين چهند له حزه يهك هه روا پالي به ديواره وه دابوو و ريك هاتبوو. ئه مجار وهك مردووان كه وته سه ر زه وي.

ياوهر گوتي:

"تاويكي ديكه وه هوش خوي ديته وه... ئه منيش وام دهو منداله را نه ده دي. به رامبه ر به حه مه دوك چون پاريزگاري له شاروچكه بكه ين؟ ئه فرادمان زور كه مه, هينديكيشيان تازه كارن. مورته زاغا ئه تو فكرت بو كوي ده چي؟"

"جه نابي ياهوهر, هه ر سبه ينن ده بي هه موو پياوماقوولاني شاروچكه له جي يهك كو بكه ينه وه و دانيشتنكي راوته گير پيك بينين و ريگا چاره يهك بدوزينه وه. ناكري مه سه له كه هه روا لي گه رين."

"ئاغا, هيشتا پازده بيست روژمان وهخت هه يه... ئه و به م زووانه ناتواني ده سته كه ي پيك بيني. له وانه شه مانگيك... له و مانگه ش دا ئيمه..."

له و به ينه دا تاژي ته حسين ديسان چاوي هه لئنان و له سه ريه كي دانانه وه.

"تاژي ته حسين كورم, چاوت هه لئنان, حالي بووي؟"

تاژي ته حسين دووباره چاوي هه لئنانه وه. به ليويكي قه لشيوه وه ويستي پي بكه ني.

"چوني, چاكي؟"

تاژي ته حسين له حاليك دا دووباره هه ولي ده دا پي بكه ني, گوتي:

"وه زعم باشه, مالي ئاوه دان بي سه رجوخه عه لي كه رتيش, مني نه كوشت. ئه توش خوش بي ئاغا. به لام بر يا ئه و چا كه يهت له گه ل نه كردبام."

حه مه دۆك هەر كه له لېږه واری هاته دهر له نېو گابه رده كان راوه ستا. له بن شاخه كه ی رووبه پووی كانی یه كه ده هاته دهر و گومیل كه یه کی دروست كرده بوو كه ورده خیزه كه ی بنی تیدا دیار بوو. سووره ماسی له نېو گومیل كه كه دا به پۆل ده هاتن و ده چوون و له به ریدی كه وه بازیان ده دایه سهر به ریدی کی دیکه. له نېو به رده كان دا له هه موو جی یه كه پنگ به و گلوو كه شینانه یه وه روو بوو. بارانی کی توند رووبه ری ئاوه كه ی دابوو به زه بری خو ی. رووبه ری گومیل كه كه وه ك روخساری کی خرویل كاوی ده چوو. ئه و لافاوانه ی به گور له سه ردا ده هاتنه خوار له حزه یه ك ئاوی گومیل كه كه یان لیل ده كرده ماسی یه كان ون ده بوون و پاشان تی ده په رین. بۆنی کی خو ش له فه زای به رده لانه كه و پۆله جاتره ته رپووه كان و ئاوو گلی كو یستان هه ل ده ستا.

حه مه د ماندوو بوو، ماوه یه كه له بهر باران له سه ر به ردی ك دانیش ت و پشتی به به ردی کی دیکه وه دا. عه با گول دۆزی كراوه كه ی سه رشانی كه تی كه لێك بوو له خوری یه مه رو خوری ئه نكه ره به و بارانه ی ویی كه وتبوو هه ودای رایه ل و پۆیه كه ی ئه وه نده پالیان و یك دابوو كه ئاوی دانه ده دا. له سه رانسهری در یژایی ری گادا فكري له دایه خو ری ده كرده وه و خو ش حال بوو. سو زو خو شه ویستی دایه خو ری بی برانه وه بوو، راست وه ك ئاوی ئه م كانی یه كه پاك و بی خه وش هه ل ده قو لی و هه رچی هاتبایه سه ری: بنیاده م، بالنده، پی رۆ، دۆست و دو ژمن پاکی و رووناكایی ده دا به هه مووان. كه سیك روخساری دایه خو ری دیبایه و خو شه ویستی گه رمی وی چی شتبا یه، ده بوو به ئینسان نیکی به خته وه ر كه نه ی ده توانی ئینسان بكوژی و کاری خه راپ بكا. دایه خو ری بۆ حه مه د هه ر له سه رده می مندالی یه وه تا ئیستا و له تاریكترین روژانی ژیان دا بوو به هیزو توانا. بوو به سه رچاوه ی خو شه ویستی. ته نانه ت پاش مردنی خه جی ش ئه وین و خو شه ویستی وی هیوا به ژیا نی له حه مه ددا دروست كرده وه، له كاتی ك دا ده ستی له ئومید به ردا بوو. گه رمی و رووناکی و پاکی خو شه ویستی یه كه ی هه ناوی حه مه دی رووناك كرده وه و ئه وی ژیا نده وه. یه كیش ئه و به تال ئاغایه ... ئه م پیا وه قسه ی تیدا نه بوو... حه مه د ته نانه ت ئه گه ر بش مر دایه خه فه تی کی له دنیا دا نه بوو. ئه گه ر ئاغایه ك رویش ت و ده ئاغای هاتنه وه جی، حه مه دۆك یك بمی، ده هه زار، سه د هه زار، سه د سه د هه زار حه مه دۆکی دیته جی. ئاغاکان كه من به لام فه قیرو هه ژار زۆر... له و روژه وه تا ئیستا ئه م رسته یه ببوو به بنی شته خو شه ی سه رزاری حه مه دۆك. هه موو جار ی دوویاتی ده كرده وه و به دوویات كرده وه ی، هه ناوی رووناك تر ده بوو پری ده كرد له ئه وین و خو شه ویستی و ئه وده م چیاكان، هه وره كان، ئه و لافاوانه ی دین و ئه و هه وره تریشقه به گرم وه ژا نه و بریسه كانی به چا ولی كردن ده لاوانده وه. ته نانه ت ئه و ناپیا وه ریوه له یه ش كه بۆ ئینسان فروشتن به ره و شارۆچكه غاری ده دا، ئه ویشی خو ش ده ویست... كی ده زانی وه ختی ك ئه وی بۆ ده دا و بخری چه نده پوول و پاره وه رده گری. چاوی ئه و كابرا ریوه له یه وه ك له شی نه خو شی کی تۆبه تی دار داگیرسابوون. هه ر كه چاوی به حه مه د كه وت ئه وه نده ترسا كه ده ست و لاقی ره ق بوون. پاشانی ش له خو شی بیان به ئاسمانان دا ده فری، غاردانی ك بۆ ئیستا نه بی بۆ كه نگی باشه. ئیستا مسوگه ر گه یشتو ته شارۆچكه و مژدانه ی خو ی له ئاغاکانی شارۆچكه و یاوه ره كانی جه ندرمه وه رگرتوه. حه مه د پاش تا قی كرده وه یه کی دووردریژ بوی ده ركه وتبوو كه جه ندرمه له هه وایه کی ئاوا ته رپو تووشی دا سه ری لووتیشیان له شاری وه دهرنانین و له و باره یه وه فكري ئاسوده بوو. ده بوو ئه شكه وتی ك، به رنوا یه ك، شتی ك له م ده ورو به ره بدۆزیته وه. برسیی ببوو. بریاری دابوو پاش تی خواردن بگهرو

هاتم... بگره و هاتم! به لام کوئی؟ بۆ وی هه موو دنیا ته له بوو. له بن هر به ردیک، له هر قوژبنیک و له بن هر پنچکیک به دبختی به ک بۆی له که مین دا بوو. چۆن ده توانی سهیرانی له ئاوه دانی وه ده رخا و پیکه وه ئه و چیا یانه بپرن؟ په نا بۆ کوئی ده به ن؟

خووی به چه ته یی به وه گرتبوو، له مه ولا چ کاریکی دیکه ی له ده ست ده هات؟ پاشان ده ی توانی خو ی به چ کاریکه وه خه ریک بکا؟ زه رده یه کی هاتی و له به رخویه وه گوتی: بچمه لای ئا غایه ک ببه وه رگپیکه، جووتی بۆ بکه م. له وانه ش بوو بچپته چوکوروا و یان ئه ده نه، ویش ده چوو بچپته ده یه که ی دورسون که ناری ده ریا بوو: به راست ده یه که ی دورسون و ان ناوی چ بوو؟ ده چوو و ئی و ده بووه باغه وانی باغه پرته قالیک: له نیو باغه پرته قاله که دا خانوویه کی چوکه له بۆ خۆم و سهیرانی دروست ده که م، چه ند سا ل دواتریش دایه خو ری ده ی، ئا گای له منداله کان ده بی. که به هار دا هات هه و خۆش ده بی، له گه ل هه تاوی به خشنده خونچه ی تازه پیشکو توو، وه ک هه وریکی سپی به سه ر باغه پرته قاله که دا ده کشین. ئه م جار بۆنی خو شی خونچه لیمو و پرته قال و نارنج ئینسانه کان، می شه نگوینه کان، بالنده کان، په پوله کان، شه هینه کان و بۆقه کان سه ر مه ست ده کا و هه موو بوونه وه ره کان به بۆنی گو له نارنج مه ست ده بن. ئا گایان له خو یان ده بری و بی ده ست کردنه وه خو یان ته سلیمی سروشت ده که ن. حه مه دو ک جا ریکیان له وه رزی به هاردا که باغه پرته قاله کان وه ک هه وریکی سپی شه پۆلیان ده دا و دنیا و به ردو گل و هه موو شتیکیان به بۆنی خو ش سه ر مه ست کردبوو، نا چار بوو شه ویکی مانگه شه و له نیو باغه پرته قالیک دا روژ بکاته وه. ئا گای له خو ی برا و سی شه و روژان نه ی توانی به جیی بیلی، له بن داریکه وه بۆ بن داریکی دیکه له هات و چۆدا بوو...

سهیران بۆنی گو له نارنج ده گری، منداله کان یان، ئه و بارانه ی ده باری، ئه و بایه که هه لئیده کا، ئه و تو زوخۆله که هه ل ده ستی هه موویان بۆنی گو له نارنج ده گرن. میدیترانه ی مه زن و پر شه پۆلیش بۆنی خو شی گو له نارنجی لی ده ی. جووتیک کو تری سپی ده کپی، له وانه که له هه و هه ژده جار سه ر مه قولات لی ده دن... له گه ل شه هینه کی چوکه له ی که م ته مه ن. ئه و ده م له به ر ده رکی ما له سپی کاره که ی له سه ر لیسیکی سپی داده نی. لیوا ره کانی ده ریای چوکوروا و پرن له هه و یرده و حه مه د هه موو روژی شه هینه که ی ده با ته راووشکارو به ری ده داته سه ر ئه و هه و یردانه که له نیو پنچکه درووه کان هه ل ده فرن. دایه خو ری به پوکه بی ددانه کانیه وه له حالیک دا رو نی به دم و له وسان دپته خو ار گوشت هه و یرده ده خوا. دایه خو ری که له ژیا نی دا روژی خو شی نه دیوه له ما لی وی تامی به ختیا ری ده چیژی. سهیرانیش پی ده که نی. وه ختیک ئه و پی ده که نی دنیا جوانتر ده بی. چه ند له حزه یه ک له و جیی لی دانیشتبوو ته ماشای ئاوی روون و زولالی کردو بیری له سهیرانی کرده وه، روخساری وی هی نایه وه به رچاوی خو ی، چالی گونا کانی به سوکه ئاوردانه وه یه که ده قول ده که وت و دلی بنیاده می پر ده کرد له گه رمی و ئه وین. روخساری گه نم رهنگی دلگری شه ن بایه کی مه یله و گه رمی تیکه ل به بۆنیکی خو ش و نه رمی لی هه ل ده ستا که بنیاده می له تاوان شی ت ده کرد. زۆری بۆ به تاسه بوو. ده بوو زوو بچپته خانه قای چل چاوو بیته وه و سهیرانی له وی هه ل گری و پاشانیش بچپته جیگایه ک که که س ناوونیشانی نه زانی... حه مه د زۆری زا راوه ی "که س ناوونیشانی نازانی" پی خو ش بوو. قه ره چه ئو غلانی ش ده ی گوت: هه تا نه چیه ولا تیک که که س ناوونیشانی نازانی، ناتوانی یارت له بیر بچپته وه. پاش ئه وه ی چوونه وی، چوونه ئه و ما له که بۆنی سه رخۆشکه ری گو له نارنجی لی ده ی، هه م سهیران و هه م منداله کان کار ده که ن، ته نیا دایه خو ری نابی کار بکا. پاشانیش راسته ری ده چیته ئانا و ارزاو گلکوی نایب ره جه ب ده بینیته وه و شتیکی وه ک گو مبه زی بۆ ساز ده کا. هه رچه ند هه موو که س ده زانی ئه و چه ته بووه،

به لآم ديسانيش ديّهاتي و كوچهري به كان دين و له سهر گلکۆکه ي قورباني ده کهن و نيازي دلّيان له داري خوار گلکۆکه ي داوا ده کهن.

دهنگي تل داني ئه و بهردانه ده هاته بهرگوي که باران له جيي خوياني هه لکه نديبون و له چياکان را هينا بونيه خوارو هوره تريشقه ده يان گرماند. به وه بيره اتنه وه ي سهيران له تامه زروي به يه کي شي تانه دا ته زوي پي دا ده هاتن و ته واي ئه ندامي له شي سستي به يه کي قول داي ده گرت.

هه ستايه سه ريي، بوني گوله نارنج له بهر لووتي، هه وريک په پوله ي سه رمه ست له ده وري سه ري و کومه ليک بالنده ي سه رخوش له ده ورو به رو له ژور سه ري. دووسي هه نگاي به ره و گوميلکه که هه لي تانه وه. له گه ل دره وشانه وه ي بريسه، ماسي به يه کي سووري ترووسکه دار راپه ري و له کاتيک دا روونا کاي به سه ووره که ي له ئاوا دهنگي ده دايه وه، چوه قولايي گوميلکه که. هه مه دوک زه رده خه نه يه کي به ختياران ه ي هاته سه ر ليوان. چاک بوو که چه ته يي - ئاخره که ي هه رچي بايه - وه لانا بوو. له گابه رديکي خرکه وه رسوورايه وه، دوورتر ئه شکه وتيکي دي که زارک و ده ورو به ره که ي له دووکه ل دا ره ش ببوو. هه نگاي توندتر کردن و گه يشته وي. نيو ئه شکه وته که پر له خيزو ورده به رد بوو. دياربوو که له روژگاري کون دا کاني به ک له نيو ئه و ئه شکه وته هه ل قوليه وه ئه م ورده بهردانه له و کاني به به يادگار ماونه وه. داخوا ئه م کاني به چي به سه ر هاتبوو؟

تويشو وه که ي ده ره يئا. خورجينه که ئاي دانه دا بوو. ده سکري كوچهري به كان به ده گمه ن ئاوي داده دا. ئه وان له و هونه رده ماموستا بوون. ناني سيلو په نيري ده ريئا، مستيکي له سه لکه پيوازنيک دا له تي کردو ده ستي کرد به نان خواردن. وه ختيک تي ري خوارد هاته وه سه رخوي، له دلي خوي دا گوتي: نابي راهه ستي. باشتره هه تا زويه خوي له ده ست ئه م چيا يانه رزگار بکا. ده بوو راسته ري بجي ته باغه پرته قاله کان. ده م به پيکه نين له خوي پرسى: به راست سهيران ناوي چيه؟ چ ناويکي لي ده وه شي ته وه؟ دايکي خوي ناوي دوونه بوو، دايکي ئه گه ر کچي هه بايه ناوي ده نا چي؟ خه زال. چه ند ناويکي جوانه ... پاش عه بدى خان ماوه يه ک چووبووه چياو چووبووه کن کورده کان. له وي کچيکي جواني ديبوو، وه ک قه رقاو ل جوان و شوخ وشه نگ، ناوي خه زال بوو. سهيران ده بوو ناوي خه زال بووايه. ئه گه ر کچيان بوو ناوي ده نين خه زال، هه م بو خوي خه زال و هه م دايکي خه زال... کورده كوچهري به كان گوراني به يه کي خوشيان بو خه زال دانا بوو (رهنگه مه به ست گورانيي "يارخه زال" بي - وه رگير -) خه زال جارنيک به و چاوه ره شان ه ي ئاورپيکي خوشي وه سه ر دا بوو به جارنيک ته واي ئه ندامي له شي هينا بووه له رزين. زور وه ک سه يراني ده چوو، هه رده ت گوت خويه تي... باغه پرته قاله کان، بوني گوله نارنج، خه زال و سهيران له ميشکي دا تيکه ل بوون. شه ويکيان تا به ياني له گه ل سه يراني له قه راخ ئاکچاساز له نيو ئه و هه موو ني رگزه زه رده دا که هه تا ئه ژنويان ده هاتن، گه ران. بايه کي نه رم هه تا به ياني بوني ني رگزي هينا. سهيران له نيو ئه و ني رگزه نه دا که به بوني خوشيان سه رمه ست ببوو، وه ک ئاسک ده سله ميه وه. له گولا وه که ليکداليکدا دهنگي خوشي بالنده يه ک ده هاته بهر گوي... سهيران سه ري وه سه ر راني وي کردبوو خوي لي که وتبوو. هه مه د گوي بو دهنگي بالنده کان هه ل ده خست. زور ماندوو بوو، له زور به لايان نه جاتي ببوو و زور بريني پيوه بوون... وه ختيک جه ندرمه ي ده ديتن، تووشي حاله تيکي سه ير ده بوو، نيوچاواني گرژ ده بوو چاوي به مؤله ق ده وه ستان. رقيکي سامناکي به رامبه ر به جه ندرمه کان له دلي خوي دا هه ست پي کرد. ئه وان خه جيچيان کوشتبوو، برينيکي واشيان له دلي سه يراني کردبوو که هه تا مردن چاک بوونه وه ي نه بوو. هه مه د خوي لي که وت.

که وه خه بهر هات باران و لافاوه کان ئارامتر بوون. له دووری هه وره تریشقه لیی ده داو بریسکه ده که وتنه سه ر چیاکانی دوور. له ئەشکه وتی هاته در. که وشه که ی لاقیی گرتبوو، قه ی تانه کانی شل کردنه وه.

خه ریک بوو هه تاو بکه وی که گه یشته خانه قای چل چاو. سیبه ره کان دریژ بوون. شوق دانه وه ی هه تاو له سه ر به رده تهره کان تلۆفکی داره کان لیپه واری تاریکی رووناک ده کرد. له نیو شاخه کان داو له بن دارو ده وه نه کان گولّه جووتیهری سیس و ژاکاو شین ده چوون. له گوراییه که دا پۆله گولاله یه کی زۆر سووری جوانی دی که به مل که چی تیک چرژابوون. ئاوئیکی که ف پرژین به توندی به نیو شاخه به رده ئه ستییه کان دا تی ده په ری. دوندی چیاکه ی رووبه پرووی هینده روون بوو ده ت گوت ده بریسکیته وه. حه مه د به رامبه ر به چیاکه راوه ستا. له دلّی خوی دا گوتی: ئەو کیوه ی ده لّین سه رتاسه ری سالی شه وورۆژ لوونکه که ی رووناکه، ده بی ئەم کیوه بی.

به ده رگایه کی تیک رووخاودا چوه ژووری هه وشه ی. به رده سپییه کانی نیو هه وشه ی ئەم شوینه پیروژه ده ت گوت شو راون، هه موو جییه که رووناک و دره وشاوه بوو. داها ته وه و عه رزی ماچ کرد، که گه یشته نیو به ندی هه وشه ی جاریکی دیکه داها ته وه. هه ستیکی نامۆ، تیکه لایک له ترس و ئەوین نیشته هه ناوی. هه تا شیپانه ی هات، له وی چۆکی دادا، داها ته وه و سی جار شیپانه ی ماچ کرد. به کرانه وه ی له نه کاوی ده رگا که تیک رابوو. ئەو پیاوه که له گه ته که ده ستی به تایی ده رگا که وه بوو، چاوه پروانی بوو.

هه ستا، به ده میه وه پی که نی. پیاوه که وه پیشی که وت. به جییه کی تاریک دا رویشتن و گه یشته شوینیکی تاریکی دیکه پاشان گه یشته سالیوئیکی گه وره ی رووناک. ئاناجیخ سولتان به جلی سپییه وه له سه ر لبادیک دانیشتبوو، ده سحیبی نه وه دونۆ ده نکیی به ده سته وه چاوه پروانی وی بوو. حه مه د چوو له به رامبه ری دا ده ست له سه ر سنگ راوه ستا. ده ستی ئاناجیخ سولتانی گرت، سی جاری ماچ کردو له سه ر سه ری خوی دانا. ئاناجیخ سولتان ده ستی گرت و له په نا خوی دانا. تاویک پی چوو قاوه یه کی بۆنخوشیان هینا. حه مه د ده ستی ده له رزی و ده سکه فنجانه که ی بۆ نه ده گه را. ئەمه له به رچاوی ئاناجیخ سولتان ون نه بوو. فنجانه که ی له سه ر که شه فه که هه لگرت و بۆی راداشت. ئەم کاره ئەوی زیاتر په شوکاند.

"چاوه ریته بووم حه مه دۆک، به خیراتی کورم، وه زعت باشه؟"

حه مه د به شه رمیکی مندالانه وه له حالیک دا خوین له ده م و چاوی چرژابوو ره نگی تیک چووبوو گوتی:
"باشم دایه."

له ژووره که دا له شمشیری گورین به ولاره شتیک به رچاو نه ده که وت، هه ر له مندالییه وه تا ئیستا زۆر شتی له باره ی ئەم شمشیره وه بیستبوو، له میژ سال بوو له م چیاپانه گورانی بیژو ئاشق و بهیت بیژه کان داستانی ئەم شمشیره به دیواره لۆسراوه یان ده گتیرایه وه، له هه ردوولای ئەم شمشیره نۆسه دو نه وه دونۆ ئایه ت و حه دیس نووسرابوونه وه. شمشیریکی بوو ئەفسووناوی. ئەو شازده پیاوه ی له م خانه قایه وه چوونه شه ری سه ربه خویو هیچیان نه گه رانه وه هیچ کامیان ئەم شمشیره یان له خویان نه به ست و نه یان برد. بۆچی ئەم شمشیره ئەفسووناوییه یان له گه ل خو نه برد؟ له وانه بوو ئەگه ر له گه ل خویان بردبایه، یه کیکیشیان لووتی ده خوین نه هاتایه و هه موویان به ساغی گه رابانه وه خانه قای خویان. ئیدی پیاویک له خانه قایه دا نه مابوو که شمشیری حه سه ن به گی له قه دی خوی به ستی و شمشیره که به غه مناکی به دیواره وه هه لاره سرابوو. حه مه دۆک هه رچه ندیش پیاویکی باش بی دیسان ناتوانی ئەم شمشیره ی پی بی، ته نانه ت ئەو

کەسانە کە لە تۆرمەمی حەسەن بەگیش بوون و دەیان توانی ببەنە خاوەنیشی، نەیان وێرابوو شمشیرە کە لە دیواری بەکنەووە و لە قەدی خۆی بەستن و بچنە شەپ. تەنانەت یەکیکیشیان لە شەپری سەر بەخۆی نەهاتەو.

"حەمەدۆک کوپم، بێر لە چ دەکە یەو؟ چاوت پڕیووە تە شمشیرە کە".

"دەلێم بۆچی پیرەکانمان وەختیک دەچوونە شەپری شمشیرە کەیان لە گەڵ خۆیان نەبردو؟".

"تاقەتیان پێنەشکا شمشیری حەسەن بەگی هەلگرن. بابم، براکانم، مامەکانم هەموویان لەبارەمی ئەم شمشیرەو... شمشیری حەسەن بەگ... دەیان گوت هەموو کەس تاقەتی پێناشکی هەلیگری. ئەوان لەو شمشیرە دەترسان. سولتان سەلاحەددینی ئەییوبی شمشیرە پیرۆزە کەمی خۆی بە دیاری دا بە حەسەن بەگ. هەر ئەم شمشیرە لە دەستی ویدا توانی قودس و شامی شەریف لە بەرامبەر زری پۆشانی خاچ لە مل دا بپاریزی. ئاخەرە کەش سەلاحەددین لەسەر ئەو خاکە پیرۆزانە شەهید بوو. رۆژیکیان بەیانی کە سولتان سەلاحەددینی ئەییوبی بە شەکەتی لە خەو هەل دەستی، حەسەن بەگی بانگ دەکاتە کن خۆی دەلی: ئەتۆ بەو هەتاووە کە خەریکە سەر دەردی نی، بەو نوورە کە دنیا یە رووناک دەکاتەو، بە گەڕانی رۆژگارو بە دەشت و قودسی پیرۆز، بە خاکی پڕپیت و چیمەنی سەرسەوز سویند دەدەم کە لەمەودا بەم شمشیرە لە دژی زری پۆشانی خاچ لە مل شەپ بکەو شمشیرە کەش مەدە بە کەس. ها، بگرە شمشیرە کەو سەربازەکان تە هەلگەر و برۆ ئەو جی یە کە هەتاوی لی ئاوا دەبی.

حەسەن بەگیش شمشیری پیرۆزی دەست دا بوو یەو بە رەفیقەکانی گوتبوو: یاللا برۆین بۆ غەزا، دەبی بچینە خاکی ئاناتۆلی و رۆم.

لە دۆلی قوونیه لە گەڵ زری پۆشانی خاچ لە مل کە شمشیری درێژدریژیان پێبوون بەرەپوو بوون. ژمارەیان زۆر بوو. دەریایە کە لە شکر. بەرگی ئاسنیان کردبوو بەرۆ جەکانیان جرینگە جرینگی لی دەهات. ژمارەمی لە شکرانی حەسەن بەگ کەم بوو. ژمارەمی نەفەرانی لە شکر می دوژمن ۳۰ هیندەمی نەفەرانی حەسەن بەگ بوو. لە دەشتی قوونیه شەپریکی بی بەزەمی یانە دەست پێکرا. ئەو رۆژە لە پازدە هەزار کەس شەپکەری حەسەن بەگ دە هەزاریان کوژران. سیسارگ و قالای دەشتی قوونیه لە گۆشتی بنیادەم تیربوون. وەسبەینی را پاشماوەمی لە شکرانی حەسەن بەگیش کوژران. حەسەن بەگ بە خۆمی و چل کەس لە نەفەرانی خۆیەو پەنایان بۆ کۆیکی جوان و بەشکو برد کە لەو نیزیکانە بوو. دوژمن بە نەفەرانی خۆیەو کە یە کجار زۆریش بوون دەوراندەوری کۆیە بەرزو بەشکو یە کەمی گەمارۆدا. حەسەن بەگ تا رۆژئاوا لە گەڵ زری پۆشەکان کە وەک شارە میروولە کۆیە کەیان داگرتبوو شەپری کرد. بەرەبەری ئیواری تەنیا سی کەس لەسەر لووتکەمی کۆیە کە مابوون. ئاوریکی خۆشیان کردەو و ئیسراحەتیان کرد. ئەو ئاورەمی کردبوویانەو، هەموو دەشتە کەمی وەک رۆژ رووناک کردبوو. بەیانی حەسەن بەگ وەک گورگ لە مەپی بدا خۆمی بە نیو لە شکر می دوژمن دا کرد. حەسەن بەگ و سی رەفیقە کەمی جەنگەمی نوژی نیو پڕیو شەهید بوون. دوژمن زۆر خوشال دەبی. فەرماندەری سوپای دوژمن دەستوور دەدا دەلی شمشیرە کەمی وەبینن و بۆم بینن. ئەو شمشیرە ریشەمی دەرھینان و وەجای کۆیر کردینەو. هەرچەندی لە شمشیرە کە دەگە پین نای بیننەو. دینەو و داستانە کە بۆ فەرماندەری قشون دەگێرنەو. فەرماندەری دەلی: ئەم کارە نەینییە کەمی تیدا یە. ئیستا کە شمشیرە کەتان نەدیو تەو، جەنازەمی حەسەن بەگ وەبینن و سەرە کەم بۆ بینن. بەرگ ئاسنیانەکان دینەو تەماشادە کەن جەنازە کەش دیار نیە.

وەسبەینی را دیهاتی یەکان دین دەبینن چل جەنازە بە تەنیش تە یە کەو درێژبوون. هەر چل کەسیان زەردەیان لەسەر لیو بوو، حاشا لە دلۆپە خۆینیکیش کە بە لەشیانەو، دەت گوت خەویکی خۆشیان لی کەوتو. دەیان شۆن، کفنیان

دهكەن و به خاكیان دەسپێرن. لەپەر دەبینن... چ ببینن باشه؟ دەبینن شمشیری حەسەن بەگ هاتووە راست لەسەر گلکۆی حەسەن بەگ چەقیووە. دەیانەوی شمشیرەکه بگرن، هەرکە دەستی بۆ درێژ دەکەن شمشیرەکه به عەرزیدا دەچیتە خوارو که ئەوان دەکشینەووە و وردە وردە له عەرزى دیتەووە دەرو رادەووستی. ئەوان هەرچەندى هەول دەدەن، شمشیرەکه بگرن، شمشیرەکه خۆیان به دەستەووە نادا. لەو بەینەدا پیریکی پیاوچاک دى هاوار دەکا: دەستوورە، ئۆمەتى محمد دەستوورە که ئەم شمشیرە هەتا نەزەرکردەیهک له تۆرەمەى حەسەن بەگ پەیدا نەبى و نەیه تە سەرى هیچ کەس ناتوانى دەرىبىنیتەووە هەلىگرى. وەختیک ئەو هات، دەچیتە سەر ئەم چیايه، ناویشى حەسەنە. ئەم شمشیرە پیرۆزە تەنیا ئەو دەتوانى بەرزى کاتەووە... له ئیستاش را هیچ پالەوانیک ناتوانى ئەو شمشیرە له جى خوى دەربىنى...

چەند سال و چەند سال تى پەرىن. هەتا وەختیک پیریک به ناوى حەسەن هاتە خانەقاي چل چاو، ئەو شمشیرە لەسەر گلکۆی حەسەن بەگ و رەفیعەکانى پاسەوان بوو. رۆژیک له رۆژان لاویکی حەقدە سالە دى دەچیتە سەر چیا ژوورسەرى بابەگەرەى خوى، حەسەن بەگ و شمشیرەکه دەبینى. له ترسان لى نيزیک نابیتەووە. شمشیرەکه وەرى دەکەوئى دیتە لای ئوجوانەکه و دەسكى خوى وە دەست دەدا. ئەویش شمشیرەکه هەل دەگرى و دەچیتە خانەقا. لەو رۆژەووە ناوى ئەو چیايه دەبیتە حەسەن کۆو لەو رۆژەش به دواو هەتاو که هەل دى له پيش دا دەچیتە سەر لووتکەى حەسەن کۆو، نەختیک له وى دا دەنیشى و پاشان تى هەل دەبى و دەچیتە ئاسمان."

رۆژ ئاوابوو، ئاناچىخ سولتان نوێژەکهى کردو چوو هاشپەزخانە و چىشتىكى بۆنخۆشى بۆ حەمەد لى نا. پاش نان خواردن تا لای نیووشەوئى بیدەنگ له پەناى يەك دانىشتن. سەرەنجام ئاناچىخ سولتان بیدەنگى شکاندو پرسى:

"بیدەنگى حەمەدۆك، كورم گىرو گىرفتیکت هەيه؟"

حەمەدۆك گوتى:

"ئاناچىخ سولتان، دەمەوى واز له كىوپارە بىنم، چەتەى بۆ من نابى، تا ئیستا به كارى هیچ نەهاتووم. دەمەوى حەمەدۆكى بكورم. هاتووم تەگبىرورا له گەل تۆ بكەم."

"چۆنت پى خۆشە وابكە."

"ناتوانم، بچمە كوى، چ بكەم؟ سەرىك خىزانم هەيه، ژنىكم هەيه. لەو خوارە له گوندى وايواى چاوه ريمه."

"جى يەكت نيه روى تى كەى؟"

"نا ئاناچىخ سولتان، ئەگەر حەمەدۆك بمرى، زۆر حەمەدۆك جىگای دەگرنەووە، فەقىرو هەژار زۆرن ئەوانى دىكە كەم... ئەمن بچمە كوى؟"

بیدەنگ بوون و دەفكره وە چوون. حەمەدۆك چاوى برىبوو شمشیری پىرۆزو چاوى لى وەرنە دەگىرا. ئەو شمشیرە بى ساحیب مابوو. داخوا لەمەودوا پیاویك پەیدا دەبى كە هەلىگرى:

"ئاناچىخ سولتان، ئەگەر نەرۆم و لەم كىوانە بمىنمەووە، نابى. دەبى هەموو تەمەنم لىرە بەرمەسەرو ئاخەرەكەشى به گوللەيهك..."

كورت و كرمانجى حەمەدۆك دەيه ويست دەستوورى پى بەدا. چاوه پروان بوو بلى مەرۆ حەمەدۆك، وەمىنەو دريژە به ياغيگەرى و چەتەى بەدە، چاره نووسى تۆ ئەمە بوو، ناتوانى چاره نووسى خۆت بگۆرى. ئەگەر ئەو واى پى گوتبا كار تەواو بوو.

"دلت چۆنى پىخۆشه وا بکه".

"باشه ئاناجيخ سولتان".

ئاناجيخ سولتان ههستايه سه رپى. دهسته كليله يهكى له گيرفانى ده رهيننا. له بن سندوقيك دانيشت و كرديه وه. نهنگوستيله يه كه له مه خمه ريكه وه پيچرابوو، هيناي و گوتى:

"ئه مه مۆرى خانه قايه. پاش من ئه م وه جاخه كويز نابيته وه. با له كن تو بى. ئه گه ر چوويه مه لاتييه بچو خانه قاى" ئاگوايجين" نهنگوستيله كه ده رمه هينه، به كه لكت دى. وه ختيك ئه م وه جاخه كويزبووه وه هه ر نه بى با ئه م نهنگوستيله يه له ده ستى پياويكى باش دا بى".

ده ستى راستى ويى گرت و به سپايى و له سه ره خو ئهنگوستيله كه ي له قامكى نيوه راستى كرد. ده ت گوت نهنگوستيله كه بو ده ستى وي دروست كراوه، پر به قامكى بوو.

"به باوه رى من ئه م شمشيره هه قى تويه، به لام ئه م شمشيره ناده م به كه س، ئه گه ر مردم شمشيره كه بو خوى چاره ي كارى خوى ده كا".

حه مه دوک دهسته و نه زه رى راوه ستا. سى جارى ده ست ماچ كردو له سه ر سه رى دانا. ئه و جار به خوشحالى و نوقمى رووناكى و به هيوايه كه وه كه له دلدا پيدا ببوو به حاله تيكه وه كه ده ت گوت تازه له دايقى خوى بووه، گوتى:

"ئه من چاوه رپى فه رمانم".

هه ناوى پاك و بى خه وش بوو.

"باچيشتيكت بو لى نيم. پاشان به و خوره تاوه ت ده سپيرم كه هه لدى".

كه ميكى مابوو هه تاو بكه وي كه پيكه وه چيشته كه يان خوارد.

نووريك له دلدا ده دره وشايه وه، نووريك كه وه ك توفان ده ي گوراند و ده ي گرماند. وا به سه ره و ژيرى دا ده رويشت كه ده ت گوت هه موو ئه ندامى له شى باليان گرتوه، له لاي راست له نيو دارستانى ده نكي شيوه ن و گريان ده هات.

كه گه يشته چوار رى يانه كه راوه ستا. گووى بو ده نكي شيوه نه كه هه ل خست. لى ببوو به مه راق. له سه ر به رديك

دانيشت و چاوه رپى ما. ده نكي تازيه بارى يه كه به ره به ره نيزيكت ده بوو. له پيش دا تابوته كه ي دى. له سه ر تابوته كه

كوپه جحيله يه كه دياربوو كه تازه خه تى سميللى دابوو. ره نكي مردوه كه زه رد بوو. ده سته كانى له سه ر تابوته كه وه به م

لاولادا به رببوونه وه و راده ژان. ئه وانه ي تابوته كه شيان هه ل گرتبوو جحيل بوون. ده م و چاوى هه ر شه ش كه سيان ده ت

گوت سه هۆل به ستوويه. هاتن و رووبه رووى حه مه دوک راوه ستان، ئه ويان نه ده دى. به چاويكى سرکه وه ته ماشاي چه پ و

راستى خويان ده كرد. ئه و تابوته ي له سه ر شانيان بوو، له سه ر گابه رديكيان دانا، ده سته كانى مردوه كه يان هاويشته وه

سه رسنگى. تاويك دواتر ژنانى شين گيرو حه شيمه تى جووتياره كان ده ركه وتن. هاتن و له ده ورى جه نازه كه كويزان

به ست.

حه مه ده هه ستايه سه رپى، له پيش پياويكى ريش سپى كه له په ناي بوو، راوه ستاو به سپايى پرسى:

"بوخوتان خوش بن، ئه م لاوه چيى به سه ر هاتوه؟"

پيره پياو گوتى:

"ياخوا حه مه دوک وه جاخى كويزبيته وه، دوى شه وي هيرشى كرده سه ر دى يه كه مان، ئيمه يان رووت كرد، ده ستيان بو

نامووسى كچه كانمان دريژ كردو مال ويرانيان كردين".

لهو بهینه دا حه شیمه ته که که ئه وانیان پیکه وه دیبوو، یه که هاتنه لای وان و کۆبوونه وه.

پیره پیاو که ریشه سپی یه که ی به فرمیسکان ته ریبوو، گوئی:

"ئه مه کوپی هه ره چوکم بوو. له سه ههچ و خۆراییی وه بهر تفهنگانیان دا".

یه کیک له حه شیمه ته که گوئی:

"یاخوا حه مه دۆک له ههردووچاوان زه لیل بی، یاخوا کویری..."

ژنیک که له ژوو سه ری تابووته که دانیشتبوو له حالیک دا خۆی راده ژاند ئارام ئارام به مردوو هه که ی هه ل ده گوت،

حه مه دۆکی له گۆر راده کردو ده ی هینایه وه ده ر.

حه مه د ناره حه ت بوو، ده ت گوت دنیا ی به سه ردا رووخواه. چاوی ده ره شه وه هاتن. خۆی به سه ر پیوه رانه گرت و به

زه حمه ت توانی خۆ بگه یه نیته ئه و به رده که له پیش دا له سه ری دانیشتبوو، خۆی به سه ر به رده که دا دا، سه ری ده نیو

ده ستانی گرت و گرموله بوو.

ئه وانه ی له وی بوون هه مووان ئه م وه زعه یان دی. ئه وانه ی له ده وری جه نازه که بوون به جی یان هیشت و هاتنه کن وی.

پیره پیاوه که پرسى:

"ریبوار، ئه تۆ کوپه که مت ده ناسی؟ به چکه شی ره که م براده رت بوو؟ ئه و دۆستی زۆر بوون".

"دنیا بۆی به په رۆشه".

"وه جاخى حه مه دۆکی کویریته وه!"

"وه بهر گولله ی گه رم که وی".

"ره بی که لاکى بکه ویته بهر سه گان و له ت و په تی که ن".

"یاخوا ببیته خۆراکی قه ل و دال".

هه رکه سه شتیکی ده گوت، به لام حه مه د وه خۆ نه ده هاته وه. ناله و تووک و دوعای ئه و حه شیمه ته که له ده وری

حه مه دۆک کۆبوونه وه درێژه ی کیشا. سه ره نجام پیاویکی که له گه ت که له چا و ئه وانی دیکه جل و بهرگیکی باشتری له به ردا

بوو، زنجیر سه عاتیکی به خۆیه وه هه ل واسی بوو ده مانچه یه کی به قه دیه وه بوو، له نیو حه شیمه ته که را هات قۆلی

حه مه دۆکی گرت و گوئی:

"حه مه دۆک به جی خۆی، ئه گه ر جن دو په ریش بی نایه لم خوینی براکه مان، حه سه ن به فیرۆ بچی. شه ش براین،

تۆله ی خۆمان ده ستینینه وه. ئه تۆ حه سه نت له کوئی ده ناسی؟"

حه مه د سه ری هه ل بری، بریسکه پۆلایینه که ی گۆرین هاتبووه نیوی چاوانیه وه، به لام هیشتا مات و په ریشان بوو.

له سه ره خۆ پرسى:

"ئه و حه مه دۆکه که باسی ده که ن، ئه وه که حه سه نی کوشت، شکل و قه لافه تی چۆن بوو؟"

پیاوه ریش داره که گوئی: وه ک جان هه ریکی زه رد ده چوو.

"خۆ حه مه دۆک وه ک زه رده مار ناچی"

"ئه ی وه ک چ ده چی؟"

"یه کیکه وه ک من و تۆ".

"چاویکی قوولی هه بوون، سارد وه ک سه هۆل".

"وهك ئيزرائيل ده چوون".

"حهتمه ن به هه له چوون".

"ناكورم نا ريبوار، كه س به هه له نه چووه، ئەمن حه مه دۆكى ده ناسم".

"ئه تو تائيستا حه مه دۆكت ديوه؟".

"ئه من چاكي ده ناسم".

"ئه منيش ده ناسم، حه مه دۆك هيچ كاتيگ بئ رهحمي وا ده ره قى لاويكى به ديمه نى وهك حه سه ن ناكا".

"هه موومان ده ناسين".

"كئ هه يه حه مه دۆكى نه ناسي؟".

"ريبوار، چما ده كرى له حه مه دۆك به ولاوه كه سيكي ديكه ئەم كورهي كوشتبي".

"حه مه دۆك حه سه نى ناكوژي".

حه شيمه ت به ره به ره تووره ده بوون، حه مه د ديتي هيچ چاره ي نيه. هه ستا، سه ري به ردايه وهو به نيو حه شيمه ته بيده نكه كه دا تي په ريو له ته پۆلكه كه چووه خوارو پويشت. به دواي وي دا دووباره شيوه ن ده ستي پي كرده وه. نه ده يتواني بير له هيچ بكاته وهو نه ته نانه ت ده يتواني تووره و نارحه ت بي. ته نانه ت ئيشي ئه و برينه شي هه ست پي نه ده كرد كه له خوار شاني راستي هه بوو. ده ت گوت ته واوي له شي بووه به سه هۆل. هه تا نيزيك كانى يه كه له پيشي دارستانه كه بوو، پويشت. به ديتنى كانى يه كه تينووي بوو. وه بيرى هاته وه كه برسيه تى. دمي به كانى يه كه وه ناو له و ئاوه فينكه خوارديه وه. پالى وه داره سيدر هه ستوره كه ي په نا كانى يه وه داو له فكره وه چوو. روخسارى لاوه كوژراوه كه زوري كار تي كردبوو. واى ده هاته به رچاو كه ده ناسي، به لام هه رچي كردى نه يتواني وه بير خوي بينيته وه كه له كوئي ديوه.

ئه و تيشووه كه دايه خوږى بوى ده خورجينه كه نابوو، ده ري هيناو بي مه يل و ئيشتيا ده ستي به خواردن كرد. راست له و له حزه يه دا بوو كه له پشته وه ي قيامه تيگ هه ستا... سه ري وه رسووران دو ته ماشاي ئه ولاي كرد. له به رزايى يه كي كه م دا پۆله بالنده يه كه وهك هه وريكي ره ش شه پۆليان ده دا.

وهك تير لوور ده بوونه وه زه وي و پيش ئه وه ي بگه نه سه ر زه وي هه روا به توندى تي هه ل ده بوونه وه. كه ميگ ده پويشتن و دووباره ده گه رانه وه، پاشان به غار ده چوونه سه ر ليڤه وارو ديسان هه ر به و خيراى يه له ويوه به ره و دوا ده گه رانه وه. حه مه د وه ختيگ ديتي بازى كي راوي وهك تير خو به نيو بالنده كان دا ده كاو ديتته وه ده ري، زانى مه سه له چيه.

بازه كه زور گه وره نه بوو، ته نيا سه ري باله كانى وهك خه نجه ر تيژ بوو. بازى راوكه ر زور به چالاكى ده چووه نيو پۆله بالنده كه و چه ند ده قيقه يه كه له نيو هه وريكي بالنده دا ون ده بوو. وه ختيگ بالنده كان لوور ده بوونه سه ر زه وي، ئه ويش له گه ليان ده هاته خوارى و له حالتيگ دا شتيكى واى نه ده ما له زه وي بدرى، بستى كي ده ما بگاته سه ر زى خوي ده گرتته وه و هه ر به و چالاكى يه هيرشى ده كرد. حه مه د هه ستابووه سه ر پي و چووكترين جموجولى بالنده كانى له به رچاو ون نه ده بوو.

شه روكي شه ي بازه كه و بالنده كان زوري نه خاياند. ئاخه جار كاتيگ پۆله بالنده كه به هه راو هه نكامه يه كي زوره وه لوور بوونه وه سه ر زه وي و هه ستانه وه و بلاو بوونه وه، حه مه د بازه كه ي دى كه له سه ر سه ر زى كه وتته ته په له قاژه، وا دياربوو باليكي ته يره كه له پنجه كه درويه كه يان لكه داريك شتيگ دراوه. له سه ر سه ر زى كه وتبوو خوي به كيش ده كرد. له بازه كه نيزيك بووه وه، ته يره كه به ديتنى وي بالي ليك كردنه وه و هه ولى دا هه ل فرى، كه ميگ حه وا كه وت، به لام ديسان كه وتته وه

سەر زهوی. ههتا همه د زیاتری لئ نیزیك دهكهوتهوه، بازهكه پتر ههولئ دها بفرئ. كه مئك دهفپی و دهكهوتهوه سهر زهوی. همه د دهستی برده پیش بیگرئ. بالندهكه كه لهفرین ناھومئد ببوو، پهلاماری دهستی ویداو به دهنووكه تیژهكهی قامکی شادهی بریندار کرد. همه د به پئكه نینهوه گوتی:

"دهت گرم، ئەتۆ بالندهیهکی زۆر چهپلهکی. ئەگەر وهستا بای نه بالئ دهشكاو نه هیچت لئ دههات... هه ر ئیستاش نئچیرئکت گرتبوو و لهو سهرانه لهسهر لکه دارئک خهریکی خواردنی بووی."

همه د هه رچه ند دهستهکانی بریندارو کۆله وار ببوون پاش شهرو کئشهیهکی دووردیژ گرتی، تهیرهكه زۆر ماندوو ببوو، بهلام چاوهکانی كه ههروا گیاندارو زیندوو بوون، بهقینهوه لهکالاندا دهسووران و بیریان له تهسلیم بوون نه ده کردهوه. همه د له دلئ خۆیدا گوتی:

"ئیستا پئویست بوو مه لحه مهکانی ئانا جیخ سولتانی پئ بئ ههتا له بالئ هه ل سووبای... وهختیک له بالئ هه ل سووبایه، باله جوانه کهت دهسبهجئ چاک ده بووهوه."

بالندهكهی له بن ههنگلئ گرت:

"چهپلهكه جوانه كه م، دنیا ئاوايه. پیاو نابئ کاری ناشی یانه بكاو ناشی وهك تۆ توورپه و تۆسن بی..."

وهختیک خهریك بوو دهی لاواندهوه، تهیرهكه دهنووکیکی توندی له دهستی دا كه وهك چهقو پئستی دهستی قاش کرد. همه د خوینهكهی لستهوه و دهستی له ئاوهکه دا شوتهوه:

"ئهگەر دۆست و دوژمنی خۆت ناسیبايه ئەم به لایهت به سهر نه دههات..."

بهسهرهاتی بالندهكه ئەوی باش هئنا بووهوه سهرخۆ. به بهنئك كه له خورجینهكهی راکئشابوو لاقی بهستن، له پهنا چله گوئینییهکی داناو دهستی کرد به خواردنی نانهكهی كه به نیوه چلئ بهجئ هئشتبوو، چوو هه رکانی، ده می به پلوسکی کانیهكهوه ناو ئاوی خواردهوه. پاشان تهیرهكهی له پهنا گوئینییهكه هه ل گرت و وهپئ كهوت. له بهرخۆیهوه گوتی:

"دهی بهم بۆ سهیرانئ. سهیران لئ وریا ده بی، بالئ چاک دهکاتهوه و پاشانئیش ئەم چهپلهكه بهرله لای شاخهکانی ئاناوارزا دهکا، راست بۆسه ر گلکۆی نایب رهجه ب، ئیدی دهست لهو چهپلهك بازارییه هه ل دهگرئ و دئتهوه. له وانه شه لهسه ر دارهكهی سه ر گلکۆی نایب رهجه ب بنیشئ. ئەو به نهی ده لاقی بالندهكهی خستبوو لئ کردهوه. به هیچ جوړ نهی دهویست بیر له هه سه ن بکاتهوه كه همه دۆك کوشتبوو. ههتا ئەو کورپه لاوه و ژنه شین گئرهکانی وهبیر دههاتنهوه، دهسبهجئ ههولئ دها بیر له دایه خوړی و مه لافه رها دو سهیرانئ بکاتهوه.

به ره و دهشتئک شوړ بووهوه. له م دهشته دا هئندئ شتی وهبیر دههاتنهوه و نهی دهتوانی له بیر خویان بهرئتهوه. له م دهشته دا چله گوئینییهکان، دهسته دهسته، بهرهنگی زهردو سووراوی پررهنگ و سووری زۆر سوور پوابوون. ته نانه ت چهقلئ گوئینییه سووره کانئیش سوور بوون. دهت گوت له بناری دهشتئ ئاورئک داییسئ كه بلئسهی سووری لئ هه ل دهستی. له پشت سه ری خۆیهوه گوئی له هه ناسه ی ئەسپئک بوو، وهك بگرمئنی. رهق لهجئ خۆی راوهستا. ئەسپی خه نیی بیست بیست و پئنج ههنگاوی لئ دوور بوو. راوهستا بوو و به شیوهیهکی سهیر ته ماشای وی ده کرد. بالندهكهی به دهستهیهوه بوو، دای نایه سه ر زهوی و بۆلای ئەسپه كه چوو. له ئەسپه كه نیزیك كهوتهوه، راست له و ده مه دا كه دهستی بۆلای وی درئژ کردبوو، ئەسپ خۆی شل کردو به سه ر سه ری وی دا بازی داو روئشت. نهختئک کز ببوو. ئەسپ چوو له سه ر

شاخیکي نوک تیژ راوه ستاو پاش ئه وهی سی جار له سه ریك حیlandی به ره و هه تاو وه رسو و پراو گوئی له چه رمه وه بردن. حه مه د بالنده که ی له سه ر زه وی هه ل گرت ه وه و به ئه زره ته وه ته ماشای ئه سپه که ی کردو له به رخویه وه گوئی:

"په ند وه ربگره , ئه گه ر که میك پیا وه تیت تیدا ماوه , له م ئه سپه و له م بالنده یه په ند وه ربگره ."

ئه مجار دهستی به سه ری بالنده که ی بن هه نگلی دا هی ناو گوئی:

"ئه توش په ند وه ربگره تهیری راوکه ر, له م ئه سپه په ند وه ربگره , هه رچه ند بی سه روزمانه به لام ته سلیمی که س نه بو وه ته سلیمیش نابی... هه رچه ند حه یوانیکه , سه روزمانیشی نیه , له م چیا یانه ده مرئ, ئیسکه کانی ده بن به گل, به لام ئه ویش وه ک ئه سپی کوئروغلی ته سلیم نابی. ئه ی دلئ غافل, ئه توش له م تهیره و له م ئه سپه په ند وه ربگره ."

وه ری که وت بۆلای دهشتی قزل کارتاللی. خوا بکا عیلى ساری که چیلی هیشتا باریان نه کرد بی. بالنده برینداره که له بن هه نگل دا, ده کرئ بلین به غاردان ده پویشت. تهیره راوی یه که ئیدی راهاتبوو, له ئامیزی حه مه ددا ئوقره ی گرتبوو و به چاویکی پر له متمانه وه ته ماشای ده کرد.

له به رخویه وه گوئی: ئه گه ر له ته پۆلکه که ی ئه و به ر چوو ه خواری هۆبه که ی لی درده که وی. به تال ناغای دنیا دیده هه ر که چاوی پیی که وت هه موو شتیکی بۆ باس ده کاو زه رده خه نه یه ک ده که ویته سه ر لیوانی. نه ی ده زانی چیی پی بلئ و چۆنی ره فتار له گه ل بکا. که له ته پۆلکه که وه سه ر که وت, به سه ر هه واری خالی دا که وت. هۆبه که باری کردبوو. دووسی ئاورگ هیشتا که میك دوو که لیان لی هه ل ده ستاو به ره و دارستان تی هه ل ده بوو. ماوه یه که له جیی خوی راوه ستاو ته ماشای وی کرد. بی ئه وه ی به ده ست خوی بی لاقه کانی بردیانه جی هه واره که. له جی تاو لی به تال ناغا شوینی جه واله مووینه کان و به ره کان به جوانی له سه ر زه وی دیار بوو. جووته کاله کۆنیکی مندالانه, لینگه گۆری یه کی میرزایی کۆن, پیکه زورپنا یه ک و دارحه یزه رانیکی شكاو به جی مابوون. پیکه که ی هه ل گرت ه وه و دهستی کرد به لیدان. وهختیک مندال بوو پیکی باش دروست ده کردو جوانیشی لی ده دا. له سه ر به ردیک دانیشت و دهستی به لیدان کرد, ئه وه وایانه ی لی دان که به مندالی لی دیابوون. ئه وه وخت زۆری هه ول دا خه جی فیری پیک لی دان بکا, به لام نه ی توانی, کچان توانای پیک لی دانیان که مه. ئه و لیسانه که تهیره راوکه ره کانیان له سه ر هه ل ده نیشتن هه روا له جیی خویان بوون. که میك ئه ولاتر له جی چادریک گۆزه یه ک له سه ر ته نیشتی که وتبوو. کۆمه لیک میشه نگوین له ده وری گۆزه که ده خولانه وه. له جی یه کی دیکه چله گوینی یه کی سووری ته رو تازه ده دره وشایه وه... چه قووله یه کی ده سک شكاو له قوولگه ی جی دیره کیك دا که وتبوو. له نیوه راستی جی هه واره که شاره میرووله ی دان به دم له باریکه ری یه کانیان وه ری که وتبوون و هه ل داو پی دایان ده کرد.

بالنده یه کی چوکه له هات و له سه ر لیسیک که رووبه پرووی حه مه د بوو هه ل نیشت. بیری کرده وه که به ردیک به بالنده که دا بداو گۆشته که ی بدا به و بازه که به ده ستیه وه بوو. بالنده که چوکه له و ره نگا و ره نگ و جوان بوو, دلئ نه هات به ردی پیدا بدا. له سه ره خۆ به رده که ی دانا یه وه. غه میك دای گرت. چاوی ئه و بالنده یه ی به ده ستیشیه وه بوو غه مگین بوون. تهیره که ی به ره لالی جی هه واره که کردو بازه که به ته کانیك خوی گه یانده ئه و بالنده چوکه له یه که له سه ر لیسه که هه ل نیشتبوو. بالنده چوکه له که هه ل فری, پاش ئه وه ی چه ند جار به ده وری تهیره راوی یه که دا سوورا, له کاتیك دا به فرینی خوی خواره پیچه یه کی له هه وادا ده کی شایه وه, فری بۆ سه ر لی ره وار. حه مه دیش به دوا ی دا چوو نیو دارستان و گه یشته ئه و به رده لانه که یه که م جار تووشی جه ندرمه کان هاتبوو و بریندار ببوو. که له به رده لانه که سوورایه وه تووشی قۆلیك جه ندرمه بوو. پاش تاویك دوولئ لای دا بۆ قه راخ ریگا که چاوه پروانی تیپه ربوونی جه ندرمه کان بوو. یاوه ریك که

سواری ئه سڤ بوو، کاتیک گه یشته په نای جلّه وی ئه سڤه که ی توند کردو به دوای ویش دا ئه و دهسته یه ی به دوای دا ده هاتن راوه ستان.

یاوهر گوتی:

"دیهاتی! وهره ئیره بزائم."

نایب عه ریفه کان، عه ریفه کان و سه رجوو خه کانی دهسته جه ندرمه که ش خیراو به غاردان هاتنه لای وان. همه د له حزه یه که رهنگی زهره هل گه پراو ئه مجار هاته وه سه ر حالّی ئاسایی خوی.

"ئه وه ی به دهسته وه یه چه جوره ته یریکه؟"

همه د گوتی:

"برینداره، نازائم چه بالنده یه که."

ئه مه ی گوت و داستانی چه پله که بازایی بالنده که ی گنراییه وه.

"که وایه، نه ی توانی له نیو ئه و هموو بالنده یه دا یه کیکیان بکوژی؟"

"نا، نه ی توانی."

"ئیسئا ئه تو ده ته وی چیی لی بکه ی؟"

"ده ی به مه وه مائی، به خپوی ده که م و کاتیک برینه کانی چاک بوونه وه به ره لالی دارستانی ده که م."

"زور باشه، ناوت چیه؟"

"حه مه دۆک."

"چه ته یه که هه یه به ناوی حه مه دۆک، ئه تو ناویت بیستوه؟"

"کی ناوی نه بیستوه؟"

"ئیسئا له کوئی یه، ده زانی؟"

حه مه د له حالّیک دا ملی به لاوه ده نا به بی فیزی گوتی:

"ده زانم، ئه و ئیسئا له ئا کچا داغه."

"....."

"دهسته ی دروست کردوه..."

"....."

"دهسته یه کی ۱۶ که سی."

"....."

"هه موو دیهاتی یه کان ده زانن."

"جی یه که یم پی ده لئین، نا؟"

"پیّت ده لئین."

"ئه وده م ئه منیش ده ی گرم."

"به لی جه نابی یاوهر فارووق، ئه تو ده ی گری."

"ئەمن ياوهر فارووق نيم، ئەمن سەر بە فرماندەرايەتیی جەندرمەى ماراشم. پيش ياوهر فارووق بۆخۆم حەمەدۆكى دەگرم."

"جەنابى ياوهر! كاتىك پياو ئامانجىكى هەبى، هيجى لە بەردەست دەرنایى."

"ئەتۆ حەمەدۆكت ديوه؟"

"ديومه جەنابى ياوهر."

"شكّل و شيۆهەى چۆنە؟"

حەمەد سەرى داخست. تاويك فكري كردهوه، چاوى لە چاويەوه بېرى و گوتى:

"پياويكى بەخۆوهيه وهك تۆ، چاوى گهوره، سەوزەو رەش ئەسمەرە، قامكى دريژن... ئەگەر بىبيني خۆشت دەوى."

روخسارى ياوهر نەختىك ئارامتر بوو.

"ئەتۆ ئىستا بۆكوى دەچى؟"

"دەچمە شارۆچكە."

"دەتوانى جىيەكەى بەمن نيشان بدەى؟"

"ئەمن خەلكى ئەم دەوروبەرەم جەنابى ياوهر، نازانم ئاكاچاداغ لە كام لايە."

ياوهر ئەسپەكەى دەنگ دا:

"خواحافيز حەمەدۆك."

"بەخىرچى جەنابى ياوهر."

حەمەد كىشايەوه لىوى جادەو هەتا جەندرمەكان تىپەرىن راوەستا. پاش رۆيشتنى دەستەكە بەبىوازی لەسەر موورەدارىك كە لەوى بوو دانىشت. دللى تەپتەپ لىى دەدا. لەبەر خۆيهوه گوتى: زۆر ترسام و پاشان بەگالتەوه گوتى: كەوايه حەمەدۆكىش دەترسى. لەراستىيش دا زۆر تىك چووبوو. بە لاتسياو لاتسياو هەستايە سەرى، دووسى هەنگاويك رۆيشت، لاقى تىك باهەل دەدران. گەرايهوهو لەسەر كۆلكەدارەكە دانىشتەوه. ئەو بەلندەيهى لەبن هەنگاوىدا بوو، چاوى هەلينا بوون و بە حەبەساوىيهوه تەماشاي دەکرد. سەرى بەلندەكەى لەنىو دەستانى گرت و بە پەلەقاژەى تەيرەكە بەرەللاى كردهوهو لەسەر زەوى داىنا. بەللى داچۆرابوون و رەعەزى دەخشان. بەلندەكە دووسى هەلبەزەى كرد، دەيهويست هەل فرى. هەولىدا، بەلام بە بەللىك نەيتوانى هەل فرى و بەلايهك دا كەوت. بەتاقى تەنيا لەسەر زەوى كەوتبوو. حەمەد چوو لە باوهشى كرد. بەلام بوونى بەلندەكەش نەيتوانى بۆشايى هەناوى پر بکاتەوهو ئەو ترسە لەنىو بەرى كە نىشتبووه دلەوه. هەستى دەکرد شتىكى كەمە. دەت گوت دەست و لاق و سەرى نين. لەپشتەوهرا تەماشاي جەندرمەكانى كردو كاتىك دوا جەندرمە لە تارمايى دەوهنەكان دا ون بوو، هەستاو دەستى كرد بە غاردان، واى دەهاتەبەرچاو كە ياوهر گەراووتەوهو بە سواری ئەسپەكەى كە هەروا دەفیشقىنى وەدواى وى كەوتو، هەستى دەکرد هەناسەى ئەسپەكە لەپشت مىلى دەدرى. لە بەردەلانه شين و بەلندەكەى سلیمانلى هاتەخوار. لە ئاخى سەرەوژىرەكە تووشى چۆمىكى چووكەلە بوو. بەسەر بەردەبازەكان دا پەريهوه بەرى ئەوبەرى چۆمەكەو چووه نىو دارچنارەكان. دارەكان هيشتا گەلاسورەكانى خۆيان نەوهراندبوو. لەنىو پنچكەكان دا رىوىيهكى دى كە بەترسەوه تەماشاي دەكا.

رېوی به دیتنی وی له حالیک دا کلکه درېزه که ی - که دت گوت مه شخه له ناگره- راده وه شانده, له بناره که رای کردو له نیو
گوله کتوی به کان دا ون بوو.

بوشای به که له هه ناوی دا بوو پهره ی ده گرت و ترسیکی باوه پړی نه کراو که م که م هه موو له شی ی که مارو ددها. عیلاتی
ساری که چیلی ده بوو له و ده ورو به رانه بن. چونکه هیشتا ناگردانی جی هه واره کان دوو که لی لی هه ل ده ستا, که وایه هوبه که
له گه ل کازو کووزی به یانی وه پړی که وتوه, له حالیک دا که ده ست و دم و چاوی مندال له خه والووه کان سارد بووه. به
مندالی نه وانیش وه ختی کوچ و کوچبار هیشتا کازیوه نه نگوتبوو, به پریز ده بوون و وه پړی ده که وتن. حه مه دیش ده ست و
دم و چاوی سپر ده بوون و دایه خووری ده ستی وی له نیو ده سته کانی خوی ده گرتن.

له نیوه پراستی دارستانی شوینیکی راوندو سه رسه وز هه بوو. کوچ و کوچبار هه میشه دین چند روژیک له سه ر نه و کانی به
که به وردکه به ردی سپی به وه له و مه یله و ده شتای به سه رسه وزه هه ل ده قولی, ده میننه وه. لای نیوه پړی به نیزیکی
بوونه وه له و شوینه راونده خوی وه که پهره مریشکیک له نیو بوشای به دا هاته به رچاو. نه گهر نه و تهیره نه بایه که به
باوه شیه وه بوو, ته نانه ت له بوونی خوی ده که وته گومان. شتیکی لی ون ببوو که زوری خو پړی گرتبوو. نه و شته چ
بوو؟ هیچ نه ی ده زانی نه و شته ی لی ون بووه چیه.

له دووره وه ده نگی غه ل به غه ل بی کوچ و کوچبار یکی به رگوی که وت. هه روه که پیش بینی کردبوو هوبه که له و شوینه
راونده خستبووی. چند روژیک له وی ده مانه وه. که له به رده لانه که ی به رامبه ری بای دایه وه و گه یشته نیزیکی داره سیدره که
کلاوه ی ره شماله کانی هوبه ی لی وه دهر که وت. نیستا چون چووبایه نیو هوبه و چیی به به تال ناغا گوتبایه؟ بای دایه وه
لای راست. گیا کر مه ده گه یشته نه ژنوی, بونی شیله ی ته پری داره کانی لیره وار, بونی گل و بونی پنگه ل و بونی توندو تالی
گولوو که پاییزه ی تازه پشکووتوو, ولاتیان پر ده کرد. بونی دارستان که میک هینا یه وه سه رهوش, ته ماشای بالنده که ی
کرد, په رده ی که به سه ر چاوانی دا کشابوو, خه وی لی که وتبوو و له شی گهرم بوو.

بونه وه ی بجیته نیو کوچ و کوچبار که چاوه پروان بوو شه و دابی. له سه گه کانی سه رمیگه ل ده ترسا. هه رسه گه ی به قه د
نه سپیک ده بوو. که سیکیان به شه و له گه ل کوچ که نه دیبی, له ت و کوتی ده که ن.

بو چواره مین جار ده وری گورای به سه رسه وزه که ی ده دا, که چاوی به شوانیک که وت, سه گیکی قه له ده له ملی سووری
خالدار ی له په نا بوو. شوان قولی هه ل مالی بوون, ده ستی ده نیو گومیلکه که ی په نا کانی راده کردو به کارامه یی سووره
ماسی به کانی ده گرت و فری ده دانه سه ر چیمه نه که.

"هوی شوان"

شوانه که نه وی ناسی:

"فه رموو کا حه مه د"

ده سه به جی به خوی و سه گه که یه وه هاته لای.

"به تال ناغا لیره یه؟ قاسم و ده میرت دیون؟"

"له نیو هوبه ن"

"یاللا برو نیو هوبه ی بانگی قاسم و ده میر که. ناوی من مه به. بللی دوستیکتان هاتوه نیوه ی ده وی. له گه ل خوت بیان

هیته نیره"

شوان روښت، تاویک دواتر قاسم و دهمیر تفهنگ بهشان، فیشه کدانی راست و چهپ له خوداوو حازرو ناماده لهوسه ری شوینه راونده که ودهرکه وتن. به دیتنی همه د هیچ سهریان سوور نه ماو به پیکه نینه وه غاریان دایه لای و باوه شیان پیداکرد.

دهمیر گوتی:

"به تال ناغا چاوه ریته، دهی گوت زوری پی ناچی دیته وه. قاوه کهت له سر ناگردان حازره."

"به چی را دهی زانی؟"

"ئو زور شت ده زانی. ئه سل و نه سه بی هه یه. ئیمه عیلاتین، روژیک هه موو ئه و چیاپانه، ئه و خواره هه موو جی یه کی چوکورواو هی ئیمه بوو. به لام ئیستا عیلات نین. بووینه تا قمیک دیهاتی بیچاره ی موحاجی نانی شه و".
دهرده لای ئه م دهمیره که م دوی یه کاری کرده ناخی دلای همه د.

قاسم گوتی:

"یاللا با برۆین. به تال ناغا چاوه ریته. بت بینئ زور خوشحال ده بی. وه ختیك رویشتی هه ر باسی ده کردی. قسه ی دیکه ی به دم دا نه ده هات. باسی هه رچی کردبایه، ناخره که ی دهی هینایه وه سر تو. هه موو روژیش له به یانی یه وه تا ئیواری ده چوه سر ته پۆلکه که و چاوی له ری تو بوو. دهی گوت: ئه من له هه موو شتیك دا به هه له ده چم، به لام له ناسینی پیاوان دا به هه له ناچم. به هه له ش نه چوو بوو. یاللا با برۆین."

قاسم له پی شه وه و همه د به دوا ی داو دهمیریش له دوا ی وانه وه که وتنه ری. به تال ناغا چاوه پروانیان بوو. همه دی له نامیز گرت و گوتی:

"به خیراتی همه دۆک."

خۆشه ویستی یه که له دست و چاوو هه موو گیانی به تال ناغا هه له ده قولی که همه د پیی سهیر بوو. ته نیا دایه حوری به و جوهری پیشوازی له و ده کرد.

"له و روژه وه که رویشتوی چاوه ریته بووم."

"بوچی؟"

"چونکه ئه و کره م ده ناسی که له وجودی تودا هه یه."

"ئو چون کره میکه؟"

"ئیستا ئیدی بوخوت له من باشتر ئه و کره مت دیوه و ناسیوه له منی ده پرسی؟"

چوونه ژووری تاوئی.

"ئیمه هیچ کاتیک لی ره نه ده ماینه وه. ئه من له قزل کارتاللی چاوه ریته بووم. زورت چاوه ری بووم، دم زانی دیه وه، به لام ئیدی به ره به ره ته ما براو ده بووم. گوتم با لی ره وه مینین. هه تا زستانی، هه تا ده هاتی لی ره چاوه پروانت ده بووم."

"خه ریک بوو بیمه چوکورواو له وی بت بینم."

"قه ت کاری وا مه که. چوکورواو ته له ی یاغی یانه. وه که مه رگی وان وایه. له ری یه تووشی یاوه ری بووی؟"

"ئه دی، پرسی ناوت چیه، ئه منیش گوتم همه دۆک. ئه م تهیره نه جاتی دام. ناخر چما چه ته ش بالنده ی به بن هه نگله وه ده بی؟"

به تال ناغا گوتی: نا، نابی.

له ژووری تاوئی دۆشه کۆله و سفره راخړابوون و چاوه پروانی میوان بوون. له پېش دا شوړباویکیان هیئا که هلمی لئ هه لدهستا. به تال ئاغا گوتی:

"له چیشته کانی ئانا جیخ سولتانه. له و چیشته که خواردت."
"به چی را زانیت؟"

"ئه و نه نگوستیله یه دهست، نه نگوستیله یه خانه قایه. جگه له خه لکی خانه قایه که س له دهستی ناکا، چون بوو دای به تو؟ ئه توی به شیخ داناه. ئه مهت له بیر نه چی، هه تا کاتیک ئه م نه نگوستیله یه دهست دایه له قه زاو به لا دهت پاریزئی."

دانشتن و دهستیان کرد به خواردن شوړباوه که، که له قاپیکی گه وره دا بوو. له و بهینه دا هه ر ئه و کچه جوانه ی جاری پیشوو هات تفهنگ و فیشه که کانی همه د، ئه و تفهنگ و فیشه کانه که دیاری هوبه که بوون هیئانی و له په نا همه دی دانان. همه د گوتی:

"وه ختیک ئه و کرمه که و ته میشکی که سیک هه تا سه ره مرگ..."

به تال ئاغا گوتی:

"ئه دی، هه تا سه ره مرگ. پیاو له دهست هه موو شتیک رزگاری ده بی، له دهست ئه و کرمه نه بی که له میشکی دا هه یه. هه تا له نان خواردن بوونه وه ئیدی قسه یان نه کرد. پاش نان خواردن همه د باسی دایه خوړی و ئانا جیخ سولتانی کردو زوری تاریف کردن. به تال ئاغا گوتی:

"خوړی یه کیک له و کرمانه یه که له گیانی تودا هه ن."
همه د گوتی:

"ئانا جیخ سولتانیش یه کیکی دیکه یانه."
پاشان داستانی ئه سپ و شه هیئنه که شی گپرایه وه.
"ئه و نه سپه ش یه کیک له کرمه کانی میشکی تویه."
همه د گوتی:

"ئه و تهیره ش هه روا."

به تال ئاغا دهستی له پشتی داو به چاویکی پر له خوشه ویستی یه وه گوتی:

"همه د کوپم، کوپه دلیره که م، گه وره ترین کرمی میشکی تو خوتی."

همه د گوتی: ئه سپه که ش، و پی که نی.

هیشتا نوژی خه وتنان نه ببوو، همه د گوتی:

"به تال ئاغا، ئه من دهمه وی بنووم، ئه مانه ت ئه م بالداره بی، چاویک له بالی بکه بزانه چاک ده بیته وه، نابیته وه؟ هه تا پېش چوون بو چوکوراوا ئه گه ر چاک بووه وه به ره لالی ده که م. به سته زمانه زور دهست و پی سپیلکه یه."

به تال ئاغا گوتی: کرمه.

همه د گوتی: کرمه.

کچه که هات: جیی کاحه مه دم راخستوه.

همه د گوتی: سوپاس خوشکی.

پاشان ئاوپرى داپه وه سهر قاسم:

"قاسم هه تا نيوه شه وئى ئەمشه و ئەتۆ ئيشك به و دوايه ش ده مير به خه بهر بى. له من ببورن ئەمشه و زۆر ماندووم".
هه ستاو چوه سهر جى. بى ئەوهى جله كانى دانى لىفهى به سهر خوى هه ل كيشا, تفهنگ و فيشه كه كانى له په نا خوى
دانان و هيشتا سهرى نه گه يشتبوه سهر سهرينه كه خوى لى كه وت.

كازيوه ئەنگوتبوو كه ده مير بانگى كرد, حه مه له ميژ بوو به خه بهر بوو و چاوه پروانى ده ميرى ده كرد. له جى هاته ده ر,
ئافتاويه كه له بهر ده ركى تاو لى بوو هه لى گرت و به دۆللى دا چوه خووارو خوى سووك كرد. وه ختيك هاته وه سفره راخرا بوو.
شۆر باو, رۆنه كه ره و هه نگوين و نان ساجى گه رم و تازه.

ئهمۆ به يانى نيوچاوانى به تال ئاغا نوقمى نوور بوو و زۆر خو شحال ده هاته بهرچاو. خيرا ناشتايان كردو گه ردى
ئازايى بيان له يه كتر خواست. به تال ئاغا سى جارى له ئاميز گرت و نيوچاوانى ماچ كرد. هيشتا هۆبه كه وه خه بهر نه هاتبوو,
دارستان هه لمى لى هه ل ده ستا. هه تا تاوه لائى به نيو ليره وارى دا رويشتن. كه گه يشتنه بهر ده لائىك حه مه د راوه ستا:

"ده بى سهر ده سته يه كه هه ل بژيرين".

قاسم گوتى: سهر ده سته ئەتۆى.

ده مير گوتى: ئەتۆى.

تفهنگى حه مه ديان له سهر بهر دىك داناو ده ستيان خسته سه رو سوينديان به قورئانى پيرۆز, به محمد كه هه م ناوو هه م
روخسارى جوانه, به حه زره تى عه لى, به خانه قاي چل چاوو به شميشيرى حه سه ن به گ و به چل سواره ي غه بى و به
كويزئو غلى خوارد كه فه رمانى وى بهر پوه به رن.

حه مه دۆك مه سه له ي حه سه نى - كه به ده ستى چه ته كان كوژرابوو. گي پرايه وه و گوتى:

"ئيمه ده بى ئەو حه مه دۆكه ي وه بينين, ئەگينا ژيان له و چيايانه مان لى تال ده بى".

ئهمجار پرسى: ئەو ريگره كه ديهاتى يه كان ده يان گوت وهك زه رده مار ده چى, ده بى كى بى؟

قاسم گوتى:

"ئيمه ده ي ناسين. هه م ده مير و هه م ئەمن باشى ده ناسين. ئەويش ئيمه ده ناسى".

ده مير گوتى:

"ئەمن به جى يه كه ي ده زانم, هه روا بزانه بوخۆم به م ده ستانم له و يم داناو, ئيمه هه موو ئەو جى يانه كه ئەو خويان

تيدا حه شار ده دا, شاره زانين, پى ده لىن عه بديك سارى چيان. ئەگه ر گرتم بى كوژم؟"

"به زيندوووى ده ي گرين".

دوو رۆژو دوو شه و به ره و چياكان رويشتن. گه يشتنه جى گايه كه هه مووى شاخ و داخ.

حه مه د گوتى:

"ببورن, ئەمن هيشتا خام. له ماندوووى بيان مردم, ئيشتايى خواردن يشم نيه".

پاشان داواى لى بووردنى له وان كردو خوى به عه رزى دا دا. قاسم له حالىك دا هه ولى ده دا به سهر پيوه ي راگرى گوتى:

"نه ختيك راوه سته, ئيستا پووش و په لاشت بو له سهر زهوى راده خه م..."

ده سه به جى له گه ل ده مير پووشى وشكيان خر كرده وه و له قوولكه يه كه دا رايان خست. حه مه د خوى هاويشته وئى.

"دهمير ئاگای له تۆ ده بئ، ئه منيش ساری چيانی ده بينمه وه: له م ده ورو به رانه چهند كه سيكمان هه ن، ئه وان ده ی دۆزنه وه."

قاسم پيش تاوه لاتی هاته وه. حه مه د له خه وه هه ستابوو، په نیری ده نان ساجی هه ل ده سوی و ده ی خواروو ده میریش به حه به ساوی ته ماشای ده کرد.

"دیته وه؟"

"ئه دی، نه ختیك له پيشمانه وه یه، شه ش كچيشيان له گه لن، له گه لیان راده بوین."

حهمه د گوتی:

"زۆر باشه، ئه وان شه وی رابردوو نه خه وتوون، گيژووین، گه مارۆیان ده ده ی، ساری چيانی نابئ بكوژین، ئه وان دیکه. خوا چیی به نسیب کرد..."

"ئه گه ر ساری چيان ته سلیم نه بوو چی؟"

"ته سلیم ده بئ."

بئ هه ست وهك پشيله به بناره كه دا چوونه خوار. ده سته ی ساری چيان وهك هیلکه له مه يدانیکی به رئاوه لادا داكرابوون.

حهمه د گوتی:

"بئ قیمه تی ده بئ ره گ، ئه مانه چه ته نین، كه سيك ناوی خۆی نابئ چه ته شه وی له جیی وا ده مینیتته وه؟"

"چه ته و یاغی ئاوا ده ست بۆ ناموسی هیچ كه س دريژ ناكهن."

"ئه مانه به ده سته ی خۆیان حوكمی مه رگی خۆيانیان ئیمزا کردوه."

"دهمير ئه تۆ به م به ردا برۆ، قاسم به پشت ئه و شاخه دا برۆ. ئه منيش ده چمه پاش ئه و به رده. له پيش دا ته قه له و كابرایه ده كه م كه له و نیوه راسته ده گه پئ، دیاره به نیازی كوشتن نا، با بزانیان دوایه قیسمه ت و نسیبی چ ده بئ..."

له گه ل یه كه مین ته قه چه ته یه کی كزه له كه له و نیوه راسته دا ده گه را هاواریکی کردو كه وته عه رزی. پاشان هه ستایه وه به تفه نگی ده سته یه وه به ده وری خۆی دا سوورا. تاویك دواتریش تفه نگیه کی به سووردان له ده سته ی به ربووه وه. حهمه دۆك و قاسم و ده میر بیده نگ و بئ ئه وه ی قسه یه ك بکه ن لیكدا لیكدا ته قه یان ده کرد. پاش درهنگانیك وه لای ته قه كه یان دانه وه. لای ئه و لاش ده سته ی کردبوو به ته قه. كچه كان به م لاوлада رایان ده کردو له م به رده وه خۆیان ده گه یانده ئه و به رد. ئه و یاغی یه ی به یه كه م گولله بریندار ببوو له سه ر عه رزی په له قاژه ی ده کرد.

حهمه د تفه نگی له چه ته یه کی دیکه ش دا كه شانی به ده ره وه بوو. كابرای بریندار هه ستایه سه رپئ و به سه ره وژیری دا رای کرد. ده میر تفه نگی له هه ردوو لاقان دا. پیاویکی دیکه تفه نگیه کی فری داو هه لات. ده میر ئه ویشی خسته عه رزی و پاشان جنیوی پئ دا:

"ئه و دین و مه زه به ت... كه نیته."

حهمه د به ده نگیکی ره وان و کاریگه ر كه ماوه یه ك له شاخه كان دا ده نگی دایه وه گوتی:

"ته سلیم به ساری چيان، ته سلیم به عه بدیک. ئیوه گه مارۆ دراوون، یان ته سلیم بن یان هه مووانتان ده كوژین."

عه بدیک پرسی: ئه تۆ کیی؟

حهمه د گوتی: ئه من حهمه دۆکم.

"ئه گه ر به راستی ئه تۆ، ئه تۆ حهمه دۆك بی، ته سلیم ده بم."

"به چي پرا ده زانی که ئه من حه مه دۆکم؟"

یه کیک له هاوپی یه کانم حه مه دۆکی ده ناسی."

"ئیسنا که وایه بی نییره با بی."

پیاویکی چووکه له له بن بهرده کان هاته دهر، سه رتا پای فیشه کدان بوو. نيزیک که وته وه:

"تفه نگه که ت دانئ عه رزی، هه روا ده مانچه کانیشته."

کابرا ده سبه جئ تفه نگ و ده مانچه کانی دانانه زهوی و فیشه کدانه کانیشی له خوی کردنه وه و دهستی هه لئینان. وه زعیکی

جیی پیگه نینی په یدا کردبوو. له دووره وه دیار بوو که ده له رزی.

"وه ره ئیره بزائم."

کابرا ملی دریژ کرد. حه مه دۆکی دی، له حزه یه که له جیی خوی راما. پاشان وه ک شیتان روو به خواره وه هاواری کرد:

"ئه و حه مه دۆکه، حه مه دۆکه."

غاری داو خوی گه یاند ساری چیان:

"حه مه دۆکه، حه مه دۆکه، حه مه دۆکم دی."

ساری چیان هاته دهرئ:

"ته سلیم ده بم. قه ولم پی بده که نام کوژی."

"قه ول ده دم که نه ت کوژم."

عه بديک ساری چیان تفه نگه که ی فری دابوو، بو لایان ده هات.

"ده میر وه ره دهرئ."

ده میر له په ناگه هاته دهرئ، ساری چیانی گرت و ده مانچه کانی وه رگرت و به ئاسانی چه کی کرد.

"ئیه وش وه رنه دهرئ."

له وسه ری بهرده لانه که سی پیاوی دیکه دهرکه وتن. ده میر هه موویانی چه ک کرد. قاسم و حه مه دیش له جیی کانیان

هاتنه دهر. روخساری قه لئس و قوئی حه مه د شه لالی ئاره ق بوو. بی ئه وه ی قسه یه که بکا به سووکایه تی پی کردنه وه چاویکی

له ساری چیان کرد. کچه کانیش له جیی که خر بیوونه وه وه که مه ر سه ریان ده به ریه که نابوو.

قاسم گوتی: کچینه بچن برینی برینداره کان ببه ستن.

کچه کان رایان کرد، داوینه کراسه کانیان دری و برینی برینداره کانیان پیچا.

حه مه د به سرت به قاسمی گوت: هه مووی ئه مانه رووت و قووت بکه وه.

قاسم ته ماشای کچه کانی کرد.

حه مه د گوتی: چاره نیه. په تیکی دریژ په یدا که ن بۆم بیئن.

قاسم گوتی: کچینه ته نافیکتان پی یه ئه مانه ی پی وه به ستین؟

کچه کان پشتینه کانیان کرده وه و تیکیان گری دان.

قاسم و ده میر چه ته کانیان رووت و قووت کرده وه و به پشتینه کان تیکیان خستن.

"ئیه خه لکی گوندی حه سه نن؟"

"به لئ."

"وه پيشمان كهون".

ئاوهدانى زور دور نه بوو. لاي ئيواري گه يشتنه دىي. ديهاتي به كان، مندال و پيرو لاوله به سه رها ته كه ناگدار ببوون و بیدهنگ له مهيدانه كه ي نيو ئاوه داني خر ببوونه وه. پيره پياويك كه له ريگادا قسه ي له گه ل حه مه دوك كر دبوو له نيو حه شيمه ته كه هاته دهرى، هات رووبه پرووى حه مه د ويستاو گوتى:

"ئهن توم ناسيه وه، ئەتو برادره كه ي حه سه ن ني؟"

"با، خومم".

"ئەتو ئەمانه ت گرتوه؟"

"ئيمه گرتوومانن".

پيره پياو خوى به سه ر لاقانى دا داو گوتى:

"ئهن ده به ر تو مرم. ئيستا ده ته وي چ له و حه مه دوكه بكه ي؟"

حه مه د گوتى:

"ئو حه مه دوك نيه، پيي ده لئين عه بديك سارى چيان".

پاشان رووى كرده سارى چيان:

"سارى چيان پييان بلئ حه مه دوك كي يه".

ئو جوابي نه ده دايه وه.

"كي يه؟"

قاسم به زه بريكي توندى قونداخه تفهنگ له عه رزي دا.

"بلئ حه مه دوك كي يه؟"

سارى چيان چاوى ده ترووكاندىن، له ترسان زمانى شكابوو. به شان ئاماژه ي بو حه مه دوك كرد.

"ليم ببوورن حه مه دوك منم".

حه شيمه ت شه پولى داو هه نكامه يه ك ساز بوو.

پيره پياو ده ستي ده ستوى كر دو گوتى:

"حه مه دوك ئەتوي؟ توله ي كوره كه مت كر ده وه".

ژنيك هات و ده ستي ده ستوى حه مه دوك كر دو ده ستي ماچ كرد. پاش ئو هه نكامه يه حه شيمه ته كه ورته ي لى برا.

حه مه د گوتى:

"ليم عاجز مه بن كه ئەمانه م ئاوا به رووت و قووتى هينا وه ته ئيره. سزاي من بو ئەمانه ئەمه بوو. ئيستا ئەمن ئەوان

ته سلبمى ئيوه ده كه م. تفهنگ و فيشهك و جل و بهرگ و خرت و پرتيان له و خواره يه، ئەوانيش هه ل گرن. پاشانيش هه ر

سزايه كتان بو دانان كه يفي خوتانه. ياللا، خواحافيز".

ديهاتي به كان پيشيان پي گرتن:

"هه تا نانمان نه خون، ئيستىكانه چايه كمان له كن نه خون وه نايه لين حه مه دوك بجي ته هيج كوي".

حه مه دوك گوتى: دلّم لي تان ئيشاوه.

بابي حه سه ن گوتى: بلئ گونا همان چيه؟

"ئۆيۈ تۈۈكتان لەمن كرى".

پىرەپىاۋە كە گۈتى: خەفەتى كۈرى...

پىرەئىك گۈتى: شەپەف و ناموسمان پىشپىل كرا...

خەمەد دەنگى ھەلپنا، دىار بوو زۆر توورەپە:

"ئۆيۈ دلى منتان برىندار كرى".

"چما ئىمە چىمان لى كرىۋى خەمەدۆك؟"

"چما دەكرى خەمەدۆك كۈرەلاۋىكى تازەپىگەپىشتوو بكوژى؟ ئنىشى نەھىنا بوو، نا؟"

"نا ئنى نەھىنا بوو".

"خەمەدۆك بىرەخمىي وا دەكا؟"

خەشىمەت ۋەلامى نەداپەۋە.

"خەمەدۆك دەست بو ناموسى كەس درىژ ناكا. بوچى فكرى ئەمەتان نەكرى؟ بپوانە خەمەدۆك تەنانەت ئەۋ

دوژمانەى شەپەف و ناموسىش، كەسانىك كە ئەۋيان بەدناۋ كرىۋە تەسلىمى ئۆيۈ دەكا. تۆلەى منىش ئۆيۈ

بىئەستىنەۋە".

خەشىمەت رەق رامابوو، كەس قسەپەكى بو نەدەھات. نەيان دەتوانى سەر ھەلپرن و خەمەدى ببىن. ۋەختىك

خەمەدو ھاۋرپىيەكانى ۋەپرى كەوتن، خەشىمەت لەنىۋى پرا لەت بوو، بوۋە دوۋبەش. خەمەدۆك لەپىشەۋە ۋە قاسم و دەمىر

بەدۋاىدا ۋردە ۋردە لەدىي ۋەدەر كەوتن و رۆپىشتن.

"ئەم دىيە ناۋى چپە؟"

"پىي دەلپن چاملى يۆل".

سفره‌ی ئوممەت هەموو کاتێک بۆ هەموو کەس راخرابوو. لەسەر ئەو کۆپووە هەروەها لەو دەورووبەرە لە مائێ وی بەولاوە مائێکی دیکە نەبوو. بۆیە هەمیشە ئەو رێبوارانە‌ی رێیان لێ‌ون دەبوو ئەوانە‌ی لە زستانی‌دا تووشی کړپووە و باکوت دەهاتن پەنایان بۆ مائێ وی دەبرد. ئوممەت لە پێش دا نیمچە گوزەرانیکی هەبوو. ئیستا لە جی‌ی ئەو خانووە قورپو بەردە خانوویەکی دوو نھۆمی بیست و سێ ژووری لێ‌راکیشابوو کە بانەکە‌ی سوآله‌تی سوور بوو دەرگاوی پەنجەرەکانی بەتاق هاتبوونە‌وه. چوار دەوری خانووبەرەکە بە شوورە‌یەکی بەرزی میله‌دار دەورە درابوو. خانووبەرەکە بە بناری دارستان و بەردە‌لانی چیاکە‌وه نووسابوو لە دوورە‌وه‌ش بە رەنگی سپی‌یە‌وه دەدرە‌وشایە‌وه. دەیان گوت ئوممەت لە سایە سەری کە‌کلێک ئوغلێی یاغی‌یە‌وه دەولە‌مەند بوو.

کە‌کلێک ئوغلێی سی‌و‌حەوت سالی رەبە‌قی لە‌گە‌ڵ سێ رە‌فیی خۆی لە‌م چیا‌یانه‌دا بە‌سەر‌برد، هێرشی کردە سەر مالان، سەربە‌ندە‌نی گرتن و زۆر وە‌ج‌اخی کۆ‌یرکردنە‌وه. ئوممەت لە‌ مندا‌لی‌یە‌وه ئە‌وی دە‌ناسی‌و لە‌گە‌لی هاو‌دە‌ست بوو. پە‌یامی بۆ دە‌گە‌یاندن و جوا‌بە‌کە‌یانی بۆ دینانە‌وه. خە‌لک دە‌یان گوت کە‌کلێک ئوغلێی لە‌و سی‌و‌حەوت سالە‌دا چە‌ند سندوق ئال‌توونی وە‌سەر‌یە‌ک ناو‌ه و ئە‌م زێ‌رانه‌ی بە‌ ئە‌مانە‌ت لە‌ لای ئوممەت داناو کە‌ زۆری خۆش دە‌ویست و متمانە‌ی پێ‌دە‌کرد. پاشانیش لە‌ نە‌کا‌و‌ون بوو.

هە‌مووان دە‌یان زانی کە‌ ئوممەت ئە‌وی کوشتو‌ه و چۆ‌نی کوشتو‌ه. رووداو‌ە‌کە‌یان بە‌ جۆ‌ریک دە‌گێ‌ر‌ایە‌وه هەر دە‌ت گوت بۆ خۆیان بە‌ چاوی خۆیان دی‌ویانە‌:

"شە‌ویکیان کە‌کلێک ئوغلێی شە‌کە‌ت و ماندوو بە‌ توورە‌کە‌یە‌ک ئال‌توونە‌وه دێ‌تە مائێ ئوممەت. ئە‌و دوو یاغی‌یە‌ی لە‌گە‌لیشی بوون هێ‌ندە ماندوو بوون خۆیان بە‌سەر پێ‌وه رانە‌دە‌گرت. ئوممەت کە‌ ئە‌وان وا دە‌بینی زۆر خۆش‌حال دە‌بێ. لە‌ پێش دا نانێکیان دە‌دات کە‌ دەرمانی بێ‌هۆشی‌یە‌ی دە‌ هە‌ویرە‌کە‌ی کردبوو. سی‌چە‌تە‌ی پیر هەر لە‌وی بێ‌هۆش دە‌بن. ئوممەت هە‌رسێکیان داوێ‌تە سەر ئیسترو دە‌یان باتە سەر لووتکە‌ی چیا. هە‌رسێکیان لە‌ پە‌نای یە‌ک ریز دە‌کا‌و دە‌یان داتە بە‌ر دە‌سپێ‌ژ. چە‌تە بێ‌هۆشە‌کان تە‌نانە‌ت پە‌لە‌قاژە‌شیان نە‌کردبوو."

هێ‌ندێکیان باو‌ەر‌یان بە‌م دە‌نگۆ‌یە دە‌کردو هێ‌ندێکی‌شیان نا. هەرکە‌س ئوممە‌تی دە‌دی و دە‌ی‌ناسی لە‌ دلی خۆی‌دا بە‌رامبەر بە‌و هە‌ستی بە‌ باو‌ەر و متمانە دە‌کرد. لە‌گە‌ڵ ئە‌و دە‌نگۆ‌یە‌ش کە‌ لە‌ بارە‌ی کە‌کلێک ئوغلێ‌ی‌یە‌وه بل‌او ببو‌ه‌وه دیسان خە‌لک لە‌ جاران زیاتریان متمانە پێ‌ی‌هە‌بوو. ئە‌م دە‌نگۆ‌یانه‌ش بە‌ هێ‌چ جۆ‌ر کاریان لە‌و نە‌دە‌کرد. لە‌سەر ئە‌و کۆپو‌ه و ئە‌م چوار‌پێ‌یانه هە‌م جە‌ندرمە حە‌وجی‌یان پێ‌ی هە‌بوو هە‌م یاغی‌یە‌کان. ئە‌ویش یارمە‌تی هە‌موو کە‌سیکی دە‌دا کە‌ لە‌ تە‌نگانە کە‌وتبێ. یارمە‌تی بە‌و جە‌ندرمە دە‌کرد کە‌ بە‌ دوا‌ی چە‌تە‌کان دا دە‌گە‌ران و هەر ئە‌و خۆشە‌ویستی و یارمە‌تی‌یە‌ی بە‌زیادە‌وه‌ش و بە‌ دل و گیان بە‌رامبەر بە‌و یاغی‌یانه بە‌کار‌دینا کە‌ جە‌ندرمە‌کان بە‌ دوا‌یانه‌وه بوون. گێ‌رانی چە‌تە‌یە‌ک چە‌ندی ئە‌و خۆش‌حال دە‌کرد ئە‌وه‌ندە‌ش خە‌مناکی دە‌کرد. ئوممەت بابا‌یە‌کی ئا‌وا سە‌یروسە‌مەرە بوو.

ئە‌م رۆژانە ئە‌سپی رە‌سە‌نی بە‌خێ‌ودە‌کردن. لە‌ ئۆرفە‌و ئە‌سکە‌ندەر‌وون و حە‌لە‌بە‌وه ئە‌سپی دینان بۆ فە‌حل و تۆ‌لی‌گرتنە‌وه. لە‌و دە‌شتە‌ی خوار‌ی‌دا می‌گە‌ل می‌گە‌ل بزن و گا‌وگۆ‌لی ئوممەت دە‌لە‌وه‌ران. لە‌م دە‌ورووبەرە هەرچی زە‌ویی هە‌موارو راوند هە‌بوو، ئە‌گەر بستێکی‌ش بایە، ئوممەت بە‌ ناوی خۆ‌یە‌وه قە‌بالە‌ی بۆ دەر‌هێ‌نابوو. هە‌میشە پێ‌دە‌کە‌نی و

هميشه خوشحال بوو. رۆژيک که کاری دروست کردنی خانوبه ره که ی ته‌واو بوو، سی کچی یه که له یه کی جوانتری دابه زانندن و زهماوه‌ندیکی ساز کرد که راست حوت شه‌وو حوت رۆژی خایاند. له ماراش و ئاندرین و ئەدنه‌و عه‌نته‌په‌وه خه‌لکی بۆ سه‌ر زهماوه‌ند بانگه‌یشتن کردبوو. هه‌موو یاغی‌یه‌کانی ئەو چیا‌یانه‌و هه‌موو مل ئەستوره‌کان هاتبوونه سه‌ر زهماوه‌نده‌که‌ی. ئوممه‌ته زه‌رد نۆره‌ی بۆ بووکه‌کان داناو هه‌ر شه‌وه چوووه پال یه‌کیکیان و به‌ سی شه‌وان کاره‌که‌ی ته‌واو کرد.

ئوممه‌ته زه‌رد هه‌روه‌ها دارگوژی کویستانه‌کانی ده‌کپی، بۆ هه‌ر داریک خاوه‌نیکی ده‌تاشی و لپی ده‌کپی و ده‌ستوری ده‌دا داره‌که‌یان ده‌بپی. قوولکه‌یه‌که له‌پاش ماله‌که‌ی بوو. ئەم قوولکه‌یه هه‌تا سه‌ر لیوان پر بوو له مووره گویز. ئوممه‌ت به‌نیاز بوو به‌ زویی سه‌ری ئەو مووره‌دارانه به‌ ته‌نه‌که داپۆشی و قه‌رار بوو داره‌کان هه‌روا له‌وی و هه‌مینن. له‌م دارانه کووپه‌ کووپه‌ زیپی ده‌ست ده‌که‌وت. هه‌رچه‌ندی زیاتریان لی‌ راوه‌ستابا به‌ قازانجی بوو. قیমে‌تی دارگوژی‌ه‌کان رۆژبه‌رۆژ ده‌چوووه سه‌ری.

حه‌مه‌دۆک و ره‌فیه‌که‌کانی نیوه‌شه‌وی هاتنه‌ مالی ئوممه‌ته زه‌رد. حه‌مه‌د به‌ دیتنی خانوبه‌ره‌که سه‌ری سوپماو گوتی:

"هاوپی‌یان وادیاره‌ ری‌مان لی‌گۆراوه. پار مالی ئوممه‌ته زه‌رد لی‌ره‌ بوو، ئەم خانوبه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌ی لی‌نه‌بوو."

قاسم گوتی:

"ئەم خانوبه‌ره‌ گه‌وره‌ دوونه‌ۆمه‌ هی ئوممه‌ته زه‌ردئاغایه، راست له‌جیی ئەو خانووه‌ش دروست کراوه که ئەتۆ دیبوت."

حه‌مه‌د سه‌ری سوپما.

"هه‌ی ناکه‌س، ئەو هه‌موو دراوه‌ی له‌کوی بووه؟ به‌ سالیک ئەم خانوبه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌ی چۆن دروست کردوه؟"

"زۆر وه‌ستاکاری له‌ سی‌واس و قه‌یسه‌ریه‌و "گوئی سوو" را هینان، وه‌ستاکاری به‌ناوبانگ و کارامه‌... لی‌ره‌ش چ زۆره‌؟ داروبه‌رد."

"هه‌موو زی‌ره‌که‌ی که‌کلیک ئوغللی له‌لای وی بووه، وه‌ک ده‌لین که‌کلیک ئوغللی کوشتوه‌و زی‌ره‌که‌ش بۆخوی به‌جی ماوه‌."

"ئوممه‌ت که‌س ناکوژی، خه‌یانه‌ت ناکا، حه‌تمه‌ن وه‌ختیک ئوممه‌ت وه‌نیو که‌وتوه که‌کلیک ئوغللی بۆخوی زی‌ره‌که‌ی داوه‌تی و پاشانیش سه‌ری خوی هه‌ل‌گرتوه‌و رۆیشتوه. باشه‌ ده‌ته‌ویست ئوممه‌ت چ بکا؟ قۆلی لی‌ هه‌ل‌مالیوه‌و بسم الله."

قاسم گوتی: خوا بکا وایی.

ده‌میر گوتی: ئیشه‌للا وایه.

حه‌مه‌د به‌دلنبا‌یی‌یه‌وه گوتی: هه‌روایه.

به‌ردیکی هه‌ل‌گرتوه‌وه له‌ ده‌رگا گه‌وره‌ سه‌ربه‌تاقه‌که‌ی دا: ئوممه‌ت! ئوممه‌ت! هوی ئوممه‌ته زه‌رد!

دوو پیاوی چه‌کدار ده‌رگایان کرده‌وه. ئەو پیاوه چه‌کداره‌ی له‌ پیشه‌وه بوو، به‌ ده‌نگیکی زۆر زبر گوتی:

"مام ئوممه‌ت له‌ مالی‌یه، پیی بلیم کی هاتوه؟"

"بلی حه‌مه‌دۆکه‌."

له‌حزه‌یه‌کی کورت هه‌موو بی‌ده‌نگ بوون، پیاوه ده‌نگ زبره‌که به‌ راویژیکی گه‌رمه‌وه پرسی:

"ئەتۆ ھەمەدۆكى؟"

"ئەدى ئەمن ھەمەدۆكم."

كابرا داھاتەوہ بۆلای ھەمەدۆك و تەماشای روخساریی كرد، لەبەر شۆقى ئەستێران نەیتوانى وەك پێویستە روخساری ببینی. گوتى:

"ببۆرە ھەمەدۆك، با خەبەر بە ئاغا بدەم."

ھەمەدۆك دەستوورى پێدا: خەبەرى پێ بدە.

تاویك دواتر دەنگى پێكەنینى ئوممەت لە سەرى دەنگى دایەوہ:

"ھەمەد، ھەمەد، براكەم ھەمەد، بەخێر بێ. ئەم بێئەقلانە تۆیان لەبەردەركى راگرتوہ؟"

دوو ھاوپی لەمێژینە یەكتریان لەئامیز گرت.

ئوممەت لەپێشەوہو ھەمەد بەدواىدا، چوونە سەرى. مالاكە كەوش كەنىكى گەورەى بوو ھیندەى مەیدانە ئەسپىك. ژوورەكان بە تەنیشت یەكتەرەوہ ریز ببوون. ئوممەت دەرگای ژوورى ئاخىرى كردەوہ، لە كوورەخانەى كە گەورەدا كە لەنێوہراستى ژوورەكەدا بوو و چواردەورى بە دارى نەخشیندراو رازابوہوہ موورەدارى گەورە گەورە بلیسەیان لى ھەل دەستا، چرا نەوتى یەكە گەورە بە كووپەى كە شینەوہ كە بە گۆلى پەمەى نەخشابوو، راست لەسەر نێوچاوانى ئاورگەكە ھەل واسرابوو، ژوورەكەى رووناك دەكردەوہ. لە دەورى ژوورەكە قەنەفە دانرابوون كە قالیچەى رەنگاوپرەنگ و نەرمیان لەسەر راخرابوو. قەنەفەكان پالەپشتى قالیچەى نەرمیان لەسەر دانرابوو.

"برسىتانە؟"

"وہختىك ھاتوینە مالى ئاگان، ديارە كە تیر نین. ئەمن بەم نيوەشەوہ... بەلى، نيوەشەویش بەرخى برژیو لە خاوەنى ئەم جۆرە خانووە داوا دەكەم."

"ئەمنیش ھەر ئیستا دەلیم بەرخ بۆ ھەمەدۆكى خۆم سەر بېرن. ھەر ئەوئەندە بەسە كە نەختىك راوہستى."

ھەمەدۆك گوتى:

"رادەوہستم، ئەتۆ مشوورى نان و پەنیرىك بخۆ. چایەكیش لەسەر ئەم ئاگردانە وەسەرنى."

ئوممەتە زەرد بەگالتەوہ گوتى:

"چى دیکە، چى دیکە، چ فرمايشتىكى دیکەت ھەيە؟ كۆرە وى چووەكەم، ھەمەدۆك."

ھاواری كرد: كچینە، كۆرینە...

سى كەس، دوو كچ و كۆرە جھیلەىك ھاتنە ژوورى.

"كۆرم ھەر ئیستا بەرخىك سەر بېرن و بىبەرژینن. زووكەن. كچینە ئیوہش رۆنەكەرە، ھەنگوین، پەنیرو ھەرچى لەو جۆرە شتانە لە مالىدا ھەيە زوو بېنن. چاش لىنن، باش دیم بكیشى. براى خۆشەوېستم ھاتوہ، چما دەتوانم لە خۆشى بیان شیت نەبم."

بەراستىش ئوممەتە زەرد لە خۆشى بیان لەجى خۆى بەند نەدەبوو. دەچوو، دەھاتەوہ، ئەوى لەباوہش دەگرت، ماچى دەكردو قسەى لەگەل دەكرد.

"تەنانەت خەبەرى مەرگىشتم بېست."

"ھیندەى نەمابوو بمرم."

"ئەگەر ئاناچىخ سولتان نەدەبوو..."

"ئىستاش يەككەك لە گوللەكان لەبن شانى راستم دا ماوه"

ئەمجار داستانى دايەخۆرى و ئاناچىخ سولتانى گىراپايەو و ئەوئەبەسەرى ھاتبوو لە سىرى ھەتا پىوازى ھەمووى بۆ ئوممەتە زەرد باس کرد.

ئوممەتە زەرد لەخۆشىيان لەگوئىيان پىدەكەنى.

"ياوهرىك ھەيە ھا؟ ئەوئەبەسەرى لە چىا تووشى ببووى، پىي دەلئىن ياوهر شەوكتە. دوژمنى خوئىنى ياوهر فاروقە. چاويان نىە يەكترى پىبىين. ياوهر شەوكتە ھەرچەند سەر بە فەرماندەرايەتى جەندرمەى ويلايەتى ماراشە، بەلام ديسانىش لەدواى ھەمەدۆك دەگەرپى، ھەر ئەوئەبەسەرى دەگوت: ھەمەدۆك ئەمن دەيگرم، ياوهر فاروقىش بەرى دەستى دەلئىستەو و لەلای خەلكى زەليل و ريسوا دەبى. وەك دەلئىن ئەم دوو ياوهرە وا بەگژ يەكتردا چووبوون خەريك بوو خوئىن بىرئى."

"ئەتۆ جارى باسى ئەم خانوبەريەم بۆ بىكە، ئەمن سەرم لەم كارە دەرنەچى. ناكە پەرىيان شەويك لەشەوان ھىنايىتيان و لىرەيان دانابى."

"ئەگەر بلىي پەرىيان ھىناويانە لىرەيان داناو زۆرت زياد نەگوتە. ئەم خانووە بەراستى ھەروا بە چاوترووكانىك دروست بوو. كەكلىك ئوغللى چەتە ھەيە ھا؟"

بىدەنگ بوو، ئەمجار چاوى بىرە قاسم و دەمىر.

ھەمەد لە مەبەستەكەى ھالى بوو، گوتى:

"قەسەكتە بىكە، ئەمە قاسم و ئەمەش دەمىرە. ھەموو قەسەيەك لەلای ئەمانە دەتوانى بىكە، ئەم ھاوپرىيانە لەوانە نىن كە ئەتۆ بىريان لىدەكەيەو، تىگەيشتى؟ ئەمن بەتەواوى متمانەم پىيان ھەيە. ئەگەر ئەمانە نەبان، ئەمن لەمىژ بوو لەبن گلى رەش دا خەوتبووم، ئەوئەبەسەرى ئەم خانوبەريە جوانەى تۆشم نەدەدى."

ئوممەتە زەرد بە پىكەننەو گوتى:

"تىگەيشتم، ئىستا كەوايە باشم گوئى بۆ بىگرە. ئەمن كەكلىك ئوغللىم زۆر لەمەوبەر، لە مندالىيەو ئەوئەخت كە بابم مابوو، دەناسى. پاش مردنى بابم كەكلىك ئوغللى ھەر كارىكى ھەبايە، تەنانەت كارى زىرپىشى ھەبايە، وەلای دەناو سالى چەند جار دەھات سەرى دەدام و يەك دوو ھەوتوو لەكن من دەمايەو دەھەسايەو. پاش مردنى بابم ئەمن و ئەو وەك باب و كور پىكەو يەكدال و يەك گيان بووين. دوو برادەرى ھەبوون، ھەرسىكيان بەرۆژىك دەستيان بە چەتەيى كردبوو. رۆژىكيان لەپشت ئەو بەردە دەنگى فیتوويەك ھات. دەسبەجى زانىم كەكلىك ئوغللى ھاتو، ئەمنىش بە فیتوو جوابم دايەو. نۆكەس پىكەو لە ھەوشەى وەژوور كەوتن. كەكلىك ئوغللى لە ھالىك دا منى لە ئامىز دەگرت گوتى: برازاي خۆم، لەم دنيايەدا لەتۆ بەولاولە كەسم نىە. ھەرچى بى و نەبى، ديسان كەس و كارم ھەر ئەتۆي... جارى بچۆ بەرانيكمان بۆ سەر بىرە، پاشان پىكەو قسان دەكەين. ئەمن گوتم: كەكلىك ئوغللى بەچاوان، ھەر ئىستا، لەوبارەيەو خەيالت تەخت بى. ئىمە دەزانين چۆن رىز لە برادەرى بابمان بىگرين."

كەكلىك ئوغللى بە ھاوپرىيەكانى گوت: ئىو بەچنە مالى ئوممەتە زەردو ئىسراحتە بىكەن، زۆر ماندوون، بۆخۆشى لەگەل دوو برادەريەكەى ھاتن و لەسەر كانىيەك كە لەبن ھۆو چنارە ھەل دەقوولئى دانىشتن. كەكلىك ئوغللى گوتى: برازا باشت گوئى لىبى. روخسارى مات و گرژ بوو. ئوممەتە زەرد تازە دەي زانى كە كەكلىك ئوغللى ريشى ھىشتوئەتەو. ريشىكى

دریژی هه‌بوو، وهك چۆری شیرى. كورم، زهرده، پیر بووم ئیدی، رۆژیكى پى ده‌چى تا له‌م كۆیه‌را خۆم ده‌گه‌یه‌نمه‌ ئه‌و كۆیه‌. چه‌ته‌یى بۆمن وه‌ختى به‌سه‌ر چوه، ئیستا ناوو ناوبانگه‌كه‌مه‌ كار ده‌كا. ئه‌م ناوبانگه‌ یه‌ك دوو رۆژ زیاتر بر ناكه‌. رۆژى سی‌هه‌م فاتحه‌م خویندراوه. ئه‌من ئیدی ده‌ست له‌ چه‌ته‌یى هه‌ل‌ده‌گرم. ئه‌من زیڤىكى زۆرم هه‌یه، ئه‌وه‌نده‌م پوول هه‌یه‌ كه‌ تا ئاخى عومرم به‌ ره‌حه‌تى پى بژیم، بلى بزانم له‌ كوی ده‌توانم كونجیك بگرم و دانیشم؟

ئهو رۆژه تا ئیوارى راو ته‌گبیریان كردو له‌فكرى دیتنه‌وه‌ی جی‌یه‌ك دا بوون كه‌ كه‌كلیك ئوغللى بتوانى به‌ئاسوده‌یى لى بژی. دووه‌مین رۆژیشیان به‌باس و راو ته‌گبیرو بركردنه‌وه‌ له‌و باره‌یه‌وه‌ برده‌ سه‌رى. رۆژى سی‌هه‌م چوون و جی‌یه‌کیان دیتنه‌وه‌ كه‌ ده‌بوو كه‌كلیك ئوغللى له‌وى دا خۆى حه‌شار بدا. كه‌كلیك ئوغللى خوشحال بوو.

رۆژگارێك ره‌سووه‌ كورده‌ پاشایان دوور خسته‌وه‌ بۆ شارۆچكه‌یه‌كى چوكورواوا. ره‌سووه‌كورده‌ كه‌ هاته‌ شوینی دوورخرانه‌وه‌كه‌ی، نۆژن، نیزیكه‌ی هه‌زار سوار، منداله‌كانى و به‌شیک له‌ عیڵ و عه‌شیره‌ته‌كه‌ی خوشى له‌گه‌ل خۆى هینا. وه‌ختیك هاوین داهاات كورده‌كان كه‌ فیری گه‌رمای به‌سام و ته‌پۆو می‌شوله‌ی چوكورواوا نه‌بوون، نه‌خوشی‌یان ده‌نیو كه‌وت و زۆریان لى‌مردن. پاشانیش ئیزنیان له‌ حكومه‌ت وه‌رگرت كه‌ به‌ سه‌دان ره‌شماله‌وه‌ بچنه‌ كوێستان. كه‌كلیك ئوغللى كه‌ ئه‌وده‌م لاو بوو هاته‌ خزمه‌ت ره‌سووه‌كورده‌و له‌ كورده‌كان كه‌ به‌ گولله‌ ده‌رزى‌یان هه‌ل‌ده‌گرت، فیری تهنه‌نگ هاویشتن بوو، به‌جۆریك كه‌ ره‌سووه‌كورده‌ پاشا له‌ده‌ست راستى و ئه‌نگیوه‌یى ئه‌و سه‌رى سوپما. رۆژگار هات و چوو، و پاشا گه‌رايه‌وه‌ ئۆرفه‌. سه‌رانسه‌رى ده‌شتى "جه‌رشان"، له‌ "هه‌یلان پینارى" یه‌وه‌ هه‌تا چیاكانى "عبدالعظیم" به‌شیک له‌ خاك و ملكى وى بوو. كه‌كلیك ئوغللیش له‌گه‌ل ره‌سوو پاشا چوو بۆ ئۆرفه‌. پاشا ئه‌وى له‌هه‌موو پیاوه‌كانى خوشتر ده‌ویست و له‌خۆى دوور نه‌ده‌خسته‌وه‌. كه‌كلیك ئوغللى له‌ ماوه‌یه‌كى كه‌م دا زمانى كوردییش فیر بوو.

پاشا دیسان له‌ ئۆرفه‌ ئارامى نه‌گرت. له‌ راستى‌دا ئه‌و ده‌ی‌توانى له‌سه‌ر ئه‌و خاكه‌ پان و به‌رین و به‌پیت و به‌ره‌كه‌ته‌ ده‌وله‌تیك دامه‌زرینی. پاشا راپه‌رى. له‌ شه‌رو پێك هه‌ل‌په‌ژانیك دا شكاو به‌ ته‌نگاوى په‌ناى برده‌ به‌ر هه‌ل‌ب. خانه‌كان و پاشاكان و والی حه‌له‌ب كه‌وتنه‌ نیوڤی و پادشا ره‌سووپاشای به‌خشى. ئه‌ویش رازى بوو كه‌ له‌ حه‌له‌ب وه‌مینی و به‌ به‌روبووى ملكه‌كانى گوزه‌رانى خۆى به‌رپۆه‌ به‌رى. ئه‌و دیسانیش ده‌چوه‌ هه‌ر جی‌یه‌ك پارێزه‌رى گیانى خۆى، واته‌ كه‌كلیك ئاغای له‌گه‌ل بوو. پاشا پیاویك بوو به‌ چاویكى بادامى كه‌ وه‌ك ئاسك ده‌یان پوانى، نیوچاوانیكى درێژو ده‌م و چاویكى درێژو بارىك و به‌ژنیكى وه‌ك تووله‌نه‌مامه‌وه‌. ئه‌و له‌ عه‌ره‌بستان سواری جوانترین و ره‌سه‌نترین ئه‌سپه‌كان ده‌بوو. كه‌كلیك ئوغللى و ئه‌و هاوته‌مه‌ن بوون و وه‌ك دوو براش له‌یه‌ك ده‌چوون. ته‌نانه‌ت جارێکیان والی حه‌له‌ب له‌جیاتی ره‌سووپاشا كه‌كلیك ئوغللى له‌باوه‌ش گرت و ماچى كرد.

كه‌كلیك ئوغللى كه‌سێك نه‌بوو تا ئاخى عومرى پارێزگارى له‌گیانى یه‌كێك بكاو كارى هه‌ر ئه‌وه‌ بى. ئه‌و ده‌یه‌ویست تهنه‌نگى ده‌ستى به‌ دلخوازی خۆى وه‌كار بخوا. بۆیه‌ رۆژیکیان هاته‌ لای ره‌سووپاشا و گوتی:

"پاشا، ئه‌من دوعاخوازی لى‌ده‌كه‌م، ده‌رۆم".

"ئه‌وه‌م له‌گه‌ل مه‌كه‌، ئه‌تۆ له‌م ولاتى غه‌ریبايه‌تىیه‌ وه‌ك برامى. له‌ براش له‌من نیزیكترى... ئه‌تۆ بۆمن وه‌ك ئه‌و تیشكه‌ هه‌تاوه‌ی كه‌ له‌ دوندى چیاكانى توورپوس ده‌دا. هه‌ق نیه‌ به‌جیم بىلى و برۆى".

ره‌سوو پاشا هه‌رچى گوت و هه‌رچى كرد بى‌سوود بوو، كه‌كلیك ئوغللى گووى نه‌دايه‌و رۆیشت. رۆیشت و چه‌ندین سال له‌گه‌ل سى براده‌رى خۆى له‌ عه‌نته‌پ و ئۆرفه‌و حه‌له‌ب خه‌رىكى چه‌ته‌یى بوو. پیاویك بوو نه‌ترس و زبرو زرينگ و ئازا. له‌ سه‌رانسه‌رى رۆژه‌لات دا له‌ ئۆرفه‌و ئه‌ده‌نه‌وه‌ بگه‌هه‌تا حه‌له‌ب و مووسل ناوبانگى ده‌ركردبوو چه‌ندین سال له‌م

پښتانه دا زېږو نه لماس و مرواری و یاقوت و زمپووتی خر کرده وه . مالی خانه کانی عه رب و کورد و تورکی تالان کرد . وهختیک که سیک ناوی وی ده بیست دسبهبه جی هرچی داوی کردبا ، دهی دایه . نه وهنده بریندار ببوو جی ساغی له له شی دا نه مابوو . وهک پشیله حهوت گیانی هه بوون و به مفتی گیانی خوی ته سلیمی ئیزرائیل نه ده کرد .

پاش نه وهی باری خوی تیک نا هاته وه توپووس که بو وی جیگایه کی بی خه تر بوو . چیاکان گه وره ترین په ناگه ی یاغی بیان بوون . لیره ش بیکار دانه نیشته ، چه ته یی کرد ، زور مالی تالان کردن ، زپری وه سه ریه ک نا به لام تاقه جاریکیش شتیکی له هه ژاریک نه ستاند ، حاشا له دهرزی په کیش ، قه تیش که سانیکی نه زیته نه دا که سامانیکی زوریان نه بوو . له م ده شته و له م کیوه خانیک و ناغایه که نه ما که رووتی نه کردب . دت گوت مه خته ی له سه ر هه موو ناغا و خانه کان داناوه ، کاتیک وهختی ده هات خان و ناغاکان مه خته ی خویان ته سلیمی نه و پیاوانه ده کرد که که کلک ناغا ده ی ناردن . نه و که سانه ش که مه خته ی دیاری کراویان نه دابایه ، ته نانه ت نه گهر چوبانه کونی ماره وه ، یان له ژیر بالی په له وه ردا خویان شار دبا یه وه ، ره وانه ی دنیای دیکه ده کران . له و کاته وه که چیاکانی توپووس دروست ببوو ، چه ته ی و ناقل و زرنک و به هوش و چالاکیان به خووه نه دیووو . چه ندین سال له م کیوانه دا زور دهسته و فهوجی جه ندرمه ی وه داوی خوی خستن و هلی خه له تاندن . هه موویان له دهستی جازب ببوو . گه وره ترین سروشتی تایبه تی نه وه بوو که نه گهر نه مشه و لیره بوو سبه نیی ئیواری سه روه کوتی له چوکورواوا دهرده که وت . نه م هه موو خیرا بزوتنه وه یه به فکری که س دا نه ده هات .

روژیک خه به رت ده زانی که له نا لاداغی په ، دوو روژ دواتر دت دی سه ری له چیا ی دلدول وه دهرناوه ... ته نانه ت بالنده ش نه و مه ودا دووره ی له ماوه یه کی واکه م دا نه ده بری .

له توپووس و چوکورواوا هه مووان هه ر باسی نه و زپرو ماله یان ده کرد که نه و وه سه ریه کی نابوو . پاشا مابوو و له حه لب ده ژیا . نه و په ناگه یه که که کلک ئوغلی و ئوممه ته زهر د پاش سئ شه وو روژ لیکنانه وه دیووویانه وه ، مالی پاشا ، له حه لب بوو . نه گهر پاشا نه وی دیبایه زور خو شحال ده بوو . وه زع و حالی پاشا وه ک جاران نه مابوو و گوزه رانیکی باشی نه بوو . که وایه چوونی وی کومه گیکیش به حال و گوزه رانی پاشا بوو . "مه سه له ته واوه ، ده چمه لای پاشا . تکایه کی دیکه شم لیت هه یه ئوممه ته زهر د ، نه گهر نه ویشم بو جی به جی بکه ی به ئاسوده یی سه ر ده نیمه وه "

"فه رموو مامه گیان ، هه رچی ده فه رموی به سه ر سه ر "

"ده بی نه م خانوه به من بفروشی ، وه ستاکارم هیان ، نه وان ده زانن له جی په که ی چ خانوویه ک دروست ده که ن نه و خانووه ی ره سوو پاشا له ده شتی هه ببوو پیم نیشان داون . خانویکی وه ک وی لیره ساز ده که ن . خانووه که به سالیک ته واو ده بی و پاشانیش دیم ده ی بینم . گلکوی من له نیو نه و برده لانه له بن نه و چناره دروست بکه . له هه رکوی مردم تابووته که م بینه وه ئیره بم نیژه . له باره ی پولیشه وه دوايه ده زانی که زپرو مالی من به قه د خه زنه ی سولتان سوله یمانی قانونی په . هه مووی ده دم به تو . بوخوشم نه وهنده زپر له گه ل خوم ده به م که هه تا ناخری عومرم پیی بزیم ، دنیایه ، نه گهر لیشم برا نه تو بوم بینه "

نیوه شه ویک سئ ئیستریان بردن و چوونه شوینیکی حه سته م که زپره که ی که کلک ئوغلی لی شاررابووه وه . به راستی جی په ک بوو شه یتان فکری نه ده کرد . زپره که له چه ند سندووقی پولادا بوو .

"وهختیک خانووه که ته واو بوو که کلک ئوغلی هات بی بینی ؟"

"نا نه هات "

"بيستی که تەواو بووه؟"

"ئەری بیستی."

"دیتە ئیره؟"

"قەرار وایه."

حەمەد بە ھەژانەو ھە گوئی:

"کەنگی دی؟ ئەگەر ھات خەبەر بە منیش دەدە؟"

"ئەری، خەبەر پێ دەدەم."

"لەگەڵ پاشا نیوانیان چۆنە؟"

"پاشا زۆر دەست کورت ببوو. کاتیك کە کلیك ئوغللی دەبینی زۆر خوشحال دەبی. کە کلیك ئوغللیش زیڕە کە ی داوێتە

بەری یانی."

"ئەتۆ ئیدی پوولدارى."

"ئەدی پوولدارم."

"ئەم خانوو ئی تۆیە."

"ئى منە، بەلام نازانى چەند ھەز دەکەم بیٹ و ئەو خانوو ھى بوی دروست کراو ھە چاوی خوی ببینی..."

"بۆچی ھەر ئەو دەم کە خانووبەرە کە تەواو بوو نە ھات؟"

ئوممەتە زەرد گوئی:

"زۆر دەترسی."

"کە کلیك ئوغللی؟"

"بەلئى."

"سەیرە."

"پیاو کە پیر بوو تەنانەت ئەگەر ھەژدیھاش بی، ترسەنۆک دەبی."

"ئەمەم دەزانى، بەلام چما پیریک چەندی عومر ماو ھە کە..."

"تاقە رۆژیکیش مابى، ھەروا بزانه ھەزار سالە، بە ھەردوو دەستان پییەو ھەچەسپى... ھەربۆیە لەم جیھانەدا ھیچ

بوونەو ھەریک لە بنیادەمی پیر ترسەنۆکتر نیە. وەختیک کویرئوغللی ئازا تەفەنگی دی، بە ئەقلىشىدا نە ھات کە بۆخۆشى

یەکیک لەوان بکری، لە کیوپارە رای کرد. دەزانى بۆ؟ ئەگەر پیر نەبایە رای دەکرد؟"

"نا، رای نە دەکرد."

"لەبەر ئەو ھەیکە کە کلیك ئوغللی ئیدی ناتوانی بیٹە ئەم دەوروبەرە، ئەو دانیایە کە ئەگەر مرد جەنازە کە ی دینمەو ھە

ئیره."

"نازانم ھۆی چیه. ھەموو کەس متمانەت پێ دەکا. ھەرچەند دەلین ئەتۆ کە کلیك ئوغللیت کوشتو، دیسان ناتوانم

متمانەت پێ نەکەن"

"ئەوان دەزانن کە کلیك ئوغللی نە مردو ھە..."

"ئەگەر نیگارکیشیکت پەیدا کردبا..."

"مەبەستت ئۇ ۋە يە بىلىم ۋە يەنە يەكى خانووبەره كەم بۇ بېكىشەنە ۋە ۋە بىنىم بۇ كەكلىك ئۇغلى. فېكىرى چاكە. پىاۋ بەخۇرايى نابىتتە ھەمەدۇك"

"چما ئۇمەن چىم كىدۇە كە بوومە ھەمەدۇك؟ ئۇ قىلم ناي پىرى. كۆيىر ئۇغلىيىش ۋەك مەن بوو؟"

"راست ۋەك تۇ"

"فايدەى چى؟ ... بەخۇرايى يە ..."

ئوممەت گوتى:

"بىروانە دەمەۋى شىتېكت پى بىلىم، باش گوى رېگرە ... ۋەختىك خەلك بەتۇ دەلېن ھەمەدۇك ھەتمەن ھىكمەتېكى تىدا ھەيە. ديارە شىتېكىيان لەتۇدا بەدى كىدۇە. خەلك پىاۋان باشتر لە ھەموو شىتېك دەناسن. ئۇ ۋە تا دنيا دنيايە ئادەمىزاد بىر لە ئادەمىزاد دەكاتە ۋە ... بىنئادەم ھىچ شىتېك لە ھاۋجىسى خۇى باشتر نانسى"

"ئۇمەن بە ئۇ قىلم دا ناچى"

"دەبى پىدا بچى"

"ئۇ بىنئادەمە كە ئۇ تۇ دەلېى ھا؟ زۇر جار لە ناسىنى ئادەمىزاددا زۇر بەھەلە دەچى"

"زۇر باشىشېيان دەناسى. كەكلىك ئۇغلى چۇن لەنىۋ ئۇ ۋە ھەموو بىنئادەمە دا مەنى دۇزىيە ۋە، دەىزانى ئۇگەر دنياش خەرابى، دىسان ئۇمەن ئۇمە خانووبەريە دروست دەكەم ۋە جەنازەكەى دىنمە ۋە ئىرە. دەىنىزم ۋە لەسەر گلگۆكەشى گولى كىۋى دەنىزم. ھەم نىرگىزى چاۋرەش دەچەقىنم ۋە ھەم سونبولى كاكۆل بىنەوش"

گۆشت بەرخى بىرئىۋ لاي بەيانى پىگەيشت. بىئۇ ۋەى قسەيەك بىكەن زىگى خۇيان تىر كىد. قاسم ۋە دەمىر تەماشى چاۋەكانى ھەمەدىان كىد. لەبەر بىخەۋى لە سەرەمەرگ دا بوون.

"ئىۋە بچن بىنوون. ئۇمەن لەگەل كاك ئوممەت ئىشك دەگرم"

ئۇان ھەستان. ئوممەتە زەرد چوۋ ئۇوانى خەۋاندو ھاتەۋە:

"باشە، بلى بزانم ئىستا چەند ياغىى جىى باۋەرۋ جوامىرو ئازاۋ بەئۇمۇونت لەبەردەست دا ھەن؟"

"ھەمەن"

"كى؟"

"دەستەى سىنەم ئۇغلى"

ھەمەد پىكەنى.

"بۇچى پىدەكەنى؟"

"سىنەم ئۇغلى ھىشتا مندالە"

"گەنج عوسمانىش مندال بوو. ئۇ تۇش مندالى"

ھەمەد گوتى: تىگەيشتم، تىگەيشتم، تىگەيشتم.

"بۇخۇشى، يەكەم خاۋ دوۋەم تۇ دەپەرستى. زۇرم قسە لەگەل كىدۇە. بلى بزانم چ كارىكت پى ھەيە؟"

"دەمەۋى ھىرش بىكاتە سەر شارۋچكە"

"چۇن؟"

"هیچ، هیچ، دیته سەر ته پۆلكه كهی رووبه پرووی شارۆچكه له نیو داره كان له پشت شپست تیر داده نیشی. پاش ئه وهی شارۆچكهی وه بهر ده سپرژ دا لای به یانی پاشه كشه ده كا بۆ چیا".

"باشه پیم بلی بزانم چ فكریكت له سهردایه؟"

حه مه د له باره ی ئه وه كه مه بهستی چیه و چ بهرنامه یه کی هه یه و چ ده كا، مووبه موو هه موو شتیکی بۆ ئوممه ت شی کرده وه.

ئوممه ت له بهری پارایه وه:

"مه چۆوه چو کووراوا. ئه م جاره له چو کووراوا به ساغی ده رناچی. بووه ته چل هه زار چاوی خائین كه هه مووی چاوه پرسی تویه".

باسیکی درژیان کرد، ئوممه ته زهرد نهی توانی حه مه دی په ژیوان بکاته وه. قسه ی پیاوان یه ک بوو.

"زۆرم په رۆشی حه مه د، حه یفه. هه تا کاتیك ئه تۆ هه ناسه ت له بهردایه، فه قیرو هه ژار چاوی هیوایان تیوه بریوی. ته نانه ت ئه گه ر هه یچیش نه که ی. ئه تۆ که سیك نی بتوانی واز له یاغیگه ری بینی، هیوایه کت به م کاره ت نه بی. ئه تۆ له گه ل ئه و کرمه که له میشتک دا ده جوولی له دایک بووی. ناتوانی جوړیکی دیکه بی".

حه مه د گوئی:

"نامه وی بمرم، نامه وی به گولله یه ک بمرم"

"به گولله مردن له چاره ت نووسراوه. هه یچ ده زانی ئاناخیخ سولتان ئه و ئه نگوستیله یه ی بۆچی داوه به تۆ که له دهستی که ی؟"

وه ختیك تاو هه لات له خانووبه ره که وه ده ر که وتن و هاتن له سه ر تاته به ردیك که له بن دارچناره که ی خۆشه ویستی که کلیك ئوغلی بوو دانیشتن. له گه ل به ری به یانی دنیا ئه وه نده رووناک بوو که ده نک ده نک ی ورده به رده کانی بن ئاوی کانی یه که ده بینران.

"ئه نگوستیله که ی بۆیه دا به تۆ چونکه ده ی زانی ئه تۆ به خۆت ناویری".

وادیار بوو که حه مه د به قسه کانی ئوممه ت هه م توورپه بووه و هه م بی ئه وه ی به خۆی بزانی له ناخی دلایه وه خۆشحاله.

"ده لێن عه لی یه شه ل چووه ته بن بالی دۆران ئه فه ندی".

"وه ره بروانه عه لی یه شه ل، کلاوشه بقه یه کی له سه ر ناوه وه ک والی ئه دهنه، په ره هه لۆیه کی سووری شی له کلاوه که ی داوه. چه کمه ی ده لاقه شه له که ی کردوه... ماوه یه ک له مه و به ر سواری ئه سپیکی عه ره بی بوو. فیلینتایه کی له شان دا بوو... ئه ویش له سه ری داوه"

"چۆن چۆنی له سه ری داوه؟"

"هه میشه ده لی مورته زاغای ده کوژم"

"ئه وه ی به راستی کرمی له میشتک دایه عه لی یه شه له. ئه و کرمه ی له میشتکی وی دایه به قه د پلنگیکی درنده یه. پیم سهیره ئه م پیاوه ئه و هه موو سا له چۆن توانیویه ئه م نیزامه، ئه م ره وشته، ئه م هه موو دزیوی و زولم و زۆره ته حه ممول بکا. دلێ چل شی ری له سنگ دایه. عه لیشت ده وی؟"

"ئه گه ر ئه و خۆی شیت کا، ئیدی ناتوانم له چو کووراوا بیمه ده ری"

"که سی دیکه ت پیویسته؟"

"خۆش بى كاك ئوممەت. ئەو سى كەسەمان بەسىن"

پىاۋەكانى ئوممەت بە دوو رۆژان سىنەم ئوغللىيان دىتەۋەو ھىنايان، شەش كەس بوون.

ھەموويان ھاۋتەمەن و لاو بوون. سىنەم ئوغللى ھەر كە چاۋى بە ھەمد كەوت، بەرامبەرى دەستەۋنەزەر وىستا، دەستى ۋى گرت و پاش ئەۋەى سى جارى ماچ كرد لەسەر نىۋچاۋاننى دانا. ئەۋانى دىكەش ھەر ۋايان كرد. چوون بەرامبەرى لەسەر چۆك دانىشتن و دەستيان لەبن ھەنگلىيان نا. بە سەرسورپماۋى و ھەبەساۋى تەماشايان دەكرد، دەت گوت دەپواننە چىايەكى بەشكۆ كە ھەتاۋ لە لووتكەكەى دابى.

ئوممەتە زەرد پىشتەر لەبارەى دەستەى سىنەم ئوغللىيەۋە قسەى لەگەل ھەمد كەردبوو و يەك بەيەك باسى ئەو ياغىيانەى بۆ كەردبوو كە لەو دەستەيەدا بوون. سەير ئەۋەبوو بەسەرھاتى ھەموويان ۋەك يەك بوو. داستانى ژيانى ھەموو ئىنسانەكانى ئەم كىۋانەو ئەم دەشتە ۋەك يەك بوو. ئەگەر ۋايە بۆچى ئەم تاقە سوارە ۋەكىۋان كەوتبوو. داخوا كرمى مېشكى ۋان كرمىكى دىكە بوو؟

بابەگەۋرەى سىنەم ئوغللى چوۋە شەپرو ئىدى نەھاتەۋە. ۋەك دەيان گوت باپىرى و ھەرۋەھا بابى باپىرى و بابى باپىرەگەۋرەى ھەموويان چوۋبوونە شەپرو نەگەرابوونەۋە، باپىرى، بابى، سى مامى و ھەوت خالىشى لە شەپرى بىبابانى ھەرەبستان و شەپرى يۆنان دا بەشدار بىوون. باب و باپىرى لاۋەكانى دىكەى ئەم دەستەيەش ھەر چوۋبوونە شەپرو نەگەرابوونەۋە. ھەرشەش لاۋەكە كاتىك ۋەختى سەربازىيان ھات، ئەقلى خۇيان خستە سەرىك، فكريان كەردەۋە، لىكيان دايەۋەو روويان كەردە چىا.

"ئەگەر عافواتىك دەرچى ۋاز لە چىا دىنن؟"

"ۋازى لى نايەنن."

"ئىۋە دەتانەۋى تا مردن لەشەردا بن، كەچى لەترسى شەپرو نەچوونە سەربازى..."

"چەتەيى لەشەپ چاكتەر."

ھەمد گوتى: بەچى را دەزانن؟

دىسان بريسكە پۆلاى گۆرىن ھات و لەبنى چاۋانىدا جىگىر بوو. ھەتاۋى زەرد زەرد بە دەۋرى سەرىدا دەستيان كرد بە سوورپان، يەكبان گرت و بوونە خەرمانىكى خۆرەتاۋ.

"ئەگەر جىيەك بۆ خۇمان پەيدا كەين، باقە پرتەقاللىك لە لىۋارى دەريا... ئىۋە قەت باغەپرتەقالتان دىۋە؟"

سىنەم ئوغللى دەستەكانى خۆى نىشان دان. پىر بوو لە قەلشت و برىنى سارىژ بوۋەۋە.

"بىروانە دەستانم، ئەۋانەى لە باغە پرتەقالەكان دا كرىكارى دەكەن، دەستيان ئاۋاى بەسەردى. ئەمن لە ھەوت

سالىيەۋە لەدۆرت يۆل لە باغە پرتەقالان دا پرتەقالم لى كەردوونەۋە."

"ئىستا ئەگەر بىينە خاۋەن باغەپرتەقاللىكى گەۋرە كە خونچە دەربكاۋ بۆنى خۆشى لى بى، دىسان ئىۋە ۋاز لە چىا

ناھىنن؟"

"نا، ۋازى لى ناھىنن."

رۆژئاۋايە ەلىيەشەل بە سوارى ئەسپە بۆرەكەى گەيشتەجى. ھەمد ھەر كە چاۋى پىكەوت دەستى كرد بە پىكەنن.

شەلە لە ئەسپەكەى ھاتەخوارى و چوۋ باۋەشى بەھەمدو ئوممەت دا كرد. ھەمد ھىشتا لەبەر پىكەنن دوۋلا

ھاتبوۋەۋە تەماشاي ەلىي دەكردو پىدەكەنى.

عەلىيەشەل واى نيشان دەدا كە قەلس بووه ، نۆچاوانى تىك نا :

"چيه؟ بۆچى پىدەكەنى كورم، جىيەكم بەدەرەوہيه حەمەدە ليكن".

"نانا... بپوانە ئەو كالأوشەبقە گەرگەرپىيە... گەرگەرپى..."

حەمەد لەبەر پىكەنن هەناسەى راوہستابوو. سىنەم ئوغللى، قاسم، دەمىرو ئوممەت و ياغىيەكانى دىكەش رەگەل حەمەدى كەوتبوون و پىدەكەنن.

"كورم ئاخىر كالأوگەرگەرپى كويى بۆ پىكەنن دەبى؟"

"لاىبە لەسەر سەرت عەلى".

"لاىنابەم كورم، هەتيوہ چەتەيەكى نەدى بديى وەك تۆچ لە كالأوشەبقەيەك كە ئاغاو خان و پاشا لەسەرى دەننن حالى دەبى. ئەتۆ دەزانى ئەم كالأوشەبقە مەخمەرىيە خوینى سى بەچكە دىھاتىيى وەك تۆيە؟"

عەلىيەشەل گەرگەرپىيەكەى لەسەر سەرى هەلگرت، دەستى بە پەرەسورەكەىدا هینا، بەچەند پتە تۆزوخۆلەكەى لىتەكاندو بەھىواشى لەسەرى نايەوہ.

"حەمەد! ئىستا تىگەيشتى كورم ئەم كالأوگەرگەرپىيە چۆن دەكەنە سەريان؟"

حەمەد گوتى: ئەرى، تىگەيشتم.

سى كۆنە ھاوړى لەپەناى يەكتر دانىشتن و دەستيان كرد بە دەردىدل. شەلە تا تولعى بەيانى باسى شارۆچكە و ترسى خەلكى شارۆچكە و داستانى خۆى و مورپتەزاغای بۆ كردن. وەختىك ئەو دەىگىرايەوہ حەمەد پىدەكەنى و لەبەر پىكەنن كەفەزگ دەبوو.

"كاك عەلى ئەتۆ خەرىكى بە پىكەنن دەم كوژى"

"سبەينى كە تووشى ياوہر فارووق بووى پىكەنننت لەبىر دەچىتەوہ"

"نا، لەبىرم ناچىتەوہ"

"وہختىك ئەمن مورپتەزاغام كوشت و وەكىوان كەوتم، ئەو وەخت بە باشى پىكەنننت لەبىر دەچىتەوہ"

"ئەتۆ ناتوانى كارى وا دەرھەقى من بكەى، ئەگەر ئەتۆ لە چوكووراوا نەبى، ئەمن چم پىدەكەرى؟"

"ئەتۆ چت پىخۆشە وا بكە. ئەمن بەدەستى خۆم دەىكوژم"

"چۆنە لەجىياتى ئەوہى ئەوى بكوژى، من بكوژى؟"

عەلىيەشەل چاوى پى دەرپەرپىن، لىوہكانى كەوتنە لەرزىن، مستى خپ كردهوہ و گوتى:

"تەواوى ئەو سووكايەتىيەم لەبەر خاترى تۆ قبوول كردهوہ. ئەگەر ئەتۆ پيش من مورپتەزای بكوژى، بە قورئان و

بەناوى خوا ئەمنيش تۆ دەكوژم..."

حەمەد گوتى:

"ئوؤؤ. مام عەلى بۆ هيندە توورە بووہ؟"

حەمەد هيج كاتىك عەلىيەشەلى وا نەديبوو.

عەلىيەشەل كە تىگەيشت حەمەدى ناپرەحت كردهوہ، گوتى:

"لىم ببورە حەمەد، دەزانم كە ھەرچى ئەتۆ بلىى ھەر ئەوہ، بەخوا گوناھە بنيادەمىكى نزمى وەك وى لەم دنيايەدا

چۆرەئاويك بخواتەوہ و پارووەنانىك بخوا. دنياكەمان ھەرچەنديش خراپ بى ديسان بنيادەمى وا رىيى ناكەوى تىيدا بژى"

حه مه د له حالیک دا ملی به لاره ده نا گوتی:

"مام علیی خوم، کئی دوزانی تا ئیستا چند ئینسانی خراب و نزم و هه تا حه زکهی بی شه رم هاتوونه سهر ئه م
دنیا یه و تییدا ژیاون، کئی دوزانی؟"

علی یه شهل زور به توندی گوتی:

"لینگهی وی نه هاتوه ته سهر دنیا، ئه من به دهستی خوم دهی کوژم"

حه مه د به پیکه نینه وه گوتی:

"باشه بی کوژه."

به یانی زوو علی یه شهل له حالیک دا خوی هاویشتبوه سهر زینی و به پته توزوخولی له کلاوگه پرگه پری یه که ی ده ته کاند
وه پری که وت. هه تا نه دیو بوو حه مه دۆک دهستی به به رزگیه وه گرت و له دوا یه وه پیکه نی.

"ئوممه ت، ئیمه پیو یستیمان به سی ئه سپ هه یه."

"ئو... لیره چ زوره ئه سپ..."

"ئه و هه مو ئه سپه ت بو هه یه؟"

"ره شیده کورده هه یه..."

"ئه ری..."

"پیم گوتی خه لکی ئورفه بوو..."

"ئه ری، گوتت."

"ئه سپه ره سه نه عه ره بی یه کانی ئورفه جوانترین ئه سپی دنیان."

"ئه وه هه مو که س دهی زانی."

"ئه و پاشا کورده له ئورفه پری چه ندین ته ویله ی ئه سپی عه ره بی هه بوون."

"ئه تو ئه م ئه سپانه ت له ئورفه وه هی ناوه؟"

"حه وتوویه ک، مانگی که نه بوو که که کلک ئوغلی به قاچاخچی یه ک دا به چه ته یه کی کوردا یان به ته ته ری ک دا ئه سپیک

نه نی ری..."

"زورت ئه سپ له سهر ئاخو پر هه ن؟"

"هه تا به یانی بیان ژمیره، هه مووشیان به زین و له غاوه وه. هه ر زین و له غاویک له وانه یه بایی سه د سکه ی زیر بی"

"ئیشه لالا که کلک ئوغلی ترسه که ی وه لا ده نی و دی هه مو ئه مانه ده بی نی..."

ئوممه ته زهر د گوتی: ئیشه لالا.

له گه ل تا وه لاتی ئه سپه کانیان ده رکیشانه ده ری و سوار بوون. ئوممه ته زهر د هه ری که ی سه ره برگیکی لبادی ده سگری

قبارتای چه رکه سییشی دانی بو ئه وه ی چه که کانیان دیار نه بن.

"ئیوه برۆن، ئه منیش دوی ئیوه دیم. ئه منیش به چه که وه دیمه شارۆچکه."

ئه و شه وه تا به یانی ئه سپیان لینگ دان، به لام هیشتا نه یان توانیبوو بگه نه گوندی وایوای. لای به یانی گه یشتنه

قامیشه لانی نزیك "عه زه بلی". ئه سپه کانیان برده نیو قامیش و حه یزه رانه کان و له وی چاوه پروان بوون شه و دابی. حه مه د

که م سیکه دانه بوو. ده یه ویست ده سه به جی بیته ده ری و بجیته گوندی وایوای. له جاده یه کی دوره وه ده نگی رویشتنی

داشقه‌کان ده‌هات، له‌لای باکووره‌وه بایه‌کی ساردی ده‌هات و قامیش و حه‌یزه‌رانه‌کانی به‌لای باشووردا لار ده‌کرده‌وه. ده‌شته‌که له خشه‌خشیکی سه‌یردا نوقم ببوو. ئەو بالئدانه‌ی له‌پیش باکه‌وه ده‌پۆشتن به توندی به‌ره‌و ده‌ریای میدیترانه ده‌فرین و په‌ره‌کانیان له‌به‌ر با په‌رش و بلاو ده‌بوون. بۆنی گیا، بۆنی ره‌گه‌و بۆنی گه‌لا‌پزیو دنیای پر ده‌کرد. له ئاسمان هه‌وریک له‌سه‌ر ئاناوارزا راوه‌ستا‌بوو له‌جیی خۆی نه‌ده‌جوولا. حه‌مه‌د چاوی له‌سه‌ریه‌ک دانان و دنیای ده‌ورو به‌ری له‌بیر خۆی برده‌وه. گوله‌کانی ده‌لیجه‌قویاخ پشکووتبوون. داره‌ناره‌کان وه‌ک هه‌وریکی سوور به‌ره‌و دوندی چیا تی‌هه‌ل‌چوو بوون.

جاده‌یه‌کی سوور له‌کۆی‌یه‌وه هه‌تا نیزیك قامیشه‌لان راکشایوو و ده‌شته‌که‌ی له‌نیو خۆی ده‌گرت. بالئده‌یه‌کی سوور به‌چاویکی وه‌ک پۆلوی سووره‌وه به‌و بالئنه‌یه‌وه که وه‌ک مه‌شخه‌ل سوور ده‌چوون به‌سه‌ر قامیشه‌لان که‌دا ده‌فری. گوله‌گه‌نمه زه‌ردو پی‌گه‌یشتوو ده‌کان به‌ده‌م بای ده‌مه‌و ئیواره‌وه له‌ حالیک دا لاسکه‌کانیان ده‌بریقانه‌وه به‌ دره‌وشانه‌وه‌یه‌کی زی‌پینه‌وه به‌لای رۆژه‌لات دا ده‌چه‌مانه‌وه. روخساری تاوه‌سووتی سه‌یران و بسکه‌کانی که گه‌نم ره‌نگ بوون بۆنی توندی گول و بۆنی هه‌تاویان له‌ده‌هات... خاکی گه‌رم بۆنیکی له‌ده‌هات که ئه‌وی شیت ده‌کرد. له‌شی سه‌یرانی بۆنی گه‌لای زه‌ردی پاییزو بۆنی خاکی باران له‌درای له‌ده‌هات. ته‌پو گه‌رم... حه‌مه‌د په‌یتا په‌یتا له‌ باتلاغه‌که ده‌هاته‌ده‌رو ده‌ی‌پروانیه لای گوندی وایوای و به‌کونه‌لووتی فشه‌وه بۆنی به‌هه‌واوه ده‌کرد. هه‌موو جی‌یه‌ک بۆنی له‌شی سه‌یرانی له‌ده‌هات. بۆنی سه‌یرانی که‌وتبووه سه‌ر به‌رده‌کان، سه‌ر بازه برینداره‌که، سه‌ر بنه‌وشه‌ی بن درووه‌کان و سه‌ر کانی‌یه‌که که پنگی له‌ده‌ورو به‌ر پوابوو. قاسم و ده‌میریش بۆنی سه‌یرانیان له‌ده‌هات.

سه‌ره‌نجام حه‌مه‌د چی دیکه‌ی خۆ پێ رانه‌گیراوتی:

"ئه‌سه‌په‌کانتان بکه‌نه‌وه هاو‌پێ‌یان، ده‌پۆین."

قاسم که پیاویکی زۆر به‌ئهموون بوو و باش له وه‌زعی حه‌مه‌د حالی ده‌بوو، هه‌ستاوتی: با برۆین.

هه‌تا ئه‌وان جوولان حه‌مه‌د به‌سواری ئه‌سپ له قامیشه‌لان ده‌رکه‌وتبوو.

به‌غاردان گه‌یشتنه نیوئی.

وه‌سمانه‌زله باوه‌ری به‌وه نه‌ده‌کرد که ده‌ی‌دی. له ده‌رکی ماله‌که‌ی راوه‌ستا‌بوو و ته‌ماشای ئه‌و سی سواره‌ی ده‌کرد که سات به‌سات نیزی‌کتر ده‌بوونه‌وه. به‌لام نه‌ی‌ده‌ناسین. ئه‌وه‌نده هه‌بوو ئه‌سه‌په‌کان و سواره‌کانیان شتیکیان دینایه‌وه‌بیر. ده‌پۆشت، ده‌هاته‌وه، ده‌ی‌پروانی به‌لام هه‌چ سه‌ری له‌ده‌رنه‌ده‌کرد.

"مام وه‌سمان، مام وه‌سمان، ئه‌منم، حه‌مه‌د."

وه‌سمانه‌زله له‌حالیک دا ده‌ی‌گوت: حه‌مه‌دۆک، شه‌هینکه‌م! غاری دایه‌کنی. چوو هه‌وساری ئه‌سه‌په‌که‌ی وی گرت. وا هه‌ژابوو ئه‌گه‌ر خۆی به‌ ئه‌سه‌په‌که‌وه نه‌گرتبایه‌وه ده‌که‌وته سه‌ر عه‌ززی. حه‌مه‌د له ئه‌سه‌په‌که‌ی دابه‌زی، ئه‌وی له‌باوه‌ش گرت و بریدی‌وه ژووری. دایه‌قه‌مه‌ر که له‌به‌ر ده‌رگا راوه‌ستا‌بوو چاوه‌پروانی ده‌کردن، به‌ قاسم و ده‌میری گوت:

"ئیه‌ش دابه‌زن کورینه."

به‌له‌حزه‌یه‌ک حه‌وشی ماله‌که پر بوو له‌حه‌شیمه‌ت. ئه‌سه‌په‌کانیان برده ته‌ویله. سه‌یران که دیبوی حه‌مه‌د دیته نیو ئاوی و ئه‌ویش به‌غاردان، به‌ره‌و مالی وه‌سمانه‌زله غاری ده‌دا. زۆری رق هه‌ستا‌بوو. له‌ترسان جهرگی جهرگی ده‌خوارد: ئه‌م نه‌فامه ئه‌جه‌ل هه‌لی گرتوه؟ به‌پۆژی رووناک و ئه‌ویش به‌سواری ئه‌سپ هاتوه..."

ئه‌م دێ‌یه‌ پر له شۆفاره. ئای حه‌مه‌دی بی‌ئه‌قل، ئای که جاریکم ده‌ست که‌وتی و دوايه‌ش لیم ون بووی..."

هه تا سهيران گه يشتی حه وشه گوره که ی مائی وه سمانه زله پر بوو له حه شیمهت، هیشتا ش هه رکه س خه بهری ده زانی غاری دهدا بۆ مائی وه سمانه زله. سهيران هات، درې به حه شیمهت داو له بهر ده رگا راوه ستا. رهنگی وهك زه عفران زهرد بپوو. هه موو ئه ندای له شی ده له رزین.

حه مه د به دیتنی وی تیك چوو، نه ی توانی ببزوی. بۆنیکی خو شی سه رگیژکه ر له سه يرانی هه ل ده ستاو هه موو جی یه کی داده گرت. حه مه د چاوی ده رپه شه وه چوون، به لاتسیاو لاتسیاو بۆلای سه يرانی چوو.

"حه مه د هاتووی خو ت به کوشه ت بده ی؟"

راویژی دهنگی زبرو سارد بوو.

حه مه د هاته وه سه رخوی، لئی نيزیک که وته وه، ویستی له باوه شی بگری، سه يران دهستی گرت و رای وه شانده بهری دایه وه.

"جه ندرمه لیره ده خولینه وه، چوکو وراوا هه تا ئه ستوی پر له سه ربازه. هه ر پنچکیك، هه ر جروجانه وه ریک، هه ر داریك، هه ر بالنده یه ك هه مووی خه بهر بۆ وان کو ده کاته وه. ئه تو هاتووی خو ت به کوشه ت بده ی؟" حه مه د بیده نگ بوو.

"هه ر ئیستا سواری ئه سپه که ت به و برپوه چیا!"

سه يران ببوو له تکه شاخیک و چاوه کانی گریان لی ده باری...

"ئه من هاتووم هه ر ئه مرپۆ زه ماوه نده ت له گه ل بکه م."

"ئه من له گه ل که سانی وهك تو که به خوینی خو یان تینوون، زه ماوه نده ناکه م. سواری ئه سپه که ت به و ده سبه جی لیده برپۆ."

"سه يران!"

"قسم له گه ل مه که. ئه من له گه ل شی تی وهك تو قسان ناکه م. برواننه حه مه دوکی میله ت!"

ئیوه پیم بلین که سیکی ناوی خو ی نابی حه مه دوک کاری وا ده کا؟"

وه رسو ورا، درې به حه شیمهت داو چوو وه مائی. ئه وه نده به توندی و رق هه ستاوی و بی ناگایو به بۆله بۆل ده رپویشته که بابی و براکانی نه یان ده توانی خو ی پی بگه یه ننه وه.

له حه وشه ی ماله که ی خو یان دا بوو که بابی قو لئی گرت و براکانی شی گه یشتنه جی.

"چ قه و ماوه، چ بووه کچم، سه يران؟"

"بابه ده ی کوژن."

"کی ده ی کوژی کچم."

"یاوه ر، جه ندرمه کان... ئه وان سی که سن، جه ندرمه کان هه زار که سن. فه زلی فه له ک سز ئه وی دی. ئیستا حه تمه ن چوو بۆ شارو چکه. برپۆ له وی نه جاتی بده، له م ده شته دا بالنده ناتوانی له ده ست جه ندرمه کان ده رچی، هه تا ده گا به حه مه دوک. دیهاتی یه کانیش له گه ل جه ندرمه کان ریک ده که ون و ئه وده م حه مه دوک به ته نیاو بی پشت و پشتیوان ده مینیته وه"

"فه زلی فه له ک سزی وه بینن."

براکانی سه يران به له حزه یه ك خو یان گه یانده نیو دی.

"فەزلى فەلەك سز..."

"فەزلى فەلەك سز..."

"ئىستا دىتم، تاويك لەمەوبەر لەپشت ئەو مالە بوو.

بەحەبەساوى تەماشاي حەمەدۆكى دەکرد.

"تییەو پامابوو."

"فەزلى فەلەك سز، فەزلى فەلەك سز، فەزلى..."

دېھاتىيەكان بىلەن كۆرۈنۈپ كەتتى، ھەممۇيان لە فەزلى فەلەك سز دەگەران. چەند دەقىقە دواتر خەبەريان ھېنا كە فەزلىيان

بە سواری ئەسپ لە رېي شارۆچكەدا دیوہ.

وہ سمانەزلە گوتى:

"بېرۇن بىگەنى بىگرن، ئەسپەكەى لەبن دا بكوژن، نەكرا، خۇشى بكوژن. ئەگەر ئەو بگاتە شارۆچكە ئىمە حەمدان

پى نەجات نادرى"

كوپخا سەيفەلىيە مل دريژ گوتى:

"مووسلى ئەتۇ غاردە. سواری ئەسپك بەو بېرۇ، فەزلى فەلەك سز بەقسەى تۇ دەكا، چەند كەسپشت ويستن لەگەل

خۇت بەرە! ئەو نابى بگاتە شارۆچكە."

براكانى سەيرانىش وەرپى كەوتن.

"ئەوان فەزلى دەگرن."

زەسمانەزلە بەپىكەننەوہ گوتى:

"بىكوژن، بىكوژن و كەلاكەكەى لە ئاچاساز بشارنەوہ."

حەمد بە نىگەرانىيەوہ پرسى:

"ئەم فەزلىيە كىيە؟ بۆچى وا سەرتان لى شىواوہ؟"

كەس وەلامى وى نەدەدايەوہ، ھەممۇيان بە كارى فەزلى فەلەك سزەوہ خەرىك بوون.

سەرەنجام كوپخا سەيفەلىيە مل دريژ گوتى:

"حەمد گيان، ئەوہ فەزلى فەلەك سزى ھەتپو، لە پياوہكانى ياوہرە. لەوہتا ئەتۇ رۇيشتووى شەوورۇژ سەيرانى

خستوہتە ژىر چاوەدېرى. ھەر كارىك بكا، بۇ ھەركوئىيەك بچى وەك سىبەر بەدوايەوہيە. ئىستاش كە چاوى بەتۇ كەوت

سواری ئەو ئەسپە بوو كە ياوہ داويەتتى و بە لىنگدان رۇيشت، لەبەر ئەمەيە كە شلەژاوين."

"سەيران ھەربۆيە توورە بېوو؟"

"بۆچى توورە نەبى؟ وەختىك خەبەرى مەرگى تۇ ھات ھېندەى نەمابوو خۇى بكوژى، ھەتا بەيانى لە مالكى بەو

گەورەيىيەدا شىوہنى كەرد. پاشان وەختىك دەرکەوت كوزراوہكە ئەتۇنى لەخۇشىيان بالى گرت. ئەودەم ھەموو تەيرى

ئاسمان، ماسىي دەريا، مېروولەى سەر زەوى، ئاسكى دەشتى و گورگ و ھەلۇى كىوان ھەممۇيان لە خۇشىيان وەجۇش

ھاتن. وەختىك دەرکەوت ئەتۇ نەكوزراوى، ھەموو خەلكى دەشتى خۇشحال بوون، تەنانەت مندالى قۇنداغەش دەستيان

لەگريان ھەلگرت و شادمانىيان كەرد..."

"سەيران دەترسى..."

"بروانه ! ئەمن هیچم لى نايه."

ئەمەى گوت و ئەنگوستيله كەى دەستى نیشان دا.

"ئەو چىه؟"

"مۆرى خانەقاي چل چاوه , تەلىسمه , تىگە يىشتى؟"

"سەيران ئەمە نازانى."

"ئانا جىخ سولتان دایمى. لەمە ودوا..."

دایه قەمەر بە خۆشحالى گوتى:

"تىگە يىستم , گوللە کارت لى ناکا."

لەو بەینە دا بابى سەيرانى هات . پیاویك بوو چوارشانه , دەم وچاویكى رەقەلە و ریشیکى سپىى هەبوو بە روانىنىكى

توندو جى برىنىك بەسەر گۆنايه وه . پیاویكى تەپپۆش بوو .

"پیش ئەوهى بگاتە شارۆچكە كۆرەكان دەى گرن."

حەمەد خۆشحال بوو . ئەم پیاوه بەهەيكەلە باوه ربه خۆو لىو بەپیکە نینەى زۆر خۆش ویست . بە قاسم و دەمىرى گوت:

"ئىوه لە دەرى ئیشك بگرن , بە حەشیمە تەكەش بلین بلاوهى بكەن . ئەمن كارىكم بەو بەرپزانه هەیه , بلی تەشریفیان

بچیتە ژوورى."

بابى سەيرانى لەپیشە وهو سەیفەلى و حسام و هاوپرێكانى دیکە بەدواى دا چوونه ژوورى هۆدەیهك .

حەمەد بە وهسمانه زلەى گوت: مامە ئەتۆ لیره بە .

وهسمانه زلە نه چووه ژوور .

"وهختیک چوومه ژوورى , ئەتۆ بە ئەمىر خاوا فه رمایشتى حەزرەتى پیغه مبه ر سەيرانیم بۆ لەبابى بخوازه . لە ئاواى دا

مەلامان هەیه؟"

"ئەرى."

"پاشان دەچینه لای سەيرانى , لەویش مارەى دەكەین."

وهسمانه زلە لە حالیک دا لە خۆشى بیان قاقای لى دەدا گوتى:

"ئەمە شتى چاکە !"

دەسبەجى چووه ژوورى و خوازبىنى كچه كەى کرد .

بابى سەيرانى گوتى:

"ئەوه دامى و تەواو بوو . خوا ئەوانى بۆ یه كتر داناوه , ئەمن هیچ كارە نیم..."

حسام غارى دا مەلای هیئا , سەیفەلى و وهسمانه زلە بوونه شاهید . سەيران کاتیک مەلا لەپیشە وهو سەیفەلى و

وهسمانه زلەى لەدوايه وه دیتن هەموو شتىك حالى بوو , بەلام دیسانیش رقه كەى نه نیشته وه , هەتا پتر توورپه دەبوو زیاتر

دەترساو بە زیادترسانه كەشى رقه كەى زیادى دەکرد .

لە ماوه یه كى كەم دا مارەیان لیک برا . حەمەدو سەيرانیان لە ژوورى بەجى هیشت و بۆخویان هاتنەدەر .

زۆرى پى نه چوو لە حەوشەى وهسمانه زلە دا دەنگى دەهۆلان بەرز بووه وه . زورپناكان دەستیان کرد بە لیدان و سەمای

هالای دەستى پى کرد .

حه مه د به پاريزه وه و رد و ده له سه يراني كه له نيوه راستي ژوره كه دا وهك په يكه ريكي به رد ين راوه ستابوو، نيزيك بووه وه و زه رده خه نه يه كي هاتي. به لام سه يران وهك پارچه سه هوليك له جي خوي رهق راما. هه مه د گوتي:

"سه يران!"

سه يران وهك به رد و ابوو، ته نانه ت پيلووي چاوه كانيشي نه جوولا. هه مه د ناميزي لي داو ماچي كرد.

سه يران وهك قه ده داريكي بي گيان بوو. دت گوت خوین له له شي دا نه ماوه و به پيوه مردوه.

"چ بووه سه يران؟"

سه يران نه جووله ي هاتي و نه قسه يه كي كرد.

"سه يران ناوام رهفتار له گه ل مه كه ..."

له دوور دهنگي ده هول ده هات، دهنگه دهنگيك كه له ناكچاساز هه ل ده ستا، له گه ل دهنگي ده هول كه تيكه ل ده بوو.

"چما نه تو جه نازه ي سه يران!"

حه مه د هه ولي زياتري دا. له به ري پارايه وه، به لام به كه لله شه قبي سه يراني نه ويرا.

"منت كوشت سه يران، قسه بکه، شتيكم پي بلئ."

سه يران چاوه گه و ره و دل شكاوه كاني خوي به حبه ساوي و به ده ريباه كه نه وينه وه له روخساري هه مه ده وه بري، چهند له حزه يه ك چاوي له قوولايي چاوه كاني كردو نه مجار گوتي:

"سواري نه سپه كه ت به و برو. هه مه د نه گه ر نه تو بكوژيي نه من ناتوانم بژيم. نه تو برو، له هه ركوي بي زوو دت بينمه وه. سوار به و برو"

دهنگي نه وه نده خه فه تاوي بوو كه وهك بريني خه نجه ر كاري له دلي هه مه د ده كرد.

"هه ر نيستا ده روم سه يران، هه ر نيستا."

يه كترين له ناميز گرت. سه يران به سپايي، وهك نه وه ي بترسي نازاري بگا سه رگوناي ماچ كرد. هه مه د به غاردان دوو پليكاني كردنه يه ك و هاته خوار. سه يرانيش له دواوه ته ماشاي كرد.

وه سمانه زله گرتي و به دهنگيكي بريار ده رانه گوتي:

"نابي، هه تا ناني زه ماوه ندي نه خوي نايه لم بچيه هيچ كوي. فه ري باش نيه ..."

حه مه د به پي كه نينه وه ناماژه ي بو سه يراني كرد.

وه سمانه زله به نه رمي گوتي:

"چت له گياني شه هينه كه م ده وي؟ هه مه د شه هيني منه. هه مووان پيان و ابوو نه تو مردوي ..."

نه مجار له حاليك دا دهستي له سه رشاني هه مه د داده نا گوتي:

"به لام نه من گوتم شه هينه كه م نه مردوه. وانه بوو سه يران، درو ده كه م؟"

پاشان چوو ميزي له سه يراني داو گوتي:

"ناوت سه يرانيش بي، ديسان له تيره ي ژناني. بروانه سه يران، كچي خوم. نه گه ر فه زلي فه له ك سز خوشي گه يانديته شاروچكه ... باوا دانين گه يشته وتي، ده بي جه ندرمان كو كه نه وه و بيان نيرنه نيره. هه تا ده گه نه نيره ... چما نه تو شيتي كچه كه م. لي گه ري شه هينه كه م به ناسوده يي نانه كه ي بخوار، نه ويش ناني زه ماوه ند. دايه قه مهر گوشتاوي زه ماوه ندي بو لي ناوه - سه يراني له لاي راستي گرت و هه مه د له لاي چه پ و وه ري كه وتن. دت گوت ريشه سپي يه كه ي

له خوښی بیان پېده کونې - ئەم زه ماوه نده سې شه وو روژ ده خایه نې، ئەگەر ئەتو هەر ئیستا لیده ی برۆی... ئەتو ئیدی مندالیکې هه تیوو بئکه س نی. مال و گوزهرانت هه یه، بابیکې وهک وه سمانه زلهت هه یه. هەر ئیستا له هه موو خه لکی ئەم ده شته ده گپر مه وه... له پاله وانه کان و هالایچی به کان..."

"هەر بژی مامه..."

چوونه وه ژووری. سهیران له بهر ده رگا مایه وه. پاش ئەوه ی تاویک ئاشقانه ته ماشای حه مه دو لئ وه شاوه یی ویی کرد له وی لاجوو و له و بوولیکې ئیواره یه دا له ده وری ئاوه دانی ده سته کرد به گه ران. گوئی وا له سه ر هه ست بوون که چوو کترین ده نگ و که مترین خشه خشیان ده بیست. هیشتا خه به ریک له و که سانه که بۆ دوزینه وه ی فه زلی فه له ک سز چوو بوون، نه بوو. له لایه که له میرد کردنه که ی و له وه که حه مه د له گه ل ئەو هه موو مه ترسی به که هه ر هه شه ی له گیانی ده کرد، هاتبووه لای، خو شحال بوو و ئەوین وهک ئاویکی شیله و گه رم و زولال له دلای دا هه ل ده قولی، له لایه کیش ترسیکی له توانا به ده ر دلای ناخنیوو... ئەگه ر توانیای، حه مه دی ده کرده بالنده یه ک و هه لی ده فرانده ئاسمان. له حالیک دا ده سته به ره و ئاسمان راگرتبوون گوئی: خوایه گیان... ئاسمان پر بووه له ئه سته ره و ئه سته ره کان هه موو خو شحال، ئەوان به و رووناکی به که له هه تاویان وه ده گرت وهک کیلگه یه کی زه رد که وتبوونه شه پۆل دان. خوایه گیان بوخت حه مه دی بپاریزه.

به ره و لای شاروچکه ده رویشته، که ده گه یشته چۆمی ده گه رایه وه، گوئی به عه رزی به وه ده ناو گوئی بۆ ده نگه دووره کان هه ل ده خست. چونکه زه وی جگه له ده نگه گرمه و هاره ی باتلاغه که ده نگیکې دیکه ی لئ نه ده هات دلای ئارام ده بوو. بیری ده کرده وه که له مه ودوا سه رانه ری ژیا نی ئاوا راده بری. عومریک... یان هه تا ئەو کاته ی حه مه دوک ده کوژی.

هه میشه دلای پر له ترس ده بی. ئەنگوستیله یه کی له ده سته حه مه د دا دیوو. نقیمه که ی نو سراویکی له سه ر هه ل که ندرابوو، وهک ئەنگوستیله قه دیمی به کان، ئەو ئەنگوستیلانه که تایبه تی چاوه زارن... لئی بوو به مه راق، به لام چۆن ده ی توانی بچی له کن ئەو هه موو خه لکه له باره ی ئەو ئەنگوستیله یه وه که له ده سته حه مه ددا بوو، پرسیا ری لئ بکا. به ره و ئاوه دانی ده خو ی نو سا. چوو هه وشه ی مالی وه سمانه زله، قاسمی دیته وه، به پیاویکی سه رنج راکیشی هاته به رچاو. رووی تئ کردو پئی گوئی:

"ئەمن سهیرانم."

"ده زانم خوشکی."

"بچۆ ژووری، به سرته پئی بلئ ئەمن لیره چاوه رپی ده که م، به لام که س گوئی لئ نه بی."

قاسم، چوونه ژوو رو هاتنه ده ری له گه ل حه مه د یه کی که بوو.

"سهیران..."

"هیشتا که س دیار نیه، ئەمن وریای جاده کانم، قاسم و ده میریش که لیره ن وهک برای خۆم وان، ده مه ویست شتیکت

لئ بپرسم. بۆ ئەو..."

راویژی ده نگه شه رمیوانه بوو.

"بپرسه سهیران..."

"ده مه ویست بلیم که..."

له ته پۆلكه كه وده سهر ده كه وت و ده هاته وه خوارو گوئی بۆ ئاههنگی هه لپه پینه كه هه ل ده خست كه له گه ل دهنگی ده هۆله كه ده گۆرا. له دووره وه چاوی له گری ئاگره كه ده كردو بیری له ری وپه سمی جیژنی زه ماوه نده كه ده كرده وه. نهنگوستیله ی ئانا جیخ سولتانی و بهیر ده هاته وه، به لام دیسانیش ترس بهری نه ده دا. له خوا ده پارایه وه كه حه مه د بئ ئه وه ی به لایه کی به سهر بئ لیڤه رزگاری بئ و بروا.

به لام ئاخر سه رانسه ری ژیا نی حه مه دۆك ئاوا، به وه زعیکی وهك وه زعی ئیستا وه تی نا په ری؟ داخوا ئینسان وه زعیکی ئاوا ی پئ ته حه ممول ده كری؟ نه مجار ده چوه نیو قوولا یی تاریكایی به کی به تال له هیواو هومیده وه، توانای لی ده براو له سه ر خاکی شه دار داده نیشته و سه ری ده نیو ده ستانی ده گرت.

له نه كا و هاته وه سه رخوی و به پیکه نینه وه به خوی گوت: بروانه نه م ج... هیه. نه م ج... ه نه فام و ترسه نۆكه ی ببینه، هه ر ده بی بترسی، هه ی سهیرانی بی میشك، بی غیره ت حا لی نه بووی كوپه كه چیی گوت، ئاگاكان كه من و هه ژاره كان زۆر... ده كوژین و ریشه یان وشك ده بی. نه وه تا دنیا دنیا یه نه مانه كوژراون و كوژراون، به لام خه لاس نه بوون. نه مجار نۆره ی ئه وانی دیکه یه... وه ختیك گه یشته وه ما لی وه سمانه زله، جحیله كان هالا یه کی تازه یان گرتبوو. كچان و نۆبووكان و ژنانی دیش جوانترین جل و بهرگی جیژن و زه ماوه ندیا ن له بهر كرده بوو، خویان رازانده بووه وه وهك خونه ی به هاری پشكووتبوون، سهیرانیان له نیو خویان گرت و له گه ل خویان بر دیا نه ما لیک كه هۆلیکی گه وره ی هه بوو. له وی ده ستیا ن كرد به گوتنی چه ند گۆرانی به کی جوانی قه دیمی. تازه تی گه یشتبوون كه نه و ری وپه سمه هه ر بۆ گالته و خۆشی نیه، به لكوو هه ر به راستی جیژنی زه ماوه نده. له كورت ترین ماوه دا سهیرانیان به جوانترین شیوه رازانده وه و كر دیا نه بوو.

لای نیوه شه وی بوو، سواریك كه به پرتا و ده هات له حه وشه ی ما لی وه سمانه زله له په نا ئاوره كه راوه ستا و دا به زی و به غار چوه ژووری و ده هۆل كوته كان كه نه ویان وا به شله ژاوی دی ده ستیا ن له لیدان هه ل گرت و چاوه پروان مان.

"له خوار شارۆچكه، ری جگه ره كیشیکی ما بوو بۆ شارۆچكه كه گه یشته فه زلی فه له ك سز، نه سپه كه ی چوارنا ل لی ده خوری. به گولله یه كه نه سپه كه م له بن دا كوشت، نه سپ سه ره نگرئ بوو. وه ختیك نه سپه كه كه وت ها تمه خوارئ، له پر دیتم فه زلی دیار نیه، له و ده ورو به ره بوی گه رام، له نیو پنچكه دروه كان، نیو قامیشه كان، سه ر داره كان، هه موو جی یه كم پشكنی. له نه كا و دیتم جه ندرمه كان... یاوه ر فارووق له پیشه وه، مولا زیم حه بیب له ته نیشته، عه لی كه رتیش و فه له ك سز... نه منیش نه سپم تا و داو خۆم گه یانده وه ئیره."

حه مه د بئ ئه وه ی بخه جلی هه روا بزانه هیچ نه قه وماوه هه ستایه سه ری، له حا لیک دا زه رده خه نه ی له سه ر لیوان بوو گوتی: نه مه باش بوو. پاشان یه كه به یه ك حازرانی له باوه ش گرت و وه ده ركه وت و ها ته لای نه وانه كه سه ما ی هالا یان گرتبوو.

"خۆش بن كورینه، چه ند جوان هه ل ده په رین، نه ی بۆچی راوه ستاون؟"

ده هۆله كان ده سه به جی ده نگیان لی هه ستایه وه.

له سهیرانی پرسی، نیشانیان دا. وه ختیك سهیرانی به جلی بوو كینزی به وه دی فرمیك له چاوانی دا قه تیس ما و گوتی:

"خوا حافیز سهیران."

"خوات له گه ل."

له جادهى خوارهوه، له عنبر ئرزوه بهرهو شارۆچكه وهپرى كهوتن. عهلىيهشهل لهبن داره قهدهستورهكه له حالتيك دا سيگارى به سيگارنى دادهگيرساند به خوى و ئهسپهكهيهوه راوهستابوو. حه مه د گوتى:

"بروانه قاسم، له هوى له بن ئه و داره، ئاورى ئه و جگهرهيه ده بينى؟ ئه وه عهلىيهشه له".
"چونى ده زانى بېره دا ديين؟".

"بزاني ديم يان نه زاني، هه ر چاوه پيم ده بى".
تاويك دواتر گه يشتنه نيزيك داره كه و جله وى ئه سپه كانيان توند كرد.
"سلام عليكم ئاغا شه له".

تارمايى عهلىيهشه له چه ند ههنگاويكى به ره ولاى وان هه لينايه وه.
قاسم گوتى: ده ستى خاوه ن سيگار ماچ ده كه ين.
ده مير گوتى: ده ستى خاوه ن سيگار ماچ ده كه ين.
حه مه د به پيكه نينه وه گوتى:

"جگهرهيه كى قه له وم بو وه پيچه، ده زانى ئاغاشه له ئه من زه ماوه ند م كردوه".
"ده زانم، پيكه وه پير بن".
"له وايواى زه ماوه نده"
"ده زانم".

"ئاغاشه له، شتيك نيه ئه تو نهى زانى، سينه م ئوغلى له چ دايه؟"

"دوژمن له ماليت ناوميد بى، به لايه كه بوخوى... دوى شهوى له نيوه شهوى را شيست تيرى له سه ر ته پۆلكه دابه ست و ده ستى كرد به ئاگر باران. له نيو شارۆچكه هيج كه س نه جه ندرمه كان، نه وه كيل باشى عاصم، كه س نهى وي را سه رى لووتى له مه ركه زى جه ندرمه بينيته ده رى. تاويكى ديكه ده ست پى ده كاته وه".

"ئه گه ر وايه، ئهى بوچى ياوه ر فارووق وازى له و هيناوه، مى ريگاي گرتوه چووه ته وايواى".
"بو ئه وهى تو بگرى. فه زلى فه له ك سز پياويه تى. گه وره ترين شوفا رى ياوه ره. ئه و خه به ره كه بو ياوه ر ده با، ياوه ريش پي وايه ئيدى كار ته واوه".

"مه لات دى؟"

"ديتم زور خوشحال بوو، له دووره وه چاوه كانت ماچ ده كا. يو باز ئوغليش ده لى ئيلان و بيلان ليره نايه مه ده ر".
"با وا بلئ وه ختيك لووله ي تفهنگى دى... ئيستا پيكه وه ده چينه مالى مه لادوران ئه فه ندى، پاشانيش ده چين مه لافه رهادى له گه ل خومان هه ل ده گرين. ئوممه ته زه رد له كوئيه؟"

"له بازا ريه... هه ر خو شه بى بينى. ئيستا ئيدى وه ختيك ئه و به بازا ردا تى ده په رى، هه موو بازا ريه كان له به رى هه ل ده ستن و سلأوى لى ده كه ن. ته نانه ت ئاغا و خانه كانيش ئاواتيانه كاتي ك ئوممه ت به وى دا را ده برى، چاك و خوشى يه كى له گه ل بكه ن".

"كه وايه كاره كان باش ده چنه پيش".

"ئه دى. باشه ئه تو چ كاريك ت به مه لادوراني ئاغام هه يه؟"

"ئەدى ئەتۆ چ کارت بە مورتهزاغای ئاغام ھەيە؟"

"ئەو ھەم لەگەڵ مەكە ھەمەد. ئاغاھەكی باش و ئینسانم بۆخۆم پەیدا کردو، ئەویش ئەتۆ دەتەوی لیم بستینی."

"ئەتۆ بمبە لای وی، بەلام پیش ئەوھە بچین دەبێ دەستانت ببەستم."

عەلایەشەل گوتی:

"پێویست ناکا دەستانم ببەستی، ئەو زۆر زینگ و پیتۆلە، ئاگای لە ھەموو شتێك ھەيە، دەزانێ ئەمن و تۆ پیکەوھە"

دۆست و برادەری. ئەویش لەخۆمانە... زۆر لە ئاغاو خانەکان توورپەيە."

"ئەو باشتر، ئیستا كەوايە یاللا وەرێ كەوھە با برۆین."

"وھەندەيەك بەو..."

"ياللا با برۆین عەلای..."

"ھیند قەلەوت پێچاوەتەوھە، تەواو بوونی نیە."

ھەمەد بۆ ئەوھە جگەرەكەي تەواو بكا چەند مژگی لەسەرەك لیدان و فرپیی داھە دووری: یاللا راست وەبە.

"راوھستە كورپە، سیگارەكەت بكیشە، تەواوی كە."

عەلای وەختێك ھەستا بەو تارێكەشەوھەش تۆز تەكاندنی كلاوھەكەي لەبیر نەچوو.

✧ ✧ ✧

عەلایەشەل چونكە خیرا و ئەویش بە شەلەشەل لە پلێكانەكان وەسەرکەوتبوو، ھەناسەي سوار ببوو.

"چ بووھە عەلای، چ خەبەرە؟"

"شتێك نیە، ھیچی خەراپ رووی نەداوھە، ھەمەدۆك ھیناوە."

"چ... ی؟"

"ھەمەدۆك ھیناوە."

دۆران ئەفەندی بۆ پیشوازی لەھەمەد ھەستایە سەرپێ.

"فەرموون، فەرموون، ئەمنیش زۆرم پێ خۆش بوو تۆ ببینم. كورم ئەتۆ سیفەتی رەسوولی ئەكرەمت تیدان. ئەتۆ

شمشیری مەولامان عەلای و شمشیری كویرئۆغلیی باپیرمانی.

ھەمەدۆك ئەتۆ ھەقی ھەتیوان دەستینیەوھە... خوای تەعالا بۆخۆی شمشیری تۆی ئاو داوھتەوھە، ھەزەرەتی خدر

دەستی بەپشتی تۆدا ھیناوە، شمشیرەكەت لەھەرچی دەی، دەی پێ، لەنیوھەرپاشتی مەیدانی شەرپیش دا وەمینی دیسان

گوللە کارت لیدان. فەرموو، فەرموو، فەنجانێك قاوھە مەیل بفرموو."

ئەو پیاوھە بەسالداچووھە لەخۆشی بیان ببووھە ھونەرەندیکی گورج و گۆل. نەیدەزانی چ بلی و چ بكا، ھەر بەدەوری

ھەمەدۆك دا ھەل دەخولا.

"ئەو بیدینەت كوشت، عەلایی دەلیم. ئیشەللا پاشماوھەكەشیان دەكوژی. خوای تەعالا لە عومری من ھەل گری و

بەخاتە سەر عومری تۆ. دانیشە كورم ئیسراحت بەكە. برسیتە، تینووتە، ئیرە بە مائی خۆت دانئ، وەك مائی بابت، مائی

برات..."

رەگی ملی ھەستا بوون و خوین دە رەگە بارێكەكانی دەم و چاوی گەرابوو. روخساری سوورو داگیرساو بوو: ھەتا

قاوھەكان دینن سیگارێکی بۆنخۆش بۆ جەنابتان داگیرسینم توتنەكەي دەلایی كارەبايە."

له کاتیک دا سیگاریکی ده پچاپه وه دهستی کرد به پیکه نین.

"ئهم شهله ی ده لیم ها، خوا به نسیب دوزمنی بنیاده میشی نه کا. پیم گوت، یانی له وکاته وه شهرمه حوزووری له من نه ماوه، زور جارم پی گوتوه کوره، حه مه دۆک چه ته یه که، له و چیاو به نده نانه بوخوی هومیدیکه. ده بی یه کی وه ک من بی پاریزی. برۆ پرسپاری لی بکه، داخوا پیویستی به پوول و مال، چه ک و چۆل و نوین و بان، کۆمه گ و یاریده در هه یه یان نا، ئهم شهیتانه شهله مه لعوونه هه میسه ده لی به جی وری یه که ی نازانم و هیچی دیکه... به هیچ کهس، به چاوی خووشی باوه ر نا کا."

"زۆری متمانه به جه نابت هه یه ئه فه ند"

"ئیسنا تی گه یشتم که ئه من جیگای متمانه م"

"مه سه له ی مه لافه راهادیشی پی گوتوی؟"

"پی گوتوم"

"ئهدی ده ته وی متمانه ی خوی به چ شیوه یه که به ئیوه نیشان بدا"

"متمانه ی هه یه"

حه مه د سه ری به ردایه وه. چه ند له حزه یه که راما. جار جار سه ری هه ل ده بری و هیندی جاریش ته ماشای قاسم و ده میری ده کرد. پاشان دووباره سه ری داده خست و له گز فکره کانی راده چوو.

"حه مه د کورم، بلی بزائم گیروگرفتیکت هه یه، کاریکت به من هه یه؟"

حه مه د سه ری هه ل ده بری، ته ماشایه کی ئه و و قاسم و ده میری ده کردو دووباره سه ری داده خسته وه.

"بلی هاوپی، قسه ی دلّت بکه، شهرمه حوزووری له من مه که، ئه من وه ک باب و براگه وره ی خۆت دانی. هه رچیت ده وی راست و ره وان و بی په رده پیم بلی. له م دنیا یه دا له سامان وه سه ری هه ک نان به ولاره به که لکی هیچی دیکه نه هاتم. هه موو شتی که ته نانه ت رق و قینیش له دلّم دا نیژراوه. هه رکاتی که ته ماشای ئه و جانه وه ره بی به زه یی و ترسه نۆک و درۆزانه ده که م وه خته برشی مه وه... به ره به ره ئه منیش وه ک وانم لی دی، وه ک وان فیل بازو بگره هه زار جار درۆزن ترو دوو پوتر له وان، ته نانه ت ئیدی له گه ل خۆم، له گه ل بنه ماله که م، منداله کانم، له گه ل تۆو له گه ل عه لیش دوو پوم. به راشکاوی له گه ل من بدوی"

حه مه دۆک به راویژیکی زبرو توند که وه ک شمشیر ده ی بری گوتی:

"ئارانی ئه و کۆچه ری یانه بده وه به خویان"

له وه که راویژی قسه کانی ئاوا بلندو توندو فه رمانده رانه بوو، بوخووشی به خۆدا شکایه وه و سه ری به ردایه وه.

"نای ده مه وه"

حه مه د تووره بوو گوتی:

"ده بی بیان ده یه وه"

وه لّامی توندی "نای ده مه وه" ی مه لادۆران ئه فه ندی کاری وی ئاسانتر کردبوو. ده ی توانی توندتر بجوولیتته وه.

"ته نانه ت ئه گه ر گیانیشم لی بستینی و تالانیشم بکه ی، یه ک بست له و خاکه که قه باله که یم هه یه ناده م به کهس، ته نانه ت به نووری چاوه کانم که حه مه دۆکه. ئه تۆ ده زانی ئه من چۆنم ئه وانه وه ده ست هیئاوه؟ ئه تۆ پیت وایه له ترسی

گیانی خۆم زه وی یه کانم ده ده م به کهس؟"

عەلىيە شەل ھاتە نىۋ قسەكانيانەوہ :

"راوہستن، وا دياره ليك حالى نه بوون. حەمەدۆك قەبالەى زەوۋىيەكانى تۆى ناوۋى. مەبەستى ئەوہىيە كە كۆچەرىيەكان وەك جاران بىن چادر ھەل دەن و پارە نە دەن. ئەوان زۆر فەقىر بوون. ئەو زەوۋىيانە بۆ وان..."

مەلادۆران ئەفەندى پىكەنى:

"خوایەگيان! ئەمنیش كیسە كیسە زىرم لىۋەرگرتوون. بە كۆچەرىيەكان بلىن بىن و لىۋىھەل دەن. ھەتا كاتىك ئەتۆ زىندوۋى، چ لە چيا بىو چ لە دەشت، ساغ بى يان نەخۆش نە پوۋلى لەوەرگەيان لىۋەر دەگرم و نە ھەقى تاول ھەل دان..."

"خۆش بى مەلادۆران ئەفەندى."

"ئەتۆش بژى حەمەدۆك، كۆرە ئازايەكەم، خوا سىبەرى تۆ لەسەر چياكانمان لانەبا. ھەرچى عومرم ھەيە خوا ھەلى گرىۋ لەسەر تەمەنى تۆى دابنى."

لە پىش دا عەلىيەشەل و دوایە چەتەكان ھەستانە سەرپى. مەلادۆران ئەفەندى ھەتا بەردەركى لە گەلىان چوو، و ئوغربە خىرى پىگوتن:

"گوى بگرە حەمەدۆك، لەم دەشتە ھەر كارىكت ھەبى پىمان جى بەجى دەكرى مەلادۆران ئەفەندىش ھەرگىز ھىچت لى داوا ناكە. كەوايە تا كاتىك ئەمن ماوم نابى ھىچ كەس دەست بۆ زەوۋىيەكانى من درىژ بكا. ئەم زەوۋىيانە كە بە قىمەتى گيانم وە دەستەم ھىناون، شەرەفىمن، ھەرەكە حەمەدۆك بوون شەرەفى تۆيە... خوا پشت و پەناتان بىو شمشىرتان تىژتربكا... سلاۋى مەلا فەرھاد بگەيەنە."

لەو بەيەنەدا كە ئەوان لەگەل مەلادۆران ئەفەندى قسەيان دەكرد عەلىيەش جەكانى گۆرپن و وەك جاران خۆى كردهوہ دىھاتى.

كاتىك ئەوان لە مالىرا بەرەو بەندىخانە رۆيشتن، سىنەم ئوغلىش لەسەر تەپۆلكەوہ دەستى كرد بە تەقە. ھەر بە ئاگربارانى شىست تىر رازى نەبوو، پىنج ماوزەريش لە پىنج شوينەوہ شارپان داگرتبوو. دەنگى ئىشك گرى سەر دىوارو دەنگى ھاوکارەكەى كە لە خوارى بوو ھاتە بەرگوى كە دەيان گوت: ناۋى شەو، مەيە پىشەوہ... عەلى وەك پشیلە وەسەر دىوارى كەوت و ئىشك گرهكەى سەر دىوارى خستە نىۋ مەنگەنەى باسكى خۆى و گوتى:

"ھەتيوہ سىۋاسى دەنگت لەبەر نەيەتەدەر، بە من دەلین سىنەم ئوغلى، خوینت دەخۆمەوہ."

"رەحمم پىكە سىنەم ئوغلى!"

عەلىيەشەل چەخماخى تەفەنگى جەندرمەكەى دەرھىناو گوتى:

"ئەگەر رۆيشتىن لەبەر دەرگای بەندىخانەى دادەنیم. ئىمە نيازى كارىكى خەراپمان نىە، ھاتوۋىن پياۋى خوا، مەلا فەرھادى ئازاد بگەين كە بوختانىان بۆ ھەل بەستوہ. خۆ ئەمە زيانىكى بۆ تۆ نىە."

ئەمجار لەسەر دىوارەكەوہ خزىيە خوارى.

"ئىشك گر، دەرگاگە بگەوہ."

ئىشك گر دەرگەى كردهوہ.

ئەمجار لەسەر پىرا، لە شوينى فەرماندەرايەتى جەندرمە تەقەيەكى كارىگەر بەرچاۋ دەست پىكرا.

ئەوانەى تەقەيان دەكرد شەش ھوت كەس بوون.

حه مه د هاواری کرد:

"وه کیل باشی عاصم، شارۆچکه م به چل که سه وه گه مارۆ داوه. یاوه ر فاروقیشم کیشاوه ته وایوای. نیازیکی خه راپم نیه، ئەتۆ بۆ خۆت ده زانی که مه لافه رهاد که سی نه کوشتوه، ئەو ته نانه ت رازی نیه میرووله یه کیش ئازار بدری. ئەوی هه ل ده گرم و له گه ل خۆمی ده به م، ئەمه خۆ مه سه له یه ک نیه... ئەگه ر ته قه که رانه گری، ئەتۆش ده گرم و له گه ل خۆمت ده به م بۆ چیا. به گیانی دایکم و خه جیجی و به خانه قای چل چاو سویند ده خۆم که واده که م. ئەتۆ بۆ خۆت من ده ناسی. ئەتۆش له گه ل خۆم ده به م. ئەتۆش وه ک وه کیل باشی یه کی له میژینه له کن دۆست و دوژمن بی قه در ده بی".

وه کیل باشی عاصم ته قه ی راگرت.

ئیشک گر مه لافه رهاد و یۆباز ئوغلی له به ندیخانه هینانه ده رو ته سلیمی حه مه دۆکی کردن.

"جه نابی حه مه دۆک، له دیتنی تۆ خوشحالم. به زیاره ت دنیا یه ک به خته وه رم. پیم وایه ده ره قی مه لافه رهاد له ریزو حورمه ت کۆتاییمان نه کردوه. ئەمن پیم وایه بۆ خوشی لیمان رازی یه... داها ته وه و ده ستی مه لافه رهادی ماچ کرد: به خوام سپاردی مامۆستا، که فاره تی گونا هانت بی. بروانه جه نابی حه مه دۆک چه ند به وه خت و به باشی ئیوه ی ئازاد کرد. له وه خته وه که هاتوو یه به ندیخانه هه ر پیم نه ده گوتی که ئیوه ه یچ گونا هتان نیه و به زویی ئازاد ده بن؟ ئیستاش ئەوه نه جاتان بوو و چاوتان روون. ئیمه ش له سایه ی سه ری ئیوه وه حه مه دۆکمان دیت و ناسیمان. به خوام سپاردی ئاغا. ئەگه ر گونا هیك و قوسووریک له ئیمه وه رووی داوه لیمان ببوره جه ناب..."

فه زلی فه لهك سز خهريك بوو له لای یاوهر دهردی دلی هه لدهرشت:

"ئه من ناتوانم لهو دئییه بمینمه وه جهنابی یاوهر، منیان کوشت، داریکیشیان لی نه داوم، به لام کاریکیان پی کردوم له کوشتن خهراپتر. لهو دئییه دا هیچ کهس قسه م له گه ل ناکا. کهس لهو دئییه دا نه ماوه که سه رجووخه عه لی که رتیشی خو مان دارکاری نه کردبی، ته نانه ت په راسووی دایکیشمی شکاندن. خه لکی دئی له لیدان و زولم و سووکایه تییه که قه لس نین، له وه توورهن که زه ماوه نده که یان لی تیک چوه. ئه من چوزانم ئه و زه ماوه نده بو کئییه. هه تا ئه من له نیو ئاوی بیوم زه ماوه نده مه ماوه ندیک له گورپی دا نه بوو. نه م زانی دوايه ئه و جیژن و زه ماوه نده له کوئی را په دابوو. له کئی بیوسم بزانه مه سه له چیه؟ خو کهس نام دوینی. چما ئه من حه مه دۆک نانسیم؟ ئه من ئه وی له تو، له برای خو م چاکتر ده ناسم. ئه من بو خو م به م دوو چاوانه م ئه وم له وی دی. ئه گهر خه لکه که شرت و گومیان کردوه، تاوانی من چیه جهنابی یاوهر؟"

یاوهر تی پراخوری:

"ئه تو خه تاباری، نه ده بوو بیلی خه لکی ئاوی بی بت ناسن، به لام تو یان ناسی و هه ربویه ش له گه لکوو ئه تو ون بووی حه مه دۆکیان به ری کرد. ئه تو ده بوو که سیکی دیکه بنیری لای من."

"جهنابی یاوهر! کهس وه گیرناکه وی. هه موویان، هه موو ئه و خه لکه تازه به سه رداکه وتوه، خه لکی دیهاتی چوکوراواو چیانشینه کان ئه ویان هیندی نه زه رکرده یه ک گهره کردوه ته وه و خاکی به ری پی ماچ ده که ن.

ته نانه ت دایکیشم له سه ر ئه وه ی خه به ری هاتنی ویم بو تو هیئاوه، نام دوینی. جهنابی یاوهر، کاریکم بو بکه، ئه من ئیدی ناتوانم لهو دئییه بزیم."

"زور باشه، که سیکت په دیا کردوه له جیی تو کار بکا؟"

"نه م توانیوه په دیا بکه م."

"که وایه ده بی بچی وه دی."

"ناتوانم بچمه وه."

"ئه من ئه مرت پی ده که م."

"ناتوانم بچمه وه جهنابی یاوهر. ئه گهر جاریکی دیکه حه مه دۆک بیته وه ئاوی، یه که م کهس که ده ی کوژی ئه منم."

"تازه ئه و ناتوانی بیته وه ئاوه دانی."

"دی جهنابی یاوهر، ئه و له هیچ ناترسی. دی و منیش ده کوژی."

"ئه تو ده بی بچی وه دی و ته واو. ئیستا برۆ ئه من کارم هه یه، بچوه لای مورته زاغا پاره ت ده داتی. ئه تو ش هه ر ئه مرۆ

برۆوه دی و چاوه پوانی ده ستوری من به. ده قیقیه یه کیش له سه یرائی غافل مه به."

فه زلی فه لهك سز قبوولی کردو هیدی هیدی له ژووره که ی یاوهر وه ده رکه وت.

یاوهر له حالیک دا دهستی ده بهر قایش پشتینه عه سکه ری یه که ی را کرد بوو، له پشت میزه که وه گوتی:

"وه کیل باشی عاصم بللی بزانه ئه مشه ویش ئه و چه ته شیست تیر به دهسته دیته وه و شارۆچکه گولله باران ده کا؟"

"به للی دی، جهنابی یاوهر."

"حه مه دۆك خۆيه تى؟"

"ناكرى حه مه دۆك بى، ئه و ياغى يه كى به راستى يه."

"ئه تۆ حه مه دۆك خۆش ده وى، نا؟"

به لى جەنابى ياوه ر، ئه وىش ئۆگرى من بووه ."

"ئه و كابرايه ده بى كى بى؟"

"له وانى خوارى يه، يه كى كه له وانه يه كه ده يانه وى ناوبانگ په يدا بكن. حه تمه ن حه مه دۆك داواى لى كردوه كه شه وىك

شارۆچكه وه به ر دهرىژ بدا..."

"ئه وىش مه يدانى به چۆلى ديوه و... با ئه مشه و به داويه وه بكن و ئه م كاره بپريته وه. ئه گه ر خه به رى گولله بارانى دى يه كه مان بگاته ئه نكه ره... كه دوايه ش حه مه دۆك هاتوه، په لامارى به نديخانه ي داوه و مه لافه رهادو يوباز ئوغلى ئازاد كردون، ئه وده م بۆ من و تۆ ته نيا يه ك ريگا ده مي نيته وه، ئه وىش ئه وه كه بچينه شاره وانى و له جيگاي مرادى موهاجير بيينه خۆل مال".

"راسته جەنابى ياوه ر، ئه من له روم نايه بچمه بازار بۆنيو خه لك. وام ديته به رچاو كه هه موويان گالته مان پى ده كه ن".

"دياره گالته مان پى ده كه ن. چما نه ت دى له گوندى وايواى هه موويان گالته مان پى ده كردى؟ ئه م ديها تى يانه ئه وه ندى دوژمنمان، ئه وه نده شمان لى ده ترسىن... ته نيا ليمان ده ترسىن. ئيمه يان هيج خۆش ناوى. له چه ته ش ده ترسن، به لام ئيمه يان خۆش ناوى. ئيستا چ بكن؟"

"راكردى مه لافه رهاد چ لى بكن؟"

خه لكى شارۆچكه له باره ي رووداوه كانى ئه م دوايه يه وه هيجيان نه ده گوت. ده ت گوت هه ر هيج رووى نه داوه. سى شه و بوو چه ته كان ده هاتن، شاريان گولله باران ده كردو لاي به يانى ده رپويشتن. ته نانه ت مورته زاغاش ئيدى نيگه ران نه بوو. دوو روژ بوو ديار نه بوو. ياوه ر لى ده گه را، چه ند كه سى نارد بى بيينه وه، به لام كه س نه يديته وه.

قايمه قام و سه روكى شاره وانى ش بده نگ بوون، زولفو له بنانگوئى يان پى ده كه نى. هودايى قازى خانه نشين قسه يه كى له بن زمانى دا هه بوو كه نه يده دركاند. حه مه دۆك هيرش ده كاته سه ر مالى مه لادوران ئه فه ندى و عه لى يه شل كه يه كى كه له پياوه كانى ده گرى و ده ست و لاقانى ده به ستى و راست له و ده مه دا كه ده يه وى بى كوژى، له ئاكامى تكاو پارانه وه ي مه لادوران ئه فه ندى دا واز له كوشتنه كه ي دىنى. عه لى يه شه ليش پاش ئه و كاره ساته پر شووره يى يه له مالى وه ده ر ناكه وى. بۆ كه سيكى وه ك وى، ئه م رووداوه ئه و جو ره سووكا يه تى يه له راستى دا وه ك مردن وايه. چونكه له مه ودوا مه لادوران ئه فه ندى ئيدى كاريكى رى ناسپيرى.

"عه لى يه شه ل له مه ودوا ده توانى يارمه تيمان بدا. ئيمه ده توانين بۆ شوين هه لگرتن كه لكى لى وه رگرين، وانيه وه كيل باشى عاصم".

"جەنابى ياوه ر ئه م كابرايه م هيج به ردل ناكه وى. هه ميشه پيم وايه له بنه وه هيندى شت ده كا. بنياده ميكى دوورپويه... له وانه شه له حه مه دۆك بترسى".

"هه موو كه س زورى لى ده ترسى، ئه من به ده ستى خوم ده ي كوژم".

"ده لىن ياوه ر شه و كه تيش له دوويه تى".

ياوهر پئڙه ڏيکيو گوتی:

"نهري، ٺه هيج کاتيڪ چاوی به من هه لانهاتوه. ٺه جاروش حه مه ڏوڪم لئ ده ستيئي. ٺيمه پيڪه وه هاو پوڻ بوين. ٺه هه موو چه ته ی سهرکوت کردوه و گرتوه، ديسان چاوی تير نابي."

وه کيل باشی عاصم گوتی:

"هيئدي کس چاويان تير نابي."

"ده بي چاوت به سه روکي دادگای جينايي بکه وي."

"پياويکي وشکه جه نابي ياوهر..."

"ده زانی که مه لاهه رهاد هيج گونا هيکي نه بوو. ٺاهم ون بوو و نه هاته وه. ٺيمه نازانين کي ٺاهه می کوشتوه، له وانه شه نه مردي. ٺيمه ته نيا له بهر عه لي سه فابهگ فه رماني گرتني وي مان دا. دادگایه کي دادپه روه ده بي به بي گونا هي بناسي. ٺه کابرا ترسه ٺوکه زراوت ٺو قيوه که ناوی چ بوو؟"

"يو باز ٺو غلي."

ها، ٺه ده تواني پياوی بکوڙي؟"

"ناتواني جه نابي ياوهر."

"که وايه ده بي به بي گونا ح بناسرين."

"دادگایه کي دادپه روه ده بوو زور له مه وبهر به بي گونا هيان بناسي، چونکه هيج به لگه يه کيان له سهر نه بوو."

"تاشکه ن خه ليل بهگ."

"ٺيوه خوٺان بچنه لای سه روکي دادگای جينايي و هه موو شتيکي بو روون بکه نه وه. له حاله دا ٺه وان له راستي دا هه لانه هاتوون، به لکوو به بي گونا ح ناسراون و ٺاهه مان کردوون."

"باشترين ريگا هر ٺه مه يه... يان رابگه يه نين که مه لاهه رهاديش بووه ته چه ته."

"دوايه فکري لئ ده که ينه وه."

"پاشانيش مه لايه کمان له سهر دهستان ده ميئيته وه. ٺه ويش مه لايه کي ياغي. داستانيکي سه يرو سه مه ريه."

لای ٺيواري هه موو جه ندرمه کان که وتنه ٺاهه دي ته واوه وه. بريار درا له دروه لاني "دووموز ته په سي" بو سه دابني و

ٺه چه تانه که ٺه مشه و دين شاره که وه بهر گولله بدن، له داو بخه ن.

"عه لي يه شه ليش له گه ل خو مان ده به ين."

"ده ي به ين جه نابي ياوهر. ٺاوا ده توانين تاقبي بکه ينه وه. له وانه شه به که لکمان بي."

جه ندرمه يه ک چوو عه لي يه شه لي له مالي مه لادوران ٺه فه ندي پرا هيئا.

عه لي يه شه ل که وه ٺووري که وت کلاوگه رگه پي به ده سته وه و چه کمه له پي داو پانتولي گاليفه ي سواري له به ردا

خه به ردار راوه ستا.

ياوهر بي ٺه وه ي پي بلئ دانيشه، يه کسه ر چوه سهر باسه که:

"هر ٺه مشه و له گه ل وه کيل باشی عاصم ده بي بچنه که مين و ٺه ياغي يانه که شاروچکه که مان وه به رتفه نگان ده دن،

بهديل بگرن. دانيشه."

عەلىيەشەل بە سركى و بە ترسەوہ تەماشای چەپ و راستى كردو لەسەر كورسىيەك كە لە پەناى بوو، دانىشت.
كللەو كەى بەسەر ئەژنۆى پۆكرد. بەلام لەبەر ئەوہى دەستىشى لەسەر پانى دادەنا كللەو كە بەند نەدەبوو دەكەوتە سەر
زەوى. سەرەنجام وەكىل باشى عاصم كللەو كەى ھەلگرتەوہو بە بزماریكى داكرد كە لە دیواری درابوو.
"خۆش بى وەكىل باشى".

عەلى، جىبرینەكەى سەر دەستى وەكىل باشى بەدى كرد. وا دیاربوو كاتى خۆى حەمەدۆك تەفەنگى لەو دەستەى
دابوو. لە دلى خۆىدا گوتى: پیاوی وەك ئەم وەكىل باشى عاصمە ئازاو ئاقلم نەدیوہ. ئەگەر وەكىل باشى عاصم لە
جیاتى ئەوہى بىئ بە جەندرمەو بەو ژيانە نەمر نەژىيە رازى بى، وەكىوان كەوتبايەو یاغى بووايە لە حەمەدۆكىش بە
ناوبانگتر دەبوو، و ناوی دەكەوتە سەر زارو زمانان. ئەگەر ھەموو جەندرمەكانى كۆمارى توركیەش خپ بانەوہ، دیسان
نەیان دەتوانى بىگرن بان بىكوژن.

"حەمەدۆك خەراپەيەكى دەرھەقى تۆ كردوہ؟"

"نا، ھىچى لەگەل نەكردووم، بەلام دەم كوژى. ئەو خەراپە لەگەل من ناكا. لەبەر ئەوہى مەلادۆران ئەفەندى پیاویكى
ئایىنىيە حورمەتى گرت و منى نەكوشت."

"ئەوانەى شارۆچكە گوللەباران دەكەن كىن، بیروپاى تۆ لەو بارەيەوہ چيە؟"

"پىم وايە ئەوانە مندالى كەم تەمەنن. پیاوی ئاقل كاری وا ناكا."

"حەمەدۆك دەستى لەم كارەدا ھەيە؟"

"ئەرى. ئەو بۆ نەجات دانى مەلافەرھاد ویستی جەندرمەكان بکیشیتە دەرى شارۆچكە..."

"ئەمانەش گوللەبارانى شارۆچكەيان پى خۆش بوو. ھەموو شەوى لەپەستا گوللە دەتەقینن. گوتم مندال و پالن... بۆ

ناوو ناوبانگ وادەكەن. ھەر ئەم رۆژانەش بۆخۆيان بەدنيا دەلین كە كى بوون"

"ئەگەر ئەمشەو ئیمە ئەوانە بگرن... ئەمشەویش دینەوہ؟"

"ئەگەر دەستەكانى دیکە لىيان گەپین..."

"ئەم بەسەرھاتە بۆ شارۆچكەكەمان ماىەى سەرشۆرىيە."

"قسەى تۆیە جەنابى یاوہر."

"ئەتۆ چۆنى تىدەگەى، ئەگەر بىنەوہ دەتوانین بیان گرین؟"

"وەكىل باشى عاصمیش دى؟"

"ئەویش دى."

عەلى زەردەى ھاتى: كەوايە دەیان گرین. ئەمنیش دەتوانم چەككە ھەلگرم؟"

"دەتوانى، چەكى خۆشت دەتوانى بىنى..."

"بەچاوان جەنابى یاوہر."

"ئەمن ئەمشەو لەنیو شارى دەمىنمەوہ. ئیوہ چەندتان پىخۆشە جەندرمە لەگەل خۆتان بەرن."

عەلىخۆشحال بوو.

ئەو شەوہ بەدزیوہ چوونە دوومەزتەپەسى و لەنیو پنچكە دپكەكان دا دامەزران و ھەتا بەيانى چاوەرى مان، بەلام

كەس نەھات.

که هه تاو کهوت عه لی چه ند له حزه یه که له شوینی چه ته کان ورد بووه وه و گوئی:

"ئمانه شهش کهس بوون، هه مووشیان تازه کارو دست و پئی سپی. ئه مپوش ده بوو بین، ئه دی بو نه هاتن؟ چه ته کانی دیکه، یان کوشتوویانن یان ته مبی یان کردوون."

وه کیل باشی عاصم گوئی:

"بریا گرتبامانن، بو هه ردوو کمان باش ده بوو."

عه لی گوئی: به لئی، باش ده بوو.

"حه مه دۆکی چ لئی بکهین؟"

"گرتنی زۆر دژواره."

"دژواره، به لام ده بی بی گرین. یاوه ره له خه فه تان دیق ده کا. سه ری زمان و بنی زمانی حه مه دۆکه."

"ئیسنا ئیدی هه رکه سه بووه ته حه مه دۆکیک."

"خه لک ته نانه ت ئه سپه که شی به نه زه رکرده ده زانن."

عه لی یه شه ل گوئی:

"ئهن ئه و ئه سپه ده ناسم. ئه سپه ره سه نه که ی عه لی سه فایه. خو ئی حه مه دۆک نیه..."

"ده ستوورمان به هه موو کویتستانه کان داوه که ئه و ئه سپه ی بگرنه وه و بۆمان بینن، نازانم بۆچی کهس ناتوانی نیزیکی

که ویتته وه. ته نانه ت ناتوانن به تفه نگیش لئی ده ن..."

"له و ئه سپه ی ده ترسن. دیهاتی یه کانی لای ئیمه له و جۆره ئه سپانه ده ترسین، ده ترسن ئه گه ر بی گرنه وه به لایه کیان

به سه ر بی."

"ئه تۆش ده ترسی؟"

"ده ترسم، حه مه دۆکی حازرم بکوژم، به لام ئه و ئه سپه ی، نا."

ئه و رۆژه وه کیل باشی عاصم و عه لی یه شه ل تا دی یه کانی نیزیکی چون و هاتنه وه. له و دی یه هه موو کهس ده ی زانی چ

که سانیک شارۆچکه یان ئاورباران کردوه. کاتیک گه رانه وه شارۆچکه دیتیان هه موو خه لکی شاریش ئاگادار بوون. به لام

له باره ی حه مه دۆک و هیرشى بۆسه ر شارۆچکه و نه جات دانی مه لافه رهاده وه کهس هیچی نه ده گوت.

باس هه ر باسی سینهم ئوغلایی ریگر بوو.

وه کیل باشی عاصم و عه لی یه شه ل هه وتوو یه کی دیکه له ده وروبه ری شارۆچکه بۆسه یان نایه وه، ته نانه ت نه یان هیشت

بالدار به و ده وروبه ره دا بفری. به لام نه کهس هات و نه کهس چوو.

یاوه ره به وه کیل باشی عاصمی گوت:

"کاره کان تیکه ل پیکه ل بوون وه کیل باشی عاصم. زۆرم هه ول له گه ل سه رۆکی دادگای جینایی دا به لام سه رنه که وتم.

که سیش باسی مه سه له ی راکردنی مه لافه ره اد ناکا.

ئیسنا مورته زاغا خه ریکی ئه م کارانه یه... له مه ودوا ئه من و تو ده بی ئه م مه سه له یه چاره سه ر بکهین. کاره کانیش زۆر

تیکه ل پیکه ل بوون. شوینگیرپکی دیکه مان په یدا کرد.

زولفو به گیش قه ول وایه یه کیک له کۆنه براده ره کانی حه مه دۆک بینیتته لای من. ده یه وی ئیمه بی نیرینه لای حه مه دۆک و

پاشانیش به نامه ردی حه مه دۆکی بکوژی.

دەزانی وەکیل باشی، ئەمن ناتوانم ئەم کارە بکەم. ئەم کارەم هیچ پێ خۆش نیە. چەندین ساڵە ئەمن رووبەروو بەگژ
حەمەدۆک دا چووم. ئەمن دەمەوی بیگرم یان بیکوژم. حەمەدۆک چاوەروانی ئەم کارە ی لەمن نیە".

"ئەم حەمەدۆکەش کابرایەکی سەیرە".

"ئێ ئەم دەورو زەمانە یە نیە".

"زۆریش گەنجە. لە ئەندازە بەدەر، رەنگە ئازایەتی و پاکێ و جوامیری بەکەشی هەر لەبەر ئەوە بێ. ئەو کۆنە یاغی یە
کە لە کێلگە کە ی زولفۆدا کار دەکا ناوی جەبارە. وەبیرت دیتەو؟".

"چۆن وەبیرم نایەتەو؟".

"وەختیک فەرمانی لێ بووردن دەرچوو یەکیک لەوانە بوو کە زووتر تەسلیم بوونەو. ئەوە یە کە هەر باسی حەمەدۆکی
کردو هیچی لەبارە ی خۆیەو نەگوت. لەبارە ی "دۆردوو شیت" یشەو هیندی شتی گوتبوو، تەنانەت دەربارە ی ئەوەش
کە بۆچی حەمەدۆکی خۆش دەوی. ئێمە ئەودەم پیمان وابوو ژمارە ی پیاوێکانی دەستە ی حەمەدۆک زۆرە. لەریگی
وی یەو تێگەشتین کە دوو کەس زیاتر نین. کورپیکێ باشە، پاکێ و خوورپەوشتی مندالانی هە یە. ئیستا لەکێلگە ی
زولفۆبەگ دا کار دەکا. ئەمپۆش قەول وایە تاشکەن بەگ بچیتەلای سەرۆک و رووی لێ بنیتەو. بزانی چۆن دەبێ. زگم بە
مەلافەرهادی بێتاوان دەسووتی. ئەویش پیاویکی چاکە. مورپەزاش کابرایەکی سەیرە، چۆنی پێی خۆش بێ ئەم
شارۆچکە یە وا هەل دەپەڕینی. خەلکی شارۆچکە چۆنی ئەو پێی خۆش بێ وا قسە دەکەن و وا بیر دەکەنەو و باوەر
دەکەن. قایمە قام کابرایەکی بێکیفایەتەو داواکاری گشتییش دەلێی ئاگرە. ئەمن چۆن دەتوانم قبوول بکەم کە جەبار بچێ
بە نامەردی حەمەدۆکی بکوژی؟ دەزانی ئەمەش بۆمان بوو تە ژانە سەرێک".

ئەو شەو تاشکەن خەلیل چوو مائی سەرۆکی دادگای جینایی. بۆخۆشی حوقوق زانیکی کۆنەکار بوو. بەجھیلی لە
دادگاکان دا خزمەتی دەکردو پاشان ماوێهەکی زۆر لە شارۆچکە بوو بە پارێزەر. لەمیژ بوو لەگەل سەرۆکی دادگای
جینایی دۆستایەتی هەبوو.

"فەرموو خەلیل بەگ، بەخیری یی".

سەرۆک پیاویکی زۆر نەجیب و بەحورمەت بوو. سەر بێتووک و بەهۆش بوو. چاویکی پرنووری هەبوون و ئاکارو کرداری
نیشانی دەدا کە پیاویکی بەئەزمونە. لووتی قەپۆزبەرانی و چەنەگە ی پان و بەقەوەتی سام و هەبیەتی پیاویکی
توندوتیژیان پێ بەخشیبوو. باب و باپیریشی قازی ببوون. لەو کە بۆخۆی قازی یەو لە بنەمالە ی قازی یانیش دا
پێگە یشتو، شانازی بەخۆیەو دەکرد. وینە یەکی قەلەم کیشی بابی بەجبە ی قازی یانەو تەنیا وینە بوو کە بەدیواری
مالە کە یەو هەلاو سەرابوو.

خەلیل بەگ پاش ئەوە ی تەختە کۆن و پزیوێکانی تەختی ژوورە کە ی خستە شەقەو تەقەو، چوو لەسەر قەنەفە یەکی
زۆر کۆن کە قازی نیشانی دابوو و روپۆشیکی کال بۆو وەو پواوی بەسەردا درابوو، دانیشت. دیاربوو ئەم تەنیا
قەنەفە یە ی ئەو مالە چەندین ساڵ بە شارو شارۆچکەکان دا گەراو. زۆر جیگای داری قەنەفە کەش مۆریانە کون کونی
کردبوون.

"خەبەر و باس چیە خەلیل بەگ، زۆر لەمیژە نەمان توانیو یە کتر ببینین".

خەلیل بەگ وەلامی دایەو:

"پرکاری. مهمله کهت تازه خهریکه سهروسامان پهیدا دهکا. کارهکانمان لهسه که له که بوون. هم کاروباری دهولهتی و هم کاروباری خوم، دهستیک بهسه ر ئو کیلگه یه دا بینین، ئو زهوی یانه که له میژ ساله به یار ماونه وه داچینین، تهراکتوریک و چند مه کینه ی دیکه ی کشتوکال بکپین و ئو جوړه شتانه. بهرهمیش نافروشری. لۆکه له عه مباره کان دا ماوه ته وه کهس نای کړی. سندووقی بانکی کشت وکال به ته وای به تاله، قرۆشیک به قهرز نادا. کاتیک ئو زهوی به به یارانه ده بینم ئاورم له جهرگی به رده بی. له شکرک نه خووش، دهرده دارو بیکارو برسی و تینوو له م ده شته دا به کویره وه ری ده ژین. له سه رانسه ری ئو م ده شته دا یه کیک نابینی مالاریای نه بی. چه ندین ساله خه لک له برسان گیاوگژ ده خون. ئه گه ر گیاوگژه که نه بایه ئیدی کاره سات رووی ده دا. خه لک ورده ورده له به ین ده چن. کاره کان بی سه ره وه به ره و تیکه ل پیکه ل بوون، نازانین چ بکه ین. ئو یاغی یانه ش لیمان بوونه به لا... ته نانه ت بو که یفه و ئیشتیاش هیرش ده که نه سه ر شاروچکه و گولله بارانی ده که ن. مورته زاغا هه قی بوو ئه وه نده بترسی. دوینی حه مه دۆک هاتوه ته مالی مه لادۆران ئه فه ندی، ئو، له م دواپی یانه دا پیاویکی راگرتوه به ناوی عه لی به شه ل، ویستوو یه تی بی کوژی. مه لادۆران ئه فه ندی له به ری ده پارپته وه و گیانی عه لی نه جات ده دا. پاشانیش حه مه دۆک ده چیته به ندیخانه و کابرایه ک به ناوی مه لافه رهاد ئازاد ده کاو ده ی با. یاوه ر فارووق داوای له من..."

قازی تووره بوو:

"کاری واکه م خه لیل به گ! هه رگیز کاری واکه م..."

"به لام وه ک ده لئین مه لافه رهاد هیچ گوناھی نه بووه."

"ئه گه ر گوناھیکی نه بووه، باشه بوچی دۆسیه یه کیان به داوای ئیعدامه وه نارده ته لای من. یه قین بزانه که ناتوانم کاری واکه م. ئه من ناتوانم دادپهروه ری بکه مه گه مه مندالان. بوخوم ده زانم که تاقیکردنه وه م له م کاره دا زوره، ئه مه ش ده زانم که له مه ولا خه لکی شاروچکه نایه لئ ناسووده بژیم. ئه من له بنه ماله یه کم که باب و باپیری قازی بوون. دادپهروه ری له لای من پیروژه، به هیچ جوړ ئالوده ی ناکه م. مه لافه رهاد تاوانبار بوو، به لام هه ر که رای کرد بی گوناح ده رچوو؟ واز له م قسانه بینه خه لیل به گ. ئه تو پیاویکی به به خت کردنی خوینی خوت له نه جات دانی ئه م نیشتمانه دا به شدار بووی. نه ده بوو کاری واکه م له من داوا بکه ی. ئه گه ر دادپهروه ری عه یب دار بی زور زه حمه ته بتوانین ئه م مهمله که ته به سه ر پیوه رابگرین. ئه م جه نابی داواکاری گشتی به ش هیچ به ردلی من نه که وت. چون، چون، به به لگه داتاشین دۆسیه ی پیاویکی بی گوناح بومن ده نیرن، شاهیدان دینن... خه لیل به گ زوریان لی تووره م... ئه من ده زانم مهمله که ت تازه خهریکه سهروسامان پهیدا ده کا، زور کاری نارپه واش ده کپین، به لام دادپهروه ری شتیکی تازه نیه، بیری دادخوازی و ویزدانی مرؤف شتیکی یه کجار له میژینه یه. به داخه وه ئه من ناتوانم داخوازه که یان جی به جی بکه م. به و به لگه و سه نه دانه که نیشانی منیان داوه ئه گه ر مه لافه رهاد بو مه حکووم بوون بی مه حکووم ده بی، ئه گه ر بی تاوانیش بی به بی تاوان ده ناسری."

قازی ئه وه نده زبرو توندو به متمانه وه قسه ی ده کرد که شه لالی ئاره ق ببوو. لیکندا لیکدش به ده سرۆکه که ی نیوچاوانی

خوی ده سپیه وه.

قازی ژن گوتی: ئه وه نده تووره مه به ئاغا، خوت ده کوژی.

ئه مه ی گوت و په رداخیکی ئاو هیناو به میهره بانی و دلدا نه وه وه ده ستیکی له پشتی دا.

"دياره تووږه دهم خانم. خهفەت بۆ ئەم مەملەكەتە دەخۆم. دياره ئەم رۆژانهش تپپەر دهكەم... زۆر حەستەم دەبێ. ئەگەر ئەو دپهاتىيانە دەبينى كه تاوانىك دهكەن و دهيان هيننه لای من... له خۆم و له ئينسان بوونى خۆم شەرم دهكەم".

خەلیل بەگ گوتى: كارىكى زۆر دژورتان هەيه, زۆر دژوار, خوا كۆمهگتان بكا.

قازى له حالىك دا دەم و چاوى داگيرسابوون گوتى:

"زۆر دژوار, ئىستا ئەگەر ئەم بەپىي ئەو بەلگەو شاهيدانه كه نيشانم درابوون مەلافەرھادم مەحكوم كەردبايه تەگبیر چ بوو؟ ئىستاش هەرخۆيان هاتوونە لای من و دەلێن ئەو بىگوناھە. ئەم تەگبیرم چیه؟ ئەم پياوى قانونم, باب و باپيرم قازى بوون. ئاشكرايه كه نارهحەت دەم. خەلیل بەگ... وەزعی من تى دەگەى؟ ئەگەر هەستى دەروونىي ئينسانەكان بیدەنگ بكەين, ريزو حورمەت لە نيو ئينسانەكان دا لەبەين دەچى. وەختىكيش لە نيو خەلك دا ريزو متمانە لە نيو چوو, ئينسانەتى و زۆر شت لە دەست دەچن, ژيان بى تام دەبى".

قازى دەرھەل ببوو و يەك تەكان قسەى دەكرد.

"وەختىك ئيمە خەريكين نيزامىكى تازە دادەمەزىنين, دەبى زۆر دادپەرورە بين".

ئەمجار سەرى هەل بېرى و بەشيوەيهكى سەير تەماشای تاشكەن خەلىلى كرد:

"باشە ئىستا مەلافەرھاد دەيهوى ياغى بى؟"

خەلیل بەگ گوتى: پەنگە.

زۆر بەخۆدا شكابووھە, نەى دەزانى چ لە دەستەكانى بكاو لە كوئىيان دانى. ماوہيهك دەستى دە كه لەكەى نان, تاويك لەبن باخەلى گرتن و تاويكى ديكە دەنيو رانى خوى نان.

"ئىستا ئەگەر ئەو پياوہ ياغى بى و بىهەوى ئەو دادپەرورەيهى لە ئيمەى نەدى بۆخوى جى بەجى بكاو دپهاتىيهكانيش وەك حەمەدۆك بىگەيەننە پلەو پايەى پياوچاكان ئيمە تەگبیرمان چيه؟ دەلێن ئەو پياوہ ناھەقيەتى؟"

"ئەم پياوہ دەبیتە چەتەو بۆخوشى لە خوینخۆرەكانە".

"ئەگەر ئيمە رابگەيەنين بىگوناھە... دياره بەو حالە وا دیتە بەرچاو كه بىگوناھيشە, ديسان هەر دريژە بە ياغيگەرى دەدا؟"

"كەس نازانى, بنیادەمە, لەوانەشە لەھيچ حالەتیک دا چەتەي نەكا".

قازى تاويكى ديكەى خوار دەوہو لەگژ فكران راچوو. پاشان پىكەنى:

"پياو سەر لەكارى بنیادەم دەرناكا. ئەوى راست بى بەزەييم بەو ياوہرەدا دى. ليرە لەنيو ئەو ھەموو چەتەو سەربازە راكردوہ خۆرايىيان كردو, حەيواناتى ئەم شارۆچكەيش سەربار... خەلیل بەگ ئەمانە بۆ چووكترين قازانجى خۆيان ھەموو كارىك دەكەن. ئەويش ھەتا تووږە دەبى و دەكەويتە تەنگانەوہ, رقى خوى بە دپهاتىيهكان دەريژى, وەختىك دپهاتىيهكان دیننە لای من و چاوم پىيان دەكەوى, لەداخان وەختە بتەقم".

تاشكەن خەلیل ھەستايە سەرىي, ئەويش ئارەقى كردبوو:

"تەنانەت ھيرشيان كرده سەر شارۆچكەش, سى شەوان دايانە بەر دەسپريژ, وەزەمان زۆر خەراپە".

قازى گوتى: زۆر خەراپە, خوا كۆمهگتان بكا.

لە شارەوانى, پياوماقوولانى شارۆچكەو قايمةقام و سەرۆكى شارەوانى چاوەروانى تاشكەن خەلیل بوون.

سەرۆكى شارەوانى كە كەوش دروويەكى كۆنەكارو لەمىژىنە بوو و ددانى زىڤى لە دەم دا بوون، بە دواى تاشكەن خەليل دا دەهات كە لە رىگادا تووشى بوو:

"چ بوو؟"

"دەتەوى چ بى؟ سەرۆك دەستى كرد بە بۆلەو پرتەو هەرچى بە دەمى دا هات گوتى. بەلام مەلافەرهادى بە بىگوناح دەناسى."

مورپتەزاغا گوتى:

"زۆرىش پىويست نى، مەلافەرهادىك لەگۆرئى دا نەبوو. نە كەوتووتە بەندىخانەو نە لە بەندىخانە هاتووتەدەر. كەس ئاگاي لەم مەسەلەيە نى. ئەم مەسەلەيە تەنيا... كەسىش هيرشى نەكردووتە سەر شارۆچكە. ئەو تەقەيەش تەقەي ئەو جەندرمەنە بوو كە لەگەل چەتەكان تىك هەلچووويون. ئەم مەسەلەيەمان ئەمپۆ بۆ دەرکەوت و بىرايەوه."

ئەمجار ئاوپى دايەوه سەر مەلادۆران و دەستى لەسەر شانى دانا.

"ئەو كەسەى هاتبوو مالى تۆش حەمەدۆك نەبوو. وانىه؟"

"حەمەدۆك نەبوو."

"حەمەدۆكىش هەر ئەم رۆژانە دەگيرئى و لەم بگرەو بەردەيەدا لەگەل مەلافەرهاد لەدار دەدرئى. ئىستا بزائىن كاكە زولفوومان دەلئى چى."

"ئەمن يەككىم ديوتەتەوه كە هاوپىي سەردەمى چەتەگەريى حەمەدۆك بوو، ناوى جەبارە. بە جەبارەدرىژ بەناوبانگە. لەگەل حەمەدۆك لەكۆيان بوو كە فەرمانى لىبووردن دەرچوو، ئەويش هاتەوه دەشتى. هەر بەرىكەوت بەم مەسەلەيەم زانى. لە كىلگەكان دا كار دەكا پياويكى كەم دوىيە، كارى بەكارى كەس نى. دىهاتىيەكان دەلئىن پياويكى ئازاو بەشەرەفە، ئەو حەمەدۆكى كردووتە حەمەدۆك. ئەمن بىرم كردووه ئەوى بنىرينە لاي حەمەدۆك كە بلئى ديسان دەيەوى ياغى بىتەوه. ئەويش فريو دەخواو پاشانىش شەويك لئى دا بىكوژئى. بە ياوهرم گوت قبوولى نەكرد. دەلئى ئىللان و بىللان حەمەدۆكى هەر بۆخۆم دەگرم و هەر بۆخۆم دەىكوژم..."

مورپتەزاغا گوتى:

"باشە، ئەگەر هات و پيش ئەوهى ياوهر بىكوژئى ئەو حەمەدۆكەى هيرشى كردووتە سەر شارۆچكە، گرتووى لە بەندىخانە رفاندووهو زەماوهندى لەگوندى وايواى وەرپى خستوه، هات يەك بەيەك لە ئىمەى داو هەموومانى كوشت، تەگبىر چىه؟ با بەكۆمەل بچينەوه لاي ياوهر و قانىعى بكەين."

"ئەمن زۆرم تكا لئىكرد."

سەرۆكى شارەوانى گوتى:

"ئەو منى خۆش دەوى، لە قسەى من دەرناچئى."

قايمەقام گوتى:

"گەلآلەى جەبارى لە هەمووان ئاسانترە. ياوهر دەبئى ئەو نەخشەيە قبوول بكا. باشە ئيوه لە جەبارتان پرسىوه، رازىيە؟ وەك دەلئىن زۆر پياوه، كەسىكى وا رەفيقى خوى دەكوژئى؟"

زولفووبەگ قاقا پىكەنى:

"لئىم نەپرسىوه، بەلام قبوولى دەكا. ئەمن وادەكەم قبوولى بكا. سئى مندالى سەرپىچكەى هەن."

مورته زاغا به دلنیا یی په وه گوته:

"ئوه نده به سه ئیوه یاوهری رازی بکه، ئه من جهباری قانیع ده کهم. ئه منیش هیندی شتم له باره ی جه باره وه بیستبو".

بریاریان دا سبه یی به یانی قسه له گه ل یاوهر بکه.

وه سبه یی را به یانی زوو قایمه قام، سه روکی شاره وانی و تاشکه ن خه لیل له شاره وانی خر بوونه وه و چوونه لای یاوهر. یاوهریش دوی هیندیك خوگران کردن سه ره نجام رازی بو. تاشکه ن خه لیل ئه و کومیته چی په کونه کاره گوته:

"جه نابی یاوهر، ئیمه ش ئه و چاکه یه ی جه نابتمان له بیر ده مینی و بو ت قهره بوو ده که یه وه".

"باشه چون؟"

"ئه گه ر جه بار بی کوژی، ئیمه ش به ئه نکهره و ئه دهنه و هه موو دنیا راده گه یه نین که ئه تو حه مه دوکت کوشتوه".

قایمه قام گوته: فکریکی یه کجار باشه.

سه روکی شاره وانی که پیاویکی به راپه ر بوو هه ستایه سه ری. دهستی یاوهری گرت و باوهشی پی دا کرد:

"جه نابی یاوهر، له ئیستاوه پیروزیبایت لی ده کهم. ئه تو چ بوخوت حه مه دوکی بکوژی و چ به م نه خشه یه ببیه هوی کوژانی، له هه ردوو حاله ته که دا شانازی یه که بوخوته".

"ئه من ناتوانم ئه م پیشنیاره قبول بکه. ئه مه که له کبازی یه ... ئه م پیاوه ده بی له نیو بچی، جا هه رکه س ده ی کوژی، با بی کوژی. به لام زورم حه ز ده کرد بوخوم بم کوشتایه. ئه و زوری گالته به غیره ت و ئابرووی من کرد. پیم خوش بوو گرتبام، قسه م له گه ل کردباو دوا یه کوشتبام. ته مه نی لاویم له سه ر وی دانا. چ بکه ین ئیستا ده بی به نه خشه و ناپیاوی بی کوژین. چاره یه کمان نیه ... ئه من هه رگیز نه م ده ویست ناپیاوی له گه ل دوژمن بکه. ته نانه ت له گه ل دوژمنی بی ئه مانی گیانیشم".

"جه نابی یاوهر زورت سوپاس ده که ین".

"پیاویکی جیگای ریزو حورمه تی".

"مورته زاغا قسه له گه ل جه بار ده کاو قانیعی ده کا".

یاوهر هه ناسه یه کی هه ل کیشاو به روخساریکی خه فته اوی په وه گوته:

"ئیشه لالا قبولی ناکا. ئه من رازی نیم ره فتاری وا له گه ل گه وره ترین دوژمنیشم بکه م که به دهستی نیزیکترین دوستی خو ی بی کوژم. چ بکه م چاره یه کم نیه. زستان خه ریکه دادی. ده ره تانی عه مه لیات نیه، هه موو که سیش چاوه پروانه که ئه من زور زوو له نیوی به رم. ئه من نازانم بوچی هینده ی لی ده ترسن".

تاشکه ن خه لیل به گ قسه که ی پی بری و گوته:

"ده ترسیین جه نابی یاوهر، ئه منیش به ره به ره خه ریکه لی بترسم".

"ئه توش؟"

"به لی ئه منیش جه نابی یاوهر!"

"ئیشه لالا جه بار قبولی ناکا. ئه من ئه و دیهاتی یانه له نیزیکه وه ده ناسم. جه بار به ناچاری قبولی ده کا، له ترسان، سی مندالیشی هه ن".

"جه نابی یاوهر دل له دل مه ده، ناکامی کاره که خوشحالت ده کا".

ياوهر هه تا پليكانه كان له گه ليان چوو.

"گویت لئ بوو وه کیل باشی عاصم؟"

"به لئ، جه بار قبوولی ده کا؟"

"ناچاری ده که م."

"جه بار سهر ده که وئ؟"

"زور باشی ده ناسم. له قه دهر خوی پیاویکی زور باشه، پیاویکی پیاوه. وه ختیك خوی ته سلیم کرده وه هه همیشه ناره حهت بوو، دهی گوت: حه مه دؤکم له و چیا یانه به جئ هیشتوه و هاتومه وه. نهی ده توانی ته حه ممول بکا، زور له وه ناره حهت بوو که هاوړی یه که ی له چیا به جئ هیشتوه و هاتوه ته وه. ئه من زورم هه ول دا دلخوشی بدمه وه. وه ک ده لئین له لای زولفو کریکاری ده کا ها؟ له وانه شه بتوانی حه مه دؤکی بکوژی."

"یانی نیزیکترین هاوړی خوی... ئه ی که ئه م دیهاتی یانه ی ئیمه..."

"به شی زوری ئه م جوړه یاغی یانه به دهستی هاوړیکانی خو یان..."

"هاوړی یه تی... چما هاوړی یه تی له گیانی بنیاده میس به نرختر نهی؟ له وانه شه جه بار بجئ و پاش ئه وه ی هه موو شتیکی به حه مه دؤک گوت ره گه ل دهسته که یان بکه وئ."

"رپی تئ ده چی..."

"ئه گه ر وای لئ بئ زور خوشحال دهیم."

وه کیل باشی عاصم گوتی: ئه منیش هه روا.

"چونه پیش ئه وه ی جه بار پچیتته لای و حه مه دؤکیش خوی ئاماده بکا دهست به عه مه لیات بکه ین..."

"زستان له رپی دایه، له تووړووسیش بارین دهستی پی کرده."

"گوت چه ند که سی له گه لئ؟"

"وه ک فزلی ده لئ سی که س بوون."

"هه تا به هاری دهسته که ی ته واو ده کا."

"هه تا ئه وان خو یان ریك و پیک ده که ن، ئیمه ش خو مان ساز ده که ین."

"ئه دی جه بار؟"

وه کیل باشی عاصم گوتی:

"مه علوم نابئ، ئه گه ر سهر نه که وت جه نازه که ی دیتته وه."

"به فکری تۆ حه مه دؤک نیزیکترین هاوړی خوی ده کوژی؟"

وه کیل باشی عاصم گوتی: به لئ دهی کوژی.

زولفو هه ر ئه و روژه یه کیکی نارده کیلگه بوئه وه ی جه باری له گه ل خوی بیئ. قه رار و ابوو مورته زاغا قسه له گه ل جه بار بکا.

مورته زاغا له حالیک دا به خوشحالی یه وه دهستی ریك ده خشاندن دهی گوت:

"ئه گه ر، ئه گه ر جه بار له ژیر ئه م کاره بجیتته ده ری، ریگایه کی کاریگه ری دیکه م هه یه، ئه ویش چۆن ریگایه ک، کوژرانی

حه مه دؤک به جی خوی، رسی هه موو یاغی یه کانی ئه م چیا یانه ده که مه وه خوری.

به لآم ئهوى راست بى، زۆرم متمانه به جەبار نيه. كورپه ئه م زولفوويهى ده لآيم، ئه م زولفوويه. ئه گەر له م چوكورواويه كه سىك هه بوو داوى بادا، ئه من پيش و سمىلى خۆم له بن را ده تاشم."

به بى سه برى چاوه پروانى جەبار بوو، زۆرى مه راق بوو بزائى ئه و چۆن پياويكه. وه ختيك خۆى ته سليم كرده وه ئه وى له مه قهرى جه ندرمه له نيو ياغى يه كانى ديكه ديپوو. چون ده يان گوت ره فيقى حه مه دۆكه، نه ختيك زياتر له قه لافه تى ورد ببوو وه. ئه مه رووداوى زۆر له وه پيش بوو ليل و تاريك پياويكى وه بىر ده هاته وه زۆر كه له گه ت كه دوولا هاتبووه وه و گرموله ببوو و له قورئينك هه ل كوشما بوو.

"ياوه ر زۆر ناره حه ت ده بى."

مورته زاغا به پيكه نينه وه گوتى:

"با ناره حه ت بى. له جى دا كاره كه پيوه ندى به وه وه نيه، ئيمه جەبارى ده نيرين. ته نانه ت پيوست نيه هيجيشى پى بلين. ياوه ر با بچى كارى خۆى بكا، نه يه لى حه مه دۆك هيرش بكاته سه ر شارۆچكه، چما حه مه دۆك به هه ر جورىك بكورزى ئه و به رپرسه؟ ئه و ياوه ره ده ست و پى سپى يه ديسان ده بى شوكرانه به نيوچاوانى ئيمه ببزيرى. ده بينى جەبار يان كه سىكى ديكه حه مه دۆكى ده كورزى و شيرنى يه كه ش ئه و وه رى ده گرى. ئه گەر جەباريش ئه م كاره ي له ده ست نه يه، ئه من يه كىكم هه يه، يه كىك هه يه حه مه دۆكى وه ك ئاوى ده خواته وه، به لآم جارى له به ر نه خشه يه كى زۆر وردو هه لسه نگيندراو ناوه كه ي به كه س ناليم. وه ختيكيش ويستم ئه و كه سه بنيرم حه مه دۆكى بكورزى، نه به كه س ده لآيم و نه هيج شتيك له كه س ده پرسم و نه ئيزن له ياوه ر فارووقى به ريز وه رده گرم. ئيستا با جەبارى تاقى بكه ينه وه. هه تا مه قاش هه بى پۆلوى به ده ستى هه ل ناگرم. ئه من جارى ئه و زاته ي تووشى ئه زيه ت ناكه م. چونكه ئه و پياويكى ئازاو نه ترسه كه شارۆچكه هه ميشه پيوستى پى هه يه. له هه ر چه رخيك دا ته نيا يه ك پياوى وا له چوكورواوا، له هه موو توورپوس و چياكانى "هه زاره گا" په يدا ده بى. ئه من له مانه دوو كه سم هه ن. دوو بازى راوكه ر..."

تاشكەن خه ليل به پيكه نينه وه گوتى:

"ئيستا ده زانم ئه تو بۆ گۆراوى و بۆچى له بنانگوى يان پى ده كه نى. هيج له حه مه دۆكيش ناترسى. حه مه دۆك وه ميشووله له نيو ده ستمان دايه."

مورته زاغا تى راخورى:

"كورم زولفو فكرت له كوئى يه؟ گومانى تيدا نيه كه حه مه دۆك وه ك ميشووله له ده ستى خۆمان دايه. پيت وايه ئه منيش عه لى سه فابه گم. حه مه دۆك بۆمن له خواردنه وه ي قومه ئاويكيش ئاسانتره... ئه و له لاي من هيندى ميرووله يه كيش قيمه تى نيه. چما ئه و كى يه؟ ديها تى يه كى پيخواس و قوون رووت، منداللىكى هه تيو... هه زار چه ته ي وا له لاي ئيمه قيمه تى پووشكه كا يه كيان نيه. كۆمارى به ريزى توركيه ش دوو قسه ي حيسابى له گه ل ئه و ديها تى يانه ده كا كه پشتيوانى حه مه دۆكن، هه روه ها له گه ل جه نابى ياوه ريش..."

ده يه ويست بللى له گه ل عارف صائم به گيش، به لآم بيده نگ بوو.

به پى خه به ريك كه به رگوئى مورته زاغا كه وت، ئه و ده نگوئيه كه عارف صائم به گ ده يه وى مسته فا كه مال پاشاى بكورزى وه ك توپ له هه موو ولات ته قيبوو وه. ئه و قسه يه كه ئه و، بى ليكدانه وه به سه ر زمانى دا هات هه نگامه ي له نيو خه لك دا وه رى خست. ته نانه ت ئه دهنه و ئه نكه ره و ئه سته مبوليشى شله قانده بوو. گه وره پياوانى ئه نكه ره له مه جليس، له به زمى ئاره ق خواردنه وه له مه كته بى روژنامه كان دا هه ر باسى ئه و قسه يه يان ده كرد. له شارۆچكه ش خه لك به مه سه له ي

پیلانی کوشتنه که یان زانیبوو. به لّام که س راست و رهوان باسه که ی به دهم دا نه دهات، له وانه شه راست بی، هیچ شتی که له خووه ناگوتری. خو مورته زاغا نه ی ده توانی مه سه له یه کی وا گرنگ له ورگی خو ی در بی نی و... بی و نه بی ئم خه به ره به گو یی مسته فا که مال پاشاش ده گاته وه. جا ئه ودهم وهره و سه یری حال و بالی زولفو ی بکه و وهره بر وانه قه لافه تی عارف صائم به گ قاره مانى نیشتمانی! پت له مل داو تابلو به سنگی دوو هاوړی له میژینه ی پاشاوه، عارف صائم به گ و زولفو...

زولفو چند جار ویستی قسه یه که له زمانى مورته زاغا در کیشی، به لّام ئه و هروا بزانه هیچی نه بیستوه، قسه که ی در برده وه لایه کی دیکه. ئه و ده ی زانی روژیک له روژان زولفو راست و رهوان ئم باسه ی له گه ل ده کاته وه و هر له ئیستاوه له وه ده ترسا.

مورته زاغا هر که چاوی به جه بار که وت، دلّی ئاوی لی نه خوارده وه. پوتینیکی پیسته بزنی له پی دا، پانتولیکی ره شی کال بووه وه له به رد او کلاوگه پرگه ری به کی لیوشکاو به سه ره وه، به روخساریکی سیس و شه رماوی یه وه، به چه شنیک که له شه رمان چاوی له چاوی که س نه ده کرد.

به یانی زور زوو بوو که جه بار چووه باله خانه که ی مورته زاغا. له دلّی خو ی دا گوتی نا کر ی له سه ر رواله تی هیچ که س داوهری بکه ین، کاله که به پرهنگی نیه، هر کر اسه مەردی خو ی تیدایه. به رووخوشی یه وه وهری گرت و فه رمانی دا به رچایی بو بیین. جه بار له سه ر قاو لتی گیژو سه رسورماو بوو.

له کاتی چاخوار دنه وه و له وه ختی هه لگرتنی په نیرو زه یتوون دا جار ی کیش سه ری هه ل نه بری ته ماشای بکا. ده سته ی ده له رزین. هر ده سته شی له رونه که ره وه هه نگوینی سه ر سفره ی قاو لتی نه دا.

"به لّی جه باره فه ندی، وادیاره ئه تو ره فیقی حه مه دۆکی؟"

جه بار نار ه حه ت بوو، به خو دا شکایه وه، ویستی قسه یه که بکا به لّام بیده نگ بوو.

"وه که ده لّین ئه تو له چیا له گه ل حه مه دۆک بووی، پیکه وه ده ستان به چه ته یی کردوه."

"پیشتر ئه من له گه ل ده سته ی دوردووه شیت بووم. وه ختی که دوردووه شیت که ریم ئو غلیی دارکاری کرد... که ل وپه لی نیو ماله که ی برد، ئه من و نایب ره جه ب لی جیا بووینه وه و رویشتن و پر گه ل حه مه دۆک که وتین. هه تا کاتی که نایب ره جه ب له ئاکچاساز مرد، له گه ل حه مه دۆک بووین."

"هر دوو که س بوون؟"

"دوو که س..."

"ئه تو بۆچی ببویه چه ته؟"

"ئه و کابرایه زوری له دایکم دا... که دایکم مرد... هر بویه..."

"ئه ی پاشان؟"

"پاشان که لی بووردن در چوو، وازم هی ناو هاتمه وه. حه مه دۆک له چیا مایه وه، له وی مایه وه و دوا یه عه بدی خانى کوشت، پاشانیش ون بوو و ناوی له کوله که ی ته ریش دا نه ما. له نه کاو گوتیان عه لی سه فای کوشتوه. پاش ئه وه ی لی جیا بوومه وه نه م دیوه ته وه."

"ئىستا حەمەدۆك لە چىايە، دوڭنەش ھېرشى كىرەتە سەر شارۆچكە. دەيەويستە ەلىيەشەلى بكوژى، مەلادۇران ئەفەندى بە تكاو پارانەو ەلى ئەستاندو ەتەو ە. ئەتۆ ھىچ دەزانى حەمەدۆك چ دوژمنايەتەيەكى لەگەل ەلىيەشەل ەيە؟"

"دەزانم، حەمەدۆك بۆخوى پىمى گوت."

"مەسەلە چ بوو؟"

"وختىك حەمەدۆك خەججى ەلگرتو ە، ەلىيەشەل دواى شوڭنەكەى كەوتو ە دەگىرى خستو ە، حەمەدۆكىش لەسەر ئەو ەو ەو ە ياغى بوو ە. دايەخۆرىيەك ەيە ھا... بە حەمەدۆك دەلى: ئىلان و بىلان دەبى ەلىيەشەلى بكوژى. ئەويش قەت ناتوانى دلى دايەخۆرى بشكىنى..."

"حەمەدۆك چۆن پياويكە، زۆر ئازا بەغىرەتە؟"

"ئازا بەغىرەتەش بوو بەقسە، ئەو بكوڭتە نىو ئاگر خوى دەردىننەتەو ە، ەر ئەو ەندە بەسە ئەو نورەى لە چاوەكانى دايە جارىك بېرىسكىتەو ە."

"چ بېرىسكانەو ەيەك؟"

"ئەمەيان ئىدى نازانم. وختىك رقى ەستى و بىەوى كارىك بكا، لە چاوەكانىدا نورىك بە ئەندانەى نووكە دەرزىيەك دەبېرىسكىتەو ە. وختىك ئەو نورە دەردەوشىتەو ە ئىدى كەس ناتوانى پىشى بگرى."

"زۆر زىنگ و ئاقلە؟"

"زۆر ئاقلە، بەلام وەك مندالىكىش باش و مېرەبانە. نەختىكىش زىنگە، ئەو تەنانەت مېروولەيەكىش ئازار نادا، متمانەش بە ەموو كەس دەكا، گوتم وەك مندالىك وايە."

"ئەتۆ زۆرت خۆش دەوى؟"

"پياو رەفىقى خوى خۆش ناوى؟"

مورپەزاغا چاوى بېرە چاوى جەبار. جەبار چاوى لى وەرەگىرا. چەند لەحزەيەك ئاوا لە چاوى يەكتەرەو ە رامان.

"ئەتۆم بۆيە بانگ كىرەتە ئىرە كە ئەتۆ... ئەتۆ... جەبارى ەل دەسەنگاند. ئەتۆ دەبى حەمەدۆكى بكوژى."

جەبار وەك چاوەروانى ئەم پىشنىارە بى، رەنگى تىك نەچوو، قسەيەكىشى نەكرد.

"حكومەت زۆر بە حەمەدۆك قەلسە، عىسمەت پاشا لە ئەنكەرەو گەرە گەرەكانى دىكە زىكرو فكريان ئەو ەيە كە حەمەدۆك لەبەين بچى. ئىمەيان لىرە زۆر خستو ەتە تەنگانەو ە، وختىك ئىمەش لە پياويكى ئازا نەترس دەگەراين كە حەمەدۆكى بكوژى، زولفوبەگ توى نىشان دا. ئەمنىش گوتم: باشە، با شانازى كوشتنى حەمەدۆك بەنسىب باشتىن دۆستى خوى بى. گوتم رەواى ەق نىە پياويكى ئازا جوامىرو باش و رەفىق دۆستى وەك حەمەدۆك كە دلىكى وەك دلى حەزەتى ەلىيە ەيە، بەدەستى پياويكى بى ناوونىشان بكوژى.

پياو دلى بەو ەرازى نابى پياويكى خەراپ كەسىكى وەك حەمەدۆكى بكوژى. حەمەدۆك دەرەنگ يان زوو ەر جورىك بى دەكوژى. ئەتۆ تا ئىستا دىوتە ياغىيەك، ياغىيەكى وەك حەمەدۆك بە گوللە نەكوژى؟"

جەبار گوتى:

"سەرم لى دەرنەچى، ئەو، قەرار بوو پاش كوشتنى ەبدىخان ئىدى چەتەيى نەكا. وختىك بىستم ەلى سەفاى كوشتو ە باو ەرم نەكرد."

"هه موو كهس ده زانی ئه و عه لی سه فای كوشتوه".

"باوه رپم نه كرد، ئه و به عه بدی خانه وه ماندوو بوو، قه رار و ابوو پاش كوشتنی وی رابكاو برؤا. ئه من پیم و ابوو كه سیکی دیکه، یه کیك كه دوژمنایه تیی له گه ل عه لی سه فا هه بووه، كابرایه کی دپهاتی ئه وی كوشتوه و به سه ر حه مه دوکیان دا هیناوه. ئه من وای بو ده چووم".

"عه لی یه شه لیك هه یه ها، ئیستا له لای مه لادۆران ئه فه ندی یه و پیشتیش له لای من بوو..."

"بیستومه".

"ئه تو ئه ویش ده ناسی؟"

"ده ی ناسم".

"ئه و عه لی یه شه له وه ختیك حه مه دوک عه لی سه فای كوشتبوو، به چاوی خوی چاوی لی ببوو".

بو یه كه م جار له روخساری جه باردا گۆرانیک به دی هات، سه رسورمانیکی ئاشكراو جوړیك كه پیاو تیی بگا. ئه م حاله ته له به رچاوی مورته زاغا ون نه بوو.

"ئیستا حه مه دوک له كپوپاره یه. گومان له وه دا نیه و خه ریکی چه ته بیسه. پیاوان ده كوژی و خه لکی روت ده كا".

جه بار به باوه رپکی پته وه وه گوتی:

"ئه و هه رگیز سه ره بنده نان ناگری و خه لکی روت ناك".

"له پیش دا باسی ئه وه ده كرا كه عه لی یه شه ل یان رۆسته مه كورده یان یه کی دیکه بنیرین حه مه دوکی بكوژی، زولفو به گ ناوی توی برد. ئه منیش گوتم لی وه شاهه ترین پیاو بو كوشتنی حه مه دوک خویه تی. برؤانه، ئه من پیاویکی شه ركه رم. راسته و راست، قسه ده كه م، ئاشكراو پاك كرده. باش گویت بكه وه و گوئی له قسه كانم بگه. له گه ل زولفوو ئاغاكانی دیکه قه رارو مه دارم داناوه، هه ر كه حه مه دوک كوشت كیلگه یه کی سیسه د هیكتاریت له هه ركوی پیت باش بی ده دینئ. خانوویه كیشت بو دروست ده كه یین. له نیو خۆمان دا دراویك كو ده كه ینه وه و دت ده یینئ. پاره كه ت له لای مه لادۆران ئه فه ندی داده نیین. كه حه مه دوک كوشت دییه وه و ده چی پوه له كه ت وهرده گری. دنیا یه، ئه وه خواجه ئه گه ر ئه تو نه ت توانی حه مه دوکی بكوژی و ئه و توی كوشت، هه موو پاره و كیلگه و میلگه كه و هه موو ئه و شتانه ی به لئیم داوه به ژن و منداله كه ت ده گهن. ئه گه ر ئه تو داواكه مان قبول نه كه ی له سه ر ئه و خه راپه یه كه ده ره قی ئیمه و حه مه دوکی ده كه ی نایه لئین له چوكووراوا دانیشی. له پیش دا زولفو له كیلگه كه ییت ده رده كا، پاشانیش له م دنیا یه دا له هیچ كوی جیت نابیته وه. چونكه ده ستی ئیمه و ده ستی حكومه ت هیند دریزه ده گاته عه رش. بچی هه ر كوی یه كه دت بینینه وه. ره نگه بلئی ناتوانن هیچم لی بكه ن... ده بی بلیم كه ده توانین، كوشتنی كابرایه ك به سه ر تودا دینین. یان ئه وه تا ده چیه كیوان و ره گه ل حه مه دوک ده كه وی، كه ئه وده میش یان به گولله یه ك دوییت دی یان ده كه ویه به ندیخانه و دیدار ئاخه رتی منداله كانت ده بی و ده رمی. له وانه شه له مه یدانئ شاروچكه له دارت ده ن".

وه ختیك مورته زاغا له قسه كه ی بووه وه جه بار وه ك مردووان رهنگی زهرد هه لگه راو كه وته بهر ده ست و پی یانی:

"ئه مه م له گه ل مه كه ئاغا، ئه و كاره ی مه كه، ره حمم پی بكه، به حه مه دوکیم به كوشت مه ده".

"ئه و به چی را ده زانی كه ئه تو بوچی چوویه لای. بلئی وه ختیك بیستم ئه تو چوویه وه چیا ئه منیش یاغی بوومه وه. ئه ویش باوه رپ ده كا".

"ئەو من دەناسى، ئەو باوەر ناکا. ئەو دەزانى كە ئەمن ئىدى ھەرگىز چەتەيى ناکەم. ئەويش دەزانى كە بۆ كوشتنى چووم. ئەمەم لەگەڵ مەكە، مندالم وردن، بەزەيىت پىم دا بى".

"تەواو! قسەيەكى دىكەم نىە. ھەمەدۆكم لەتۆ دەوى. ھەم خەلكى شارۆچكەو ھەم حكومەت ئەم شانازىيەيان بە شياوى تۆ زانى... بىدەنگ بە. تەفەنگى خۆت ھەلگەرەو روو لە چيا بكە... ھىچ كەس نابى بزانى كە ئەتۆ ھاتوويە ئىرەو پىكەو قسەمان كردو، ئوغرت خىرو غەزات پىرۆز".

ھەرچى جەبار ھاواری كرد، ھەرچەندى پارايەو ھەو لالاىەو ھەو تكاو پەجای كرد، مورپەزاغا نە كەم نە زۆر قسەي نەكرد. ببوو بە پەيكەرىكى بەردىن.

سەرەنجام جەبار گوتى:

"دە پۆژم لى راوەستن، فكرى لى دەكەمەو ھەو چارەيەك دەدۆزمەو".

"ھەول مەدە دووبارە بچيەو چياو ياغى بى. خوا دەزانى لەبەين دەچى".

جەبار بەنارەھەتىيەو پىكەنى و گوتى:

"ئىمە چى و چەتەيى چى".

بەو بەژنە زۆر كەلگەتەيەو ھەستايە سەرپى. ھەروا لاترى دەبردن.

"پازدە رۆژت مۆلەتە بىر بكەو ھەو رىگا چارەيەك بدۆزەو".

گوندی مه لادوران له پشتمی ئه و چیا دووره سه رسه وزانه، له به لاهه ترین قوژبنی دۆلکی تهنگ و قوول و پر به رده لان و لیره وار هه لکه وتبوو. نیوانی ئه و گونده له گه ل نیزیکی ترین ئاوه دانی رۆژه رپی به ک و له گه ل نیزیکی ترین شاروچکه سی رۆژه رپی بوو. چۆمیک باریک که له چیا هسته مه کانه وه ده هاته خوار ئه و دپی به ی له گه ل دنیا گری ده دا. هه وت مانگی سال پیوه ندی ئه و گونده له گه ل دنیا دهره وه به ته واوی ده پچرا! خه لکی ئه و دپی به کیلگه یان نه بوو، له نیوان شاخ و به رده کان دا پارچه زه وی به کی چوکیان ده دیته وه، به پاچ ده یان کیلاو دایان ده چاند. بزنیکی زۆرو که میک مه ریشیان هه بوو. گاوگولیان هه ر نه بوو. له و رپی و بانه سه خته دا له ئیستر به ولاره هیچ باره به ریک به کار نه ده هات. وه ختیکی دۆران له دایک بوو ته عامی سه ر سفره یان کوله که ی زۆرو نانی که م بوو. دوی ترش و توراغی سه گباب خپو له و خواره مه نی یانه بوون که ئاواتی بوو بیان بینئ. هه تا ته مه نی دوازه سالی له پو لاوزو مرده لوخه بوو. جووتیک چاوی هه لمساوو ده م و چاویکی کزو تا وه سووتی هه بوون. له بهر لاوزی لاقه کانی تیک ده ئالقان.

له یه که م شه ری جیهانی دا دپی به که یان روخساری خه لکی غه ربیه ی دی. به شیکی له و خه لکه ئو جوان بوون و تازه خه تی سمیلان دابوو، هیندیکیشیان پیایوی وه نیوکه وتوو بوون. ژماره یه کیان چه کیان پی بوو، به شیکیشیان بی چه ک بوون. ده سته یه ک له وان رووت و ره جال بوون و ده سته یه کیش گهرفانیان پر له سه کی زیپر بوو، جلکی جوانیان له به ردا بوو، چه که می ترووسکه داریان هه بوون و زنجیر سه عاتی زیریان وه به رۆکیان هه ل واسیوو. به چه ند سالیکی ژماره ی خه لکی دی بوو به سی چه ندانه و له شه ری سه ره خوییدا بوو به پینچ تا هه وت هینده. به شی زیاتری ئه وانیه ی په نایان بو دی هینابوو که سانی خوینده وارو دهرس خویندوو بوون. دیاره چه ته و یاغی و قاچا خچیشیان له نیودا په یدا ده بوون. رووکاری گوندی "ساری ئاسما" که خه لکه که ی هه میشه ته نیاو دووره په ریز له و دووره ده ژیان، به هاتنی ئه و سه ربازه را کردووانه و یاخی به کان گۆرا. له ماوه ی چه ند مانگیکی دا گۆرانیکی به رچاو له وه زعی دیهاتی به کان دا په یدا بوو. به شیکی له را کردووه کان ته نانه ت له و گونده چه په ک و بیده نگه ش دا خانوویان ساز کردو ژنه کانیشیان هینایه وئو له وینده ری به دوور له چاوو په لاماری دوژمن به خاترجه می گوزه رانیان کرد. بابی دۆرانی چوو ه شه رو له ساری قامیش مرد. هینستا مه رگنامه ره سمی به که بیان نه نار دبووه وه که یه کیکی له دۆستانی که پیکه وه خزمه تیان ده کرد، هاته ئاوه دانی و خه به ری هینا که بابی دۆران له جبهه له بهر چاوی وی گیانی دهرچوو. ئه و سه ربازه بو خوشی ئیدی نه گه رایه وه شوینی خزمه تی خوی. دایکی دۆران ژنیکی جوان و به توانا و دلگه ربوو. ته نانه ت له تازییه می رده که شی دا نه گریا، ئه و له میژ بوو سه ربازیکی را کردووی به ناوی حوسین که ببوو پیش نویژی گونده که یان، هینابوو سه رمالی. مه لا حوسین پیاوکی بوو سوورکاره، چوارشانه به ریشیکی ره ش و تیک ئالقاو، جووته لیوکی ئه ستووو جووته چاویکی گه وره وه. پیش نویژی که ریک بوو که پانتولی گالیفه ی شینی ده بهر ده کردو چه که می چین داری له پی دا بوون. کیسه باخه لکی زیوکاری کراوی هه بوو پرپوو له سه کی ئالتوون. سه عات و زنجیر سه عاتی زیبری وه خوی ده خستن. هه میشه ش له بن لیوانه وه دوعای ده خویندن. هیچ وه ختیش ئه و فیلینتا ئه لمانی به ی له بن جبهه که ی دا هه لی ده گرت، له خوی دوور نه ده خسته وه. فیشه کدانه کانی که راست و چه پ له خوی ده دان، گولدۆزی کرابوون. هه ر گولکی سه رفیشه کدانه کانیشی نیشانه و نمونه ی ته لیسمیک بوو.

مه لاهوسين له ئاواييدا نه له گهال راکردووه کان ده بووه هاو دهم و نه له گهال خه لکی ناوچه که دا ده دوا. هه ميشه له مالى بوو. ئه ویش مالى دايکی مه لادوران. هه موو شه ویش بى ئه وهى بخه وى هه تا به يانی له گهالى راده بوارد. له سه ره تا دا ته نانه ت چاوه پروانى خه وتنى دورانیش نه ده بوون، دورانیش جگه له وه که هه موو شه وى گووى له سرتو و خه لوهى ئه و دووانه بى چاره يه کی نه بوو. زوريشی پى خوش بوو، به لام نه ي ده توانی زور خوى بو بيخه وى رابگرى.

له سايه سه رى مه لاهو دوران بوو به برای سى خوشکان. له و نيوه دا دورانیش هه لى داو خه په تو له بوو. مه لا ئه وى خوش ده ويست. بريسه که يه کی ته ماعکارانه له چاوه ره ش و قووله کانی دوران دا ده دره وشايه وه، که مه لاهوسين به ئاشکرا هه ستى پى ده کرد. له ماوه يه کی که م دا دوعاو خویندنه وه و نووسینی فيرکرد. پيکه وه نويزيان ده کردو قورئانيان له بهر ده کرد.

مه لاهوسين له زي ره کی و به توانایى قوتابى يه که ی خوشحال بوو له و باره يه وه هه ستى به له خو بايى بوونىک ده کرد. روژيکیان دوران هه ستى کرد مه لاهوسين خوى سازده کا بو ئه وهى دايکی و منداله کان به جى به يلى و له ئاوه دانى رابکا. ئاکارو کردارى ويى خسته ژير چاوه ديرى، شه ويکیان که دايکی خه ويکی شيرنى لى که وتبوو، مه لاهوسين له جى هاته در، خوى پوشته کرده وه، فيلینتايه که ی هه لگرت و کيسه يه کی له سه ر سه رينه که ی خوى داناو له مالى وه ده رکه وت. دوران که له ميژ بوو چاوه پروانى ئه م له حزه يه بوو، خوى پوشته کرده وه و ئه ویش به دواى دا ده رپه رپه ده رى و دووربه دوور وه دواى که وت. به هار بوو، شه بايه کی خوشى ده هات. روبرايکی مانگه شه و به سه ر ئه و لي ره واره دا که هه لاهو هه نگامه ی لى هه ل ده ستا، هه ل ده رپايه خوار. له ئاوه دانى وه ده رکه وتن، چه ند سه گ به دي تنى مه لا ده ستيان کرد به وه رين. ئه و گووى نه دانى. له هه ورازه سه خت و به رده لانه که ی ته نيشت هه لديره که وه سه رکه وتن و به وديودا شو رپوونه وه. لای تاوه لاتى گه يشتنه بنى هه لديرى که چه ند کيلوميتر قوول بوو و ده ت گوت چاله. له ريگادا مه لا چه ند جاريک وه شک که وت و هه ستى کرد يه کيک به دواى دا دى، راوه ستاو ته ماشای ده وروبه رى کردو حه سايه وه و چونکه که سى چاو پى نه که وت وه رى که وته وه. وه ختيک به دوليکی قوول دا وه سه ر ده که وتن نويزى نيوه رى بوو. مه لا ده زنويزى هه لگرت و نويزى کردو ئه مجار دانيشت نانى خوار. دوران خه ريک بوو له برسان بمرى، هه روا قوورپه ی زگى بوو. وه ختيک مه لا نانى ده خوارد ئه و ليکاوى به دهم و ليوان دا ده هاته خوار.

مه لا که پاش نان خواردن سووکه ئيسراحه تيکی کردبوو، به گومانه وه روانيه چه پ و راستى خوى، وه ک ئه وه ده چوو چاوه کانی بو که سيک بگه رين، بى گومان بونی هيندى شتى کردبوو. دوران ئه وه نده به پاريزو به دزی به دواى دا ده رپويشت که کابرا سه ربارى ئه و هه موو به دگومانى يه ش که بوى په يدا ببوو، به هيچ جور نه ي ده توانى بى بينى. هه تا ئه و کاته که مه لا بو شيو خواردن راوه ستا وه زعى دوران زور نه گورابوو، ته نيا لاقى شل ببوون و سه رى ده گيژه وه ده چوو. به لام ديسانيش ده ي توانى به دواى مه لای دا برؤا.

مه لا له گورايى هاوينه هه واريک دا له سه ر کانى يه ک که له بن تا قه دارىک هه ل ده قولى راوه ستا، تويشه به ره که ی نه ختيک ئه م ديونه وديو کرد، ئه مجار پاش ئه وهى به چاوه شه هينى يه کانی ته ماشای ده وروبه رى خوى کرد نويزى دابه ست. دوران ئيدى خوى پى رانه گيرا. وه ک پشيله به خشکه خشک، ئارام و بيده نگ هاته بن داره که وه ده ستى بو هه مبانه ی تويشو وه که برد. راست له و ده مه دا په نجه ی زيرى مه لاهوسين له جومگه ی ده ستى گير بوو.

"هه ی سه گه به ره لاه دهم زانى، دهم زانى ئه تو وه دوام که وتوى".

پاشان له کاتيک دا زه رده ی ده هاتى له سه ر قسه که ی رويشت:

"برسيته، بهره‌لای بیعار؟ راوه‌سته له نوژده‌که‌م بيمه‌وه پاشان قسه‌ت له‌گه‌ل ده‌که‌م راوه‌سته". دووباره نوژی دابه‌سته‌وه. پاش ته‌واوبوونی نوژده‌که‌ی ده‌ستی کرد به دوعا خویندن:

"وه‌ره ئیره بزانم مه‌لادوران ئاغا، وه‌ره با زگمان تیرکه‌مین دوايه..."

هم‌مبانه پرپوو له په‌نیر، پیواز، هیلکه‌کولیو، په‌تاته‌و نان. مه‌علووم نه‌بوو مه‌لاحوسین ئه‌و هم‌وو ئازوخه‌و تویشووه‌ی کنگی‌و چون سازکردوه بی ئه‌وه‌ی که‌س پی‌بزانئ، له‌ کوئی ئاماده‌ کردبوو؟ دوران به‌ راستی سه‌ری سورما‌بوو.

"کورم دوران، ئیدی له‌وه زیاتر ئه‌من نه‌م ده‌توانی له‌م دی‌یه بمینمه‌وه. دایکیش‌ت ژنیکی جوان و جووره، زوریش جوانه. ئه‌منیش زپریم بۆ به‌جی هیشتوه، هه‌وتووویه‌ک نابا له‌گه‌ل لویکی به‌ دل‌ی خوی زه‌ماوه‌ند ده‌کا. له‌ میژبوو منی له‌بیر چووبوووه. به‌لام ئیستا وا بیر ده‌کاته‌وه که ئه‌من تۆم رفاندوه‌و له‌گه‌لم ده‌بیته‌ دوژمن. ئه‌و به‌بی تۆ ناتوانی بمینئ. ئه‌و کچانه‌ی له‌ منی بوون به‌ مندالی خویان نازانئ. ئه‌تۆ ده‌بی بگه‌رپییه‌وه بۆ مالی".

دوران زۆر به‌ ماندوویی و شه‌که‌تی، به‌لام به‌ توندی گوتی:

"ناگه‌رپییه‌وه".

"زۆر باشه، ده‌ته‌وی بچییه‌ کوئی؟"

"ئه‌تۆ بچییه‌ هه‌ر کوئی‌یه‌ک دیمه‌ وی".

ته‌رده‌ست خواردنه‌که‌یان ته‌واو کرد. مه‌لاحوسین ده‌ستی له‌ کانیه‌که‌ شوتنه‌وه‌و هاته‌وه. دوران خه‌ریک بوو هم‌مبانه تویشووه‌که‌ی هه‌ل‌ده‌گرته‌وه.

"ئه‌تۆ نابی له‌گه‌ل من بیی".

"دیم".

"بۆم ده‌بی به‌ ژانه‌سه‌ر".

"بۆچی ده‌بمه‌ ژانه‌سه‌ر؟..."

"بروانه‌ دوران، بۆ خوشت ده‌زانی زۆرم خوش ده‌وی، ئه‌تۆم له‌ کچه‌کانم و له‌ دایکیش‌ت زیاتر خوش ده‌وی، به‌لام هه‌ر ئیستا نه‌گه‌رپییه‌وه ده‌ت کوژم".

چه‌خماخی فیلینتایه‌که‌ی راکیشاو فیشه‌کی وه‌به‌ردا. قۆنداغی له‌ شانی قایم کردو سی‌ره‌ی له‌ دوران گرت:

"ئه‌گه‌ر ئیستا نه‌گه‌رپییه‌وه پیته‌وه ده‌نیم".

"ناگه‌رپییه‌وه".

"ئه‌تۆش ده‌رۆی و منیش ده‌رۆم. کئ ئاگای له‌و سئ کچۆله‌یه‌ ده‌بی؟"

"ئه‌وان بۆ خویان ئاگایان له‌ خویان ده‌بی. سئ رۆژی پی ناچئ دایکم می‌ردی ده‌کاته‌وه".

"هه‌تیوه‌ بی‌کاره‌یه‌ ده‌لیم وه‌گه‌رئ، ئه‌گینا هه‌ر ئیستا ده‌ستی لی‌ده‌کیشم".

دوران له‌سه‌ره‌خۆ گوتی:

"ده‌ستی لی‌بکیشه".

مه‌لاحوسین له‌ کاتیک دا‌دانی له‌ چیره‌وه‌ ده‌بردن گوتی:

"ده‌ت کوژم".

"بم کوژه".

"که وایه بگره له دهستم".

گوللهیهکی له بن لاقی دۆران له عهرزیدا. مندالّه که نهختیک رهنگی بزپکا به لّام له جیبی خوی نه بزوت. مه لاحوسین گوللهیهکی دیکه و به دواى ویش دا گوللهیهکی دیکه ته قاند، که چی کورپه میشیکیشی میوان نه بوو، ته نانهت چا ویشی نه ده ترووکاند. مه لا دهی زانی ئه و مندالّه له وهش نه ترستره و ههر له فکری ئه و دا بوو که ریگایهک بۆ گه پانه وهی بدوزیته وه. وهختیک دیتی تفهنگ پیوه نان سوودی نیه، که و ته فکری فریودانی، له دلّی خوی دا گوتی: ئه و که سهی مردن به هیچ بزانی به چهند قسهی خۆش هه لّ ده فریوی. دهستی کرد به پارانه وه و زوری به بهر هه لّ خویند، کورپزگه باکیشی نه بوو. وهک داری وشکه لّ له جیبی خوی چه قیبوو. قه ولی پارهی پی دا، دیسان سوودی نه بوو.

"ئه من له تو که لله شهق ترم. دلّم نه هات بت کورّم به لّام زوریش دلّیا مه به، باش چاوو گویت بکه وه. ئه تو ناتوانی زور له گه لّ من بی. ئه مهی باش بزانه و بۆخۆت له فکری چاره سه ردا به".

مه لاحوسین له پیشه وه و دۆران به دواى دا وه پری که وتن. هه تا چوکوراوا ته نیا وهختی نان خواردن له کن یه کتر دانیشن، به لّام یهک قسه یان له گه لّ یه کتر نه کرد. مه لاحوسینی به خۆ وه به تاقت له پیشه وه و دۆرانیکى شه که ت و ماندوو که سه ری خوی نه ده توانی و لاقه کانی بلوقیان کردبوون و به زور خوی به دوا دا به کیش ده کرد به دواى دا له که ناری میدیترانه گه یشتنه دئی یهک که خانووه کانی سپی کار بوون و پر له داره پرته قالّ بوو. لی ره هه مووان مه لایان ده ناسی. ژنه که ی و مندالّه کانی له کاتیک دا له خۆشی یان وهک شیتانیان لی هاتبوو، به گریان وه پیشوازی یان لی کرد. له نیو ئاواپی هیچ کهس با وه پری به وه که به چاو دهی دی، نه ده کرد. سی سالّ له مه وه بهر له ساری قامیشه وه مه رگنامه ی مه لایان نارده بووه وه. مه لا وهک ههر هیچ روى نه دابى چوه وه ماله که ی و تی که لّ به ژن و مندالّه که ی بوو. جی وبانیکیشیان دا به دۆران و که سیش لی نی پرسى کئی یه، له کوئی را هاتوه و ده یه وی بجیته کوئی؟

حه و توویهک دواى گه یشتنه وه یان بوو که مه لاحوسین ده رگای دوکانیکى کرده وه. شتومه کی دوکانه که بریتی بوو له کلاوگه رگه ری توژ له سه ر نیشتوو، کارتونه به تالّ، هیندیک ته لیس که هه مووان بۆ سابوونیان لی ده هات چهند سندوقی گه وره گه وره... قۆلیان لی هه لّ مالى و به یانی یهک تا ئیوارى دوکانه که یان شوت و گه سکیان لی داو سپرانه وه و سپرانه وه. دوکان وهک ئاوینه ده بریسکایه وه. به لّام دیسانیش یهک قسه یان پی که وه نه کرد. نهک ههر قسه کردن، مه لاحوسین ته نانهت جاریکیش سه ری هه لّ نه بری و ته ماشای روخساری دۆرانی نه کرد.

روژی دووه م به سواری عاره بانه یهک که دوو ئه سپی رهش کویت رایان ده کیشا چوونه شارۆچکه. ئه سپه کان ده ت گوت دووانه، به موو فه رقیان نه بوو، ههر کامیکیشیان چهند زهنگوله ی چوکه له ی به زهنگیانه ی شینه وه ده مل کرابوون، زین و ته نگه و هه وساریان بریسکه ی ده دا، عاره بانه که ش نوئی نوئی و سه وز بوو. نه خش و نیگاری پیوه بوو و هیشتا بۆنی رهنگه که ی لی ده هات. زۆریان شتوممه ک کری. وهختیک دوکانیان کرده وه دیهاتی یهکان شالّویان بۆ هیئا. چهند جاری دیکه ش چوونه وه شارۆچکه.

دیتهاتی یهکان له شت کرین تیر نه ده بوون. له ماوه ی شه ردا گونده کانی دیکه چهند هه ژار ببوون ئه م دئی یه ئه وه نده ده ولّه مه ند ببوو. خه لکی ئاواپی له لایهک به قاچاخی، مه رو گاوگۆلیان ده برده سووریه و له لای دیکه ش ئه و به له مانه یان که له ئه سکه نده روونه وه ده هاتن، پر ده کرد له پرته قالّ و لۆکه - هه رچی چاندبوویان هه لّ یان گرتبوو - و به و بازرگانانه یان ده فرۆشت که به و به له مانه هاتبوون. زۆریه ی دیتهاتی یهکان له کۆچه ری یهکانی گرید بوون.

مه لادؤران راست سئ سالان له لای مه لاحوسین مایه وه. له ماوهی ئه و سئ ساله دا یه ک قسه شیان پیکه وه نه کرد. له و سئ ساله دا تاقه جاریکیش چاویان له چاوی یه کتر نه کرد. هه ردووکیان به لای روژگار بوون. هه دووکیان به دفه پرو ناجسن بوون...

دانیشتبوون و که بابیان به سماقه وه ده خوارد، مه لادؤران به شیوه یه کی دؤستانه چاوی له مه لاحوسین کردو بو یه که م جار پاش سئ سال گوتی:

"مامؤستا دمه وهی برؤم. ئه وهی دهره قی منت کرد له سه ریشم زیاد بوو، هه ر خؤش بی. هه تا دهمرم چاکه ی تۆم له بیر ناچیتته وه. گه ردنم ئازا که".

"گه ردنت خؤش و ئازا بی دؤران. ئه من کاریکم نه کردوه، ئه تۆش هه ربژی و خؤش بی... دهم زانی نیازی رویشنتت هه یه".

دهستی ده گیرفانی راکردو له حالیک دا کیسه باخه لیک کی گه وره ی دهر دینا گوتی: ته نانه ت ئه و پاره یه ش که له و سئ ساله دا له دوکانی پیدات کردوه بو م حازر کردووی. پاره ی خؤت هه ل گره. به سته ئه سکیناسیک کی گه وره ی له کیسه که دهره یناو له حالیک دا به خؤش حالیه وه پی ده که نی بو دؤرانی راداشت: بگره.

دؤران پووله که ی وه رگرت. زارکی ئه و تووره که یه ی که ده ستوی خوی کردبوو، کرده وه و ئه سکیناسه که ی به جوانی تی دا تاقه ت کردو پاشان هه ستایه سه ری و گوتی:

"خواحافیز مامؤستا حوسین" و رویشت.

مه لا به میهره بانیه وه له پشته وه را ته ماشای کرد. له دلی خوی دا گوتی: ئه م کوپه زؤر به زیپکه. ده بیته پیاویک له و چوکووراویه دا هه موو خه لک به سه رسورمانه وه ته ماشای بکه ن.

مه لادؤران بی ئه وهی کات به فیرو بداو دهره فته له کیس خوی بدا، ده سه به جی چوو بازارو گوی دریزیک کی قبرسی زؤر چاک کی کپی که ده ت گوت ئه سپه. ده زگایه کی شووشه به ندی ورده واله فروشانیشی کپی و پری کرد له زه نگیانه و خرت و پرتی ژنانه و هه ر ئه و روژه وه ری که وت بو دیهات.

چووبایه هه ر دی یه ک ویرای فروشتنی مت و مووروو ئه گه ر بوی هه ل که وتایه پیش نویشیشی ده کردو نویشی بو خه لک ده کرد. چووبایه هه ر جی یه ک ته نانه ت له سه ر چپاش سه ری چووبا نویشی نه ده چوو.

شه ش مانگ دواتر گوی دریزه که ی فروشت و له جیاتیان ئه سپیک کی کپی و دهستی کرد به فروشتنی شتومه کی قاچاخ، به وه ش رازی نه بوو چوار پینج که سی له ده وری خوی هالاندن و له حه له به وه مالی قاچاخ هینا. به م ماله قاچاخه له "ئه نته پ" و "کلین" دوکانی داناو به وه نده شه وه نه یستاو بوو به سه رۆکی رایه لکه یه کی گه وره ی قاچاخچی یان.

به و توانایه که هه بیوو هه موو کاروباریکی به باشی رایه راندو سامانیکی زوری وه سه ری که نا. به لام ئه و ده ی زانی قاچاخچی یه تی سه ره نجامیک کی باشی نیه، رایه لکه که، دوکانه کان و هه موو شتیکی به ناته واوی به جی هیشت و به چه ند سندووق ئالتوونه وه هاته شارۆچکه. هه ر له مندالی یه وه زوری حه ز له زه وی یه کانی پشته وه ی شارۆچکه بوو. هه ر له وی باغیک کی "۳۰ دؤنمی" ی به سئ لیره ی زیر کپی. له ماوه ی سالیک دا زؤر سه یر له نیو شارۆچکه دا ناوبانگی دهر کرد: به حه وت سالی هه موو قورئانی له به ر کردوه، والیی ئه دنه به و باسه ی زانیوه ته وه بو خویندن ناردوویه ته "جامع الازهر" ی میسر. ئه و له میسر ده بی به زانایه که زانا ئایینی یه کان ری یان ناکه وی ئاویشی له ده زنویشی بکه ن.

له ئەنكەرە پېشنیاری پئەدەكەن ببیتە وەزیرو بەرپرسیایەتی وەزارەتی کاروباری ئایینی وەئەستۆ بگری. بەلام ئەو جۆرە پېشنیارانە رەت دەکاتەو وەو هیچ پلە و پایەیهک وەرنەگری...

لەو رۆژە بەدواوە کێلگە بوو بە گەورەترین ئەوینی. لەگەڵ زولفۆ کەوتە تەون و بەست و بە چەند لیرەیهکی زیڕ دەستی کرد بە کپینی ئەو زەوییانە کە خەزینەیی دەولەت خستبوونیه لەسەر زیادکردن "مزایدە" وە. لەماوەی چەند سالیک دا ئەوئەندە زەوی لە خەزینەو لە دێهاتییهکان کپی کە بۆخۆشی ژمارەیی دروستی قەبالەکانی نەدەزانی. یەکەمین ژنی، کچە ئاگیەک بوو کە بابی مردبوو، ئەویش قەبالەیی هەزاران دۆنم زەویی لەگەڵ خۆی هینا. باشترین قەبالەیی مەلکدارییهکەیی قەبالەیی زەوییهکی حەقەدە هەزار میتری بوو کە بە دوو لیرەو نیو لەدەستی دێهاتییهکی دەرھینابوو. ئەم زەوییه راست لەبناری لێرەواری توورپووس واتە لەو شوینە کە دەشت دەست پئەدەکا هەلکەوتبوو. داری هیند ئەستوری تیدا بوون کە ئەگەردوو کەسیش دەستیان تیک گرتبایە، دەستیان لەقەدیان نەدەگەیشتەو. شیوہی سنوور دیاریکردن لەو قەبالەیهدا سست و ناروون بوو و دەکرا هەزار جۆر فیل و تەلەکەیی تیدا بگری. سنووریککی ئەم زەوییه لەدەشتی را دەستی پئەدەکردو دەگەیشتە یەکەمین تەپۆلکەکانی چیا. لە رۆژئاواوە بۆ رۆژھەلاتیش چەند کیلۆمیتەر درێژایی هەبوو. مەلادۆران هەر کە ئەم قەبالەیهیی کپی، وای کرد دادگا بانگی بکا. دادگاکی چەندین سالی کیشا، بەلام سەرەنجام بردیەو. ئەمجار کاریکی کرد کە دۆسیەکیان نارە دادگای بەرزی تەمیز، بەویش رازی نەبوو هەتا ئەنجومەنی بەرزی داوهری، سنووری قەبالەکەیی بۆ مۆر کرد. بەم جۆرە مەلادۆران بوو بە خاوەنی لێرەواریک. لێرەوارەکەش هەمووی داری سیدر بوو. سیدریش داریکی بەقیمەتە. ئەو گەمییانەیی نیشانەیی ولاتانی دەرەوہیان پئۆہ بوو، لە بەندەری میرسین چاوەروانی ئەو دارە بەقیمەتە بوون.

مەلادۆران ئەفەندی بەخۆی و هەزار تەور بەدەستەو چووە نئۆ ئەو لێرەوارە گەورەو جوانە. زۆر بەپەلە بوو، چونکە ئەگەر دەولەت نەختیک هۆشی هاتبایەو بەر خۆی، نەیدەهیشت ئەو دارانە لەگەرۆوی مەلادۆران بچنە خوار. لەماوەی چەند سال دا لەدەورو بەری زەوییهکەیی وی تاقە نەمامیک چیه بەپئۆہ نەما. پئیش ئەوہش وا دەولەمەند ببوو کە جیی نەبوو پوول و پارەکەیی تیدا هەل بگری. دەرھینانی ریشەیی لێرەوارەکە زۆر دژوار بوو. بەلام سوپاس بۆخوا هەموو دانیشتوانی دەشت و کئوپارە بیکار بوون. خەلکەکە رۆژی بە دە قرۆش هەر بۆ ئەو کە زگی خۆیانی پئ تیر بکەن کاریان دەکرد. جیی لێرەوارەکە بوو کێلگەیهک کە بەشیوہیهکی باوەرپئەنەکراو بەرپئۆہ بوو، بەجۆریک کە لە قەراخەکانی میدیترانە لەدەشتی یوورەگیریش خاکی وا پەیدا نەدەبوو. مەلادۆران ئەفەندی ئاشق و سەوداسەری ئەم خاکە بوو. لەو ماوەیهدا ژمارەیی ژنەکانی گەیانە سئ، بەلام زۆری روو نەدەدانی. ئەو جئ لێرەوارە هەموو عەشق و ئەوینی وی بوو... لە چەند تەراکتۆر کە لە شارۆچکەدا هەبوون سئیان هی خۆی بوون. هیندیک مەکینەیی دروینەو خەرمان کوتیشی کپیوون. زۆری حەز لەو جۆرە مەکینانە دەکرد.

ئەو زەوییانە کە کپیوونی ئارانێ چوار هۆبەیی چادرنشینشیان تیدابوو، یەکەمین دەستەیی چادرنشینەکان لەگەلئ بەکیشە هاتن. نەیان دەویست بۆ زەویی باب و باپیرانیان پوولیک بەدەن بەکەس. ئەوان خەلکیککی بە زیپک و زاکوون و نەترس بوون.

بەلام ئەوان هەرکەس بوون، گرنگ نەبوو، چونکە لەماوەیهکی کەم دا بەرامبەر بە مەلادۆران ناچار بە پاشەکشە بوون و وەک بەرخۆلە رام بوون. هەموو کەس دەرەقەتی مەلادۆران نەدەهات. مەلادۆران ئەفەندی پووشانەیی لە چادرنشینەکان

دەستاند ئۇوېش تەنیا زېر، ھېچ پارەھەکی دیکەى نەدەوېست. کۆچەرىیەکان ھەموو سالى کە لە کوئستانى دەھاتنەوہ زۆر بەرپزەوہ کيسە مەخمەرى پەر لە زېرپان دەبردنە خزمەت مەلادۆران.

عەلىیەشەل گوتى:

"مەلئەفەندى بەتال ئاغا ھاتوہ."

"ئەسپەکەیتان بردوہ تە وئیلە؟"

"بەلى بردوومانە"

"با بفرموئى."

مەلئەفەندى ھەستاو پېشوازیى لە بەتال ئاغا کرد. مەلئەوى خۆش دەوېست. ئۇ ھەمیشە ئاشقى پیاوی خۆراگر بوو، بەتایبەتى ئۇ پیاوہ خۆراگرانە کە خۆیان کزو بئەسەللات ناکەن. کۆچەرىیەکان نابووت ببوون، لەبرسان زگیان بە موورەگەى پشتیانەوہ نووسابوو. ھۆبەکانیش رۆژبەرۆژ لەنیو دەچوون. ھەر رۆژەى دەستەیک لە ھۆبەى جیا دەبوونەوہ دەچوون جئەکیان دەدۆزیوہو چادریان لئەل دەدا. بەلام بەتال ئاغا ھەروا دامودەزگای جارانی راگرتبوو. چادرەکانى جارن ھەرۆک پېشو بەشکوہ ھەلدرابوون و بەتال ئاغاش شەھین بەدەست دەگەرا. تەنانەت بۆ مالى وېش بەشەھینەوہ چووبوو.

بەتال ئاغا بەسمیلى بادراو، کلاوگەرگەپى لئو پانى ھەلەب، پانتۆلى فاسوونیاى سەرگىرفان گولدۆزىکراوو کراسى ئاوریشمىیەوہ پیاویکی ریک و پیک بوو.

قاوہیان ھینا، بەتال ئاغا ھەر کە یەکەم قومى لە قاوہکەى خواردەوہ کيسە مەخمەرىکی سوورى لەگىرفانى دەرىناو بەسپایى لەسەر نیوتەختەکەى نیوان خۆى و مەلادۆرانى داناو گوتى:

"ئەمسال ھەر ئەوئەندەمان لەدەست ھات."

مەلادۆران ئەفەندى بە پیکەننەوہ گوتى:

"ھەلىگرەوہو لەجیى خۆى ھاویوہ."

"بەلام... چۆن دەکرئ... ئەمە کرئى زۆزانەکە..."

"ھەلىگرەوہو لەگىرفانتى خەوہ."

"ھەتا ھۆیەکەیم پئ نەلئى... ناکا دلئ لئمان ئئشابئ. بنیادەم لەوانەیکە خەتا بکا، لئمان ببوورە. ئاخەر چ بووہ، بەتۆکەرت بىم، پئم بلى چ بووہ؟"

"حەمەدۆک ھاتبوو..."

رەنگى بەتال ئاغا وەک زەغفەران زەرد ھەلگەرا:

"ئاغای خۆم، بەخوا ئئمە ئەومان نەناردوہ تە لای تۆ."

"دەزانم ئئوہ ئاگاتان لئ نئە. داخوا چاکەیکە، شتیکتان لەگەل کردوہ؟"

"بریندار ببوو، لەنیزیک ھۆبەکەمان لە ئەسپەکەى کەوتبووہ خوار... برینەکانى زۆر قورس بوون. کورپەکانى ئئمە ھینایانەوہو چاکیان کردوہ."

مەلادۆران لەحالیک دا بە مېھرەبانىیەوہ دەستى لەسەر شانى وى دادەنا گوتى:

"کاری چاكتان كرد. زور كاری چاكتان كرد، ئه من به قهدير عهرزو عاسمان له ئيوه رازيم، دنياكه مان پيوستى به و جوره پياوانه ههيه، له م دهورو زه مانه يه دا كه دنيا پره له خهراپه و چهپه لى و دووړووى و زولم و زور، ئه و جوره پياوانه كه وهك ئاوى كانى پاك، پيوستن بوئه وهى بتوانين هه ناسه يه كى رهحته هه لكيشين، زور كاری چاكتان كرد كه ئه وتان چاك كرده وه. دياره ئه ویش منى زور تووړه كرد، هاتبووه لام دهى گوت: ده بى قشلاغه كانى ئه و كوچه رى پياوه بده يه وه به خويان.

مه لادوران بى ئه وهى ئاگای له خوى بى ئه و قسانه ی دوايه ی به دهم دا هاتن. ئه مه له راستى دا دژكرده وه يه كى له خوه به رامبه ر به قسه كانى حه مه دوك بوو.

مه لادوران ئه فهندى هه رگيز شلوئى نه ده بوو، كاتيك تووړه ش ده بوو، بوئى خوشى گوله نارنجى به بهر لووتى هه لالا ده هات و ئارامى ده كرده وه.

"پيم گوت كوربه حه مه دوك، جاريكى ديكه ش قسه كه ت دووپات بكه وه بزائم، ئه وه چيه بوويه چه ته ده ته وى مالى كى بده ي به كى؟ وه ختيك ئه من تووړه بووم ئه ویش دای نواند، وا دابنيين زه وى به كانى من پيشتر قشلاغى باب و باپيرى ئه م كوچه رى پياوه بوون، قشلاغى هه زار ساله يان بوون، باشه به من چى؟ ئه من جرينگ جرينگ زيرم له سه ر ژماردوون و كرپوون. چما كوچه رى به كان ئه قلىان له سه رى دا نه بوو، بوچى ئه وده م ئه و فكرانه يان نه كردو نه هاتن قه باله ی قشلاغه كانى خويانم لى بستيننه وه؟ هه تا ئه من تووړه ده بووم ئه و دای نواند، ئه و دای نواندو ئه من تووړه تر ده بووم... سه ره نجام ريك كه وتين. قه راره كه مان وا دانا كه ئه و كاری به قه باله كانى من نه بى و ئه منيش هه تا ماوم پووشانه له ئيوه نه ستينم."

"وه لالا بيللا ده ستت بو به قورئانئى دا ده دهم ئيمه خه بهرمان نه بووه كه حه مه دوك هاتوه ته لای جه نابت، ئه گينا نه مان ده هيشت بى."

"ئه و كيسه يه ی له گيرفانت هاويزه وه."

به تال ئاغا له حاليك دا به گومانه وه چاوى له چاوى وى ده كرد كه نه وهك ئه م ماسته بى موو نه بى، كيسه كه ی له گيرفانى راكرده وه.

"ئه وانه ی ئيمه ده ناسن ده زانن كه ئيمه به چنگ و ددان له گه ل هه لوى ئاسمان و پلنگى دارستان به شه ر هاتووين هه تا به م جيگايه گه يشتووين. له خوا به ولاره كه س ناتوانئى ئيمه له رى خومان لادا. مندالى وهك حه مه دوك به شى پاروويه كى مه مانانيش ناك. پاروو به جيى خوى، به شى ئه وه نابئى بيخه ينه كه لىنى ددانيشمانه وه. به لام ئيستا بوچى ده مه وى له مه ودوا هه تا ده مرم پووشانه له ئيوه نه ستينم، بلئى بوچى؟"

"خوا بكا باوه ر بكه ی كه ئيمه ئه ومان نه ناردوه ته ئيره، له ئيمه عاجز مه به و خه تامان مه گره."

"ئيستا بيت ده ليم بوچى، چونكه پياويكى پياوى وهك حه مه دوكتان نه جات داوه، نه جاتتان داوه و گيراوتانه ته وه باوه شى ئه م نيشتمانه پيروزه. ئه منيش بوئه وهى نيشانتان بده م له و باره يه وه سوپاستان ده كه م... له مه ودوا ئيوه ش وهك حه مه دوك بوون نه زه ركرده يه كن، چونكه ئه و قاره مانه تان نه جات داوه هه ميشه جيتان له سه ر ته پلى سه رى منه."

به تال ئاغا كه وتبووه ده رىاى دوودلى يه وه. له دلى خوى دا گوتى:

"هه ر به راست ئه م پياوه حه مه دوكى خوش ده وى؟ ئه مجار له بهر خويه وه گوتى: ئه م جوره كه سانه له دنيا دا له خويان به ولاره هيج كه سىان خوش ناوى. ئه م جوره جانه وه رانه به و ئاسانى يه ش ناترسن."

مه لادوران ئه فهندى هه روهك ئاگای له دلى وى بى، زه رده خه نه يه كى تال و هه ر له وكاته دا به تانوته وهى هاتى:

"پياو ھەرچەندى ئازاۋ بەغىرەتېش بى ھەر دەبى لەھەمەدۆك بترسى، چونكە ئۇ لەولاي مردنەوہ دەژى، دەزانى ماناى چيە؟"

"بەلئى دەزانم، بەلام ھەمەدۆك وەك ئەتۆ دەلئى وانىە."

"راستە ھەمىشە وانىە. زۆربەى وەختان بنىادەمىكە وەك ھەموو خەلك ھىدى، خوش ئەخلاق و لەبەردلان وەك مندالئىكى چووكەلە... ھىندى وەختانىش..."

بەتال ئاغا گوتى:

"پياو سامىى لئى دەكا."

مەلادۆران بانگى ەلىيەشەلى كرد:

"ەلى وەرە جارى ليرە دانىشە، باسى ھەمەدۆكى دەكەين."

"گويم لئىبوو ئەفەندى، قسەى ھەردووكتان راست بوو. ئەمن چاكي دەناسم، لەمندالئىيەوہ دەىناسم. وەختىك برپار بدا كارىك بكا لەپيش دا برىسكەيەكى پۆلا دى و دەخزىتە بنى چاوانى. ئۇ وەختەيە كە لەمردن ئەولا دەكەوى، ئۇ كاتەيە كە بنىادەم لئى دەترسى."

مەلادۆران ئەفەندى گوتى:

"لەمنىش دەبى بترسن، ئەمن و ئۇ لە ئاسنىك دروست بووين."

ەلى گوتى:

"تىگەيشتم. وەختىك ھەردووكتانم پىكەوہ دىتن ئەمەم بۆ دەرکەوت. ئۇ برىسكەيە لە يەك كات دا ھات و چووہ نىو چاوى ھەردووكتان."

"وہختىك پىم گوت: بستىك لە قشلاغەكەم نادەم بەكەس، ئەگەر پياويكى ئازاۋ بەغىرەت ھەيە با بى و لىم بستىنى، ئۇ تىگەيشت كە كارى كردن نىە. ئەمنىش پووشانەكەم پى بەخشى. لەلايەك لەبەر ئەوہى ئىوہ نەجاتتان داوہ... لەلايەكيش چونكە ەلىي بەمن بەخشى. لەوانەشە ەلى پياوى خۆى بى ئەمە مەسەلەيەكى دىكەيە. ئەگەر وەك دەلئى ەلى دوژمنى بى، ەلىي كرده خاترى من."

ەلى بەخۆشحالئىيەوہ گوتى:

"بەخشىمى."

"نەينىيەكم لەدل داىە دەمەوى بىدركىتم بەلام متمانە بەەلى ناكەم. ئەگەر بزائم ئۇ پياوہ پياوى ھەمەدۆكە ئاسوودە دەبم."

"ئەتۆ دەبى متمانەت پىم ھەبى. ھەمەدۆكىش ھەروا. ئەمجار دەبى لىشم بترسن."

"ئەوہى دەزانم، ئەتۆ لە ھەمووان بەلاترى."

"ئەتۆ مانگى، سالى جارىك ئەولاي سنورى مردن دەكەوى، بەلام ئەمن ھەموو رۆژى لەودىو سنورى مەرگم. ئەمن تەنانەت لەخۆشم دەترسم. بەلام ئەتۆ ھەمەدۆك ناچارن متمانەم پىبەكن."

"ئىستا كەوايە گويتان لئىبى، چەند رۆژ لەمەوبەر وەلى كوزگونى رىگر وەلامى دابوومى ئەگەر ئەمن ھەمەدۆكى بكوژم ئەتۆ عافواتم بۆ وەردەگرى كە لەچىاي بىمەخوار؟ ئەم برپارەى داوہو دەيەوى ئۇ كارە بكا. ئەگەر ئەمن دەست پيش

نهخه م په نا بو تاشكهن خه لیل بهگ، زولفوو مورته زاغا دهبا. ئه وانیش ئه وهنده له حه مه دوك ده ترسن كه هر پيشنياريك بكا قبولی دهكهن. ئه وه پیتان ده لیم وه لی كوزگون بابایه کی كاركوشته یه، سی، سی وپینج ساله چه ته یی دهكا. هه شت كه سیشی له گه لن كه هه موویان دنیا دیدهن و چاوی قورینگی هه وا به تیر ده نگینون. له وانه شه بچن حه مه دوكی غافلگیر بکهن و بی كوژن. له و حاله دا هه م ئه من تئشكاوم و له ده ست چووم هه م عه لی به شه ل. ئه من مه رگی ویم پی ته حه ممول ناکری. گالته ناکه م. ئه م قسه یه له نیوی دلمه وه دی. ده بی له فکری چاره یه ك..."

بیده نگ بوو. گنجی كه وتبوونه نیوچاوانی. سه ری به ردایه وه، تاویك بی ری کرده وه: ته نیا چاره ئه وه یه كه ئه م خه به ره بگه یه نینه حه مه دوك و پیی بلین وریای خوت به، وه لی كوزگون به نیازه بت كوژی، پیاویکی خه راپه، په نجا كه سی زیاتر به ده ستی خوی كوشتوه. ئیستا کی ئه م خه به ره ی پی بگه یه نی. ئه تو به تال ئاغا؟ یان ئه تو عه لی شوین گیر؟"

عه لی و به تال چاویان لیكتر کرد. به تال ئاغا به شاكه شاكه وه گوتی:

"ئه من. ئه من ئه و خه به ره ی پی ده گه یه نم. خو ش بی مه لادوران ئه فه ندی. ئه توش ئه گه ر فه رمایشتیكت پیمان هه بوو..."

"استغفرالله..."

به تال ئاغا هه ستا ته ماشای ده وروبه ری خوی کرد:

"كاك عه لی خورجینه كه م كوا؟"

"له پشت ده ركه یه، بی هینم؟"

"ئه گه ر زه حمه ت نه بی."

عه لی له پشت ده رگا خورجینیکی مافوره ی هه لگرت و هیئای له پیشی دانا... به تال ئاغا کلیله یه کی له گیرفانی ده رهینا و قفلی خورجینه كه ی کرده وه... قفله كه سی جار زه نگی لی دا. دوو ده فری گه وره ی ده رهینان و گوتی:

"ئه مه یان هه نگوینی تی دایه. ئه مه ش رو نه كه ره یه. هه م ئه تو، هه م ئه تو ده زانن چ رو نه كه ره یه كه". ده فری سیهه م گه وره تر بوو:

"ئه مه ش په نیری سه وزه، له گه ل سه وزی ره نیویان هیئاوه. ته نیا عیلاتی ئیمه ده زانن دروستی كه ن. ئه گه ر ده ی خوی هه تا ده روژان بو نه كه ی له زاری بنیاده م دا ده مینئ. بنیاده م بو نیکی خو شی لی دی كه پیاوی شی ت و سه رمه ست ده كا. جگه له وه بو هه موو ده ردیکیش ده رمانه. ئه من ئیزن ده خوازم."

مه لادوران ئه فه ندی هه تا ده رکی ده ری له گه ل چوو. یه کتریان له ئامیز گرت:

"له بیرت نه چی خه بهر به حه مه دوك بده ی."

"هه ر ئه مشه و."

عه لی هه تا ده ره وه ی باغی به ری کرد.

به تال ئاغا له سه ر ئه سپه كه وه داها ته وه سه ری و به سپایی گوتی:

"موسلیمه ره شی ده نیرمه ئیره بو لای تو. حه مه دوك له هه ركوی بی ده ی بینیته وه."

مه لادوران نویژی خه وتنانی کردبوو، خه ریکی دوعا خویندن بوو كه عه لی كه میك به شیواوی له خواری را بانگی کرد:

"هاتن."

"بیان هیئه ئیره"

سئ شوانی سه ربه رگ له بهر هاتنه ژووری. مه لادوران به پیوه بوو. وه لی کوزگون و نه و یه کتریان له ئامیز گرت:
"مه لادوران له م جیهانه دا متمانه م ته نیا به تو هیه. متمانه ی مال و ملک و ناموس و ته نانه ت گیانیشمت پی ده که م...
هر چه ند نه توش بنیاده می و شیر ی خاوت خواردوه به لام له نیو ئاده میزادا ته نیا نه تو ی که متمانه م پیته هیه."
"جاری دانیشه، نه م که په نکه دانئ... شوانیت پتر لی ده وه شیتته وه هه تا چه ته یی." پاشان ئاوری دایه وه سه ر
چه ته کانی دیکه:

"ئیوه ش که په نکه کانتان دانئین."

وه لی کوزگون و هاوړی یه کانی هه ر که فه ره نجی یه کانیان داکه ند چه که بریسکه داره کانیان وه دهر که وتن. سنگیان له بن
فیشه کدانی راست و چه پ دا ون ببوو. به دوربین و ده مانچه و خه نجه ره کانیانه وه به ته واوی پر چه ک بوون. وه لی کوزگون
زور داله گوشت بوو و رهنگی وه ک رهنگی ره ش پیستان تا وه سووت و تاریک بوو. له وه تا مه لادوران ده ی ناسی هه ر کاتیک
لییان پرسبیا ته مه نت چه ند ه، ده ی گوت سی سال!

سالی ۱۹۱۰ که فه رمانی لیخوشبوون دهر چوو، نه و یه کی که له و چه تانه بوو که وه ک حه مه دۆک عافواتیان قبول
نه کردو ده ستیان له چیاکان به رنه دا. وه ختیک دۆستانی لییان ده پرس ی بوچی ناتو ی بییه وه ده شتی، پی ده گوتن:
هیشتا کۆلم ته واو نه بووه، به چه ند قرۆشه وه بیمه وه ده شتی هه تا له چوکوراوا بیمه گه پجاری نه م و نه و؟ له پاش نه م
وه خته ش خه لکی رووت کرد، پیاوی کوشتن و مالی تالان کردن.

چوار ژنی هینان و دی یه کی کری. دی یه که ی پر بوو له نه سپ و گاو مانگای ره سه ن و میگه له مه ر. زور له ده وه له مه ندانی
هه تا ئورفه، ماراش، حه له ب، مه لاتیه و قه یسه ری ه رووتانده وه.

"ئیدی پیری هاتوه و به رده رکی پی گرتووم. ئیستا ئیدی توره ی حه سانه وه یه. چما چه ند سالی دیکه ده ژیم دوران
نه فه ندی...؟ کاک دوران زور که سمان کوشتوه، زور وه جاخمان کویر کردوونه وه. سوپاس بوخوا زه وی و دی و هه موو
شتیکمان هیه. نه تو بوخوت له من باشتر ده زانی که نه گه ر به مو ی نه و سکه زیرانه ی له سندووقانم دان بژمیرم،
شه وورۆژیکی پی ده چی، ئاخرو ناقیبه تی بابایه کی چه ته گولله یه کی ویله. هه تا ئیستا که س تخوونمان نه ده که وت، به لام
ئیستا تی گه یشتوون پیر بووین. که م که م سه رمان ده خه نه سه ر. سی و پینچ ساله سه رده سته م. هه تا مردن نه یه نیه
به رچاوی خوت ناتوانی که سیکی دیکه به دوا ی مردن دا بنیری، کوشتنیش هه روا یه... ئیدی خه ریکه پیر ده بم، که پیریش
بووی گیانت له لا خو شه ویست ده بی. پیاو که پیر بوو ئیدی مردن به لایه وه بی بایه خ نیه. له باره ی کوشتنیشه وه، ئیدی دل
نهرم بووه، به و ئاسانی یه خه لکم پی ناکوژری. قه سابیک چون که لاکه مه ر له ت و پته ده کا، نه منیش جارن له چاولیک نانیک
دا ئاوام بنیاده م له ت و پته ده کرد، به لای وام به سه ر زور که س هیناوه. که سی که له مردن بترسی ناهیلن له کیوپاره ی بژی.
نه گه ر نه من هه تا زوه نه یه مه وه ده شتی زور ناژیم، ده م کوژن. بروانه نه م دووانه، ئاوا سه ریان به رداوه ته وه و راوه ستاون،
نه گه ر نه وانه پی بزائن دلۆپیک ترس رزاوه ته نیو دل هه ر نه وان ده م کوژن."

پیاوه کانی وه لی کوزگون جووله یان لی برابوو، توند ده ستیان به تفه نکه کانیان گرتبوو که له سه ر کوشی خو یان
دانا بوون، چونکه وه لی کوزگون وای کردبوو.

"نه من خو م باش ده ناسم. ترس دای گرتووم. وه ختیک یه کی که تفه نگی که داوی ده سته کانم ده له رزن. له چیا ته مام به ژیان
نیه، ده بی بیمه خواری و بچه سه ر کیلگه. بچه لای ژن و منداله که م. ئیدی ناتوانم له سه ر عه رزی رووت بخه وم. پشتم
دیته ژان. کیلگه که م وه ک قه لا دروست کردوه، وه ختیک هاتمه وه نه گه ر خو م تی که لی که س نه که م که س کاری پی م نابی."

چەندىن سال ھەرچى كىردومە بۇ ئوھم كىردوھ كە رۆژىك بىمەوھ دەشتى و پىش ئوھى بىرم ھەر نەبى چەند سالىك بەئاسوودەبى بژىم. حەز دەكەم سواری ئەسپىكى عەرەبى بى و بەبى دلەخورپە تەنانەت شەوانەش بۆخۆم بگەرپىم. وختىك بەدلەم دا بى كە ئو رۆژە نابىنم ترس دام دەگرى. راستە زۆرم زولم كىردوھ, بەلام چما ھەقم نىە چەند سالىك بەسەسەمەوھ؟"

چاوه دەقوول كەوتوھكانى كەدەت گوت چالوئىكى تارىكن و وئىنەى ئاسمانىان تىكەوتوھ, بىرینە چاوى مەلادۆران ئەفەندى, وادىار بوو ھىوايەكى پىى ھەيە:

"چارى دەردى من تەنیا بەتو دەكرى مەلادۆران ئەفەندى. لەنىو خەلكى ئەم شارۆچكەيەدا ھەر ئەتو بارى ژيانى من دەزانى, ئەو رۆژانە كە لەبەر زەردەگەرماى چوكووراوا لەگەل دايكم گولەگەنم و گولەجۆمان ھەل دەگرتنەوھ, لەتىنوووان دەبىژاين و دلۆپە ئاوئىكمان دەست نەدەكەوت, ئاوى گەرم و پىر مېشولە مالارىياى مەرەزەچارمان دەخواردەوھو ئەو رۆژانە كە ئەمن و دايكم بەدەم نۆبەتتوھ ھەل دەلەرزىين و دېھاتىبەكان لەم مەزراوھ دەريان دەكردين بۇ ئەو مەزرا... لەبىرم نەچوونەوھ..."

دوو كۆنەبرادەر كە چەندىن سال لە ھەوتوودا يەك دووجار, يان لە كىوپارە يان لە شارۆچكە چاويان بەيەكتر دەكەوت, پىكەوھ دەردى دلئان كىردو لەبارەى ژن و مندالىانەوھ دوان. وەلى كوزگون بە وەبىرھىنانەوھى ژيانى تالى دەورانى پابردو گرپاو دۆرانىش بە وەبىر ھاتنەوھى كۆپرەوھرىبەكانى وى گريانى ھات.

"بەلئى ھەر ئەتو دەزانى. دەمەوئى رۆژىك بەبى ترسى مردن بژىم, حەز دەكەم شەوئىك, تەنیا شەوئىك لە جى وىباونىكى رەحەت دا بەئاسوودەبى بنووم. لەوھ زىاتر ھىچم لەخوا ناوئى. ئەگەر درۆ بكەم خوا بىم گرى."

پاشان پىكەنى:

"بۆچى, شتىكى دىكەشم دەوئى... دەمەوئى بچمە حەج و لەخواى گەرە داواى لىخۆشبوونى گوناھەكانم بكەم."

"پىكەوھ دەچىنە حەج. چما قەولوقەرارمان وانەبوو؟"

"با, لەبىرمە. ئەو جارەى پىكەوھ دەچوونە ھوئى, قەراخ دەريايى مېدىترانە بەلئىنمان دا پىكەوھ بچىنە حەجى پىرۆز. ئەتو زۆر لەو كابرپاىە دەترساى, مەبەستم مەلاحوسىنە."

"راستە, زۆرى لىدەترسام"

پاش تىپەپىنى چەند سال مەلادۆران بەئاسانى مالى مەلاحوسىنى كە لەنىو باغە پرتەقالىك دا بوو, دۆزىبووھوھ, دەت گوت بەدەستى خۆى لەوئى داناوھ. مەلاحوسىن كاتىك چاوى پىى كەوت لەپىش دا لەخۆشىيان وەخت بوو شىت بى, پاشانىش رەنگى وەك زەغفەران زەرد ھەلگەرپاو دەستى كىرد بە لەرزىن. - ديارە ھەر ئەو چەند لەحزەيەى پىش دا. پاشان پىرسى: خۆ نام كۆزى, ھا؟

مەلاحوسىن زۆر دەولەمەند بوو, سنوورى باغە پرتەقالەكەى دەگەيشتە لىوارى دەريايى مېدىترانە. چەند گەمىيەكيشى كىرپوون و ھاوئىشتبوونىە دەريايى مېدىترانەوھ. دارە پرتەقالەكان گوليان كىردبوو و بۆنى گولەكانيان ھەموو كەسى سەرخۆش دەكرد. ئەو مەلای دۆستىيان لەگەل خۆيان بىردە لىوارى دەريايەكى گەرە كە شەپۆلەكانى بەرزو ئاوھەكەى سىپى و كەفاوى بوو.

"مامۆستا قسەى ئاخرت بكە."

مەلاحوسىن ھەستى بە لەرزىنى دەنگى مەلادۆران ئەفەندى كىردبوو.

"ئەتۆ دەتەوئ راست لەگەڵ خۆرھەلات بە گوللە لیم دەی و ب م کوژی. دەم زانی ئەتۆ رۆژیک لەرۆژان دئی و ئەو کارەساتە روودەدا. ئاگات لەدایکت و مندالەکانم ھەیه؟"

مەلادۆران وەلامیکی نەدایەو. شەکەت و ماندوو ھەتا بەیانی گوئیان بۆ دەنگی دەریا راگرت و چاوەرپی مان. کە کازیوہ ئەنگوت مەلادۆران ئەفەندی دەمانچە دەسک عاجەکە ی ھەلکیشا و ھاتە رووبەرپووی مەلاحوسین. مەلاحوسین گوئی:

"دەمەوئ دوعا بخوینم. زۆر پەلە مەکە گیانەکەم، تاویکی دیکە دنیا رووناک دەبی."

مەلادۆران ئەفەندی دەمانچە بەدەست چەند لەحزەبەک بەرامبەری راوہستا.

"تەواوہ، بپروانە دنیا رووناک بوو."

مەلاحوسین گوئی: تەواوہ.

روخساری رەنگی خۆلەمیشی گرتبوو.

ئەو سئ گوللەبە کە لە لوولە دەمانچە مەلادۆران دەرچوون، راست لەسەر دئی مەلاحوسین دران. مەلادۆری خوین لەبەر رۆیشت. ئەو ھەندە لەژوور سەری راوہستا ھەتا دواھەناسە ی ھەلکیشا.

"بەراست چەندیش پشوووت لەسەر خۆ بوو، دەت گوت ھیچ رووی نەداوہ، راست لەگەڵ خۆرھەلات کوشتت... پاشانیش لکە پرتەقالیکت لئ کردەوہ و تیروپر بۆنت پێوہ کرد. پیکەوہ دەچینە حەج و تۆبە دەکەین."

مەلادۆران ئەفەندی گوئی:

"لەگوناھان پاک دەبینەوہ، وەک ئەو رۆژە ی لەدایکی خۆمان بووین."

"بەلام داخوژەکەم لەتۆ... ئەمن دەمەوئ بچم حەمەدۆکی یان بگرم یان بکوژم." لەنیو قسەکانیدا چاوی بە عەلی پەشەل کەوت.

مەلادۆران گوئی:

"مەبەستت ئەوہ یە؟ ئەوہ عەلی پەشەلی شوینگیرە. حەمەدۆک بەخوینی سەری تینوویە. چەند رۆژ لەمەوہ بەر خەریک بوو عەلی بکوژی. بەزۆر لەدەستیم ئەستاندەوہ، چەندت متمانە بەمن ھەیه ئەو ھەندەشت بەو ھەبی."

وہ لی کوزگون پیکەنینیکی ھاتی و گوئی:

"ئەمن عەلی پەشەلی باش دەناسم، ئەویش من باش دەناسی."

عەلی پەشەل نەختیک لئی نیزیکی کەوتەوہ، دەستی بۆلای درێژ کردو گوئی:

"بەخیری بی."

"خۆش بی کاک عەلی، مەترسە حەمەدۆکی دەکوژم، ئەو بستمەندالیکە."

"ئیشە لالا."

"لەبەرامبەر کوشتنی حەمەدۆک دا تەنیا یەک شتم دەوئ، لئ بووردن. تئگەیشتی مەلادۆران ئەفەندی؟"

"تئگەیشتم."

"پاش گرتن یان کوشتنی حەمەدۆک دەمەوئ ئەمان نامەبەکی بەرزترین کاربەدەستم بەدەستەوہ بی کە کاریان بەکاری

من نەبی. ئەگەر ئەم کارەت لەدەست بی ئەمن بەتۆ..."

"جاری با بنووین ھەتا لەسەر خیران رۆژ دەبیئەوہ..."

به يانی وهختیک مه لادۆران ئه فهندی ده چوه لای تاشکهن خه لیل، موسلیم شوان که عالی یه شهل هه موو شتیکی تی گه یاندبوو، به رهو کیو پاره ده پویشته که حه مه دۆکی بدۆزیتته وه.

پیاوماقوولانی شارۆچکه شه وی له مالی مه لادۆران ئه فهندی کو بوونه وه. وه لی کوزگون بو گرتن یان کوشتنی حه مه دۆک ئه مان نامه یه ک و فه رمانی لی خو شبوونی به نووسراو ده ویست که پاش ئه وه ی کاره که ی ته واو کرد بی دریتی. ئه ویش به هو ی عارف صائم به گه وه. زولفو گو تی:

"ئه من به دوو روژان ئه و نامه یه وه رده گرم و بو تی دینم. ئیستا عارف صائم به گ له ئه دهنه یه، به دوای منیشی دا ناردوه."

مورته زاغا گو تی:

"ئه منیش نامه یه کی وات بو له والی وه رده گرم. ئه من تو باش ده ناسم. ئه گه ر که سیک هه بی ئه و کاره ی پی بکری، ئه تو ی."

تاشکهن خه لیل به گ گو تی:

"ئه منیش نامه یه ک له فه رمانده ری جه ندرمه وه رده گرم. سه ربازان ناپیاو نین، له سه ر قسه ی خو یان راده وه ستن..."

حه وتوو یه ک دواتر وه لی کوزگون و ده سته که ی له حالیک دا نامه کانی له گیرفان دا بوو، له باغی مه لادۆران ئه فهندی وه دهرکه وتن و به نیو ئه و گه زیچارانه دا که له نزیک ئاو ی روابوون به دوای حه مه دۆک دا ملی کیو پاره یان گرت. نه یا وه رو نه قایمه قام و نه پیاوه گه وره کانی دیکه ی ولات له و به سه رها ته ئاگادار نه بوون.

وه لی کوزگون بو ئه وه ی بتوانی کاره که ی بی ژانه سه ر جی به جی بکا به توندی داوای له ئاغا و خانه کان کردبوو مه سه له که به نه یینی بگرن.

مه لادۆران ئه فهندی پی گو تبوو حه مه دۆک خه ته رناکه و پیویسته به پارێزه وه ره فتار بکا. وه لی کوزگون زور له فکرا بوو داخوا مه لادۆران ئه فهندی مه به سستی له م قسه یه چ بوو؟ چما حه مه دۆک له بنیاده میکی ریوه له به ولاره که بو نی شیر ی خاوی له زاری ده هات و به زوری پالیان پیوه نابوو چه ته یی بکا و ته نیاو بی که س له چیاو به نده نان ده سوورایه وه و بو خوشی نه ی ده زانی چ بکا، چ کاره بوو. مالی ئاوه دان بی. ئه گه ر حه مه دۆک به و ئه ندازه یه خه لکی شارۆچکه ی نه ترساندبا، وه لی کوزگون نه ی ده توانی خه ونیش به ژیا نی ده شته وه ببینی، ژیا نی که چه ند سال بوو چاوه پروانی ده کرد. حه مه دۆک ته یریکی زی رینی ئیقبال بوو که له سه ر سه ری نیشته بوو، به پیچه وانه ی ویستی خو ی ده بوو بی کوژی، هیچ حه زی نه ده کرد بی کوژی به لام چاری نه بوو. پشکی مردن به ناوی حه مه دۆک ده رچوو بوو، بو ئه میش ته یری ئیقبال بوو.

جاروبار له ناخی دل وه خو شحال ده بوو، له خوشی یان بالی ده گرت و گورانیی ده گوت و هه ل ده په ری... به گه نجییش کاتی که چه ته یی ده کردو پیاوی ده کوشتن و کیسه زی ره کانی له باخه لی راده کرد، یان مالیکی تالان ده کرد، ئاوا وه که یف ده هات و ئه وه نده خو شحال ده بوو هه ر مه پرسه. ده بوو زور زوو حه مه دۆکی بکوژی و بچیتته سه ر کیلگه که ی.

ئه وه نده توند ده پویشته که ئه و ریگرانه ی له گه لی بوون، ته نانه ت ئه وی هه ره لایشیان نه ی ده گه یشتی. پاش ئه وه ی به م جو ره له به نده نی قه لایه ئاوا بوو وه لی کوزگون ئاو ری دایه وه و گو تی:

"کورپنه ئاوا سوودی نیه، به پی یان نای گه ینی، ده بی ئه سپ په یدا بکه ین. ده بی له و سه ره سه رو ئه سپ له چه رکه سه کان وه رگرین."

لاى نيوه پړويه ئه سپه كانيان حازر بوون و له سهر كانى چاوه پروانيان ده كړدن. ئه گهر پوو له چيا بكه ن, ئه وى ديكه ي
ئاسانه و حه مه دوك له بهر ده ستيان ده بى.

مه لافه رهاد گوتى: ده زانى حه مه دۆك خهريك بوو له دارمان دهن؟ چاك بوو هاتى و نه جاتت داين.

راست ده رۆژ بوو له م دى سهخت و چرو دووركه وتوو ده ژيان. تهنيا له يهك ريگاوه دهكرا بچيه نه و دى يه. نه و يش شوينىكى روتنه بوو كه له بهرچاوى خويان بوو. ميرووله به و ريگاوه دا رويشتبا له نيو ئاوايى يه وه ديار بوو. پاشماوه ي قهلايه كى له ميژينه له و گونده هه بوو كه نه خشى چهند شيرىكى پيوه ديار بوو. هه موو دانىشتوانى نه م گونده مه لافه رهاديان دهناسى و خوشيان ده ويست. كه س نارازى نه بوو. دياريش نه بوو بۆچى وايه, به لام ديار بوو كه مه لافه رهاد نيازى هه يه چهند ساليك له وى بى. حه مه دۆكيش چونكه مه لاي باش دهناسى تهنانهت مه راقى نه بوو هويه كه شى بزاني.

يؤ بازئوغللى له ريگادا بى نه وه ي بللى ده يه وى بچيته كوئى و چ بكا, له وان جيا بيوه وه.

"بنيادهم هيندهش ترسه نۆك ده بى..."

مه لافه رهاد له هه موو شتيك زياتر سه رى له كارى يؤ بازئوغللى سورما بوو. بيوه بنيشته خوشه ي سه ر زارى و له په ستا دووپاتى ده كرده وه: پياو هيندهش ترسه نۆك ده بى...

حه مه د له وه كه له گه ل مه لايه هه م خوشحال بوو, هه م هه ستى به دلنيايى ده كرد. له و رۆژه شه وه باس له نيوان حه مه دو مه لادا ده ستى پى كرد بوو و هه روا دريژه ي هه بوو:

"ريگاي مرؤف خوا ديارى ده كا. خوا زۆر له مه وبه ر ريگاي منى ديارى كرد بوو, بۆخۆم نه م ده زانى. نه گه ر نه تۆش ده ست له چه ته يى هه ل گرى و برؤى نه من له و چيا يانه ده ميئمه وه.

بۆم ده ركه وتوه له مه به ولاوه ريگايه كم نيه. چاره نووسى من به گولله يهك ته واو ده بى. خه ونم دى, دووباره خه ونم دى كه له به نديخانه ئازاد ده بم و ديئمه چيا. ريگاي بنيادهم هه م خوى ديارى ده كاو هه م خوا. نه من زۆرم هه ول دا له كيوان نه ميئمه وه, به لام ديت له نيوچاوانيم نووسراوه. نامه وى له بهر قه زاو قه دهر رابكه م. تهنانهت نه گه ر تاقه چه ته يه كيش له چياو به نده نان نه ميئى نه من ده ميئمه وه. نه مه بۆم باشته ر. له و دى يه كه گوشه نشين بيووم خوا به خورايى تووشى توى نه كردم."

مه لا قسه كانى به راويژىكى زۆر بريارده رانه ته واو كرد. به لام حه مه د له سه لماندى قسه كانى وى دا هيجى نه گوت. له ميژ بوو مه لا فيرى تفهنگ هاويشتن ده بوو. هه موو رۆژى به يانى زوو له خه و هه ل ده ستاو پاش نه وه ي نويزى ده كرد ده ي گوت:

"ياللا كورينه كى له گه لم دى؟"

هه ركه سى له گه ل هاتبايه ده چوو هه پارچه زه وى يه كى راوند كه له پشت ئاوه دانى بوو, له وى ده ستى ده كرد به تفهنگ هاويشتن. ويراى نه وه ش هه ميشه مه شقى شاخه وانى ده كرد, به رى دا ده رويشت و قسه ي ده كرد.

حه مه د سه رى له كاره كانى سورما بوو, ئاشقى سوارچاكي يه كه ي بيوو. نه و هه رچى يه كى توانيا بيئى, نه گه ر سي ره ي لى گرتبايه ده ي نه نگاوت. حه مه د له ژيانى دا تفه نكچى واى نه دي بوو, نه بيست بوو.

مانگيك له دى مانه وه. حه مه د تى گه يشت كه خه لكى نه م دى يه و گونده كانى ده وروبه ر به چاوى نه زه ركرده يه كه ده روانه

مه لاو به پيرؤزى ده زانن. هويه كه شى دؤزیه وه:

سالیك كه قاتی بیوو مه لا له گه ل سئی براده ری خوی په نا بۆ ئه م دییه ده به ن و ده ست ده که ن به ریگری. مالی ده وله مهن دانی قه یسه رییه، دووملی و سیواسیان تالان ده کردو ده رخوا ردی خه لکی برسیی ئه م دییه یان ده دا. ئه وه نده ی ده شیان توانی پیشی هی رشی سه ربازانی را کردو له شه ر بۆ ئه م گونده یان ده گرت.

هه ربویه وه ختیك دووباره سه روکه لله ی مه لافه رهاد له م دییه دا ده رکه وت شه پۆلی شادمانی گونده که ی داگرت. حه مه د له حالیک دا تفته نگه که ی بۆلای مه لافه رهاد راده داشت گوتی:

"مه لای خۆم، ئه من له ژیر فه رمانی تۆ دام، سه رده سته ئه تۆی، هه روکه پیشتریش لی ره سه رده سته بووی. ئه منیش یه کیک له پیاوه کانی تۆم."

"دیها تییه کان ئه مه یان پی گوتی؟"

"ئه وان پییان نه گوتم، بۆخۆم تی گه یستم."

مه لافه رهاد ده ی زانی ئه وه ی حه مه د بۆی ده رکه وتوه، خه لکی ئه و دییه هه رگیز له لای که س باسی نا که ن و ده ی زانی حه مه دی زیره ک پاش هاتن بۆ ئه م دییه، به سه رهاتی ویی له غه وارده یه ک یان له شوانیکی ساویله که بیسته وه.

"رۆژیک هه موو به سه رهاتی خۆمت مووبه موو بۆ ده گێر مه وه. تفته نگه که ت هه ل گره وه، سه رۆکی ده سته ئه تۆی."

"لای به له پیشم. ئه من ده زانم کئی ده بی بیته سه رۆکی ده سته."

"ئه منیش ده زانم مه لای خۆم."

مه لا رقی هه ستا:

"هه لای گره وه یاللا، دابی نوئی مه یه نه گوندی کۆن."

"ده ی هینم مه لا."

"بوویه به لای گیانی من؟"

"ئه دی مه لای خۆم."

"که وایه براده ران بانگ ده که ین، هه ر ئیستا، ئه وان سه رده سته هه ل بژیرن."

"ئه تۆ دانیشه له جیی خۆت. کورینه وه رنه ئیره ..."

قاسم و ده میر که نه ختیك دوورتر راوه ستابوون و ته ماشای وانیان ده کرد چوونه پیشه وه.

"ده مانه وی سه رۆکی ده سته هه ل بژیرن، کئی حه مه دی پی باشه؟"

هه رسیکیان حه مه دیان هه ل بژارد.

حه مه د له حالیک دا ده ت گوت له نیوان خه وو بی داری دایه هه موو ئه و به سه رهاته ی سه یر ده کردو قسه یه کی بۆ نه ده کرا.

هه رسیکیشیان چه که کانی خویان هی ناو هاویشتیاننه به ری پی حه مه د. حه مه د له نه کاو کولی هه ستا و فرمی سک له چاوانی

گه را، ده سه به جی هه ستا و ده ستی مه لای گرت و له سه ر سه ری خوی دانا.

دیها تییه کان که ئه و به سه رهاته یان دیتبوو، یان بیستبوو، ئه و شه وه به خوشیی حه مه د بانگ هیشتنیکی گه وره یان ساز

کرد، ده هۆل کۆت و گۆرانی بیژو دایه ره ژهن له گونده کانی ده رو به ر را هاتن. له مه ی دانی نیوه راستی ئاوه دانی ئاوریکی

گه وره یان کرده وه. لی ره وارو بناری به رده لان هه تا لای به یانی رووناک بوو.

حه وتوویه ک دواتر حه مه د گوتی:

"لی ره ئیدی خه ریکه ده رزین."

هه موو زهين و هوشی له لای سهیران بوو. رۆژی پیشتر بریاری دابوو بچی سهیرانی هه لگړی و بی باته جی یه کی بی ناوونیشان، به تاییه تی جیگایه ک له لیواری ده ریا که پر له داری پرته قاله. داخوا بو ئه م کاره پیوستی به پاره هه رچه ندیش که م بی، نه بوو؟

"با لیږه برۆین، به لām ئیږه مان له بیرنه چی. ته نانه ت له خه راپترین رۆژه کانیشمان دا... ئه گه ر هه موو خه لکی ئیږه له ت و کوت بکه ن که س به گرتمان نادا".

"ئه مه ی ده زانم ماموستا".

"ئیږه قه لآمانه..."

دیهایه یه کان به ژن و پیوو منداله وه ئه وانیان تا به نده نه که ی خواری به ری کرد.

وه ختی که له دیهایه یه کان جیابوونه وه و به ته پۆلکه که هه لگه پان، مه لافه رهاد هه لویه کی له حه و نیشان داو گوتی:

"حه مه د باشی ته ماشا که. ئه وه یه که مین نیچیری منه" تفهنگه که ی به رز کرده وه، سپره ی لیگرت، دهنگی گولله له

شاخه کان گه راپه دایه وه. هه لوی چاره رهش به سه رمه قولت له حه وارا هاته خوار.

"به خت له گه لم ته بایه".

مه لا دیهایه ئه و ده ورو به ره و ریگاکانی وه ک به ری دهستی خوی شاره زابوو. لای خورئاوا گیشتنه دی یه ک. ئه م گونده

له قه راخ گولاویکی چوک که شاخیکی سووری وه ک دورگه یه ک له نیودا ده بینرا، دروست کرابوو. خه لکی دی به خوشحالی

و جوش و خروشکی زیاتر له گونده که ی پیشوو پیشوازی بیان له مه لافه رهاد کرد: ماموستا، پیمان وابوو کوژراوی، خه به ر

هات که جه ندرمه کوشتوویانی، سوپاس بو خوا ماموستا. گاوگه ردوونیان بو مه لا کردو حه وتوویه کی ته و او به ری زو شکوو

میوانداری بیان لیگرت. گولاوه که زوری سووره ماسی تیدابوون. مه لافه رهاد ده لینگی پانتولکه ی هه لکردن و چوو نیو

گولاوه که و وه ک جارن له که لین و کونی گولاوه که دا سووره ماسی یه کی زوری گرت.

زور له کونه وه له م دی یه دا ئه سپی ره سه نیان به خیوده کردن. ئه سپی ئه و دی یه له ئه سپی ئورفه و عه ره بستانیش به

ناوبانگ تر بوون. ناوبانگی ئه سپی عه لی سه فابه گ که حه مه دۆک سواری ده بوو، گیشتبوو ئیږه.

"هیندی که ئه سپ وان. وه ختی که له ره وه جیابوونه وه و به ته نیا مانه وه، یان رووداویکی خه راپیان بو پیش هات به که س

ناگرینه وه، له گه ل بنیاده م ده بنه دوژمن. سووتمان ئه وی زور ترساندوه، هه تا ده ش مری نایه ته وه سه ردۆخی ئاسایی".

مه لا فه رهاد و حه مه دیان له خانوویه کی جوانی دوو نهۆم دانابوون. خانووه که له سه ر دوندی که بوو که به سه ر

گولاوه که ی دا ده پوانی. رهنگی گولاوه که ی خواره وه شینیکی توند بوو. ئه و کاته که یه که م رووناکایی به ره بیان

ده رده که وت و هه تاو له گابه رده سووره که ی نیو گولاوه که ی ده دا، گولاوو دارهکانی ده ورو به ری، زه وی و گژوگیا رهنگیان

سوور هه لده گه را. که هه تاو به رز ده بوو گابه رده که له رووناکایی دا نوقم ده بوو گولاوه که رهنگی شین داده گه رسا.

مه لاو حه مه د له سه ر جی یه که ی خویان که به ته نیشته یه که وه راخرابوون هه تا به یانی قسه بیان کرد. مه لا له باره ی

جیهان و مروقه وه زوری ده زانی. وه ختی که ته ماشای چاوی که سیکی ده کرد ئه وه ی له ناخی دلای دا بوو ده ی خوینده وه.

"ئه تو بریاری خوت داوه حه مه د، قسه و نامۆژگاری سوودی نیه. سهیرانی هه لگه ره و برۆ بو قه راخ ئه و ده ریایه نیو

خونچه ی گوله نارنجه کان... به لām بزانه که ئه تو دیسان ناتوانی زور له وی به ند بی. دییه وه چیا. چیا له هه وی نی رووچی

تودایه. ئیشه لآ له نیو باغه پرته قاله کان دا ژانه سه رت بو دروست نابو و زوو له وی رزگارت ده بی... وه ختی که پیاو ده بی

به حه مه دۆک ئه و حه مه دۆک بوونه وه ک باریک قورسای ده خاته سه رشانی بنیاده م. له نیو باغه پرته قاله کان دا رۆژیک، دوو

روژ ئو پهره که ی سالیك تاقهت دهگری، ئو پهره که ی سالیك، ئه ویش زیاتری له باوهشی ژنه که ت دا ده توانی بمینیوه. پاشان ئه گهر زنجیریش بکه ن ناتوانی له جی یه که به ند بی".

"ئه دی بایرام ئوغللی چۆن سی سال ماوه ته وه؟"

مه لا فه رهاد پی که نی و گوتی:

"ئه من له گه ل دهسته که ی وی بووم. ماوه یه کی زۆریشه هه میشه خه به رم لی هیه. هه موو روژی به یانی چه که له خوی شه ته که ده دا، هه تا چیا یه که ی رووبه پرووی ده چی و ده گه ریته وه. ئه گهر روژیک چه که که ی لی بستین، ئه گهر به یانی یه که چه که له خوی نه به ستی، ده بی نی چ روو ده دا. بایرام ئوغللی روژیک ده چیته وه چیا. له وانه شه ئه و کاته بی که له سه ره مه رگ دایه، به لām ئاخره که ی هه ر ده چی. ئه و که سی که نیه له جی و بانی نه خۆشی دا بکه ویته ناله نال و بمری. ئه تو کاتی که عه بدی خانت کوشت رویشتی و ون بووی. ئه دی بو هاتی وه، کی ناچاری کردی. کی تو ی ده ناسی؟"

حه مه د گوتی:

"باشه ئه وه گه رامه وه..."

"دووباره ده گه ریته وه. هه وی نی رووحی تو شتی کی له هه وی نی رووحی کویر ئوغللی، پیر سولتانی ئه ودال و شیخی سه قاریه تیدایه..."

یه کی که له وان هه م ئاشق بوو، هه م شیعی راده نان. شیعه و قزلباش و یاغی بوو، له پیاوه کانی شا بوو، شا عه لی، ئه و شاسواری دولدول سوار، ئه و چه زه تی عه لی یه. یه کی که بوو له په رپه وانی چه زه تی عه لی. هه ر بویه ش دوژمنی سولتان بووو له دژی وی یاغی بوو.

روژیکیان به یانی پیرسولتان بانگی خدری ده کا که له لای وی کاری ده کرد، پی دی ده لی خدر، دو ی شه وی خه ونیکم دیوه. له خه وی م دا ده چومه ئه سه ته مبول. ئه تو ده که نه حاکی سیواس و پاشان فه رمان ده ده ی ئه من لی ره له بازاری سیواس له دار به دن. یاللا، خوا حافی ز، له گه ل چاره نووس شه ر نا کرئ. خدر به سه ر ده ست و لاقی پیردا ده که وی: ئه ی ئه مان پیر! ئه من چۆن ده توانم ئه تو له دار به دم با بش به حاکم... پیر سولتان پی دی ده لی: برۆ وه ری که وه خدر.

به ری پی ده کا. خدر ده روا. چه ند سال راده برن، حاکیک دیته سیواس به ناوی خدر. روژیکیان حاکی وه بی ری دیته وه که ئه و په ری خه ونی دی وه هیممه تی کرد و ئه وی نارده ئه سه ته مبول له گوندی "بناز" له ده رووبه ری "یۆلدوزئیلی" یه. له دللی خوی دا ده لی: ئه ی چۆن بوو، ئه و گوتی بووی ئه تو ده بی به حاکم و من له دار ده ده ی. ده بی میوانداریه کی لی بکه م بو خوی که یفی پی بکا. له سیواسه وه بو بناز سی روژه ری بوو. روژی میوانداری یه که دیاری ده کا هه موو پیاوماقوول و ئاغا و خانه کانی سیواسیش بانگه یشتن ده کا هه تا بیینن که حاکی له گه ل ئه و پله و پایه یه ش که هه یه تی چۆن ری زی پیری خوی ده گری. له سیواسه وه تا بناز سی روژه ری بوو. حاکی پیاوه کانی ده نی ری و پیرسولتانی ئه ودال دینیته کۆشکی خوی. وه ختی که پیر ده گاته مه جلیسی میوانداری یه که حاکی ده سه ونه زه ره له پی شی راده وه ستی. پیر له و باره یه وه زۆر خۆش حال ده بی. به لām له دللی خوی دا هه ست به به دگومانی ده کا. چونکه خدر ببوو به "خضر" و عوسمانی. عوسمانی یه کانیش جی باوه ر نه بوون. ئه مجار خه ونیشی دی بوو. به فه رمانی وی میوانداری یه که ده ست پی ده کا، هه موو جو ره خوار دنیکیان له سه ر سفره دانابوو. هه مووان ده ستیان کرد به خواردن. به لām پیرسولتان وه ک ده ست و لاقیان به ستبن له جی خوی ره ق ببوو. خضر پاشا که چاوی له م وه زعه ده بی، ده لی: پیر، فه رموو نانی بخۆ. پیر وه لām ناداته وه. له حالیک دا هه موو به ئیشتیاوه خه ری کی نان خواردن ده بن، ئه و تاقه پاروویه کیش ناخوا... ئه ی ئه مان پیر... پیرسولتان سه ره ل ده بری و

چاوه سهر يهك يهكي خان و ئاغاو پياوه كاني دهولت دا دهگپړي و دهلي: ئهمن له نانه ناخوم. چونكه ئه نانه هه قى هه تيوو سه غيرانه و به خويني ئه و كه سانه شيلراوه كه نوقمى خوين و ئاره ق رنج ده دن. ئه م خوار دنه ناني زولمه. ئه من ناتوانم ئه م نانه بخوم, حه رامه ... ئه من هيچ, ته نانه ت سه گه كاني منيش ئه م نانه ناخون.

خضر پاشا زور تووره دهبي, مووى سهرى خوى ده رنپته وه و له رقان شيت ده بي و بو ئه وهى له به رچاوى خان و ئاگان خوى نه شكيني و له وه زياترى سووكايه تى پي نه كرى, دهلي: پير, سه گه كانت بانگ كه بزنام ده خون يان نا... پير ده سبه جي دست بو لاي بناز راده ديږي, سه گه كان وه پي ده كه ون و دواى تاويك ده گه نه وي: فهرموو پاشا ئه مه ش سه گه كان. خوار دنه كه بو سه گه كان داده نين. سه گه كان له دووره وه به سهرى لمبوزيان بو ن به خوار دنه كه وه ده كن. پياوه كاني پاشا له به ريان دا شل و كول ده بن, به لام سه گه كان دم له خوار دنه كه ناده ن.

پاشا به رامبه ر به م وه زعه زور به خودا ده شكپته وه. نه ده كرا ئه وه موو سووكايه تى به قبول بكاو ده بوو به جوريك خوى له و ته نگان ه به ده رياز بكا.

خضر پاشا دهلي: پير خه ونه كه ت خه ريكه وه دى بي و به لام له به ر خاترى ئه وهى پيرى منى, ده رگايه كى نه جات بوونت بو ديلمه وه, ئه گينا له سهر ئه م ره فتاره ده بوو له دارت بده م.

ده بي سى به ياتى دابني كه هيچيان ناوى شايان (مه به ست حه زره تى عه لى به - م) تيدا نه بي. ئه گه ر وابه كى ده ت به خشم. ئه گينا فه رمان ده دم به يانى له مه يدانى شاردا به به رزترين داره وه هه لت واسن.

پير سولتان سازه كى به ده سته وه ده گرى و يه كه مين به ياتى ده خويني ته وه. هه موو حازران و يهك له وان پاشا ره ق راده مينن. پير سولتان له هه ر له ته شيعريكي دا جاريك ناوى شاي هينابوو. ميوانان چاوه پروانى دووه مين به ياتى ده بن. ئه ويش سه رانسهر پر له ناوى شا بوو. سيهه مين به ياتيش هه روا بوو.

خضر پاشا دهلي: پيرم, خه ونه كه ت وه دى هات. دارو غه كان پيرى ده گرن و له مه يدانى سيواس دا له دارى ده دن. له و روژه به دواوه سيواس بوو به "قانلى سيواس", (سيواسى خويناوى - م) هه تا دنيا دنيا به ئه م شيعرانه له بير ناچنه وه.

ئو به يانى به له گه ل تا وه لات خه لكى سيواسيش باسى به سه ره اتى پير سولتان و چو نيه تى له دار درانه كه بيان ده كرد. يه كيك ده ي گوت: ئه من له گه ل شه به قى به يانى ديم كه پير سولتان به به رگى سپى به وه له ده روازه ي قه يسه ريه چوه ده ري و رو يشت. يه كى ديكه ده ي گوت: ئه من ديم كه به ده روازه ي تو وقات دا وه ده ركه وت. ژماره يهك ديتبو ويان كه له ده روازه ي روژه لات وه ده رچوه وه هينديكيش چاويان لي ببوو كه به ده روازه ي روژئا وادا چوه ته ده ر. كه س نه ي ده توانى باوه رپكا كه پير له دار دراوه. هينديك كه س كه له و مه سه له يه به گومان بوون گوتيان:

ياللا باجپينه مه يدانى شارو بزاني, ئه گه ر پير سولتانيان له دار دابي له وي ده ي بينين. هاتنه مه يدانى شار ديتيان دول پره له جاو. ته نيا به لكه داريكه وه ته نافيك هه ل واسراوه و راده ژي.

مه لا فه رهاد به ده نكه خو شه كى ئه و سى به ياتى به يه گوتن كه ناوى حه زره تى عه لى له شيعره كانيان دا هاتبوو.

حه مه د گوتى: قه راجه ئو غلانيش وهك دادال ئو غلى ئاشقيك بوو, ئاشقى هه ق...

مه لا گوتى: به لي, وهك دادال ئو غلى.

"پير سولتان ئه سپى نه بوو, وه نا؟"

مه لا فه رهاد گوتى: نا, نه ي بوو.

ئەگەر لە شىخى سەقارىيە دەپرسى دەبى بۆلگە "محمد مەھدى" سەردەمى سولتان مرادى چوارەم بوو، كە لە چياكانى سەقارىيە پەيدا بوو، ھەر لە وېش غەيب بوو. شا سى جار لە شىخى زۆرى نارە سەر. ئەو ھەموو جارى بە ھەزار كەس لە مەيدەكانى سوپاي عوسمانىي تىك شكاند.

وختى لە شىخى سولتان مراد بۆ سەر بەغدا، سوپاي عوسمانى شەوئىك لە قونىيە دەمىننەتەو كە لەنەكاو فەرماندەرى سوپا، سەرۆك وەزىر وەزىرەكان ھۆشيان دىتەو بەر كە: ئەى ھاوار، ئىمە خەرىكى چىين؟ دەچنە لاي پادشاو دەلەين: پادشا، بۆچى وامان كردو، بۆچى سوپاي خۆمان دەبەينە بەغدا، لە كاتىك دا شىخى سەقارىيە مەلعون گەيوەتە دەروازەى ئەستەمبول؟ ئەو كەسەى سوپاي شەست ھەزار كەسى ئىمەى تىك شكاند ئىستا بە پىنج ھەزار سوارو ھە بەر دەروازەى ئەستەمبولە. ئەگەر ئەستەمبول داگىر بكن، ئىمە دەتوانىن چ بكن؟ بەلام بىمە سەرباسى سولتان مراد. فەكرى كردو ھو گوئى: بچن لە زمان مەو سلاو لە شىخى بكن و پىي بلىن بەنيازم ئەسپىكى رەسەن، بالتۆيەكى چەرم و تووغيكى وەزارەتى بۆ بنىرم. (تووغ تاجىك بوو لە تووكى بالندە يان داموسك دروست دەكراو پادشا ھەك خەلات دەىدا بە فەرماندەرانى سوپا وەزىران - م). ئەم بەنيازى گرتنى بەغداو شەرى قزلباشم. با لەشكرەكەى لەگەل خۆى بىنى و لەگرتنى بەغدادا بەشدار بى، چونكە خىرە. فەرماندەرى سوپا، سەرۆك وەزىر وەزىرەكان ديارىيەكان ھەل دەگرن و دەچنە چياكانى سەقارىيە چاويان بە شىخ دەكەوى:

"پادشاى تۆى كردو ھەتە وەزىر، وەزىرى سى تووغ (ھەتا تووغى زياتريان دابايە بەكەسىك نىشانەى ئەو ھەبوو كە رىزى زياتريان بۆ داناو - م). ئەم ئەسپ و خەلاتەشى بۆ نارووى و فەرمووى كە ئەم دەچمە شەرى قزلباشەكان، با ئەوئىش لەگەل لەشكرەكەى بى، بچىن بەغدا بگىرن."

"ناتوانم قبوولى بكنەم."

"چى چى؟ ئەتۆ ناتوانى وەزارەت قبوول بكنەى؟"

"ناتوانم."

"چۆن ناتوانى؟"

فەرماندەرى سوپا و سەرۆك وەزىر سەريان سورمابوو.

بەرامبەريان پياوئىكى لاو ھەك چياى سەركەش راو ھەستابوو، بالابەرز، بە روخسارىكى مندالانە و رىشىكى عەبەنووسى و تىك ئالقاو، بە جەستەيەكى تاو ھەسووت و رەنگىكى پەريو بە جووتە چاويكى تىژى رەشەو كە ھەك بلىسە دەدرەوشانەو.

"ناتوانم قبوولى بكنەم."

"ئەگەر ئەتۆ قبوولى نەكەى ئىمەش ناتوانىن ھەروا لىرە لە دەروازەى ئەستەمبول بەجىت بەلەين."

"دەزانم."

"ئەتۆ پىنج ھەزار كەست ھەيە، ئەو سوپايەى بۆ بەغدا دەچى سى سەد ھەزار كەسە..."

"دەزانم."

"ئىمە وختىك دەتوانىن بچىنە شەرى بەغدا كە بگەرىنەو ھەو لەپىش دا كارى تۆ يەك لا بكنەين."

"دەزانم."

"ئەم سوپايە تۆ دەشكىنى. پاش ئەوھى گرتيانى بە رووت و قووتى سواری ولاغت دەكەن و بەبازارى قوونىھەدا دەت گېزىن".
"دەزانم".

"جەللادىك دەست و لاقت دەشكىنى و ھەليان دەكەنى و لە لەشتيان جيا دەكاتەوھ، بەزىندوويى كەولت دەكەن، بە چەند رۆژان لەت و كووت دەكەن و بە جەزەبە دەت كوژن".
"ئەوھش دەزانم".
"ئەى كەوايە چ بەلايەكتە".
"ئەمن ناچارم لىتان ياغى بم".

شىخى سەقارايە، ئەو پياوھ كە ناچار بوو ياغى بى، سواری ئەسپىكى بۆرە بوو كە لەبەردەرگا راگىرابوو، بەرھەو چياكان بالى گرت و رۆيشت.

سولتان مراديش سوپاي بەغدايەى بۆسەرى دەنگ دا. لە چياكانى سەقارايە شەرىكى سەخت ھەلگىرسا. ھەتا ئىوارەى ئەو رۆژە سوپاي شىخ كەسيان بە زىندوويى دەرئەچوو. لاي ئىوارى شىخيان بەدىل گرت. لە چاوھ رەشە پىر بلىسەكانىدا ترسيك نەدەبىنراو لەروخسارى جوان و رىك و پىكىدا خەفەتىك نەبوو.
لەشارى قوونىھە سواری ولاغىكيان كىردو دايانە دەست جەللاد.
جەللاد ھىدى ھىدى ئەوى كەول كىرد، جومگەكانى لەشى شكاندن و لىي كىردنەوھ، بەلام لە روخسارى وىدا چووكترىن نىشانەى ئىش و ئازار بەدى نەكرا.

پىش ئەوھى جەللاد سەرى لە لەشى جيا بكاتەوھ گوتبوى:
"يا دەدەسولتان (ناوى شىخانى مەولەويەيە - م) وەرم گرە."

لاى بەيانى نەختىك خەوتن. ھەمەد ھىچ ھەزى نەدەكرد بخەوى. پىي خۆش بوو شەوو رۆژ گوى بۆ قسەكانى مەلا رابگرى: ئەم مەلافەرھادەش چەندە شت دەزانى. ئەو دەبوو ھەموو شتىك لە مەلافەرھاد پىرسى، لەبارەى ھەموو شتىكەوھ پىرسارى لىبكا، مرقۇ، دار، گيا، گول و ئەستىرەو ھەرچى لەم جىھانەدا ھەبوو و نەبوو، لەبارەى ھەموو نەپنىيەكانەوھ دەبوو پىرسارى لىبكا. ئەو بۆچى ئەوھەندە لەچياو بەندەنان گەرابوو؟ وەك ھىچ كەس نەدەچوو، نە چەتە، نە پىش نوپۇز، نە قاچاخچى، نە سەربازى راكردوو، نە شارستانى و نە لادىيى. ھەمەد نوقمى سەرسورمان بوو. ھەتا ئەم تەمەنە بنىادەمى واى نەدىبوو.

لەگەل تولعى بەيانى، وەك سەرانسەرى شەوى خەوتىن، بەكەيف و دەماغ ھەستان. خۆيان پۆشتە كىردەوھو ھاتنە لىوارى گۆلاوھەكە. ماسى سوورى خالدار لەنىو مژى بەيانى لە قوولايى ئاوى روونى گۆلاودا وەك بىرسكە دەھاتن و دەچوون. تاويك لە قوربىنىك خىر دەبوونەوھو ھىندى چاوترووكانىك وەك پىرىشك بلاو دەبوونەوھو لەبەرچا و ن دەبوون. لەنىو ئاوەكەدا سەماى ماسىيەكان و تىشكى ھەتاو تىكەل بەيەك بىوون.

"يا دەدەسولتان وەرم گرە... " ئەمەندەى گوتبوو و بەس، ھىچى دىكەى نەگوتبوو، ئەويش لەو لەھزەيەدا كە جەللاد ساتۆرەكەى لەملى دابوو. ئەم رستەيەو دىمەنى خلۆربوونەوھى سەر لەسەر زەوى لەحالىك دا خويىن فيچقەى لىدەكرد، ھەموويم لەپىش چاوھ. ئەمشەو پىرسولتانم لەخەو ھات. لەسەر بەردىكى سپى دانىشتبوو شىعەرى دەخويندەوھو پەيتا

په يتاش دهی گوت دده سولتان پيم گه يشتی؟ زه رده خه نه يه کی له سهر لیوان بوو، پیکه نینیک وهک تیشک پاک و وهک ئاو رووناک.

"له بهر ده کتهی وانه که ئه م جیهانه هیشتا له جیی خویه تی. ئه گهر ئه وان نه بوونایه له میژ بوو زولم و خه راپه و کاری دزیوو ناشیرن دنیا یان داده گرت."

حه مه د قسه کانی بۆ سه لماند:

"به لئ زولم دنیا ی داده گرت."

حه مه د چاوی له ئاوه که وه بریبوون و به گوشت و پیست و ئیسکه وه له ته پللی سهریه وه هه تا سهری نینوکانی له بیریکی قوول دا نومق ببوو. تیشکی هه تاو له سهر ورده خیزه کانی بن ئاوه که ههر ده هات و گه وره تر ده بوو. بلاو ده بووه وه له قه راخه کان ده کووژایه وه.

"که وایه، ئه و وه خته ی سهری له له شی جیا ده بووه وه گوتی: یا دده سولتان وهرم گره و هیچی دیکه شی نه گوت. نه پارانه وه یه ک، نه تکایه ک، هیچ قسه یه کی دیکه ی نه کردبوو."

مه لافه رهاد به زه رده خه نه وه گوتبووی:

"ئه دی ههر ئه وه نده ی گوتبوو."

وه ختیک گه یشتنه وه ئه و ماله که لئی ده ژیان، دیتیان موسلیم شوان له بهر ده رگا دانیشته وه چاوه ری یانه.

که چاوی به وان که وت هه ستاو گوتی:

"ئه من ده ناسیه وه حه مه دۆک؟"

"ده ت ناسمه وه، ئه تو ئه و شوانه نی که یا وهر سه گه که تی کوشت، ئه وه نده یان لی دابووی خوینت ده میزت؟" موسلیم گوتی:

"به لئ هه وم، وه ختیکیش عه لی که رتیش و یا وهری ده کوژم."

مه لافه رهاد به زه رده خه نه وه گوتی:

"جاری راوه سته. جاری راوه سته دوايه بیان کوژه، ئیستا بلئ بزانه بۆچی هاتوویه ئیره؟"

موسلیم به نارچه ته یه وه گوتی:

"به لام چاک غه یب بوون ها، ئه وه نده تان به دوا دا گه رام ئاوی لاقانم چوو، بنی پیلاوه که م کون بوو."

ئه مه ی گوت و به ری که وشه کانی نیشان دان. به ری پیلاوه که ی به جاریک سوابوو و رویشته بوو.

"پیلاویکی نویت بۆ ده کریم، ئیستا بلئ بزانه بۆ هاتوو؟"

"مام عه لی یه شهل منی نارده بتان بینمه وه."

ئه مجار چاوی له مه لافه رهاد داگرت دایته وه سهری. مه لافه رهادی له حه مه دۆک زیاتر به ردل که وتبوو.

مه لافه رهاد داها ته وه و گوئی هیئایه به رده می.

"ده زانی، له خوت به ولاوه نابئ که س بزانی که عه لی یه شهل منی نارده ته ئیره. ئه گهر که س بزانی هه موو کاره کان

تیک ده چنه وه. دنیا پره له بنیاده می زاربه هاوار. ئی؟"

مه لافه رهاد له حالیک دا پشتی راست ده کرده وه گوتی:

"ئی، ئه تو ئه و خه به رهمان پی بلئ که بوت هیئاوین."

موسليم شوان به گومانه وه ته ماشاي دهوروبه ري خوئی کردو که زانی که سی لی نیه به ده نگیکی سهیر گوتی:
"دهسته ی وه لی کوزگون دین بتان کوژن".

دهنگی نارامتر کرده وه:

"مام عه لی یه شهل گوتی ناغاکانی شاروچکه پوولیکی زوریان داوه تی که ئیوه بکوژی. قه راره حکومه تیش لی خوش بی. ئویش قه راره بچیته کیلگه که ی وه تا ده مرئی له وی پالی لی بداته وه. عه لی یه شهل ئه مانه ی پی گوتم".

مه لافه رهاد باوه شی پیدا کردو گوتی:

"هه ر بژی موسليم".

به دوی ئه وه دا دوعایه کی به سه ردا خویندو فوی لی کرد.

موسليم پی که نی و گوتی:

"زانیم ئه تو مه لافه رهادی... ها... ئه تو چه ند پی او یکی گه وره ی..."

موسليم له وه که ئه وی دیوه زور خوشحال بو.

"ئه تو من له کوئی ده ناسی؟"

"ئه من تو ده ناسم, زور باشیشت ده ناسم".

حه مه د به مه راقه وه پرسى:

"ئیمه ت چون دوزیه وه؟"

موسليم گوتی:

"ئه من ده بینمه وه. باشتره باسی ئه وه ی نه که یین, ئه تو کاله ک خوری یان بیستان رن؟ ئیستا ئه من ده چم وه لی کوزگون ده بینمه وه".

دهنگی نه وی کردو پاش ئه وه ی له چه پ و راستی خوئی روانی گوتی:

"مامه شله گوتی له پیش دا خه بهر به وان بده پاشانیش وه لی کوزگون وه بینه و جی یه که ی به وان بلئی. ئه من ده پرۆم, کاریکت نیه؟ ئیوه له هه ر کوئی بن ئه من ده تان بینمه وه..."

"موسليم شتیك بخو جا برۆ".

"تویشووم پی یه, له پشتیم به ستوه. پاره شم له گیران دایه".

له کاتیك دا لاسای عه لی یه شهل ده کرده وه, یه ک دوو هه نگاو به شله شهل رویشت وگوتی:

"ئه و پیی گوتم ده رفه ت له ده ست نه دهم و به خوړایی وه خت به فیرۆ نه دهم. خواحافیز".

وه ری که وت, په نجا شیست هه نگاو دوور که وته وه و گه رایه وه.

"کاک حه مه د ئه سپیکت هه یه ها, ئه سپی تویه؟ شی ت بووه. بووه ته به لایه ک بوخوی. دوینی له ده شتی "قه ره ساقروون" دیتم, له دلی خوم دا گوتم ئه م ئه سپه هی حه مه دۆکه. با بچم دهستی به یالان دا بینم و ملی بخورینم. بریا هه ر نه چوو بام. هینده ی نه مابوو بم کوژی.

یاوه ر فه رمانی داوه هه روه خت, له هه ر جی یه ک ئه و ئه سپه تان دی پیش حه مه دۆک تفه نگ به وه وه بنین. به لی, حه مه دۆک ئه ویش حوکم دراوه. ئه و یاوه ره سه گه که ی منیشی کوشت. ئه منیش ئه وی ده کوژم. ئه گه ر ئه سپی تو

بکوژی..."

دەلەن دېھاتىيەكانىش ناتوانن تخوونى ئەسپى تۆ بىكەون. دېھاتىيەكان دەلەن وەختىك لىي نىزىك دەبنەوہ ئەسپەكە
غەيب دەبى. بەجاریك لەپىش چاۋون دەبى، ئەو ئەسپە وایە، هېچ ئەخلاقىكى باشى نىە، ئەگەر بىكوژن هېچ پەرۆشم
نابى. ئا...خ، سەگەكەى منىش وابوو".
ئەمەى گوت وەناسەيەكى هەلكىشا.

ئەسپى خەنەيى بالى گرت و هات لە نىو مېرگ و مېرغوزارېكى سەرسەوزو پان و بەرین دا راوہستا. سەرى ھەل بېرى، گوئی لە چەرمەوہ بردن. لېرەوارەكە دەوران دەورى دەشتەكەى داگرتبوو، ھەللاو ھەنگامەيەكى لى ھەل دەستا. گەلا زەردەكان زەوىي سەرسەوزيان دادەپۆشى. سېبەرى بەيانى كەوتبوونە سەر دۆلۆ دەرى كۆوہ مژاوىيە دوورەكان. ئەسپ كە بى جۆولە لە جىي خۆى چەقبوو، تەكانىكى دايەخۆى، ماسوولكەكانى شل كردن و پىستى كەفەلى وردەگنجىكى تىكەوت. ئەندامى رىك هات. ماسوولكەكانى بەرزگىي و شل كردن كە زگى گەيشتە سەر زەوى. چەند لە حزەيەك و مايمەوہ. سەرى راست كردهوہ و بەگومانەوہ لە چەپ و راستى خۆى پوانى. لە زۆر دوورى جاروبار بەردەلانىك وەك ئاوينە دەبرىقايەوہ. كە تىشكەكەى لە چاوى ئەسپەكەى دەدا، ئەسپەكە دەسلەمىەوہ و گوئی لە چەرمەوہ دەبردن و تەماشاي ئەم لاو ئەولاي دەكرد. لە نىو مېرغوزارەكەدا سى كانى ھەل دەقولن كە بنەكەيان وردەبەردىكى وەك كەلا بوو و لە قەراخەكانىشيان پنگىكى گلووگ وەنەوشى پوابوو. لە سەر رووى ئاوى كانىيەكان ئاوپوون كەرەوہى چووكەلە چووكەلە بەخىرايى ئەم سەرو ئەوسەريان دەكردو لە هات وچۆدا بوون.

ئەسپى خەنەيى بە ئارامى و زۆر بەسپايى ھەرەك بەرنگادا نەپوا چووە سەر نيزىكترين كانى. سەرى نەوى كردو لە حالتيك دا ھىدى ھىدى كلكى رادەوہشان دەستى كرد بە ئاوخواردنەوہ. بەھىچ جۆر دمى لە ئاوەكە نەدەكردەوہ. لەو سەرە، لە عەويقى ئاسمان ھەلۆكان سنگيان دابووہ بەر باو بە ئارامى دەفرين. سى سىروو هاتن، لە سەر كانىيەكە نىشتن. ئەسپەكە نەختيك سلەمىەوہ. سەرى ھەل بېرى و ديسان دەمى پىوہ نايەوہ. چەند لە حزە دواتر پۆلە پەپوولەيەكى سپى وەك ھەورىكى سپى هاتن لە سەر گوولە بنەوشىيەكانى پنگى دەوروبەرى كانىيەكە ھەل نىشتن. بۆ دەمەساتيك ئەسپ و مېرغوزار لە نىو ھەورى سپىي پەپوولەدا ون بوون.

ئەسپەكە سلەمىەوہ، سەرى بۆ سەروخوارو كلكى بەخىرايى بۆ چەپ و راست راوہشانە. پەپوولەكان ھەل دەفرين و دووبارە دەھاتنەوہ لە سەر پنگەلەكە دەنىشتنەوہ. چەند لە حزەيەك ئەسپ لە نىو پەپوولەدا ون بوو. ئەسپ كە لىكدا لىكدا سەرى ھەل دەتەكاندو بەتوندى كلكى رادەوہشان دەستى كرد بە غاردان. پەپوولە لە كۆلى نەدەبوونەوہ. دەورەيان دابوو، لە گەلى دەفرين و دەرۆيشتن. پەپوولەكان لە بەر تىشكى ھەتاو وەك پوولەكەيەكى درەوشاوە و برىقەدار دەچوون.

ئەسپەكە لە گەل پەپوولەكان لە سەرىكى مېرغوزارەكەوہ دەچووہ ئەوسەرو دەگەرايەوہ. ئەمجار رادەوہستا. بە لاقى پىشەوہى سمكۆلى لە زەوى دەكرد، جىفركى ھەل داويشت و دەستى دەكردەوہ بە غاردان. دەكەوتە چوارنالى، بەلام بەھىچ جۆر نەي دەتوانى خۆى لە دەست پەپوولەكان رزگار بكە. سەرەنجام شەكەت و ماندوو لە نىو مېرگەكە راوہستا. پەپوولەى سپى لە سەر سەرى تىكيانەوہ داويشت و ئەويش بەكەللەشەقى لە جىي خۆى چەقبوو و نەدەبزوت. ئاوى ھەرسى كانىيەكە سەررېژى كرد، ھەل چوو، بە كەفى سپىيەوہ ھەل قولى و بەسەر چيمەنە سەوزەكەدا رۆيشتەخوار. ئاوى گەيشتە ئەژنۆى ئەسپەكە. پەپوولەى سپى سەر ئەسپەكەيان داپۆشيبوو. ئاوى بەرەو لېرەوار شۆر بووہوہ و رۆيشت. ھەتاو لە خوار كانىيەكانى دا. لەو سەرە، لە ئاسمان شەھىنەكان دەت گوت بە بەرى ئاسمانەوہ نووساون و گىريان كردوہ.

لە نىو لېرەوارەكەى خوارى بلىسەيەك لى داو كووزايەوہ. ئەسپەكە بە دىتنى گرى ئاگر لە جىي خۆى مات بوو، بە جۆرىك كە خەرىك بوو بەرزگى لە زەوى بدرى. گوئىيەكانى مات كردن، يالەكانى لە چلە دپووە زەردكەيەك دران. بەرەبەرە ژمارەى

ئەو پەپولانەى لەسەر ئەسپەكە نىشتىبون و كەس نەى دەزانى لەكۆى را دىن، زىاد دەبوو. ئەسپ لەنىو پەپولەكان دا ون ببوو. هەتاو ولاتى دەبرژاند. زەردەگەرمایەكى تۆزايى خنكىنەر هەموو جىيەكى داگرت. گيا، كانىيەكان و برەكە پنگە گول بنبەوشىيەكان وشك بوون. تويژىك لە تەپ و تۆز لىرەوارو گياو گول و ئاوى داگرت. هەموو جىيەك لەبن تۆزدا ون بوو دەت گوت بەفر بارىو. ئەسپى خەنەىيى خۆى راوەشاندا. تۆزوخول و پەپولەكان كەوتنە سەر زەوى. چەند لەحزە دواتر دايەخۆرى بەدەستىكەو تەناف و بە دەستى دىكەيەو بەقە گيايەك لەئەسپەكە نىزىك بوو. لەنىوان دايەخۆرى و ئەسپەكەدا بلىسەيەك هەستا. ئەسپ كەوتە غاردان و بەرەوپىش بازى دا وپراى ئەو ئاگرە كە گەمارۆى دابوو، دەستى كرد بە سووپان. دايەخۆرى لەم بەرى ئاورەكە پراوەستابوو و تەماشاي ئەسپەكەى دەكرد كە لەگەل گرى ئاگرەكە بەدەورى خۆىدا دەسووپا. ژمارەيەك دىهاتى بەدەستىكەيانەو تەناف و لەدەستى دىكەيان دا گيا لە لىرەوار هاتنەدەرو بۆلای ئەسپەكە چون كە هەروا لەگەل گرى ئاگرەكە بەدەورى خۆىدا دەسووپا. ئەوانىش لەپشت دايەخۆرىيەو راوەستان. دەستە دەستە دىهاتى لەدارستان دەهاتنەدەرى و لە پاش دايەخۆرى خردەبوونەو. ئەمجار لەدەرووبەرى ئەسپەكە كە لەگەل گرى ئاگرەكە دەسووپا كۆزىلەكان بەست. ژمارەى ئەوانەى لە دەورى ئەسپەكە كۆ ببوونەو هەر دەهات و زىاد دەبوو. بلىسە ئاگرەكان بەرەو كوژانەو چون و ئەسپەكە ديسان كەوتەو نىو هەورىكى سىپى پەپولە. بەهەلسووپانى ئەسپەكە پەپولەكان بلأو دەبوون، بەلام وازيان لى نەهينا. لەهەموو لاو تەناف هاويژرانە ئەسپەكە. لەگەل هەر سووپانىكىدا لەگەل تەنافەكان تىك دەئالقا.

لەنەكاو لەحزەيەك لەسەر زەوى چۆكى دادا و هيندى چا و لەسەر چا و دانى روىشت و لەبەرچا و ون بوو. دىهاتىيەكان بە سەرسووپاوى هاتنە ئەو جىيەكە ئەسپەكە تىدا هەل دەسووپا. بەئەندازەى جىخەرمانىك گياكانى پىخوست ببوون. سمى ئەسپەكە زەوىيەكەى قوولكە قوولكە كردبوو.

بايەكى توندى هات و گەل زەردەكانى بلأو كردنەو. دىهاتىيەكان وەبن گەلاكان كەوتن. دايەخۆرى لەحالىك دا پىدەكەنىو جىيوى بە ئەسپەكە دەدان، تەناف بەدەست لەبن گەلاكان هاتەدەر. دىهاتىيەكانىش گەلاكانيان لەسەر خۆيان وەلاداو تىيەو پامان. دايەخۆرى هەركە چاوى بەئەسپەكە كەوت لەسەر شاخىك و پىستاو، غارى دايە لای. دىهاتىيەكانىش بەدواىدا... دەورى شاخەكەيان دا. ئەسپەكە گوىي نەدانى. لەسەر دوندى شاخەكە بىجولە راوەستابوو، كەلەكەى دابوو بەر هەتاوو سىبەرە درىژەكەى لەگەل سىبەرى شاخەكە كەوتبوو سەر زەوى.

دىهاتىيەكان بە بەردەلان هەلگەران، هەتا نىوەى شاخەكە چون، بەلام ئىدى نەيان توانى بستىك هەورازتر بچن، شاخەكە پاژاو هەموو دىهاتىيەكان كەوتنەخوار. لەو بەينەدا پياويكى رەشتالەى ماوزەر بەدەست پەيدا بوو، گوتى: راوەستن. چۆكى لەعەرزى داکوتا، سىرەى لە ئەسپەكە گرت و پىنج جارى دەست پىدا هينا. ئەسپ هەر لەجىيى خۆشى نەبزوت و بەدواى ئەو ش دا ياوەر فارووق هاتە بن شاخەكە. دىهاتىيەكان سەريان بەردابوو و بەيدەنگ دەستيان بەسنگيانەو گرتبوو. كشانەو. ياوەر فارووق بەنىوچاوانىكى گرژەو تەماشاي ئەسپەكەى كردو زەردەخەنەيەكى تال گنجى دەم و چاوى كردەو. چۆكى دادايەو. سىرەى لە ئەسپەكە گرت و پىنج فېشەكى لەسەريەك پىوەنان. ئەسپەكە گوىي نەدايە. ياوەر فارووق خىرا فېشەكى خستنەو ماوزەرەكەى و ديسان پىنج جار لەسەريەك دەستى لىكىشا. ئەسپ هەرەك گوىشى لىنەبى وا بوو. ياوەر تەنگەكەى پىر دەكردەو لە فېشەك و پىيەو دەنان و لەم كارەش ماندوو نەدەبوو. هەورىكى پەپولە هاتن و دەورى ئەسپەكەيان دا. ئەسپ سووپا، پەپولەكانى بلأو كردو پاشان لەگەل پەپولەكان لە لووتكى شاخەكەو بازى داو وەك بالندەيەك بەسەر سەرى ياوەر دا تىپەرى و چوو مېرگىكى دوور لەوى.

سهيران يالى وى گرتبوو و دهى برد. ياور رووى كرده ديهاتى يه كان و گوتى گيانى حه مه دوك بهم ئه سپه وه بهنده, به زيندوويى يان به مردوويى له ئيوهم دهوى, ئه گه ر تا چند روژى ديكه به زيندوويى يان به مردوويى بوم نه هينن هو بالى خو تان به ستوى خو تان. ديهاتى يه كان گوتيان: به سه رچاو جه نابى ياور.

وه كليل باشى عاصم له بن شاخه كه خزيبوو, تفهنگه كهى له باوه شى گرتبوو و يهك له دواى يهك جگه رهى ده كيشاو له گز فكريكى قول راجو بوو.

ئه سپه كه له نيو ميگرگيكي سه رسه وزدا راوه ستابوو. يالى شو ر كرد بوونه وه و كلكى راده وه شاندا. له پان بوونه وهى سمه كانى را ديار بوو كه هه رچوار په لى پيخواس بوون. نه ختيك كز ببوو, مووه كانى گرژ ببوون و نووكى سه رى مووى له شى له بهر هه تاو كال ببووه وه. هه لو له په رپه رچوچكهى ئاسمان, هه روهك به ميچى ئاسمانه وه نووسابن, ده فرين. ژماره يهك بالنده, هه موويان سپى, دهسته دهسته له دارستان هاتنه ده رى و له ميگرگه كه نيشتنه وه و ئه سپى خه نه يى له نيو ته ختى سپى ميگرگه كه دا وهك په له يهكى ره ش ديار بوو. هه وريكى سپى له كيويكى دوور جيا بووه وه و هات راست له سه ر سه رى ئه سپه كه راوه ستا. سيبه رى هه وره كه كه وته سه ر بالنده سپى يه كان و ئه سپى خه نه يى. ويتهى ئه سپه كه له گه ل تيشكى هه تاو له قولكه ئاويكى چووكه له دا راده ژا. ويتهى ئه سپى خه نه يى له رووناكايى ئاوه كه دا ده شكايه وه, هه تا دوندى شاخه كه پى هه ل ده گه راو پاشان ده گه رايه وه. چه ند ماسى كه وهك ئالتون دهره وشانه وه له نيو ويتهى ئه سپه كه دا مه له يان ده كرد.

ئاسمان, ميگر, پنگه شينه كان و لي روه وار كه گه لا زهرده كانى با دهى بردن, ئه سپ و هه موو شتيك له نه كاو پاك بوونه وه و ون بوون. هه موو شتيك كه وته نيو دره وشانه وه يهكى بريقه دارى سپى يه وه. ئه نووره ي له سه ر لي روه وار كه بوو رويشته خووارو تاريكترين كه لين و قوژبنه كانى رووناك كردنه وه.

داره پرته قاله كان خونچه يان دهر كردبوو و بوئى گوله نارنج شه پول شه پول له ليواره كانى ميديترانه وه هه تا دوندى چياكان پى هه ل ده گه را.

له داويئى چيايه كى دوور گوله گوئى يه سوورو سووراوى و سپى و زهرده كان وهك توپه له ئاور دهره وشانه وه و له بهر تيشكى هه تاو بليسه يان ده دا. ئاسوى هه وراوى رووناك بوو. ئه سپ لاقى راكيشابوون و واى خو شل كردبوو به رزگى له زه وى دهره. چاوى له كالانه دهره ريبوون, له نيو سبيينه ي چاوانى دا ره گه ره گه ي خوئى ده بينران. مى وهك مى قو دريژو جوان بوو. له سه ر كيويه كه وه ماينى كى بو ره ي جوان و راكشاوو گه ردن كيئل كه به گوله گوئى يه پر نووره كان وه ده ماغ هاتبوو, له حالىك دا خره به رده كانى له بن لاقى دا خلور دهره وه, هات و نه ختيك له ولاى ئه سپى خه نه يى هه روهك ئه وى نه ديبي راوه ستاو ده ستى كرد به له وه ران. خه نه يى سه رى هه ل برى و ته ماشاى ئه و ميوانه تازه هاتووه ي كرد. ئه ويش ئاوپى دايه وه به لام هه روهك نه ي ديبي, ديسان ده ستى كرده وه به له وه ر. مي شيكى سه وزي به قه د سه ره قامكيك به وزه وز له مه وداى نيوان هه ردووكيان دا يهك ته كان هاتوچوى ده كرد. كه به بهر تيشكى هه تاودا دهره ورويشته دهره وشايه وه و دوايه ده كوورژايه وه.

ئه سپى خه نه يى به ئارامى له ماينه كه نيزيك بووه وه, ماينه كه گوئى پى نه داو به ده م له وه ره وه له دوله كهى ئه و بهر نيزيك كه وته وه. له وى گوله مه خمه رى سوور كه هه ريه كهى به قه در له په ده ستىك ده بوون, بالاپياويك هه ستابوون و هه تا ده گه يشتنه لي روه وار هه مووى وابوو. ماينه كه چووه نيو گوله كان و بو يه كه م جار چاوى له ئه سپى خه نه يى كرد. خه نه يى غارى دايه په ناى و ويستى بوئى پيوه بكا. ماينه كه له نه كاو ويستى ددان له يال و بژى گير بكا, خه نه يى به ره وودا

کشایه وه، ماینه که نه ختیک به ره ژیرتر چووه قوولایی دۆلکه وه. خه نه یی دهستی لی هه ل نه گرت و لووتی برده بن کلکی. ماین به جووته یه کی توند ئه وی له جیی خوی راگرت. خه نه یی رقی هه ستا، به چه پ و راستی خوی دا ده سووپا و بونی ده کرد، ماینه که گازی لی ده گرت به لام خه نه یی گوئی نه ده دایه. ماینه که جار جار خوی شل ده کرد، لاقی لیک بلاو ده کردن و میزی ده کرد.

خه نه یی بونی به میزه که وه ده کرد و لووتی ده ئاسمان ده کرد. کونه لووته کاننی ئه وه نده ی به به ریانه وه هه بوو فش ده کرده وه و بونی به هه واوه ده کرد. ماینه که راده وه ستا، میزی ده کرد و ئه ویش له ده وری هه ل ده سووپا و بونی پیوه ده کرد.

ماینه که پاره ستا، سه ری بۆلای خه نه یی وه رگتیرا که په ره کانی لووتی ده له رزین و بی پاره ستان فش ده بوون و ویک ده هاتنه وه. ئه ندای به رزگی راده ژا. ماینه که خوی لیک کیشایه وه، لاقی لیک بلاو کردن، که فه لی که له سه ره خو گنج ده بوو لیک ده کشایه وه. خه نه یی لاقی پیشه وه ی هه لئینان و هاویشتنیه سه ر ماینه که. ویستی گاز له ملی بگری که چی نه ی توانی، لاقی هیئانه وه خورای. دووه مین هه ولئیشی سه رنه که وت. سیهه مین جار ئیدی یالی ماینه که ی به رنه داو توانی سواری بی. له و حاله دا که فه لی به توندی ده بزوت، ده هات و ده چوو، له پییش دا زور به توندی پاشان به هیمنی. لاقی پیشه وه ی خه نه یی که هاویشتبونیه سه ر ماینه که، پشتی و که فه لی هه موو ده له رزین.

له و به یینه دا هه وریک له په پوله ی سپی له حالیک دا ده ور به ری خویان له رووناکیدا نوم کردبوو، هاتن و ئه م دوانه یان وه بن خو دا. پاش ئه وه ی لاقی خه نه یی له سه ر ماینه که هاتنه خوار په پوله کان به دم دره وشانه وه وه ده سته ده سته بلاو بوون و له حالیک دا چند هیلی شکوایان له ئاسمان دا ده کیشایه وه، رویشتن.

خه نه یی و ماینه بۆره له جیی خویان گوئیان به ردا بوونه وه و سه ریان به ره و زه وی نه وی کردبوو.

له لای رۆژه لاته وه توپه له ئاوریک هات، به نیو گوله کان دا تی په ری و به ده وری ئه سپ و ماینه که دا خه رمانه ی کیشا. خه نه یی به قه له مباریک به سه ر گری ئاوره که دا خوی فری داو به ره و چیا ده خوی نووسا و به تاویکیش له پشت مژی زه ردو سوورو سوورایی گوئیی که کانه وه ون بوو و رویشتن. خه نه یی و ماینه که له نیو گیایه کی ته رو تازه دا بوون که ده گه یشته ئه ژنویان. ده ت گوت له قاتی به ربوون. ده له وه ران و سه ریان له سه ر زه وی هه ل نه ده پچری. له دور له خوار دارستانه وه له شوینیک دوو که لیک خه ست هه ل ده ستا و به ره و بنار ده خزی و بلاو ده بوو. هه لئوکان سنگیان دابوو بهر بایه کی سارد که له به رزایی ده هات و باله کانی خویان ئه وه نده ی ده کرا لیک کردبوونه وه و له ئاسمانی ساف و به تال دا ده گه ران.

له پشت چله درکه کانه وه کچیک وه ده ر که وت که باسکه دریژو تاوه سووته کانی ده گه یشتنه سه ر پانی و کراسیکی رهنگ نارنجیی له به ردا بوو. بۆلای ئه و ولاغانه که شل ببوون و داهیزابوون رویشتن و هاته کن ماینه بۆره. ماینه که کاتیک چاوی به و کچه که وت سه ری هه ل نه بری، ته ماشای کردو چاوه پئی ما. کچه که یالی گرت، سواری بوو و تی ته قاند. خه نه یی له حالیک دا بونی به بن کلکی ماینه که وه ده کرد نه ختیک وه دوايان که وت. وه ختیک کچه که ماینه که ی لینگ دا خه نه یی له جیی خوی راوه ستا. ئه وان دور که وتنه وه، خه نه یی چند جار له سه ر یه ک حیله یه کی دریژی کرد. له سه ر پیشووانی راوه ستا و هتا له به رچاوی ون بوون له پشته وه را سه بری کردن. به خه مناکي گه راپه وه و دیسان دهستی به له وه ر کرده وه.

ئه سپی خه نه یی هه تا کازیوه ی به یانی له قه راخ ئه و گولاوه شینه راوه ستا. رووبه ری ئاوه که هه لماوی بوو، هه ور له سه ر گه لای زه ردی لیره وار هه ل ده ستان. ماینه بۆره وه لامی حیله ی ئه سپه که ی به حیله ده دایه وه و زه ویی هه ل ده که ندو لاقی شل ده کردن و میزی ده کرد. خه نه یییش له حالیک دا کونه لووتی فش کردبوون پر به قوولایی هه ناوی هه وای هه ل ده مژی.

خه نه یی خوی پی پانه گیرا، خوی به ئاوه شینه که دا داو له حالیک دا ئاوه که ی که فاوی ده کرد، به ره و ئه و به ری گولاوه که که و ته مه له. ماینه بوره ش خوی ده ئاوی هاویشته. له نئیه پراستی گولاوه که گه یشتنه یه کتر. خه نه یی به ددانه کانی گازیکی له ملی گرت. ماینه که هه ولی دا خوی رزگار بکا، سه ره نجام خوی به ره لالا کرد. پیکه وه هاتنه قه راخی گولاوه که. ماین له حالیک دا ئاوی لئ ده چورا، ئه وه نده ی ده ی توانی لاقی لیک کردنه وه و میزی کرد. خه نه یی هاته په نای و ویستی خوی باویته سه ر، که له نه کاو دیهاتی یه ته ناف به ده ست و چه کداره کان ده وره یان دان. ماینه که ئالوزا، حیلاندی و له حالی ئاسایی ده رچوو. به ره به ره حه شیمه تی ته ناف به ده ستی دیهاتی زیاتر ده بوون و بولایان ده هاتن.

توپه له ئاوریک که دیار نه بوو له کوئی را هاویژراوه، هات و له نئیه هه ردووکیان دا که وت. دره وشایه وه و کووژایه وه. هه ورکیکی سپیی په پوولان له سه ریان نیشتن و خه نه یی به سه ر حه شیمه ته که دا تی په ری، به ره و گولاوه که چوو و به مه له په ری وه ئه و به ری ئاوه که. ماینه بوره ش به دوا ی دا هات. هه ردووکیان له ئاوه که هاتنه در، خو یان راوه شان دو ئاوه که یان چورا نده وه و چوونه وه نیو لیږه وار.

له هه وای خو ش و نه ساردو نه گه رمی به هاری دا، له حالیک دا سمیان به ئه سپایی له زه وی پوره چوو، چوونه نیو باغه پرته قالیک که خونچه ی ده رکردبوو. ئه و بایه ی ده هات، شه پۆلی بونیکی خو شی نه ناسراوی ده هیئنا یه به ر لووتیان، له باغه پرته قاله که تی په رین. کریکاره کان دوولا هاتبوونه وه و له کیلگه که دا کاریان ده کرد، به نئیه یان دا رویشتن. کریکاره کان وا سه رگه رمی کاری خو یان بوون که ئه و ئه سپ و ماینه یان نه دی که به به ر ده میان دا تی په رین... گه یشتنه لیواری ده ریایه ک که شه پوله کانی هیندی مناره یه ک به رز بوون، که فاوی و بی ئه ندازه پان و به رین بوو. له حالیک دا که له که یان ره که له که ی یه کتر ده خشان له قه راخ ده ریایه که مانه وه. سیبه ری هه ردووکیان که وتبووه سه ر خیزه که. شنه بایه ک هه لی کردو بی هه ست بوو. جارچار، له حزه یه کی کورت سه روه بایه کی ده هات و بیده نگ ده بوو. هه وا زور گه رم بوو. به دوا ی ئه م گه رمایه دا ده ریایه روون بوو، رووبه ره که ی ساف و ریک و لووس بوو. هه روا که میک گنج و لونجی تیدا بوو. له نئیه ده ریایه که دا سه ری ئه سپیک ده رکه وت که به ره و ئه وان مه له ی ده کرد.

ماینه بوره ئارامی لئ هه لگیرا ویستی رابکا. بونی گوله نارنج به ره و ده ریایه رویشته و په ره ی لووتی ماینه بوره له رزین. سه ری ئه سپه که له نئیه ده ریایه ده هاته پیش و نیزیکتر ده که وته وه. هات و راست رووبه پرووی وان له ده ریایه هاته در. ئه سپیک بوو یه کده ست و ره ش و به خووه که چاوگه وره و گوئی مه قه ست بوو. یاله کانی به زه نگیانه نه خشابوون. پاش ئه وه ی ئاوی له شی چورا نده وه له ماینه بوره نیزیک بووه وه. بونی پیوه کرد. ماینه که نه ی توانی هیچ دژکرده وه یه ک له خوی نیشان بداو به هیچ جور نه بزوت.

خه نه یی به سه رسورمانه وه چاوهروانی دژکرده وه ی ماینه که بوو. ئه سپه که بونی به هه موو له شی ماینه که وه ده کرد. توپه له ئاوریک سوور له ده ریایه هه لستاو که وته قه راخی ده ریایه. خه نه یی که وته غاردان و په لاماری ئه سپه که ی دا. ماینه بوره کشابووه وه و ته ماشای دوو ئه سپی رق هه ستاوی ده کرد که تیک ئالقا بوون.

مل به مه له دریزه ی کیشا. مووی کلک و یالیان له هه وادا بالی گرتبوو و له شیان به ددانی تیژ بریندار ببوو، خوینی لئ ده چورا. ئه سپه کان ره نگیان سوور هه لگه رابوو، وای لئ هات هیچیان توانای ته کانیا ن نه ما. خه نه یی به کیش تر بوو. ئه سپه که ی وه پیش خوی داو به نئیه کیلگه و داره پرته قاله کان دا هه تا کیوه کان ره پیی ناو هه تا له دارستان نه دیو بوو، وه دوا ی که وت، ئه مجار گه رایه وه و هاته قه راخ ده ریایه. ماینه بوره، له حالیک دا لاقی لیک کردبوونه وه، هه رله وی چاوهروانی

بوو. خه نه یی سه رباری ئه و ماندویتی یه ش لاقی پیشه وه ی هه لئینان و راست له و بهینه ش دا هه ورئکی سپی په پووله هاتن و به باله فره ئه وانیان داپۆشی.

وه ختیك هه وره كه بلاو بوو، ئاپۆرای دیهاتی یه ته ناف به دهسته کانیان رووبه پرووی خویان دی. ئه م جار ژماره یان زیاتر بوو. هه موویان پیکه وه بۆ گرتنی وان ته نافیان هاویشته. بلیسه یه كه ته قیه وه. خه نه یی پاش ئه وه ی سی جار به ده وری خۆی دا سوورا، بازی دایه نیو ده ریاو ماینه بۆره ش به دوا ی دا. . .

چهند له حزه دواتر دهنگی سه رسورمانی هه شیمه ت له دووره وه ده هاته به رگویی. ئه سپ و ماین به پال یه كه وه له ده ریای بی برانه وه دا به ره و بی کوتایی مه له یان ده کرد.

کاتیڭ له بهنده نئې ئاوا بوون گوندی "سه قزلی" یان له بهرده می خویان دا دی. ئاوه دانی له گۆرایی لیواری گه لی یه ک پالی به چپای شینی "که کیلی" یه وه دابوو. زور له خانووه کان نیوه پووخوا بوون. له قه لشته دیواری مالله کان گیاو هه نجیری خوړسک و گولی کیوی سه ریان دهره ئینابوو. هه موو کیله قه بره کانی گۆرستانه چووکه که ی دهره وه ی گوندیش رووخابوون. قاسم وه ختیڭ گه یشته پشت دی و له سه ر به ردیک دانیشته، له حالیک دا نیوچاوانی تیڭ دهنه گوتی:

"ئه مه مالی ئیمه یه".

به ده ست خانوویه کی دوونهومی نیشان دان که هه وشه یه کی گه وره ی هه بوو و به به ردی نه تاشراو دروست کرابوو. سواغی دیواره کانی لی ببوووه وه و چینه به رده کان دهرکه وتبوون.

"وه ختیڭ خه لکی دی که مانیان دهرکرد، ته نیا ئه من بووم که دووباره هاتمه وه ئیره. به هه مووانمان له بهر ناچاری هه موو بزنه کانی مه حموودئاغای گه لی شکوفه، ئاغای ئاوه دانیمان خواردبوو. برسپه تی وایه ئیدی. زگی برسی له خوی ناترسی..."

قاسم پیاویکی که م دوی بوو، به لام ئیستا زمانی کرابوووه.

"ده زانی له چی قه لسم؟ ئیمه ی له م دی یه دوور خسته وه باشه، ده لیم چونکه بزنه کانیمان خواردبوو، به لام ئه دی ئه و دی یه ی چوکووراوامانی بو لی ئه ستان دین؟ ئیمه گیانمان دهرهات هه تا ئه و زه وی یانه مان بو کشت وکال ئاماده کرد."

ئه مجار دهسته کانی خوی نیشان دان. جیی ساغی له دهستان دا نه بوو. جیی نه بوو دپوو هه لیان نه دپیبی و داس و ته ورداس و ته ور نه یان بریبی. دهستی وه ک دهستی جانه وه ریکی سه یر ده چون.

مه لافه رهاد که له په نای وی هه ل تر ووشکا بوو گوتی:

"ئه وه ی ئه تو کوشته برا چووکه ی مه حموودئاغا بوو، نا؟"

"ئه ری، به گولله یه ک می شکی هه ل ته کا، ده ت گوت شووتی یه به عه رزیت دا داوه."

"جگه له تو خه لکه که ی دیکه ش به ره له ستی بیان کرد؟"

"نا، ئه گه ر کرد باشیان هیچیان له ده ست نه ده هات. مه حموودئاغا چه کداری زور له ده وره بوون، حکومه تیشی له پشت بوو. پاشان ئیمه ی باش چاوترسین کردبوو. ئه وانه ی وا ده ترسین هیچیان له ده ست نایه."

"ئه دی ئه تو چونت ئه و کاره کرد؟"

"چونکه ئه من سه د هینده، هه زار هینده ی وان ده ترسام. بوخوشم نه م زانی چونت ئه و کاره کرد. قامم له په له پیتکه که درابوو."

"ئه دی ئیستا قاسم؟"

"ئیستا ئه وه نده مردووم و زیندوو بوومه وه که له گه ل ترس راهاتووم"

"وه ک بیستومه خه لکی دی یه که تان، خه لکی سه قزلی هه موو سه ری خویان هه ل گرتوه و چوونه جی یه کی دوور که که س ناوونیشانی نه بیستوه و ئیستا بی سه روشوینن."

چوونه هۆبهی وامیق ئه نئاکیه و له وی خۆیان شارده ته وه. ئه وهنده یان چا و له مه حمودئاغا ترسا وه که کون به کون خۆ ده شارنه وه نه وه کا مه حمودئاغا بی له ویش بیان بینیته وه. ترسی وا تا ئیستا که س نه ی دیوه. ئه و جوړه ترسه له مردنیش خه راپتره..."

مه لافه رهاد قسه که ی وی دوویات کرده وه:

"ئه دی له مردنیش خه راپتره. ئه گه ر بتوان له و کیوه ترسه ی له گیانیان دایه بینه خوار، ئه گه ر بتوانن ئه و زنجیرانه بچپن، ئیدی که س پی یان ناویزی، هه رچه ندیش به هیزو به ده سه لات بی، مه حمودئاغای هه ر ده هارن. به لام وه ره پروانه چۆن."

حه مه دۆکیش له په نای مه لافه رهاد وه ک وی هه ل تر ووشکا بوو. بی هه ست و خوست به داره که ی دهستی خۆلی تیک وه رده دا. ته نیا گوپی ده گرت. ده میر له خواره وه تره وه له بن داره به نیک دانیشتبوو، پالی به قه دی داره که وه دابوو. ملی دریز کردبوو، ده ی پروانیه ئه و دۆله بیده نگه. قاسم هه ناسه یه کی هه ل کیشا:

"خه لکه که ئیدی هه رگیز نایه نه وه ئیره، نایه نه وه چوکوراواش... له بیابانی عه ره بستان دا شرت و گوم ده بن." هه ستا و چوه خوار ی بو نیودی. ئه وانی دیکه ش وه دوا ی که وتن. قاسم چوو به رامبه ر به حه وش ی ماله که ی خۆیان را وه ستا و ما وه یه ک راما.

"چی قاسم، ناویزی بچی ه ژوور؟"

"ئه من له م ماله دا له دایک بووم و پی گه یشتووم..."

ئه مجار سه ری هه ل بری و چاوی له مه لافه رهاد و حه مه دو ده میر کردو پاشان له خانووه که ورد بووه وه و گوتی: "ناتوانم بچمه ژوور."

گه راپیه وه دوا وه و به لیواری رووباری دا سه ره به ره ژیر چوه خوار. ئه وانی دیکه به زه حمه ت ده ی گه یشتنی. هه تا کاتیک دی چۆل کرا وه که به سپیداره رووته که یه وه له به رچا و ون بوو هه روا رویشتن. ئه گه ر حه مه د نه چووبا قۆلی نه گرتبایه و رای نه گرتبا، ئه و هه روا سه ری خۆی هه ل گرتبوو و ده رویشتن. پشوویان سوار ببوو.

مه لافه رهاد که چووبوو له سه ر به ردیک دانیشتبوو، قوتووه جگه ره که ی له گیرفانی ده ره ینا و سیغار یکی ئه ستووری پیچایه وه. ئه ستی و به ردی لی دان و بۆنی خۆشی پوشوو ده ولاتی گه را.

"ئه وده م که رات کردبوو، له کوپی ئاوه دانی دا خۆت حه شار دا. له ماله که ی خۆتان؟ ئه وکات که مه حمودئاغا کون به کون به دوات دا ده گه را نه ترسای له م گونده چۆله بمینییه وه؟" قاسم گوتی:

"بۆچی، ده ش ترسام به لام ئیدی له م دی یه که س منی به گرت نه ده دا. ئه مجار به ئه قلی مه حمودئاغاش دا نه ده هات که بیم له م گونده چۆله دا خۆم بشارمه وه."

"له کۆنه وه خه لک له دیهاتی چۆل و شوینی ته ریک ترسا ون. هه ر تاویک پیش ئیستا قاسم له ماله که ی خۆیان ترسا و هه لات."

قاسم قسه ی مه لافه رهادی دوویات کرده وه و گوتی:

"ئه دی، سام گرتبوومی، ترسام، زۆر له مردووان ده ترسم."

"وه ختیک له نیو دی دا خۆت شارده بووه وه، بو نان و پیخۆر چیت ده کرد؟"

"له پيش دا ده چوممه گه لى شكوفه له وى نانم ده خوارد. سفره لى خه لك راخرابوو. زورى پى نه چوو هه موو ديهاتى يه كان زانى يان نه من له و چوله دى يه ده ژيم. نه م مه سه له يه هيج نيگه رانى نه كردم. روژيكيان له گه لى شكوفه تووشى مه حمودئاغا بووم. نه و منى نه ده ناسى، به لام هه موو پياوه كانى منيان ديپوو و ده يان ناسيم. له ترسان نه ژتوم شل بوون. نه م توانى يه كه ههنگاو برؤم. گيژ ببووم و وهك گه لاي زهرد له پيشيان راوه ستابووم و ده له رزيم، نه نه وان تى په رين و رويشتن، نه نه منيش له جيى خوم بزوتم. سه ره نجام مه حمودئاغا كه وه شك كه وتبوو، بانگى كردم. له منى پرسى نه تو كيى، له كوئى را ديى، ده ته وى بچيه كوئى، چت به سه ر هاتوه. بوچى وهك ميژوو كه ده له رزى. منيش گوتم كه چاوم به ئاغا، به مه حمودئاغا كه وت ئاوام به سه ره ات. نه مه لى پى خووش بوو، ده ستى كرد به پيكه نين و پاشان نه سپه كه لى لى خوئى و بى نه وه لى شتيكى ديكه م لى بپرسى، لى دا رويشتن. پياوه كانى مه حمودئاغا وه ختيك ده رويشتن ئاورپان ده دايه وه و خيرا خيرا ته ماشاى منيان ده كرد. وهخت بوو زراوم بچى. گوتم ناكا مه حمودئاغا له ته ماشا كردنى نه وان به كه ويته گومان و بگه رپته وه. به زه حمه ت خوم ده مالىك هاويشت كه نه ختيك له جاده دور بوو. به باوه رى تو زور سه ير نيه كه هيج كام له پياوه كانى مه حمودئاغا راستى يان له من نه گوت؟ له كاتيك دا چه ند مانگ بوو له چياو به نده نان به دوام دا ده گه ران."

"مه لافه رهاد نه تو له م باره يه وه ده لى چى؟"

"بنياده م له خوئى دا بوونه وه ريكي جواميره. بنياده م به پياوه تى و به شه ره فه وه دروست كراوه، وه ختيك ديويانه قاسم وا ترساوه نه ويان به گرت نه داوه، به گرت دانى نه ويان به نرمى و ناپياوى زانيوه. هه موو كه س باره باش و خه راپه كانى ئينسانه كان ده بينى، به لام سه رنج ناده نه تايبه تمه ندى يه باشه كان."

نه مجار ده ستى خسته سه ر شانى قاسم و گوتى:

"قسه بكه كورم، باسى نه وه ت ده كرد كه وه ختيك له نيو دى بووى هه موو خه لكى ديهاتى ده ور به رو يه كه له وان گه لى شكوفه وردو درشت ده يان زانى، نا؟"

"ده يان زانى، ده يان زانى. نان و پيخوريان ديناو به په لى هوو داره يان دا ده كرد كه له سه ر نه و ته پوله كه يه يه، پاش نه وه لى بوخچه خوارد مه نه يه كه يان به داره كه وه هه ل داوه سى فيتوويان لى ده دا.

كه گويم له فيتووه كه ده بوو له جي به كه م ده هاتمه ده ر. ئاومالكيكيش جاريكيان ده سته نوينيكي هيناو له بن داره كه لى دانا. ده چووم بوخچه لى خواردنه گه رمه كه م له دارى ده كرد وه. هيندى شه وى واش هه بوو سى جار ده نكي فيتوو ده هات، نه وه نده يان خوارد مه نه لى بو هينام كه ئيدى له ديى وه ده ر نه ده كه وتم. پاشان ده ميريش هاته گوندى."

ده مير هاته نيو قسه كانه وه و گوتى:

"به هوئى دا، به و ريگايه لى نه و به ردا ده چوممه زوزان، گويم له فيتوويه كه بوو. پاشان ديم يه كيك بوخچه نانيك له داره كه ده به ستى. ده م زانى دى چوله، چونكه ئاگام له هه موو نه و به لايانه هه بوو كه به سه رى هاتبوون. له نيو درك و دال دا خوم شارده وه و چاوه رى مام. ديم قاسم له ديى هاته ده رو بوخچه نانه كه لى له په له داره كه كرد وه. هه ر له وى له بن داره كه دانيشت، بوخچه كه لى كرد وه و به په له په ل ده ستى كرد به خواردن. پاشان خوم پى نيشان داو هاتمه لاي قاسم گوتم: نووشى گيانت بى ده سته برا. سه رى هه ل برى و گوتى: خووش بى، فه رموو... نه منيش چووم له كنى دانيشتم و پيكه وه نانمان خوارد."

"ئەگەر مەحمودئاغا ئەمانەي زانبايە خەلکي گەلئى شىكۆفە و پاشانیش خەلکي تەواوي ئەم کيۆپارەيەي وەك خەلکي سەقزلي دەربەدەر دەکرد. وەنا؟".
"ئەدى".

هەر و لووتکەي چياکاني دەوروبەري گرتبوو. لە رۆژئاوا, لە سەر ئالاداغە و پەلەهە و ریکي رەش دەهات و هەر و زياڊي دەکرد. دنيا بەرەبەرە تاريک دەبوو. تەنيا روناکايي بەکي بريقەدار بە ئەندازەي جي خەرماننيک لە نيو دئي سەقزلي کەوتبوو سەرسپيدارە بليندو بي گەلایە کە.

"خەريکە باران دەبارئ".

حەمەد گوتئ:

"باببارئ. ئيمەش پەنا بو سەقزلي دەبەين. مالەکەي قاسم ساغ و سەليمە".

قاسم گوتئ:

"ئەمن ناچم, تەنانەت ئەگەر لە بەر بارانیش بمرم. ئەگەر لافاو هەلم گريو بمبا, هيشتا جاريکي ديکە ناچمە وە نيو ئە و دئيە. ئەگەر ديسان لە دەستی مەحمودئاغا رابکەم و دووبارە فەرمانی گوللە بارانم بو دەرچئ و بزائم ئەگەر بچمە نيو ئە و دئيە لە سەداسەد نەجاتم دەبي, ديسان ناچم. ئەگەر باران باري ئيو بچنە نيو دئ, ئەمن ليرە دادەنیشم".

مەلافەرهاد گوتئ:

"ياللا با هەستين. ناتوانين لە وە زياتر ليرە بەند بين, ليرە جەندرمە وەك خيزوخول وايە, با بە خورايي تووشي شەر نەبين".

بەرە و هەر و زاي بنارە کە وەرئ کەوتن. باي ساردي پيش باران هەلئى کرد. هينديک جار بايە کە زور بە توندي لە چەپ و راست و سەر و خوارە وە دەهات و دپک و دال و قانگە لاشکي هەل دەکەندن و لە هەوادا بلأوي دەکردنە وە, جاروباريش کزي دەکرد. کە لە بنارە کە وە سەرکەوتن دلۆپە بارانەي درشت و قورس تەپ تەپ دەستيان بە بارين کرد. لە جادە کەي خوارئ سوارنيک ئەسپە کەي بەم لاوлада تاو دەداو پاشان رادە وەستا لە دەوروبەر ورد دەبوو وە.

قاسم لە حالنيک دا جادە کەي نيشان دەدا گوتئ:

"سوارە کەم ناسئ. کورپە شوانە کەيە, چەند جوانيش ئەسپ لئ دەخورئ! دەلئئ بەسەر ئەسپە کە وە سەما دەکا".

حەمەد گوتئ:

"ئە و شەيتانە لە ئيمە دەگەرئ".

دەمير لە حالنيک دا بەسەر و ژيرە کە دا غاري دەداو هاواري دەکرد رويشت. سوار جلهوي ئەسپە کەي توند کردو چاوەرواني دەمير مایە وە.

"ماندوو نەبي موسليم, دەنگ و باس چيە؟"

"خەبەري خوشم پين".

"راوەستە با ئەوانی ديکەش بين".

موسليم دابەزي, ئەسپە کەي بردو هە و سارە کەي لە دارنيک قەراخ ريگا خست.

"جي برينە کانم ئيستاش دەبرژينه وە. عەلي کەرتيش لئ دابووم... برينە کانم ئەگەر بارانەيان وئ دەکەوي,

دەبرژينه وە".

"بارانه که ی زور تونده".

موسليم له وه لآم دا گوتی:

"ئيوه ئاخر چ جوره ياغی به کن. ياغی ده بی له و که په نکه چه رکه سی پانه ی هه بی که گولله توپ کاریان لی ناکا، هه تا ده گا به باران".

"ئیمه نیمانه، ئیمه ياغی به کی هه ژارین".

"باشه ده وله مه ند بن، کی توپاره پره له خه لکی پوولدار، راوه ستن با ئه من بچمه چیا ئه وده م بزائن هه موو چیاو ده شت و پوولداره کان رووت ده که م یان نا".

"ئه وانیش تو ده کوژن".

"باشه با بم کوژن. مردن هه قه، له مردن مه ترسه و گوشه گیر مه به. چاره نووسی پیاوی هه رچی هه بی هه روا ده بی".
باران وه ک گوپال باران ده هاته خوار. هه م ياغی به کان و هه م موسليم تلیسا بوونه وه. دنیا ش به ره به ره تاریکتر ده بوو. ته نیا له و به ریان سه رشاخه که وه ک پووله که ده دره وشایه وه.

"به خیری موسليم".

"خوش بی هه مه دۆک".

"وادیاره خه به ری خوشت بو هیئاوین".

موسليم گوتی: ئه ری، خه به ری خوشم پین، خدر نار دوومی.

"خدر کی یه؟"

"ئه تو نای ناسی. ئه تو براده ریکت هه بوو ها... ناوی هه سه ن بوو. ساری چیان کوشت بووی و گوت بووی ناوم
هه مه دۆکه. خدر بابی ئه و هه سه نه یه. تی گه یشتی؟"

هه مه د گوتی: باشه، تی گه یشتم.

"خدر پی گوتم زوو هه مه دۆکی وه بینه... ئه وان ده زائن ئه من له گه ل تو م، ئیستا نازانم چو نیان زانیوه... ته نیا یه ک
که س ئه و مه سه له یه ده زانی".

موسليم شوان له حالیک دا شانازی به خو یه وه ده کرد له سه ر قسه کانی رویشت:

"پاشانیش هه موو خه لکی کی توپاره ده زائن".

"ئه گه ر جه ندرمه کانیش بزانه وه ئی سکی ساغت له له شیدا ناهیلن..."

"ناتوانن بزائن، ئه گه ریش بزائن ناتوانن به گیرم بینن، ئه گه ر بشم دۆزنه وه، ناتوانن بم گرن، خو یان له ده ست ده رباز
ده که م. ناتوانن هه پسم بکه ن و له دارم بده ن. ئه من زور زرينگم، زوریش ئا قلم".

"زور باشه، حالی بووم. ئیستا بللی بزائنم مام خدر چیی گوت، ئه وه مان پی بللی".

"مام خدر گوتی، بابی ئه و هه سه نه که کوژا ها... ئه و گوتی وه لی کوزگوون هاتوه ته گونده که یان. وه لی کوزگوون
قه ولی به حکومه ت داوه تو بکوژی. حکومه تیش حوکی لی خوشبوونی ویی ده رکردوه. مام خدر گوتی ئه و به خوینی
سه ری تو تینوو یه. مام خدر گوتی به هه مه دۆک بللی هه تمه ن ئه مشه و بچیته گوندی چاملی یۆل. ئه مشه و ده رمانی
بی هوشی ده ده یین به وه لی کوزگوون، دوو شه وو روژان بی هوش ده بی. با بی سه ری بی ری و بیبا".

"ئیمه چو ن ده توانین ئه مشه و بگه ینه چاملی یۆل، به سواریش بچین دیسان نای گه ینی..."

"مام خدریش گوتی وریای خویمان بن، مه حمودئاغای گهلی شکوفهش به سی سوارهوه به دوویانهوهیه".

مه لافه رهاد پی که نی و گوتی:

"ئاهااا دنیا وه دوامان که وتوه. ئه گهر په لاماری به ندیخانه مان نه دابایه و نه مان گوتبا شاروچکه وه بهر دهرسپریژ بدهن خه لکیکی زیاتریشیان وه دوا ده خستین. باشه ئه وان به جیی خوی، مه حمودئاغا بو چی. سهر له کاری وی دهرناکه م".
حه مه د گوتی:

"ئه من چاکی دهناسم. له م چپایانه، له م دهوروبه رانه که س نابینی به قه د وی ئاشقی ناوو ناوبانگ بی".
"چونکه حه مه دؤک وا وه قیمهت که وتوه ئه و قورمساخهش دهیه وی به شیکی پی ببری. ئیشه لالا ئه و ده که ویته بهر گولله ی خوم...".

قاسم به م قسانه رق و قینی خوی نیشان داو دهستی به ره و ئاسمان به رزکرده وه دووباره گوتی: ئیشه لالاو دهستی هینانه وه خوار.

"له پیش دا ده بی مشوری وه لی کوزگون بخوین".

"کاری وی زور ئاسانه، چونکه ئه و ئیمه وه ک میرووله یه کیش ته ماشا ناکا. ههر بویهش کاری وی ئاسانه. زور به ئاسانی راوی ده که یین. ئه من له مه حمودئاغای ده ترسم یه ک له بهر ئه وه ی پی او یکی زوری هه ن، دوو چونکه له م کیوانه دا ده توانی چهند دهسته چه تهش ره گه ل خوی بخا، سی له بهر ئه وه ی جه ندرمه کانیش له گه ل خوی دینی و چواره میش چونکه مه موو دیهاتی یه کان نۆکه رو خزمه تکارنی. مه سه له ی قاسم و ده میر شتیکی دیکه یه. ئه مه جاریک هه ل ده که وی. ئه گینا دیهاتی یه کان بو ئه وه ی خویمان له بهر چاوی وی شیرن بکه ن، هه مووی ئیمه، ته نانه ت ئه گهر باب و دایک و مندالیشیان بین، که ول ده که ن. ئیستا بلین بزانه چ بکه یین".

"ده چینه چاملی یول. هیچ کاریکمان نیه جگه له وه ههر جوریک بووه ئه مشه و ئه گهر بهری به یانیش بووه خویمان بگه یه نینه وی. یاللا موسلیم ئه تو وه پیش که وه".

"حه مه د، چۆن بگه یه وی؟"

"ده گه یینی مامؤستا. ئه من ریگای سه رپر شاره زام. ههر که له م کیوه رهت بووین ده گه یینه پشتی چاملی یول. ریگا که مان زور سه خته، به لام چار نیه".

موسلیم جلّه وی ئه سپه که ی وه رسوران دو له بهر ئه و بارانه که وه ک گویال ده هاته خوار خیرا له بهر چاو ون بوو. ئه وانیش ملی چپایه کیان گرت که له که لینه شاخه کانی دا داری سنۆبه رو درک ودال رو ابوون. درووه کان وه ک دریشه زبرو تیژ بوون و له پیلاوه کانیا ن ده هالان. بارانه که به ئارامی به لام بی پسانه وه ده باری. یاغی یه کان له حالیک دا لوله تفهنگه کانیا ن سه ربه ره ژیر راگرتبوو به بناره که دا که هه ورازیکی زور کوور بوو پی هه ل گه ران. حه مه د له پیشیانه وه ده رویشته و وه ک که له کیوی وه سه ر ده که وت. ئه وانی دیکه به دوا ی دا به زه حمه ت خویمان به کیش ده کرد. شه وه که ئه وه نده تاریک بوو چاو چاوی نه ده دی. هیچیان نه یان ده زانی پی له کوئی دهنین و چ ده که ن و بو کام لا ده چن. هه تا تاو هه لات مه لافه رهاد دوو جار له ئاوی خرپی که وت. جاری پیشی به زه حمه ت بویمان نه جات درا.

جاری دوا یه ش مه لا خوی به لکه داریکه وه گیرسانده وه، هه تا تینی له بهر دا بوو هاواری کرد. به ئاسانی دیتیا نه وه. قاسمیش له که نده لانیک که وت که به قه د چالوویک قول بوو. لیی ته ما بر او بوون. نیو سه عاتیک دواتر توانی له و جی یه که تیی که وت بوو بیته دهر. ئه و جیی تیی که وت بوو، به ستی یکی نهرم و خیزه لان بوو، ههر نه ختیک لاقی چه پی نازار درابوو.

حه مه دبئ ئه وهى گوى بداته شاخ و درك و لپره وارو كپوو ئاو، وه پيشيان كه وتبوو و بئ ترس له تاريخى به ره و پيش ده چوو. كه گه يشتنه سه ربه نده نئ دنيا كه ميك رووناك ببوو، كولاوكه ي چه ند مالىكى ئه و دئيه كه له خواري هه بوو، دووكه لئ لئ هه ل ده ستا.

حه مه د گوتى: گه يشتيني.

مه لا فه رهاد وه لامى دايه وه، گه يشتيني، به لام مردين.

حه مه د گوتى:

"ده مير ده خوت راده بينى خوت بگه يه نيه يه كه م مالى ئاوه دانى؟"

ده مير گوتى:

"ئه رئ، حه زده كه ي ئه وه نده ي هاتووين ئه وه نده ي ديكه ش برؤم."

"ئيسئا كه وايه بچووه ئه و ماله، هه ر كه س له مالى بوو ژن، پياو، مندال بئ نيره مالى مام خدر و مام خدرى له گه ل خوت بينه ئيره."

ده مير به غاردان رويشت، ده ت گوت ئه و هه موو رپئيه له گه ليش نه بووه، ده ت گوت ئه و نه بووه كه ئه و هه موو رپئيه ي به شهوى تاريخ و له بهر بارانى و به نئو درووه لان دا برپوه وه له تاريخى دا چه ند جار خوى له قه ده داره كان كوتاو. له سه ره و ژيره كه چووه خواري. ئه وانى ديكه له بن داره سيدريك دانيشتن. ئه وئ بارانى لئ نه درابوو، بارانه كه به سه ر گه لا پرؤ تيك چرژاو ه كان دا خزيبوو و له ولاتر هه ل پرژابوو سه ر زه وى.

قاسم پرسى:

"ئاگر يك بكه ينه وه؟ ره ق هه لاتم، ئه من ئه وه هه ل ده له رزم."

مه لا فه رهاد گوتى:

"هه موومان هه ل ده له رزين"

حه مه د گوتى:

"ئه وه فكرتان له كوئيه؟ له هه ر چوار لاهه گه مارؤ دراوين. چؤن ئاگر هه ل ده كه ين؟"

قاسم له سه رى نه رويشت.

ئيدى هيجيان قسه يان نه كرد. سه ريان داخست و له گژ فكران راجوون و هه تا وه ختيك له خواريه وه را ده نكيكيان به رگوئ كه وت هه روا مانه وه.

ده مير گوتى:

"هاتينه وه."

به غاردان وه سه ر ده كه وت و به دواى ويش دا مام خدر كه زؤرى لئ به جئ مابوو، له ژيلا ده هات. گه يشته بن داره كه. هيشئا نه حه سابوو وه به راويژيكي پرسكا لاهه گوتى:

"قسه ناك، نازانم ئه م پياوه مام خدره يان نا. ده م هه ل ناپچرئ. ده لئى له م دئيه وه زع گوڤاوه. ئه من سه رى خؤمى لئ ده رناكه م. ئيسئا با بئ بزائم."

چوو پالى به قه دى داريكه وه دا.

حه مه د به پيشوازي بابى حه سه نه وه چوو و گوتى:

"فهرموو مام خدر".

قوئیی گرت و هیئایه بن داره که. مه لافه رهادو قاسمیش نه ختیک به ره ژیر چون و پیشوازی بیان لی کرد.

"به خیر بین براینه، ئمه مه لافه رهاده؟"

حه مه د گوتی: به لی خوئیته تی.

"ئیمه له م چپایه مه لای خوئمانمان زور خوش دهوی. ئه و له بنده نه زهر کرده کانی خویه. چه ندین سال ئیمه پیمان

وابوو ئه و چه زره تی خدره دوایه زانیمان که مه لافه رهاده."

حه مه د گوتی:

"چه زره تی خدر خوئیته تی، له شکلی مه لافه رهاد دایه و به فریومان ده با."

مه لافه رهاد پی که نی: فریوتان نادم.

"با بچینه مائی. له مائی شیوی گهرم چاوه ریئانه هه روا هه لمی لی هه ل ده ستی."

"وه لی کوزگون له کوئییه؟"

"واز له وه لی کوزگون بینن، وهرن بچینه وه مائی."

"ئاخر گوتبوت ئه مشه و..."

"ئیه درهنگ هاتن له ده ستمان ده رچوون، خه م مه خون دووباره دینه وه."

وه رسووړاو وه پری که وت. ئه وانیش به دوا ی دا.

که گیشتنه ئاوه دانی، دیتیان هه موو خه لکی دی و ده رکه وتوون و چاوه پروانیا ن. به نیو حه شیمه ته که دا تی په رین و

راسته پری چوونه دیوه خانی مام خدر. دیوه خانی مام خدر ژوریک بی به رین بوو به چه ند په نجه ره ی زور گه وره وه که به پرووی

هه ل دیریکی زور قول دا ده کرانه وه، که وه ختیک ئینسان ته ماشای ده کرد چاوی ده ره شه وه ده هاتن. سه ربانی خانووه که ی

به سواله تی سوور داپوشرا بوو. دیواره کان داری نه خشیندراو بوون و ژورره که به به ره ی قیمه تی و بژارده پر کرابووه وه.

دوو ریز قه نه فه پرووبه پرووی یه کتر دانرا بوون.

"زور ته ر بوون، چه ز ده که ن جله کانتان دا که نن؟"

حه مه د له میژ بوو هه ستی کرد بوو ئه و ماسته بی موو نیه، ئه گینا چ پیویست بوو به و گوپال بارانه هه موو خه لکی دی له

ماله کانیا ن و ده ر که ون و چاوه پروانی وان بن. له م گونده دا شتیک رووی دابوو، به لام چ رووداویک؟ کاتیک چاوی به چاوی

مه لافه رهاد ده که وت به چاوان یه کتریا ن حالی ده کرد که ده بی له م دی یه دا پیشهاتیک قه ومابی، به لام چ پیشهاتیک؟ بویان

ساغ نه ده بووه وه.

حه مه د گوتی: ئیستا جله کانمان داده که نین.

چه ند له حزه دواتر مام خدر چوار ده ست جلکی له گه ل خوئی هیئان:

"ئه مانه بکه نه به رتان. هه تا چیشته که تان ده خون منداله کان جله کانتان به ئاگر بو و شک ده که نه وه."

یه که یه که چوونه ژورره که ی ته نیشتی و خوئیان رووت کرده وه و جلی وشکیان له به ر کردن و هاتنه در. له و ماوه یه دا که

ئه وان خوئیان ده گوری سینی یه کی گه وره یان هیئا و له نیوه راستی ژورره که یان دانا. له نیو سینی یه که دۆینه یه که به روئیکی

زور بیباری سوورو تیژه وه هه لمی لی هه ل ده ستا. مام خدر به که وچک له ده فریکی گه وره که له نیوه راستی سینی یه که بوو،

دۆینه که ی له چه ند قاپی په ل ده کردو پری ده کردن.

"ئىستا فەرموون..."

ئاگر لە ئاورگە دەدا بلیسەى لى ھەل دەستا. چوار كە چكى برسى لە چوار لاو ھىرشیان كرده سەر قاپە دۆینەكان. بەدوای ویش دا رۆنەكەرەو ھەنگوینی سپىیان ھینا كە بۆنى خۆشى گولەگوینی لى ھەل دەستا. باش باش ورگیان لەسەر دانا. كچىكى جھیل و كورە جھیلەك ھاتن و سینی و قاپەكانیان ھەل گرتەو ھەردیان.

ھەمەد خۆى بۆ گەرمای ئاگرەكە شل كرددو، خۆى دابوو بەر گەرما. مەلافەرھاد دەستی لەسەر پەلاپیتكە بوو، تەنانتە و ھەختى نان خواردنیش تەنگەكەى لەسەر كۆشى لانەبرد.

كە سفرەكەیان ھەل گرتەو دىھاتى یەكان ھاتن. لەپیش دا ریش سپى یەكان و دوایە لاوان یەك بە یەك ھاتنە ژوروى. ھەركەس دەھات پاش سلاو بە خىراتنى میوانەكانى دەكردو دەچوو لەجى یەك دادەنیشت. كاتىك دیو ھەخان پەر بوو و ئیدی جىی كەس نەما، مام خدر جلكى یاغى یەكانى - كە وشك ببوونەو ھە - ھینا یەو ھە. دووبارە بەنۆرە چوونە ژورەكەى تەنیشتى، خویان گۆرى و ھاتنەو ھە.

لەجۆرە فەنجانىكى بى دەسك دا كە خەت خەتى سووریا تیدا بوو و زارەكەیان فرەوان بوو، قاو ھیان ھینا. بۆنى قورس و خۆشى قاو لە فەزای گەرمى ژورەكە گەرا. وەختىك قاو ھەكەیان خواردەو ھە مام خدر گوتى:

"بى ھینن."

دوو لاو پیاویكى رووت و قووت و كزیان ھینا یە ژوروى كە لەبەر لاوازییان ئىسكى جىی شەرمى بەدەرەو ھەبوو، لەشى تاو ھەسووت بوو و چاوەكانى لیل بوون. دەستىیان لەپشتەو بەستبوون. كابرا بەچاویكى پەر لە سامەو ھە ماشای دەوروبەرى دەكردو ھەولى دەدا گەل و گونى لەنیو رانى خۆى دا بشاریتەو ھە.

"و ھەلى كوزگوون ئەمە یە. سەردەستە یە. بۆكوشتنى ھەمەدۆك ھەتا ئیرە، ھەتا گوندەكەمان ھاتبوو. فەرموون، ئیمە لەلایەن خەلكى چاملى یۆلەو ھە دەى دەینە دەست ئیو ھە."

ھەمەدۆك گوتى: خۆش بن.

"ئەوانى دیکەش بىنن."

دوو لاو، چەتەكانى دیکەشیان ھینا كە ھەموویان رووت و قووت بوون. ھەمووان قۆلیان لەپشتەو ھە سترابوو، ھەمووشیان بەپیش دا چەما بوونەو ھە.

"و ھەلى كوزگوون بۆچى دەتەوى من بكوژى؟"

"ھەمەدۆك، چونكە ئەگەر تۆ بكوژم عەفووم دەكەن. ئەمن ئیدی لەم چیاو بەندەنانە بىزار بووم. لەو خوارە لەدەشتى ھەموو شتىك ھە یە، مەزرا، دارایی، ژن و مندال. نازانم چۆن تەوانیومە چل سالى رەبەق لەم كیو بەندەنانە تاقەت بگرم. چل سالى تەواو ھەموو رۆژىكى خوا مردووم و زیندوو بوومەو ھە. گوتم لەجیاتی ئەو ھەموو رۆژى بمرم، با ئەگەر تاقەت سالیكیش بوو بەئاسودە یی بژیم. بەلام قیسمەت نەبوو. ئەم لادیی یە نزم و ئازەلانە بەفیل گرتیانم. ئەگەر رزگاریم بى - كە ھیچ ھومیدیشم نیە - دەزانم چ رەفتاریك لەگەل ئەمانە دەكەم. ھەمەدۆك، ئەتۆش نە ھیچ نارەحەت بەو نە خۆشحال، ئاخرو ئاقیبەتى تۆش و ھەك ئاخرو ئاقیبەتى من دەبى. ئەتۆ كورپىكى پاكى. ئەم دىھاتىیانە تۆش و ھەك من دەگرن. بەتایبەتى تەحویلی ھەمەدۆكیش نادن، راست و راست دەت دەنە دەستی جەندرمە. ئىستا ئەمن ھومیدىك ھە یە، ھەرچەند كەمیش بى. ئەتۆ ئەو ھەندە ھومیدەشت نیە."

"ئەو ھومیدە كەمەى تۆ چىە؟"

"نه توی. نه تو یاغی په کی که میک جوامیری. بهر لام ده که ی. چونکه هیچ یاغی په که نه و نه ده خوی چوک ناکاته وه
دوژمنی ده ست و لاق به ستراوی خوی بکوژی".
"نه تو دوژمنی من نی".

"نه من هر که س بم، ده هاتم تو بکوژم. هر بویه ش نیستا که وتوومه بهر چنگی تو. ده م کوژی؟ نه تو ناتوانی دوژمنی کی
رووت و بی چه که نه م دیهاتی به زمانه گرتوویانه، بکوژی. نه م کاره له پیاوان ناوه شیتته وه. نه گهر من بکوژی، نه گهر
توسقالیک پیاوه تیت تیدا مابی هاتا ماوی ناتوانی له خوت خوش بی. نه من به مردنی خوم نیسانه تی، پیاوه تی، جوامیری
و هه موو شتیکی باش که له تودا مابی له گه ل خوم ده به م، نه تو ناچاری من بهر لاه بکه ی. بهر لاه بکه، چه که که م وی
ده وه با یه که به یه که و پووبه پوو به شه پ بیین".

حه مه دؤک گوتی نه تو هه قته، راوهسته له مه لاش بپرسم.
مه لافه رهاد گوتی: وه لی کوزگون هه قیه تی، نه و دوژمنی نیمه یه.
حه مه د نه راندی:

"ماموستا نه تو له هه لادای. نه من بویه نای کوژم که دوژمنی منه و هاتوه بم کوژی. نیستا نه گهر پیکه وه بکه وینه شه پرو
نه و من بکوژی نه م دیهاتی یانه ته گبیریان چیه؟ نه م جانه وهره هه موو نه م دی یانه ناگر نادا؟ بهر دی له سر بهر دی دیلی و
که س ده مینی له سهری نه دا؟ بهر دی من نه مه یه. نه گینا نه م نه ده هاتم له گه ل کابرایه کی وا زالم و خوینخور، چه ته یه که که
فه قیرو هه ژاران رووت ده کا، دانیشم و قسه ی له گه ل بکه م و بیمه هاوده می.

"نه من هیچ کاتیک فه قیرو هه ژارم رووت نه کردوون. نه گهر نه تو بهر لاه بکه ی له وانه یه هه رگیز نه مه وی له گه ل
بهره و پوو بیمه وه، به لاه له گه ل نه م دیهاتی یانه خه راپتر له وه ش که نه تو گوتت ره فتار ده که م".
"فه رموو ماموستا، نه مه ی چ لی ده که ی؟"
"حه مه د، نه من قسه ی خوم کرد".

جووتیاره کان بیده نگ بوون و سهیری نه وه یان ده کرد که خه ریک بوو روو بداو له فکرا بوون. مام خدر له جیی خوی
هه ستاو گوتی:

"حه مه دؤک، وه لی کوزگونی بهر لاه بکه با پروا. له بهر نیمه خوت مه خه ته نگانه وه. نیمه له وانه نیین که نه تو بیر
ده که یه وه. ساری چپانی چه ته له نه کاو به سهری دا دابووین. نه وده م دی یه که مان سی چوار تفه نگ زیاتری لی نه بوون.
نیستا دی بووه ته جبه خانه یه که، چاوو گویمان کراونه وه، نه گهر چه ز ده که ی وه لی کوزگونی بهر لاه بکه. خه می نیمه ت
نه بی، نه گهر جاریکی دیکه روو له م دی یه بکاته وه، تامه که ی ده چیژی".

نه مجار رووی کرده دیهاتی یه کان و گوتی:

"حه مه دؤک وه لی کوزگونی بهر لاه بکا یان نا؟"

هه مووان گوتیان: بهر لاه بکا.

"جل و بهرگی نه مانه بیین، چه که کانیشیان..."

دوو کورپه جحیله چه که و جل و بهرگی چه ته کانیان هیناو له په نایان دانان. مام خدر قولی وه لی کوزگونی گرت و بر دیه
ژوره که ی دیکه. چه ته کانی دیکه شی برده وی.

مه لافه رهاد به نیوچاوانیکی گرژو نارپه حه ته وه هه ستاو چوو ده ری. حه مه دیش وه دوا ی که وت.

که هاتنه دهري مه لا ون بوو. همه د چاوی بۆ گيړا. بارانه که ليی کردبووه وه. پالی وه دارگويزیکی قه دئه ستووری نیو
حه وشه که دا که نه گهر دوو که س دستیان تیک گرتبایه دستیان له قه دی نه ده گه یشته وه. نیگه ران بوو، مه لا چیی به سه ر
هاتبوو، به و نیوچاوانه گزده وه بۆ کوئی چووبوو؟

ماوه یه کی زۆر له بن داره که چاوه پئی بوو. مه لا سه رو سو راغی نه بوو. وه لی کوزگون به هوت که س له پیاوه کانیه وه
هات و به په نای دا تی په ری:

"خو ا حافیز همه دۆک، ئیشه لالا جاریکی دیکه ش خوا من و تو به ره وروو ده کا..."

ئو خه لکه ی له دیوه خان بوون و هه روه ها قاسم و ده میر هاتبوونه ده ری و چاویان له رویشتنی وه لی کوزگون ده کرد.
وه لی کوزگون به دیواری هه وشه ی دا که له به ردی نه تا شراو دروست کرابوو، وه سه ر که وت و له و دیوه وه هاته خوارو
هه ر له و حاله دا تفه نگه که ی ته قاند.

گولله سه ره به رگه لبا ده که ی همه دی کون کرد، چه رمی سه رشانیی داغ کردو رویشتن. له دوا ی ئه وه وه لی کوزگون
فه رمانی به پیاوه کانی دا: هه مووتان ته قه له همه دۆک بکه ن!

پیاوه کانی وه لی کوزگون له شوینیکی به رئا وه لا راوه ستابوون و بی ئه وه ی خو یان له مه سه له که هه ل قوتینن، ته ماشای
روودا وه کانیان ده کرد. وه لی کوزگون له پشت که له که به ردیکه وه وه ک شیتان ئاوری به سه ر همه ددا - که خوی دابوو
په نای داره که - ده باراند. ئو تفه نگچی یه کی زۆر کارامه بوو. زۆری پی سه ر بوو که یه که و تفه نگ همه دۆکی نه نگا وتوه.
ئهمه شتی که بوو که له ماوه ی چل سال دا نه ی دیبوو.

له وه ختی که دا وه لی کوزگون چووکترین نوخته ی ئه ندای له شی همه دی ئه گه ر له پشت داره که وه ده رکه وتبایه، ده دایه
به ر ده سپرێژ، مه لا فه رهاد دۆخین به ده ست له نیو ده راله شاخه کانه وه وه ده ر که وت. پشتی وه لی کوزگون که وه ک شیتان
ته قه ی له همه دۆک ده کرد، وه ک سفره له به رده می راخرابوو.

"وه لی کوزگون!"

وه لی کوزگون گوئی له ده نگی مه لا بوو، هه ر ئاوری دایه وه و گولله یه کی له نیوه راستی نیوچاوانی درا. به ره و پشت که وته
سه ر که له که که.

راست له و له حزه یه دا شوانیک که له ئاره ق دا شه لال بوو و په گی ملی هه ستابوون له خوارای را هات و له حالیک دا وه ک
کووره ی ئاسنگه ران ده هه ند می گوئی:

"دی یه که گه مارۆ درا."

مه لا فه رهاد نیزیک که وته وه و رووبه رووی پیاوه کانی وه لی کوزگون راوه ستا:

"گویتان لی بوو ئه م برایه مان چیی گوت. دی یه که یان ئابلوو قه داوه. ئیوه له گه ل ئیمه ده که ون یان ده رۆن؟"

پیاویکی کورته بالا که له پیشه وه راوه ستابوو گوئی:

"ناتوانین بچینه هیچ کوئی یه ک، دی یه که یان گه مارۆ داوه."

"حه مه د!..."

حه مه د که ره نگی وه ک به هی زه رد ببوو گوئی:

"ناپیاوه خه ریک بوو بمان کوژی، ئه تو ئه مه ت ده زانی بۆیه چووبوو یه ده ری؟"

"ئهن وه لی کوزگونم باش ده ناسی."

له بناره كه ی رووبه پروویان راست له سهر دئی یه كه وه ئوغله مه یه ك كراو بیده نگ بوو.

"ته سلیم به حه مه دۆك!"

"قاسم ئه تۆ دوو كه سان له گه ل خۆت به ره و بچوو به بن ئه و به رده ئه وئی بپاریزه. ده میر ئه تۆش دوو كه سان به ره و ئه و

خواره ی بگره... مامۆستا ئه تۆش ئه و به ر..."

پیاوه كورته بالا یه كه هیشتا له جیی خۆی نه بزوتبوو.

"ئه تۆش وه ره كن من."

دووباره ئوغله مه یه ك كرا.

"له سهر عه رزی دریژ بن. خه لکه كه ش بچیته وه ژووران..."

ئوغله مه كه دریژه ی هه بوو.

"ته سلیم به حه مه دۆك, ریی ده رباز بوونت نیه, له هه موو لاهه گه مارۆ دراوی."

ته قه كه له هه ر چوار لای ئاوه دان یه وه ده ست پی كرابوو, ئه مه نیشانی ده دا كه ژماره یه كی زۆر گه مارۆیان داون. بی

ئهم لاو ئه ولا ده رباز بوونیان ریی تی نه ده چوو...

"مامۆستا بلئی بزانی چ بکه یین؟"

"شه ر ده كه یین."

"به م وه زعه وه چه ند رۆژ ده توانین خۆ پراگرین؟"

"له نیو دئی ته قه مه نی زۆره. له وانه یه بو سئ چوار پۆژ, بگره پینج رۆژیش به س بی, زۆر باش نازانم."

"له ماوه ی سئ پۆژان دا سه دان و هه زاران سه رباز ده وره مان ده گرن, مامۆستا. ئه گه ر ئیمه نه توانین ئه مشه وو

ئه و په ره كه ی تا نیوه شه وئ لیره وه ده ر كه وین, فاتحه مان بو خویندراوه."

"نه خسته چیه؟"

حه مه ده سته مه لای گرت و هیئایه سه ر لیوی هه لدیره كه. گولله به سه ربان دا ده باری. له پشت كه له كه به ردان

راوه ستان. چه ته كورته بالا كه شیان له گه ل بوو. تاویك دواتر موسلیم شوانیش كه كه س نه ی ده زانی له كوئی پرا گه یوه ته وئ,

هاته لایان.

"ئه گه ر ئه من بتوانم له م هه لدیره بچه خوارو خویان بگه یه نمئ له پشته وه پرا گه مارۆیان بده م, ئه وان..."

مه لافه رهاد هاته سه ر لیوی هه لدیره كه و ته ماشای خواره وه ی كردو گوتی:

"ئوووی, مال ئاوه دان حه مه د! نه م وئرا ته ماشاشی بکه م, ته نانه ت نه م توانی بنی هه لدیره كه ش ببینم! ئه تۆ چۆن

ده ته وئ بی ره دا بچه خوار؟ ئه گه ر بکه وی ده بیه هه زار له ت."

"قه دیم وه ختی راوه شوور له زۆر هه لدیری وا چومه خوار."

"به مه یان دا ناتوانی بچه خوار, بالنده به باله كانی و مار به نیوقه دی به تاقه تی ناتوانن بی ره دا بچه خوار."

"یان ده چینه خوار, یان لیره ده مینینه وه ده بیینه خوراکي جه ندرمه كان. پیئت وایه ئه گه ر جه ندرمه كان بمان گرن, دیلان

زیندوو بین؟"

کیشه ی نیوان حه مه دو مه لافه رهاد دریژه ی کیشا, ئاوری به كۆمه لی جه ندرمه كانیش ورده ورده زیاتر ده بوو. قاسم و

ده میر و پیاوه كانی وه لی كوزگون كه له گه لیان بوون هه ر به و توندوتیژی به ته قه یان له جه ندرمه كان ده كرده وه.

"قاسم، ئەتۆ شەپرى چاك دەكەى..."

"هەتا نيوەشەوئى لەپشتەوہرا..."

"ناتوانى بەم ھەلدېرەدا بچيەخوار. بېوانە، بئەكەى ديار نىە، وەك ديوار رېك و لووسە."

لەو بەينەدا موسليم شوان كە چاوەپوان و ڤىستابوو و دەت گوت لەسەر ئاوو ئاورانە، گوتى:

"ئەمن كاك ھەمەدم بېرەدا دەبەمەخوار."

"چۆنى دەبەيەخوار؟"

"ئەمن رېگاگەى شارەزام. لەپېش دا ئەمن لەپېشيانەوہ دەچمە خوار، پاشان ئەوانىش بەدوام دا دېن، ئەگەر تەفەنگىكم

وئى دەن..."

"تەفەنگت بۆچيە؟"

"ئەمنىش شەپريان لەگەل..."

لەحالىك دا بەدەست ئەو كەسانەى نىشان دەدا كە لە دەرى ئاوەدانى را تەقەيان دەكرد، گوتى:

"ئەمنىش... ئەگەر تەفەنگم نەدەنى ئەمنىش ھەر لېرە دەمىنمەوہ، ئەمن بېچووہ شوانىكم، كەس كارى بەكارى من

نىە."

مەلافەرھاد لەحالىك دا بەبن ديواردا دەپۇيشت خۆى گەياندە سەر جەندەكى وەلى كوزگون. ھەستى كەدبوو موسليم

چاوى بېرەو تە تەفەنگى وەلى كوزگون. ھەموو چەك و فېشەكى چەتەكەى لەگەل كېسە زېرەكانى ھېناو ھاتەوہ و گوتى:

بگرەو دانىە دەستى موسليم. موسليم لەكاتىك دا دەست و لاقى تىك دەئالقان، چەكەكانى لەخۆى دان.

"ھەمەد، ئەتۆش ئەم كېسەيە بگرە، پېرپە لەزېر... رۆژىك پارەت پېويست دەبى."

ھەمەد قسەيەكى بۆ نەكرا. كېسەكەى - كە لەچەرمىكى زۆر بەقىمەت ساز كرابوو و بەزىوكارى نەخشى زەقى گول و

ئاسك و سەرە ئەسپى لىكىشرابوونەوہ - وەپشتىندى خست. كېسەكە زۆر قورس بوو. تەنيا زېر دەيتوانى ئەوہندە

قورس بى. مەلافەرھاد گوتى:

"ئەمن دەپۆم، ئەوانە كورەكانيان زۆر خستوہ تە تەنگانەوہ. ئەگەر وا بېوا ھەتا ئىوارى خۆمان پى راناگىرى."

ئەمجار لەگەل دوو كەسەكەى لەگەلى بوون بەرەو لای چەپى ئاوايى بۆلاى بەردەلاننىك كە كەوتبووہ سەر لىوارى

ھەلدېرگەكە، دەستى بە زگەخشكە كرد.

"ئەگەر مەلا خۆ بگەيەنئە وئى، دەتوانى يەك دوو رۆژان شەر بكا... تەنانەت ئەگەر لەشكرىكىشى لەپېش بى."

پياوہ كور تەبالاكە كە لەدەستەى وەلى كوزگون بوو، نەختىك دوورتر راوہستابوو يەك قسەى نەدەكرد.

ھەمەد كە دىتى ئەو لەوئىيە پرسى:

"ئەتۆ ناوت چيە؟"

"شاھان."

"ئەتۆ پىت وايە دەتوانىن بېرەدا بچينەخوارو ھەپروون بەھەپروون نەبىن؟"

"دەتوانىن."

"ئىستا كەوايە... موسليم وەپېش كەوہ."

موسليم وهك چه وهندهر سوور هه لگه پابوو، وا دياربوو بير له شتيك ده كاته وه. حاله تي ئه وه كه سانه ي هه بوو كه كاريكي زور گرنگيان به دهسته وه يه. به ره و روزه لات وه رسووراو به قوولكه يه كي زور قوولي وهك خندهك دا كه له سه ر ليوي هه لديره كه بوو، چوه خوار. چله گويني و قانگه لاشك قوولكه كه يان هه تا سه ر ليوان پر كردبووه وه. هه مه دو شاهانيش به دواي دا رويشتن. موسليم جاري وابوو هه تا پشتيندي به ئاوي دا ده چوه خوار، به لام ئه گه رچي له مه داي تفهنگي دوژمن ده رچووبوون، له بهر هه رچي يهك بوو نه ي ده ويست له خنده كه كه بيته ده رو به سه ر ليوي قوولكه كه دا بروا. هه مه دو شاهانيش بي ئه وه ي قسه يهك بكه ن وه دواي كه وتبوون و ده رويشتن.

چوونه نيو دارستانيكي زور چر كه داري ئه وه نده ئه ستووري تيدا بوون دو كه س ده ستيان تيك گرتايه ده ستيان له قه ديان نه ده گه يشته وه. خريكي زور قوول ليره واره كه ي ده كرده دووبه ش.

"ئه گه ر بمانه وي بجينه خوار به م خره دا بروينه خوار باشه، له كوئه وه ئه من هه ر به خرؤكان دا له هه لديران چومه خوار. بزنيش ئه گه ر ناچار بي، هه ر به خران دا ده رواته خوار. ئه من له بزنان فير بووم به خرؤ دؤلان دا له هه لديران بچمه خوار". شاهان روي كرده هه مه دو گوئي:

"چونه به نيو ليره واري دا بروين و له پشته وه يان سه ر وه ده رنيين؟"

هه مه د وه لامي دايه وه:

"گه مارؤيان داوه، ئيره به بي ديفاع به ره لالا ناكه ن. چاره مان نيه ده بي رينويني يه كه ي موسليم قبول بكه ين. برو خوار موسليم".

موسليم گوئي: يا الله، يا فتاح، بسم الله... و به هه لديره كه دا داگه را، به ئاساني به نيو ئه و شاخانه دا كه وهك خه نجه ر تيژ بوون و به زه ندؤليك دا كه ئاو داي درييوو، ده چوونه خوار. دياره ريگايه كي يه كجار ناخوش بوو. ئه و شاخ و پنچك و ره گه دارو درووانه كه بو چوونه خوار ده ستيان تي ده گرتن، وهك خه نجه ر ده ستيان هه ل ده دري و جله كانيان و نجه ر ونجه ر ده كرد. به ماوه يه كي كه م ده ستي هه رسيكيان شه لالي خوين بوو.

موسليم جاروبار راده وه ستاو چاوه ري ده ما تا هاوري يه كان ي پي بگه نه وه. ئاموژگاري و دروشمه كان ي خوشي له بير نه ده چوون: ته ماشاي خواره وه مه كه ن، ئه گينا سه رتان ده گيژه وه دي و هه ل ده درين. پي له سه ر خاك و به ردي چووكه له دامه نين، پي له سه ر تاته به ردي گه ره دابنين. ده ست به به ردان مه گرن، ده ست به ره گه داري قايم بگرن. هه ركام له م ئاموژگاري يانه بوخوي فرمانيك بوو.

به هه ر گيان كيشانيك بوو له هه لديره كه هاتنه خوار، به لام ئيدي هيژيان له به ردا نه مابوو، لاق و ئه ژنؤيان هه لدر هه لدر بيوون.

موسليم گوئي:

"نيستا له م به ستينه بجينه خوار ده گه ينه به ستينيك يه ديكه كه سه ره وژوره. ئه گه ر له وي وه سه ر كه وين، راست له پشت وانه وه سه ر ده ردينين، جا ئه وده م ياللا... خوا يان به ئيمه ي ده دا يان به وان..."

پاشان به خوشحالي يه وه له سه ري رويشت:

"ئه وده م كاك هه مه د ده بيني كه ئه من چون تفهنگي يه كم. حه يف ئه و كوزگونه بيكاره يه فيشه كي كه م بي بوون".

"ئه وه ده لي ي چي موسليم؟ ئه وه نده فيشه كه ي به تويه پيشي له شكريكي بي ده گيري".

موسليم گوئي:

"که من که م، یاللا با برۆین، هیشتا زۆرمان ماوه".

"موسلیم ئەتۆ ئیڤه باش شارەزای. پێشتر هاتووێه ئەم گوندە؟"

"قەت نەهاتووێه ئیڤه".

"ئەگەر وایه، بەچی را دەزانی که میکی دیکه برۆین دەگهینه بەستینیک؟"

موسلیم پێکهنی و بە خۆه لکیشانەوه گوتی:

"دەزانم، ئاشکرایه، بەو لافاوگهیه را که پێیدا هاتووین دەزانم. هه میسه هه لافاوگهیه که چهند ورده چۆمی له ته نیشته

هه. ئەتۆ ئەمەت نە دەزانی؟"

ئەو ریگایه که موسلیم دەه گوت بەستینی چۆمیک بوو که وشکی کردبوو. ئاوی خپه که زۆر که م ببوو، زۆریش

سەرەوژێر نەبوو. بەنیۆ ئاوه که دا رویشتن. بێپسانه وه دەنگی ته قه دههات. وهختیک له بهستینه که وه سەر که وتن و

گه یشتنه لپره وار دنیا تاریک ببوو. ماوه یه که له نیۆ لپره وار مانه وه و پشوویان دا.

شاهان گوتی: ئەمن ئەو سەرانه باش شارەزام. با بەو دۆله دا سەرکه وین.

لکه داری تەر له دەم و چاویان دەدران و دهیان ئیشاندن. بەدۆله که دا سەر ده که وتن که حه مه د گوتی:

"راوهستن، یه کیک له وه برمانه وه یه".

راوهستان و گوئیان بو دەوروبه ره هل خست.

"نه بزوی! کیی؟"

دەنگیک وه لامی دایه وه: ئەمنم حه مه دۆک.

"ئەتۆ کیی؟"

"ئەمن عەلی بێچاره م، بێچاره ... دەم ناسی؟"

"وه ره عەلی، ئیمه لپره یین، چاوه ریی تۆین".

عەلی له کاتی که دا پنچه کانی لاده داو هه راو هۆریای وه ریی ده خست هات و سەر نه جام ئەوانی دۆزیه وه. حه مه دو ئەو

یه کتریان له ئامیز گرت.

"له نیۆه ده گه رام. بیستم هاتوونه ئیڤه، سوار بووم و وه ریی که وتم. کاتی که یه گه یشتمه ئیڤه تی گه یستم که گه مارۆ

دراون. ئەمنیش له پشته وه ته قه م له جه ندرمه کان کرد. گێژ ببوون. ئیستا نازانم بۆچی تاویکه ته قه له لای ئاوه دانی ناکه ن.

وه رن بچینه بن ئەو به رده ی رووبه روومان. ئەسپه که م له وی یه. ئیستا چوار که سین ئەگه ره له وی سه نگر بگرین و ته قه

بکه یین وا ده زانن گه مارۆ دراون، به تایبه تی ئەگه ره یه که دوانیکیشیان لی بهه نگیوین..."

حەمه د گوتی:

"لییان ده پیکین. ئەمه ئاسانه. ته قه له گری تفه نگره کانیا ن ده که یین و ته واو. چه ندمان بوی..."

شاهان گوتی: وه ک گویره که هۆره یان لی به رز ده که یینه وه.

"ئەم برایه کیی یه؟"

حەمه د گوتی: شاهانه. ئەمه ش موسلیم شوانه.

"ئەو شاھانەى لەگەل دەستەى وەلى كوزگون بوو ئەمەىه؟ ئۆۆۆى حەمەد، ئەتۆش ھەلبژاردەكان دەبىنەىه وە ھا!
كوزگون ھىچ كارە نىه، دەلەين ئەوكەسەى وەلى كوزگونى كردووە تە كوزگون ئەم شاھانەىه. چۆنە كوزگون رەگەل ئۆو
كەوتوہ؟"

حەمەد ھەموو بەسەرھاتەكەى بۆ گۆپراىە وە.

عەلى بىچارە گوتى:

"باش بوو. ئىستا با بچىنە بن ئەو شاخە. پشتى شاخەكە جۆرىكە ھەلۆش ناتوانى پىدا بفرى."

كە گەيشتنە شاخەكە، ئەسپى عەلى بىچارە بەحىلاندىن پىشوازى لى كردن. لەو سەرە ھەورەكان بەختىراىى بەسەر
مانگى شازدەشەودا تى دەپەرىن. حەمەد كە تارماىى سازىكى بەسەر ئەسپەكە وە بەدى كردبوو، گوتى:

"عەلى واديارە ئەتۆ ھىشتا وازت لە دەنگبىژى نەھىناوہ."

"ئەمن دەستم لەچەتەى ھەلگرتوہ، دوينى ھاتوومە وە ئاوەدانى. وەختىك بىستم ئەتۆ ديسان چوويە وە چيا
تفەنگەكەم تاوداىە و وەرى كەوتم..."

ھىشتا عەلى قسەكەى تەواو نەكردبوو كە لەرووبەروويان ھاوارىكى دلتهزىن بەرز بووہ وە.

موسلىم شوان گوتى: زۆر لە جەندرمەكان دەكوژم.

حەمەد بە سەرکوونە وە گوتى: ياغى جەندرمەكان ناكوژن.

"ئەوان ياغى بەكەن دەكوژن."

"ئەوان دەكوژن."

"ياغى جەندرمەكان ناكوژن، ئەدى چ دەكەن؟"

"ئەگەر ھەر ناچار بوون برىندارىان دەكەن."

"ئەى ئەگەر ناچار نەبوون؟"

"رادەكەن."

"ئەگەر ئەمن عەلى كەرتىشم بەرچا و بكوئى؟"

حەمەد لەحالىك دا رقى خۆى ئاشكرا دەكرد گوتى:

"لەىدە، بىكوژە. ئەو زالمە، ئەو ئەشكەنجەچى بە..."

يەكەم تەقە موسلىم لەجەندرمەكانى كرد. بە سىيەمىن گوللە لەخوارى ھاوارىك ھەستا.

موسلىم گوتى:

"دیتان، سىرەم لەگرى تفەنگەكەى گرت. نەم كوشت، گوللە شانىى سمى و دەرچوو."

حەمەد گوتى وست قسە مەكە.

بلاو بوونە وەو لای خوارە وەيان داىە بەر ئاگر. دەت گوت چل كەس تەقە دەكەن. غارىان دەدا، بازىان دەداىە چەپ و
راست و دەستيان وەك مەكىنە لەسەر پەلەپىتكە كارى دەكرد. بەم جۆرە ژمارەى خۆيان زۆرتىر نیشان دەدا. جەندرمەكان
لەمىژ بوو تى گەيشتبوون كە لەنىو دوو ئاگر دا گىريان كردوہ. لەبەر سەرلى شىوانى زۆر تەقەيان كەمتر كردبوو، بەدواى
رىگايەك دا دەگەرەن كە پىش ھەتاو كەوتن خۆيان لەئالقهى ئاگر رزگار بكەن. ئەو ھەموو ياغى بە لەگەل تاوكەوتن
ئەوانيان وەك كەوبارە بەدەستان دەگرت.

مه حموودئاغا كه بئئوهه كهس ئاگادار بكا بهخوى و پياوهكانيهوه بهدواى همهدوك دا دهگهرا، له قزل كارتالى تووشى ياوهر شهوكهت بوو. وهختيک بيستى كه وهلى كوزگون لهگوندى چاملى يوّل همهدوكى گرتوه، رهگهّل ياوهر كهوت و بهپهله بهرهو چاملى يوّل وهپرى كهوت. گوندى چاملى يوّلان گهمارو دا. مه حموودئاغاو پياوهكانى ئهم گوندهو دهروبهرهكهى پنچك به پنچك و بهرد بهبهرد شارهزا بوون.

"جهنابى ياوهر، ئيمهيان خسته تهنگانهوه. ههروهك بيرمان لئدهكردهوه، ئهمانه چهند دهستهيان بوونه يهك. گهمارو دراوين. گهمارو دراوين و زور باشيش شهردهكهن، زوربان خو راگرت، ئيمه تهنيا توانيومانه يهكيك لهوان بريندار بكهين، ئهوان نيزيك بهنيوهى پياوهكانى ئيمهيان بريندار كردوه. ئهگهر چهزيان لئبايه هه موومانيان دهپيكا. ئهگهر روژ بيتهوهوه ئهوان ناچار بن تهنانهت يهكى ساغيشمان لئناهيلن. ئهوان پييان وايه هه موو پياوهكان جهندرمهن بويه بهنيازي كوشتن ليتمان نادهن. وهختيک روژ بيتهوهوه پياوهكانى من ببينن... ئهمن دهكشيّمهوه خواري."

ياوهر شهوكهت زورى رق ههستابوو.

"ديسان همهدوكمان لهدهست دهچوو؟"

"لهوانهيه نهى توانيبي رابكا، لهوانهيه وهلى كوزگون كوشتبيتى."

"كهوايه، ئهمن هيج وهخت ناتوانم همهدوكى بكوژم. نا؟"

"پياو چووزانى، لهوانهيه..."

"ئهگهر ياوهر فارووق وهزع و حالى من ببيسى زورى پى خوش دهبي. با پاشهكشه نهكهين مه حموودئاغا."

چهند لههزه دواتر همهد بوى دهركهوت كه ئهوان پاشهكشهيان كردوه.

"موسليم ئهوان بو كام لا دهچن؟"

"ههر ئيستا دهزانم."

موسليم لهحاليك دا دهستى بهشاخهكهوه دهگرت چووهخوار. بهنيو دارهكان و كهلينى پنچكهكان دا بيههست و خوست دهچووهپيش. وهختيک گهرايهوه مانگ ئاوا بيوو.

"بهرهو ئهولايه پاشهكشه دهكهن كه ئيمه پييدا هاتين، لهويشيهوه شوپر دهبنهوه بو جادهى سهرهكى. چهكدارى خوولاتىيان زور لهگهله. يهكيكيان راست بهپيش من دا تيپهپرى. ئهگهر چهزم كردبايه، دم توانى بيكوژم."

"گوت چهكدارى خوولاتى؟"

عهلى بيچاره گوتى:

"مه حموودئاغايه، ئاغاي گوندهكهمان تهماى سهرى توى كردوه."

"باشه مه حموودئاغا چ قهرزيكى بهسهر منهوه ههيه؟"

"گرتنى تو، يان كوشتنت بو هه موو كهس شانازىيهكه... ئيستا ئيدى ئاگاكانيش ليت بوونه دوژمن. ئهو خوولاتىيانه دهبي پياوى مه حموودئاغا بن."

"ئيستا كهوايه، بابچين رىيان لئبگرين."

بهو دوله دا كه لييهوه هاتبوون چوونهخوارو ههتا تينيان تيدابوو ههنگاويان توند كردن. ههورهكان بهرى مانگيان بهردابوو، مانگ بهتاقى تهنياو بهدرهوشانهوه لهئاسمان دا مهلهى دهكرد. دوورتر، لهداوينى ئاسو چهند ئهستيرهيهك بهدرهوشانهوه. ئهو دلويه ئاونگانه كه لهسهر گهلاكان نيشتبوون لهبهر تيشك دا وهك ئهستيره زيويهيان دههات.

وهختيک له پيچي گه لاييه که بايان دايه وه همه د گوتي:

"ههستی لاقان دئ. ئيوه به و بناره به رده لانه ي رو به پرويان دا سر که ون و ئمن و موسليميش به م بناره هه لده گه پيښ و له دوو لاره ئاگر بارانيان ده که ين، به قه د نوکه ده رزي به که له له شي چه کداره خو لاتي به کان ببينين لتيان ده ده ين. هه موومان به قه ستي کوشتن ته قه ده که ين".

که ميک دواتر تارمايي به که م جه ندرمه له گه لاييه که وه بينرا. عه لي بيچاره به سته به که فيشه که له بن لاقی وی دا. جه ندرمه که نه راندي و پاشه و پاش کشايه وه وه هه لات. ئه مجار له نيو ليږه واره وه باراني گولله به سر به رده لان دا باري. هه تا خو ره لات ته قه له دوو لاره دريژه ي هه بوو. همه دوك چاوي بو مه حمودئاغا ده گيږا. پي ي و ابوو کوشتنی ئه و کابرايه خيره و ئه گه ر بمرئ هه موو دانيشتوانی ئه م کي و پار به وه خه لکی چوکوراوا ده ي که نه جيژن.

"ئه تو مه حمودئاغای دهناسی؟"

"چون ده کري نه ي ناسم؟ ئاغای ديي خو مانه ..."

شاهان گوتي:

"ئه منيش باشی دهناسم. ئه منيش ورده حيسا بيکم له گه لي هه يه".

"ياللا، ئيستا که وايه و ره با کاری ئه و کابرايه ته واو بکه ين"

ئه و جي يه ي ليي دامه زرابوون لاي خواره وه ي وه که به ري ده ست ليوه ديار بوو. ئه و جه ندرمانه که خو يان له پاش دارو گابه رده کان گرتبوو له شو يني کي به رئاوه لاي بي ديفاعي ئه و نيوه راسته له بهر لوله ي تفهنگي وان دا بوون. سه ير ئه وه بوو ته نانه ت به که چه کداري خو لاتيشيان له نيودا نه بوو. يا وه له کاتيک دا دارحه يزه راني به ده ستي که وه بوو و ده مانچه به ده سته که ي ديکه وه، له و مه يدانه تخيل ببوو.

هه تا ده ور به ري نيوه پويه هه م جه ندرمه کان و هه م همه دوك و هاوړي يه کاني بي هه ست و خوست چاوه ري مان. سه ره نجام يا وه ره رمانی دا هه ستن و جه ندرمه کان يه که له بن داره کان و گابه رده کان هاتنه ده رو به ري چکه له سه ره و ژيره که چوونه خوارو دوور که وتنه وه. وهختيک ئه وان رو يشتن همه د گوتي:

"با بچينه ئاوه داني به لکوو خه به ري کي مه حمودئاغامان چنگ که وي".

لاي ئيواري بوو که گه يشتنه دي، برسي يان بوو. هيڼد شه که ت بوون تواناي جو له يان نه بوو. که گه يشتنه دي مام خدر به پيريانه وه چوو و خه به ري پي دان:

"مه لافه رهاد بريندار بووه، وه زعيشي هيچ باش نيه. دووسي ده سته جه ندرمه ش له خواره وه را ديڼ بو ئاوه داني".

همه د ده سبه جي غاري دايه لاي مه لافه رهاد. مه لا له نيو نويني کي خاوين دا که مه لافه يه کي سپي پيدا درابوو بوئي خو شي سابووني لي ده هات ئاسوده لي خه وتبوو. جار جاريش له بهر ئيشي زور نيوچاواني تيک ده نا.

"به لادوور بي ماموستا".

"خوش بي همه د. ده بي هه ر ئيستا هه ستن و له م گونده دوور که وينه وه، ئه گه ر جاري کي ديکه ليږه به گيرمان بيڼن ئيدي ده ربا زبوونمان نيه. هه تا ئيستا لاني که م يازده که س هاتوون خه به ريان داومي که جه ندرمه کان له و خواره وه به ره و ئيره ديڼ".

"برينه که ت چونه؟"

"گولله له باسکم دراوه. زور گړنگ نیه. نه گهر ناچار بم ده توانم چه کیش به دهسته وه بگرم، هر ئیستا ده بی برؤین. نه سپیکم بو په یدا بکن."

"عه لی بیچاره نه سپی پی یه."

"عه لی بیچاره کی یه؟"

"براده ریکی کونه. ماوه یه ک پیکه وه بووین. کورپکی پیاوه. هر که بیستی ئیمه یان گمارؤ داوه..."

حه مه د جله کانی کرده وه بهر مه لافه رهاد. نه سپی عه لی بیچاره له بهر دهرگا چاوه ری بوو.

مه لا که توانیبوی بچپته سهر سه کویه ک، به ئاسانی سواری نه سپه که بوو. خه لکی دی هه تا دهری ئاوه دانی به ری یان کردن. ئه وان له تفه نگی پیه تی و ئازایه تی و زیره کی مه لافه رهاد سه ریان سورما بوو. ئیدی ته نانه ت ناوی حه مه دؤ کیشیان نه دهر د. له ئاوه دانی دور که وتنه وه. قه لنه کیشیک بوو وه ری که وتبوون که راوه ستان.

"بوکوی ده چین؟"

"بچینه کوئی مامؤستا؟"

ههر که س دی یه ک و جی یه کی بو خوشاردنه وه ناو دهر د. برینی مه لافه رهاد هر چه ند بوخوی به شتیکی گړنگی نه دهر زانی، به لام به ته واوی نه ستور ببوو. ژانه که شی زور تر ببوو.

"نه گهر دی یه کی نیزی کتر بی باشتره. پیویستم به جه راحیک هه یه، که میک نه ستور بووه."

مه لافه رهاد پیکه نینیکی تالی هاتی و گوتی:

"ئاغای دی یه که شتان به خوینی سه رمان تینوویه. نه گهر بچینه وی راست ده که وینه باوه شی مه حمودئاغا."

"دهی جا باشتر، نه گهر نه و به دواي ئیمه وه بی، به نه قلی دا ناچی ئیمه بچین له دی یه که ی خوی دا خو بشارینه وه."

"که س خه به ری پی نادا که له وین؟"

عه لی بیچاره گوتی:

"دی ئیمه نه و جوره که سانه ی لی نین. پاشان جه راحیش حازرو ئاماده یه."

ماوه یه کی زور پیکه وه باس و وتووژیان کرد، دنیا تاریک ببوو و بایه کی ساردی ده هات، نه وه نده سارد پیاو ره ق ده بووه وه.

"ئیمه له گه ل حه مه د نه وه نده له دی ئیمه دا ماوینه وه... حه مه د بو خوت بلی که س خه به ری لی داین و خه یانه تی پی کردین؟"

"نا."

"ته نانه ت تاقه که سیکی واش نیه که بچی خه بهر به مه حمودئاغا بدا؟"

"نا، ته نانه ت یه ک که سیش."

حه مه د گوتی:

"ده بینه دوو ده سته. ئه من و مامؤستا و عه لی و قاسم و موسلیمه یاغی ده چینه گه لی شکوفه. ده میرو شاهان و ئه وانی"

دیکه ش ده چنه سه قزلی. ههر کامیکمان توشی ژانه سهر بووین، نه وانی دیکه فریای ده که ون. خوار دنمان پییه؟"

ده میر گوتی:

"پیمانه. مام خدر نه وه نده ی تویشو بو تی ناوین به شی حه وتوویه کمان ده کا."

له دووړې يانېك كه به ده شتايې دا ده پوښت ليك جيا بوونه وه. حه مه دوك, مه لافه رهاد, قاسم, موسليم و عه لي به پړي گه لي شكوفه دا روښتن و ئه واني ديكه ش چوونه گونده چوله كه ي سه قزلي.

كه گه يشتنه گه لي شكوفه خهريك بو دنيا رووناك ده بوو. هيشتا كه له باب نه يان خوښندبوو. عه لي بيچاره داواي له هاوړي يان كرد چه ند له حزه يه كه له ده ري ئاوه داني چاوه پروان بن. ئه مجار بوخوي چووه نيو دي. چاوه شه زهره خالي بوو. چووه مالي ئه وو مه سه له كه ي بو باس كرد. چاوه شه زهره گوتي: با بين, له سه ر سه رميان داده نيم. له م دي يه دا ئيدي كه س ناتواني بيان بيني ته وه. ته نانه ت به فكري كه سيش دا نايه كه مالي ئيمه بگه پري. عه لي بيچاره هاته وه هاوړي كاني له گه ل خوي برده مالي چاوه شه زهره.

مالي چاوه ش خانويه كي گه وره ي شه ش هوډه يي بوو. ژوره كان به ته نيشت يه كتره وه بوون و له هر ژورويكه وه ريگا بو ژوره كه ي ديكه هه بوو. چاوه شه زهره گوتي:

"ژوره كه ي ئه وسه ر ئي تويه. وه ختيك دوژمنان به ده ركه ي دا هاتنه ژور, هه تا ئه وان له پينج ده رگا تي ده پهن و ده گه نه ژوره كه ي تو, ئه تو له م ده رگايه وه راده كه ي و روو ده كه يه ئه و به رده لانه ي پشته وه و ده پوي. كاتيك گه يشتيه ويث ئيدي كه س ناتواني بت گري."

ژوره كه به ره و لبادي تيدا راخرا بوون و له سه ر و انيشه وه دوشه كي ئه ستور راخرا بوون. له سه ر ئاگردانيك كه خوش خوش دايسا كتر يه ئاويك ده كولي.

"ئيوه دانيشن هه ر ئيسا به رچايي ساز ده بي. ئيسا كوړو غلبي خومان ديته لاتان, ئه من ده چم له دواي جه راج, خوا بكا له مالي بي."

لاي نيوه پويه چاوه شه زهره به ولاغيكي ره شه وه كه جه راحه پيره ي سوار ببو گه يشته وه نيودي. خه لك ي ئاواي كه جه راحه كه يان له گه ل چاوه شه زهره ديوو, زانيبوويان شتيك قه و ماوه و برينداره كاني ده سته ي حه مه دوك كه له چاملي يو ل گه مارو درابوون, له م دي يه ن و به جاريك قروقه پيان كرد. تاژي ته حسينش به مه سه له كه ي زاني. خوي له به رده لاني پشت مالي چاوه شه زهره حه شار داو ماله كه ي خسته ژير چاوه ديوي. چونكه ماله كاني ئاوه داني ئاوه ستيان نه بوو و هه موو كه س له نيو به رده لانه كه ده ستي به ئاو ده گه ياند, ئه گه ر يه كيك له چه ته كان هاتبايه ده ري - ناچارش بوون بو دست به ئاوگه ياندن بينه ده ري - تاژي ته حسين ده ي ديت و ده ي ناسي. له پيش دا قاسم هاته به رده لانه كه و پاش ئه وه ي له به ر شوقي مانگه شه و ماوه يه كي زور ته ماشاي چه پ و راستي خوي كرد, دؤخينه كه ي كرده وه و له پشت به رده لانه كه وه كه ميك له ولاي ته حسين هه ل ترووشكاو خوي خالي كرد. بو نيكي ناخوش له هه وادا بلاو بووه وه. قاسم ته نانه ت وه ختي ده ست به ئاوگه ياندن ش ده ستي له سه ر په لاپي كه ي تفه نكه كه ي بوو. تاژي ته حسين ئارامي نه بوو, ئه گه ر كو كه يه كي كرده يه و چووكترين ده نكي ليوه هاتبايه حيسابي روښتنبوو. ئه و پياوه به سامه له به رچاوي ورده ورده ئه ستور ده بوو, دريژ ده بووه وه و ده بوو به غوليك.

پاش وي عه لي بيچاره و به دواي ويش دا موسليم هات. موسليم ده ستي له سه ر په له پي كه بوو, هينده ي نه ماوو چاوي به تاژي ته حسين بكه وي. هاته په ناي به ريكي دريژ كه هه ر هه نگاويك له تاژي ته حسين دوور بوو, دؤخيني كرده وه و هه لي ميست. پريشكي ميزه كه ي, سه روچاوي تاژي ته حسينيان ته پر كرد. حه مه دوك له كاتيك دا بن پيلي مه لافه رهادي گرتبوو هاته ده ر, پي كه وه سر ته يان ده كرد, پاشان له په ناي يه كه هه ل ترووشكان, له و حاله ش دا لييان نه بريه وه. تاژي ته حسين

به دیتنی وان هۆشی به سهر خۆیه وه نه ما، دلّی خیرا خیرا که وته لیدان و ته په ته پ. خۆی له جیبی خۆی رانه ده گرت، همه دو مه لافه رهاد هه ل ترووشکا بوون، لاقیان لیک بلاو کردبوون و به دهم خۆسووک کردنه وه قسه بیان ده کردن، نه وه نده به سپایی قسه بیان ده کرد که تاژی ته حسین ته نانه ت گوی لیه که وشه ی قسه کانیشیان نه بوو. شه لالی ئاره ق بوو، هه ل ده له رزی. له حزه یه که به فکری دا هات که شه پله لیبی داوه. نه ی ده توانی ده ست و لاق و ته نانه ت سه ریشی ببزیوی. نه و ماوه یه که نه وان له وی هه ل ترووشکا بوون و قسه بیان ده کردن له پیش چاوی ته حسین به سالیگ گوزه را. پاش نه وه ی نه وان هه ستان و رویشتن و ته نانه ت چونه وه ژوویش، دیسان تاژی ته حسین تا ماوه یه که نه هاته وه سه رخوی. ده یه وست هه ستی، وه ری که وی و هه لی، به لام نه نده ماکانی له شی به هیچ جور له ژیر فه رمانی دا نه بوون.

هه ر که یه که م که له بابی به یانی خویندی ته حسین توانی هه لستی. له کاتیگ دا لاقی به دووی خۆی دا راده کیشان، چوه مالی کوپخا. کوپخا له حه وشه ی خه ریک بوو ده زنوویژی هه ل ده گرت.

که چاوی به و که وت ده زنوویژه که ی به نیوه چلی به جی هیشت، هه ستایه سه ری و پرسی:

"چته، چ بووه ته حسین؟"

ته حسین روونی کرده وه که بچی به و به یانی به زوه هاته ته مالی وی. چونه ژوویری، ته حسین گوتی:

"لیره ن، به م چاوانه م حه مه دۆک و نه و کابرا برینداره م دیتن. عه لی بیچاره ی خۆشمانیان له گه ل بوو، پیاولیکی دیکه شیان له گه ل بوو، هه موویان له مالی چاوه شه زه ردن. زوو ده بی بچم خه به ر به م هه موودئاغا بده م، نه ویش پوولیکی زۆرم ده داتی، ته نانه ت له مورته زاغاشم زیاتر ده داتی. مه هه موودئاغای خۆمان له هه مووان پوولدارتره، وه نا؟"

"نه ری، پوولداره."

"نه وه ده رۆم"

"نه گه ر حه مه دۆک رابکا، ده زانی دوايه چیت به سه ر دی؟"

"نه منیش هه ل دیم."

"هه موو که س ده زانی که نه تو خه به ری حه مه دۆکت به هه مووان گوتوه."

"با بزانی، نه من هه ل دیم."

"باشه، نه وده م نه من ته گبیرم چ ده بی؟"

"مه هه موودئاغا نایه لی حه مه دۆک ده ریچی."

ده مه ته قه ی تاژی ته حسین و کوپخا ماوه یه کی زۆری کیشا. کوپخا به هیچ جور نه ی توانی بیروپای تاژی ته حسین بگوری. له دلّی خۆی دا گوتی: نه م هه تیوه ریوه له یه بوخۆشی نازانی چ ده کا. زۆری به لا به سه ر دین.

کوپخا له نه کاو به خۆی زانی که له مالی وه ده ر که وتوه. داخو بچی به چاوه شه زه رد بللی که تاژی ته حسین نیازی هه یه میوانه کانی به م هه موودئاغا به گرت بدا؟ هه تا ده رکی مالی چاوه شه زه رد چوو، پاش نه وه ی تاویگ له وی راوه ستا گه راپیه وه خۆی پی رانه ده گیرا، خیرا خیرا ده چوه کن مالی چاوه شه زه رد، تاویگ له وی راده وه ستاو دووباره ده هاته وه مالی خۆیان. نه م هاتوچۆیه په یتا په یتایه ی نیوان نه و دوو ماله تا نیوه پۆیه دریژه ی کیشا. که میگ له نیوه پۆ لای دابوو که له بن داری له گه ل چاوه شه زه رد تووشی یه بوون.

چاوه شه زه رد تی پاخوری:

"راوهسته. خو ئه تو من دهناسی. پیاویکم له ته نیشته مسته فا که مال پاشا شهرم کردوه. له جهناق قه لا له په نای بووم, ده ریای جهناق قه لا ئیمه ژیرو ژورمان کرد ئه تو چت لی قه وماوه؟ له پیش خوره لاته وه وهک سهگی به ره لالا له بهر ده رکی من ده سوورپییه وه. باشت گوی له من بی".

چاوه شینه چیمه نی په کانی لی ده ریپه راندن و له سه ری رویشته:

"حه مه دۆک له م ماله یه. ئه گهر قوونه بانته هیه بهو ناغا زالمه خویرییه خوینخورهت بللی حه مه دۆکی له مالی من دا بکوژی. ئه ودهم ئه منیش... ئه تو بوخۆت. ئه تو بوخۆت چاوه شه زه ردی باش دهناسی. ئه ودهم ئه منیش ریشه ی توو ئه و تووتکه سه گه که ناغای تو یه, وشک ده که م. کوپخا ئه مه ت له بیر نه چی. له جهناق قه لا له گه ل مسته فا که مال پاشا پلیته ی دینامیته که خۆم ناگرم داو ئاوی ده ریام گه یانده ئاسمان, یاللا برۆ, به لام بیر له ئاخری کاره که بکه وه".

کوپخا وهک زمانی به سترایی, هه رچی کردی و کراندی نه ی توانی به چاوه شه زه رد بللی که تاژی ته حسین چووه ته لای مه حموود ناغا.

کوپخا له حالیک دا وشه کان له ده می هه ل ده رزان گوتی:

"چاوه ش روحم پی بکه, ئه من خه راپه یه کم له گه ل تو نه کردوه".

چاوه ش پشتی تی کردو گوتی:

"هه رچونیک بی, بیر له ئاخره که ی بکه وه".

چووه وه مالی, زور له کوپخا قه لس بوو. له حالیک دا ریشه ته نکه که ی له رقان ده له رزی, جنیوی پی ده دان.

کوپخا چه ند جاری دیکه ش هه تا ده رکی مالی چاوه شه زه رد چوو, ده یه ویست مه سه له ی تاژی ته حسینی پی بللی. به لام که ده گه یشته بهر ده رکی مالی په ژیوان ده بووه وه. که خور ئاوا بوو کوپخا چووه ژووری میوانان, کلپه کانی دایه دهستی خیزانی و گوتی:

"دهرکه م له سه ر داخه وه تا به یانی ئه گهر هات و هاواریش بکه م, ماله که ش ئاوری تی به ربی, ته نانته مه حموود ناغاش

بی, ده رگام لی مه که وه. بللی به حه زه ته ی محمد, بللی به خانه قای چل چاو که هه وری له سه ر راوه ستاوه..."

ژنه که سویندی بو خواردو ده رگای له سه ر داخست.

بايهك كه له بهرده لانه وه دههات بۆنى جاترهى له گه ل خۆى دينا. له بهر مانگه شهوى پاك شاخه كان وهك بلوور ده دره وشانه وه و دهشت كه هه چواردهورى به كيوو به ندهن گيرابوو، وهك گولاويكى سپى شه پۆلى ده دان، سيبه رى سپيداره بلينده كان كه وتبووه سه ر بانى خانووه قوره كان. مه محمود ناغا له پيشه وه و پياوه كانى به دواى دا وهك پشيله به نهرمى و بيدهنكى، بئنه وهى قسه يهك بكه ن و بئنه وهى ته نانه ت جگه ره يهك داگيرسيئن له بارىكه رپى كيوپاره وه ده چوونه خواري بۆ ناوه دانى. له دوورى، جاروبار كوندك دهى خوئندو جاروباريش دهنگى قه لشيى شاخه كان دههات به رگوئى.

مه محمود ناغا به سرتيهك كه به زه حمه ت ده بيسترا گوئى:
"ته حسين وه ره ئيره بزانه".

تاژى ته حسين كه له پشتيه وه ده رويشت لى نيزيك كه وته وه.
"له بهر ده رگا كه س ئيشكى ده كييشا؟"

"دوينى شه وئى كه سى لى نه بوو، له وانه شه ئه مشه و داى ان نابى".

رويشتن، گه يشتنه سه ره وهى ناوه دانى پشت مالى چاوه شه زهرد، ئه وه نده نارام و بيدهنك رويشتبوون كه ته نانه ت له بهرده لانيش خرپكه به ردك له بن پى يان نه خزى و ده نكيك هه ل نه ستا.

"برۆ بپوانه بزانه له بهر ده رگا ئيشك گر هه يه يان نا".

تاژى ته حسين به بناره كه دا خوشى و هاته خوار. چوونه خوارو هاتنه وهى يهك بوو.

"ئيشك گريان هه يه، راست له بهر ده رگا. پيم وايه ئيشك گر هه كه ش عه لى بيچاره يه".

"عه لى بيچاره؟ چه ته يهك هه بوو سازى لى ده دا. خه لكى گوندى خومان بوو، ئه وهى ده لئى؟"

تاژى ته حسين گوئى: ئه گه ر به هه له نه چوويم خويه تى.

ناغا فه رمانى به پياويكى به خووه كه له په ناى بوو، دا:

"ئه تو وه ستاى ئه م كاره ي. عه لى بيچاره ي هه ل گره و له گه ل خوتى بينه ئيره. ئه گه ر له ده ستت ده رچى يان مه ته قى

له بهر بيته ده ر بزانه فاتيحه ي هه مو وانمان خوئندراوه. ئه گه ر پيت خوشه تاژييش له گه ل خوت به ره".

كابراى چوارشانه كه وشه كانى داكه ندن، له وئى له سه ر به ردكى دانان و گوئى:

"ياللا ته حسين وه پيش كه وه".

وهك په پوله يهك نارام و بئنه هه ست به ره و پيش چوون. دهنگى ئه و ناوه ي به نيو دى دا ده رويشت، دههات به رگوئى يان.

جگه له دهنگى قه لشيى شاخه كان ده نكيكى ديكه نه دههات. كه گه يشتنه به رده ركى مالى چاوه شه زهرد، ديتيان عه لى

بيچاره پشتى به سيله ي ديواره كه وه داوه و سه رى به سه ر سنكى دا شو ر كردوه ته وه. لى نيزيك بوونه وه. پينج شه قاو، سى

شه قاو، دوو شه قاو، عه لى بيچاره هه روا مابوو وه. له پيش دا كابرا قه له وه كه خوى به عه لى داو به دهسته كانى وهك

مهنگه نه زارى به ست. هه ر كه عه لى خوى راپسكاوت ته حسينيش خوى پيدا داو توند توند گرتيان و برديانه سه ره وه بۆ

لاى مه محمود ناغا.

"دهست و لاقانی ببهستن با لیره بی، یه کیشتان له سهر سهری راوهستن".

هاتنه خواری و چوونه پشت مائی. به دواى یه کتردا له په نا دیواری بهرپز بوون. له و بهینه دا ئه و کونده که له دوور دهی خویند دووباره دهنگی لئ ههستا، ئه سپی عه لی بیچاره حیلاندى. سه گیکى سپی سهر میگه له حالیک دا توند کلکی ده گه لۆزی گرتبوو، هات به په نایان دا تی پهری و چوو له بن داره که و له ته نیشته سه گه کانی چاوه شه زهره که خه ویان لئ که وتبوو، راوهستا. له خواره وهی ئاوه دانى دهنگی وه پرنی کورتی چه ند سه گیک ههستا ئه ویش بیدهنگ بوو. مه حمودئاغا قوئی پیاوه قه له وه که ی - که تاویک پیشتر عه لی بیچاره ی گرتبوو. گرت و کیشایه لای خوی:

"ئه گهر ده رگا که دا خرابی سی به سی خوی پیدا دن، خوابکا ده رگا ئاوه لا بی. ماوزه ر له گه ل خوتان به رن ده ستیان کرده وه، ده بی له خه نجر که ک وه رگرن. ته حسین ئه توش وریای سه گه کان به، مه هیله هیچ سه گیک بیته ده ری".
ئه مجار سی که سی دیکه ی هه ل بژاردن:

"ئیوه ش هه ر که ده رگا کرایه وه به دواى وان دا هیرش به رن...".
ده رگا ئاوه لا بوو، ئه و سی که سه ی له پیشه وه بوون، له حالیک دا چراگانیکیان هه ل کردبوو، خویان ده ژووری پاکرد. هه موو خه وتبوون. که س نه ی توانی ببنوی. مه حمودئاغا له حالیک دا شاگه شکه ببوو، به ده نگیکی له رنۆکه وه پرسى:

"ته واو بوو؟"

کابرای قه له وه گوتی: ته واوه.

"دهست و لاقیان ببهستن".

له ماوه یه کی کورت دا دهستی هه ر چوار که سه که یان له پشته وه به ست".

"بانگی کوخا که ن".

چاوه شه زهره که له کاره ساته که ئاگادار ببوو، به توئی کراس و ده ری یان هاتبووه ده رو وه ک گیزو حۆلان بیدهنگ به ده وری مه حمودئاغا هه ل ده سوورا.

"برۆن چاوه شه زهره دیش بینن".

گوتیان: لیره یه.

"هه ی پیره سه گ، چۆن ئه تو له دبی من دا، له مائی من دا دوژمنانی من، ئه وانه که ته ماعیان له گیانی ئه م میلله ته کرده، په نا ده ده ی ها؟ پیره سه گی گرویی به و میشکه به تاله ته وه بیرت کرده ته وه چیت به سه ر دی؟"

"ئاگات له زاری خوت بی مه حمود، ئه من پیره سه گ نیم، ئه تو پیره سه گی".

"ئه م ده ویته ی وه قسه بینن، ده ستانی ببهستن، که ولت ده که م پیره چه قه ل".

"چه قه ل بابته، خوتی، عیل و عه شیرته ته".

"ئه و بیدینه ی بیننه لای من".

قه مچی مه حمودئاغا که له کیرکه له گا دروست کرابوو، چه ند جار له سه ر یه ک وه ک مار وشاندى.

"کوخا ناتوانی بی".

"بوچی؟"

"ژنه که ی ده رکه ی له سه ر داخستوه".

"برۆن ده رگا که بشکینن".

له مالیک که دوو مال ئه ولاتر بوو چند له حزه یه که دهنگی ته قه ته ق و شه قه شه قی ده رگا هات و تاویک دواتر بی هه ست بوو.

"ئوؤۆ کوؤخا... دوستی بایم، پیاو ئاغای خوی ئاوا له پشت ده رگای داخراوه وه به جی دیلی؟"
"لیم بیوره ئاغا، بوخوم به خیزانم گوتبوو ده رگا که دابخا."
"بوچی؟"

"چونکه ئه من تازی ته حسینم له دوا ی تو نارد. ده ترسام په ژیوان بیمه وه به وان بلیم که ته حسین هاتوه ته لای تو."
"کاری چاکت کرد."
"فه رمون بو مالی؟"

"دیمه مالی ئیوه، به لام ئه م ریگرانه چ لی بکه یین؟"
"ئیوه فه رمون بو مالی... فکریک بو وانیش ده که یین..."
"قسه ی تویه..."

ئو دئییه ته نیا دوو خانوی دوو نهومی لی بوون، یه کیان باله خانه که ی مه حمودئاغا و ئه وی دیکه مالی کوؤخا. چه ته کان له پیشه وه وه مه حمودئاغا و پیاوه کانی به دوا یان دا له حالیک دا دریان به و حه شیمه ته ده دا که ئاگاداری مه سه له که بیوون و کولانه کانیا ن پر کردبوو، گه یشتنه مالی کوؤخا. حه شیمه ته قی لی نه ده هات. ده ت گوت خوین له ده ماره کانیا ن دا مه بیوه. وشک و بیگیان وه ک داریک به پیوه وه ستابوون.

ده رگای ژووری میوانداری مالی کوؤخا ئاوه لا بوو و ژنه که ی به ده سته کلله وه له بهر ده رگای شکاوی ژووره که راوه ستابوو. ژنه سی مووره داری هاویشته بوونه سه ر ئاگر. مووره داره کان داگیرسابوون و به گریکی ژوره وه دایسان. ژووره که رووناک بوو.

ئاغا چوو له سه ره وه ی دیوه خان دانیشته و پینج که س له پیاوه کانیشی چون له خوارتره وه به ریز له سه ر نیوته خته کان دانیشتن. پیاوه کانی دیکه هیندیکیان له ده ری و هیندیک له ژووری ده ست له سه ر په له پیتکه راوه ستان.

"ئو چه تانه له سه ر ئه و نیوته خته بیننه خوار، ئه مانه چ سه گیکن! ریگری چه ته ی خویری... بیان هیینه خوارو له بن پیی منیا ن دانیشینن. کوؤخاشمان له گه ل ئه و کفن دزانه وه ک پاشایان ره فتار ده کا".

پیاوه کانی مه حمودئاغا یاغی یه کانیا ن - که له سه ر نیوته خت دایان نیشاندبوون - هه ستاندن و له بن لاقی مه حمودئاغا به ریز دایان نیشاندن.

مه حمودئاغا پاش ئه وه ی ماوه یه ک لیان ورد بووه وه، له وی پیشه وه یانی پرسی:

"ها بریندار، بلی بزائم ئه تو کیی؟ پیاویکی زور شه رمیون دیاری."

مه لافه ره اد سه ری هه ل بری، زه رده یه کی ئارام و تیکه ل به گالته پی کردنی هاته سه رلیوان و گوتی:

"ئه من مه لافه ره ادم".

"ئااا، ئه تو ی؟ بیستت که پاش ئه وه ی به ندیخانه ت شکاندو رات کرد به بیگوناح ناسراوی؟ پیته و ابوو رزگارت بووه، به لام ئیستا له سه ر ئه وه ی بوویه هاوده سته حه مه دۆک و له گه ل ده سته که ی وی که وتووی، له دارت ده دن. هیچ ده زانی بوچی ده سه به جی ناتان کوژم؟ چونکه ئیوه ریتان ناکه وی به ده سته ی من بکوژین. ئیوه ی جانه وه ر شیاوی په تی سیداره ن. ئه گه ر زانیام تو زقالیک پیاوه تی له ئیوه دا هه یه نه م ده نارده نه سه ر سیداره، هه ر لیره بوخوم ده م کوشتن. ئه تو

سهگى گروڤى دەبوو پېش نوږتى بکهى. وهك دهلېن مهلايهکى زاناو خوښنده واريشى. وهختيک ههلاتى هيچ تاوانکيشت نهبوو، بهلام ئيستا ئيعدام دهکړي، ئاوا".

دوو قامكى دهستى راستى ليک کردنه وهو سهروبى راي وهشاندى.

"ئهتو كيى؟"

"ئهمن حه مه دؤكم".

"ئهى دادو بيداد. ههتيو ئهتو دهليى پشيلهى كيته له شيرت وه رگيږاوه. هيچ وهك حه مه دؤك ناچى".

پاشان رووى كرده كوځا:

"ته ماشا! بړوانه ئه م فسؤس پاله وانه، ته ماشا قاره مانى چياكانى توورپووس! دهليى مشكى برسى يه. به راست ئه م

كابرايه حه مه دؤكه، ئهتو پيشتري ديوته؟"

"له م دي يه دا كه س نيه نهى ناسى... حه مه دؤكه".

"الله، الله، الله! خوژگه ئه و كه سهى گرتوومه و ئه وهنده به دواى دا عه و دال بووم لاني كه م وهك بنياده مان ده چوو.

ئه گه ر ئه مهى به رمه شاروچكه و بليم حه مه دؤكه، هه موو كه س پيم پي ده كه ني، ده بمه گه پچارى چاك و خراب. ئيستا ئه من

ده بي ئه م چلمنه، ئه م كرمه پيسه يه به رمه شاروچكه؟ به ره للى ده كه م با بړواو تووشى شه رمه زارى نه يم. به ئاغاو

خانه كانى شاروچكه م گوت سبه ينى ده چم گويى ده گرم و بوتان ديم، باش بړوانن ئه من شانازى به كي وه ده كه م. باشى

ته ماشا كه ن، ئه من ئه مه م به نو كه رو وه رگيږكهى مالى خو شم قبول نيه! جوان ته ماشا روخسارى ئه م چه په له بكه ن،

بړواننه سيمى ئه م گونه كه له بابيه رزيوه! عه بدى خان و عه لى سه فابه گ ئه مه كوشتوونى. تفوو له و ته رح و ديداره ت..."

بړواننه من دانيشتوم باسى چ ده كه م، باسى ئه م كه لاکه كه متياره منداره ده كه م. ئه گه ر ئه من له جيگاي ده ولت بام

بي قيمه تيكي وام له داريش نه دده دا، له چالى ئاوده ستيم داويشت، چالى ئاوده ستى..."

مه حمودئاغا جاروبار تووره ده بوو، هه ل ده ستا ده چوو تفى ده سه روچاوى حه مه د ده كوتاو ده ي دايه به ر پي له قه.

جاروباريش داده نيشت و لاقى ده خسته سه ر لاقى و گالتهى پي ده كردو پاشان وهك خيزوخول جنپوى دده ان. سه ره نجام

ماندوو بوو. ته نانه ت ده نكيشى نووسابوو. به لام هيشتا نهى توانيپوو داخى دلى خو ي پي بريږي.

له قاسمى پرسى:

"ئهتو كيى؟"

"ئه من حاجى ده ميرم، له ديهاى ئاناوارزوه هاتووم. له دهستهى وه لى كوزگونم كه وه لى كوزگون كوزرا ره گه ل ئه مانه

كه وتم، قيسمه ت و نسيب..."

مه حمودئاغا سه رى نه خسته سه ر.

"كوړه ئهتو كيى؟"

"ئه من له تايه فهى سارى كه چيليم، پيم ده لېن موسليمه ياغى".

"ئى... ئهتو ياغى؟"

"ئه دى، ياغيم".

"له كه نكيوه؟"

"له دوو روژ له مه وبه ره وه..."

موسليم له ده می ده رچوو، وادیار بوو ده یه ویست بلّی دوو سال، گوتی دوو روژ. مه حمودئاغا فرمانی دا:
"ده ستانی بکه نه وه".

پیاوه کانی دهستی موسلیمیان کردنه وه.

"ئاغا ئه من چ چاکه یه کم له گه لّ کردوی که ئازادم ده که ی، چما ئه من یاغی نیم؟"
"فریّی دهنه ده ریّی".

موسلیمیان له حالیک دا بۆله بۆلی ده کرد، ده رکرده ده ریّی.

"ئه تو دهناسم، ئه تو عه لی بیچاره دهنگبژئی خو منی، ناتوانم هیچت لی بکه م، بابت له پیاوانی نیزیکی من بوو.
به ره حمهت بی. چوو شه ری بالکان، زۆرم هه ولّ دا نه هیلم. گوتم مه چوو سه ربازی، به قسه ی نه کردم. چوو و ئیدی
نه هاته وه. بیستم وازت له چه ته یی هیئاوه".

"وازم هیئاوو، دوو روژ له مه و بهر هه ر که بیستم حه مه دۆک دووباره چوو ته وه چیا، چوم دۆزیمه وه".

"چاک بوو دۆزیته وه. ئه گه ر ئه تو نه بوایه ی ئه وه نه ده هاته ئه م دی یه و ئه منیش نه م ده توانی وه ک هه رمیّی گه ییو
له داریی بکه مه وه. ده ستانی بکه نه وه".

دهستی عه لی بیچاره یان کردنه وه.

"تاوده سازه که ت، یه ک دوو په لکه مان بۆ لی ده".

عه لی بیچاره وه لامیکی نه دایه وه وه له جیی خو شی نه بزوت.

مه حمودئاغا به پراویژیکی تونده وه فرمانی دا:

"تاوده سازه که ت".

عه لی بیچاره دیسان گوئی نه دایه.

"ساز بۆمن لی ناده ی؟"

چاوه شه زه رد سه ری هه لّ بری:

"مه حمود، خوارزای ئازاو به جهرگی من به جیی خو ی، سه گی منیش ساز بۆتو لی نادا".

مه حمودئاغا به گالته وه پی که نی و گوتی:

"ئاوا، ئاوا هاوړیّی نیزیکی مسته فا که مال پاشا، ئاوا خه باتگپری جه ناق قه لا که به گولله یه ک ده ریات برده حه واو دنیات
بی دهریا هیشته وه؟"

"سه گی وه ک تو، خوینخوری وه ک تو، که سیّک که خه لکی له بن چنگه ئه سپان دا ده پلشینیته وه وه ده یان کوژی بوی
نیه ناوی مسته فا که مال پاشا بیئی".

مه حمودئاغا له سه ره خو هه ستایه سه ریّی. هه تا بنی چاوانیشی زه رد ببوو، هاته لای چاوه شه زه رد. پی له قه یه کی
به که له که ی ئه وه پیره پیاوه دا دا، پاشان پی له قه یه کی دیکه و یه کی دیکه. ئه مجار به و قه مچی یه ی به ده ستیه وه بوو به مست
و پی له قه و هه موو شتیّک به ربوو ه گیانی چاوه شه زه رد. ده م و لووت و مووی سه رو ریش و ده ست و لاق و کراسی
پیره پیاو شه لالی خوین بوون. هه تا پتری لی ده دا زیاتر رقی هه لّ ده ستاو له شی وی ده دایه بهر پی له قه و هه تا تووره تریش
ده بوو پتری لی ده دا، تا وای لی هات که ئیدی خو شی به سه ر پیوه رانه ده گرت و وه ک سه رخوشان به لادا ده هات. زۆری
له چاوه شه زه رد دا. به لام چاوه ش مه قی لیوه نه هات، حاشا له ئاخیکیش...

"ئەگەر ئەمشەو نەمردى، بەيانى بۆخۆم دەت كوزم. دەستى ئەم توتكە سەگەش بېستى."

دووبارە دەستى عەلى بېچارەيان لە پىشتەو ەرا بەستەو ە... .

"كوئخا، ئەمشەو لىرە دەمىنەنەو، جىيەكى قايم و جىيە متمانەمان دەوئى كە ئەمانەى تا بەيانى تىدا راگرين. بەيانى جەندرمە دىن، نيوەرۆيە ئەم حەيوانانە دەبەينەو ە شارۆچكە."

"با ەەر لەم ژوورە بن."

"لىرە نابى. لەوانەيە پياو ەكانيان دىيەكە پەلامار بەن. نيوەى ئەمانەم خزانەبوو ە سەقزلى. وەختىك تاژى ەات لەوئى بەجىم ەيشتن و ەاتم. لەوانەيە ئەمشەو ەيرش بکەنە سەر ئىرە. مالى تۆ بەكەك نايە... ."

سەرى دەنيۆ دەستانى گرت و لەگژ فکran ەرا چوو. ئەمجار سەرى ەل ەبرى و گوتى:

"مالەكەى خۆمان... ئەوئى وەك قەلا قايمە. ئەگەر ەزار كەس شىش ەيرشى بۆ بکەن، سى كەس دە رۆژان دەتوانن لەپىشيان راو ەستن."

كوئخا گوتى: راستە.

"كليلەكان بەتۆن؟"

بەلئى لەلای منن."

"ياللا ەستە ئەم خۆشەو ەستانەى ئاخزەمان بەرینە مالى ئىمەو ميوانداریيان لى بکەين. ئەم بەرازە پىرە گروئى ەش لەوئىو ەلابەرن، لایبەن. ئەگەر تا سبەينى ما، ئەوئىش دەبەينە شارۆچكەو لەدارى دەدەين."

ەاتنەدەرى، كەس لەنيۆ دىي نەبوو، بنیادەم ديار نەبوو. بىدەنگى ەكى بەسام گوندەكەى داگرتبوو. ئەم وەزە سەرنجى مەحمودئاغا، ئەو پياو ە دنيايدەى راکيشا:

"كوئخا، مەسەلەيەك لەم گوندەدا ەيە."

"چۆن دەفەر مووى ئاغا؟"

"نازانم. دىي زۆر بىدەنگە"

"ئەم دىيە ەميشە بىدەنگە."

"ئەم بىدەنگى ە شتىكى دىكەيە. ئەمن ەاتومە ئاو ەدانى، حەمەدۆكم گرتو ە، چاو ەشە زەردم لەدەست و پى خستو ە، كەچى لەگەل ئەو ەى ەموو خەلكەكە ئەمەى دەزانن، ەموو جىيەك بىدەنگە... ."

"ترساون. ئەگەر ئەتۆ ەاتى دىيەكەمان ئاوا بىدەنگ بوو. بەحورمەتى جەنابتە."

"لەوانەشە وابى... ."

كوئخا لەپيش دا دەرگای حەوشەى، كە وەك دەرگای قەلا قايم و بە تاق بوو، كردهو ەو بەدواى ئەودا دەرگای خانووبەرەكەشى ەلگرت. بەپليكانان دا وەسەر كەوتن. لاويك كە چرا فانوسىكى بەدەستەو ە بوو لەپيشيانەو ە دەرويشت.

"با لەم ژوورەيان دانىين، ەەر ئەم شەو ە. ئەم ژوورە پەنجەرەى بۆ دەرو ە نيە. بايم ئەگەر رەعيەتيك تاوانىكى كردبايە، لەم ژوورەدا حەپسى دەكرد."

لەپيش دا چاو ەشە زەرديان ەيناو فرىيان دا يە نيو ەراستى ژوورەكە. بەدواى ویش دا ئەوانى دىكەيان ەينان.

"هه موو جی یه کی مالّه که با رووناک بی. له نیو هه وشه ش دا ئاوریککی خوش بکه نه وه. هه تا به یانی نابیی چاویش بترووکیئن. ئە من له م شه و ده ترسم. بریا توانیامان هه ر ئیستا چه ته کان هه لگرین و بیان بهین... ئە مه ش نابیی... له وانه یه بۆسه مان بۆ بنیینه وه... ده بی چاوه پروانی جه ندرمه بین. تاژی ته حسین چوه شارۆچکه یان نا؟ سواریکیش با له گه لئ بچی، یه کیک له پیاوه کانی خۆمان. زوو".

"باشه ده نیرم: تاژی ته حسین له میژه رویشته وه".

له هه ر قوربنیکی خانوبه ره که چرایه کیان هه لواسیبوو. ده ستیان کرد به وه سه ریه ک نانی مووره داری گه وره له نیوه راستی هه وشه که دا.

"چاوتان باش بکه نه وه و چوارچاو برواننه ده وروبه رتان، ئە گینا سه رتان تیدا ده چی".

مه حموودئاغا وه پیش که وت و کوپخاو پیاوه کانی ئاغاش له دوايه وه چونه وه مائی کوپخا. کوپخاژن سفره ی راخستبوو. شووشه یه کی گه وره ی راکییش له نیوه راستی سفره که بوو. ده یان زانی ئاغایان بی خواردنه وه گوزهران ناکا. چه ند که وی زه ردکراو له سه ر سینی یه که هه لمیان لی هه لده ستا.

"له م باره یه وه زۆر خۆشحالم کوپخا، به لام له م بیده نگه یه ی ئاوه دانی ده ترسم".

"خه وتوون ئاغا".

"ئه من دلنیام ئیستا له م گونده دا هیچ که س نه خه وتوه، ته نانه ت مندالی شیره خۆره ش به خه به ره".

مه حموودئاغا ره عیه ته کانی خوی باش ده ناسی. له گه ل گیرانی هه مه دۆک سرته و خه لوه یه کی بیده نگ دی یه که ی داگرتبوو. ژنان، کچان و کچۆلان به چاو پیکه وه ده دوان، پیاوان ته نانه ت منداله وردکه ش گوئیان له قسه کانیا ن نه ده بوو. ئە گه ر گویشیان لی بووایه، له قسه کانیا ن حالی نه ده بوون.

"هه مه دۆکی له دار ده دن".

"چه ند تازیه یه کی باشمان بۆ گرتبوو".

"ئیستاش له دیی ئیمه دا گراوه".

"له مه ولا خه لک دی یه که مان به به دیومن ده زانن".

"ئه گه ر هه مه دۆکی له دار به دن..."

"ئه گه ر هه مه دۆکی له دار به دن..."

"له ئاسمانه وه ئاگر، به رد، مار، جانه وه ر، هه ژدیه او زه روومان به سه ردا ده بارن..."

"ئه گه ر هه مه دۆکی له دار به دن..."

"ئه م دی یه و ئە م دنیا یه هه مووی ویران ده بی".

"له جیاتی ئاو خوین هه لده قولی..."

"هه تا رۆژی قیامه ت..."

ئه میش خان له گه ل هه وت گه وره کچ وه نیو دیی که وتبوون و مال به مال ده گه ران و قسه یان له گه ل ژنان ده کرد.

"ئه مه ره وای ئیمه یه؟"

"دی یه که مان ده توانی قبوولی بکا که هه مه دۆکی لیره بگرن؟ هه تا قیامه ت ده بیته بنیشته خوشه ی سه ر زاران".

"پاشانیش هه مه دۆکی له سه ر ئیمه له دار ده دن".

"ئەو بىۋىدېنە چاۋەشە زەردىشى كوشت".

"جاران خەلكى لەبن چىنگە ئەسپان دا دەپلېشان دەۋە دەۋى كوشتن".

"ئىستى بۆخۆى دەيان پلېشىننېتەۋە".

"لە جىياتى ئەسپ..."

"ئەگەر چوۋىنە ئەۋ دىنيا چۆن لە پرومان بى چاۋ لە چاۋى مردوۋە كان بىكەين؟"

"چاۋ لە چاۋى مندالە كانمان..."

"چاۋ لە چاۋى خەلك...؟"

"چۆن چاۋ لە چاۋى ئەم كىۋە پىرانەى توورپوس بىكەين؟"

"چۆن تە ماشاى ئەۋ ئاكاچادىنەزە بىكەين كە پەمۆى لى دەچىنن؟"

"چۆن دەتوانىن چاۋ لەۋ چوكورواۋايە بىكەين كە كشتوكالى لى دەكەين؟"

"ھەتا دىنيا دىنبايە خەلك لىمان دەپرسى كە بۆچى..."

"چ جۋابى خەلك دەدەينەۋە؟"

خەرىك بوو كازىۋە دەنگوت. ھەموو ژنانى ئاۋەدانى بى ھەست وخوست ھاتبۇون لەبەر دەركى بالە خانەكەى مەھموودئاغا راۋەستابۇون. سى ژنى سىنى بەدەست كە سى سىنى پىر لە خواردىيان پى بوو، گەشىتنە وى. ھەموو ژنەكان چارشىۋى سىپىيان بەسەرەۋە بوو.

"دەرگا بىكەنەۋە كورپىنە نانمان بۆ ھىنان".

ئىشك گر كە گوپى لە دەنگى ژنەكان بوو دەرگای كردهۋەۋە كە چاۋى بە ھەشىمەتى ژنەكان كەوت، تىك رابوو. ئەمىش خان گوتى:

"چىە رۆلە، ترساۋى؟ مەترسە ھىچ نىە".

ژنەكان رژانە ھەۋشەكەۋ ئىشك گرىان دەنىۋ خۇيان گرت. كابرە بەلە ھزەيەك لەنىۋ ئاپۇراى ژنان دا ون بوو و دەنگىشى لەبەر دەرئەھات. بەشىك لە ئاپۇراى ژنەكان لەمىژ بوو چوۋبوونە ژوورى بالە خانەكە. ئىشك گرەكانى وىشيان دەنىۋ خۇيان گرتبوو، بى سەروشوئىنيان كرددبوون. ژنى پىرى كوچا كە يەككە لەۋ ژنانە بوو سەردوولكەى بۆ ھەمەدۆك دانابوو، لەگەل ئەمىش خان چوۋنە ژوورى بەندىبەكان.

ئەمىش خان ھاۋارى كرد:

"دەستانيان بىكەنەۋە".

كچەكان ھىندى چاۋ لەسەر چاۋ دانىۋ دەستى ھەمووانيان كردهۋە.

"ئەمەش جەكانتەن، زوۋ دەبەريان كەنەۋە".

چەكى ياغىبەكانىش لەبن ھەنگلى كچەكان دا بوو.

"ئەمەش چەكەكانتەن ۋەريان گرن. ھىندەى نەماۋە بۆ بەيانى، ۋەختە تاۋ ھەلى. روۋ لەچىا بىكەن و بىرۇن. چاۋەشە

زەردى بەئىمە بسپىرن. ئىمە لىۋى وريا دەبىن".

لەپىش دا ھەمەدۆك و دوايە ئەۋانى دىكە، تەنانەت مەلافەرھادى برىندارىش بەپەلەپەل خۇيان پۆشتە كردهۋەۋە

چەكىان لە خۇيان داۋ ئەمجار گوتيان:

"هەر خۆش بن، نۆر سوپاس، خواحافیز".

به نۆی ئاپۆرای ژنه كان دا كه ببوونه دوو ریز تی پهرین و تاویك دواتر رویان له بهرده لان کرد.

ژنه كانیش ههروهك هیچ نهقه ومابی، سینییه كانیان له پیش ئیشك گره كان داناو گوتیان: بخۆن، نۆشی گیانتان بی و ههروهك به بیدهنگی هاتبوون، بی ههست و خوستیش چوونه وه.

ئیشك گره كان كه ماوه یهك گێژووێژ ببوون، به غاردان چوونه لای مهحمودئاغا. مهحمودئاغا مهست و سه رۆخۆش كهوتبوو. ههولیان دا وههۆشی بیینه وه. ئاغای شهش دانگ مهست هه رچه ندی ههولیان له گه ل دا ته نیا یهك جار چاوی هه لێنان. گوتیان:

"حه مه دۆك رای کرد". ئه و گوی نه دانئ، چاوی لیک نانه وه دووباره خهویکی قورسی لی كهوت.

به یان داها، هه تاو كهوت، كهس نهی توانی ئاغای وه خه بهر بیئ. له دهوری هه ل ده سووران، به دهنگی بهرزو هات و هاوار بانگیان ده کرد، قیامه تیکیان به رپا کرد. مهحمودئاغا میشیکیشی لی میوان نه بوو. هه روا له شیرن خه ودا بوو. وهختیک كه له بابی نیوه رۆیه خویندیان مهحمودئاغا بۆخۆی وه خه بهر هات. ئا فتا وه یه کیان دایه دهست، وه ری گرت، به گێژی و خه والووی و به لاجه لاج چوه بهرده لانی پشت مائی. له بن بهردیک دانیش و خۆی سووک کرد. پاش ئه وهی خۆی شوته وه هاته وه. ده ور به ره كهی هه مو قروقه پیان کردبوو. له دبی له دهنگی كه له شیر به ولا وه دهنگیک نه ده هات. له سه ر سینییه کی گه وه به رچای بیان هیئا. مهحمودئاغا هیچ ئاگای له وه نه بوو كه به تاقی ته نیا قاولتی ده كا. كه له سه ر سفره كه هه ستا، كوێخای رو به رووی خۆی دی كه ده ست له سه ر سنگ وه ستا وه ده لئی پشیله یه کیته له شیری وه رگێرا وه. له كوێخای پرسی:

"جه ندرمه كان هیشتا نه هاتوون؟"

"نا، هیشتا ئاغا..."

"چ بووه؟"

"مه بهست ئه وه یه هیشتا نه هاتوون..."

"بلی بزائم چ بووه، ده ته وی چ بلی؟"

"مه بهستم ئه وه یه كه... ئاغا بۆخۆی باشتر ده زانی... ئه مشه... یانی به لی ئیدی..."

"چی، چ بووه؟"

"ئه مشه و حه مه دۆكیش..."

"حه مه دۆك چیی بووه؟"

"بر دوویانه..."

"کی؟ جه ندرمه كان؟ نیشانیان ده ده م. چه ته یهك كه ئه من گرتومه... مومکین نیه. لیبان ده ستی نه وه. بۆچی

ئه وده م كه ئه وان هاتبوون هه لتان نه ستاندم؟"

"هه ولمان دا ئاغا... به لام وه خه بهر نه هاتی."

"سوار بن، به دوا ی جه ندرمه كان دا برۆین، بیان گه ینی و حه مه دۆکیان لی بستینی نه وه."

له و به ینه دا کابرا قه له وه كه له گه ته كه هاته پیشه وه له کاتیك دا دهستی ریک ده خشاندن گوتی:

"ئاغا حه مه دۆك جه ندرمه نه یان بر دوه."

"ئەدى كى بردوويه؟"

"جندو پەرىيان..."

"جندو پەرى يانى چى؟ يانى راست و رەوان لە دەستتان دەرباز بوو و ئەھا."

هەمووان پىيان وابوو كاتىك مەحمودئاغا بە سەرھاتەكە ببىسى دەىكاتە هات و هاوارو قىامەتەك بەرپا دەكا. ئەوئەندە ئىشك گرەكان و كوئىخا و پياوھەكانى داركارى دەكا، خوئىن بمىزن. كەچى راست بە پىچەوانە بوو. دژكردەوھى ئاغا زۆر ئارام و لەسەرەخۆ بوو.

"باشە ئىستا بۆم باس بكە بزانم."

كابرا قەلەوھە كە هەيشتا دەستەكانى پىك دەخشاندن گوتى:

"ئەمن لە حەوشەى ئىشك دەدا. چووكتىن هەست و خوست نەدەھات. كەمىك و پىژىنگم دەدا كە بەدەنگى ژنىك راچەنیم. ژنە گوتى: نانم بۆ هەيناوى. ژنە سەرتاپا سپىپۆش بوو. لەو بەردەلانەى سەرەوھەرا، لەو مەيدانەى خوارى را، لەم لاړا، لەولارپا ھەر ژنانى سپىپۆش بوون كە بىھەست و خوست دەھاتن. ئىدى نەم زانى چ بوو. وەختىك چاوم ھەلپىيان دىتم دەست و دەمم بەستراون، دىتم ئىشك گرەكانى دىكەش ھەروا لەنپوھراستى حەوشەىدا لەپەناى يەكتر درىژا و درىژ راکشاون. ھەستام غارم داىھ ژوورى، حەمەدۆك لەوى نەبوو. سەرم ھەلپى تەماشای چىام كرد. دىتم ھەزار ژنى سپىپۆش ئارام ئارام دەچنەوھە سەر دوندى چىا، بەدوايان دا غارم دا. چەند جار تەقەم لىكردن، لەپەر دىتم ھەمويان غەيب بوون. ئەم ژنانە جندۆكە بوون، پەرى بوون، ئادەمىزاد بوون؟ ئەمەيان نازانم، خوا دەزانى."

"ئەوانە ژنە جانەوھەرەكانى گەلى شكۆفە بوون، ھەر ئەو ژنانە كە شىنيان بۆ حەمەدۆك گىرا. ئەوانە نە جندۆكەن، نە پەرى و نە فرىشتە، ئادەمىزادن."

ئىشك گرەكانى دىكەش ھەرىكەى شتىكى وەك ئەمەيان گوت. تەنيا بەو فەرەقەوھە كە پىيان وابوو ژنەكان ھەموو رووت و قووت بوون و مەمكى ھەمووانىشيان ھەل تۆقوو رەق و خپ بوون. ئەوانىش بۆئەوھى بيان گرن وەدوايان كەوتبوون، پىشيان گەيشتبوونەوھە، بەلام بۆنى عەترىكى سەير لەلەشى ژنەكان ھەستابوو كە ھەمويانى بىھۆش كردبوو.

"ئەو ئەسپەم بۆ بىنن."

دەسبەجى ئەسپەكەيان بۆ ھىناو سوار بوو.

"كوئىخا بلى ھەموو خەلكى ئاوەدانى كۆوھبن."

دەستوورى بەپياوھەكانىشى دا: ئۆوھش سوار بن.

كوئىخا بەئىشك گرەكەى پەنا دەستى خۆى گوت:

"بۆ لەسەر ئەو بەردەرا جارپاھىلە. ئاغامان دى، ھەموو خەلكى ئاوايى دەبى لىرە كۆ بىنەوھە."

ئىشك گر چوھە سەر بەردەكەو بەدەنگىكى بەرز راىگەياند كە خەلك ھەموو لەگۆرەپانى ئاوەدانى كۆ وەبن. ئەمە داب بوو. لەمىژ سال بوو ھەركات ئاغا، يان بابى يان باپىرى وىستبايان خەلكى دى دەسبەجى و بىئەوھى دەقىقەيەك خۆ بگنخىنن لەگۆرەپانى ئاوايى كۆدەبوونەوھە. لەماوھەيەكى كەم دا سەرانسەرى مەيدانەكە پىر بوو لە حەشىمەت. مەحمودئاغاش لەحالىك دا پياوھەكانى بەدواوھە بوون ئەسپەكەى دەنگ داو هات لەپەناى حەشىمەتەكە راوھستا. لەكاتىك دا سەمىلى بادەدان پىكەنى. جووتيارەكان گەببوونە ئەم تەمەنە، يەكەم جار بوو كە دەيان دى مەحمودئاغا پىكەنى.

"كارىكى زۆر باشتان كرد."

بەم رستەيە دەستی بە قسان کرد. راویژی قسەکانی سارد، رهوان و بریارده رانه بوو، چووکتیرین نیشانهی توورپهیی و دل‌یه‌شان له نئوچاوانی دا دیار نه بوو.

"کارێکی زۆر باشتان کرد حەمە دۆکتان - که من گرتبووم - ئازاد کردو ئەم گەوجانەتان بە جۆریک هەل‌خە لە تاند که هاتوون دەلێن: جندو پەری حەمە دۆکیان لە گەڵ خۆیان بردو. هەر کارێکتان کردو زۆر باشتان بەرپۆه بردو. حەمە دۆکتان لێ پیرۆز بێ. لە سەر سەری خۆتانی دانێن، کەلکی لێ وەرگرن، خۆشتان بوێ، ریزی لێ بگرن. ئیستا ئەم دەپۆم، ئەگەر لە رێگا تووشی ئەو جەندەرمانە بێم که بەرەو ئێرە دێن پێیان دەلێم پتە یەکیشتان لێ نە دەن. ئێو ئەو مایە هەزارسالەیی من، عێل و عەشیرەتی خۆم، هەربۆیە قبوولی ناکەم کەس ئازارتان بدات. ئیستا داوای من لە ئێو ئەو یە که لە ماوای دە رۆژدا ئەم گوندە بە جێ بێن، لە مەرو بە داوای لەم دێیەدا مریشکێک، بزنیک، گایەک و مەریک نابێ سەر بێن، شوانەکانم دەنێرم هەموویان تەسلیمی وان بکەن. ئێو دەزانن کە ئەو خانوانەیی تێیان دا دەژین، ئەو زەوی یە بە سەری دا دەپۆن و بە کورتی لە دێ دا هەرچی هە یە و نیە تەنانەت ئاوە کەش هەمووی هی من، بگرە دەپێی بە ریشتان ئی منە. دە رۆژی دیکە دیمەو ئەو ئێرە، یە کەسی لێ ببینم خواهاوار. ئیدی خۆتان دەزانن، دیارە خواش دەزانێ."

ئەسپی دەنگ داو بێ ئەو هی ئاورپیش وەدوا خۆی بداتەو لە ئاوەدانی وەدەرکەوت.

حەشیمەت تێک چەرژان. هەتا ماوایەکی درێژ مەعلووم نەبوو دەلێن چی و پاشانیش دەستە بەستە بلۆ بوونەو:

"رەبی لاقی شکێن حەمە دۆک چەند بەدیومنە، خوا زەلیلی کا."

"خوا بێ کوژی..."

"یاخوا لە بەین بچێ!"

"دێ یە کەمانی وێران کرد."

"وہ جاحی کویر کردینەوہ."

"بەد فەری پێ و قە دەم شەر."

"چاوی دەلێی چاوی مارن."

"بەژنیشی هەر بستیک دەبێ."

"رەبی بەژنی بچیتە بن گل..."

کەمێک دواتر هاوارو پۆپۆ لە ئاوی بەرز بوو وە، بۆحالی خۆیان دەگریان و تووکیان لە حەمە دۆک دەکرد. ئەمیش خان لە بەر دەرکی مالهە کە ی دانیشتبوو، ئاگای لە خۆی برابوو هاواری دەکردو رۆژانی خۆشی رابردووی وەبیر دەهاتنەو کە لەو مالهە دا رای بواردبوون، باسی ئەو رۆژانەیی دەکردو لە داوی هەر قسە یەکیشت دەی گوت: چۆن دەتوانم لیت دوور کەومەو ئەو ئەو مالهە جوان و رەنگینە کەم، چۆن دەتوانم لەتو جیا ببمەو ئەو سپیدارە بە کا کۆلە کەم، چۆن لەتو دوور کەومەو ئەو ئەو ئاوەی وەکوو هەتاو روونی، لەتو ئەو چیا ی سووری پەر لە بەفر، ئەو دۆلی پەر لە گۆلە زەردو شینە گۆینی، لەتو ئەو لێرە وارە کەم کە بە هارو هاوینان وەک جۆلانە رادەژێی، ئەو تری زەردو زۆلە کەم، ئەو کۆترە کان، ئەو هەنجیرە شیرنە هەنگوینی یە کان، ئەو ئەو مێشەنگوینانە کە لە هەزار هەزار گۆل هەزار جۆر عەتر کۆدە کەنەو...

"حەمە دۆک! بریا نە هاتبا یە گەلی شکوفە."

"ئەو قە لافەتە سەگباب خێوتم نە دەدی."

"ئەو چاوە ریبو قواوی یانەت کە دەلێی چاوی بۆقن."

"روخساری ده لئی روخساری مردووانه".

"حه مه دۆك! ره بی وه بهر تیری نه به دی كه وی".

"حه مه دۆك! یاخوا هه ر كوته ی له شت بكه ویتته زاری دالاشیك".

"یاخوا له دارت دن حه مه دۆك!".

"ره بی هومیدت نا هومید بی".

"ره بی چیی چاكت نه یه ته ری".

"ره بی تووشی بای سوور بی حه مه دۆك!".

"یاخوا گۆر به گۆر بی".

دهنگی شیوهن و هات و هاوارو دادو بی دادی خه لکی دی ده گه یشته یاغی یه کانیش که له بهرده لانه که خویان هه شار دابوو.

"مامۆستا، له م دی یه دا شتیك رووی داوه، به لایه کیان به سه ر هاتوه".

مه لافه ره هاد گوتی: به لئی، مه حممود به یانی له خه وه هه ستی...

"چ ره فتاری کیان له گه ل ده کا مامۆستا".

"له گونده که ی قاسم چیی کردبوو، سه د جار، هه زار جار خه راپتر له گه ل ئه مانه ده کا".

"مامۆستا، ئه گه ر وایه ئیمه چ بکه ین".

مه لا وه لامی نه دایه وه. بی ده نگه یه کی به رد ریژ به رپا بوو. که س قسه ی نه ده کرد.

له سه ر ئاوا یی لی کدا لی کدا بالنده له هاتوچۆدا بوون و به ماندوویی و شه که تی بالیان ده بزاونن. ئه وان تازه به بی ده نگه یی

ئاوه دان یی ان زانی بوو.

"چ بووه مامۆستا؟"

"شتیك له نیو ئاوا یی قه و ماوه. ئه م بی ده نگه یه له نه کاوه نیشانه یه کی باش نیه".

قاسم گوتی:

"له دی یه که ی ئیمه ش راست وه زعیکی ئاوا ساز بوو. خوا به لای وا به سه ر دوژمنیش نه هی نی".

له و به ینه دا له خواره وه له نیو که لی نه شاخه کانه وه سه روسه کوتی موسلیم که ته قیله ی سووری له سه ر بوو، ده رکه وت.

مه لافه هاد سه ری خسته سه ر:

"ئه و ته قیله یه ت له کوئی په یدا کرد؟"

"چاوه شه زه رد دایمی".

"وه زعی چۆنه؟"

"باشه، به لام زۆر ده نالی نی".

"وه زعی دیی چۆنه؟"

موسلیم وه زعی ئاوه دان یی، وه زعی خه لکه که وه ئه و جنیوانه که به حه مه دۆکیان ده دان، هه مووی به وردی گۆرپه وه.

"ئاوا!"

موسلیم گوتی:

"به لئی ئاوا، سهرم لئی دهرنه چوو. ئاخركوچ كردن چيه كه ئهو هه موو شيوه نه ده كه ن و قيامه تيان به رپا كردوه؟
ئيمه هه موو روژيكي خوا جاريك كوچ ده كه ين. كوچ كردن زور له مانه وه له جي يه كه باشتره، وه نا؟"
مه لافه رهاد كه هه ستابووه سهرپي، ده ستیكي له شانى وى دا:

"كورم كوچ كردن زور باشتره، به لام خه لك له زه ته كه بيان له بير چوو ته وه، موسليم منداله كانى توش له بيريان
ده چي ته وه وه ختيك باسى كوچ كردن ببيسن وهك خه لكى ئهو خواره قيامه ت به رپا ده كه ن."
"ده لئی دنيا خه راپ بووه..."

مه لافه رهاد ده ستى حه مه دى گرت، راي كيشايه لاي خوى و گوتى:
"وه ره، وه ره ئيره نه ختيك قسان بكه ين."
له بن شاخيك دانيشتن و پاليان دايه وه.

"كورم حه مه د، ئيستا باش تى گه يشتم ياغيه تى كارى تو نيه. وه ختيك گویت له ده نگی ئهو خواره بوو، مردى و زيندوو
بوويه وه. ئه گه ر ديته تى يه كان دهر بكن، كه وادياره واشه، ئه گه ر گه لى شكوفه تووشى چاره نووسى سه قزلى بى، ئه تو خو
به سه ر پيوه راناگرى و ناتوانى بژى، چه ته يى كاريكى ئاسان نيه، كارى پياوى دلپاكي وهك تو نيه. ئه گه ر بزاني دى يه كيان
له سه ر تو گريانده، ئه تو له خه فه تان هه ر له نيو ئه م به ردا نه ده كه وى و ده مرى. ئه گه ر سبه ينى ببيسى كه ياوه ر فارووق و
ئاغا و خانه كان خه لكى توورپوسيان داوه ته به ر دارو كوتك و ئه شكه نجه و ئازارو هو يه كه شى ئه تو بووى و خه لكى توورپوس
كه وتوونه هاوارو فغان، چيت به سه ر دى؟"
حه مه د سه رى داخستبوو و قسه ي نه ده كرد.

"بروانه كورم، ئه تو ته نانه ت ئه وه نده ت پى ته حه ممول ناكري كه ئه سپيكي سه رشيت به ته نيا له چيا وه مي نى. ئيستا
هي نده ي نه ماوه له خه فه تان وه زگ بده ي. ئه گه ر بشت كوژن ناتوانى ته قه له كه س بكه ي. ئه من پيم سه يره چونت
عه بدى خان و هه مزه كه چه ل و عه لى سه فا كوشتوون، دياره ئه تو نه ت كوشتوون، يه كى ديكه كوشتوونى. هي نده ي نه ما بوو
يو باز نوغلى بكوژى كه بوچى هه ل دى و ناچى ئه سپه كه ي بگري ته وه. بروانه حه مه د! ئه و كيسه يه ي له به ر پشتيني ت دايه،
زيرپيكي زورى تيدا يه. هى وه لى كوژگون بوو. به شى عومريكت ده كا. چاك بوو مه حموود ئاغا نه ي دى. ئه منيش نايه لم ناوى
حه مه دوك له م چياو به نده نانه له بير بچي ته وه. هه تا ده مرم وا ده كه م خه لك پييان وابى ئه تو هه ر له شاخى ماوى. هه تا
ئه من ماوم كه س نازانى كه ئه تو وازت له چياو به نده نان هي ناوه و رو يشتووى. وه ختيك ئه منيش مردم حه مه دوكيكي ديكه
پهيدا ده بى."

"پيت وايه پهيدا ده بى؟"

مه لافه رهاد له كاتي ك دا مستى له زه وى ده دا گوتى:

"پهيدا ده بى، ئه تو چون پهيدا بووى؟ بروانه، ته ماشاى ئه م زه وى يه بكه، بزانه ئه م كيفوكه زه رده چونى عه رز دپيوه و
هاتوه ته دهر، بزانه چون هه تاو به روخسارمان پى ده كه نى، حه مه دوكيش ئاوا پهيدا ده بى. نيگه رانى من مه به. ئه من ئيستا
له چياو دارستان را ده چمه وه گونده كه ي خو مان."

"له گه ل عه لى بيچاره بچن."

"باشه."

"ئه منيش قاسم و موسليمى له گه ل خوم ده به م، نازانم ده مير چيى به سه ر هاتوه."

"ئەتۆ نىگەران مەبە، ئەمن ھەر ئەم رۆژانە دەي بىنمەوہ"

"گەردنم ئازا كە مامۆستا"

"خوامندالى زۆرت بداتى"

ئامپىزيان لە يەكتر دا. ھاتنەوہ لای چەتەكان. مەلافەرھاد ريشى دەلەرزى. لىكدا لىكدا چاوى دەترووكاندن و دەستى رىك دەخشاندن.

"دەي جا خواحافىز، ئەمن و قاسم و موسلىم دەپۆين"

ھەمەد لەگەل ھاوپرۆيەكانى ھاتەوہ ئاوەدانى. ھەتاو خەريك بوو ئاوا بى. سىبەر درىژ ببوونەوہ. خەلكى ئاوايى لەخۆرا لە گۆرەپانەكە كۆ ببوونەوہ. ئەوان ھەمەدۆكيان لەدوورەوہ، ئەوكاتەي لەبنارى دەھاتەخوار، دىتبوو.

وہختىك ھەمەديان ھاتەنۆ گۆييان نەدايە. نە سەريان وەرگىراو نە قسەيەكيان كردو نە جنىۆيكيان پىدا. وەك گلەجان بەجىي خۆيانەوہ نووسابوون... تەنيا ئەميش خان پشتى تىكرد. ھەمەد لەگەل قاسم و موسلىم نەختىك لەنۆ دىي پياسەي كرد... دەنگىك لەنۆ دىي نەدەھات. سەرەنجام چووە لای مالى چاوەشە زەرد. كەس لەمالى نەبوو. چاوەشە زەردىش بەتاقى تەنيا لەبەر ئاگردان لەسەر تەختىك كەوتبوو، دەينالاند.

ھەمەد چو لەپەنا چاوەشە زەرد چۆكى دادا:

"بەلادوربى چاوەش ئاغا"

"خۆش بى ھەمەد، ئەو كافرە رۆيشت، رۆيشت، رۆيشت، بەلام جەرگى خەلكى بەكوچكەوہ دا. ئەمن ئەم كارەي لى خۆش نابم، بەھەلە چووە. ھەر خۆ بەسەر پىوہ راگرم دەي كوژم، سەرى دەبىرم و بۆ عىسمەت پاشاي دەنىرم و نامەشى بۆ دەنىرم، ئەويش چ نامەيەك. ئەو ئاغاو خانانەي شارۆچكە تىدەگەن دنيا چ خەبەرە... ئىستا خەلكى ئاوايى دەردەكا، مەحمود لەخۆمىز، باشە، ئىمەش دەچىنە چوكورواوا، دەچىن زىيەلەين و قامىشەلان و جەگەنەجار دەردىنين و دەي كەينە كىلگە. لاوانى گوندەكەمان زۆر بەكارن. لىرەوارپىك زىيەلەين، ئەوئەندەي بەشى دىيەك بكا دەردىنين و دەي كەنە زەويى كشتوكال."

قۆلى ھەمەد گرت كە لەپەناي چۆكى دادابوو:

"زۆر نارەھەت ديارى. ئەگەر ژنانى ئاوايى قسەي كالىان پىگوتووى، وەدلى مەگرە. دل بەخەمن. لەدىيەكە دەريان كردوون و بۆيە ھىندىك قسەي تال دەكەن. ئەگىنا چما دلان قبول دەكا ئەتۆ شتىكت بەسەر بى؟ وەختىك ئەتۆ مردبووى ژنەكانمان شيوەنىكيان بۆ كردى كە بۆ حەزرتى محمدىشان - كە ناوہكەشى وەك خۆي جوانە - نەكردبوو... ئەو ژنانە دويى شەويش..."

چاوەكانى بريسكەيەكيان داو لەسەر قسەكانى رۆيشت:

"دويى شەويش پەرى ھاتن، ھەمووان جلى سىيەيان لەبەردا بوو. ژنەكانى ئىمەش ھەر لەبەر خاترى چاوى تۆ پارووى ھەنگوينيان دانى و ئەوانىش تۆيان لە درىشووكەي ئەو مارە كە پى دەلەين مەحمودئاغا نەجات دا... ھەمەد گيان، دلەت لە ژنەكانى ئىمە نەيەشى. لەگوندەكەي چوكورواواشمان چاوەرپىت دەبم. ئەمنىش تا ئەوئەندەي مەحمودى دەكوژم. ئەوئەندە ئەتۆ بى ژانەسەر ھاتوچۆي گوندەكەمان دەكەي."

پاشان لەكاتىك دا زارە بىدەدانەكەي داچىرپىبوو، لەدلەوہ پىكەنى:

"ئەوئەندە ئەگەر ديسان لەچوكوروا توشى ژانەسەرىك بووى، دووبارە پەرى دىن و نەجات دەدەن."

دهستی له قوښی حه مه د كرده وه:

"وه زعم باشه، ناردوومه به شوین جه راح دا. تاویکی دیکه دی. زوو چاکم ده کاته وه. یاللا ههسته برؤ ریټ ئاوه لآو شمشیرت به برشت بی..."

حه مه د داها ته وه و دهستی ویی ماچ کردو قاسم و موسلیمیش هه روا... وه ختیك خه ریک بوون برؤن چاوه شه زهره له نیو جی یه که ی دا نه ختیك له گه لیان هه ستا، چاوه کانی پر بوون له فرمیسک.

"ئاخ... ئا... خ. ئه گه رسته فا که مال پاشا ئه م ئازایه تی و ئینسانه تی یه تی توی ده دی و ده ی بیست، گیانی خو شی ده دایه ی. ئه من له جه ناق قه لآ شان به شانی وی شه یم کرده. له گه ل هه ر گولله توپیك که له پاپوپی دوژمنم ده دا، ده ریا ده چووه ئاسمان. پاپوره کانیش ده چوونه ئاسمان."

حه مه د سه ری و هرسوو پاند. ده یه ویست چه ند قسه ی جوانی پی بلی، به لام قسه یه کی نه دیته وه بیکا. سه ره نجام ته نیا توانی ئه وه نده بلی:

"خوا ته مه نیکی زور زور دریژت بداتی مامه چاوه ش، عومرت به قه د عومری نوح بی."

شنه بایه کی نه رمی ده هات و کیلگه شین و سهرسه وزه کانی له نیو ده شتی کاکي به کاکي دا ده خسته که رویشکه . کیلگه کان له بهر رووناکي یه کی زوردا پالیان دابووه وه و ددره وشانه وه ، له هه وا هه لویه کی گه وره بالی لیک کردبوونه وه ، بیئوه ی بال لیک بدا چه رخی ده دان و خه رمانه ی ده کی شان ه وه .

مانگه شه و له سهر گولاو شه پوی ده دان . رووبه ری گولاوه که ده له رزی و گنج و لونی تی ده که وتن و له دور هه ناسه ی هه ل ده کی شا . سیبه ره کان له گه لئو گیزه لوکانه که وه ک فریره به ده وری خویان دا ده سووران و تیشکی مانگیان به ده وری خویان دا ده پیرژاند به ره و توورپوس ده جوولان .

سیبه ره کان له گه لئو گیزه لوکه گه یشتنه سهر رووبه ره ئاوی یه که . سه دان هه لو بالیان لیک کردبوونه وه و له هه وا له قولایی مانگه شه و دا چه رخیان ده دان . سیبه ره تاریکه که یان که وتبووه سهر زه وی و له سهر داره کان ، پنچکه درووه کان و گوله سوورو سپی و بنه وشوی زه رده کان گه مه یه کی سه یریان ده ست پی کردبوو . سیبه ره کان ، باله کان ، ئه ستیره کان و هیچ شتی ک دهنگی لیوه نه ده هات .

بایه کی سارد هه لی کرد . له پشت ئالاداگی یه وه که زور دور بوو ، هه وره تریشقه دره وشانه وه و رووناکي یه که یان گه یشته وی و به دوا ی ئه وه دا له نه کاو بوو به ره شه شه وو هه موو جی یه که له تاریکایی یه کی ئه نگوسته چاوو وه که یه که دا ون بوو . له سهره وه ی شه وو له نیو شه وه وه ئه سپی بوره به بناری دا هاتنه خوارو چه ند هیلیکی سپی دریزیان له سهر ره شه شه و کی شایه وه . ئه سپه کان له ژووروی شه وو له ژیر بالی هه لوکان دا چه رخیان ده دان ، هیلی سپی و روونیان ده کی شان ه وه ، دریان به تاریکایی شه و ده داو به سهره و ژیردا ده چوونه خوار . له نیو تاریکایی یه وه ره وه ئه سپیکی زور هاتنه ده ری که یال و کلکیان به ئه ستیره رازابووه وه . دره وشانه وه و کوورژانه وه و سهرانسه ری دی یه که یان پر کرد . پالیان ویک دا ، لمبوز به لمبوزو یال به یال هه موو سه یریان به رز کرده وه و به فشقه فشق ده ستیان کرد به هه ناسه کی شان و قه وه زه ی سنگیان وه که کووره ی ئاسنگه ران هه ل مساو پوکایه وه . سه رو یال و کلک و ته نگه و لاقیان تیکه ل بوون و دوا یه بلاو بوونه وه و له نه کاو حيله حیل هه موو جی یه کی داگرت . هه موو ئه سپه بوره کان سه یریان بلند کردو گوئی یان له چه رمه وه بردن . ئه سپیکی ته نیا له وسه ری ئاسمانه وه به حيله یه کی دریز جوابی حيله ی وانی دایه وه . حيله که نیزیکتر که وته وه و له و به یینه دا توپه له نووریک وه که تونیل (نفق) قولایی تاریکایی قه لاشت و هات . ئه سپیکی بوره له نیو نووره که هاته در . پیاویکی سه وزپوشی مه ندیل سه وز سواری ئه سپه که بوو و شمشیریکی به ده سته وه بوو که نووریکی سه وزی لی هه ل ده قولی ...

پیاوه به رگ سه وزه که دی یه که مال به مال گه راو له به رده رکی مالیک راوه ستا . ئه مجار چووه باله خانه که . دهنگی زنجیر له شه و هه لستا ، به رده لانه کان نومی تاریکی بوون و ئه ستیره کان له ت و پت بوون . سواره سه وز له به ره که ئه سپی بولای دیوار دهنگ دا ، دیوار له نیوه راستی دا شه قی برد ، ده رگا کان یه که له دوا ی یه که کرانه وه . چه زره تی خدر درودی خوی لی بی به هه زار ریزه وه بانگی چه مه دۆکی کردو ئه ویش خوی هاویشته پاشکوی ئه سپی چه زره تی خدر به ره و ئالاداگی که بناریکی سوورو گولی بنه وشه یی هه بوون ، بالیان گرت . له دوا ی وی سواریک که کلاوی سووری به سه ره وه بوو و به دوا ی ویش دا سواریک که کلاوی سپی له سهر بوو ، هاتن و مه لافه رهادو قاسمیان له گه ل خویان برد .

له نيو شاخه كان را دهنگي گولله دهات. له هه موو جي يه ك گر هه ل ده ستاو ده ت گوت جه هه ننه مه. قورينگي ك له وسه ري ئاسووه هاتبوو ئارام له ئاسمان دا چه رخی ده دان. حه مه دو قاسم و موسليم گه مارو درابوون. پياوه كاني مه محمودئاغا سه د كه سيش پتر بوون. له لايه كي ديكه شه وه ده سته ده سته جه ندرمه ده گه يشتنه جي. رهنگه هه زار كه س ده بوون نه و سئ كه سه يان گه مارو دابوو. له و خواره وه ليره واره كه يان ئاگر دابوو. ليره وارو چيا ئاوريان گرتبوو، بليسه ئاگره كان به خيرا يي به ره و حه مه د ده هاتن. مارو ريو ويو گورگ و جروجانه وه رو ورچ و كه رويشك به زريكاندن له بهر ئاگر هه ل ده هاتن. له ماوه يه كي كه م دا چيا يه كه له گري ئاگر دا ون بوو. دنيا بوو به ته پولكه يه كي ئاگرين. مارو ريو وي و گورگ و جروجانه وه رو كه رويشك و چه قه ل ده ستيان كرتبوو به زريكاندن، خويان له نيو ئاو وي داويشت. ئاوه كه را ي ده دان و له گه ل خوي ده ي بردنه خواري. نه سپي خه نه ييش له حالتيك دا كلكي ئاگري تي به ربوو، له كاتي ك دا بليسه ئاگر ده گه يشتنه به رزگي، به سه ر گري ئاوردا بازي داو خوي ده ئاو وي هاويشت. حه مه د له گه ل هاوړي يه كاني له سه ر ليو ي هه ل دي ري كي بلند بوون، گري ئاگر لييان نيزيك بووه وه و خهريك بوو ده وري ده دان.

قورينگه كه هات، راست له ژور سهريان به سه ر گرو دووكه له كه وه راوه ستا. نه سپي خه نه يي خوي خر كرده وه و له ليره واري هاته ده ر. حه مه د يالي نه سپه كه ي گرت و قاسميش كلكي گرت. موسليم سواري بوو. نه سپه كه به هه ل دي ره كه دا خزي و چوه خوار. نه مجار له خواره وه هه زاران و ده يان هه زار نه سپه هاتن له په ناي كانيا وه كه ليك كو بوونه وه و پاليان ويك دا. نه سپي خه نه يي چوه نيويان و هه موويان دوور كه وتنه وه.

له گوندي چاملي يو ل ياوه ر شه و كه ت مه لاي گه مارو دابوو. سه رو كه لله ي حه مه د ده ركه وت...

مه محمودئاغا، ئاغاي گه لي شكوفه مه لافه رهادي بريندار كرد، حه مه دو ك و نه واني گه مارو دا. نه وان به هه زار زه حمه ت پاش سئ روژ شه رو ليكدان توانيان گياني خويان له ده ستي وي رزگار بكن. نه مجار حه مه دو هاوړي كاني و مه لافه رهاد به ماندوويي شه كه تي چوون له مالي چاوه شه زه رد خه وتن. مه محمودئاغا هات و نه واني گرت و ده ست و پي ياني له زنجير كرد. نه وان نه وه نده ماندوو بوون وه خه بهر نه هاتن. چونكي له خه ودا بوون مه محمودئاغا نه ي كوشتن. چونكه نه گه ر كه سيكي له خه ودا بكوژي وه ك نه ت كوشتبي وايه. نه واني بر دو له خانووبه ره كه ي خوي دا حه وت ده ركه ي له سه ر داخستن و زينداني كردن. له سه ر ئالاداعي هه وري ك هه ستا، رووناك و نومي نوور. ده ت گوت خه ريكه له بهر نوور ده ته قي. هه وري ك بوو وه ك تيشكي هه تاو، به لام زور گه وره، نيوه ي ئاسماني داگرتبوو. هه وره نووره كه هات و له سه ر شاخه به رده ستي يه كان راوه ستا. نوور به سه ر شه ودا ده باري. له شاخه كانه وه كو مه ليك ژني سپي پوش هاتنه خواري بو نيو دي، ده هاتنه خوار، ده هاتنه خوارو ته واو بوونيان نه بوو. نه ميش خاني خه لك ي گه لي شكوفه به خيراتني كردن. ژنه به رگ سپي يه كان له نيو ئاوايي جه ژن و شادي يان وه ري خست. ته واوي چيا كاني ده وروبه ري، ئاسماني ژور سهريان و ليره واره كه ي ته نيشتيان له نووردا نو قم بوون.

كارو كووزي به ياني ژنه كان هاتنه به رده ركي خانووبه ره كه، به چه كداره كانيان گوت ده رگا كه بكنه وه، ئيمه ده بي حه مه دو كي به رين. نه وان حه مه دو ك و هاواله كاني يان هه ل گرت و بردياننه نه شكه وتي ك كه له پشته وه ي ئاوه داني بوو.

كه بوو به روژ نه سپي خه نه يي كلكي هه ل گرت، گو يي ده چه رمه وه بردن و يالي په ريشان كردن و سئ جار به تيژي به نيو دي دا تي په ري. هه رسيك جاريش مه محمودئاغا و پياوه كاني هه رچي فيشه ك له تفهنگه كانيان دا بوو، پي يانه وه نان، به لام نه سپه كه وه بهر نه هات.

ئەمجار ئەسپ بەبناران دا شۆر بوونەو، ھەمووی بۆرە. لەدەشتی یەکیان گرتەو. ھەر ئەسپێك دەھات دەچوو لەنیوہراستی دەشتەكە رادەوہستا، كۆدەبوونەوہو كۆدەبوونەوہ. دەت گوت ھەوریکی سپی نیشتوہتە سەر دەشتەكە. ئەسپەكان ئەم سەر و ئەوسەری دەشتی یان پەر کردبوو. ھەمدو مەلافەرھادی برینداریان دەنیو خۆیان گرت و شۆر بوونەوہ بۆ چوگوراوا. ھەتا لیواری میدیترانہ رۆیشتن و چوونہ نیو دەریاو لەچاوان ون بوون.

سواریك كە لەكیوپارەوہ ھاتبوو لەبەردەرکی مائی مورپتەزاغا جڵەوی توند کرد. مورپتەزاغا لەژووری پرا چاوی پیی كەوت و ھاتەخوار.

"مەحمودئاغا ھەمەدۆکی گرتوہ، دەست و لاقی بەستوون و زیندانیی کردوہ. دەپازدە چەكداریشی لەبەردەکی زیندانئ داناون. چاوەروانی جەندرمەكانە. ئەگەر ئەوان گەیشتنئ ھەلئیدەگرن و دەیبەنە شارۆچكە. بەمنی گوت سەلامی لیكە. گوتی: بەمورپتەزاغا بلئ چاودلت روون. گوتی ھەتا بەوان نەلئیی نەچیەوہ چیا. بلئ ببورن كە بۆخۆم نەم توانی خەبەریان بەدەمئ.

ئەوان خەریکی قسان بوون كە تاژی تەحسین بەلاجەلاج گەیشتەجئ و لەبن پیی ئەسپی سوارەكەدا كەوتە سەرزەوی. كۆلانیان بەدەم و چاوان ھەلپەرژاندو ھیندەوی بەدەوردەھاتن ھەتا وەھۆش خۆی ھاتەوہ. ھەر كە ھاتەوہ ھۆش خۆی گوتی:

"بەم دوو چاوانەم دیتم. وەختیك ھەمەدۆك و مەلافەرھاد لەمائی چاوەشە زەرد خەوتبوون، ئەمن چووم بەكویخام گوت... ئاخر ئەمن شەویك تا بەیانی لەنیو بەردەلانەكە ی پشت مالیان ئیشك كیشابوو... مەحمودئاغاش ھات و توندو قایم گرتی. دەست و پییانیان زنجیر کردو سەد كەسی چەكداریان لەبەردەرکی دانان. مزگینیم دەوی."

تاژی تەحسین تازە قسە ی خۆی تەواو کردبوو كە سواریکی دیکە ھات. كونەلووتی ئەسپەكە ی فش ببوونەوہ و ھە كووہی ئاسنگەرەن دەھەندمی.

"مەحمودئاغا ھەمەدۆکی گرت."

ئەو رۆژە تا ئیواری ھەر سوار بوو دەھات و دەپۆیشت. تاژی تەحسین وەنیو بازاری كەوتبوو و ھەر كەسی دەدی داستانئ گیرانی ھەمەدۆکی بۆ دەگێرپایەوہ. بەلام نەیدەویرا بەبەردەرکی دوكانی كەبابچی گۆرین دا برەوا. وەختیك دەگەیشتە بازار سئسەد ھەنگاو دوورتر لەدوكانی كەبابچی یەكە تئ دەپەری.

سەرەنجام ەلئ یەشەل دیتتەوہ و گوتی:

"وہرە بزائم تاژی تەحسین."

تاژی تەحسین لەحالیك دا لەخۆشی یان ھۆشی بەسەر خۆیەوہ نەبوو، بەداوونوو چاوپروا و رووداوەكە ی بۆ گێرپایەوہ.

"ھەتیوہ تاژی قوون بەگوو، ئەگەر ئەوہی گوتت راست بی، دەت كوژم."

"بۆچی، چما ئەمن چ خەرپە یەكەم بۆتۆ ھەبووہ؟"

ەلئ یەشەل بەرقەوہ چاوی لئ دەریەپەندان و لەحالیك دا رەگی ملی ھەستابوو و مووی سمیلئ ھەك نەشتەر راست ببوونەوہ بۆی چوو.

ئەگەر تاژی تەحسین خیرا بۆی دەرنەچووباو كەوتبایە دەستی ەلئ، جئ ساغئ لەلەشئ دا نەدەما. ەلئ یەشەل كە

ھیشتا رقی نەنیشتبووہوہ چووہ لئ مەلادۆران ئەفەندی، مەلادۆران كە چاوی پیی كەوت گوتی:

"بيستوومه على، بيستوومه . زۆرم زگ به حه مه دۆك سووتا. به زيندووي گرتوويانه ئه ويش ئه و كافر ه گرتوويه . بريا كلاكى كه وتبايه ده ستى مه حمود . خه لكى درنده ي شاروچكه زۆرى به لا به سه ر دينن . زولمىكى واى لى ده كه ن شياوى بنياده م نه بى . به نازارو ئه شكه نجه سووكا يه تى پى ده كه ن و دوايه ده ي كوژن . به لايه كى به سه ر دينن سه ده ه زار جار له مردن خه راپتر . ئه من ئه وانه باش ده ناسم . بنياده مى قين له زگ زۆر خه ته رناكه . ئه وان له ئينسانه تى وه رگه راون . هيچ جانه وه ريك وه ك ئه وانه ..."

"ناكرى نه جاتى بده ين؟"

"سه بركه على . جارى راوه سته . له م كو له كه يه بو ئه وكو له كه يه فورجه يه كه . ئىستا سه بركه بزائم چ ده بى . زۆر نارپه حه ت مه به ، ئه وهنده خه فته مه خو . ئه و پى ده لىن حه مه دۆك ."

"ئه و منداليكه ، منداليك كه دلى وه ك ئاوينه پاكه ، كارى وى ته واوه . ئه منيش ئه گه ر هيشتم مه حمود زيندوو بى ، ناوم على يه شهل نيه ."

"جارى سه بركه على . ئه من ئىستا ده چمه شاره وانى . ئه توش بچووه بازار . سه بركه ، نارپه حه ت مه به . به هه رحال ئيمه ش هين . له م كو له كه يه وه بو ئه وكو له كه يه فورجه يه كه ."

ياوه ر فارووق زۆر نارپه حه ت بو . به نياز نه بوو داواى قايمه قام و سه روكى شاره وانى قبول بكا . هه رگيز نه فه ره كانى خو ي هه ل نه ده گرت بو پيشوازي مه حمود ئاغا و ياوه ر شه وكه ت بچيته "دووه بووينوو" . ته نانه ت ئه گه ر عارف صائم به گ ، فه رمانده رى جه ندرمه ي ناوچه كه و وه زيرى نيوخوش ده ستوريان دابايه كارى واى نه ده كرد .

"وه كيل باشى عاصم ! ئه مشه و ده بى له شاروچكه دا شتيك بقه ومى تا ئيمه ش ناچار بين نه فه ره كانمان هه ل گرين و يان بو لاي چياى دولدول برؤين ، يان شوپ بينه وه بو لاي ده شتى ."

"باشه جه نابى ياوه ر . سه رجوخه على به رگى سيويل له به ر ده كا ، ته قيله يه كى سووريش له سه ر ده نى و ده چيته پشته وه ي شاروچكه و شاره كه ده داته به ر گولله . ئيمه راوى ده نيين بو چياى حه ميديه له سه ره وه ي عوسمانيه ."

ياوه ر خو شحال بو . به هه ر قيمه تيك بووايه بريارى دابوو نه چيته پيشوازي مه حمود ئاغا كه به بى ئاگادارى خوى بو گرتنى حه مه دۆك چووبوووه چياو نه چيته پيشوازي ياوه ر شه وكه تى كو نه شاگرد چيشته خانه كه بوخوى يارمه تى دابوو . ياوه ر شه وكه ت له ناوچه ي ژير ده سه لاته ي وى دا ده ستى كردبوو به راوى ياغى يان .

ئه و بريارى دابوو نه هيلى نه فه ره كانى گولله يه كيش به حه مه دۆكه وه بنين ... نه ديلى په تى باوينه ئه ستوو له شاروچكه دا بى گيپن ، نه كه سيش ده توانى تفى له پروان كوتى . ئه و ريگا نادا هيچ كه س چووكترين سووكا يه تى پى بكا .

"جه نابى ياوه ر ، ئيمه ئه وه ده روين . به لام ئه گه ر ئيمه له نيو شار نه بين نازانى ئه و پياوكوزه چ به لايه ك به سه ر حه مه دۆك دينى ."

ياوه ر له حالتيك دا مستى خرده كرده وه گوتى :

"ئه و ناتوانى هيچ ناماقولوى يه ك بكا . ئه من وه گووى قايمه قام هه ل دينم ، ئه ويش له قسه ي من ده رناچى . ئه گه ر ئيمه نه روين و له شاروچكه وه مينين و نه چينه پيشوازي ئه و پياوكوزه ... پاشانيش پيشى كاره كانى بگرين ، ئه وده م خه لك نالين ياوه ر به خيلى پى ده با ؟"

"بوچى ؟ ده شلين ."

"با چووكترين بى حورمه تى به حه مه دۆك بكه ن ، ئه وده م چوارمىخه يان ده كيشم ."

"ده ترسن".

"بيجگه له وهش، نابي ريگا بدهين له داري بدن. چما هيچ كهس نه وي له وهختي كوشتني عهدي خان و همزه كه چهل و عه لي سه فابه گ دا ديوه؟"

"نا، ته نانه ت كهس نه وي ديوه نه وي ميرووله يه كيش نازار بدا".

"نه گهر بمانه وي ده توانين پاكانه شي بو وه گرگين".

"با وابكه ين جه نابي ياوهر".

"با تي بگهن كه به بي خه به رداني من گرتني حه مه دوك چ تاميك ده دا".

"كه وايه، نه مشه و له شاروچكه دهرده كه وين و هه تا چند روژي ديكه ش نايه ينه وه. وانيه جه نابي ياوهر؟"

"به لي، نه من نه وي پياوه نيم بچمه پيشوازي مه حمودئاغاي پياوكوژ، پيشوازي نه وي زالمه كه ره عيه ته كان دهرده كا، دوژمني هق و ئينسانه تي يه... له هر باريكه وه تي فكري، نه وكاته ي نه وي ديته وه، ئيمه له شاروچكه نه بين باشره. بابايه كي سهرباز نابي دست له نيو دهستي پياوكوژيك بني و به خيراتنه وه ي بكا. سهربازيك ناتواني ياغي يه كه له پياوكوژيك وه رېگري".

عه لي يه شهل كه وهك خه وگه پان له نيو بازاردا ده هات و ده چوو، وهخت بوو له خه فه تان گياني دهرچي. هه ركه س له سه ره وه له كيوپاره را ده هات خه به ري گيراني حه مه دوكي پي بوو، هه ركه سيش گيرانه كه ي به سه ليقه ي خوي ده گپرايه وه. پياوماقوولاني شاروچكه ش كه له شاره واني كو ببونه وه، گوماننيكيان له گيراني حه مه دوك دا نه بوو و بيريان له وه ده كرده وه كه چون پيشوازي له مه حمودئاغا بكن و چ جه ژنيكي به شكوي بو بگرن.

مورته زاغاو زولفو و تاشكن خه ليل و زوري ديكه به و رووداوه گپرو كاس ببون. بريا حه مه دوك له جياتي نه وه ي به دهستي نه وي كابرايه بگري له كيوان مابايه وه و كه ساني وهك مه حمودئاغا له ترسان زراويان چوبايه و نه يان وي رابا بچنه كو لان و بازار. هه موويان به دل و ايان ده گوت، به لام كهس نه وي ده يرا به زمان بيلي.

ئيسا ئيدي عارف صائم به گ و مه حمود له پيش چاوي نه نكه ره دهن به قاره ماننيكي نيشتماني و نه گهر مه حمودئاغاي گه لي شكوفه وازي لي بي ده بيته نوينه ري مه جليسيش و نه ودهم پي شورهي ده بي جوابي سلوي خه لك بداته وه. نه ودهم نه گهر كه يفي لي بي ده تواني هه موو خه لكي دي هاتي چوكووراواو توورپوس شاربده ر بكا. هه ره له ئيساوه له بازار داستان له سه ر نازايه تي و قاره مانه تي ناوبراو دروست ده بوون.

"سميله چه خماخ يه كاني باده دا".

"دوژمناني له بن چنگه نه سپان دا ده كوژي".

"پي ده لين مه حمودئاغا".

"دنيايه به سه ري قامكي هه ل ده سوورپيني".

"به زه بيم به ياوهر دا ديته وه".

"ده بچو نيچيري خوتي لي بستينه وه!".

"نه گهر ياوهر، نه وي پياوه ره سه نه، نه وي توركه پاكه، نه م سووكايه تي يه بي سزا به يليته وه، ده بي ناوي خوي بگري".

"مومكين نيه".

"توله ي ده ستينه تي وه".

"راوهستن برادرينه، راوهستن. هيشتا حه مه دؤك نه هاتوه ته شاروچكه و نه ش كه وتوه ته به نديخانه. ئيوه پيتان وايه هينانه خوارى حه مه دؤك له و چيايانه كارىكى ئاسانه، تهنانهت ئه گهر له شكرىكيشيان له گه ل بى؟ كه ميك سه بر بكه ين و چاوه رى بين. كه س نازانى ئه و فيلبازه حه مه دؤكى به چ فيل و ته له كه يه ك گرتوه. ياوه ر ده لى نايه لم هيچ كه س چووكترين نارحه ته بؤ حه مه دؤك پيك بينى، ياوه رى به پريزمان فارووق به گ ده لى هيچ به لگه يه كمان بؤ مه حكوم كردنى حه مه دؤك به ده سته وه نيه. ده لى تا ئيستا هيچ شاهيدىك نيه كه چاوى لى بووبى حه مه دؤك عه بدى خان و هه مزه كه چه ل و عه لى سه فابه گى كوشتوه. به لى، راست ده كا. كه وايه دادگاي دادپه روه رى توركيه چؤن ده توانى مه حكومى بكا؟ ئه تو پيمان بللى تاشكهن خه ليل به گ، ئه تو هه م قانون زانىكى گه وره ي و هه م قاره مانى شه رى نيشتمانى. نوورى چاوى كو ماره كه مانى، ئه تو بللى".

"ئه گهر به لگه يه ك نه بى كه س ناتوانى حه مه دؤكى مه حكوم بكا".

مه لادؤران ئه فه ندى گوئى:

"باشه ده كرى ياغى يه ك كه ئه و هه موو ناوبانگه ي ده ركردوه ئازاد بكه ن؟"

تاشكهن خه ليل ده ستى راستى له سه ر زگى - كه ئه م رؤژانه هه ر ده هات و گه وره ده بوو- داناو ئاوپرى دايه وه سه ر مه لادؤران ئه فه ندى پرسى:

"ئه گهر به لگه يه ك له ده ست دا نه بى، دادگا ده توانى چ بكا؟ تهنانهت ئه و قازى يه ي دادگا كه دؤسيه كه ي ده چيئه به رده ست ئه گهر پياويكى وه ك ئه و قازى يه ي خوئشان بى كه مووى له ماستى ده رده كيئى و گوئى له قسه ي هيچ كه س راناگرى ئه گهر بابيشى بى و تهنانهت گوئى بؤ قسه ي ده وله تيش ناگرى و قانون هه رچى بللى مووبه موو جى به جى ده كا، بى ئه وه ي گوئى بداته پرته و بؤله ي هيچ كه س، حه مه دؤكى ئازاد ده كا".

زولفو ده ستى كرد به قسان:

"ئه گهر مه حمود بتوانى حه مه دؤكى له كيوپاره را بينيئه ئيره... هه موو كه س ده زانى ئه و مه حموده كى يه و چ كاره يه. هيچ كه س ناتوانى شتىك دژى ئه و منداله به سته زمانه ديها تى يه بدؤزيته وه. ئه گهر له ولاتىك دا دادپه روه رى له نيو بچى ريشه ي حكومه ته كه ي هه ل ده كه ندرى. هيچ هيئىك ناتوانى ميلله تىك نه جات بدا كه عه داله ت له ولاته كه ي دا له به ين چوه. حه مه دؤكى ياغى و عيسمه ت پاشاى سه رؤك وه زير به رامبه ر به قانون وه ك يه كن... كه وايه كى و كام هيئ ده توانى حه مه دؤكى مه حكوم بكا؟ هه ر به م زوانه حه مه دؤك ئه و پياوه به دبخته، ئه و پياوه پيرؤزه كه خه لك گه ياندوويانه ته پله ي نه زه ركرده كان وه ك هه موومان ده بيئه هاو نيشتمانىكى ئازادو سه ربه ست و له م مه مله كه ته دا ده گه رى. ئه و كورپى شه هيدىكه. ئه و كه باپيرى له جه ناق قه لا، بابى له يونان، مامىكى له گه ناله و مامىكى ديكه ي له قاليچاى شه هيد بوون، له هه موومان زياتر هه قى هه يه ئازادو سه ربه ست له ولاته كه ي دا بگه رى. ئه گهر پيوست بوو ئه من ده چمه لاي حاكم به گ و عارف صائم به گ. ئه گهر پيوست بى ئه من له به ر خاترى وى هه تا ئه نكه ره ش ده رؤم. ئيوه نارحه ته مه بن. ئه من نايه لم حه مه دؤك، ئه و پياوه مه باره كه له گه رووى مه حمودى گه لى شكؤفه ئه و پياوه زالم و خوئخؤره، ئه وه كه ديها تى يه كان شاربه در ده كا، ئه وه كه وه ك زه روو خوئنى خه لكى ئه م ده شت و كيوانه ي مشتوه، بچيئه خوار... خواى له ژوور سه ران به شاهيد ده گرم كه له مه ودوا ئه من يه ك دؤنم له م زه وى يانه، دؤنمىك به جى خوى، تهنانهت بستىكيشى نادم به و".

باسه که ی شاره وانی بیان له گازی نو له سه ر میزی ئاره ق خوار دنه وه در یژه پی دا. هر که رۆژ بو وه وه له ته پۆلکه ی رووبه پروویانه وه هه نگامه یه ک به رپا بوو. دیسان چه ته په لاماری شارۆچکه یان دابوو. یاوه ریش ده سبه جی بۆ راوانانی ئه وانه ی هی رشیان کرد بووه سه ر شارۆچکه , له شار وه ده ر که وت. له و بگه ره به رده یه دا ده بوو مه حموود ئا غاش بیته وه شارۆچکه و پیاوماقوولانی شاریش ده بوو پیشوازی یه کی به شکۆتر له هی یاوه ری لی بکه ن. نه خشه ی په لاماری به درۆ بۆ سه ر شارۆچکه له لایه ن یاوه ره وه و ده رچوون له شار به و خیرای یه یاری یه کی باش بوو. چونکه وه ختی ک مه ترسیی هی رش بۆ سه ر شارۆچکه له گۆرپی دا بوو, هیچ که س له پیش چاوی وی باوه شی به مه حموود ئا غادا نه ده کردو شاگه شکه نه ده بوو و ئه وی نه ده گه یانده ئاسمان. مسۆگه ر پیشوازی یه کی وای لی نه ده کراو دوکانه کانیش به ئالا نه ده رازانه وه و سامی تورقودیش نه ی ده توانی وه ک جاران یه خه ی دادرپی و خۆی له ت و په ت بکا و به وتاری ئاگرین هه مووان وه گریان بخا. جگه له وه, ئه گه ر هه مووی ئه مانه ش بکرا بایه ن, دیسان ری وپه سمی کی بی شۆق و بی تام ده بوو. راستی یه که ی ئه وه بوو که مه حموود ئا غا به گرتنی حه مه دۆک ئه وی کرد بووه پووله ره شکه یه ک.

له نیوه شه وی رابرد بوو که مه لادۆران ئه فه ندی توانی بچیت وه مالی. عه لی یه شه ل به چاوی هه لمسا وه وه به نیوچاوان گرژی له حالیک دا پازده سال پیرتر ببوو, چاوه پروانی بوو.

"عه لی چاودلت روون, مزگینیم ده وی."

"حه مه دۆک ده رباز بووه."

"نا عه لی ده رباز نه بووه."

"ئه دی مه سه له چیه ؟"

"باشه حه مه دۆک عه بدی خانی کوشتوه ؟"

"ئه وه نده ی ئه من بزانه ..."

"ئه من ده زانه ئه تو چ ده زانی. حه مه دۆک عه بدی خانی نه کوشتوه, هه مزه که چه لیشی نه کوشتوه. ئه وه ی عه لی سه فاشی کوشتوه حه مه دۆک نه بووه."

"سه رم لیی ده رناچی ئا غا."

"ئه منیش سه رم لیی ده رناچی عه لی, ئیستا با بۆت باس بکه م. دیاره ئه گه ر بتوانم روونی بکه مه وه."

مه لادۆران ئه فه ندی چوو له سه ر قه نه فه دانیش, ده سحیبه نه وه دونۆ ده نک ی یه که ی به ده سه ته وه گرت و ده ستی کرد به دو عا خویندن.

"عه لی وه ره له کن من دانیشه. وه ختی ک مه حموود ئا غای گه لی شکۆفه حه مه دۆکی گرت, ئه و جه نابانه ی ئیره مردن و

زیندوو بوونه وه. یاوه ر زۆر تووپه بووه. بۆ ئه وه ی به پیشوازی یه وه نه چیی که له کیکی ساز کردوه. یاوه ر ده ستووری داوه

که س حه مه دۆکی ... " ئه مجار مووبه موو مه سه له که ی گێر بایه وه.

عه لی گوتی: هه موو شتی کم به فکر دا ده هات, ئه مه نه بی.

"حه مه دۆکی ش دینینه لای خۆمان."

"ئه و هر به راستی یه هه رگیز نه ی ده ویست چه ته یی بکا. به راستی ئه مه باش بوو."

"حه مه دۆک پینج شه ش سالی ک زۆر به که لکی ئیمه دی. پاشانیش نه ک هه ر چه ته یه کی نه زه رکرده, خوایه تو به,

پیغه مبه ریش بی له بیر ده چیت وه. ئه و پینج شه ش ساله شمان به سه. کوره زیادیشه."

هه تا به يانی بئنه وهی وه نهوزیک بدن قسه یان کرد. گه لاله یان دارشتن و خهونیان بۆ پاشه پوژ دیتن".
به یانی عه لی بئنه وهی شه وی خه وتبئ، چوو به بازار. چوو مزگه وت و نوئیژی به یانی له وی کرد. پاش نوئیژکردن
سه ریکی دوکانی ساله کویری دا. هیشتا مشتتری نه هاتبوون. ساله کویر سه روپیشی جوان بۆ تاشین. به دهم ریش تاشین و
سه ر چاک کردنه وه له په ستا قسه ی ده کرد:

"حه مه دۆک به بئگوناخ ده ناسرئ. به لام یاغی یهک، که سئکی خووی به چیاو به نده نان گرتوه له ده شتی ده توانئ چ
بکا..."

"ئه وه هیشتا زۆر جحیله".

"که وایه، وادیاره عه بدی خان و عه لی سه فا ئه وه نه ی کوشتون".

عه لی به باوه پئکی ته واهوه گوئی:

"نا، ئه وه نه ی کوشتوون، ئه وه ته نانه ت میرووله ش ئازار نادا، چۆن پیاوی پئ ده کوژرئ... بوختانه".

ساله کویر گوئی: بوختان وهک کراسی ئاگر وایه.

عه لی پارهی بۆ ساله کویر ده رهینا، به لام سه رتاش پارهی لئ وه رنه گرت. پاش رویشتنی وی مورته زاغا هاته دوکانئ و
هر که هاته ژوویش گوئی:

"ساله، ساله، براله ساله کویر. بنیادهم قابیلی خه تایه. ئیمه چند به هه له چوو بووین، چه ندیش ده ترساین. حه مه دۆک
که سی نه کوشتوه".

"نه منیش ده زانم ئاغا، ئه وه ته نانه ت میرووله یه کیشی ئازار نه داوه. ئه وه مندالئکی ریوه له یه. چۆن ده توانئ ئه وه ئاغا
سه رزلانه بکوژئ؟"

مورته زاغا نه ختیک ده فکروه و چوو، که میک ده ستی ده سمیالی وهردا:

"هه موو که س ده زانئ ئه وه ئاغاو خانانه کئ کوشتوونی. ته نیا ئیمه نازانین. ئه وی راست بئ ته نیا ئه من نه م ده زانی.
ئه گینا هه م یاوه رو هه م تاشکه ن خه لیل به گ، هه م مه لادۆران ئه فهندی، هه م زولفوۆ ته نانه ت ئه نکه ره و عارف صائم
به گیش هه موویان ده یان زانی. ته وای تورکیه ده ی زانی - که وایه هه ر ئه تو نه ت ده زانی - به لام ئه وی راست بئ ناتوانم
ناوی بئیم".

"کئ ئه وانی کوشتوه؟ ده به رت مرم ئاغا پئیم بلئ..."

ئاغا ده ستی کرد به نازو نیم ناز.

"کئ یه ئاغا؟ ئه من، ئه من چۆن نه م زانیوه. چما ده کرى له م شاروچکه یه دا شتیک هه بئ و ئه من نه ی زانم. ده به رت مرم
ئاغا پئیم بلئ کئ یه".

"ده لئین... هه موو خه لکی شاروچکه، هه موو چوکورواوا له مندالی حه وت ساله وه هه تا پیری حه فتا ساله له و باره یه وه
قسه ده که ن، به داخه وه... ده لئین... هه م عه بدی خان و هه م عه لی سه فاو هه م هه مزه که چه ل مه حمودی گه لی شکوفه
کوشتوونی".

ساله کویر هاواری کرد:

"ئەى دادو بېداد. دەبوو بىم زانبيايە. دەبوو زانبيام كە غەرببەيەكى كالا لەپىيى وەك حەمەدۆك نەى توانيوە پلنگى وەك
عەبدىخان و ھەمزە كەچەل و عەلى سەفاى بكوژى. چۆن بوو، چۆن بوو ئەو ھەندە بىخەبەر بووم؟ ھەتا دەمرم لەخۆم
خۆش نابم. ئەگەر واىە تاليب بەگ كى كوشتوويە؟"

مورپتەزاغا بەگژى داھات:

"ئەو ھەندە گەوج مەبە سالەكوپ، كەمىك مېشكت وەكارخە. ئەمەيان دەبى بۆخۆت بىدۆزىيەو."

"ئائى، ئەوئىش لەبن سەرى مەحمودئاغادايە؟ ھەى بىنامووسى خوئىخۆر ھەى! دەلئىن مەحمودئاغا ئەو ھەندەى زىر
ھەيە ھەر خوا بزائى، ھەمووى لەبانك داناو، يازدە سندوقە..."

"راستە؟"

"ھەموو كەس دەزانى ھەيەتى. بۆچى نايبى؟ عىل و عەشیرەتەكەى پشتىكە تووپووسى دەخوا. تازە چوكووراواش
بوو ھەى خۆى. لەمەودوا توركيەى وەك پياواز پاك دەكاو رووتى دەكاتەو. لەمەودوا ئىدى لە شارۆچكەدا كەس ناوئىرى
لەبەرى بكوژى. لەمەودوا ئەو ئىدى زياتر ئاغا ئازاو بەجەرگەكان قەتلوعام دەكا."

"لەمەودوا ھەر خوا دەبى پشت و پەنات بى ئاغا."

مورپتەزاغا لەپشت مىلى راھەتا كلىچەى سمتى لەرزى:

"دلم نايە بىلئىم. بەلام خوا دەبى لەدەستى ئەو جۆرە كەسانە بمان پارئىزى. حەمەدۆكى بەستەزمان. مندالى
بەستەزمان بەناھەقى نارەواو لەسەر ھىچ و خۆرايى چەندىن سال وەك گورگى برسى ئاوارەى ئەو كىوو بەندەنانە بوو.
ئەى چ ناھەقىيەك، چ زولم و بىعەدالەتىيەك..."

سەرى چاك كرد. سالەكوپى سەرتاش بە كۆنەبرۆسىك مووھەكانى لەجلەكانى كردەو.

"چاوى بىيادەمى بەتەماع و چاوبرسى ھەر بەگل پىر دەبىتەو. ئىستا دەبى بەشان و شكۆو پىشوازى لەو زالمە
خوئىخۆرە بكەين، دەبى پياوكوژى گەلى شكۆفە بكەينە قارەمانى نىشتمانى. توخوا تەماشاش شتى چۆنمان بەسەر دى!
ھەر بۆئەوھى پياوكوژىك بىگوناحىكى گرتو، دەبى جىژن ساز بكەين. چ بكەين. ئەمە دابىكى نەتەوايەتىيە لەباب و
باپىرانمانەو ھەبۆمان ماوتەو."

لەبازارى ھىندىك لەدوكاندارەكان ئالائى سوورىان كەمانگ و ئەستىرەى لىكىشراپوونەو لەبەر دەركى دوكانەكانيان
دابوو. بەدارشمشال و گوللى خۆرسك كە لەچىپارا ھىناپوويان تاقى سەركەوتنىان ساز كردبوو. سەر سەكۆى قسەكردن و
دەوروبەرەكەى بەئالارازابووھە. دەھۆلكوت لەپىش ھەتاو كەوتنەو گەيشتبوونە شوئىنى بازارو چاوپرپى بەرپرسىك
بوون كەبلى: لىدەن! لەئىستاو ھىھاتىيەكان لەدېھات و دەشت و چىكانەو بەرەو شارۆچكە وەرپى كەوتبوون.

ھەتالائى نىوہرۆيە ھەموو كاردروسىيەك بۆ پىشوازى كرا. ھەموو شاگەشكە بىوون. خەلكى شارۆچكە كە لەمىژ بوو
چاوپروانى دىتنى حەمەدۆك بوون چاويان پىيى دەكەوئى و مەحمودئاغاي گەلى شكۆفەش لەنيزىكەو ھەزۆرترو باشتەر
دەبىن.

لەنىوہراستى بازار سى تاقى سەركەوتن لىدراپوون كە ھەرسىكىيان سەوز بوون. تاقەكان بەسوئسەنە داودى و زۆر
گوللى كىوى رازابوونەو. ئەو سى تاقە لەھەموو تاقەكانى دىكە جوانتر بوون. گاوكەردوونيان ئامادە كردبوون. گاو بزن و
مەر... گايەكە ھى مورپتەزاغا بوو كە قەرار بوو لەبەر پىيى مەحمودئاغا بىكاتە گاوكەردوون.

تاشكەن خەلىل دەىگوت:

"له توانادا نيه. ئيمه ناتوانين بهم جوره پيشوازي له كه سيك بكهين كه ده زانين پياو كوژه. نه گهر نه نكه ره بهم مهسه له يه بزانيته وه بو ئيمه جوان نابي".

"باشه چ بكهين. كابرا همه دوكي له گه ل خوي دينيته وه. وهك پياو كوژان زنجيري كردوه".

"ئاخ، بر يا ياوهر نه پويشتايه".

"چما فه رقي چ بوو؟"

"نه ي ده هيشت پيشوازي له پياو كوژيك بكرى".

سه روكي شاره واني هه ستايه سه رپي و گوتي:

"نه منيش ريگا نادم. نه و كابرايه، نه و پياو كوژه ده بي بي هه ست و خوست وهك هه ور بيته نيو نه م شاروچكه يه.

ياوهر يش نه م ي زور پي خوش ده بي".

"ئيستا كه وايه ئالاكان بيننه خوارى".

"تاقه كانيش هه لگر نه وه".

"ده هول كوته كان جواب بكه ن برون".

"ئاوا باشتره. پيشوازيكي له م بابه ته هه قى خويه تي".

"پاريزگار يش پي نازاني كه همه دوكي گرتوه".

"نه نكه ره ش هه روا".

"به بيده نكي".

"پاشانيش حاشا ده كه ين".

"له وانه يه بوخوشي شرت و گوم بي".

"حه مه دوكيش..."

سه روكي شاره واني له حالتيك دا له هوده كه وه ده رده كه وت گوتي:

"ئيوه لي ره چاوهر واني من بن".

نه و ده يه ويست بوخوي چاوي له كوكر دنه وه ي نه و تاقه به شكويانه بي كه لي درابوون. هه لاوه سيني تاقه يه كه لكه داري

سه وز، تاقه گوليك و تاقه ئالايه كيش له بازاردا، بو نه و پياو كوژه به شانازي يه كي گه وره ده ژمير درا. له كاتيڪ دا سه روكي

شاره واني به خيبرايي به ره و بازار ده چوه خوارى، سواريك كه به چوارنالي له وبه ره وه ده هات و نه سپه كه ي شه لالي ناره ق

بوو و هه روا كه ف ي ده پرژاند، سه ري نه سپه كه ي بولاي وي وه رگي پراو خيرا دابه زي و هاته پياو ده رپي يه كه و گوتي:

"جه نابي سه روك، نه گبه تي يه، به دب ختي يه".

"چ بووه؟"

"حه مه دوكيان بردوه".

"وه ره بچينه شاره واني".

سه روكي شاره واني له پيشه وه وه ته ته ره كه به دواي دا، پاش نه وه ي نه سپه كه ي كه وهك كووره ي ئاسنگه ران ده هه ندمي

دايه ده ستي يه كيك له فه رمانبه ره كان، چوونه ژووري سالوني شاره واني.

سه روكي شاره واني گوتي:

"هه لاتوه".

"کئی؟"

"حه مه دۆک".

هه موو له جییی خۆیان ههستان و بارانهی پرسیار به سهر ته ته ردا باری. ته ته ره که هه ره ئه وهندهی ده زانی که حه مه دۆک و هاو پیکانی له حالیک دا ده ست و لاقیان ده زنجیردا بوون و شازده پیاوی چه کدار له بهر ده رگای ژوره که یان ئیشکیان داوه له خانوبه ره ی مه حمودئاغای گه لی شکوفه که وه که قه لا وایه پفیندراون. مه حمودئاغا له وه زیاتر هیچی به و نه گوتبوو. پاش ئه و ته ته ره خه بهر دوا ی خه بهر بوو که ده هاته شارۆچکه. هه رکه سه به سه لیه ی خوی خه بهر که ی دینا. هه موو خه بهر ی کیش به چاوترووکاندنیک له سه رانسهری بازاری ده گه راو ئه مجار ده گه یشته چووکتین گه ره کی شارو چووکتین مال.

مورته زاغا له شاره وانیه وه پاسته پری به ره و بازار غاری داو له حالیک دا هاواری ده کرد: ئالایه کانتان مه یه ننه خوار، حه مه دۆک له دهستی مه حمودئاغای به پریز رای کردوه، تاقه کان باشتر براژیننه وه، هاته شوینی نیوه پۆبازار. مهیدانی نیوه پۆبازار پر له حه شیمهت بوو. ده هۆل کوت و زورناژنه کان له بهر بی سه بری پهنگیان شین هه ل گه رابوو. شه که ت و ماندوو بوون.

"لی ده ن!"

له تاریکه شه ودا ژنانی سپی پۆش له چیا ی پرا دینه خوار. شمشیری پووت به ده ستیکه وه و چرایه که به دهستی دیکه وه. ژنان له چیاکان و له دهستی خواره وه پرا وه پری که وتن و هاتن هه تا مهیدانی نیو دیو به رده لانی پشت دی یان پر کردو دوا یه هی رشیان کرده سه ر خانوبه ره ی مه حمودئاغا که وه که قه لا وابوو. دیواره کانیا ن رووخاند. چه کداره کان به دیتنی ئه وانه له جییی خۆیان وشک بوون، ته نانته له جییی خۆشیان نه بزووتن. ژنه سپی پۆشه کان چون زنجیریا ن له ده ست و پیی حه مه دو براده ره کانی ده رهینا و ئه وانیا ن له نیو خۆیا ن گرت، ئه مجار چوونه ئه و کتوانه که شاخه کانیا ن به رده ئه ستین. له ژوو ر سه ری هه ر کام له و هه موو ژنه هه لۆیه کی سووریش چه رخی ده دان و له و نیوه شه وه دا بلیسه ی بلاو ده کردنه وه.

وه ختیک مه حمودئاغا حه مه دۆکی گرت باران ده باری. سه رچیا بوو و تاریکایی. دنیا سارد بوو. بایه کی ساردی ده هات. حه مه د رای ده کردو مه حمودئاغا به دوا ی دا. حه مه د له په نا شاخه کان و له نیو لکه داره کان و ئه شکه وته کان دا خوی ده شارده وه. به لام ده چوو هه ر جی یه که مه حمودئاغا هه ره وه که به دهستی خوی له ویی دانا بی حه مه دی ده دیته وه و ده ری ده کیشا. حه مه د نه ی ده زانی چ بکا و له کوئی خوی بشاریته وه. له نیو شاخه کان دا سه ری لی شیوا بوو. سه ره نجام مه لافه رهاد له مه سه له که حالی بوو، به حه مه دی گوت:

"چما نازانی حه مه د، ئه و ئه نگوستیله یه ی ده ستت ئاشکرات ده کا. بچیه هه ر کوئی یه که وه که گوله ئه ستیره، وه که هه تا و ده ره وشیتته وه..."

حه مه د وه لامی دایه وه:

"ئه من ناتوانم ئه م ئه نگوستیله یه له ده ستم ده ری نیم. ئه گه ر ده ری بینم تفه نگی یه کانی مه حمودئاغا دابیژ دابیژم ده که ن. حه مه دۆک وه ختیک به ریگادا ده رپویشته له نیو پارچه نووریک دا بوو. ده ت گوت له تکه هه تاویک به پری دا ده روا. مه حمودئاغا پالی پی به دیواریکه وه داو هه ر بیست و حه وت پیاوه که ی ده نگ دان به پریز به رامبه ری راوه ستن. ئه مجار

دهستوری ته قه ی دا. هر بیست و هوت گولله پیکه وه که وانه یان کردو که و تنه سه رزه وی. ده سپرژ، ده سپرژ، ده سپرژ. ده سپرژ. . . مه حمودئاغا له رقان هار ببوو، حه مه دیش له نیو نووره که دا نوقم ببوو و پی ده که نی. مه حمودئاغا خه نجره که ی هل کیشنا، کشایه وه، خو ی شل کردو شل کرد له نه کاو په لاماری حه مه دی دا. خه نجره هروه که له پولا درابی ته ق له نیو به ندی دا شکا.

مه حمودئاغا خه نجره که ی هاویشته نیو ناگر. له نیو گری ئاوره که دا که هیندی کیویک که و تبوو سه ریه که، گولیکی گوره ی سپی که ئاونگی له سه ر نیشتبوو پشکووت و له بهر با دهستی کرد به پاژان. دهست و پی یان ده زنجیر کردن و مه حمودئاغا له سه ر لیوی هلدیریکی زور بلندوه فرپی دایه نیو ئاو. حه مه د له حالیک دا دهست و لاقی ده بزاونتن وه که توپه له نووریک به پریشک هاویشتن هاته وه سه ری. مه حمودئاغا ئاگای له و نه نگوستیله یه نه بوو که له دهستی وی دا بوو. له ده و روبه ری حه مه د گوله گیلای سوری پشکووتن. پنچکه دروو، گیا، کارگ، شاخ، زهوی، ئاسمان، خاک و هه ور هه مووی به جاریک پر بوو له خونچه. عه رزو عاسمان پر بوون له گول.

مه حمودئاغا به و به لایه که به سه ری هاتبوو، پشتی شکاو دهستی کرد به گریان. ده رویشیکی کورته بالا به پریشیکی درژو سپی و دم و چاویکی درژوو که وه پهیدا بوو، به مه حمودی گوت: نه تو به و ناویری. چونکه دهستی تو به خوین سوری بووه. چما کویری نابینی حه مه دۆک له نیو ده ریایه که نووردا نوقمه؟ ده رویشی کورته بالا دهستوری دا و هره ئیره مه حمود. مه حمود به نه ده به وه دهست له سه ر سنگ له حوزووری دا راوه ستا. ملی به لاه و ناو گوتی: فه رموو پیر.

"بللی بزنام چما نه تو عه بدی خانت نه کوشت؟"

"با، کوشتم، نه من عه بدی خانم کوشت پیر."

"هه مزه که چه ل و عه لی سه فابه که و تالیب به گیش نه تو کوشتتن؟"

"نه من کوشتمن."

حه مه دۆک گوتی:

"خوش بی پیر، زور سوپاس" و نه مجار ره گه ل هه زاران سه دان هه زار کچی سپی پۆش که نه و خواره یان پر کرد بوو، کهوت و له گه لیان رویشته هه تا گه یشته لیواری ده ریای سپی.

داره پرته قاله کان هه موو ویکرا خونچه یان کرد. عه رزو عاسمان و ده ریای پر بوون له خونچه ی گوله نارنج. کچه کان گورانی یه کیان بو ده ریای گوت. ده ریای هه تا نیزی که لاقیان هات. له وی پاره هه تا توورپوس رهنگیکی شینی نه رم هه موو جی یه کی داگرت. بولای رهنگه شینه که رویشتن. نووری حه مه دۆک له نیویان دا ده دره وشایه وه. رویشتن و له دووری له بهر چا و ون بوون.

مه لافه ره هاد گولله ی وه باسکی که و تبوو. برینه که ی ماسیبوو و له تاوی ژانی برینه که ی خو ی پی رانه ده گراو ددانی ده چیره وه ده بردن. بیستی که حه مه دۆکیان زنجیر کردوه و له قه لای مه حمودئاغادا زیندانی یان کردوه. له چپای پرا هاته خوار. دیهاتی یه کان و بهردو تاته به رده کانیش له گه ل وی له چپارا هاتنه خوار بو سه ر گه لی شکوفه. دی یه که پرپر له جه ندرمه بوو. جه ندرمه کان وه ختیک دیتیان مه لافه ره هاد به شاخ و بهردو نه و هه موو خه لکه وه که عه رزو عاسمان هه لیان ناگری رویان کردوه ته ئاوه دانی، له ترسان شیت بوون، سه ری خو یان هه لگرت و هه تا ده شتی رایان کرد. مه لا چوو ه نه و قه لایه که حه مه دۆکی تیدا زیندانی بوو، گوتی: ده رگا کان بکری نه وه. ده رگا کان کرانه وه. حه مه دۆک له قوژنیکی هه ل کوشما بوو له ترسان له و تاریکایی یه دا کسکه ی چاوی بوو.

مه لافه رهاد گوتی: تاریکی لاجۆ. تاریکی وه لا كهوت و چاوی حه مه دۆك به رووناکی یه کی توند به شه واره ئه نگوئن.
زنجیره كان هه ل وهرن. زنجیره كان له دهست و لاقی حه مه دۆك بوونه وه وه ل وهرینه سه رزه وی. له چیا ی دولدوله وه هه تا
ئالاداگی په لکه زێرینه یه کی گوره و به شکۆ دهرکهوت. په لکه زێرینه ئه و شه وه هه تا خۆره لات له ئاسمان دا دره وشایه وه
به یانی زوو له گه ل ئه ستیران بلاو بوو.

حه مه دۆك رووی بۆ هه ر لایه ك وهرده گێرا گولێکی به رزتر له به ژنی خۆی ده پشکووت و له سه ر په لکه زێرینه یه کی باریک
دهرده كهوت.

باران باری و پاش ئه وه ی لافاو هه ستاو نیشه وه, له جی ی لافاو هه كان ورده به ردیکی سپی وه دهرکهوت.

قایمه قام, سه رۆکی شاره وانی, قازی یه كان, داواکاری گشتی, مامۆستا كان, مورته زاغا, تاشکه ن خه لیل به گ و زولفۆو
زۆری دیکه له پشته وه ی شارۆچکه له نزیك دارچناره که پیشوازی یان له مه حمودئاغا کرد. مه حمودئاغا به ماندوویی و
رهنگ زهردی له ئه سه په که ی هاته خوار. ئه ویش پیشوازی که رانی له ئامیز گرت. سواره کانی له دوا ی خۆیه وه وه ک په یکه ری
به ردین بی جووله راوه ستابون و سه ریان داخستبوو.

قایمه قام, مه حمودئاغا, سه رۆکی شاره وانی, مورته زاغا و مه لادۆران ئه فه ندی خۆیان له ترۆمبیلی هه مزه دایی هاویشته
و به بن ئه و سی تاقی سه رکه وتنه به شکۆیه دا تی په رین و چوون بۆلای مالی مورته زاغا. وه ختیك ئه وان به ژیر تاقه که دا
تی ده په رین ده هۆل کۆت و زورناژهن ده ستیان کرد به لیدان و دوکانداره كان و ئه و خه لکه ی بۆ ئه و رۆژه به شکۆیه
له ماله کانیان وه دهرکه وتبوون به ئیشه تیاو شه وق زه وه وه ده ستیان کرد به چه پله پرێزان.

میوانداری یه کی گوره, وه ری خرابوو. سینی مس له سه ر سفره ی جاجمین ریز کرابوون. بۆ نان خواردن له سه ر ئه و
براده رانه که هیشه تانه گه یشتبوونه جی, راوه ستان. ئه وان حه سابوونه وه که ئه وانی دیکه ش گه یشتنه جی. مورته زاغا
به خۆشی براده ره دلیره که ی که حه مه دۆکی پیاوکوژ دۆزمنی گیان و نیشه تمان و میله تی گرتبوو, خواردنی ئه وه نده
خۆش و به له زه تی ساز کردبوون که پیاو دهستی خۆی پێوه ده خواردن.

پیاوه کانی مه حمودئاغا هه میشه له چوار سووچی ناوچه که وه هه نگاو به هه نگاو خه به ریان پێ ده دا که حه مه دۆك
له کوئی یه. هه موو خه لکی کێو پاره ش له به ر خاتری پیری خانه قای چل چاو که ئانا جیخ سولتانی جنده بوو پارێزگاری یان
له و دهرده په نایان ده داو ده یان شارده وه. مه حمودئاغا حه وت جاری ریک ئه و خوینخۆره ی له داو خست. به لام هه م
حه مه دۆك وه ک جیوه له به ر ده ستانی ده ترازاو هه م خه لکی کافری چیاکانی توورپوس له به ر خاتری ئانا جیخ سولتانی
جنده لایه نگری بوون. له به ر ئه وه ی ئانا جیخ سولتان برینه کانی وی چاک کردبوونه وه وه لایه کی دیکه ش مۆری خانه قای
چل چاوی دابوو ده ست, ئه و پیاوکوژه له به رچاوی خه لک ببوو نه زه رکرده. به لام کێ ده توانی له ده ست که سیک که
برپاری یه کجاری بۆ به رپێوه بردنی کاریک داوه, رزگاری بی. مه حمودئاغا سه ره نجام له گه لی شکۆفه ده ی گری و
ده زنجیری ده کاو له خانووه که ی خۆی دا که ده ت گوت قه لایه, حه وت دهرکه ی له سه ر داده خا. نیوه شه وی هه للاو
هه نگامه یه ک ساز ده بی. مه حمودئاغا دپته دهری. دۆزمن له مالی تان ناو مید بی ده زانن چ ده بین. هه موو خه لکی دی
حه وت ساله تا حه فتا ساله پرژابوونه دهری. ده وری ماله که شیان گه مارۆ دابوو. دی له حه شیمه ت دا شه پۆلی ده دان.
پاشان له چیاکانه وه وه ره ها له خوارێرا حه شیمه تیکی زۆر هاتبوون. له به ر زۆری حه شامات ده رزیت هه لاویشته
نه ده که وته زه وی. حه شیمه ته که ش مه علوم نه بوو بۆچی ورده ورده تووره ده بوون و پرته وبۆله ده بوو به گوره گور.

به يانی که هه تاو ده که وی مه حمودئاغا چ ببینی باشه؟ ده بینی هه موو جی یه که بووه ته ده ریای حه شیمه ت، چیی له ده دست ده هات؟ جگه له وه که سواری نه سپه که ی بی و پیاوه کانی هه ل گری، در به حه شیمه ته که بداو خوی بگه یه نیته ده ری ناوه دانی و به زه حمه ت گیانی خوی نه جات بدا. نه مجار ته ماشا ده کا ده بینی حه شیمه ته که و له سه رووی هه مووانیشه وه خه لکی ده یه که ی خوی - هه موو ره عیه ته کانی که به نان و نمه کی وی پی گه یشتبوون - بولای ماله که ی وه ری که وتوون، هیرش ده که نه سه ماله که و کاتیک لی ده کشینه وه خانووه که به ردی به سه ر به رده وه نامینی. له وکاته دا مه حمودئاغا که له هه ژدیهاش ناترسی، له ترسی حه شیمه ته که زراوی ده چی. حه شیمه ته که ش مه لافه رهاو حه مه دۆکی هه ل ده گرن و ده سبه جی له پیش چاوی مه حمودئاغا زنجیره کانیاں له ت وپه ت ده که ن و له گه ل خویان ده یان به نه کیو پاره.

مه حمودئاغا که پیکی راکیی به ده سته وه بوو، دهستی ده له رزی و مه شرویی پیاله پره که به م لاولا هه ل ده پرژا. تاشکه ن خه لیل وه که چه وه نده ر سوور هه ل گه رابوو، ره گی ملی هه ستابوون، له کاتیک دا رانه که ویکی به ده سته وه بوو له جیی خوی ره ق رامابوو. مه لادوران نه فندی به ده م ده سحیب گپرانه وه دهستی ده ریشی خوی وه رده دا. زولفو چه نه گی له نیو هه ردوو دهستی خوی گرتبوو. قایمه قام له بن لیوانه وه هیندی شتی ده گوت و داواکاری گشتی نه ی ده توانی سه رسورمانی خوی بشاریته وه.

مورته زاغا نالاندی:

"نه من نه م گوت، به خواتان سویند ده دم نه م گوت مار هه تا چووه که له یه ده بی سه ری پان بکه یه وه؟ نیستا ئیدی پاشای قویوه جییش بی، سوودی نیه. کاله له پی تازه هار بوون، چیشته بوون و حه مه دۆکیان له دهستی مه حمودئاغا پلنگی چپاکانی توورپوسیش رفاندوه. ئیمه کارمان ته واوه و فاتحه مان خویندراوه. حه مه دۆک ئیدی له م شاروچکه یه دا نه به ردی له سه ر به ردی دیلی و نه سه ر به له شی بنیاده مه وه. نه من گوتم، یه خه م له به ر دادپین و گوتم نه کا نه و دیهاتی یانه یه که جار تامی خوین بچیژن. گوتم براینه ده غیله به دبه ختمان ده که ن، به لام باوه رپان نه کرد. گوتیان مورته زا له ترسان شیته بووه و میرووله شی لی بووه ته حه مه دۆک. نیستا فه رموون وه ری گرن!

به لی ده رکه وت زور به نه زموون بووین. له دنیا دا زالم ترو خوینخورت له و کاله له پی یانه که تامی خوینیاں چیشته وه په یدا نابی. له سه ر نه وه ی بابه گه وره ی من چه ته یه که، واته کووزان ئوغلی گرت و ته سلیمی ده رویش پاشای کرد، خه لکی چوکورواوا له گه ل ئیمه، له گه ل عیل و عه شیره تمان و ته نانه ت له گه ل سه گ و پیشیله شمان ده نگیان دابری. عیل و عه شیره تی خوشمان له و رۆژه به دواوه چاویان له چاومان نه کرد. سه دسال به سه ر نه و رووداوه دا تی په ریوه هیشتا چاومان له چاوی ناکه ن و قسه له گه ل من ناکه ن. نیستا فه رموون بزانه له مه ودوا چ بکه یین؟"

مه حمودئاغا که به خواردنه وه ی راکی ورده ورده ده هاته وه سه رخوی گوتی:

"نه و حه مه دۆکه ی دووباره ده گرمه وه وه هر که گرتم ده ی کوژم. زوری پی ناچی. فه رمانم داوه خه لکی گه لی شکوفه هه تا ده رۆژی دیکه ده یه که م بو چۆل که ن."

پاشان پیاله راکیی که ی دهستی یه که بین چۆرپر کرد.

مورته زاغا گوتی:

"نه و ده یه نابی بمینی. نه و دیهاتی یانه ش که حه مه دۆکیان له ده ست رفاندین ده بی سزا بدرین. نابی ریگا بده یین بی له چوکورواوا بجاوینه وه."

تاشکه ن خه لیل به گ گوتی:

"دەبىي ئەمانە لە ۋولات دەربىرىن. ئەمەشيان لى زىيادە. راست و رەوان ئەم كارەيان بە ياخى بوون لە كۆمارو دولەت و ميللەت دەژمىردى. ئەوان لە سەر ئەو كارە دەبىي زۆر بە توندى سزا بدرىن."

زولفۇبەگ گوتى:

"دەركەوت ئەگەر نەتوانىن زۆر زوو چارە يەكى كارساز بكەين لە دەست ئەم فیتنە يە رزگارمان نابى."

قايمە قام گوتى:

"ھەر لەگە لكوو حەمە دۆك نەجاتى بوو چەتە ھىرشيان كرده سەر شارۆچكە كەمان. دەبوو ھەر لە ۋەرا زانىبامان حەمە دۆك رزگارى بوو. ھەر لە بەر ئەو ھەش بوو كە ياوەر بەشى لە پيشوازي بىراى بە ريزمان مەحمودئاغادا نەبوو. لە مەودوا دەبىي زۆر وريا بين."

خواردنەو و رابواردن ھەتا نيوەشەوئى دريژەى ھەبوو. دە رۆژ مۆلەت بۆ دىھاتى يەكانى گەلى شكۆفە زۆر بوو. ئەوان دەبوو دەسبەجى دى يەكە بەجى بهيلىن. مەحمودئاغا دەى گوت: ئەمە ئىمكانى نىە:

"ئەمن ھەتا گەيشتوومە ئەم تەمەنە زۆر دىم بەخەلكە كەيان چۆل كرددون. ھەرچى بكەين لە دە رۆژ زووتر ناتوانى دى يەكە بەجى بهيلىن. بۆخوشمان دەبىتە ژانەسەر. تكام لە ئىوہ ئەوہ يە كە ئەگەر ھاتنە چوكووراوا نە يەلن لە و خاكەدا كە دەلىي ئالتوونە نىشتەجى بن. ئەوان دەبىي بچنە سوور يە, عىراق و ئىران. چونكە ئەوانەى لە چيا دەردە كرىن ئەگەر بينە دەشتى و لەوئى دى بۆخويان دروست كەن وەك ئەوہ يە پاداشيان وەرگرتبى, راست وەك خەلكى دىي سەقزلى. ئەو دەم بۆخەلكى دىكەش دەبنە نمونە."

زولفۇ نەراندى:

"نا, مەحمودئاغا قەولت پى دە دەم ئەو دىھاتى يانە نەك ھەر لە خاكى كۆمارى توركيەدا بستىك زەوى يان دەست ناكەوئى پىي لە سەر دانىن, تەنانەت گۆرستانى كيشيان بەنسب نابى. قەولت پى دە دەم, قەول."

ئىستىكانە كانيان بەخۆشىي يەكتر ھەلدا.

له گهل توركمه نه كاني هه وشار به خيړايي له چياو لپره واره كان تي پهرين، هاتن و له قاميشه لان دا خويان حه شار دا. نه و قاميشه بلندو شينانه كه تازه ريشوله يان ده ركردبوون، به دهم شنه باوه راده ژان و دهسته دهسته بالنده له قاميشه لانه وه به ره و دهرياي ميديترانه هه لده فريين، له سه رگيايه كي ناسك په پوهله يه كي به قه د زه رگه ته يه ك بالي ليك ده دان و ليكي ده كرده وه و ماندوويي خوي ده حه ساند ه وه.

شه كه ت و ماندوو بوون. له بهر كفتي و شه كه تي خه ويان لي نه ده كه وت. قاسم يه ك بين قسه ي ده كرد، به لام حه مه د گويي لي نه ده گرت. چووبوه پال خويه وه و له گهل كو مه له فكريكي دورودريژ دهسته ويه خه بوو. جاروباريش بريسه كه پولا ي گورين ده هات و له بني چاواني دا هيلانه ي ده كرد. هه لده ستا، گويي بو ده وروبه ر هه لده خست. گلوله نووريكي زه رد بلاو ده بووه وه و ده دره وشاو پاشان وه ك پوهله كه ده رژايه سه ر زه وي.

بي نارام بوو. بوني گياي رزيو، بوني ريشه جه گه نه كان و قاميشي رزيو، بوني ئاوي بوگه ن و باتلاغ له گهل بوني گوله نارنج و بوني لاقى تاوه گازو سنگي هه لتوقيو ي سه يران كه له گهل بوني هه تاوو گه رما تي كه ل ببوو، ده هاته به رلووتى. گولاو هه ناسه ي ده داو ده ي نه راندو له گهل هه ر هه ناسه دانكيكي دا زه وي ده له رزيه وه. ده بوو له پيش دا بچي ته لاي سه يران، په نا بو باوه شي گه رمى به ري و چاوي به روخساري بكه وي، نه و سه يرانه كه وه ختيك پي ده كه ني و سه رگوناي ده چال ده كه وت به نه وين و خوشه ويستي شيت و شه يداي ده كرد ده بوو بچي روويه رووي دانيش و هه تا روژي قيامه ت بي نه وه ي چاو بترووكيني ته ماشاي بكا. سه يرانيش له و جوړه وه ختانه دا هه رگيز قسه ي نه ده كرد، نه ويش داده نيشت و بيده نگ له روخساري حه مه ده وه راده ما. نه گه ر جاريكي ديكه چاوي پي ده كه وته وه...

له وانه بوو هه رگيز له و جيگايه كه نيازي هه بوو بي چي تي، نه گه ري ته وه. به بي ديته وه ي سه يران ژيان له مردنيش خه راپتر بوو. بوني گوله نارنج و بوني سه يران نه وه نده ئاشكرابوو كه ده ت گوت ده كرى ده ستي لي بده ي هه موو شتيكي ده وروبه ري له نيوچوو. دنيا، قاسم و په پوهله چووكه له كه... و نه و نيوه ته نيا سه يراني لي مابوو. هه ر له و كاته دا كه م كه مه هه ستي به ترسانيش ده كرد. بيركرده وه له وه كه له وانه يه هه رگيز چاوي به سه يراني نه كه ويته وه، شيتي ده كرد. زوري برسي ببوو. به بي خوراك و به زگي برسي يه وه نه يان ده تواني بچنه وي... هه ر ئيستا ده بوو بچي ته لاي سه يران و خوي بگه يه ني تي.

سه يران له گيا ته رو تازه كاني چوكووراوا گيا برژيوه ي بو لي ده ناو تي ريان لي ده خوارد. ده ميك بوو موسليم به دواي عه لي يه شه ل دا چووبوه شاروچكه. هيشتا سو راغي نه بوو. داخوا گيرابوو. گيرابوو دوايه ش... نا، نا. نه م به چكه عيلا تي يه نه گه ريش بگيري و ته نانه ت به زيندوويي كه ولي شي بكه ن، نه نجن نه نجن بكه ن و چاوه كانيشي هه لكو لن ديسان ناتوان يه ك قسه ي له زماني ده ركيشن. بي گومان وه دره نگ كه وتنه كه ي هويه كي هه بوو.

قاسم گوتي: سه برت بي حه مه د.

"وه دره نگ كه وتوه."

"تاويكي ديكه ديته وه."

چاوه‌پروانی فیتووی موسلیم بوون. قه‌رار بوو ئە‌گەر موسلیم هاته‌وه، لی‌یره‌وه راسته‌پری بچنه لای سه‌یران تا خواردنیان بو دروست بکا... ئە‌گەر جه‌ندرمه سه‌یرانیان گرتبایه ژیر چاوه‌دیری و ئە‌وانیان گرتبایه، چاره‌نووسی خه‌لکی گه‌لی شکوفه چ ده‌بوو؟ وادیاره چاوه‌شه زه‌رد ئە‌وی به‌خشیوه. به‌لام ئە‌وانی دیکه هه‌تا دنیا دنیا به‌لی‌خوش نه‌ده‌بوون. له‌وانه‌ش بوو هه‌تا هه‌زار سال، سی هه‌زار سال هه‌تا ناوی هات نه‌فرینی بکه‌ن. به‌لام نه‌ش ده‌کرا سه‌یرانی نه‌بینی. به‌زگی برسیشه‌وه هیچیان پی نه‌ده‌کرا...

دوودل بوو، له‌ گۆلاوه‌که ده‌هاته ده‌ری، له‌ پشت پۆله قامیشه‌که‌وه خوی حه‌شار ده‌داو چاوی له‌ جاده‌ی ده‌کرد. موسلیم سه‌رو سو‌راغی نه‌بوو. گومان هه‌لی‌ده‌گرت، ده‌هاته‌وه لای قاسم و بیری ده‌کرده‌وه ئە‌گەر جه‌ندرمه گۆلاوه‌که گه‌مارۆ بده‌ن؟... له‌و حاله‌دا هیچ ری‌یه‌کی ده‌ربازبوونیان نه‌بوو. ئە‌و گۆلاوه‌ی خویان تی‌دا شار‌دبووه‌وه، ئە‌و قامیشه‌لانه وه‌ک دورگه‌یه‌کی چوکه‌له‌ وابوو. ئە‌گەر له‌ چوارلاوه گه‌مارۆ درابان رزگاربوون له‌ گه‌مارۆ مومکین نه‌بوو. جه‌ندرمه و دی‌هاتی‌یه‌کان ئابلووقه‌یان ده‌ده‌ن، ئە‌و ده‌م که‌لینیک بو‌ ده‌ربازبوون ناهیلانه‌وه له‌نیو باتلاغه‌که‌دا ده‌یان خنکین. داخوا مالی سه‌یران، گوندی وایوی ئە‌مین تر نه‌بوو؟ ئە‌گەر له‌وی گه‌مارۆ درابان، کۆنه‌دی‌یه‌که له‌ نیزیکی وی هه‌بوو ده‌یان توانی وه‌ک جاری پیشوو بوی ده‌رچن و به‌ره‌و ئاکچاسازو ئاناوارزا برۆن. له‌وانه‌بوو نه‌جاتیان بی. لی‌یره به‌ته‌واوی له‌ ته‌نگانه‌دابوون. که‌وتبووه گومان، به‌لام هیچی به‌ قاسم نه‌ده‌گوت. که‌چی قاسم له‌ ئالاداغیش هیمن ترو قایم تر بوو به‌ ماندوویی و ئارام و بی‌خه‌یال پالی به‌ ره‌گه‌ حه‌یزه‌رانی‌که‌وه دابوو، لاقی راکیشابوون و چاوی له‌سه‌ریه‌ک دانابوون. دیاره حه‌مه‌ده‌ستی کردبوو که‌ گومان و دوودلی‌یه‌که‌ی، کاری کردوه‌ته سه‌ر ویش. به‌لام کابرا وه‌سه‌ر خوی نه‌دیناو ده‌ری‌نه‌ده‌بری. بو‌ئه‌وه‌ی و نیشان بدا که‌ گوی‌ناداته ئە‌م مه‌سه‌له‌یه‌و بو‌ ئە‌وه‌ی ترسه‌که‌ی بشاریته‌وه، یه‌ک ته‌کان قسه‌ی ده‌کرد، یان هه‌روا چاوی له‌سه‌ریه‌ک داده‌نان و به‌ روخساریکی ئارامه‌وه راده‌کشا. حه‌مه‌ده‌که ئیدی نه‌ی‌توانی له‌وه زیاتر گومانه‌که‌ی بشاریته‌وه بانگی قاسمی کرد: قاسم! قاسم چاوی هه‌لینان.

"قاسم، ئە‌گەر ئی‌مه ئاشکرا بین و لی‌یره گه‌مارۆمان بده‌ن، چ بکه‌ین؟ چۆن له‌م قامیشه‌لانه چوکه‌له‌یه ده‌ربازبین، ئە‌و ده‌م چۆن رووم بی چاو له‌ چاوی خه‌لکی گه‌لی شکوفه بکه‌م؟"

"هه‌رگیز ناتوانی چاو له‌ چاویان بکه‌ی."

"ده‌ردی من به‌ هیچ جور مردن نیه. بریا مردبام و ئە‌مه‌م به‌سه‌ر نه‌هاتبایه. بریا مردبام و خه‌لکی گه‌لی شکوفه‌م له‌و حاله‌دا نه‌دی‌بایه. وه‌ختیک خه‌به‌ری مردنم هاتبوو، شیوه‌نیکیان بو‌ کردبووم هه‌ر مه‌پرسه... ته‌نانه‌ت بو‌ حه‌ززه‌تی پیغه‌مبه‌ریش ئە‌و شیوه‌نه‌یان نه‌کردبوو، ئە‌تۆ هیچ ئە‌و شیوه‌نه‌ت گوی‌لی‌بوو؟"

"له‌ کویم گوی‌لی‌بایه؟ به‌لام خه‌لک باسیان ده‌کردو له‌ زمان وانه‌وه بیستم."

"پیت وایه ئە‌گەر ئیستا ئە‌من له‌م باتلاغه‌دا بکوژیم، دیسان شیوه‌نم بو‌ ده‌که‌ن، یان ئە‌م جاره نه‌فرینم ده‌که‌ن؟"

"ئهمه‌یان ئیدی نازانم."

"ئە‌گەر ئیوه گه‌یشتنه نیودی، هیچ ته‌ماشای ره‌نگ و روویانت کرد؟ ره‌نگ به‌ روویانه‌وه نه‌ما‌بوو. ده‌ت گوت، ده‌ت گوت هه‌ر ماله‌ی مه‌یتیکی له‌ به‌رده‌ستان دایه."

"خوا ئە‌و به‌لایه‌یان له‌سه‌ر وه‌لابا. ئە‌م به‌لایه‌ی به‌سه‌ر ئی‌مه هی‌نا به‌لام یاخوا تووشی هیچ به‌نده‌یه‌کی خوی نه‌کا. زۆر سه‌خته."

"ئىستا ئەگەر بكوژرېم... زۆرىشمان برسىيه. چۆن بچينه وايواي... بۆ لاي سهيران... سهيران گيا برژيوه يه كى چوكووراوامان بۆ سازكا... ئيمهش تىروپېر بخۆين... ئەمنيش..."

دهيه ويست بلى: ئەمنيش هەر نه بى جار يكي ديكه چاوم پىي بكه ويته وه. به لام گىرايه وه.

"ئەمنيش..."

"ده بى له سەر موسليمى راوهستين. ههتا به ره بهرى رۆژئاوا ناتوانين ليره دهركه وين. چونكه ئەگەر يه كىك بمان بينى، حيسابمان رۆيشتوه. ئەودهم فاتيهه خه لى گه لى شكوفهش ده خوئندرى. زينده به گۆر ده كرىن."

"به راست قاسم چ قه وما بوو! رهنگ و روويانت دى؟ دهت گوت به زيندوويى له قه بريان خستوون."

زۆرى له رۆژئاوا لادابوو كه له وسهرى باتالاغه كه وه دهنگى فيتووى موسليم بهرز بووه وه. قاسم وه لامى دايه وه. تاويك پاش بيدهنگ بوونى فيتووه كان موسليم گه يشته كنيان. گوتى:

"مام عه لى يه شه ليش خواردنى بۆ ناروون. ئەمن هەر له وى نانم خوارد. ئيوه مردوون له برسان. وه نا؟"

حه مه د گوتى: ئەدى، له برسان مردين.

دهسبه جى بوخچهى خواردنه كهى لى وه رگرت و كرديه وه: وه ره قاسم. دهستيان به خواردن كرد. بى ئەوهى قسه يه ك بكن هه رچى له بوخچه كه دا بوو، خوارديان و ته واويان كرد.

"مام عه لى يه شه لم گوتى هه ر ئىستا بين. ياوه هه موو جه ندرمه كانى هه ل گرتوه وه له گه ل خوى بردوونه دهرى شارۆچكه. مام عه لى يه شه لم گوتى چوه ته پشتى عوسمانيه. ياوه وه ختيك بيستى مه حمودئاغا به ره و شارۆچكه دى، جه ندرمه كانى هه ل گرت و مى ريگاي گرت و له شارى وه دهركه وت. مام عه لى يه شه لم گوتى: راست وه ختيه تى، مه حمودئاغاش له مالى مورته زاغايه. ئىستا راست وه ختيه تى. هه رچۆنيك بى ئەمشه و خويان بگه يه ننه ئيره. ده رفه ت له كيس خويان نه دن. ئەمن له خواره وهى قاباسه قز به دوو ئەسپه وه چاوه رپى يانم. مام عه لى يه شه ل گوتى مه حمودئاغا پياوه كانى ناروونه وه كىلگه - موسليم بيدهنگ بوو. نيوجاوانى تىك ناو دوايه گوتى - ئەمن ئەسپم نيه."

حه مه د هه ستايه سه رپى، گوميلكه يه كى تاويك پيشتر هه ل كه ندبوو، به ده ست چۆر يكي ئاو لى خوارد وه:

"كه وايه ئەمن تازه ناتوانم سه يرانى ببينم، له وانه شه ئيدى هه رگيز نهى بينمه وه. موسليم! ئەگەر ئەمن كوژرام، ئەتۆ ئەم ئەنگوستيله يه هه ل گره، به هه رچۆر يك بووه بى گه يه نه سه يران..."

هه ناسه يه كى هه ل كيشاو له سه رى رويشت:

"مه يه ل ن تهرمه كه م ليره، له چوكووراوا بمىنى. تهرمه كه م بده نه وه به دايه خوړى... ئەو ده زانى چى لى بكاو له كويم بنىزى. به دايه خوړيش بلى..."

قسه كهى ته واو نه كرد: ياللا بابروين.

كه گه يشتنه قاباسه قز له دووره وه تارمايى عه لى يه شه ليان به دى كرد. پياويك به سى ئەسپه وه له بن دار يكي ئەستوور...

عه لى يه شه ل له پيش دا حه مه دو دوايه قاسمى له ئاميز گرت.

حه مه د گوتى:

"چ بكه ين عه لى، چاره نووس ئاوا بوو."

عه لى يه شه ل پى كه نى.

"حه زم نه ده كرد وا بکه م، به لام بوخوت ده زانی که چاره م نیه".
"خوا له دوو دستت بدا".

نه مجار له سهر بهردان دانیشن. عه لی هه لکه وتی مالی مورته زاغای له پلیکانه کانه وه تا ژورره کان مووبه موو بو باس کردو پاشان گوتی:

"نه من ده رگا که ده که مه وه و ده ت به م هه تا به رده رکی ژورره که. نه گه ر شتی که روی دا نیگه ران مه به. نه گه ر شاروچکه پریش بی له جه ندرمه نه من و قاسم دووبه دوو... هه رسیکمان ملی ریگا ده گرین به ره و چیا".

حه مه د هیچی نه گوت. هه رسیکیان سوار بوون و موسلیم له وی مایه وه.
"نه من بچه کوئی؟"

حه مه د جلوی نه سپه که ی توند کردو پاش نه وه ی تاویک بیری کرده وه گوتی:

"نه تو بچوه لای سهیرانی خوشکت، هه موو شتیکی پی بلی. بلی حه مه د ده ی گوت بم به خشی خواحافیز".

نه سپیان تاو دان. مانگه شه ویکی ساوو پاک ده شته که ی پر ده کردو چیاکانی وه ک روژ روونا که ده کرده وه. به توندی به نیو شاروچکه دا تی په رین. سیبهری خانووه کان که وتبووه سهر کولان و مهیدان که کان.

له بهر ده رکی مالی مورته زاغا دابه زین. عه لی به ئاسانی ده رگای هه وشه ی کرده وه. له میژ بوو کلیلی هه موو ده رکه کانی خانووه که ی پی بوو. چرافانو سی که له سهر پلیکانه کان داییس. عه لی له پی شه وه چووه سهری و له نیو شیپانه که دا راوه ستاو به سپایی گوتی: نه م ده رگایه یه. نه و به پلیکانه کان دا داگه راو حه مه د ده رکی ژورره که ی کرده وه. چرا لاله یه کی کوپه یی به دیواره وه داییس. که ده رگا کرایه وه مه حمودئاغا وه خه بهر هات. راست بووه وه و پالی وه سهر نه نیشکی چه پی دا. ده مانچه که ی به ده سته وه بوو. به دیتنی حه مه د ره ق راما. له و نیوه دا مورته زاغاش وه خه بهر هات. نه ویش وه ک مه حمودئاغا ره ق رامابوو و چاوی له حه مه د وه بریبوون.

"ده م ناسی مه حمودئاغا؟ نه من ناوم حه مه د که".

مه حمودئاغا به دوا هیزو توانای خوی ده مانچه که ی ده سستی به رز کرده وه و راست له و وه خته ش دا نه و فیلینتایه ی به ده ست حه مه د وه بوو سی جار ده سستی لی کی شرا. به بای گولله کان نه و چرایه ی به دیواره وه داییس کوژایه وه. له گه ل ده نگی ته قه که مورته زاغا لیفه ی به سهر خوی هه ل کی شوا و له نیو جی یه که ی دا قانگله بوو.

حه مه د له پلیکانه کان هاته خوار. هه وساری نه سپه که ی له ده سستی عه لی وه رگرت و خوی هاویشته سهر نه سپ و وه ک با به نیو شاروچکه دا تی په ری. پاش نه وه ی له شاروچکه وه ده رکه وت و دوورکه وت وه له پشته وه گوئی له ده نگی چه ند گولله یه ک بوو. شه وو روژیکی ته و او به ریگایه کی ناخوش و به نیو لی پره وارو به ستینان دا نه سپی لینگ دا. له به ره به ری تاوه لات دا گه یشته گه لی شکوفه. هات له گوره پانی ئاوه دانی له بن دارسپیداره نه ستوره که راوه ستا. نه سپه که که فی کردبوو. په ره ی لووتی فش ببوون و سنگی وه ک کووره ی ئاسنگه ران ده ه ندمی. هه تاو که وت و روونا کای یه کی زور هه موو جی یه کی داگرت. سیبهری سپیداره که و سواره که دریز بووه وه و گه یشته به رده لانه که ی نه و بهر. ده نگی که له نیو ئاوه دانی نه ده هات. چه ند کچوله و چه ند ژن له که لی نی ده رگاوه سه ریکیان پیداگرت و چوونه وه ژورری. له چیا که ی رووبه روویان ده نگی مه لی که هات و پاشان بیده نگ بوو. سه گیکی گه وره ی نازنجی ره نگی قه له ده له ملی سه رمیگه ل له حالیک دا مل و موی له زه وی ده کرد هیدی هیدی به ره و خواره وه ی ئاویی رویش و له نیو خانووه کان دا ون بوو. هه ورکی سپی له سهر دوندی چیا هه ستا، هات چه ند له حزه یه که له سهر سپیداره که راوه ستاو دوايه به ره و چیا یه کی به رزی لای روژه لات

وه پړۍ كهوت و له حالتيك دا شيخال شيخال دهبوو و له بهريهك هل ددهوشا، بهره ژور چوو. كه له بابيك كه په په سه وزو سووره كاني له بهر تيشكي هه تاو ددرهوشان له نيو كوگليك هاته درو چوو له په نا چله هيرويهك دهستي به پپرکه کرد... ژه ننگه سووره يه كي توپره كه وهختيك هه تاو ليټي ددها به هه زار پريشكه وه ددرهوشا يه وه، به وزه وزو گرمه گرم به دهوری كه له شيره كه و چله هيرويه كه دا كه گولي گه وره گه وره ي دهر كرده بوون، دسوورپا يه وه. هه تاو له بني ناوه كه ي دابوو و ورده به رده سپي يه كاني له ويټه تا ددشتاي يه كه ي خوار ي وهك جاده يه كي سپي به قورت و پيچ راخوابوون.

حه مه د هه روا به سهر ئه سپه كه وه چاوه پړي بوو. پووله كه ي تيشك ده كه وتنه سهر گوناي داگيرساوي و گنجي قوولي نيوچاواني بيان به باشي ددره خست. سهر ي روت بوو و فيشه كدانه گولډوزي كراوه كه ي و لولوه ي تفه ننگه كه ي ددرهوشانه وه و مونجيان ددان.

لاي نيوه پويه بوو، چووكترين جموجل له نيو ديټي دا نه ددبينرا. حه مه د نه ي ددزاني ته گيري چيه. له وي له په نا سپيداره كه راوه ستابوو و چاوه رواني ده كرد. كه له باببه كه ش له نيو زبل و زال دا ليكدا ليكدا پپرکه ي له زه وي ده كرد. ژه ننگه سووره كه ش خيرا خيراتر ده ي وزاندو به درهوشانه وه و پريشك هاويشتن چه رخي ددان. له و نيوه دا كچيكي كراس سوور كه چل كه زيه ي زهنگيانه به ندي به ردا بوونه وه له ماله كه ي ئه و بهر هاته ده ري. به سركي ورده ورده هات و به رامبه ر به ئه سپه كه راوه ستا. به سه رسوپمانه وه چاوي له حه مه دده و برين و هر له وي راوه ستا. به دواي وي دا كچوله يه كي ديكه هات. له گه ل كچه كه ي پيشي به موو فارقيان نه بوو. پاشان كچه كاني ديكه ش يه ك يه ك و دوو هاتن و له په نا ئه و دوانه به ريز بوون. حه مه د به رو يانه وه پي كه ني.

ئه سپه كه سهر ي هل بر ي و گويي ده چه رمه وه بردن. يال و كلكي سه رپاك سپي بوون، له شي سوور بوو و مووه كاني پي كه وه نوو سا بوون. به ره به ره رهنكي كرايه وه. له پاش كچوله كان گه وره كچان و به دواي وانيش دا ژناني سپي پوش بيده ننگ وهك ناوي مه ند هاتن و مه يدانه كه يان پر كرد. حه مه د له نيو حه شيمه ته كه دا چاوي بو ئه ميش خان ده گي را كه ژنيكي به خووه و زه لومه بوو. ئه ميش خاني له و به ري ناوه كه، له ناخري سي به ري سپيداره كه له په نا به رديكي سپي به پيوه دي. ئه سپه كه ي بولاي وي لي خوري. حه شيمه ت به نارامي دري داو ري گاي بو كرده وه. كه له شيره كه له په ناي كوگله كه هه روا پپرکه ي ده كردو ژه ننگه سووره كه ش هه روا خيرا چه رخي ددان و دنياي پر كرده بوو له وزه وز، به ژور سهر ي ژنه كان دا ده فري هه تا خوار ناوه داني ده رو يشت و خه رمانه ي گه وره گه وره ي له هه وادا ده كيشانه وه.

حه مه د به ئه سپه كه ي چند هه نگاويك به ره و ئه ميش خان رو يشت، كه ميك به شه رمه وه گوتي:

"ئه ميش خان، ئه م ديټه له ئيستاوه تا روژي قيامه ت ده ميټي. گه ردم نازا كه ن" سهر ي ئه سپه كه ي بولاي يه لډوزاي داغ وه رسووراندي، ئه سپي لينگ داو وهك بايه كي سوور له نيو ديټي دا هه لي كرده رو يشت. ئه و حه شيمه ته ي له مه يدانه كه دا بوون، ديسان چند ده قيقه يه كه له جيي خويان نه جوولان و هه تا كاتي ك ئه و له چاوان ون بوو، هه روا له پشته وه را ته ماشايان كرد.

لاي نيواري بوو كه يه كه م ته ته ري خو ش خه به ر له گه ل ئه بدال به يره مي ده هو ل كوت و جومه كي زورپنا ژنه هاتنه ناوه داني. جووتياره كاني ديكه ي توورپوسيش كه خه به ره كه يان زانيبوو له چياو پي ده شته كانه وه روويان كرده گه لي شكوفه. گه لي شكوفه ئه و هه موو حه شيمه ته ي هل نه ده گرت. به رده لانه كان و ده شتي خواره وه ش پر بوون له حه شيمه ت و شه وي تا به ياني ده هو ل لي دراو هالاي گيرا. جيژنيكي سه ير به رپا كرا، ئه وه تا توورپوس هه بوو جيژني واي به خووه نه ديوو.

رۆژ بووه وه، هه تاو كهوت، چاوه شه زهرديان له جى يه كهى هينايه دهري، چوونه بن پىلى و هينايانه نيو حه شيمهت.
چاوه شه زهر د گوتى:

"كوپينه جاران وه ختيك حه مه دوك سوارى ئه سپه كهى ده بوو و له بهر چاو ون ده بوو، خه لكى دى يه كانى ديكه هيندى
كاريان ده كردن..."

لاوه كان به بيستنى ئه م قسه يه به ره و بنارى رووتن و هه زار به هه زارى ئه و بهر وه پى كه وتن و تاويك دواتر
ته پولاكه يه كيان له بر كه گوينى كه گولى سووراوى و زهردو سووريان پيوه وشك ببيون، دروست كرد. چاوه شه زهر د
چه خماخه كهى ده رهيناو پووشووه كهى داگيرساند. جووتياران بناره كه يان پر كردبوو. له بهر زورى حه شيمهت ده رزيت
هه لاويشتبايه نه ده كه وته زهوى. ئه بدال ئو غلى به يره م له حالتيك دا ده هولى ده كوتاو هه ل ده رپه رى، ده چووه نيو گرى
ئاگره كه وه ده هاته وه ده رو سه مايه كى كوون و له ميژينه ي ده كرد. ژنان له كاتيك دا ده ستى يه كتريان گرتبوو ئه لقه يه كى
گه وره يان دروست كرد كه تا ئه وده م كه س نه ي ديبوو و خويان بو سه ماي هالاي ئاماده كرد. بليسه ئاگر له ته پولاكه
دوره كه وه به ره و بنار ملي پيوه ناو به چاوليك نانتيك سه رانسهرى چپايه كهى داگرت و چپا له نيو بليسه ي ئاگر دا كه وته
شه پولا دان.

ئيدى حه مه دوك بى سه روشوين چوو و ناوونيشانى ون بوو.

له و روزه وه تا ئيستا هه موو سالى جووتيارانى گه لى شكوفه و جووتياره كانى ديكه له و روزه دا كه حه مه دوكى پى ون
بوو، كو دهنه وه وه له جيژنيكى گه وره دا دروه لانه كه ده سووتين. بليسه كان سى شه وو روثان وه ك لافاويك به ده شت و
بناره كان دا ده گه رين و ده خولينه وه وه سه رانسهرى كيوه كه له خوارى را تا سه رى ده چپته نيو گرى ئاگر ده شت له نيو
توفانيكى ئاگر دا وه جووله ده كه وي. ده نكي هاوارى ئه و دروانه كه ده سووتين ديه به رگوئى. هاوكات له گه ل ئه م
سووتمانه، له پيش دا له لووتكه ي كيوى يه لدووزى و پاشان له چه خماخلى و پاش ويش له دوندى چپاي بوورانلى
توپه له نوورتيك ده ته قيته وه وه دوندى چپاكان سى شه وان وه ك روثى رووناكى لى دى.